

Giới thiệu Mỹ nữ lai tập Convert

Một ngày làm một việc thiện hoá phúc khôn lường , Chu Vân mèo mù vớ cá rán, thu được thần kỳ dị năng, tiếp xúc được xã hội loài người thần bí nhất...
Dị năng lĩnh vực.

Đây là tai nạn bắt đầu, hay vẫn là duyên phận khởi điểm? Bất kể, tuổi thật tương đương với độc thân năm đếm chính mình, hay là trước dùng dị năng tán gái đi ~

Bạn đang đọc truyện *Mỹ nữ lai tập Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 01: Hồng nhan họa thủy

"Này này! Các người mau nhìn, là Ferrari, tiểu tử kia khẳng định rất có tiền."

Vài tên thành phần trí thức nữ tử trên đường đi qua thanh Phủ thành phố nhất trung cửa trường, đột nhiên náo nhiệt lên. Một tên trong đó thanh chũn tung bay thiếu nữ tóc ngắn, bước nhanh hơn bộc lộ tài năng, đi ở trước mọi người phương, quay người lại nghiêm nghị giáo huấn: "Có tiền thì phải làm thế nào đây? Nhìn hần còn nhỏ tuổi, đi học mở cao như vậy ngăn hồ sơ cầu xe, không phải sắp xếp lộ về chính là tán gái. Các người không cảm thấy thứ người như vậy chính là hình thái xã hội thứ bại hoại sao?"

"Nha! Tình tỷ biểu tình thật là đáng sợ." Một nữ tử đuôi sát theo tiền tám què nói: "Nghe nói Tình tỷ gần đây vứt bỏ bạn trai, cũng là lái xe này nha. Lời đồn đãi hần công lấy sau lưng người Thâu Tinh, thiệt hay giả?"

"Tiểu Lê! Không phải để cho người chó ở trước mặt ta nói hần sao?" Uyển Tinh lập tức nhú mày: "Giống như hần thói như vậy nam nhân, chỉ tưởng tượng thôi ta đã cảm thấy chán ghét, cũng còn khá phát hiện sớm, nếu không bỏn tiểu thư sẽ thua lỗ lớn."

"Nha nha! Tình tỷ thế nào thua thiệt à nha? Là như vậy chứ? Hay vẫn là này nha!" Khác một cô gái vừa nói vừa ở trước ngực khoa tay múa chân, cũng không sợ người đi đường nói năng không bị kiểm chế.

"Ta nhỏ vào! Các người đám này tư tưởng xấu xa sắc nữ, cũng không sợ ảnh hưởng thanh Phủ thành phố bộ mặt thành phố!" Vừa nói, Uyển Tinh đưa mắt dò về phía đứng ở cầu bên cạnh xe tiểu tử trên người, mặt đẹp lộ ra một vết ý vị sâu xa hồ cười: "Ta nói... Các người muốn đi phú lực quán rượu mở bữa tiệc lớn sao?"

"Muốn nha! Tình tỷ mời khách sao?" Các cô gái trăm miệng một lời hỏi.

"Dĩ nhiên không phải! Câu nói kia người tên gì? Nha! Sơn nhân tự có diệu kế..."

Leng keng leng keng...

Liệt nhật nhô lên cao, ông ông chuông tan học đột nhiên mà vang lên. Vì để tránh cho trong bất hạnh thử, bọn học sinh đều rối rít lao ra cửa trường, chạy tới về nhà. Bất quá, Chu Vân nhưng là một ngoại lệ. Giờ phút này hần chính đứng ở một chiếc thâm màu đỏ cầu bên cạnh xe ngăn người.

"Nóng quá... Cái quỷ gì khí trời, cũng sắp phơi thành rén làm." Chu Vân nắm kéo cổ áo oán trách, hần ở chỗ này đã ngồi sắp tới ba mươi phút, nếu như tiếp tục giữ, nửa phút đều có cảm nắng địa khả năng. Bất quá vì vừa ý trong lòng Nữ Thần liếc mắt, cảm nắng cũng coi như đáng giá.

Chu Vân năm nay lớp mười hai, là thanh Phủ thành phố nhất trung học sinh. Hần mỗi ngày tan học cũng sẽ trước thời hạn đi tới cửa trường, chờ thăm mền đã lâu tình nhân trong mộng. Nhưng mà đứng vào lúc này, một luồng phiêu hương đột nhiên đánh tới, tầm mắt của hần bỗng nhiên bị một đạo bóng người xinh đẹp ngăn che.

Uyển Tinh khoanh tay, cư cao lâm hạ nhìn chăm chú ngồi chồm hỏm dưới đất, mồ hôi đầy đầu Chu Vân: "Soái ca! Có hứng thú chở ta đi hóng gió một chút sao?"

Đây cũng không phải là lần đầu tiên, Chu Vân cũng tin tưởng không phải là một lần cuối cùng. Mỗi khi hần ngồi xỏm ở chỗ này, luôn sẽ có nhiều chút không giải thích được nữ nhân tìm hần tiếp lời. Chỉ là hôm nay xuất hiện mỹ nữ, hiển nhiên nếu so với lúc trước đã gặp qua 'Gà tây'. Cao hơn nhiều cái cấp bậc.

"Tỷ tỷ, xe này không phải của ta." Chu Vân phi thường thành thật địa giao phó. Hần ở trước mặt người đẹp chưa bao giờ nói láo.

Nói lời trong lòng, bản thân hần mặc dù rất muốn đáp ứng Uyển Tinh thỉnh cầu, mang mỹ nữ khắp nơi vòng vo một chút. Chỉ tiếc, trước mắt cầu xe quả thật không thuộc về hần. Từ mỹ nữ người mặc một bộ màu trắng chức giả bộ, Chu Vân có thể kết luận, nàng không phải thanh Phủ thành phố nhất trung học sinh, nếu không chắc chắn biết xe chủ nhân là ai.

"Soái ca thật biết nói đùa, ta có thể lưu ý người rất lâu rồi." Uyển Tĩnh ngọt ngào vừa nói, sau đó còn chậm rãi bước đi tới Chu Vân trước mặt, hai tay nhẹ nhàng đề ở trên đầu gối, nghiêng về trước cổ thấp dụ nói: "Như thế nào? Mang ta đi vui đùa một chút đi..."

Một mùi thơm nhào tới, xông Chu Vân tâm khoáng thần mê. Uyển Tĩnh còn vô tình hay cố ý cúi xuống thon thả, lộ ra một cái sâu không thấy đáy cái hào rộng, chinh Chu Vân khí huyết sôi sùng sục, nóng động không ngừng. Đáng tiếc a, chiếc xe kia, quả thật không thuộc về hắn. Nếu không Chu Vân không đúng sẽ không chịu nổi cảm dỗ, đáp ứng một tiếng mỹ nữ.

Đang lúc Uyển Tĩnh ngộ nhận là, Chu Vân sắp nhanh không chịu nổi cảm dỗ đáp ứng nàng lúc, trong trường đột nhiên truyền ra một trận náo động.

"Hứa Thiên! Hứa Thiên tới! Nhanh! Xếp hàng nhường đường!" Chỉ nghe một tiếng kêu gào, vốn là đi đường trở về nhà đồng học, rồi rít ngừng bước chân, giống như một đám bị kinh động đà điều, kéo dài cổ hướng trong trường nhìn lại. Đồng thời còn tự giác nhường ra một cái ánh mặt trời Đại Đạo cung người sử dụng.

Theo ồn ào lên phương hướng nhìn lại, Uyển Tĩnh thấy một vị thẳng đứng mái tóc dài, mặc màu trắng quần học tuyệt sắc nữ tử, ở một vị âu phục lão quân gia cùng đi, như chúng tinh phùng nguyệt đi ra cửa trường.

Tên gọi ái mỹ thù, khuôn mặt Khuynh Thành. Béo mập môi anh đào cái miệng nhỏ nhắn, thoáng ánh lên làm lòng người phách cười yếu ớt. A na thiên tư, xinh đẹp thanh tao lịch sự trắng sáng Nữ Thần. Kia lau nghiền ngẫm nụ cười, nhưng lại giống như bướng bỉnh địa thu thủy công chúa.

Hứa Thiên mỹ lệ phi thường, ngay cả Uyển Tĩnh thấy cũng mặc cảm. Nhìn Chu Vân kia mê luyến ánh mắt, Uyển Tĩnh nhất thời sinh lòng chán ghét. Đây là tôi tự mỹ nữ cùng mỹ nữ giữa đồ kỵ.

Uyển Tĩnh từ trước đến giờ đối với dung mạo của mình vô cùng tự tin, nhưng mà Chu Vân nhưng bởi vì khác nữ sinh, không lọt vào mắt sự tồn tại của nàng. Loại này cảm giác bị thất bại, từ Uyển Tĩnh hiểu chuyện lấy tới vẫn là lần đầu lãnh hội.

"Nàng chính là người người muốn chờ?" Uyển Tĩnh quý dị hỏi.

"Ừ..." Chu Vân theo bản năng gật đầu một cái, nhưng rất nhanh lại phát hiện không đúng, hỏi ngược lại: "Vị tỷ tỷ này, người hỏi cái này làm gì?"

Đang khi nói chuyện, hắn đột nhiên có loại dự cảm xấu xông lên đầu.

Uyển Tĩnh ngẩng lên trước mắt màu đỏ Ferrari, không tự chủ liên liên tưởng đến cái đó một chân đạp hai thuyền hoa tâm bạn trai. Sau đó tiềm thức đem bạn trai bóng người, chồng ở Chu Vân trên người, nhận đúng hắn nhất định cũng là một miệng hoa tâm hoa thiếu gia nhà giàu. Đưa đến Uyển Tĩnh nhẹ rên một tiếng, giữu cột nói: "Khó trách không muốn chờ ta, nguyên lai sớm có hẹn trước."

Chu Vân cười cười xấu hổ: "Chờ ta sau này có xe, nhất định chờ người đi hóng gió."

Thẳng thắn nói, Chu Vân chẳng qua là nói đùa Uyển Tĩnh thôi. Lấy hắn nhà bây giờ đình tình trạng, coi như lại phấn đấu mấy đời, cũng không có thể mua được loại này đẳng cấp cao cầu xe. Chẳng qua là lời nói này truyền vào Uyển Tĩnh trong tai, lại diễn biến thành một loại ý tứ khác, nghe nàng chán ghét không dứt.

Hừ! Tiểu tử này quả nhiên không là đồ tốt! Bởi vì vào trước là chủ, Uyển Tĩnh đã sớm nhận định Chu Vân là một Hoa Hoa lòng dạ xấu tiểu tử. Khi hắn nói ra lời nói này lúc, Uyển Tĩnh trực tiếp làm tưởng Chu Vân đang ám chỉ, hi vọng nàng có thể lưu lại phương pháp liên lạc, chờ hắn hộ tống trước mắt mỹ nữ sau khi về nhà, hẹn lại nàng đi ra vui đùa một chút.

Nhìn dung mạo như thiên tiên Hứa Thiên, Uyển Tĩnh không khỏi cảm thấy một trận tiếc nuối. Xinh đẹp như vậy nữ tử, lại với như vậy cái xấu tiểu tử lẫn lộn chung một chỗ. Thật là một đóa hoa nhài cắm bãi cứt trâu, làm nhục a!

Chu Vân mất thấy Hứa Thiên càng đi càng gần, vội vàng hướng bên cạnh dời đi, làm hết sức cách xa Uyển Tĩnh. Hứa Thiên nhưng là ngày khác đêm nhớ nghĩ tình nhân trong mộng, tuyệt không thể để cho nàng làm sẽ tự mình đứng núi này trông núi nọ.

Nhưng mà, Chu Vân cử động lại đưa tới Uyển Tĩnh chú ý. Đưa đến nàng đáy lòng không ngừng phỏng đoán. Người này nhất định là sợ mỹ nữ hiểu lầm, cho nên mới né tránh chính mình. Rất tốt! Người đã rất sợ bị người hiểu lầm, ta đây liền càng muốn để cho người hiểu lầm người, nhìn người sau này còn dám hay không chân đạp hai thuyền!

Uyển Tĩnh bất tri bất giác, lại coi Chu Vân là làm hoa tâm của nàng bạn trai. Muốn đem ngày gần đây bị oán khí cùng ủy khuất, hết thảy trả thù ở trên người hắn.

Lúc này, Uyển Tĩnh cùng Chu Vân chỗ đứng, hồn nhiên tạo thành một cỗ quái dị khí tràng. Đây là một nơi tràn đầy sát cơ khác dị không gian, cùng bốn phía linh lợi địa hoàn cảnh, lộ ra hoàn toàn xa lạ...

Lại nói, Hứa Thiên mang theo động nhân mỉm cười, một bên hướng học sinh vẫy tay, một bên yêu kiều đi tới. Đối mặt như thế nhiệt liệt hoan nghênh, nàng cũng không có lộ ra hốt hoảng, ngược lại duy trì mỹ lệ phong thái, bình tĩnh địa đang học sinh trong đám qua lại. Có lẽ nàng sớm thành thói quen trường hợp như vậy, chỉ cần có nàng xuất hiện địa phương, sẽ hấp dẫn vô số ánh mắt.

Hứa Thiên đi tới trước xe, liền phát hiện nơi này bầu không khí có điểm quái dị. Đầu tiên là mỗi ngày đều sẽ vô duyên vô cớ, ở nàng mất thất đi bộ Chu Vân. Thứ yếu là thân mặc quần áo làm việc xinh đẹp mỹ mi. Hai người lằng lằng đứng ở trước xe cản đường, đến tốt cùng là tình huống gì?

Thật ra thì Chu Vân hành động đã sớm đưa tới Hứa Thiên chú ý, có người ngày ngày tan học ở cửa trường học đợi nàng, Hứa Thiên liền thì không muốn lưu ý cũng không thể được. Vạn nhất đối phương là một bại hoại, ý đồ bất cóc nàng ai làm?

Cũng còn khá Chu Vân biểu hiện phi thường quy củ, cũng không làm ra hách người cử động. Duy nhất để cho Hứa Thiên cảm thấy nghi ngờ, chính là người này mỗi ngày đều sẽ đợi nàng tan học, nhưng xưa nay không dám đến gần. Rốt cuộc chuyện này như thế nào đâu? Chẳng lẽ nói hán đầu óc xảy ra vấn đề?

Nghĩ tới đây, Hứa Thiên nụ cười càng ngày càng đậm. Chẳng lẽ... Đây chính là trong truyền thuyết thâm môn? Hán ngày ngày thủ ở chỗ này, chỉ là muốn thấy mình liếc mắt? Đáng tiếc... Người không phải người ta muốn tìm. Bất quá, làm bạn đảo không thành vấn đề.

Hứa Thiên kén vợ kén chồng tiêu chuẩn tương đối cao, si tình chẳng qua chỉ là điều kiện cần bản một trong. Trọng yếu hơn chính là... Nàng còn phải chờ một người... Một cái phải đáp tạ người.

Hứa Thiên nhân định mạn bộ, rất nhanh thì đi tới Chu Vân đối diện, đang lúc nàng chuẩn bị đưa tay mở cửa xe lúc, Uyển Tinh lại đi phía trước thoáng một cái, ngăn ở trước người của nàng: "Vị tiểu thư này, người biết ta là ai không?"

Uyển Tinh là ai? Hứa Thiên dĩ nhiên không biết. Nàng mặc dù đẹp đến dường như Nữ Thần, nhưng cuối cùng không phải Nữ Thần. Nàng cũng không có không chỗ nào không biết năng lực.

Hứa Thiên đối với Uyển Tinh liễu lĩnh, trong lòng cũng không có để ý, chẳng qua là cười chum chim lắc đầu một cái, biểu thị chính mình không biết.

Mất thấy Uyển Tinh đem Hứa Thiên ngăn lại, Chu Vân không thể nghi ngờ sợ hết hồn. Nữ nhân này chẳng lẽ muốn xe muốn điên rồi chứ? Mình không thể chờ nàng hồng gió, chẳng lẽ nàng đem chủ ý đánh tới Hứa Thiên trên người? Nhưng mà Uyển Tinh lời kể tiếp, càng cả kinh Chu Vân thiếu chút nữa một con ngất đi.

"Không nói gạt người, ta chính là của hán chính ~ bài ~ nữ ~ hữu. Người hiểu không?" Uyển Tinh chỉ Chu Vân, mạnh vô cùng pha nói ra 'Chính quy bạn gái' bốn chữ lớn, bị dọa sợ đến Chu Vân tại chỗ phun! ! Nữ nhân này kết quả đang suy nghĩ gì? Vì sao phải ở Hứa Thiên trước mặt chê chính mình!

Đứng ở cửa trường học vậy xem Hứa Thiên hậu viên đội, nghe được Uyển Tinh kiêu căng như vậy chính là lời nói, ngay lập tức sẽ đưa mắt về phía đứng ở bên cạnh xe, có chút ngốc không rác rưởi Chu Vân trên người.

Uyển Tinh mặc dù không có Hứa Thiên xinh đẹp như vậy, nhưng người nào cũng không thể đưa hay không, nàng là một thứ thiết đại mỹ nữ. Hơn nữa mặc cả người trắng sắc đồng phục, đây đối với cửa trường học tiểu nam sinh môn, càng là có... khác một phen thành thực mỹ lực.

Làm bọn học sinh nghe nàng nói ra là Chu Vân bạn gái lúc, về này oán niệm ngất trời kêu lên, với cùng nhìn về phía Chu Vân hàm mộ đồ kỵ ánh mắt, ngay lập tức sẽ để cho Uyển Tinh tim về đánh bại tự tin.

Chẳng qua là, trở thành tiêu điểm Chu Vân, cũng không ngừng đưa hai tay, ý vị hướng Hứa Thiên giải thích: "Không không không! Không phải vậy! Ta không nhận biết nàng! Người ngàn vạn lần ** đừng nghe nàng hồ xả! !"

Chu Vân hốt hoảng làm sáng tỏ sự thật, lập tức kêu Uyển Tinh cảm giác sâu sắc khó chịu. Đồng thời cũng có thể khẳng định hai người bọn họ giữa, có không thể tầm thường so sánh quan hệ. Chỉ sợ cũng giống như nàng và bạn trai nàng như thế...

Ban đầu cái đồ xú nam nhân bị bắt được, bất chính như vậy cùng với nàng giải thích sao? Thậm chí ngay cả đối thoại cũng giống nhau như đúc...

Hứa Thiên mộng vu vu nhìn một chút Uyển Tinh, lại nhìn một chút Chu Vân. Vẻn cái miệng nhỏ nhắn suy tư một hồi, mới mỉm cười nói: "Cái đó... Ta không có hiểu lầm nha. Là các người hiểu lầm chứ?"

Hứa Thiên kia phải dùng tới hiểu lầm, nàng căn bản cũng không nhận biết Chu Vân. Bạn gái của hán là ai, cùng với nàng một chút quan hệ đều không.

Uyển Tinh thấy Hứa Thiên không mắc lừa, nhất thời liền gia tăng kinh lực khốc quát lên: "Người một cái đàn ông phụ lòng! Lúc trước ở bên ngoài tìm nữ nhân rồi coi như xong, bây giờ bởi vì cái Tiểu Tam nói không nhận biết ta! Uống ta đối với người một mảnh chân tình."

Diễn trò làm bộ gạt người. Uyển Tinh nếu như làm diễn viên, Chu Vân tin tưởng, nàng tuyệt đối có thể cầm một giải tượng vàng oscar các loại đồ vật. Nhưng vấn đề là, cái này có thể cầm kim cương 'Siêu cấp nữ hoàng điện ảnh'. Hôm nay thế nào có rảnh rỗi chạy tới đùa bỡn chính mình đâu?

Bạn đang đọc truyện *Mỹ nữ lai tập Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 02: Hàng này không gọi mỗi tình đầu

"Ta... Ta... Ta ngất! Ta lúc nào đi tìm nữ nhân? Ta còn là cái noi... Ách... Không đúng." Chu Vân thiếu chút nữa lờ miệng. Phải biết xã hội hiện đại, thân là học sinh trung học đệ nhị cấp còn là xử nam, là cái vô cùng chuyện mất mặt. Cho nên hắn vội vàng sửa lời nói: "Hai ta hôm nay mới nhận biết được không! Người làm sao lại đối với ta thâm tình rồi hả? ?"

Chu Vân trong lòng tức giận không dứt, nữ nhân này thực vậy muốn hại chết chính mình, đều ở Hứa Thiên trước mặt tà thuyết mê hoặc người khác!

"Người... Người lại không nhận ta." Uyển Tinh mặt đầy kinh ngạc, sau đó chuyển hướng Hứa Thiên chỉ Chu Vân quát lên: "Người xem, người xem hắn! Người như vậy đáng giá người đi yêu sao? Ban đầu ta thật mất bị mũi, lại sẽ tình yêu bên trên cái này đàn ông phụ lòng!"

Ai... Khó trách có người nói, thất tình nữ nhân là người điên, Chu Vân hôm nay sợ rằng phải xui xẻo. Không đúng, phải nói đã bắt đầu xui xẻo thối.

Chu Vân há to miệng trừng thẳng cặp mắt, nữ nhân này tỷ thí thể nào tự mình còn lừa bịp a! Hắn thật là không nói gì hỏi thương thiên: "Trời ơi! Vị tỷ tỷ này! Người khi nào tình yêu bên trên ta? Ta thể nào một chút cảm giác đều không? Không phải cự tuyệt dẫn người đi hồng gió sao? Không cần như vậy hãm hại ta đi!"

Nghe nói như vậy, Uyển Tinh cực độ khinh bỉ nhìn Chu Vân liếc mắt. Tiểu tử còn muốn cảm giác, đi chết!

Cố nén cười, Hứa Thiên tự cho là thông minh địa nói với Chu Vân: "Ừ... Ta đoán, nàng là người mời về gạt ta ! !"

Hứa Thiên lời nói này không minh bạch, càng làm cho đoàn người ngộ nhận nàng nhận lời rồi với Chu Vân quan hệ. Vô số đạo đủ để trong nháy mắt giết con muỗi tầm mắt, bá địa một chút hương Chu Vân vọt tới. Chính sau lưng của hắn gió mát trận trận, dường như bách quỷ thiên thân...

Chu Vân thấy hiểu lầm càng náo càng lớn, Hứa Thiên lại cho là, Uyển Tinh là hắn mời tới nhận biết nàng kẻ lừa gạt, đơn giản biết thời biết thể thừa nhận nói: "Đúng ! Đúng ! Nàng nói đều là gạt người. Ta căn bản không nhận biết... A! A! !"

Nhưng mà, ngay tại Chu Vân vội vã với Hứa Thiên giải thích, Uyển Tinh lại làm ra cái kinh người cử động. Lập tức Chu Vân tức tức oai oai miệng to, đang bị một đôi mê người địa môi đỏ mọng thật chặt ngậm. Một cổ thành thực mùi thơm của nữ nhân, xuyên thấu qua hàm răng truyền vào tim phổi.

Nhìn cảm xúc mạnh mẽ nộ hôn nóng bỏng hai người, Hứa Thiên không khỏi kinh ngạc che cái miệng nhỏ nhắn. Nàng không nghĩ tới hai người sẽ như thế gan lớn, lại ở cửa trường học công khai KISS.

Ở thanh Phủ nhất trung cửa trường vây xem học sinh, không chớp mắt nhìn chăm chăm hai người ôm nhau, toàn bộ hai lảng tại chỗ, một mảnh yên lặng. Sau đó chỉ thấy Uyển Tinh mặt đầy đỏ ửng, đột nhiên đẩy ra Chu Vân, cũng quăng hắn một cái bạt tai.

"Từ hôm nay trở đi, hai ta phân!" Uyển Tinh ném câu tiếp theo lời độc ác, mu bàn tay xóa đi lưu lại khoe miệng địa một tia trong suốt, cũng không quay đầu lại chạy. Ngược lại có mấy phần thương tâm ngọc tuyệt bộ đáng...

Tình cảnh này, Hứa Thiên chớp chớp tươi đẹp cặp mắt, yếu ớt hỏi: "Người... Thật không nhận biết nàng?"

Bắt đầu nàng còn tưởng rằng Uyển Tinh là Chu Vân tìm đến kẻ lừa gạt, mục đích liền vì đến gần nàng. Có thể bây giờ nhìn lại cũng không nhưng, dám hỏi cái nào nam sinh sẽ ở nhận biết nữ sinh lúc, mời khác một người nữ sinh tới tự mình mình một cái? Vậy không mình sắp xếp muốn ăn đòn sao!

"Ta... Ta không biết..." Chu Vân cũng bối rối. Chẳng lẽ mình thật nhận biết nàng? Nếu không nàng tại sao gõ sao chính mình?

"Ha ha, thật quái." Hứa Thiên cười chum chim nhún vai một cái, chuyện mới vừa rồi thật đúng là không giải thích được...

Tiểu Lệ thấy Uyển Tinh chạy tới, lập tức lên trước hỏi "Tình tỷ đã về rồi? Như thế nào? Soái ca nguyện ý mời khách không?"

Bởi vì vây xem học sinh quá nhiều, tiểu Lệ thân ở phía xa, căn bản là không có cách thấy Uyển Tinh với Chu Vân nộ hôn nóng bỏng một màn.

"Người ta đã hẹn mỹ nữ, người nói hắn còn có thể hay không mời khách?" Uyển Tinh chẳng biết tại sao, hung hăng đùa bỡn Chu Vân một cái sau, tâm tình lại trở nên vô cùng thoải mái.

"Không phải đâu! Tình tỷ ra mặt hắn đều không mời? Thật là cái người mù lạc! Ồ? Tình tỷ, môi của người mờ thế nào rụng rồi hả? Chẳng lẽ thấy soái ca tuần tú, dâng lên nộ hôn đầu đi?" Tiểu Quỷ tò mò hỏi.

"Có không? Bài mới từ son môi khó dùng, nhanh như vậy liền phai màu rồi. Đừng để ý nó, soái ca không mời khách, Tình tỷ ta xin mời! GO! GO! GO!" Không nghĩ ở vấn đề này bên trên dây dưa, Uyển Tinh vội vàng dời đi mọi người chú ý. Hôn môi chuyện tốt nhất đừng để cho đám này phụ nữ biết, nếu không thật đúng là không biết được các nàng sẽ như thế nào nhổ nước bọt chính mình. Bây giờ nghĩ lại cũng là một trận hồi hận, lúc ấy một tia ý thức nhiệt, lại đem nộ hôn đầu tổng táng. Thật là xui xẻo...

"Tình tỷ vạn tuế! !" Một trận hoan hô, một đám tình lệ thành phần trí thức MM liền hướng cuối đường đi tới...

"Xong rồi... Ta sung sướng địa bị kịch..." Chu Vân nhìn Hứa Thiên rồi đi, không khỏi ôm đầu sám hối: "Ta một đời thanh danh, lúc đó hủy trong chớp lát! Nha vua hổ a... Ngày đó sát mỹ nữ là ai vậy! Thật là bị Thái Nguyệt còn thiếu đức!"

"Này uy... Các người mau nhìn, vậy có kẻ ngu ở phát điên." Vậy xem học sinh rồi rít bắt đầu nghị luận, chỉ Chu Vân bình phẩm lung tung.

"Hừ... Nhỏ tiếng một chút. Lo lắng để cho hắn nghe... Hắn chính là trường học của chúng ta đầu lĩnh..."

"Không phải đâu, liên cái kia ngốc dạng?"

"Hừ! Người không muốn sống nữa!"

Không ngừng nói thì thâm âm thanh truyền vào Chu Vân trong tai, trong đó tất cả đều là nghĩa xấu chi từ, giận đến hắn thiếu chút nữa vô dụng cục gạch chụp người. Chẳng qua là thiếu thời xung động, bây giờ đã biến mất hầu như không còn. Chu Vân bĩu môi, một bên trở về chỗ Uyển Tinh môi hương, một bên lẩm bẩm: "Cắt... Chưa từng thấy ca đẹp trai bị người vậy a!"

Chu Vân lúc trước rất hung hãn, cơ hồ không ai dám dẫn đến hắn. Cho dù bây giờ, cũng là uy lực còn lại vẫn còn tồn tại. Về phần tại sao đâu? Này nói rất dài dòng, còn phải từ hắn mỗi tình đầu bắt đầu...

Cực kỳ lâu lúc trước... Chu Vân từng có một đoạn vô cùng lãng mạn, hơn nữa rất là bi kịch chuyện tình. Hắn là cái trưởng thành sớm hải tử, tiểu học lúc chỉ biết như thế nào trêu đùa nữ sinh. Tỷ như thừa dịp ngồi cùng bàn nữ hài không chú ý, vượt qua giới bạch bạch mỹ mi tay nhỏ. Hay hoặc là cúi người xuống nhặt tượng bị cao su, lạng lẹ tháo xuống mỹ nữ giày giày.

Tục thoại có nói, một phòng không quét làm sao tảo thiên hạ? Mọi việc đều phải từ nhỏ chuyện làm lên. Bây giờ bắt đầu cởi giày mang, đem tới là có thể cởi quần áo.

Chu Vân nằm mơ đều hy vọng mình có thể trở thành một tên gọi, thiện giải nhân y thời đại mới nam nhân. Cho nên mỗi ngày đều sẽ không sợ người khác làm phiền, thay ngưỡng mộ trong lòng mỹ nữ cởi xuống giày giày. Trông chờ tương lai ngày nào đó, có thể ở tới tại một ít thời gian, lấy hết mỹ mi quần áo, thành tựu khoáng thế nghiệp bá.

Vì vậy Chu Vân từ tiểu học năm thứ hai bắt đầu, liền nhật phục một ngày, năm lại một năm thay ngồi cùng bàn tiểu mỹ nữ biết giày giày.

Chu Vân quyết tâm có thể hại khổ ngồi cùng bàn mỹ mi, chính nàng thành nhật bị giày giày trật chân té, coi là thật thành hư việc nhiều hơn là thành công. Cuối cùng tiểu nữ sinh còn bị các bạn học trò cười thành 'Móng móng'. Ý tứ chính là chỉ nàng đi bộ với móng du như thế, hoàn toàn là mù mờ.

Tương lĩnh là một đơn thuần lại chậm lụt nữ hài, làm lên chuyện tới vụng về vứt bừa bãi. Lần này ngược lại tốt, khác kỳ xảo không có học được, trói giày giày lại thành nàng duy nhất sở trường tuyệt hoạt. Ở nàng phát hiện mỗi ngày rèn luyện người của chính mình, nguyên lai là Chu Vân lúc, Tương lĩnh chẳng những không có trách cứ, còn cố ý cảm tạ hắn một phen.

Đôi mắt xinh đẹp như vậy khả ái, tâm địa chất phác cô bé. Chu Vân không khỏi tại nội tâm reo hò, tiểu đệ rốt cuộc yêu! Từ đó về sau, hắn và Tương lĩnh liền trở thành một đôi tốt vô cùng nam, bạn gái...

Chỉ tiếc, ngày vui ngắn ngủi ở, thanh chūn không dài lưu. Hai nhỏ vô tư thân mật hành động, cuối cùng bị nhà bọn họ tóc dài hiện tại. Làm Tương lĩnh mẫu thân phát hiện, cơ hồ mỗi ngày tan học đều có một nam hài, hộ tổng nữ nhi mình về nhà. Thanh tú viện lập tức đối với Chu Vân mở ra điều tra, muốn nhìn một chút vị này đây đưa nữ nhi nam hài, rốt cuộc là lai lịch gì.

Ở phát hiện Chu Vân chỉ là cái công nhân bình thường hải tử, hơn nữa là trường học nổi tiếng Quý tinh nghịch sau. Thanh tú viện ngay lập tức sẽ cưỡng bách Tương lĩnh cùng hắn đoạn tuyệt quan hệ.

Thân là gia trưởng, ai không hy vọng con của mình, có thể hòa hảo học sinh cùng đi hướng. Tương lĩnh đơn thuần như vậy, thanh tú viện là vạn phần lo lắng nàng sẽ cùng Chu Vân như thế học cái xấu.

Vì vậy ở mở trời xé chiều, Chu Vân đưa Tương lĩnh lúc về nhà, thanh tú viện vô cùng khinh bỉ nói với hắn: "Làm phiền người cách nữ nhi của ta xa một chút, chỉ bằng người này nghèo kiệt tướng, giao cho nữ nhi của ta xách giày cũng không xứng!"

Thanh tú viện thân là một nhà tài sản hơn trăm triệu điện tử công ty lớn tổng tài kiêm CEO, Chu Vân ở nàng đáy mắt, giống như một con cóc ghè muốn ăn thịt thiên nga.

Đánh vì Tương lĩnh nghĩ tới hạnh phúc khẩu hiệu, thanh tú viện một lòng hi vọng con gái có thể gả vào hào phú. Nếu như Chu Vân thành tích học tập ưu tú, nàng cũng không ngại hai người trở thành bạn chơi. Vấn đề là Chu Vân ở trường biểu hiện bướng bỉnh, thành tích thậm chí ngay cả trung đẳng tài nghệ đều không cách nào đạt tới, nam sinh như thế, kia có tư cách theo con gái nàng làm bạn.

Nhìn Chu Vân lải nhải không ngừng cùng nàng tranh luận, thanh tú viện tức giận văng đầu, lập tức liền thưởng hắn một cái bạt tai. Sau đó kéo lệ rơi đầy mặt Tương lĩnh, biến mất ở đường hoàng trước cửa nhà. Lòng tràn đầy ủy khuất Chu Vân, chỉ có thể cố nén nước mắt, nắm chặt hai quả đấm một mình đứng ở giao lộ...

Sự tình phát sinh không lâu, Tương lĩnh rời đi thanh Phủ thành phố, từ hai người này liên mất liên lạc, lại cũng không thể gặp nhau. Cho nên Chu Vân bên người chỗ ngồi, vĩnh viễn thành một tịch trống chỗ.

Không có Tương lĩnh đi cùng tháng ngày, Chu Vân ý chí sa sút, còn học được cúp cua. Chỉ vì hắn không nghĩ đối mặt kia để đó không dùng chỗ ngồi, câu khôi giống như đã từng quen biết nhớ lại.

Theo thời gian đưa đẩy, không lòng dạ nào dốc lòng cầu học Chu Vân, dần dần bắt đầu chiều có mỗi một nhà phòng chơi, cũng thường xuyên cùng trong xã hội côn đồ phát sinh đánh lộn, phát tiết hấn đối với sinh hoạt bất mãn. Lẫn vào lẫn vào, Chu Vân ngay tại thanh Phủ thành phố lẫn lộn xưng tên đường...

Địa phương côn đồ cơ hồ cũng gặp qua vị này đánh nhau giống như điên cuồng gia hỏa. Còn trong tối cho hấn lấy một hoa lệ tước hiệu, kêu thần gió lốc! Nói dễ nghe điểm, tất cả mọi người khen ngợi Chu Vân là Chu Bá Thông Lão Ngoan Đồng truyền nhân. Lợi hại! Có thể đánh! Nhưng sau lưng, lại mắng hấn đầu óc thiếu gân. Thần kinh! Có khuyết điểm!

Chính vì vậy, Chu Vân ở trung học đệ nhất cấp thời kỳ, tựu là trường học một đại Bá Vương. Có thể nói người biết người sợ, chó thấy chó giấu. Cho dù so với hấn lớn tuổi học sinh trung học đệ nhị cấp, cũng không dám niệp kỷ rầu cọt.

Chu Vân trời sinh hoạt bát, thích gây họa, làm cha mẹ cũng là bội cảm nhức đầu. Nói cũng không hợp ý nhau, quản cũng không quản được. Muốn đánh hấn chứ sao... Hai lão lại không bỏ được. Giọng hơi chút hung điểm, tiểu tử còn biết bỏ nhà ra đi. Huống chi vừa đi liền chừng mấy ngày, cũng không biết ở bên ngoài làm nhiều chút cái gì.

Vô kể khả thi bên dưới, Chu Vân cha mẹ không thể làm gì khác hơn là tận lực nhân nhượng hải tử. Dự định thay đổi chính sách, lấy nhu thắng cương.

Làm Chu Vân cha mẹ lợi dụng dụ dỗ chiến thuật sau, hấn thật là có điểm thích ứng không được. Ba mẹ muốn với hấn giận dữ, hấn còn có thể nằm ngang tới. Bởi vì cho mọi người cũng vô lý, cứng đối cứng ai cũng không sợ ai. Nhưng hai lão theo cho hấn dưới cầu thang, Chu Vân đẩy lòng luôn cảm thấy có chút áy náy. Dù sao hấn vẫn còn con nít, đẩy lòng oán ghét giận, cũng liền xong chuyện.

Chu Vân ở một đời sáng suốt cha mẹ dạy kèm xuống, lớp 9 lúc rốt cuộc lẳng từ hồi đầu, không nữa khắp nơi gây chuyện thị phi, đánh nhau đánh lộn. Bất quá, thành tích học tập của hấn cũng đã rút xuống ngàn trượng, hoàn toàn theo không kịp độ tiến triển.

Thật may Chu Vân gia đình kinh tế không kém, cha là một quốc xí công nhân, mỗi tháng đều có cố định thu vào. Mẫu thân là lợi dụng tích góp, mở gian quầy bán đồ lặt vặt, bình thường cũng có thể kiếm bên trên một ít bút tiêu phí. Kiểm chế một chút cung Chu Vân đọc giá cao, ngược lại không thành vấn đề.

Cao hơn bên trong sau này, Chu Vân mặc dù không thích học tập, nhưng cũng hiểu chuyện rất nhiều. Không giống như trước nữa như vậy khắp nơi chung chạ, cho người nhà viết thêm phiền toái. Đồng thời cũng có ngưỡng mộ trong lòng đối tượng, thầm mến bên trên một vị để cho hấn không cách nào tự kèm chế thiếu nữ...

Về phần thiếu nữ là ai, chắc hấn tất cả mọi người có hiểu biết đi. Tất cả bởi vì hấn một mực úy thủ úy cước, mới không có bước ra theo đuổi thực nữ bước đầu tiên...

Chu Vân vẫn là rất tự biết mình, nhà hấn thu vào mặc dù so sánh lại tăng dưới công dân được, nhưng đối mặt Hứa Thiên loại này gia thế hiển hách đình tiêm nhân sĩ, nhưng ngay cả một chấu là cái cóc khô gì. Cho dù để cho hấn cực khổ đi nữa phần đầu cả đời, cũng chưa chắc có thể đổi lấy người ta trước cửa nhà của một chiếc cầu xe.

Nếu như Chu Vân học thức uyên bác, có lẽ còn dám tiến lên cùng Hứa Thiên trao đổi, biết nhau xuống. Tuy nói Hứa Thiên thân phận hiển hách, tính cách lại hết sức hiền lành. Ở trong sân trường, từ trước đến giờ lấy bình dị gần gũi nổi tiếng. Nói khoa trương một ít, đó chính là ai đến cũng không có cự tuyệt.

Dĩ nhiên, ai đến cũng không có cự tuyệt cũng không phải là chút nào không hạn chế, nếu như có người tâm tồn dù gì, ý đồ từ trong mưu cầu lợi ích, năng thì sẽ quả quyết cùng với tuyệt giao.

Chu Vân đến nay không dám đến gần Hứa Thiên, ngoại trừ không môn đăng hộ đối, còn có một bộ phận rất lớn nguyên nhân là Trương linh đưa đến.

Lên trung học đệ nhị cấp, hấn mặc dù không lại giống như kiểu trước đây, khắp nơi gây chuyện đánh lộn, có thể thỉnh thoảng sẽ còn tiểu thí thân thủ, trừng trị một chút tên gia hỏa có mắt không trông. Trốn tiết trốn học vậy càng là bình thường như cơm bữa. Ngược lại Chu Vân đối với học tập không thích, tương đối bên dưới, hấn càng thích bồi dưỡng đời sau...

Muốn tới mình chính là một cái siêu cấp học sinh kém, thanh Phủ thành phố cả những côn đồ cắc kè. Cho dù cùng Hứa Thiên quen biết, cũng không mặt cùng với năng nói chuyện với nhau.

Đây cũng là hấn vì sao mỗi ngày chỉ dám lặng lẽ nhìn Hứa Thiên, nhưng xưa nay không dám lên trước chào hỏi nguyên do.

Nói cho cùng, Chu Vân vẫn cảm thấy chính mình không xứng với Hứa Thiên. Có lẽ đây chính là Trương linh sự kiện, để lại cho hấn âm ảnh.

"Buổi chiều thấy." Chu Vân tự mình hướng cầu đại lý xe chạy phương hướng phát tay một cái, sau đó khoá lên bọc sách, xoay người về nhà...

Chương 03: Giặc cướp = Thần tài

Gần đây trở về nhà Đại Đạo thành thi công trọng địa, hai bên đường cái đều tại phá bỏ và dời đi, bụi trần bay lượn nghiêm trọng ô nhiễm không khí. Chu Văn không muốn dùng phổi của mình đi lọc sạch cái thế giới này, không thể làm gì khác hơn là đổi đường mà đi, đi đường mòn, sao đường tắt.

Đường mòn mặc dù so sánh lại Đại Đạo thanh tịnh, không khí cũng tốt hơn nhiều, không có xe hơi tống ra CO2. Nhưng nơi này lại tồn tại nguy hiểm, phải thời khắc giữ cẩn thận, miễn cho bị người khác cản đường đánh cướp. Nhược quả phát hiện tình huống không ổn, hay vẫn là vội vàng quay đầu chạy đi. Nếu không thì muốn hao tài tiêu tài rồi.

Đối với loại tình huống này, Chu Văn ngược lại không cần lo lắng. Phụ cận đây địa côn đồ, cơ hồ đều là hắc năm đó khi dễ đối tượng, mặc dù Chu Văn đã hồi cải để làm người mới, nhưng trong xã hội vẫn là không có người dám tới dẫn đến hắn. Dù sao ban đầu Chu Văn cho mọi người lưu lại ấn tượng, quả thực quá kinh khủng. Trừ phi là mới tới tiểu đệ, nếu không sẽ không có người đi dẫn đến vị này ở thanh Phủ trên đường, giàu có truyền kỳ sắc thái đích nhân vật.

Nghe tới đây, Chu Văn cảm thấy rất là đắc ý. Chính mình sống đến mức cũng không tệ lắm chứ sao. Người khác đi đường mòn đều phải lo lắng đề phòng, rất sợ phát ra động tĩnh, đưa tới trong ngõ hẻm côn đồ. Mà hắn lại khê hát, một đường quang minh chính đại đi trước.

Nhìn Chu Văn bộ kia chun sắc đầy vườn, hăm hở vẻ mặt. Không biết chuyện người, còn tưởng rằng hắn là công tử nhà nào thiếu gia, đang định tìm cái nữ nhi nói một chút tình, nói một chút yêu đây...

Chỗ tới chuẩn bị cản đường đánh cướp tiểu đệ, thấy Chu Văn hi khí dương dương đi tới. Nhất thời hướng sau lưng đại khối đầu hô: "Đại ca mau nhìn, có điều nước cá!"

Loại này hàm chứa chia khóa vàng ra đời con nhà giàu, vừa là bọn hắn lòng gặt vơ vét tài sản tốt nhất đối tượng.

Đại khối đầu nhìn Chu Văn liếc mắt, lập tức liền phân phó nói: "Rất tốt! Ngươi và đưa leo do chính diện ngăn trở, ta đến đường lui ngăn hắn. Ngân vạn lần chó để cho tiểu tử lưu."

Đại khối đầu được xưng Cường ca, cùng bên người hai cái tiểu đệ khoai tây, đưa leo vốn là bài phường thị côn đồ cắc kè. Nhưng là ở một lần cản đường đánh cướp bên trong, lại không cần thận cướp những nơi lão đại tình nhân ví da. Thật là lớn nước trôi Long Vương Miếu, tự gia nhân đánh tự gia nhân.

Chuyện kể tiếp rất đơn giản, kia tình nhân ở lão đại bọn họ bên tai thổi một chút gió bên tai, Cường ca ba người liền gặp vận rủi lớn. Chẳng những cho địa phương côn đồ hung hăng đánh một trận, còn bị đuổi ra bài phường thị, từ nay không về được, nếu không gặp một lần đánh một lần. Hoàn toàn bất đắc dĩ, bọn họ không thể làm gì khác hơn là liên tục chiến đấu ở các chiến trường thanh Phủ, dự định ở nơi này hồ ăn miếng cơm.

Nơi này côn đồ đầu lĩnh, xem bọn hắn thân thể coi như bền chắc, đơn giản đã thu ba người làm tiểu đệ. Cũng đem Chu Văn trở về nhà đường mòn, thác cho bọn hắn phụ trách. Chỉ cần ba người có thể định kỳ nộp lên chi phí, liền do bọn họ tùy ý gầy vò.

Nguyên nhân chính là Cường ca ba người là do vùng khác tới, không biết thanh Phủ thành phố còn có Chu Văn số này quy ẩn người. Nhìn trắng trợn xuyên qua đường mòn thiếu niên, mấy người nhanh chóng tổ chức, chuẩn bị ở Chu Văn trên người hung hăng gõ lên một bút.

Khoai tây đi tới Chu Văn trước người, vô cùng lạnh lẽo nói: "Tiểu tử, thức thời điểm, đem tiền trên người giao ra."

Chu Văn nghe nói như vậy, thoáng chốc sững sờ một chút. Thầm nói chính mình không nghe lắm chứ. Hai nhà này hòa muốn vơ vét tài sản ta? Chẳng lẽ bọn họ chưa từng nghe qua chính mình đại danh?

Từ đối phương thuần thực kẹt ở trong đường nhỏ gian, cùng với không chút nào khiếp đảm biểu tình, Chu Văn có thể suy đoán, người này khẳng định không là người mới. Bởi vì người mới lần đầu tiên gây án, nói chuyện luôn sẽ có điểm dồn dập, hơn nữa tâm tình không quá ổn định, làm cho người ta một loại rất mao táo cảm giác. Xem xét lại khoai tây, hắn đều đầu vào đáy đem Chu Văn ngăn lại, cũng không vội mở ra lục soát người, mà là chờ Cường ca vây chặt tới, mới mệnh lệnh đưa leo đào miệng hắn túi. Như vậy có thể thấy, ba người nhất định là nhiều lần phạm án lão luyện.

Nói thầm một tiếng xui xẻo, Chu Văn không muốn trêu chọc phiền toái, không thể làm gì khác hơn là tùy ý đối phương xử trí. Ngược lại hắn người không có đồng nào, mặc dù ba người đào xuyên túi, cũng không lục ra được một phần nửa giá.

Đưa leo ở Chu Văn túi lục lợi một hồi lâu, mới mặt đầy tiếc nuối ngẩng đầu nói: "Đại ca, không có."

"Lại cần thận sờ một cái, không đúng túi thâm, ngươi không có sờ tới." Khoai tây không hết lòng gian, cũng gia nhập lục soát người tiểu đệ.

"Các vị lưu manh đồng hành, ta chẳng thần, ta không mang tiền." Chu Văn phát hiện khoai tây lại xuyên thấu qua túi quần hướng hắn lão Nhị mò đi, không khỏi lập tức ngăn lại đi xuống. Tên khốn này mù mờ cái gì nha!

"Thật không có..." Khoai tây không khỏi tiếc nuối lắc đầu. Không muốn nhìn tựa như tươi cười rạng rỡ Chu Vân, lại là một quý nghèo, trên người ngay cả một phân tiền đều không mang.

"Cái gì! Không có?" Cường ca giận dữ, hai tay níu lấy Chu Vân cổ áo, chợt nhắc tới: "Con mẹ ngươi, ra phố lại không mang theo tiền! Là không phải là không muốn lẫn lộn!"

Cái gọi là hi vọng càng lớn, thất vọng lại càng lớn. Cường ca nguyên tưởng rằng có thể ở Chu Vân trên người thật tốt lòng gạt một bút. Nào ngờ Trúc Lam mức nước, công dã tràng, Chu Vân là hoàn toàn gọi bọn hắn thất vọng. Cường ca dưới cơn nóng giận, nhắc tay làm bộ liền muốn quát Chu Vân.

"Hù dọa ~... ?" Chu Vân nghe được như thế ngu si địa đối thoại, nhất thời buồn bực. Chính mình ra phố mang không mang theo tiền mắc mớ gì tới ngươi à? Hắn mặc dù không muốn gây phiền toái, nhưng cũng không thể đàn độn đường cho đối phương rút ra nha.

Chu Vân đòi một chút cổ, miễn cưỡng sắp xếp về mỉm cười, tận lực sử chính mình trở nên hữu hảo nói: "Vị đại ca kia, đừng trách ta không có nhắc nhở, thức thời điểm liền vội vàng buông tay, nếu không có ngươi hảo hảo mà chịu đựng."

"Có ta còn dễ chịu hơn?" Cường ca khinh thường cười một tiếng, biến chương thành quyền liền hướng trước đánh đi.

"Ta nắm ngươi một cái cháo!" Chu Vân thấy tình thế không ổn, nhất thời hú lên quái dị. Hắn dưới sự kinh hãi, căn bản hoàn mỹ suy tư, hai tay trong nháy mắt úp xuống Cường ca, xách đối phương cổ áo đi phía trước kéo một cái. Thi triển ra lưu manh tam tuyệt trung đệ nhất tuyệt, đỉnh đầu ngàn cân!

Đánh nhau? Ai sợ ai nha!

Lưu manh tam tuyệt, là Chu Vân 'Trà trộn giang hồ' lĩnh ngộ ba đại sát chiêu. Đệ nhất tuyệt gọi tắt đầu chùy, từ 'Rót bác cao tay' trúng phải lấy dẫn dắt, cộng thêm lập đi lập lại thực chiến luyện tập, mới sửa đổi thành hôm nay đầu đỉnh ngàn cân.

Mọi người ngàn vạn lần chớ cho là, Chu Vân sẽ ngu đến mức dùng đầu đi đụng đối phương ót. Loại này ngu ngốc hành động, chỉ có Anime hoặc phim truyền hình bên trong mới sẽ phát sinh. Đỉnh đầu ngàn cân mục tiêu, là đối phương sông mũi, đây chính là thân thể con người vô cùng yếu ớt vị trí một trong.

Oh! ! ! Hét thảm một tiếng, Cường ca lập tức che mũi gào khóc nhảy loạn. Hắn cũng không ngờ tới, Chu Vân thật không ngờ sắc bén, đột nhiên tới một chiêu như thế. Đụng hắn mất thiên tình tứ, choáng váng đầu hoa mắt. Lỗ mũi càng là dơ máu bắn tung toé, tình cảnh kia, thật là có thể sử dụng trắng liệt để hình dung.

Buông hai tay ra, Chu Vân không chút lưu tình đá ra một cước, đem lưng lay ngọc rót Cường ca đá bay. Thừa dịp ngươi bệnh, đòi mạng ngươi! Nhân từ đối với địch nhân chính là tàn nhẫn đối với mình. Thế đạo đối với hắn đã quá tàn nhẫn, đến nay hay vẫn là một người độc thân. Đám người kia còn muốn liên tiếp gặp tai nạn, cho dù bị đập chết cũng xứng đáng!

Chuyện đột nhiên xảy ra, khoai tây hai người còn chưa kịp phản ứng, Cường ca liền bị người 'Cường bạo'. Chờ bọn hắn kịp phản ứng, Chu Vân đã sử dụng ra lưu manh tam tuyệt trung thứ 2 tuyệt, song phi threesomes.

Mặc dù chiêu thức danh xưng có chút YD(dâm dăng), nhưng hình dung lưu manh thứ 2 tuyệt lại vừa đúng. Song phi là chỉ song phi chân, threesomes mà, chính là 3 người PK. Huống chi một chiêu này coi trọng nhất chính là lực eo cùng trong nháy mắt lực bộc phát, trong đó nội dung chính rất dễ dàng để cho nhân theo xấu xa phương diện liên tưởng. Vì vậy Chu Vân cho nó lấy một vô cùng YD(dâm dăng) đích danh xưng, song phi threesomes!

Chu Vân trong nháy mắt bùng nổ nảy lên, vọt eo bay lên hai chân, không chút lưu tình hướng hai gã côn đồ đá vào. Khoai tây với dưa leo, nhất thời như bị Cự Thạch đụng, cả người bay rớt ra ngoài, té ngã trên đất che ngực rên rĩ không dứt. Nhưng mà Chu Vân lại dùng hai tay, đối diện hướng địa chống một cái, vừa không phát hiện chút tổn hao nào đứng lên.

Lão hồ không nổi dóa, thật đúng là coi mình là Hello Kitty. Chu Vân vỗ một cái trên quần bụi trần, nhìn ba cái nhé nhé kêu đau gia hỏa, chưa hết giận lại tiến lên đạp mấy đá: "Chi các ngươi này đạo đức, cũng dám ra đây vơ vét tài sản? Ta nhò vào! Sau này chiếu từ sáng lên điểm, đừng nữa dẫn đến lão tử!"

Chu Vân liếc mắt dưa leo trong túi, tán lạc mấy tờ màu đỏ lão nhân đầu. Thoáng chốc lạnh lẽo địa nhặt lên, bỏ vào tự mình túi. Đây đều là đối phương giành được của bất nghĩa, lưu cho bọn hắn chẳng tự cảm đi. Ngược lại tiền bên trên không có hữu danh tự, muốn trả lại người mất đồ cũng không triệt. Bất kể nói thế nào, hắn cuối cùng thay người mất đồ thờ một hồi, tự xem như hành hiệp trượng nghĩa thu lao đi!

Chu Vân cười hắc hắc cười, yên tâm thoải mái đem ba tên lưu manh đoạt lại của bất nghĩa làm của riêng, sau đó lại hừ lên tiểu ca tiếp tục lên đường.

Bất quá, ngay tại Chu Vân đi vào đường mòn sừng, lại nghe thấy phía trước truyền tới một trận huyền não tiếng vang. Đây là đường mòn tối âm ám địa phương, coi như ban ngày, cũng không có một luồng ánh mặt trời xuyên vào, còn có tin đồn nói nơi này còn có oan hồn. Đối mặt những hư vô đó mờ mịt trâu quỷ. Xà Thần, cho dù Chu Vân là gan lớn hơn nữa, cũng không khỏi cảm thấy rợn cả tóc gáy.

Đang lúc Chu Vân dự định trèo đầu tiến lên lúc, một cái tay khô đột nhiên từ cạnh đưa ra, nắm chặt cổ tay hắn: "Người hảo tâm ~ đến mua cái kẹo đi..."

"Ồ thảo! !" Hiểu là ban ngày, Chu Vân vẫn bị sợ hết hồn. Đợi hắn thấy rõ người tới là một lão đầu lúc, nhất thời tức giận nói: "Đại gia, ngươi là ai nha! Chẳng lẽ chưa từng nghe qua người dọa người sẽ hù chết người sao!"

Lão đầu này thiệt là, tuổi đã cao còn tránh ở trong ngõ hẻm dọa người. Như vậy chơi rất khá sao? Đó là rất không đạo đức tích! Nếu không phải Chu Vân tìm được, không đúng vị này vừa mới vì dân trừ hại người hiền lành, liền muốn bên trên Tây Thiên học hỏi kinh nghiệm rồi.

Bạn đang đọc truyện *Mỹ nữ lai tập Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 04: Ngạch thương cũng đặc cho nhân vật chính mở auto (ngoại quái)

"Người hảo tâm, đến mua cái kẹo đi. Cái này rất tiện nghi, chỉ cần năm mươi nguyên một viên!" Vừa nói, lão đầu còn lấy ra một tinh trí hộp nhỏ, ý tứ kẹo đang ở bên trong.

"Ta nói lão đầu, ngươi xem ta đáng vẻ giống như ngu si sao!" Chu Vân hung hãn hỏi ngược lại, rất nhiều một bộ muốn muốn giáo huấn lão đầu tư thế. Nha! Lão già này, thật già mà không kính, dọa người không đủ, bán cái kẹo lại muốn năm mươi nguyên, còn nói rất tiện nghi? Lắc lư người cũng không mang như vậy chơi đùa đi!

Một viên kẹo bán năm mươi nguyên, vậy không tốt đi qua cướp? Mặc dù vật giá tăng lên, cũng không trở thành phồng thành trình độ này.

Lão đầu quơ quơ não, bắt đầu lải nhải thôi phồng: "Không giống! Coi là thật không giống! Ta thấy ngươi xương cốt ngạc nhiên, khuôn mặt tuần tú, chính là một thần đế vương giống..."

"Được rồi được rồi, ta biết rồi..." Chu Vân cũng không rảnh rồi nghe lão đầu kể chuyện xưa. Loại này trần từ làm điều, ngay cả đứa trẻ ba tuổi cũng không lừa được. Còn xương cốt ngạc nhiên vương bát giống như, lão đầu chín thành đem mình làm ngu si. Xem ở kính già yêu trẻ truyền thống đức tính tốt bên trên, Chu Vân cũng lười với hắn so đo.

"Hắc hắc." Lão đầu cười xấu hổ cười, hắn cũng phát giác chính mình da trâu thôi phá. Khập khểnh đi tới Chu Vân trước người: "Tiểu tử, ta nói nhiều như vậy, không phải là muốn ngươi mua viên đường chứ sao."

"Lão đầu, ngươi chân này..." Chu Vân lúc này mới phát hiện, lão đầu nguyên lai là một người què. Hắn chân trái giả bộ cái mộc chế giả chân, đi lên đường lúc còn phát ra 'Hạp hạp' 'Tiếng vang.

"Không việc gì, không việc gì. Tiểu tử, cùng ngươi nói, ăn kẹo này, sẽ có không tương được công hiệu. Mua một ném thử một chút đi, ta bảo đảm ngươi hưởng thụ vui mừng ngoài ý muốn! Lặng lẽ nói cho ngươi biết, này đường chỉ ứng có ở trên trời, nhân gian hiếm thấy mấy lần tìm a..." Giang sơn để đổi bản tính cũng khó dời đi, lão đầu thôi phồng hoàn Chu Vân, lại bắt đầu đáng khen than mình kẹo. Cho đến Chu Vân hoa mắt choáng váng đầu, nhanh muốn ngã xuống đất ngất đi, hắn mới lững thững nói: "Như thế nào, tới một viên đi!" Kia thô bỉ địa mặt mày vui vẻ, mười phần một cái lừa gạt bé gái quái thú thúc thúc.

Chu Vân quơ quơ não, hắn thật có điểm chống đỡ không được lão đầu nước miếng thế công. Lão này quả thực rất có thể lải nhải, thật là bị Đường Tăng còn TRÁU BỐ~~. Thật may Chu Vân không phải ngộ không, nếu không một gây kén đi qua làm.

"Đi! Đi! Ngươi đừng nói, ta mua vẫn không được!" Chu Vân nhún từ địa đáp ứng. Vì sao nói hắn nhún từ? Chu Vân mua lão đầu đường, không phải là bởi vì hắn có thể nói, mà là thấy lão đầu tuổi đã cao, lại là một chân què, chắc hắn trong nhà không có con cái, mới ra đến đi xin ăn. Về phần bán đường, đó bất quá là cái nguy trang, năm mươi nguyên một viên, ai sẽ muốn à?

"Thật? Quá tốt, quá tốt. Tiểu tử, ta đây có ba viên, ngươi chọn một viên đi." Lão đầu hưng phấn đem cái hộp đưa cho Chu Vân, chuẩn bị để cho hắn chậm rãi tinh tuyển.

Nhưng là, Chu Vân lại ngoài dự đoán của mọi người đem cái hộp cướp đến tay, sau đó đem từ Cường ca kia giành được hơn ba trăm nguyên, cố gắng nhét cho lão đầu: "Ta đều muốn. Nơi này có ba trăm khối, tiết kiệm điểm đủ ngươi tốn trên một trận, tự lo cho tốt đi."

Chu Vân vỗ một cái sai lạng tích lão đầu, xoay người liền hướng đường mòn cửa ra chạy đi. Lại là lưu manh lại vừa là hàng rong, tri hoãn thời gian dài như vậy không trở về nhà, cha khẳng định lắm sẽ tự mình ra ngoài đầu quỹ hốn.

"Này! Này! Tiểu tử! Chờ một chút ! Một người ta chỉ bán một viên kẹo! Ngươi lưu manh a! * a! Mau đưa đường trả lại cho ta! !"

Làm lão đầu phục hồi tinh thần lại, vội vàng liền lớn tiếng lớn tiếng kêu, chân què Hạp hạp hạp hướng Chu Vân đuổi theo. Đáng tiếc Chu Vân chạy về nhà, đã sớm chạy mất dạng. Nhìn trong tay vẫn trứ trứ hơn ba trăm nguyên, lão đầu bất đắc dĩ lộ ra một nụ cười khổ: "Tiểu tử này... Ai, cũng được

cũng được. Mặc dù với dự trù bất đồng... Người tốt hảo báo, hết thấy đều là Tạo Hóa..."

Tạo Hóa? Lão đầu tại sao sẽ như vậy nói sao? Nếu như Chu Văn vẫn còn, nhất định sẽ đưa tới một phen nghi vấn. Đáng tiếc hân chạy về nhà báo danh, sớm đã biến mất ở giao lộ.

Một người chỉ bán một viên? Lão này ngược lại thật có đạo đức nghề nghiệp. Chạy tới trở về nhà Chu Văn không khỏi nghĩ đến, lão đầu mặc dù dùng kẹo lác lư người, nhưng mỗi người chỉ bán một viên, cũng không phải là có thể lác lư bao nhiêu thì bấy nhiêu. Hóa ra là hân lương tâm áy náy. Cái này làm cho Chu Văn càng chắc chắn, lão đầu là một không nơi nương tựa người cô đơn, bởi vì sinh hoạt vội vã, mới có thể ra hạ sách này.

Nghĩ tới đây, còn là vô duyên vô cớ mất đi ba trăm nguyên, cảm thấy đáng tiếc Chu Văn, nhất thời liền thư thái sáng sủa. Lão đầu kia quá đáng thương, có thể giúp một lần chỉ một lần đi. Cướp của người giàu giúp người nghèo khó mà, ngược lại tiền đều là đoạt lại, cho dù ném cũng không đau lòng.

Buổi trưa về đến nhà, Chu Văn giống nhau thường ngày với cha mẹ ngồi chung một chỗ ăn cơm. Vốn là ấm áp nhất thời điểm, đối với Chu Văn mà nói, lại là khó khăn nhất nấu một chiếc. Ăn cơm trong lúc, Chu Thanh Dương, cũng chính là Chu Văn cha. Tổng hội nói lên nhiều chút để cho hân thập phần khó chịu vấn đề. Vì vậy Chu Văn mỗi ngày ăn cơm, cũng sẽ giống như quý đối đầu thai như vậy, liều mạng gặm, lấy tốc chiến tốc thắng phương thức tiến hành kháng chiến. Ý đồ ở cha không thể nói xảy ra vấn đề trước, đem trước mất thức ăn hết thấy tiêu diệt.

"Tiểu Văn a, cũng nhanh thì vào trường cao đẳng, gần đây học tập như thế nào đây? Còn theo kịp độ tiến triển đi."

"Phốc... Khục khục khục..." Cái này không, sợ điều gì sẽ gặp điều đó, liều mạng lừa cơm Chu Văn, nhất thời để cho Chu Thanh Dương dọa cho đến. Hân cũng không suy nghĩ thật kỹ, tần quan tâm chính mình ăn mau hơn nữa, cha muốn hỏi lời nói, còn không như thường không cách nào tránh? Có một số việc, nên tới thủy nhưng vẫn còn muốn tới.

"Hải tử, ăn từ từ, đừng nóng ha." Mẹ Dương thanh tú Nhu Nhu cười nói, lập tức vì Chu Văn rót ly nước.

"Cảm ơn mẹ..." Chu Văn nuốt xuống cơm trắng, chậm quá khí uống một hớp, mới nhìn cha do dự nói: "Còn... Cũng không tệ lắm..."

Chu Văn trung bình thành tích chưa đủ 40, còn dám nói không tệ, cái này không tệ coi là thật khá vô cùng.

Lại nói, Chu Văn ngược lại không muốn nói sao, chẳng qua là đối mặt Chu Thanh Dương kia lờ lờ ánh mắt mong đợi, hân quả thực không đành lòng nói cho cha, tự mình ở trường học cái gì đều không học được.

Thật ra thì, Chu Văn cũng không phải không nghĩ học tập cho giỏi, mà là trung học đệ nhất cấp làm trễ nải quá nhiều chương trình học. Lên trung học đệ nhị cấp, ngoại trừ ngữ văn, lịch sử, chính trị, trong đó bốn môn học còn có thể nghe một chút chuyện xưa, tìm hiểu một chút tổ quốc địa phương văn hóa. Kỳ số học, vật lý, Anh ngữ, giống như Vô Tự thiên thư. Kia từng chuỗi công thức mẫu tự với khoa đầu văn tựa như, chỉ nhìn vậy lấy để cho đầu người choáng váng.

"Vậy thì tốt, vậy thì tốt. Tới! Ăn chút cá bồi bổ não, gần đây học tập khẳng định rất khổ cực." Chu Thanh Dương tràn đầy phấn khởi địa gấp một tảng lớn thịt cá, đặt ở Chu Văn trong chén, còn khích lệ như vậy đối với hân cười một tiếng. Nhìn cha mặt đầy nếp nhăn nụ cười, Chu Văn đáy lòng không khỏi cảm thấy một trận đau nhói.

Chính mình học tập rõ ràng không được, lại lừa dối cha nói không tệ. Nghĩ đến làm cha vạch trần mình lời nói dối lúc, kia nhất định sẽ làm hân càng thất vọng đi.

Bỗng dưng, Chu Văn để tay xuống bên trong chén đĩa, nội tâm tiến hành một phen đấu tranh giai cấp. Cuối cùng gần xấu hổ, lại nghiêm túc nói: "Ba, thật xin lỗi, thật ra thì... Bấy giờ chương trình học, ta một chút cũng nghe không hiểu. Lúc trước cùng người nói cũng còn khá, đều là gạt người. Bất quá... Sau này ta nhất định sẽ thật tốt cố gắng học tập."

Chu Văn quyết định, rốt cuộc nói ra nói thật. Hân không muốn tiếp tục gạt người lừa gạt mình, cái kia sẽ vì người nhà mang đến càng nhiều tổn thương. Tự có bao nhiêu bản lĩnh, làm cha mẹ kia lại không biết. Mỗi lần họp gia trường, cha luôn là hứng thú đi, thất vọng mà về, hân lại sao sẽ không biết mình tình trạng đâu?

"Không hổ là con của ta, dũng cảm đối mặt sự thật! Tiểu Văn, người trưởng thành." Chu Thanh Dương luôn luôn là phe lạc quan, nghe Chu Văn thẳng thắn, chẳng những không có tức giận, ngược lại sờ sờ đầu của hân: "Mất đề mới sửa chuông, vì lúc không muộn. Chỉ cần người chịu mưu đồ đi học, bây giờ còn kịp."

"Ba... Thật xin lỗi." Chu Văn cúi đầu, có chút không dám nhìn thẳng Chu Thanh Dương ánh mắt. Hân có khả năng bao lớn trong lòng rõ ràng, đừng nói bây giờ cách thi vào trường cao đẳng đã không tới hai tháng, coi như lại học lại một năm, cũng không thấy sẽ có khởi sắc.

Trung học đệ nhất cấp ba năm gia trung học đệ nhị cấp ba năm, rồi xuống chương trình học quả thực quá nhiều, tổng cộng sáu năm kiến thức, không phải nói bỏ là có thể bỏ trở về. Nhưng là nếu đáp ứng cha, lại không thể để cho hân thất vọng. Chỉ phải toàn lực ứng phó, cho dù cuối cùng thi rớt, không có có thể thi lên đại học, tin tưởng cha cũng có thể tha thứ.

Biết con không bằng cha. Chu Thanh Dương thấy Chu Văn yên lặng không nói, hiển nhiên phỏng đoán đến trong lòng của hân lo âu, liền đem hân ôm vào trong ngực: "Đứa bé ngoan đừng lo lắng, người còn trẻ..."

"Được rồi, hai cha con cũng đừng lại buồn nôn, ăn mau cơm đi. Hải tử buổi chiều còn phải đi học đây..." Dương thanh tú bĩu môi cười một tiếng, trong nhà rất lâu chưa từng xuất hiện như vậy ấm áp một màn. Có lẽ đúng như Chu Thanh Dương từng nói, hải tử hiểu chuyện.

"Thật tốt, ăn cơm! Ăn cơm! Buổi trưa nghỉ ngơi cho khỏe, buổi chiều nghiêm túc nghe giảng bài." Chu Thanh Dương vỗ một cái Chu Vân vai, dẫn đầu mở động.

Một hồi sau buổi cơm trưa, Chu Vân đột nhiên cảm giác được buông lỏng rất nhiều. Nếu quyết tâm phải làm một học tập cho giỏi, ngày ngày hướng lên ngoan ngoan bảo bảo. Lại không thể lại giống như kiểu trước đây cả nhõng, mê mết mấy vì tính.

Trở về phòng, Chu Vân một con ngã xuống giường, ngủ trưa có thể thúc đẩy buổi chiều giờ học còn có tinh thần. Chẳng qua là hần vừa mới nằm xuống, liền phát hiện túi quần tựa hồ có vật gì, đánh đến hần rất không thoải mái. Móc ra nhìn một cái, nguyên lai là từ người què lão đầu kia mua được kẹo hộp.

Từ nhìn bề ngoài, cái này kẹo cái hộp vô cùng tinh trí, bị Chu Vân đã gấp bất kỳ bao giả bộ cũng muốn giỏi hơn. Phóng chừng lão đầu vì lác lư người, ở tạo công phu phương diện tỉ mỉ thiết kế một phen. Ăn no kiếm đến không có chuyện làm, Chu Vân dùng mọi cách nhằm chán dựa vào ở trên giường, đem kẹo hộp mở ra. Chỉ thấy bên trong đến ba viên trân châu vậy Thủy Tinh đường, thỉnh thoảng còn bay tới nhàn nhạt điểm hương.

Hôm nay bữa ăn này cơm trưa, là Chu Vân ngày gần đây tới ăn nhiều nhất, tối thực tế địa một hồi. Bây giờ bụng phình, căn bản là không có cách ngủ. Tin đồn sau khi ăn xong ăn kẹo có thể giúp tiêu hóa, cũng không biết được là thật hay giả. Nhưng thử một chút chung quy không thành vấn đề...

Bạn đang đọc truyện *Mỹ nữ lai tập Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 05: Tương linh tin

Trong hộp có ba viên đường, mỗi viên đường trên đều có khắc ba cái kiểu chữ tiếng Anh. Màu vàng có khắc world, ám màu tím có khắc ghostdom, màu trắng có khắc Heaven.

"Ha ha... Không nghĩ tới hay vẫn là hàng nhập khẩu..." Chu Vân không từ giấu cợt nói. Nếu như hần biết Anh văn, nhất định sẽ biết này ba cái từ đơn, phân biệt biểu thị 'Nhân gian' 'Quý Vực' cùng với 'Thiên Giới'. Đáng tiếc hần không hiểu, nhìn ba viên bất đồng nhan sắc kẹo, Chu Vân còn tưởng rằng bọn họ phân biệt bày tỏ, 'Chanh vị'. 'Bò đào vị', cùng với 'Sữa bò vị'. Vậy đại khái chính là phần từ trí thức cùng mù chữ khác nhau...

Chu Vân bất chấp tất cả không cần biết đúng sai, đem ba viên đường một tia ý thức ném vào trong miệng. Hần ăn đồ ăn từ trước đến giờ thích lẫn vào ăn, đại khái cảm thấy như vậy mới cú vị.

Thủy Tinh đường vào miệng tan đi, Chu Vân ngay cả cái gì mùi vị cũng không ăn ra, liền ực nuốt vào bụng. Ba viên trăm nguyên kẹo, liền như vậy bị hần làm nhục.

Không có? Chu Vân đầu lười ở trong miệng vòng vo một vòng. Đây là cái gì đường? Thế nào ngay cả một chút mùi vị đều không? Giống như không khí tựa như, ực một tiếng đã không thấy tăm hơi.

Đang lúc Chu Vân vén chăn lên tìm, hoài nghi kẹo có phải hay không xuống lúc ở trên giường, bên ngoài lại truyền tới tiếng gõ cửa nhẹ.

Đồng đồng đồng...

Là mẫu thân Dương thanh tú thanh âm truyền tới: "Hải tử, ngủ chưa?"

"Còn không có. Mẹ tìm ta có việc sao?" Chu Vân vội vàng mở cửa phòng. Mẫu thân buổi trưa bình thường sẽ không tìm chính mình nói chuyện, bây giờ tới, chắc có chuyện khẩn yếu. Bất quá để cho Chu Vân cảm thấy kỳ quái, mẫu thân tại sao không đang dùng cơm lúc nói với hần đâu? Có lẽ nhìn thấy cha con bọn họ trò chuyện hợp ý, mới không có mở miệng đi.

Dương thanh tú trầm mặc một hồi, trước đem một chồng thật dày phong thư nhét vào Chu Vân trong tay, sau đó mới nói: "Có một số việc... Có lẽ chúng ta làm sai. Nhưng này cũng là vì tốt cho ngươi, hi vọng ngươi có thể minh bạch..."

Mẫu thân không giải thích được, để cho Chu Vân cảm thấy nghi hoặc, cái gì gọi là có lẽ bọn họ làm sai? Hơn nữa còn là vì tốt cho mình? Bọn họ muốn làm cho mình minh bạch cái gì?

Làm Chu Vân đưa mắt dò tới trong tay phong thư lúc, rốt cuộc minh bạch mẫu thân vì sao lại nói ra nói đến đây tới...

Tương linh! Phong thư ký tên nơi, bất ngờ viết một cái ảnh hưởng hần cả đời tên.

Từ khi Chu Vân cùng Trương Linh hữu quan hệ tốt, bị Thanh Tú viện phát hiện, hai người sẽ thấy cũng không thể tiến hành liên lạc. Lúc ban đầu còn tưởng rằng là Trương Linh mù mù trông coi nghiêm, Trương Linh mới không cách nào thoát thân. Nhưng là thời gian ngày lại ngày trôi qua, Chu Vân nhưng lại chưa bao giờ thu được bất kỳ Trương Linh tin tức, điều này không khỏi làm cho hắn mê mang.

Chu Vân thậm chí sẽ nhớ, Trương Linh có lẽ đã sớm đem hắn quên. Nhưng mà, làm Chu Vân nhìn kia một chồng thật dày phong thư, thực vậy biết rõ mình sai lầm rồi. Trương Linh chẳng những không có quên hắn, vẫn còn giữ vững cho hắn viết thơ. Chỉ tiếc, phong thư lại bị cha mẹ trừ lưu lại.

Đây là vì cái gì? Ba mẹ tại sao phải làm như vậy? Chu Vân mặt đầy không hiểu nhìn Dương Thanh Tú.

"Tiểu Vân, ngươi hãy nghe ta nói... Lúc ấy sự tình tương đối phức tạp, hi vọng ngươi có thể hiểu được..." Dương Thanh Tú kéo Chu Vân đi tới mép giường, bắt đầu chậm rãi kể về năm đó...

Nguyên lai, Thanh Tú viện ở dời khỏi Thanh Phủ thành phố ngày hôm trước, đặc biệt gặp qua Chu Vân cha mẹ. Cũng ác nói tương hướng, jững cáo bọn họ quản tốt hài tử nhà mình, đừng để cho Chu Vân tiếp tục dây dưa con gái nàng. Lúc ấy Chu Thanh Dương nghe, cũng còn khá sinh khuyên: "Bọn họ chẳng qua là hài tử, thuận theo tự nhiên mới là tốt nhất, cách làm của ngươi chỉ hội thương tổn hai người."

Có thể Thanh Tú viện lại xem thường, phản nói Chu Thanh Dương giáo tử vô phương, dung túng Chu Vân làm xằng làm bậy. Cũng lấy tiền tương dụ: "Các ngươi không liên vì tiền mà, đi, quản tốt nhà các ngươi hài tử, một trăm ngàn này sẽ là của ngươi. Nhìn ngươi này thân trang phục, để cho ngươi lại phần đầu ba năm rưỡi cũng không kiếm được nhiều như vậy."

Trương Linh mẫu thân nói không sai, Chu Thanh Dương nhìn như cái chén sắt công nhân, mỗi tháng thu vào nhiều nhất liền lên ngàn khối, cho dù lại phần đầu ba năm rưỡi, cũng không có thể kiếm một trăm ngàn. Nhưng là người có thể không có tiền, lại cũng không lấy không có tôn nghiêm. Từ Thanh Tú viện trong lời nói, Chu Thanh Dương nghe được chỉ là khinh thường cùng khinh bỉ.

Là người thì có ba phần hỏa, bị một nữ nhân nói thành như vậy, Chu Thanh Dương nếu không nổi giận, hắn vẫn tính là nam nhân? Dĩ nhiên, muốn đòi làm khác tham lam tiểu bối, nói không chừng thật sẽ nguyện ý làm một lần nữ nhân.

"Cầm lại tiền thú của ngươi! Ngươi nhà con gái, còn không xứng với con của ta đây!" Cứ như vậy, gia trưởng hai bên Lương Tử coi như là kết làm. Bị tức giận làm mờ đầu óc Chu Thanh Dương, trong cơn tức giận lại đem Trương Linh gửi gởi tin tới tạm giam ở, quyết định không để cho Chu Vân cùng cô bé này có bất kỳ dây dưa về má nào...

Chu Vân nghe xong Dương Thanh Tú giải thích, hơi hơi thở một hơi, vô cùng bình thản nói "Mẹ, có thể để cho ta yên lặng một chút à."

Đây là cha mẹ sai sao? Không... Bọn họ không sai, bọn họ làm hết thấy cũng là vì chính mình. Muốn trách Trương Linh mẫu thân? Cũng không... Có lẽ từ góc độ của nàng đến xem, hết thấy các thứ này cũng là vì Trương Linh.

Trương Linh ra đòi đất tiền, để cho nàng với chính mình chịu khổ, Thanh Tú viện chắc chắn sẽ không đồng ý. Huống chi hai người còn nhỏ, hài tử yêu sớm chính là mỗi nhà cha mẹ chuyện lo lắng nhất.

Nghĩ tới đây, Chu Vân buồn bực. Tạo thành sai lầm phát sinh nguyên nhân lớn nhất, lại là thiên thời, địa lợi, người và. Vô luận từ góc độ nào phân tích, trảng tai nạn này cũng không thể tránh. Thật là mệnh trung chủ định...

Dương Thanh Tú thấy Chu Vân cúi đầu trầm tư, nhẹ nhàng đề một cái bả vai hắn, ôn nhu nói: "Được rồi, ta đi ra ngoài trước, ngươi nghỉ ngơi cho khỏe."

Dứt lời, Dương Thanh Tú liền rời khỏi phòng, lưu lại Chu Vân một người lẳng lặng... .

Nghỉ ngơi? Nói đùa sao. Nhìn trong tay một chồng hoa sắc phong thư, Chu Vân không cho là hắn còn có thể an tâm nghỉ ngơi. Làm Dương Thanh Tú đóng cửa phòng lại, Chu Vân lập tức bắt đầu hủy đi kia thật dày phong thư...

Phong thư thứ nhất, ngày là sáu năm trước tháng 4. Chu Vân đoán suy nghĩ một hồi, đại khái là Trương Linh dọn ra Thanh Phủ thành phố ngày thứ ba. Kia giống như đã từng quen biết non nớt bút tích, chậm rãi dẫn dắt Chu Vân phủ đầy bụi đã lâu suy nghĩ

"Tiểu Vân, ngươi có khỏe không? Ta dọn nhà, đi tới mới trường học. Nơi này hết thấy đều là như vậy xa lạ, không có bất kỳ bằng hữu. Trương Linh thật nhàm chán, thật muốn đi tìm ngươi chơi đùa. Nhưng gần đây mù mù nhìn đến rất nghiêm, ô... Nơi nào đều không thể đi. Bất quá không sao, ta còn có thể viết thơ, mù mù không biết. Ha ha... O(∩_∩)O!" Cuối cùng còn về một khả ái mặt mày vui vẻ.

"Tiểu Vân, nói cho ngươi biết tin tức tốt, Linh Nhi nhận biết bạn mới rồi. Ta còn dạy các nàng như thế nào nhanh chóngтрой giây giây đây! Bất quá... Ngươi đang ở đây là tốt..."

"Tiểu Vân, không quay lại tin, Trương Linh nhưng là sẽ nổi giận. Nếu như sợ phiền toái, liền gọi điện thoại đi. Dãy số 134XXXXXX. Muốn mười giờ tối sau mới đánh, khi đó mù mù hẳn ngủ. Trương Linh sẽ mỗi đêm chờ ngươi điện thoại nha! Không gặp không về..." Cái này không phiền toái hơn sao?

Bất tri bất giác, Chu Vân một hơi thở đem hơn sáu mươi phong tin tới nhìn xong, mỗi một phong thư, đều tràn đầy Trương Linh đối với Chu Vân nhớ nhung cùng với trông chờ. Cuối cùng một phong, là sáu năm trước tháng 7 trung tuần: "Tiểu Vân, ngươi tại sao vẫn luôn không để ý tới ta. Có phải hay không Trương Linh làm chuyện sai chọc ngươi tức giận? Ngươi đã đáp ứng Trương Linh, sẽ không không để ý tới người ta. Ta nghĩ rằng tìm ngươi, thật rất muốn rất muốn tìm ngươi. Còn nhớ ngươi đưa cho ta giấy chuyện sao? Ta vẫn luôn mang theo... Ta nghĩ rằng nghe thanh âm của ngươi, sẽ còn chờ ngươi điện thoại, một mực các loại nha!"

Ba tháng ngẩn ngui bên trong, Trương Linh tổng cộng gửi tới hơn sáu mươi phong thư. Nói cách khác, cơ bản cách mỗi một ngày, nàng đều sẽ cho Chu Văn viết lên một phong thư. Nhưng kỳ quái là, từ khi tháng 7 trung tuần sau này, Trương Linh lại cũng không có tin tới. Rốt cuộc chuyện gì xảy ra? Chẳng lẽ Trương Linh xảy ra ngoài ý muốn? Còn là nói, nàng gặp trong lý tưởng Bạch Mã Vương Tử, thay lòng?

Giờ phút này Chu Văn tâm loạn như ma, chỉ có thể lẳng lặng nằm dựa vào ở trên giường. Lấy hấn đối với Trương Linh lý giải, nàng không phải là một dễ dàng thay lòng nữ hài, không đúng vậy không sẽ kiên trì ba tháng ngày ngày viết thư cho hấn. Nhưng là thể sự khó liệu, không dễ dàng biến hóa, không có nghĩa là sẽ không thay đổi. Không cho phép nàng đã đầu nhập nam sinh khác ôm trong ngực. Nghĩ tới đây, Chu Văn không khỏi rất lo lắng, thậm chí không dám đối mặt với sự thật này...

Cái gọi là quan tâm sẽ bị loạn, Chu Văn làm sao lại không suy nghĩ một chút, Trương Linh nếu như thay lòng, cũng phải có cái quá độ kỳ. Tin tới có thể sẽ dần dần giảm bớt, cho đến cuối cùng mai danh ẩn tích. Có thể Trương Linh tin tới, hiển nhiên là ở tháng 7 trung tuần đột nhiên cắt đứt, trong đó nhất định giấu giếm huyền cơ gì. Đáng tiếc tâm phiền ý loạn Chu Văn, căn bản không chú ý tới điểm này chi tiết. Hấn bây giờ chỉ muốn tìm Trương Linh hỏi cho rõ.

Cầm lên trong phòng nội tuyến điện thoại, Chu Văn Phi tốc độ bấm Trương Linh ở trong thư lưu lại dãy số.

"Thật xin lỗi, điện thoại ngài gọi mã số là số không..." Một cái người máy trả lời, để cho Chu Văn tâm tình ngã vào đáy cốc...

Cũng không biết được hôm nay là cái gì tháng ngày, Chu Văn xui xẻo được có chút không thể tưởng tượng nổi. Đang lúc hấn chán chường địa sau khi để điện thoại xuống, bụng đột nhiên cô cô cô chiết bóc lên. Thật là họa không đến một lần...

Bạn đang đọc truyện *Mỹ nữ lai tập Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 06: Thống khổ tới lúc thì nhịn nhẫn nãi a...

Cũng không biết được hôm nay là cái gì tháng ngày, Chu Văn xui xẻo được có chút không thể tưởng tượng nổi. Khi hấn chán nản sau khi để điện thoại xuống, bụng lại cô cô cô chiết bóc lên.

Lúc này Chu Văn đã không nữa thương tâm, đó cũng không phải nói, hấn có thể trong thời gian ngắn ngẩn ngui như thể tỉnh lại. Trương Linh đối với hấn tạo thành nhiều đã kích lớn, chỉ muốn hỏi tường một chút sáu năm qua biểu hiện là có thể minh bạch. Chu Văn bây giờ sở dĩ bỏ ra trong lòng ưu thương, đó là bởi vì nội tâm của hấn bị một loại gọi là cảm xúc phần nộ thay thế.

Oh! Mẹ của ta... Nọ vậy đáng chết địa lão đầu, bán cho ta không phải là thuốc tiêu chảy chứ? Cũng hoặc là ăn kẹo thật có thể xúc tiến tiêu hóa. Nhưng tốc độ cũng quá kinh người! Mới bao lâu, liền muốn tân trần đại tạ?

Đang lúc này, Chu Văn đột nhiên nhớ tới chân què lão đầu cuối cùng nói câu nói kia. 'Kẹo một người ta chỉ bán một viên...'

Cả người cảm thấy một trận hư hàn, hấn tựa hồ bừng tỉnh minh bạch, lão gia tại sao chỉ bán một viên rồi. Hóa ra đồ chơi này là thuốc tiêu chảy chế, ăn một viên là có thể kéo đến run chân, hấn bây giờ lại ăn một miếng ba viên... Âu bán cao! ! !

Chu Văn đầu đến chân thiên về, lưng lay ngọc rút do trên giường đứng lên, chuẩn bị chạy tới nhà xí. Nhưng là hấn còn không có đứng vững, đầu liền truyền tới một trận rách đau, sau đó mấy bước lão đảo, lại té ngã xuống giường.

Choáng váng đầu, hoa mắt, cả người co rút đau đớn, lạnh nóng đan xen, các loại không giải thích được triệu chứng, để cho Chu Văn cực kỳ khó chịu. Hấn có lòng hướng cha mẹ cầu viện, lại vô lực địa giùng giăng. Bất kể trong miệng gọi thể nào kêu, đều là khản khản a a âm thanh.

Nhìn mép giường từng phong từng phong hồng nhật phong thư, nghĩ đến mình bị người vứt bỏ, Chu Văn tan nát cõi lòng địa hận không được đập đầu tự tử một cái liền như vậy.

Đúng nha! Chu Văn linh quang chợt lóe, lập tức liên tưởng đến, nếu như hấn đã hôn mê, thực vậy không cần lại được giày vò cảm giác!

Chu Văn chết nhìn chòng chọc trước mắt cửa phòng, quyết định dùng đầu chùy đem nó đập ra. Cứ như vậy, cho dù không thể mất đi cảm giác, trốn tránh vô vọng thống khổ. Cũng có thể đưa tới cha mẹ chú ý, đưa hấn đi bệnh viện chữa trị. Thật là nhất cử lưỡng tiện biện pháp tốt.

Nghĩ tới làm ngay, Chu Văn cắn chặt hàm răng chợt phòng nghĩ môn đánh tới...

Đồng kết! ! ...

Chuyện xấu xảy ra, Chu Vân đánh giá cao lực lượng của hắn, cũng đánh giá thấp cửa phòng bền chắc độ. Đây một con chẳng những không đem cửa phòng đụng ra, giống vậy không có đem hắn đụng choáng váng.

Chu Vân thành chữ to té xuống đất, hai mắt uông uông nhìn trần nhà, đầy lòng ý vị tức giận mắng. Ta X... Minh tại sao liền xui xẻo như vậy? Hiếm thấy làm một lần người tốt, lại đổi tới kết quả như thế này. Phụ. ck! Phụ. ckgod!

Ai, Tiểu Chu đồng hài đem có chừng hai cái từ đơn đều dùng tới, có thể thấy oán niệm không giống bình thường...

Thật ra thì, Chu Vân bên trong phòng truyền tới leng keng thùng thùng tiếng vang, đã sớm đưa tới Chu Thanh Dương vợ chồng chú ý. Dương thanh tú còn lo lắng hỏi "Tiểu Dương, Tiểu Vân có thể nghỉ ngơi suốt sao?"

"Không việc gì, ta hai giờ sau khi còn không giống nhau? Hắn chẳng qua là phát tiết tâm tình, một hồi liền có thể. Chúng ta hẳn tin tưởng hắn..." Xem ra hai lão cũng cho là Tiểu Vân ở trong phòng giận dỗi. Cũng không biết được hắn chính gặp phiền toái, cả người đều không đứng tinh thần sức lực.

Ở một chút thật to tiếng đập cửa sau, căn phòng đột nhiên yên tĩnh lại. Chu Thanh Dương dùng khước mắt liếc một cái cửa phòng, sau đó dương dương đắc ý hướng Dương thanh tú hiên ngang thủ: "Như thế nào, ta nói không sai chứ."

"Thôi đi, nguoi được." Dương thanh tú hạo khí không tức giận địa liếc một cái.

Chu Vân căn phòng an tĩnh lại, Chu Thanh Dương vợ chồng cuối cùng thở phào nhẹ nhõm. Tạm giam Trương Linh cho Chu Vân tin, có thể nói là ép ở trong lòng bọn họ lớn nhất một tảng đá lớn. Hôm nay Chu Vân nếu hướng bọn họ bình thần nói, Chu Thanh Dương cũng quyết định đổi mặt năm đó sai trái, đem Trương Linh gửi gởi tin tới trả lại Chu Vân.

Hắn mặc dù có thể đem chuyện này vĩnh viễn chôn giấu ở trong lòng, không để cho Chu Vân biết. Thế nhưng dạng chi sẽ làm hắn càng áy náy. Có lẽ ban đầu không giữ lưu Trương Linh tin, Chu Vân cũng sẽ không luân lạc thành hôm nay cái bộ dáng này. Nhưng có một số việc, một khi làm sai gần không cách nào quay đầu. Đem sự thật nói cho Chu Vân, cũng coi là một loại giao phó.

Lúc này khỏe không, Trương Linh chuyện rốt cuộc có một kết thúc. Chu Vân tựa hồ cũng suy nghĩ ra, bình tĩnh lại.

Chu Thanh Dương khúc mắc cười ra, nhất thời lộ ra một bộ cười đùa mặt: "Hắc hắc, có được hay không hai ta trở về phòng lại nói. Hài tử nghỉ ngơi, chúng ta cũng nghỉ ngơi đi."

"Ban ngày đây, giả mà không đứng đắn!" Dương thanh tú tiểu đập Chu Thanh Dương một chút nói.

"Đi một chút đi... Đi nghỉ ngơi..." Chu Thanh Dương mắt giao hoạt mị mị liền đẩy Dương thanh tú vào phòng. Tiếp theo chứ sao... Hay vẫn là nhìn một chút Chu Vân tình trạng đi...

Chu Vân nằm trên đất, bị đủ loại đau đớn hành hạ ước chừng hơn mười phút, mới cảm giác trời đất quay cuồng thần chí không rõ. Cuối cùng rốt cuộc được như nguyện, hôn mê bất tỉnh nhân sự. Cho đến sau một tiếng, mới mơ hồ chuyển tĩnh lại.

Làm Chu Vân khôi phục ý thức, thì có loại cảm giác rất kỳ lạ. Thân thể của hắn giống như xảy ra biến hóa nào đó, cùng lúc trước không giống nhau. Về phần nơi nào không giống nhau, hắn lại không nói ra được. Thật giống như suy nghĩ đặc biệt rõ ràng, cùng với cả người tràn đầy không dùng hết lực lượng.

Chu Vân cảm hai quả đấm, loại này cảm giác kỳ diệu khiến người thập phần thoải mái. Hắn thậm chí có thể cảm nhận được rõ ràng, trong cơ thể mỗi một khí quan, mỗi một tế bào, đều tại bằng tốc độ kinh người tiến hóa. Rất nhiều lúc trước muốn không biết đoán không ra sự tình, cũng cẩn thận thăm dò như vậy dần dần trong sáng. Cùng trước kia chính mình so sánh, thật là như biến thành người khác tựa như.

Lão đầu kia... ! Chu Vân chợt nhớ tới bán đường lão đầu.

Thay đổi của mình, tám phần mười cùng ăn Thủy Tinh đường có liên quan. Nhớ lão đầu đang bán đường lúc, còn cố ý cùng hắn nói, kẻo có không tương được công hiệu, sau khi còn thổi một đồng lớn nói nhảm. Mới đầu Chu Vân cho là hắn đang lừa dối, liền tiến tai trái tai phải bốc lên, hoàn toàn không có để ý. Chiều bây giờ tình hình đến xem, lão đầu kia nói chuyện hoang đường, sợ rằng đều là thật...

Chẳng lẽ người què lão đầu là một thế ngoại cao nhân? Bán cho mình kẹo, cũng là thất truyền đã lâu, tương tự Tẩy Tủy Đan, Đại Hoàn Đan các loại linh đan diệu dược?

Chu Vân ý nghĩ rõ ràng, chớp mắt liền đem sự tình liên quán, phân tích người què lão trên đầu người. Tiếp tục lại trở về nhớ lại, khắc ở kẹo lên ba cái từ đơn tiếng Anh. Suy đoán trong đó có hay không đại biểu cái gì tin tức trọng yếu. Chỉ tiếc hắn không hiểu Anh văn, tạm thời còn không cách nào thích dịch bọn họ hàm nghĩa.

Xem ra cần phải tìm người thật tốt hỏi một chút. Ai ~ sớm biết đến lượt học thêm học chim hót... Lần này Chu Vân đảo tình ngộ rồi.

Mặt trời chiếu trên không, Hoa nhi đối với ta cười. Tiểu Điều nói, thật sớm sớm. Tại sao nguoi muốn trên lưng túi thuốc nổ?

Ta muốn đi trường học, ngày ngày không đến muộn. Túi thuốc nổ? Nguoi đùa, ta nhưng là cái nghe lời tích ngoan ngoan bảo bảo...

Làm chúng ta tốt bảo bảo, Chu Vân đồng hài đi tới trường học. Trước tiên tìm đến lớp mình trường lớp, Hứa Thái Nguyệt đại mỹ nữ, tham khảo ba cái

từ đơn tiếng Anh hàm nghĩa.

Hứa Thái Nguyệt có thể nói là Chu Vân ở trong lớp, duy nhất một không coi là bằng hữu bằng hữu.

Chu Vân có một đoạn không thể tâm thường so sánh cơn đồ việc trải qua, trung học đệ nhất cấp thời gian nghe kỳ danh tự khiến người nghe tin đã sợ mất mật, vì vậy trong lớp học sinh, cơ hồ cũng không dám cùng hắn qua lại. Dĩ nhiên, Hứa Thái Nguyệt là một ngoại lệ. Trong này bao hàm rất nhiều nguyên nhân, trong lúc nhất thời thật đúng là khó mà nói rõ.

Chu Vân cùng Hứa Thái Nguyệt giữa rất ít qua lại, cũng rất ít nói chuyện. Nhưng hai người lại quen biết mười tám năm. Có lẽ có người sẽ cảm thấy kỳ quái, Chu Vân năm nay mới mười tám tuổi, mới vừa mới trưởng thành không bao lâu, bọn họ làm sao có thể quen biết mười tám năm đâu? Chẳng lẽ hai người ra đời tới nay nhận biết sao?

Không sai! Chu Vân cùng Hứa Thái Nguyệt quả thật từ từ trong bụng mẹ đi ra liền gặp nhau. Hai người bọn họ ở cùng một năm, cùng tháng, cùng một ngày, còn cùng một cái bệnh viện, cùng một cái phòng sinh, cùng một cái thời gian ra đời. Bất đồng duy nhất địa phương chính là, Chu Vân trên người bị đựng nhiều người cái sâu nhỏ...

Sau đó vô cùng trùng hợp, vô luận là vườn trẻ, học trước ban, tiểu học, trung học đệ nhất cấp, trung học đệ nhị cấp, hai người đều tại chung lớp trong đọc sách. Hơn nữa, bọn họ còn có thiên ty vạn lữ liên hệ...

"Ồ ~hiếm có người Khai Khiếu, lại học lên Anh văn đây..." Hứa Thái Nguyệt liêu rồi đem mái tóc, chống giữ quai hàm tránh tránh địa nhìn chăm chú Chu Vân. Một đôi dụ dỗ như vậy ánh mắt, tựa hồ muốn đem hắn suy nghĩ trong lòng cũng cho nhìn thấu.

Hứa Thái Nguyệt là một đẹp vô cùng nữ sinh, ở trong trường cũng chỉ có nàng mới có thể cùng Hứa Thiên so sánh. Một con sóng tựa như tóc dài, đều sẽ cho người ta mang đến vô tận cảm dỗ. Lúc ban đầu ở trường học theo đuổi nàng nam sinh, cho dù dùng xe tải kéo, phóng chừng cũng phải kéo lên chừng mấy xe. Mỗi ngày nhận được phong thư cùng dóa hoa, có nhiều thật là ngay cả tù sách cũng không chứa nổi. Có thể sau đó không biết thế nào, ngoại trừ cá biệt ý chí không thể tâm thường so sánh gia hỏa, vẫn còn ở vùng vẫy giãy chết. Đa số người cũng ngầm thừa nhận lựa chọn mai danh ẩn tích...

Bạn đang đọc truyện *Mỹ nữ lai tập Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 07: Trưởng lớp của ta đại nhân

"Tâm huyết tới trào, hỗ trợ một chút đi." Chu Vân đặt mông ngồi ở Hứa Thái Nguyệt bên người, thuận miệng nói.

Đối với ở trước mắt vị mỹ nữ này, Chu Vân là không dám dẫn đến. Từ vườn trẻ bắt đầu, Hứa Thái Nguyệt chính là của hắn trưởng lớp. Mà vị lớp trưởng đại nhân, đến nay còn có một môn tiểu học chương trình học không cách nào đạt tiêu chuẩn, đó chính là tư tưởng phẩm đức.

Hứa Thái Nguyệt mang theo mỉm cười mê người, ung dung địa nhìn chăm chú Chu Vân: "Dĩ nhiên, như người loại này hình thái xã hội thứ bại hoại cũng muốn học tập cho giỏi. Thân làm trưởng lớp ta, như thế nào lại thấy chết mà không cứu đây."

Tiểu nha đầu thật đúng là tổn hại người, cũng may Chu Vân đã thành thói quen.

Hứa Thái Nguyệt mỗi lần nói chuyện cùng hắn, tổng hội không tự chủ tổn hại hơn mấy câu. Nếu như đổi thành người khác, 99%, sẽ làm trưởng Hứa Thái Nguyệt xem thường người. Nhưng Chu Vân lại hiểu rõ vô cùng, năng tính cách xưa nay đã như vậy, cái này hoặc giả cùng với nàng gia thế có liên quan đi.

Hứa Thái Nguyệt là Hứa thị tập đoàn chủ tịch hứa đình con gái, mà Hứa gia chính là thanh Phủ thành phố có quyền thế nhất gia tộc. Lúc trước Chu Vân trà trộn giang hồ, không ít được Hứa Thái Nguyệt chiếu cố.

Dĩ nhiên, nơi này chỉ chiếu cố, cũng không phải là chỉ Hứa Thái Nguyệt cùng hắn đồng thời đùa bỡn lưu manh, ở thanh Phủ thành phố xưng Vương xưng Bá. Mà là làm Chu Vân xông ra đại họa, nàng tổng hội lợi dụng tự thân địa vị xã hội, thay hắn giải quyết sự kiện. Không có hậu đài liền muốn Hỗn Thế nói, sớm muộn cũng sẽ bị người xúm đánh đến mức phế.

Chu Vân đối với mỹ nữ ân tình, bao nhiêu cũng biết một chút. Cho nên hắn ở đáy lòng, vẫn đủ cảm kích Hứa Thái Nguyệt.

Hứa Thái Nguyệt ngưng mắt nhìn mặt giấy viết xuống ba cái từ đơn, không mặn không nhạt giải thích: "Heaven là Thiên Đạo, ghostdom là quỷ vực, về phần world, vừa có thể đề bày tỏ thế giới, cũng có thể nói thành rén gian."

"À? Đây là thứ quý gì?" Chu Văn nghe phiên dịch, như cũ không hiểu nổi này ba cái kẹo, kết quả chuyện gì xảy ra. Thiên Đạo, Quý Vực, nhân gian? Đồ chơi gì?

"Người là hoài nghi ta phiên dịch có vấn đề sao?" Hứa Thái Nguyệt hàm chứa mê người nụ cười, mắt tránh tránh nhìn Chu Văn. Chỉ là của nàng mỉm cười có chút tà môn, khôn khéo người liếc mắt là có thể nhìn ra, cô nàng này nhí là đeo đao.

"Ây... Không có! Tuyệt đối không có chuyện này! Lớp trưởng đại nhân, người muốn không việc gì, nhỏ liền xin được cáo lui trước."

Nơi đây không thích hợp ở lâu, Chu Văn quả quyết lựa chọn lách người. Trước mắt hấn mặc dù không thể xác định kẹo có tồn tại hay không năng lực đặc thù, nhưng có thể cảm giác được rõ ràng, thân thể đang không ngừng biến hóa, hơn nữa còn là hướng tốt phương hướng phát triển.

Xong chuyện, Hứa Thái Nguyệt mắt thấy Chu Văn đứng dậy, chuẩn bị trở về chỗ ngồi của mình, tay nhỏ vèo duỗi một cái liền kéo hấn lại. "Tiểu Vân có thể chờ vội đi nha, mọi người đều là bằng hữu, trợ giúp lẫn nhau là chuyện đương nhiên. Người theo ta nói cảm ơn, có phải hay không quá khách khí đâu? Người nói đúng không..."

"Cái này..." Chu Văn nhìn Hứa Thái Nguyệt vẫn hai mắt mị mị, đối với chính mình ôm lấy mỉm cười, lập tức liền do dự. Mỗi khi tiểu nha đầu lộ ra bộ dáng này, đều là nàng tìm người chuyện vui thời điểm.

"Người nói đúng không!" Hứa Thái Nguyệt hơi hơi mở hai mắt ra, giọng lại lần nữa nhấn mạnh một lần. Chu Văn biết đây là dự jững, nếu như hấn còn không quả đoán làm ra quyết định, Hứa Thái Nguyệt liền sẽ tức giận, khi đó hậu quả đem sẽ vô cùng nghiêm trọng.

Nhớ trung học đệ nhất cấp, đã từng có vị nam đồng bào dám coi trời bằng vung, ở Hứa Thái Nguyệt nói lên ba lần nghi vấn sau, như cũ thờ ơ không động lòng, biểu thị cự tuyệt. Kết quả, Hứa Thái Nguyệt mang theo mỉm cười ngọt ngào nói với hấn rồi tiếng xin lỗi.

Mới bắt đầu mọi người còn tưởng rằng, Hứa Thái Nguyệt là vì trước cổ chấp, mà hướng đối phương nói xin lỗi. Cho đến sáng sớm ngày thứ hai, có người phát hiện nên nam sinh chịu khổ ám toán, bị người cởi hết quần áo ném ở rác rưởi trong ao. Mọi người mới minh bạch, câu kia thật xin lỗi hàm nghĩa nguyên lai là có chuyện như vậy...

Chu Văn cả người rùng mình một cái, vội vàng gạt đầu một cái: "Đúng ! Người nói đúng!"

Sĩ khả Sát bất khả Nhục, hấn có thể không muốn trở thành cái thứ 2 'Nên nam sinh'. Kia bị trực tiếp làm thịt hấn còn thống khổ. Dĩ nhiên, hấn cũng minh bạch Hứa Thái Nguyệt làm việc mặc dù có chút không đạo đức, nhưng cho tới bây giờ đều rất thù có chừng có mực, sẽ không đề xuất quá phận yêu cầu. Nếu hấn không là môn cũng sẽ không trở thành, không coi là bằng hữu bằng hữu.

Cái đó 'Nên nam sinh' là trừng phạt đúng tội, ý vào quyền thế ở trong trường đánh chửi khi dễ nữ sinh, Hứa Thái Nguyệt ba phen jững cáo còn không thu tay lại, mới sẽ được bị độc thủ.

Hứa Thái Nguyệt thấy Chu Văn gạt đầu, mới hài lòng nói: "Ừ, thật nhức đầu đây, trường lớp gặp phải phiền toái. Nếu là bằng hữu, ta đây cũng không thấy bên ngoài, Tiểu Vân buổi chiều liền lưu lại hỗ trợ đi. Người cũng không cần lo lắng người nhà hiểu lầm, ta sẽ lấy trường lớp danh nghĩa theo chân bọn họ giải thích, nói người tham gia trường học hoạt động, sắp tới điểm về nhà."

Hoàn toàn không có chừa chỗ thương lượng, Chu Văn liền bị Hứa Thái Nguyệt bắt đi làm miễn phí lao công. Hết thấy đều là như vậy tự nhiên, thậm chí ngay cả nỗi lo về sau đều bị loại bỏ, thật giống như đã sớm an bài thỏa đáng. Chu Văn không thể không hoài nghi, cho dù hôm nay hấn không đề van cầu giúp Hứa Thái Nguyệt, Hứa Thái Nguyệt cũng sẽ tìm hấn hỗ trợ...

Chuông vào học khai hỏa, Chu Văn bắt đầu đi trở lại hàng sau chỗ ngồi, xem ra này khổ lực là chạy không thoát, hỗ trợ thì giúp một tay đi, ngược lại đã sớm về nhà cũng không có chuyện làm.

Lúc này, Hứa Thái Nguyệt cũng xách băng ghế, đi theo Chu Văn ngồi vào hàng sau. Tình huống như thế cũng không hiếm thấy, mỗi khi nàng yêu cầu Chu Văn hỗ trợ, cũng sẽ cùng hấn ngồi chung một chỗ. Mục đích đúng là phòng ngừa Chu Văn thay đổi giữa chừng.

Bởi vì Hứa Thái Nguyệt thành tích học tập ưu tú, mỗi lần thi cũng có thể giữ toàn trường thứ ba. Cho nên lão sư đối với nàng tự tiện lệch vị trí cử động, cũng không có bất kỳ ý kiến.

Xế chiều hôm nay chương trình học là hai tiết vật lý và một tiết tự học, tiết học Vật Lý vừa vận học tập hữu hiệu bản vẽ mạch điện. Nhìn lão sư ở trên bảng đen tô vẽ một chút, không bao lâu liền hiện ra một cái phức tạp mắc nối tiếp mạch điện.

Lúc này Chu Văn, mặc dù nghe vẫn là không hiểu lão sư giảng bài, nhưng nhìn trên bảng đen bản vẽ mạch điện, ngược lại cũng không giống như kiểu trước đây hoa cả mắt, muốn ngủ gà ngủ gật. Có lẽ cảm thấy tinh thần trạng thái cực kỳ tốt, Chu Văn còn bắt đầu lật xem trước kia vật lý thư, thử có thể hay không học tập bỏ sót kiến thức.

Nhắc tới cũng kỳ quái, vốn là xem sách bên trong khoa đầu văn, Chu Văn chỉ sẽ cảm thấy đầu phát phòng, tiếp tục liền hai mắt buồn ngủ, bất tri bất giác liền gọi lên ngủ gật. Nhưng hôm nay nhưng càng nhìn hăng hái, trong sách kiến thức giống như đơn giản hóa, nhanh chóng bị hấp thu đến đầu.

Học tập chính là như vậy, ở người không hiểu lúc, vĩnh viễn cũng không biết nó thú vị, hơn nữa còn biết sợ, cảm thấy nó rất thâm ảo. Nhưng khi người đọc theo bên bờ từng tia học biết nó lúc, liền sẽ phát hiện nó nguyên lai là như vậy thú vị, như vậy hấp dẫn người.

Chu Văn đọc sách tốc độ càng lúc càng nhanh, từ vừa mới bắt đầu mấy phút một trang, cho tới bây giờ hơn mười giây một trang, cuối cùng thậm chí mấy

giấy một trang. Không người hiểu chuyện thấy, đại khái sẽ cho rằng Chu Vân rảnh rồi trứng đầu, đang ở phát điên đây.

Bất quá, đối với Chu Vân biết sơ lược Hứa Thái Nguyệt, lại như có điều suy nghĩ liếc mắt nhìn hắn. Hôm nay Chu Vân biểu hiện có chút cổ quái, muốn ở đi vắng giờ học, hẳn nhất định sẽ nằm ở đài trên bàn ngủ. Nhưng hôm nay lại tràn đầy phấn khởi nhìn lên thư đến, thật là chuyện lạ hàng năm có, năm nay đặc biệt nhiều...

Hứa Thái Nguyệt từ Chu Vân thần thái, có thể suy đoán hẳn đọc sách là tuyệt đối nghiêm túc, nếu không cũng sẽ không kia nhảy vào.

Chu Vân cặp mắt tán ra ánh sáng trí tuệ, khoe miệng tiết lộ ra tí ti hưng phấn, đây là linh ngộ được kiến thức mới thần thái.

Chu Vân bây giờ suy nghĩ đặc biệt rõ ràng. Trong sách kiến thức, cơ bản chỉ cần xem qua một lần liền có thể phải biết, thậm chí còn có thể suy một ra ba, sửa cũ thành mới kiến thức, này đưa đến hẳn càng xem càng hưng phấn...

"Cho nên, làm R 1 xuất hiện chặn đường cướp của lúc, R 2 giòng điện nhỏ đi, V 1 lý tưởng vôn kế là 0. Các người nói đúng không?" Giảng giải trung vật lý lão sư, đột nhiên hướng cả lớp hỏi, đây là hẳn thủ pháp thường dùng.

Vương Đức là vị lớn tuổi sắp tới năm mươi thâm niên giáo sư, cũng là hiện đảm nhiệm lớp mười hai lớp ba vật lý lão sư giảng bài. Hắn đang giảng bài lúc đó có cái ác thú vị, thích cố ý nói sai câu trả lời. Khi các bạn học tích cực phụ họa nói 'Đối với' lúc, hẳn lại hưng hẳn đã kích nói 'Sai ! Toàn bộ sai ! '. Để càng sâu học sinh đối với đề mục ẩn tượng.

"Đối với ~... !" Các bạn học rất ngu rất ngây thơ đáp lại. Hiên nhiên, lão sư bộ trí cạm bẫy lại thành công.

Cả lớp lại không có một người có thể nhìn xảy ra vấn đề, Vương Đức không khỏi cảm thấy một trận thất vọng. Nhìn rất tin không nghi ngờ học sinh môn, ngay cả hẳn cũng có chút hoài nghi, chính mình cố ý nói sai câu trả lời, sẽ không phải là đúng đi...

Ngay tại Vương Đức thất vọng thở dài, chuẩn bị sửa chữa sai lầm lúc. Phòng học hàng sau bỗng nhiên truyền tới một tiếng độc thoại.

"Không đúng? R 1 xuất hiện chặn đường cướp của, R 2 lưỡng đoan giòng điện hẳn trở nên lớn mới được." Chu Vân nghi ngờ hỏi..

Bạn đang đọc truyện *Mỹ nữ lai tập Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 08: Yêu đùa bốn đao mỹ nữ

"Không đúng? R 1 xuất hiện chặn đường cướp của, R 2 lưỡng đoan giòng điện hẳn trở nên lớn mới được." Chu Vân nghi ngờ hỏi. Hắn vừa mới đem trung học đệ nhị cấp vật lý liên quan mạch điện chương trình học nhìn xong, chỉ nghe thấy lão sư đặt câu hỏi. Nhìn trên bảng đen bản vẽ mạch điện, phát hiện lão sư cho ra địa câu trả lời, cũng trong sách sở học kiến thức lộ vẻ không có cùng, Chu Vân nhất thời cảm thấy lẫn lộn.

Bá rồi một tiếng, mọi người lập tức quay đầu xong, đem sự chú ý tập trung đến Chu Vân trên người. Không hiểu vị này diễn hình học sinh kém, lại muốn làm mạnh mỗi gì. Trong đó phần lớn học sinh, cũng ôm lấy chế giễu thái độ, nhìn chăm chú Chu Vân.

Mỗi lần thi đếm ngược gia hòa, lại dám nghi ngờ lão sư câu trả lời. Chẳng lẽ cố ý với lão sư tranh cãi chứ ? Khó trách trường học người đều nói hẳn đầu óc có bệnh.

"Vị này... Vị bạn học này, có thể nói cho ta một chút nguyên nhân sao?" Vương Đức vừa định kêu Chu Vân tên, lại phát hiện hẳn căn bản không nhận biết Chu Vân. Sau đó vội vàng hướng dấn ở trên bục giảng chỗ ngồi biểu nhìn. Tại hẳn trong ẩn tượng, lớp mười hai lớp ba tựa hồ không có như vậy số 1 học sinh nhỉ?

Thật ra thì, điều này cũng không thể trách Vương Đức sơ sót. Hắn vốn là trường học mũi nhọn ban vật lý giáo sư, cho đến lớp mười hai học kỳ kế, tài kiêm đảm nhiệm lớp ba tiết học Vật Lý trình. Huống chi Chu Vân thích trốn tiết, coi như đi học cũng là gục xuống bàn chơi đùa tự bề. Vì vậy Vương Đức muốn phải biết Chu Vân, thật đúng là có chút khó khăn.

"Áy..." Lần đầu tiên bị lão sư đặt câu hỏi, Chu Vân lo lắng bất an đứng lên, sau đó lý thanh trong đầu ý nghĩ: "Cái đó, R 1 lưỡng đoan có tiết điểm, cùng R 2 điện trở thành quan hệ song song mạch điện. Nếu như R 1 chặn đường cướp của, điện trở sắp tới vô cùng lớn, căn cứ quan hệ song song mạch điện nguyên lý, R 2 lưỡng đoan giòng điện hẳn trở nên lớn mới đúng."

Nói lời này lúc, Chu Vân sức lực có chút chưa đủ, không biết mình đối với quyển sách hiểu, kết quả là đúng hay sai. Bất quá lời nói của hắn, rất nhanh thì được đến lão sư khẳng định.

"Nói thật hay! ! Nói quá tốt! !" Ba ba ba ba... Vương Đức dẫn đầu vỗ tay, các bạn học cũng lấy thật thà biểu tình, đi theo lão sư vỗ tay. Rồi rít hoài nghỉ hôm nay là không phải ngày Cá tháng Tư...

"Một cái tối vấn đề trụ cột, cả lớp chỉ có Chu Văn đồng học hiểu. Xem các người một chút, không có một cái mưu đồ nghe giảng, mọi người ước chừng phải nhiều hơn hướng Chu Văn làm chuẩn nha!"

Hướng Chu Văn làm chuẩn? Bạn học cùng lớp cũng ngu hồ hồ nhìn Vương Đức, đây không phải là để cho đoàn người cùng đi làm còn đồ sao?

Có lẽ bị ánh mắt của mọi người nhìn đến không được tự nhiên, Vương Đức còn cho là bọn họ không phục, nhất thời hảo khí không khí nói huyền thuyên: "Thế nào? Chẳng lẽ ta nói sai sao? Đừng không phục, người xem một chút, biết bao đơn giản vật lý kiến thức, trung học đệ nhất cấp các người đi học rồi, coi như hần biết dùng. Các người khóa sau trở về thật nên thật tốt nghĩ lại a..."

Nghe nói như vậy, trong lớp đồng học cơ hồ toàn bộ lật lên xem thường. Lão Thiên lại theo chân bọn họ mở một cái như vậy đùa giỡn, muốn bọn họ hướng thành tích đêm ngược học sinh kém làm chuẩn, thật là quái tai.

Nhưng nói đi nói lại thì, hướng Chu Văn làm chuẩn có gì không đúng? Hần không đã thống cái tiền phi, quyết định thật tốt đọc sách sao? Cái gọi là con hư biết nghĩ lại quý hơn vàng, áo gấm về làng làm người tài. Vương Đức là để cho các bạn học hướng Chu Văn mặt tốt làm chuẩn, cũng không phải là kêu mọi người học tập làm như thế nào lưu manh. Xem ra các bạn học, coi là thật nên thật tốt nghĩ lại một phen.

Huyền thuyên nói một nhóm lời nói, Vương Đức hướng Chu Văn cười một tiếng, để cho hần ngồi xuống, sau đó tiếp tục giảng bài...

Chu Văn mới vừa ngồi xuống, Hứa Thái Nguyệt liền sâu kín nói: "Thật ly kỳ đây ~. Chỉ ba mươi phút, liền đem trung học đệ nhị cấp vật lý mạch điện học được. Chẳng lẽ Tiểu Văn là trong truyền thuyết thiên tài? Lúc trước thế nào không có phát hiện đâu?"

Giai nhân một đôi mỹ lệ mắt to, híp lại thành mặt trăng cong khuyết nhìn chăm chú chính mình, chính Chu Văn cả người đều không được tự nhiên.

"À? Nào có, lão sư không nói sao? Đó bất quá là trung học đệ nhất cấp kiến thức, rất đơn giản... Trường lớp, người cũng phát hiện vấn đề đi." Chu Văn mắt thấy Hứa Thái Nguyệt ghi chép, ngạc nhiên phát hiện cô nàng này, đã sớm đoán được đó là một cái sai lầm câu trả lời.

"Đúng vậy." Hứa Thái Nguyệt thần nhiên thừa nhận, tiếp tục tiếp tục tra hỏi Chu Văn: "Thành tích của ta từ trước đến giờ giữ cả lớp số một, chuyện đương nhiên có thể phát hiện vấn đề. Nhưng giống như người thứ bất học vô thuật này xấu tiểu tử, lại cũng có thể trả lời lão sư đặt câu hỏi, không cảm thấy rất kỳ quái sao? Ân ha ha, Tiểu Văn đừng sợ, nhanh nói cho trường lớp, đây là vì cái gì đâu?"

Hứa Thái Nguyệt phảng phất lang bà ngoại như vậy, mặt ngọt lừ gạt Chu Văn. Một đôi như tơ ánh mắt quyến rũ, thỉnh thoảng lóe lên hưng phấn ánh sáng. Hôm nay Chu Văn cho cảm giác của nàng thập phần đặc biệt, luôn là lộ ra một cổ không nói ra được mới mẻ.

Không được, lớp trưởng đại nhân lộ ra nghiền ngẫm biểu tình, bị dọa sợ đến Chu Văn vội vàng sống qua ngày nói: "Có lẽ bọn họ giống như người, biết nhưng không nghĩ nói đi."

Thật ra thì, bản thân hần cũng không biết thế nào hướng Hứa Thái Nguyệt giải thích. Cũng không thể nói mình ăn ba hạt kẹo, đầu liền khai khiếu đi. Ngày như vậy phương dạ đàm, Chu Văn cũng không dám nói thẳng. Bị người đưa đi bệnh thần kinh viện làm kiểm tra chuyện nhỏ, vạn nhất Hứa Thái Nguyệt lòng hiếu kỳ phát tác, thảo lên Tiểu Dao muốn giải phẫu hần, vậy thì dứt chó.

Nghe Chu Văn lời nói sau, Hứa Thái Nguyệt Nhu Nhu cười cười: "So với sửa chữa đề mục, ta càng thích nhìn đến mọi người bị lão sư phê bình."

Lớp mười hai lớp ba có thể có như vậy một vị tốt trưởng lớp, thật đúng là tám đời đã tu luyện phúc phận.

"Ha ha... Ý tưởng này không tệ..." Chu Văn lúng túng sờ lỗ mũi một cái, vội vàng nghiêm túc nghe giảng bài. Hần là sợ hãi Hứa Thái Nguyệt tiếp tục truy vấn, khi đó liền không dễ chơi. Cũng còn khá hứa MIM lòng hiếu kỳ cũng không cường liệt, thấy Chu Văn có ý dòi đề tài, liền không nữa xen vào việc của người khác. Chỉ thấy nàng chống giữ quai hàm chuyển lên bút máy, không biết lại đang suy nghĩ gì đồng đồng...

Thời gian trôi qua rất nhanh, nháy mắt liền tới tan học. Chu Văn cũng từ học tập trạng thái khôi phục, khắp quyền sách lại xoa xoa cảm thấy một mối cựa, chỉ một buổi chiều, hần liền đem trung học đệ nhị cấp vật lý thư nhìn qua một lần. Hiện tại hần chỉ cần đem trong đầu tài liệu thông hiểu đạo lý, liền có thể thi đậu lý tưởng thành tích.

Khoảng cách tan học còn có mười lăm phút, Chu Văn vội vàng hướng Hứa Thái Nguyệt nói: "Ta mắc đái, đi nhà vệ sinh, một hồi tan học trực tiếp ở trường môn các loại đi."

Mắc đái chẳng qua chỉ là mượn cớ, hần mục đích thực sự phải đi cửa trường các loại Hứa Thiên. Mỗi ngày tan học, Chu Văn cũng sẽ trước thời hạn năm đến mười phút rồi đi phòng học, vì chính là vừa ý ngưỡng mộ trong lòng Nữ Thần liếc mắt.

"Đi đi đi đi, bây giờ cách thi vào trường cao đẳng chỉ còn hai tháng, phải biết quý trọng cơ hội. Bỏ qua sau này, chỉ sợ cũng không cách nào gặp mặt. Đừng trách ta Hứa Thái Nguyệt coi thường người, Tiểu Văn chỉ là một phổ phường lưu manh, người ta đường đường thiên kim tiểu thư. Hai người là nhất định không thể chung một chỗ. Bì kịch nam..."

Chu Văn thăm mền học sinh đại biểu Hứa Thiên, Hứa Thái Nguyệt đã sớm biết. Tiểu từ mỗi ngày tan học cũng sẽ giống như một si mê, nhìn chăm chăm Hứa Thiên ngẩn người. Đi qua đi ngang qua nàng, cho dù muốn không biết cũng không được. Chẳng qua là nàng thuyết pháp này, quả thực quá tàn nhẫn.

Nghe Chu Vân đầy lòng một trận khổ sở. Mặc dù Hứa Thái Nguyệt nói đều là sự thật, nhưng lời này từ trong miệng nàng nói ra, Chu Vân thế nào nghe đều cảm thấy khó chịu...

"Hứa lớp trưởng nói đúng, ta cùng nàng không thể nào, cùng người khả năng, được chưa?"

Nếu là đổi thành lúc trước, Chu Vân chắc chắn sẽ không lên tiếng trên đầu Hứa Thái Nguyệt. Nhưng hôm nay chẳng biết tại sao, thấy dường như ôn nhã Hứa Thái Nguyệt, hẳn lại không nhịn được liền Hoa Hoa một cái câu.

Chẳng biết lúc nào, Hứa Thái Nguyệt trong tay toát ra một cái hoa thức Hồ Điệp Tiểu Đào, nụ cười không thay đổi nói: "Cùng ta đồng thời? Kia phải bỏ ra giá rất lớn đây."

Giai nhân vừa nói chuyện, còn vừa dùng dao dao tước má Chu Vân góc bàn, cổ động phá hư trường học của công... Nha đầu này, quả nhiên là đeo dao!

Mặc dù Hứa Thái Nguyệt cử động giống như ở jững cáo hấn, nếu như người còn dám nói bậy nói bạ, ta liền một dao nạo người. Bất quá Chu Vân dù gì coi là một đại nam nhân, sao có thể dung nhẫn một cái tiểu nữ cười ở trên đầu mình?

Chu Vân trực tiếp đem Hứa Thái Nguyệt động tác không nhìn, hung hãn nhìn nàng chăm chăm nói: "Người lại không thể tích điểm khẩu đức? Mỗi lần nói chuyện cũng như vậy chanh chua, tiểu tâm sau này không ai thèm lấy!"

Nói ra lời này lúc, ngay cả Chu Vân tự mình cũng cảm thấy kỳ quái, hẳn lúc nào trở nên to gan như vậy rồi.

"Cảm ơn, đây là trường lớp lớn nhất tâm nguyện!" Hứa Thái Nguyệt không những không giận mà còn lấy làm mừng.

Hứa Thái Nguyệt sẽ không ai thèm lấy? Kia không thể nào. Bất kể nói thế nào, nàng đều là một xinh xắn đại mỹ nữ. Cho dù cùng Hứa Thiên so sánh, cũng không kém chút nào. Đáng tiếc tính cách có chút cực đoan, nếu như nàng nói chuyện ôn nhu một ít, là thân thể người dân một chút, không đúng Chu Vân đã sớm vì nàng thất thủ.

Nhìn kia mê người mặt mày vui vẻ, Chu Vân quả thực không hiểu nổi. Lão thiên gia vì sao lại để cho xinh đẹp như vậy một người đẹp, nắm giữ bỏ cạp vậy tính cách. Thật là phí của trời a...

Bạn đang đọc truyện *Mỹ nữ lai tập Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 09: Người gặp chuyện tốt bệnh tâm thần

Chu Vân rời đi phòng học, đi tới cửa trường học hoa bên cạnh ao. Dĩ vãng hẳn tại chỗ này đợi sau khi Hứa Thiên, bình thường sẽ không có người đến gần. Bây giờ cách tan học còn có mười phút, nghĩ đến Nữ Thần sẽ không về sớm, Chu Vân liền một người đứng ở bồn hoa cạnh, hồi tưởng chuyện xảy ra hôm nay.

Nhân duyên dưới sự trùng hợp, hẳn ở một cái bán đường kỳ quái lão đầu trong tay, lấy được ba viên kỳ diệu kẹo. Ăn hết sau, thân thể dường như xảy ra thần kỳ biến hóa. Nó có thể khiến người đầu óc rõ ràng, vô luận học tập cái gì cũng vô cùng dễ dàng vào tay. Chẳng lẽ chính mình đúng như Hứa Thái Nguyệt từng nói, bỗng nhiên biến thành trong truyền thuyết thiên tài? Vậy cũng quá vớ vẩn đi...

Chu Vân cảm thấy kẹo hẳn còn có khác công hiệu, trong cơ thể tựa hồ có cỗ lực lượng, ở liên tục không ngừng xông ra...

Nếu quả thật là như vậy, mình là hay không có thể giống như trong tiểu thuyết sung sướng Chân heo. Mặt trời mọc Đông Phương, duy ngã bất bại? Cho dù giống như Hứa Thiên cao quý như vậy điển nữ mỹ nữ, cũng sẽ tay đến bất, cam tâm tình nguyện cho mình làm vợ bé?

Nếu như hết thảy đều là thật, thế giới kia quả thực quá mỹ hảo á...

"Cạc cạc... A cạc cạc cạc..." Chu Vân trầm ngâm ở YY bên trong, bất tri bất giác phát ra kỳ tiếng cười quái dị.

"Lại vừa là hẳn? Hẳn lại đứng ở đó rồi. Nụ cười này là chuyện gì xảy ra? Với kẻ ngốc như thế... Ha ha." Hứa Thiên mới ra trường, liền gặp phải ngu si như vậy ý âm Chu Vân. Hồi tưởng lại buổi trưa ác cáo một màn, đại khái cảm thấy thú vị, nàng liền giống như con thỏ trắng nhỏ, bật tới...

"Người ~—— chảy nước miếng." Một cái phản thường tâm thanh âm dễ nghe ở bên cạnh vang lên, nhất thời đem Chu Vân từ trong ảo tưởng thức tỉnh.

"Oh!" Chu Vân theo bản năng lau khô miệng. Không có nước miếng à?

Phát hiện bị lừa, hắn vội vàng xoay người lại, xem kết quả một chút là cái nào khôn kiếp, dám ở ban ngày hóa nhật bên dưới lừa bịp chính mình. Nhưng này một không nhìn nổi hiểu rõ, Chu Vân đầu lưỡi nhất thời thành cuốn trứng: "Hư... Hư hư hư... Hư hư..."

Nguyên lai, bỗng nhiên quấy rầy Chu Vân người, đúng là làm hắn trần trọc trở mình, trà phạn bất tư học sinh đại biểu Hứa Thiên. Tiểu tử vừa mới còn muốn như thế nào ngâm được mỹ nhân, kết quả mỹ mi lập tức liền xuất hiện ở trước mặt. Mặc dù hắn da mặt bị khô giáp còn dày hơn, cũng không khỏi cảm thấy một trận xấu hổ.

Hứa Thiên mới vừa bên trên hoàn khóa thể dục, cho nên trước thời hạn tan học. Lúc này thấy Chu Vân mặt đầy lo âu, liền nghi ngờ hỏi "Ừ ? ? Người nghĩ đi phòng rửa tay sao? Vào cửa trường đi suốt quẹo trái liền đến. Chẳng lẽ người không là trường học của chúng ta học sinh?"

Chu Vân hít một hơi thật sâu, để cho đập bịch bịch tâm bình tĩnh lại, sau đó lập tức nhắc lên bọc sách, làm cái để cho Hứa Thiên chuyện không nghĩ tới. Chỉ thấy hắn thật nhanh nhảy ra quyển sổ cùng bút, hai tay trí kính nâng đến trước mặt thiếu nữ: "Xin cho ta ký cái tên đi!"

"Phốc..." Chu Vân kỳ dị cử động, tức khắc đem Hứa Thiên chọc cho vui. Nhìn hắn đàn độn biểu tình, nha đầu từ đáy lòng cảm thấy khô hài.

Chính mình cũng không phải là danh nhân hoặc là ngôi sao, muốn nàng ký tên làm gì? Có lẽ là thú vị, Hứa Thiên cũng đứng đắn nhận lấy giấy và bút, sau đó cố nén cười, ở trên quyển sổ tô vẽ lên tới.

"Cho." Ước chừng một phút đồng hồ sau, Hứa Thiên đem quyển sổ còn trở về. Làm Chu Vân hưng phấn nhận lấy nhìn lên, lại phát hiện cái này ký tên cùng hắn tương tự bên trong không quá giống nhau.

Trên quyển sổ mặt không có viết chữ, chỉ vẽ một cái gần giống như con chuột, vừa giống như cầu cầu ngoài không gian sinh vật. Mà cả đời này vật cạnh, còn có một Tiểu Tiễn đầu, dọc theo đầu mũi tên phương hướng nhìn, Chu Vân bất ngờ phát hiện mình ở trên quyển sổ ký tên. Hóa ra là mỹ nữ cảm thấy thú vị, trên cọt hắn một phen.

Thấy Chu Vân nhìn ký tên sừng sờ, Hứa Thiên hai tay ở trước mặt hắn đánh một cái, giành nói trước: "Nguyên lai người gọi Chu Vân, ta là Hứa Thiên, rất hân hạnh được biết người nha. Tiểu Vân đồng học, xin hỏi người mỗi ngày tan học cũng tới nơi này, là không phải là vì nhìn mỹ nữ à?"

"Nha! Dạ ! A! Không phải!" Bị đánh thức Chu Vân tiềm thức trả lời.

Hôm nay phát sinh hết thảy quả thực quá không thể tưởng tượng nổi, nói là Chu Vân đời này tới không giải thích được một ngày, cũng không quá đáng phân. Chính mình không những thu được thần kỳ lực lượng, còn bị thâm mến đã lâu tình nhân trong mộng tiếp lời. Chẳng lẽ mình đang nằm mơ không được...

"Phải không ?" Hứa Thiên thấy Chu Vân vừa gật đầu, lại lắc đầu, lập tức giao hoạt hỏi: "Kia mỗi ngày tan học, Tiểu Chu đồng học ở chỗ này làm gì a?"

Chu Vân ở chỗ này làm gì, Hứa Thiên lại không biết? Tiểu nha đầu hiển nhiên là biết rõ còn hỏi. Đáng tiếc câu hỏi của nàng, Chu Vân không chút nào nghe...

Hoài nghi mình có phải là nằm mơ hay không, Chu Vân ngốc không rác rưởi ở Hứa Thiên trước mặt chơi đùa bắt nguồn từ tàn. Mỹ nữ nhìn thấy, bội cảm mơ hồ ngộ đầu nhỏ, không hiểu nổi Chu Vân đang suy nghĩ gì.

"Ai yêu này! Đau nha!" Chu Vân tự ngược một phen ở trong mộng mới tỉnh, sau đó mới hai mắt ửng ửng nhìn Hứa Thiên: "... Người mới vừa nói cái gì?"

Chu Vân lúc trước kia bóp một cái có thể là dùng mãnh tinh thần sức lực, bây giờ đau đến hắn nước mắt cũng sắp rơi xuống.

"Người tại sao..." Hứa Thiên không có trực tiếp nói hết lời, mà là ở trên mặt đáng yêu khoa tay múa chân một cái, kỳ dụng ý chính là hỏi Chu Vân, tại sao phải chính mình nắm chính mình gương mặt.

Chu Vân lúng túng lấy tay gãi gãi cái mũi, sau đó mới tiểu nhỏ giọng nói: "Người tìm ta nói chuyện, ta còn tưởng rằng mình đang nằm mơ đây."

"Cho nên người liền nắm chính mình?" Hứa Thiên buồn cười nói, Chu Vân cũng biết điều gật đầu một cái.

Bởi vì Chu Vân thường xuyên thói quen ở cửa trường học len lén nhìn nàng, cho nên Hứa Thiên ở cùng bạn tán gẫu gian, đã từng hơi chút nghe qua tin tức của hắn. Theo sổ đồng trong dân cư biết được, Chu Vân vốn là trường học một đại ác nhân. Trung học đệ nhất cấp thời kỳ thích gây chuyện đánh nhau, còn có cái gì gió lốc danh hiệu, có thể nói người biết người sợ.

Nhưng hiện tại xem ra, lại có điểm có tiếng không có miếng. Hứa Thiên không những không có cảm thấy Chu Vân đáng sợ, ngược lại cảm thấy hắn ngu hồ hồ. Nàng quan sát Chu Vân một lúc lâu, đều không cách nào đem cùng ác nhân liên hệ tới. Thật là nghe danh không bằng gặp mặt, nghe danh không bằng gặp mặt.

Bất quá, Hứa Thiên đảo không ghét bây giờ Chu Vân. Ít nhất hắn không như dĩ vãng những người theo đuổi kia, dựa vào một chút bản lĩnh, ngay tại trước mặt nàng điệu võ dương oai. Thật là gặp phiền toái, lại thành cái nhuyển chân tôm (sợ vãi hà~~), chạy so với ai khác đều nhanh. Tương đối với bọn hắn, Chu Vân cái này từ cao ngay từ đầu, liền yên lặng giữ vững chờ đợi nàng thiếu niên, hiển nhiên càng làm cho người ta vui vẻ yên tâm.

Hứa Thiên thấy Chu Vân ngay cả nhìn thẳng cũng không dám nhìn nàng, liền quyết định thật tốt trên chọc một chút cái này, bị người khen là trường học 1 bá ngọc tử tiểu Toàn Phong.

Vì vậy, Hứa Thiên lập tức khoanh tay, lông mày giương lên, mồm mề cái miệng nhỏ nhắn cố làm tức giận nói: "Ta mới vừa rồi hỏi ngươi nha! Mỗi ngày tan học ở nơi này làm gì nhĩ? Suốt ngày mắt hờn mắt vía, có phải hay không đang suy nghĩ không khỏe mạnh đồ vật?"

Chu Vân mất thấy ngưỡng mộ trong lòng Nữ Thần nổi nóng, nhất thời hù dọa hoa tay múa chân đạo, thập phần ngu ngốc phủ nhận nói: "À? Bây giờ ta không muốn không khỏe mạnh đồ vật nha!"

Chẳng qua là hần lời nói này có chút khuyết điểm, bây giờ không muốn? Chẳng lẽ một hồi liền muốn?

"Bây giờ không muốn? Đó chính là chờ một hồi muốn lạc?" Hứa Thiên cố nén cười trộm, nằng bây giờ đang vì bắt Chu Vân điểm yếu, âm thầm đắc ý đây.

"Không có a! Ngươi đừng ép ta muốn nha! Ta chỉ là đang chờ người." Chu Vân hốt hoảng nói.

Hần lời nói này thật giống như Hứa Thiên cường bách hần muốn không khỏe mạnh thứ gì đó. Thật ra thì Chu Vân là nghĩ nói, ngươi đừng oan uổng ta à. Chỉ bắt quá nhìn Hứa Thiên tức giận, đáy lòng của hần liền khẩn trương, vừa căng thẳng, liền đem lại nói thành ngươi đừng ép ta nha.

"A á... Người ta cũng không buộc ngươi a." Hứa Thiên phong tình vạn chủng cười một tiếng: "Không biết Tiểu Vân đồng học đợi vị mỹ nữ nào? Nói ra, hoặc khen người ta có thể giúp nhiều chút bận rộn nha."

Hỗ trợ? Đùa! Cái kia sẽ càng giúp càng bận rộn. Biết rõ Chu Vân chờ người chính là nàng, còn cố ý hỏi Chu Vân đợi ai, này không nói rõ gây khó khăn Tiểu Vân đồng hài sao?

"Ây..." Chu Vân cười khanh khách, tự mình ở các loại ai? Này còn phải hỏi sao? Không phải là chờ ngươi mà! Nhưng này lời nói hần lại không dám nói ra khỏi miệng, rất sợ Hứa Thiên sau khi nghe xong cũng sẽ không bao giờ để ý đến hần.

Chu Vân trong lòng sáng tỏ, trường học có thật nhiều nam sinh, đều là hướng Hứa Thiên biểu lộ sau mới bị xa lánh. Hần có thể không muốn trở thành đám này trong nam sinh một thành viên. Bây giờ có thể cùng Hứa Thiên kết giao bằng hữu, Chu Vân đã rất thỏa mãn rồi.

Đối mặt Hứa Thiên đặt câu hỏi, Chu Vân không lời chống đỡ. Hần cũng không thể nói với Hứa Thiên, thật ra thì người của chúng ta chính là ngươi. Hai người bọn họ hôm nay mới coi là chính thức nhận biết, Chu Vân dựa vào cái gì đợi nàng? Nếu nói là các loại kỳ tha nữ sinh, vậy càng gia không được. Vậy không khác nào chặt đứt theo đuổi Hứa Thiên đích cơ hội sao? Hần bây giờ không thể biểu lộ, lại không có nghĩa là sau này cũng không thể. Chỉ có từng bước một tiến tới, mới có bắt được mỹ nữ trái tim đích cơ hội.

Thật may, đang lúc Chu Vân vô kế khả thi lúc, một chiếc màu đỏ cầu xe lái tới. Từ bảng số xe nhìn, Chu Vân biết đó là Hứa Thiên chuyên dụng tọa giá. Nói cách khác, nghênh đón Hứa Thiên trở về nhà lão quan gia tới...

Bạn đang đọc truyện *Mỹ nữ lai tập Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 10: Cái gì gọi là đặc biệt thời gian?

"Phải đi rồi. Điền bá bá tới đón ta, lần sau trò chuyện tiếp đi." Điền bá là Hứa Thiên nhà quản gia kiêm tài xế, từ nhỏ nhìn Hứa Thiên lớn lên, tình cảm giữa hai người có thể nói cùng thân nhân không khác.

"Ha ha, hảo nha! Lần sau trò chuyện." Chu Vân thấy Hứa Thiên phải đi, vội vàng phát tay một cái nói dừng. Hần trong lòng mặc dù có chút không thoải, nhưng cuối cùng chịu đựng qua đóng một cái. Nếu như mỹ nữ giữ vững truy hỏi hần đợi ai, vậy thật là không biết nên trả lời như thế nào. Ngoài ra, Chu Vân còn có một cái càng đáng giá chuyện lo lắng. Vạn nhất Hứa Thiên còn không có rời đi, Hứa Thái Nguyệt liền nhô ra tìm hần, hiểu lắm kia liền đại rồi.

Hứa Thiên mới vừa đi mở không có mấy bước, đột nhiên xoay người hướng Chu Vân hỏi "Ngươi biết hôm nay là cái gì tháng ngày sao?"

Tháng ngày? Cái gì tháng ngày? Chu Vân vắt hết óc suy nghĩ: "Hôm nay... Ngày Cá tháng Tư? ?" Hần đã không chỉ một lần hoài nghi hôm nay là ngày Cá tháng Tư rồi. Ai bảo chuyện xảy ra hôm nay đặc biệt thần đây...

"Không ~ đối với ~! Mấy ngày nữa liền ngày mừng một tháng năm rồi, còn ngày Cá tháng Tư? Trở về suy nghĩ thật kỹ, hôm nay nhưng là cái đặc biệt tháng ngày nha!" Dứt lời, Hứa Thiên không đợi Chu Vân phản ứng, hai bước giật mình liền bật đi nha.

Đặc biệt tháng ngày? Không sai! Hôm nay phát sinh một loạt sự kiện, cũng vô cùng đặc thù. Thế nhưng chỉ nhắm vào Chu Vân mà nói. Hứa Thiên tại sao

phải nói như vậy đâu? Chẳng lẽ nàng đã biết chính mình phát sinh biến hóa? Nếu không nàng muốn ám chỉ cái gì... ?

Nghĩ tới đây, Chu Vân lại cảm thấy có cái gì rất không đúng, hẳn với Hứa Thiên hôm nay mới coi là nhận biết, lúc trước thậm chí ngay cả nửa câu đều không nói lên. Ở trên người hắn phát sinh các loại, cho dù ngay cả bản thân hắn cũng không biết rõ. Chắc hẳn Hứa Thiên chính là lời nói, nhất định có... khác hàm nghĩa...

Hứa Thiên mới vừa ngồi lên xe, Điền quân gia liền nghi thấy ngoài cửa sổ Chu Vân hỏi "Tiểu thư, vị kia là?" Cái này không thể trách quân gia nhiều chuyện, dù sao bảo vệ Hứa Thiên là chức trách của hắn. Thấy tiểu thư nhà mình cùng người xa lạ qua lại, chẳng quan tâm liền là của hắn không làm tròn bổn phận.

Điền Tẩn, một cái cần phải bước vào tuổi thất tuần lão quân gia, nói là Hứa Thiên trong nhà tam triều nguyên lão cũng không quá đáng phân. Bên cạnh hắn ngoại trừ một vị cùng tồn tại Hứa Thiên nhà làm người giúp việc thê tử, sẽ thấy vô khác thân nhân. Vì vậy Điền Tẩn đối với từ nhỏ nhìn lớn lên Hứa Thiên, giống như đối với mình cháu gái ruột như thế, yêu thương phải phép.

Vốn là theo như Điền Tẩn số tuổi, sớm nên về hưu hưởng thụ thanh phúc. Hứa Thiên cha cũng vì hắn chuẩn bị một ngôi biệt thự, để cho hắn an tâm dưỡng lão. Dù sao Điền Tẩn khi còn sống, đều tại vì bọn họ nhà làm công hiến. Nhưng Điền Tẩn lại dứt khoát cự tuyệt lần này hảo ý, lý do chính là không yên tâm Hứa Thiên.

Đối với cái này dạng một vị tận trung cương vị lão quân gia, Hứa Thiên phụ thân là sinh lòng làm rung động. Ở trên đời này, khó được nhất liền là thật tâm. Vì vậy, hứa phụ liền đem Điền Tẩn an bài đến Hứa Thiên bên người, phụ trách chiếu cố nàng hằng ngày cuộc sống thường ngày.

"Hắn là của ta bạn mới." Hứa Thiên khẽ mỉm cười một cái. Chu Vân cho nàng ấn tượng không xấu, hơn nữa còn chơi thật vui cảm giác.

Đối với Điền Tẩn hỏi lời nói, Hứa Thiên từ trước đến giờ sẽ không giấu giếm, nàng đã sớm đem vị này lão quân gia, trở thành là của mình ông nuôi. Hay hoặc là nói, là một vị tương đối đặc thù bạn tốt.

"Phải không, chúc mừng tiểu thư nhận biết bạn mới. Bất quá nhưng nên có tâm phòng bị người, xin tiểu thư nhiều hơn tiểu tâm." Điền Tẩn quan tâm nói. Nói thật, hắn vẫn luôn không thể nào yên tâm Hứa Thiên.

Hứa Thiên mặc dù rất thông minh, làm việc cũng vô cùng nghiêm mật cẩn thận. Có thể vì người là quá hiền lành, vô luận là ai cũng có thể tùy tiện đến gần nàng. Đây cũng là Điền Tẩn không chịu về hưu nguyên nhân.

"Điền bá bá yên tâm, ta biết. Lái xe đi..." Hứa Thiên gạt đầu một cái. Sau đó còn làm bầm lều bầu nói gì: "Lại... Thay đổi..."

Xem ra có thể phát hiện Chu Vân biến hóa, cũng không chỉ Hứa Thái Nguyệt một người. Hứa Thiên tựa hồ cũng phát hiện không ổn. Chỉ tiếc, Chu Vân từ đầu đến cuối không phải nàng muốn gặp cái vị kia...

Nhìn xe chậm rãi rời đi, Chu Vân cứ như vậy sững sờ đứng. Vô luận như thế nào nghĩ, hẳn đều không nghĩ ra, Hứa Thiên chỉ đặc biệt đến tốt cùng là cái gì. Nhưng này đã không trọng yếu nữa, bây giờ Chu Vân chỉ muốn cười, muốn cất tiếng cười to. Hắn yên lặng chờ đợi nhiều ngày như vậy, hôm nay rốt cuộc được đền đáp.

"Oh ư! Lão thiên gia I love You! Gõ sao! Gõ sao! ! ! !" Chu Vân kim lòng không đành vẫy tay hô lớn, sau đó hôn gió không ngừng. Đối với hắn mà nói, có thể cùng Hứa Thiên làm bạn, thật là bì đầu Khai Khiếu cao hứng.

Chu Vân quái dị cử động, không thể nghi ngờ đem tan học trở về nhà người làm cho sợ hết hồn. Vốn là thành thẳng tắp đi tới học sinh, lập tức đi vòng, bọn họ cũng không hiểu nổi, Chu Vân thế nào đột nhiên liền phát động thần kinh tới.

Mấy cái tính cách quái dị không tốt gia hỏa, càng là tức miệng mắng to 'Có khuyết điểm!' . Có thể khi bọn hắn thấy rõ, phát hiện chính là Chu Vân, liền vội vàng ngậm miệng, đành hoàng cúi đầu lách người. Vị này có tiền khoa người điên, ai dám chọc ả? Làm không tốt sẽ tới một hồi bay chân.

Xe chạy còn đi không bao xa, Hứa Thiên chỉ nghe thấy kia ngu si vậy cười quái dị. Nàng mặc dù không thấy được là ai ở phát điên, nhưng từ thanh âm phán đoán, phải là Chu Vân không thể nghi ngờ.

Ảo tưởng lên Chu Vân kia ngờ ngạc ngây ngốc biểu tình, Hứa Thiên nhất thời che cái miệng nhỏ nhắn nở nụ cười. Ngay cả nàng cũng không nghĩ tới, chính mình chỉ đi lên cùng hắn rảnh rồi phiếm vài câu, là hắn có thể hưng phấn đến cái bộ dáng này. Thật là thuần chân được khả ái...

Đột nhiên bị người mắng câu có khuyết điểm, Chu Vân lập tức ý thức được mình ngu si cử động. Muốn đổi làm lúc trước, hẳn nhất định sẽ bắt được chữ bậy gia hỏa, hưng hăng phê đầu một hồi. Để cho bọn họ minh bạch, ai mới có khuyết điểm. Tới ở hiện tại mà, tâm tình tốt mới là thật tốt! Sờ lỗ mũi một cái, hắn liền thối lên huyết sáo, như cái gì đều không phát sinh như thế, tiếp tục chờ người.

Ngoài mặt, Chu Vân cuối cùng bình tĩnh lại. Nhưng trong lòng, nhưng vẫn hưng phấn không thôi. Đang lúc hắn lại muốn làm ra kỳ dị cử động lúc, một cái sâu kín thanh âm do sau lưng truyền tới: "Tiểu Vân thật vui vẻ liệt, thật không nghĩ tới con cóc ghê cũng có thể với thiên nga trắng làm bạn, thật là kỳ tích..."

Nghe được cái này tổn thương người tự ái lời nói, Chu Vân cho dù không quay đầu lại, cũng biết ai tới. Xoay người nhìn nụ cười nòng nặc mỹ nữ, hắn nhất thời hảo khí không tức giận hỏi "Người đến đây lúc nào?"

"Ngay tại người nghĩ hư hư thời điểm." Hứa Thái Nguyệt Mimi cười nói: "Ta có thể không phải cố ý nghe lén, chỉ là các người nói chuyện quá lớn tiếng, ta

không có cách nào không nghe mà thôi."

Nghe lên người khác nói chuyện còn như vậy để ý tới, cũng chỉ có nàng mới có thể làm được.

"Ai..." Chu Văn bất đắc dĩ thở dài, mình ** quyền nhất định bị xâm phạm. Này người đến cũng không lên tiếng, lại tránh ở sau lưng nghe lên người nói chuyện, thật là thất đức.

Hứa Thái Nguyệt giống như nhìn thấu Chu Văn tâm tư, nghi nhìn hắn hỏi: "Chẳng lẽ Tiểu Vân hi vọng ta bỗng dưng đã uyên ương? Ở hai người trò chuyện hăng say lúc, nói cho người biết ta tới rồi hả?"

"Trường lớp. Người tại sao không đi khai điểm đầu? Như vậy không liền nghe không tới ta nói chuyện sao?" Đạo lý đơn giản như vậy, Chu Văn cũng không tin Hứa Thái Nguyệt không hiểu.

"Là người để cho ta tại bực này đây." Hứa Thái Nguyệt lý trực khí trắng nói. Nha đầu này, lại đem trách nhiệm đẩy đến Chu Văn trên người, thật kêu người im lặng.

"Được được được! Người nói coi là!" Trai hiền không cùng nữ đấu, Chu Văn cũng lười với Hứa Thái Nguyệt tranh chấp cái này buồn chán vấn đề, ngược lại lại không phải là cái gì không thấy được ánh sáng sự tình. Cho dù để cho nàng biết thì phải làm thế nào đây? Chẳng lẽ tán gái còn phải trải qua nàng khảo hạch? Nàng lại không phải mình lão bà, dựa vào cái gì quan tâm chính mình. Nghĩ tới những thứ này, Chu Văn liền không nữa cùng Hứa Thái Nguyệt so đo.

"Nói đi, có cần gì ta hỗ trợ?" Chu Văn đến bây giờ còn không biết được, Hứa Thái Nguyệt tìm hắn làm gì vậy.

Bạn đang đọc truyện *Mỹ nữ lai tập Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 11: Tự trời mình

"Nói đi, có cần gì ta hỗ trợ?" Chu Văn đến bây giờ còn không biết được, Hứa Thái Nguyệt tìm hắn làm gì.

"Ừ, lên xe bàn lại." Vừa nói, Hứa Thái Nguyệt liền tự mình hướng một chiếc thuần màu đen xe thể thao đi tới.

"Lên xe? ... Oa kha!" Chu Văn nhìn thấy Hứa Thái Nguyệt xe, lập tức bị sợ hết hồn. Hắn cũng không phải là bởi vì Hứa Thái Nguyệt có xe mà cảm thấy kinh ngạc, Hứa Thái Nguyệt cha dù gì là Hứa thị tập đoàn chủ tịch, nhà muốn không xe, đó mới đáng giá hiếm kỳ. Bây giờ Chu Văn sợ đi giật mình, hoàn toàn là bởi vì trên xe treo dây số bài, 'Thanh X- SB(đồ ngu) 4444' . Lại dùng như thế xui băng số xe, thật đúng là phù hợp lớp trưởng đại nhân cá tính.

Hứa Thái Nguyệt ngồi vào ghế lái, thấy Chu Văn còn ngây tại chỗ, không khỏi thò đầu ra chào hỏi: "Thế nào, có vấn đề sao?"

"Không có... Không có..." Chu Văn đuôi sát theo chui vào kế bên người lái, chột dạ hỏi "Người lái xe?"

"Có ý kiến?" Hứa Thái Nguyệt nghi hoặc nhìn Chu Văn. Bởi vì hắn nói lên vấn đề, có chút thần kinh thất thường. Bên trong xe trừ hắn ra hai sẽ không người khác, nhưng nếu không phải Hứa Thái Nguyệt lái, chẳng lẽ để cho chỉ có thể cười Phụng Hoàng nhân Chu Văn lái xe?

Thật ra thì, Chu Văn hỏi như vậy, là bởi vì hắn đối với Hứa Thái Nguyệt không biết. Tiểu nha đầu biết lái xe? Chu Văn chưa từng nghe nói. Cô nàng này thường ngày đều là đi bộ đi học. Hôm nay thế nào tâm huyết tới trào, lái xe à nhà?

"Cái đó... An toàn sao?" Chu Văn vội vàng nịt chặt dây an toàn, thấp thỏm bất an nhìn hướng Hứa Thái Nguyệt, hy vọng có thể lấy được nàng khẳng định.

Hứa Thái Nguyệt cười híp mắt gật đầu một cái: "Dĩ nhiên, Tiểu Vân cũng không phải không biết, trường lớp từ nhỏ chơi đùa ô tô đụng sẽ không thua quá..."

"Ày..." Lúc này Chu Văn tròn tròn mắt, Hứa Thái Nguyệt là nói thật, nàng giờ chơi đùa ô tô đụng đích xác không có thua quá. Cơ hồ mỗi lần cũng có thể đem đối thủ đụng ngã lộn, chính mình lại bình yên vô sự. Vấn đề là bọn họ bây giờ lái, cũng không phải là ô tô đụng. Vạn nhất đụng xảy ra án mạng, ai đảm đương nổi à? Phi phi phi... Ai muốn đi va chạm nha!

Chu Văn vội vàng quơ quơ đầu, đem những cái kia không thiết thực ý tưởng bỏ ra: "Trường lớp, nếu không chúng ta đi bộ đi!"

Khoảng cách tan học đã qua một hồi lâu, đi ra cửa trường học sinh càng ngày càng nhiều. Nhìn kia rậm rạp chẳng chừa đầu người, Chu Văn không ngừng cầu nguyện. Chỉ mong trời cao phù hộ, trên đường này ngàn vạn lần chớ xảy ra ngoài ý muốn, đụng ngã lần người khác đảo không có vấn đề, dắt ngay cả mình liền không dễ chơi.

"Không cần lo lắng, trường lớp kỹ thuật nhưng là nhất lưu nha! Coi trọng á..., phiếu dật! !!" Hứa Thái Nguyệt không nhìn thẳng đề nghị của Chu Văn, trong nháy mắt chạy, tú thối chốt hướng chân ga bên trên giẫm lên một cái...

Kỳ một tiếng! Màu đen xe thể thao ở cửa trường học đùa bốn chiều Thần Long Bãi Vĩ, đem một bên vây xem học sinh toàn bộ bức lui. Sau đó không đợi Chu Văn phản ứng, Hứa Thái Nguyệt đã hộp số hướng đường xe chạy lái đi.

Xui xẻo Chu Văn cho dù cột chắc giây nịt an toàn, cũng bị đóng đưa một trận quáng mắt...

Mấy phút sau, Hứa Thái Nguyệt lái xe thể thao đi tới thanh Phủ thành phố phố buôn bán. Xe mới vừa ngừng ở một nhà siêu thị cạnh, Chu Văn liền vội vàng cởi giây nịt an toàn ra, che ngực xô ra cửa xe, đỡ đèn đường há mồm thờ dốt.

Ngồi Hứa Thái Nguyệt xe, thật là với chơi đùa đùa đưa mộc mã như thế. Cũng không biết cô nàng này là cố ý hay là vô tình, lái xe lúc luôn là vừa xông dừng lại, chính Chu Văn dạ dày lật trảng ngã, thiếu chút nữa ngay cả hôm nay cơm trưa cũng cho phun ra ngoài.

Hứa Thái Nguyệt thấy Chu Văn đứng ở ven đường liên tục nôn mửa, liền ôm tay cổ làm suy nghĩ nói: "Chẳng lẽ... Tiểu Vân mang thai? Thật là kỳ tích đây! Mấy tháng à nha?"

Hoài cái đầu nguoi! Nghe nói như vậy, Chu Văn sắp tức đến bở phổi rồi. Nữ nhân này trời sinh là cái yêu tinh, quỷ dị nhiều thay đổi không cách nào suy nghĩ. Hắn cho tới bây giờ cũng không hiểu nổi, Hứa Thái Nguyệt trong đầu rốt cuộc suy nghĩ nhiều chút cái gì.

Đại đại thờ hồn hèn, Chu Văn Tài sống lưng thẳng tắp trợn mắt nhìn Hứa Thái Nguyệt: "Trường lớp, ta gọi là Chu Văn, không gọi Chu Du. Ngươi cũng không phải Gia Cát Lượng, ngươi nha khí ta làm cái gì? Hai ta không có thù chứ? Ngươi còn như vậy, ta liền đi thẳng về."

Hứa Thái Nguyệt xin hắn đến giúp đỡ, lại không nói phải làm gì, trên đường còn không ngừng trêu chọc hắn. Chu Văn khí chạy lên não, thật đúng là muốn chuồn mất. Hắn cũng không thích giống như kẻ ngu tựa như, bị cái nha đầu đùa bốn tới đùa bốn đi. Mặc dù nói đối phương là cô gái đẹp...

"Tiểu Vân trước đừng nóng giận, ta chẳng qua chỉ là chỉ đùa một chút mà thôi. Giống như ngươi vậy tiểu lưu manh, chính là tức chết cũng là vì dân trừ hại, nghe nói còn có thể tích đức nha." Tích đức? Hứa Thái Nguyệt coi là thật hắn tích tích khấu đức. Nếu là đổi thành nam sinh như vậy nói chuyện với Chu Văn, sợ rằng sớm bị đưa đi sùng thật tốt ủy lạo một phen.

"Hứa Thái Nguyệt, ngươi có còn muốn hay không ta hỗ trợ?" Nếu không phải Hứa Thái Nguyệt đẹp đến nổi bật, Chu Văn không bỏ được bỏ lại nàng. Nếu không đã sớm về nhà nghiên cứu kẹo, đầu còn sẽ ở đây để cho nàng trêu chọc đùa.

"Ừ, xin mời đi theo ta." Hứa Thái Nguyệt không nói thêm nữa, xoay người liền hướng siêu thị đi tới...

Chu Văn cho tới bây giờ, vẫn không biết nàng muốn làm mạnh mẽ gì. Nhưng cuối cùng vẫn nghe lời đi theo, dù sao Hứa Thái Nguyệt lúc trước giúp hắn không ít.

Nói nghe không trúng, ban đầu muốn không có Hứa Thái Nguyệt âm thầm hộ hàng, bây giờ Chu Văn sống hay chết còn thật khó xác định. Người trong giang hồ đi, sao có thể không bị chém? Đừng tưởng rằng còn đồ cứ như vậy dễ làm.

Câu thường nói, tích thủy chi ân làm đừng quên tương báo. Chu Văn bình thường không thể nào nói chuyện với Hứa Thái Nguyệt, nhưng hai người nhưng vẫn duy trì như có như không liên lạc. Loại quan hệ này rất huyền diệu, tựa như hữu không phải là hữu, ngược lại giống như một loại trình tự cố định.

Không việc gì lúc hai người các việc có liên quan, hồ không quấy rầy nhau. Có thể mỗi khi Chu Văn gặp phải phiền toái, Hứa Thái Nguyệt thì sẽ tự chủ vì hắn bênh vực. Nói cách khác, ở Hứa Thái Nguyệt cần người giúp đỡ lúc, Chu Văn cũng sẽ không chùn bước đứng ra.

Hai người đi vào siêu thị, Hứa Thái Nguyệt đi lang thang rồi mấy vòng, tùy ý chọn lựa hai bình mao đài với trái cây, liền lần nữa trở lại trên xe.

Đem mua về đồ vật, an trí ở xe chỗ ngồi phía sau, Chu Văn vỗ tay một cái bên trên tro bụi: "Tiếp theo còn cần mua cái gì đó?"

Hắn tiềm thức cho là, Hứa Thái Nguyệt tìm hắn hỗ trợ, chính là vì mua đồ nhiều túi xách.

"Tiểu Vân không giữ giây nịt an toàn sao?" Hứa Thái Nguyệt đột nhiên hảo tâm nhắc nhở.

"Nha! Cảm ơn..." Chu Văn gật đầu một cái, vội vàng nịt giây an toàn. Vị mỹ nữ này tài lái xe, hắn cũng không dám tăng tốc. Tốc độ nhanh cũng thì thôi, còn thường xuyên dừng. Muốn không làm tốt viện pháp an toàn, nửa phút bình cái bễ đầu chảy máu.

Các loại Chu Văn bận rộn xong sau, Hứa Thái Nguyệt mới hơi mỉm cười nói: "Bây giờ không mua đồ, chuẩn bị đi nhà ta."

"Đi nhà ngươi? Làm gì?" Chu Văn hồ lý hồ đồ hỏi.

"Ăn cơm." Hứa Thái Nguyệt đơn giản trả lời.

"Ăn cơm?" Chu Vân là càng ngày càng không hiểu nổi, Hứa Thái Nguyệt muốn làm cái gì. Lại vừa là mua rượu, lại vừa là mua trái cây. Còn để cho hắn đi nhà nàng ăn cơm? Thế nào cảm giác giống như cô dâu mới gặp gia trưởng tựa như?

Cho nên Chu Vân bội cảm nghi ngờ hỏi: "Tại sao phải mang ta đi nhà người ăn cơm "

Giờ phút này, Hứa Thái Nguyệt rốt cuộc nói ra nàng mục đích cuối cùng: "Bởi vì người phải làm bạn trai ta."

"Cái gì! !!" Lời này có thể nhường cho Chu Vân bị giật mình: "Người để cho ta làm bạn trai người?"

Nhất định chính là lời nói vô căn cứ. Là Hứa Thái Nguyệt đầu óc xảy ra vấn đề, còn là mình lỗ tai huyền thính?

"Chính xác điểm nói là mạo bài bạn trai, ta yêu cầu người tới làm bia đỡ đạn." Hứa Thái Nguyệt không mặn không nhạt nói. Dưới cái nhìn của nàng, hết thảy các thứ này giống như chuyện đương nhiên tựa như.

"Không được!" Chu Vân một cái bác bỏ. Gặp gia trưởng nha! Đó cũng không phải là đùa giỡn xuống. Huống chi phụ thân của Hứa Thái Nguyệt hứa đính hôn, hẳn chính là Hứa gia người nắm quyền một trong, ở thanh Phủ thành phố, ai dám không bán hắn mặt mũi? Vạn nhất chính mình không cẩn thận, đem lão nhân gia ông ta cho tội, vậy còn không ngòm củ tỏi nhỉ?

Nghĩ tới đây, Chu Vân lập tức toát ra cái chạy trốn ý nghĩ.

"Không làm không thể được nha." Hứa Thái Nguyệt thấy Chu Vân muốn đi, cũng không nóng nảy. Bởi vì hắn trên người buộc lên giây nịt an toàn, nhưng mà còi ra đại nút ắc, lại bị nàng dùng Tiểu Dao đứng im.

Buồn rầu nha! Này có tính hay không tự trói mình? Chu Vân xui xẻo nghĩ đến, khó trách nha đầu này sẽ lòng tốt nhắc nhở hắn nịt giây an toàn, hóa ra là một sớm có dự mưu bấy rập.

Bất quá vào lúc này, một cỗ hương thơm đột nhiên đánh tới. Chu Vân chỉ cảm thấy trước mắt thoáng một cái, Hứa Thái Nguyệt lại ôm ngồi ở trên đùi hắn. Sau đó cúi người, nhẹ nhàng hàm chứa Chu Vân bông tai gây xích mích: "Điều kiện của ta cũng không bị Hứa Thiên kém, cùng ta đồng thời, có cái gì không tốt?"

Ngày mùa hè nóng bức, Chu Vân chỉ mặc một món T-shirt áo sơ mi, mà Hứa Thái Nguyệt cũng không kém, chỉ là một cái mỏng manh màu trắng áo đầm. Bây giờ hai người thật chặt dính chung một chỗ, Chu Vân còn có thể cảm giác được rõ ràng, Hứa Thái Nguyệt kia nhẵn nhụi như ngọc da thịt, cùng với nhàn nhạt thanh hoa thơm dịu.

"Người, người... Muốn làm... Cái gì." Chu Vân có chút cà lăm, bông tai bị béo mập môi đỏ mọng hàm chứa, còn có kia nhỏ nhẹ hô hấp thổi phun, thiếu chút nữa thì đem hắn thoải mái rên rỉ...

Bạn đang đọc truyện *Mỹ nữ lai tập Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 12: Hảo hán không chịu nổi

Hứa Thái Nguyệt vóc người rất đẹp, một đôi cao vút ngọc phong, ép tới Chu Vân là tính phúc tràn đầy, hơn nữa tiểu nha đầu còn thập phần chán người dụ dỗ nói: "Làm người nghĩ làm, lại chuyện không dám làm..."

"Buông ta ra, ta... Ta sẽ kêu vô lễ." Chu Vân rất không có đầu óc, được tiện nghi còn khoe tài, bị như vậy thiếu nữ xinh đẹp đè, còn phải kêu vô lễ? Không thể không nói hắn đầu óc rất khuyết điểm. Coi như thật bị Hứa Thái Nguyệt vô lễ với, kiếm lớn đặc biệt kiếm người, chắc cũng là hắn mới đúng.

"Tiểu Vân phải đáp ứng người ta, ta lập tức liền thả tay." Hứa Thái Nguyệt lời này coi là lợi dụng điểm yếu uy hiếp người khác sao? Chỉ cần là người đàn ông cũng sẽ không đáp ứng nàng.

"Tuyệt không làm ác thế lực cúi đầu, ta thà chết chứ không chịu khuất phục! !!" Chu Vân lúc này ngược lại thật nam tử.

"Đáp ứng ta, ta cứ mặc cho người xử trí..." Hứa Thái Nguyệt nhất kế không được, lập tức lại đổi một cách nói. Đồng thời thân thể còn nhẹ nhẹ ma sát. Chính Chu Vân đầu hoàn toàn mơ hồ.

A! Đây mới là chính đạo. Trừ phi Chu Vân không có tiểu **, nếu không tuyệt đối không chống cự nổi cám dỗ, bỏ vũ khí đầu hàng.

"Oh... Ngươi để ta suy nghĩ xuống..." Chu Vân căn cứ tình huống hiện trường, quả quyết lựa chọn kéo dài thời gian. Dù sao Hứa Thái Nguyệt làm cho hắn vô cùng thoải mái...

Đáng tiếc, Chu Vân tuyệt đối không ngờ rằng, Hứa Thái Nguyệt còn có hậu chiêu. Chỉ thấy bạch quang chợt lóe, rắc rắc một tiếng. Hai người cứ chỉ thân mật, nhất thời bị Hứa Thái Nguyệt trước đó dự chuẩn bị tốt mấy ảnh kỹ thuật số quay chụp đi xuống.

Cầm lấy camera nhìn một cái, Hứa Thái Nguyệt cười híp mắt nói: "Ừ... Tiểu Vân bộ dạng rất hưởng thụ đây. Không biết để cho Hứa Thiên thấy thì như thế nào đâu?"

Oa! ! ! Lúc này có thể cắt chó! Lỡ một bước chân thành thiên cổ hận! Chu Vân không thể tin nhìn chăm chăm Hứa Thái Nguyệt. Mỹ nữ này, quả thực Thái Âm hiểm a!

"Ban... Trường lớp, có lời thật tốt nói, ngàn vạn lần chớ xung động Hàaa...! Ngươi trước đem tấm hình cầm ta xem một chút, trong xe ánh sáng không tốt lắm, khả năng chiếu không biết. Nếu không đem tấm này xóa, hai ta chuyển sang nơi khác lại chiếu một lần đi." Chu Vân nói thật nhanh.

"Thật sao?" Hứa Thái Nguyệt nhanh chóng đem camera bỏ vào xách tay, sau đó rút ra kẹp ở giây nịt an toàn lên Tiểu Dao nói: "Bây giờ có thể đáp ứng ta yêu cầu sao?"

Chu Vân hào khí không tức giận mà hỏi: "Vậy ngươi cũng đừng nói cho ta biết trước, tại sao phải ta giả mạo bạn trai ngươi à?"

Ta là thịt cá, nàng là dao thót, dưới mắt chỉ có thể tạm thời nhân nhượng vì lợi ích toàn cục, mặc người chém giết rồi.

Hứa Thái Nguyệt vừa giúp Chu Vân sửa sang lại hỗn loạn cổ áo của, một bên ôn nhu nói: "Gần đây luôn có cái đáng ghét gia hỏa, mượn nói chuyện làm ăn tới nhà của ta làm khách, cho nên ta yêu cầu ngươi thay ta đuổi hắn đi."

Nàng cũng không phải là cái thả. Đẳng nữ tử, sở dĩ có thể như vậy cảm dỗ Chu Vân, ngoại trừ yêu cầu hắn hỗ trợ trở ra, còn có ít ỏi cảm tình đặc biệt ở bên trong. Nếu không, Hứa Thái Nguyệt cũng sẽ không lựa chọn Chu Vân.

Hứa Thái Nguyệt đối với Chu Vân có loại không nói ra được lệ thuộc vào cảm giác, loại cảm giác này trước đây thật lâu liền bắt đầu nảy sinh. Lúc ấy Hứa Thái Nguyệt vẫn chưa tới ba tuổi, ở nơi này nhân tính sơ khai tuổi tác trong, bọn nhỏ cũng không hiểu cái gì là yêu hận, cũng không hiểu cái gì là xấu đẹp. Chỉ cần có thể cùng tiến tới, liền có thể trở thành bạn tốt. Có thể nói là mỗi người thuần khiết nhất thời điểm.

Bất quá, bởi vì Hứa Thái Nguyệt tính cách kỳ lạ, trong vườn trẻ cơ hồ không người nào nguyện ý cùng nàng kết bạn. Dĩ nhiên, Chu Vân nhưng là một ngoại lệ. Cũng không biết Chu Vân kia gây thần kinh đạt sai tuyến, mỗi ngày vườn trẻ nghỉ trưa, tổng hội với mếp giường Hứa Thái Nguyệt nói lằng lể nói. Chính là từ khi đó bắt đầu, Hứa Thái Nguyệt buồn tím dần dần bị Chu Vân gỡ. Mỗi ngày nghỉ trưa, cũng trở thành nàng giờ vui sướng nhất thời gian.

Theo thời gian trôi qua, Hứa Thái Nguyệt bằng hữu bên cạnh càng ngày càng nhiều. Bởi vì nàng rất xinh đẹp, muốn đến gần nàng nam sinh càng là không đếm xuể. Nhưng mà. Lòng của nàng, đã sớm đối với đạo kia thân ảnh nho nhỏ, sinh ra mê luyến.

Làm Hứa Thái Nguyệt cần nhất bằng hữu thời điểm, chỉ có Chu Vân một cái đi cùng ở bên người nàng. Đây cũng là nàng vì sao lại ở Chu Vân gây họa lúc, tận hết sức lực cứu tế cho viện thủ nguyên nhân. Chỉ tiếc, Hứa Thái Nguyệt phản cảm tình này, Chu Vân đến nay đều không phát giác ra được.

"Đáng ghét gia hỏa? Thay ngươi đuổi hắn đi sao?" Chu Vân nghe Hứa Thái Nguyệt vừa nói như thế, lập tức có thể phỏng đoán ra toàn bộ câu chuyện trong đó.

Nhất định là mỗ công ty tiểu thiếu gia vừa ý Hứa Thái Nguyệt, sau đó lợi dụng trên phương diện làm ăn quan hệ, thường đến nhà nàng chuối khách, ý đồ lấy được mỹ nhân coi trọng. Chẳng qua là căn cứ Hứa Thái Nguyệt biểu tình, Chu Vân suy đoán vị tiểu thiếu gia này, không những không có thể đòi hỏi giai nhân vui vẻ, ngược lại còn khiêu khích người ta chán ghét. Thật là trộm gà không thành lại mất nắm thóc a.

"Được rồi, ta đáp ứng là được. Thế nhưng tấm hình, tuyệt đối không có thể khiến người khác thấy! Nếu không sau này có chuyện, đừng nữa hi vọng nào ta sẽ hỗ trợ." Bây giờ có nhược điểm ở mỹ nữ trên người, Chu Vân đã là không đáp ứng cũng không thể được.

Bất quá, đối một góc độ suy nghĩ một chút, có thể giả mạo hứa mỹ nữ bạn trai, Chu Vân đáy lòng còn rất nguyện ý. Bởi vì căn cứ tiểu thuyết tam đại định luật suy đoán, này hàng giả, đúng là vẫn còn có thể trở thành chính thức xuống. Nghĩ tới đây, Chu Vân bắt đầu YY đắc ý. Xem ra cuộc sống tốt đẹp, đã cách hắn không xa.

Liếc mắt tự tiểu phi tiểu Chu Vân, Hứa Thái Nguyệt cũng trở về chỗ tài xế ngồi, lái xe hướng nàng nhà đi tới.

Hứa Thái Nguyệt trong nhà, chư Chí Văn chính tình nguyện bắt gác cùng hứa đình tán gẫu. Phụ thân hắn đương đại khai khai sáng đến đẳng trọng công xí nghiệp, ở thanh Phủ thành phố cũng coi như có chút danh tiếng. Chủ yếu vì thị trường cung cấp một ít đại hình Nông làm công cụ, cùng với phá bỏ và dời đi công cụ.

Mà Hứa thị tập đoàn là nhà đa nguyên hóa xí nghiệp, vô luận địa sản hay vẫn là kỹ nghệ, cũng cùng đến đẳng trọng công có thiệp cập. Vì vậy hai cái xí nghiệp ở trên phương diện làm ăn, ít nhiều gì cũng có chút qua lại.

Trước đây không lâu, chư Chí Văn mới vừa vứt bỏ đã chơi chán bạn gái, chuẩn bị tìm mới tài nguyên. Không ngờ hắn khắp nơi tầm mỹ lúc, ở trên đường chính đụng phải tan học trở về nhà Hứa Thái Nguyệt.

Đơn thuần từ dáng ngoài cử chỉ nhìn lên, Hứa Thái Nguyệt tuyệt đối là trong mỹ nữ Cực phẩm. Chỉ cần nàng không mở miệng nói chuyện, toàn thể giới cũng sẽ lầm tưởng nàng là một truyền thống thực nữ.

Giống như Hứa Thái Nguyệt loại này thế gian hiếm thấy tuyệt sắc, chừ Chí Văn chỉ nhìn một cái, liền kinh vi thiên nhân, cả đời đều khó mà quên được. Lại hồi tưởng dĩ vãng với hân tốt hơn bạn gái, nhất thời có loại cảm giác muốn ới. Ở Hứa Thái Nguyệt trước mặt, những nữ nhân kia nhất định chính là lệch dựa nát táo, thậm chí ngay cả so sánh tư cách đều không.

Ngay từ đầu, chừ Chí Văn cũng không có vội vã tiến lên cùng Hứa Thái Nguyệt bắt chuyện, mà là theo đuôi cước bộ của nàng, chuẩn bị đánh tra rõ ràng mỹ nữ lai lịch, làm tiếp bước kế tiếp hành động.

Cái gọi là biết người biết ta trăm trận trăm thắng, đối mặt Hứa Thái Nguyệt như vậy cô gái xinh đẹp, hân cũng không dám đường đột đánh ra. Nếu là ấn tượng đầu tiên làm hư, vậy thì cái mất nhiều hơn cái được.

Đúng như Hứa Thái Nguyệt như vậy điển nhĩ mỹ nữ, bên người khẳng định không thiếu theo đuôi người. Mặc dù chừ Chí Văn trong nhà có tài sản, nhưng cũng không dám bảo đảm sở hữu tất cả mỹ nữ, đều thích có tài sản.

Thường thường ái tài mỹ nữ, đều là nhiều chút giả mỹ nữ. Bình thường dưới ánh mặt trời gió náo lãng nhiên, liếc nhìn lại đẹp thể. Có thể về nhà tháo trang làm, sợ rằng ngay cả thượng đế, cũng sẽ bị sợ giật mình. Giống như Hứa Thái Nguyệt loại này không thể giả được Khuynh Thành kẻ gây họa, vô luận xuất hiện ở kia, cũng sẽ trở thành nam sĩ môn tranh đoạt cùng sùng ái đối tượng.

Nhưng mà, chừ Chí Văn đi tới Hứa Thái Nguyệt nhà ở tiểu khu sau, càng là vui mừng chính mình anh minh địa lựa chọn. Thật may không gặp hướng mỹ nữ lấy lòng, nếu không mặt mũi này liền ném đi được rồi.

Hứa Thái Nguyệt ở tiểu khu, tất cả đều là nhiều chút người có quyền cao chức trọng. Cho dù tài sản vô số, cũng không nhất định có thể vào ở tiểu khu. Ngay cả chừ phụ thân của Chí Văn, cũng không cách nào ở chỗ này chiếm được một tịch nửa toà.

Chừ Chí Văn phát hiện loại tình huống này, chẳng những không có từ bỏ ý định, ngược lại càng phát ra hưng phấn. Thầm nói có thể với như vậy một cái người cực đẹp cao thượng, đây chẳng phải là tài sản sắc kiem thu sao?

Sau khi nghĩ thông suốt, chừ Chí Văn liền bắt đầu khắp nơi hỏi thăm Hứa Thái Nguyệt tin tức, thậm chí còn trực tiếp hướng cha chừ đại khái nói lên, hân có đuôi Hứa Thái Nguyệt ý nghĩ.

Con trai của đối với ý tưởng, chừ đại khái là giờ hai tay hết sức ủng hộ. Lại không nói Hứa Thái Nguyệt dáng ngoài, nhân phẩm, tính cách như thế nào. Đơn chỉ bởi vì nàng là Hứa gia hứa đính chương thượng minh châu, chừ đại khái liền không có lý do không đi ủng hộ chừ Chí Văn.

Tài sản sắc kiem thu đạo lý này ngay cả tiểu tử đều hiểu, coi lão tử còn có thể hồ đồ sao? Hứa đình cũng liền Hứa Thái Nguyệt một cái con gái bảo bối, chuyện này muốn làm thành, đem tới Hứa gia sản nghiệp không tất cả thuộc về hân Chừ gia rồi không?

Chỉ là suy nghĩ một chút chừ đại khái đã cảm thấy tâm huyết sôi sùng sục. Thầm nói con trai của hay vẫn là có tiền đồ, chiều này thả con tép, bắt con tôm quả thực rất giỏi. Vì vậy, chừ đại khái liền bắt đầu bận rộn, nghĩ hết biện pháp thay chừ Chí Văn kéo sợi tơ hồng này.

Bất quá, lão này có hay không rất có thể YY rồi hả? Cũng hoặc là hân trần đầy thấy xa, có thể nắm biết coi bói? Hứa Thái Nguyệt ngay cả chừ Chí Văn dài cái gì bộ dáng cũng không biết được, liền muốn thả thả dây dài câu cá lớn. Hân này gạch hướng nơi đó ném à? Tiểu tâm ném gạch không được phản đập chân nha...

Đem như đã nói qua, lấy được cha ủng hộ, chừ Chí Văn rất nhanh thì hoạt lạc. Vẫn còn ở chừ đại khái dưới sự giúp đỡ, tới cửa viếng thăm hứa đình.

Mặc dù chừ Chí Văn là lấy nói chuyện làm ăn mượn có, tới Hứa Thái Nguyệt nhà làm khách, nhưng đã trải qua cửa hàng tổng hợp hứa đình, làm sao có thể không nhìn ra hân ý đồ kia. Cái gì nói chuyện làm ăn? Tiểu tử này mười phần 1/10 là vừa ý nhà mình con gái, nghĩ đến bộ gần quan hệ.

Chẳng qua là, hứa đình đối với chừ Chí Văn cử động, cũng không có tiến hành gây khó dễ. Ngược lại còn âm thầm kết hợp hai người, hi vọng con gái có thể sớm ngày kết giao bằng hữu. Nếu không Hứa Thái Nguyệt kia phải dùng tới để cho Chừ Văn làm bia đỡ đạn, giả mạo bạn trai của nàng.

Hứa đình sở dĩ dùng túng chừ Chí Văn theo đuôi Hứa Thái Nguyệt, kỳ bởi vì chính là sợ hãi con gái tính cách cổ quái, không hiểu cùng người lui tới. Hứa đình vợ chồng nguyên tưởng rằng, các loại Hứa Thái Nguyệt sau khi lớn lên, tự nhiên có thể học được cùng người câu thông, làm quen đến thật lòng bằng hữu.

Nhưng sự thật cũng không nhưng, vô luận nam sinh cũng được, nữ sinh cũng được, đến nay Hứa Thái Nguyệt chưa bao giờ mang qua một người bạn về nhà. Điều này không khỏi làm cho hứa đình vợ chồng lo lắng. Con gái sớm muộn đều phải xuất giá, có thể chiều này khuynh hướng phát triển tiếp, đem tới phải làm sao cho phải. Chẳng lẽ muốn cô độc quãng đời cuối cùng?

Cùng với khác gia trường so sánh, hứa đình vợ chồng ngược lại khác thường. Người khác đều sợ hãi từ nhà mình yêu sớm, mà bọn họ lại sợ hãi Hứa Thái Nguyệt không tìm được bạn trai. Đây đại thể giới, thật là không thiếu cái lạ.

Đình đông... ! Một tiếng chuông cửa vang lên, nói trong lời nói hứa đình cũng dừng lại. Sau đó Hứa Thái Nguyệt mẫu thân trương tiểu đồ, bước nhanh do phòng bếp đi ra: "Hân là Tiểu Nguyệt trở lại, ta đi cấp nàng mở cửa."

Bạn đang đọc truyện *Mỹ nữ lai tập Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 13: Tân đại lục

"Hứa bá phụ, ta cũng đi qua nhìn một chút." Nghe nói Hứa Thái Nguyệt trở lại, chur Chí Văn dĩ nhiên sẽ không lạnh nhạt. Thấy hứa đình hướng hân gật đầu, lập tức đuổi kịp trương tiểu đồ đi nghênh đón mỹ nữ.

Trương tiểu đồ vừa mới mở ra môn, còn không tới kịp nói chuyện, chur Chí Văn liền giành trước hô: "Tiểu Nguyệt, ngươi đã về rồi?"

Tiểu Nguyệt? Đây là hân có thể xưng hô sao? Hứa Thái Nguyệt nghe được cái này âm thanh lớn tiếng kêu, trong lòng rất không thoải mái, có thể mặt ngoài như cũ không mặt không lật nói: "Heo đồng học buổi chiều khỏe, xin hỏi người thế nào có rảnh rồi chạy tới nhà của ta đâu? Chẳng lẽ trại chăn nuôi cũng nghỉ việc sao?"

Ai ~ cô nàng này nói chuyện từ trước đến giờ cũng như vậy kín đáo, nghe Chu Văn cười thầm không dứt. Ngược lại chur Chí Văn, bị Hứa Thái Nguyệt nói thành là heo, chẳng những không có tức giận, còn a cười a . Làm cho người ta cảm giác, thật là có điểm bị coi thường.

Này mấy ngày đi xuống, chur Chí Văn cơ hồ ngày ngày viếng thăm Hứa gia, cũng từ hứa đình kia hiểu được Hứa Thái Nguyệt cổ quái tính cách. Chẳng qua là so với vẻ đẹp của nàng cùng tài lực, tính cách bên trên địa nhỏ nhỏ thiếu sót, căn bản không đáng nhắc tới.

Chur Chí Văn cho là, mỹ nữ nói chuyện nghe không trúng không sao, chỉ cần trên giường thanh âm gọi mê người là được. Hứa Thái Nguyệt sâu kín trong trẻo lạnh lùng giọng nói, rên rỉ nhất định là ngay cả Đường Tăng cũng không cách nào ngăn cản.

Đối với nhà mình nữ nhi tính cách, trương tiểu đồ là không có triệt. Mới vừa muốn mở miệng giáo dục Hứa Thái Nguyệt, lại phát hiện tình huống trước mắt, tựa hồ cùng thường ngày không quá giống nhau. Thật giống như nhiều một chút cái gì. Chính mình, Thái Nguyệt, còn có một chur đồng học. Ủ ? ? ? ... Đứng sau lưng Tiểu Nguyệt tiểu tử, là ai à?

Lúc này trương tiểu đồ cuối cùng phát hiện, tránh sau lưng Hứa Thái Nguyệt, đôi tay nhắc hai thoi tiêu Chu Văn. Phát hiện tân đại lục, trương tiểu đồ vội vàng hỏi: "Tiểu Nguyệt, vị này là !"

Đây chính là con gái hồi thứ nhất mang bằng hữu về nhà, hơn nữa còn là một nam sinh, coi là thật ý nghĩa phi phạm a!

"Mẫu thân, vị này là bạn học ta, hân gọi Chu Văn." Hứa Thái Nguyệt đơn giản giới thiệu. Chỉ có ở trước mặt cha mẹ nói chuyện, nàng mới có thể lộ ra người bình thường một mặt.

Mặt mày vui vẻ yêu kiều chur Chí Văn, thấy Chu Văn một khác kia, biểu tình lập tức cứng ngắc đi xuống. Thầm nói hứa đình không nói Hứa Thái Nguyệt không có bằng hữu sao? Bây giờ chuyện gì xảy ra?

Ai ~ này kẻ ngu cũng không suy nghĩ một chút, Hứa Thái Nguyệt xinh đẹp như vậy, làm sao có thể sẽ không có bằng hữu? Chẳng lẽ toàn thế giới liền hân một cái, không ngại Hứa Thái Nguyệt cổ quái cá tính sao?

Cái gọi là vô ngọc lại được, quan tâm sẽ bị loạn. Hứa đình chính là quá chặt Hứa Thái Nguyệt, thấy nàng cùng cùng lửa hải tử bất đồng, chưa bao giờ mang bằng hữu về nhà, mới ngộ nhận là nàng còn với khi còn bé như thế, không hiểu được cùng người lui tới. Thật ra thì, Hứa Thái Nguyệt không hiểu được cùng người lui tới thì như thế nào? Muốn cùng nàng lui tới nam sinh, có nhiều giống như trên trời đầy sao.

Chu Văn dựa theo thương lượng xong bước, đem Hứa Thái Nguyệt mua Mao Đài + chuỗi tiêu đưa cho trương tiểu đồ, cung kính khom người lễ phép nói: "Bá mẫu được, lần đầu tiên tới cửa viếng thăm, bắt thành kính ý." .

"Nơi nào, nơi nào. Tiểu Văn quá khách khí, chỉ cần người đến liền có thể, cần gì phải tặng quà đâu? Đến đến, cũng đừng đứng ở cửa, nhanh vào trong nhà nghỉ ngơi một chút đi." Trương tiểu đồ một bên trừ hoạch đoàn người vào nhà, một bên nhỏ nhỏ âm thanh oán trách: "Tiểu Nguyệt cũng thiệt là, có bạn tới cũng không thông biết mục vụ, để cho ta làm một chút chuẩn bị..."

"Tiểu Văn, chúng ta vào đi thôi." Hứa Thái Nguyệt vì để cho chur Chí Văn biết khó mà lui, thân mật vẫn bên trên Chu Văn từ bên cạnh hân trải qua. Trực tiếp đem chur Chí Văn lạnh ở cửa...

Mở cái cửa mà thôi, thế nào đi lâu như vậy? Ở lại đại sảnh hứa đình nghỉ ngơi nghĩ đến. Đang lúc hân chuẩn bị đi ra xem một chút xảy ra chuyện gì lúc, lại thấy trương tiểu đồ ý cười đầy mặt đi vào.

Hứa đình nhìn trương tiểu đồ số đồ nâng lên hai bình rượu, không khỏi hiếu kỳ hỏi "Tiểu Hồng, người rượu này ở đâu ra?"

Với hứa đính gác thực người, đều biết hẳn dạ dày không được tốt, ngoại trừ ở buồn bán đàm phán lúc bắt đầu dĩ uống một chút, những thời điểm khác cơ bản không uống rượu. Nhưng bây giờ, lại có người đưa rượu cho hẳn, kết quả chuyện gì xảy ra?

"Hừ! Một hồi chờ nói lung tung. Đây là Tiểu Nguyệt bạn trai đưa, không thích cũng đừng lăm mồm!" Trương tiểu đồ hung ác trợn mắt nhìn hứa đính liếc mắt, liền xách đồ vật trở lại phòng bếp.

Lúc này nàng có thể còn bận rộn hơn rồi, Chu Vân là Hứa Thái Nguyệt lần đầu tiên mang tới bằng hữu, hơn nữa còn là một nam sinh. Ý trong đó cho dù không nói, nàng cũng có thể phỏng đoán một, hai. Chắc hẳn vị thiếu niên này, nhất định là nữ nhi ngưỡng mộ trong lòng đối tượng. Đối mặt có thể trở thành chính mình con rể Chu Vân, trương tiểu đồ dĩ nhiên muốn xuống ác công phu, thật tốt chiêu đãi một phen.

Tiểu Nguyệt có bạn trai? ? ? Hứa đính bối rối. Tiểu nha đầu thế nào không giải thích được liền chính ra người bạn trai tới rồi?

Lúc ban đầu hứa đính hoài nghi là không là mình nghe lầm. Có thể thấy Hứa Thái Nguyệt kéo Chu Vân đi vào phòng khách lúc, hẳn rộng rãi liền biết. Nguyên lai bạn gái nói không sai, con gái thật đem bạn trai mang về nhà rồi.

Về phần Chu Vân đưa tới lễ vật, hứa đính mặc dù không có thể uống rượu, nhưng đề cũng không xấu. Chỉ cần Chu Vân có phần tâm ý này, lão nhân gia ông ta liền đủ hài lòng. Phòng chừng hứa đính vĩnh viễn cũng không đoán được, hai bình này Mao Đài, nhưng thật ra là nhà hẳn con gái đưa cho hẳn đùa dai. Đây cũng là Hứa Thái Nguyệt thủ đoạn cao minh chỗ...

Nếu như Chu Vân đưa cho hứa đính lễ vật, là hẳn thích đồ chơi, như vậy vị này đã trải qua cửa hàng tổng hợp lão hồ ly, rất dễ dàng liền tưởng đến phần lễ vật này, là Hứa Thái Nguyệt vì hẳn chuẩn bị. Cho dù không phải nàng mua, cũng là nàng đề cho Chu Vân mua. Bởi như vậy, liền chưa nói tới tâm ý không tâm ý.

Bây giờ ngược lại tốt, Chu Vân không những không có đưa hẳn đồ vật ưu thích, còn mang đến hai bình mao đài. Hứa đính tự nhận thông minh suy đoán ra, vậy khẳng định là thiếu niên tự chủ trương, mưu đồ chọn lựa lễ vật. Chỉ tiếc, thiếu niên cũng không biết hẳn tỷ vị không tốt.

Không nghĩ tới lão hồ ly một đời thanh danh, đúng là vẫn còn để cho tiểu hồ ly bày một đạo. Thật là trò giỏi hơn thầy, Trương Giang sóng sau dè sóng trước nha!

Bước vào phòng khách, Hứa Thái Nguyệt vô cùng lễ độ hướng hứa đính vãn an: "Cha, ta đã trở về."

Cái này làm cho Chu Vân cảm thấy ngoài ý muốn, không nghĩ tới Hứa Thái Nguyệt cũng có như thế ưu nhã một mặt.

"Tiểu Nguyệt, vị này là?" Hứa đính nghi coi Chu Vân hỏi.

Mặc dù trương tiểu đồ đã cùng hứa đính nói qua, thiếu niên là Hứa Thái Nguyệt bạn trai. Hẳn vẫn muốn đích thân xác nhận một chút, tránh cho một hồi gây ra trò cười. Ít nhất ở Chu Vân thừa nhận trước, hứa đính sẽ không vọng tự kết luận hai người quan hệ. Đây cũng là hẳn hành thương nhiều năm dưỡng thành cẩn thận thói quen.

"Bá phụ được, ta gọi là Chu Vân, là Tiểu Nguyệt đồng học." Chu Vân cũng lễ độ trả lời. Trước mắt vị này chính là thanh Phủ thành phố đại nhân vật nha! Bình thường ở trên TV, người báo tin bên trên cũng không thiếu thấy. Hẳn cũng không dám ở hứa đính trước mặt lỗ mồm, vạn nhất đắc tội vị lão đại này, chỉ cần hẳn một câu nói, Chu Vân thì phải cút ra khỏi thanh Phủ thành phố.

Hứa đính vỗ vỗ bên cạnh ghế sa lon nói: "Thật tốt, tiểu tử không cần khăn trương, qua tới bên này ngồi một chút."

Hẳn tựa hồ cũng không có Chu Vân nghĩ như vậy đáng sợ, vì người cũng thật hòa ái dễ gần.

Chu Vân mới tới Hứa gia, còn có chút không buông ra, mặc dù là cái hàng giả, nhưng đáy lòng vẫn khẩn trương như cũ không dứt. May Hứa Thái Nguyệt cha mẹ đều hết sức hữu hảo, không có hẳn tưởng tượng bên trong nghiêm túc như vậy, nếu không Chu Vân còn thật không biết nên ứng đối ra sao.

Chu Vân úy thủ úy cước, vừa dứt ngồi ở hứa đính bên người, liền nghe đối phương hỏi: "Tiểu Vân đúng không? Ngươi và Tiểu Nguyệt nhận thức bao lâu rồi?"

Làm cha mẹ, dĩ nhiên muốn hiểu rõ hơn nhà mình con gái. Chu Vân đột nhiên xuất hiện, không thể nghi ngờ cho hứa đính mang tới một, chưa tính là kinh ngạc vui mừng kinh hi.

"À?" Chu Vân trước sững sờ một chút, sau đó mới ngây ngốc trả lời: "Cái này... Rất lâu rồi." Đây không khác nào không nói chứ sao...

"Ồ? Rất lâu là bao lâu...?" Hứa đính cũng rất tò mò, hẳn thế nào cho tới bây giờ không có phát hiện, thân con gái bên còn có như vậy nhân vật số má?

"Đại khái. Là vườn trẻ đi..." Chu Vân có chút không quá khẳng định nói...

Chương 14: Phu xướng phụ tùy hay vẫn là cấu kết với nhau làm việc xấu?

"Vườn trẻ! ? Ta thế nào chưa từng nghe qua?" Hứa đình kinh ngạc. Ban đầu biết được Hứa Thái Nguyệt không thích sống chung, chính là vườn trẻ lão sư liên lạc hẳn, nói Tiểu Nguyệt tính cách xảo quyệt, ở trường học Giao không được bằng hữu. Hi vọng hẳn có thể nhiều bồi bồi con gái, thật tốt khuyên bảo xuống. Nhưng mà, Chu Vân lại nói ở vườn trẻ liền nhận thức Hứa Thái Nguyệt, này không thể không đưa tới hứa đình hoài nghi.

"Ân hừ." Hứa Thái Nguyệt đẩy Chu Vân ngồi xuống, không nhanh không chậm giải thích: "Ta cùng Tiểu Vân từ vườn trẻ nhận biết rồi. Tiểu học, trung học đệ nhất cấp, trung học đệ nhị cấp, ta cùng hẳn đều ở một cái lớp học đọc sách. Cha nếu không tin, có thể nhảy ra khi còn bé tốt nghiệp tâm hình, vậy thì thật là để cho người hoài niệm đây..."

"Nha... Là thế này phải không? Tốt vô cùng, tốt vô cùng..." Hứa đình buồn bực, hai người từ vườn trẻ bắt đầu liền có thể bên trên, quả thực làm người ta khó mà tin được.

Không nghĩ tới Hứa Thái Nguyệt giấu chặt như vậy, lại một chút phong thanh đều không tiết lộ, còn để cho hứa đình mất công lo lắng một phen, hiểu lắm nhà mình con gái không hiểu kết bạn. Nhưng không ngờ Hứa Thái Nguyệt thật sớm chọn xong đối tượng, chính đùa hẳn đây.

Đàm tiểu tà tà, trương tiểu đỏ do phòng bếp đi ra: "Tốt lắm, tốt lắm, dọn cơm rồi. Mọi người trước đừng trò chuyện, cũng đói bụng lắm hả?"

Nàng nguyên bốn đình lại chuẩn bị một hời, kiếm một ít sớ trường thức ăn ngon tới chiêu đãi Chu Vân. Đáng tiếc không bột đồ gột nên hồ, phòng bếp tài liệu có hạn, trương tiểu đỏ không thể làm gì khác hơn là tạm một chút.

Từ khi Hứa Thái Nguyệt sau khi về nhà, chư Chí Văn giống như một người ngoài cuộc, một câu nói cũng không chen vào. Tất cả mọi người trọng điểm chú ý Chu Vân, cái này bảo hẳn vô cùng khó chịu.

Theo hứa đình nói, Hứa Thái Nguyệt bên người không có bất kỳ bằng hữu, hi vọng hai người bọn họ có thể đủ tốt tốt sống chung. Ban đầu chư Chí Văn nghe nói như vậy, cao hứng ngay cả ngủ cũng đang cười trộm. Nhưng hôm nay cũng không biết nơi đó ra sai, nửa đường lại giết ra cái Trình Giáo Kim, còn nói là Hứa Thái Nguyệt thanh mai trúc mã bạn tốt. Điều này không khỏi làm cho hẳn sinh lòng cẩn thận.

Bất quá, làm chư Chí Văn quan sát tỉ mỉ Chu Vân lúc, lại không nhìn được biểu cười. Một món màu xanh T-shirt áo sơ mi, cộng thêm băng quần jean, dưới chân còn mặc đôi hàng via hệ giày vải. Xem toàn thể đến, giống như một bất nhập lưu bên đường còn đồ. Này tám ăn mặc còn dám với hẳn cướp nữ nhân? Chớ có nói đùa.

Chư Chí Văn rất ngây thơ cho là, Hứa Thái Nguyệt sẽ cùng Chu Vân đồng thời, là bởi vì nàng không có tiếp xúc qua những nam sinh khác. Nếu không Thiên Tiên người giống vậy nhi, như thế nào lại vừa ý Chu Vân loại này 'Thỏ pháo' đâu?

Sửa lại một chút cổ áo, chư Chí Văn lại lần nữa bình tĩnh lại. Thầm nói như vậy một tiểu nhân vật, căn bản lật không nổi cái gì sóng lớn. Chỉ cần hẳn nguyện ý, tùy thời cũng có thể giết chết Chu Vân.

Chư Chí Văn vừa mới lên đùa, liền hướng Chu Vân đặt câu hỏi: "Vị bằng hữu này, dám hỏi lệnh tôn làm việc ở đâu đâu?"

Hẳn là có ý gây khó khăn Chu Vân, từ mới vừa rồi quan sát bên trong, chư Chí Văn đã minh bạch, Chu Vân không thể nào là người có tiền công tử, cha cũng sẽ không là có mặt mũi đại nhân vật. Nếu không hẳn làm sao biết xuyên thành cái này đạo đức, tới gặp Hứa Thái Nguyệt cha mẹ.

"Ba ta là cái quốc xí công nhân, thế nào?" Chu Vân đối với cái vấn đề này, không có bất kỳ giấu giếm, thực tế tình trạng thế nào, hẳn liền nói thế nào. Đối với Chu Vân mà nói, cha là một công nhân, cũng không phải là một món chuyện mất mặt.

Ai ngờ chư Chí Văn biểu hiện vô cùng long trọng, lại tuyên bố nói lên khiêm tốn: "Xin lỗi, thật là thất lễ."

Động tác này, hiển nhiên có chút xem thường người ý. Đồng thời còn liếc một cái hứa đình, muốn nhìn một chút hẳn biết Chu Vân cha, chỉ là cái công nhân lúc, sẽ có biểu tình gì.

Lệnh chư Chí Văn thất vọng là, hứa đình tựa hồ không có biểu hiện ra cái gì không ổn.

Đối với hứa đình mà nói, Chu Vân cha là thân phận gì cũng không trọng yếu. Trọng yếu chính là Chu Vân đối với Hứa Thái Nguyệt tâm, còn có hẳn người này. Anh hùng chó hỏi xuất xứ, hứa đình thích có năng lực, người có tài hoa.

Người có bao nhiêu tài sản cũng không trọng yếu, trọng yếu chính là người có thể đủ sáng tạo bao nhiêu tài sản. Đây mới là hứa đình lựa chọn sử dụng người nổi nghiệp tiêu chuẩn.

Chu Vân không phải người ngu, nghe một chút liền minh bạch người này không có hảo ý, lại cho mình xuống cái bộ. Hắn là nguyên ý người chịu thua thiệt sao? Hiển nhiên không phải, thấy chư Chí Văn ở trong tối địa cười trộm, Chu Vân liền cũng bắt chước mà hỏi: "Dám hỏi tiểu trư cha lại làm việc ở đâu?"

Nghe được câu hỏi như vậy, chư Chí Văn nhất thời vênh vao nghênh ngang cười nói: "Ha ha, Cha ta nhưng là đến đẳng trọng công xí nghiệp chủ tịch."

Phụ thân hắn cũng không phải là công nhân bình thường có thể so sánh, nhìn Chu Vân này thân rác rưởi ăn mặc, phỏng chừng phụ thân hắn mỗi tháng thu vào, còn không bằng nhà hắn mời tới Phi Dung cao.

"Nha! Không đúng, người sai lầm rồi." Chu Vân lúc này hừ bỏ đến. Chỉ thấy hắn biểu tình hết sức chăm chú, không một chút nào giống như đang nói đùa. Ngay cả hứa đình vợ chồng cũng không hiểu nói, Chu Vân tại sao biết cái này như vậy nói chuyện.

"Sai lầm rồi? Sai chỗ nào?" Chư Chí Văn không khỏi ngăn, cha của mình ở đâu cao tụt, chẳng lẽ hắn còn không rõ ràng lắm sao?

Không đợi Chu Vân mở miệng, Hứa Thái Nguyệt khoe miệng liền buộc vòng quanh một vết hồ cười, tiếp tục sâu kín nói: "Tiểu trư phụ thân của đương nhiên là ở trại chăn nuôi cao tụt. Vấn đề đơn giản như vậy, tiểu trư đồng học lại sẽ đoán sai. Thật là người cũng như tên đây..."

"Thái Nguyệt thật thông minh, đáng khen một cái!" Chu Vân lập tức đối với Hứa Thái Nguyệt giơ ngón tay cái lên. Hắn nói lên vấn đề, hay vẫn là do Hứa Thái Nguyệt chăm chọc chư Chí Văn lúc, lấy được dẫn dắt.

Tổn hại người nhưng là Hứa Thái Nguyệt cường hạng, tiểu nha đầu việc nhân đức không nhường ai nói: "Tiểu Vân không nên khách khí, chỉ là có chút người đàn mà thôi."

Chư Chí Văn lúc này quả thực bị chơi xỏ một đạo. Chu Vân hỏi là tiểu trư cha làm việc ở đâu, cũng không phải là hỏi lệnh tôn làm việc ở đâu. Kết quả này người ngu, lại đem cha hắn trở thành là tiểu trư phụ thân của.

"Người! !" Chư Chí Văn nghe nói như vậy, nhất thời kìm nén đến đỏ bừng cả khuôn mặt nhìn chăm chăm Chu Vân. Cũng không biết được là lúng túng còn là sinh khí, phỏng chừng người sau sẽ thêm điểm đi.

Nếu là chuyển sang nơi khác, chư Chí Văn nhất định sẽ đại phát lời đình, thật tốt giáo huấn Chu Vân một hồi. Mà ở hứa đình trước mặt, hắn cũng không dám dính vào. Cuối cùng chỉ có im hơi lặng tiếng, ám mưu sau này lại tìm cơ hội trả thù.

"Được rồi được rồi, hai người đừng làm rộn. Nhanh ăn cơm đi." Trương tiểu đồ thấy Hứa Thái Nguyệt với Chu Vân ăn ý như vậy, không khỏi mừng thầm trong lòng. Nàng cũng sẽ không thiên vị Chu Vân, cũng sẽ không thiên vị chư Chí Văn. Ở mẫu thân trong lòng, chỉ cần Hứa Thái Nguyệt thích, vậy thì chân đã.

Về phần hứa đình lão hồ ly này, hắn Du Nhiên giữ trung lập, yên lặng ăn cơm. Mắt thấy có hai tên nam sinh vì Hứa Thái Nguyệt ám đấu, hắn cũng vui vẻ một thân thanh nhàn. Đồng thời thầm nghĩ, hay vẫn là bạn già nói đúng, Tiểu Nguyệt đáng đáp xinh đẹp như vậy, làm sao có thể không người theo đuổi. Xem ra là chính mình đa tâm. Chuyện của người tuổi trẻ, hay vẫn là do người tuổi trẻ đi gây vò đi.

Mọi người sau khi ăn cơm xong, cũng không biết được chư Chí Văn phát cái gì thần kinh, lại ước Chu Vân với Hứa Thái Nguyệt đi chơi. Đối với cái này đề nghị, Chu Vân là quả quyết cự tuyệt. Hôm nay xảy ra rất nhiều chuyện, cũng làm hắn mệt lã, bây giờ chỉ muốn sớm một chút về nhà nghỉ ngơi.

Bất quá, khiến cho người khó hiểu sự tình xảy ra. Hứa Thái Nguyệt đột nhiên phản bội tương hướng, cũng đồng ý chư Chí Văn đề nghị, là hết muốn cùng đi ra ngoài chơi đùa. Còn rõ ràng mạch lạc phê bình Chu Vân: "Lớp mười hai học tập khẩn trương, hiếm thấy ngày mai chủ nhật, hắn hảo hảo buông lỏng một chút."

Lúc này Chu Vân có thể mơ hồ, Hứa Thái Nguyệt không phải ghét tên kia sao? Bây giờ làm hà công khai ủng hộ hắn à nha?

Thật ra thì, Hứa Thái Nguyệt cũng không phải là ủng hộ chư Chí Văn. Nàng là muốn lợi dụng cơ hội lần này, hoàn toàn để cho đối phương từ bỏ ý định. Tránh cho hắn suốt ngày giống như một theo đuôi tựa như phiền nàng, đây cũng là Hứa Thái Nguyệt hướng Chu Vân nhờ giúp đỡ mục đích cuối cùng.

Lấy được Hứa Thái Nguyệt nhận lời, chư Chí Văn có thể sướng ngắt trời. Còn tiểu nhân đắc chí trọn mắt nhìn Chu Vân liếc mắt, giống như là ở tuyên cáo của hắn thắng lợi.

Chư Chí Văn ý tưởng vừa vận cùng Hứa Thái Nguyệt ngược lại, chuẩn bị thông qua cơ hội lần này, ở Hứa Thái Nguyệt trước mặt biểu hiện tốt một chút. Để cho nàng minh bạch Chu Vân chẳng qua là tên nhà quê, mà hắn mới thật sự là Bạch Mã Vương Tử. Chỉ có cùng với hắn, mới có thể cảm nhận được cuộc sống vui mừng nhất thú.

Kết quả, chư Chí Văn hưng phấn dị thường đề nghị, mọi người đến phụ cận đích đích quây rượu tiêu khiển. Đối với cái này điểm, Hứa Thái Nguyệt không có ý kiến. Mà Chu Vân cũng hoàn toàn bất đắc dĩ, liền mình theo mỹ nữ.

Rời đi Hứa Thái Nguyệt nhà, Chu Vân vẫn đang suy tư. Hôm nay cũng không biết làm cái gì mạnh mẽ, chính mình bận rộn với con chó tựa như. Bây giờ còn muốn đi quây rượu, thà nói là tiêu khiển, còn không bằng nói là bị tiêu khiển.

Từ trước Chu Vân là tên côn đồ, quây rượu chỗ này cũng đã tới mấy lần. Bất quá hắn tới quây rượu cũng không phải là tiêu phí, mà là tìm người phiền toái. Về phần tiêu khiển, hắn cũng không quyền kia tiền.

Quầy rượu địa rượu đất yếu mệnh, siêu thị mấy chục đồng là có thể mua được rượu, ở chỗ này nhưng phải trên trăm đồng tiền. Có người nói, quầy rượu bầu không khí được, vừa náo nhiệt lại cảm xúc mạnh mẽ, trước mắt còn có mỹ nữ không ngừng du chuyển. Nhưng đối với Chu Vân mà nói, muốn chọc giận phân, còn không bằng đi Internet nghe âm nhạc. Nhìn mỹ nữ, hẳn tự tin quầy rượu thì không cách nào gấp giống như Hứa Thiên, Hứa Thái Nguyệt bức này xinh đẹp mỹ mi. Cho dù có, đó cũng là trăm năm khó gặp một lần...

Bạn đang đọc truyện *Mỹ nữ lai tập Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 15: Hoa rơi vào nhà nào

Chư Chí Văn hăm hở, dẫn hai người tới đích đích quầy rượu. Có lẽ hẳn là nơi này khách quen, mới vừa vào cửa nghênh đón một vị nùng trang diễm mạo mập phụ nữ.

"Chư thiếu gia đã lâu không gặp, hôm nay là gió nào đem ngươì thối tới à nha?" Người còn không có đến gần, mập phụ nữ liền kéo dài giọng hô, nghe Chu Vân một trận nổi da gà, thậm chí nói cái này cũng có thể mời chào khách? Thật là quá không thể tưởng tượng nổi. Muốn đổi lại là hẳn, đã sớm bị hù chạy.

Mập phụ nữ đi tới chư Chí Văn bên người, không chờ hẳn mở miệng, giành nói trước: "Chư thiếu gia, ngài đã tới, mục mục có thể tưởng tượng ngươì rồi. Ta đây phải đi kêu Mỹ Đỗ với yêu chi đến bồi ngươì."

Chắc hẳn chư Chí Văn dĩ vãng không ít chiều cổ đích đích quầy rượu, nếu không mập phụ nữ cũng sẽ không vừa thấy mặt, liền kêu tiểu thư đến bồi hẳn.

"Cái gì? Mai. Độc? Ngài. Kết?" Chu Vân nhất thời có cảm giác khiếp sợ. Sau đó giống như sợ bị chư Chí Văn lấy, vội vàng kéo Hứa Thái Nguyệt né qua một bên.

Vị này tiểu thư đồng chí quả thật đủ xui, như vậy cầu huyết tình tiết cũng có thể đụng phải. Nếu là đổi một trường hợp, Chu Vân khẳng định phùng phúc ngồi xổm địa, hung hăng cười to một phen.

"Cuốn cuộn cút... Ngươi là ai nha, đừng biết ngươì liền kêu cha, tiểu tâm ta đánh ngươì!" Chư Chí Văn đẩy ra mập phụ nữ. Hẳn lần này tới quầy rượu, có thể không phải là vì Hoa tiểu thư, phải bị Hứa Thái Nguyệt hiểu lầm hẳn là cái hoa Hoa thiếu gia, vậy thì cái mất nhiều hơn cái được.

Bất quá, cho dù Hứa Thái Nguyệt thật hiểu lầm chư Chí Văn, thật giống như cũng không tính được hiểu lầm. Bởi vì hẳn vốn chính là chính công hoa Hoa thiếu gia, nếu không bên người bạn gái cũng sẽ không đổi lần lượt, bây giờ còn đem chủ ý cùi bắp đánh tới Hứa Thái Nguyệt trên ngươì.

Mập phụ nữ bị người chửi mắng một trận, lập tức cơ jững. Nhìn mặt đầy vẻ giận dữ chư Chí Văn, lập tức liền minh bạch trong đó có ẩn tình khác. Khi nằng nhìn thấy đứng ở không xa Hứa Thái Nguyệt sau, lập tức rộng rãi sáng tỏ: "Ồ ồ ồ, thật xin lỗi, thật xin lỗi. Là ta nhận lầm ngươì, ngưng ngưng a..."

Có thể làm được quầy rượu mẹ, có ai mà không khéo léo? Thấy chư Chí Văn mang theo mỹ nữ tới, nằng dĩ nhiên biết được chính mình quá lỗ mãng. Nói thầm một tiếng xui xẻo, rất sợ bị người trách tội, mập phụ nữ vội vàng tìm một cái cớ chuồn. Phải phá hư những công tử ca này thật là tốt chuyện, đến cuối trách tội xuống, nằng cũng đảm đương không nổi.

"Chư thiếu gia giao thiệp lưới thật đúng là rộng." Hứa Thái Nguyệt chớ không quan tâm địa liếc chư Chí Văn liếc mắt.

"Đừng hiểu lầm, ta không nhận biết nằng." Chư Chí Văn vội vàng giải thích nói.

Không nhận biết? Chu Vân nghe đã cảm thấy buồn cười. Mập phụ nữ muốn không nhận biết hẳn, lại làm sao biết hẳn họ chư?

Chư Chí Văn giải thích hiển nhiên rất yếu ớt, để cho người khó mà tin phục. Chu Vân không đi nói toạc ra, đó là bởi vì không cần thiết. Ngay cả hẳn đều có thể phân biệt trong đó chuyện rắc rối, thông minh tuyệt đỉnh lớp trưởng đại nhân, lại làm sao có thể không nhìn ra vấn đề.

"Tốt lắm, chúng ta hãy nhanh lên một chút vào đi chơi đi, đứng ở cửa rất không thú nha!" Chư Chí Văn không nghĩ ở vấn đề này bên trên dây dưa, liền hướng Hứa Thái Nguyệt đi tới, sau đó còn tao nhã lễ phép, giống như một thân sĩ như vậy hạ mình mời giai nhân: "Xin hỏi vị này mỹ lệ tiểu thư, nguyện ý làm tại hạ vũ bạn sao?"

Chư Chí Văn rõ ràng nữ hài đều thích lãng mạn, như vậy phong độ nhẹ nhàng địa mời, đối với lớn bao nhiêu nữ nhi nói, cũng sẽ thể xác và tinh thần vui sướng tiếp nhận. Nhất là những cái kia hướng tới truyện cổ tích như vậy tình yêu nữ sinh, càng là lần nào cũng đúng.

Bất quá, đại đa số thiếu nữ hướng tới chuyện, Hứa Thái Nguyệt lại lơ đãng. Thấy chư Chí Văn ý đồ đưa tay dắt nằng, Hứa Thái Nguyệt lập tức lui về

phía sau hai bước nói: "Cảm ơn, tiểu nữ chưa bao giờ cùng người mang mầm bệnh qua lại, mời chư thiếu gia trình khỏe mạnh báo cáo. Như có chỗ bất tiện, ngấm chư công tử nhiều hơn tha thứ."

Hứa Thái Nguyệt vẻ đẹp, vô luận là ở đâu đều không cách nào che giấu. Xuất nhập quây rượu người, cũng vô tình hay cố ý hướng nàng nhìn lại. Làm chư Chí Văn mời Hứa Thái Nguyệt lúc, đi ngang qua đàn ông cơ hồ cũng thần thờ ngây tại chỗ, không để ý bạn gái lôi kéo, cũng muốn nhìn một chút hứa mỹ nữ phản ứng. Đồng thời trong lòng còn âm thầm than tiếc, biết bao cô gái xinh đẹp a, lại danh hoa có chủ? Thật là đáng tiếc...

Nhưng mà , khiến cho người không tưởng được là, chư Chí Văn không những không có thể mời được mỹ nữ, còn uyển chuyển bị mỹ nữ com nắm một trận.

Hứa Thái Nguyệt thanh âm không lớn, lại vừa vặn có thể để cho người xung quanh nghe rõ. Lời này mới ra, người vây xem còn có chút không minh bạch, có thể tình tế lãnh hội hồi tưởng một phen, nhất thời đã có người không nhịn được bật cười. Nguyên lai mỹ nữ ở móc lấy cong mắt chửi người có khuyết điểm đây.

Chư Chí Văn nghe nói như vậy, sắc mặt tức khắc trở nên với gan heo như thế khó coi. Nhìn bốn phía nghiêng ngả nộ cười, hắn chỉ hận mình không phải là con chuột, lập tức đào một động đất chui vào.

Nhìn yêu kiều mỉm cười Hứa Thái Nguyệt, trong mắt của hắn không khỏi thoáng qua một tia tàn khốc. Đãi ngộ như vậy, hắn hồi nào bị? Lúc trước ngâm nữ nhân, ai dám đối với hắn như vậy? Nếu không phải Hứa Thái Nguyệt bối cảnh cường thế, hắn sớm Bá Vương thượng cung, đem nàng cho mạnh, đâu còn sẽ chậm chậm từ từ lãng phí thanh xuân.

Bỗng dưng, chư Chí Văn thay đổi chủ ý. Thầm nói đối phó nữ người vẫn không thể nương tay, chỉ cần gạo sống nấu thành com chín, cho dù nàng có vạn phần ỷ khuất, cũng sẽ ngoan ngoãn đi theo chính mình. Lấy trước kia nhiều chút không muốn với hắn lui tới nữ nhân, không đều như vậy giải quyết sao? Trước hết để cho nàng minh bạch làm nữ nhân mùi vị, sau đó sẽ thật tốt hồng hồng, hết thấy đều đơn giản như vậy.

Chư Chí Văn ý tưởng rất ngây thơ, cho là Hứa Thái Nguyệt với những nữ nhân khác như thế, bị hắn lên cũng chỉ có thể nhẫn nhịn khóc im hơi lặng tiếng, ngoan ngoãn đi vào khuôn khổ. Hắn làm sao lại quên, Hứa gia nếu so với hắn Chư gia cường thế gấp trăm lần. Hắn lúc trước đụng phải nữ nhân, là không có cách nào phản kháng, cho nên mới tạm thời nhân nhượng vì lợi ích toàn cục. Nếu như chư Chí Văn không biết phải trái, thực có can đảm động Hứa Thái Nguyệt chút nào. Phòng chừng dùng không trong chốc lát, hắn với hắn lão tử liền muốn ở bốc hơi khỏi thế gian...

Chu Văn quét chư Chí Văn liếc mắt, không khỏi lạnh rên một tiếng. Hắn bén nhạy bắt được, chư Chí Văn trong mắt lóe lên một tia ghi hận. Ánh mắt như thế, Chu Văn cũng không hiếm thấy. Những cái kia bị hắn dạy dỗ côn đồ, đều là lấy thứ ánh mắt này nhìn hắn. Nhưng mà những người đó, không phải trăm phương ngàn kế mai phục chính mình, chính là tìm người trước tới trả thù. Cho nên Chu Văn có thể khẳng định, tiểu tử hư này nhất định không nhịn được, muốn gây bất lợi cho Hứa Thái Nguyệt rồi.

Đoán được chư Chí Văn có gây rối hành động, Chu Văn không thể làm gì khác hơn là tạm thời làm hộ hoa sứ giả, dù sao hắn cũng không hy vọng Hứa Thái Nguyệt xảy ra bất trắc. Chu Văn đối với cảm giác của nàng, mặc dù không tính là yêu, nhưng là không bỏ được để cho mỹ nữ rơi vào trong tay người khác. Đây cũng là phần lớn tâm lý của nam nhân, cho dù chính mình không muốn, cũng không hy vọng để cho người khác lấy được, huống chi còn là một mỹ nhân.

Lại nói, Chu Văn cũng không có không muốn Hứa Thái Nguyệt dự định. Trước cự tuyệt thỉnh cầu của nàng, không muốn giả mạo bạn trai, không phải là làm dáng một chút thôi. Kết quả như thế nào? Còn chưa phải là ngoan ngoãn đáp ứng.

Ai ~! Giúp người giúp đến cùng, đưa Phật đưa đến tây. Nếu đáp ứng hiệp trợ Hứa Thái Nguyệt, Chu Văn cũng không tiện một mực đứng ở bên cạnh xem cuộc vui. Dưới mắt tình huống lúng túng, mặc dù hắn là một tây bối hàng, nhưng dù gì tần tần bạn trai nghĩa vụ đi.

Nghĩ tới đây, Chu Văn hít một hơi liền hướng Hứa Thái Nguyệt đi tới. Tiếp tục ở dưới con mắt mọi người, ôn thuận giai nhân gương mặt một cái. Sau đó không đợi Hứa Thái Nguyệt phản ứng, duỗi tay ôm lấy nàng eo thon nhỏ, ở đủ loại hăm mộ, ghen tị, tiếc nuối trong ánh mắt đi vào quây rượu.

Mà chư Chí Văn là kinh ngạc nhìn hai người, Hứa Thái Nguyệt trước một mực không có nói rõ cùng Chu Văn quan hệ. Cái này làm cho trong lòng của hắn tồn có một tí may mắn, thầm đoán hai người có lẽ chỉ là bạn bình thường. Nhưng Chu Văn cử động này, không thể nghi ngờ là hướng vây xem nam sĩ môn tuyên cáo, mỹ nữ đã sớm hoa rơi nhà hắn, Hứa Thái Nguyệt chính là của hắn nữ nhân. Nếu như các vị vẫn tâm tồn ác ý, hay vẫn là thừa dịp còn sớm từ bỏ ý định đi...

Bạn đang đọc truyện *Mỹ nữ lai tập Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 16: Yêu thích ta sao?

Chu Vân đắc ý nghĩ đến, ở thực hiện người yêu nghĩa vụ đồng thời, cũng hẳn được hưởng tình nhân quyền lợi. Đây mới gọi là công bình giao dịch mà! Nhìn Hứa Thái Nguyệt trong trắng lộ hồng địa mặt đẹp, Chu Vân cảm thấy có chút buồn cười, không nghĩ tới lớp trưởng đại nhân cũng có mắc cỡ thời điểm. Cũng không biết được nàng dùng nhân hiệu gì rửa mặt sữa, gương mặt thơm ngát, để cho người hôn một cái không đã ghiền, còn muốn lại tới một cái. Còn là nói, đó chính là trong tin đồn thiếu nữ hương thơm?

Lại nói, Hứa Thái Nguyệt cũng không ngờ tới Chu Vân sẽ lớn mặt như thế, lại dám ở trước công chúng trêu đùa chính mình. Chẳng qua là không biết vì sao, Chu Vân hôn nàng sau khi, lòng của nàng vẫn ầm ầm nhảy loạn, đại não cũng có loại trống không cảm giác.

Nhắc tới cũng kỳ quái, buổi chiều Hứa Thái Nguyệt ở trong xe trêu đùa Chu Vân, chẳng những không có giống như bây giờ tâm hoảng ý loạn, ngược lại thấy được bình tĩnh dị thường. Lúc này bị Chu Vân nho nhỏ xâm phạm một phen, lại xấu hổ.

Hứa Thái Nguyệt nghĩ mãi không thông, ngực truyền tới kia cảm giác ấm áp, cùng với nhẹ nhàng mừng rỡ. Đây rốt cuộc là thế nào tình trạng đâu? Phòng chừng ngay cả bản thân nàng cũng không biết, loại này nóng lòng ngọc thử kỳ diệu cảm thụ, liền kêu mỗi tình đầu.

Chư Chí Văn mặc dù tức giận, hận không được đem Chu Vân chém thành muôn mảnh, nếu như tầm mắt có thể giết người, Chu Vân sợ rằng đã chết không dưới 100 lần. Đáng tiếc Hứa Thái Nguyệt tại chỗ, hẳn cũng không dám làm vậy, cuối cùng chỉ có yên lặng đi theo phía sau hai người, cùng đi vào quầy rượu.

Cái gọi là hồng nhan họa thủy, đó là một chút không giả. Chu Vân cũng không biết, chư Chí Văn đã then quá thành giận, bắt đầu tìm cách chuẩn bị đối phó hắn.

Đi tới quầy rượu phòng khiêu vũ, Chu Vân với Hứa Thái Nguyệt tìm một tương đối xó xỉnh an tĩnh ngồi xuống. Hắn biết Hứa Thái Nguyệt thích yên lặng, mỗi khi trường học tổ chức hoạt động tập thể, đi ra ngoài du lịch, nàng tổng hội một người ở yên tĩnh địa phương nghỉ ngơi. Chẳng qua là, Hứa Thái Nguyệt mặc dù không cùng quần tụ, nhưng tổ chức năng lực cùng năng lực chỉ huy lại hết sức ưu tú. Trong lớp cơ hồ không ai dám không nghe nàng lời nói, đây cũng là Hứa Thái Nguyệt có thể làm trường lớp nguyên nhân.

Hai người mới vừa ngồi xuống, Hứa Thái Nguyệt liền hướng Chu Vân chất vấn: "Tiểu Chu đồng học là gan không nhỏ đây. Ở hôn ta trước, có nhớ hay không lý do tốt? Người muốn không thể cho ta cái giải thích hợp lý, hậu quả sẽ rất nghiêm trọng nha."

Mặc dù Tiểu Nguyệt mỹ mi không ngại Chu Vân hôn nàng, thậm chí còn có điểm trông đợi, lại không thể không đề phòng nhiều chút. Một khi tiểu tử này được voi đòi tiên, đó cũng không tốt chống đỡ.

"Ừ? Có vấn đề sao? Ta mà là người bạn trai nha! Ta thân người giống như chồng thân lão bà, này có gì không đúng?" Chu Vân cố nín cười. Hôm nay Hứa Thái Nguyệt ở trong xe cảm dỗ hắn, Chu Vân lặng lẽ ghi ở trong lòng. Dưới mắt có cơ hội trả thù, dĩ nhiên sẽ không bỏ qua. Lại nói, có thể quang minh chính đại ăn mỹ nữ đậu hủ, có sao mà không làm đâu?

"Vậy người yêu thích ta sao?" Hứa Thái Nguyệt đột nhiên hỏi... .

Cái vấn đề này có chút treo, sợ rằng ngay cả chính nàng cũng không biết, tại sao biết cái này như vậy hỏi. Đồng thời đáy lòng còn có chút điểm trông đợi, hi vọng Chu Vân có thể rất thành thật nói cho nàng biết.

Đối mặt Hứa Thái Nguyệt đặt câu hỏi, Chu Vân nhất thời cảm thấy đau cả đầu. Không hiểu cô nàng này rốt cuộc muốn làm cái gì.

Như vậy vấn đề thâm ảo, người gọi người trả lời thế nào? Phải nói không thích mà, đó là giả. Dám hỏi có người đàn ông nào không thích mỹ nữ? Phải nói thích mà, như vậy không tính là chân chính thích, chỉ có thể nói đối với Hứa Thái Nguyệt đáng ngoài thường thức.

Bất quá, hai người giờ phút này đang ở giả mạo người yêu, sống qua ngày nói tiếng thích, đảo không có gì lớn. Chỉ sợ Hứa Thái Nguyệt cùng buổi chiều như thế, dự bị cái lực âm cơ bầy rập chính mình, vậy thì bị thương trong lòng chết rồi.

Chu Vân bây giờ có chút hối hận, sớm biết sẽ không ăn mỹ nữ đậu hủ á. Quý hiểu được Hứa Thái Nguyệt có thể hay không nhân cơ hội trả thù, đem mối vừa rồi đối thoại thu âm đi xuống. Cho đến ngày nào tâm tình không tốt, lấy thêm đi trường học radio thả thả. Nếu quả thật là như vậy, Chu Vân tương lai tháng ngày có thể không dễ chịu lắm.

Vân vân... Không đúng rồi! Này thu âm tựa hồ cầm đi trường học phát ra, cũng không thể tạo thành uy hiếp đối với hắn, nhiều lắm là để cho Hứa Thiên lâm sẽ mình thích Hứa Thái Nguyệt. Nếu như Hứa Thái Nguyệt thật muốn để cho Hứa Thiên hiểu lầm, đại khả dùng mấy ảnh kỹ thuật số trong tấm hình, cần gì phải uống công vô ích đâu?

Đang lúc này, Chu Vân liếc mắt liếc lên theo tới chư Chí Văn. Đầu dưa linh quang chợt lóe, hắn bừng tỉnh minh bạch Hứa Thái Nguyệt dụng ý. Nguyên lai cô nàng hỏi như vậy, là nghĩ làm dáng vẻ cho chư Chí Văn nhìn. Để cho hắn biết khó mà lui, đừng nữa đánh nàng chủ ý.

Chu Vân cũng không sợ nhục mạ, nghĩ đến cái gì nói cái gì: "Thích! Thái Nguyệt, ta mãi mãi cũng sẽ phụng bồi người."

Vừa nói, hắn còn nghĩ Hứa Thái Nguyệt kéo vào trong ngực, thật tốt hưởng thụ một phen mỹ nhân ân. Chẳng qua là Chu Vân cũng không biết, Hứa Thái Nguyệt khi trước hỏi lời nói, cũng không phải là làm một dáng vẻ cho chư Chí Văn nhìn. Bởi vì nàng lúc này chính đưa lưng về phía phòng khiêu vũ, căn bản không thể nào biết chư Chí Văn theo tới. Chu Vân hiển nhiên là tự cho là thông minh, suy nghĩ nhiều quá.

Cũng thật cũng giả lấy giả đánh tráo, Hứa Thái Nguyệt trực tiếp bị Chu Vân cho nói gạt, cho là hắn thật ra thì cũng thích chính mình. Nhất là cuối cùng câu kia "Mãi mãi cũng phụng bồi người". Càng làm cho Hứa Thái Nguyệt trong lòng ấm áp. Ở Chu Vân ôm nàng một sát na kia, Hứa Thái Nguyệt nhắm

hai mắt lại, trở về chỗ Khởi nhi lúc phần kia lệ thuộc vào.

Bất quá Hứa Thái Nguyệt cũng minh bạch, Chu Vân trong lòng vẫn còn có hai cái không cách nào dứt bỏ nữ sinh. Một là Trương Linh, một người khác chính là Hứa Thiên. Nhưng cái này cũng không trọng yếu, Hứa Thái Nguyệt tự tin điều kiện của nàng, không thể so với các nàng kém. Chỉ cần có thể thỏa mãn Chu Vân toàn bộ yêu cầu, liền không cần lo lắng hắn sẽ rời đi chính mình.

Lùi một bước nói, cho dù Trương Linh với Hứa Thiên gia nhập thì như thế nào? Nàng một mực cảm giác có dừng khí, Chu Vân cũng không phải vật trong ao, gặp được phong vân cuối cùng sẽ Long Đăng cửu thiên. Nhất là hôm nay, loại cảm giác này càng thêm mãnh liệt. Nếu như nàng không thể đem cảm cơ hội tốt, rất có thể sẽ mất đi Chu Vân. Đây cũng là Hứa Thái Nguyệt chủ động cảm dỗ Chu Vân nguyên nhân.

Chư Chí Văn không để ý, hai cái miệng nhỏ liền núp ở nơi hẻo lánh tình chàng ý thiếp, nhìn hắn là nổi trận lôi đình, mau tới trước chen miệng nói: "Các người muốn uống chút gì không?"

Ý hắn đồ cát đứt hai người nói lặng lẽ nói. Đáng tiếc Hứa Thái Nguyệt thật là coi hắn là không khí, hai mắt như cũ tránh canh chừng nhìn chăm chú Chu Vân. Ngược lại Chu Vân tương đối có lễ phép, khoát khoát tay giống như đuổi con ruồi như vậy nói với hắn: "Không cần, mình tới đi một bên chơi đi."

Chu Vân lời này, thiếu chút nữa đem chư Chí Văn giận đến bể mạch máu. Vô luận nói như thế nào, hắn ở thanh Phủ thành phố cũng coi như người có mặt mũi, xem ở cha chư đại khái phần bên trên, tất cả mọi người sẽ cho hắn ba phần mặt mũi. Nhưng mà Chu Vân hai người cử chỉ, mình sắp xếp không có đưa hắn coi ra gì. Loại này bị người không nhìn cảm giác, là hắn từ lúc sinh ra tới nay lần đầu tiên ném được.

Hít một hơi thật dài, chư Chí Văn cố nén xuống lửa giận trong lòng. Sau đó đưa mắt chuyển tới quầy rượu ca trên đài. Tình này này cảnh, chư Chí Văn nhân châu xoay động, một cái điệu kẻ xông lên đầu.

Có! Nếu Hứa Thái Nguyệt không muốn nghe hắn nói, vậy thì hát đi! Lợi dụng tuyệt vời tiếng hát để đã động mỹ nữ, vừa lãng mạn vừa lại thật thà tình! ...

Nghĩ tới làm ngay, chư Chí Văn lập tức chạy đến ca trên đài cướp lấy ống nói, trả lại cho ca sĩ mấy tờ trăm nguyên giấy lớn, phân phó hắn đi chọn ca.

"Này uy... Khúc khúc! Mọi người khỏe, tại hạ chư Chí Văn, muốn chiếm dùng ca đài làm tâm ái nữ tử dâng lên một khúc. Như có chỗ bất tiện, xin các vị tha thứ. Vì biểu áy náy, hiện trường sở hữu tất cả tiền rượu để cho tại hạ bán đơn. Hi vọng mọi người cho một mặt mũi, bụng cái tình trường." Vừa nói, chư Chí Văn còn móc ra thẻ tín dụng đưa cho phục vụ viên, để cho hắn đi kết đơn.

Chư Chí Văn vừa dứt lời, quầy rượu nhất thời truyền tới một trận nóng nảy trào dâng hoan hô. Lại có thể có người rộng lượng như vậy, đem rượu đi nhận hết, mời toàn trường uống rượu, thật khó lấy tự tin. Là nam nhân đều rồi rít đang nghĩ, rốt cuộc là xinh đẹp bức nào nữ tử, mới có thể làm cho người như thế rộng đến. Là nữ nhân là sáng lên một đôi ánh mắt quyến rũ, chăm chú nhìn chư Chí Văn, trong lòng không hẹn mà cùng hô "Người giỏi nha!" .

Bạn đang đọc truyện *Mỹ nữ lai tập Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 17: Bị phát hiện...

Chư Chí Văn cách làm mặc dù có chút không phù hợp quầy rượu quy củ, quầy rượu là không cho phép khách hàng ca hát. Nhưng mọi người nghe một chút hôm nay rượu do hắn bán đơn, người người cũng chụp đồ bàn tay, biểu thị hoan nghênh.

Quy củ là chết, người là sống, làm ăn trọng yếu nhất hiểu được vu vi. Khách hàng chính là thượng đế, chỉ cần thượng đế thích, lại không tổn thương hại tự thân lợi ích, ông chủ khách sạn cũng liền tùy bọn hắn sở thích. Chính là để cho khách nhân đến bài hát mà, kiếm tiền hết thầy đều tốt thương lượng.

Thật ra thì, đem trọn cái quầy rượu nhận hết, chư Chí Văn còn rất đau lòng. Nghĩ đến chi phí nhất định không ít. Nhưng vì ở Hứa Thái Nguyệt trước mặt mở ra Hùng Phong, hao chút tiền lại tính là gì? Chỉ cần đem mỹ nữ thu vào tay, đừng nói nhận làm hết một quán rượu, chính là bao khắp thành quán rượu vậy thì như thế nào?

Ở một vùng biển mênh mông trong tiếng vỗ tay, « yêu rất đơn giản » nhạc đệm vang lên. Chư Chí Văn thâm tình hát lên tình ca, hai mắt còn không ngừng hướng Hứa Thái Nguyệt phóng điện. Chính Hứa Thái Nguyệt nổi da gà rợn cả tóc gáy, cả người cũng không được tự nhiên.

"Hắn nhìn thật si tình." Chu Vân cười trào phúng nói.

Nghe được lời này Hứa Thái Nguyệt mắt tròn trắng. Tự nhủ cái này cũng có thể gọi si tình? Vậy người mỗi ngày ở trường môn, gió mặc gió, mưa mặc mưa các loại Hứa Thiên lại tính là gì?

"Nhưng ta không thích." Hứa Thái Nguyệt đơn giản trả lời. Câu trả lời của nàng rất cường đại, cũng rất thực tế. Tình yêu cứ như vậy, thích liền thích, không thích liền không thích. Nếu như song phương tình đầu ý cùng, người đang ở đây ven đường hái hoa dại đưa nàng, nàng cũng vô cùng vui mừng. Nếu như hai người không điện báo, cho dù người đem trên trời sao hái xuống, nàng cũng sẽ không làm rung động.

"Làm sao bây giờ? Người này không hết lòng gian, không đúng ngày mai lại đi nhà người chùa cơm ăn rồi." Chu Vân nói thật, chứ Chí Văn bị tưởng tượng muốn khó dây dưa. Biết rõ Hứa Thái Nguyệt có bạn trai, vẫn muốn đòi nàng vui vẻ. Bây giờ càng công khai đối với nàng hát lên tình ca, cơ hồ mỗi hát một câu sẽ liếc nàng liếc mắt, rất sợ Hứa Thái Nguyệt không biết, bài hát này vì nàng mà hát tựa như.

Hứa Thái Nguyệt chẳng biết tại sao, đột nhiên toát ra một câu như vậy: "Chu Vân, nhìn ta."

"Ừ? Thế nào... A! !!" Chu Vân quán tính xoay đầu lại, chỉ thấy Hứa Thái Nguyệt nương thân tiến lên, hai tay nhẹ nhàng treo ở bả vai hắn. Hai mảnh đồ thẩm đối môi, liền như vậy hôn một cái tới.

Trời ơi! Này vậy là cái gì tình trạng? Chu Vân nghĩ mãi không thông, tròn to con mắt nhìn chăm chú trước mặt giai nhân. Hôm nay kết quả chuyện gì xảy ra? Một ngày bị hai vị mỹ nữ cường hôn, muốn ngày ngày như thế... Thật là tốt biết bao nha.

Đang lúc Chu Vân muốn mở miệng hỏi, một cái dinh dính. Tron bóng địa cái lưỡi nhỏ thom tho, kèm theo nhàn nhạt bạc hà vị, không lịch sự cho phép, liền tự tiện xông vào trong miệng hắn, còn dùng mọi cách câu hồn lay động.

Hứa Thái Nguyệt hô hấp có chút hỗn loạn, trong cơ thể nàng hương thơm, chính xuyên thấu qua cái miệng nhỏ nhắn truyền vào Chu Vân trong miệng. Này cô kỳ dị mùi thơm, chính hần cả người như bị lửa đốt như thế khó chịu. Chu Vân không có có thể kiên trì bao lâu, sẽ để cho ngọc. Hóa chi phối lý trí. Một cái xoay mình đem Hứa Thái Nguyệt ép dưới thân thể, cùng sử dụng công tay ở giai nhân cô, không để cho tránh thoát, tận tình bú mỹ nữ trong miệng hương dịch, nếu không có người bên cạnh địa nhiệt hôn.

Làm hát tình ca chứ Chí Văn, lần nữa tình ý liên tục địa hướng Hứa Thái Nguyệt nhìn lại lúc, lại thấy tình nhân trong mộng đang bị Chu Vân ép dưới thân thể, tùy ý thô bỉ. Kia hát ở mép ca từ, nhất thời liền chạy giọng.

Kính ngạc bên dưới, chứ Chí Văn đem một câu cuối cùng 'Mãi mãi cũng không buông tha '. Thâm tình hát thành 'Mãi mãi cũng không thối lui'.

Lúc này khỏe không, đang ở dưới đài uống thỏa thích từ khách, mui cái có chín phun. Mà ngồi ở trước người bọn họ kẻ xui xẻo, tại chỗ gần để cho người tán rồi cầu huyết lâm đầu. Chẳng qua là mọi người cũng không có vì vậy tức giận, ngược lại ha ha bạo cười lên.

Mọi người nơi nào ngờ tới, tuyên bố nên vì nữ nhân yêu mến trình diễn miễn phí bài hát chứ Chí Văn, lại sẽ như vậy ác cảo. Đem một bài lãng mạn phiến tình biểu diễn, thoáng chốc chính thành cười thật to lời nhân kịch ngắn.

Thật ra thì, mọi người chỉ cho nên sẽ có phản ứng như thế, hoàn toàn là bởi vì chứ Chí Văn lúc trước hát quá tốt, quá chuyên chú. Cặp mắt kia thâm tình biểu diễn, khiến cho tất cả mọi người thậm chí hoài nghi, hắn sẽ không phải là cái nghề ca sĩ đi.

Nhưng mà, đoàn người đang ở cảm mến lắng nghe tuyệt vời ca khúc lúc, chứ Chí Văn lại đột nhiên chơi như vậy một tay. Trên đường tương phản quá lớn, cộng thêm hần thâm tình bộ dáng, mới sử mọi người không nhận được cười phún lên tới.

Chứ Chí Văn giận đến lòng dạ lên xuống, đem micro nhét trở về cho quây rượu ca sĩ, liền xoay người rồi đi quây rượu. Hần quả thực không mặt mũi tiếp tục lưu lại vậy, mọi người xem ánh mắt của hắn, giống như nhìn người hề như thế. Ghê tởm nhất chính là, Hứa Thái Nguyệt tiện nhân kia, lại ở ngay trước mặt hắn cùng người khác thân thiết. Bắt đầu còn tưởng rằng nàng là một thuần khiết thiếu nữ, bây giờ nhìn lại với nữ nhân khác không có khác biệt, đều là nhiều chút không biết xấu hổ đồ dễ tiện. Nhớ tới hôm nay bị uy khuất, chứ Chí Văn rốt cuộc không nhận được, cảm điện thoại lên tốp đánh.

"Này? Ai nhĩ?" Điện thoại mới vừa kết nối, một cái không nhận được thanh âm truyền ra.

"Là Hoa ca sao? Ta là Chí Văn. Có một số việc yêu cầu người hỗ trợ." Chứ Chí Văn trực tiếp liền nói.

"Nha! Nguyên lai là Chí Văn nhĩ? Có chuyện gì cứ việc nói, chỉ cần ta có thể giúp, quyết không từ chối." Hoa hân nghe được điện thoại gọi đến người là chứ Chí Văn, ngay lập tức sẽ gọi lên tinh thần tới. Vô sự không lên điện tam bảo, chứ Chí Văn liên lạc qua đến, khẳng định lại có mỡ có thể vớt.

"Hoa ca, giúp ta giáo huấn một người, ngay tại đích đích quây rượu."

"Không thành vấn đề, người nói hần dài dạng gì, ta lập tức phái người tới." Thay người ra mặt đánh người bức này việc vớ vẩn, Hoa hân cơ hồ ngày ngày cũng làm. Lúc trước chứ Chí Văn cũng không thiếu tìm hần hỗ trợ, nghĩ đến lần này lại vừa ý người mỹ nữ khác, muốn mượn nhân mã của hắn, đi giáo huấn đối phương bạn trai.

"Được ! Người để cho người đến, ta chỉ cho hần nhìn. Đứng rồi, tiểu tử kia bên người còn có một mỹ nữ, ngàn vạn lần chớ bị thương nàng, đưa nàng bắt lại liền có thể, sau khi chờ ta xử lý. Quy củ cũ, sau khi chuyện thành công, ta cho các huynh đệ ba chục ngàn nước trà phí."

"Đi! Đi! Đi! Người trước chờ, ta đây cũng làm người ta đi cửa quán rượu." Hoa hân đoán không sai, chứ Chí Văn lại muốn chơi đùa anh hùng cứu mỹ nhân. Chẳng qua là lần này nước trà phí bị đi vắng đều nhiều hơn, ước chừng ba chục ngàn nguyên. Tiền càng nhiều đại biểu hạ thủ càng nặng, xem ra chứ Chí Văn là nghĩ hoàn toàn phế Chu Vân.

Cúp điện thoại, Hoa hân vừa hưng phấn vừa nghi hoặc. Đến tốt cùng là như thế nào một vị mỹ nữ, khiến cho chứ Chí Văn nguyện ý tổn trên lớn như vậy bút chi phí đầu? Muốn là mình cũng có thể thu được giường vui đùa một chút, thật là tốt biết bao...

Tích tích quây rượu, Hứa Thái Nguyệt không chịu nổi Chu Vân công phạt, khó khăn đem cái miệng nhỏ nhắn dôi đi, kiêu. Thở hổn hển nói: "Tốt lắm, đủ rồi... Không muốn..."

Lúc này chư Chí Văn đã rời đi quây rượu, hai người bọn họ cũng không cần phải tiếp tục thân thiết. Chẳng qua là Chu Vân thật giống như thân ghềnh, một mực đuổi theo Hứa Thái Nguyệt Đình Hương không thả, thiếu chút nữa đem nàng biến thành thiếu dưỡng, hôn mê bất tỉnh.

Hứa Thái Nguyệt thật đáng buồn phát hiện, Chu Vân đối với nàng vô lễ lúc, nàng lại sinh không nổi một tia phản kháng ý nghĩ, cứ như vậy mặc cho đối phương xử trí. Loại này bị động hành động, không một chút nào giống như tác phong của nàng.

Chư Chí Văn rời đi quây rượu, nàng chẳng những không có lập tức đẩy ra Chu Vân, còn âm thầm hi vọng hai người giữ thân mật, cho đến tồn tại muôn thủa. Chỉ tiếc, Chu Vân tay càng ngày càng hạnh kiểm xấu, thân đến thân đến liền đến nơi sờ loạn, khiến cho Hứa Thái Nguyệt rất không thích ứng.

Bởi vì sợ hãi hai người sẽ mất đi sự khống chế, ** phát sinh nhiều chút không nên chuyện phát sinh. Hứa Thái Nguyệt không thể làm gì khác hơn là trái lương tâm đem Chu Vân đẩy ra. Đây muốn cho song phương cha mẹ biết, cũng không biết được sẽ chính xảy ra chuyện gì. Lại nói, nàng còn không có làm mẹ giấc ngộ.

Buồn cười là, đang lúc Hứa Thái Nguyệt lo lắng cùng Chu Vân phát sinh quan hệ, bị cha mẹ mình hiểu lầm. Trương tiểu đồ lại trong lúc vô tình thấy được, hai người ở trong xe chụp chung mập mờ tấm hình.

Lúc ấy, trương tiểu đồ thấy Hứa Thái Nguyệt đem xách tay ném ở đại sảnh, cho tốt tâm thay nàng thu thập. Không ngờ xách tay liền miệng không có kéo căng, máy ảnh kỹ thuật số đồng lung một tiếng, đánh rơi trên ghế sa lon.

Than thầm con gái không cẩn thận khinh thường, trương tiểu đồ đơn giản giúp nàng sửa sang lại. Ai ngờ, này hoàn chỉnh một cái liền tròn tròn mắt...

Hứa Thái Nguyệt đem máy ảnh kỹ thuật số bỏ vào xách tay, cũng không có tắt nguồn điện (power supply). Kết quả camera trên màn ảnh biểu hiện, đúng lúc là nàng và Chu Vân ở trên xe, dường như XXOO kia tấm hình.

Mặc dù trong ảnh chụp Hứa Thái Nguyệt đưa lưng về phía ống kính, nhưng vô luận từ mặc, vóc người, kiểu tóc nhìn lên, trương tiểu đồ cũng có thể kết luận trên màn ảnh thiếu nữ, chính là nàng nhà con gái bảo bối Hứa Thái Nguyệt. Mà bị Hứa Thái Nguyệt ép dưới thân thể, nhìn như vô cùng hưởng thụ tiểu tử, rõ ràng là hôm nay tới nhà nàng ăn cơm, có chút lưu lý lưu khí tiểu sắc phối, Chu Vân đồng hời là vậy...

Bạn đang đọc truyện *Mỹ nữ lai tập Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 18: Nửa người dưới đã gây họa

"Chuyện này... Chuyện này... Đình, người mau tới đây! Mau tới nha!" Nghe được trương tiểu đồ lo lắng gào thét, hứa đình lập tức chạy tới. Hắn không biết đã xảy ra chuyện gì, lại có thể từ trương tiểu đồ dồn dập trong giọng nói nghe ra, này nhất định là chuyện đại sự.

Hứa đình một đường chạy chậm, vừa nói: "Thế nào? Đã xảy ra chuyện gì."

Trương tiểu đồ không nói gì, trực tiếp đem camera chuyển cho hắn nhìn. Chuyện này khó mà nói, ngược lại nhìn một cái liền biết.

Xuyên thấu qua máy ảnh kỹ thuật số, hứa đình thấy Hứa Thái Nguyệt thả. Đẳng địa vượt. Ngồi ở Chu Vân trên người. Lúc này hắn rốt cuộc minh bạch, bạn già vì sao lại lo lắng như vậy. Hóa ra là nữ nhi cả đời đại sự xảy ra vấn đề! Hứa đình cũng không nghĩ tới, Chu Vân hai người tiến triển sẽ nhanh như vậy, lại phát triển đến loại trình độ này. Thật là không nhìn không biết, nhìn một cái dọa cho giật mình.

Tiếp đó, hứa đình nhanh chóng gọi đến trường học điện thoại. Sau đó dựa vào mạng giao thiệp của mình quan hệ, hiểu được Chu Vân điện thoại nhà. Sự tình cũng như vậy thuận lý thành chương, truyền tới Chu Thanh Dương vợ chồng trong tai.

Như thế như thế, như vậy như vậy đem sự tình nói rõ ràng sau, hứa đình với Chu Thanh Dương hai cái lão già kia, liền lẫn nhau đào đối phương hài từ **. Hy vọng có thể càng hiểu hơn tương lai con dâu (con rể).

Đáng được ăn mừng, gia trưởng hai bên cũng biểu hiện tương đối sáng suốt, cũng không làm ra phản ứng quá khích. Mắt thấy thi vào trường cao đẳng lại sắp tới, bọn họ nhất trí quyết định, trước tiên đem sự tình ẩn giấu tiếp, để cho bọn nhỏ chính mình phát triển.

Bất quá, nên chú ý vẫn là phải chú ý, nên nhắc nhở còn là muốn nhắc nhở. Mặc dù bọn họ cũng muốn sớm ngày ôm cháu trai, nhưng cũng không thể hư

rồi bọn nhỏ tiền đồ. Hết thầy đều ứng lấy học nghiệp làm trọng.

Ha ha, không biết được Chu Vân biết sự tình đột biến thành bộ dáng kia, sẽ có cảm tưởng gì đâu?

Đem như đã nói qua, đang lúc Chu Vân khắc chế không nổi trên người ngọc. Hòa, muốn đối với Hứa Thái Nguyệt chọn lựa bước kế tiếp hành động lúc, lại bị Hứa Thái Nguyệt trái lương tâm địa ngăn lại đi xuống. Tiểu nha đầu trong lòng mình bạch, thật sự nếu không ngăn cản, hai người coi là thật sẽ đã xảy ra là không thể ngăn cản.

Chu Vân đột nhiên bị Hứa Thái Nguyệt bắt tay, đầu đột nhiên rõ ràng rất nhiều, vội vàng ngồi thẳng người, chỉ ngây ngốc nhìn còn nằm ở trên ghế kiêu. Thờ giấc mỹ nữ.

"Ta... Cái đó... Ách... Đây là điều kiện phản xạ, không thể trách ta." Chu Vân giờ hai tay lên gối vô theo trình tự, còn rất không đạo đức tích đẩy trút trách nhiệm. Nhìn Hứa Thái Nguyệt kia sáng bóng ướt át môi đỏ mọng, còn có trên cổ nhân nhật vết hôn. Chu Vân quả thực không thể tin được, hết thầy các thứ này cũng là của hắn nên làm. Chẳng lẽ vừa mới chính mình điên rồi phải không?

Hứa Thái Nguyệt sửa lại một chút lộn xộn địa y phục, bình tĩnh ngồi dậy. Sau đó liêu nổi sóng mái tóc, đắp lại Chu Vân ở cổ nàng bên trên lưu lại dấu dai: "Người có phải hay không chắc đúng ta phụ trách đâu?"

"A... ... ?" Chu Vân há to mồm, mặt đầy không thể tưởng tượng nổi nhìn Hứa Thái Nguyệt. Phụ trách? Thế nào phụ trách? Chẳng lẽ cô nàng này muốn chính mình cưới nàng?

Hứa Thái Nguyệt Thiên Thiên chán chửi, dọc theo bị xâm phạm môi đỏ mọng khe vuốt. Chu Vân bú quá dùng sức, làm cho nàng môi anh đào cũng trầy da. Nhìn đôi phương bộ kia vô tội sắc mặt, Hứa Thái Nguyệt không khỏi lãnh đạm nói: "Thật đáng tiếc đây, nụ hôn đầu của ta cứ như vậy bị chó gặm. Hay vẫn là chỉ thuộc về thời kỳ động dục..."

Cái này không ác nhân cáo trạng trước sao? Lúc trước rõ ràng là chính nàng hôn tới, làm sao có thể nói bị người gặm? Muốn gặm cũng là người gặm ta. Chu Vân tức giận bất bình mà nghĩ đến. Bất quá hắn không dám lên tiếng, dù sao kiểm lời tiện nghi người là hắn.

Trước đó Chu Vân đầu óc trống rỗng, chỉ muốn hung hăng dầy xéo dưới người mỹ nữ. Cũng còn khá Hứa Thái Nguyệt kịp thời ngăn lại, nếu không cái giò liền đại rồi.

Vừa mới Chu Vân đối với Hứa Thái Nguyệt vô lễ, là sự thật không thể phủ nhận. Bây giờ chỉ có dụ dỗ nàng vui vẻ, để cho nàng tâm tình thoải mái, mới có thể chậm lại phạt tù. Nếu không Tiểu Nguyệt mỹ mi về nhà tố cáo, Chu Vân đời này cũng đừng nghĩ có tốt tháng ngày qua á.

Xem ra Tiểu Vân đồng học còn không biết, hắn với Hứa Thái Nguyệt sự tình, sớm bị gia trưởng hai bên hiểu lầm. Nếu hắn không là cũng không cần giống như bây giờ khẩn trương, heo chết không sợ khai thủy năng, vô đã mê lại sút chữ sao.

"Tiểu Vân không cần khẩn trương, ta không có ý định đem người vô lễ không thành công sự tình công chư hậu thế, chỉ cần người ngoan ngoãn nghe lời, ta sẽ thật tốt bảo thủ bí mật."

Không phải đâu? Hứa Thái Nguyệt lại dùng phương pháp kia tới lợi dụng điểm yếu uy hiếp người khác Chu Vân. Khó trách cổ nhân hữu vân, anh hùng nan quá mỹ nhân quan, khó tiêu nhất được mỹ nhân ân. Chu Vân ăn xong mỹ nữ đậu hủ liền muốn chuẩn? Cũng không có cửa!

"Chuyện này... Không công bình. Là người trước hôn ta." Chu Vân nhất thời phản khởi phản kháng, hắn muốn cũng không làm âm thanh, nhất định sẽ bị Hứa Thái Nguyệt ăn đến sít sao địa. Khi đó tiểu nha đầu, còn không muốn như thế nào thì như thế đó? Chu Vân cũng không hy vọng mặc cho một nữ nhân chỉ phối, cho dù nàng là cô gái đẹp.

"Ai sẽ tin?" Hứa Thái Nguyệt đơn giản ba chữ, để cho Chu Vân không lời chống đỡ. Đúng nha, mới vừa rồi nhiều người như vậy thấy hắn dè Hứa Thái Nguyệt làm bậy. Ai sẽ tin tưởng hắn là vô tội?

"Ta... Được rồi." Bất đắc dĩ, Chu Vân không thể làm gì khác hơn là đáp ứng Hứa Thái Nguyệt yêu cầu, cũng nói ra điều kiện: "Nói rõ trước, bất kể người muốn ta làm gì, ta đều có quyền cự tuyệt. Nhất là thất đức sự tình!"

Thật ra thì, Chu Vân cho tới nay đều rất nghe Hứa Thái Nguyệt. Nàng cần giúp, Chu Vân hồi nào cự tuyệt qua một lần? Bây giờ đáp ứng Hứa Thái Nguyệt yêu cầu, chẳng qua chỉ là nhiều một cái cam kết mà thôi, trên thực tế quan hệ của hai người, căn bản cũng không có phát sinh biến hóa.

Chỉ tiếc thiếu niên cũng không biết, Hứa Thái Nguyệt thật lòng muốn đạt được Chu Vân hứa cam kết. Chỉ có như vậy, đáy lòng của nàng mới sẽ cảm thấy thực tế.

Hứa Thái Nguyệt lộ ra vẻ vui vẻ yên tâm, sau đó gần đáp ứng Chu Vân. Sự tình phát triển vô cùng thuận lợi, chắc hẳn chư Chí Văn cũng thấy bọn họ thân thiết đáng vẻ, ít nhất ở gần đoạn thời gian, hắn sẽ không tiếp tục dây dưa nàng. Hơn nữa... Nàng cùng Chu Vân quan hệ, cũng xảy ra vi diệu biến chuyển, đây mới là Hứa Thái Nguyệt hy vọng nhất kết quả.

Nhìn Hứa Thái Nguyệt mê người mặt mày vui vẻ, Chu Vân không khỏi thất thần. Hắn lúc trước cũng không hề nghĩ rằng, Hứa Thái Nguyệt biết cái này như vậy động lòng người. Cho tới hôm nay thử ngon ngọt, mới thật sâu bị mùi của nàng hấp dẫn. Bất quá, không đợi Chu Vân nhìn lâu mỹ nữ liếc mắt, thì có một thân ảnh cao lớn xuất hiện, quấy rầy hai người tình thú.

"Tiểu tử, bạn gái xinh đẹp quá mà, mượn tới cho ca môn vui đùa một chút như thế nào?" Một cái dường như thanh âm quen thuộc truyền tới.

Nhìn dáng dấp Chu Vân lại gặp phải lưu manh rồi. Ở quầy rượu xảy ra chuyện như vậy, cũng không có chuyện gì ngạc nhiên. Huống chi Hứa Thái Nguyệt bị Chu Vân vén lên quần. Tình, Thần Vận phảng phất say như Tây Thi, mị thái dốc hết. Kìa mẹ người bộ dáng phải bị cơn đồ liếc lên, còn không ong mật gặp mật hoa như vậy, rồi rít vọt vàng tới hải.

Hai nhỏ vô tư bị quấy rối, Chu Vân cùng Hứa Thái Nguyệt không hèn mà cùng ngửa đầu lên. Xem kết quả một chút là cái nào không có mắt khôn kiếp, lại đem phiền toái tìm tới trên đầu mình.

Để cho Chu Vân bội cảm thú vị là, khi hắn thấy rõ ràng người vừa tới, lại phát hiện thế tới hung hung gia hỏa, lại là buổi trưa trên đường mòn, ý đồ vơ vét tài sản hân Cường ca. Cái kia bị chính mình đụng qua trên sống mũi, còn dán vô cùng lỗi nhân OK băng bó. Nhìn đến Chu Vân thiếu chút nữa không nhận được bạo cười lên.

"Người biết?" Hứa Thái Nguyệt thấy Chu Vân lộ ra biểu tình cổ quái, không khỏi hiếu kỳ hỏi.

"Coi là vậy đi." Chu Vân tự tiểu phi tiểu gạt đầu một cái. Đây có tính hay không là oan gia ngõ hẹp?

"Ai TM (con mẹ nó) nhận biết các người. Thức thời cho đại gia cút đi, các loại đại gia thoải mái xong rồi, tự nhiên sẽ đem cô nàng trả lại cho người. Nếu không... Hừ hừ hừ! !" Vừa nói, Cường ca dùng sức nhéo một cái xương tay, phát ra liên tiếp khanh khách thanh âm, giống như là ở đe dọa Chu Vân.

Nếu không liên hừ hừ hừ? ? Đây coi như là uy hiếp gì? Chu Vân nghe đã cảm thấy buồn cười. Giả bộ trước cũng không đã thảo cáo, thật là cái ngu xuẩn ép.

Chu Vân đột nhiên từ chỗ ngồi đứng lên, một tay kéo qua Cường ca cổ áo, mặt đối mặt trợn mắt nhìn quát lên: "Ta nói, người khác là tốt lắm quên vết sẹo đau. Người vết sẹo này còn chưa khỏe, chẳng lẽ liền đem đau quên?"

"Sao... Tại sao là người! ! !" Làm Cường ca thấy rõ Chu Vân bộ dáng sau, nhất thời kinh hô lên. Hắn cũng không nghĩ tới, lão đại để cho hắn dạy dỗ người, lại là Chu Vân cái này tai tinh.

Buổi trưa hôm nay, Chu Vân mang đến cho hắn ấn tượng, có thể nói là kỷ ức hầy còn mới mẻ. Người này thật là bị lưu manh còn lưu manh, không chỉ mình xuất thủ đánh người, còn đem hắn tấn tấn khổ khổ 'Kiếm' tới mấy trăm khối, làm của riêng. Hại cho bọn họ người không có đồng nào, cho tới bây giờ còn không ăn đồ vật.

"Làm sao lại không thể là ta? Buổi trưa không phải cho các người đem chiếu từ sáng lên điểm, đừng nữa dẫn đến lão tử sao? ... Người cần ăn đòn a!" Chu Vân đột nhiên hét lớn một tiếng, bị dọa sợ đến Cường ca là một trận run run.

"Đừng... Đừng đánh ta... Ta lúc này đi, lúc này đi." Cường ca vội vàng nói, sau đó một cổ chạy xô ra quầy rượu. Hảo hán không ăn thua thiệt trước mắt, dưới mắt tình huống không ổn, hay là chờ đại bộ đội tới hãy nói.

Trước đây không lâu, Hoa hân mới vừa cắt đứt chur Chí Văn điện thoại, liền bắt đầu thông báo phụ cận tiểu đệ, đến đích đích quầy rượu tập hợp. Bởi vì Cường ca đám người khoảng cách quầy rượu khá gần, không bao lâu liền chạy tới hiện trường.

Làm mấy người nghe chur Chí Văn nói, dạy dỗ chỉ là một người thiếu niên lúc, Cường ca lập tức xung phong nhận việc, nói không cần lao sư động chúng để cho một mình hắn ra tay liền chân đã. Ai ngờ, ngày có bất trắc chỉ mưa gió, chur Chí Văn muốn giáo huấn người, chính là buổi trưa giáo huấn người của bọn hắn.

Cường ca rất sợ lần nữa bị đòn, quả quyết hướng Chu Vân nói xin lỗi, tiếp tục ảo não chạy ra quầy rượu.

Bất quá, ra quầy rượu đại môn, Cường ca chẳng những không có như đưa đám, ngược lại âm thầm tâm hi. Bởi vì Hoa hân rất nhanh sẽ biết dẫn người chạy tới, cho dù Chu Vân lại có thể đánh, cũng không khả năng địch qua mấy chục người vây đánh. Đến lúc đó, còn không thù mới hận cũ cùng tính một lượt...

Bạn đang đọc truyện *Mỹ nữ lai tập Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 19: Mê người điều kiện = lấy thân báo đáp

Thấy Cường ca đột nhiên chạy ra quầy rượu, đang cùng khoai tây, dưa leo đã thí chur Chí Văn, nhất thời hiếu kỳ hỏi "Người làm sao lại đi ra?"

Hắn giáo huấn người cũng quá nhanh đi, ra ra vào vào vẫn chưa tới hai phút, chẳng lẽ là quên cầm đồ dùng biểu diễn? Chư Chí Văn nghe, còn đồ đánh người tổng hội tùy thân mang nhiều chút đao thương gây gộc, Cường ca hóa ra là quên cầm.

"Chư ca a, ta mới vừa rồi suy nghĩ một chút, hay là chờ lão đại tới hãy nói đi. Tự mình hành động rất không lễ phép, hơn nữa nhiều vài người đánh tiểu tử kia, không phải càng tính toán sao?"

Người này trước chuyện thổi phá ngư da, nói chỉ cần hắn động thủ, bảo đảm đánh liền đối Phương nương thân cũng không nhận ra người đến, ai ngờ ra quân bất lợi, đụng phải cái thiên sát cô tình, Cường ca dĩ nhiên không thể nói cho chư Chí Văn, là bởi vì sợ Chu Văn Tài con rùa rút về.

"Cũng đúng!" Chư Chí Văn lúc này nghĩ đến, một đám người đánh Chu Văn, hiển nhiên bị một người mạnh hơn. Các loại Hứa Thái Nguyệt bị bọn con đồ vây quanh, cô lập không giúp lúc, hắn lại giết vào trùng vây xả thân cứu, vậy không càng Romantic sao?

Khoai tây cùng dưa leo mặc dù không rõ bạch Cường ca muốn làm cái gì, nhưng nghe đến hắn nói như vậy, hai người cũng không hỏi nhiều, nghĩ đến hắn là có kế hoạch của mình.

Nhìn Cường ca ra quầy rượu, Chu Văn vô cùng quả quyết kêu Hứa Thái Nguyệt chạy ra: "Đi thôi, không đi nữa một hồi thì phiền toái."

Phải nói Cường ca không phải đi tìm người giúp, Chu Văn đánh có chết cũng không tin. Bây giờ tình thế không rõ, tốt nhất vẫn là chuồn. Vạn nhất đối phương mang theo nhóm lớn người tìm tới cửa, khi đó muốn chạy đã quá muộn.

"Hết thấy nghe theo Tiểu Văn phân phó." Hứa Thái Nguyệt cười híp mắt đứng lên, hai tay nhẹ nhàng kéo Chu Văn cánh tay, kia ôn thuần biểu tình, thật là để cho Chu Văn hoài nghi trước mắt lớp trưởng đại nhân, đến cùng là đúng hay không Hứa Thái Nguyệt.

Chu Văn cùng Hứa Thái Nguyệt mới vừa đi ra quầy rượu, liền bị giao lộ che dưa leo phát hiện: "Không được! Bọn họ phải đi."

"Làm sao bây giờ? Hoa ca bọn họ còn chưa tới." Chư Chí Văn cuống cuống nói. Hôm nay thật vất vả đem Hứa Thái Nguyệt hẹn đi ra, bây giờ muốn để cho hai người rời đi, sau này chỉ sợ cũng không có cơ hội tốt như vậy.

"Đừng thúc giục a! Ta bất chính cho Hoa ca điện thoại sao? Uy... Hoa ca sao? Ta là Tiểu Cường nha, các người ở đâu? Mục tiêu lập tức sẽ rời đi quầy rượu." Điện thoại mới vừa kết nối, Cường ca liền nhanh chóng nói. Người này đại khái bị chư Chí Văn còn hận Chu Văn, biểu tình kia so với ai khác cũng nóng nảy.

Điện thoại rất nhanh thì truyền đối lại: "Ta vừa tới quầy rượu giao lộ, các người ở đâu? Mục tiêu người đâu?"

Cường ca nghe được Hoa hâm, lập tức kéo dài cổ hướng đường lớn nhìn lại, kết quả đứng dịp thấy Hoa hâm mang theo một đội người hướng bên này chạy tới: "Oh oh! Ta nhìn thấy người, người kia chính hướng các người đi đây. Mặc màu xanh T-shirt áo sơ mi cùng màu trắng áo đầm chính là bọn hắn."

"Được, các người tới, ta dẫn người đi ngăn hắn." Nói xong, Hoa ca liền cúp điện thoại, dẫn người hướng không xa Chu Văn đi tới.

Thấy một đám lưu lý lưu khí gia hỏa hướng chính mình đi tới, Chu Văn vội vàng che chở Hứa Thái Nguyệt lui về phía sau: "Không được! Bọn họ tới."

Đáng tiếc hai người mới vừa quay đầu, lại gặp Cường ca ba người. Lúc này liền dùng đầu ngón chân suy nghĩ, Chu Văn cũng biết bị người đánh bực. Chẳng qua là không nghĩ tới đối phương động tác nhanh chóng như vậy, giống như đã sớm dự mưu bày rập như thế.

Chư Chí Văn núp trong bóng tối nhìn thấy một màn này, không khỏi lộ ra tư dữ tợn nụ cười. Hắn cũng không tin Chu Văn mang theo Hứa Thái Nguyệt, còn có thể từ nhiều người như vậy bên trong phá vòng vây. Bất luận Chu Văn lựa chọn một mình chạy trốn, còn là bảo vệ Hứa Thái Nguyệt bị người vây đánh, người thắng cuối cùng, đều đưa thuộc về hắn...

"Đáng chết, trước có lang sau có hổ, thật không biết nên làm sao đi tốt?" Chu Văn quần quít. Tình hình dưới mắt thật là nhức đầu, nếu như chỉ có một mình hắn, còn có thể nhất cổ tác khí cường ép phá vòng vây. Đáng tiếc, phía sau của hắn còn lôi kéo cái đuôi to, chỉ cần đối phương níu lấy Hứa Thái Nguyệt, Chu Văn liền ném chuột sợ vỡ bình, bỏ tay toàn tập.

Hứa Thái Nguyệt nhìn Chu Văn mặt đầy bi kịch, không nhịn được mỉa mỉ cười nói: "Tiểu Văn nếu muốn giả chết ngắt đi, ta là một chút ý kiến cũng không có."

Cũng lúc này rồi, tiểu nha đầu còn có tâm tình nói lời nói mát.

"Ai muốn giả chết, một hồi ta đi theo chân bọn họ nói một chút. Nếu như lời không hợp ý, ta sẽ xô ra một con đường sống, người vội vàng nhân cơ hội chạy trốn, biết không?" Chu Văn ở Hứa Thái Nguyệt bên tai nhỏ giọng nói. Trước mắt tình thế chỉ có hy sinh tiểu ngã, hoàn thành đại ngã, cứu mỹ nữ lại tính toán sau.

"Người yêu cầu ta nha." Hứa Thái Nguyệt cười giảo hoạt nói: "Người yêu cầu ta, ta liền nghe người lời nói."

Phốc! Thuyết pháp này, thiếu chút nữa giận đến Chu Văn phun máu ba lần. Tiểu nha đầu rốt cuộc có hay không hiểu rõ trạng huống, đến lúc nào rồi rồi, còn dám đùa bốn tính tình? Nếu là một cái không xử lý tốt, hai người bọn họ mạng nhỏ sợ rằng phải giao phó ở nơi này.

Chu Văn còn dễ nói, một người đàn ông, bị đối phương bắt cũng liền một cái mạng cùi. Nhưng Hứa Thái Nguyệt lại bất đồng, như vậy thiếu nữ xinh đẹp rơi vào còn đồ trong tay, hậu quả tuyệt đối là đau không ngọc sinh.

Hứa Thái Nguyệt thấy Chu Vân lộ ra một bộ phải chết biểu tình, không nhìn được lại cắn hần bông tai, liếm liếm nói: "Nếu như ngươi dẫn ta an toàn rồi đi, ta liền lấy thân báo đáp. Còn thay ngươi nghĩ biện pháp đuổi Hứa Thiên, được chứ?"

Nữ nhân này thật là không có lại nói, to gan như vậy cảm đồ cũng dám nói. Như vậy chuyện tốt, Chu Vân từ lúc sinh ra tới nay vẫn là lần đầu tiên gặp.

"Rồi phá bần! ! Quần ở trên người của ta!" Chu Vân làm một OK thủ thế, lập tức vót lên tay áo liền hướng trước mắt côn đồ đi tới, sau đó chỉ trước nhất Hoa hân, tiên phát chế nhân hô: "Bên trong cái ai! Ngươi lẫn lộn kia ! Không biết được con đường này ta chiếu sao?"

Thấy Chu Vân già bộ đại gia bộ dáng, Hứa Thái Nguyệt thiếu chút nữa thì không nhìn được cười. Nói một câu nói thật, ban đầu con đường này, thật đúng là thuộc về Chu Vân quản chế, chẳng qua là ba năm trước đây chuyện...

"O! Ta nói là ai đây. Nguyên lai là gió lốc ca, khó trách sẽ phách lối như vậy."

Ừ? Tên kia nhận biết mình? Nghe được tới người nói chuyện, Chu Vân vội vàng quan sát tỉ mỉ đối phương, thầm nói người này là ai a, tựa hồ một chút ấn tượng đều không?

"Thế nào? Không nhớ nổi ta là ai sao? Cũng đúng! Ban đầu phổ biến một thời, người biết người sợ thần gió lốc, lại làm sao sẽ nhớ ta tiểu nhân vật như vậy đây."

"Hoa hân! ! ! " Lúc này Chu Vân rốt cuộc nhớ tới người đến là ai rồi. Hoa hân trước kia là thanh Phủ thành phố ba bên trong học sinh, mà Chu Vân chính là thanh Phủ thành phố nhất trung học sinh. Vốn là không có liên hệ chút nào hai người, nhưng ở một nhà Máy chơi game phòng đối mặt.

Nhắc tới, hai người phát sinh mâu thuẫn đơn thuần tình cờ, lúc ấy Chu Vân rảnh rỗi trống đầu, ngồi một mình ở nơi hẻo lánh chơi đùa 'Quyền vương' . Nhưng mà Hoa hân lại chạy tới khiêu chiến, mấy bàn trò chơi đi xuống, hần đều không phải là Chu Vân đối thủ, còn bàn bàn bị người một chơi ba. Chơi đùa ra hỏa tới Hoa hân, dứt khoát diễn ra chân nhân PK, với Chu Vân hung hăng. Làm.

Đáng tiếc hần cũng không phải là Chu Vân đối thủ, không những ở trò chơi bị người thi ngược một phen, ngay cả thực tế cũng để cho Chu Vân ác đánh một trận, từ hai người này Lương Tử coi như là kết làm, sau khi song phương liên tục phát sinh mâu thuẫn, sự tình cũng càng náo càng lớn.

Duy nhất để cho Hoa hân không hiểu là, khi hần nói với lão đại dẫn người đi tìm Chu Vân phiền toái, tình huống lại đột nhiên phát sinh biến chuyển. Lão đại lại jing cáo hần, đừng nữa đi dẫn đến Chu Vân, kết quả để cho thời đó Hoa hân vô cùng buồn bực.

Về phần sau đó, Chu Vân cũng ở đây cha mẹ khuyên can xuống, dần dần tu thân dưỡng tính, không đang khắp nơi chung chạ, mà Hoa hân cũng lại không có gặp qua Chu Vân.

"Không tệ lắm, còn nhớ ta. Người người đều nói gió lốc ca là bệnh thần kinh, cho nên mới kêu 'Thần gió lốc' . Bây giờ nhìn lại có chút không thật, ít nhất trí nhớ cũng còn khá." Hoa hân cười nhạo đến. Từ khi Chu Vân thăng học lên trung học đệ nhị cấp, Hoa hân cũng bắt đầu bước vào hình thái xã hội, gần ba năm tới hần coi là lẫn vào phong sinh thủy khởi, thay năm đó vị trí lão đại, trở thành thanh Phủ thành phố khu tây một đời côn đồ đầu lĩnh.

Bạn đang đọc truyện *Mỹ nữ lai tập Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 20: Mỹ nữ cũng sẽ thọt đao

"Lão đại! Buổi trưa xấu chúng ta chuyện người chính là hần!" Cường ca ba người bay nhanh chạy tới.

Đang lúc Chu Vân bội cảm nhức đầu, không biết được đối phó thế nào dưới mắt tình huống, Hứa Thái Nguyệt lại không giải thích được tổn hại rồi hần một câu: "Tiểu Vân thật là cái Hương Mô Mô, bất kể đi đâu đều hết sức được người xấu hoan nghênh."

Lúc này, Hoa hân cũng chú ý tới, đứng sau lưng Chu Vân Hứa Thái Nguyệt...

Một đôi quyền rũ đôi mắt, có lời có lõm thân thể mềm mại, còn có kia loạn thế Khuynh Thành mặt mũi, nhất thời kêu Hoa hân cảm giác sâu sắc tươi đẹp. Lúc này hần rốt cuộc minh bạch, chứ Chí Văn vì sao lại chịu đại bỏ tiền vốn, tranh thủ mỹ nhân vui vẻ. Như thế Thiên Tiên nữ tử, nếu là có thể ngủ lấy một đêm, cho dù giảm thọ mười năm, vậy cũng không có câu oán hận nào.

Hoa hân hai mắt phát ra thanh quang, trong lòng không phải là không phải là không ngừng, lúc trước làm sao lại không có phát hiện, thanh Phủ thành phố có như vậy số 1 mỹ nữ tồn tại?

Hắn đã đối với Hứa Thái Nguyệt nổi lên sắc tâm. So sánh chừ Chỉ Văn kim tiền, Hoa hâm càng thích trước mắt Hứa Thái Nguyệt: "Người đẹp, ta cho ngươi hai cái lựa chọn. Một là ngoan ngoãn theo đại gia vui đùa một chút, chỉ cần đại gia thoải mái, ta thoải mái, ngươi cũng thoải mái! Thứ 2 mà, hắc hắc, chúng ta nhiều người, mọi người cùng nhau thoải mái, ta thoải mái xong, mọi người cùng nhau thoải mái! Như thế nào! Chọn cái nào?"

Hứa Thái Nguyệt bị người ác nói trêu đùa, thần tình vẫn như cũ giữ ổn định. Sâu kín quét Hoa hâm liếc mắt sau, liền bình tĩnh địa hướng hắn đi tới. Tiếp tục còn nhẹ ôm nhẹ ở hông của hắn, hà hơi như lan nói: "Thật sao? Ngươi thích thế nào thoải mái, vậy thì thế nào thoải mái đi... Ta yêu nam nhân cường tráng, ngươi rất cường tráng sao?"

Hoa hâm chặt vật nuốt ngụm nước miếng, hắn cũng không ngờ tới, Hứa Thái Nguyệt lại sẽ như vậy yêu mị. Lại dám công khai cảm dỗ hắn...

Chu Văn đầy đầu sương hồ, mặt đầy không thể tưởng tượng nổi nhìn Hứa Thái Nguyệt. Không biết được tiểu nha đầu muốn làm gì. Bất quá, nghi ngờ của hắn rất nhanh thì lấy được giải đáp. Chỉ thấy Hứa Thái Nguyệt nhanh chóng rút ra bên hông Hồ Điệp Tiểu Dao, hung hăng liền cắm ở Hoa hâm bên đùi. Cũng không biết được có bị thương hay không đến mạng nhỏ căn...

"A!" Một tiếng kêu thảm thiết như tan nát cõi lòng, nghe Chu Văn một trận hự hần. Hắn không nghĩ tới Hứa Thái Nguyệt mạnh mẽ như vậy, coi là thật bạch đao đi vào, đồ đao đi ra.

Lặng lẽ lau một cái mồ hôi lạnh, Chu Văn hồi tưởng lại ở quầy rượu, cùng Hứa Thái Nguyệt cảm xúc mạnh mẽ triền miên chuyện, nhất thời có loại sống sót sau tai nạn cảm giác. Thâm nói lần sau thân thiết trước, nhất định phải trước đem nàng Tiểu Dao tịch thu, nếu không công thành chiếm đất lúc đánh phải một đao, tuyệt đối là vốn ban đầu không có đền bù.

Hình thức phát sinh đột biến, Chu Văn không khỏi suy nghĩ nhiều, một cước ngăn ở trước người côn đồ cắc kè đá vắng, kéo Hứa Thái Nguyệt liền trườn đầu chuối trốn. Nha đầu này làm việc quả thực quá quả quyết, người khác chỉ trêu đùa hai câu, kia phải dùng tới thọt đao, tới một cái liều âm không phải tốt hơn?

"Đại... Đại ca! ! ! Ngươi không sao chứ..." Chuyện đột nhiên xảy ra, từ Hứa Thái Nguyệt rút đao tới Hoa hâm bị thương, chẳng qua chỉ là thời gian nháy con mắt. Bên người hắn tiểu đệ, hoàn toàn không có phản ứng kịp.

Chu Văn cũng thừa dịp tình cảnh hỗn loạn, chân to đá vắng hai người, kéo Hứa Thái Nguyệt lao ra khỏi vòng vây.

"Bất nằng! Bất nằng cho ta! Mẹ nó! Xem ta không chinh chết kia đồ dê tiện! !" Hoa hâm che đậy quần hăm hừ. Tại hắn tức giận đồng thời, cũng cảm thấy chút ít may mắn. Cũng may bị thương vị trí dựa vào xuống, nếu không thật muốn đoạn tử tuyệt tồn.

Chu Văn kéo Hứa Thái Nguyệt, vừa chạy vừa nói: "Ngươi thế nào bắt hắn cho thọc?"

Lúc này phiên toái có thể làm lớn lên, Hứa Thái Nguyệt lại thọt thương đối với Phụng lão đại, chắc hẳn bọn họ sẽ không dễ dàng bỏ qua cho chính mình. Bất quá mọi việc cũng có tốt có xấu, thác Hứa Thái Nguyệt có phúc, hai người rút cuộc thuận lợi xông ra trùng vây. Chỉ cần tránh được đuôi bắt, Chu Văn tin tưởng, lấy hứa đình địa vị xã hội, tuyệt đối có thể giải quyết sự kiện lần này.

"Tiểu Văn lời này không đúng nha, ngươi là bạn trai của ta, nhìn thấy ta bị người trêu đùa, cũng không giúp ta ra mặt, kia ta không thể làm gì khác hơn là tạm điểm tự mình động thủ. Chẳng lẽ ta làm sai sao?" Hứa Thái Nguyệt đương nhiên nói. Nàng cho tới bây giờ đều là như vậy làm cho người im lặng, làm chuyện sai còn có thể có lý chẳng sợ thừa nhận.

"Dĩ nhiên! Ngươi gặp qua kia người nữ sinh, động một chút là dùng đao đá thương người?" Chu Văn hào khí không khí hỏi.

"Cái này." Hứa Thái Nguyệt lập tức chỉ mình, nghe Chu Văn thiếu chút nữa đã hôn mê. Chẳng qua là, Hứa Thái Nguyệt rất nhanh vừa nhỏ tiếng bỏ tức một câu: "Nếu như ngươi không thích, ta có thể vì ngươi đổi."

"À? Ngươi nói cái gì?" Có lẽ thanh âm quá nhỏ, Chu Văn cũng không có nghe rõ Hứa Thái Nguyệt nói cái gì. Hay hoặc là hắn nghe, nhưng lại làm sẽ mình nghe lầm. Dù sao ở Chu Văn trong ấn tượng, Hứa Thái Nguyệt tuyệt đối không thể nói với hắn ra lời nói như vậy.

"Mau tới! Bọn họ ở đó! !" Một cái thanh âm do sau lưng truyền tới, Chu Văn biết truy binh tới...

"Các ngươi nhìn, những không phải đó thành tây nhân mã sao?" Vài tên đại hán mới từ đích đích quầy rượu đi ra, liền phát hiện Hoa hâm dẫn một đám người đuổi vào tiểu đạo.

"Trước thông báo lão đại! Thành tây người đến chúng ta địa bàn tới." ...

Diệp Văn là thanh Phủ thành phố thành đông đầu lĩnh, bởi vì địa bàn vấn đề, từ trước đến giờ cùng thành tây thế lực không cùng. Đến nay song phương mặc dù không có phát sinh kịch liệt mâu thuẫn, nhưng tiểu đả tiểu nháo nhưng lại chưa bao giờ dừng lại.

Bây giờ Hoa hâm mang theo lớn như vậy đám người, tiến vào địa bàn của bọn họ, Diệp Văn dĩ nhiên không thể bỏ mặc. Nhận được tiểu đệ điện thoại sau, hắn ngay lập tức sẽ sai người nhìn chăm chú Hoa hâm, cũng dẫn người tới nhìn một chút tình huống...

Chu Văn vì không khiến người ta bắt, không thể làm gì khác hơn là kéo Hứa Thái Nguyệt đi vào hẻm nhỏ: "Thái Nguyệt bên này!"

Dù sao hẻm nhỏ xóa khẩu nhiều, trốn chạy cũng tương đối dễ dàng. Hắn lúc trước bị người đuổi giết, đều là hướng trong hẻm nhỏ chui. Cho dù con

đường phía trước bị lấp, hấn cũng có thể nhanh chóng đi vào khác một cái lối nhỏ.

Chẳng qua là, Chu Vân lúc này tính sai. Lúc trước chạy trốn chỉ có một mình hấn, bị đối phương ngăn lại, còn có thể quyết định thật nhanh làm ra phản ứng, nhanh chóng chạy vào khác ngã ba. Tình nguy lúc, thậm chí có thể chó cùng đường quay lại cắn, cho mọi người diễn ra một màn không quá chuyên nghiệp phi diêm tâu bích. Nhưng mà, nhưng bây giờ gặp phải phiền toái. Chu Vân cũng không thể bỏ lại Hứa Thái Nguyệt, chính mình nhảy tường chạy trốn đi.

Chuyển vào hẻm nhỏ không bao lâu, Chu Vân liền bị người chặn lại con đường phía trước. Hấn muốn kéo Hứa Thái Nguyệt đi xuống một con đường chạy, nhưng buồn bực phát hiện, động tác so với đối phương chậm nửa nhịp. Ba bốn cái côn đồ đã chạy tới, đem sở hữu tất cả giao lộ phong kín.

Lúc này, bọn côn đồ cũng không có vội vã đến gần, mà là triệu tập huynh đệ, chờ đợi Hoa hân dẫn người tới.

Nhìn rời khỏi người cạnh không xa rộng ba mét ngõ cụt, Chu Vân bắt đầu đi đem Hứa Thái Nguyệt đẩy vào: "Người hãy nghe cho kỹ, ta không hy vọng người phát sinh bất cứ chuyện gì. Chờ một hồi ta sẽ tận lực ngăn cản bọn họ, cũng vì người đừng ra một cái đường ra. Người nhất định phải nắm lấy cơ hội chạy trốn, biết không?"

Chu Vân tự nhận có thể đánh, cũng không khả năng địch qua Hoa hân mang tới mấy chục người vật. Cái gọi là song quyền nan địch tứ thủ, hảo hán không ngăn được nhiều người. Chu Vân hạn mức tối đa chính là đối phó năm người, đối mặt nhiều như vậy địch nhân, hấn cũng chỉ có con đường trốn. Chỉ tiếc, hấn bây giờ không cách nào lùi bước. Chu Vân tuyệt không cho phép bỏ lại Hứa Thái Nguyệt một người, loại này bỏ qua nữ tử, tham sống sợ chết hành động, thật là ngay cả súc sinh cũng không bằng.

"Ta sẽ không đi, ta phải bồi người." Hứa Thái Nguyệt nói.

Biểu hiện của nàng vẫn là bình tĩnh như vậy, không nhìn ra chút nào sợ hãi, đồng thời cũng không có chạy trốn dự định. Cái này làm cho Chu Vân vô cùng buồn rầu, thậm chí nói Hứa Thái Nguyệt thế nào vẫn không rõ tình trạng, lúc này còn phải cho hấn thêm phiền.

Thật ra thì, Hứa Thái Nguyệt cũng không phải là muốn cho Chu Vân gây phiền toái, nàng so với ai khác đều biết, rơi vào Hoa hân trong tay sẽ có như thế nào kết quả. Hứa Thái Nguyệt sợ dĩ không muốn rời đi, là bởi vì nàng từ đầu đến cuối không cách nào nhà mình Chu Vân. Nàng sợ hãi, sợ sau khi rời đi, sẽ vĩnh viễn mất đi Chu Vân.

Bạn đang đọc truyện *Mỹ nữ lai tập Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 21: Phù hộ cho người

"Ta không thể để cho người rơi vào trong tay bọn họ, chẳng lẽ người vẫn không rõ bị bắt hậu quả sao?" Chu Vân vô cùng nghiêm túc nói.

Hứa Thái Nguyệt thấy Chu Vân khẩn trương chính mình, trong lòng không khỏi một trận mừng rỡ: "Ta biết, nhưng ta sẽ không bị bọn họ bắt. Bởi vì ta có cái này!"

Chu Vân thấy Hứa Thái Nguyệt lại móc ra một cây dao nhỏ, nhất thời lật lên xem thường. Nha đầu này trên người kết quả ẩn giấu mấy bả đao đao nhĩ? Đối phương mấy chục người vật, bằng vào một cái Hồ Điệp Tiểu Đao, có thể có cái gì dùng? Nếu là đao cây súng đi ra còn tạm được.

Có lẽ là đoán được Chu Vân ý tưởng, Hứa Thái Nguyệt nhẹ nhàng lắc lắc thủ: "Tiểu Vân đừng hiểu lầm, ta đây đao không là dùng để tổn thương người. Nếu như bọn họ bắt được ta, ta liền tự vận. Trừ người ra, ai cũng không thể binh ta."

Hứa Thái Nguyệt lúc này, cũng làm Chu Vân dọa sợ: "Đừng! Người chớ làm loạn. Ta sẽ không để cho bọn họ đến gần, người ngàn vạn lần ** đừng làm chuyện điên rồ."

Cái gì gọi là ngoại trừ ta, ai cũng không thể binh người? Chu Vân thập phần không hiểu, không hiểu Hứa Thái Nguyệt rốt cuộc muốn nói gì. Bất quá, Hứa Thái Nguyệt không muốn rời đi, Chu Vân cũng bắt nàng không có cách. Mắt nhìn đối phương dần dần hướng ngõ cụt ép tới gần, hấn không thể làm gì khác hơn là nhắm mắt lại đi ngăn cản.

"Chu Vân, I love You." Hứa Thái Nguyệt bật thốt lên. Cũng lúc này nàng cũng không muốn giấu giếm, bây giờ không nói, đem tới có lẽ liền không có cơ hội nói rồi.

Chuẩn bị đi ra ngoài nghênh địch Chu Vân, nhất thời sửng sốt một chút, sau đó không thể tự tin quay đầu lại, cũng không nài đọng vào Hứa Thái Nguyệt tình ý liên tục ánh mắt.

Lão Thiên nha! Ngươi đùa giỡn không một chút nào thú vị. Hôm nay không phải ngày Cá tháng Tư, ngươi làm gì vậy thế nào cũng phải chọc ghẹo ta đây!

Hứa Thái Nguyệt rất sợ Chu Vân không tin, còn cố ý lặp lại một lần: "Ta nói thật."

"Cái đó... Ta đã có người mình thích." Chu Vân nội tâm một mảnh khổ sở, cự tuyệt xinh đẹp như vậy thiếu nữ, phải nói không cảm thấy đáng tiếc, đó là gạt người. Nhưng hẳn thích Hứa Thiên lấy thành định cục, Hứa Thái Nguyệt không có thể không biết.

Hứa Thái Nguyệt tiến lên ôm lấy Chu Vân, bạo gan tại hán gò má khẽ hôn một cái: "Những này ta không ngại... Mới vừa rồi đã nói. Chỉ cần ngươi dẫn ta an toàn rời đi, tiểu nữ chẳng những lấy thân báo đáp, sẽ còn thay ngươi nghĩ biện pháp đuổi Hứa Thiên."

Có lẽ đối với Hứa Thái Nguyệt mà nói, trên đời không có gì nếu so với Chu Vân quan trọng hơn. Chỉ cần Chu Vân thích, nàng nguyện ý vì hán bỏ ra hết thảy, cũng nguyện ý vì hán làm bất cứ chuyện gì.

Yêu tinh! Nha đầu này tuyệt đối là một yêu tinh! Hơn nữa còn là một họa quốc ưng dân hồ ly tinh! Cũng không nhìn một chút bốn phía tức giận cái gì phân, còn dám cảm dỗ chính mình?

Chu Vân thật không biết nên nói như thế nào nàng. Chẳng qua là không biết được thế nào, đáy lòng của hán mơ hồ có loại không khỏi sợ hãi, đưa đến hán không mở miệng được cự tuyệt Hứa Thái Nguyệt.

Ngay tại hai người thuộc về yên lặng lúc, một cái thanh âm phá vỡ đêm khuya yên tĩnh: "Chu Vân! Các ngươi đã vô lộ khả tẩu, chính mình rút ra đây đi! Ngươi phải quỷ xuống van cầu lão tử, hóa ra còn có thể thả ngươi một con đường sống. Nếu không, hai ngươi là chết chắc!"

"Thái Nguyệt, chờ ta ở đây. Ta rất nhanh thì trở lại." Chu Vân tránh thoát Hứa Thái Nguyệt hai tay, xoay người hướng đường hẻm cửa vào đi tới. Hán biết nếu không đi ra, Hoa hãm sẽ dẫn người đi vào, khi đó Hứa Thái Nguyệt liền nguy hiểm. Dưới mắt chỉ có canh kỹ cửa vào, mới có thể bảo đảm Hứa Thái Nguyệt không chịu xâm phạm.

Hứa Thái Nguyệt mang theo nụ cười mê người, đem Tiểu Đào nắm trong tay, sau đó thật sâu nhìn chăm chú Chu Vân: "Vân, ta phù hộ cho ngươi. Vô vận hưng thịnh..."

Chu Vân thân thể hơi sùng sờ, Hứa Thái Nguyệt ngôn ngữ, khiến cho hán vừa hưng phấn lại làm rung động, cả người đều tràn đầy hăng hái. Chẳng lẽ, đây chính là sức mạnh của tình yêu? Chu Vân tò mò nghĩ đến.

Hán mặc dù không có thể chắc chắn, mình rốt cuộc có yêu hay không Hứa Thái Nguyệt, nhưng thích là khẳng định, dám hỏi có người đàn ông nào không thích mỹ nữ?

Lúc này, Chu Vân hào khí xảy ra nói: "Thái Nguyệt, tương tin ánh mắt của mình, nếu là ngay cả mấy cái lâu la cũng không giải quyết được, ta còn xứng làm đàn ông ngươi sao?"

Chu Vân nghiêng đi nửa mặt, hiển lộ ra một vệt nhu cười. Phảng phất lại trở về trung học đệ nhất cấp thời kỳ, trở thành kia không sợ trời không sợ đất thần gió lốc. Bọn họ đồng dạng là vì yêu mà điên, nhưng mà khác nhau chính là ở chỗ yêu cùng bị yêu, mất đi yêu cùng đạt được yêu giữa.

Chu Vân trong mắt lóe lên một tia hàn quang, dọc theo đường nhật lên một cái gậy gộc, chậm rãi đi ra ngõ cụt.

Thiếu niên nhìn chung quanh chung quanh côn đồ liếc mắt, cuối cùng đưa mắt ngừng ở quẹo chân Hoa hãm trên người: "Hoa hãm, đừng nói ta không cho ngươi cơ hội, thừa dịp ta còn không có nổi dóa, rút xa chừng nào tốt chừng nấy. Bằng không thì có tin ta hay không lập tức phế bỏ ngươi kia cái chân thứ ba."

"Gió lốc ca chính là gió lốc ca, đến bây giờ còn dám mạnh miệng. Toàn bộ cho tiến lên! Nam giết chết, nữ lưu lại, chờ một hồi mọi người cùng nhau chia sẻ!" Hoa hãm không nói nhiều, vung tay lên liền sai người bắt lại Chu Vân.

Bất quá, Chu Vân phản ứng tựa hồ nhanh hơn hán bên trên một bước. Ngay tại Hoa hãm hăm hở phát tay trong nháy mắt, Chu Vân đồng thời dùng sức ném ra ám giấu ở phía sau côn gậy.

Chỉ thấy côn gậy thành đều đổi tốc độ thẳng tắp vận động, hung hăng nện ở Hoa hãm lão Nhị bên trên. Cái này làm cho hán huoi ra tay, thuận thế mà rơi, thật chặt che chính mình đầy quần, sau đó hai chân biệt chân, phốc thống quý dưới đất, gào khóc kêu thảm lên.

Chu Vân sực cơn cuồng độ lớn vô cùng, phóng chừng Hoa hãm kia hai khóa trứng đều bị đập vỡ. Lúc này hán rốt cuộc có thể tin tưởng, Chu Vân có thể phế cái kia cái chân thứ ba. Đáng tiếc hán giác ngộ quá chậm, hết thảy các thứ này cũng quá muộn...

"Vì lão đại báo thù! Vì lão đại báo thù! Làm thật hán! Xông lên a! !"

Thấy Hoa hãm ngã xuống đất, cùng Chu Vân có thù oán Cường ca dẫn đầu giờ cao khẩu hiệu hô lên. Tiếng kêu giống như thổi công kích số hiệu, nhất thời để cho bốn phía côn đồ mãnh liệt hướng Chu Vân lướt đi.

"Tiên sư bố nó!" Chu Vân chỉ hận ở quầy rượu, không có đem Cường ca rút gân lột da.

Hán nguyên bản định giết một người răn trăm người, dẫn đầu giết chết Hoa hãm, cho đám côn đồ này một hạ mã uy, để cho bọn họ không dám hành

động thiếu suy nghĩ. Không ngờ Cường ca như vậy một kẻ, hành động này không những không đem cơn đồ trấn áp, ngược lại giống như thọc tổ ong vào vò, tiểu lâu là tất cả đều dâng lên. Thật là thành hư việc nhiều hơn là thành công.

Ở một đôi nghìn dưới tình huống, thuộc về bị động kia nhất định phải chết. Muốn phải thắng, thì nhất định phải tiên hạ thủ vi cường.

Nhìn cơn đồ có chút động tĩnh, thành trái phải giữa ba phương hướng dựa vào, Chu Vân không lùi mà tiến tới, trong nháy mắt bắt phía trước áp sát tới cơn đồ, nói chân một cái đầu gối đỉnh. Sau đó thuận thế hướng bên trái người bay lên phách chân, đồng thời quyền kích phía bên phải cơn đồ.

Chu Vân một liên xuyên động tác giống như dòng chảy, đảo mắt sẽ để cho ba người mất đi lực công kích. Đáng tiếc đối phương số người quá nhiều, phản ứng lại cơn đồ, trực tiếp liên hướng hấn đá tới.

Bụng bị người đuổi một cước, Chu Vân theo quán tính hướng lui về phía sau mấy bước, tận lực duy trì thân thể thăng bằng. Lúc này ngã xuống, liền đại biểu xong đời, hướng chỉ sau lưng còn có Hứa Thái Nguyệt, vì bảo vệ vị này thương hấn thiếu nữ, hấn tuyệt đối không thể để cho cơn đồ tiến lên.

Lúc này, thiếu niên phảng phất như gào thét trung cuồng phong, hoàn toàn buông tha phòng ngự, thế nào tổn thương người đánh như thế nào, này cũng là đại gia vì sao gọi hấn thân gió lốc nguyên nhân. Chu Vân khác có thể đánh phải một cơn, cũng phải đập người một cước, biểu hiện như vậy không thể nghi ngờ để cho bốn phía cơn đồ lòng rung động.

Cường ca mất thấy tựa dã thú Chu Vân, hồn nhiên sợ hãi kinh hãi, thậm chí nói đây tốt cùng là nhân vật thế nào? Làm lên chiếc tới hung hấn như vậy, giống như cái người điên, căn bản không đem mình sinh mạng coi ra gì. Như vậy một kẻ hung ác nếu muốn sau chuyện này trả thù, hấn có thể chống đỡ không nổi.

"Vân..." Hứa Thái Nguyệt nhìn Chu Vân liều mạng bảo vệ mình, môi đỏ mọng nhỏ cắn, trong suốt nước mắt cũng do gò má lặn lẽ chảy xuống.

Bây giờ ngay cả Hứa Thái Nguyệt tự mình cũng không phân rõ, đây tốt cùng là thương tâm, hay vẫn là hạnh phúc. Tại sao, đây là vì cái gì. Mình rốt cuộc thế nào? Ngực rõ ràng cảm thấy rất đau, rất thu tâm. Nhưng vì cái gì còn sẽ có loại, âm áp, rất vui vẻ cảm giác...

Hiển nhiên, Hứa Thái Nguyệt trong lòng nghi vấn, không người nào có thể trả lời. Đáp lại nàng, chỉ có Chu Vân ra sức rống giận.

Dời dời theo thời gian. Trong lúc đánh nhau quên đau đớn Chu Vân, đã có nhiều chút lực bất tòng tâm. Liền giống bây giờ... Hấn muốn xông tới lại hung hăng làm một trận lớn, lại phát giác khí lực sắp đem hết như thế, mềm nhũn, mỗi vùng một quyền thân thể liền chậm lự một phần.

Thấy cái tình huống này, đánh nhau kinh nghiệm phong phú cơn đồ, lập tức hô lớn nói: "Nhanh... Hấn không có thể lực."

Sau đó ba năm người lại lần nữa đem Chu Vân bao vây...

"Cũng tránh ra cho ta!" Đang lúc này, Hoa hấn cố nén dưới quần đau đớn, nhặt lên một cây gậy sắt hướng Chu Vân đập tới.

"Đáng chết..." Gậy sắt thẳng hướng Chu Vân ọt bay tới, mắt thấy gậy sắt càng ngày càng gần, nhưng hấn lại vô lực né tránh.

Chẳng lẽ mình cứ như vậy xong rồi? Hôm nay thật vất vả mới nhận biết Hứa Thiên, duyên phận liền đến đây chấm dứt? Còn có Trương linh, nàng vẫn khỏe chứ? Cũng không biết được nàng còn nhớ mình không, thật nhớ gấp lại sau nàng một mặt. Hi vọng sở hữu tất cả yêu ta, ta yêu người, vĩnh viễn hạnh phúc vui vẻ...

"Vân, ta phù hộ cho người..." Hứa Thái Nguyệt cười, lộ ra một tia không biết là tiếc nuối, hay vẫn là vui mừng nở nụ cười.

Thái Nguyệt! ! Ngay tại Chu Vân buông tha giây giữa chớp mắt, một cái thanh âm trực tiếp truyền đạt đến đáy lòng của hấn...

Bạn đang đọc truyện *Mỹ nữ lai tập Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 22: Rốt cuộc ~~ rốt cuộc ~~

Một mực suy nghĩ bách mị sinh, ngay tại Chu Vân buông tha trong nháy mắt, một màn duy mỹ về liêm gọi vào đáy lòng. Mặt mỉm cười hạnh phúc nữ tử, hàm chứa nước mắt chờ đợi hấn... Chẳng lẽ, theo chính mình chết đi, cũng là một niềm hạnh phúc sao?

Không! Không đúng! Không thể cứ như vậy ngã xuống! Trên người mình lưng đeo, không chỉ là vận mệnh của mình... Chân chính hạnh phúc, không là từ vọng!

"Hãy A...! !" Trong lúc nguy cấp, một cỗ sức gió đột nhiên do Chu Vân trên người bùng nổ, đem đâm đầu vào gậy sắt trong nháy mắt văng ra. Đồng thời, vây quanh ở bên cạnh hắn còn đồ, toàn bộ như bị xe tải đụng một dạng bay rớt ra ngoài...

Cuồng phong cuốn lên, đá vụn tung tóe, treo ở trời cao điện lăm, từng tia lam điện ngang trời vạch qua. Chu Vân uyển như thiên thần, cặp mắt lóng lánh điểm điểm bạch quang, đứng ở đường hẻm cửa vào.

Lúc này, trong bầu trời đêm gió nổi mây vần, mây đen giăng đầy. Thanh Phủ thành phố khắp thành cúp điện, nghênh đón đen kịt một màu. Nhưng mà, Chu Vân lại có thể cảm giác được rõ ràng, trong cơ thể có lực lượng nào đó chính đang thức tỉnh.

Hắn chẳng những có thể phát hiện vây quanh ở bốn phía vật chất tồn tại, còn có thể thông qua tinh thần lực, điều khiển thậm chí cải tạo những này vật chất.

Đáng tiếc, tình hình trước mắt chỉ là phù dung sớm nở tối tàn, cảnh tượng kỳ dị khôi phục rất nhanh bình tĩnh. Tiền tiền hậu hậu cũng không đủ mấy giây, trong thành phố cư dân chỉ cảm thấy ánh đèn tối sầm lại sáng lên, liền xong chuyện đại cát, vì vậy không có đưa tới nào động.

"Tinh thần lực nổ tung, tầng thứ nhất phong ấn giải trừ rồi. Được lực này tiêu hóa được rất nhanh mà, lão đầu tử cũng có thể an tâm rồi đi. Hắc hắc..." Thanh Phủ thành phố nơi nào đó, một cái chân què lão đầu chính cười khanh khách tự nói. Nếu như Chu Vân ở, nhất định sẽ nhận ra người này, chính là kia bán đường cho hắn quái lão đầu.

Tinh thần lực nổ tung, là đại não tinh thần lực bị khai thác một loại triệu chứng. Chu Vân tinh thần lực được phát triển, đột phá cực hạn sau trong lúc nhất thời không cách nào không chế, từ xuất hiện bùng nổ tình trạng.

Bất quá hiện tượng này rất nhanh biến mất, bởi vì não người sẽ trong tiềm thức tự mình ràng buộc tinh thần lực, chỉ có tập trung tinh lực lúc, nó mới có thể hơi chút thả ra ngoài.

Dĩ nhiên, Chu Vân bị khai thác cũng không chỉ có tinh thần lực đơn giản như vậy. Mọi người có thể đừng quên, người này nhưng là ăn ba viên kẹo.

Ngoại trừ đại não, hắn thân cùng tâm cũng đồng bộ đạt được phát triển. Chẳng qua là so với đại não tinh thần lực,... sau phải khiêm tốn rất nhiều, cho dù tình ngữ cũng sẽ không khiến người phát hiện.

Bùng nổ xong, Chu Vân chính ngậy ngốc đứng ở hồ đồng khẩu... Mới vừa thiếu chút nữa bị gậy sắt bẻ đầu, nhưng không ngờ tuyệt xử phùng sinh, đại nạn không chết.

Hứa Thái Nguyệt thấy người yêu bình yên vô sự, cũng không khác chế nổi nữa chính mình, lập tức chạy lên trước ôm chặt lấy Chu Vân.

Mới vừa rồi một màn, bị dọa sợ đến nàng tâm cũng sắp đứt tới rồi, nếu không phải Chu Vân còn rất tốt đứng tại chỗ, Hứa Thái Nguyệt có lẽ đã đem Tiểu Dao đâm vào buồng tim, theo thiếu niên chết vì tình rồi.

"Ta không sao, ta không sao, không cần lo lắng." Nói lời này lúc, Chu Vân cũng cảm thấy có chút không tưởng tượng nổi. Thật ra thì, Chu Vân cũng không quá khẳng định hắn có sao không, coi như bây giờ không việc gì, cũng không dám bảo đảm một hồi không việc gì.

Trước mắt còn đồ còn chưa có giải quyết, hắn cũng đã vết thương chồng chất, thật không biết còn có thể chống đỡ bao lâu. Nhưng Hứa Thái Nguyệt ôm thật chặt ở hắn không thả, Chu Vân cho dù dùng đầu ngón chân đi suy nghĩ, cũng biết tiểu nha đầu khẩn trương hắn.

Vì không để cho mỹ nữ lo lắng, Chu Vân không thể làm gì khác hơn là vỗ vỗ Hứa Thái Nguyệt vai an ủi.

Chu Vân bây giờ tình trạng có chút kỳ diệu, vết thương trên người hắn vết vẫn tồn tại, hỏa lạt lạt đau đớn, vô thời vô khắc kích thích thần kinh của hắn. Duy nhất làm hắn không hiểu là, đánh nhau mất đi thể lực, lại hoàn toàn khôi phục như cũ, thậm chí còn hơn lúc trước.

Hoa âm phát hiện tất cả mọi người ngốc đứng bất động, lập tức hô: "Còn ngớ ra làm gì! Nhanh lên cho ta nha!"

Chu Vân biểu hiện ra vẻ quyết tâm, ngay cả hắn nhìn cũng cảm thấy chột dạ. Hôm nay nếu không có thể lưu lại Chu Vân, đem tới nhất định đường hô vi hoạn ngược lại còn bị hại.

"Nhưng là lão đại, vừa mới... Vừa mới đó là cái gì?" Những tên côn đồ này không ngốc, khi trước siêu nhiên hiện tượng, căn bản không phải bọn họ có thể ngăn cản. Không thấy kia ba gã bị bắn ra còn đồ, cũng miệng sùi bọt mép bất tỉnh nhân sự sao?

"Cái gì cái gì, đó bất quá là điện lăm rò điện! Chớ bị hắn hù dọa đến, toàn bộ cho ta bên trên, cũng không tin hắn mỗi lần cũng như vậy may mắn." Hoa âm kiên trì đến cùng nói.

Rò điện? Đùa gì thể. Người gặp qua rò điện có thể đem người điện bay sao? Coi như có thể, kia Chu Vân tại sao sẽ không sao? Chẳng lẽ hắn là vật cách điện hay sao? Loại này giải thích hiển nhiên rất gượng gạo...

Đáng tiếc lão đại có lệnh, bọn côn đồ cũng chỉ đành cưỡng ép ép tới gần, lại lần nữa đem Chu Vân bao vây lại. Không có cách nào bọn họ cũng lo lắng thả cộp về núi, sợ hãi Chu Vân ngày sau trả thù.

"Thái Nguyệt, cho ta lực lượng." Chu Vân thần sui quý khiến nói, khiến cho Hứa Thái Nguyệt đầy đầu dấu hỏi. Ám muốn như thế nào mới có thể ra sức

lượng Chu Vân?

Chỉ thấy Chu Vân cúi đầu xuống, tìm được kia mảnh nhỏ nhỏ môi đỏ mọng, hung hân in lên. Lúc này Hứa Thái Nguyệt cuối cùng minh bạch, cho ta lực lượng nguyên lai là có chuyện như vậy.

Một cái hôn thật lâu, coi là thật giống như đem nàng cả người lực lượng cũng hút đi. Xui xẻo tiểu nha đầu, lại bị tiểu sắc lang cho xâm phạm.

Hương thơm vào phổi, Chu Vân nghẹn chân một hơi thở, xoay người liền hướng Hoa hân lướt đi. Bất giác phải bắt vua trước, thừa dịp bọn họ đối với mình còn có nhiều chút lòng rung động, nhất cử đem Hoa hân bắt lại, khi đó sự tình thì dễ làm.

"Mọi người đừng sợ! Tiểu tử này là nô hết đà. Cùng tiến lên!" Nói xong, Cường ca mang theo khoai tây, đưa leo hai người liền hướng Chu Vân phóng tới. Hắn thấy, Chu Vân lại ác cũng chỉ còn dư lại nửa cái mạng, căn bản không có gì đáng sợ. Nếu như có thể thuận lợi đưa hắn bắt lại, tuyệt đối là một cái công lớn, sau chuyện này định có thể thu được Hoa hân thưởng thức.

Có người làm chim đầu đàn, còn lại còn đồ liếc nhau một cái cũng đi theo.

"Hắn nãi nãi, lại là người!" Chu Vân thấy Cường ca liền tức lên, tên khốn này, ba lần bốn lượt phá hư chính mình chuyện tốt, thật TM (con mẹ nó) cần ăn đòn.

Chu Vân hai bước chạy lấy đà, bốc lên một cước bắn chân liền hướng xuống đất đập đá tới.

Thần kỳ một màn xuất hiện, chỉ thấy khoai tây giống như treo giây thép không trung người bay, thành đường parabol vận động, vượt qua qua hơn 10m, hung hăng đụng vào trên tường xi măng.

Đồng đảo còn đồ mới vừa vọt tới nửa đường, nhất thời dừng bước lại. Sau đó thần thờ quay đầu lại, liếc nhìn miệng ới hoảng nước, không rõ sống chết khoai tây. Tất cả mọi người đều sợ nuốt ngụm nước miếng, không hện mà cùng nghĩ, người này không chết đi...

Ồ? Sao liệt? Minh tại sao một cước liền đem người đá bay à nha? Lúc trước mặc dù cũng là bay, nhưng nhiều lắm là bay cái hai ba thước. Nhưng vừa vọt lại giống như bóng đá xạ môn, nhất phi trùng thiên, thật là quá thần kỳ.

Nghĩ tới đây, Chu Vân không thể tưởng tượng nổi đậm chân. Chỉ nghe lạch rồi một tiếng... Xi măng lại vỡ ra...

Bọn còn đồ vội vàng quay đầu lại, nhìn kia quy liệt xi măng, một giọt mồ hôi lạnh do cái trán chảy xuống. Người này... Hay vẫn là người sao?

"Ha ha... Ôi Ôi Ôi..." Chu Vân bỗng nhiên phát ra thô bi địa cười mờ ám, cười bọn còn đồ đáy lòng oa lạnh oa lạnh. Hắn bắt đầu ý thức được, kẻo mang tới thần kỳ lực lượng, tựa hồ vượt xa hơn hắn với tưởng tượng.

"Đi chết đi! !" Cường ca gầm lên giận dữ, do túi rút ra một thanh tiểu đao, đột nhiên hướng Chu Vân thọt tới. Hắn và khoai tây cảm tình tốt lắm, hai người chơi đùa từ nhỏ đến lớn. Bây giờ mắt thấy khoai tây không rõ sống chết, hắn lúc này móc ra chủy thủ cùng Chu Vân liều mạng.

Chu Vân hai con người co rúc lại, Cường ca động tác, nhất thời giống như trong phim ảnh pha quay chậm như vậy, trong nháy mắt chậm lại.

"Người đâu?" Cường ca một đao đâm xuống, không cảm giác được chút nào trở lực, trái ngược với đâm vào không khí khí như thế. Sững sờ nhìn rộng tuếch phía trước, hắn thoáng chốc bối rối. Chu Vân rõ ràng đứng ở trước mắt, thế nào chớp mắt liền biến mất?

"Quá chậm..." Chu Vân thanh âm lạnh như băng truyền tới. Thiếu niên chẳng biết lúc nào đã tới Cường ca sau lưng, cùng sử dụng một tay bóp xương cổ của hắn chậm rãi nhấc lên. Nghĩ đến đây cũng là kẻo một loại khác hiệu quả, tốc độ cực hạn.

Chu Vân phăng phát ném rác rưởi như thế, tiện tay hất một cái, Cường ca liền trên không trung vạch qua một cái mỹ lệ đường vòng cung, cùng khoai tây đụng vào nhau...

Bạn đang đọc truyện *Mỹ nữ lai tập Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 23: Huynh đệ chính là muốn mệnh lúc miễn tử kim bài

Quay đầu nhìn đường như muốn cùng chính mình liều mạng đưa leo, Chu Vân không khỏi cười nói: "Người cũng muốn chơi đùa sao?"

"Chơi đùa... Chơi đùa cái gì?" Dưa leo theo bản năng trả lời. Chẳng qua là không đợi hấn phản ứng, Chu Vân một cước liền đưa bọn họ Tam huynh đệ đoàn tụ đi. Kế tiếp tình cảnh trở nên có chút vắng lặng, Chu Vân một thân một mình đứng ở đường hẻm cửa vào, bốn phía còn đồ lại không có người nào dám đến gần.

"Tới nha! Thế nào không tới! Lão tử bảo được còn chưa đủ! Cũng lên cho ta a! Thật mẹ nó một đám người cặn bã! Nếu không phải lão tử nhân phẩm bùng nổ, hôm nay không đứng tại trong tay các ngươi rồi." Nhớ tới mới vừa rồi bị người vây đánh cảnh tượng, Chu Vân lửa giận trong lòng sẽ không đánh tức giận ra: "Các ngươi không đến đúng không? Đi! Đại gia hôm nay liền hạ mình một lần, thật tốt phục dịch các ngươi!"

Nói xong, Chu Vân lập tức hướng vây đánh hấn côn đồ lướt đi. Tinh thể cũng biến thành mười phần tức cười, mấy chục số hiệu côn đồ giống như đuổi con vịt như vậy, bị Chu Vân một người đuổi theo đánh.

Gặp qua người mạnh, lại không thấy qua mạnh như vậy người. Hoa hân cũng cảm giác vạn phần hối hận, không nghĩ tới ba năm không thấy, Chu Vân cổ gió lúc này chẳng những không có quá khí, ngược lại càng phát ra thần dũng. Sớm biết sẽ trở nên chật vật như thế, hấn mới không tiếp tay làm việc xấu tự tìm phiền toái.

"... Còn đúng là người điên đây." Đại cuộc đã định, Hứa Thái Nguyệt cũng an tâm. Chẳng qua là Chu Vân biểu hiện để cho nàng thập phần nghi ngờ, chuyện đã xảy ra mới vừa rồi không thể tầm thường so sánh, điều này không khỏi làm cho Hứa Thái Nguyệt suy nghĩ sâu xa.

Một mực tránh trong bóng tối chú ý thành đông côn đồ, mắt thấy Chu Vân không ngừng đuổi theo thành tây côn đồ, cũng không nhận được xuất phát từ nội tâm than thở. Người này quả thực quá khỏe khoắn rồi! Chẳng lẽ là trong truyền thuyết cao thủ võ lâm?

"Liệt ca, ngươi nói Văn ca thường thường nhắc tới gió lúc ca, có hấn mãnh sao?" Một tên thành đông côn đồ hỏi.

"Quý hiểu được, Văn ca không nói sao? Gió lúc ca sớm ẩn lui rồi. Ta theo Văn ca hơn hai năm, cho tới bây giờ cũng chưa từng thấy gió lúc ca." Hồ liệt nói.

Bọn họ đều là thành đông lão đại Diệp Văn tiểu đệ, ở đích đích quây rợp phát hiện Hoa hân đám người, vẫn theo dõi đến nơi này, kết quả may mắn thường thức được như thế ác cáo một màn. Thành tây chừng mười số hiệu côn đồ, lại bị một người đuổi theo đánh, coi là thật nói ra cũng không người sẽ tin tưởng.

"Tiểu Liệt, không sợ cùng ngươi nói, gió lúc ca là ta Diệp Văn đời này người tôn kính nhất. Năm đó nếu không phải hấn, ta sợ rằng sớm bị người chém chết. Hấn vì cứu ta, nhưng là độc chôn bảy tên đại hấn, nói ra cũng không sợ các ngươi không tin."

"Văn ca ngươi đã đến rồi." Theo thanh âm nhìn lại, hồ liệt bất ngờ phát hiện mình lão đại Diệp Văn tới.

Năm đó Chu Vân hay vẫn là tên gọi côn đồ, Diệp Văn chính là hấn kỳ hạ một viên mãnh tướng. Có thể nói là Chu Vân đắc lực nhất tay trái tay phải, hai người có thể nói vào sinh ra tử hảo huynh đệ. Chẳng qua là Chu Vân thăng lên trung học đệ nhị cấp, liền đem Đông Thành lão đại danh hiệu này giao cho Diệp Văn đại lý, lui về phía sau bỏ ác hoàn lương, thoái ẩn 'Giang hồ'.

Đến nay hai người mặc dù còn duy trì liên lạc, nhưng lại rất ít gặp mặt. Diệp Văn biết Chu Vân đã triệt để hối cải, rửa tay gác kiếm, không muốn lại lý 'Giang hồ' chuyện. Hấn cũng không hy vọng cho Chu Vân tăng thêm phiền toái, liền lại không có chủ động tìm hấn.

"Mẹ kiếp, ngươi cái này không nói nhầm sao? Thành tây người đến ta địa bàn làm loạn, ta có thể không tới sao? Nói một chút bây giờ tình huống gì." Diệp Văn không khách khí nói.

"Văn ca, Hoa hân hình như là tới tìm thù. Bất quá bây giờ ngược lại bị người đuổi theo đánh." Hồ liệt buồn cười trả lời.

"Cái gì? Hoa hân tiểu tử kia bị người đánh đuổi? Oh shit! Chuyện tốt như vậy ngươi thế nào không còn sớm nói cho ta biết!" Diệp Văn đem ngăn cản ở trước mắt tiểu đệ kéo ra, ngắc đầu lên nhìn về phương xa.

Quả nhiên, trước nhất đập vào trước mắt chính là Hoa hân, chỉ thấy hấn móc lấy chân không ngừng chạy trốn. Phía sau còn đi theo một đám tiểu đệ, tiểu đệ sau theo đuổi cái phách lối cực kỳ, kêu đánh tiếng kêu giết gia hỏa.

Chẳng qua là người này, sao nhìn như vậy nhìn quen mắt à? Chung quy làm cho người ta một loại cảm giác đã từng quen biết...

Thấy một người thiếu niên đuổi theo người đánh, hồ liệt không khỏi trò cười nói: "Hắc hắc... Văn ca, ngươi nói thế nào người có thể hay không bị gió lúc ca còn lợi hại hơn à?"

Bị người nhắc tới, Diệp Văn nhất thời tỉnh ngộ lại. Đúng nha! Người này không phải là Chu Văn sao? Khó trách sẽ như vậy nhìn quen mắt: "Viết! Văn còn so sánh cái rầm! Kêu đoàn người theo ta lên, giúp Văn ca đánh rần giập đầu đi!"

"Văn ca? Cái gì Văn ca? ..." Bọn tiểu đệ cảm thấy rất ngớ ngẩn.

Diệp Văn chỉ hềm nhỏ thiếu niên, kích động dị thường hô: "Hấn chính là ta và các ngươi nói gió lúc ca a! ! !"

Hấn đã rất lâu không thấy Chu Văn rồi, không muốn sẽ dưới tình huống này gặp nhau.

"Văn ca! Hấn chính là trong tin đồn thanh Phủ bốn ngày đứng đầu, thần gió lúc! ! !" Hồ liệt cũng hưng phấn, nguyên lai trước mắt vị này độc chiến quần

hùng hung ác loại người, chính là mình lão đại sùng bái gió lốc ca.

Lúc trước bọn họ còn tưởng rằng, gió lốc ca khêu một cái bầy là một truyền thuyết, là Diệp Văn khoa trương thổi phồng lên chuyện xưa. Nhưng hiện tại xem ra, Diệp Văn chẳng những không có phóng đại, ngược lại còn khiêm nhường một phen.

Bởi vì Chu Vân chính đuổi theo mười số mấy côn đồ bị đánh một trận, thật là Triệu Vân trên đời, dũng mãnh phi phạm.

Không đợi hồ liệt kịp phản ứng, Diệp Văn đã mang theo một đội nhân mã đi trước đánh bọc Hoa âm..

Đuổi theo một đám côn đồ chạy ra hơn 10m, Chu Vân bắt đầu dừng lại. Hắn mặc dù rất muốn giáo huấn đám khốn kiếp kia, nhưng cũng không thể hạ xuống Hứa Thái Nguyệt một người. Trời mới biết có hay không cá lọt lưới ở trong bóng tối mai phục, nếu như còn có người muốn gây bất lợi cho Hứa Thái Nguyệt, mà chính mình lại không có ở đây bên người nàng, khi đó liền nguy hiểm.

Đang lúc Chu Vân cảm thấy chưa hết giận lúc, phía trước cũng không biết phát sinh chuyện gì. Vừa mới chạy trốn côn đồ, lại náo loạn chen lấn trở lại. Chính Chu Vân đây đầu nghi ngờ, thậm chí nói những người này, chẳng lẽ bị chính mình sợ choáng váng chứ ?

"Vân ca! Ta đến giúp người!" Người còn chưa xuất hiện, Diệp Văn liền cao giọng hô.

Nghe được cái này âm thanh gào thét, Chu Vân cuối cùng công khai. Nguyên lai cuối hẻm xông ra một đám người khác mã, gắng gượng đưa bọn họ ép trở lại. Mà xông lên phía trước nhất dẫn đầu, rõ ràng là hắn nhiều năm sinh tử chỉ giao kiếm hảo huynh đệ, hiện đảm nhiệm thanh Phủ thành phố thành đông lão đại Diệp Văn.

Tiếp đó, sự tình trở nên vô cùng đơn giản, cũng không cần Chu Vân động thủ, Diệp Văn mang theo tiểu đệ liền đem Hoa âm đám người nặng nề bao vây. Còn để cho bọn họ hai tay ôm đầu, xếp hàng xếp hàng đứng ở bên tường, giống như phạm nhân như thế, ai muốn không nghe lời, liền một hồi bạo đập gia cục gạch.

Diệp Văn xuất hiện, cũng chưa cho Chu Vân mang đến rất kinh hãi nhạ. Hoa âm mang theo nhiều người như vậy xông vào bọn họ bàn, Diệp Văn luôn không khả năng bỏ mặc không quan tâm.

"Vân ca người không sao chứ?" Diệp Văn xử lý xong chuyện vặt, lập tức đi tới Chu Vân trước mặt. Hai người cũng có đã hơn một năm không gặp mặt, nếu không phải Hoa âm dẫn người tìm Chu Vân phiền toái, bọn họ cũng sẽ không ở nơi này đụng vào.

Nhìn Diệp Văn sau lưng mấy chục số hiệu tiểu đệ, Chu Vân không khỏi cười nói: "Tiểu Văn, lăn lộn không có tệ nha, cũng này kích thước, nghĩ đến chịu không ít khổ đi."

"Hắc hắc, thác Vân ca phúc, hết thầy cũng còn khá." Diệp Văn ngượng ngùng cúi đầu. Bộ dáng kia giống như được đến lão sư khen ngợi hài tử, vừa khiêm tốn lại nhu thuận. Cái này làm cho đi theo bên cạnh hắn hồ liệt nhìn mắt choáng váng. Diệp Văn đầu gì cũng là một Phương lão đại, làm sao tới đến Chu Vân trước mặt, lại ngoan giống như cái tiểu đệ như thế.

Bạn đang đọc truyện *Mỹ nữ lai tập Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 24: Trời đất bao la, chị dâu lớn nhất.

Hứa Thái Nguyệt từ trong đường hẻm đi ra, sâu kín nhìn chằm chằm Diệp Văn nói: "Người chính là Tiểu Văn hồ bằng cầu hữu?"

Tình thế trước mắt đã ổn định, tìm nàng phiền toái côn đồ đều bị Diệp Văn mang tới tiểu đệ chế trụ, Hứa Thái Nguyệt cũng không cần phải tiếp tục đợi ở trong đường hẻm xem cuộc vui.

Diệp Văn là ai, lúc trước Hứa Thái Nguyệt nghe Chu Vân đề cập tới, đó là hắn vào sinh ra tử hảo huynh đệ. Về phần Hứa Thái Nguyệt tại sao nói Diệp Văn là hồ bằng cầu hữu, phỏng chừng là tiểu nha đầu bị động thuộc tính phát tác.

Diệp Văn bị Hứa Thái Nguyệt một trận trách móc, nhất thời lúng túng không thôi. Hắn dù sao cũng là một côn đồ đầu lĩnh, Hứa Thái Nguyệt nói hắn là hồ bằng cầu hữu, cũng không tính qua phần.

Bây giờ Chu Vân bỏ ác hoàn lương, Diệp Văn còn tưởng rằng Hứa Thái Nguyệt lo lắng hắn đem Chu Vân làm hư, cho nên mới ác nói tương hướng.

Thấy Hứa Thái Nguyệt rất tự nhiên khoát ở Chu Vân, Diệp Văn phỏng đoán hai người quan hệ định không bình thường: "Chị dâu, ta cam đoan với

ngươi, tuyệt sẽ không cho Vân ca gây phiền toái."

Hứa Thái Nguyệt ưu nhã gật đầu, cái miệng nhỏ nhắn hơi hơi lại cười nói: "Phải không? Vậy thì thật là rất cảm tạ ngươi. Bất quá, giống như ngươi những này không có địa vị tiểu nhân vật, cũng không khả năng cho Chu Vân thêm phiền toái."

Ai... Thật ra thì Hứa Thái Nguyệt muốn nói cho Diệp Văn không cần băn khoăn quá nhiều, chỉ cần hần thích, tùy thời cũng có thể đến tìm Chu Vân, không cần phải lo lắng thêm phiền toái. Chẳng qua là chẳng biết tại sao, thật tốt một câu nói, đến Hứa Thái Nguyệt trong miệng, liền diễn biến thành bộ dáng này...

"Ta ngắt, ngươi không nói lời nào không ai coi ngươi là người câm." Chu Vân buồn bực tròn mắt nhìn Hứa Thái Nguyệt liếc mắt, sau đó lúng túng hướng Diệp Văn giải thích: "Chớ để ý, nàng và ai nói chuyện đều như vậy."

"Không việc gì, không bằng chúng ta đi nhìn một chút Hoa hâm đi. Tiểu tử kia lại dám đến ta địa bàn tìm Vân ca phiền toái, thật là không biết sống chết." Diệp Văn nói.

Không bao lâu, Hoa hâm giống như chúa Giê-xu tựa như bị người chiếc đến Chu Vân trước mặt. Hôm nay hần thật xui xẻo, chẳng những bị Hứa Thái Nguyệt vạch một đao, còn để cho Chu Vân nở trướng trướng, bây giờ càng làm cho Diệp Văn bất, yên lặng đại hình phục dịch.

Người ở dưới mái hiên, làm sao có thể không cúi đầu. Làm Hoa hâm mới gặp lại Chu Vân lúc, nhất thời một cái nước mũi một cái lệ nói: "Vân... Vân ca. Ta trên có tám mươi tuổi mẹ già, dưới có tập tễnh học theo nhi tử. Ngươi liền phát phát từ bi, tha cho ta đi."

Nghe được từng năm đôi thoại, Chu Vân buồn cười quay đầu lại hỏi hướng mọi người: "Các ngươi tin sao?"

Bao gồm Hứa Thái Nguyệt ở bên trong, tất cả mọi người đều nhất trí lắc đầu. Loại chuyện hoang đường này, ai sẽ tin tưởng đâu?

Bỗng dưng, một cái hốt hoảng thanh âm truyền tới: "Không nên đánh ta, không nên đánh ta. Ta là vô tội... Tiểu Nguyệt a! Ta là chư Chí Văn! Cứu cứu ta với!"

Chư Chí Văn? Chu Vân theo thanh âm nhìn lại, thật đúng là chư Chí Văn tiểu tử kia. Hần không sớm rời đi quấy rầy sao? Làm sao sẽ xuất hiện ở chỗ này?

Phát hiện chuyện có kỳ hoặc, Chu Vân vội vàng sai người đem chư Chí Văn mang đến. Không đợi hần mở miệng, Chu Vân dẫn đầu hỏi: "Các ngươi ở đâu phát hiện hần?"

Một tên tiểu đệ sáng khoái trả lời: "Vân ca, ta thấy hần ở đầu hẻm lén lén lút lút nhìn lén, hoài nghi hần với thành tây chính là một nhóm, đem hần bắt được."

"Rất tốt, làm rất tốt. Ngươi tên là gì." Chu Vân vỗ một cái tiểu đệ bả vai khích lệ nói. Tiểu tử này đủ cơ trí, lại bắt được phía sau màn đầu não, coi như là lập một món công lớn.

Chu Vân bị tên này tiểu đệ nhắc nhở, cũng bắt đầu hoài nghi chư Chí Văn.

Lúc ban đầu, hần cho là Hoa hâm đám người là Cường ca kêu tới người giúp, bởi vì hần trong lúc vô tình với Cường ca kết thù. Có thể suy nghĩ kỹ một chút, lại phát giác không ổn.

Cường ca chân trước mới vừa đi ra quấy rầy, hần và Hứa Thái Nguyệt liền theo rời đi. Mặc dù đối với mới là đi cầu viện, Hoa hâm cũng không khả năng nhanh như vậy. Huống chi thành tây người chạy tới thành đông, đi tàu địa ngầm cũng phải mười phút đi.

Từ đó Chu Vân lấy được một cái kết luận, Hoa hâm đám người sớm liền nhận được tin tức từ thành tây lên đường. Chỉ có như vậy, bọn họ hai đội nhân mã, mới có thể ở cửa quán rượu đứng vào.

Liên tưởng tới chư Chí Văn ở quấy rầy lúc, tràn đầy oán niệm ánh mắt, cùng với Diệp hỏi tiểu đệ hồi báo tình huống. Chu Vân không sai biệt lắm có thể kết luận, Hoa hâm sớm dĩ sẽ tới tìm bọn họ để gây sự, mười phần 1/10 là chư Chí Văn bày ra.

"Ta... Ta gọi là Tô Nghiêm." Tiểu đệ cảm giác sâu sắc vinh hạnh trả lời. Trước mắt vị này chính là lão đại lão đại, bị hần hỏi đặt tên, là bao nhiêu người hăm mộ không hết chuyện a.

"Tiểu Văn, người này thật cơ trí, sau này chiếu cố cho." Chu Vân thật thần khí nói, nhìn đến Hứa Thái Nguyệt cười thầm không dứt.

Thực vậy, Chu Vân chỉ là muốn ở trước mặt người đẹp bãi phở, cũng không có khác ý nghĩa đặc biệt.

Có thể Diệp Văn lại đem lời nói coi là thật, vô cùng hào phóng nói: "Vân ca lên tiếng, ta đương nhiên phải chiếu cố. Tiểu Nghiêm, ngươi sau này liền theo Tiểu Liệt học tập, trực thuộc ta quán."

Chu Vân xem người luôn luôn rất chính xác, Diệp Văn bây giờ biết biết người mà sử dụng, còn may mà hần năm đó cẩn thận dạy dỗ.

"Phải phải! Cảm ơn Vân ca, cảm ơn Vân ca." Tô Nghiêm hưng phấn ý vị nói cảm ơn. Hần cũng không nghĩ tới, Chu Vân chỉ một câu nói liền thành tựu hần, để cho hần trở thành Diệp Văn bên người thân tín.

"Chúng ta cũng coi trọng người, hi vọng người có thể nắm chặt cơ hội, ngàn vạn lần chớ để cho ta cùng Vân ca thất vọng." Diệp Văn cười nói.

Chư Chí Văn bị người lạnh ở một bên hồi lâu, rốt cuộc không nhịn được lên tiếng: "Chu Văn! Người đây là ý gì? Chẳng lẽ người cũng hoài nghi ta theo chân bọn họ là một phe?"

Hắn bây giờ mặc dù bị người bóp, không thể động đậy, nhưng trong lòng lại gấp gáp giống như con kiến trên chảo nóng như thế, rất sợ Chu Văn phát hiện hắn ý đồ bất lương.

"Ha ha, này ngược lại không có gì tốt hoài nghi, có phải hay không các người một nhóm, chỉ muốn hỏi một chút cũng biết. Người nói đúng không?" Chu Văn xoay người đáp Hoa hâm một cước, ý tứ để cho hắn nói chuyện.

"Đừng... Đừng.. Vân ca nói, sao có thể không đúng." Lúc này Hoa hâm đã không thoải mái lúc uy phong, ở Chu Văn trước mặt hèn mọn giống như cái gì nữ, người thích như thế nào hắn liền như thế nào, nhìn mọi người một trận chán ghét.

Người như vậy cũng có thể làm lão đại? Coi là thật gặp vận may...

"Hỏi người lời nói đây! Đừng cho ta giả bộ cháu trai. Người nọ là không phải là cùng người một phe?" Chu Văn lặp lại hỏi khắp lời nói.

"Cái này..." Hoa hâm liếc nhìn chư Chí Văn, sững sờ do dự. Bán đứng người thuê là cái rất không có đạo đức nghề nghiệp sự tình, nếu như truyền lá đi ra ngoài, sợ rằng cũng sẽ không bao giờ có người dám thuê hắn. Ai nguyện ý với tên khốn kiếp làm ăn?

Diệp Văn thấy Hoa hâm do dự, lúc này cho thân Biên tiểu đệ đánh cái ánh mắt. Tô nghiêm cùng hồ liệt liếc nhau một cái, liền đi lên trước quyền cước đưa tiễn, đánh Hoa hâm ý vị hồ ngừng.

"Đừng đánh! Đừng đánh! Ta nói, là hắn bỏ tiền để cho ta tìm Vân ca phiền toái. Cái này không đóng chuyện ta, các người đừng đánh..."

Người này thật đúng là một mềm xương, bị hai quyền mà thôi liền đem người thuê cho ra bán.

"Hoa hâm! Người đừng ngấm máu phun người! Tiểu Nguyệt! Ta căn bản không biết hắn, các người phải tin tưởng ta nha. Ta mới là vô tội..." Được! Lúc này cuối cùng chân tướng rõ ràng, chư Chí Văn nhất thời xung động, lại không đánh đã khai rồi.

Chu Văn lấy nhìn ngu ngốc ánh mắt, lạnh lùng nhìn đến chư Chí Văn. Nói dối cũng có cái phổ, tiểu tử ngay cả Hoa hâm tên cũng hô lên, còn nói không nhận biết người khác. Thật cho là đoàn người cũng là người ngu hay sao?

Chu Văn nhìn mắt không nhúc nhích Hứa Thái Nguyệt, sau đó liền đối với Diệp Văn nói: "Tiểu Văn, chuyện nơi đây liền giao cho người, tự xem làm đi."

Thời gian đã không còn sớm, cũng nhanh mười giờ rồi. Cho dù ở trường học tự học buổi tối cũng nên tan lớp, Chu Văn cũng không tính lưu lại tham gia náo nhiệt, giáo huấn người công việc, Diệp Văn so với hắn càng chuyên nghiệp.

Diệp Văn hắc hắc hai tiếng, tiểu tử hư này vội vàng hướng Chu Văn tề mi lộng nhãn nói: "Vân ca không cần để ý đến ta á..., chuyện này ta giải quyết, người chính là theo chị dâu đi làm chính sự đi. Chậm nhưng là không còn phòng lạc!"

Mồ hôi một cái, tiểu tử này hướng kia muốn đi. Nhìn Mimi cười mờ ám Diệp Văn, Chu Văn cũng lười với hắn giải thích, kéo Hứa Thái Nguyệt liền hướng đầu hẻm đi tới.

"Tiểu Nguyệt! Chớ đi a! Ta là vô tội... Cứu ta a! ! Tiểu Nguyệt... Oh... ! !"

Mới vừa đi ra đầu hẻm, Chu Văn liền sau khi nghe đầu truyền tới kêu thảm thiết. Bất quá kia đã không có quan hệ gì với hắn, nếu Hứa Thái Nguyệt không giúp cầu tha thứ, Chu Văn cũng lười xen vào việc của người khác.

Người này là tự làm tự chịu, muốn tìm hắn để gây sự, liền phải làm cho tốt bị phiền toái tìm giác ngộ. Chu Văn cũng không phải là người hiền lành, muốn khi dễ là có thể khi dễ.

Chu Văn kéo Hứa Thái Nguyệt rời đi hẻm nhỏ, hướng thẳng đến trạm xe buýt đi tới. Bọn họ đi ra chơi đùa lúc, là chư Chí Văn lái xe đưa tiễn, bây giờ tiểu tử đang bị nhiệt tình chiêu đãi bên trong, phỏng chừng nhất thời nửa khắc không thoát thân được. Chu Văn mặc dù rất muốn về nhà sớm, lại không yên tâm để cho Hứa Thái Nguyệt một người trở về. Cuối cùng không thể làm gì khác hơn là làm hộ hoa sứ giả, đưa tiểu nha đầu một chuyến...

Chương 25: Cười một tiếng

Ước chừng qua hơn mười phút, hai người mãi mới chờ đến lúc đến xe buýt. Người là nhiều một chút, nhưng chen chúc chen chúc chung quy không thành vấn đề. Có Chu Vân ngăn ở Hứa Thái Nguyệt trước người, cũng không cần lo lắng sẽ bị sắc lang thừa lúc vắng mà vào, ăn đến mỹ nữ đậu hũ. Hay hoặc là nói, mỹ nữ đậu hũ cũng để cho Chu Vân ăn sạch. Xe rung nha rung địa, khiến cho hắn có thể không ngừng cùng Hứa Thái Nguyệt phát sinh da thịt gần gũi.

Trên đường về nhà, Hứa Thái Nguyệt một câu nói cũng không nói. Cái này làm cho Chu Vân cảm thấy vô cùng nghi hoặc, phỏng đoán nàng hẳn bị dọa sợ đi. Nếu như đổi thành bình thường thiếu nữ đụng phải chuyện tối nay, còn không biết được sẽ khóc thành dạng gì đây.

Nghĩ tới đây, Chu Vân không nhịn được an ủi: "Không cần lo lắng, bây giờ đã không sao."

"Chút chuyện nhỏ này, ta không có để ở trong lòng. Chẳng qua là ngại không cho ta nói chuyện, ta hãy ngoan ngoãn im lặng mà thôi. Ngược lại không nói lời nào cũng không phải người câm, ta là không một chút nào tức giận đây." Dứt lời, Hứa Thái Nguyệt lại quay đầu, tiếp tục xem ngoài cửa sổ phong cảnh, không để ý tới nữa Chu Vân.

Hứa Thái Nguyệt bộ dạng, giống như không một chút nào tức giận sao? Hiển nhiên không phải, căn cứ nhiều năm quen biết, Chu Vân biết nàng đã tức giận phi thường.

Bất quá lệnh Chu Vân cảm thấy may mắn là, Hứa Thái Nguyệt mặc dù rất tức giận, lại không có mím cười.

Nếu như tiểu nha đầu chỉ là tức giận, kia hết thấy đều dễ làm. Bởi vì này thời điểm nàng sẽ không chinh người, chỉ cần chờ bớt giận liền vạn sự đại cát.

Sợ là sợ Hứa Thái Nguyệt tức giận, còn phải hàm chứa một bộ mặt mày vui vẻ. Nếu quả thật là gặp loại tình huống này... Như vậy, chúc mừng phát tài, người anh em ngại may mắn. Thừa dịp còn có chút thời gian, vội vàng ôm Tôn Bò Tát về nhà cầu nguyện đi.

Đổi mặt âm thầm tức giận Hứa Thái Nguyệt, Chu Vân một câu nói cũng không dám nói nhiều, rất sợ chạm đến rui ro, đốt chiến tranh ngòi nổ. Vạn nhất cô nàng đột nhiên đổi với hắn cười một tiếng, khi đó hối hận cũng quá không còn kịp rồi.

Chu Vân một đường giữ yên lặng, đem Hứa Thái Nguyệt đưa về ngôi nhà tiểu khu. Nhìn mỹ nữ gần sắp rời đi, đáy lòng của hắn lại ngứa ngáy khó nhịn. Bởi vì hai người bị cơn bão vây công lúc, Hứa Thái Nguyệt nói với hắn rồi nhiều chút thập phần mê người lời nói.

"Ai! Trước hết chờ một chút..." Chu Vân mất thấy Hứa Thái Nguyệt đi vào thang máy, rốt cuộc không nhẫn nại được hỏi: "Cái đó, hôm nay... Lời của ngại nói. Là thật sao?"

"Lời nói của ta? Tiểu Vân chỉ là lúc nào?" Hứa Thái Nguyệt nghi ngờ nhìn chằm chằm Chu Vân, nhìn hắn mặt đầy lúng túng.

"Là được... Chính là chúng ta ở hẻm nhỏ, bị cơn bão chặn lại thời điểm." Chu Vân kiên trì đến cùng nói.

Hắn liền không hiểu, đổi mặt vấn đề tình cảm, không phải là đang gài xấu hổ mới đúng hả? Bây giờ thế nào đi ngược lại con đường cũ à nha? Hứa Thái Nguyệt hãy cùng đồng việc gì như thế, đứng nhìn hắn tròn cười, mà Chu Vân lại tao đầu bất não, chít chít ô ô không biết được nói cái gì. Này có tính hay không cho nam đồng bào mặt thể diện à?

Bất quá, trên mạng thật giống như có câu danh ngôn là nói như vậy. Cua gái trước, mình chính là cháu trai, nhẫn nhục chịu khó. Cua được mỹ mi sau, mình chính là nhi tử, học được mạnh mẽ. Các loại hắc hủ hắc hủ rồi mà, nhi tử xoay mình làm lão tử, phát hiệu lệnh!

Đại trưởng phu có thể co dãn, vì ngày mai tốt đẹp, Chu Vân quyết định trước làm trở về cháu trai, để cho Hứa Thái Nguyệt uy phong một cái.

Lại nói, các loại Chu Vân từ hư vô mờ mịt trong ảo tưởng trở lại thực tế, lại phát hiện Hứa Thái Nguyệt cười, hơn nữa còn hướng về phía hắn mỉm cười.

Nhìn đào hồng Tân Nguyệt vậy cái miệng nhỏ nhắn, Chu Vân không khỏi cảm thấy một trận hư hàn. Cái này có phải hay không ý chính mình muốn hồng bát à?

"Tiểu Vân, không nói gạt ngại. Hôm nay ở hẻm nhỏ cùng lời của ngại nói, toàn bộ đều là giả." Hứa Thái Nguyệt một câu nói tựa như sấm sét giữa trời quang, lôi được Chu Vân kinh ngạc.

Giả? Toàn bộ đều là giả? Không đợi Chu Vân kịp phản ứng, Hứa Thái Nguyệt một cái xinh đẹp xoay người, trực tiếp đi vào thang máy, hoa lệ đem hắn vẩy ở trước cửa.

Này đáng chết yêu tinh! Suốt ngày cũng biết gieo họa nhân gian! Thật không có phẩm! Thất đức! Chu Vân tâm tình chán nản nằng thảm.

Nhưng mà, đi vào thang máy Hứa Thái Nguyệt, lại sâu thâm thở một hơi. Nàng ở hẻm nhỏ đối với Chu Vân cam kết, kết quả là thật hay giả, chỉ có bản thân nàng rõ ràng. Mới vừa rồi Chu Vân hỏi, hiển nhiên là động lòng.

Hồi tưởng cáo biệt trước, Chu Vân mặt đầy kinh ngạc biểu tình. Hứa Thái Nguyệt càng có thể khẳng định, chính mình đối với hắn mà nói, vẫn là vô cùng

có sức hấp dẫn.

Tối nay xảy ra rất nhiều chuyện, đưa đến Hứa Thái Nguyệt bất tri bất giác về đến nhà. Chẳng qua là nàng mới vừa vào cửa, liền bị hứa đình lớn tiếng kêu đi qua, nói có chuyện thương lượng. Đúng lúc Hứa Thái Nguyệt cũng có lời nói muốn nói với hắn, thuận nhưng liền đi theo hứa đình vào phòng.

Tối nay bị người tập kích sự tình, phải báo cho biết cha để cho hắn từ trong điều hòa. Hứa Thái Nguyệt cũng không hy vọng, Chu Vân gặp lại bất hạnh nguy hiểm.

Đồng thời, nàng còn dự định ở trước mặt phụ thân đề cử Diệp Văn, để cho hắn trở thành thanh Phủ thành phố đại ca, trông coi trên đường còn đồ các kẻ. Tránh cho còn nữa tên gia hỏa có mặt không trông, đi tìm Chu Vân phiền toái...

Bên kia, làm Hứa Thái Nguyệt sau khi rời đi, Chu Vân ước chừng ở cửa thang máy đứng hơn mười phút, mới phục hồi tinh thần lại.

Thật ra thì Chu Vân sớm liền nghĩ đến, chuyện tốt như vậy, như thế nào lại rơi ở trên người hắn đâu? Mới vừa rồi Hứa Thái Nguyệt lời đã nói rất rõ ràng, hôm nay ở trong hẻm nhỏ hành động, tất cả đều là giả...

Chẳng qua là, Chu Vân đáy lòng nhâm nhiên ôm có một tí may mắn, bởi vì Hứa Thái Nguyệt là đang tức giận dưới tình huống cười nói với hắn lời nói. Ở Chu Vân trong ấn tượng, thuộc về loại trạng thái này Hứa Thái Nguyệt, cho tới bây giờ cũng không có nói qua một câu nói thật.

Nói cách khác, thời đó Hứa Thái Nguyệt rất có thể đang nói láo, mục đích đúng là trả thù tự mình ở Diệp Văn trước mặt trách cứ nàng lắm mồm. Xem ra Không phụ từ nói không sai, cô gái này cùng tiểu nhân, không tốt nuôi vậy...

Đêm đã khuya, mắt thấy nhanh đến mười một giờ, Chu Vân bắt đầu đi ngồi lên xe điện ngầm về nhà. Chu Vân nhà ở tương đối vắng vẻ, sau mười giờ lại không có chuyến tàu đêm đi thông, cho nên hắn chỉ có thể đi tàu địa ngầm đến phụ cận cửa trạm, sau đó chuyển thành đi bộ về nhà.

Xem ra hôm nay là không có cách nào đuổi đến nhà, cho dù chạy bộ cũng phải vượt qua 12h. Thật may hắn trên đường về nhà cũng không tẻ nhạt, bởi vì Chu Vân có thể chậm rãi suy nghĩ, cũng ở lúc không có người, lặng lẽ thi triển quỷ dị năng lực.

Thông qua cùng côn đồ đánh nhau, Chu Vân rất cuộc tin chắc, lão đầu kẹo unction có công hiệu thần kỳ. Ngoại trừ có thể lợi dụng tinh thần lực khống chế bốn phía vật chất trở ra, còn cụ bị tương đối lực lượng kinh người cùng tốc độ. Đây đều là năng lực không thể tưởng tượng nổi a...

Suy nghĩ, Chu Vân liền bắt đầu trực vừa thử nghiệm, muốn nhìn một chút những lực lượng thần kỳ này, rốt cuộc có bao nhiêu thần kỳ.

Đầu tiên, là tập trung tinh lực đi khống chế bên người vật chất, mới vừa rồi trong lúc đánh nhau, hắn cảm ứng rõ ràng đến những này vật chất tồn tại, hơn nữa có thể nhẹ Dịch chỉ huy...

Đáng tiếc, lão Thiên tựa hồ thích vô cùng nói đùa hắn, làm Chu Vân tròn to cặp mắt, liều chết thao tác bên người vật nhỏ. Kết quả lại phát hiện, ngoại trừ nhiều chút nhẹ như phiến lá vật chất, có thể theo hắn chỉ huy, đón gió phiêu động. Khác trọng lượng cấp vật thể, căn bản không mua hắn trường.

Nguyên tưởng rằng có thể hô phong hoán vũ, không ngờ ngay cả hòn đá nhỏ đều không cách nào di động, thật là bạch hưng phấn một trận.

Tiếp đó, Chu Vân thử sử dụng lực lượng cường đại. Nhớ tới ban đầu giẫm chân đá vụn bản lãnh, thiếu niên tức là kích động, lại vừa là hưng phấn. Vậy đơn giản giống như cổ thời đại nội công cao thủ, một bước một cái dấu chân. Chỉ tưởng tượng thôi cũng làm người ta tâm huyết sôi sùng sục.

Chu Vân nhìn một chút dưới chân địa bản, sau đó sử dụng hết toàn lực, hung hãn đạp xuống...

Làm người ta khó hiểu chuyện xuất hiện, bất kể Chu Vân thế nào giẫm đạp, thế nào giẫm, kia sàn nhà chính là không rách. Cuối cùng đem chân cũng giẫm đã tê rần, hắn mới dừng lại hoang đường cử động.

Tê dại! Kết quả này chuyện gì xảy ra? Vừa mới không phải rất thần sao? Bây giờ sao sẽ không linh? Chu Vân vừa chà đến cước nha, một bên oán giận nói. Chẳng lẽ kẹo là một lần tính đồ dùng? Cái này làm cho tràn đầy hứng thú Chu Vân, thật lòng cảm thấy thất vọng.

Ôm cuối cùng về chờ mong, Chu Vân biệt trụ giọng, bắt đầu thử cuối cùng hạng nhất năng lực. Nhưng mà, ngay tại hắn ngừng thở trong nháy mắt, kỳ diệu hiện tượng rốt cuộc xảy ra.

Không khí chung quanh nhất thời chậm lại, đi ngang qua xe buýt, phảng như điện ảnh thả pha quay chậm như thế, chạy bị rửa đen bỏ đi còn chậm lụt. Làm Chu Vân hơi thở lúc, ven đường tĩnh cảnh lại khôi phục bình thường...

Trải qua mấy vòng thử, Chu Vân rất nhanh ra kết luận. Chỉ cần tập trung tinh thần, ngừng thở, chung quanh sự vật sẽ chậm chạp đi xuống. Hay hoặc là nói, tốc độ của hắn biến thành thật nhanh.

Đề nén xuống phần tích thu tâm tình, Chu Vân đem ba lần thí nghiệm tổng kết lại, liền cho ra dưới đây kết quả:

Số một, đầu óc của mình đột nhiên trở nên hảo sử rồi, hơn nữa còn có thể thông qua tập trung tinh thần khống chế bốn phía vật chất. Chẳng qua là loại năng lực này vô cùng yếu kém, chỉ có thể để cho theo gió lá cây, dựa theo dự đoán quỹ tích phiêu động. Nhưng tiền đồ lại bất khả hạn lượng... Siêu năng lực nha!

Thứ hai, thân thể trở nên không khỏi cường đại, tựa hồ hàm chứa không dùng hết lực lượng. Đáng tiếc bây giờ còn sẽ không ứng dụng, trong đó định có

cái gì bí quyết. Giống như tốc độ tăng lên như thế, phải tập trung tinh thần, ngừng thở. Cụ thể như thế nào, còn cần mảnh nhỏ cân nhắc tỉ mỉ..

Thứ ba, 'Tốc độ' tăng lên chỉ có thể ở một cái hô hấp giữa, một khi nhục chí 'Tốc độ' sẽ mất đi hiệu lực. Vạn hạnh trong bất hạnh, đồ chơi này tựa hồ không cần phải lo lắng sử dụng số lần, chỉ cần lại lần nữa hít hơi nín thở, là có thể thường xuyên sử dụng.

Xem ra kia chân què lão đầu bán mình kẹo, đúng là một bảo bối. Tôi nay nếu không có nó tương trợ, chính mình sợ rằng đã chết kiêu kiêu.

Bạn đang đọc truyện *Mỹ nữ lai tập Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 26: Hải hòa vạt

Đây chính là dị năng sao? Chu Văn không khỏi thở một hơi. Trong lúc bất chợt nắm giữ năng lực siêu phàm, hẳn theo lý cao hứng vô cùng mới đúng, có thể lại có chút bận tâm, rất sợ loại năng lực này, sẽ cho mình chọc phải vô số phiền toái. Là phúc thì không phải là họa, là họa thì tránh không khỏi, bây giờ còn là đi được tới đâu hay tới đó đi.

Vì càng quen thuộc năng lực mới, Chu Văn liền nén giận hướng nhà chạy, nhìn một chút nó kết quả có thể thật là nhanh.

Chu Văn bay nhanh chạy như điên, phảng phất một trận gió đêm, lưu động ở trong đường phố. Cho dù có đường người trải qua, cũng rất khó phát hiện sự hiện hữu của hắn. Thị lực hơi chút tốt hơn một chút, thỉnh thoảng có thể thấy một luồng hư ảnh, nhưng lại là chợt lóe lên, không đứng còn tưởng rằng là đèn đường cái bóng ngược.

Ở trên đường về nhà, Chu Văn đổi mấy chục giọng. Nguyên vốn cần một giờ lộ trình, Chu Văn nhưng ở hơn mười phút bên trong chạy tới. Tốc độ nhanh kinh người, ngay cả chính hắn cũng khó mà tin được.

Bất quá, sự thật sắp xếp ở trước mắt, cho dù không tin hắn cũng phải tiếp nhận. Chu Văn ở cảm thấy hưng phấn đồng thời, trong lòng cũng ám sinh cảnh thận. Dù sao này có năng lực quá thần kỳ, muốn truyền ra ngoài, chẳng lẽ bị khoa học quái nhân bắt làm giải phẫu đi.

Chu Văn hít một hơi thật sâu, quyết định, tuyệt đối không thể đem chuyện này tiết ra ngoài, miễn cho bị người khác bắt đi nghiên cứu. Nhưng là, nói đi nói lại thì, có loại này năng lực kỳ lạ. Chắc hẳn cuộc sống sau này, giống như trò chơi mở tác tệ khí như thế, dễ chịu nhiều rồi.

Đang lúc Chu Văn đứng ở trước cửa nhà suy nghĩ lung tung, Chu Thanh Dương mở cửa đi ra: "Là Tiểu Văn sao? Thế nào một người đứng ở cửa không tiến vào?"

Trước đó nghe cửa truyền tới thanh âm huyền ảo, hắn liền đoán được là Chu Văn trở lại. Chẳng qua là Chu Thanh Dương không hiểu nổi, tiểu tử vì sao một mực đứng ở cửa ngăn người.

Chu Văn từ liên tưởng bên trong tỉnh ngộ lại, vội vàng trả lời: "Ba. Ngươi còn chưa ngủ à?"

"Tiểu tử ngươi không có về nhà, ta có thể ngủ sao? Vào nhà nói đi." Chu Thanh Dương một tay đè xuống Chu Văn đầu, đem hắn kéo vào trong nhà: "Hai người thật giống như rất lâu không có tâm sự rồi, thừa dịp ngày mai nghỉ ngơi, chúng ta thật tốt trò chuyện một chút như thế nào?"

"A... Tâm sự?" Chu Văn tròn to đôi mắt thấy Chu Thanh Dương, không hiểu hắn hôm nay tìm chính mình là chuyện gì xảy ra. Chẳng lẽ về nhà quá muộn, cha lại lầm sẽ tự mình đi ra ngoài chung chạ đi.

"Đừng lo lắng, ngươi tới nay kia, ta tâm lý nắm chắc." Chu Thanh Dương tới đến đại sảnh, trước đưa ly nước cho cả người mở hỏi Chu Văn, mới chậm rãi hỏi "Tiểu Văn, nói cho cha, ngươi có phải hay không có yêu mến nữ hài à nha?"

"Phốc..." Chu Văn một cái nước sạch phun ra, hai mắt kinh ngạc nhìn Chu Thanh Dương: "Ba, ngươi hỏi cái này chuyện làm à?"

Lúc trước cha cho tới bây giờ cũng không can thiệp cuộc sống riêng của mình, hôm nay thế nào đột nhiên hỏi tới lời này rồi hả?

"Không việc gì, không việc gì, chẳng qua là hỏi một chút mà thôi. Bây giờ liền hai nhà chúng ta ở, ngươi cũng không cần ngượng ngùng. Nói cho cha, đối phương cô gái như thế nào?"

"A... Nàng... Nàng, rất tốt. Ân, rất tốt." Chu Văn chít chít ô ô nói. Cha cũng quá thần đi, thật giống như đã chắc chắn chính mình có người thích như thế, chính hắn không thể nào tranh cãi. Chẳng lẽ mình thích Hứa Thiên, để cho cha phát hiện?

"Quả nhiên..." Chu Thanh Dương âm thầm gật đầu một cái. Tiểu Vân sờ dĩ vờn lên hùng mạnh, nhất định là cùng cô bé này có liên quan đi.

Nhớ tới trước đây không lâu, hứa đính gọi điện thoại nói cho hắn biết tấm hình chuyện. Chu Thanh Dương liền ôn tồn nói với Chu Vân: "Tiểu Vân a, thân là nam nhân sẽ vì chính mình làm những chuyện như vậy phụ trách. Biết chưa?"

"Phụ trách? Ta tại sao phải phụ... Ta mình bạch! Ta sẽ phụ trách." Vốn không muốn phụ trách Chu Vân, ở đúng phải Chu Thanh Dương kia hung hãn ánh mắt sau, lập tức liền đổi lời nói.

Chẳng qua là, Chu Vân mấp mấp dù nói phải phụ trách, trong lòng lại không có nhận thức.

Phụ trách? Phụ cái gì chứ? Chính mình thật giống như không có làm chuyện thương thiên hại lý à? Cha làm gì hung mãnh nhìn mình lom lom? Chẳng lẽ hắn biết rõ mình ở quầy rượu khinh bạc Hứa Thái Nguyệt... Không đúng! Coi như Hứa Thái Nguyệt tố cáo, cha cũng không khả năng nhanh như vậy nhận được tin tức.

"Tiểu Vân, cha không phản đối ngươi tìm bạn gái, nhưng có một số việc, ngươi phải mình bạch. Thân là nam nhân, phải có thật sự đảm đương, không thể tham đồ nhất thời sung sướng, lỗ nhĩ nhĩ gia hạnh phúc. Còn nữa, bây giờ phải lấy học nghiệp làm trọng, ngàn vạn lần chớ tri hoãn người ta học tập. Biết không?" Chu Thanh Dương nghiêm túc dặn dò.

"Ày... Ta biết rồi. Ba, muốn không có chuyện khác, ta trước tắm một cái rồi ngủ."

Hôm nay cha có chút vui buồn thất thường, nói chuyện cũng không giải thích được. Hắn là muốn cho chính mình lấy học nghiệp làm trọng, đừng bởi vì tư tình nhĩ nhĩ ngộ nhân ngộ kỷ sao? Nhưng mình cùng Hứa Thiên chữ bát đều không thấy một cái, bây giờ nói những này, có thể hay không nói còn quá sớm à?

"Ừ, đi đi. Sớm nghỉ ngơi một chút cũng tốt, trước khi ngủ nhớ được suy nghĩ thật kỹ ba với lời của ngươi nói."

"Được." Chu Vân gật đầu một cái, vội vàng hướng phòng vệ sinh chạy đi. Bây giờ cha dĩ thường có cái gì không đúng, hay vẫn là sớm tránh thì tốt hơn.

Chu Thanh Dương chợt nhớ tới lọt chuyện, vội vàng hướng Chu Vân hô: "chờ một chút, ngươi xem ta, thiếu chút nữa đem đại sự quên..."

Đón lấy, Chu Thanh Dương móc túi ra cái đồng đồng, nhét vào Chu Vân trong tay: "Nhớ phải chú ý an toàn, biết chưa?"

Chu Vân chớp chớp cặp mắt, ngấm trong tay 'Dường như' BCS hài hòa vật, chỉ một thoáng mộng. Cha... Lại đưa chính mình BCS, còn phải chính mình chú ý an toàn. Thần! Quá thần.

Chu Vân vắt hết óc, cũng không hiểu nổi cha dụng ý. Bất quá liền như vậy, nếu không hiểu nổi liền chớ suy nghĩ quá nhiều, tránh cho lãng phí trân quý tế bào não.

Tắm xong trở lại bên trong phòng, có lẽ bởi vì quá mệt mỏi nguyên nhân, Chu Vân còn chưa kịp cẩn thận nhớ lại chuyện đã xảy ra hôm nay, cũng đã ngã xuống giường, ngủ thật say...

"Cái gì? Các ngươi bị người mai phục?" Hứa đình kinh ngạc hỏi. Vừa mới Hứa Thái Nguyệt đã xem tới nay chuyện phát sinh, đại khái nói một lần. Hứa đình quả thực không nghĩ tới, chứ Chí Văn lá gan lớn như vậy, lại dám tìm người đối phó Hứa Thái Nguyệt, thật là cái không biết sống chết gia hỏa.

"Cha, chuyện này ngươi có thể phải phụ trách nha. Nếu như không phải Tiểu Vân liều mình cứu giúp, nữ nhĩ bảo bối của ngươi, nói không chừng liền bị kịch." Vừa nói, Hứa Thái Nguyệt còn nhẹ quét nhẹ rồi hứa đình liếc mắt, đại khái là trách hắn dẫn sói vào nhà, sau đó vẫn không quên khen khen Chu Vân, âm thầm đề cao hắn ở hứa đình trong lòng địa vị.

"Ày..." Bị kịch? Quá nghiêm trọng đi. Hứa Thái Nguyệt có bản lĩnh gì, hứa đình vô cùng rõ ràng. Nếu như con gái thật muốn chạy trốn, bằng vào mấy cái côn đồ, làm sao ngăn được.

Hứa Thái Nguyệt liếc mắt một liềm thấy xuyên phụ thân tâm tư, sâu kín bổ sung nói: "Ta sẽ không bỏ lại Tiểu Vân một người rời đi. Nếu như hắn có bất trắc, con gái nhất định sẽ cùng hắn."

Hứa đình suy nghĩ một chút cũng phải, Hứa Thái Nguyệt nói chuyện với người khác, mặc dù rất không có phúc hậu, nhưng vì người cũng không xấu. Để cho nàng bỏ lại người mình thích một mình chạy trốn, tựa hồ không quá có thể.

Hứa đình lẳng lẳng nhìn Hứa Thái Nguyệt một hồi, mới bắt đầu dĩ thờ dài. Xem ra mình con gái cùng tiểu tử kia quả thật tốt hơn, nếu không nàng cũng sẽ không nói ra sống chết có nhau.

Chu Vân à... Tiểu tử này ở nguy nan đang lúc, còn có thể đứng ra bảo vệ Tiểu Nguyệt. Từ một góc độ nào đó mà nói, hắn quả thật có tư cách trở thành Tiểu Nguyệt bạn trai.

Bất quá, từ trường học cho ra tài liệu, tiểu tử này phạm án ghi chép cũng không ít, thành tích cả lóp đếm ngược, còn thường xuyên trốn tiết trốn học. Lại không nói hắn là có năng lực hay không chiều cô Tiểu Nguyệt, cũng khó bảo đảm đem tới có thể hay không đứng núi này trông núi nọ.

Thật là cái không thể để cho người yên tâm tiểu tử... Nếu không tìm một cơ hội len lén rèn luyện rèn luyện hắn? Để cho tiểu tử học được thành thạo một nghề, để chiều cô Tiểu Nguyệt?

Ngay tại hứa đình trăm tư lúc, Hứa Thái Nguyệt bất thành linh toát ra một câu: "Cha... Ta nghe nha..."

ân... ! ! ! " Tỉnh ngộ lại hứa đình đầu tiên là sững sờ, tiếp tục lúng túng vênh lên khóe miệng: "Tiểu Nguyệt nha ~ không nói với người qua sao? Đừng không việc gì loạn nghe lén trong lòng của người khác lời nói, đó là rất không đạo đức xuống "

"Là thế này phải không?" Hứa Thái Nguyệt ôm hai vai hồ nghi nói: "Cha luôn là len lén tính toán người khác, đó cũng là rất không đạo đức đây."

Cha nào con nấy, đại khái chính là chỉ bọn họ. Một già một trẻ hai con hồ ly, đang ở âm thầm so tài.

"Ta đây không vì hai người lo nghĩ mà ~. Còn có cái đó..." Hứa đình rên rỉ sẽ hỏi: "Người mới vừa nói Tiểu Vân thân thù không tề, đôi mặt mười mấy cơn đồ cũng có thể chống đỡ được. Là thật sao?"

"Ta có cần phải nói dối sao?" Hứa Thái Nguyệt hảo khí không khí trắng hứa đình liếc mắt, đánh nhau lợi hại cũng không phải là cái hào quang chuyện.

Tiểu nha đầu này, càng ngày càng giống mẹ của nàng rồi. Không dùng được một hai năm, nhất định là một xinh xắn đại mỹ nhân. Thua thiệt chính mình còn lo lắng con gái không ai thêm lấy, coi là thật lão hồ đồ.

Hứa đình trong lòng thoáng lăm lăm một phen, ôm quyền chống cằm suy nghĩ nói: "Tiểu Vân thân thù nếu như không tề... Không bằng để cho hần gia nhập người biểu tỳ 'Tinh Không' đi. Cho dù làm tên lính quèn, cũng bị lẫn lộn hình thái xã hội có tiền đồ. Vạn nhất thông qua khảo nghiệm, nói không chừng còn có thể cử đi học đại học. Người cũng không hy vọng lên đại học, liền cùng Tiểu Vân tách ra đi."

" 'Tinh Không' à..." Hứa Thái Nguyệt nghe hứa đình lời nói, cũng bắt đầu suy nghĩ.

"Tinh Không ". Nó là quốc gia ngành đặc biệt, bên trong đặc biệt bồi dưỡng nắm giữ năng lực đặc thù nhân tài. Có thể trở thành 'Tinh Không' một thành viên, kém cỏi nhất cũng là đình cấp lính đặc biệt. Liền như phụ thân từng nói, cho dù làm tên lính quèn, cũng bị trong xã hội diện thoại di động cường.

Quan trọng hơn một chút, nếu như Chu Vân thông qua chính thức nhập môn khảo nghiệm, liền có thể đạt được tổ chức cử đi học đại học. Như vậy, nàng lại có thể cùng với Chu Vân đọc sách rồi.

Phát hiện Hứa Thái Nguyệt có vẻ xiêu lòng, hứa đình liền gia tăng kinh lực giựt giây nói: "Người biểu tỳ là 'Tinh Không' thiếu niên bộ chỉ huy tư lệnh, nàng có thể là phi thường mong đợi người có thể gia nhập. Nếu như người nói lên yêu cầu, chỉ cần Tiểu Vân thực lực không phải quá kém, tin tưởng nàng sẽ đồng ý. Người còn có thể mời tháng thiếu chỉ điểm hần một chút, như vậy muốn thông qua khảo nghiệm, chắc hần không phải chuyện khó..."

"Hừ... Cha thật là người già dặn tinh đây. Cứ như vậy vừa có thể để cho ta gia nhập 'Tinh Không '. Lại có thể âm thầm khảo hạch Tiểu Vân. Đại bá kết quả cho người chỗ tốt gì, lại giúp hần như vậy nói chuyện." Hứa Thái Nguyệt sâu kín nhìn chằm chằm hứa đình hỏi.

Đôi mắt kia ánh mắt chất vấn, hứa đình lập tức ngắc đầu lên, thẳng trừng thiên hoa: "Nào có, nào có... Ta đây không cũng là vì các người chứ sao..."

"Ta đây là không phải nói là tiếng cảm ơn?" Hứa Thái Nguyệt thấy cha chơi xỏ lá, cũng lười để ý hần. Lặng lặng đứng tại chỗ biết, nàng mới tự mình nói: "Bất quá... Đây đúng là một tốt đề nghị. Đối với ta mà nói, chỉ cần có hần ở, đi đâu cũng không đáng kể. Hôm nay ta mệt mỏi, cần nghỉ ngơi."

Nên nói đều nói rồi, hơi cảm giác mệt mỏi Hứa Thái Nguyệt, xoay người liền rời đi hứa đình căn phòng. Ngược lại tương lai còn dài, có lời còn chưa dứt, ngày mai còn có thể tiếp tục thương lượng.

"Ừ, nghỉ ngơi cho khỏe. Đại bá của người bên kia do ta chào hỏi, người có rảnh rồi trực tiếp tìm Tiểu Thiên là được... Ngủ ngon..."

Bạn đang đọc truyện *Mỹ nữ lai tập Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 27: Mỹ nữ cura Đại thụ

Sáng sớm tới, tối hôm qua Chu Vân ngủ đặc biệt ngọt ngào hương vị, không có mộng du cũng không gặp quỷ. Duy nhất không được hoàn mỹ, chính là thức dậy lúc bị sợ hết hồn

Hần ngủ có một thói quen, đó chính là trần. Ngủ 2/ 3, nói trắng ra điểm là mặc cái tam xoa ngủ. Ngoài ra phải biết, nam đồng hải môn đều có một nghịch thiên thuộc tính gọi là Thần bột. Vì vậy ngày mùa hè sáng sớm, Chu Vân tư thế ngủ là thập phần bất nhã, ngang mặt hướng ngày một cây thương!

Chính khi thiếu niên từ trong mơ hồ tỉnh lại, lại phát giác bên người tỉnh huống có cái gì không đúng, dường như có một không tốt tầm mắt chính nhìn thấy hẳn.

Chu Vân chống lên thất lưng nhìn một cái, chỉ thấy Hứa Thái Nguyệt giống như người hiếu kỳ bảo bảo, trong tay cầm thanh tiểu đao, tựa hồ chuẩn bị cưa đại thụ...

"Oa!! Ngươi muốn làm gì!! Không đúng... Ngươi tại sao sẽ ở phòng ta!!" Chu Vân khủng hoảng địa co chặt thân thể, hai tay ôm mền, giống như mới vừa bị người QJ(Cưỡng gian) xong tiểu cô nương, hai mắt kinh ngạc tròn mắt nhìn Hứa Thái Nguyệt. Cô nàng này làm sao sẽ xuất hiện ở gian phòng của mình? Hơn nữa còn muốn cưa rồi chính mình. Chẳng lẽ tối hôm qua kiếm lời nàng tiện nghi, hôm nay qua để báo thù?

Hứa Thái Nguyệt trực tiếp đem Chu Vân kinh hoảng biểu tình không nhìn, dùng Tiểu Đao chỉ chỉ kia dựng đứng lên địa vật không rõ nguồn gốc: "Cái đó, sẽ động."

"Chỉ là bởi vì nó sẽ động, ngươi liền muốn cắt nó sao!" Chu Vân tức giận nói. Nàng là thật không biết hay là giả không hiểu? Muốn rõ ràng rồi, hai ta hạnh phúc thì xong rồi a!

"Ừ!" Hứa Thái Nguyệt đương nhiên gật đầu một cái nói: "Vật này rất chán ghét đây~~!"

"Ngươi..." Người nào nha!! Chu Vân nghe nói như vậy, thiếu chút nữa đã hôn mê. May chính mình kịp thời tỉnh lại, nếu không mạng nhỏ căn sợ là khó giữ được.

Thật ra thì, Hứa Thái Nguyệt cũng không phải là thật muốn cắt Chu Vân. Dù sao nàng cũng không nhỏ, đối với chuyện giữa nam nữ, ít nhiều gì đều hiểu điểm. Chẳng qua là sáng sớm đi tới Chu Vân căn phòng, thấy kia giờ lên thật cao cán thương, nhất thời lòng hiếu kỳ phát tác, mới có thể thử nghĩ dùng cái gì thọc một chút nhìn. Chỉ tiếc, trên người nàng ngoại trừ Tiểu Đao, sẽ không mang khác đồ chơi, cho nên mới đưa đến Chu Vân hiểu lầm.

"Ta nói lớp trưởng đại nhân! Làm phiền ngươi đừng lấy chuyện này tới đùa được không, kia không một chút nào thú vị. Còn nữa, ngươi làm sao sẽ xuất hiện ở nhà ta? Không đúng, nói chính xác, hẳn là phòng ta. Ngươi vào bằng cách nào?"

Chu Vân sau khi hết khiếp sợ, hiển nhiên phát hiện không ổn. Hứa Thái Nguyệt làm sao sẽ xuất hiện ở gian phòng của mình? Phụ mẫu đi đâu?

"Phụ thân của Tiểu Vân thật là hiếu khách đây, ta không nói gì, hắn liền đem ta mang vào."

Sáng sớm hôm nay, Hứa Thái Nguyệt đến tìm Chu Vân, mở cửa nghênh tiếp Chu Thanh Dương, nhất thời bị nàng ưu nhã khí chất chấn trụ. Chỉ cần Hứa Thái Nguyệt không mở miệng nói chuyện, toàn thế giới cũng sẽ làm tưởng nàng là một thực nữ.

Không nghĩ tới con mình, lại cưa được phẩm chất cao như vậy bạn gái, Chu Thanh Dương tức khắc liền sùng sờ cửa. Mà Hứa Thái Nguyệt cũng không nói chuyện, hai người cứ như vậy lẳng lặng chống cự. Cuối cùng vẫn là Dương thanh tú phản ứng khá nhanh, vội vàng đem hai người kéo vào phòng tới.

Đón lấy, Chu Thanh Dương dĩ thường khách khí hỏi nàng, tối hôm qua là hay không với Chu Vân đồng thời. Hứa Thái Nguyệt cũng không thể đưa hay không gật đầu một cái.

Chu Vân cha mẹ lẫn nhau nhìn nhau mắt, tiểu nha đầu toàn bộ đều không nói cái gì bên trong, ở hai trong đôi mắt già nua là biết điều như vậy. Không nghĩ tới Hứa Thái Nguyệt yên lặng, dưới cái nhìn của bọn họ, lại diễn dịch thành xấu hổ.

Chó ngáp phải ruồi, trên trời rơi xuống cái Linh muội muội, như thế cực phẩm con dâu, đi đâu tìm nha! Vì mau sớm thúc đẩy chuyện tốt, Chu Thanh Dương trực tiếp liền đem Hứa Thái Nguyệt mang tới Chu Vân bên trong phòng. Ngược lại từ hứa định kia biết được, hai người tựa như ư đã không phải lần thứ nhất. Huống chi, Chu Thanh Dương hôm qua đêm đã làm tốt viện pháp an toàn, không cần phải lo lắng hai tiểu nhi xông ra họa tới. Thật là đối với sáng suốt cha mẹ...

Chung bên trên thuật, Chu Vân cũng biết rõ ràng chuyện đã xảy ra. Hẳn quả thực không hiểu rõ, cha kết quả làm cái gì manh mối. Tối ngày hôm qua đưa chính mình BCS, hôm nay lại đem Hứa Thái Nguyệt mang tới gian phòng của mình. Chẳng lẽ hẳn muốn làm cho mình cùng Hứa Thái Nguyệt... Không đúng không đúng... Làm sao có thể, trong đó nhất định là có hiểu lầm gì đó.

Chu Vân suy tư rất lâu, cũng không nghĩ ra cái cho nên, liền im lặng hướng Hứa Thái Nguyệt hỏi. "Này, ngươi sáng sớm đến nhà ta làm gì?"

"Tiểu Vân thân thể rất bền chắc đây, ta thích nam nhân cường tráng. Đây là cơ bụng sao?" Hứa Thái Nguyệt đáp một nẻo, đưa tay ngay tại Chu Vân trước ngực dùng sức bóp một cái, đau đến hẳn 'Oa' một tiếng nhảy.

"Ngươi mưu sát a!" Chu Vân vốn là nghe Hứa Thái Nguyệt khen ngợi, còn có chút đắc chí, thậm nói thân thể của mình, nhưng là luyện qua tới. Có thể đảo mắt lại bị người hung hăng ngược một phen, làm hại hẳn hai mắt uông uông, hận chết tiểu nữ tử trước mắt.

"Người trần truồng ở nữ sinh trước mặt, đó là Tiểu Vân không đúng nha." Hứa Thái Nguyệt không nóng không vội nói.

Lời nói này tới thật giống như rất có đạo lý, nhưng suy nghĩ kỹ một chút, lại khuyết điểm chồng chất. Địa điểm xảy ra chuyện ở Chu Vân căn phòng, một người nữ sinh vô duyên vô cớ xuất hiện ở nam sinh bên trong phòng, đến tột cùng là ai không đúng nhỉ?

Đáng tiếc... Vô lý là nữ sinh độc quyền, Tiểu Vân đồng học cũng chỉ đành nhận mệnh...

Đại sáng sớm liền bị người gầy vò, thật đúng là đủ Chu Vân chịu. Thật may hắn là cái nam sinh, không cần ăn mặc, đơn giản chải vuốt sau, liền có thể mang theo Hứa Thái Nguyệt xuống lầu ăn điểm tâm.

Hứa đại lớp trưởng là cán tuần văn đồng học phân phó, ăn uống trên đường giữ yên lặng. Bầu không khí coi như thích hợp, Chu Vân cha mẹ thấy hiển nhiên say sưa tự nhạp.

Đĩ nhiên, muốn Hứa Thái Nguyệt nghe lời là phải trả giá thật lớn, các loại rời nhà sau, Chu Vân liền phải hoàn toàn nghe theo chỉ huy của nàng. Nếu không, tiểu nha đầu đem hắn vô lễ không thành công chuyện tích, nói cho hai lão, để cho 'Lão Thiên' tới chế tài hắn. Chứng cứ chính là Hứa Thái Nguyệt trên cổ vết hôn...

Nếu điểm yếu bị người ta tóm lấy, Chu Vân chỉ có nghe lời răm rắp. Nguyên tưởng rằng hôm nay có thể nghỉ ngơi cho khỏe, ai ngờ chờ đợi hắn, cuối cùng mới tỉnh nồ lệ sinh hoạt.

Cùng hai lão cáo biệt, Chu Vân đi theo Hứa Thái Nguyệt đi tới tiểu khu phụ cận công viên. Tình huống bây giờ cùng chiều hôm qua rất tương tự, Chu Vân hoàn toàn không biết được hứa đại lớp trưởng có cái gì ý đồ.

Chu Vân không nghĩ tự mình chuốc lấy cực khổ, giống như một điểm tiêu nhị như vậy mặt mày vui vẻ yêu kiều mà hỏi: "Lớp trưởng đại nhân, xin hỏi người tìm nhỏ có gì muốn làm?"

Nếu như để cho thanh Phủ nhất trung học sinh thấy, phỏng chừng ai cũng sẽ không tin tưởng, này hèn mọn gia hỏa, chính là trường học trong tin đồn Bá Vương.

Hứa Thái Nguyệt đi ở phía trước, đột nhiên xoay người nói: "Ước hẹn."

"Ước hẹn? Ta và người..." Chu Vân khó mà tự tin trọn mắt nhìn Hứa Thái Nguyệt. Khả nghi... Vô cùng khả nghi... Nàng ngày hôm qua không nói thích mình là giả sao? Hôm nay tại sao lại tìm chính mình ước hẹn? Chẳng lẽ nàng...

Ngay tại Chu Vân hoài nghi mỹ nữ, có phải hay không thích chính mình lúc, chỉ thấy Hứa Thái Nguyệt chậm rãi tiến lên, sau đó giống như một thâm tình người yêu như vậy, dùng giờ lên hai cánh tay nhẹ nhàng câu cổ của hắn.

Nàng... Nàng muốn làm gì? Khó khăn ~ chẳng lẽ muốn tự mình mình? Oa... Thật là lớn gan nha! Bất quá... Ta thích! ! !

YY quá độ Chu Vân, lập tức hai mắt nhắm chặt, mần mê miệng to chờ đợi mỹ nữ dâng nộ hôn. Chẳng qua là qua một hồi lâu, cũng không có bất kỳ phản ứng, đợi hắn mở hai mắt ra lúc, Hứa Thái Nguyệt đã trở về chỗ cũ.

Bỗng nhiên phát hiện trên cổ nhiều sợi giây chuyền, Chu Vân không khỏi hiếu kỳ hỏi "Đây là cái gì?"

Hứa Thái Nguyệt cười một tiếng, lời kéo trong tay liên tiếp 'Giây chuyền' giây thừng: "Đây là ước biết dùng đồ dùng biểu diễn đây, ngày hôm trước ở cửa hàng thú cưng mua xuống."

Chó vòng! ! Phát giác chính mình lại bị làm chó sai sử, Chu Vân nhất thời phun: "Người phát cái gì thần kinh a!"

Tiếp tục Chu Vân vội vàng định gỡ xuống, có thể tiếc nuối phát hiện, chó vòng lại đã khóa lại. Vô luận hắn giãy giụa như thế nào, cũng cời không xuống...

Hứa Thái Nguyệt tránh nhìn chăm chăm đến Chu Vân liều chết giãy giụa, không những không có giúp hắn giải thoát, còn hung hăng kích thích nói: "Rất thích hợp đây..."

Có thể nhẫn nại nhưng không thể nhẫn nhục, Chu Vân bắt lại Hứa Thái Nguyệt, liền đem nàng ép tới bên tường: "Mau giúp ta cởi ra! Nếu không... Nếu không..."

Bởi vì chuyện đột nhiên xảy ra, Chu Vân mình cũng chưa nghĩ ra xử trí như thế nào Hứa Thái Nguyệt. Bất quá, thiếu nữ có lỗi có lỗi thân thể mềm mại, chen chúc chung một chỗ ngược lại vô cùng thoải mái.

"Nếu không cái gì? Muốn vô lễ ta sao?" Hứa Thái Nguyệt bị người đè ở góc tường, vẻ mặt hay vẫn là giống nhau thường ngày ổn định.

"Đúng ! Chính là như vậy! Mau giúp ta cởi ra!" Chu Vân thoáng đi phía trước dùng sức, đem trọng tâm ép tới gần Hứa Thái Nguyệt, chính mỹ mi một tiếng khê hô, mặt đẹp ửng đỏ.

Chẳng qua là, Hứa Thái Nguyệt cũng không sợ, như cũ bình đến tướng đỡ, nước đến đất cản: "Ừ... Vậy người tới đi."

Đây là cái gì đối thoại?

"Tới thì tới! Ai sợ ai! Lại dám dùng xích chó vòng ta! Sẽ để cho người ném thử một chút chó điên lợi hại!" Dứt lời, Chu Vân đột nhiên đưa ra một đôi tặc thủ, không bỏ hướng Hứa Thái Nguyệt hai ngọn núi bắt đi. Thật là cái chính cống con chó vàng...

"Nguyên vốn còn muốn dẫn người đi thấy Hứa Thiên, nếu Tiểu Vân muốn ta, vậy cứ như vậy đi." Hứa Thái Nguyệt lơ đãng nói.

"! ! ! ! " Chu Vân nghe nói như vậy, thô bỉ móng vuốt lập tức kẹt ở giữa không trung: "Người... Người nói cái gì. Đi gặp Hứa Thiên?"

Bạn đang đọc truyện *Mỹ nữ lai tạp Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 28: Nô lệ tình nhân

"! ! !" Chu Vân nghe nói như vậy, thô bỉ móng vuốt lập tức kẹt ở giữa không trung: "Ngươi... Ngươi nói cái gì. Đi gặp Hứa Thiên?"

"Ân hử!" Hứa Thái Nguyệt khẽ mỉm cười, vỗ vỗ dính trên vai bụi đất, liền tự cổ hướng cạnh đi tới. Phát hiện Chu Vân ngốc ngây tại chỗ, tiểu nha đầu vẫn không quên kéo kéo trong tay giấy tờ...

Cổ căng một cái, Chu Vân đồng học giống như cái tiểu Vượng Tài, ngoan ngoãn bị người mang đi, thậm chí ngay cả một tia phản kháng đều không. Có thể tưởng tượng đi gặp Hứa Thiên, đối với Chu Vân mà nói, bao lớn cảm động.

Nếu như một hồi thật có thể thấy Hứa Thiên, bây giờ bị Hứa Thái Nguyệt kéo kéo lại ngại gì. Nhỏ không Nhịn sẽ loạn Mưu lớn, vì cách mạng thành công, bây giờ chỉ có chịu nhục rồi.

Chu Vân âm thầm thề, nếu như Hứa Thái Nguyệt dám nói láo, cho dù mạo hiểm làm cảm thú nguy hiểm, cũng phải đem nàng cho XXOO rồi!

Ở tiểu khu công viên vòng vo mấy vòng, Hứa Thái Nguyệt hơi hướng thụ một phen, mang chó tàn bộ thú vui sau, mới 'Dắt' đến Chu Vân hướng nội thành bên ngoài đi trước. Trong lúc người đi đường liên tục quăng tới quai dị ánh mắt, nhìn đến nàng là quá mức sáng khoái. Áp dụng Hứa Thái Nguyệt trong lòng nói chính là, thật lâu đều không cao hứng như vậy qua...

Mỹ nữ cao hứng, Chu Vân lại mất hồn rồi. Giờ phút này hân tình nguyện dùng túi nhựa bộ trên đầu, cũng không cần để cho Hứa Thái Nguyệt dắt đi dạo phố.

"Mẹ, mẹ mẹ, ngươi mau nhìn! Nơi đó có chi cặp chân đi bộ Tiểu Bạch...!"

"Đưa nhỏ ngốc, đây chẳng phải là Tiểu Bạch..."

"Đó là Tiểu Bạch! Mẹ mẹ nói qua, chỉ có Tiểu Bạch mới có thể bộ cái vòng tròn sao?"

"... .." Phụ nữ hết ý kiến, tình yêu nam nữ chuyện, tiểu hài tử có thể sẽ không hiểu. Cho dù nói cũng uống công.

Nhìn! Cô gái kia cười nhiều hạnh phúc... Không sai, người đi đường đều dùng chúc phúc địa ánh mắt, đưa mắt nhìn Hứa Thái Nguyệt.

Chun ấm áp hoa nô, vạn vật hồi phục. Nhìn Hứa Thái Nguyệt kia ngọt ngào nụ cười, Chu Vân rút cuộc lãnh hội, cái gì là dùng nỗi thống khổ của mình, tới thừa thác 'Người yêu' vui vẻ...

Thế đạo này làm sao lại không có một người phát hiện, hẳn là đường nào khổ không thể tả! !

Trải qua một phen giày vò, hai người thật vất vả rồi đi nội thành. Chu Vân cuối cùng có thể thở phào nhẹ nhõm, mới vừa rồi vạn người nhìn chăm chú tình cảnh, cũng làm hân lúng túng chết. Nhưng nếu không phải đem tự sướng tinh thần phát huy rốt cuộc, tin chắc hết thấy các thứ này cũng là vì chứng minh đối với Hứa Thiên 'Yêu'. Chu Vân sợ rằng đã sớm điên cuồng, đem kia Vạn Ác Chi Nguyên Hứa Thái Nguyệt cho quyền quyền xoa xoa phản vòng lại phản xiên...

Cáo biệt thanh Phủ nội thành, Hứa Thái Nguyệt tiếp tục 'Dắt' đến Chu Vân đi trước. Thời gian trải qua 1 phần 2 giờ... Một giờ... Một lại 1 phần 2 giờ... Hai giờ...

Rời đi nội thành xuyên qua ngoại ô, mắt thấy Chu Vân không nhịn được muốn bùng nổ, hai người rốt cuộc phát hiện một nơi hoa lệ đẹp không biết Thánh Địa. Dọc theo bên trái treo thật cao bảng hiệu nhìn, Chu Vân bừng tỉnh minh bạch, cái này không phải Thánh Địa, nguyên lai là thanh Phủ thành phố quân khu nơi đóng quân.

Hứa Thái Nguyệt mang tự mình tiến tới nơi này làm gì? Du ngoạn? Tham quan? Làm lính? Báo án? Tổ giác? ! ! Nàng sẽ không muốn tổ giác chính mình tới hôm qua vô lễ không thành công đi... ! !

Ngay tại Chu Vân kinh hoàng thất thố, thủ vệ quân khu cửa quân nhân nghiêm nghị hướng Hứa Thái Nguyệt chào nói: "Tứ tiểu thư đại nhân mạnh khỏe. Xin lấy ra ngài giấy chứng nhận..."

Tứ tiểu thư... Đại nhân? Chu Vân mặc danh kỳ diệu địa nhìn về phía Hứa Thái Nguyệt, bây giờ diễn lại vừa là kia một võ tuồng?

Chỉ thấy tiểu nha đầu lấy ra viên hình thù kỳ lạ huy chương, ở ghi danh bản bên trên vẽ một áp, lính gác cửa liền tự giác lui xuống. Bất quá, khi nàng kéo Chu Vân cùng đi vào lúc, lại lại bị người ngăn trở.

"Cái đó... Tứ tiểu thư, quân sự yếu địa người xa lạ không thể tiến vào..." Người xa lạ hiển nhiên là nói Chu Vân. Hắn lần đầu tiên tới chỗ này, trừ hắn ra sẽ còn người nào?

"Vậy không là người xa lạ, là sủng vật. Trên cổ có vòng đây..." Hứa Thái Nguyệt lôi kéo trong tay liên khóa, nhìn đến bọn thủ vệ một trận xấu hổ.

Tin đồn Hứa gia Tứ tiểu thư tính cách quái dị cổ quái, không nghĩ tới lại cổ quái thành như vậy. Dưới mắt bị 'Đất' đến thiếu niên, chắc là nàng bạn trai đi... Thật đáng thương a ~

"Xin lỗi Tứ tiểu thư, cái này không phù hợp quy củ." Đem người làm sủng vật, dĩ nhiên không phù hợp quy củ. Bọn thủ vệ mặc dù thập phần đồng tình Chu Vân, tí ti thương hại ánh mắt, liên tiếp không ngừng hướng hắn thôi tới. Nhưng quy củ còn phải tuân theo, trừ phi có thượng cấp mệnh lệnh, nếu không quân khu trọng địa, có thể không phải là người nào cũng có thể vào.

Đường này không thông, Hứa Thái Nguyệt không thể làm gì khác hơn là cho đại bá gọi điện thoại.

Lấy được cho phép sau, lính gác liền không ngăn cản nữa. Ngay tại Chu Vân bị lôi kéo vào đại môn, lính gác dài lại thần sui quý khiến nói câu: "Đồng chí, cực khổ..."

Vô ý thức lời nói, thiếu chút nữa để cho Chu Vân âm thầm rơi lệ. Rốt cuộc có người có thể hiểu chính mình, này vô tích sự đầu chi khổ cực hai chữ, đó là muốn chết a!

Cũng không biết được là điều kiện phản xạ, hay vẫn là thấu hiểu rất rõ, Chu Vân đường đột trở về lính gác dài một câu: "Vì nhân dân phục vụ..."

"Chào..." Ở lính gác đáng đáp dưới sự hướng dẫn, bọn quân sĩ vô cùng nhất trí hướng hai người chào một cái.

Thật ra thì, chỉ cần có người ra vào đại môn, bọn họ đều phải hành lễ. Bất quá ở trong mắt Chu Vân, lại thay đổi vị.

Tốt biết bao binh lính! Tốt biết bao người anh em! Đoàn người đều tại khích lệ chính mình nha! Cách mạng còn vẫn chưa xong! Đồng chí vẫn cần cố gắng! Hết thảy vì Nữ Thần Hứa Thiên dâng hiến! !! Chu Vân thật chặt nắm chặt quả đấm, ở tự sướng tinh thần dưới tác dụng, hắn lại giành lấy cuộc sống mới.

Đưa mắt nhìn hai người rời đi, đứng gác binh lính rồi rít nghị luận: "Các người nói, hắn với Tứ tiểu thư là quan hệ như thế nào?"

"Hình như vậy là người yêu, không thấy hai người bọn họ mất đi mây lại sao?"

"Làm sao có thể, tiểu tử kia đầu trầm thấp, trái ngược với cái nô lệ..."

"Người chưa từng nghe qua nô lệ tình nhân không?"

"Hắn là sủng vật tình nhân!"

"Ừ... Căn cứ ta nhiều năm kinh nghiệm suy đoán, bọn họ hẳn là rất ái ~ muội ~ quan hệ." Lính gác dài lặng lẽ nói.

"Đại đội trưởng, nghe nói gần đây người và cách vách nữ ngay cả phò, cũng rất ái ~ muội ~ nha!"

"A... Khục khục khục... ! !" Bị người đào ra chuyện xấu hổ, lính gác dài lập tức đại nghĩa lãng nhiên nói: "Các người đứng ngay ngắn cho ta điem! Lắm miệng nữa, cũng đừng trách ta báo lên quân kỷ!"

"Người vô sỉ..." Mọi người viết...

Tiếp tục cùng theo Hứa Thái Nguyệt bước chân của, Tiểu Vân đồng học thần thờ đi vào một tòa 'Vương Cung' .

Ta chuyển kiếp! !

Trở lên bốn chữ, có thể nói là Chu Vân đẩy lòng chân thật nhất tả chiếu. Vàng son lông lấy phòng khách, hoa lệ đường hoàng hành lang. Còn có kia vô số, giá trị liên thành, chỉ cần đánh nát một món đồ đủ hắn bồi thường cả đời kỳ trân khác phẩm. Thanh Phủ ngoại ô khu lúc nào đắp tòa đẹp như vậy Vương Cung? Lúc trước chưa từng nghe qua nha...

Ưc một tiếng, Chu Vân nuốt ngụm nước miếng, tâm kinh đảm chiến đi ở trên thảm đỏ. Ngần vịn lan chớ đem sàn nhà * rồi, chính mình có thể không thường nổi nha... Bồi ~ không ~ lên ~... !

Đang lúc Chu Vân suy nghĩ lung tung lúc, một đạo nhân ảnh đi tới Hứa Thái Nguyệt trước người: "Tứ tiểu thư ngài tới, mời theo liền ngồi một chút, ta đây phải đi thông báo tiểu thư..."

"Được." Hứa Thái Nguyệt khẽ gật đầu, cũng không để ý Chu Vân có đồng ý hay không, liền đem người hướng một bên cái ghế kéo đi. Ngược lại đây chuyện ở trong tay nàng, Chu Vân cho dù không muốn cũng phải đi theo.

"Ồ? Đây chẳng phải là Hứa Thiên quân gia, Điền bá bá sao?" Tinh hồn lại Chu Vân kinh ngạc hỏi.

Mới vừa rồi người kia không phải là mỗi ngày đi trường học, đưa đón Hứa Thiên lão quân gia sao? Nói cách khác, này dường như vương cung vật kiến trúc, lại là Hứa Thiên trụ sở!

Vạn vật đã như vậy, quá biết quá không biết gì! Tức khắc, Chu Vân vạn niệm câu hồi. Nguyên lai khoảng cách của hai người, không chỉ là trong thiên địa, mà là Bách Thế luân hồi.

"Ngày khác ta đầu thai làm hoàng đế, lại tới cưới ngươi Hàaa...! Nhớ chờ ta nha! Ha ha... Ha ha ha..." Mắt thấy Chu Vân nửa si nửa điên hướng cái ghế ngồi xuống, Hứa Thái Nguyệt vội vàng kéo đem giấy thư, chính hấn lao đảo một cái té ngồi dưới đất.

Vốn là tâm tình liền không được, bây giờ còn bị người đùa bỡn đem. Chu Vân lập tức bò dậy tức giận chất vấn: "Ngươi làm gì!"

"Tiểu Vân đừng nóng." Hứa Thái Nguyệt đối mặt Chu Vân hô hồng, không mặn không nhạt giải thích: "Nơi này đồ vật, bình hư rồi ngươi có thể không thường nói. Cho nên... Xin ngồi xuống."

"Ngươi... Ngươi..." Chu Vân ngón tay chỉ một hồi lâu, không ngừng ám chỉ chính mình, trai hiền không cùng nữ đấu! Trai hiền không cùng nữ đấu! Nơi này là Hứa Thiên nhà, không thể để cho người khác chế giễu: "Được ! Ta ngồi xôm! Ta ngồi xôm vẫn không được!"

Lại nói, hôm nay chuyện cười của hấn đã quá nhiều...

Bạn đang đọc truyện *Mỹ nữ lai tập Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 29: Hoa tử muội

"Thái Nguyệt biểu muội! ! !"

Một tiếng hoan thiên hi địa kêu gào, Hứa Thiên xuất hiện ở Chu Vân trước mắt. Nàng mặc cạn màu xanh giấy đeo y, áo khoác ngắn tay mỏng vàng nhạt đáng lùn áo khoác, cộng thêm một cái sa bạch quần dài. Xem toàn thể tới vừa ôn nhu lại rộng lượng, thật là phương hoa tuyệt đại.

Chẳng qua là, bộ này trang bị hình như là quần áo mùa thu nha! Trời nóng bức mặc như vậy còn có thể không xuất mồ hôi, nữ nhi nhất định là luyện qua tới...

Nhìn Hứa Thiên chậm chậm đi tới, Chu Vân biết bao muốn giang hai cánh tay nghênh đón. Chỉ tiếc, mỹ nữ người muốn tìm, không phải hấn...

Chỉ thấy Hứa Thiên nhanh chóng kéo Hứa Thái Nguyệt tay, sau đó liền hướng ghế sa lon đi tới: "Biểu muội đại nhân mạnh khỏe! Tiểu Thiên cái này thì đi cho ngươi pha trà."

Không nghĩ tới Hứa Thái Nguyệt vì người như vậy sắc bén, đi đến chỗ nào đều là 'Đại nhân'. Ở trước mặt bạn học là lớp trưởng đại nhân, ở trước mặt thủ vệ là Tứ tiểu thư đại nhân, bây giờ lại vừa là biểu muội đại nhân. Cường thế nha...

"Biểu tỷ pha trà từ trước đến giờ uống không ngon, chẳng qua là ta khát." Hứa Thái Nguyệt thân nhiên đón nhận Hứa Thiên hiến mị, vẫn không quên dặn dò một phen để cho nàng nhanh lên một chút, hết thấy đều là như vậy tự nhiên.

"Ân ân. Ta đi làm ngay... A!" Có lẽ có khách đến, Hứa Thiên biểu hiện kích động vô cùng, thiếu chút nữa cho thảm trật chân té, kia mơ hồ bộ dáng khả ái, nhìn đến Chu Vân một trận si mê.

Đối với Hứa Thái Nguyệt nói nàng pha trà uống không ngon, Hứa Thiên ngược lại không có gì oán niệm. Chắc là đã sớm lãnh giáo qua Hứa Thái Nguyệt miệng lưỡi sắc bén.

Chu Vân nhìn đỉnh đỉnh đương đương lu bù lên Hứa Thiên, trong lòng không khỏi cảm thấy hiếu kỳ. Hai người này kết quả ai mới là biểu tỷ à? Tình huống bình thường không phải làm em gái đòi hỏi tỷ tỷ sao? Chờ một chút ! Hứa Thiên là Hứa Thái Nguyệt biểu tỷ! ! ! Đây là chuyện gì xảy ra!

Phản ứng lại Chu Vân, vội vàng thốt Hứa Thái Nguyệt, nho nhỏ âm thanh hỏi "Cái đó... Hứa Thiên là ngươi biểu tỷ?"

"Không thể sao?" Hứa Thái Nguyệt mắt mị mị cười nói. Nhìn Chu Vân khiếp sợ áo nảo về mặt, nàng đánh đậy lòng cảm thấy thoải mái.

"Ây..." Lần này ngược lại tốt, đơn giản địa một câu nói, sẽ để cho Chu Vân á khẩu không trả lời được.

Hứa Thiên là Hứa Thái Nguyệt biểu tỷ, này tựa hồ không thích hợp dùng có thể hay không để hình dung. Lão Thiên nhất định phải hai nàng trở thành chị em gái, nguoi có thể đem nó thế nào?

Lòng tràn đầy ủy khuất tròn mắt nhìn Hứa Thái Nguyệt, lúc này Chu Vân giống như một oán phụ, không ngừng trong lòng vẽ vòng tròn nguyên rủa. Này đáng chết yêu tinh! Biết rất rõ ràng mình thích Hứa Thiên, lại còn tri tình không báo. Chẳng lẽ nàng cố ý muốn nhìn ta trò cười hay sao? Sớm biết hai nàng có tầng quan hệ này, chính mình vậy còn cần phải ngày ngày ở cửa trường học phạt đứng nha!

Bất quá, đem như đã nói qua, Hứa Thiên như vậy hiền huệ, mà Hứa Thái Nguyệt lại... Ân, đáng vẽ đảo giống nhau đến mấy phần, hai người đều là đáng quý địa mỹ nữ. Chỉ là trừ xinh đẹp, các nàng căn bản là không có khác điểm giống nhau rồi. Bất luận là khí chất hay vẫn là cá tính, hoàn toàn không tìm được chỗ tương tự. Thật đúng là không nhìn ra, các nàng là đôi với hoa tỷ muội...

Ngay tại Chu Vân nhìn chăm chăm Hứa Thiên miểu không ngừng lúc, Hứa Thiên cũng lưu ý đến kia kẻ gian vậy ánh mắt.

Ồ... Đây chẳng phải là Tiểu Vân sao? Pha trà trung Hứa Thiên, trong lúc vô tình liền liếc lên ngồi xỏ ở một bên Chu Vân. Hấn làm sao tới rồi hả? Hơn nữa còn bị biểu muội vòng, thật cảm giác đáng thương...

Tầm mắt do Chu Vân trên cổ cái vòng tròn, chuyển tới Hứa Thái Nguyệt trong tay liên khóa, Hứa Thiên đầu nhất thời xuất hiện hai cái chữ viết công thức.

Công thức một: 'Nam nhân + sủng vật liên = nam sủng!'

... ..

Thật giống như không đúng... Bởi vì Thái Nguyệt biểu muội là nữ sinh, hai người không thể nào là đồng tính chi cánh tay... Hơn nữa Tiểu Vân 'Khí dương cương' nặng như vậy, một đôi mắt giáo hoạt cốt chuẩn cốt chuẩn ở trên người nàng lớn vòn, không thể nào cũng có 'Long Dương tốt' . Cho nên...

Câu trả lời chính xác hẳn là công thức hai: 'Sủng vật liên + nam nhân = sủng nam!'

... ..

Ân ân ân! Tiểu Vân nhất định là biểu muội ngưỡng mộ trong lòng địa đối tượng, bởi vì thích khắp nơi miểu nữ sinh, mới có thể bị vòng. Lúc này mới phù hợp biểu muội tính cách. Không nghĩ tới có thể để cho Thái Nguyệt động tình người, lại là Tiểu Vân đồng học. Thật là ngoài dự đoán mọi người nha...

Chung bên trên thuật, Hứa Thiên suy nghĩ mặc dù có nhảy, nhưng kết quả phân tích coi như OK.

Kể tiếp tình trạng có chút không được tự nhiên, Hứa Thái Nguyệt giống như thường thức trà đại sư, sân vắng ưu nhã ngồi ở trên ghế sa lon thường thức trà. Hứa Thiên thành học nghệ, ngoan ngoan ngồi tĩnh Hậu lão sư đánh giá. Về phần Chu Vân, hấn không ngừng phát ra tiếng ô ô, dường như ở cầu xin đại gia phần thưởng chút nước trà uống, đây chính là Hứa Thiên tự tay pha trà nha.

"Tiểu Nguyệt biểu muội, vị này liền là bạn trai của nguoi đi." Hứa Thiên trong lúc vô tình một câu nói, trong nháy mắt để cho kia bầu không khí ngột ngạt phát sinh biến chuyển.

"Không phải! !" Chu Vân cùng Hứa Thái Nguyệt miệng đồng thanh nói.

"Vậy sao nguoi... ?" Hứa Thiên nghi nhìn Chu Vân, chính xác điểm, hẳn là trên cổ hấn chó vòng.

Khôn khéo Hứa Thái Nguyệt, dĩ nhiên minh bạch trong đó lời nói ý, vì vậy liền giải thích: "Nó nhưng là ta mới xin nuôi sủng vật. Bởi vì thuộc về thời kỳ động dục, cho nên không thể không cần liên điều vòng."

"Thái Nguyệt! Nguoi nói ai phát tình a!" Thật là thúc thúc có thể nhịn thăm thăm cũng không thể nhẫn a! Cô nàng này một đến hai, hai đến ba địa khiêu chiến chính mình tính nhẫn nại. Nếu là cũng không làm âm thanh, nàng còn không bay đến bầu trời!

Ngay tại Chu Vân chuẩn bị nổi dóa lúc, chỉ thấy Hứa Thái Nguyệt nhẹ nhàng vén lên mái tóc, lộ ra trắng nõn cổ. Ở đó ngọc nộn xuyên thấu qua đỏ địa trên da thịt, vô cùng dễ thấy in một đạo đỏ nhạt: "Đây chính là tối hôm qua chó gặm vết hôn... A ân..."

Chu Vân không đợi Hứa Thái Nguyệt nói hết lời, đã sợ đến chạy như bay lên, đem cái miệng nhỏ nhắn của nàng che.

"Nàng nói đó là tối hôm qua bị muỗi chích muỗi vết!" Chu Vân mắt hết hồn vía địa giải thích. Chuyện này phải bị Hứa Thiên hiểu lầm, cuộc sống của mình có thể thi xong rồi!

"Kỳ... ! ! !" Hứa Thiên dùng kia nghi coi địa ánh mắt nhìn chăm chăm Chu Vân, nhìn đến hấn cả người thẳng đổ mồ hôi lạnh: "Tiểu Vân đồng học rất khả nghi á."

Nàng hiền nhiên không tin Chu Vân chuyện hoang đường.

"Ta... Ta... Lúc ấy là nàng buộc ta." Chu Vân mặt đầy khổ qua tướng nói. Nếu không phải Hứa Thái Nguyệt cường hôn chính mình, mình cũng sẽ không xung động rồi loạn tính tình.

Nam nhân mà, dù gì cũng được khen là nửa người dưới động vật. Này kia có thể trách hấn à? Nếu như bị mỹ nữ đẩy ngã còn ngồi trong lòng mà vẫn không loạn, đây chẳng phải là nam nhân, vậy kêu là công công!

Hứa Thái Nguyệt đem bụng bít ở mép bàn tay dôi đi, không thèm chú ý đến đến Hứa Thiên, không nóng không vội địa hỏi ngược lại: "Ngươi tin không?"

"A ô ~ a ô ~" Hứa Thiên vô cùng quả quyết lắc đầu, biểu thị nàng không tin Chu Vân. Nhưng trong lòng lại nhanh chóng phân tích...

Biểu muội cường bách Tiểu Vân? Có thể! Căn cứ Tiểu Nguyệt cá tính, tuyệt đối làm ra chuyện này.

Bất quá, Hứa Thiên có thể không muốn đắc tội Hứa Thái Nguyệt, đây chính là cái vô cùng thống khổ chuyện. Cho nên, không thể làm gì khác hơn là ủy khuất Tiểu Vân bạn học. Hứa Thiên âm thầm hướng Chu Vân nói xin lỗi...

Hứa Thái Nguyệt sâu kín dôi đi ánh mắt, lạnh lùng mắt đối mắt Chu Vân hỏi "Bây giờ, ngươi còn có di ngôn gì phải nói?"

Ngồi xem Chu Vân rơi vào quần cảnh, là nàng trọn đời thú vui...

"Chuyện này... Ta..." Đối mặt hai vị mỹ nữ cường thế tra hỏi, Chu Vân quả thực không nghĩ tới biện pháp đối phó. Cuối cùng linh quang chợt lóe, chỉ có lấy lui làm tiến: "Ta... Ta mắc đại! ! Ta muốn đi nhà vệ sinh, các ngươi chậm rãi trò chuyện!"

Lời còn chưa nói hết, hấn đã nhanh chân chạy người. Đùa gì thế! Muốn ở Hứa Thiên trước mặt thừa nhận tội hôm qua phát. Chूं, còn không bằng một đao giết hấn đi!

"Phòng vệ sinh ở bên trái giao lộ quẹo phải lại quẹo trái nha!" Hứa Thiên thấy Chu Vân chạy ra, vô cùng thông cảm vì hấn bày xong nấc thang.

Biểu muội mình tính cách như thế nào, làm biểu tỷ như thế nào lại không biết, lúc trước nàng cũng không ít thao tâm. Bây giờ thấy Chu Vân có thể với Hứa Thái Nguyệt sống chung quá mức hòa, Hứa Thiên trong lòng từ trong thâm tâm cảm thấy cao hứng.

Chẳng qua là... Chu Vân tựa hồ chạy nhầm phương hướng, phòng vệ sinh ở bên trái giao lộ, bên phải là cha văn phòng. Ứng nên sẽ không xảy ra vấn đề đi...

Bạn đang đọc truyện *Mỹ nữ lai tập Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 30: Tinh Không

Cho đến Chu Vân thân ảnh biến mất ở hành lang, Hứa Thái Nguyệt mới nhẹ nhàng thả ra trong tay nước trà nói: "Chúng ta là không phải nên nói chuyện chính sự rồi."

"Không biết tiểu muội hôm nay đến thăm, có chuyện gì cho nhau biết?" Hứa Thiên khẽ cười đến, nếu như Chu Vân vẫn còn, định sẽ phát hiện nàng hai tỷ muội đều rất thích mỉm cười. Chẳng qua là Hứa Thiên cười lên, để cho người cảm thấy rất thân thiết, mà Hứa Thái Nguyệt mỉm cười lúc, thường thường ý nghĩa có người muốn xui xẻo.

"Ta lần này tới là chuẩn bị gia nhập Tinh Không." Hứa Thái Nguyệt không nói nhảm, trực tiếp tiến vào chính đề: "Mà điều kiện chính là để cho Chu Vân cùng ta đồng thời."

Rất sớm trước, Hứa Thiên liền nhận được thượng cấp mệnh lệnh, mời qua Hứa Thái Nguyệt gia nhập Tinh Không, bởi vì nàng có hiếm hoi hệ siêu tự nhiên năng lực. Đáng tiếc, Hứa Thái Nguyệt lấy không thú vị vì lý do cự tuyệt Hứa Thiên.

"Biểu muội muốn gia nhập Tinh Không, Tiểu Thiên là vô cùng hoan nghênh. Bất quá muốn cho Tiểu Vân gia nhập, lại vô cùng không ổn. Đầu tiên hấn không phải Dị Năng giả, thứ yếu..." Hứa Thiên do dự biết nói: "Lấy thực lực của hấn bây giờ, gia nhập Tinh Không chỉ sợ sẽ có nguy hiểm."

"Hấn có thể được. Không giải thích..." Hứa Thái Nguyệt đơn giản dễ hiểu sáu cái chữ, chính Hứa Thiên nhức đầu không thôi. Chuyện này cũng không phải là người nói được là được, Tinh Không là quốc gia vô cùng đặc thù ngành, tiếp nhận nhiệm vụ thậm chí Beat công phu, đặc vụ bộ còn nguy hiểm

hon. Vạn nhất trong lúc Chu Vân có chuyện bất trắc, người nào chịu trách ả?

"Nếu không biểu muội suy nghĩ thêm một chút? Gia nhập 'Tĩnh Không' cũng không phải là nói đùa nha, một khi tiến vào, lại không thể giống như như bây giờ vậy tự do rồi. Ban đầu ngươi không phải là bởi vì những này điều quy, mới cự tuyệt người ta mời sao?"

Hứa Thiên mặc dù rất hi vọng Hứa Thái Nguyệt có thể gia nhập, nhưng muốn cho Chu Vân đi cùng, vậy thì không dễ làm. Cái này cũng không biểu thị nàng không có cái năng lực kia, mà là lấy Chu Vân thực lực bây giờ, quả thật không thích hợp gia nhập 'Tĩnh Không'.

"Khác dị năng ngành có hay không tự do ta không biết, nhưng 'Tĩnh Không' tuyệt đối không có vấn đề. Thân là quốc gia của ta thập đại dị năng công hội, nắm giữ hơn trăm vị đỉnh cấp dị năng cao thủ hẳn dạ Tĩnh Không, hơn nữa Hứa gia làm hậu trưởng, cho dù là Tà Nghị biết, cũng không dám tùy ý rung chuyển 'Tĩnh Không' ..."

Vừa nói, Hứa Thái Nguyệt hít một hơi thật sâu: "Mọi người đều là người thông minh, năng lực của ta biểu tỷ hẳn rõ ràng. Cho nên có lời hay vẫn là nói thẳng đi..."

"A á... Nhìn lên đừng trong lòng người lời nói, là rất không lễ phép nha." Hứa Thiên bĩu môi nói. Nàng không nguyện ý nhất chính là với biểu muội mình đàm phán, quyền chủ động hoàn toàn bị đối phương nắm giữ, nàng là không có biện pháp nào.

"Ngươi nếu là hoài nghi hẳn thực lực không đủ, không ngại tự mình khảo nghiệm một phen. Nói không chừng sẽ có thu hoạch ngoài ý muốn..." Hứa Thái Nguyệt thờ ơ nói.

"Nếu biểu muội nói như vậy... Vậy thì thử một chút đi..." Hứa Thiên bất đắc dĩ thờ dài nói: "Để cho tháng thiếu cùng so với hẳn bị, nếu như Tiểu Vân có thể chống nổi ba chiêu, ta đây cũng đồng ý hẳn gia nhập 'Tĩnh Không'. Nếu như ngay cả ba chiêu cũng không chống nổi..."

Hứa Thái Nguyệt không đợi Hứa Thiên nói xong, vẫn lạnh lùng địa nhìn chăm chú nàng hỏi "Ba chiêu sao?"

Loại này căm thù ánh mắt, nhìn đến Hứa Thiên rất không được tự nhiên, nàng không hiểu biểu muội vì sao lại đột nhiên tức giận.

"Quá nhiều sao?" Hứa Thiên yếu ớt hỏi một câu.

"Đề nghị của ngươi, ta không chấp nhận." Hứa Thái Nguyệt lãnh đạm nói.

"... Có thể đây đã là cực hạn..." Hứa Thiên muốn khóc mà không ra nước mắt rồi. Từng có cao nhân vì nàng coi bói, nói nàng đời này có một vị khắc tinh với hai gã đối thủ. Đối thủ một người trong đó là của nàng địch thủ cũ, một cái khác chứ sao... Chính là dưới mắt biểu muội đại nhân...

"Cho dù là biểu tỷ ta, ta cũng không cho phép ngươi coi thường hẳn." Hứa Thái Nguyệt khoanh tay đứng lên: "Trong vòng mười chiêu, tháng thiếu nhất định bị thương. Không giải thích!" Lại thấy cường hãn 'Không giải thích'. Thật là tú tài gặp bình, có lý không nói được a.

"Tốt lắm! Tự lấy tháng thiếu bị thương làm tiêu chuẩn." Lúc trước Hứa Thiên còn lo lắng yêu cầu quá thấp, bị Chu Vân may mắn vượt qua kiểm tra. Thực lực bất quá cứng rắn gia nhập Tĩnh Không, kia chỉ làm liên lụy chính mình...

Không phân tả hữu Chu Vân, giống như một cái con ruồi không đầu, bị lạc ở có bên vô tận địa trên hành lang. Nhìn kia căn khôn Bát Quái tựa như giao lộ, hẳn thập phần hối hận ban đầu không có ở góc tường lưu lại ký hiệu, bây giờ ngay cả trở lại phòng khách phương hướng cũng làm cho quên, thật là bị kịch.

Nhưng mà càng xui xẻo là, Chu Vân nhắc chân nghĩ tại bên tường làm một ký hiệu, từ cạnh lại dần hiện ra một vết bóng đen. Tiếp tục tình huống gì không có hiểu rõ, cũng làm người ta hung hăng ép trên mặt đất, cũng bị Quân Dao úp xuống đến cục xương ở cổ họng.

"Là ai phái ngươi tới? Mục đích là cái gì? Nói mau!" Một cái thanh âm lạnh lùng truyền tới.

"Ngươi là ai nha! Khốn kiếp! A! Nhẹ một chút... Gãy rồi! Gãy rồi!" Chu Vân vô duyên vô cớ bị người ta tóm lấy, vẫy tay liền hướng đối phương đập tới. Chẳng qua là người tới vô cùng mạnh mẽ, thuận thế lắc một cái, đem hẳn cánh tay tay thành 30 độ khúc quanh khóa ở sau lưng.

"Đừng động! Nếu không cắt không chỉ có riêng là một cái cánh tay. Ta hỏi ngươi một lần nữa, là người nào phái ngươi tới."

Này vậy là cái gì đồ chơi à? Hứa Thiên nhà Cẩm Y Vệ sao? Chu Vân bị người mặt hướng xuống dưới ép trên mặt đất, không cách nào nhìn thấy người tới lúc nói chuyện biểu tình, nhưng từ trong giọng nói nghe, lại có thể xác định hẳn cũng không phải là nói đùa.

Nếu như hẳn tiếp tục giãy giụa, không đúng cánh tay cùng mạng nhỏ liền khó giữ được. Đặt trên cổ dao, nhưng là thế kỷ trước nhân hiệu nổi tiếng Quân Dao, MA đệ độ OGA. T. A. K! Bây giờ thị trường đã đoạn hàng, bị người yêu thích cắt giữ.

Chu Vân trăm ngàn lần không nghĩ tới, khi còn bé tha thiết ước mơ Vật sư tâm, sẽ ở như tình huống như vậy xuống thấy, thật TM (con mẹ nó) gặp quý...

"Nói cái gì à? Ta như vậy có thể thật dễ nói chuyện sao? Ngươi trước buông tay!" Chu Vân thập phần ủy khuất hô. Hẳn không đã nghĩ ở bên tường đập cho một cước, lưu cái ký hiệu, phải dùng tới đại hình phục dịch sao?

"Tháng thiếu, ngươi đang làm gì vậy? Thế nào như vậy làm ồn?"

Hứa Chấn, cũng chính là phụ thân của Hứa Thiên. Hắn mới vừa ở thư phòng tiếp điện thoại xong, liền nghe được môn ngoài truyền tới bình bình bâng bâng thanh âm, vì vậy liền mở miệng hỏi.

"Tư lệnh, có người xâm lăng." Vị này đem Chu Vân giam thiếu niên lập tức trở về bẩm.

"Người xâm lăng?" Trước đó Hứa Chấn nhận được điện thoại chính là hứa đình đánh tới, bảo hôm nay Hứa Thái Nguyệt sẽ mang bạn trai đi viếng thăm. Kỳ dụng ý chính là gia nhập "Tinh Không". Hi vọng hắn có thể đóng chiếu một chút.

Phòng chừng thảng thiếu trong miệng người xâm lăng, chính là hứa đình điện thoại nói tới, chính mình cháu ngoại gái bạn trai đi.

Hứa Chấn suy nghĩ một hồi nói: "Người trước dẫn hắn vào đi."

Trước đây không lâu, nghe hứa đình thổi nhà mình con gái cho hắn tìm một Cháu rể, hứa chấn kinh đến thiếu chút nữa không có từ trên ghế té xuống. Thầm nói tiểu Nguyệt nha đầu có thể kết giao bằng hữu, đã coi như là kỳ tích. Bây giờ lại chính ra cái thanh mai trúc mã bạn trai, thật là để cho người khó mà tự tin.

"Là." Thiếu niên ứng tiếng, liền đem Chu Vân kéo vào thư phòng.

Hứa Chấn trầm mặc đánh giá mặt đầy không phục, giống như là tức giận không có địa phương ra Chu Vân. Thầm nói tiểu tử này, tựa hồ bị tưởng tượng còn phải phổ thông, đơn giản như vậy liền bị thảng thiếu bắt giữ. Để cho hắn gia nhập Tinh Không, nhiều lắm là làm một thành viên vòng ngoài, có lẽ ngay cả tiểu binh cũng không bằng... Khó làm a.

"Người chính là Chu Vân?" Hứa Chấn mở miệng hỏi.

"Ồ? Đại thúc ngươi biết ta?" Chu Vân tự hỏi, nơi này ngoại trừ Hứa Thiên vị này ngày hôm qua mới vừa làm quen "Bằng hữu". Liền không có người quen. Trước mắt có thể kêu ra tên mình đại thúc, là vị nào đâu?

"Ta là phụ thân của Hứa Thiên." Hứa Chấn bình thản nói, sau đó cầm lên trước người nội tuyến điện thoại liên lạc nói: "Điện bá, làm phiền ngươi để cho Tiểu Thiên các nàng thư đến phòng một chuyến."

"A! Nguyên lai là Nhạc...!" Cha vợ phụ chữ còn chưa nói ra miệng, Chu Vân liền vội vàng ngậm miệng. Hắn rất ngại thơ ngây, bây giờ gọi cha vợ có thể không phải lúc, ít nhất đắc cộng thêm tương lai hai chữ.

"Ta mặc dù có thể xác nhận ngươi là Chu Vân, nhưng để cho an toàn, hay là để cho Tiểu Thiên tới xuống. Quân khu yếu địa, nếu có chiêu đãi Bất Chu, xin tiểu hữu tha thứ." Hứa Chấn nói.

"Đâu có! Đâu có! Thúc thúc cực khổ! Nơi này cũng không tệ lắm nha!" Biết trước mắt là Hứa Thiên cha, Chu Vân còn không ngoan giống như con mèo mị. Cho dù bị người gắt gao bắt, hắn cũng không có câu oán hận nào.

Chẳng qua là loại này hiển mị hành động, chẳng những chưa cho Hứa Chấn lưu lại ấn tượng tốt, ngược lại để cho hắn cảm thấy, Chu Vân là một gió chiều nào theo chiều nấy nịnh bộ tình...

Bạn đang đọc truyện *Mỹ nữ lai tập Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 31: Hứa Thiên bạn trai

Không bao lâu, Hứa Thiên cùng Hứa Thái Nguyệt đi tới thư phòng. Nhìn thấy giống như tù phạm như thế bị người xách theo Chu Vân, hoặc là cảm thấy thú vị, Hứa Thiên cười cười hướng hắn phát phát tay: "Này! ^.^"

"Này...~" Chu Vân điều kiện phản xạ, cũng cười xấu hổ cười. Ở chật vật như vậy dưới tình huống thấy Hứa Thiên, trong lòng của hắn khỏi phải nói phiền muộn bao nhiêu.

"Thảng thiếu, ngươi trước buông ra Tiểu Vân, hắn không là người xấu." Hứa Thiên chậm rãi đi tới Chu Vân bên người hỏi "Tiểu Vân đồng học, ngươi không phải đi phòng vệ sinh sao? Làm sao chạy đến Cha ta thư phòng à nha?"

Đối với cái vấn đề này, Chu Vân cũng rất muốn biết. Chính mình rõ ràng mượn đi tiểu độn chạy ra, thế nào chỉ chớp mắt, sẽ đến cha vợ đại nhân thư phòng. Thật không hiểu nổi chính mình tại sao sẽ như vậy xui xẻo, không thể làm gì khác hơn là thở dài, mượn dùng câu danh ngôn trả lời: "Hôm nay, ta ở

cuộc sống trên đường bị lạc..."

Thật ra thì, ở Chu Vân chạy sai giao lộ lúc, Hứa Thiên đã dự đoán được tình huống trước mắt, nàng sờ dĩ như vậy hỏi, chẳng qua là gián tiếp hướng Hứa Chấn giải thích, nói cho hắn biết Chu Vân chẳng qua là đi nhầm đường, mới có thể lầm đụng vào thư phòng, cũng không phải là cố ý quấy rầy hắn.

Biết Chu Vân là Hứa Thiên đồng học, tháng thiếu cũng thu hồi Quân Dao, đứng ở Hứa Chấn bên người. Trùng hoạch tự do Chu Vân, lập tức quay đầu xong tròn mắt nhìn đánh lén thẳng nhỏ của hắn. Ngắm lên trước mắt cùng mình tuổi tác xấp xỉ thiếu niên, hắn giận đến thiếu chút nữa phần thân nhào tới với tiểu tử này liều mạng.

May mà tên khốn này, mình mới ở Hứa Thiên trước mặt ra côm nảm! Hắn ngoại trừ vóc dáng cao hơn chính mình điểm, da thịt so với chính mình điểm đen, bắp thịt thật giống như cũng so với chính mình bền chắc điểm, thật ra thì cũng không có gì lớn. Mới vừa rồi kết quả là chuyện gì xảy ra, trong nháy mắt liền bị chế phục?

"Ha ha, Tiểu Vân thật thú vị đây." Hứa Thiên nhìn nhìn Chu Vân mặt đầy sắc mặt giận dữ, liền ôn nhu sờ sờ đầu hắn, tránh cho hắn nhất thời xung động, làm ra chuyện ngốc ngếch.

Trước mắt Chu Vân cũng không phải là tháng thiếu đối thủ, vạn nhất đánh nhau, tình huống tuyệt đối là thiên về một bên.

Hứa Thiên sờ ta! Chu Vân hai tay ôm não, giống như một ngu si như thế, ngây tại chỗ cười ngây ngô, bộ dáng kia nhìn đến Hứa Chấn vạn phần không hiểu. Hắn không phải Tiểu Nguyệt bạn trai sao? Bị Tiểu Thiên sờ một chút, làm sao biết cao hứng đến như vậy? Thật không rõ Tiểu Nguyệt vừa ý hắn nơi đó...

"Bây giờ còn bí sao?" Hứa Thiên đột nhiên chuyển hướng Hứa Thái Nguyệt hỏi. Ý của nàng rất rõ ràng, Chu Vân căn bản không phải tháng thiếu đối thủ, tình huống vừa rồi đã đã nói rõ hết thảy.

"Nhìn dáng dấp người tựa hồ rất nhớ hắn thua đây. Bất quá..." Hứa Thái Nguyệt liếc Chu Vân liếc mắt, nói tiếp: "Hắn không phải người có thể đoán trước người." "

"Thật sao? Ta chỉ là không muốn hắn bị thương." Hứa Thiên cười nhạt rồi: "Người hắn biết, ta không có thể đoán trước người gần có một cái."

Nghe nói như vậy, Hứa Thái Nguyệt cũng lễ phép trở về cái mỉm cười: "Có lẽ người đó chính là hắn."

Tiểu Nguyệt mỹ mi làm việc thể mạnh vô cùng, hơn nữa ngoan cố, trong lòng nhận định đồ vật, bất luận người khác nói như thế nào cũng sẽ không thay đổi. Sau khi nói xong, nàng liền không để ý tới nữa Hứa Thiên, kéo lên một cái Chu Vân trên cổ liền điều liền đi ra ngoài.

Còn ngốc vu vu chìm đắm trong kinh hi chính giữa Chu Vân, chỉ cảm thấy cổ căng một cái, sau đó liền không giải thích được bị người cường ép dắt đi: "Này uy? Người kéo ta đi kia a..."

Ngay tại Chu Vân hai người sắp biến mất ở giao lộ lúc, trên hành lang truyền đến Hứa Thái Nguyệt thanh âm: "Ta sẽ ở sân diễn luyện các người..."

Đôi mắt chưa bao giờ tuân quy đạo củ Hứa Thái Nguyệt, Hứa Chấn cũng cảm thấy trở nên đau đầu: "Ai... Tiểu Nguyệt cũng thiệt là, người nào tội nàng? Thế nào thấy đến đại bá ngay cả chào hỏi đều không đánh."

Chính mình cháu gái tính cách, thật là hiếm thế hiếm thấy, chưa bao giờ theo như chương xuất bài. Cái này hoặc giả cùng năng lực của nàng có liên quan đi... Nghĩ tới đây, Hứa Chấn rộng rãi tính ngộ lại. Chẳng lẽ ý nghĩ của mình, đã bị nha đầu kia biết? Khinh thường a...

Thấy Hứa Chấn áo não võ xuống cái trán, Hứa Thiên buồn cười tiến lên an ủi: "Cha chớ để ý, biểu muội xưa nay đã như vậy."

Nàng đại khái có thể đoán được cha vì sao quần quít. Hứa Thái Nguyệt bẩm sinh là có thể trộm coi hắn tâm linh người, mà Hứa Chấn đối với Chu Vân bất mãn, mặt ngoài mặc dù che giấu rất tốt, có thể ý nghĩ trong lòng, nhưng không cách nào tránh được Tiểu Nguyệt mỹ mi ánh mắt. Hứa Thiên trước đây không lâu mới đến rồi nói, dĩ nhiên có thể hiểu cha tâm tình của giờ khắc này.

"Ta biết, trước các người nói một chút làm cái gì đi. Nàng tại sao phải đi sân diễn luyện?" Phản ứng lại Hứa Chấn hỏi. Hứa Thái Nguyệt trước khi đi, nói phải đi sân diễn luyện, chỗ ấy chủ yếu là tiến hành quân sự đối với diễn, có một dáng vóc to lớn đầu đầu võ, nàng đến vậy đi khẳng định chuyện ra có nguyên nhân.

"Chuyện là như vậy..." Hứa Thiên đem cùng Hứa Thái Nguyệt hiệp thương nội dung khảo hạch, tự thuật một lần.

"Nói chuyện cũng tốt, sẽ để cho hắn thử một chút đi. Thua cũng nên từ bỏ ý định." Hứa Chấn nghe cũng biểu thị đồng ý, cuối cùng vẫn không quên dặn dò: "Tháng thiếu, hạ thủ lúc nhẹ một chút."

"Minh bạch..." Yên lặng ở Hứa Chấn bên cạnh tháng thiếu dứt khoát đáp...

Rời đi Hứa Chấn thư phòng, Hứa Thái Nguyệt liền 'Dắt' đến Chu Vân hướng sân diễn luyện đi tới. Trên đường Chu Vân không ngừng hỏi Hứa Thái Nguyệt muốn đi đâu, có thể nàng lại một câu nói cũng không nói.

"Người kéo ta đi thì sao? Dừng lại cho ta!" Chu Vân không nhịn được, đột nhiên vừa kéo đeo trên cổ liền điều, Hứa Thái Nguyệt trong tay giây thừng trong nháy mắt rút xuống đất. Từ trong nhà sau khi ra cửa, hắn vẫn bị cái tiểu nữ sinh lời kéo đi, muốn truyền đi, người để cho hắn da mặt dề nơi nào?

Hứa Thái Nguyệt sững sờ nhìn lòng bàn tay bị liên điều kéo ra ngoài vết bầm, nói mà không có biểu cảm gì: "Ta chuẩn bị dẫn ngươi đi săn diễn luyện."

"Đi săn diễn luyện làm gì? Hứa Thiên bọn họ không cũng ở trong phòng sao? Còn nữa, ngươi dẫn ta tới đây tốt cùng là tại sao?" Chu Vân bắt mắt hỏi.

Có thể thấy được Hứa Thiên mặc dù thật cao hứng, nhưng hôm qua đã xảy ra rất nhiều kỳ quái chuyện. Bây giờ còn chưa kịp tiêu hóa, lại chính ra một nhóm, gần đây rốt cuộc là thế nào?

Hứa Thái Nguyệt sâu kín cười một tiếng, lần nữa nhặt lên rút xuống đất giấy thùng nói: "Đi săn diễn luyện đương nhiên là tỷ võ, Hứa Thiên bọn họ rất nhanh sẽ biết tới. Về phần một vấn đề cuối cùng, đợi một hồi ngươi dĩ nhiên là biết."

"Tỷ võ? Ta tại sao phải so tài võ?" Đánh nhau Chu Vân rút ở đi, tỷ võ nhưng là hồi thứ nhất. Thế nào trong lúc bắt chợt phải đi cùng người khác tỷ võ đâu? Chu Vân bách tư bất đắc kỳ giải.

"Biết mới vừa rồi bắt người của ngươi là ai sao?" Hứa Thái Nguyệt hỏi ngược lại.

"Hắn là ai liên quan gì ta. Cái này cùng tỷ võ có liên quan sao?" Chu Vân nhớ tới mới vừa rồi thiếu niên, trong lòng liền tức giận. Bất quá, nếu như tỷ võ đối thủ là người thiếu niên kia, đáy lòng của hắn ngay cả một chút phần thắng đều không.

Ngay tại Chu Vân thất thần đang lúc, Hứa Thái Nguyệt nhẹ nhàng ghé vào lỗ tai hắn thò một hơi nói: "Người kia nhưng là Hứa Thiên bạn trai nha."

Còn chưa kịp hưởng thụ kia ngửa cảm giác nhột, Chu Vân liền từ trong suy nghĩ thức tỉnh: "Thím... Thăm thăm... Thím ma! ! ! Ngươi nói thím ma! !"

Đã kích! Tin tức này đối với hắn mà nói, tuyệt đối là hủy diệt tính địa đã kích.

"Không phải 'Thím ma' . Là 'Cái gì' ." Bây giờ Hứa Thái Nguyệt lại còn có rãnh rồi sửa chữa sai lầm.

"Không... Không thể nào. Đây đều là giả, nhất định là ta quá mệt mỏi ngủ thiếp đi, bây giờ đang ở nằm mơ... Đúng ! Đây là mộng!" Bị kích thích Chu Vân bắt đầu hồ ngôn loạn ngữ: "Đúng không, mình tại sao khả năng tới Hứa Thiên nhà đây. Hơn nữa còn hoàng cung, vậy quá không chân thật. Bắt đầu còn tưởng rằng xuyên qua đây, ai biết là mộng. Khó trách khó trách. Ha ha... Hù chết ta. Bất quá giấc mộng này cũng đủ chân thật, đúng rồi! Nếu như đây là mộng, vậy mình có phải hay không là có thể làm bậy à nha? Oa cạc cạc kết..."

Chẳng biết tại sao, Chu Vân bỗng nhiên mang theo xấu xa địa nụ cười chuyển hướng Hứa Thái Nguyệt: "Đây chính là ta mộng nha! Thái Nguyệt ngươi quả thật rất đẹp, liền là không đủ ôn nhu, nếu không ta nói không chừng sẽ thích ngươi chứ. Nhưng không sao, ở chỗ này ta chính là Vương! Tới cho đại gia đầm bóp vác!"

Nghe Chu Vân nói mớ, Hứa Thái Nguyệt cũng hết sức phối hợp, theo phân phó sẽ đến phía sau hắn, hai tay còn bắt đầu nhẹ nhàng nắn bóp. Thật là cái khôn khéo tiểu tức phụ, thoải mái Chu Vân thỉnh thoảng phát ra cảm kêu.

Thật ra thì, Hứa Thái Nguyệt sẽ biết điều như vậy, tất cả đều là xem ở Chu Vân khen nàng xinh đẹp, còn có phía sau câu kia 'Thích ngươi' đưa đến. Đáng tiếc hết thấy các thứ này tốt đẹp, cũng để cho Chu Vân câu tiếp theo, không biết phải trái lời nói cho tan biến.

Bạn đang đọc truyện *Mỹ nữ lai tập Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 32: Lấp lánh sát khí

"Ồi chào! Thật là thoải mái! Chờ một hồi Hứa Thiên tới cũng để cho nàng bóp bóp, vậy nhất định có thể so với Thái Nguyệt bóp thoải mái... Gào! !" Chu Vân nói đến nửa đường, liền cảm thấy bên hông một trận đầm đau. Phải biết, chúng ta Tiểu Nguyệt MM chưa bao giờ lấy ôn nhu tự cho mình là, hắn lại dám nói ra như thế đại nghịch bất đạo , chắc hẳn có tương đối giác ngộ.

"Như vậy có thể hay không thoải mái hơn đâu?" Hứa Thái Nguyệt hí mắt cười nói, kia là sinh khí lúc mới phải xuất hiện biểu tình.

"Không... Không đau... Đây là mộng. Không... Gào! !" Chu Vân quyết chống nói.

Ai ngờ Hứa Thái Nguyệt lại đang bên hông hắn tới một chút: "Thật không đau sao... ?"

Cảm giác kia nhất định rất thương...

"Thái Nguyệt... Ta sai lầm rồi..." Xem ra Tiểu Vân bạn học giác ngộ quả thật không đủ, mới bóp hai cái liền bắt đầu cầu xin tha thứ.

Cặp mắt rung rung nước mắt, Chu Vân vội vàng dùng khăn cầu khẩn ánh mắt nhìn về phía Hứa Thái Nguyệt. Coi là thật người thấy ta thương a...

Lại nói, hẳn đã sớm biết đây không phải là mộng, mới vừa vui buồn thất thường cử động, thực vậy muốn phát tiết tâm tình.

Thử nghĩ một hồi, của mình thích đối tượng đã có người yêu, tư vị kia khẳng định đứt ruột ngọc tuyệt. Chẳng qua là dưới mắt có Hứa Thái Nguyệt ở, hẳn mới nhẫn nhịn im hơi lặng tiếng ghen xuống dưới.

Chuyện thương tâm tiểu, mất mặt chuyện lớn, hóa ra Hứa đại nhân ngày mai đi học mang đến toàn dân thông báo. "Trường chúng ta hung ác loại người Chu Vân đồng học, khổ khổ vì tình đoạn trường bào khóc. ". Vậy coi như không dễ chơi.

Cuối cùng Hứa Thái Nguyệt ở bên hông hẳn dùng sức néo hai cái, ngược lại làm cho Chu Vân trong lòng còn dễ chịu hơn rất nhiều.

"Thái Nguyệt, ta mệt mỏi, có thể dẫn ta trở về sao?" Chu Vân mệt mỏi nói. Bây giờ tâm tình của hắn vô cùng tệ hại, chỉ muốn về nhà thật tốt ngủ một giấc, đem mới vừa nghe được lời nói cho hết quên mất.

"Người đang trốn tránh? Còn nhớ tối hôm qua lời ta từng nói sao?" Hứa Thái Nguyệt không có trực tiếp trả lời, ngược lại hỏi tới Chu Vân lời: "Ta nói rồi sẽ giúp người đuổi Hứa Thiên."

Hồi hột một câu nói, nhất thời đem Chu Vân từ tan vỡ địa bên bờ kéo trở lại.

Giúp ta đuổi Hứa Thiên? Nói vậy đi... Bất quá nàng ngày hôm qua quả thật đã nói như vậy. Đáng tiếc lúc ấy tình huống nguy cấp, Chu Vân còn lấy vì lỗi tại mình có vấn đề.

Mất tránh nhìn Hứa Thái Nguyệt một lúc lâu, Chu Vân xác nhận nàng không giống nói đùa, mới sờ lỗ mũi một cái nói: "Người thật giống như có nói qua... Nhưng sau đó không nói đó là giả sao?"

Hứa Thái Nguyệt khoanh tay, lấy mắt nhìn xuống địa thái độ nói: "Muốn bốn tiểu thư thích người loại lũ tiểu nhân này vật, dĩ nhiên là không có khả năng."

Nghe nói như vậy, Chu Vân hiển nhiên có chút như đưa đám. Hồi tưởng lại Hứa Thái Nguyệt tối hôm qua trong ngõ hẻm bóng người xinh đẹp, trong lòng không khỏi cảm thấy một trận tiếc cho.

Nhưng là, Chu Vân rất nhanh liền gọi lên tinh thần. Bởi vì Hứa Thái Nguyệt hơi ngưng lại, liền rất tà ác nói.

"Bất quá... Giúp người đuổi Hứa Thiên lại là thật." Hứa Thái Nguyệt mang theo nhàn nhạt mỉm cười, đi tới Chu Vân bên người: "Để cho thiên sứ như vậy cao quý biểu tởn yêu bên đường côn đồ, người không cảm thấy chơi rất khá sao?"

Tiểu nha đầu Nhu Nhu thanh âm, nghe Chu Vân rộn cả tóc gáy, cô gái này quả thực cường hãn.

"Ây..." Chu Vân ngẩn người, hẳn thoáng chốc không biết rõ làm sao trả lời.

Nói chơi vui mà, tình yêu vật này cũng không thể tùy tiện đem ra chơi. Nhưng theo đuổi Hứa Thiên là hắn trong cuộc đời mục tiêu lớn nhất, nếu như Hứa Thái Nguyệt chịu hỗ trợ, tuyệt đối có thể làm ít công to.

Khó mà nói chơi đùa mà, hiện tại khi biết Hứa Thiên đã có bạn trai, vạn nhất Hứa Thái Nguyệt làm việc không góp sức, vậy mình và Hứa Thiên thật có thể không vui.

Kết hợp trở lên hai đoạn nội dung, vô luận từ góc độ nào lên đường, Chu Vân cũng không có lý do khó mà nói chơi đùa.

Nói tóm lại nói mà tóm lại, làm người tốt không dễ dàng, hơn nữa người tốt kết quả thường thường đều là bị kịch. Nhưng làm người xấu cũng không được, người xấu kết quả bình thường bị người tốt càng thâm.

Muốn không làm cái âm. Đương địa người tốt. Bị kịch gia bị kịch tương đương với sung sướng. Vật cực tất phản, phụ gánh nổi chính, cũng không tệ... Lại nói, tiểu tử này đang suy nghĩ nhiều chút cái gì?

Hứa Thái Nguyệt thấy Chu Vân không nói gì, nói tiếp: "Tiến vào Hứa gia phải chống lại khảo nghiệm, một hồi người muốn cùng thánh thiếu tỷ vợ, cũng chính là Hứa Thiên bạn trai. Nếu như thua người sẽ không tư cách theo đuổi Hứa Thiên, đây là Hứa gia quy định, ta cũng không có biện pháp thay đổi."

Lắc lư! Tiếp tục lắc lư... Thật ra thì ở cửa thư phòng bắt Chu Vân thánh thiếu, căn bản không phải Hứa Thiên bạn trai, ngược lại thì nàng anh sinh đôi, từ Chu Vân góc độ lên đường, hẳn gọi 'Anh vợ'.

Hứa Thái Nguyệt nói dối, toàn bộ là vì kích thích Chu Vân tiềm năng. Giống như ban đầu ở hẻm nhỏ dùng mình làm mồi như thế, bây giờ lợi dụng Hứa Thiên tới kích thích Chu Vân. Nếu không lấy hắn bây giờ thân thủ, sợ rằng không dưới ba chiêu, sẽ bại ở trong tay đối phương. Khi đó gia nhập 'Tinh Không' kế hoạch liền toàn bộ bị lộ, này có thể sẽ ảnh hưởng nặng sau này 'Tốt đẹp 'Sinh hoạt.

"Không phải là đánh nhau mà thôi. Ai sợ ai nha!" Đánh nhau Chu Vân chưa bao giờ nhút nhát, nhớ tới trước bị người đánh lên, hắn càng là nổi trận lôi

đình. Hiện tại khi biết đánh lên người cuối cùng Hứa Thiên 'Bạn trai '. Chu Vân trong lòng càng là không phải thắng bằng.

Ủy khuất ghen tị một nỗi hằm, thù mới hận cũ cùng tính một lượt. Kích động quá mức Chu Vân, thiếu chút nữa thì phần thanh hô to, thề bảo vệ Thiên Thiên công chúa rõ ràng, giết nha! ! ...

"Có thể ngươi phải cẩn thận, hấn rất lợi hại đây." Hứa Thái Nguyệt đột nhiên quan tâm nói, điều này làm cho Chu Vân có có loại cảm giác không thật.

Tiểu nha đầu khi nào trở nên như vậy quan tâm? Bất quá liền như vậy, bây giờ có thể phải suy nghĩ thật kỹ, chờ một hồi như thế nào mới có thể thủ thắng. Vì Hứa Thiên, chỉ có không đếm xỉa đến!

Lại nói, Hứa Thái Nguyệt lo lắng Chu Vân không giả. Hứa Kiến thật lợi hại, Hứa Thái Nguyệt trong lòng rõ ràng. Hấn chính là quân khu đội đặc chiến lá bài chủ chốt, cũng là 'Tinh Không' thiếu niên tổ Hứa Thiên tiểu phân đội thủ tịch hộ vệ. Sức chiến đấu ở toàn bộ dị năng giới, thanh niên xếp hạng bên trong cũng đứng hàng trước Mao. Để cho Chu Vân cùng hấn tỷ thí, có thể nói không có phần thắng chút nào.

Nhưng vì thành tựu Chu Vân, Hứa Thái Nguyệt không thể làm gì khác hơn là nhọc lòng, cấp cho tương trợ. Để cho hấn kiến thức một chút thế giới Cao Phong, cũng không phải là cái gì chuyện xấu. Ném trái trong khổ đau, mới là người trên người chứ sao.

Lại nói, thua không phải bị đòn mà thôi, ngược lại lại người không chết. Chỉ cần có tự mình ở, hấn mãi mãi cũng có thừa vào 'Tinh Không' cơ hội. Cô nàng hiện tại tại chính thức cần phải cân nhắc là, chờ một hồi bị hấn phát hiện mình nói dối, nên làm thế nào mới tốt...

Chu Vân không biết chút nào, ở Hứa Thái Nguyệt xảo diệu dưới sự an bài, đi tới tỷ thí sân diễn luyện.

Sân diễn luyện là quân khu hằng ngày luyện binh đánh nhau địa phương, thân thể to lớn chia làm nội thất cùng ngoại thất. Ngoại thất dựng thẳng có cái bia, cái cọc gỗ, tường cao, giấy thép lưới, treo thưởng, ao bùn các loại rất nhiều hình thù kỳ quái chướng ngại.

Mà nội thất, chính là một tòa tương tự sân bóng rổ võ đạo quán. Vô luận vách tường, mặt đất, cũng đều có một tầng thật mỏng miên trạng vật, dùng để phòng ngừa ngã nhào té bị thương. Đồng thời lầu hai còn thả có Máy tập thể hình, cùng với y tế lương các loại.

Không lâu lắm, Hứa Thiên cũng kéo Hứa Kiến tay đi tới sân diễn luyện nội thất.

Trai tài gái sắc, Kim Đồng Ngọc Nữ... Hai cái này thành ngữ không giải thích được liền xuất hiện ở Chu Vân đầu. Nhìn hai người thân mật cử động, hấn hận không được lập tức xông lên, đưa bọn họ tách ra.

Đáng tiếc, Chu Vân trên cổ còn bộ giấy thưởng, cái này làm cho hấn hữu tâm vô lực. Biện pháp duy nhất chính là định dùng kia lấp lánh ánh mắt, đem trước mặt hết thảy nam tính sinh vật hết thảy bắt giết.

Vừa đi vào nội thất võ đạo quán, một trận Đông Bắc gió đột nhiên đánh tới, Hứa Thiên cùng Hứa Kiến đồng thời cảm thấy một cỗ lấp lánh sát khí. Theo khí thế căn nguyên tìm kiếm, hai người ngạc nhiên phát hiện Chu Vân bạn nhỏ.

Chu Vân bây giờ giống như chân một cái bị cướp rồi món đồ chơi tiểu nam sinh, u oán, ủy khuất, tức giận, cho người cảm giác vừa có thể thương vừa đáng yêu, còn có một chút điểm đáng hận... Ách. .. Vân vân... Kìa dấu gì cũng là nhân vật chính, không thể viết như vậy xui xẻo. Trờ lên nội dung thuần chúc xả đàn, nếu có lỗi đồng đơn thuần trùng hợp, khi ta cái gì đều không nói. Mọi người nhảy qua tiếp tục nhìn xuống..

"À à nha? Đây là chuyện gì xảy ra?" Hứa Thiên mộng, vốn là người hiền lành Chu Vân, vì sao đột nhiên trở nên như vậy hùng hổ? Hai mắt tán ra thanh quang, dường như chính mình ăn thật ngon như thế. Chẳng lẽ năng lực làm chuyện sai, không cẩn thận đập phải Tiểu Vân cái đuôi? Có muốn đi lên hay không nói tiếng xin lỗi đâu? Hứa Thiên hài hước mà nghĩ đến, chẳng lẽ Tiểu Nguyệt biểu muội từ trong làm loạn, cùng Tiểu Vân nói nhiều chút chuyện hoang đường, đem hấn làm hư?

Lúc này đừng nói Hứa Thiên cảm thấy không ổn, ngay cả Hứa Kiến cũng vạn phần không hiểu. Người này làm gì? Vừa mới bắt hấn đơn thuần hiểu lầm, không cần lấy giết cha đoạt vợ ánh mắt của nhìn chính mình đi. Thật là cái tiểu nam nhân, không có điểm khí độ. Thái Nguyệt kết quả vừa ý hấn điểm nào...

Bạn đang đọc truyện *Mỹ nữ lai tập Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 33: Vũ Đấu (thượng)

"Này này! Hứa đội trưởng muốn cùng người tỷ võ, mọi người mau đến xem nha!" Bên ngoài phòng tự do luyện tập binh lính, mắt thấy nội thất tràn ngập

mùi thuốc súng, lập tức liền bu lại.

"Người nào vậy sao không biết sống chết?"

"Oa! Người kia ánh mắt thật là dữ hân nha! Là một thuần gia môn, ta thích!"

"Mẹ nhà nó!" Đứng bên cạnh sĩ binh vội vàng dựa vào né tránh: "Ngươi cách ta xa một chút... Lúc trước sao không có phát hiện ngươi có này ác thú vị!"

"Cút! Ngươi mới ác thú vị! Ta chỉ là thương thức!"

"Sax! Còn nói không phải. Nhị tiểu thư, Tứ tiểu thư xinh đẹp như vậy ngươi không thương thức, phản đi thương thức cái đàn ông. Ngươi có bệnh a!"

"Viết! Ngươi mới có bệnh! Cả nhà các ngươi đều có bệnh!"

Phát hiện người càng ngày càng nhiều tới vây xem, vì duy trì Chu Vân địa hình tượng tốt đẹp, Hứa Thái Nguyệt không thể không kéo kéo trong tay liên điều, nhắc nhở: "Tiểu Vân đồng học. Vạn sự chớ kích động, kích động bị sét đánh."

Sau đó cũng học Hứa Thiên khoác ở Chu Vân cánh tay của, song song đứng đứng mà, vừa vịn cùng Hứa Kiến thành đôi cảm trạng thái.

Hứa Thái Nguyệt nhìn Chu Vân đem lời của mình vào tai này ra tai kia, không thể làm gì khác hơn là giữ mỉm cười tiếp tục khuyên: "Ngươi nghĩ thua sao? Tỷ võ căn tinh táo hơn, ngươi bây giờ nhìn lại, rất giống một cái bị người đoạt đi bánh bao con chó đói đây. Mất mặt ~ "

Đúng nha! Tinh táo! Nhất định phải tinh táo! Chính mình kích động như vậy làm gì, đánh nhau trọng yếu nhất chính là giữ được tinh táo, đối mặt cường địch rồi tung lên, đó là tự chịu diệt vong. Bị Hứa Thái Nguyệt lại lần nữa nhắc nhở, Chu Vân cuối cùng lắng từ hồi đầu.

"Cảm ơn... Nhờ có ngươi nhắc nhở." Giác ngộ Chu Vân lập tức nói cảm tạ. Trước không đề cập tới chờ một hồi có thể hay không đánh thắng, cho dù thua cũng phải thua hào quang, tuyệt không có thể ở giai nhân trước mặt mất thể diện, càng không thể để cho tiểu tử kia coi thường! Chính mình mới vừa rồi biểu hiện, thật là thất thố a.

"Không khách khí, phải." Hứa Thái Nguyệt ôn nhu nói. Biểu hiện của nàng một lần nữa để cho Chu Vân cảm thấy không tương tượng nổi. Tiểu nha đầu đối với chính mình tốt như vậy, chẳng lẽ làm cái gì chuyện trái lương tâm đi. (chính biết!)

Tỷ thí sắp bắt đầu, bởi vì không có giám khảo, Hứa Thiên, Hứa Thái Nguyệt hai vị mỹ nữ không thể làm gì khác hơn là tạm thời làm trọng tài. Về phần tỷ thí quy tắc, chỉ cần Chu Vân có thể thương tổn đến Hứa Kiến coi như thắng, ngược lại chính là thua. Thắng lợi điều kiện nhìn như rất sơ lược, nhưng không sao, bởi vì các nàng quan tâm không phải kết quả, mà là quá trình. Nếu như Chu Vân nắm giữ gia nhập 'Tinh Không' thực lực, thì là không thể thương tổn đến Hứa Kiến cũng có thể thông qua. Nhưng nếu là hân không có thành tựu, cho dù thắng tỷ thí, cũng vu sự vô bổ.

Nhéo một cái xương tay, lắc lắc cổ, Chu Vân chậm rãi đi tới nội thất trung gian. Hân không muốn lãng phí thời gian, nếu so với liền dứt khoát điểm. Đánh nhau là của mình cường hạng, nếu như ngay cả cường hạng cũng thua, mình cũng có thể an tâm đem Hứa Thiên giao cho đối phương. Chu Vân vô cùng vĩ đại suy nghĩ.

"Chuẩn bị xong?" Lúc này, Hứa Kiến cũng đứng ở nội thất trung gian. Đối phó Chu Vân đối với hân mà nói là xoa xoa có thừa, căn bản không yêu cầu bất kỳ cố kỵ nào.

"Chuẩn bị cho ngươi làm sau lưng đòi sao?" Chu Vân phách lối nói. Người thua không thua trận, khiêu khích đối thủ cũng là một loại chiến thuật.

"Rất tốt." Đối với Chu Vân không chút nào khiếp đảm biểu hiện, Hứa Kiến biểu thị tán thưởng. Bất chiến trước suy là Vô Giả đại kỵ, trước bất luận Chu Vân thực lực như thế nào, ít nhất hân dừng cảm đối mặt cường địch.

"Đánh hân!"

"Đánh hân!"

"Tiểu tử cố gắng lên!"

"Giết chết hứa đội! Chúng ta ủng hộ ngươi!"

Chẳng biết tại sao, tại chỗ bên ngoài vây xem gia hỏa, một tia ý thức toàn bộ ủng hộ Chu Vân, cái này làm cho hân cảm thấy không thể tương tượng nổi. Chẳng lẽ mình vương bát khí tràn lan, đoàn người cũng si mê ca?

Thật ra thì, vây xem binh lính 200%, đều tại hằng ngày trong huấn luyện bị Hứa Kiến 'Ngược đãi' qua, cũng biết thực lực của hân khủng bố đến mức nào.

Mất thấy có người dám đứng ra đối trận Hứa Kiến, bất luận là phần dũng khí này, hay vẫn là cảm kích hân vì chính mình ra mặt, các binh lính cũng nên cho dư ủng hộ.

Dĩ vãng trong tỷ thí, bọn họ chưa bao giờ cho Hứa Kiến bom hơi, không phải là bởi vì ghét đối phương, mà là không cần phải.

Thấy Chu Vân hai người chuẩn bị thỏa đáng, Hứa Thiên giờ cao xào thủ, mang theo tư tia tiểu ý tuyên bố: "Nếu song phương cũng chuẩn bị ổn thỏa, vậy

liền bắt đầu rồi. Tiểu Nguyệt, dự bị!"

Hứa Thái Nguyệt gạt đầu một cái du bước đến giữa hai người, không nhanh không chậm nói: "Các vào vị trí, dự bị..."

Chẳng qua là dự bị hai chữ sau khi rơi xuống, liền không có tiếng thờ. Tiếp tục đoàn người chỉ thấy Chu Vân, đột nhiên hướng Hứa Kiến bay lên một cước. Một màn này, quả thực để cho rất nhiều người cảm thấy không hiểu.

Vì phạm quy lệ? Ăn vạ? ?

Chỉ có đứng sau lưng Chu Vân người mới có thể nhìn thấy, Hứa Thái Nguyệt đang kêu hoàn dự bị, liền chuyển hướng Chu Vân ngón ngót cười, cái miệng nhỏ nhắn dùng kia không tiếng động ngôn ngữ nói... Bắt đầu.

Âm hiểm a! Trọng tài không có phúc hậu nha! Thấy như vậy một màn người, không hèn mà cùng nghĩ đến...

Lại nói, Thái Nguyệt mỹ mi lúc nào phúc hậu qua?

"Oa nha! !" Chu Vân Phi thân đập lên đoạt mệnh đan chéo chân.

Mặt đối với chiến đấu hệ số vì X Hứa Kiến, Chu Vân vừa lên tới liền khiến cho ra lưu manh tam tuyệt trung thứ 2 tuyệt, cái đó rất YD(dâm dăng) tên gọi là gì tới?

Thời gian qua đi quá lâu, thoáng chốc không nhớ nổi. Nhưng không sao, Chân heo rất nhanh sẽ nói cho mọi người...

"Song phi threesomes! ! !" Gặp chuyện bất bình một tiếng gầm! Nền ra chân lúc liền ra chân!

Không để ý tới bốn phía người xem, không để ý tới mỹ mi cảm thụ, Chu Vân làm theo ý mình, bách vô cấm kỵ, ở đá ra hai chân đồng thời, điều kiện phản xạ liền đem chiêu thức danh xưng cho kêu lên, hơn nữa còn kêu như vậy quang minh chính đại, nghe đoàn người là sùng sốt một chút...

"Phốc..." Hứa Thiên không có cách nào nhịn, người này làm việc làm sao sẽ biết dánh vào. Nhìn thêm chút nữa bên người Hứa Thái Nguyệt, nàng nín cười hỏi "Đó chính là biểu muội thích loại hình sao?"

"... .." Hối lỗi này hay nha! Ngay cả Hứa Thái Nguyệt cũng không cách nào lập tức trả lời. Bất quá, khi nàng nhìn thấy Hứa Thiên nụ cười ngọt ngào sau, linh quang chợt lóe liền trả lời: "Nói không chừng biểu tỷ cũng thích này chừng loại hình đây."

"A rồi ~ làm sao có thể." Hứa Thiên khoát khoát tay cười hi hi nói: "Tiểu Vân đồng học mặc dù rất rất khác biệt, nhưng không phải là người ta thích loại hình nha. Ân... Nếu là đã thành thực, cũng có thể cân nhắc."

Không biết được Chu Vân nghe được Hứa Thiên khen hần rất khác biệt, sẽ có cái gì cảm tưởng đâu? Đề lời nói với người xa lạ... Rất khác biệt coi là khen ngợi sao?

"Thành thực à..." Hứa Thái Nguyệt khoe miệng hơi vênh lên, dần dần tiến vào trầm tư, không biết được lại có quý gì phương pháp muốn công khai.

Vậy xem bầu không khí mặc dù rất hòa ái, nhưng trong tỷ thí hai người lại đánh nóng hừng hực.

Chu Vân được sự giúp đỡ của Hứa Thái Nguyệt, thừa cơ mà vào một kích toàn lực, lại bị Hứa Kiến hơi hợ né tránh, đưa đến niềm tin của hần bội thụ đã kích.

Thằng đáng chết, mắt thấy một cước sắp đập phải, làm sao lại mau tránh ra đâu?

"Thế nào? Không nhận đến tấn công sao? Ta để cho ngươi hai tay, đến đây đi!" Hứa Kiến hai tay lưng bụng ngẩng đầu lên nói.

Nha phách ló! Chu Vân làm cơn đồ tới nay, vẫn là lần đầu tiên bị người nhỏ như vậy nhìn: "Chớ xem thường người, để cho ta hai tay? Ngươi chờ đó hối hận đi!"

Cầm tức Chu Vân lần nữa công kích, lúc này trong lòng của hần chỉ có một ý tưởng. Cho dù không đánh lại trước mắt khốn kiếp, cũng phải xị hần nước miếng đầy mặt.

Nếu là Hứa Kiến biết được Chu Vân xấu xa như vậy, sợ rằng đánh chết cũng sẽ không nói nhường ra hai tay. Nước miếng đồ chơi này, ngươi dùng chân để phòng được sao? Cũng còn khá, đó bất quá là ý tưởng mà thôi. Chu Vân có thể bảo đảm, tại hần nhanh thua trước tuyệt sẽ không tùy chỗ nhỏ dôm...

Chương 34: Vũ Đấu (hạ)

"Lừa dối! !" Chu Vân vọt tới Hứa Kiến trước người, dùng chân phải vi điểm tựa làm cái vòng qua vòng lại, lợi dụng quán tính tăng cường vung quyền độ mạnh yếu, tay trái trên không trung xẹt qua 180 độ hình cung, thẳng kích đối thủ đầu.

"Ừ. Tiểu Vân biểu hiện không tệ." Đang xem cuộc chiến Hứa Thiên khẽ cười nói: "Người ta tốt muốn bấp rang cùng nước có ga nha..." Cảm tình nha đầu kia đem làm chính mình đang nhìn điện ảnh.

"Chiêu thức tên ngu ý quá rõ ràng đây này." Hứa Thái Nguyệt tà tà nói: "Sửa sửa hội (sẽ) càng thú vị... ."

Nhìn thấy Chu Vân ra chiêu, Hứa Kiến thầm khen âm thanh. Không nghĩ tới tiểu tử này còn rất có chiến đấu thiên phú. Chỉ tiếc, hấn tìm nhầm đối thủ.

Hứa Kiến lui về phía sau một bước, không có chính diện đón đánh, thân thể có chút hơi nghiêng, là xong nhưng tránh thoát Chu Vân quyền trái. Bởi vì Hứa Kiến biết rõ, một quyền này chỉ là giả thoảng, chính thức sát chiêu, là trải qua 360 độ xoay tròn nắm tay phải. Vạn nhất bị đánh trúng, chỉ sợ ngay cả mặt đều ọe đi ra, hấn cũng không nhả nước ý định.

Hứa Kiến chân phải đầu gối hướng lên đỉnh đầu, Chu Vân thẳng kích cổ tay phải, vừa vắn đâm vào Hứa Kiến trên đầu gối.

Dùng đầu gối cải biến Chu Vân quyền anh về sau, Hứa Kiến thuận thế một cước xuống đạp. Chỉ nghe bành đông một tiếng, Chu Vân còn không có kịp phản ứng, tụt hoa lệ mà té ra 4-5m.

"Khục... Khục khục..." Ngực bị đạp, Chu Vân một bên phát ra ho nhẹ, một bên ý đồ đứng lên. Nhưng tiếc hoạt động cả buổi, hấn như trước không có cách nào chống thẳng thân thể. Bởi tay phải của hấn đã sử (khiến cho) không ra cái gì khí lực.

Lực tác dụng là giúp nhau đẩy, đem làm mãnh liệt mà công kích bị đánh gãy lúc, ra quyền lực lượng càng lớn, cản trở lại càng cường. Vừa rồi Chu Vân chỉ cảm thấy thủ đoạn truyền đến một hồi rút đau, đón lấy toàn bộ tay phải liền mất đi tri giác. Đại khái là rớt cả ra...

Miền cường khởi động nửa người, Chu Vân không thể tự tin mà quơ quơ nào. Dĩ vãng lo lắng uy lực quá lớn, không dám sử dụng lưu manh đệ tam tuyệt vậy mà cũng đã thất bại, cái này là chênh lệch sao?

Hai người so chiêu chỉ là trong nháy mắt, chính mình tụt ngã trên đất sắp mất đi sức chiến đấu. Đáng chết! Tại sao có thể như vậy, quá uất ức rồi.

"Kỳ quái." Lặng lặng nhìn qua ngã xuống đất không dậy nổi Chu Vân, Hứa Thái Nguyệt không khỏi cảm thấy một hồi nghi hoặc.

Hấn không phải là như vậy, Chu Vân tối hôm qua ánh mắt, căn bản không phải như vậy, chẳng lẽ ta làm sai rồi hả?

Biết rõ thảng thiếu(*tên người: tiểu Kiến) là Hứa Thiên bạn trai, hấn ưng thuận rất phần nộ mới đứng. Vì tranh thủ Hứa Thiên, hấn ưng thuận rất cố gắng mới đứng. Nhưng hiện tại... Hấn tựa hồ có buông tha cho ý niệm. Chẳng lẽ... ! ! !

Nhớ tới cái gì, Hứa Thái Nguyệt bỗng nhiên hô: "Tỷ thí tạm dừng! Giữa trận nghỉ ngơi!"

"À? ?" Bốn phía không khỏi truyền đến nghi hoặc thanh âm. Người vây xem đều sửng sốt, tỷ thí vừa mới bắt đầu sao? Làm sao lại tạm dừng rồi hả? Hơn nữa có một phương tựa hồ nhanh thua...

Sai rồi, thật sự sai rồi. Hứa Thái Nguyệt lộ nghĩ nghĩ đến, có thể kích phát hấn tiềm năng đấy, không phải ghen ghét, cũng không phải dục vọng, càng sẽ không là cừu hận. Hấn tối hôm qua ánh mắt, là vô luận như thế nào đều phải bảo vệ quyết tâm của nàng.

Hứa Thái Nguyệt bừng tỉnh đại ngộ, nhanh chóng đi vào Chu Vân bên người, đưa hấn ôm vào trong ngực: "Xem ra là ta hiểu lầm ngươi đây này..."

"Ngươi đang nói cái gì?" Chu Vân nghe được không hiểu thấu lời mà nói..., miễn cưỡng cười cười: "Ta giống như thua."

Bị mỹ nữ ôm cảm giác rất tốt, nhưng chẳng biết tại sao, hiện trong lòng hấn đã có một tia không cam lòng, chính mình không ưng thuận bị bại đơn giản như vậy.

"Không... Tỷ thí còn không có chấm dứt, ngươi không có thua." Hứa Thái Nguyệt tựa như tình nhân, nhẹ nhàng vuốt khuôn mặt của hấn: "Ngươi biết cuộc tỷ thí này ý y như thế nào sao? Nó cũng không phải truy cầu biểu tỷ điều kiện, cũng không phải Hứa gia đối với khảo nghiệm của ngươi..."

Chẳng biết tại sao, đối mặt Hứa Thái Nguyệt Ôn Nhu. Chu Vân có loại giống như đã từng quen biết cảm giác... Tựa như ngày đó...

"? ? ? ?" Ngắm đến Chu Vân hai người nói lặng lẽ lời nói, Hứa Thiên nghiêng đáng yêu đầu, mê hoặc nói: "Bọn hấn đến tột cùng tại nói cái gì đầu này? Thật muốn biết nha... Muốn hay không đi qua nghe một chút? Nhưng là giống như rất không có lễ phép cảm giác..."

Hứa Thiên một bên nói thầm, một bên coi chừng nhảy đi. Sau đó không lâu liền như chi (cái) meo meo, ngồi xổm hai người bên cạnh nghe lên.

Hứa Thái Nguyệt đột nhiên gián đoạn tỷ thí, nàng là không có ý kiến. Kỳ thật Hứa Thiên trong nội tâm cũng thật lo lắng Chu Vân, từ loại nào góc độ xem, đây là trăng không tỷ thí công bình, dù sao Hứa Kiến là có được dị năng cường giả.

Hứa Thái Nguyệt nhìn Chu Vân mặt mũi tràn đầy khó hiểu thần sắc, đành phải nhàn nhạt nói: "Người là thật tâm ưa thích Hứa Thiên người, chẳng lẽ người cảm thấy, trừ mình ra, còn sẽ có những người khác thích hợp hơn đi bảo hộ nàng sao?"

"Người nói là... Hứa Thiên cần ta?" Chu Vân mê hoặc hỏi. Có lẽ bởi vì Tương Linh sự kiện, làm cho Chu Vân nội tâm luôn luôn chút ít tự ti, cho là mình không xứng với đối phương, mỗi khi gặp gỡ vấn đề tình cảm lúc, đều không tự giác trốn tránh, tựa như hấn chưa bao giờ dám lên trước cùng Hứa Thiên nói chuyện đồng dạng, luôn lặng lẽ trốn ở một bên.

"Không chỉ nàng, còn có ta." Hứa Thái Nguyệt lộ ra vẻ tươi cười, sau đó lại tại trước mắt bao người, nhẹ nhàng hôn Chu Vân một ngụm. Mặc dù chỉ là cái trán, nhưng cũng đủ làm cho bốn phía người vây xem sôi hồng lên.

"A... Úc! ! Tiểu tử buồn bán lời! Ta cũng muốn! Ta cũng muốn! ! !"

"Thình không nên xem thường chính mình, đi lại để cho Hứa Thiên kiến thức hạ quyết tâm của người, muốn cùng nàng cùng một chỗ quyết tâm."

Một câu bùng tình người trong mộng, Chu Vân đột nhiên cảm thấy một cỗ nhiệt lưu chảy vào nội tâm, toàn thân huyết dịch bắt đầu sôi trào, toàn thân tế bào đều tại bành trướng.

Hứa Thái Nguyệt nói rất đúng, coi như mình thắng không được đối phương cũng tốt. Coi như mình thực không bằng đối phương cũng tốt. Nhưng muốn cùng Hứa Thiên cùng một chỗ quyết tâm, chính mình là sẽ không thua cho bất luận kẻ nào!

"Thái Nguyệt..." Chu Vân xoa xoa mà kêu một tiếng. Ngay tại Hứa Thái Nguyệt cảm thấy kỳ diệu lúc, hấn rất không muốn mặt nói: "Vừa rồi cái kia hạ không có cảm giác, có thể hôn lại thoáng một phát sao?"

Cũng không biết là thật là giả, Hứa Thái Nguyệt hí mắt nói ra: "Nếu như chiến thắng, Nhưng dùng cân nhắc."

"Úc úc úc! ! Sống lại!" Chu Vân vèo thoáng một phát nhảy dựng lên, chỉ vào Hứa Kiến ồn ào hô: "Đầu húi cua từ kỳ của người đã đến! Hiệp 2 bắt đầu! Oa nha nha nha! ! !"

Khoảng cách phục sinh Chu Vân, mê đầu tự hướng Hứa Kiến phóng đi, trên đường còn phát ra lại để cho người khó chịu quý kêu...

"Biểu tỷ, nghe đủ đến sao?" Hứa Thái Nguyệt chậm rãi xoay người, dưới cao nhìn xuống bao quát lấy ngòai xồm bên cạnh Hứa Thiên: "Nghe lén người nói chuyện thật là không lễ phép đây này."

"Ah á! Người ta cái gì cũng không nghe thấy ah!" Hứa Thiên bịt lấy lỗ tai giả ngu nói.

"Vậy sao. Xem biểu tỷ bộ dạng tựa hồ rất vui vẻ chứ."

"Có sao? Giống như có một chút như vậy ah! Cũng tự một chút như vậy điểm..." Lúc nói chuyện, Hứa Thiên còn cố ý dùng ngón út đến ví von cái kia 'Tùng chút một'.

Ngắm lại cũng đúng, tại nơi này người lừa ta gạt xã hội, có thể tìm được một cái toàn tâm vì chính mình trả giá người, vô luận là ai cũng hội (sẽ) cảm thấy vui vẻ.

"Ồ ——! Nguyên lai biểu tỷ cái kia từng chút một, là nhiều như vậy ~~~ nha! Khó được người ta vì người mà chiến, sẽ thấy thêm hai điểm mà ~~~." Có thể thấy rõ nhân tâm Hứa Thái Nguyệt nói.

"È hèm!" Hứa Thiên gấp chiêu phá chiêu, đạo lý rõ ràng nói: "Phản đối bạo lực! Đánh nhau là không đúng tích!" Sau đó đem đầu nhếch lên, liền không hề lý vị này khó chơi biểu muội.

Chu Vân chú ý lực một lần nữa trở lại lời dài, lần nữa bay lên một cước: "Lưu manh tam tuyệt. Song phi 3P, sửa!"

Thông qua cái tiến, vốn là đơn giản song phi chân, diễn biến thành nhị đoạn đá. Đoạn thứ nhất là mượn nhờ bốc đồng, thi triển phi thân mũi tên đạn chân, thi ra là quay người khom bước đá. Đem làm Hứa Kiến nghiêng người né tránh lúc, Chu Vân đột nhiên vận eo đem trọng tâm chuyển đi, thứ hai đoạn lăng không quét đường chân, hoa lệ gạt hái.

Mãnh liệt mà sức gió nghiêng người mà qua, một đạo bóng đen ngang mặt đánh úp lại. Né tránh đã tới không kịp, bách tại bất đắc dĩ, Hứa Kiến chỉ có giờ hai tay lên đón đỡ...

Chương 35: Nhớ lại

Mãnh liệt mà sức gió nghiêng người mà qua, một đạo bóng đen ngang mặt đánh úp lại, né tránh đã tới không kịp, bách tại bất đắc dĩ, Hứa Kiến chỉ có giờ hai tay lên đồn đỡ.

Bành! ! Một tiếng va chạm kịch liệt, Hứa Kiến bị ép lui về phía sau ba bước, Chu Vân cũng thuận thế rơi xuống. Nhìn qua quỳ một chân xuống đất thờ thiếu niên, vốn là còn âm âm nội thất, hồn nhiên hoàn toàn yên tĩnh, đã qua một hồi lâu mới có nhân ý thức nói.

"Vừa mới... Hứa đội dùng tay rồi..."

"Ách..."

"Tiểu tử kia đá ra đây, là song A độ khó chiến kỹ, trọng tâm vòng qua vòng lại nhị liên đá sao?"

"Ách..."

"Này! Đừng phát sưng sờ ah! Nói cho ta biết bây giờ là tình huống như thế nào..."

"Ngươi nha đừng cãi! Còn muốn hay không xem tỷ thí!" Bị hỏi người, rốt cục không kiên nhẫn được nữa. Phải biết rằng, gián đoạn tính không trung liên kích, độ khó phi thường cao. Không có trải qua chuyên nghiệp huấn luyện, căn bản không cách nào hoàn thành.

Mà Chu Vân rõ ràng tại làm sao trong thời gian ngắn, liền đem nguyên bản song phi chân, cải tiến thành độ khó cao chiến kỹ. Cái kia không thể tưởng tượng nổi một màn, sẽ không phải trước đó liền chuẩn bị tốt a...

"Ha ha, thật sự là đã giết mình rồi." Hứa Thiên ôn nhu giải thích nói: "Không nghĩ tới tiểu Vân lợi hại như vậy, vừa rồi chiêu đó tuy nhiên không phải vòng qua vòng lại nhị liên đá, nhưng độ khó hẳn không thua gì song A chiến kỹ ah!"

"Sức mạnh của ái tình, thật sự là không thể tưởng tượng đây này ~~~" Hứa Thái Nguyệt cố ý cao điệu mà nói. Khiến cho Hứa Thiên lập tức nhắm lại cái miệng nhỏ nhắn, để tránh bị người bắt lấy mái tóc cổ lộng huyền hư. Cùng có được thuật đọc tâm Hứa Thái Nguyệt đầu vô mồm, đó là một kiện rất không lý trí lựa chọn...

Chu Vân một lần nữa đứng lên, hung hăng càn quấy nói ra: "Này! Đầu húi cua, ngươi không phải nói để cho ta hai tay sao? Vừa rồi cái kia có ý tứ gì!"

Hiện tại tựu cho các ngươi kiến thức xuống, ta chính thức tín niệm! Có lẽ nàng đã đã quên, nhưng ta vĩnh viễn nhớ rõ. Cái kia bàng hoàng mùa mưa, nụ cười của ngươi là xinh đẹp như vậy...

"Có ý tứ." Hứa Kiến cười cười: "Xem tại ngươi liều mạng như thế phân thượng, ta quyết định toàn lực ứng phó."

"Tiểu tử! Xem tại ngươi muốn bị kịch phân thượng, ta quyết định cho ngươi tay phải!" Chu Vân cãi cò nói, cả được đoàn người trực tiếp lật lên bạch nhãn. Hấn tay phải bề ngoài giống như đã trật khớp, lại để cho dùng không cho đều đồng dạng. Hoàn toàn là nói nhảm...

"Vậy ngươi cũng nên cẩn thận!" Hứa Kiến một cái bước xa, trong nháy mắt xuất hiện tại Chu Vân bên cạnh. Đồng sát đại địa nắm đấm, lấy mắt thường không cách nào bắt tốc độ thẳng kích hấn đầu. Quả nhiên là chiêu chiêu chỗ hiểm, không lưu tình chút nào.

Lập tức muốn nổ đầu_headshot, Chu Vân cả kinh kéo căng mỗi căn thần kinh, hô hấp ở đẳng kia một cái chớp mắt đình chỉ.

Một lát sau...

Ồ? ? ? Ta như thế nào còn không có bị đánh trúng?

Lại một lát sau...

Làm cái gì máy bay ah! Cần biết thời khắc chuẩn bị ai đó đánh, là rất khó thụ tích. Chẳng lẽ đối phương thấy mình quá soái (đẹp trai), không hạ thủ được?

Chu Vân khó hiểu mà mờ hai mắt ra, đã thấy Hứa Kiến cái kia nắm đấm, chậm cùng con rùa đen đồng dạng, một tia đi phía trước di động...

Oh! God! Chính mình như thế nào đem tới hôm qua linh ngộ siêu năng lực đem quên đi. Đã có nó, còn sợ đánh không lại đầu húi cua? Bất quá, tại nhiều người như vậy trước mặt sử dụng, có thể hay không quá phóng túng nha. Cẩn thận một chút ung thuận không sao cả, dù sao không có người có thể chứng kiến...

Chu Vân nhẹ nhàng một cái chuyển di, tránh thoát cái kia chậm rì rì nắm đấm, quay người xuất hiện tại Hứa Kiến sau lưng. Đang lúc hắn chuẩn bị ra tay tập kích lúc, cổ bỗng cảm thấy một hồi gió nhẹ xẹt qua, đón lấy ánh mắt trở nên mờ mịt. Vài bước lao đảo về sau, rốt cục vô lực té trên mặt đất.

'Chuyện gì xảy ra... ? ' cái này là Chu Vân trong nội tâm cuối cùng ý thức...

Hứa Kiến mắt liếc nhìn qua nằm trên mặt đất Chu Vân, cũng mặc kệ hắn là hay không còn có thể nghe thấy, lạnh lùng nói câu: "Ta nói, toàn lực ứng phó."

Chu Vân cuối cùng trong nháy mắt tập kích rất nhanh, nhanh được Hứa Kiến cũng không cách nào thấy rõ, Nhưng tiếc Chu Vân vẫn bại. Tựa như thế kiến vừa bắt đầu nói như vậy, hắn tìm nhầm đối thủ.

Hứa Kiến có được đặc thù năng lực, cũng không phải tốc độ nhanh có thể ứng phó.

Hắn có thể biết trước đối thủ công kích, tại thời gian phạm vi ba giây nội, vô luận Chu Vân làm ra như thế nào biến hóa, hắn đều có thể trước đó ngờ tới.

Hứa Kiến tuy nhiên không rõ ràng lắm Chu Vân lợi dụng biện pháp gì, tại trong nháy mắt chạy đến phía sau hắn. Nhưng hắn tại lao ra nắm tay phải lúc, tay trái đã thành đao hình hướng sau lưng cắt tới. Đem làm Chu Vân chuyển dời đến phía sau hắn, vừa vịn đánh lên cái kia nhỡ cổ tay chặt...

Hứa Thái Nguyệt mặt không biểu tình, chậm rãi đi đến Chu Vân bên cạnh. Mặc dù có chút lực bất tòng tâm, nàng như trước cẩn thận từng li từng tí đem Chu Vân nâng dậy, nhẹ nhàng vì hắn đẩy ra trên trán tóc rối bời: "Chúng ta thua, dẫn hắn đi trị liệu a."

Ngự khí của nàng rất bình thản, nghe không ra cái gì cảm tưởng.

"Không." Hứa Kiến lắc đầu, vén tay áo lên nói: "Cuộc tỷ thí này là hắn chiến thắng, hắn sớm đã làm bị thương ta rồi."

Nguyên lai Chu Vân cái kia kích nhệ đoạn đá, đem Hứa Kiến hai tay cứ thế mà đá ra hai đạo vết ứ đọng. Nhưng muốn một cước kia độ mạnh yếu lớn đến bao nhiêu.

Cũng đang bởi vì phân ra thắng bại, Hứa Kiến mới có thể toàn lực ứng phó, lại để cho Chu Vân minh bạch chính thức cường giả thực lực. Miễn cho hắn kiêu ngạo tự mãn, có lẽ còn có chút điểm tư tâm... Ha ha.

"Ân... Tỷ thí quy tắc xác thực dùng thắng thiếu(*tên người: tiểu Kiến) bị thương làm tiêu chuẩn. Cho nên..." Dừng lại một chút, Hứa Thiên ục ục miệng nói: "Miễn cưỡng tính toán tiểu Vân đồng học thắng á. Bất quá, bây giờ còn là tranh thủ thời gian trị liệu, có việc các loại tiểu Vân tính lại bàn lại."

... ..

Trong mơ hồ, Chu Vân làm rất kỳ quái mộng. Đó là một cái Tiểu Vũ không ngớt mùa xuân, hắn lại một lần nữa bị lưu manh vây lên. Chỉ là lần này đối phương nhân số đặc biệt nhiều, nhiều đến hắn căn bản không cách nào đào thoát...

"Cũng dám đến chúng ta địa bàn quấy rối! Cho ta đánh!"

"Đánh hắn! Đánh hắn!" Ở đằng kia quen thuộc trong hẻm nhỏ, một cái tiểu nam sinh đang bị vô số lưu manh khi dễ.

"Cảnh sát thúc thúc, vậy có người đánh nhau!" Một giọng nói ngọt ngào thanh âm truyền đến...

"Không tốt! Có người đến... Đi mau!"

"Tiểu tử coi như số người gặp may, lần tới đừng làm cho ta thấy đến ngươi, nếu không gặp một lần đánh một lần!"

"Đừng nhúc nhích, chảy máu." Trong mơ hồ, một đôi ôn nhu mà bàn tay nhỏ bé, nhẹ nhàng vuốt chính mình. Cảm giác là như vậy thoải mái dễ chịu...

Trong ánh trăng mờ, tiểu nam hài mờ hai mắt ra. Đó là một tết tóc đuôi ngựa tiểu nữ hài, nàng chính đối với mình mỉm cười, thật sự là phi thường xinh đẹp. Nụ cười của nàng tựa như thiên sứ giống như mê người...

"Ta đi cấp người tìm thuốc cầm máu. Chờ ta..." Nhìn qua tiểu nữ hài bóng lưng rời đi, tiểu nam sinh không khỏi cảm thấy một hồi ấm áp.

"Ồ? Người bị thương." Tiểu nữ hài trở lại trước người của hắn, cũng theo trong túi quần móc ra cầm máu topic: "ok kéo căng! Dán tịt không đau rồi. Ha ha... Người rất kiên cường, không khóc nha. Ah! Không được, ta đắp tranh thủ thời gian tìm biểu muội..."

"Người là ai?" Gặp nữ hài phải đi, tiểu nam hài nhẹn không được hỏi.

"Ta gọi Hứa Thiên, bye bye..." Một bên phát tay, tiểu nữ hài chậm rãi biến mất tại cửa ngõ.

Hứa Thiên sao? Thực tên dễ nghe...

Không có một hồi, tiểu nữ hài lại xuất hiện tại tiểu nam sinh trước mặt: "Khá hơn chút nào không? Ta chỉ tìm được vạn hoa dầu... (bên cạnh phòng nhỏ 'Cầm' ——) "

"Hứa Thiên? Người tại sao lại trở về rồi hả?"

"... ... ?" Đem làm tiểu nữ sinh chứng kiến dán tại tiểu nam sinh trên người cầm máu dán lúc, không khỏi khẽ cười: "Àn..."

Vân...vân, đợi một tý... Không đúng! Cuối cùng cô bé kia không phải Hứa Thiên... Là Hứa Thái Nguyệt! Hai nàng lớn lên phi thường giống, lúc ấy chính mình cũng không thanh tỉnh, hơn nữa Hứa Thái Nguyệt bình thường đều hất lên tóc quăn, cho nên mới không nhận ra đến... Nàng cũng có ôn nhu như vậy một mặt...

Đem làm Chu Vân chậm rãi tỉnh lại thì, lần đầu tiên liền chứng kiến Hứa Thiên dùng túi chườm nước đá cho mình thoa tay. Cái kia Ôn Nhu sẵn sóc bộ dáng, thiếu chút nữa không có bắt hấn cho hòa tan. Mà Hứa Thái Nguyệt tắc thì lẳng lặng ngồi ở bên giường bóc lột quả xoài, cũng không hiểu được là mình ăn, hay là cho hấn ăn. Dù sao không có người có thể làm hiểu nha đầu trong lòng nghĩ cái gì. Về phần đứng tại cuối giường Hứa Kiến, phi thường hoa lệ bị Chu Vân bỏ qua chỉ.

"Tiểu Vân tỉnh?" ...

Bạn đang đọc truyện *Mỹ nữ lai tập Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 36: Dị năng lĩnh vực

"Tiểu Vân tỉnh?" Hứa Thiên phát giác hôn mê Chu Vân ngón trở hơi hơi rung rung, liền ôn nhu hỏi.

Chu Vân nằm ở trên giường, ngáy thơ chóp chóp cặp mắt, sau đó còn nghĩ đầu rúc vào ổ chăn. Hứa Thái Nguyệt cùng Hứa Thiên liền ở bên cạnh, có hai vị Thiên Tiên cấp mỹ mi chiếu cổ hấn? Tràng diện này có chút xa đảm, thật không có chân thực cảm...

Hấn là bị Hứa Kiến đánh trúng cái ót mới đưa đến hôn mê bất tỉnh. Ở quân bộ trong huấn luyện, thường xuyên đều có tương tự tình trạng phát sinh. Phần lớn chỉ cần đưa về phòng y tế làm sơ nghỉ ngơi, liền có thể khôi phục như lúc ban đầu.

Hứa Thái Nguyệt mắt thấy Chu Vân chỉ lo quan sát Hứa Thiên, ba tháp một tiếng! ! Cúi xuống thon thả liền cầm trong tay trái xoài thùng vào thiếu niên trong miệng: "Tiểu Chu đồng học, bác sĩ nói ngươi vận động quá độ, phải chú ý bổ nước đây..."

"Ô ô ô ô a! ! !" Trúng ngỗng lớn trái xoài ngay cả giày nịt da Hạch nhét vào trong miệng, chính Chu Vân là đau cũng vui vẻ. Lúc này lão Thiên nếu là ban cho hấn cơ hội nói chuyện, hấn đánh chết cũng sẽ không nói cho Hứa Thái Nguyệt, 'Ngươi ngực đi hết!' .

Hứa Kiến quả thực không đành lòng nhìn Hứa Thái Nguyệt ngược Súc sinh vậy hành động, liền mở miệng khuyên nhủ: "Thái Nguyệt! Chậm một chút, gặp người chết..."

Tình cảnh này còn thể thống gì? Chu Vân dù gì là một nam tính đồng bào, lại nói, hấn chính là bị Hứa Kiến đánh ngất xỉu, nếu như Hứa Thái Nguyệt không cẩn thận đem người giết chết, ngã đầu đem sổ sách coi là trên người hấn có thể gặp phiền toái.

"Sẽ không đây!" Hứa Thái Nguyệt hai mắt cong cong cười nói: "ô ô ô' đại biểu ăn thật ngon, biểu ca muốn cùng chung sao?"

"Ây..." Hứa Kiến nhìn kia ngọt ngào nụ cười, không khỏi toát ra một tia mồ hôi lạnh: "Ta chỉ uống nước..." Hứa Thái Nguyệt dường như hưng phấn dị thường, không đúng sẽ bắt hấn mở quết, dưới mắt hay vẫn là bớt can thiệp vào thì tốt hơn. Cổ nhân hữu vân, bo bo giữ mình, yên lặng là vàng! Chết đạo hữu không chết bản đạo, tại giờ phút quan trọng này, Hứa Kiến cũng không dám gây rắc rối. Nhà cùng vận sự hưng, cũng không thể vì người ngoài trong nỗi phản đi.

"A!" Hứa Thiên một đấm định bàn tay, bưng tỉnh đại ngộ nói: "Chẳng lẽ lang thôn hổ yết, chính là chỗ này cảm giác?"

Mấy người trải qua một phen mặt mày vui vẻ, vốn là yên lặng phòng bệnh cũng bắt đầu sống động. Thông qua tán dóc không mục đích, Chu Vân rốt cuộc biết hấn vì sao lại trong tỷ thí té xỉu.

Chu Vân dùng sức cắn trái xoài Hạch, hướng Hứa Kiến hỏi "Trên cổ ta thương là người đánh?"

Đáng chết đầu húi cua thật là có hai cái, tốc độ nhanh như vậy cũng có thể bắn trúng, thật con mụ nó không phải là người! Hóa ra Chu Vân đã đem Hứa Kiến YY thành trong miệng hột, chính dùng răng hung hấn hành hạ.

"Là ta đánh, có ý kiến?" Hứa Kiến hoàn toàn không lo lắng đối phương trả thù, ôm tay bình thản nói.

Có ý kiến? Ý kiến đại loại! Chu Vân bại bởi ai cũng không muốn bại bởi đầu hủi cua, hẳn có thể là tình địch của mình a! !

Hứa Thiên nhìn một chút Hứa Kiến, lại nhìn một chút Chu Vân. Lo lắng hai người lần nữa đánh, không thể làm gì khác hơn là khuyên bảo vệ hòa bình thế giới: "Tiểu Vân đồng học chứ đề ý, thắng thiếu không phải cố ý. Quyền cước không có mất, tỷ võ bị chút thương rất bình thường á."

"Ta lại không đề ý..." Chu Vân cúi đầu nhỏ giọng thì thầm: "Ai bảo hẳn là bạn trai người..."

Hứa Thiên lỗ tai nhỏ hơi lỏng, nghe lén có thể là của nàng cường hăng. Chu Vân lẩm bẩm mặc dù nhỏ âm thanh, nhưng cũng không sót một chữ truyền vào trong tai nàng. Tiểu nha đầu chớp chớp xinh đẹp mắt to, đột nhiên hướng Chu Vân cười nói: "A à nha? Người ta lúc nào từng có bạn trai?"

Chu Vân liếc một cái Hứa Thiên, lại trợn mắt nhìn trừng Hứa Kiến, sau đó tràn đầy vị chua nói: "Người không cần an ủi ta... Thái Nguyệt cũng nói với ta rồi, kia con lừa trọc tựa như đầu hủi cua chính là bạn trai người."

Vốn là còn lạnh lùng đứng Hứa Kiến, nghe được Chu Vân lời này, mí mắt nhất thời giật một cái. Con lừa trọc! Đầu hủi cua! Kia Hoa Danh đang không ngừng đi lên dài...

"Ân hử?" Hứa Thiên cảm thấy nghi ngờ, lập tức đem ánh mắt chuyển qua Hứa Thái Nguyệt trên người: "Biểu muội đại nhân, biểu tỷ cũng rất muốn biết xây ca ca lúc nào thành bạn trai của người ta nha."

"Tiện ca ca? ? ?" Chu Vân tràn đầy não nghi ngờ hàm hồ nói.

"Tiểu tử người muốn chết sao!" Hứa Kiến cuối cùng không nhịn được do trong kẻ rặng vắng ra mấy chữ.

Một hồi con lừa trọc, một hồi đầu hủi cua, bây giờ còn chính ra cái tiện ca ca. Người nói Chu Vân không là muốn chết là làm gì?

"Không phải, tiện ca ca. Là, xây ca ca." Hứa Thái Nguyệt cải chính nói. Ngược lại giấy gói không được lửa, mắt thấy sự tình xuyên bang, nàng đơn giản thẳng thắn sẽ khoan hồng: "Hứa Kiến là biểu ca ta, Hứa Thiên thân ca ca đây..."

Chu Vân rất ngu rất ngây thơ trợn mắt nhìn Hứa Thái Nguyệt: "Người... Người không nói, hẳn là Hứa Thiên bạn trai sao?"

"Phái nam bằng hữu đây, có lỗi sao?" Hứa Thái Nguyệt chuyện đương nhiên nói, gần đến Chu Vân trực tiếp vén chăn lên hướng nàng nhào tới. Chính mình lại tin tưởng một cái từ tiểu học bắt đầu, 'Tư tưởng phẩm đức' sẽ không đạt tiêu chuẩn gia hóa. Trời ơi! Ta ngu vãi cả lồn (!) rồi không! Hôm nay không để cho người kiến thức một chút cái gì gọi là Long Trảo Thủ, lão tử liền cưới người về nhà làm vợ!

Đối phó gấu ôm tới cảm thú, Hứa Thái Nguyệt không chút nào cảm giác sợ hãi, như cũ bình tĩnh chuyển hướng Hứa Thiên hỏi "Biểu tỷ, nếu như có người đang trước mặt người đùa bỡn lưu manh, người thì như thế nào?"

"Ân ~?" Hứa Thiên bĩu môi, làm bộ làm tịch suy tư lúc, mới vừa lững thững đáp: "Tiểu Vân nếu là đùa bỡn lưu manh, người ta không bao giờ nữa yếu lý hẳn nha."

Cát Đ-A-N-G...G! Vén bị lên Chu Vân kinh ngạc định ở giữa không trung, không dám lại hướng Hứa Thái Nguyệt phát động tập kích... Hai vị mỹ nữ vấn đáp, giống như đoán trước diễn luyện tốt như thế, biểu hiện hết sức ăn ý.

Hứa Kiến nhìn u mê Chu Vân, không khỏi vì hẳn âm thầm khản cầu. Căn cứ nhiều năm kinh nghiệm, hẳn từ hai vị ai thấy cũng thích, hoa kiến hoa khai tiểu muội trong mắt, nhìn thấu một tia mừng rỡ. Giống như lúc đó tìm tới mới 'Món đồ chơi' như thế, hai nàng sung sướng rồi...

Nhìn Chu Vân bởi vì chính mình một câu nói bị dọa sợ đến không dám động, Hứa Thiên ôn nhu đưa hẳn kéo về trên giường: "Được rồi, không náo rồi. Tiểu Vân trên người còn có thương, không được lộn xộn. Bây giờ mọi người phải nói chuyện chính."

"Ân ân! Ta không động." Chu Vân theo nằm xuống, mặt đầy mê muội mà hỏi: "Các người muốn nói gì chính sự?"

Chu Vân cho tới bây giờ còn không rõ ràng lắm, Hứa Thái Nguyệt tại sao dẫn dắt hẳn tới Hứa Thiên nhà.

"Chẳng lẽ Thái Nguyệt biểu muội không cùng người nói sao?" Hứa Thiên cảm thấy kinh ngạc.

"Nàng không nói!" Chu Vân không lưỡng lự địa lắc đầu: "Nàng chỉ nói cho ta, ai thắng người đó liền có tư cách làm bạn trai người."

"Ngây ngốc ~ người ta cũng không phải là tỷ võ cầu hôn." Hứa Thiên chậm rãi ngồi ở giường dọc theo, khen thưởng tựa như sờ sờ Chu Vân đầu: "Bất quá, Tiểu Vân có thể làm người nhà mà chiến, Tiểu Thiên rất vui vẻ, cũng rất vinh hạnh..."

"Hắc hắc... Thật ra thì cũng không có gì á..." Chu Vân xấu hổ cười cười, kia thật thà biểu tình, cùng trước kia thi triển Long Trảo Thủ so sánh, thật là giống như biến thành người khác.

"Nếu biểu muội không cùng người nói, vậy thì do ta giải thích đi." Hứa Thiên không nóng không vội nói.

"Ở hằng ngày trong cuộc sống, thường thường sẽ gặp phải rất nhiều không thể tưởng tượng nổi người hoặc chuyện, những này đều không cách nào dùng hiện hữu khoa học giải thích. Tiếp theo người ta muốn nói, mặc dù có chút không thể tưởng tượng nổi, nhưng hi vọng Tiểu Vân có thể chậm rãi tiếp nhận."

"Ân ân! !" Chu Văn gật đầu không ngừng, lời này quả thực nói đến hần trong tâm khảm rồi. Trước mắt hần cũng rất không tưởng tượng nổi, ừm có không giải thích được lực lượng.

Bạn đang đọc truyện *Mỹ nữ lai tập Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 37: Dị Năng giả

"Đối với người bình thường mà nói, cuộc sống bây giờ tựa là 'Thế giới' toàn bộ. Nhưng đây chẳng qua là mặt ngoài hiện tượng, đối với chúng ta mà nói, người bình thường sinh hoạt lại chỉ là một góc của băng sơn."

Hứa Thiên nhìn Chu Văn cẩn thận lắng nghe, liền đầu vào đây mà kiên nhẫn giải thích.

"Tại cuộc sống của chúng ta ở bên trong, vẫn tồn tại cái khác không muốn người biết lĩnh vực. Là do bộ phận đặc thù quản thể tạo thành thế giới, nó có được đặc biệt phát triển lịch sử cùng quản lý thứ tự."

"Đặc thù quản thể? Không muốn người biết lĩnh vực? Một cái thế giới khác?" Chu Văn nghĩ đi nghĩ lại, thỉnh thoảng nhô lên hai mắt hỏi: "Chẳng lẽ các người là người ngoài hành tinh! Hay hoặc giả là kẻ xuyên việt! Tương lai Chiến Sĩ! Terminator _ Chung Kết Giả! ! ! !"

"Không đúng! Không đúng!" Hứa Thiên tranh thủ thời gian múa hai tay, đem Chu Văn không thực tế nghĩ cách đập đi: "Tiểu Vân đồng học sức tưởng tượng thực phong phú nha."

Hứa Thái Nguyệt nghe biểu tỷ giật cả buổi đều chưa nói đến trọng điểm, lập tức không nín được khí đạo: "Kẻ ngu dốt quả nhiên không có thuốc nào cứu được, biểu tỷ nói rất đúng dị năng giả lĩnh vực. Nó tại thời cổ hậu bị gọi tu chân, mà hiện đại thì là dị năng. Nếu như tiểu Vân muốn làm Terminator _ Chung Kết Giả, ta không ngại giúp người hào hào cái tạo một phen, từ dưới nữa người bắt đầu. Ha ha..."

"Ha ha cái đầu của người!" Chu Văn gặp Hứa Thái Nguyệt cười tùm tùm móc ra Tiểu Dao, bề ngoài giống như thật muốn giúp hần cái tạo nửa người dưới, lập tức tựa mở miệng ngăn chặn năng cái này ý niệm.

Hứa Thiên nhìn hai người huyên não sung sướng, cũng gom lại não nhiệt nói: "Tiểu Vân, biết rõ cái này lĩnh vực tồn tại cũng không có nhiều người, cơ bản đều là trong xã hội tinh anh. Có thể bước vào lĩnh vực người, càng là tinh anh trong tinh anh nha."

"Nguyên lai ta hay (vẫn) là tinh anh ah... !" Chu Văn cười toe toét miệng, rất không muốn mặt nở nụ cười.

Nếu như vài ngày trước nghe đến mấy cái này lời nói, Chu Văn tất nhiên sẽ không tin tưởng. Nhưng ngày hôm qua đã xảy ra quá nhiều việc lạ, làm hần không cách nào phủ nhận những sự thật này.

Hứa Thiên tuy nhiên không muốn đả kích Chu Văn, nhưng vẫn là ăn ngay nói thật: "Cái kia, tiểu Vân đồng học chỉ có thể coi là cái xuất sắc mà lưu manh, cùng tinh anh một chút quan hệ đều không có nha."

Hứa Thiên cũng không biết, Chu Văn đã chuẩn bị dị năng giả tiềm lực, nếu không tựa cũng không vọng kết luận, còn ba phen ngăn trở hần gia nhập tổ chức. Nhưng cái này không thể trách năng, dù sao Chu Văn tối hôm qua mới sơ hiện dị năng.

Ách... Hứa Thiên lời này rất đả thương người tự tôn. Cái gì gọi là xuất sắc lưu manh? Nói khó nghe điểm không phải là bại hoại à. Chu Văn im lặng nói: "Vậy các người tại sao phải nói cho ta biết... Dị năng lĩnh vực."

Đúng rồi! Bọn hần tại sao phải nói cho Chu Văn, tương quan dị năng sự tình đầu này?

Nghe nói như thế, Hứa Thiên cùng Hứa Kiến đều nghi hoặc mà nhìn về phía Hứa Thái Nguyệt. Hai người bọn họ là thụ phụ thân chỉ thị đến khảo hạch Chu Văn, bản thân cũng không biết trong đó nguyên do.

Ngược lại là Hứa Thái Nguyệt phi thường cường hần nói: "Bởi vì ta muốn hần gia nhập 'Tinh Không' . Không nên hỏi lý do, ta không nói..."

Tiểu nha đầu cũng không thể nói cho đoàn người, năng là vì cùng Chu Văn cùng tiến lên đại học, mới đưa hần mang vào 'Tinh Không' a. Phải biết rằng Hứa Thái Nguyệt thế nhưng mà cái phi thường 'Ngại ngại' nữ sinh...

Đã Hứa Thái Nguyệt không chịu nói, mọi người cũng không có biện pháp, cũng không thể nghiêm hình bức cung a. Tuy nhiên Chu Văn có cái này nghĩ cách...

"Trở lại chuyện chính a." Hứa Thiên dừng lại một chút hồi (sẽ), đành phải đón lấy hướng Chu Vân giải thích giới dị năng sự tình.

Giới dị năng có được hoàn thiện thứ tự và quản lý, dị năng giả thân thể to lớn chia làm hai chủng hình thức tồn tại.

Một là như là năng cùng Hứa Kiến, dùng đoàn thể vi cư, có được tổ chức quy tắc dị năng giả. Dứt lời, Hứa Thiên còn đem đeo trên cổ vòng cổ lộ ra đến. Sợi dây chuyền là một cái do ba khóa những vì sao ★ (Tinh Tinh) tạo thành tinh mỹ tròn tề, trong đó phù văn phồn đa, tựa hồ còn lóng lánh lấy kỳ dị hào quang.

Sau đó Hứa Thiên hào hứng bừng bừng giới thiệu, đây cũng là năng nghiệp đoàn {Guild} huy chương. Huy chương thoát nhìn cùng bình thường vòng cổ không có khác nhau, nhưng mà lại chỉ dùng đặc thù niệm lực chế thành. Không cách nào giả tạo, không cách nào bắt chước. Hơn nữa có thể thông qua đặc thù kiểm tra đo lường nghi, phán định tương ứng công hội và người cầm được tin tức.

"Úc úc úc! ! Cái kia 'Tinh Không' rất cường sao?" Chu Vân phi thường kích động hỏi.

Dị năng giả nghiệp đoàn {Guild}, nghe thấy nghe tự lại để cho người nhiệt huyết bành trướng. Nguyên lai trong sinh hoạt còn có như vậy cái không muốn người biết lĩnh vực, xem ra có được đặc thù năng lực, cũng không phải là chỉ là chính mình. Về sau cho dù bại lộ, cũng không cần phải lo lắng bị khoa học quái nhân chop tới nghiên cứu. Nghĩ vậy, Chu Vân không khỏi nhẹ nhàng thở ra.

Hứa Thiên nghe xong Chu Vân câu hỏi, cũng dị thường hưng phấn mà trả lời: "Đương nhiên! Chúng ta nghiệp đoàn {Guild} phi thường lợi hại!"

'Tinh Không' full name 'Hân dạ Tinh Không'. Là tổ quốc đỉnh cấp dị năng công hội, thế giới bài danh trước hai mươi, có được mấy trăm tên dị năng cường giả siêu cấp các Guild lớn. Từng có được 'Tinh Không' huy chương người, bất luận đến đâu, đều muốn trở thành dị năng giả hâm mộ đối tượng.

"Oa! Lợi hại lợi hại! !" Chu Vân một bên nghe Hứa Thiên giới thiệu, một bên vỗ tay hỏi: "Cái kia một loại khác tồn tại hình thức là cái gì?" Có thể cùng trong mộng nữ thần sướng trò chuyện, nho nhỏ vẫn đừng đề cập cỡ nào phấn khởi.

Đại khái nói một môi, Hứa Thiên mỉm cười hướng Hứa Kiến nhẹ gật đầu, đưa tay làm cái 'Thình' động tác. Hứa Kiến liền ôm hai tay, đón lấy kể ra nói.

Một loại khác tồn tại, bình thường bị gọi là tán nhân. Thì ra là ưa thích một mình hành động dị năng giả. Mà tán nhân bên trong, giống như (bình thường) lại có thể phân ra sơ tâm người, hiệp sĩ, ẩn giả.

Sơ tâm người, danh như ý nghĩa là chỉ Chu Vân một loại, thuộc về vừa tiếp xúc giới dị năng, không chuẩn bị thực lực gia nhập bất luận cái gì tổ chức nhân vật mới. Trong đó đại bộ phận sơ tâm người không hiểu dị năng, này đây vô đạo tăng trưởng. Thân thủ kiện tráng sơ tâm người, thường thường sẽ bị chiêu mộ trở thành tổ chức bên ngoài nhân viên, để hiệp trợ đoàn đội hoàn thành nhiệm vụ.

Mà hiệp sĩ thì là có được đặc thù năng lực, vô đạo, dị năng tinh thông, lại không có tìm được thích hợp đoàn đội dị năng giả. Bọn hắn tức có thể một mình đảm đương một phía, lại có thể tiếp nhận thuê cùng người phối hợp chấp hành nhiệm vụ, thuộc về tương đối tự do thân thể.

Về phần ẩn giả, bình thường là chỉ ẩn lui giới dị năng cao thủ. Loại người này tuy nhiên mai danh ẩn tích, lại có được gần như nghịch thiên thực lực. Mỗi vị ẩn giả sau lưng, đều có một đoạn nghe rộn cả người kinh nghiệm. Tóm lại, bất kể là hiệp sĩ hay (vẫn) là ẩn giả, đều là tất cả đại công hội mời chào đối tượng.

Hứa Kiến nói chuyện mặc dù không có Hứa Thiên để nghe, nhưng Chu Vân vẫn bị mới lạ: tươi sớt sự vật hấp dẫn, hết sức chăm chú lắng nghe.

Hứa Thiên phát giác lão ca tựa hồ bỏ sót cái gì, vội vàng từ bên cạnh bổ sung nói: "Còn có hiền giả nha. Bọn họ là giới dị năng danh nhân, cũng là giới dị năng đỉnh cấp cường giả."

Nếu muốn trở thành hiền giả, nếu không muốn có đủ huy hoàng nhân sinh kinh nghiệm, còn muốn làm ra oanh động giới dị năng công tích vĩ đại. Cuối cùng nhất thông qua tài hội nghị bỏ phiếu, sắc phong hiền giả danh xưng, cũng ghi vào giới dị năng sử sách. Tại dị năng trong lĩnh vực, hiền giả tương đương với Kim Tự Tháp đỉnh tồn tại.

Cuối cùng nghe xong thao thao bất tuyệt, Chu Vân làm sơ suy nghĩ, nhìn thấy trước mắt Tam huynh muội yếu ớt hỏi thăm: "Cái kia... Nói như vậy... Các người đều có dị năng? Là cái gì năng lực à?"

"È hèm." Hứa Thiên không thể đưa hay không gật đầu: "Tiểu Vân đồng học, chúng ta có được dị năng. Nhưng không thể tùy ý nói cho người khác biết, thực tế là năng lực của mình..."

Ai ngờ không đầu Hứa Thiên nói xong, Hứa Thái Nguyệt ngay tại một bên chậm rãi nói ra: "Biểu tỷ có thể đoán trước tương lai, biểu ca có thể ở ba giây trong phạm vi biết trước đối thủ động tác. Mà ta có thể đơn giản mà ~ nghe lén người khác tiếng lòng, phải hay là không rất thú vị đây này ~! !"

"... .." Hứa Kiến & Hứa Thiên một hồi trầm mặc. Nha đầu kia chỉ hiểu được phá.

"Ta... Cái gì đều không nghe thấy... Thật sự." Chu Vân chăm chú bịt lấy lỗ tai.

Móa! Dự đoán tương lai! Biết trước đối thủ động tác! Kinh khủng hơn chính là Hứa Thái Nguyệt. Nha đầu kia rõ ràng có thể 'Đơn giản mà' nghe lén người khác tiếng lòng, cái kia ý nghĩ của mình, không đều bị năng biết không?

Đúng lúc này, Hứa Thái Nguyệt hướng Chu Vân mỉm cười: "Ta cũng không có nghe lên lòng của người âm thanh ah!"

"Còn nói không có! !!" Chu Vân kinh ngạc nói. Tư ả! Chính mình tư ả quyền xác định vững chắc bị xâm phạm!

Bất quá, Chu Vân có thể trách oan Hứa Thái Nguyệt rồi. Tiểu nha đầu không có nói láo, từ khi nàng hiểu chuyện đến nay, liền lại không có nghe trộm lòng của hắn âm thanh.

"Tiểu Vân, người ta hỏi người, muốn gia nhập chúng ta sao?" Hứa Thiên đột nhiên hỏi.

"Gia nhập! Gia nhập! Chết cũng muốn gia nhập!" Có thể cùng Hứa Thiên cùng một chỗ, Chu Vân làm sao cự tuyệt.

Hứa Thiên thở dài, có chút khó xử nói: "Tiểu Vân không có dị năng hỗ trợ, cơ hội phi thường xa vời. Chỉ có cần có thể bỏ kém cỏi, liều chết rèn luyện thân thể, mới có thể trở thành 'Tinh Không' thành viên vòng ngoài."

Phải biết rằng thân thủ dù cho, cũng chỉ có thể trở thành Tinh Không thành viên vòng ngoài. Muốn đi vào trung tâm, chỉ dựa vào thân thủ cơ hồ là không thể nào.

"Không có vấn đề! !!" Chu Vân vỗ ngực nói ra...

Bạn đang đọc truyện *Mỹ nữ lai tập Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 38: Không phải vòng, là dây lưng

Hứa Thiên lời mà nói..., Chu Vân chút nào không có để ở trong lòng. Dị năng sao? Ai nói hắn không hiểu. Hắn không lập tức nói cho Hứa Thiên, là ý đồ tại tương lai ngày nào đó, làm cho mỹ nữ đại thụ cả kinh ~.

Nghĩ đi nghĩ lại, Chu Vân lại nhìn không được lộ ra tà ác mỉm cười.

Thiếu niên trăm phương ngàn kế, Hứa Thiên hồn nhiên không biết, chỉ cảm thấy đôi phương đáng tươi cười dị thường hèn mọn bỉ ổi: "Tiểu Vân đồng học, nước miếng của người chảy ra roài..."

"Ách!" Chu Vân tranh thủ thời gian lau đi khóe miệng, nắm chặt nắm đấm về mặt hùng hồn nói: "Mặc kệ cỡ nào vất vả! Ta nhất định phụng bồi đến cùng!"

Hứa Thái Nguyệt nhìn Chu Vân một bộ Sói tương, hừ nhẹ một tiếng liền hung hăng đá kích nói: "Tiểu Vân đồng học, năm nay giới dị năng 'Thực tế khảo hạch' sắp bắt đầu. Bằng người bây giờ móng vuốt thần công, đừng nói gia nhập 'Tinh Không' dù cho bước vào giới dị năng, cũng là nói chuyện hoang đường viễn vông lời nói."

Kỳ thi Đại Học trong lúc, giới dị năng vì mời chào nhân tài, hội (sẽ) tổ chức cỡ lớn thực tế khảo hạch. Nói trắng ra là tựa là đối với giới dị năng nhân vật mới thí luyện, chỉ có tại khảo thí trung đạt được ưu dị thành tích, mới có quyền lợi biết được thêm nữa... Dị năng lĩnh vực sự tình. Nếu như tiểu Vân tham gia thực tế khảo hạch, cũng đạt được hài lòng thành tích. Chẳng những có thể đủ đạt được gia nhập 'Tinh Không' cơ hội, nói không chừng còn có thể bị hàng hiệu đại học đặc (biệt) chiêu.

Cái gọi là 'Thực tế khảo hạch' là dị năng trong lĩnh vực sơ cấp cuộc thi, cơ hồ hàng năm đều tổ chức. Người tham dự chủ yếu do cả nước kỳ thi Đại Học sinh, cùng gần quân bộ người trẻ tuổi mới.

Hắn khảo hạch phát triển hình thức, cùng loại với quân sự thực chiến diễn tập. Năng lực xuất chúng kỳ thi Đại Học sinh, chỉ cần tại khảo hạch trong lúc lấy được ưu dị thành tích, sẽ gặp bị vô số nổi danh đại học cướp đặc (biệt) chiêu. Cho nên nói 'Thực tế khảo hạch' là chọn lựa đặc thù nhân tài không lồ gần giáo: bình đài cũng không tính quá phận. Phạm là người có năng lực, cũng có thể tại trong khảo hạch đạt được tán thành.

Bất quá, lại để cho người bình thường trộn đều dị năng giả chiến đấu, hiển nhiên thập phần gian nan. Không có nhất định thực lực gia hỏa tham gia, quả thực như là muốn chết. Bởi vậy, Hứa Thiên không thể không đề nghị Chu Vân tại sau này trong cuộc sống, đi theo Hứa Kiến tiến hành đặc huấn. Không cầu hắn có thể thuận lợi thông qua khảo nghiệm, ít nhất phải đem mạng nhỏ bảo trụ.

Về phần như thế nào mới có thể gia nhập 'Tinh Không'. Các loại Chu Vân tại trong khảo hạch lấy được hài lòng thành tích, hết thấy vấn đề đều muốn giải quyết dễ dàng. Nếu như Chu Vân là có thể tạo chi tài, do Hứa gia ra mặt đảm bảo, nói không chừng còn tham ngộ cùng 'Tinh Không' bên trong thành viên phòng vấn.

Hứa Thái Nguyệt rất thẳng thắn nói cho Chu Vân, bọn hắn đã sớm có đủ gia nhập 'Tinh Không' năng lực. Bởi vì vị thành niên nguyên nhân, mới không có bị công hội tấn thành vì chính thức thành viên. Năm nay bọn hắn vừa mới tuổi tròn mười tám, cũng là thời điểm gia nhập 'Tinh Không'. Chu Vân có thể hay không cùng bọn họ cùng một chỗ tham gia phỏng vấn, muốn xem tiểu Vân đồng hài mà tạo hóa nữa...

Đoán chừng ngay cả Hứa Thiên mấy người cũng không có ngờ tới, trong lúc vô tình mời trở về Chu Vân, tại không biết tương lai, sẽ cùng 'Tinh Không' cùng với đồng bọn của bọn hắn, sáng lập lần lượt truyền kỳ câu chuyện. Trở thành giới dị năng vĩnh viễn lưu truyền truyền thuyết...

Chu Vân hộ tống Hứa Thái Nguyệt ly khai, mờ nhạt hào quang chiếu lên hai người thể xác và tinh thần cảm khái. Thiếu thiếu xinh đẹp, thiếu thiếu tiếu nuối, bất tri bất giác đã đến chạng vạng tối.

Hôm nay là trời qua phi thường phong phú, so trốn ở trong nhà khó chịu thú vị nhiều lắm. Chu Vân ngẩng đầu nhìn qua một mảnh nhu hòa trời chiều, không thú vị sinh hoạt thật lâu không có nhận nhạo gọn sóng. Hiện tại cảm giác... Không xấu.

"Tiểu ~ vân ~ cùng ~ học ~..." Một tiếng ngọt chán kêu to, hô được Chu Vân nổi da gà sồn hết cả gai ốc.

Phải thay đổi làm người khác, nghe được mỹ nữ như vậy diễm mật, ngọt ngào tiếng la, chắc chắn cho là có cái gì chuyện tốt phát sinh. Nhưng Chu Vân cũng rất tinh tường, mỗi khi Hứa Thái Nguyệt tìm người chuyện phiếm toái, đều dùng cái này giọng điệu gọi người.

"Làm... Làm gì vậy?" Tuy nhiên biết rõ không có chuyện tốt, Nhưng Chu Vân hay (vẫn) là đáp. Hôm nay có thể cùng Hứa Thiên tương kiến, còn may mà tiểu nha đầu hỗ trợ.

"Hừ a ~" Hứa Thái Nguyệt ngọt ngào cười cười, hào hứng bùng bùng đem xích chó nâng đến Chu Vân trước mặt: "Cái này! Mang lên..."

Nguyên lai tỷ thí lúc, Chu Vân cổ bị thương, y tế nhân viên yêu cầu cỡi xuống trên cổ 'Vòng cổ'. Hứa Thái Nguyệt bắt đắc dĩ đành phải làm theo. Bây giờ nhìn lấy Chu Vân vui vẻ, quyền quyền cũng là thời điểm trở lại vị trí cũ rồi.

"Đi! Mới không cần..." Như vậy mất mặt đồ chơi, Chu Vân đánh chết cũng không muốn lại mang. Đang lúc hần đường vòng bỏ đi lúc, lại phát hiện Hứa Thái Nguyệt trắng nõn bàn tay nhỏ bé lên, nhiều hơn một đạo vết máu.

"Thái Nguyệt, tay của ngươi..." Một đạo nhớ lại hiện lên, Chu Vân lập tức nhớ tới đi diễn luyện tràng trên đường, vì bỏ qua Hứa Thái Nguyệt lời kéo, đột nhiên gãy giữa tình cảnh.

Chu Vân thâm nghĩ, hẳn là miệng vết thương là khi đó kéo đi ra hay sao? Ách... Giống như rất đau, thiếu (thiệt thòi) nàng có thể nhìn được.

"Đi theo ta!" Chu Vân không khỏi phân trần, giữ chặt Hứa Thái Nguyệt tụt hướng phụ cận quầy bán quà vặt chạy tới.

Hứa Thái Nguyệt tuy nhiên không rõ Chu Vân vì sao đột nhiên kéo chính mình, nhưng nàng không có chút nào giãy dụa, tụt như vậy yên lặng bị nắm sức chạy. Nếu như thời gian có thể vĩnh hằng, nàng thực hy vọng có thể dừng lại tại thời khắc này.

Ánh nắng chiều nương theo lấy nhàn nhạt ưu thương, màn đêm dần dần hàng lâm. Hết thấy ước mơ chỉ có thể trở thành mỹ hảo nhớ lại, thật sâu bị bảo tồn tại trong lòng.

Đem làm Chu Vân buông tay đi vào quầy bán quà vặt lúc, Hứa Thái Nguyệt chỉ có thể lẳng lặng nhìn xem trong tay dây xích. Biết rất rõ ràng không cách nào dứt lòng của hắn, vì cái gì còn muốn miễn cưỡng? Cuối cùng bị thương sẽ chỉ là chính mình. Hôm nay nàng là làm sao vậy...

"Bắt tay vườn ra..." Chu Vân thanh âm đột nhiên theo bên cạnh truyền đến.

"Cho..." Hắn muốn làm gì? Hứa Thái Nguyệt không khỏi nghi hoặc. Chẳng lẽ còn muốn nắm chặt?

"Không phải cái này chỉ (cái), cái con kia!" Chu Vân trực tiếp kéo qua Hứa Thái Nguyệt bị thương tay trái: "Rất đau a, xử lý không tốt có thể hội (sẽ) nhiễm trùng đấy..."

Xử lý miệng vết thương có thể nói là Chu Vân duy nhất năng khiếu. Đem làm lưu manh khó tránh khỏi thường xuyên bị thương, mỗi lần đánh xong khung đều là chính bản thân hắn băng bó.

Bỗng, vạn hoa dầu, băng bó, rất sợ làm đau Hứa Thái Nguyệt, Chu Vân đã ra động tác hoàn toàn tinh thần. Tựa như che chở vừa sinh ra như trẻ con, đã cẩn thận lại cẩn thận mà thay nàng băng bó miệng vết thương.

Chu Vân quan sát không rên một tiếng Hứa Thái Nguyệt, hờn dỗi giống như nói ra: "Nhìn ngươi về sau còn dám hay không dùng dây xích vòng ta!"

"Không dám đây này..." Hứa Thái Nguyệt khẽ mỉm cười nói. Tay kia nhẹ nhàng đặt tại trước ngực, ngực ấm áp đau nhức đau nhức đấy, loại cảm giác này là hạnh phúc sao?

Một hồi gió nhẹ thổi tới, vung lên nàng xinh đẹp mái tóc, cái kia nhàn nhạt dáng tươi cười tại u ám dưới ánh đèn, là như vậy mê người. Nhớ tới hôm nay kỳ quái mộng, Chu Vân nhìn không được hỏi: "Trước kia... Ngươi cũng giúp ta băng bó qua miệng vết thương sao?"

"Đã quên." Tiểu nha đầu trả lời luôn rất làm cho người ta không nói được lời nào.

"Thiệt là... Cái này cũng có thể quên." Chu Vân hít và một hơi, phui tay nói: "Tốt rồi! Nhớ rõ đừng làm cho miệng vết thương dính nước, bằng không thì nhiễm trùng cũng đừng trách ta."

"Tiểu Vân còn nhớ rõ ước định sao?" Hứa Thái Nguyệt đột nhiên nói ra: "Nếu như ngươi tỷ thí thắng lợi rồi, có ban thưởng."

"Ban thưởng?" Chu Vân tại đầu đưa ở bên trong bốc lên một hơi: "Úc! Ngươi nói là lại hôn ta một cái không! ! !" Nguyên lai tưởng rằng đánh thua sẽ không đùa giỡn rồi, hiện tại xem ra còn có hi vọng!

"Còn hoặc là?" Hứa Thái Nguyệt mang theo ngọt ngào vui vẻ ngoéo ... một cái ngón trỏ, ám chỉ hân đem đầu đưa đi tới.

"Muốn nha! Đương nhiên muốn nha!" Chu Vân vừa nói một bên đem đầu đưa tới. Thật sự là tính chết, vừa mới còn biểu hiện hài lòng, không có một hơi Sói tính lại phát tác.

Đang lúc hân hai mắt nhắm lại, chuẩn bị hưởng thụ mỹ nhân ân thời gian...

Răng rắc một tiếng! Chu Vân lông mi không khỏi vểnh lên. Thanh âm này thế nào cái kia sao quen thuộc đấy? Giống như là...

Bị lừa rồi! ! Tình ngộ lại Chu Vân tranh thủ thời gian hướng cổ nhìn lại. Không ngoài sở liệu, cái kia khó chơi cầu vòng lại nhớ tới cổ của hân thượng.

"Ngươi... Ngươi không phải nói, không dám vòng ta sao?" Chu Vân hung hăng mà hỏi.

"Không phải vòng, là đái(dây lưng)." Hứa Thái Nguyệt cái chính, tức giận đến Chu Vân thiếu chút nữa lại hướng nàng trào tới. Nàng tại sao lại gặp nữ nhân này đạo ah!

Hứa Thái Nguyệt ngẩng đầu nhìn sắc trời, không đợi Chu Vân phát biểu ý kiến, giải nhân liền hào hứng mà lên, kéo động thủ trung dây xích: "Tốt rồi, thời điểm không còn sớm, trở về đi..."

Màn đêm buông xuống, nếu không về nhà phụ thân muốn phái người tìm.

"Ngươi đừng kéo ah! Tự chính mình đi!" Chu Vân theo sau bước chân không dám gãy giữa, rất sợ lần nữa kéo tổn thương tay của nàng. Không biết tại sao, Hứa Thái Nguyệt càng ngày càng lại để cho lòng hân động. Là vì nàng xinh đẹp không? Hay là...

Bạn đang đọc truyện *Mỹ nữ lai tập Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 39: Tình nguyện

Hứa Thiên trong nhà, Hứa Kiến với Hứa Thiên chính hướng cha thư phòng đi tới, chuẩn bị báo cáo tỷ thí tình huống.

"Tiểu Thiên. Ngươi cảm thấy Tiểu Nguyệt bạn trai như thế nào?" Hứa Kiến hỏi.

Hứa Thiên nhún nhảy một cái vừa đi vừa nói: "Như thế nào? Ngay ngốc dần dần, tựa hồ còn rất có thể đánh. Ân! Hơn nữa thích vô cùng người ta nha!"

"Không có chỗ đặc biệt sao?" Hứa Kiến hỏi tiếp. Chu Vân mang đến cho hân một cảm giác rất quái lạ, ngoài mặt có chút lưu lý lưu khí rất không đáng tin, thật ra thì tâm chí lại vô cùng kiên định. Đây chỉ có cùng hân tỷ thí qua mới có thể hiểu được.

Một người cổ tay trật khớp, còn có thể kiên trì đánh nhau, vậy cần nhiều đại nghị lực? Đừng xem Chu Vân dường như dễ dàng, biến thành người khác sợ rằng sớm bấm 120 rồi.

"Đặc biệt... ? Tựa hồ có một chút như vậy..." Hứa Thiên nhớ lại biết nói: "Hân chung quy có thể để cho lòng người thoải mái."

"Thoải mái? Vậy cũng không có cảm giác được. Bất quá, với hân tỷ thí, ta có trong nháy mắt hoàn toàn bắt không tới động tác của hân. Thậm chí ngay cả bóng dáng cũng không thấy rõ..." Hứa Kiến nghiêm túc nói.

Hân chính là đội đặc chiến lá bài chủ chốt. Ngay cả hân cũng không cách nào bắt động tác, vậy cần mau hơn?

"Ha ha, phải không... Có lẽ..." Hứa Thiên bỗng nhiên dừng lại, nâng tiểu quai hàm suy nghĩ một hồi, mới Nhu Nhu cười nói: "Tháng thiếu yên tâm, có một chút người ta có thể bảo đảm. Tiểu Vân cũng không phải là người xấu nha!"

"Ừ..." Hứa Kiến khoanh tay trầm ngâm trằn, hồi tưởng lại hôm nay tỷ đầu, cuối cùng nhàn nhạt nói: "Để cho hần gia nhập 'Tinh Không ". Có lẽ là cái tốt cách làm..."

Vượt núi băng đèo, chèo đèo lội suối, Chu Vân thật vất vả về đến nhà. Lừa bịp ma nữ cũng vậy tay rời đi, hần rút cuộc trùng hoạch tự do. Chẳng qua là, mỗi khi Chu Vân cúi đầu xuống nhìn trên cổ ngân lông lánh địa liên điều, tổng hội có loại không nói ra được chán chường cảm giác.

Không hiểu Hứa Thái Nguyệt muốn nhiều chút cái gì, tại sao thế nào cũng phải để cho hần mang chó vòng. Bất quá, không có đất liên điều cái vòng tròn, đảo giống một điều tình mỹ gây chuyện. Đứng trước còn có một Nguyệt Nhi đây chuyện. Cửa hàng thú cung tựa hồ không có cái này thức, tiểu nha đầu chẳng lẽ vì hần lượng Thân làm theo yêu cầu đi...

Chu Vân nhìn đồng hồ, ước chừng là 7 giờ rưỡi. Cha còn không có về nhà, phỏng chừng hôm nay là chủ nhật, mẹ quầy bán đồ lật vặt làm ăn khá, đi qua hỗ trợ rồi.

"Quất tử, ăn cơm chưa?"

Quất tử là Chu Vân nuôi trong nhà Tiểu Cầu, nguyên danh kêu cát tử, không biết gọi thế nào đến kêu biến thành quất tử. Cùng Chu Vân đồng loại, thuộc về nam tính sinh vật. Hằng ngày Chu Vân muốn nắm nó hai cây, cũng sẽ bị mẹ chửi mắng, là trong nhà tối bất khả xâm phạm kẻ dờ hoi, coi là thật tập ngàn vạn sủng ái cùng kiêu, nói nó là trên đời hạnh phúc nhất cầu cầu cũng không quá đáng phân. Duy nhất bất hạnh chính là, nó với Tiểu Chu đồng học như thế, vẫn là lấy xử nam tự cho mình là... Đáng thương a.

"Hắc cấp hắc ha..." Phốc thông một tiếng, quất tử lập tức do trên giường bật xuống dưới, điên lên cái mộng chạy đến Chu Vân chân trước lẻ mề. Chó chết này thật là có cá tính, chủ nhân về nhà không nghênh đón, nghe một chút ăn cơm liền phi phác tới.

Chu Vân kéo ra tủ lạnh, tìm tới ăn còn dư lại thịt trâu khối, dùng lò vi sóng quá nóng sau, liền chia ba bảy mở động. Chu Vân ba, quất tử bảy...

Ăn uống no đủ, quất tử vui vẻ cái mộng lại nhảy đến Chu Vân trên giường lớn, trước dùng miệng ở giường bên lau biết, sau đó tìm một thư thích điểm tiếp tục ngủ. Nhìn Tiểu Cầu trên cổ rồng tuếch, Chu Vân rất tà ác suy nghĩ. Sau này có phải hay không để cho Thái Nguyệt cũng giúp nó làm một cái vòng tròn...

Bệnh viện nhân dân mở cái phòng bệnh, một cái đánh súng mặt thiếu niên không ngừng khóc hao: "Ba! Người nhất định phải giúp ta a! Tên khốn kia thấy ta đuổi Hứa Thái Nguyệt, lại kêu người đến đánh ta."

"Mẹ ! Ngay cả ta chur đại khái nhi tử cũng dám đánh, không muốn sống sao! Nói cho ba, người nọ là ai?" Chur đại khái khí thế hung hăng nói.

"Hần gọi Chu Vân, là cái lưu manh hỗn đản. Hần thấy ta theo Hứa Thái Nguyệt nói chuyện rất là hợp ý, liền kêu người đến đánh ta. Ba ba người nhất định phải giúp ta a!" Chur Chí Văn một cái nước mũi một cái lệ nói.

"Chí Văn yên tâm, chuyện này ta sẽ xử lý, ba ba sẽ từ từ sửa chữa hần. Người liền nghỉ ngơi cho khỏe. .. Các loại cha tin tức tốt."

"Được rồi! Ba ba! Người nhất định phải chậm rãi cả! Còn phải vào chỗ chết cả! Tuyệt đối không thể bỏ qua hần!" Chur Chí Văn hung hãn nói. Lúc này hần hận không được đem Chu Vân rút gân lột da.

"Cứng cỏi... Người nghỉ ngơi trước... Ba cái này thì đi gọi điện thoại."

"Được... Ba... Một hồi thuận tiện kêu chút đồ ăn. Ta đói rồi..." Chur Chí Văn biết rõ mình cha phải đi người liên lạc giáo huấn Chu Vân, dĩ nhiên sẽ không ngăn cản.

"Được." Chur đại khái gạt đầu một cái rồi đi phòng bệnh. Nếu như là Hứa Thái Nguyệt tìm người sửa chữa chur Chí Văn, hần có lẽ không dám trả thù. Nhưng từ chur Chí Văn trong miệng biết được, người khi để hần lại là một tên lưu manh. Phụ thân hần bất quá là một cơ tăng công nhân, vậy hần còn sợ hãi cái gì?

Giống như chur Chí Văn từng nói, hần chẳng những muốn chinh Chu Vân, chậm hơn chậm cả, vào chỗ chết cả... Cho hần biết đắc tội mình hậu quả.

Sáng sớm ngày thứ hai, Chu Vân giống nhau thường ngày đi tới trường học. Mới vừa vào phòng học, Hứa Thái Nguyệt liền âm thầm dính đi qua. Gần đây nha đầu này lão yêu quái hần.

"Tiểu ~ vân ~ cùng ~ học ~ sớm ~ đây..." Lại vừa là kia ngọt chết người không đến mạng gọi.

"Người muốn làm gì?" Chu Vân thấy Hứa Thái Nguyệt, giống như giống như chuột thấy mèo, vội vàng đem băng ghế dựa vào dôi đi.

Nếu như nói hồng nhan là kẻ gây họa, kia Hứa Thái Nguyệt trình độ nguy hiểm tuyệt đối không thua gì 'Toàn bộ vô địch' . Cho dù lấy sinh mệnh lực nổi tiếng Tiểu Cường đồng chí, cũng chạy không thoát bị diệt diệt địa vận mệnh.

Hứa Thái Nguyệt mịn màng tay nhỏ, nhẹ nhàng đem hai tờ đơn đẩy tới Chu Vân trước bàn: "Cái này, còn có cái này, ký tên."

Chu Vân cầm lên tờ đơn liếc nhìn, thuận miệng thì thầm: "Dự thi tình nguyện? Văn nghệ hội diễn? Đồ chơi gì?"

Tình nguyện biểu còn dễ lý giải, muốn thắng học thì nhất định phải viết. Có thể văn nghệ hội diễn vậy là cái gì? Đồ chơi này không phải là viết không thể sao? Chu Vân không nhận được hỏi "Hai phần đều phải viết?"

"Đó là nhất định..." Hứa Thái Nguyệt ưu nhã nói.

Có cái gì không đúng! Vô cùng có cái gì không đúng. Nhìn híp lại thành mặt trắng cong khuyết ánh mắt quyền rũ, Chu Vân 300% có thể khẳng định tiểu nha đầu có dự mưu. Về phần là cái gì dự mưu, vậy còn còn chờ dần đo.

Nói tóm lại, trước thật tốt nhìn một chút này hai phần tờ đơn, tránh cho trượt chân rơi vào nữ ma đầu trong tay, huyền não cái vạn cổ hận thu tràng.

Chu Vân gãi gãi đầu sờ một cái quai hàm, trải qua một phen suy tính mới chậm rãi mở miệng: "Ta trước xem một chút, một hồi liền xong cho ngươi."

Ai ngờ Hứa Thái Nguyệt hoàn toàn không nhìn Chu Vân ý tưởng, cầm bút lên liền lấp liếm cho qua: "Không cần làm phiền, Tiểu Vân chỉ cần ở phía trên ký đại danh liền có thể. Nếu như sẽ không viết, đồng ý cũng có thể. Về phần những nội dung khác, bản tiểu thư vô cùng tình nguyện làm dùm."

Tiểu nha đầu không hề bị lay động phục vụ viên của mỉm cười, cười Chu Vân tê cả da đầu. Đây không phải là chính người trước tích triệu chứng sao? Hắn tại sao có thể có loại bị xúi bẩy ký khế ước bán thân cảm giác... ?

"Không được! Thái Nguyệt trên tay ngươi có thương tích, hay là để ta đi." Chu Vân vì để tránh cho tai nạn, vội vàng vứt bỏ trong tay bút máy, kiên quyết không về áp.

Bỗng dưng, Hứa Thái Nguyệt sâu kín toát ra một câu: "Tiểu Vân đồng học, xin hỏi ngươi biết Hứa Thiên dự thi trường học nào sao?"

"Không..." Chu Vân một chữ chưa nói xong liền hết hạn đi xuống, sau đó hai mắt ánh sao trợn mắt trước mỹ nữ: "Thái Nguyệt ngươi biết? !"

Chu Vân tự biết thành tích không được, nhưng gần đây đầu có chút Khai Khiếu. Vạn nhất, chỉ có thể nói vạn nhất thật không cần thận thi lên đại học, không phải đại biểu chính mình, vừa có thể với Hứa Thiên ở cùng một trường đọc sách sao? Bất quá, điều kiện tiên quyết phải biết Hứa Thiên dự thi tình nguyện, hay không giả thi lên đại học cũng vô dụng. Trời ơi! Tin đồn cuộc sống đại học rất nhiều 'Tư' a!

Nhìn Chu Vân mặt đầy YY, Hứa Thái Nguyệt lần nữa mê người hỏi: "Cần ta hỗ trợ sao?"

Bạn đang đọc truyện *Mỹ nữ lai tập Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 40: Hội học sinh bí thư MM

"Cần ta hỗ trợ sao?" Hứa Thái Nguyệt cảm dỗ nói. Nàng rất rõ, đối phó Chu Vân tốt nhất thủ đoạn chính là mỹ nhân kế. Mà Hứa Thiên chính là mỹ nhân kế trung là bài chủ chốt, không ra thì thôi, vừa ra tất bắt. Có thể nói là Chu Vân yếu hại trung chỗ yếu.

Không ngoài sở liệu, nghe nói như vậy Chu Vân lập tức nhặt lên bút nói: "Muốn nha! Ngươi mau nói cho ta biết đi!" Kia bộ dáng hưng phấn, giống như ăn chun thuốc, gà động không ngừng...

"Trước ký tên, ta giúp ngươi viết." Hứa Thái Nguyệt nhìn như rất quan tâm, chuyện gì cũng thân lực thân vi, thật là cái hiếm có địa vợ tốt.

"Ta có thể chính mình viết sao?" Tức khắc, Chu Vân do dự, cho nàng viết? Không đúng sẽ đem mình ném vào mỏ than đá làm nô đai.

"Ngươi nói sao." Hứa Thái Nguyệt như vậy hỏi ngược lại, thường thường cũng ý nghĩa không có thương lượng.

"Có thể!" Chu Vân mãnh gật đầu một cái, vô cùng kiên định cùng với khẳng định kêu.

"Hừ a." Hứa Thái Nguyệt cười một tiếng, sau đó làm một 'Mời ~ ' động tác, liền hát đầu rồi đi.

Quyển quyền sóng địa tóc dài, kèm theo một trận thoang thoang đánh vào Chu Vân gương mặt. Khiến cho hắn thần hồn điên đảo, lo được lo mất. Đợi tình hồn lại lúc, Hứa Thái Nguyệt đã đi ra ba thước hơn phân nửa tác khoảng cách. Vừa vặn để cho Chu Vân đưa tay với không tới...

"chờ một chút! Chờ đi a! Ngươi còn không có nói cho ta Hứa Thiên báo đọc cái gì trường học." Chu Vân phi thân lên, cúi ở mặt bàn thật vất vả bắt được thiếu nữ vạt áo, nhưng lại đối tới một vô cùng thao túng câu trả lời.

Hứa Thái Nguyệt tức chết người không đền mạng địa trả lời: "Ta quên." Đơn giản sáng tỏ ba chữ, không ngừng khiêu khích đến Chu Vân mỗi một cái thần kinh, khiến cho hần phát điên không dứt.

Nói vậy! Nha đầu này tuyệt đối nói vậy. Lắc lư cũng không hoa chút tâm tư, quá tổn thương người tự ái!

Hứa Thái Nguyệt lời nói dối vô cùng tái nhợt, có lẽ căn bản liền không tính là nói dối. Giống như tác giả tuyên bố ngày mai muốn nhặt càng triệu chữ như thế, đơn thuần nói vậy. Chu Vân đánh chết sẽ không tin tưởng cô ấy chuyện hoang đường, đáng tiếc lại đem nàng không có là. Cũng không thể dùng chìa khóa mở ổ cạy ra mỹ nữ đầu xem rõ ngọn ngành đi, hần cũng không Hứa Thái Nguyệt nhìn coi lòng người bản lãnh.

Đáng chết! Cứ như vậy quyền chủ động không lại rơi vào trong tay nàng sao? Chu Vân nho nhỏ lẩm bầm câu, rốt cuộc nghĩ đến một cái tự nhận là khá vô cùng đối sách: "Cho người viết có thể! Nhưng là người phải bảo đảm ta tờ đơn cùng Hứa Thiên viết tờ đơn hoàn toàn giống nhau như đúc, nếu không không bàn nữa!"

Hừ hừ hừ! Chu Vân âm thầm cười nói. Chỉ cần cùng Hứa Thiên viết nội dung hoàn toàn nhất trí, vậy cũng không cần lo lắng Hứa Thái Nguyệt ở phía trên tẩy máy tay chân rồi! Ta thật là một thiên tài a!

"... .." Lúc này Hứa Thái Nguyệt trầm mặc, Chu Vân nói lên yêu cầu thật không tốt lắm. Bất quá, trải qua một phen suy tư, nàng tối chung vẫn gật đầu đáp ứng: "Giống nhau như đúc đây..."

"Người được bảo đảm nha!" Chu Vân dặn dò. Hứa Thái Nguyệt bình thường rất thích nói dối, nhưng là bảo đảm qua sự tình, vẫn sẽ giữ vững làm được. Đây cũng tính là nàng trừ xinh đẹp trở ra một cái khác ưu điểm..

"Ta bảo đảm!" Hứa Thái Nguyệt khẽ mỉm cười, lại dùng tay nhỏ gạt một cái phần thứ hai tờ đơn. Ý tứ muốn Chu Vân ký tên.

"Cái này coi như xong đi! Ta làm sao biểu diễn nha. Năm nay văn nghệ hội diễn nhưng là phải đến rạp chiếu phim diễn xuất, như vậy nổi tiếng chuyện, có thể không phù hợp ta đây khiêm tốn tác phong."

"Ồ ——! Biểu tỳ đang rầu không người đồng thời diễn xuất đây..." Thần mã đều là phù vân, này câu mới là chính biết.

"Ta ký!" Chu Vân quét quét quét viết lên đại danh. Vì với Hứa Thiên đồng thời biểu diễn, hần không chút nghĩ ngợi liền đem hai phần tờ đơn cũng giải quyết cho, còn lộ ra ngu si như vậy nụ cười nói: "Nhiệt tình đoàn thể, lấy giúp người làm niềm vui. Có sao mà không làm?"

Hứa Thái Nguyệt nhàn nhạt cười một tiếng, cũng thích hợp trả lời một câu: "Hoàng thử lang chúc tết, vô sự mà ăn cần, phi thường cao hứng."

Nhiệm vụ hoàn thành, tiểu nha đầu cũng không có ý định tiếp tục dây dưa Chu Vân. Bây giờ nhưng là sớm đọc, thân là trưởng lớp muốn làm gương tốt. Cho nên Hứa Thái Nguyệt tùy tiện nhảy ra bộ sách làm đáng một chút, đem Chu Vân lạnh ở một bên.

Lớp mười hai sớm đọc không có chủ nhiệm khóa lão sư giám quản. Dừng lại nói của bọn họ chính là, lớp mười hai, trưởng thành. Học tập không phải cường bách, đi học phải dựa vào tự giác.

Chu Vân làm việc luôn luôn rất tự giác, tiện tay liền từ bọc sách móc ra mới từ ra ngoài trường mua được đĩa lòng(?), không để ý chút nào cùng trường hợp, ở thư âm thanh sáng sửa xuống suu suu địa ăn. Trần ngập mùi thịt bao phủ cả gian phòng học, nhưng là không còn người dám đưa ý kiến..

Phải học tập cũng phải đền no bụng trước. Buổi sáng ngủ, cái gì cũng không ăn, thân thể là tiền vốn làm cách mạng! Chu Vân vừa ăn vừa muốn, Hứa Thiên hôm nay mặc quần áo gì đâu? Là hồng nhạt tiểu váy, hay vẫn là màu trắng đường viền hoa khó? Nhanh lên một chút tan học! Nhanh lên một chút tan học! Tiểu tử này mới vừa lên khóa liền muốn tan học, thật là cái kinh điển.

Đông đông đông, mấy tiếng gõ cửa, một cái Nhu Nhu thanh âm truyền tới: "Chu Vân có ở đây không? Mời đi ra một... A. Mùi gì..."

Sớm đọc bị cắt đứt, đoàn người đều ngừng lắng tụng, không hẹn mà cùng ngẩng đầu lên hướng phía cửa nhìn lại. Chỉ thấy một vị ăn mặc mười phần huyền lệ nữ sinh, chính nhứ mảy mui mũi thon đứng ở ngoài cửa.

Người vừa tới Chu Vân nhận biết, là hội học sinh bí thư trưởng, Thẩm Ân Đình. Nàng quan nhi không lớn, nhưng đang bình thường học sinh trung học đệ nhị cấp trong mắt, luôn có loại cao cao tại thượng cảm giác. Hơn nữa bình thường ăn mặc thập phần xinh đẹp, phần lót, son môi, nhãn ảnh, lông mi, có thể sử dụng đồ trang điểm cơ bản đều dùng tới, có điểm giống hiện đại không phải là chủ lưu nữ sinh.

Thẩm Ân Đình ăn mặc rất có tiêu chuẩn, vì vậy bị không ít tiểu nam sinh ngưỡng mộ. Mặc dù trường học có quy định nữ sinh không thể trang điểm đi học, có lẽ nàng là hội học sinh bí thư trưởng duyên cớ, thường xuyên muốn cùng đồng nghiệp giáo học sinh cùng với lãnh đạo tiếp xúc. Cũng liền đặc biệt cho phép...

Ở trong trường, ngoại trừ Hứa Thiên, Hứa Thái Nguyệt hai vị đình cấp mỹ nữ bên ngoài, liền cân nhắc nàng đẹp nhất. Ăn mặc lúc, xinh đẹp. Không ăn mặc lúc, cũng xinh đẹp. Cho nên Thẩm Ân Đình trở thành rất nhiều tiểu nam sinh trong lòng thầm mến đối tượng, nhân khí gần như chỉ ở Hứa Thiên bên dưới. Mặc dù chênh lệch khá xa, nhưng chung quy mạnh hơn Hứa Thái Nguyệt.

Cái này cũng không có cách nào ai bảo Tiểu Nguyệt mỹ mi tính cách cổ quái đây. Mới vừa tựu trường Tiểu Nguyệt đích nhân khí không thể so với Hứa Thiên kém, chẳng qua là sau đó mơ hồ mơ hồ liền không người. Cho dù Chu Vân cũng không hiểu nổi, nàng là làm sao làm được...

Sân trường công khai trong bí mật trung, Thẩm Ân Đình thích hội học sinh Hội trưởng hoàng băng, đã là người lại đều biết. Hoàng băng có hay không đối

với nàng cố ý, vậy thì có điểm khuôn mẫu lằng cái nào cũng được. Bất quá có một chút có thể khẳng định, hoàng băng mê luyện Hứa Thiên, đây là toàn trường thầy trò đều biết chuyện thật.

Năm ngoái văn nghệ hội diễn, hoàng băng ngay trước toàn trường thầy trò hướng Hứa Thiên tặng hoa tỏ tình, đáng tiếc bị uyển chuyển cự tuyệt. Đề tài này đến nay còn rất nóng môn, bởi vì năm nay văn nghệ hội diễn lại tương lai trước khi.

Năm ngoái Hứa Thiên cự tuyệt hoàng băng lý do là. Năm nay không được, sau này hãy nói. Yêu sớm là không đúng. Tầm màn rơi xuống lúc Hứa Thiên còn cố ý bỏ sung nói, hi vọng các vị bạn nhỏ lấy học tập làm chủ, ngàn vạn lần không nên giống như vị đại ca ca này nha!

Vì vậy, hoàng băng tự nhận không sợ hờ nào để tấn công địa tỏ tình, liền bị Hứa Thiên cho chính thành tư tưởng giáo dục. Không người hiểu chuyện, còn tưởng rằng đạo diễn chính là an bài như vậy xuống.

Có lẽ ngay cả Thẩm Ân Đình cũng không biết, nàng là có hay không thích hoàng băng. Bởi vì bọn họ chung một chỗ, cho tới bây giờ không có tìm đập đó mặt cảm giác. Đồng thời Thẩm Ân Đình cũng thừa nhận, mình là một ái mộ hư vinh nữ sinh. Nàng sợ dĩ cùng hoàng băng đi gần, hoàn toàn là vì hưởng thụ xa xỉ sinh hoạt...

Bạn đang đọc truyện *Mỹ nữ lai tập Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 41: Hám làm giàu nữ

Nghĩ lúc đó, Thẩm Ân Đình rất xinh đẹp, thành tích cũng không tệ. Đáng tiếc tình huống gia đình cũng rất không lý tưởng, cha hạ cương, chỉ có thể dựa vào mẫu thân làm bảo mẫu duy trì sinh hoạt. Hơn nữa nàng trời sinh cận thị, mang theo cái Bác sĩ mắt kính, căn bản không người biết được nàng là cô gái đẹp.

Vì vậy trung học đệ nhất cấp ba năm, Thẩm Ân Đình một mực chịu đủ đồng học khi dễ. Bởi vì không có tiền mua bộ đồ mới, mỗi ngày mặc trên giáo phục học, cứ thế còn bị tao mắng thành Thôn muội.

Cho đến trung học đệ nhị cấp tựu trường một tuần lễ, hoàng băng tuyển chọn trường lớp, liền ở nhà cử hành cái mô hình nhỏ yến hội, mời trong lớp mỗi vị đồng học trước tới tham gia, cũng cung cấp miễn phí trang điểm phục vụ. Cũng chính là ngày đó, Thẩm Ân Đình được trời ưu đãi địa mỹ lệ, tức khắc hiện ra ở bạn học cả lớp trước mắt, cũng hấp dẫn đến rất nhiều nam sinh chú ý, ngay cả hoàng băng cũng không ngoại lệ.

Từ lúc sinh ra tới nay lần đầu tiên được người coi trọng địa cảm giác, trong nháy mắt để cho nàng bị lạc ở phần hoa sinh hoạt chính giữa.

Tiếp theo hoàng băng liền đối với nàng mờ ra theo đuổi, Thẩm Ân Đình cũng thấy được cái gì là tiêu tiền như nước xa xỉ sinh hoạt. Cho đến trung học đệ nhị cấp tựu trường một tháng sau, Hứa Thiên tới trường học báo cáo, mới đưa hoàng băng mãnh liệt theo đuổi thể công cắt đứt.

Vô luận từ dáng ngoài hay là khí chất, Hứa Thiên cũng so với nàng xuất chúng. Nhất là nàng ưu nhã cử chỉ, càng không thể nào là ra đời nghèo khổ nàng có thể so sánh. Hoàng băng trong lúc bất chợt hướng Hứa Thiên biểu lộ, cái này làm cho Thẩm Ân Đình cảm thấy sợ hãi. Lo lắng cho mình lại phải đánh về nguyên hình, trở thành mặc cho người khi dễ Hương Thỏ muội tử...

Cũng còn khá, sau chuyện này hoàng băng lặng lẽ nói cho nàng biết, hướng Hứa Thiên biểu lộ chẳng qua là ba hấn ý tứ. Bởi vì Hứa Thiên gia cảnh tôn quý, lấy lòng nàng có thể để cho phụ thân hấn sự nghiệp cao hơn một tầng.

Thẩm Ân Đình mặc dù biết rõ hoàng băng là đang nói dối, nhưng đã thử tiêu tiền như nước tháng ngày sau, nàng lại cũng không bỏ được trước mắt sinh hoạt.

Kết quả, ngoài mặt hoàng băng đối với Thẩm Ân Đình thật giống như ngưng theo đuổi. Thật ra thì âm thầm nhưng không ngừng đưa Thẩm Ân Đình đồ vật, làm hết sức thỏa mãn nàng hết thảy vật chất ngọc ngà. Mà bản thân nàng cũng ngầm cho phép trở thành hoàng băng "Tình nhân". Bình thường bị lâu lâu ôm ấp cũng không giẫy giụa. Dù sao nàng trên người mặc, trên tay đeo, trên mặt đắp, cũng là người khác đưa cho nàng. Ngay cả cặp kia như nước trong veo mắt to, cũng là hoàng băng ban cho.

Hơn trăm khối kính sát trùng nàng cũng không mua nổi, huống chi là nhãn hiệu nổi tiếng. Có lẽ bởi vì hấn hai đều tại cùng một trường nguyên nhân, hoàng băng sợ hãi gây phiền toái trên người, mới không có đối với nàng làm ra quá đáng cử động.

Thẩm Ân Đình thở gấp quá khí sau, mang theo tức giận nói: "Giáo quy quy định, không cho phép mang bữa ăn sáng vào phòng học. Ai ở phòng học ăn điểm tâm, tự giác một chút đi ra cho ta."

Nàng ghét nhất này cô dầu mỡ nước thịt vị, ngại để cho người chán ghét.

"Có mỹ nữ tìm người đây, không đi sao?" Hứa Thái Nguyệt không biết hội học sinh tại sao phải người đến tìm Chu Vân, nhưng vẫn là hảo tâm chỉ điểm hẳn một phen.

"Thảm!" Tí tách một tiếng, đĩa xuống trên hộp cơm. Chu Vân nói thầm một tiếng không được, vội vàng chạy ra ngoài. Lúc trước còn từ chưa thử qua ở phòng học ăn điểm tâm bị người bắt được, hôm nay thế nào xui xẻo như vậy?

Nhìn thom ngất địa đĩa lòng(?), Hứa Thái Nguyệt cũng cảm thấy có chút đói. Có lẽ nàng nguyên bản là muốn ăn, thấy Chu Vân vội vã rồi đi, nàng cũng không ngại bản, cầm lên Chu Vân ăn rồi đĩa, nồng nhiệt ăn. Ngược lại miệng miệng cũng hôn qua rồi, ăn rồi đĩa lại tính là gì đây. Đồ vật lạnh cũng không tốt...

Chu Vân mới vừa tới cửa, liền nghe được một tiếng chán ghét hỏi lại nói: "Là người mang bữa ăn sáng tới ăn không?"

"Là ta..." Chu Vân yếu ớt gật đầu. Hẳn là lần đầu tiên cùng hội học sinh bí thư tiếp xúc, trong lòng khó tránh khỏi cảm thấy khẩn trương. Huống chi mỹ nữ tay của bí thư cánh tay mang theo 'Thi hành nhiệm vụ' cái, chính Chu Vân chốt dạ không dứt. Lại bị bắt cái có sẵn.

"Chưa từng nghe qua không cho phép mang thức ăn vào phòng học sao?" Thẩm Ân Đình trên dưới quan sát Chu Vân mấy lần, sau đó cho ra một cái năm chữ kết luận 'Một thân một dạ' : "Thật chưa thấy qua giống như người vậy học sinh trung học đệ nhị cấp. Trước chờ..."

Nàng đại khái là mong muốn người đưa tới phòng làm việc, cho lão sư tố cáo đi.

Thẩm Ân Đình hung hăng phê phán một câu sau, lần nữa chuyển hướng phòng học: "Chu Vân là ai? Cùng đi ra ngoài..."

Hóa ra nàng còn không biết trước mặt vị này ở phòng học ăn điểm tâm đồng hành, chính là Chu Vân bạn nhỏ.

"Áy... Chu Vân cũng là ta..." Chu Vân ngượng ngùng nói.

Nguyên lai hẳn chính là Chu Vân, khó trách sẽ mang bữa ăn sáng vào phòng học. Thật không đem giáo quy coi ra gì.

Thẩm Ân Đình chán ghét khinh bỉ nhìn liếc mắt, lạnh lùng nói: "Đi theo ta, thầy tổng giám thị tìm người."

Nhìn một cái là hẳn biết không phải đồ tốt, chủ nhiệm tìm hẳn tám phần mười là cho trường học gây phiền toái. Người này ở trong trường thật là tiếng xấu xa chiều, nghe nói còn thường xuyên cùng hình thái xã hội còn đồ qua lại. Thật là cái kẻ tồi.

Thẩm Ân Đình hai tay ôm vì phạm luật lệ biểu, vừa nghĩ vừa hướng lớp mười hai phòng làm việc đi tới. Chu Vân thấy vậy đuổi sát theo bước chân, không hiểu thầy tổng giám thị tìm hẳn làm gì. Bất quá, có cô gái đẹp ở phía trước dẫn đường quả thật thật đẹp mắt.

Thẩm Ân Đình eo rất nhỏ, đi bộ lúc tiểu mỹ. Mông là khê vấp khê vấp, nhìn rất có vị. Mỹ mi cái mông mỗi lần một chút, Chu Vân đầu sẽ biên độ nhỏ đi theo hoảng nhất hạ, biểu hiện cực kỳ thô bỉ. Nhưng không có cách nào ai bảo mỹ nữ đi bộ như vậy có tin mừng cảm giác, làm hại Tiểu Vân đồng học thật lòng muốn một cái tát vỗ xuống, cho nó lạc cái mỹ lệ địa đầu tay.

Gõ cửa một cái, tiếng hô báo cáo, Thẩm Ân Đình liền dẫn Chu Vân đi vào phòng làm việc: "Chủ nhiệm, ta đem Chu Vân đồng học mang đến."

"Ân Đình, thật phiền phức rồi. Nơi này không sao, ngại đi giúp đi."

"Không phiền toái, ta đây đi báo cáo hôm nay thi hành nhiệm vụ rồi."

"Đi đi... Đi đi..."

Thẩm Ân Đình vừa mới chuyển thân rồi đi, liền truyền tới hứa nhiều vị lão sư vấn an...

"Ân Đình, Quản Lý học sinh sẽ khổ cực á. Gần đây học tập như thế nào à?"

"Tạm được. Chính là tới gần thi vào trường cao đẳng có chút áp lực..."

Một vị lão sư khác cười một cái nói: "Vậy thì tốt, có áp lực là bình thường. Ai thi vào trường cao đẳng không có áp lực à? Chú ý điều chỉnh nghỉ ngơi, có thể chờ hội học sinh đem học tập cho hạ xuống rồi..."

"Ta biết rồi, tạ ơn lão sư quan tâm." Thẩm Ân Đình cũng ôm mỉm cười trả lời, không bao lâu liền rời đi phòng làm việc.

Thẩm Ân Đình ở các vị lão sư trong lòng, từ trước đến giờ là ngoan ngoãn học sinh giỏi, vì vậy tất cả mọi người đối với nàng quan ái có thừa. Đáng về này Chu Vân. Thầy tổng giám thị nhìn Chu Vân câu thứ nhất liền một chữ: "Sách..."

Một tiếng làm người ta chán ghét phát âm, dừng lại mấy giây sau mới nói tiếp: "Đây là lần thứ mấy rồi."

Chu Vân bị lão sư mời tới phòng làm việc trao đổi, có thể nói là bình thường như cơm bữa. Lần thứ mấy? Hẳn sớm quên...

Bất quá, hôm nay coi như là năm gần đây lần đầu tiên. Nguyên tưởng rằng các thầy giáo đã bỏ đi giáo dục vị này tiền sử học sinh kém, quý hiểu được hôm nay nổi lên tây bắc phong, đưa hấn cho cuốn trở về rồi.

Yên lặng! Mỗi khi Chu Vân bị hỏi như vậy, cũng sẽ chọn yên lặng. Đó là vì không cắt đứt thầy tổng giám thị xuống câu đối thoại. 'Ngươi xem! Có phải hay không ngay cả chính ngươi cũng không nhớ rõ?'

Không ngoài sở liệu, thầy tổng giám thị không để cho Chu Vân thất vọng: "Ngươi xem! Có phải hay không ngay cả chính ngươi cũng không nhớ rõ?"

Yên lặng! Tiếp tục giữ yên lặng. Bởi vì tiếp theo Chu Vân phải đối mặt Thập Diện Mai Phục. Tới từ bốn phương tám hướng oanh tạc...

Bạn đang đọc truyện *Mỹ nữ lai tập Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 42: Phun người ~

"Chu Vân đứng không. Trường học của chúng ta nổi danh côn đồ đầu chính là hấn sao?" Ngồi ở không xa mới số học lão sư chen miệng nói.

"Từ hấn ra sẽ còn người nào." Thầy tổng giám thị tiếp lời nói: "Cái này không lại gây chuyện sao?"

"Ha ha, giờ học chính là một cái trùng, tan lớp chính là một con rồng. Tiểu tử này bên trên ta khóa cho tới bây giờ đều chết mèo như thế." Giáo sư văn chương rất nhanh cũng gia nhập pháo oanh liên minh.

"Lão trạch ngươi sai rồi, hấn bên trên ai khóa đều chết mèo như thế." Địa lý lão sư thêm dầu thêm mỡ nói: "Hấn có thể đi lên khóa coi như nể mặt ngươi rồi, ta khóa ngay cả bóng người cũng không sờ được."

Đệt! Ta có như vậy thao trướng sao? Chu Vân thập phần buồn bực suy nghĩ. Nhưng hơi chút nhớ lại một chút, thật giống như thật TM (con mẹ nó) là như vậy...

Giáo sư văn chương cũng không biết từ hiếu kỳ hay vẫn là quan tâm, vỗ một cái Chu Vân bả vai hỏi "Tiểu tử lúc này lại làm chuyện xấu xa gì rồi hả?"

Chính mình gần đây thật giống như không có làm chuyện xấu nha. Chu Vân không ngừng hồi tưởng, ngoại trừ trước thời hạn mười phút đến cửa trường học các loại Hứa Thiên, còn có buổi sáng ở phòng học ăn điểm tâm, tựa hồ không có chuyện gì lớn cái phát sinh a. Tới trễ, về sớm, giờ học ăn đồ ăn những này tiểu nhi khoa đối với Chu Vân mà nói, căn bản không tính là vi phạm luật lệ.

Nhìn Chu Vân mê mẩn bộ dáng, giáo sư văn chương cũng đi theo mê mẩn.

"Du hồn đi à nha? Hỏi ngươi đây." Thầy tổng giám thị gõ một cái bàn, đem trong gương ngừng hai người gọi trở lại.

"Ta không có làm chuyện xấu, nói cái gì?" Chu Vân lễ thắng khí hùng mà nói. Hấn có thể bảo đảm mấy ngày gần đây không có làm không tuân theo giáo quy đại sự.

"Nhé a ~ nói với thật như thế." Thầy tổng giám thị chăm chọc cười cười: "Khuya ngày hôm trước thành đông phát sinh côn đồ ẩu đả, ngươi dám nói ngươi không ở trường?"

"Vậy không đóng chuyện ta, là bọn hấn vậy khốn ta!" Chu Vân thử giải thích.

"Vậy khốn ngươi? Đùa. Ngươi đánh người, người khác dài cũng gọi điện thoại tới trường học khiếu nại!"

Lần này Chu Vân cuối cùng minh bạch, nguyên lai là chư Chí Văn đang giờ trò, khó trách trường học sẽ biết chuyện này.

"Là hấn trước tìm người tới đánh ta! Ta là tự vệ!" Chu Vân dựa vào lí lẽ biện luận nói.

"Tự vệ?" Thầy tổng giám thị tàn bạo nói: "Rõ ràng là ngươi tìm côn đồ đánh người, còn dám nói tự vệ!"

"Ta không có tìm..."

Đang lúc Chu Vân muốn giải thích cái gì đó lúc, thầy tổng giám thị đã không nhin được: "Ngươi không cần giải thích, trường học đã quyết định ký đại qua một lần, chờ một hồi kéo cờ nghi thức chỉ đích danh thông báo. Trở về chuẩn bị một phần kiểm điểm, thứ hai kéo cờ trong nghi thức ngay trước mọi

người làng tưng."

Ta nắm người mỗi cái cháo! Ngay trước mọi người kiểm điểm! Như vậy chuyện mắt mặt người để cho ta liên quan? Cũng không có cửa! ! Chu Vân thật muốn nhét lên trên bàn tích books, đập về phía thầy tổng giám thị Face.

"Thế nào? Trợn mắt nhìn ta không phục lắm sao?" Thầy tổng giám thị phát giác Chu Vân mắt tránh tránh nhìn mình, không khỏi ngoe sắc mặt nói: "Nếu như không phục liền lấy ra thành tích tốt đến, đừng tiếp tục cho ta thêm phiền toái!"

Địa lý lão sư phát giác sự tình có chút quá tải, vội vàng khuyên: "Tạ chủ nhiệm, coi như hết. Học sinh lớp mười hai áp lực lớn, tâm tình khó tránh khỏi nóng nảy. Chỉ cần chờ đem sự tình đưa tới trường học liền có thể..."

"Được rồi." Tạ chủ nhiệm thuận miệng ứng tiếng, liền nói với Chu Vân: "Bây giờ không có chuyện của người, trở về đi thôi! Nhớ chuẩn bị kiểm điểm!"

Ăn một bụng ủy khuất, Chu Vân không nói một tiếng đi ra phòng làm việc. Vô duyên vô cớ bị khu một đóng cửa trên đầu, hần kim nén đến rất muốn đánh người. Nhưng cuối cùng vẫn nhẫn nại đi xuống, quyền đá lão sư hành động vĩ đại hần có thể không làm được. Ghế gờm thứ hai trốn tiết, ngày đó không tìm được người còn kiểm điểm cái rắm.

Đợi đến Chu Vân sau khi rời đi, giáo sư văn chương mới mở miệng hỏi: "Tạ chủ nhiệm, chuyện này sẽ có hay không có điểm lỗi mắng à? Ít nhất đặc biệt rõ trải qua, ta xem hần thật giống như có ủy khuất gì."

"Hần có thể có ủy khuất gì." Tạ chủ nhiệm vỗ một cái trên vai tro bụi, ngồi về trên cái băng: "Lão trạch, hần là học sinh nào người còn không rõ ràng lắm. Không có cứu, người thì ít quân đi..."

"... .." Nghe nói như vậy, phòng làm việc lão sư cũng như có điều suy nghĩ. Giáo dục học sinh là tôn chỉ của bọn hần, vì nhân sư biểu, coi như không có cứu cũng phải hết sức cứu vãn.

Hướng chỉ Chu Vân mặc dù nghịch ngợm, nhưng đối với lão sư cũng rất có lễ phép. Trong giờ học lúc bắt luận thấy vị kia giáo sư, hần cũng có lễ độ tiếng kêu lão sư được, điểm này các thầy giáo cũng vô cùng thưởng thức. Nhưng mà thầy tổng giám thị tựa hồ có chút quyết ý, sợ rằng có ẩn tình khác...

Đi ra ngoài hơn mười phút sau, Chu Vân mặt đầy âm vân địa trở lại cửa lớp học. Thật vất vả làm trở về dám làm việc nghĩa, anh hùng cứu mỹ nhân chuyện tốt, lại bị đổi trắng thay đen, nói thành gây rắc rối kết một dạng ấu đẩu? Hơn nữa ngay cả cơ hội giải thích cũng không cho, còn nói là thanh Phủ thành phố tốt nhất trung học. Thật là liên lăng đặc hư danh!

Oành một tiếng! Chu Vân trực tiếp dùng chân to đá văng cửa gỗ đi vào phòng học. Bên trong phòng 80% trở lên đồng học đều bị này tiếng nổ sợ hết hồn. Nhưng không có ai lên tiếng, cũng không có ai dám nhắc tới ra ý kiến. Đoàn người cứ như vậy sững sờ nhìn Chu Vân trở lại chỗ ngồi.

Là người đều có thể nhìn ra tâm tình của hần nổ tung, kẻ ngu mới đi dẫn đến rủi ro.

Chu Vân mới vừa ngồi xuống, Hứa Thái Nguyệt liền sâu kín nói: "Tiểu Vân bạn học bay chân rất mạnh, có thể trở về lại đập một phát chân sao?"

Kỳ dụng ý chính là để cho hần đóng cửa lại...

"Tâm tình không tốt, chờ chọc ta..." Chu Vân bất thành linh nói. Hần biết rõ mình tình huống vô cùng tệ hại, rất sợ Hứa Thái Nguyệt kỳ diệu cử động hoàn toàn chọc giận hần. Vạn nhất không nhịn được đem nạng chửi mắng một trận, vậy thì không dễ chơi. Quý hiếm được ma nữ trả thù sẽ dùng thủ đoạn gì...

Có lẽ bị lạnh lùng giọng hù dọa đến, Hứa Thái Nguyệt không nói một lời liền đứng lên. Sau đó rời đi chỗ ngồi, xem bộ dáng là dự định trở lại vị trí của mình.

Vân vân... Tình huống có biến! Chu Vân đột nhiên phát giác, tiểu nha đầu trong tay nói cũng không phải là băng ghế, mà là hần bán đĩa lòng(?) lúc đưa thêm hộp com. Đó chỉ có thể nói Hứa Thái Nguyệt chưa có trở về vị trí của mình dự định.

Choáng váng! Nha đầu này lại đem chính mình bữa ăn sáng ăn, có ý gì chứ sao...

Ở Chu Vân không hiểu trong ánh mắt, Hứa Thái Nguyệt ung dung thông thả đem hộp com ném vào thùng rác, sau đó đi tới cửa phòng học, nhẹ nhàng đóng cửa lại. Cuối cùng lại lần nữa trở lại hần ngồi xuống bên người. Xem ra hứa MM cũng không có ném xuống Tiểu Chu bạn học dự định.

Hứa Thái Nguyệt trở lại chỗ ngồi, liền bắt đầu sôi trào ba lô. Không bao lâu, nạng đem một tờ giấy đưa tới Chu Vân trước mặt nói: "Cho người..."

Chu Vân mặc dù không hiểu nổi tiểu nha đầu muốn làm gì, nhưng vẫn là nhận lấy tờ giấy, ánh mắt cũng không khỏi hướng tờ giấy liếc đi. Lộp bộp lộp đảo một cái, làm Chu Vân thấy rõ ràng giấy nội dung, thiếu chút nữa không có bị dọa sợ đến từ trên cái băng té xuống.

Bởi vì vậy căn bản không phải tờ giấy, mà là một tấm có thể thấy rõ ràng tấm hình. Tấm hình chính mình dường như vô cùng hưởng thụ, đang cùng hứa MM phát sinh không thể cho người biết quan hệ thân mật.

Chu Vân vội vàng đem tấm hình nhét vào ngăn kéo, có chút sợ nói: "Thật... Bởi thường ta?"

"Ừ!" Hứa Thái Nguyệt mỉm cười gật đầu. Nguyên tưởng rằng nạng biết dùng tấm hình này làm nhược điểm lợi dụng điểm yếu uy hiếp người khác mình làm chuyện, bây giờ nhìn lại thật giống như hiểu lầm.

Chu Vân gãi gãi lỗ tai, không khỏi nghi ngờ nghĩ đến. Thái Nguyệt chẳng lẽ muốn dùng cái này tới dỗ chính mình vui vẻ đi...

"Cho người..." Đang lúc Chu Vân nghi ngờ không hiểu lúc, Hứa Thái Nguyệt lại đưa tấm hình cho hắn. Đó là ở quầy rượu chính mình khinh bạc nàng tấm hình.

Thấy đồ chơi này, Chu Vân cái trán không khỏi toát ra tí ti hắc tuyến, thầm nói Hứa Thái Nguyệt quả nhiên ở quầy rượu bày mai phục. Bất quá, hắn trên trán hắc tuyến rất nhanh thì biến mất. Thay vào đó, là từng viên giọt nước to bằng đồ mồ hôi...

Bạn đang đọc truyện *Mỹ nữ lai tập Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 43: Chớp mắt địa nhiệt nhu

"Cho người..." Lại vừa là một tấm thấy không quang tấm hình, Chu Vân thập phần bất nhả nửa thân trần. Thân thể ở trên giường lớn khò khò ngủ say. Nha đầu này lại ngồi chính mình ngủ, chụp mấy bức kinh điển hình khiêu dâm!

Cho người...

Cho người...

Cho người... Từng tờ một đủ để hù chết Chu đại hiệp tấm hình, bị Hứa lớp tường phái bao tiền lì xì tựa như đưa tới trong tay. Sau đó tiểu nha đầu mới cười híp mắt hỏi "Tiểu Vân tâm tình tốt điểm sao?"

"Được ! Tốt hơn nhiều!" Chu Vân cường ép sắp xếp về mỉm cười, nguyên lai nàng đang thị uy nhé! Nhất định là mới vừa rồi giọng quá hường, đem nàng cho trêu chọc...

Hứa Thái Nguyệt Nhu Nhu cười một tiếng, lại đem một tấm hình đưa tới: "Cho người..."

"Còn có !!" Chu Vân dùng mọi cách bắt đắc dĩ, kiên trì đến cùng nhận lấy tấm hình. Nhưng khi hắn thấy rõ tấm hình nội dung lúc, cả người đều ngẩn ra...

"Đây là..." Trong phút chốc, Chu Vân giống như là trúng tà như vậy đưa ngốc rồi, tâm tình phức tạp lần lượt thay nhau...

Tấm hình chiếu là một đôi nam nữ trẻ tuổi, nhắm hai mắt ở dưới ánh tà dương, dùng cái trán nhẹ nhàng đụng cái trán. Nơi héo lách còn PS viết: Xin cho ta nhớ nhưng, vĩnh viễn bảo vệ người...

Nguyên lai, ngày hôm qua Hứa Thái Nguyệt tự cấp Chu Vân mang 'Chó vòng' lúc, lại lẳng lẽ chụp chung một cái trương như vậy ám áp tấm hình. Làm Chu Vân thấy thấp nhất PS, nội tâm không khỏi dâng lên một hồi cảm động. Phiền não trong lòng cũng không cánh mà bay...

"Cảm ơn người..." Chu Vân thật lòng nói. Hắn thế nào cũng không nghĩ ra, Hứa Thái Nguyệt lại sẽ PS ra lời nhu tình như vậy. Thật là mở rộng tầm mắt rồi.

Tiểu nha đầu mặt đẹp hơi đỏ lên, không nói gì, lại lần nữa mở ra bài thi nhìn. Đối với Hứa Thái Nguyệt mà nói, này chỉ là làm nàng phải làm...

Kéo cờ nghi thức, Chu Vân nằm trong dự liệu bị toàn trường chỉ đích danh phê bình, cũng ký đại qua một lần, tuyên bố thứ hai ngay trước mọi người kiểm điểm.

Lúc này Hứa Thái Nguyệt cuối cùng biết sớm đọc lúc, Chu Vân bị kêu tới phòng làm việc chuyện gì xảy ra. Khuya ngày hôm trước ở quầy rượu, Chu Vân vì bảo vệ nàng, liều chết cùng lưu manh vật lộn. Ai ngờ trường học lại đem đám làm việc nghĩa, vận vẹo thành ở bên ngoài trường cùng cơn đồ kết đảng đánh lộn...

Giống vậy, Hứa Thiên nghe được Chu Vân phân xử, cũng thoáng cảm thấy nghi ngờ. Thầm nói hai ngày trước buổi tối, Chu Vân hẳn ở hứa đình nhà cậu làm khách, cùng Thái Nguyệt biểu muội đồng thời. Làm sao biết chạy đi thành đông cùng người đánh nhau đâu? Có phải hay không nơi nào nghĩ sai rồi.

"Hừ ~" Thẩm Ân Đình không tự chủ nhẹ rên một tiếng, nàng cuối cùng biết được sáng nay lão sư tìm Chu Vân nói chuyện nội dung.

Thẩm Ân Đình âm thầm khinh bỉ, người này quả nhiên là một hình thái xã hội thứ bại hoại. Gia cảnh không được, thành tích kém thì coi như xong đi, còn với ra ngoài trường lưu manh thông đồng, khi dễ từng giáo học sinh, thật là lạn thấu. Sau này thấy thứ người như vậy, hay vẫn là tránh xa một chút được,

tránh cho rước họa vào thân...

Thật ra thì, toàn trường chỉ đích danh phê bình, Chu Vân hẳn cảm thấy vinh hạnh mới đúng. Phòng chừng đánh chết hẳn cũng không nghĩ ra, cái này tự nhận là thập phần thao túng chỗ phân, lại hấp dẫn đến trường chúng ta xinh đẹp nhất ba đóa hoa tươi chú ý. Kìa là bao nhiêu người phấn cũng phấn không đến chuyện.

Thật vất vả trải qua kéo cò nghi thức, Chu Vân lại nghênh đón dùng mọi cách buồn chán giảng bài thời gian. Đại khái là được tâm tình ảnh hưởng, vô luận hẳn thế nào tập trung tinh thần, đều không cách nào giống như ngày đó như thế, học cái gì biết cái gì...

Buổi trưa tan học, Chu Vân ở cửa trường học đợi ước chừng ba mươi phút, cũng không thấy Hứa Thiên xuất hiện. Đây có hai loại khả năng, một là nàng đã đi rồi, hai là nàng buổi trưa ở trường học tự học. Nhưng kẻ sau khả năng khá lớn, bởi vì hôm nay hẳn nói trước mười lăm phút ở cửa trường học đám người.

Không thấy được mỹ nữ, Chu Vân không thể làm gì khác hơn là ngoan ngoãn về nhà. Lại không phải lần thứ nhất đợi không được người, không có gì hay ngạc nhiên. Ngược lại buổi chiều tam tiết môn học tự chọn, mình có thể 'Quang minh chính đại' nhìn lên Hứa Thiên.

Môn học tự chọn là thi vào trường cao đẳng 3+X trung X tự do chuyên nghiệp, cho dù là lớp trọng điểm học sinh, đang chọn môn học giờ dạy học cũng sẽ căn cứ từ chọn chuyên nghiệp, phân đến tương ứng đa phương tiện lớp học giờ học.

Xế chiều hôm đó, Chu Vân thật sớm liền đi tới trường học. Hẳn giống như quá khứ, vô cùng tự giác chạy đến thứ ba đa phương tiện phòng học, bốn hàng năm tòa ngồi xuống.

Môn học tự chọn tuy nói tự do ngồi xuống, nhưng nơi này là hẳn đặc đẳng tịch, cho dù trước không thả thư giành chỗ, cũng không ai dám cướp. Mà Hứa Thiên bình thường cũng sẽ ngồi ở trước hai hàng thuận vị thứ sáu ngồi, từ vị trí của hẳn nhìn lên đi, chính dễ dàng nhìn rõ. Trung gian còn cách một hàng người qua đường, vừa sẽ không bị phát hiện, cũng sẽ không bị ngăn che. Thật là theo đuôi theo dõi thăm mền rình coi tốt nhất năm vùng!

Ngay tại Chu Vân ngồi xuống không lâu, Hứa Thái Nguyệt cũng đi theo, âm thầm liền ngồi ở bên cạnh hẳn, bốn hàng thứ tư ngồi. Đây là của nàng đặc đẳng tịch, không người sẽ đoạt. Bởi vì trên cái băng bị nàng dùng Tiểu Đào hoa lệ trước mắt một đôi câu đối:

Câu đối trên 'Ngồi xuống lúc này'. Câu đối dưới 'Cả nhà chết sạch'. Hoành phi 'Bốn hàng bốn tòa'.

Tối gần giờ học năm phút, trường học danh nhân Hứa Thiên rút cuộc ôm quyển sách, xuất hiện ở đoàn người trước mắt. Bất quá, nàng hôm nay tựa hồ cũng thường ngày không quá giống nhau.

Hứa Thiên bình thường đi vào phòng học, trước tiên chính là ngồi xuống ở trên cao tổ nói hai hàng sáu tòa bên trên. Nhưng hôm nay nàng lại ở cửa sừng sờ nhìn quanh lúc, mới mang theo Nhu Nhu nụ cười tới...

Tới? Hứa Thiên lại mang theo mỉm cười, hướng chính mình đi tới?

"Này!" Hứa Thiên không đợi Chu Vân phản ứng, đã ngồi ở bên cạnh của hẳn, bốn hàng sáu tòa. Cũng hữu hảo phát tay một cái chăm sóc.

"Này..." Chu Vân phản xạ như vậy đáp lời, tiếp tục đột nhiên đồn ngộ: "Hư hư hư... Hư hư... Hư hư..."

"Tiểu Vân đồng học không muốn mỗi lần thấy người ta liền hư hư có được hay không..." Hứa Thiên phồng lên khí chu cái miệng nhỏ nhắn, cố làm tức giận nói.

Khán trương quá mức, Chu Vân một vị gạt đầu kêu: "Tốt! tốt! Không hư hư! Ta sau này không bao giờ nữa hư thờ dài..."

Người này hóa ra dự định vì tình cảm đi tiểu...

"Phốc..." Hứa Thiên ở đó làm lạ đối thoại xuống, một lần nữa không nhịn được nằm xuống mặt bàn cười.

Chu Vân bên cạnh ngoại trừ Hứa Thái Nguyệt trở ra, không ai dám đến gần. Danh tiếng quá xấu, người người cũng cho là hẳn sẽ ăn thịt người. Vì vậy bốn hàng sáu tòa vĩnh viễn là trống chỗ, cho nên không cần lo lắng Hứa Thiên sẽ bị 'Chiếm ngôi' đuổi đi.

Không bao lâu trong phòng học lại đi vào hai người, phía trước là cái tóc ngắn lôm chôm nam sinh, tóc nhọn sính chút keo xịt tóc. Cộng thêm màu đen bó sát người T-shirt áo sơ mi cùng màu trắng quần jeans, chung quy làm cho người ta một loại xấu xa khốc khốc cảm giác.

Loại này nắm giữ tà tà mỹ lực nam sinh, chính là sân trường mỹ mi truy phủng như một đối tượng. Mà theo sát hẳn người phía sau, chính là sáng sớm dẫn Chu Vân tới phòng làm việc học sinh sẽ bí thư Thẩm Ân Đình. Như vậy có thể thấy, kia khốc khốc soái nam, chính là trường chúng ta hội học sinh Hội trưởng hoàng băng.

Đi vào đa phương tiện phòng học, hoàng băng đầu tiên nhìn liền hướng phòng học hai hàng sáu tòa nhìn lại. Đó là Hứa Thiên thường xuyên ngồi vào vị trí. Làm hoàng băng không nhìn thấy kia mê người bóng người sau, lại bắt đầu đối mắt tìm kiếm. Cuối cùng đưa mắt rơi vào Chu Vân bên người...

Hứa Thiên dĩ vãng chưa bao giờ cùng bất kỳ nam sinh nào ngồi cùng bàn, ngay cả hoàng băng cũng không ngoại lệ. Hôm nay làm sao biết cùng một người chưa từng gặp mặt nam sinh ngồi chung? Thật là để cho người không hiểu.

Hoàng bằng không do dự, trực tiếp đem chính mình cố định chỗ ngồi, ba hàng sáu tòa đổi thành năm xếp hàng sáu tòa. Nói trắng ra là, chính là Hứa Thiên sau lưng chỗ ngồi. Mà từ trước đến giờ lấy hoàng bằng cầm đầu Thẩm Ân Đình, cũng sắp ba hàng năm tòa đổi thành năm xếp hàng năm tòa, cũng chính là Chu Vân sau lưng.

Tốt lắm, tới đây ta trước sửa sang lại chỗ ngồi biểu, tránh cho các vị xem không rõ. Hứa Thái Nguyệt bốn hàng bốn tòa, Chu Vân bốn hàng năm tòa, Hứa Thiên bốn hàng sáu tòa, Thẩm Ân Đình năm xếp hàng năm tòa, hoàng bằng năm xếp hàng sáu tòa. Nếu như vẫn không rõ, có thể nhìn một chút Olympic ngũ hoàn hình vẽ, lúc đó càng rõ ràng..

Bạn đang đọc truyện *Mỹ nữ lai tập Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 44: Mỹ nữ vờn quanh

Chuông vào học rồi cuộc khai hỏa, giáo sư nhanh chóng đi vào lớp học. Chu Vân tự do chính là chính trị chuyên nghiệp, chính trị lão sư họ Đặng, là một vị đại chúng hoá phụ nữ, ngoại trừ nói chuyện lưu loát trôi chảy, tựa hồ không có khác đặc điểm.

Đặng lão sư mới vừa vào phòng học hiển nhiên ngăn người. Hôm nay hàng trước sao trống đi nhiều như vậy vị trí liệt? Chẳng lẽ tập thể vắng mặt? Đó cũng không dễ làm nha! Vân vân... Phía sau thế nào nhiều người như vậy? Tinh tế dò xét một phen, làm lão sư thấy ngồi ở bên trong xếp hàng Hứa Thiên sau, thoáng chốc công khai.

A! Nguyên lai là có chuyện như vậy. Phần lớn nam sinh ôm cùng Chu Vân mục đích giống nhau, toàn bộ dời đi trận địa đến hàng sau rình coi đi.

Đặng lão sư trước thờ phào nhẹ nhõm, sau đó hiểu gật đầu. Chỉ cần không phải vắng mặt liền có thể. Đây thời kỳ hài tử cũng một cái tiểu tử, thanh thuần rồi ~ thanh thuần~~~!

Có lúc Đặng lão sư thậm chí cho là, năm nay chính trị chuyên nghiệp đầy áp, sẽ không phải là thác Hứa Thiên phúc. Chỉ vì nàng dự thi chính trị chuyên nghiệp. Không nói trước người khác, trước mắt thì có hai cái tốt nhất ví dụ, Chu Vân cùng hoàng bằng cũng là bởi vì Hứa Thiên mới lựa chọn chính trị khóa.

Nhưng mà, Hứa Thái Nguyệt vì ở tại Chu Vân bên người, Thẩm Ân Đình vì hiển mị hoàng bằng, cũng đi theo chọn chính trị khóa. Lại bởi vì Hứa Thái Nguyệt cùng Thẩm Ân Đình đều là hoa khôi của trường cấp mỹ nữ khác, rất nhiều thâm mến nhân sĩ cũng chỉ đành đi theo lựa chọn chính trị khóa.

Căn cứ khác phái hút nhau nguyên tắc, chính trị chuyên nghiệp nam sinh nhiều dĩ nhiên là hấp dẫn đến rất nhiều nữ sinh, sau đó nữ sinh lại đi hấp dẫn nam sinh. Tuyệt câu càng thêm quảng đại, một cái tiêu chuẩn Kim Tự Tháp quan hệ liên từ nay sinh ra, mà đỉnh tháp cao nhất tồn tại, chính là bị Chu Vân chọc cho vui tươi hơn hờ, còn hoàn toàn không biết chuyện Hứa Thiên công chúa.

Lần đầu tiên! Từ lúc sinh ra tới nay lần đầu tiên số không khoảng cách 'Nhìn lên' Hứa Thiên, Chu Vân cho là phải lưu lại một đoạn cảm động lòng người xem sau cảm giác!

Nghĩ tới đây, Chu Vân lén lén lút lút sẽ dùng bút máy ở trên bàn viết. Có thể cùng Hứa Thiên ngồi hàng hàng, thật là thân cảm giác kiêu ngạo từ nhi hậu dĩ!

Thật ra thì, Chu Vân viết cảm nghĩ chỉ muốn cho mình lưu cái kỷ niệm, vì biểu đạt hẳn vào giờ phút này tâm huyết mệnh mệnh tư tưởng cảm tình. Hay hoặc giả là đối với Hứa Thiên thâm mến đã lâu ái mộ chi tình. Chờ một hồi tan lớp liền sẽ lập tức dùng tờ giấy lau sạch, tránh cho xấu hổ mất mặt. Đáng tiếc, lưới trời tuy thưa nhưng khó lọt, Chu Vân bận nhớ lại quên phía sau còn có N con mắt nhìn hẳn chăm chăm.

Lý do rất đơn giản, ai bảo hẳn trái ôm phải ấp vác trong Đà một cái đâu? Toàn trường nổi bật nhất ba đóa hoa tươi cũng vậy bên người hẳn, sao có thể không khai người xem thưởng? Nếu như sáng nay hẳn không có bị toàn trường chỉ đích danh phê bình, cùng cơn đồ đánh nhau đánh lộn tái chính Hùng Phong, bây giờ không đúng đã có nam sinh mạo hiểm nguy hiểm tánh mạng tới rêu rao. Tiểu tử! Vị này ta chiếm trước, ngươi nên đi đâu đi đâu đi...

"Hừ..." Thẩm Ân Đình lại vừa là một tiếng hừ nhẹ. Hẳn cũng thích Hứa Thiên? Thật là con cóc ghè ăn thịt thiên nga.

Thấy 'Cảm nghĩ'. Thẩm Ân Đình ấn tượng đầu tiên chính là thấp kém, thứ 2 cảm tưởng chính là chán ghét, hồi thứ ba cổ chính là mất mặt, thứ tư tiếng lòng chính là có bệnh.

Thân cảm giác kiêu ngạo từ nhi hậu dĩ? Từ đầu đến cuối câu nói không cân đối, nào có như vậy phối hợp. Không biết dùng thành ngữ cũng đừng dùng, mù chữ một cái! Bằng này tâm đức hạnh cũng muốn ngấm Hứa Thiên, chớ có nói đùa.

Giống vậy thấy cảm nghĩ hoang bằng, cũng không khỏi trong lòng cười to. Nhưng hắn cũng không có lập tức làm khó dễ, mà là sờ sờ Thẩm Ân Đình tay nhỏ, dùng ánh mắt ám chỉ nàng đi vạch trần Chu Vân.

Hoàng bằng rất rõ, Hứa Thiên không cùng bất kỳ nam sinh nào ngồi chung, liền thì không muốn phát triển quan hệ mập mờ. Mỗi khi nàng phát giác bạn bên cạnh (chỉ giới hạn ở phái nam), đối với nàng có ý đồ, liền sẽ bắt đầu xa lánh. Bản thân hắn chính là một ví dụ tốt nhất...

Thẩm Ân Đình mặc dù không muốn trêu chọc Chu Vân, nhưng hoàng bằng lên tiếng, nàng cũng không tiện cự tuyệt. Cuối cùng chỉ có lấy hội học sinh thân phận dạy dỗ: "Phía dưới đồng học, mời không nên phá hư trường học của công. Giáo quy quy định không được tại bàn trên cái băng loạn tô vẽ linh tinh, người chẳng lẽ chưa nghe nói qua sao?"

"Ta sát! !" Tai vách mạch rừng, phát hiện sau lưng có kẻ gian, Chu Vân lập tức bị dọa đến kêu lên. Tự mình ở trên bàn viết nhưng là quốc gia cơ mật! Vạn nhất để cho người thấy, còn không ném người chết á.

Chu Vân tiếng kêu nhất thời để cho chương trình học dừng lại, đoàn người cũng hướng phát ra quái khiếu phương hướng nhìn lại. Sau đó chỉ nghe Chu Vân không khỏi hỏi "Người... Không nhìn thấy thứ ta viết đi..."

Thẩm Ân Đình liếc mắt, có ý đề cao âm điệu nói: "Nếu như người chỉ là, 'Có thể cùng Hứa Thiên ngồi hàng hàng, thật là thân cảm giác kiểu ngao tử nhi hậu đi.' kia xin lỗi, ta thấy được..."

Một trận yên tĩnh... Sau đó lũ quét...

Ô oa ha ha ha ha... Mưa bom bão đạn nồm miệng cười sặc sụa, đa phương tiện phòng học học sinh toàn bộ không nhịn cười được.

"Người... Người... Người làm sao có thể nói đi ra! !" Chu Vân nhất thời đứng dậy, ngón trỏ run rẩy chỉ Thẩm Ân Đình. Hắn không hiểu nổi nữ nhân này thể nào đột nhiên từ chính mình phiền toái tới.

"Ta nói sự thật mà thôi." Thẩm Ân Đình không có sợ hãi nói. Chu Vân mặc dù xưng tên khó dây vào, nhưng Thẩm Ân Đình lại dám khẳng định hắn sẽ không ở nhiều người như vậy trước mặt đối với chính mình đánh. Cho dù không người Thẩm Ân Đình cũng không sợ, bởi vì nàng tự tin mình là một mỹ nữ. Chu Vân sẽ không, cũng không bỏ được đối với nàng đánh...

Hoàng bằng nhìn Hứa Thiên như vậy nhìn Chu Vân, nhếch lên nửa bên khóe miệng. Trong lòng không khỏi khinh bỉ nói, liền này hùng dạng cũng muốn đuổi Hứa Thiên? Cũng không có cửa!

Nhưng mà , khiến cho người chuyện không nghĩ tới xảy ra. Tất cả mọi người cho là Hứa Thiên sẽ vì tránh hiềm nghi, cùng người đổi nhau chỗ ngồi. Ai ngờ nàng chẳng những không có rời đi, ngược lại đem tức giận không dứt Chu Vân kéo về chỗ ngồi, cũng Nhu Nhu cười nói: "Nếu Tiểu Vân như vậy thích cùng người ta ngồi hàng hàng, sau này Tiểu Thiên an vị này được không nào?"

Được! Có Hứa Thiên những lời này, Chu Vân còn than phiền cái rắm nha. Hắn bây giờ hận không được đem Thẩm Ân Đình cung quỳ lạy một chút: 'Đa tạ mỹ nữ tác thành' .

Chu Vân ngơ ngác ngồi về chỗ cũ, ngay cả lão sư phê bình nhiễu loạn lớp, hắn cũng hoàn toàn không nghe được. Lúc này thiếu niên đầu chỉ nổi lo lắng một câu nói, hạnh phúc tới quá đột nhiên, thể giới quả thực quá tốt đẹp!

Kết quả như thế không thể nghĩ ngờ để cho hoàng bằng cảm thấy giật mình, hắn chẳng thể nghĩ tới, sự tình sẽ lộng khéo thành vụng, trộm gà không thành lại mất nắm thóc, tiện nghi Chu Vân.

Hứa Thiên không ngu ngốc, phản mà phi thường thông minh. Hoàng bằng cùng Thẩm Ân Đình quan hệ, nàng lại quá là rõ ràng. Chỉ bằng điểm nhỏ này trò lừa bịp, làm sao giấu giếm được pháp nhãn của nàng. Nếu như một người xa lạ ngồi ở nàng bên người viết ra lời này, nàng nhất định sẽ dời bước rời đi. Có thể Chu Vân không phải, hai người bọn họ nguyên bản là nhận biết, hơn nữa còn là chính nàng thích hợp đi sang ngồi.

Chu Vân chỉ là biểu đạt có thể cùng nàng cùng ngồi cảm thấy cao hứng mà thôi. Mặc dù dùng từ bên trên có chút vấn đề, lại không có gì bất nhã hoặc người không nhận ra.

Không bao lâu, ồn ào lên người rất nhanh an tĩnh lại, lão sư giảng bài cũng tiếp tục giảng bài. Chỉ có Chu Vân còn mộng du ở vô biên vô hạn hạnh phúc chính giữa.

Hứa Thiên lặng lẽ thọt ngủ mơ tình mộng Chu Vân, đem một tấm xếp giấy nhỏ đưa tới: "Tiểu Vân, nghe biểu muội nói, người vì ta còn muốn tham gia văn nghệ hội diễn, thật là cực khổ nha."

"Không khổ cực! Không khổ cực! Đó là ta phải làm!" Chu Vân quơ quơ não, từ không có giới hạn Phù Vân trạng thái trở lại thực tế. Ngắm trong tay giấy gấp giấy, hắn không khỏi hiếu kỳ hỏi "Đây là cái gì?"

Hứa Thiên thần bí cười một tiếng, đưa tay thay hắn mở ra giấy gấp giấy: "Tiểu Vân còn nhớ ngày hôm qua cam kết sao? Vì có thể thuận lợi gia nhập Tinh Không, người ta đã an bài tháng thiếu giúp người đặc huấn. Đây là thay người lượng thân lập ra lịch trình nha!"

"Oa! Lượng thân chế định a. Người đối với ta thật là quá tốt!" Chu Vân cười cùng một dưa Hămi, một bên cảm tạ Hứa Thiên, một bên hướng tò giấy nhìn lại. Do Nữ Thần tới quản lý cuộc sống của mình, thật là quá ~~ hạnh phúc... Ta sát!

Ta sát? ? Cuối cùng tại sao sẽ xuất hiện cái 'Ta sát' ?

Chu Vân yêu kiều mặt mày vui vẻ, một chút trở nên có chút cứng ngắc, giữa chân mày cũng dần dần hiện ra điều điều hắc tuyến...

Bạn đang đọc truyện *Mỹ nữ lai tập Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 45: Cần cù một ngày

Trang giấy tiêu đề viết: Chu Vân tiểu bằng hữu chăm chỉ một ngày.

Nội dung đại khái như sau:

Sáng sớm năm điểm: rời giường rửa sạch soát.

Năm điểm đến bảy điểm: cùng tháng thiếu(*tên người: tiểu Kiến) luyện công buổi sáng.

12:30 đến hai điểm mười lăm phân: văn nghệ hội diễn tập luyện.

Sáu điểm đến tám giờ: chiến kỹ đặc huấn.

Tám giờ đến mười điểm: tự học buổi tối.

Đã ngoài còn không có tính toán bình thường đi học cùng giấc ngủ thời gian.

Thiên Thiên về thuận miệng: năm điểm rời giường rửa sạch soát, chạy bộ luyện công buổi sáng đến bảy điểm, nửa giờ ăn điểm tâm, NGAO NGAO ăn xong cần đến trường, cơm trưa qua đi là tập luyện, tập luyện hoàn tất muốn lên khóa, nửa đêm sáu điểm gấp huấn luyện, tám giờ qua đi đến từ tập, mười điểm ngoan ngoan đi trở về gia, tình trạng kiệt sức muốn ngủ ngon, ngủ sớm dậy sớm thân thể tốt, sáng mai còn muốn đón lấy chạy, nguyện chủ phủ hộ không ai trúng tà, làm ngoan ngoan tốt Bảo Bảo, tâm tưởng sự thành lại một ngày...

Nhìn trước mắt hoa lệ đến không thể lại hoa lệ hành trình bề ngoài, Chu Vân có loại muốn chết xúc động.

Bỏ thời gian lên lớp am07:00-12:00 cùng pm02:30-05:30, theo buổi sáng năm có một chút buổi tối mười điểm, kể cả ba bữa cơm ở bên trong, thời gian nghỉ ngơi vẫn chưa tới 2 tiếng đồng hồ, đây không phải muốn chết sao?

Còn chăm chỉ một ngày? Ta xem là bị thương kịch một ngày a...

"Hứa... Hứa Thiên. Cái này hành trình bề ngoài có thể hay không vội vàng một chút à?" Chu Vân yếu ớt nói ra: "Một ngày tự do hoạt động thời gian, kể cả ăn cơm ở bên trong, vẫn chưa tới hai giờ nha."

"Không có không có, tăng thêm nghỉ giữa khóa nghỉ ngơi 10 phút, có hai giờ nhiều một chút ah!" Hứa Thiên đếm ngón tay nói.

Còn hai giờ nhiều một chút? Tự là ba giờ cũng không đủ nha! Chu Vân vẻ mặt cầu xin nghĩ đến.

"Kiên trì tự là thắng lợi!" Hứa Thiên nắm nắm tay nhỏ nói: "Thời gian là vội vàng một chút, nhưng người ta tin tưởng tiểu Vân có thể làm được ah!"

Xem nàng bộ dáng hình như là cho Chu Vân động viên.

"Vạn nhất làm không được thế nào xử lý à?" Chu Vân chợt dạ hỏi, lúc ngủ gian(ở giữa) ngay cả 7 cái giờ đồng hồ cũng chưa tới, mình có thể kiên trì sao?

"Ô Ân..." Hứa Thiên đáng yêu rên rỉ hội (sẽ), sau đó vênh lên vênh lên miệng nói: "Cái này không tại người ta mà cân nhắc trong phạm vi..."

Đôi mà nói chỉ tự là, dù cho người làm không được cũng phải làm.. Quỳnh :-(囧!

Bánh đồng một tiếng! Chu Vân hoa lệ bỏ nhào tại trên mặt bàn. Sau này sinh hoạt, còn để cho hay không người sống nha?

Trông thấy Chu Vân cái kia phải chết muốn sống biểu lộ, Hứa Thiên chỉ có hảo tâm an ủi: "Tiểu Vân đừng nản chí nha, người ta cũng sẽ (biết) cùng người cùng một chỗ á."

Theo giúp ta cùng một chỗ? Vèo thoáng một phát, Chu Vân lập tức thẳng tắp sống lưng hỏi: "Huấn luyện lúc người sẽ đến xem ta sao?"

"È hèm!" Hứa Thiên cười cười gật gật đầu: "Người ta không riêng gì xem ah! Hành trình bề ngoài mỗi một điều, Tiểu Thiên cũng muốn đi theo rèn luyện á."

"Úc úc úc! Tuyệt đối làm được! Ta cam đoan hoàn thành hành trình trong ngoài mỗi một điều nhiệm vụ!" Chu Vân hưng phấn mà nói.

Nếu như ngay cả Hứa Thiên cũng tham gia, như vậy lại vất vả sự tình, cũng không tại khổ cực!

Không nghĩ tới nhìn như nhu nhược Hứa Thiên, vậy mà hội (sẽ) cùng chính mình huấn luyện. Thật sự là quá cảm động! Một người nữ sinh có thể kiên trì làm được sự tình, hẳn như làm không được, cái kia còn không bằng vùng đảo tự cung mà thôi.

Hứa Thiên gặp Chu Vân quyết định, nhẹ nhàng cười cười, liền bắt đầu đàm luận khởi hành trình bề ngoài chi tiết, tỉ mỉ nội dung.

Hai người đối thoại thanh âm không lớn, nhưng ở yên tĩnh trong phòng học, trước hàng xóm sau bỏ đều có thể nghe thấy. Hàng phía trước đệ tử nghe được có người có thể cùng Hứa Thiên cả ngày sống chung một chỗ, thiếu chút nữa liền không nhịn được thay đổi đầu hồ "Thêm ta một suất."

Thật đáng tiếc, bọn hắn tuy nhiên nhận thức Hứa Thiên, Nhưng Hứa Thiên lại không biết bọn hắn. Không thú vị phía dưới, những người này đánh phải bát quái mà bắt đầu..., từng người suy đoán Chu Vân cùng Hứa Thiên đến tốt cùng là quan hệ như thế nào. Thêu dệt vô có sản trường chuyện xấu, cũng cứ như vậy kia mà.

Nhưng mà, nhất chú ý Chu Vân hai người Hứa Thái Nguyệt, Thẩm Ân Đình, Hoàng Bằng ba người, nhưng vẫn bảo trì trầm mặc. Tựa hồ có ý tưởng của họ cùng dự mưu...

Phu nhân ưu tiên, mượn Hứa Thái Nguyệt mà nói a. Chứng kiến phần này hành trình bề ngoài, nàng đệ nhất trực giác, tựa là vô luận như thế nào cũng muốn được thông qua đi vào.

Hứa Thái Nguyệt thâm suy nghĩ đến, nó thoát nhìn tựa hồ phi thường thú vị đây này. Muốn hay không từ đó cản trở thoáng một phát? Cái kia giống như sẽ tốt hơn chơi.

Một vị khác phu nhân...

Hừ ~! Nguyên lai là cái tiểu bạch kiểm, còn tưởng rằng có gì đặc biệt hơn người. Làm lưu manh làm thành như vậy, thực cho lưu manh bôi đen. (uly! Người không có tư cách nếu nói đến ai khác á...)

Chẳng biết tại sao, Thẩm Ân Đình càng xem Chu Vân càng không vừa mắt. Đồng hành oan gia? Hay (vẫn) là nàng chán ghét hết thầy cùng Hứa Thiên có quan hệ đồ vật, dù sao Hứa Thiên xuất hiện mới khiến cho nàng biến thành Tiểu Tam. Chỉ dựa vào điểm ấy, nàng tự không khả năng không ghét Hứa Thiên.

Cuối cùng một vị thừa nam... Hoàng Bằng, hoàng kim thừa đầu sỏ.

Đáng chết! Thằng này theo cái kia xuất hiện hay sao? Vậy mà có thể cùng Hứa Thiên đàm được như vậy đầu nhập, liền một ngày hành trình đều ước định tốt, phải lại để cho người điều tra thoáng một phát. Muốn cùng ta đoạt nữ nhân, người chờ đi chết đi!

Lại nói, trò chuyện được rất tốt kinh Tiểu Chu đồng học, chính mắt phương hướng ở đằng kia nhân nhạ trong mùi thơm. Hứa Thiên lúc nói chuyện tựa hồ có chút tư (tí tí) di người mùi thơm, hun đến hắn đầu chàng vắng bất tỉnh nào ngây ngốc...

"Tiểu Vân, luyện công buổi sáng hết sau cùng đi ăn điểm tâm được không?" Hứa Thiên hào hứng bùng bùng nói.

"Ừ Ân..." Chu Vân tựa như chỉ (cái) chim gỗ kiến, liễu mạng gật đầu tỏ vẻ chính mình phi thường nguyện ý. Như vậy mê người sự tình, hẳn có thể cự tuyệt sao?

"Tiểu Vân, cấp ba tất cả mọi người bề bộn nhiều việc, cho nên văn nghệ tập luyện chỉ có thể ở cơm trưa người hiểu biết ít đi. Nhưng người ta lo lắng không đủ thời gian diễn luyện, người nói có thể hay không tại tự học khóa thượng rút điểm chỗ trống đầu này?"

"Ừ Ân..." Đùng nói tự học khóa rút sạch từ, ngay tại lúc này lại để cho Chu Vân đi tập luyện, hẳn cũng sẽ không có bất cứ ý kiến gì.

"Ah ~ nguyên lai người giữa trưa không có về nhà là vì văn nghệ tập luyện!" Chu Vân mơ mơ màng màng nói.

"Đúng a. Chúng ta tại trường học sân vận động tập luyện, buổi trưa hôm nay sửa sang lại đạo cụ có thể khổ cực!"

Hứa Thiên đáng yêu nhẹ gật đầu, thật dài mái tóc cũng tùy theo lưng lay nháo một cái. Nàng cái kia gần dài đến chân tóc mềm, đúng là Chu Vân yêu thích nhất bộ vị. Hắn một mực rất muốn sờ tay sờ sờ, lại không can đảm kia.

"Cái kia tiểu Vân người biết năm nay chúng ta muốn biểu diễn cái gì sao?" Hứa Thiên xem Chu Vân tỉnh tỉnh hiểu hiểu biểu lộ, suy đoán hẳn tám chín phần mười đối với văn nghệ hội diễn nội dung hoàn toàn không biết gì cả.

"Ừ Ân... Ta không biết nha!" Chu Vân vui buồn thất thường nói. Ở vào mắt phương hướng trạng thái hần, giống như uống say đồng dạng, có chút nói năng lộn xộn, nhưng lại những câu là thật...

"Chẳng lẽ ngươi không thấy hết bản khai nội dung, tụt đền đến sao?" Hứa Thiên hiếu kỳ nói.

"Ừ Ân... Còn chưa kịp xem, đã bị cầu cầu ngậm trong mồm đi thôi... Ồ ~ híz-khà-zzz ~! !" Chu Vân hít một hơi lãnh khí, lập tức quay đầu hướng bốn phía nhìn lại: "Ai! Là ai nuốt ta!"

"Các ngươi trò chuyện được rất vui về chứ." Hứa Thái Nguyệt đột nhiên chen miệng nói: "Ta cũng rất muốn biết, là cái con kia cầu gan chó dám từ nhỏ vùn thủ trung ngậm trong mồm đi báo danh bề ngoài."

"Chưa! Không có chuyện này!" Chóng mặt! Chính mình như thế nào không cẩn thận đem Thái Nguyệt cho trêu chọc à nha? Chu Vân vì tránh cho tai nạn, tranh thủ thời gian nói sang chuyện khác: "Ah! Cái kia văn nghệ hội diễn diễn chính là cái gì à?"

Hứa Thiên lòng tràn đầy chờ mong nói: "Là kịch bản, năm nay chúng ta cấp ba chuẩn bị tập thể diễn vừa ra kịch bản. Quang ngắm lại thì có chừng (trông) phi thường thú vị cảm giác..."

"Kịch bản? Trong chuyện xưa cho là cái gì à?" Chu Vân tò mò hỏi. Trước kia văn nghệ hội diễn chưa từng diễn nói chuyện kịch, thiếu (thiệt thòi) Hứa Thiên có thể nghĩ ra điểm ấy từ.

"Phong ~ sào ~ diệt ~ diệt ~ chiến!" Hứa Thái Nguyệt hai mắt sáng lên mà nói.

"Ách..." Một tia mồ hôi lạnh do Chu Vân cái trán chảy xuống. Tổ ong trận tiêu diệt? Cái quỷ gì đồ chơi? Chiến tranh phim nghệ thuật sao?

"Không đúng! Không đúng!" Hứa Thiên tranh thủ thời gian phát phát tay đánh gãy Chu Vân Phiêu Miểu câu tứ (lời suy nghĩ): "Tiêu đề là 《vườn hoa của chúng ta》... . . ."

Bạn đang đọc truyện *Mỹ nữ lai tập Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 46: Hai cái ong mật

"Không đúng! Không đúng!" Hứa Thiên tranh thủ thời gian phát phát tay đánh gãy Chu Vân Phiêu Miểu câu tứ (lời suy nghĩ): "Tiêu đề là 《vườn hoa của chúng ta》, giảng thuật một đám cùn ong mật, vì bảo vệ gia viên * Đại Hoàng Phong [Bumblebee] xâm lấn câu chuyện."

Thì ra là thế, Chu Vân hiểu rõ gật đầu, hỏi tiếp: "Tiểu Thiên sắm vai cái gì nhân vật nha?"

"Tiểu ong mật đám bọn chúng tỷ tỷ, tiểu Phong Hậu." Hứa Thiên rất đáng yêu nói.

"Cái kia... Cái kia rất thích hợp ngươi rồi." Chu Vân thập phần méo mó nghĩ đến. Nếu như Hứa Thiên là tiểu Phong Hậu, cái kia chính mình muốn làm ong đực! Sau đó...

"Hai cái tiểu ong mật nha ~ bay đến trong bụi hoa nha! Ông ~ ông ~ ông ~ nha ~ ông ~ ông ~ ông..." Chu Vân vậy mà vô ý thức nói ra. Nghe được đoàn người nổi da gà, chửi bới không thôi... Tử sắc ma! Chết dăm tặc! Cầm thú! Hạ lưu!

"Tiểu ~ vân ~ cùng ~ học." Hứa Thiên nhẹ nhàng kêu một tiếng, chém xéo có sắc nhân con ngươi hỏi: "Hắn là ngươi lại đang muốn chút ít không khỏe mạnh đồ vật?"

"Thập thập thập thập... Cái gì!" Chu Vân một cái giật mình, mồm miệng không rõ nói: "Ta ta ta... Ta là đang nghĩ ong mật đây này!"

"Thực thực thực thực... Thật sự?" Hứa Thiên học theo, đi theo Chu Vân giọng điệu nói: "Ngươi ngươi ngươi ngươi... Ngươi không phải suy nghĩ H~ sao?"

Phun! ! Chu Vân đánh chết cũng đoán không ra, Hứa Thiên rõ ràng xin hỏi lời này.

Thiếu niên chột dạ nuốt ngụm nước miếng, lập tức quay lại thân, sáng lên một đôi ngáp nước con mắt, cũng bắt lấy Hứa Thiên góc áo, phát ra ô ô ô gào thét. Tựa hồ tại hướng Hứa Thiên cầu xin tha thứ, cầu nàng đừng có lại truy vấn rồi.

Hứa Thiên đưa thay sờ sờ thiếu niên đầu: "Oa ngẫu! Thật đáng yêu tiểu cầu cầu... Sờ sờ..."

Chu Vân không có nói lão biểu hiện, thắng được nàng không ít hảo cảm. Ngẫm lại lại có làm sao đâu này? Người bình thường có ý nghĩ như vậy không kỳ quái. Cho nên Hứa Thiên không cho rằng vậy thì có sao, vậy thì sao không đúng.

Tạm thời vượt qua một kiếp, Chu Vân lập tức quay đầu hỏi thăm Hứa Thái Nguyệt có ... hay không tham gia hội diễn. Dưới mắt tình thế không ổn định, trước chuyển đi ánh mắt nói sau.

"Đại ~ hoàng ~ phong ~" Hứa Thái Nguyệt ôn nhu nói.

"Đại Hoàng Phong [Bumblebee]?" Chu Vân nghi hoặc lặp lại lượt: "Thái Nguyệt người sắm vai Đại Hoàng Phong [Bumblebee] sao?"

"Ân!" Hứa Thái Nguyệt vênh lên thủ, ngọt ngào cười nói: "Không ngót(không chỉ) ta đây này. Tiểu Vân cũng là đại ~ hoàng ~ phong ~."

"Cái gì! Vì cái gì ta không phải tiểu ong mật!" Chu Vân kinh ngạc hỏi. Chính mình muốn sắm vai tiểu ong mật, bảo hộ Hứa Thiên tiểu Phong Hậu. Sao có thể đem làm nguy hại nhân gian Đại Hoàng Phong [Bumblebee] đây này!

Ai ngờ Hứa Thái Nguyệt dùng cái kia thập phần đáng hận ngữ điệu nói: "Bởi vì điển bề ngoài lúc ta giúp người câu nhân vật phản diện."

"... .." Một hồi trầm mặc, Chu Vân đột nhiên lắc đầu: "Không muốn! Ta đánh chết cũng không muốn làm ong vàng! Ta là ong mật..."

Có lẽ Chu Vân mấy người nói chuyện thật sự quá ác lắm, bên cạnh hàng xóm cơ hồ toàn bộ cười ghé vào trên bàn học. Lão sư cũng phát hiện đi học hào khí có điểm gì là lạ...

Rất sợ Chu Vân vùng tay bãi công, Hứa Thái Nguyệt đành phải lặng lẽ đối với hắn nói: "Đại Hoàng Phong [Bumblebee] là duy nhất có thể ôm Hứa Thiên nhân vật. Tiểu Vân không muốn sắm vai sao?"

"Chuyện này là thật! ?" Đơn giản một câu lại để cho Chu Vân do dự lên...

Đúng lúc này, Hứa Thiên cũng lôi kéo Chu Vân chán Thanh Đạo: "Tiểu Vân đừng như vậy, chúng ta cần Đại Hoàng Phong [Bumblebee]. Hiện tại người báo danh đều tuyển chính phái, chỉ có số ít nhân vật phản diện. Cho nên van người..."

Hứa Thiên điềm đạm đáng yêu thể công, lập tức đánh tan Chu Vân hết thấy chống cự: "Không có vấn đề! Vì Hứa Thiên Phong Hậu! Đại Hoàng Phong [Bumblebee] tự do ta tới đảm nhiệm a!"

"Khục khục khục..." Lão sư rút cục nhìn không được báo động trước rồi, dùng tay tại thứ tư sắp xếp trên mặt bàn gõ xuống.

Mấy người lặng lẽ lời nói bị phát hiện, Hứa Thiên khuôn mặt lập tức non hồng nộn hồng. Nàng hay (vẫn) là đầu một hồi đi học nói chuyện bị lão sư cảnh cáo, lúc này không thể không khích lệ Chu Vân thập phần có đem làm lưu manh tiềm lực, chuyên môn tai họa thuần khiết vô hạ mà đảng hoàng phụ nữ...

Có lẽ cảm giác rất mới lạ : tươi sốt đấy, các loại lão sư sau khi rời đi, Hứa Thiên hướng Chu Vân cười cười, ngón trỏ đặt ở bên môi làm cái hư đích thủ thế. Tựa như không tập trung (đào ngũ) người không phải nàng mà là Chu Vân, nàng gần kề muốn cho Chu Vân không muốn không tập trung (đào ngũ).

Có Hứa Thiên, Hứa Thái Nguyệt hai vị mỹ nữ làm bạn (nhưng thật ra là ba vị, tính toán thăm MM một phần.), buổi chiều chính trị bài chuyên ngành trong nháy mắt tức qua. Bởi vậy, Chu Vân từ lúc chào đời tới nay sinh ra khao khát lão sư dạy quá giờ ý niệm.

Chỉ tiếc hắn khao khát, cũng không có truyền đạt cho lão sư. Nhặt sách hay bản tại mặt bàn chà chà, giảng bài lão sư sung sướng nhân tiện nói: "Tan học!"

Phản phát thoáng một phát, trong phòng học đệ tử rầm rầm đứng dậy về nhà.

Mất thấy phòng học người càng ngày càng ít, Chu Vân trong nội tâm lại càng đến càng nhanh. Thường ngày hán hội (sẽ) trước các loại Hứa Thiên ly khai phòng học, lại vụng trộm đi theo, đưa mắt nhìn nàng lên xe về nhà. Nhưng hôm nay Hứa Thiên ngay tại bên người, chính mình là cùng nàng cùng đi đâu này? Hay (vẫn) là trước hết để cho nàng ly khai, lại vụng trộm đuổi kịp ả?

"Hứa Thiên, ta tiễn đưa người đi ra ngoài đi." Một cái có kèm theo từ tính thanh âm truyền đến.

Được, Chu Vân không hảo hảo nắm chắc cơ hội, kết quả là để cho người khác vượt lên trước rồi.

Vừa rồi bài chuyên ngành thiếu chút nữa không có đem Hoàng Bằng kim nén mà chết. Tại phía sau nhìn xem hai người cười cười nói nói, hắn hận không thể một cước đá bay Chu Vân mà chuyển biến thành.

"Không được, Hoàng Bằng đồng học, ta còn có việc." Cũng may, Hứa Thiên cũng không trở về gia ý định. Hay hoặc là nàng tại uyển chuyển cự tuyệt Hoàng Bằng.

"Cái kia để cho ta cùng người a." Hoàng Bằng chưa từ bỏ ý định cầu khẩn nói. Từ khi năm trước tặng hoa về sau, Hứa Thiên mà bắt đầu làm bất hòa hán, cái này lại để cho hắn thập phần cảm tức. Nếu không phải Hứa Thiên gia thế hiển hách, không chuẩn Hoàng Bằng đã không nín được cứng rắn (ngạnh) thương công.

Hoàng Bằng đến nay phản đối Thẩm Ân Đình hạ 'Độc thủ' đó là hai người tại cùng một trường học bài, hẳn sợ đem sự tình nháo đại không tốt xong việc.

Nhưng mà Hứa Thiên lại không giống với, mị lực của nàng là trí mạng đấy. Vô luận là cao gầy hoàn mỹ đáng người, hay (vẫn) là chim sa cá lặn cho tư, đều thật sâu hấp dẫn hẳn. Thẩm Ân Đình cùng Hứa Thiên khách quan, hoàn toàn kém một cái cấp bậc.

Như Thẩm Ân Đình bức này nữ sinh, hàng năm mỗi gian phòng trường học đều có một đem hai cái, thì ra là hoa hậu giảng đường cấp mỹ nữ. Có tiền Hoa Hoa Công Tử (Play Boy), hồng đến chơi đùa coi như xong, tuyệt sẽ không lấy về nhà đem làm lão bà. Đem làm bọn hắn gặp gỡ rất tốt đấy, sẽ gặp quyết đoán vứt bỏ, lạnh tâm tân hoan.

Nhưng là, Hứa Thiên cùng Hứa Thái Nguyệt lại không giống với, các nàng là khuynh quốc khuynh thành kẻ gây tai họa, chính là cả đời cũng khó khăn dùng gặp gỡ Thần cấp mỹ nữ. Là bất luận cái gì nam nhân mộng tưởng trần trần vu vật, vô luận là ai, đều ngàn vạn trăm kẻ đem các nàng làm cho về nhà, làm của riêng.

Cho nên, cho dù Hứa Thiên có được hiển hách gia thế, Hoàng Bằng cũng cho tới bây giờ không có buông tha cho gạo nấu thành cơm ý niệm. Cũng chính là nhìn ra điểm ấy, Hứa Thiên mới có thể cố ý lảng tránh Hoàng Bằng, nhiều một chuyện không bằng bớt một chuyện, miễn cho rước họa vào thân.

"Không có ý tứ, ta có việc tư..." Hứa Thiên khẽ cười cười, liền chuyển hướng Chu Vân: "Tiểu Vân, cùng một chỗ ăn cơm trưa không?"

"À? ? ?" Chu Vân chất phác mà ứng âm thanh. Hứa Thiên mời hẳn cùng nhau ăn cơm? Không nghe lầm chứ... Đi đâu ăn được? Trường học? Trong nhà? Quầy bán quà vặt? Hay (vẫn) là đại tửu lâu? Lặng lẽ đưa thay sờ sờ túi, đáng chết! Không có tiền tính tiền nha!

"Hứa Thiên ta biết rõ sai rồi, trước kia là ta không tốt, nguoi tự cho ta một lần cơ hội a." Hoàng Bằng đột nhiên lo lắng nói ra.

Hắn lập lòe nước đôi lời mà nói..., rất dễ dàng lại để cho người liên tưởng hẳn và Hứa Thiên vốn là một đôi tình lữ, bởi vì giận dỗi mới tạm thời tách ra.

Hoàng Bằng nói như vậy chính là muốn lại để cho Chu Vân biết khó mà lui, ly gián hẳn đối với Hứa Thiên tín nhiệm...

Bạn đang đọc truyện *Mỹ nữ lai tập Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 47: Phúc hắc + Lời nói ác độc = đáng yêu

Chẳng qua là hoàng bằng chỉ tính theo ý mình đánh lầm rồi, hẳn đánh giá thấp Hứa Thiên khả năng của, cũng xem thường Chu Vân đối với Hứa Thiên tín nhiệm.

"Tiểu bằng đồng học. Phải biết cự tuyệt người là một kiện khó khăn vô cùng chuyện, người ta không nghĩ ba lần bốn lượt nói cho người xin lỗi..." Hứa Thiên có chút mất hứng. Cái này hoàng bằng quả thực quá khó chơi, phiền cũng phiền chết đấy...

Hoàng bằng thấy Hứa Thiên phải đi, lập tức dòi bước ngăn ở trước người của nàng nói: "Hứa Thiên đừng như vậy, ta thật biết lỗi rồi."

Chu Vân xuất hiện để cho hắn cảm thấy nguy cơ, cho nên hoàng bằng vô luận như thế nào, cũng muốn ngăn cản hai người bọn họ cùng nhau ăn cơm.

"Phiền toái xin người để cho..." Hứa Thiên cuối cùng cái đó mở chữ còn chưa nói hết, chỉ nghe thấy oanh động một tiếng, sau đó hoàng bằng cả người bị đụng nằm trên đất.

"Hứa Thiên, chúng ta đi đâu ăn cơm à?" Chu Vân kích động không thôi xuất hiện ở trước mặt nàng. Lúc này hẳn đã nghĩ thông suốt, chính là đi đại tửu lâu ăn cơm, hẳn cũng phải liêu minh theo mỹ nữ. Không có tiền trả tiền, ghé gọi điện thoại cho cha! BCS như vậy thần khí cũng đưa, cũng không ở ư chút tiền nhỏ kia đúng không.

"Ha ha! Đi ra ngoài hãy nói..." Hứa Thiên nhìn một chút ngã xuống hoàng bằng, tựa hồ không có gì đáng ngại, liền vội vàng kéo lên Chu Vân rồi đi.

"Đứng rồi... Mới vừa rồi thật giống như đụng vào cái gì, bà vai có chút đau nha." Chu Vân gãi gãi não nói. Nguyên lai tiểu tử này hoàn toàn đem hoàng bằng làm như không thấy...

"Không có! Không có! Kia là ảo giác á..." Hứa Thiên nín cười ý nói. Sau đó kéo Chu Vân tẩn tốc độ rời phòng học...

Hứa Thái Nguyệt thu thập xong quyển sách, sâu kín đuổi theo Chu Vân. Trên đường tập quán tính cúi đầu xuống, mắt nhìn xuống ngã xuống đất hoàng

bằng, không lý do liền tổn hại rồi câu: "Thật là cái thất bại nam nhân đây ~. Còn không bằng chết liền như vậy..."

Hoàng bằng nghe nói như vậy, chỉ giận đến cắn răng phát ra kéo kệt thanh âm.

Hắn nhận biết Hứa Thái Nguyệt, là Hứa Thiên biểu muội. Nghĩ lúc đó theo đuổi Hứa Thiên không có kết quả, hắn cũng đã thử đuổi Hứa Thái Nguyệt. Chỉ bất quá một tuần lễ không tới, hắn liền buông tha rồi. Bởi vì vô luận hắn suy nghĩ gì làm gì, Hứa Thái Nguyệt cũng sẽ trước đó ngờ tới, cũng bày mai phục hãm hại hắn. Bì mèo vờn chuột còn ác.

Trước cho một sợi ánh mặt trời, để cho hắn rực rỡ. Lại tới lũ quết, để cho hắn tràn lan... Lần một lần hai ba bốn lần, năm lần sáu lần bảy tám lần, mỗi lần lệ quang ẩn tràn đầy Hà, rơi vào câu cừ đều không thấy. Hứa Thái Nguyệt là người thứ nhất để cho hoàng bằng nước mắt tràn lan nữ sinh, hắn cả đời cũng sẽ không quên. Không phải là không báo, thời điểm chưa tới...

Chờ Chu Vân mấy người cũng ra phòng học, Thẩm Ân Đình mới vội vã chạy tới đỡ dậy hoàng bằng: "Người không sao chứ..."

"Tê cay cách vách..." Hoàng bằng hung hăng mắng một câu, tức giận nói: "Ân Đình, người cho ta đến trong trường hỏi thăm xuống, người nam kia đến tột cùng là lai lịch gì. Tại sao Hứa gia chị em gái đều cùng hắn đi gần như vậy."

"A cấp? Hỏi thăm hắn...?" Thẩm Ân Đình cảm thấy có chút buồn cười, Chu Vân danh tự này không từ lâu mọi người đều biết sao? Còn cần phải hỏi thăm?

"Người kia chỉ là một bất nhập lưu côn đồ, sáng nay mới bị toàn trường chỉ đích danh phê bình."

"Chỉ đích danh phê bình? Người nói hắn chính là Chu Vân?" Hoàng bằng có chút khó mà tự tin. Hứa Thiên lại mời một tên lưu manh ăn cơm, thế đạo gì?

"Ừ." Thẩm Ân Đình gật đầu nói: "Bọn họ nói chuyện người không nghe được sao?"

"Ta nghe đến Hứa Thiên gọi hắn Tiểu Vân, làm sao biết hắn chính là Chu Vân." Hoàng bằng một bên vuốt thắt lưng vừa mắng: "Mẹ kiếp khó trách bạo lực như vậy. Nguyên lai là một mảnh giấy vụn."

"Tốt lắm đừng để ý đến hắn, chúng ta bây giờ làm gì?"

Hứa Thiên mấy người sợ rằng đã ra khu trường học, đuổi theo cũng không thấy đến người. Thẩm Ân Đình không thể làm gì khác hơn là tìm kiếm hoàng bằng ý kiến, xem hắn tiếp theo muốn làm cái gì. Muốn không việc gì năng là có thể về nhà sớm học tập môn học.

"Trước tiên tìm một nơi ăn cơm đi. Các loại tra rõ tiểu tử kia lai lịch, xem ta không chính chết hắn."

"Hắn còn có thể có căn nguyên gì." Thẩm Ân Đình khinh bỉ nói: "Giống như bên đường côn đồ, vừa nắm một bó to. Người mù mới có thể vừa ý hắn."

"Vẫn là ta Ân Đình ngoan." Vừa nói hoàng bằng vừa đưa tay ôm Thẩm Ân Đình thon thả: "Đi! Ta dẫn người đi cấp năm sao tửu lầu ăn bữa tiệc lớn!" Cười trâu tìm mả, không có đem Hứa Thiên đuổi tới tay trước, hoàng bằng không thể làm gì khác hơn là bắt nàng tới điểm điểm. Cô nàng này đáng đáp quả thật thật mặn mà...

Ở khi không có ai hoàng bằng cũng sẽ sờ một cái chủ động động cước ăn một chút mỹ nữ đậu hủ. Mà Thẩm Ân Đình cũng quen rồi, chỉ cần không phải đặc biệt quá đáng, cũng liền theo hắn đi. Nàng ngoài mặt mặc dù không lên tiếng, nhưng trong lòng vẫn là bản năng kháng cự. Cái này cùng nàng từ nhỏ sinh trưởng hoàn cảnh có liên quan, Thẩm Ân Đình cha mẹ đều là tương đối truyền thống gia trưởng.

"Hảo nha! Ta có thể đói bụng lắm..." Thẩm Ân Đình hưng phấn nói. Tửu điểm cấp năm sao, hoàng bằng mang nàng đi qua mấy lần. Bất quá lúc trước cũng là rất nhiều người đồng thời ăn chung, cho nên nàng ăn cũng không nhiều. Không nghĩ tới hôm nay chỉ đem nàng đi.

Nhớ tới những cái kia son trên hải vị, Thẩm Ân Đình liền không nhịn được liếm liếm sáng bóng nhuận hoạt tiểu. Môi. Quuyền rử bộ dáng nhìn đến hoàng bằng một trận si ngốc. Thẩm nói lúc nào đem cô nàng này ăn. Dù sao thì nhanh tốt nghiệp, đến lúc đó đường ai nấy đi, cũng không buồn nàng dây dưa.

Rời đi trường học, Hứa Thiên phản ứng đầu tiên chính là bất hướng Hứa Thái Nguyệt: "Biểu muội đại nhân mạnh khỏe!"

Cử động của nàng để cho Chu Vân cảm thấy nghi ngờ. Không hiểu Hứa Thiên ở trường học thấy Hứa Thái Nguyệt, tại sao giống như thấy người xa lạ như thế, chẳng quan tâm.

Hứa Thiên đại khái đoán được Chu Vân trong lòng suy nghĩ, quay đầu lại bổ sung nói: "Là biểu muội không để cho ta ở trường học gọi nàng á..."

Thì ra là như vậy, Chu Vân hiểu gật đầu. Nếu như không như vậy, Hứa Thiên chỉ sợ sớm đã chạy đến phòng học tìm Hứa Thái Nguyệt chơi.

Tiểu Nguyệt chẳng lẽ không muốn để cho hắn nhận biết Hứa Thiên, mới cố ý cấm chỉ Hứa Thiên tìm nàng chứ? Nhưng bây giờ có thể nhận biết Hứa Thiên, giống như cũng là công lao của nàng...

"Biểu tỷ, chưa trải qua chủ nhân cho phép, tự mình nuôi người khác sủng vật là phạm luật đây." Hứa Thái Nguyệt đột nhiên nói. Nhớ tới mới vừa rồi hai người trò chuyện lửa nóng lửa nóng, nàng tâm tình liền dị thường khó chịu.

"A à nha? Có điều này luật pháp sao? Lúc trước chưa từng nghe qua nha!" Hứa Thiên tru nhả vòng vo hơi quết một vòng đi tới Chu Vân bên người: "Lại

nói Tiểu Vân đồng học cũng không phải là sủng vật, là Tiểu Uông chó a! Sờ một cái..."

"Tiểu Vân là sủng vật của ta đây ~ chẳng lẽ biểu tỷ cũng muốn?" Hứa Thái Nguyệt hí mắt cười nói.

"Kia rõ ràng là uông chó chứ sao..." Hứa Thiên nho nhỏ lẩm bẩm âm thanh. Hứa Thái Nguyệt biểu tình hiển nhiên có chút tức giận, làm tỷ tỷ thế nào cũng phải nhường đến muội muội điểm. Huống chi Thái Nguyệt MM cả lên người đến, có thể không hiểu cái gì kêu hạ thủ lưu tình. Nàng có thể không muốn trêu chọc rui ro.

"... .." Chu Vân trầm mặc. Uông chó cùng sủng vật có khác nhau sao? Bất quá, bây giờ cũng không phải là phân biệt điều này thời điểm. Hứa Thái Nguyệt biểu tình có chút kinh khủng. Hai người ngẩn ngẩn lẫn lẫn cả và a.

Vì thay đổi dưới mắt không khí lúng túng, Chu Vân không thể làm gì khác hơn là đổi chủ đề: "Thái Nguyệt, người nói đi đâu ăn cơm được a?"

Tiểu tử này kẻ gian tình, hẳn biết Hứa Thái Nguyệt thích so đo. Nếu như hỏi trước Hứa Thiên đi đâu ăn đồ ăn, nhất định sẽ chọc giận nàng tức giận. Ngược lại chẳng những không việc gì, còn có thể đòi nàng vui vẻ.

Quả nhiên, Chu Vân đơn giản thăm hỏi một câu, sẽ để cho thoáng không khí khẩn trương hoà hoãn lại.

"ừ!" Hứa Thái Nguyệt cười: "Hết thấy do biểu tỷ định đoạt."

Thật ra thì Hứa Thái Nguyệt cũng biết Chu Vân làm như vậy là vì lấy lòng nàng. Nhưng là nàng thích, cũng vui vẻ bị lấy lòng.

"Ta cho tháng thiếu điện thoại, để cho hần đặt cái phòng nhỏ đi." Hứa Thiên hưng phấn nói: "Coi như là tu hành trước ủy lạo. Sáng sớm ngày mai liền phải dựa theo lịch trình tiến hành lạc!"

"Tán thành! !" Chu Vân cao giọng hai tay biểu thị tán thành. Hần còn tưởng rằng cơm nước xong liền muốn theo như lịch trình thi hành. Không nghĩ tới hôm nay nghỉ, ngày mai mới chính thức bắt đầu.

Bạn đang đọc truyện *Mỹ nữ lai tập Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 48: Cổ thấp hung khí

Hôm nay Điền bá không tới đón Hứa Thiên, hẳn trước đó đã thương lượng xong. Một cú điện thoại gọi cho Hứa Kiến sau, ba người liền hướng thanh Phủ thành phố nổi danh nhất ngọc long quán rượu đi tới.

Ngọc long quán rượu là thanh Phủ thành phố hoa lệ nhất, cao quý nhất quán rượu. Vốn là Hứa Thiên cũng không tính đi chỗ đó, rất sợ Chu Vân làm ra chuyện ngốc nghếch thay nàng trả tiền. Nhưng ở Hứa Thái Nguyệt mãnh liệt dưới sự yêu cầu, đoàn người không thể làm gì khác hơn là nhân nhượng nhân nhượng.

Từ Thái Nguyệt mỹ mi tư tưởng góc độ lên đường. Ngược lại trả tiền người không phải nàng, có hưởng thụ tại sao không quý trọng?

Đi tới quán rượu, Hứa Kiến đã thật sớm ở trước cửa chờ. Hần từ nhỏ thương yêu nhất liền là mình tiểu muội, vô luận Hứa Thiên nói lên yêu cầu gì, hần cũng có tận tâm tận lực hoàn thành. Có lúc ngay cả cha giao phó chuyện cũng không để ý, lấy Hứa Thiên phân phó là người thứ nhất nhận chức vụ. Thật là vị nhân gian hiếm thấy, hiếm có khuôn mẫu Phạm ca ca.

"Tháng thiếu!" Hứa Thiên mừng rỡ lớn tiếng kêu một tiếng, lỏng ra kéo Hứa Thái Nguyệt tay, đảo mắt nhảy đến Hứa Kiến bên người: "Ta đói rồi!"

Tiểu nha đầu vừa mở miệng muốn nhúng tay vào xin cơm, thật làm cho người ta bất đắc dĩ. Cũng còn khá hết thảy chuẩn bị ổn thỏa, Hứa Kiến cười một tiếng liền nói: "Vị trí đã đặt được, đói liền vào đi thôi."

Hần làm việc vô cùng đúng chỗ, chưa bao giờ dồng dài.

"Ân ân, lên đường!" Hứa Thiên tay nhỏ vung lên, dường như cái tư lệnh, giắt Hứa Kiến cánh tay liền vào quán rượu.

Hứa Thiên tựa hồ rất thích kéo người đi bộ. Vừa ra cửa trường nàng liền khoác ở Hứa Thái Nguyệt, đi tới từ lâu lại kéo Hứa Kiến, cái này làm cho Chu Vân vô cùng hâm mộ. Bởi vì ở trong trường Hứa Thiên vẫn rồi hần một hồi, kia cao vút ngọc. Đình chen lẫn hần là hạnh phúc tràn đầy. Đáng tiếc ra trường học, Hứa Thiên liền khác tìm ý vào.

Không có cách nào Hứa Thái Nguyệt là biểu muội nàng, Hứa Kiến là nàng thân ca ca, cuối cùng mới đến phiên mình, cái này rất bình thường... Ồ? Chu Vân rất tự sướng nghĩ đến, vậy không phải nói hấn ở Hứa Thiên trong lòng địa vị, đứng sau Thái Nguyệt bọn họ sao? Oa! Tiền đồ sáng lạng a.

Hứa Thái Nguyệt thấy Chu Vân muốn chuyện nghĩ ra được thần, không nhịn được sâu kín quấy rầy nói: "Tiểu Vân đồng chí, đứng ở giao lộ cười ngây ngô là không đạo đức xuống."

Sau đó còn xuất ra liên điều, nhìn như muốn cho Chu Vân mang theo, bị dọa sợ đến thiếu niên vội vàng sau lùi một bước: "Thái Nguyệt! Chúng ta nhanh đi ăn cơm đi!"

"Không nóng nảy, chúng ta trước nói một chút tình..." Hứa Thái Nguyệt một câu nói không có kẻ xong, Chu Vân đã nhanh chân chạy vào quán rượu.

Còn nói nói tình, lần đó nói tình không phải là bị không khỏi mang theo xích chó. Sự bất quá Tam, lên hai trở về làm, lão tử cũng học thông minh.

Chu Vân mới vừa vào quán rượu, liền thấy Hứa Kiến hai người đứng ở đại sảnh, tựa hồ gặp được người quen. Đợi hấn ngang nhiên xông qua lúc, đứng lúc có hai nam một nữ hướng bọn họ đi tới.

"Đây không phải là Hứa gia đại công tử cùng Nhị tiểu thư sao?" Một vị thiếu niên mặc áo trắng, vừa đi vừa cười nói: "Có thể ở nơi này gặp hai vị thật là hạnh ngộ."

Hứa Thiên mang theo Nhu Nhu nụ cười, khua tay đáp lễ nói: "Mộ thiếu gia đã lâu không gặp, gần đây như vậy được chưa?"

"Tạm được tạm được." Thiếu niên gật đầu nói: "Đến, trước cho hai vị giới thiệu một chút. Vị này là tỷ của ta, Mộ Tiểu Nhã."

Thiếu niên chỉ bên người mỹ nữ nói. Chu Vân cũng theo phương hướng nhìn...

Phốc thu...!! Đầu tiên nhìn gần nhìn Mộ Tiểu Nhã, Chu Vân trong nháy mắt phản ứng chính là ngắc đầu lên, hai tay bịt mũi. Bởi vì hấn cảm ứng được nóng bỏng nóng chất lỏng từ lỗ mũi chảy ra...

Tiếp theo tình huống có chút ác cáo, Chu Vân dị thường biểu hiện, nhất thời đưa tới song phương hiếu kỳ. Mọi người không hẹn mà cùng liền theo hấn tầm mắt thẳng tắp nhìn lại, ánh mắt cuối cùng rơi vào Mộ Tiểu Nhã phong vận đầy đặn trước ngực. Tất cả mọi người đầu tiên là một trận kinh ngạc, chờ phản ứng lại, lập tức đưa mắt dời đi. Ngay cả Mộ Tiểu Nhã tự mình cũng không ngoại lệ...

Bá một chút! Mộ Tiểu Nhã mặt đẹp tức khắc đỏ với tảo tây như thế, khả ái hết sức.

Hôm nay nàng mặc chính là một món thước màu vàng cổ thấp y, Chu Vân ngắc đầu lên vừa vận thành bốn mươi lăm góc độ, nhìn thẳng nàng giữa ngực cái hào rộng. Hơn nữa còn quang minh chính đại trên cao nhìn xuống thường thức...

"A á... Tiểu Vân lại muốn H rồi..." Hứa Thiên bách vô cấm kỵ nói, rất sợ người khác không biết Chu Vân nghĩ sai như thế.

"Tai nạn đây... Là tính quấy nhiễu nha!" Hứa Thái Nguyệt nhìn Mộ Tiểu Nhã liền nói rồi câu, chính đại cô nương ngay cả bên tai đều đỏ ửng.

Mộ Tiểu Nhã trở mã rất tốt, nhất là trước ngực trở mã. Vóc người cùng ngực cũng sắp không thành tỷ lệ rồi, cái này làm cho nàng rất phiền não, ngay cả bản thân nàng cũng không hiểu tại sao sẽ như vậy. Mộ Tiểu Nhã có lúc thậm chí hoài nghi, chẳng lẽ sở hữu tất cả thành phần dinh dưỡng đều bị ngực hấp thu đi.

Mỗi khi Mộ Tiểu Nhã đi ra ngoài lúc, chỉ cần là nam nhân bình thường, cũng sẽ lặng lẽ nhìn chăm chăm ngực nàng. Mặc dù rất không được tự nhiên, nhưng thời gian dài cũng thành thói quen. Ánh mắt lớn lên ở trên người người khác, cho dù muốn quản cũng không can thiệp được.

Chỉ là hôm nay Chu Vân biểu hiện quá cường thế, người khác là trộm nhìn, mà hấn lại quang minh chính đại nhìn, bây giờ máu mũi cũng chảy ra, còn chết không biết xấu hổ che mũi nhìn tiếp. Thật là không biết điều a...

"Ta ta ta... Ta cái gì cũng không thấy..." Chu Vân mắt không chớp nói.

Lời này mới vừa nói ra khỏi miệng, hấn nhất thời lại cười khanh khách. Đây không khác nào nói đến người khác không có ngực sao? Rất không lễ phép nha!

Chu Vân tỉnh ngộ lại, lập tức tiếp tục bổ sung đến: "Không không không... Ta thật giống như thấy được một chút. Cũng không đúng! ! Hấn là nó thật vĩ đại, nhưng ta chỉ có thấy được một chút..."

Này không giải thích cũng còn khá, càng giải thích Mộ Tiểu Nhã mặt của lại càng đỏ.'Cái gì gọi là nó thật vĩ đại, nhưng ta chỉ có thấy được một chút' ... Kia một điểm là điểm nào? Cái này không vừa tô vừa đen chứ sao...

"Tiểu tử tìm chết!" Một tiếng giận kêu, đứng ở Mộ Tiểu Nhã bên cạnh một người thiếu niên khác, giơ quả đấm lên liền hướng Chu Vân đánh tới. Từ hấn phản ứng quá kích động có thể đoán ra, người này đại khái đối với Mộ Tiểu Nhã có ý.

Mãnh liệt phong thanh nhất thời đưa tới Chu Vân jing thấy. Đang lúc hấn né người né tránh lúc, Hứa Kiến đã một tay bấu vào cổ tay đối phương. Tốc độ nhanh như thểm điện, thét lên người vừa tới trừng mắt giạt mình.

"Thu Đạo! Đừng dính vào!" Mộ thiếu gia vội vàng ngăn cản nói.

Hứa, mộ hai nhà quan hệ luôn luôn rất tốt, có thể nói là trên chiến trường đồng bạn, cũng là cạnh tranh trung đối thủ.

Hứa gia ở dĩ năng giới đại biểu thế lực là 'Tình Không' . Mà Mộ gia ở dĩ năng giới đại biểu thế lực chính là 'Thảo nguyên' . Tình Không cùng thảo nguyên, chỉ từ tên là có thể nhìn ra hai nhà có thâm hậu sâu xa.

"Tiểu Phong, hần là ai?" Hứa Kiến hơi hào cảm kỳ hỏi. Mới vừa rồi một quyền kia uy lực rất nặng, nếu như bị đánh trúng, không đúng liền muốn đưa bệnh viện cấp cứu rồi.

"Hứa đại ca, thật là ngượng ngùng." Mộ Phong vội vàng kéo về thất lễ thiếu niên nói khiêm nói: "Vị này là từng Thu Đạo, 'Thảo nguyên' mới chiêu mộ thành viên. Mặc dù còn không có thông qua dĩ năng giới khảo hạch, nhưng đã có gia nhập thảo nguyên thành viên vòng ngoài thực lực. Là 'Thảo nguyên' năm nay có tiềm lực nhất dĩ năng tân thủ."

Mộ Phong vừa dứt lời, từng Thu Đạo liền ưỡn ngực nói: "Chỉ giáo nhiều hơn!"

Nhìn hần bộ dáng tựa hồ có chút đắc chí...

"Không khách khí, lần tới xuất thủ trước nhớ trước lên tiếng chào hỏi." Hứa Kiến lãnh đạm nói. Người thông minh đều biết hần đang ám chỉ từng Thu Đạo đánh lén không có phúc hậu.

Mộ Phong vì hòa hoãn không khí lúng túng, nhất thời cố làm tức giận nói: "Hứa đại ca, người của ta cũng chiêu, có thể ngươi còn không có nói cho ta, mất hai vị trí đầu soái ca mỹ nữ là lai lịch gì nhé. Đây không khỏi có chút không công bình đi..."

"Tiểu Phong, vị này chính là người ta biểu muội đại nhân, Hứa Thái Nguyệt." Hứa Thiên hai tay chống nạnh thần khí hề hề nói: "Nàng có thể là năm nay dĩ năng giới có tiềm lực nhất người mới nha!"

Một là 'Thảo nguyên' có tiềm lực nhất, một là dĩ năng giới có tiềm lực nhất, nhìn không danh tiếng cũng biết thực trọng thực khinh rồi.

"Oh oh oh! Nguyên lai là Hứa gia Tứ tiểu thư, ngưỡng mộ đại danh đã lâu!" Mộ Phong hữu hảo ôm quyền, sau đó chuyển hướng Chu Vân: "Như vậy... Vị này là..."

Bạn đang đọc truyện *Mỹ nữ lai tập Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 49: Làm cảm thú gặp bò sữa

Thật ra thì, Mộ Phong đã sớm xuyên thấu qua tám hình gặp qua Hứa Thái Nguyệt, mới vừa rồi đầu lần gặp gỡ, chẳng qua chỉ là làm dáng một chút thôi. Hần chân chính muốn biết người là Chu Vân.

Có thể làm cho Hứa gia Đại thiếu gia, Nhị tiểu thư, Tứ tiểu thư tương bồi đích nhân vật, khẳng định lai lịch không nhỏ. Hơn nữa hần cả gan làm loạn biểu hiện, Hứa gia lại không thêm đề ý chút nào, còn đùa tựa như trêu chọc mấy câu, chắc hần mấy người giữa sống chung vô cùng theo tính. Thà nói thượng hạ cấp quan hệ, còn không bằng nói là đồng bạn...

"Ừ..." Hứa Thiên sửa sang lại suy nghĩ, cũng không biết làm như thế nào giới thiệu Chu Vân tốt: "Vị này Chu Vân, là bạn học cùng trường của ta gia Tiểu Ưông chó, biểu muội bạn học cùng lớp cộng thêm sủng vật. Hay vẫn là Tình Không năm gần đây bắt bắt nhất người mới. Gia nhập 'Tình Không' nguy nguy ~, dĩ năng giới khảo nghiệm nguy nguy ~, ngay cả có thể hay không giữ được mạng nhỏ cũng nguy nguy ~... Ô ô. Tiểu Vân tốt cảm giác đáng thương..."

Nói xong lời cuối cùng, Hứa Thiên lại thay Chu Vân cảm thấy bị ai...

"À? Là như vậy nha!" Mộ Phong đùa giỡn nói: "Nếu không để cho hần tới 'Thảo nguyên' đi! Ta có thể đặc biệt mở cho hần cửa sau nha!"

Mộ Phong là có ý lôi kéo, Hứa Thiên giới thiệu thật là rối tinh rối mù, căn bản cũng không coi như là giới thiệu. Hần còn tưởng rằng đối phương phải giấu giếm cái gì.

Có người muốn dụ bắt Chu Vân, Hứa Thái Nguyệt thứ nhất biểu thị không muốn: "Không khách khí, người này là động vật ăn thịt, hơn nữa ăn mạnh rất

lớn.'Thảo nguyên' loại này địa phương nghèo, là không nuôi nổi đây. Nuôi ~ không ~ lên ~..."

"Ha ha... Tứ tiểu thư nói đùa." Mộ Phong cười xấu hổ cười, tin đồn Hứa gia Tứ tiểu thư nói chuyện câu câu tổn hại người, thật là nổi tiếng không bằng thấy mặt a.

"Cát... Một con cầm thú mà thôi, có cái gì không nuôi nổi." Tùng Thu Đạo không nhịn được liếc mắt. Cho tới bây giờ Chu Vân còn mắt trừng trừng nhìn Mộ Tiểu Nhã ngực, không phải cầm thú là cái gì?

Hứa Thái Nguyệt nhẹ nhàng Mộ Tiểu Nhã liếc mắt, hơi hột nói: "Nếu như 'Thảo nguyên' rừ trâu không chỉ một đầu, vậy coi như ta nói sai."

"Người..." Tùng Thu Đạo nhất thời hết ý kiến. Hứa Thái Nguyệt liếc mắt liếc nhìn ra hân đối với Mộ Tiểu Nhã có ý, nói chuyện cũng thập phần phú có cảm tình sắc thái. Kỳ ngụ ý không ngoài là, nhà ta cầm thú khẩu vị rất lớn, người muốn không lo lắng thảo nguyên 'rừ trâu' bị người đoạt đi, thì lấy đi nuôi đem...

"... Ngượng ngùng, ta đi phòng rửa tay trước..." Mộ Tiểu Nhã quả thực không chịu nổi, nói tiếng xin lỗi sau vội vàng quay đầu đi.

Hứa Thái Nguyệt nói chuyện chưa bao giờ tích khẩu đức, cũng còn khá Mộ Tiểu Nhã tính cách ngoan ngoãn, không yêu cùng Nhân Đầu miệng. Trừ phi trên nguyên tắc vấn đề, nếu không cũng sẽ khiêm tốn nhường nhịn. Là một vị vô cùng khó được tao nhã hình mỹ nữ.

Trước mắt bạch hoa hoa địa thịt non không thấy, Chu Vân Tài bưng tỉnh tỉnh ngộ lại: "A! Ta chảy máu mũi! Có ai khăn giấy nhỉ?"

Người này thật là không biết xấu hổ...

"Đi nha tiểu tử, đủ thân suất." Mộ Phong vỗ một cái Chu Vân bả vai, hướng mọi người nói: "Tương thỉnh không bằng vô tình gặp được, mọi người nếu cũng đừng phải, không bằng ăn chung bữa cơm đi."

"Không khách khí, chúng ta đã mua phòng riêng." Hứa Kiến lắc đầu nói.

"Ai khách khí với người nhà!" Mộ Phong kẻ gian kẻ gian cười một tiếng: "Hứa đại ca, tiểu đệ là tới chùa cơm. Chúng ta còn chưa kịp đặt phòng đây..."

Hắn với Hứa Kiến đều là thanh Phủ quân giáo học sinh. Có lẽ là gia trưởng hai nhà có ý an bài, hắn hai từ nhỏ liền ở cùng nhau đọc sách, bình thường cảm tình không tệ, nói tới lời nói cũng từ không khách khí.

"Vậy thì đồng thời đi!" Hứa Thiên sáng khoái đáp ứng. Nàng thích nhất tham gia náo nhiệt, nhiều vài người ăn cơm, không phải càng chơi vui sao?

Nếu tiểu muội đều đồng ý, như vậy Hứa Kiến liền lại càng không có ý kiến, dẫn mấy người liền hướng đặt trước tốt phòng riêng đi tới. Trên đường Mộ Phong cũng phát cái tin nhắn ngắn cho Mộ Tiểu Nhã, nói cho nàng biết quán ăn số phòng.

Mấy người chân trước mới vừa bước vào quán rượu thang máy, hoàng bằng cùng Thẩm Ân Đình cũng theo sát đến được ngọc long quán rượu.

"Mới vừa rồi vào thang máy là Hứa Thiên sao?" Hoàng bằng nghi ngờ hỏi.

"Không thể nào đâu, nàng làm sao biết mạng tên lưu manh đến từ điểm cấp năm sao ăn cơm?" Thẩm Ân Đình có chút không dám chắc nói. Bởi vì mới vừa rồi tâm lưng kia quả thật rất giống Hứa Thiên, hơn nữa quần áo cũng là cùng khoản...

"Trước bất kể... Chúng ta đi điều tra một chút nhìn..." Hoàng bằng hai bước chạy mau đi tới thang máy trước, yên lặng nó dừng lại vị trí...

Thẩm Ân Đình bất đắc dĩ thờ dài, nguyên tưởng rằng có thể ăn thật ngon bữa cơm, không muốn lại chinh ra nhiều chút rắc rối. Mỗi lần chuyện tốt đều bị phá hư, nàng thật hận chết Hứa Thiên rồi...

Đi tới phòng vệ sinh, Mộ Tiểu Nhã dùng trước nước đắp đắp mặt, mới vừa rồi ánh mắt kia giống như nhìn thấu kính như thế, nhìn đến nàng tim đập rộn lên không dứt. Không nghĩ tới trên đời còn có to gan như vậy (da mặt dày) người, dĩ nhiên thẳng đến nhìn mình chăm chăm ngực nhìn. Thật mắc cỡ chết người... Dáng dấp đại cũng không phải là lỗi của nó, nàng cũng không muốn chứ sao.

Mộ Tiểu Nhã hơi hơi thở một hơi, để cho tâm tình bình tĩnh đi xuống. Đang lúc nàng chuẩn bị rời đi phòng vệ sinh lúc, điện thoại di động keng chuông một tiếng vang lên, nhận được một cái tin nhắn ngắn...

Tiểu Phong? Hắn lúc này tới tin nhắn ngắn làm gì? Mộ Tiểu Nhã nghi ngờ mở ra tin nhắn ngắn...

"Tỷ, chúng ta ở A 5-0 số 2 phòng riêng, chờ một hồi người thẳng tiếp nối đi. Còn nữa, mới vừa rồi từng người xem tiểu tử kia tựa hồ có chút treo, Hứa gia người tốt giống như rất quan tâm hắn, có thể là một vị không vì truyền ra ngoài dị năng cao thủ, tiểu đệ giúp người chiếm một vị trí, người cứ ngồi bên cạnh hắn BCS lời nói, làm hết sức lời kéo xuống."

Nhìn xong cái tin nhắn ngắn này, Mộ Tiểu Nhã không khỏi trở nên đau đầu, vội vàng trả lời: "Tiểu Phong, mới vừa rồi người cũng thấy. Ta hiện tại cũng ngượng ngùng xuất hiện ở trước mặt hắn, người còn để cho ta bộ hắn lời nói. Không được..."

Đình đồng... Rất nhanh lại một cái tin tức hồi phục lại: "Nhã tỷ nha, người phải biết gần đây 'Tình Không' phát triển càng lúc càng nhanh, 'Thảo nguyên' cũng theo không kịp bước chân rồi. Mặc dù chúng ta là đồng minh, nhưng cũng là đối thủ cạnh tranh nha. Còn nhớ năm ngoái bọn họ đảo chúng ta góc

tường sao? Lão gia tử còn bị Hứa gia lão đầu chuyện tiểu một hồi lâu, chuyện này hẳn đến nay còn bản khoản đây. Nhã tử ngươi không tới thật lão gia tử sao? Thì giúp một tay đào bọn họ một lần, để cho chúng ta cũng cười lời nói trò cười Hứa gia! Cạc cạc cạc kết..."

Bởi vì Mộ Tiểu Nhã điện thoại di động là tiên tiến nhất khoa học kỹ thuật sản phẩm, nắm giữ thương thức âm hệ thống, đã ghi chép Mộ Phong phát âm thanh đài, cho nên nàng nhìn tin nhắn ngắn lúc, điện thoại di động sẽ lấy Mộ Phong thanh âm tự động ngay cả đọc. Khi tay cơ đọc đến cuối cùng bốn cái cạc cạc cạc kết lúc, Mộ Tiểu Nhã kia toàn thân lỗ chân lông, cũng tung . Quả thực Thái Âm sâu...

Vội vàng đóng lại âm tần, Mộ Tiểu Nhã trả lời nói: "Tại sao phải ta đi? Ngươi đi không được sao? Từng Thu Đạo cũng không phải là bị ngươi thuyết phục sao?"

"Ta đi dĩ nhiên không được! Ngươi quên tiểu đệ sở trường là cái gì sao? Xem tướng nha! Ngươi xem tiểu tử kia, mặt đầy bóng loáng, toét miệng thành dưa, đây là tự ái 'Nhan sắc '. Ngoại trừ sắc đẹp căn bản không đồ vật cảm đồ được. Nhã tử, ngươi liền hy sinh một chút cảm đồ một chút đi. Ta xem ngươi cái đó... Ách kia cái gì đối với hẳn rất có sức dụ dỗ a!"

"Cái...cái gì cái gì! Ngươi đang nói hươu nói vượn ta bây giờ đi trở về!" Mộ Tiểu Nhã đỏ bừng cả khuôn mặt trả lời nói.

"Đừng đừng! Ngươi hẳn biết năm nay 'Thực hành khảo hạch' cùng năm trước bất đồng, bốn gia tộc trực hệ hải tử đều thành niên rồi, mọi người muốn hết tham gia chính thức khảo sát. Vạn nhất chúng ta thành tích đưa cho hẳn môn, lão gia tử còn không mắng chết ta à? Hứa gia có thể có ba người thừa kế bốn tộc dị năng, chúng ta 2 đối với 3 thua thiệt nha! Bây giờ không tìm nhiều mấy cái lợi hại người giúp, đến lúc đó thua cũng đừng trách ta."

Bạn đang đọc truyện *Mỹ nữ lai tập Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 50: Chí Tôn hoa đào tướng

"Không phải hai ta, mà là ngươi. Lão gia tử không bỏ được mắng ta, ha ha. Lại nói... Làm sao ngươi biết người kia là dị năng cao thủ? Vạn nhất hẳn đúng như Hứa Thiên lời muốn nói là một hồng bét người mới làm thế nào?"

Mộ Tiểu Nhã mừng rỡ viết tin nhắn ngắn. Mộ gia lão gia bình thường thương yêu nhất nàng, cho dù tỷ thí thua, cũng không thấy sẽ trách cứ.

"Cho nên ta muốn ngươi BCS lời nói chứ sao..." Từ Mộ Phong trả lời bên trong, Mộ Tiểu Nhã nhìn thấu mấy phần bất đắc dĩ. Bình thường chuyện trong nhà, cũng để cho một mình hẳn gánh vác, chính mình lại đi theo lão gia tử thanh tu. Làm con trai trưởng còn thật không dễ dàng.

Dừng lại một hồi, Mộ Tiểu Nhã lần nữa trả lời: "Ngươi không hiểu xem tướng sao? Chẳng lẽ không nhìn ra được sao?"

Đồng thời cũng cân nhắc có nên hay không giúp tiểu đệ một lần? Ước chừng phải hy sinh nhan sắc cũng...

"Mặt là lúc tướng, tay là mệnh tướng, hẳn là hay không dị năng cao thủ, là mệnh trung chủ định. Xem mặt sao nhìn? Ngươi cảm thấy hẳn sẽ đưa tay cho một người đàn ông nhìn sao? Chỉ tướng tượng thôi liền chán ghét a..."

Thấy tin tức này, Mộ Tiểu Nhã cũng chỉ đành miễn cưỡng trả lời: "Vây cũng tốt, ta chỉ là BCS lời nói. Khác bất kể..."

"Đi! Ngươi đáp ứng liền có thể. Bất quá có một chút làm em trai phải nhắc nhở ngươi, mặt của hẳn tướng là càn khôn tướng, nhìn thẳng mặt đầy bóng loáng, toét miệng thành dưa, đây là Chí Tôn nhan sắc, ngoại trừ sắc đẹp, không có bất kỳ vật gì có thể cảm ứng hẳn. Nhưng là phản nhìn lại có thể hiểu thành, ấn đường Phù Quang, cười vui thành đôi, đây là vương đạo hoa đào tướng, nhất định gần đây số đào hoa không ngừng, tỷ tỷ ước chừng phải mười triệu lo lắng, đừng đem mình cũng cho đặt đi vào rồi..."

"Thuyền đến đầu cầu tự nhiên thẳng, không quay lại đi, lo lắng người khác hoài nghi ngươi tâm đồ gây rối." Mộ Tiểu Nhã vội vã trở về một điều cuối cùng tin nhắn ngắn, ra phòng vệ sinh hướng A 5-0 số 2 phòng riêng bước đi.

Nếu quyết định, liền không nên do dự, vô luận như thế nào đều phải cẩn thận hoàn thành nhiệm vụ! Đây chính là Mộ Tiểu Nhã nguyên tắc.

Làm Mộ Tiểu Nhã đi tới bữa ăn gian, thức ăn đều đã chuẩn bị xong. Mộ Phong cũng không phụ ủy thác, chiếm một tốt chỗ ngồi, ngồi ở Chu Vân bên người.

Thấy Mộ Tiểu Nhã đẩy cửa vào, Mộ Phong lập tức liền vỗ tay hô: "Nhã tử! Ở chỗ này đây! Lại đây ngồi đi..." Sau đó còn dòi một chút băng ghế, dành ra chỗ trống để cho Mộ Tiểu Nhã kẹp ở hẳn và Chu Vân giữa...

Mộ Tiểu Nhã giả bộ chới từ ngời xuống, trong lòng không nhịn được đang mắng. Ngươi ngốc! Làm việc nổi bật như vậy, chẳng lẽ không sợ bị người phát hiện sao!

"A à nha?" Hứa Thiên phát hiện không ổn, khả ái trùng mắt nhìn. Mộ Phong cứ chỉ quả thực để cho người khó hiểu, đối diện nhiều như vậy chỗ ngồi không ngồi, vì sao không muốn cho người chen chúc ở Tiểu Vân bên người? Chẳng lẽ muốn dùng mỹ nhân kế đào Tiểu Vân đi 'Thảo nguyên'? Hừ hừ hừ ~ đây là tuyên chiến nha!

Hứa, mộ hai nhà mặc dù là đồng minh, đồng dạng cũng là đối thủ cạnh tranh. Triều đại tới nay Hứa gia cùng Mộ gia, cũng lấy cướp đoạt đối phương chọn trúng nhân tài làm vinh (đã gia nhập nghiệp đoàn ngoại lệ). Chỉ cần không có bị chính thức nhét vào hội viên, bất kể thực lực như thế nào, trong đó nhất phương có ý mời chào, bên kia cũng sẽ đoạt lại nói. Còn mỹ kỳ viết: Có cạnh tranh mới có phát triển.

Nhưng mà, đây bất quá là một đời trước lão nhân ở không đi gây sự liên quan, giành được cướp đi chỉ là nhiều với nhau chuyện tiểu lâm chuyện vui mà thôi. Cho nên khi Mộ Phong làm ra kỳ dị cử động lúc, Hứa Thiên trước tiên liên liên tưởng đến, đối phương có ý đồ mời chào Chu Vân.

Thật ra thì, Hứa Thiên cũng không lo lắng Chu Vân sẽ bị người đào đi, bởi vì hẳn tựa hồ không có địa phương gì đặc biệt. Chân chính để cho Hứa Thiên nhức đầu là, vạn nhất Chu Vân bị bắt cóc, chính mình quý kia thần không hồn biểu muội, nói không chừng cũng sẽ cùng theo người chạy. Khi đó coi như không dễ làm...

Cũng còn khá, đối mặt khó đây đưa nhất mỹ nhân kế, Hứa Thiên sớm có lương sách. Thiên Thiên danh ngôn hữu vân, hết thấy mỹ nhân kế ở chân ái trước mặt đều là cộp giầy!

Muốn phá giải đối phương mưu kế, biện pháp tốt nhất chính là tìm chân ái. Nhưng vấn đề là, Tiểu Vân đồng học có chân ái không? Nếu như không có, vậy không thể làm gì khác hơn là lấy độc công độc! Mỹ nhân kế đối với mỹ nhân kế! Xem ai mỹ người càng đẹp hơn!

Hứa Thiên ôm mím cười đựng một cái Hứa Thái Nguyệt, hai người ánh mắt theo gặp nhau. Sớm đã thất truyền truyền âm nhập mật, lại tái hiện giang hồ!

Biểu muội đại nhân, tựa hồ có người vừa ý nhà ngươi sủng vật rồi...

Không nhọc phí tâm, ta có thể nghe...

A á..., thật có thừa cảm giác. Chẳng lẽ biểu muội đại nhân đã có lương sách...

Không có đây. Thảo nguyên rừ trâu chỉ có một con, chúng ta 2-1 dẫn trước, an tâm một chút không nóng nảy.

2-1~~~~... . Hứa Thiên có chút dở khóc dở cười, kia 2 làm sao tới đến? Chính mình lúc nào cũng theo như 'Đầu' tới tính toán...

Đúng như Mộ Phong từng nói, Chu Vân gần đây quả nhiên số đào hoa không ngừng, không bao lâu lại tả hữu phùng nguyên rồi. Bên tay trái theo thứ tự là Mộ Tiểu Nhã, Mộ Phong, từng Thu Đạo, bên tay phải chính là Hứa Thái Nguyệt, Hứa Thiên cùng với Hứa Kiến.

Chu Vân bắt đầu còn lấy không thể với Hứa Thiên ngồi hàng hàng mà cảm thấy tiếc nuối, ai ngờ tái ông mất ngựa họa phúc khôn lường. Ném quả đào nhét được đưa hầu, hơn nữa còn là hai cái thực nộn nộn đại tây qua...

Tiểu Phong thiệt là, thế nào để cho ta ngồi này, quá mất mặt... Mộ Tiểu Nhã hơi hơi cắn môi đỏ mọng, hung hăng oán trách đến. Người này cũng vậy, thế nào vẫn nhìn chăm chăm vào người nơi đó nhìn...

Chu Vân nuốt nước miếng một cái, miễn cưỡng đưa mắt nhác lên rồi nhác. Vẫn nhìn chăm chăm vào người khác ngực nhìn, rất không lễ phép nha! Phải sửa chữa tầm mắt mới được. Nhân vật chính không thể biểu hiện quá sắc, nếu không nội dung cốt truyện không có cách nào tiến triển!

Có lẽ, bởi vì Chu Vân tầm mắt quá mức lửa nóng, Mộ Tiểu Nhã vẫn luôn đỏ mặt, cúi đầu không dám coi người. Phải biết nữ tử địa thẹn thùng thái là xinh đẹp nhất, làm Chu Vân lúc ngẩng đầu lên, đúng lúc đụng vào Mộ Tiểu Nhã dụ tâm hồn người thẹn thùng tư. Ngơ ngác Chu Vân tiểu hữu, nhất thời bị kinh diễm...

Nguyên lai mỹ nữ mê người không chỉ ngực, ngay cả dáng ngoài cũng tương đối người đẹp. Đây mặt trái soan, bẻ nguyệt tu hoa ngũ quan, còn có kia cùng Hứa Thái Nguyệt tương tự thác nước tóc dài. Chẳng qua là, Tiểu Nguyệt mỹ mi kiều gợn sóng tóc quấn, mà nàng lại giữ lại thuận vài tóc mềm. Chung quy làm cho người ta một loại nhu tình như nước cảm giác.

Bất quá, để cho Chu Vân say mê, hay vẫn là cặp kia vừa thanh thuần lại quyến rũ Tĩnh Nguyệt mất phượng. Không nhìn thì thôi, vừa gặp đã yêu. Hồi mâu nhất tiểu bách mị sinh, nói cách khác này đám con gái...

Vội vàng nhắm hai mắt lại quơ quơ não! Chu Vân nhất thời cắn chặt đầu lưỡi. Nam mô nết đậu hủ! Nam mô nết đậu hủ! Hứa Thiên đẹp nhất! Hứa Thiên giỏi nhất! Không thể hoa tâm! Hứa Thiên vạn tuế!

Đột nhiên mờ hai mắt ra! Chu Vân lại lần nữa ưỡn ngực lên. Mới vừa rồi hẳn không ngừng giãy giụa biểu tình, mọi người đều thấy ở trong mắt.

Lúc này Hứa Kiến các loại trong lòng nam nhân, cũng có một nghi vấn. Người này chẳng lẽ khám phá hồng trần đi? Tội quá nha!

"Người... Không có sao chứ..." Mộ Tiểu Nhã tiểu tâm hỏi. Nàng chung quy thấy Chu Vân có cái gì không đúng, thật giống như kim nén đến rất khổ. Nếu không phải đáp ứng Mộ Phong hỏi dò tình báo, nàng đã sớm nói lên cùng từng Thu Đạo đổi vị trí rồi.

Chu Vân máy móc như vậy nghiêng đầu qua, nhìn Mộ Tiểu Nhã (thấp ngực) liếc mắt, tí ti hồng tuyến do lỗ mũi chảy xuống, sau đó thật thà nói: "Không có ~ chuyện! ! !"

"Hứa đại ca, nếu không kêu xe cứu thương tới?" Mộ Phong thập phần lo lắng Chu Vân sẽ mất máu quá nhiều, làm xảy ra án mạng.

Hắn chẳng thể nghĩ tới, đại tỷ lại còn ửng có như thế lực sát thương. Không đánh mà thắng chi binh, cao nha! Chính mình không có cảm giác gì, sẽ không phải là nhìn quá nhiều thói quen đi...

"Đừng để ý tới hắn, không chết được..." Hứa Kiến hảo khí không khí nói. Như vậy chuyện mất mặt, hắn vẫn là lần đầu tiên đụng phải. Nếu như có thể, hắn coi là thật muốn làm bộ như không nhận biết Chu Vân.

Quả thực nhìn không đáng, Hứa Thái Nguyệt chỉ có móc ra khăn tay đưa tới: "... Biểu tỷ nhìn đây."

"Cảm ơn... Ta đi phòng rửa tay..." Chu Vân tiếp qua khăn tay, mau rời đi chỗ ngồi.

Không biết tại sao, mới vừa rồi đầu tất cả đều là nhiều chút tà niệm, mơ hồ còn có một thanh âm không ngừng cảm dỗ hắn phạm tội, khiến cho hắn không thể tự ức. Loại tình huống này lúc trước từ chưa từng gặp qua. Rất sợ khắc chế không nổi làm ra chuyện ngốc nghếch, hắn không thể làm gì khác hơn là rời đi trước.

Đi tới quán rượu trung gian ao nước, Chu Vân ngây ngốc đứng ở bên bờ ao mê mang mà nhìn hai tay. Có thể cùng Hứa Thiên cùng nhau ăn cơm, hắn là cái rất đáng giá cao hứng chuyện. Vì sao lại có loại chán chường cảm giác? Nhìn vàng son lộng lẫy quán rượu, trước mắt sinh hoạt căn bản không thuộc về chính mình...

Ngay tại Chu Vân trầm tư lúc, một cái tóc bạc hoa râu lão đầu đi tới bên cạnh hắn vỗ một cái: "Tiểu tử, một người đang suy nghĩ gì nhỉ?"

Bạn đang đọc truyện *Mỹ nữ lai tập Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 51: Thương Linh Đồng, lung linh tâm

Ngay tại Chu Vân trầm tư lúc, một cái tóc bạc hoa râu lão đầu đi tới bên cạnh hắn: "Tiểu tử, một người đang suy nghĩ gì nhỉ?"

"À? Ta..." Chu Vân trở về chỗ xuống, đột nhiên hỏi "Ta vì sao lại ở chuyện này..." Có lẽ ngay cả chính hắn cũng không biết được, tại sao sẽ cùng lão đầu nói lời này.

Lão đầu cười chum chim sờ râu một cái: "Bởi vì ngươi bản nên xuất hiện ở đây."

"Ta bất quá là một côn đồ cắc kè mà thôi..." Chu Vân chán nản lấy tay tạt tạt nước. Mấy ngày trước, hắn chỉ là cái không cầu phát triển học sinh kém, thường xuyên cúp cua lên mạng. Nhân sinh giống như ao tù nước đọng, không tìm được một tia sức sống.

"Có lúc tiến triển quá nhanh, cũng không nhất định là chuyện tốt. Tu thân trước phải sửa ý chí, tâm không cùng mong muốn, hư không cùng thật vi, ngọc không cùng nắm vi." Vừa nói, lão đầu đưa tay đặt ở Chu Vân cái trán: "Chớ xem thường chính mình, thuận theo tự nhiên. Tâm ma thì sẽ xua tan..."

Linh đài Thanh Minh, bỗng cảm thấy mí mắt càng ngày càng nặng, bất tri bất giác Chu Vân lại nhắm mắt lại ngủ thiếp đi.

Thời gian một giây giây trôi qua, Chu Vân trong mơ mơ màng màng, đặt mộng té lăn trên đất: "Ai yêu!"

Khi hắn mở hai mắt ra lúc, lão đầu đã tan biến không còn dấu tích. Giống như cho tới bây giờ chưa từng xuất hiện như thế.

Quán rượu một góc, mấy vị lão nhân tóc trắng đang nhìn ao nước thẳng thẩn nói.

"Lão Hứa, đó chính là Tiểu Nguyệt quan hệ rất tốt? Rất phổ thông a! Lại bị tâm ma khó khăn." Một vị tay vịn quầy trưởng lão đầu nói.

"Phải không... Ha ha ha... Phổ thông tốt a, phổ thông tốt..." Bị người gọi là lão Hứa lão đầu, sờ râu một cái nói.

"Tốt cái rắm ~" một vị khác râu dài lão nhân phun nói: "Hứa gia cũng không biết đi rồi vận cứt chó gì. Lung linh tâm, thương Linh Đồng, được một giá được thiên hạ. Lão tiểu tử ngươi liền trộm cười đi! !"

"Lão Mộ, vậy cũng chưa chắc nha! Năm đó tam quốc Lưu Bị cũng không hai người kiềm sao?" Lại một vị lão nhân nói. Lão đầu này trên mặt có vết sẹo, nhìn như vô cùng hung mãnh. Bất quá nghe giọng nói lại hết sức hiền hòa.

"Gia Cát, Bàng Thống cũng không phải là hai huynh đệ, không đồng lòng đương nhiên phải không được thiên hạ. Hứa gia nha đầu lại bất đồng, hướng chỉ lung linh tâm cùng thương Linh Đồng bản sơ liền vì nữ tử thuộc quyền. Dị Giới sử Thiên ghi lại, lung linh tâm là yêu cơ Tô Đất Kỷ bản lĩnh xuất chúng, có thể biết rõ lòng người biết kỳ quý kẻ. Thương Linh Đồng càng là trong Hy Lạp thần thoại trí tuệ cùng chiến tranh thần Athena năng lực. Chỉ có dự đoán tương lai tiên tri địch tình, mới có thể trong chiến tranh đứng ở bất bại." Bị người danh hiệu lão Mộ lão đầu không ngừng câu nhàu: "Sách ~ lão tiểu tử phải đem Tiểu Nguyệt gả cho người bình thường làm con dâu! Quả thực quá lãng phí nhân tài a! !"

Lúc ban đầu nắm quai trượng lão đầu, không khỏi từ trong xen vào nói: "Bất quá, như đã nói qua. Cưới một lung linh tâm về nhà làm vợ, tiểu tử kia có thể có được được rồi. Lung linh tâm tâm Ma có thể là đã ra tên gọi sắc bén nha!"

"A hát hát hát... Kia ngược lại chưa chắc." Lão Hứa lắc lắc ngón trỏ trang bức nói: "Lung linh tâm không đáng sợ, đáng sợ là không tìm được thật lòng. Nếu như nắm giữ một cái tin cậy người, lung linh tâm tâm Ma cũng liền không còn sót lại chút gì á."

"Tin cậy người? Ngươi nói thế nào tiểu tử!" Thọ lão đầu thập phần khoa trương nói. Bất kể hần quan sát thế nào Chu Vân, đều không cảm thấy tiểu tử là một có thể tin gia hòa.

Hứa lão gật đầu một cái, không nóng không vội nói: "Tiểu Nguyệt năm nay mười tám có thừa đi? Có tâm ma sớm nên xuất hiện rồi. Trước ta còn kỳ quái, Thái Nguyệt có thể nghe lên lòng người, lại còn có thể tựa như gương sáng nước giữ đồng tâm. Nguyên lai sớm đem thật lòng phó thác cho người khác..."

"Chúng ta còn tưởng rằng là ngươi đem nó tạm thời phong ấn..." Quai trượng lão đầu nói đến một nửa, đột nhiên mắng to lên: "Ta viết! Để cho tiểu nha đầu kia lớn lên không phải rất khủng bố!"

"Không đúng rồi! Thà nói nha đầu kia kinh khủng, còn không bằng nói tiểu tử kia lợi hại." Lão Mộ cảm giác sâu sắc bội phục nói: "Lại có thể thu phục trời sinh lung linh tâm nữ nhân, đến tốt cùng là làm sao làm được?"

"Mà, chỉ có tinh khiết vô động cơ đích thực tâm, mới có thể đánh động Tiểu Nguyệt. Ta đoán khi đó hai người bọn họ còn nhỏ đi." Lão Hứa cười híp mắt nói: "Đại khái... Vườn trẻ đi..."

Chỉ cần có Chu Vân tồn tại, sẽ không buồn Hứa Thái Nguyệt tâm ma gặp khó khăn.

Lại nói, Hứa Thiên cùng Hứa Thái Nguyệt đều thích cười híp mắt, hóa ra là theo lão đầu này học. Một con cáo già làm hư hai con tiểu hồ ly.

Bất quá, lão Hứa sở dĩ cười như vậy sung sướng, ngoại trừ không cần lo lắng nữa Hứa Thái Nguyệt tâm ma phát tác, quan trọng hơn là gặp được quý nhân. Mặc dù chỉ có trong nháy mắt tiếp xúc, nhưng hần có thể cảm ứng được Sáng Thế lực lượng. Vận mệnh, thứ tự, luân hồi, nắm giữ hoàn chỉnh không rãnh tam giới phép tắc. Một cái sống trên đời Thần Vương.

Dị Giới sử sách ghi lại, một cái xưng là Đông Phương thần điện thần bí đất nước, cách mỗi ngàn năm sau đó giới truyền thừa một lần, lại nối tiếp Nhân tộc huy hoàng. Hứa gia có thể có hôm nay thành tựu, toàn bộ bởi vì ngàn năm trước may mắn trở thành trông coi vận mệnh chi thừa, đạo trời chính thống người thừa kế.

Nhưng mà Chu Vân cụ bị, lại là Thiên, Địa, Nhân ba đạo truyền thừa. Ngay cả kiến thức rộng lão Hứa, cũng không nhận được ở đáy lòng hô to, thật TM (con mẹ nó) ra sức!

Khó trách năm gần đây dị năng giới cao thủ trẻ tuổi bội xuất, rất nhiều Phong Thần sau thất truyền Thượng Cổ dị năng đều nặng hiện tại nhân gian. Đại khái thứ năm giới truyền thừa đã bắt đầu. Hơn nữa còn là chưa bao giờ gặp tam giới truyền thừa... .

Có tam giới chính thống truyền thừa thiếu niên, cũng chính là Tiểu Nguyệt bạn trai. Tin tưởng không bao lâu, thì sẽ ở dị năng giới vén gió che mưa...

"A hát hát hát..." Lão Hứa lại vừa là một trận cười quái dị. Nhặt được bảo, nhặt được bảo! Chuyện này phải bảo mật! Vạn nhất để cho trước mắt lão gia biết, còn không đánh cướp nha!

Nghe được cái này tiếng cười, mọi người không hẹn mà cùng lắc đầu một cái. Chắc chắn... Vườn trẻ? Yêu sớm cũng có phở á! Coi lão tử còn cười như vậy vui mừng, khó trách thói đời ngày sau...

"Được rồi ~ cũng nên trở lại họp rồi. Những lão bắt từ kia vẫn chờ chúng ta! Năm nay khảo sát có thể đáng ghét rồi..." Lão Mộ rất không biết xấu hổ nói...

"Ngươi còn không thấy ngại nói lão bắt từ nhé!" Thọ lão đầu khinh bỉ nói. Cũng không suy nghĩ một chút của mọi người lão đầu bên trong ai nhiều tuổi nhất...

Lại lần nữa trở lại bữa ăn gian, Chu Vân tâm tình đã không buồn bức như vậy. Trong đầu xấu xa tư tưởng cũng giảm bớt rất nhiều, đại khái là tỉnh táo lại. Các loại trở về được vị trí sau, hần chuyện thứ nhất liền hướng bên người Mộ Tiểu Nhã biểu thị nói xin lỗi: "Mới vừa rồi nguỵng nguỵng, thất lễ..."

Mộ Tiểu Nhã lắc đầu một cái: "Không sao... Ngươi sắc mặt tựa hồ tốt hơn rất nhiều."

"Ừ... Mới vừa rồi không biết rõ làm sao, đầu hỗn loạn tung búng. Giống như trứng gà như thế, luôn có cái thanh âm ở trong đầu nói bừa. Nói cái gì đấy ngã ~ đấy ngã ~ ách..." Nói đến một nửa Chu Vân lập tức ngâm miệng. Ở trước mặt người đẹp hồ to đầy ngã, quá càn rỡ đi.

"Tâm ma?" Đoàn người không hẹn mà cùng nói. Chu Vân lời muốn nói tình huống, tại chỗ người đều hiểu, dù sao bọn họ thật sớm liền đối với dị năng có tiếp xúc. Mỗi khi thực lực vượt qua tâm chí, tâm ma sẽ xuất hiện.

Công pháp vô thật xấu, thiện ác ở lòng người. Năng lực càng lớn, trách nhiệm lại càng lớn. Tâm ma xuất hiện chính là cảm ứng người bỏ qua trách nhiệm, lợi dụng cường đại năng lực vì thật sự ngọc vi. Một cái không khống chế tốt, thì sẽ rơi nhập ma đạo.

"Khó trách Tiểu Vân mới vừa rồi làm cho người ta một loại không cân đối cảm giác. Bây giờ khá một chút sao?" Hứa Thiên quan tâm hỏi. Hồi tưởng lại Chu Vân gây giữa lúc biểu tình, kia quả thật rất giống bị tâm ma khống chế. Nàng vô cùng rõ ràng bị tâm ma dây dưa tới có bao nhiêu khó khăn được, đó là trong người trong lòng hành hạ.

Bất quá, Hứa Thiên vô cùng nghi ngờ. Chu Vân không phải Dị Năng giả, vì sao lại gặp tâm ma?

"Được... Tốt hơn nhiều!" Chu Vân ngây ngốc hỏi "Tâm ma là đồ chơi gì à?"

Xem TV hoặc là tiểu thuyết, tâm ma giống như luyện công tẩu hỏa nhập ma như thế. Chính mình lại không tu luyện chín âm, trừ tà, tại sao có thể có tâm ma đâu?

Bạn đang đọc truyện *Mỹ nữ lai tập Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 52: Liều chuyện đầu không phải là

"Người ngay cả tâm ma cũng không biết, vậy làm sao xua tan nhỉ?" Mộ Phong thập phần kỳ diệu hỏi.

Khắc chế tâm ma cũng không giống như mặt ngoài nói dễ dàng như vậy, Chu Vân lại đang không biết chuyện dưới trạng thái, đi tranh phòng vệ sinh liền mang tâm ma khu trừ xuống. Chẳng lẽ tâm ma của hắn nhưng thật ra là bài tiết vật, kéo xong sẽ không có? Nếu quả thật là như thế, như vậy mỗi Sơ Thất, Mộ Phong bị lão đầu bắt đi núi rừng thanh tu ngộ đạo, há chẳng phải là uống phí hết thanh xuân.

Chu Vân tao liễu tao lỗ tai, nhớ tới kia tràn đầy râu bạc trắng lão đầu: "Ta ở quán rượu ao nước kia gặp phải cái lão đầu, hắn vỗ một cái ta thì không có sao!"

Một mực không lên tiếng từng Thu Đạo nghi ngờ nói: "Vỗ vỗ người thì không có sao? Người cho rằng là dị năng cao thủ nhiều như thảo, đầy đường cũng thật sao? Háo sắc liền háo sắc, tìm nhiều lý do như vậy làm gì."

"Người nói một chút người trưởng bối kia bộ dáng." Hứa Kiến từ trong hỏi. Hắn cũng không phải là hoài nghi Chu Vân nói láo, ngược lại tốt kỳ đến tột cùng là vị kia trưởng bối giúp hắn.

Bởi vì Hứa gia lão gia tử nghe hắn phải đi ngọc long quán rượu, cũng dựng quá giang xe đi theo qua, nói hẹn người quen thương nghị năm nay khảo nghiệm hạng mục. Chu Vân trong miệng lão đầu, rất có thể chính là lão gia tử ở dị năng giới người quen.

Chu Vân khoanh tay nhớ lại nói: "Thân cao cao, giữ lại thật dài son dương hồ Tu, còn mặc cái màu trắng Tông Sư phục..."

"A rồi ~ là ông nội..." Hứa Thiên đột nhiên vui vẻ nói.

Son dương hồ Tu là Hứa gia lão gia đặc thù, mà màu trắng Tông Sư phục càng là của hắn thích nhất. Thường ngày ở nhà, Hứa gia gia cũng là mặc Tông Sư phục du đi dạo.

"Đối với nhé." Phản ứng lại Mộ Phong cũng gật đầu nói: "Hôm nay đưa lão đầu từ tới, nghe nói thật giống như hẹn người quen họp. Không nghĩ tới là Hứa gia gia, vậy thì không kỳ quái..."

Nguyên lai Mộ Phong mấy người là đưa nhà mình lão đầu đến quán rượu họp, mới đụng vào Hứa Thiên mấy người.

"Không biết bọn họ mở họp gì đây." Hứa Thiên chống lên cái miệng nhỏ nhắn ục ục nói: "Có muốn hay không đi nghe lén, thật giống như thật thú vị cảm giác..."

"Ây... Tiểu Thiên, hay là thôi đi..." Hứa Kiến lập tức hủy bỏ nói. Tránh cho tiểu muội tâm huyết tới trào, kéo bọn hắn đi nghe lén lão gia gia họp. Đây nghe lén Cũng là chuyện tốt, đám kia lão đầu từ tuổi tác tuy lớn, lại người già dặn tinh, một thân công phu luyện lô hỏa thuần thanh. Mấy người bọn hắn tiểu mao đầu đi nghe lén? Còn không đưa dê vào miệng cạp bị đái cá chính trứ!

Hứa Thiên mấy cô gái đảo không có vấn đề, người nhà đau lắm. Nhưng hắn cùng Mộ Phong liền thăm rồi. Trời mới biết đám kia lão gia, sẽ chinh ra nhiều chút cái gì mạnh mẽ hành hạ hai người bọn họ...

"Đúng! Hứa đại ca nói đúng! Nghe lén không đạo đức, chúng ta hay là trước dùng cơm đi!" Mộ Phong vội vàng nhặt lên đĩa. Nhưng khi hắn hướng trên bàn cơm nhìn lại lúc, cả người cũng đờ người rồi...

Trên mặt bàn thức ăn, toàn bộ chất đến Hứa Thái Nguyệt trước bàn, giống như chiến lợi phẩm của nàng như thế. Ngoài ra, Chu Văn trước người thức ăn bàn cũng tích cát thành tháp, chất đầy đủ loại sơn trân hải vị. Trên mặt bàn còn vãi một bãi nước thịt, đại khái là Tiểu Nguyệt mỹ miết tiết tác.

Nhìn mọi người đem mê ánh mắt mê hoặc tập trung ở trên người mình, Hứa Thái Nguyệt mới khẽ mỉm cười một cái: "Các vị tiếp tục trò chuyện, không dùng tại ư ta..."

Sau đó ưu nhã xúc lên một hộp nhỏ cơm, mảnh nhỏ nuốt nuốt chậm nhai.

Chu Văn ngẩng lên trước mặt tầng thứ rõ ràng, cao hơn một thước Kim Tự Tháp kiến trúc, trong lòng quả thực không hiểu nổi Hứa Thái Nguyệt là thế nào xếp hàng đi lên. Đây cần người từ đâu ngoạm ăn?

Mộ Tiểu Nhã thấy tình cảnh này, không khỏi yếu ớt hỏi "Cái đó... Nếu không chúng ta lần nữa chọn món ăn đi..."

Có thể đưa cơm thức ăn không phải là bị Hứa Thái Nguyệt chiếm đoạt, chính là chất đến Chu Văn trước mặt thức ăn trên khay. Thậm chí ngay cả nóng bỏng nóng địa cháo cũng không biết tung tích, nàng muốn vờ đầu từ cũng không hiểu nổi Hứa Thái Nguyệt tại sao phải làm như thế...

"Không cần ~ ta đã no rồi." Hứa Thái Nguyệt thập phần cường hãn nói, nghe đoàn người một trận xấu hổ. Người là ăn no, nhưng người khác còn không có ăn đây...

Chu Văn hít sâu một hơi, lập tức kéo Hứa Thái Nguyệt ông tay áo lặng lẽ hỏi "Người thế nào món ăn cũng cho thu à nha?"

Kết quả Hứa Thái Nguyệt lý trực khí tráng nói: "Bởi vì để cho người khác đói bụng nhìn chính mình ăn thức ăn ngon, là một sự hưởng thụ..."

Chu Văn nghe nói như vậy, thiếu chút nữa từ trên ghế té xuống. Hắn nhìn Hứa Thiên trong chén ngoại trừ cơm trắng, cái gì cũng không có, liền vội vàng đem Kim Tự Tháp lật bỏ một phần tư đưa tới: "Hứa Thiên, từ từ ăn!"

"Cảm ơn! Tiểu Văn đồng học giỏi nhất!" Hứa Thiên hết sức cao hứng nhận lấy thức ăn ngon, mặc dù có chút loạn, nhưng dù sao cũng hơn không có tốt.

Ở Chu Văn dưới sự giúp đỡ, nàng cuối cùng từ lúng túng trong đám người tránh thoát được! Thử nghĩ một hồi, một đám người ở từ điểm cấp năm sao ăn cơm trắng, nói ra còn không bị người chê cười chết. Hứa Thiên dám lấy sinh mạng bảo đảm, Hứa Thái Nguyệt tuyệt đối sẽ ở Hứa lão gia kia tìm nàng thú vui...

Tiếp theo Chu Văn lại đem một phần tư phân cho Mộ Tiểu Nhã, nữ sĩ ưu tiên mà: "Mới vừa rồi ngưng ngưng... Chậm rãi ăn!"

"Ta... Cảm ơn..." Mộ Tiểu Nhã mặc dù có chút ngưng ngưng, nhưng vẫn là đón nhận nói xin lỗi. Dù sao quang ăn cơm trắng, nàng cũng có chút gặm không dưới...

Sau cùng hai phần tư, Chu Văn quả quyết kẹp ra một nửa phân cho Hứa Kiến. Bất kể nói thế nào, hắn là như vậy Hứa Thiên ca ca, mình anh vợ, hiển nhiên là chuyện đương nhiên rồi: "Xây lão đại! Từ từ dùng Haaa...!"

Vì lấy lòng Hứa Kiến, Chu Văn không chút do dự tăng thêm lão đại hai chữ. Phải biết đi ra lẫn vào, lão đại chính là thần trong lòng.

"Ừ..." Hứa Kiến đương nhiên gật đầu một cái, âm thầm nói, coi là tiểu tử người biết làm người.

Cuối cùng hai cái nhân vật nam bị kịch. Một cái Mộ Phong, một cái từng Thu Đạo. Hai người vẫn ở chỗ cũ lúng túng bên trong giấy giả, nhìn trước mắt cơm trắng, ăn cũng không phải, không ăn cũng không phải.

"Tỷ... Người xem... Có phải hay không phân điểm cho tiểu đệ..." Mộ Phong quả thực không nhìn được, không thể làm gì khác hơn là phát ra tín hiệu cầu cứu. Hứa Thiên mấy người nhìn ánh mắt của hắn giống như chế giễu như thế, nhìn cho hắn nhiều ngưng ngưng a.

"Ừ, ngược lại ta cũng không ăn được nhiều như vậy..." Mộ Tiểu Nhã tâm địa thiện lương, vội vàng phân ra nửa đoạn cho Mộ Phong, tránh cho hắn tiếp tục mất mặt. Dầu gì cũng là đệ đệ mình mà ~

Thiên ân vạn tạ gật đầu, Mộ Phong cũng nồng nhiệt ăn cơm tới. Lúc này hắn mới phát giác, Hứa Thái Nguyệt nói một điểm không sai, để cho người khác nhìn chính mình ăn thức ăn ngon, đúng là một sự hưởng thụ a! Mùi vị đặc biệt Nhất cấp tốt!

Nhìn lúng túng không thôi từng Thu Đạo, Hứa Thái Nguyệt bất thành linh liền toát ra câu: "Thật đáng thương đây. Nếu không ta thì ~ bỏ ~ điểm cho

ngươi?"

Bố thí đây... Tiểu Nguyệt mỹ mi từ hay vẫn là như vậy cay nghiệt, khiến cho đoàn người nhất thời dừng lại trong tay động tác yên lặng theo dõi kỳ biến. Nguyên lai nàng đánh ngay từ đầu liền là hướng về phía từng Thu Đạo đến, kết quả là chuyện gì xảy ra đâu?

Thật ra thì, tình huống hiện trường có thể nói là nàng một tay tạo thành. Hứa Thái Nguyệt có thể nghe lên người khác tiếng lòng, biết từng Thu Đạo cùng Mộ Phong đám người cũng không hết sức quen thuộc.

Căn cứ Chu Vân mỹ nữ trên hết nguyên tắc, nhất định sẽ đem dư thừa mỹ vị phân cho giai nhân. Đồng thời Hứa Thái Nguyệt cũng kết luận, Hứa Thiên, Mộ Tiểu Nhã nhất định sẽ không giương mắt nhìn nhà mình ca ca (tiểu đệ) khó chịu. Kết quả cuối cùng chính là đưa đến từng Thu Đạo một người ra com nãm, về phần Hứa Thái Nguyệt vì sao phải làm như vậy? Lý do đơn giản...

Hừ hừ hừ ~ biểu muội đại nhân muốn nổi đóa rồi. Hứa Thiên thấy Hứa Thái Nguyệt biểu tình, nhất thời ôm nhàn nhạt mỉm cười chờ xem cuộc vui.

Rõ ràng có vậy ngược, chạm vào giả giận, Tiểu Vân nhưng là Thái Nguyệt biểu muội tâm can bảo bối, liền ngay cả mình coi thường hấn, cũng sẽ gặp phải thiếu nữ. Vị này Thu Đạo tiên sinh lại dám ba lần bốn lượt khiêu khích thiếu niên, hóa ra chết cũng không người chôn nha...

Oành! Từng Thu Đạo vỗ án, hung hăng hỏi "Ngươi có ý gì, đừng tưởng rằng là nữ nhân ta liền không cùng người so đo. Tốt nhất đem lời nói rõ ràng ra!"

Bạn đang đọc truyện *Mỹ nữ lai tập Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 53: Hương Thủy Có Độc

Hứa Thái Nguyệt mình sắp xếp chính là ghim hấn, nếu không phải nhìn nàng đẹp đến nổi bọt, từng Thu Đạo đã sớm tạt một cái nước một cái tát vấy đi qua. Hấn cũng không bởi vì mình là một không đánh nữ nhân nữ quyền bảo vệ giả.

Hứa Thái Nguyệt một tay khoen eo, khẽ nâng lên ly trong tay tử, hai tròng mắt hàn quang xuyên thấu nước đá nhìn thẳng đối phương bóng người: "Có gan đối với đàn ông ta xuất thủ, liền phải làm cho tốt bị ta trả thù giác ngộ."

Chu Vân kinh hãi: "Này này! Ngươi chừng nào thì thành nữ nhân ta rồi hả? Có phải hay không nơi nào lắm a!"

Hứa Thiên đang nhìn đây! Vạn nhất bị nàng... Ách... Dường như hiểu lắm cũng sẽ không có chuyện. Bởi vì hấn với Hứa Thiên chỉ là thuần khiết quan hệ nam nữ.

Ngoài ra, này đầu tiểu nha đầu kết quả muốn nhiều chút cái gì nha! Trong lúc bất chợt tìm phiền toái cho mình, ăn no căng bụng sao?

"ừ! Quả thật lắm." Hứa Thái Nguyệt quay đầu lại đối với Chu Vân ôn nhu cười một tiếng: "Ngươi mặc dù là nam nhân của ta, nhưng ta không phải là nữ nhân của ngươi."

"Này cái gì luận điệu hoang đường!" Chu Vân không nhịn được nhở nước bọt nói: "Hình thái xã hội không phải đề xướng nam nữ ngang hàng sao? Hiện tại ở nơi nào ngang hàng a nha? Lão từ địa vị đều đi đâu! Ác ma nha ngươi!"

Trần đầy đồng cảm, Hứa Kiến, Mộ Phong không khỏi liên tục gật đầu. Người nhà cũng cảm tiểu muội (đại tỷ) làm bảo bối, hai người bọn họ cơ hồ không có địa vị. Không có chuyện còn được cho tiểu muội (đại tỷ) làm người hầu làm hộ vệ, làm không tốt còn phải chịu oan ức. Đều là một cái cha mẹ sinh, vì sao khác biệt thì lớn như vậy liệt.

Dùng hai nhà lời của lão gia tử nói. Thừa dịp bây giờ còn nắm giữ lúc, liền nhất định phải quý trọng, chứ các loại mất đi mới hối hận. Nữ nhi gia sớm muộn phải ra gả, bây giờ không đau nàng, sau này liền không có cơ hội rồi ~. Nam nhi lại không giống nhau, bây giờ bất kể được, lớn lên không nuôi gia đình ai làm?

Xui xẻo... Đổi một góc độ hiểu, con gái sủng điều ngoa đưa đi làm gieo họa, nam nhi dạy nhu thuận ở nhà làm trụ cột. Khương, quả nhiên vẫn là già cay... Có tiền đồ a!

Hứa Thái Nguyệt tựa hồ rất thích người khen nàng ác ma nói: "Ha ha, cảm ơn khen ngợi..."

"Nguyên lai là vì tiểu tử này, " từng Thu Đạo khinh bỉ nhìn Chu Vân liếc mắt: "Giống như ngươi như vậy cô gái xinh đẹp, lại sẽ vì thứ người như vậy ra mặt, thật là làm cho người không hiểu."

Tùng Thu Đạo cuối cùng mình bạch Hứa Thái Nguyệt làm khó dễ nguyên nhân, đồng thời cũng cảm thấy nghi ngờ. Chu Vân bắt quả là một nhà binh thường hòa mà thôi, ngay cả mình tùy ý một quyền cũng không tránh khỏi, nếu không có người thay hấn chặn phần lớn quyền kính, mới vừa rồi coi như không chỉ chảy máu mũi đơn giản như vậy...

"Người đồ kỵ sao?" Hứa Thái Nguyệt cười lạnh nói: "Bây giờ cho người hai cái lựa chọn ba cái đường. Muốn sống muốn chết tự chọn!"

"Chỉ bằng người cũng muốn chinh chết ta? Đùa!" Nếu là Hứa Kiến nói ra lời này, từng Thu Đạo có lẽ sẽ lo lắng.

Về phần Hứa Thái Nguyệt coi như xong đi, nhìn nàng mười ngón tay nhỏ dài da thịt tuyết nõn, căn bản không phải chiến đấu hình Dị Năng giả. Với hấn bị còn không muốn chết? Muốn đổi cái địa phương không người, hai người nói không chừng có thể thật tốt chơi đùa một cái...

"Không phải chinh chết, là giết chết..." Hứa Thái Nguyệt sâu kín nói: "Không biết Thu Đạo quân có hay không ngủ được bữa ăn gian hoa mùi thơm khắp nơi? Có hay không thoáng choáng váng đầu hoa mắt chán ghét nôn mửa cảm giác? Bây giờ không có không sao, tin tưởng rất nhanh thì có..."

"Lời này của người có ý gì?" Tùng Thu Đạo YY bên trong giật mình một cái, bỗng nhiên cảm thấy bất an.

Choáng váng đầu hoa mắt ngược lại không có xuất hiện, nhưng bữa ăn gian bay đầy mùi hoa lại không thể nghi ngờ. Hấn có thể chắc chắn nhận nhận mùi hoa không phải bữa ăn gian nguyên hữu khứu độc vị, bởi vì mới vừa vào phòng lúc, này cổ mùi hoa cũng không tồn tại.

"Hương Thủy Hữu Độc, chưa từng nghe qua sao?" Hứa Thái Nguyệt nhẹ nhàng nói: "Ta nói rồi cho người hai cái lựa chọn ba cái đường, người nếu muốn chết, đường chỉ có một cái, chờ chết đi... Nếu là muốn sống, hoặc là hướng dân ông ta nói xin lỗi, hoặc là yêu cầu ta bỏ thí..."

"Người lại hạ độc! !" Tùng Thu Đạo khủng hoảng nói. Mắt tránh tránh ngấm lên trước mặt giữ mỉm cười, ổn định tự nhiên Hứa Thái Nguyệt, hấn không khỏi cảm thấy rợn cả tóc gáy. Thật là ác độc nữ nhân...

Chu Vân vội vàng lôi kéo vui ở trong đó Hứa Thái Nguyệt: "Chiều người nói như vậy, không phải ngay cả chúng ta cũng trúng độc à nha? Chơi đùa quá mức đi... Trước cho chúng ta thuốc giải, người chết có thể gặp phiền toái."

"Tiểu Vân an tâm, các người không đều ăn thức ăn sao?" Hứa Thái Nguyệt rất vui vẻ nói.

Nghe nói như vậy, từng Thu Đạo lập tức thở phào nhẹ nhõm. Vậy không khác nào gián tiếp nói cho hấn biết giải được ở trong thức ăn sao? Tùng Thu Đạo không nói hai lời, nắm lên Mộ Phong trước bàn thức ăn ngon liền nhét vào trong miệng. Trời mới biết độc này thời gian dài, sẽ có cái gì tác dụng phụ.

Tùng Thu Đạo động tác thập phần chặt vật, bị cướp com ăn mảy còn điên cuồng hơn, nhìn đến mọi người trợn mắt hốc mồm. Giải độc cũng không cần chết đập đầu đi, ít nhất cũng nhai bên trên hai cái lại nuốt a. Hứa Thiên thậm chí hoài nghi, từng Thu Đạo chẳng lẽ bởi vì không có ăn đồ ăn dối diễn rồi sao...

"Thật là cái hài tử đáng thương..." Hứa Thái Nguyệt khoanh tay, không mặn không nhạt nói: "Tiểu Vân, ngủ một cái ta dùng nước hoa hương không?" Vừa nói nàng còn móc ra nước hoa đối với Chu Vân phun phun, mùi vị đó với tràn ngập trong không khí mùi hoa hoàn toàn tương tự...

"www. shu áp áp. com, biểu muội đại nhân khi nào thì bắt đầu dùng nước hoa ?" Hứa Thiên kinh ngạc nói.

Thoáng sững sờ, đoàn người trong nháy mắt công khai, nguyên lai trong không khí mùi thơm, cũng không phải là cái gì độc dược, mà là Hứa Thái Nguyệt thường dùng nước hoa.

"Người đùa bỡn ta!" Tùng Thu Đạo một cái xóa sạch mép dầu mỡ, chỉ Hứa Thái Nguyệt hét.

"Có người đã chết, hấn còn sống. Có người còn sống, hấn đã chết. Người mình bạch có ý gì sao? ..." Hứa Thái Nguyệt hỏi không phải là đáp nói.

"Cái...cái gì tứ ứ à?" Chu Vân ngốc không rác rưởi hỏi.

Ai bảo hấn ngữ văn khóa tấn ngữ đây. Bắt quả, từng Thu Đạo cũng không tốt đến kia, nhìn hấn cái hiểu cái không bộ dáng, cũng biết hấn không hiểu. Những lời này hấn nghe qua, nguyên ý cũng mình bạch, có thể Hứa Thái Nguyệt nói hàm nghĩa liền...

"Hừ hừ a, gặp phải vấn đề? Không cần sợ, Tiểu Thiên bách khoa nói cho người biết!" Hứa Thiên giống như làm quảng cáo như thế, tràn đầy phấn khởi nói: "Thật ra thì, Tiểu Nguyệt biểu muội đang nói người không có đầu óc, còn sống với heo như thế. Ngu xuẩn chết rồi..."

Hai tỷ muội một xướng một họa, thiếu chút nữa không đem từng Thu Đạo giận đến thẳng tiên. Nếu không phải trên đường gặp nhau, hấn thật hoài nghi mấy người kia có phải hay không đoán trước tập luyện xong đến tìm gốc.

"Ta chỉ muốn thử một chút nước hoa, hỏi các người nghe qua 'Hương Thủy Hữu Độc' sao? Có vài người liền tự mình đa tình, kia kêu cái gì chứ ? (bị coi thường) "

Quả thật, Hứa Thái Nguyệt lý do đến cuối đều không đề cập tới hạ độc. Chỉ ám hiệu mấy câu, sẽ để cho từng Thu Đạo lâm vào trong đó. Chiến thuật tâm lý đồ chơi này, chưa tới trăm năm hấn cũng sẽ không là Hứa Thái Nguyệt đối thủ.

"Người... Các người chờ đó cho ta!" Tùng Thu Đạo hung hăng ném câu kể tiếp, xoay người liền rời đi bữa ăn gian. Hấn quả thực không mặt mũi tiếp tục

đội tiếp, lại bị nữ nhân đùa bỡn xoay quanh, bữa cơm này ăn là đủ uất ức.

Duy nhất để cho từng Thu Đạo không hiểu là, tại sao Mộ Phong ban đầu thịnh tình mời hấn gia nhập "Thảo nguyên". Nhưng bây giờ trơ mắt nhìn hấn bị làm nhục. Nguyên vốn còn muốn cùng Mộ gia tiểu thư thật tốt vui đùa một chút, kết quả Hứa gia đột nhiên xuất hiện, làm hại kế hoạch toàn bộ bị lỡ. Hết thầy gieo họa cũng quy công cho cô gái kia, còn có tiểu tử thú kia...

Hứa gia Tử tiểu thư sao? Đáng dáp quả thật xinh xắn, so với Mộ gia Đại tiểu thư còn thiếu thảng có thừa. Đáng tiếc đầu óc hư rồi điếm, tốt nhất đừng rơi vào trong tay ta, nếu không thẳng gọi người sống không bằng chết...

Mộ Tiểu Nhã cắn đũa, hướng Mộ Phong chớp mắt một cái. Không tiếng động tin tức lại bắt đầu truyền...

"Tiểu Phong, hấn bị tức giận bỏ đi, người có dự định sao? Đuổi theo còn tiếp tục ăn cơm..."

"Ta nào biết..." Mộ Phong bắt đắc dĩ bĩu môi. Từng Thu Đạo nhưng là hấn thật vất vả mời về, thậm chí còn nhỏ nhỏ bán đứng mấy tờ Mộ Tiểu Nhã sinh hoạt chiếu.

"Vậy người mới vừa rồi tại sao không ngăn cản?" Mộ Tiểu Nhã cau mày một cái ám chỉ nói: "Thiệt là, uống công để cho Hứa gia khí đi một vị nhân tài. Khó trách Mộ gia năm gần đây sẽ rơi ở phía sau Hứa gia!" ...

Bạn đang đọc truyện *Mỹ nữ lai tập Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 54: Cự hồ nhập lang

Mộ Phong chống lên quai hàm lắc đầu một cái, bắt đắc dĩ thờ dãi: "Ta nào dám nha... Người không thấy Hứa gia tiểu thư cũng cười đặc biệt vui mừng sao? Lại nói, chúng ta Mộ gia cùng Hứa gia quan hệ luôn luôn rất tốt, cũng không thể cùng bọn họ xáo xáo đi."

"Quan hệ tốt không có nghĩa là Mộ gia dễ khi dễ! Chuyện có đúng sai, cách làm của nàng quả thực quá phạm. Thu Đạo thật ra thì cũng không làm gì... Ngược lại cái đó... Trợn mắt nhìn ta xem, ta cũng không như thế nào a..." Mộ Tiểu Nhã trong lòng có chút không thoải mái, cho dù nàng lại ôn thuận, cũng không có nghĩa là có thể để cho người khi dễ. Lúc nên xuất thủ liền xuất thủ, làm đại sự nàng so với ai khác cũng quả quyết...

Hai người tiếng lòng hoàn toàn bị Hứa Thái Nguyệt nghe, đưa đến nàng không có bơ băng ra câu: "Có lời mời nói, đừng ở một bên mất đi mảy lại chọc người phiền lòng..."

"Được ! Nếu Hứa Thái Nguyệt tiểu thư nhắc tới, ta đây liền nói thẳng." Mộ Tiểu Nhã hít sâu một cái, cường thế nói: "Có thể cho ta cái lý do sao? Đùa bỡn từng Thu Đạo lý do. Nếu như không thể, đừng trách Tiểu Nhã không hiểu chuyện, cho chúng ta 'Thảo nguyên' người lấy lại công đạo!"

Hứa Thái Nguyệt quét ngang Mộ Tiểu Nhã liếc mắt, không mặn không nhạt nói: "Không đã nói sao? Đối với đàn ông ta động thủ, tất ~ gặp báo ứng!"

"Hừ... Liền vì cái này?" Mộ Tiểu Nhã cười lạnh một tiếng, theo như bàn lên: "Hứa gia cũng không ngoài ý thể hiếp người hạng người, Tiểu Nhã thứ cho không phụng bồi!"

Hông hét! Mộ Phong & Hứa Kiến đồng thời thầm nói. Tình huống bây giờ hoàn toàn ra bọn họ dự liệu, hai nhà lão gia nhưng là thiên giao phó vạn giao phó, nhất định phải làm xong hai nhà quan hệ, không phải vì đi một tí chuyện nhỏ tổn thương hòa khí.

Nhưng bây giờ, hai nhà nữ nữ lại vì cái không biết được nơi đó đụng tới, còn chưa chính thức gia nhập nghiệp đoàn gia hòa cái nhau. Truyền đi hai người bọn họ không bị mắng mới là lạ!

"A a!" Hứa Thiên thấy chuyện không ổn, lập tức mở miệng khuyên nhủ: "Mọi người đừng xung động, mọi việc phải bình tĩnh một chút nha. Tiểu Nguyệt, người liền nói cho mọi người nguyên nhân, làm như vậy nhất định có lý do gì đúng không."

"Chỉ nhìn hấn không thuận mắt mà thôi..." Hứa Thái Nguyệt thờ ơ nói, chính đoàn người nhức đầu không thôi.

Thật may Chu Vân cau mày thâm trầm tiếng hô: "Thái Nguyệt..."

Từ trong giọng nói có thể nghe ra, hấn ít nhiều có nhiều chút trách cứ cùng tức giận.

Đang lúc đoàn người không nữa đối với Hứa Thái Nguyệt ôm có hi vọng lúc, kỳ tích xuất hiện.

Chỉ thấy tiểu nha đầu nhẹ nhàng Chu Vân liếc mắt, nhìn tiếp tựa như bất mãn hừ giọng: "Tùng Thu Đạo một mực ở đánh người chủ ý, không người phát giác sao? Mộ tiểu thư là thuần âm thân, lấy trộm sau có thể tăng lên rất nhiều dị năng, còn có thể thu được Mộ gia truyền thừa. Nếu không phải ngoài ý muốn đụng phải chúng ta, tối nay Mộ tiểu thư coi như không để chịu đây. Bởi vì hân có hạ độc cáng đồ ý nghĩ của người, mới có thể tùy tiện bị ta ám chỉ mê muội. Dư thừa không giải thích, có tin hay không là tùy người."

Hứa Thái Nguyệt xem ở Chu Vân phân thượng, miễn cưỡng giải thích lý do của nàng.

Thật ra thì, lúc ban đầu tạo thành Chu Vân thất thổ, thậm chí tâm ma nảy sinh, rất lớn một bộ phận lý do là bởi vì Mộ Tiểu Nhã thuần âm thể chất.

"Thế chất của ta làm sao người biết, còn có hân..." Mộ Tiểu Nhã kinh hãi, thế chất của nàng ngoại trừ thân nhân bên ngoài, cơ hồ không có người biết được. Tùng Thu Đạo cùng Hứa Thái Nguyệt đến tột cùng là từ đâu nghe được? Chẳng lẽ!

"Tiểu Phong, là người!" Mộ Tiểu Nhã nghiêng người sang, tức giận tròn mắt nhìn bên người Mộ Phong.

"A cấp A ha ha ha... .. Hôm nay khí trời thật tốt a!" Mộ Phong nhanh trí, di chuyển tức thời đề tài: "A! Ta nhớ ra rồi! Ông nội nói qua Hứa gia Tứ tiểu thư có nghe lên lòng người dị năng... Ta đoán là nàng nói cho Tùng Thu Đạo!"

"Hai cái lựa chọn ba cái đường! Mộ thiếu gia tự tiện!" Hứa Thái Nguyệt lạnh lùng nói, nghe Mộ Phong thẳng biểu mô hôi lạnh.

Tiểu tử này lại dám sắp tới nấp nòi ở Tiểu Nguyệt mỹ mi trên đầu, đại khái là không muốn sống.

"Người... Người thế nào không còn sớm nhớ tới!" Mộ Tiểu Nhã thập phần im lặng nhìn nhà mình đệ đệ.

Biết rõ Hứa Thái Nguyệt có thể nghe lên tiếng lòng, người còn tiếng lòng gì chứ? Xấu hổ mất mặt! Khó trách Tùng Thu Đạo sẽ đổi tính đồng ý gia nhập 'Thảo nguyên'. Hóa ra là tiểu đệ dùng nàng làm mồi, thật là cái đồ khôn.

"A!" Suy nghĩ một chút, Mộ Tiểu Nhã bỗng nhiên thét một tiếng kinh hãi, sau đó đỏ bừng cả khuôn mặt nhìn Hứa Thái Nguyệt. Chính mình đáp ứng tiểu Phong muốn sắc dụ Chu Vân kế hoạch, sẽ không cũng bị nghe lên đi...

Hứa Thái Nguyệt nhẹ nhàng nhìn chung quanh mọi người liếc mắt, không giải thích được nói: "Quân chưa thắng đã từ trần, Mộ tiểu thư xin tự trọng. Chông của ta pháp danh Siêu Nhân Điện Quang, dùng tên giả quân ầu, người ta gọi là cầm thú. Lo lắng sông ~ bên ~ ướt ~ thân ~..."

Đoàn người hiển nhiên nghe đầu óc mơ hồ. Nhưng mơ hồ vừa có thể minh bạch trong đó hàm nghĩa...

Siêu Nhân Điện Quang quân ầu cầm thú? Chu Vân nhất thời gằm thét cắt đứt hai người đối thoại: "Này! Đây là cái gì thiết lập! Siêu nhân đánh quái thú sao? Quá không giải thích được! Đạo diễn ở đâu!"

"Tới tới! Đạo diễn tới!"

Tùng Thu Đạo rời đi không lâu, một cái thanh âm liền do cửa truyền tới, chờ đã lâu hoàng bằng đồng học, rốt cuộc tìm tới cửa.

"A a!" Hứa Thiên văn thanh sắc biến hóa, không dám người đi vào cửa, liền muốn vén lên khăn ăn hướng đáy bàn chui. Đáng tiếc lúc này đã trễ, phản ứng của nàng cuối cùng chậm một bước.

"Hứa Thiên! Thật là tẩu xảo a! Chúng ta hữu duyên nha!" Hoàng bằng bên người mang theo cái tiểu mỹ nữ, đại đại liệt liệt đi vào. Bất quá hân một đôi mắt giao hoạt, rất nhanh liền từ Hứa Thiên chuyển tới Mộ Tiểu Nhã trên người. Lâm hoàng bằng tầm mắt rơi vào mỗ Cao Phong, thần kinh nào thoáng chốc đường ngắn: "... Thật là lớn...!"

Căn cứ hoàng bằng cái miệng nuốt nước miếng si ngốc bộ dáng, có thể thấy Mộ Tiểu Nhã đối với hân đánh vào không nhỏ. Cũng may Thẩm Ân Đình để thấy, lặng lẽ ở sau lưng đẩy một cái, mới để cho hoàng bằng từ hai lẳng bên trong tỉnh hồn.

"Nghiệt duyên á." Hứa Thiên không kịp tị nạn, không thể làm gì khác hơn là buồn bực gục xuống bàn: "Bi kịch nói nhiều... Cửa trước cự hồ, cửa sau vào lang. Hôm nay là người ta tai nạn nhất sao? Tiểu Nguyệt, không bằng lại tới một khúc song tiết còn đi..."

Nàng vạn phần hi vọng Hứa Thái Nguyệt có thể cửa ra tương trợ, đem trước mắt Hoa Hoa Công Tử đuổi đi.

Đáng tiếc, Hứa Thái Nguyệt cũng không có giúp đỡ định, nhìn Hứa Thiên tỏa sáng lấp lánh địa cầu cứu ánh mắt, nàng biểu hiện rất thú vị. Trước liếc xéo ánh mắt gạt đầu một cái, khiến người ta cảm thấy nàng thật giống như đáp ứng, sau đó sẽ vĩnh viễn, cuộn lên đầu lưỡi nói: "Không có ~ môn ~"

Ngoại trừ Chu Vân, bất luận cái gì ở trong mắt nàng đều là phù vân. (PS: Biểu tỷ là một đóa mây đen, nhưng vẫn là Phù Vân.)

Đối với hoàng bằng bất khuất nghị lực, Hứa Thiên biểu thị bội phục. Bị cự tuyệt nhiều lần như vậy, còn có mặt mũi dây dưa đến cùng tới. Không hổ là thanh Phù nhất trung lừng lẫy nổi danh hội học sinh Hội trưởng. Nếu như không phải mỗi lần 'Hữu duyên gặp nhau' hoàng bằng bên người cũng đi theo cái tiểu MIM, Hứa Thiên nói không chừng sẽ cho hân một cơ hội. Liền giống bây giờ Chu Vân như vậy, làm một thân mật bạn tốt.

Hứa Thiên cầu cứu không có kết quả, lập tức đem điểm đam đáng yêu địa ánh mắt bắn về phía Chu Vân. Về phần tại sao sẽ là Chu Vân, mà không phải Hứa Kiến đầu?

Đó là bởi vì hai người bọn họ cha với hoàng bằng cha là quen biết cũ. Nếu để cho Hứa Kiến động thủ đuổi người, Hứa Thiên lo lắng sẽ ảnh hưởng thế hệ trước quan hệ. Hoàng bằng nhân phẩm mặc dù không như thế nào, nhưng cha của hắn vì người lại không tệ.

"Hắn là ai?" Mộ Phong tò mò hỏi. Hứa Thiên lại bị hắn bị dọa sợ đến hướng đáy bàn chui, chẳng lẽ lại là một đại nhân vật đi.

"Hắn là ai ta quên, tóm lại thường xuyên đến phiên tiểu muội." Hứa Kiến lãnh đạm nói, cuối cùng không quên bổ sung đến: "Người bình thường mà thôi."

"Nha..." Nghe một chút là người bình thường, Mộ Phong liền sao cũng được gật đầu một cái.

Nếu không phải Dị Năng giả cao thủ, hỏi nhiều cũng vô dụng. Nói không chừng sẽ còn dây dưa đến cùng đến đại tỷ, đến lúc đó muốn hướng đáy bàn chui người chỉ sợ cũng không phải thiên tỷ, mà là Nhã tỷ rồi.

Dưới mắt trọng điểm là mời chào Chu Vân, bất luận thực lực như thế nào, chỉ bằng Hứa Thái Nguyệt vì hắn ra mặt một màn, Mộ Phong kết luận hai người quan hệ không cạn. Ít nhất Hứa Thái Nguyệt đối với hắn không cách nào dứt bỏ, nếu là đem Chu Vân cho lời kéo đến "Thảo nguyên". Không chấp thuận nhà Tứ tiểu thư cũng sẽ cùng theo tới.

Đem Hứa gia tiểu thư chiêu mộ đến thảo nguyên, lão gia tử còn không cười đến gãy lưng rồi! ... A! ! Ta heo nha! Mộ Phong trong lòng đột nhiên vừa gọi!

Hứa Thái Nguyệt có tâm linh nhìn thấu bản lãnh. Mới vừa rồi suy nghĩ còn không... Lắc lư não Mộ Phong vội vàng giữ tứ đại giai không. Ý đồ bất lương sau này bản lại, dưới mắt phải ổn định hình thức! Không thể để cho người phát hiện hắn còn có tư tâm.

Bạn đang đọc truyện *Mỹ nữ lai tập Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 55: Nữ lưu lại nam cút

Hoàng bằng từ Mộ Tiểu Nhã mị lực bên trong giấy giữa đi ra, liền ý cười đầy mặt nói với mọi người: "Các người đang dùng cơm à? Thật là tẩu xảo! Chúng ta cũng không ăn, đồng thời đi!"

"Không không! Chúng ta ăn xong lạc! Đúng không ~..." Hứa Thiên hai mắt uông uông nhìn Chu Vân, hy vọng có thể lấy được hỗ trợ của hắn. Hứa Thái Nguyệt là đừng hy vọng, nha đầu không có từ trong căn trở đùa bỡn người một cái đến lượt cảm ơn trời đất bái Bò tát.

"Đúng nha! Đúng nha!" Nữ Thần hỏi lời nói, Chu Vân dĩ nhiên ý vị gật đầu. Thấy Hứa Thiên Sờ Sờ làm người hài lòng bộ dáng, Chu Vân hận không được đưa nàng kéo vào trong ngực thật tốt thương yêu.

"Kia đồng thời trò chuyện một chút đi." Hoàng bằng không hết lòng gian nói.

Ăn cơm là giả, nói chuyện phiếm mới thật. Đến Cao cấp quán ăn chỉ là người ăn cơm rất ít, cơ hồ cũng có... khác dự mưu.

Hôm nay Hứa gia ba huynh muội tụ tập đồng thời, còn có hai vị mặc đất tiền công tử tiểu thư, khẳng định có chuyện quan trọng gì thương lượng. Hắn muốn đem Hứa Thiên đuổi tới tay, liền không thể bỏ qua bên người nàng phát sinh sự kiện trọng đại.

Chẳng qua là có một chút hoàng bằng rất không hiểu, tại sao không liên quan quan trọng hơn Chu Vân cũng sẽ ở tròng. Chẳng lẽ hắn ngay cả một phổ phường còn đồ cũng không bằng?

"Trò chuyện cái rắm! Ta đối với người không có hứng thú, nữ lưu lại nam cút!" Chu Vân nhận lời thiên yêu cầu, rút ra miệng tương trợ.

Nhưng là, Chu Vân rất nhanh thì phát hiện có cái gì không đúng. Hắn nói chuyện giọng, thế nào nghe thế nào giống như là ven đường cướp tiền lại cướp sắc đồ xấu xa. Chính đoàn người nhất trí dùng ánh mắt khác thường hướng hắn nhìn lại. Thâm nói tiểu tử này rất lưu loát nha, chẳng lẽ thường nói đi...

"Thật là tên bại hoại căn bản!" Thẩm Ân Đình bị người nhỏ nhỏ đùa giỡn đem, không chút nào lưu mặt mũi: "Sáng nay bên trên mới bị trường học chỉ đích danh, bây giờ lại muốn làm ác. Người cho rằng là nơi này là nhà người sao? Chúng ta sẽ không đi người có thể làm gì? Có bản lãnh lại kêu người đến trừng trị ta a!"

Nàng cũng không tin hoàng bằng nhà như vậy có tài sản, sẽ còn sợ cái tiểu tử nghèo.

"Ân Đinh, đừng tìm hấn so đo." Hoàng bằng khoát tay một cái, rất đại độ nói.

Thẩm Ân Đinh lời này thiếu chút nữa không có để cho hấn cao hứng nhảy lên. Tiểu nha đầu thật sẽ đem cảm cơ hội, cứ như vậy hấn cũng không cần tự mình ra mặt cùng Chu Vân tranh luận. Vô hình trung còn có thể Hứa Thiên trước mặt tăng cao chính mình hình tượng, là nhất cử lưỡng tiện biện pháp tốt.

Thật ra thì, Thẩm Ân Đinh căn bản không suy nghĩ nhiều như vậy, nàng chỉ là nhìn Chu Vân không vừa mắt mà thôi. Đồng thời cũng muốn hiện ra xuồng mình địa vị xã hội, không để cho người ở chỗ này coi thường.

Vô luận là Hứa Kiến hay vẫn là Mộ Phong, bọn họ biểu hiện ra khí độ, cũng cùng phổ thông nam sinh hoàn toàn bất đồng. Sắc bén, chìm, tỉnh táo, chừng chặc, đừng nói lưu lý lưu khí Chu Vân, ngay cả hoàng bằng cũng xa hơn hai người.

Cùng hoàng bằng sống chung lâu như vậy, Thẩm Ân Đinh gặp công tử ca cũng không ít. Nhưng không có một có thể giống như Hứa Kiến hai người như vậy, thấy nàng còn có thể thờ ơ không động lòng, một chút phản ứng đều không.

Lại căn cứ địa điểm là đình cấp tửu lầu, có thể thấy thực lực bọn hấn tuyệt không ở hoàng bằng bên dưới. Nếu như có thể bị một người trong đó vừa ý, Thẩm Ân Đinh tự nhận là có thể hưởng thụ cao hơn đãi ngộ sinh hoạt. Bất quá...

Thẩm Ân Đinh rất nhanh thì chú ý tới tại chỗ mấy vị nữ sinh. Ngoại trừ Hứa Thiên, Hứa Thái Nguyệt trở ra, còn có một vị nắm giữ gương mặt thiên sứ, vóc người ma quỷ thiếu nữ tồn tại. Cái này làm cho nàng không cam lòng, lại không có năng lực làm. Trước mắt tam nữ đều không phải là nàng có thể tranh đua, cũng khó trách hai vị công tử ca ngay cả nhìn thẳng cũng không nhìn nàng.

Chu Vân nhớ tới sáng sớm bị oan uổng sự tình, bụng chính là một tổ hỏa. Đem trước mắt Thẩm Ân Đinh không nhìn, khi dễ đàn bà là không đúng xuồng Chu Vân trực tiếp nắm lên hoàng bằng cổ áo hét: "Cái gì gọi là lại muốn làm ác? Bị trường học chỉ đích danh thế nào? Bị trường học chỉ đích danh liền là người xấu sao? Người xem ta đáng về giống như người xấu sao! Tiểu tử không chút có phải hay không hi vọng đại gia tiền người một đoạn đường!"

"Người... Người muốn làm gì! Mau buông tay! Nếu không ta... Báo jing rồi!" Hoàng bằng kinh hoảng nói. Chu Vân khí lực không nhỏ, trực tiếp đem người nhấc lên hai chân cách mặt đất. Cổ áo siết hấn khí cũng không kịp thở...

Điều này cũng tại hoàng bằng xui xẻo, Chu Vân chưa bao giờ khi dễ nữ sinh, đối với mỹ nữ càng là thương yêu có thừa. Thẩm Ân Đinh là theo chân hoàng bằng đến, có thể coi là sỗ sách dĩ nhiên coi là trên đầu của hấn á. Ai cho người nha là mỹ nữ bạn trai! Sớm thấy ngửa mặt rồi!

Thấy hoàng bằng bị ngược, Thẩm Ân Đinh tại chỗ sợ hết hồn. Nàng không nghĩ tới Chu Vân to gan như vậy, lại sùng thật đạn thật làm.

Đội sau khi phản ứng, nàng lập tức liền cửa trước bên ngoài hô: "Người đâu a! Đánh người nha! Đánh người a!"

Thẩm Ân Đinh cũng không dám tự mình động thủ ngăn cản Chu Vân, nếu là sợ ý một chút bị lòng thương làm thế nào? Cô nàng mỗi ngày ăn mặc hoa chi chiêu triển, đã không ít để cho người nhà lo lắng, vạn nhất ở bên ngoài lòng thương đụng bị thương, nàng có thể không biết được thế nào với cha mẹ giao phó.

Một mực giữ yên lặng Mộ Tiểu Nhã, cái trán không lịch sự toát ra tích mồ hôi lạnh. Chu Vân hoàn toàn liền là một bộ người xấu hình tượng chứ sao.

Lo lắng hai người ác đấu đưa tới quán rượu bảo an, nàng không thể làm gì khác hơn là xuất thủ ngăn lại. Kẹp lên hạt đậu phộng, dùng Lan Hoa Chi bắn ra, đúng lúc đánh vào Chu Vân cánh tay tê dại gần bên trên, sử hấn cơ thể hơi rung một cái, hoàng bằng phốc thông một tiếng liền té ngồi trên mặt đất.

Ngắm trên mặt đất còn đang xoay tròn đậu phộng, Chu Vân mặt đầy kinh ngạc hướng Mộ Tiểu Nhã nhìn lại. Mặc dù là đưa lưng về phía, nhưng căn cứ hấn nhiều năm đánh nhau kinh nghiệm phán đoán, đậu phộng nhất định là từ nàng phương hướng kia phóng tới.

Chính là một viên đậu phộng là có thể để cho cổ tay hấn tê dại... !

Mộ Tiểu Nhã cười chum chim nhìn Chu Vân, sau đó mới Nhu Nhu nói: "Dĩ hòa vi quý, mọi người không nên vọng động..."

Mộ Tiểu Nhã bị Hứa Kiến bọn họ lớn hơn một tuổi, cho nên làm việc phải hiểu chuyện rất nhiều. Huống chi một vị người phóng khoáng lạc quan nói qua, cô gái trưởng thành sớm mà ~

"Người không sao chứ..." Thẩm Ân Đinh tiêu vội hỏi. Hôm nay thật là xui xẻo thấu, lúc ban đầu còn tưởng rằng có thể ăn thật ngon một hồi, ai ngờ bữa tiệc lớn không ăn, ủy khuất đảo được không ít. Nay cũng trách ai? Nghĩ tới đây, Thẩm Ân Đinh không nhịn được hướng Hứa Thiên trừng đi.

"Chu Vân! Người nhớ kỹ cho ta! Đừng tưởng rằng nhận biết hai tên côn đồ cũng đã rất giỏi! Hãy đợi đấy!" Lần nữa đứng tới trước hoàng bằng hung hăng nói: "Hứa Thiên người thấy được, là hấn động thủ trước. Không trách ta!"

Hiển nhiên hấn cũng có tìm người giáo huấn Chu Vân dự định.

Phiền toái nói nhiều... Tình cảnh mất đi sự khổng chế, Hứa Thiên không thể không mở ra đầu nhỏ đích đông đích đông tự hỏi. Cuối cùng đã không làm thì thôi, đã làm thì phải làm đến cùng liền kiên trì đến cùng nói: "Hoàng bằng đồng học, thật ra thì đây, Tiểu Vân là Tiểu Thiên bạn trai nha! Như người vậy sẽ khiến người ta rất phiền não..."

Không hổ là hai tỷ muội, ngay cả phong cách làm việc cũng giống nhau như đúc.

Bất đắc dĩ bên trong, Hứa Thiên quyết định hướng Hứa Thái Nguyệt làm chuẩn, thuê Chu Vân làm hộ hoa sứ giả, tạm đại bạn trai chức...

"Người... Hứa Thiên người liền đừng gạt ta, chúng ta nhiều năm như vậy đồng học, người có bạn trai ta lại không biết? Hắn cũng liền hôm nay mới đụng tới, làm sao có thể..."

Nghe Hứa Thiên lên tiếng, hoàng băng nhất thời rối loạn phương tắc. Nhưng hắn rất nhanh lại tỉnh táo lại, Chu Vân hôm nay mới xuất hiện, nếu như hai nàng sớm có qua lại, thân là bạn học cùng lớp, không thể nào một chút tin tức đều không.

"Vừa thấy đã yêu nha!" Hứa Thiên nhún nhảy một cái đi tới Chu Vân bên người, hăng hái vén lên tay hắn cười nói: "Lại nói, Tiểu Vân cũng không phải hôm nay mới theo đuổi Thiên Thiên, tự trường tới nay hắn liền vẫn âm thầm thủ hộ người ta, thứ sáu tuần trước vừa vận một ngàn ngày. Rất lãng mạn đúng không!"

"Kia không thể nào!" Hoàng băng kinh hãi nói: "Nếu như có người đuổi người sớm bị ta đuổi đi!"

Sợ ý một chút, hoàng băng nói lỡ miệng. Trường học có thật nhiều người theo đuổi Hứa Thiên, phàm là hữu cơ sẽ thành công người, đều bị hắn lấy đủ loại thủ đoạn ngăn cản.

"Không phải theo đuổi nha! Tiểu Vân chỉ là hi vọng người ta trải qua được, trong bóng tối lặng lẽ thủ hộ Thiên Thiên. Là một loại khác cảnh giới đây! Không cầu hỏi báo yêu, người không hiểu..." Hứa Thiên ước mơ nói.

Vì thoát khỏi hoàng băng dây dưa, nàng không thể làm gì khác hơn là đem Chu Vân thắng hoa thành truyện cổ tích bên trong, giang hai tay ra biến thành cánh, nàng yêu chính là cái kia Thiên Sứ.

Ngay cả Mộ Tiểu Nhã cũng không khỏi không lại lần nữa quan sát Chu Vân. Nàng không nghĩ tới nhìn như sắc phôi gia hỏa, lại có cao thượng như vậy một mặt.

Nếu... Chỉ có thể nói nếu... Nếu bên người nàng cũng xuất hiện một vị dường như... Hay là chó dường như rồi, hắn tương mạo mặc dù không kém, nhưng biểu tình quá thô bỉ, tâm tựa như liền có thể, một vị tâm tựa như Chu Vân nam sinh, nàng kia nhất định phải biết quý trọng, sẽ không bỏ qua.

Bạn đang đọc truyện *Mỹ nữ lai tập Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 56: Có sát khí

Hứa Thiên vì tiến một bước lấy tín nhiệm hoàng băng, liền mặt đầy mừng rỡ nói: "Nếu như hoàng băng đồng học hay là không tin, có thể đi hỏi một chút cửa trường học trực lão gia gia, hoặc là trông chừng cửa trường jing Vệ thức thức. Trung học đệ nhị cấp ba năm qua, Tiểu Vân mỗi ngày tan học cũng sẽ ở cửa trường học đợi nhân gia, gió mặc gió, mưa mặc mưa nha!"

"Oa! Tiểu tử! Người tình thánh nha!" Mộ Phong nghe đến đó, thoáng chốc rớt cuộc không nhịn được kêu lên.

Tiểu tử này có tiền đồ. Vì mỹ nữ có thể làm đến nước này, cần phải bao lớn nghị lực? Thật tài tình! Nếu như có thể đem phần này kiên định dùng ở dĩ năng trong tu luyện, tiền đồ của hắn đem bất khả hạn lượng a!

"A! Ha ha... Ha ha ha... Ta không có tốt như vậy á." Chu Vân lau một cái mũi. Hứa Thiên không nói hắn còn không biết mình vĩ đại như vậy! Giống như âm thầm bảo vệ hòa bình thế giới dũng giả, chết cũng không biết đến.

Mặc dù nói chuyện cũng tốt, Chu Vân vẫn là vô cùng cao hứng. Bởi vì làm dũng giả chiến thắng Ma Vương, là sẽ trở thành truyền thuyết.

Cực kỳ lâu lúc trước, đây là cái gian khổ nhất lại phương pháp hữu hiệu nhất. Tới ở hiện tại chứ sao... Theo thời đại biến thiên, các dũng giả cơ hồ đều biến mất. Bọn họ là trước thời đại sản vật, đã không đủ để đánh ngã hôm nay trang bị công nghệ cao vũ khí Ma Vương.

Được làm vua thua làm giặc, dũng giả biến thành si mê, Bạch Mã Vương Tử biến thành Đường Tăng, không còn là các mỹ nữ khát vọng đối tượng. Đường Tăng còn đặc thêm 'Có tài sản' hai chữ mới có thể biến thành vương tử, chỉ có 'Có tài sản Đường Tăng' mới có thể thuê ngựa không đánh bại Ma Vương, từ Tây Thiên cướp đoạt chân kinh...

Nhưng mà, mọi người luôn là mâu thuẫn, rất nhiều thứ chỉ có ở sau khi mất đi, mới có thể thể hiện ra giá trị của nó. Căn cứ vật lấy hiếm là quý nguyên tắc, từ một loại ý nghĩa nào đó suy luận. Những cao thủ không đúng sẽ Phản Phác Quy Chân, mong muốn không còn là vương tử, mà là Đường Tăng... Toàn tâm toàn ý muốn kết hôn chân kinh Đường Tăng.

"Chuyện này... Chuyện này..." Hoàng bằng hết ý kiến, nếu như thượng tổ đều là nói thật. Hứa Thiên thích Chu Vân, coi là thật không có gì lạ.

"Ân Dĩnh, vừa định lên nhiều chút chuyện phải xử lý, chúng ta đi thôi!" Hoàng bằng đầu loạn như ma, thuận miệng nói câu liền rời đi bữa ăn gian. Thảm Ân Dĩnh cũng hung ác trợn mắt nhìn Chu Vân liếc mắt sau đó đi.

Hoàng bằng tự giác coi như lưu lại, tình huống cũng sẽ không phát sinh bất kỳ thay đổi nào, ngược lại sẽ để cho Hứa Thiên càng chán ghét. Lập tức tốt nhất vẫn là trước biết rõ Hứa Thiên có không có nói láo, nằng kết quả có thích hay không Chu Vân.

Đám người sau khi rời đi, Hứa Thái Nguyệt mới sâu kín nói: "Vì một người đàn bà quần quít, khó khăn thành đại khí."

Nàng nói chuyện thường thường khiến người rất không nói gì, dường như Chu Vân bạn nhỏ cũng là vì cô gái quần quít, hơn nữa còn là cùng một người đàn bà...

Bất quá, muốn lấy lòng biểu muội đại nhân, Hứa Thiên như cũ gật đầu một cái vui vẻ nói: "Ân ân! Biểu muội đại nhân để ý tôi. Phiền toái rồi cuộc đi sạch, mọi người an tâm ăn cơm a!"

Không ai từng nghĩ tới, đơn giản một bữa cơm chính ra nhiều chuyện như vậy bụng. Cũng còn khá sau cơn mưa trời lại sáng chung thấy cầu vồng, có thể dùng bữa ăn...

"Biểu tỷ đại nhân tựa hồ rất vui vẻ chứ." Hứa Thái Nguyệt híp mắt mỉm cười nói: "Lúc nào mời biểu muội uống rượu mừng? Vân vân với thiên thiên..."

Có sát khí! Mọi người thất kinh! ! Phiền toái rồi, hay vẫn là chị em gái tranh nhau!

Xong chưa? Một gia chị em là vạn phần hối hận, sớm biết như vậy hai người bọn họ đánh chết cũng không tới chùa cơm ăn. Dùng Hồng Môn yến đã không đủ để hình dung này bữa cơm nhạt, nhất định chính là tai bay vạ gió nha!

"Tiểu Nguyệt! Ngày mai ta cùng người đi dạo phố! Tiêu phí ta bao!" Hứa Kiến lập tức nói. Gây rối nữa tối nay ai cũng đừng nghĩ tốt hơn.

10 giây đi qua không có phản ứng, Hứa Thiên không thể làm gì khác hơn là bĩu môi không thôi nói: "Người ta cũng đem cất giữ tạp chí mode mượn người đã khỏe..."

Phải biết Tiểu Nguyệt mỹ mi mạo đồ vật cho tới bây giờ cũng có đi mà không có về...

Hứa Thái Nguyệt ngọt ngào cười một tiếng, thư thái gật gật đầu: "Ngày mai không rảnh, các loại thông báo. Tạp chí cùng đi đem ra."

Sự tình cuối cùng thỏa hiệp đi xuống. Như là người khác lợi dụng Chu Vân làm bia đỡ đạn, Hứa Thái Nguyệt nhất định sẽ hung hăng sửa chữa đối phương. Nhưng Hứa Thiên không giống nhau, vốn là đồng căn sinh tương răn Hà Thái gấp. Lại nói Chu Vân tựa hồ rất vui lòng khi nàng hộ hoa sứ giả.

Hứa Thái Nguyệt thoáng suy nghĩ một chút sau, hay vẫn là lợi ích trước mắt mê người. Xem ở Hứa Thiên là biểu tỷ phần bên trên, nàng quyết định chọn lựa cùng chung chính sách, tạm thời đem Chu Vân mượn nàng dùng một chút. Lại nói, Tiểu Văn đồng hài thật đúng là giá rẻ. Một lần đi dạo phố gia mấy quyển tạp chí là có thể cho mượn...

Vạn sự thỏa đáng, tiếp theo tình huống liền tốt hơn nhiều, Hứa Thái Nguyệt đem tư giấu thức ăn ngon bụng trở về lên đài. Không có chương mắt người đang, đoàn người ăn coi như ngọt ngào hương vị. Nhất là Chu Vân, bởi vì hắn lãnh được một phần tha thiết ước mơ mỹ soa, tạm thời giả mạo sân trường Nữ Thần Hứa Thiên địa bạn trai. Tiêu diệt hết thảy muốn khinh nhờn nữ thần tồn tại!

Bất quá, mọi người tâm lý nắm chắc, nếu như thật muốn làm như vậy, sợ rằng thứ nhất bị tiêu diệt đối tượng chính là Chu Vân tự mình...

Rời tửu điểm sau, hoàng bằng hai người cũng không gấp nhà, mà là chuyển tới thanh phủ đệ hai tửu lầu lỏng lẻo quán rượu tiếp tục dùng bữa ăn. Hắn bây giờ không thể không lại lần nữa phòng chừng Chu Vân, một mực ở âm thầm trăm phương ngàn kế gia hòa, nếu để cho hai người bọn họ tiếp tục phát triển tiếp, hắn liền thật không có hy vọng.

Từ chưa từng nghĩ một tên lưu manh cũng có thể lấy được mỹ nhân coi trọng, quả thực quá ngoài dự đoán mọi người. Kết quả dùng biện pháp gì mới có thể đem hắn từ Hứa Thiên bên người đuổi đi đây, hoàng bằng vừa ăn cơm vừa muốn nói: "Người nói như thế nào mới có thể ngăn cản hai người bọn họ chung một chỗ à?"

Hoàng bằng không phải là một người lỗ mãng, biết tìm người giáo huấn Chu Vân, đem người ép đi là hạ hạ cách. Hứa Thiên nhà còn hung hăng hơn hắn gấp trăm lần, không xử lý tốt còn khả năng dẫn hỏa trên người.

"Người hỏi ta, ta nào biết." Thảm Ân Dĩnh bất kể nhiều như vậy, thả lên trước mặt thức ăn ngon không ăn, đó là phí của trời. Trên bàn một mâm món ăn giá cả, bị nàng mẫu thân một cái tháng tiền lương còn cao, thật không biết là buồn cười hay vẫn là thật đáng buồn.

"Các người bình thường thích hay ghét như thế nào nam sinh?" Hoàng bằng đột nhiên hỏi.

Cho tới nay hắn đều đang mù quáng theo đuổi Hứa Thiên, chưa từng hỏi ý kiến qua người khác ý kiến, bởi vì hắn tự nhận đã đủ rồi biết nữ nhân. Nhưng hôm nay, Hứa Thiên lại lựa chọn Chu Vân mà không phải hắn, chuyện này với hắn lòng tự tin đã kích không nhỏ. Hoàng bằng thập phần không hiểu, hắn kết quả nơi nào so ra kém Chu Vân.

Thích hay ghét như thế nào nam sinh? Thẩm Ân Đình mình cũng không biết. Hơi suy nghĩ một hồi nàng liền cười một cái nói: "Người khác không biết, nhưng với ta mà nói thích người liền giống như người... Thành tích học tập được, điều kiện gia đình được, nói năng lịch sự, đáng đáp lại soái..."

Vừa nói nàng còn mấy lần ngón tay, nghe hoàng bằng đắc chí, tự hào không dứt. Nữ nhân thông minh biết đòi nam nhân tốt, Thẩm Ân Đình có thể ở hoàng bằng bên người đợi lâu như vậy mà không mất trinh tiết, không có hai ba cái kia ra hồn.

"Về phần đáng ghét nam sinh cũng không cần nói, hiện tại lệ cũng có một cái. Ta không hiểu Hứa Thiên vì sao lại vừa ý tên tiểu tử nghèo kia." Thẩm Ân Đình do dự sẽ nói tiếp: "Nàng có lẽ là cảm thấy người phiền, mới có thể tùy tiện tìm người kích thích người."

"Ta cũng cảm thấy, có biện pháp vạch trần bọn họ sao?" Hoàng bằng cau mày, coi như biết rõ Hứa Thiên lắt lư người cũng không có biện pháp. Vô bằng vô có, còn không mặc nàng nói đi.

"Ta cũng không có cách nào trừ phi tiểu tử nghèo có bạn gái khác." Thẩm Ân Đình tùy ý nói. Chu Vân có bạn gái? Nàng chỉ tưởng tượng thôi đã cảm thấy buồn cười, chính là người mù cũng sẽ không vừa ý hân.

Một lời thức tỉnh người trong mộng, hoàng bằng tức khắc nghĩ đến cái một mũi tên hạ hai chim diều kẻ. Chẳng những có thể đem Chu Vân từ Hứa Thiên bên người đuổi đi, còn có thể đặt bẫy đem Thẩm Ân Đình tiểu mỹ nhân cũng làm. Đây cơ hội khó được, tuyệt đối không cho phép bỏ qua.

Lộ ra một tia cười tà, hoàng bằng ôn nhu nói: "Ân Đình, còn muốn ăn chút gì không sao? Đừng khách khí, cứ việc gọi. Nhiều bỏ túi trở về để cho người nhà nếm thử một chút."

"Thật? !" Thẩm Ân Đình mừng rỡ hỏi..

Bạn đang đọc truyện *Mỹ nữ lai tập Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 57: Độc môn phép khích tướng

"Thật? !" Thẩm Ân Đình là một thập phần hiếu thuận con gái, hằng ngày rất nghe người nhà lời nói. Đồng thời cũng biết mình không phải nữ nhi tốt, tham mộ ồn ào mà không thật sinh hoạt, thường xuyên để cho cha mẹ lo lắng.

Nhưng nàng cũng có ranh giới cuối cùng của mình, bất luận truy lục trình độ nào, ít nhất... Ít nhất phải để cho người nhà trải qua hạnh phúc. Khi nàng nhớ tới có thể làm cho cha mẹ ăn son trên hải vị, Thẩm Ân Đình trong lòng khỏi phải nói nhiều vui vẻ.

Lúc trước đến quán rượu ăn cơm, hoàng bằng cũng không để cho nàng bỏ túi về nhà, nói có người ngoài ở đây trăng rất mất mặt. Nhưng hôm nay thế nào...

"Đương nhiên là thật, phục vụ viên!" Hoàng bằng thấy Thẩm Ân Đình biểu tình nghi hoặc, cười một tiếng liền đưa qua công thức nấu ăn nói: "Hôm nay cũng theo chúng ta, bỏ túi đánh liền bao chữ sao. Nhiều kêu nhiều chút ăn ngon, một hồi cho bá phụ bá mẫu mang đi, cũng coi là ta điểm một cái tâm ý."

Thẩm Ân Đình nhận lấy thực đơn, Nhu Nhu địa nói: "Cảm ơn người..."

Từ khi Hứa Thiên sau khi xuất hiện, hoàng bằng ngay tại không có đối với nàng tốt như vậy.

"Cảm ơn cái gì, đó là phải." Hoàng bằng có chuyện muốn Thẩm Ân Đình làm, biểu hiện tốt điểm là nhất định. Cho đến Thẩm Ân Đình tràn đầy phấn khởi ghi món ăn xong sau, hân mới cố làm do dự nói: "Ân Đình, ta có chuyện yêu cầu người hỗ trợ, không biết có thể không thể..."

"À? Chuyện gì? Nếu như ta có thể làm được, nhất định làm hết sức."

Thẩm Ân Đình phỏng đoán, hoàng bằng để cho nàng làm việc, không ngoài hỏi thăm tin tức hoặc điều tra người khác tài liệu. Lần này đại khái muốn cho nàng điều tra Chu Vân đi...

"Có người những lời này ta an tâm!" Hoàng bằng hưng phấn nói: "Ta hi vọng người có thể cảm dỗ hân... .."

Hoàng bằng lập tức đưa hân nghĩ ra tới diều kẻ, nói cho Thẩm Ân Đình, vốn là còn giữ nụ cười lạnh nhạt nàng, không khỏi dần dần nhú đôi mi thanh tú lại. Nguyên lai đối với chính mình tốt cũng là giả, cái kia ôn nhu chẳng qua chỉ là phải cầu cạnh người.

Kế hoạch rất đơn giản, chính là để cho nàng ở trường học cảm dỗ Chu Vân, phát sinh vô lễ sự kiện. Có đủ chứng cứ, hoàng băng liền có thể dùng hội học sinh thân phận của Hội trưởng, hướng học giáo đề nghị, quang minh chính đại đối phó Chu Vân. Chu Vân vốn là trường học ác nhân, làm ra thiên lý bất dung chuyện, không có gì lạ.

Thấy Thẩm Ân Đình thật lâu không nói gì, hoàng băng không khỏi khuyên nhủ: "Yên tâm, người chỉ là làm một dáng vẻ, sẽ không làm người khó xử."

Dưới mắt trọng yếu nhất nói đúng là phục Thẩm Ân Đình, chỉ cần nàng gạt đầu, hết thầy đều dễ làm.

"Nhưng là..."

"Sau khi chuyện thành công, ta đưa người một cái vàng ròng kim cương giấy chuyển. Như thế nào?"

"Được rồi..." Thẩm Ân Đình bất đắc dĩ cúi đầu, nàng rất muốn cự tuyệt, đáng tiếc hoàng băng đã không nhận được. Bởi vì sợ mất đi hiện hữu sinh hoạt, nàng từ không dám treo nào qua hoàng băng, lần này cũng không ngoại lệ...

Bên kia, Chu Vân mấy người cũng ăn uống no đủ chuẩn bị về nhà. Hứa Thái Nguyệt phải đi Hứa Thiên nhà cầm tạp chí, ở Hứa Kiến dưới sự hộ tống cùng hướng ngoại ô quân khu lên đường. Xem ra nàng tối nay chuẩn bị nương nhờ Hứa Thiên nhà không đi.

Tiểu Nguyệt mỹ mi suy nghĩ nhưng là rất sâu xa tích, nàng đi Hứa Thiên nhà cũng không phải là chỉ một vì kia mấy quyền tạp chí. Trọng điểm ở chỗ sáng sớm ngày mai tập thể dục sáng sớm.

Tiểu nha đầu gặp qua Chu Vân lịch trình, Hứa Thiên sáng mai phải bồi cùng rèn luyện với nhau, nàng lại làm sao có thể bỏ qua. Chỉ cần ở lại Hứa Thiên bên người, liền không cần lo lắng con mèo nhỏ Thấu Tinh. Nghe nói chun hạ tiếp nhận đang lúc, chính là động vật phồn diễn sinh sống thời kỳ cao nhất.

Về phần Mộ Phong hai người là ở lại quán rượu, nói là lão gia tử phân phó phải đợi hán đồng thời trở về.

Cuối cùng còn lại Chu Vân, mặc dù chỉ có một mình hán, nhưng vẫn là lòng tràn đầy vui sướng đạp xe điện ngầm về nhà. Dọc theo đường đi còn hừ làm người ta sợ hãi tiểu ca, cho dù ai đều có thể nhìn ra hán nghĩ chun rồi... Không, hán dừng phát. Chun hoặc kêu chun thích hợp hơn.

Ra xe điện ngầm, Chu Vân một mình hướng thanh Phủ thành phố rừng trúc công viên đi tới. 8 giờ tối đi qua, ở vào ngoại ô rừng trúc lộ ra phá lệ. Âm sâm, bình thường sẽ không có người đến gần. Chu Vân chuyển này cũng là hành động bất đắc dĩ, ai bảo Hứa Thái Nguyệt thọc tổ ông vô về không thu thập. Cuối cùng còn phải chính mình giúp nàng chui đất, thật không có phúc hậu...

Hứa Kiến lái xe hộ tống hai vị tiểu muội trên đường về nhà, đột nhiên hỏi: "Để cho một mình hán trở về được không?"

Tùng Thu Đạo đi ra bữa ăn gian lúc cặp mắt tràn đầy ghi hận, Hứa Kiến không tin hán sẽ không nói tiếng nào ngoan ngoãn rồi đi.

Hứa Thái Nguyệt chống giữ quai hàm, sâu kín nhìn chăm chú ngoài cửa sổ phong cảnh, khéo miệng nhẹ nhàng chạy: "Tiện ca ca, có ba giờ xin người nhất định phải ghi nhớ. Số một, quần áo vĩnh viễn bị một mình đầu ra sức. Thứ hai, gặp phải nhân vật chính nhất định phải đi vòng. Thứ ba, cũng là trọng yếu nhất một chút. Cho dù người không được, Chu Vân cũng được."

"... .." Không còn gì để nói, Hứa Kiến không khỏi cúi đầu xuống liếc nhìn. Cái gì gọi là hán không được? Nam nhân tối vì kỳ nữ nhân nói không được. Tiểu nha đầu muốn đi đâu?

Hứa Kiến bất ngờ phân tích, quần áo quả thật bị một mình đầu ra sức, tiền đề phải cùng đại chúng sinh ra cộng hưởng, vô ba người không thành đàn. Về phần điểm thứ hai nhân vật chính bản về, chẳng lẽ trừ hán ra, còn khác biệt nhân vật chính sao?

"Thắng thiếu an tâm á..., tiểu Phong bọn họ sẽ xử lý. Mặc dù Thu Đạo tiên sinh rất lợi hại, nhưng bị hai cái 99 cấp chiến sĩ, cộng thêm 101 cấp lưu manh tìm tới cửa, chính là vũ trụ Đại Ma Vương cũng phải cúi đầu xưng thần. Chính là một tiểu BOSS tính là cái gì? Cảm giác kia giống như có 100 con tiểu Hoàng băng ở người ta trước mặt xuyên loạn, tuyệt đối tuyệt diệt tai nạn nha!"

Hứa Thiên dùng hoa lệ chỉ cực tỷ dụ thủ pháp, đem từng Thu Đạo sắp gặp phải hình thức tổ thuật lần . Ngoài ra, nguyên lai Hứa Thiên trong lòng hoàng băng là dùng 'Chỉ' tới tính toán. Loài chim sao?

Hứa Kiến bất đắc dĩ thở dài, chỉ mong như vậy thôi. Hán cũng không hai vị tiểu muội như vậy thiên tài, một cái thấy được tương lai, một cái nghe thấy lòng người, Chu Vân mạng nhỏ thật sớm bị người nắm ở lòng bàn tay. Xem ra chính mình là đa tâm, nếu quả thật gặp nguy hiểm, hai nàng còn có thể nương vậy ổn định à.

Bộ ngựa bắt ve chim sẽ tại sau, từ khi Chu Vân rời đi quán rượu, Mộ Tiểu Nhã cùng Mộ Phong liền núp trong bóng tối, lặng lẽ theo dõi muốn tìm Chu Vân tính sổ từng Thu Đạo.

Mộ Tiểu Nhã đột nhiên hướng bên người hỏi "Tiểu Phong, tại sao không ở nửa đường ngăn lại Thu Đạo?"

"Đại tỷ đừng nóng, này bất chính hảo nhìn một chút Chu Vân thực lực sao? Tùng Thu Đạo sức gió quyền ở « khác biệt tuần san » Tân Nhân Bảng Trung vị hàng mười sáu, dùng để khảo sát hán không thể thích hợp hơn." Mộ Phong hăng hái nói.

Khác biệt tuần san là dị năng giới thời thượng, đem mười tám tuổi dưới đây (ngâm mười tám tuổi) có tiềm chất Dị Năng giả, ẩn thật Rikumu thấp ghi lại ở Tân Nhân Bảng bên trong, lấy thuận lợi các các Guild lớn tìm kiếm mời chào. Tùng Thu Đạo sức gió quyền có thể đem không khí đè ép ở hai tay, ra

quyền lúc đánh ra mắt thường không cách nào thấy rõ không khí đàn. Uy lực lớn nhất có thể đánh nát xa mười mét cục gạch, thuộc về xa gần thích hợp ngành chiến đấu dị năng.

"Có thể hay không quá nguy hiểm, từng Thu Đạo quyền kính không nhỏ, hấn vận nhất ứng phó không được bị thương làm thế nào?" Mộ Tiểu Nhã lo lắng Chu Vân ứng phó không được.

"Vây cũng lấy mỹ nữ cứu anh hùng, để cho hấn kiến thức một chút Nhã tỷ địa phong thái. Nói không chừng còn có thể đem người kéo tới nghiệp đoàn, nhất cử lưỡng tiện a!" Mộ Phong không hết lòng gian, vẫn còn ở mưu đồ thế nào đem Chu Vân kéo đến thảo nguyên.

"Không được! Lập tức đánh nhau. Tỷ, mau tìm cái điểm sắp xếp xong, một hồi không đúng còn phải làm phiền ngài xuất thủ." Các loại hai người lấy lại tinh thần lúc, Chu Vân đã dừng bước, yên lặng địch nhân xuất hiện.

"Minh nhân không làm chuyện mờ ám, theo dõi thời gian dài như vậy, cũng nên hiện thân đi." Chu Vân quay đầu xoay người, Nhu Nhu vai nói: "Gần đây luôn có phiền toái tìm tới cửa, trong cơ thể ta đã thủ cũng bắt đầu nào động."

Sửa sinh đường tính vài năm, không nghĩ tới cuối cùng vẫn tái xuất giang hồ. Gần đây liên tiếp không ngừng đánh nhau, sử núp ở Chu Vân đáy lòng nhuệ khí lần nữa triển lộ.

Từng Thu Đạo chậm rãi do chỗ tối đi ra, bĩu môi nói: "Dã thú? Sẽ cần người không nhất định là lão hồ, cũng có thể là chó điên. Như người loại này người, ta một cái tay là có thể bóp chết."

"Ngốc. B~" Chu Vân khu khu lỗ mũi, đem đỉnh vào trên móng tay chất bản hướng từng Thu Đạo trên người bắn ra. (trở lên động tác thập phần tồi tệ, cận cung tham khảo không nên bắt chước. Tiểu đồng mời do thành rèn đi cùng xem)

Ba tháp một tiếng, thà nói không kịp chuẩn bị, còn không bằng nói không tưởng được. Một viên Tiểu Hắc thước đánh vào từng Thu Đạo gò má.

Chu Vân người tông sư kia cấp ám khí thủ pháp, ngay cả Mộ Tiểu Nhã nhìn cũng cảm thấy không bằng Mộ Phong càng là che miệng cười thật to không dứt. Hấn tiểu tử quá khiếm biên, sau này nhất định phải đề phòng một chút, miễn cho bị chiêu này thô bỉ.

"ĐxxCM mẹ của ngươi! !" Từng Thu Đạo mắng to một tiếng, rút lên hai chân liền hướng Chu Vân phóng tới. Mất đi lý tính chính hấn chỉ có một ý nghĩ, chính là đem Chu Vân chém thành muôn mảnh để tiết mối hận trong lòng.

Có thể nhẫn nại nhưng không thể nhẫn nhục, để cho ác tâm như vậy thay thế vật đánh trúng, từng Thu Đạo không có tại chỗ quát tới, có thể thấy hấn trong lòng năng lực chịu đựng tương đương.

Bình đến tướng đỡ, nước đến đất cản. Chu Vân thả lỏng cười một tiếng, mới vừa rồi Đạn Chi thần công không ngoài là hấn trà trộn giang hồ độc môn phép khích tướng.

Tiên hạ thủ vi cường không sai, nhưng muốn ở đối phương không có phòng bị bên dưới, mới có thể chiếm lấy tiên cơ. Chu Vân cố ý khiêu khích địch nhân, hiển nhiên sớm có chuẩn bị. Các loại từng Thu Đạo phấn đấu quên mình vọt tới trước mặt hấn lúc, Chu Vân lập tức tập trung tinh thần ngừng thờ...

Bạn đang đọc truyện *Mỹ nữ lai tập Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 58: Dị năng tỷ đấu

Bốn phía lưu động không khí đột nhiên ngừng, cả thế giới giống như lấy chính mình làm trung tâm đang xoay tròn.

Chu Vân ôm nụ cười nhàn nhạt, nhìn chậm rãi đánh tới 'Khoái quyền '. Bây giờ chỉ cần lấy thế nhanh như chớp không kịp bịt tai công kích đối phương, là có thể đơn giản chiến thắng. Nhưng hấn không có làm như vậy...

Một trong số đó, dị năng sơ hiện, nghiêm trọng thiếu kinh nghiệm chiến đấu. Muốn nhanh lên một chút quen thuộc nó đặc tính, tốt nhất chính là cùng người thực chiến. Hiếm có người tự động đưa tới cửa, Chu Vân dĩ nhiên phải thật tốt hưởng thụ một phen.

Hai, Chu Vân ở quán rượu đã biết được đối phương giống như Hứa Kiến, là ủng có lực lượng thần bí Dị Năng giả. Tùy tiện tấn công e sợ cho thua thiệt, hay là trước dò xét đối thủ hư thật, làm tiếp bước kế tiếp hành động.

Đối mặt từng Thu Đạo uy lực mười phần quả đấm, Chu Vân không có khăn trương. Ném trước thủ điều chỉnh hô hấp, đồng thời né người né tránh địch

nhân công kích.

Ở Chu Vân hô hấp trong nháy mắt, công kích của đối phương tốc độ liền khôi phục bình thường. Hắn phải học được nắm giữ thời cơ, cũng chính là nhịp điệu hô hấp. Ở đối phương ra quyền lúc chậm lại, ở công kích mình lúc gia tốc. Dù sao Chu Vân không thể một mực nén giận cùng người chiến đấu.

Trải qua mấy ngày gần đây suy nghĩ, Chu Vân dần dần minh bạch dị năng của hắn, cũng không phải là tăng lên tự thân tốc độ, mà là đối với thời gian khống chế.

Hắn không thể giống như Hứa Kiến như vậy, nhìn thấu đối thủ hạ một giây động tác. Cũng không thể giống như Hứa Thiên như vậy, đoán được không muốn người biết tương lai. Nhưng là hắn có thể điều khiển lập tức thời gian, khiến nó theo ý chí của mình, chậm lại hoặc gia tốc. Chỉ có nắm chắc bây giờ, có thể thay đổi đem tới. Đây chính là vận mệnh chi thừa tam đại chân lý một trong, chính thống Thiên Đạo người thừa kế.

Bên trái thân, phía bên phải thân, cúi đầu, thoáng sau lùi một bước, Chu Vân hoàn mỹ tránh thoát từng Thu Đạo điên cuồng vậy công kích. Chẳng qua là bước chân có chút lảo đảo, tóc dài có chút xốc xếch.

Từng Thu Đạo triển hiện tốc độ, bị Chu Vân tưởng tượng nhanh rất nhiều, là trừ Hứa Kiến trở ra, hắn đụng phải khó giải thích nhất đối thủ.

Từng Thu Đạo giống vậy cảm thấy không tưởng tượng nổi, mới vừa rồi liên tiếp mãnh công, dù gì cũng có hơn mười đánh. Thậm chí ngay cả đối phương vạt áo cũng chưa bắt được, hắn đến tận cùng là thần thánh phương nào? Thấy cảnh tượng này, đừng nói từng Thu Đạo cảm thấy kinh ngạc, một bên lặng lẽ xem cuộc chiến hai người, cũng không khỏi hít một hơi thật sâu.

Đối mặt cuồng bạo tựa như công kích, bọn họ tự hỏi không cách nào làm được Chu Vân dễ dàng như vậy. Dị năng giới lúc nào vắng ra cái mạnh mẽ như vậy người mới? Ngay cả « khác biệt tuần san » cũng không có tin tức, giấu đủ cẩn thận nha. Nếu không phải hôm nay lặng lẽ theo tới, còn không biết được Hứa gia tuyệt tàng rồi nhân vật như thế.

"Trung tràng nghỉ ngơi sao?" Chu Vân nhìn ngăn người từng Thu Đạo, câu câu tay nói: "Ta còn không có nóng người đây, nhanh tiếp tục đi!"

"Đừng phách lối." Từng Thu Đạo thật chặt cắn răng, tay trái cầm thật chặt cổ tay phải. Không khí bốn phía phảng phất sức lực như vậy, không ngừng hướng hắn hữu quyền vọt tới. Từng vòng sức gió vây quanh từng Thu Đạo ra bên ngoài gạt ra, khiến cho hắn cả người như bị long quyền vòn quanh.

Chỉ cần một quyền, từng Thu Đạo tin tưởng dựa vào 'Xé gió Quyết' đá vụn uy lực, chỉ cần một quyền là có thể đánh ngã Chu Vân. « khác biệt tuần san » trong đối với hắn thật là đánh giá chính là nhất kích tất sát.

Đột nhiên đi phía trước đập một cái, từng Thu Đạo cao giọng quát lên: "Thần Phong lướt sóng!"

Một quyền đánh ra, giống như lãng trào vậy Liệt Phong, đối diện hướng Chu Vân đánh tới.

Phạm vi công kích! Chu Vân đầu đầu, đối phương nếu là quyền đâm cước đá, hắn còn có thể bằng vào tốc độ tùy tiện né tránh. Có thể đối mặt sóng vậy khí lãng, cái này bảo hắn chạy đường nào?

"Không được!" Mộ Tiểu Nhã mắt thấy Chu Vân trúng chiêu, trong lòng nhất thời nóng nảy.

Lúc trước, Chu Vân biểu hiện quá tốt, hoàn mỹ né tránh từng Thu Đạo tấn công, khiến cho Mộ Tiểu Nhã buông lỏng cẩn thận, cho là chỉ dựa vào Chu Vân là có thể giải quyết sự kiện. Ai ngờ thiếu niên đảo mắt lâm vào nguy cơ, bây giờ nàng cho dù xuất thủ cứu, cũng lúc này đã trễ.

Chu Vân thấy tình thế không ổn, vội vàng ghim lên trung bình tấn, hai tay khoanh hiếu thắng, hắn vẫn là lần đầu tiên gặp trong tin đồn khí công.

Khí lãng đánh tới, Chu Vân chỉ cảm giác mình giống như mảnh nhỏ thuyền cô độc, ở sóng biển mãnh liệt trước, hoàn toàn không thể tự khống. Phảng phất bị phạt Như Lai bàn tay vỗ trúng, cả người Đẳng Phi lên...

Oành đông một tiếng, mọi người chỉ thấy Chu Vân bị gió tinh thần sức lực đánh bay mấy thước, lăn lông lốc té ngã trên đất.

Mộ Tiểu Nhã thấy vậy, đứng dậy liền muốn hướng Chu Vân chạy đi. Bây giờ đã không phải là xem cuộc chiến thời điểm, Chu Vân ở bên trong thân thể từng Thu Đạo một kích toàn lực, không đứng sẽ nào xảy ra án mạng. Bất quá, Mộ Phong đưa tay liền đem Mộ Tiểu Nhã kéo trở lại: "chờ một chút Nhã tỷ! Tỷ thí vẫn chưa xong..."

"Cái gì không xong! Đợi thêm liền không còn kịp rồi." Mộ Tiểu Nhã vội vàng nói. Chu Vân đã bị thương, thắng bại đã phân. Không ra tay nữa cứu, vạn nhất từng Thu Đạo hạ ngoan thủ, đem Chu Vân phế thì phiền toái.

Nhưng mà, làm Mộ Tiểu Nhã nhìn thấy Mộ Phong vẻ mặt nghiêm túc sau, nhất thời liền dừng lại động tác.

"Nhã tỷ, ngươi trước nhìn hắn..." Mộ Phong cặp mắt chợt hiện huỳnh quang, nhìn chăm chú vào thiếu niên. Chu Vân còn như nền tảng trong gió, cả người run rẩy chờ người lên, một đôi tròng mắt long lánh lù lù hàn quang...

Từng Thu Đạo từng bước từng bước đi về phía trước, cư cao coi rẻ đến Chu Vân: "Thắng thần nói, bị ngươi loại lũ tiểu nhân này vật ép thì triển xé gió Quyết, ta chỉ tưởng tượng thôi đã cảm thấy mất thể diện."

"Phi... !" Chu Vân ưỡn oải chửi thề một tiếng, một tay che ngực chậm rãi đứng lên: "Chờ một hồi để cho lão tử diệt, ngươi cũng đừng không nghĩ ra nhảy

lầu!"

"Còn mạnh miệng." Tùng Thu Đạo một cái lao xuống về phía trước, hướng chuẩn thiếu niên chính là một hồi mau đánh.

Chu Vân hai tay hộ đầu, không ngừng lùi lại, làm hết sức giữ thân thể thẳng bằng, với cùng giảm bớt đối thủ lực trùng kích. Hắn mặc dù rất muốn phản kích, nhưng hắn cũng minh bạch, một khi xuất thủ liền sẽ lộ ra chỗ yếu, sẽ bị đối phương thừa cơ đánh ngã. Cho nên Chu Vân ở ẩn nhẫn, chờ đợi từng Thu Đạo lộ ra sơ hở trong nháy mắt...

Mộ Tiểu Nhã nhìn thiếu niên một mực bị đánh, không khỏi vội vàng nói: "Như vậy đi xuống không phải biện pháp, có muốn hay không âm thầm giúp hắn một chút?"

Mộ Phong lúc này lắc đầu một cái: "Đừng. Nhã tỷ. Tôn nghiêm của nam nhân người không hiểu."

Liều mạng trong phòng ngự Chu Vân, trong đầu bỗng nhiên thoáng qua một đạo nhân ảnh...

"Trung linh... Từ khi người sau khi rời đi, nhân sinh của ta chính là như vậy. Không ngừng né tránh, không ngừng trốn tránh, không ngừng giãy giụa, không ngừng phòng ngự... Bởi vì sợ bị thương lần nữa, cho nên đem mình tâm, chôn giấu thật sâu ở không muốn người biết nơi hẻo lánh..."

"Còn có sức lực nói nhảm?" Tùng Thu Đạo hoàn toàn không hiểu nổi tình trạng, không hiểu Chu Vân thế nào đột nhiên phát động thần kinh qua loa lảm bảm. Chẳng lẽ mới vừa rồi một kích kia đem hắn đánh ngu?

Chu Vân hồi tưởng lại ở quán rượu, Hứa Thiên khen ngợi hắn, tiếp tục lảm bảm nói: "Lại đem ta nói thành vĩ đại như vậy, một mực ở âm thầm bảo vệ? Nghe ngay cả chính ta cũng muốn cười, đó bất quá là hèn yếu biểu hiện. Ngay cả cho người hạnh phúc đừng khi đều không, nói chuyện gì thích..."

"Trung linh... Ta là lúc nào đình chỉ không tiến?" Lui về phía sau phòng thủ trung Chu Vân, đột nhiên dừng bước: "Không phải ước định xong sao? Nên vì với nhau sống đặc sắc..."

Âm thầm nghe lên Mộ Phong, thoáng chốc hiếu kỳ hỏi "Hắn ở lảm bảm cái gì? Trung linh lại là ai? Không phải là Hứa Thiên sao?"

"Tiểu Phong... Trong tình cảm vấn đề, chờ người dài đại tự nhiên là biết." Mộ Tiểu Nhã cố làm chị nói. Nàng cũng bất quá bị Mộ Phong sớm sinh ra một năm mà thôi.

Ở quán rượu, Hứa Thiên nói Chu Vân thập phần si tình, một mực ở âm thầm bảo vệ nàng, còn nói đúng không yêu cầu đòi hỏi báo yêu, bây giờ nhìn bản thân hắn tựa hồ cũng không cho là như vậy. Ngay cả cho người hạnh phúc đừng khi đều không sao? Mộ Tiểu Nhã lẳng lặng suy nghĩ đến. Thật là không giải thích được nam sinh...

Có sơ hở! Tùng Thu Đạo nhìn Chu Vân chợt dừng bước, nhất thời hiện ra dữ tợn nụ cười, nắm lấy cơ hội lập tức phát động một kích toàn lực: "Bạo phong PHÁ...!"

Bạo phong phá, là loại dùng quả đấm cự ly ngắn bay lượn, trong nháy mắt đem bốn phía không khí giảm bớt với quyền thượng, ở đánh trúng thân thể địch nhân đồng thời, sinh ra uy lực gấp mấy lần phát ra. Trong trầm tư Mộ Tiểu Nhã phát giác từng Thu Đạo lại lần nữa thi triển tuyệt kỹ, thoáng chốc thầm kêu không ổn! Sau đó nhặt lên cục đá liền muốn ra tay cứu.

Tùng Thu Đạo cương mãnh đái kính quả đấm, khoảng cách Chu Vân sống mũi vẫn chưa tới mười cm, cho dù nàng hiện tại đang xuất thủ, chỉ sợ cũng vu sự vô bổ. Chu Vân hai mắt hàn quang chợt lóe, hô hấp trong nháy mắt tăng nhanh. Vào giờ khắc này, thân ảnh của hắn đột nhiên trở nên mơ hồ không rõ, từng đạo tàn ảnh theo sát xuất hiện.

"Tiến tới! Thời gian của ta! Cho ta không bao giờ ngừng nghỉ xông thẳng về trước!" Chu Vân chợt quát lên. Trong lòng hứa hạ một đạo nhớ nhung, phiêu hướng phía chân trời xa xôi...

Trung linh, sau này ta sẽ thật tốt sinh hoạt. Cũng ở thời gian cuối, lấy tới mỉm cười rực rỡ, lại lần nữa cùng người gặp nhau...

Lấy Lôi Đình tốc độ của tia chớp, Chu Vân hai tay khấu chặt từng Thu Đạo cổ tay hướng Closed Beta lắc một cái, theo sát dán vật ngã một bước tiến lên hung hăng ném một cái. Tùng Thu Đạo giống như thả bay phong tranh, theo gió phiêu trời...

Đại khái cảm thấy uy lực không đủ, Chu Vân trong nháy mắt nhanh như tia chớp xuất hiện ở đối thủ chỗ rơi phía trước, bay lượn một cước hung hăng đem từng Thu Đạo quất bay.

Thời gian gia tốc! Chu Vân dĩ năng năng lực một trong. Đem mấy giây giảm bớt ở một giây, tác dụng với tự thân. Nói đơn giản, làm địch nhân nắm giữ một giây thực tế thời gian hoạt động, Chu Vân lại nắm giữ mấy giây giả tưởng thời gian hoạt động. Hiệu quả có thể trong nháy mắt bùng nổ tốc độ, là hạng nhất khiến người vô cùng đau trướng năng lực.

"... .. Một đòn... Phải giết..." Mộ Phong nhìn ngã xuống đất không dậy nổi từng Thu Đạo, không khỏi cảm thấy một tia xấu hổ. Chính mình nhọc lòng lôi kéo về tới gia hòa, lại bị người một chiêu trong nháy mắt giết. Là hắn quá yếu? Còn là đối thủ quá mạnh à?

Mộ Phong liên tục than phiền, « khác biệt tuần san » Bọn chó săn cũng ăn cơm khô sao? Tân Nhân Bảng cũng quá nước đi. Khó trách hắn mới xếp hàng mười một gã, trước 10 gia hòa nhất định là dựa vào quan hệ mới làm đi lên!

Thở hào hển, từng Thu Đạo tầm mắt mơ hồ ngược nhìn bầu trời đêm. Lần hành động này đối với hắn đã kích không nhỏ, một kích tối hậu, hắn thậm chí ngay cả Chu Vân bóng dáng đều không sờ. Hoàn toàn theo không kịp tốc độ...

Hồi tưởng lúc ban đầu Chu Vân nói mình là con dã thú, hắn lộ vẻ sàu thăm cười một tiếng. Kia rõ ràng chính là một con quái vật...

"Hắn lúc nào xuất thủ?" Mộ Phong hồi tưởng lại vừa mới một đòn, chỉ cảm thấy trước mắt một trận mơ hồ, tiếp tục từng Thu Đạo liền bị người quăng ra ngoài. Chu Vân làm cái gì, hắn hoàn toàn không có thấy rõ ràng.

"Quá nhanh, không thấy rõ... Đại khái đang bị đối phương đánh trúng trong nháy mắt, hắn tóm lấy địch nhân tay ném ra ngoài. Sau đó..." Mộ Tiểu Nhã không quá khẳng định nói. Kia kinh người bùng nổ tốc độ, là làm sao làm được? Chẳng lẽ là dị năng?

"Quá mạnh mẽ! Hai người bọn họ hoàn toàn không phải là một cấp bậc..." Mộ Phong vỗ một cái Mộ Tiểu Nhã kích động nói: "Tỷ... Thảo nguyên tương lai thì nhìn người..." Tiểu tử lại quên trước Chu Vân thiếu chút nữa bị người đánh kêu mẹ.

Mộ Tiểu Nhã bị Mộ Phong mạo hiểm thanh quang cặp mắt, trừng cả người sợ hãi, giọng cứng rắn cả lăm mà hỏi: "Nhìn... Nhìn ta làm gì?"

Mộ Phong dùng hai tay ở trước ngực không ngừng khoa tay múa chân nói: "Dùng cái này... Nhân gian hung khí! ... Đi câu dẫn... Ô kìa ~~~! ! !" Không đợi hắn nói hết lời, Mộ Tiểu Nhã một cái 'Bấp rang' liền đập vào hắn trên ót.

"Người coi tỷ là cái gì! Ta cũng không phải là người tùy tiện như vậy!"

"Người tùy tiện không phải là người... Ai yêu ~~~! !" Mộ Phong rất sáng khoái muốn nhúng tay vào bên trên, không có cách nào lời này quá lưu hành. Kết quả lại bị đánh một đòn 'Bấp rang' ...

"Nói thêm câu nữa nhìn một chút!" Mộ Tiểu Nhã giờ lên quả đám huyên rồi huyên, âm thầm oán trách. Tiểu Phong thiệt là, đó cùng bán đứng nhan sắc khác nhau ở chỗ nào?

Gần đây nhập hội người mới cũng lấy kỳ diệu ánh mắt nhìn nàng, mười phần 4\1jiù là tiểu đệ bán đứng nàng. 'Thảo nguyên' cần chính là nhân tài, cũng không phải là fan. Thật không hiểu nổi này tiểu đệ muốn nhiều chút cái gì! Nếu để cho Mộ Tiểu Nhã biết nhà hắn lão gia tử vì hấp dẫn càng hơn cao thủ gia nhập thảo nguyên, lại dùng nàng tấm hình làm thảo nguyên đại ngôn bằng hiệu. Không biết được sẽ có cái gì cảm tưởng đây...

Các Guild lớn hết sức vây cùng nội bộ hai tổ thành viên. Thành viên vòng ngoài chủ yếu do thân thủ khỏe mạnh đặc công, đội đặc chiến thành viên tạo thành, yêu cầu không cao, chỉ cần thông qua dị năng giới thi vòng loại liền có thể gia nhập. Số người dĩ nhiên càng nhiều càng tốt, thuộc về tiểu binh cấp tồn tại, hằng ngày do nội bộ Dị Năng giả dẫn thi hành nhiệm vụ.

Mà thành viên nội bộ chủ yếu do dị năng cao thủ tạo thành, yêu cầu hà khắc, phải việc trải qua nghiệp đoàn chuyên nghiệp khảo hạch. Năm trước Tân Nhân Bảng lên top 3, cũng chỉ có một phần tư có thể có thể thuận lợi thông qua khảo hạch.

Thành viên nội bộ bình thường có thể tự do tổ hợp, hoặc là dẫn thành viên vòng ngoài thi hành nhiệm vụ. Phát sinh biến cố trọng đại lúc, do nghiệp đoàn Hội trưởng cùng với nghiệp đoàn nhân vật trọng yếu dẫn thi hành nhiệm vụ.

Bạn đang đọc truyện *Mỹ nữ lại tập Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 59: Keng nhi nhiều người biết tới

Thuận lợi đem Hứa Thái Nguyệt rước lấy phiên toái thu thập, Chu Vân vỗ vỗ tay liền chuẩn bị về nhà. Thắng bại đã phân, tin tưởng từng Thu Đạo là một người thức thời, sẽ không lại tới dẫn đến hắn.

Thương thức được một trận trò hay, Mộ Phong hai người nhìn nhau cũng chuẩn bị rời đi. Đất thị phi không thích hợp ở lâu, muốn cho người phát hiện coi như ngưng ngừng. Một mực núp trong bóng tối không giúp, nói thế nào cũng có chút áy náy.

Nhưng mà, đang lúc bọn hắn dự định lúc rời đi, còn chưa đi xa Chu Vân liền kéo giọng liệt liệt hát nói: "Hai cái chuột nhỏ nha ~ núp ở trong bụi cỏ nha! Chít chít kỳ nha ~ chít chít kỳ a..."

"Cao thủ nha! Hai ta giấu chặt như vậy cũng bị phát hiện." Siêu ~ âm. Đang tiếng hát truyền tới, Mộ Phong đảo thờ ơ cười một tiếng. Đại nam nhân mà, da mặt nên với kim Tầm y như thế lì lợm. Bị phát hiện liền bị phát hiện chứ sao.

"Người còn nói!" Mộ Tiểu Nhã lại làm bộ muốn đánh người. Nàng bây giờ mặt đầy đỏ đến bên tai, giống như là vụng trộm bị người phát hiện, hận không được lập tức đào một động đất chui vào.

Ai bảo Chu Vân hát như vậy YD(dâm dăng). Sớm biết như vậy còn không bằng quang minh chính đại đứng ra nhìn, miễn cho bị người khác nói thành núp ở dâm trong đất chuột nhỏ. Mộ Tiểu Nhã đảo không ngờ tới Chu Vân sức quan sát mạnh như vậy, nàng rõ ràng rất cẩn thận rồi, kết quả vẫn bị phát hiện...

Thật ra thì, Chu Vân cũng không biết Mộ Tiểu Nhã hai người núp ở trong bụi cỏ, cái kia sao hát đơn thuần không có chuyện tìm tra. Gần đây lên mạng thường thường nghe nói rất nhiều nam nữ thích ở địa phương không người tìm kiếm kích thích. Rừng trúc công viên âm sâm kinh khủng vào đêm không người, nói không chừng sẽ có gan lớn gia hòa ở chỗ này tìm vui.

Chu Vân ôm tí ti hâm mộ cùng ghen tỵ tâm tính, quyết định ở cao trào lúc tới một bài tiểu mật Phong ông... Ách ~ chuột nhỏ chút chút kỳ, hù dọa hù dọa hù dọa những cái kia làm trái thói đời gia hòa. Dùng câu lời trong lòng nói, như vậy chuyện tốt lại không gọi tới lão tử, đại gia nguyên rủa các người cả đời không có cao trào...

Chu Vân về đến nhà, cha mẹ vẫn ở chỗ cũ quầy bán đồ lật vặt bận rộn. Liếc mắt bị Tiểu Cầu (quắt tử) chiếm đoạt giường lớn, Chu Vân bất đắc dĩ hướng tấm phòng đi tới. Xem ra tối nay lại muốn cùng này ngu xuẩn chó cộng ngủ rồi.

Rất nhiều lúc Chu Vân đều muốn, cha mẹ ở làm gì đâu? Một gian 100 thước vuông không tới quầy bán đồ lật vặt, có công việc bề bộn như vậy làm sao? Thậm chí ngay cả nhà cũng không trở về, ở quầy bán đồ lật vặt qua đêm. Quái tai... Oh! Cha chẳng lẽ cùng mẹ làm chút việc không thể lộ ra ngoài đi!

Chắc chắn... Thượng bất chính hạ tắc loạn nha! Chẳng trách mình bị ối như vậy, hóa ra là di truyền.

Chu Vân rõ ràng mạch lạc, hoa lệ đường hoàng đem sở hữu tất cả khuyết điểm quy nạp đến 'Di truyền nhân từ' bên trên. Về phần ưu điểm, đó là trời sinh, cùng cha không liên quan.

Giặt xong uổng công thật sớm nghỉ ngơi, phong phú một ngày lại muốn qua đi. Ngày mai đại sớm còn đặc với mỹ nữ đồng thời tập thể dục sáng sớm, phải giữ trạng thái tốt nhất! Nhưng là, Chu Vân mới vừa mới vừa ngủ không bao lâu, trên giường quắt tử liền mở ra thung thung cặp mắt. Trước ngữi một cái nhét vào máy giặt quần áo cạnh quần áo, liền giống như một trận gió nhảy ra bệ cửa sổ.

Nếu như Chu Vân còn thanh tỉnh, nhất định sẽ kinh ngạc này ngu xuẩn chó sửa cửa sổ tốc độ, thật là so với hần vận dụng dị năng lúc còn nhanh hơn.

Thanh Phú nhân dân trung lộ, một cái bạch hê hê cầu cầu chui vào một nhà tên là 'Bách Sự thông giám' quầy bán đồ lật vặt.

"Xích hoàn, người đã đến rồi!" Chu Thanh Dương la lên.

"Gào?" Quắt tử nghe được thanh âm quen thuộc, ngoẹo đầu gào rồi âm thanh. Xích hoàn? Ai nhỉ?

"Thiệt là, tuổi đã cao còn với tiểu hài tử như thế ham chơi." Dương thanh tú nhỏ nhỏ oán trách câu, hơi mỉm cười nói: "Vượng Tài, biết Tiểu Vân tối nay kia rồi không?"

"... .." Có thể có người như vậy người, Tiểu Cầu quắt tử biểu thị tam sinh hữu hạnh.

"Gâu! !" Kêu một tiếng, quắt tử ngoác cái đuôi trên mặt đất quẹo trái bốn vòng, quẹo phải bốn vòng, sau đó ngậm lên trong tiệm xúc xích, ngồi dưới đất ngu ngo ần.

"Cùng bốn nam tứ nữ cùng nhau ăn cơm? Hơn nữa còn là Cao cấp chân giò hun khói... Gia Canxi..." Chu Thanh Dương sờ cằm một cái suy nghĩ nói: "Đều là Dị Năng giả sao? Chẳng lẽ bị phát hiện?"

Trở lên trình thám mọi người có thể hiểu như vậy. Nam trái nữ phải, xoay quanh biểu thị số người. Ăn Cao cấp chân giò hun khói ý tứ ở Cao cấp quán ăn ăn cơm, gia Canxi biểu thị Dị Năng giả.

Quắt tử vẩy vẩy đầu chó, lại trái ba vòng phải ba vòng. Sau đó sẽ ăn một cây gia Canxi Cao cấp chân giò hun khói.

Là ý nói, ba nam tam nữ có dị năng. Lại nói, nó vì sao không bên trái một vòng, bên phải một vòng, sau đó ăn cái phở thông xúc xích đâu? Nhiều chuyển mấy vòng chính là vì bỏ Canxi? Này chó thật biết hưởng thụ chứ sao...

"Hài tử ba hần, có muốn hay không mức độ tra một chút? Tiểu Vân không hiểu dị năng, bọn họ tại sao..." Dương thanh tú lo lắng nói.

"Không việc gì, phỏng chừng với Hứa gia có liên quan đi." Chu Thanh Dương trầm tư một hồi từ tốn nói: "Hứa gia nhà đầu không phải với chúng ta Tiểu Vân tốt hơn sao? Tiếp xúc mấy cái Dị Năng giả không kỳ quái. Lại nói, Tiểu Vân gần đây ánh mắt rất tốt, tràn đầy sức sống."

"Nhưng là..." Dương thanh tú vẫn không yên tâm. Chu Vân nhưng là nàng duy nhất con trai bảo bối, làm mẹ sao có thể không thao tâm.

Thấy thê tử lo lắng không dứt, Chu Thanh Dương không thể làm gì khác hơn là theo nàng nói: "Được rồi, nếu không yên tâm hai ta hãy cùng đi xem một chút. Nếu như có người dám đối với tiểu tử thói bất lợi, đừng nói Hứa gia, cho dù là Tài Nghị biết, lão tử cũng phải đem nó cho bùng!"

"Ai ~ người kích động cái gì sao?" Dương thanh tú cau mày nói: "Tiểu Vân không còn rất tốt sao? Đừng nói giống như bị người xấu bắt như thế."

"Hắc hắc... Khán trương hài tử nhà mình chứ sao." Chu Thanh Dương ngược ngược cười một tiếng, sờ quắt từ đầu nói: "Tuyệt ảnh, đi xem một chút Tiểu Vân gần đây với ai qua lại. Dẫn đường!"

"~... . ." Tuyệt ảnh? Đây chẳng phải là tào lao tên gọi câu sao? Đã không thuộc về chó tên đi.

Quắt từ thập phần chán nản cụp đuôi biểu thị kháng nghị. Nó nhưng là thần chó a! Có thể ngủ ra Dị Năng giả mùi vị, còn có thể biến thân siêu chó đánh quái thú. Chủ nhân lại quên thuộc về linh thú tên, vô cùng nhục nhã nha!

Leng keng làm ~ leng keng làm ~ keng nhi nhiều người biết tới ~~~

Sáng sớm bốn giờ rưỡi không tới, Chu Vân trên cổ 'Giấy chuyền' bỗng nhiên vang lên. Bị dọa sợ đến hấn phốc thông một tiếng, do trên giường té được dưới giường.

Không có chờ phản ứng lại, Hứa Thái Nguyệt vô tình thanh âm giống như thổi mệnh phù như thế sâu kín truyền tới: "Tiểu Vân sớm đây. Tối hôm qua ngủ cho ngon sao? Nhớ năm giờ trước đến Kính Hồ công viên tập hợp, nếu không... .. Trừ ~ căn ~!"

Cát đất, đồ... ..

Âm thanh bận, Chu Vân mờ mịt nhìn trên cổ giấy chuyền. Chuyện này... Đến tốt cùng là đồ chơi gì? Nó không phải Thái Nguyệt vì chính mình lượng thân may sủng vật vòng sao? Vì sao lại có thanh âm truyền tới? Hơn nữa còn là Thái Nguyệt..

'Năm giờ trước đến Kính Hồ công viên tập hợp, nếu không, trừ... !'

Trừ tận gốc! ! Chu Vân đáy lòng đột nhiên run lên, to lớn nguy cảm giác tự nhiên nảy sinh.

Không ổn! Vô cùng không ổn! Bây giờ cũng không phải là thời điểm mê mang, nếu là năm giờ trước không có chạy tới Kính Hồ công viên, hẳn có thể không dám hứa chắc nhỏ nhỏ vẫn sẽ hay không có ngày mai. Đại ngày hôm trước sáng sớm, Hứa Thái Nguyệt muốn cầm Tiểu Dao cưa đại thụ tình cảnh, Chu Vân là ký ức hãy còn mới mẻ.

Gió thu cuốn hết lá vàng, cái gì cũng không chiếu cố. Vì không để cho Hứa Thái Nguyệt bối mớ, Chu Vân hi lý hoa lập liền chỉnh đốn tốt hướng ra khỏi nhà. Chẳng qua là, khi hấn vội vã chạy tới Kính Hồ công viên lúc, nghênh đón nhưng là một trận gió mát.

Tắt tắt tốt tốt đã năm giờ, ngay cả một Quý Ảnh đều không, chuyện gì xảy ra? Dùng son trại Lý Dục thơ để hình dung thiếu niên tâm tình lúc này chính là. Không nói chạy như bay Kính Hồ, thảng như câu. Thê lương dương liễu thâm Đình khóa Thanh Phong. Lòng của nữ nhân, trong đầm thảng, vì tình buồn, dừng(hay) là mùi vị ở trong lòng.

Nhưng mà, Chu Vân còn bị lần này mùi vị ước chừng hành hạ gần nửa giờ mới có thể giải thoát. Nhân sinh tối bất hạnh lớn cùng lắm cũng chỉ như thế này thôi..

Nàng nha không có phúc hậu! Thả chim bồ câu! Lại lác lư! Làm hại lão tử chạy như điên ngàn dặm tới gặp gỡ. XX nguoi một cái 00! Chu Vân thờ không ra hơi tả oán nói.

Bạn đang đọc truyện *Mỹ nữ lai tập Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 60: Sói đến đây ~ tới tới tới...

Theo sự tình phát triển chuyển dời, năm giờ rưỡi trái phải, Hứa Kiến mới dẫn hai vị ai thấy cũng thích tiểu muội, ung dung đi tới Kính Hồ.

"Này! Tiểu Vân buổi sáng khỏe!" Hứa Thiên người chưa tới tiếng tới trước, xa xa liền phát tay một cái hướng ngòi ở trên xích đu, không khí trầm lặng Chu Vân chào hỏi: "Một năm kể sách ở chỗ chũn, một ngày kể sách ở chỗ Thần. Sáng sớm liền thôi thóp, không được nha!"

Ở trên xích đu dùng sức rung động, Chu Vân Phi thân rơi vào Hứa Thái Nguyệt trước người kéo dài mặt nói: "Không phải nói năm giờ tập hợp sao? Thế nào mới đến..."

"Trách ta đây ~." Hứa Thái Nguyệt liếc mắt Hứa Thiên, không mặn không nhạt nói: "Có vài người sáng sớm liền ôm gối nói mớ, gõ la đều không nguyện thức dậy, ta có thể thế nào?"

Nguyên lai là Nữ Thần đại nhân nằm ý, tình hữu khả nguyên, tình hữu khả nguyên...

"A! Đó cũng không có biện pháp." Chu Vân lập tức sửa lời nói: "Giấc ngủ chưa đủ chính là nữ nhân đại địch. Ngủ nhiều ngủ ngon nha, có thể dưỡng nhan!"

"Đúng vậy ! Chính là! Hay vẫn là Tiểu Vân minh lý." Hứa Thiên thập phần gật đầu đồng ý: "Nữ sinh ước hẹn rất phiền toái đây. Phải chuẩn bị, muốn đánh mặc vào, muốn chọn y, muốn rửa mặt, muốn đánh răng, cuối cùng còn phải chải tóc. Cho nên tới trễ một ít sẽ không coi trọng á..., ngàn vạn lần chớ sinh Tiểu Thiên khí Haaa...!"

Phía sau mấy cái 'Muốn '. Cho dù không hẹn sẽ mỗi ngày cũng phải làm đi...

"Không tức giận! Không tức giận! Hứa Thiên vĩnh viễn là đúng! Nếu như sai lầm rồi ta sẽ bắt chước một câu nói !" Chu Vân không chút nghĩ ngợi liền nói.

Vừa nghe nói là ước hẹn, hần đầu còn có thể tức giận. Mặc dù ước hẹn nhân số nhiều điểm, ngoại trừ Hứa Thiên còn có hai cái cao miếu ngồi đèn điện pháo, nhưng dầu gì cũng là ước hẹn. Hần đang đeo đuôi Hứa Thiên rất dài nhân sinh trên đường, rốt cuộc lại về phía trước bước tiến lên một bước! Thật đáng mừng! Thật đáng mừng!

Hứa Thái Nguyệt bỗng nhiên đi tới giữa hai người, một chữ một cái nói: "Quái ~ ta ~ đây ~!"

Cả kinh Chu Vân vội vàng cụp đuôi ngừng thở, mới vừa rồi hần thật giống như oan uổng Tiểu Nguyệt mỹ mi, trách nằng thả chính mình chìm bỏ câu.

"Không trách! Không trách! Biểu muội đại nhân không sai, xin nghe Thiên Thiên kể câu chuyện." Vì đền bù chính mình nằm ý sai trái, Hứa Thiên quyết định cứu Chu Vân một lần: "Câu chuyện này gọi là 'Sói đến đây' Thiên Thiên phục khắc bản. Cực kỳ lâu lúc trước, có một chần dê cô bé. Tên của nằng kêu Tiểu Nguyệt..."

"... .." Quang nghe đến đó, Hứa Kiến với Chu Vân cũng cảm giác sâu sắc mê muội.

Chuyện xưa không nói thuật một đứa bé trai nói láo đúc thành sai lầm lớn sao? Thế nào biến thành cô bé? Hơn nữa còn kêu Tiểu Nguyệt. Bây giờ nói câu chuyện này để làm gì đường? Chỉ cầu đừng tưới dầu vào lửa, chọc giận Tiểu Nguyệt mỹ mi. Phải biết hứa đại lóp trường nổi giận, ai cũng đừng nghĩ tốt hơn...

"Tâm địa thiện lương Tiểu Nguyệt, mỗi ngày đều sẽ tới trên núi chần dê, kết quả có một ngày sói đến đây!" Ở Hứa Thiên nhảy tính phát triển nội dung cốt truyện xuống, lang trực tiếp đã tới rồi.

"Nhanh như vậy lang đã tới rồi?" Chu Vân không nhịn được hỏi "Không phải nói trước láo sau đó lang sao? Bây giờ sói đến đây, làm sao còn nói dối?"

"Ân ân!" Hứa Thiên ngẩng đầu lên nói tiếp: "Đáng yêu Tiểu Nguyệt cũng không nghĩ tới, không chờ nằng nói láo lang đã tới rồi. Kết quả chỉ thật là thành thật hướng người trong thôn cầu cứu, hô to 'Sói đến đây! Sói đến đây! "

"Sau đó thì sao?" Bởi vì chuyện xưa phát sinh dị biến, Hứa Kiến cũng rất muốn biết tiếp đó sẽ xảy ra chuyện gì.

"Sau đó liền bị kịch lạc!" Hứa Thiên điềm đạm đáng yêu nói: "Bởi vì người trong thôn khi còn bé cũng nghe nói qua 'Sói đến đây' chuyện xưa, cho nên mọi người tập quán tính cho là Tiểu Nguyệt nữ hài đang nói dối, tự nhận thông minh không để ý đến nằng. Kết quả, Tiểu Nguyệt nữ hài tần tần khổ khổ nuôi tiểu dương cao, cũng để cho đại sắc lang ăn hết..."

"Sắc lang là không ăn dê con xuống..." Chu Vân cải chính nói. Lại nói, thế nào lần đầu tiên cầu cứu sẽ không người hỗ trợ à? Thế đạo gì...

"Chút chuyện nhỏ kia chớ để ý á!" Hứa Thiên sao cũng được nói: "Tóm lại chính là không người đến trợ giúp, đưa đến Tiểu Nguyệt nữ hài tiểu dương cao toàn quân bị diệt. Thật là đáng thương nha!"

"Còn gì nữa không?" Hứa Thái Nguyệt liếc xéo đến Hứa Thiên. Nằng cũng không tin Hứa Thiên giầy vò nói nhảm nhiều như vậy chính là vì nói cho nằng biết, 'Tiểu Nguyệt' tiểu dương cao toàn quân bị diệt, thật là đáng thương...

"Còn nữa, kiên cường Tiểu Nguyệt rất nhanh thì tỉnh lại. Căn cứ vĩnh không buông tha kiên trì tới cùng nguyên tắc, nằng lại nhập cảng một nhóm dê con, ngày thứ hai tiếp tục đi lên núi chần dê." Hứa Thiên quý dị cười một tiếng, sâu kín nói: "Kết quả lang lại tới!"

"Lại tới, chẳng lẽ lại bị kịch đi..." Chu Vân yếu ớt hỏi. Sau đó liếc một cái Hứa Thái Nguyệt biểu tình, chỉ thấy nằng vẫn giữ ổn định, liền tạm thời an tâm lại. Nữ Vương không nổ phát, hết thấy dễ thương lượng.

"Dĩ nhiên không phải!" Hứa Thiên hai mắt hưng phấn nói: "Để chứng minh cho người trong thôn nhìn, chính mình không có nói láo, Tiểu Nguyệt liền ôm một con dê con đối với sắc lang môn hô 'Tiểu dương cao ở chỗ này! Có bản lãnh thả lang tới!' . Sau đó quay đầu liền hướng trong thôn chạy đi, đem bày sói dẫn nhập thôn trang..."

"... .." Dẫn lang vào Thôn. Chu Vân & Hứa Kiến không khỏi toát ra một tia mồ hôi lạnh, cô bé này Logic cùng Thái Nguyệt (biểu muội) giống nhau y hệt a!

"Kết quả toàn bộ thôn trang cũng bị kịch." Hứa Thiên dương dương đắc ý nói: "Vô luận là trong thôn nuôi gia cầm, hay vẫn là Tiểu Nguyệt thả dê con, hết thảy thành đại sắc lang thức ăn ngon. Từ nay về sau, người trong thôn là hời hợt không kịp, rốt cuộc tin tưởng Tiểu Nguyệt là một thành thực cô gái tốt. Để tỏ lòng áy náy, thôn trưởng đại nhân đem trong thôn còn sót lại dê con, hết thảy đưa cho Tiểu Nguyệt nữ hài. Cũng vạn phần giao phó, 'Sau này sói đến đây, mời tiểu Nguyệt cô nương nương tay cho, lớn tiếng cầu viện, bản thôn nhất định sẽ hết sức tương trợ. Cho dù đoàn người không có vượt qua, cũng chớ có đem bầy sói dẫn nhập thôn trang. Sau chuyện này hết thảy tổn thất do bản thôn thanh toán, vô cùng cảm kích.' "

Xấu hổ... Kết cục hay vẫn là bị kịch. Chu Vân đã không biết như thế nào đi hình dung trong chuyện tội tệ hành động. Có thể gặp được bên trên vị này thành thực Tiểu Nguyệt nữ hài, thôn trưởng kia hóa ra buồn rầu phải chết.

"Cuối cùng! Người trong thôn rốt cuộc tỉnh ngộ lại, nhất trí hướng tiểu Nguyệt cô nương nói xin lỗi." Vừa nói Hứa Thiên chuyển hướng Hứa Thái Nguyệt mãnh khom người chào: "Chúng ta sai lầm rồi! Tiểu Nguyệt là một thành thực cô gái tốt."

Nguyên lai đây mới là trọng điểm, Hứa Thiên không hổ là hóa thật là vì Phồn Tông Sư cao thủ, một câu khiếm lại Phồn hóa thành một cái chuyện xưa. Thật không rõ nàng đầu là thế nào luyện thành...

Bất quá, Hứa Thái Nguyệt nhìn như thật hưởng thụ gặt đầu. Biết sai có thể cải thiện cực lớn đâu (chỗ này). Hơn nữa chuyện xưa phong cách thập phần phù hợp mùi của nàng.

"Lần sau không được phá lệ, bắt đầu tập thể dục sáng sớm!" Hứa Thái Nguyệt đơn giản nói. Một hồi chuyện xưa lại đi ba mươi phút, sắp tới sáu giờ không còn tập thể dục sáng sớm, hôm nay dậy sớm mục đích liền uống phí.

"Ân ân! Bắt đầu tập thể dục sáng sớm!" Hứa Thiên hai bước giật mình liền ngồi ở trên xích đu. Nhảy dây chính là nàng tập thể dục sáng sớm hạng mục một trong, hạng mục hai là đi thẳng tuyến.

Ở Hứa Kiến dưới sự yêu cầu, Chu Vân cũng bắt đầu hẩn thủ hạng nhiệm vụ. Vây quanh Kính Hồ tiểu đường chậm chạy 30 vòng, chung quy chạng đường ước 17 cây số.

Muốn trở thành cao thủ, bất kể học bao nhiêu lợi hại chiêu thức, cũng không đủ thể lực, hết thảy đều là nói dóc. Cho nên Chu Vân nhiệm vụ thiết yếu chính là cường hóa tự thân thể năng, ở thiếu thực tế chiến đấu huấn luyện dưới tình huống, lấy thể năng đền bù chưa đủ, chiến thắng đối thủ.

Căn cứ lịch trình an bài, tập thể dục sáng sớm là năm giờ tới bảy giờ, sau đó muốn đuổi hướng trường học ăn điểm tâm. Bây giờ hoa thành thời gian sáu giờ, nói cách khác, 17 cây số khoảng cách phải ở 1 giờ bên trong hoàn thành. Nếu không coi là nhiệm vụ thất bại, trừng phạt đem đưa đến Hứa Thiên không bao giờ nữa cùng hẩn tập thể dục sáng sớm... Ngủ lại ngủ có thể là của nàng thích nhất.

"Oa nha nha a! !!" Nhiệm vụ này vụ không thành công thì thành nhân. Vì có thể cùng Nữ Thần ước hẹn mỗi một ngày, Chu Vân không thể làm gì khác hơn là dùng hết bú sữa khí lực xông về phía trước.

Bạn đang đọc truyện *Mỹ nữ lai tập Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 61: Khen thưởng người một cái sờ

"Oa nha nha a! !!" Nhiệm vụ này vụ không thành công thì thành nhân. Vì có thể cùng Nữ Thần ước hẹn mỗi một ngày, Chu Vân không thể làm gì khác hơn là dùng hết bú sữa khí lực xông về phía trước.

Một mực gầm thét, một mực công kích. Té ngã bò dậy! Bò dậy ngã nhào! Lặp đi lặp lại lặp đi lặp lại lại lặp đi lặp lại. Nhìn đến Hứa Kiến cũng không biết khen hẩn ý chí kiên định, hay vẫn là mắng hẩn ốt tú đầu.

Có đầy đủ thể lực không đành hoảng chạy bộ, một đường quỷ kêu làm gì? Còn có khúc quanh giao lộ, rõ ràng mọc đầy rêu xanh, tiểu tử còn hết tốc lực vào chỗ chết hướng, bị trượt té một lần không mở mang hiểu biết, lại liên tiếp ở cùng một nơi phác nhai. Không phải đầu có vấn đề là cái gì?

Duy nhất may mắn là, người này mỗi lần ngã nhào cũng sẽ nhanh chóng bò dậy. Kia nhất cổ tác khí cường thế, ngược lại thật dễ cho người khâm phục.

Quả thực không nhìn nổi, đi cùng chạy cự li dài Hứa Kiến không thể làm gì khác hơn là đuổi lên trước, chuẩn bị nói cho Chu Vân trên đất có rêu xanh, ở khúc quanh tận lực cẩn thận chút. Làm Hứa Kiến khoảng cách gần liếc mắt Chu Vân ngã xuống một lần sau, lại phát hiện hẩn biểu tình đặc biệt sung sướng, không có có một tí bị trượt té kinh hoàng.

Cảm giác sâu sắc có cái gì không đúng, Hứa Kiến liền hướng liếc nhìn chung quanh. Phía trước là đằng thiên thu Hứa Thiên, phía sau là vừa uống sữa đậu

nành , vừa xem tạp chí Hứa Thái Nguyệt. Lấy Chu Vân trượt té góc độ cúi người xem xét, hần bắt ngờ phát hiện huyền cơ trong đó.

Hứa Kiến đột nhiên căng thẳng một lá bài xì phé mặt, thiếu chút nữa không có bắt Chu Vân ác K một hồi. Nguyên lai hôm nay Hứa Thiên mặc đường viền hoa váy, mỗi khi thiên thu đúng đưa lúc, ở chỗ này trượt té liền có thể thấy kia bột hồng nhạt địa quần lót. Cũng khó trách kia chết khốn kiếp xông đến như vậy ra sức! Ngã như vậy hăng say! Hóa ra chạy bộ động lực cũng tập trung trong khoảnh khắc đó chun quang trong.

Hứa Kiến khoanh tay đứng tại chỗ, lạnh lùng nhìn lần nữa liều mạng xông lại ngã xuống Chu Vân. Nếu biết tiểu tử hư này tà niệm đầu, lại làm sao có thể lại để cho tiểu muội thua thiệt.

"Hưong nha nha nha! ! Ô kia! !"

Chu Vân còn chưa hiểu tình trạng, lại cố làm thái độ bị trượt đến. Mà ở hần ngã nhào lúc, bột bột địa tiểu mỹ nhân không thấy, cướp lấy là một đôi nam đùi người.

"Người đang làm gì." Hứa Kiến cư cao lâm hạ, mắt nhìn xuống nằm dưới đất sắc tiểu tử. Lại dám ở trước mặt mình đùa bỡn bịp bợm, rình coi em gái khổ khổ. Không muốn sống đúng không!

Chu Vân thần thờ chớp chớp cặp mắt la lên: "Ca... Ca ca..."

Hứa Thiên ca ca làm sao biết đứng ở nơi này? Tiểu Thiên thiên đâu? Nữ thần của ta đâu? Đi đâu?

"Ai là... của người ca ca..." Hứa Kiến lạnh lùng khoanh tay, thiếu chút nữa không nhận được chân to hướng Chu Vân nhìn như Vô Tà Face giẫm đạp đi. Tiểu tử này biểu tình quá cần ăn đòn, giống như ăn cơm không trả tiền là chuyện đương nhiên như thế. Còn có gan kêu ca ca của mình.

"Không phải ca ca?" Chu Vân ngoe đầu suy tư một hồi, sau đó hai mắt thần quang chợt lóe: "A! Ta hiểu rồi! Đại... Anh vợ!"

Chu Vân ngược lại lạc quan, cho là Hứa Kiến thừa nhận hần và Hứa Thiên quan hệ. Nhất thời gà động không ngừng ôm Hứa Kiến bấp đùi cao giọng hô đến: 'Anh vợ' !

"Ai là... của người đại cữu." Hứa Kiến trầm mặt, một tay đem Chu Vân cho nói lên: "Ta hỏi người đang làm gì..."

Nhìn đối phương âm trầm biểu tình, Chu Vân mới ý thức tới tình thế không ổn. Không phải là nhìn lên khổ khổ bị phát hiện đi. Chính mình rõ ràng rất cẩn thận rồi, mỗi lần ngã xuống cũng nhanh chóng bò dậy. Cũng sẽ không bị phát hiện a...

"Xây... Xây lão đại... Ta cái gì cũng không thấy nha!" Chu Vân đầu heo tựa như không đánh đã khai rồi.

"Ai là... của người lão đại!" Hứa Kiến tức giận lần nữa nhấn mạnh: "Đừng cho ta giả bộ ngu! Người thấy được cái gì đó!"

Chu Vân mỗi lần ngã xuống cũng sẽ nhanh chóng bò dậy, thời gian rất ngắn, hoàn toàn không có ngừng lưu, giống như lơ đãng ngã nhào như thế.

Bởi vì hần ở ngã xuống trong nháy mắt vận dụng dị năng, sắp hiện ra thật 1 giây giả tưởng thành mấy giây. Có thể mười phần thấy rõ ràng Hứa Thiên lung lay lên đầy quần rạn rờ, Hứa Kiến căn bản là không có cách nhìn ra nơi đó có cái gì không đúng. Chẳng qua là, sơ hở của hần cũng không ở chỗ 'Ngã nhào'. Mà ở với 'Mỗi lần'.

Lần một lần hai thì thôi, kết quả mỗi chạy một vòng đều tại cùng một địa điểm ngã nhào, này sao có thể không khiến người ta hoài nghi. Cho nên nói Chu Vân ở chi tiết suy nghĩ vô cùng tinh vi, nếu như vòng quanh tiểu Kính hồ chạy một lượng vòng tuyệt đối sẽ không có người phát hiện chuyện rắc rối. Giống như ảo thuật gia sẽ không ở cùng người xem trước biểu diễn cùng bộ ma thuật, nếu không sớm muộn cũng sẽ bị vạch trần...

Ép cung! Thảm! Chết chắc. Nhất định bị phát hiện. Chu Vân trong lòng oa lạnh oa lạnh, cuối cùng chỉ có kiên trì đến cùng yếu ớt nói: "Ta, thấy được sáng sớm chun quang, nhiều đóa Bạch Vân Thiên bên trên phiêu..."

Hần còn thật là có can đảm nói thật, mặc dù có chút hàm hồ, nhưng thức thời người nghe một chút liền biết...

Lần này có thể làm khó Hứa Kiến rồi, phải nói Chu Vân chết không thừa nhận, còn có thể vu oan giả hoá. Bởi vì hần lão bản hành chính là chuyên nghiệp nhân viên chiến đấu. Đội đặc chiến là bài chủ chốt đối với tra hỏi phạm nhân, làm sao có thể không có hai ba cái thủ đoạn. Vấn đề bây giờ là Chu Vân không chút nghĩ ngợi liền thành thật khai báo, một bức heo chết không sợ khai thủy năng biểu tình, người gọi Hứa Kiến động thủ rút ra người, hần thật đúng là không hạ thủ được. Thẳng thắn sẽ khoan hồng chứ sao...

Cũng còn khá, lúc này Hứa Thiên do trên xích đu bật xuống dưới, cười hi hi đi tới Chu Vân bên cạnh: "Tiểu Kien không sao a, người ta mặc rất vững chắc, Tiểu Vân thật tích cái gì cũng không nhìn thấy nha. Hơn nữa có ngọc ngấm mới có động lực, mới vừa rồi Tiểu Vân chạy bộ rất có khí thế đây!"

Nguyên lai tiểu nha đầu sớm liền phát hiện Chu Vân có ý đồ bắt lương, một mực yên lặng không lên tiếng, là vì cho hần cung cấp ngọc trông động lực.

"Cho dù không nhìn thấy cũng không được, Tiểu Thiên đừng nhảy dây rồi. Luyện tập đi thẳng tuyến đi."

Nghe một chút Hứa Kiến, Hứa Thiên nhất thời mần mê cái miệng nhỏ nhắn oán giận nói: "Ồ... Người ta ghét nhất đi đường thẳng..."

Ghét đi thẳng tuyến? Tại sao à? Chu Vân thật phần tò mò nhìn Hứa Thiên. Không hiểu Hứa Thiên tại sao sẽ như vậy nói.

Bất quá, bởi vì Hứa Thiên bắt đầu luyện tập đi bộ, Chu Vân cũng mất đi tiếp tục thưởng thức chun quang đích cơ hội, giống như chỉ xì hơi đất cầu, nện bước bước chân hướng phía trước vào. Cùng lúc trước tinh lực thịnh vượng công kích thành so sánh rõ ràng.

"Ai... Tại sao sung sướng thời gian trải qua luôn là đặc biệt nhanh." Chu Vân mới vừa thở dài, tràn đầy hy vọng thanh âm liền truyền tới.

"Tiểu Vân cố gắng lên nha! Một phút chạy xong một vòng, Tiểu Thiên khen thưởng Tiểu Vân sò một cái sò!" Hứa Thiên thập phần mê người nói.

"Sò... Sò một cái?" Chu Vân đại não cấp tốc vận chuyển, cuối cùng còn không nhận được xấu xa hết sức nhìn kia Đinh Đình ngọc. Đinh hỏi "Sò thì sao?"

Một bên Hứa Kiến không khéo nghe, cái trán nhất thời gân xanh giận dữ. Thầm nói người này tuyệt đối là một mối họa lớn! Quyết không thể để cho hắn đón thêm gần Hứa Thiên.

"Cô..." Hứa Thiên chống giữ quai hàm suy nghĩ một hồi, mê người cười nói: "Sò kia đều có thể nha! Đến lúc đó quyết định!"

"Oa nha nha nha! Siêu việt nhân loại cực hạn! Xong lên a! !" Chu Vân sặc điện xong, lại phấn đấu quên mình vang lên kèn hiệu phát động công kích. Như vậy chuyện tốt lại phát sinh ở trên người nàng. Thần tích nha! Tiểu Tô hiển linh! Amen!

"Chuyện này... Tiểu Thiên ngại?" Hứa Kiến ngăn người, nhanh chóng hướng Chu Vân đuổi theo, hẳn đối với mình nhà em gái ý tưởng nghĩ mãi không thông. Lại sẽ đề nghị khen thưởng Chu Vân sò một cái sò, chẳng lẽ nàng thật thích này cả những xấu tiểu tử... Quá không thể tưởng tượng nổi! Tóm lại phải nghĩ biện pháp ngăn cản hắn ở 1 phân loại bên trong chạy xong một vòng. Nếu không quý hiếm được này sắc phối sẽ đối với tiểu muội làm những gì...

Bạn đang đọc truyện *Mỹ nữ lai tập Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 62: Nữ thần nhược điểm, vận động ngu si

"Biểu tỷ đại nhân thật giáo hoạt đây..." Hứa Thái Nguyệt các loại hai người chạy xa sau, mới sâu kín nói. Hứa Thiên sẽ để cho Chu Vân sò một cái? Kia tỷ lệ bị ngày mai thế kỷ ngày tận thế còn thấp...

"Ân ha ha..." Hứa Thiên nhàn nhạt cười một tiếng nói: "Người ta nói đều là nói thật nha. Người xem Tiểu Vân thật lợi hại, giống như một trận gió, ngay cả tháng thiếu cũng đắc đem hết toàn lực mới miễn cưỡng đuổi kịp. Trước đây không lâu tỷ thí, hắn còn xa xa hơn tháng thiếu, một người phải làm tới trình độ nào mới có thể tiến bộ như thế thần tốc? Người ta thật nhớ biết nha."

Hứa Thái Nguyệt mắt không chớp ngắm trong tay tạp chí, nho nhỏ nhấp một hớp sữa đậu nành: "Biểu tỷ không phải có thể đoán được tương lai sao? Thế nào không lặng lẽ nhìn một chút không..."

"A á..., người ta thực lực không đủ, chỉ có thể như ẩn như hiện nhìn thấy trong vòng một ngày sự tình, lại xa liền tối om om rồi." Vừa nói, Hứa Thiên giống như là nhớ tới cái gì chuyện xưa, bỗng nhiên nghiêm túc nói: "Hơn nữa, tương lai là không đoạn thay đổi. Nếu như ta không có thể dựa theo đoán được bước đi làm, rất có thể sẽ cải biến một người nhân sinh..."

"Ta đã sớm nói, hắn không phải người có thể đoán được người. Cũng không phải bằng người liền có thể cải biến người." Hứa Thái Nguyệt không chút lưu tình đả kích nói: "Đừng đem mình nhìn đến vĩ đại như vậy, tất cả mọi chuyện cũng lưng đeo trên người. Không thể nhận rõ chính mình, cái kia sẽ tự trời mình."

"A a!" Hứa Thiên một tiếng kinh hi, hai mắt hưng phấn mà hỏi: "Tiểu Nguyệt biểu muội có phải hay không nghĩ thông suốt, chuẩn bị gia nhập Tinh Không cứu người ta với trong nước lửa?"

Giống như tối hôm qua ở tiệm cơm như thế, Hứa Thái Nguyệt liếc xéo đến ánh mắt gạt đầu một cái, khiến người ta cảm thấy thật giống như đáp ứng. Sau đó sẽ vênh mép, cuộn lên đầu lưỡi nói: "Không có ~ môn ~"

"Hô... Thật tiếc nuối..." Hứa Thiên cũng biết muốn Hứa Thái Nguyệt hỗ trợ rất khó, hai nàng mặc dù là chị em gái, nhưng không phải là đến tình huống vạn bất đắc dĩ, thì sẽ không liên thủ. Không phải các nàng cảm tình không được, mà là Hứa gia lão gia tử quy định như thế.

Hai vị đều là người thông minh, càng thân mật càng dễ dàng sinh ra mâu thuẫn nhỏ. Lúc đó còn dễ xử lý, cướp cái món đồ chơi tiểu đã tiểu nháo. Bây giờ trưởng thành, vạn nhất ám đầu, Hứa gia tồn thất liền đại rồi. Cho nên ở có thể ngăn được hai nàng người xuất hiện trước, hay là trước đem hai người tách ra an toàn. Tránh cho chính ra chị em gái tương tàn bị kịch.

Hứa Thái Nguyệt lẳng lẳng nhìn gắng sức chạy trốn Chu Vân, bỗng nhiên bỏ sung đến: "Biểu tỷ không cần tuyệt vọng, nếu như hấn nguyện ý, vậy thì chờ bàn những thứ khác."

Hiển nhiên, nàng đang ám chỉ nếu như Chu Vân gia nhập Tinh Không, nàng cũng sẽ theo sát trong đó. Như vậy hai nàng liên thủ thời cơ liền không xa. Một cái khác tầng ngụ ý chính là nói cho Hứa Thiên, Chu Vân sẽ là có thể áp chế hai nàng người.

Hứa Thiên mặt đẹp buộc vòng quanh một vệt thân bí nụ cười, như có điều suy nghĩ suy nghĩ một chút: "Nếu biểu muội như vậy cho là, kia Tiểu Thiên liền mời mắt mong chờ đi."

Một đầu khác, Hứa Kiến thật vất vả đuổi kịp Chu Vân, liền vội vàng kéo hấn đứng đắn nói: "Tiểu tử, chạy nhanh như vậy làm gì? Phía sau còn có 20 vòng chờ đây! Điều chỉnh hô hấp, thả chậm bước chân! Nếu không chạy nữa mấy vòng người liền mệt mỏi gục xuống!"

"Mới không cần!" Chu Vân một tiếng cự tuyệt, có lý chẳng sợ nói: "Có thể sờ một cái Nữ Thần! Là người người sẽ thả chậm bước chân sao?"

"Đầu óc người ngoại trừ 'Tất ~' sẽ không khác sao? Bây giờ tập thể dục sáng sớm quan trọng hơn, chớ bị sắc đẹp mê hoặc." Hứa Kiến vừa chạy một bên jing cáo nói: "Phải biết bây giờ trước chạy không xong 30 vòng, tiểu muội ngày mai sẽ sẽ không lại cùng người tập thể dục sáng sớm! Nghe ta, thả chậm bước chân điều chỉnh hô hấp, ôn ôn thao!"

Hứa Kiến là hiểu chỉ lấy lý, lấy tình động, từng bước một định thuyết phục Chu Vân. Ai ngờ Chu Vân đầu so với hấn càng linh quang, tốc độ không giảm liền nói: "Cấp độ kia ta sờ một lần lại nói... Ngược lại cũng chạy một nửa, kiên trì nửa biết..."

Đáng chết, Hứa Kiến trong lòng hung hăng mắng. Người này thế nào khó chơi a! Sờ một lần cùng sờ mấy lần khác nhau ở chỗ nào? Phải biết 'Có' cùng 'Vô' khác biệt là trời và đất giữa!

"Xây lão đại, Hứa Thiên tại sao phải luyện tập đi thăng tuyến à?" Chu Vân nhớ tới mới vừa rồi nghi ngờ, không nhịn được hỏi.

"Ai là... của người lão đại!" Suy nghĩ sâu xa trung Hứa Kiến theo bản năng trả lời. Sau đó không khỏi hướng hồ đồ diện nhìn lại. Nhìn cẩn thận từng li từng tí từng bước một tiến về phía trước đi Hứa Thiên, không khỏi lãnh đạm nói: "Trời cao đúng là công bình, nó cho người một vật, sẽ để cho người mất đi một vật."

"Lời này hiểu thế nào?" Nghe nói như vậy Chu Vân nhất thời chậm đi xuống: "Hứa Thiên mất đi cái gì?"

Tốc độ chậm lại, Hứa Kiến lập liền khác nhận ra được.

"Nàng cũng không có mất đi cái gì. Chẳng qua là tiểu muội từ nhỏ thông minh hơn người, là trên đời có chừng IQ mãn phần thiếu nữ."

Đánh đòn... Chu Vân một cái sơ xuất, hoa lệ bị vấp ngã xuống đất. Lúc này hấn có thể không phải cố ý ngã nhào, Hứa Kiến quả thực để cho hấn bị sợ hãi.

Ngồi dưới đất, Chu Vân hai mắt hoảng hốt, miệng đầy hàm hồ lẩm bẩm: "Trí lực... Trần đầy... Mãn phần... . Thần đồng? Không! Thần Nữ! Không! Nữ Thần! Hứa Thiên thật sự là Nữ Thần nhé! !"

"Giật mình sao?" Hứa Kiến ung dung nói: "Em gái xác thực rất thông minh, có thể nàng thể năng lại cùng trí tuệ thành ngược lại. Đến nay còn giống như một đồng đũa bé như vậy, thiếu thể lực, không cách nào nắm chặt thân thể thăng bằng. Người xem nàng bình thường đi bộ tổng hội nhún nhảy một cái xoay quanh vòng, giống như khiêu vũ như thế. Thật ra thì Tiểu Thiên là dùng đặc biệt tiết tấu để duy trì thân thể thăng bằng, một khi chạy thẳng bước, lớn nhất khoảng cách sẽ không vượt qua 30 thước thì sẽ bị trật chân té."

Thì ra là như vậy! Chu Vân sáng tỏ gật đầu. Khó trách Hứa Thiên bình thường rất thích kéo người đi bộ, hóa ra đem người làm quái tượng sứ. Bất quá, bị một đại mỹ nữ làm quái tượng, chỉ cần là nam nhân đều sẽ vạn phần nguyện ý.

Chu Vân suy đoán, Hứa Thiên đại khái không hiểu lắm được giữ thân thể thăng bằng, cho nên một mình lúc đi lại, tổng hội từng bước từng bước đến, nhìn như vô cùng ưu nhã, cảnh đẹp ý vui.

"Có phải hay không là thân thể trở mã vấn đề à?" Chu Vân vỗ vỗ trên đầu gối tro bụi, lần nữa đứng lên. Hứa Thiên rất có thể là hạ bàn không yên, mới có thể đưa đến đi bộ dễ dàng ngã nhào.

"Có thể nói là, cũng có thể nói không phải." Hứa Kiến cũng không biết tại sao, lại đành hoang giải thích: "Em gái trở mã rất tốt, người người phương diện đều là tiêu chuẩn địa tỷ lệ vàng. Ngay cả trong lĩnh vực nhân sĩ chuyên nghiệp đều nói Tiểu Thiên giống như một món tác phẩm nghệ thuật, hoàn mỹ được không thể hoàn mỹ đến đâu."

"Vậy tại sao vẫn không thể nắm chặt thăng bằng?" Chu Vân tìm ra ngọn nguồn hỏi. Hứa Thiên vốc người rất đẹp, như vậy xây từng nói, nhất định chính là tiêu chuẩn tỷ lệ vàng. Nên ưỡn lên địa phương thật, nên kiều địa phương kiều, có lỗi có lỗi mê người không phải là không phải là.

"Thế giới chân lý, tự nhiên định luật." Hứa Kiến thờ dài nói: "Chẳng ai hoàn mỹ, Nhân vô thập toàn. Có lẽ hoàn mỹ bản thân liền là thiếu sót... Không người nào có thể giải đáp tại sao. Chỉ có nàng còn đang cố gắng, hết mình có thể vượt qua khuyết điểm."

Chu Vân một hồi trầm mặc, bất tri bất giác nắm thật chặt quả đấm.

Hứa Thiên không phải Nữ Thần... Nàng cũng có mình thiếu sót. Nhưng vì cái gì ta sẽ cảm thấy cho nàng càng đáng kính? Nếu như lúc trước còn có thể ngưỡng mộ, vậy bây giờ lại trở nên cao không thể chạm, không theo kịp.

Vì người hòa ái, thành tích ưu dị, vừa đẹp được mạo có thể Khuynh Thành. Liền giống như Nữ Thần, cho dù bước lên với biển người mênh mông, cũng sẽ bị không tổn sức chút nào phát giác. Như vậy hoàn mỹ người, mọi người chỉ có thể hâm mộ đồ kỳ năng, có thể được bao nhiêu biết đến sau lưng nàng làm cố gắng. Dựa vào Hứa Thiên có thể theo chính mình thi hành lịch trình, liền có thể biết nàng bình thời là như hà yêu cầu mình.

Chu Vân càng nghĩ thì càng cảm thấy Hứa Thiên đáng kính. Không được! Mê muội rồi! Hoàn toàn thất thủ. Hứa Thiên Nữ Thần... Ta muốn sờ một cái! !

Bạn đang đọc truyện *Mỹ nữ lai tập Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 63: Bị sờ một cái

"Oa nha nha nha nha!" Chu Vân đột nhiên một tiếng rống to, trong ký ức Hứa Kiến nhất thời sợ hết hồn. Tiếp tục thiếu niên liền giống một điều bỏ đi giây cương Dã Cầu, phi bôn đi ra ngoài.

"! ! !" Phản ứng lại Hứa Kiến lập tức đuổi theo, tên khốn này uống nhầm thuốc a! ? Thật tốt thế nào nổi điên? Nhìn thiếu niên nắm ngón tay thành chộp, Hứa Kiến dùng chân chỉ suy nghĩ, cũng biết Chu Vân muốn làm gì. Vô luận như thế nào, định muốn ngăn cản đi xuống, tuyệt không thể để cho tiểu muội thua thiệt.

"Hứa Thiên ta tới rồi! Khen thưởng sờ một cái!" Chu Vân một hơi thở chạy như điên, bộc phát ra trước đó chưa từng có lực lượng hướng Hứa Thiên tiến lên. Ngay cả Hứa Kiến cũng bị xa xa quên đi. Các loại hấn cách mỹ nhân không tới năm mét, đang muốn dùng gia truyền bí tịch Song Long Xuất Hải lúc...

"stop!" Hứa Thiên đột nhiên đưa ra tay nhỏ, để ở chạy như bay tới Chu Vân, không để cho hấn tiếp tục đi tới.

Trong nháy mắt chân phanh, stop? Hình như là dừng lại ý tứ, Chu Vân âm thầm suy nghĩ. Chẳng lẽ mình quá mạnh nhưng, Nữ Thần không có chuẩn bị tâm lý thật tốt?

"Khen thưởng! Sờ một cái..." Hứa Thiên ngòn ngọt cười, đưa tay ở trên đầu của hấn sờ sờ: "Không ngừng cố gắng nha! Chạy một vòng, một cái sờ."

"... .." Sau đuổi tới Hứa Kiến nhất thời ngây ngẩn, Chu Vân cũng đứm ngốc rồi. Tình huống có phải hay không nơi nào ra sai? Sờ một cái không phải sờ một cái, mà là bị sờ một cái. Hai cái đại nam nhân cũng không cần đầu óc suy nghĩ một chút, thiếu nữ thân thể làm sao có thể dễ dàng như vậy để cho người khuôn mẫu đâu? Cho dù Hứa Thiên đồng ý, Hứa Thái Nguyệt cũng sẽ không ngồi yên không lý đến. Bây giờ Tiểu Nguyệt mỹ mi không thêm để ý chút nào uống sữa đậu nành, xem tạp chí, hiển nhiên nghĩ thông suốt trong đó kỳ hoặc.

Nhân sinh như giấc mộng không vui, Trúc Lam mức nước, công dã tràng. Chu Vân làm bộ đáng thương nhìn Hứa Thiên, suy nghĩ một chút cũng phải, chuyện tốt như vậy tình, quả nhiên không thể nào rơi ở trên người hấn.

"Ha ha, chớ nhục chí." Hứa Thiên hơi hơi ngắc đầu lên nhìn Lam Thiên: "Nếu như ngày nào người có thể nói cho ta bầu trời ý nghĩa, ta liền cân nhắc một chút dặt tay nha."

"Bầu trời ý nghĩa?" Chu Vân cũng theo ngắc đầu lên, một trận gió nhẹ khẽ vuốt mà qua, bánh răng vận mệnh tựa như sinh mạng như vậy đang vận chuyển, chặt quán quýt một vòng tiếp một vòng. Hết thấy phép tắc tự nhiên căn nguyên, sờ hữu tất cả thứ tự khởi điểm.

"Toàn bộ! Duy nhất!" Chu Vân bất tri bất giác liền nói: "Không trung là tất cả, cũng là duy nhất. Nó Hỗn Độn có thể bao dung hết thảy, sự hiện hữu của nó là độc nhất vô nhị. Ngụ ý đất nước, tượng trưng tự do!"

"A á..." Hứa Thiên trong nháy mắt sững sờ, hai mắt hiếm lạ nhìn Chu Vân.

Thế nào một chút liền đoán được, chẳng lẽ lúc trước nghe qua? Nhưng từ hấn suy tính biểu tình, nhưng lại không giống làm bộ. Quay đầu liếc nhìn im lặng không lên tiếng Hứa Thái Nguyệt, nàng cuối cùng có chút minh bạch biểu muội vì sao lại nhìn trúng thiếu niên.

Cả nhống lại tiến bộ thần tốc, vui buồn thất thường lại cơ trí hơn người. Không, kia không thể dùng cơ trí để hình dung. Ngộ tính mặc dù rất cao, nhưng toàn bộ dùng ở thông minh vật bên trên. Giống như một cơ trí thẳng nhóc ngốc, đều sẽ làm người ta bật cười. Thật thú vị cảm giác, tiểu muội dễ dạy nha!

Thật mong đợi hân gia nhập 'Tinh Không' sau biểu hiện.

"Ta đáp đúng sao?" Chu Vân lòng tin tràn đầy mà hỏi. Mới vừa rồi cảm giác, giống như ban đầu có thể sử dụng tinh thần lực thao tác thiên nhiên vật chất như thế, vô cùng sáng khoái.

"Ừ! Chính biết nha!" Hứa Thiên vui vẻ yên tâm gật đầu. Chọc cho Tiểu Vân đồng chí cao hứng không ngừng quơ múa hai tay hô: "Thiên Thiên! Ta muốn đất đất!"

Chẳng qua là Hứa Thiên cũng không có như ước nguyện của hân: "Bây giờ không được, chạy bộ xong lại nói."

Còn có 30 phút liền bây giờ, Chu Vân còn có hơn hai mươi vòng không có chạy xong, không còn cố gắng lên, hôm nay huấn luyện thể năng nhiệm vụ liền không hoàn thành.

"Oh oh oh! Ta đây phải đi chạy..." Chu Vân ứng tiếng, nhấc chân lại xông ra ngoài.

Vì mỗi một vòng bị Hứa Thiên một cái sờ, Chu Vân toàn lực chạy nước rút. Coi như không thể ăn mỹ nữ đậu hủ, cũng phải để cho mỹ nữ ăn chính mình đậu hủ. Không buông tha bất kỳ cùng mỹ mi cơ hội tiếp xúc, đây mới là lang bà ngoại có biểu hiện.

Chu Vân tập thể dục sáng sớm kéo dài, trước mấy vòng còn có thể trong vòng 1 phút chạy xong, nhưng phía sau lại có khí không có tí sức lực nào hữu tâm vô lực rồi. Cũng còn khá Hứa Thiên vì người phóng khoáng, mặc dù Chu Vân không cách nào ở trong vòng 1 phút hoàn thành nhiệm vụ, nằng như cũ sờ một cái đầu biểu thị khen thưởng. Nữ Thần ân huệ là duy nhất ủng hộ thiếu niên tiếp tục chạy bộ động lực.

Bây giờ mười phút, Chu Vân quá miễn cưỡng cuối cùng hoàn thành huấn luyện thể năng, giống như cái thoát nước Cá trê nằm ở sân cỏ bên trên vù vù thổi hỗn hển. Hiện tại hân ngay cả di động đầu ngón tay khí lực đều không, nếu không phải Hứa Thiên lòng từ bi, kêu Hứa Kiến khiêng hân đi học, hôm nay Chu Vân là nhất định tới trễ.

Chu Vân như là người chết bị Hứa Kiến gánh trên vai, trong lòng cảm thấy phi thường kinh ngạc. Giữa hai người chênh lệch làm sao biết lớn như vậy? Hứa Kiến chạy số vòng cơ hồ là hân gấp đôi...

Hứa Kiến khiêng chỉ còn nửa cái mạng Chu Vân, trong lòng giống vậy rung động không dứt. Hân hôm nay vốn định cho Chu Vân mang đến hạ mã uy, lập ra vượt qua thường nhân nhiệm vụ. Dự định sau khi thất bại hung hăng phê phán một hồi, để cho hân biết mình có nhiều thức ăn. Kết quả Chu Vân lại loạn hồng nhảy loạn chạy xong nhiệm vụ.

Hứa Kiến dù gì từ nhỏ bắt đầu huấn luyện, mới có thể đạt tới hôm nay loại trình độ này. Chu Vân chỉ lần đầu tiên đặc huấn, ngay tại trong vòng một giờ chạy xong 17 cây số, quả thực quá không thể tưởng tượng nổi, thật là người so với người làm người ta tức chết.

Ăn sáng xong trở lại phòng học, Chu Vân trăm năm như một ngày gục xuống bàn. Thật ra thì hôm nay hân rất muốn nghiêm túc học tập, đáng tiếc tập thể dục sáng sớm tiêu hao quá lớn, yêu cầu tạm thời sặc điện, ngủ trước nó một tiết khóa lại nói. Hứa Thái Nguyệt tình huống cũng không kém, tối hôm qua theo Hứa Thiên chơi game chơi đùa đến rạng sáng, sáng nay lại bị ép bốn giờ bò dậy giường chải vuốt. Giấc ngủ chưa đủ là mỹ nữ đại địch, lúc này không bỏ canh đợi khi nào.

Vì vậy, hai người liền ngồi ở hàng sau làm theo ý mình ngủ say...

Mộ gia, từ khi tối hôm qua thấy được Chu Vân thân thủ. Sáng ngày thứ hai, Mộ Phong sẽ đến Mộ lão gia thanh tu hậu viện hồi báo tình hình rõ ràng. Hân đem tối hôm qua ở quán rượu chuyện phát sinh, bao gồm từng Thu Đạo tìm Chu Vân phiên toái quá trình, toàn bộ nhất ngũ nhất thập nói lên lần, nghe Mộ gia lão gia gần khiếp sợ lại hưng phấn.

Nhân tài! Tuyệt đối là một nhân tài! Có thể một đòn giải quyết từng Thu Đạo gia hỏa, nếu như gia nhập thảo nguyên, tuyệt đối là một sự giúp đỡ lớn. Bây giờ thảo nguyên cao thủ nhiều như mây, lại tất cả đều là già dặn viên cũ thành viên nòng cốt. Không có cường hân có lực mới mẻ huyết dịch gia nhập, sa sút là sớm muộn vấn đề.

"Thị trường sức cạnh tranh càng ngày càng lớn a. Tiểu Phong, có biện pháp mời chào sao?"

"Rất khó, Hứa gia thật giống như rất coi trọng hân. Tối hôm qua ngoại trừ Tam ca trở ra, ngay cả từ không lộ diện Tử tiêu thư cũng tới."

"Ai... Nhân tài a... Tại sao chúng ta sẽ không cơ hội này đây."

"Ông nội chó nhục chí, hắc hắc! Thật ra thì cũng không phải tuyệt đối không có cơ hội á." Mộ Phong lúc này giống như con chuột như vậy bên trái liếc liếc, bên phải nhìn một chút, cuối cùng chắc chắn không có những người khác tại chỗ, mới cần Mộ lão gia lộ tai nói: "Tên kia thực lực rất mạnh, bất quá có một trí mạng khuyết điểm... .."

"Ác ác a! ! Có chuyện này?" Mộ gia lão đầu một bên nghe vừa gật đầu, rất là tán đồng sờ mép một cái: "Nam nhân bản sắc, hiểu! Hiểu! Tiểu Phong! Đục khoét nền tảng (thọc gậy bánh xe) nhiệm vụ, liền giao cho ngươi. Coi như chiêu mộ không được, giữ gìn mối quan hệ chung quy không sai."

"Không thành vấn đề! Quán ở trên người của ta." Mộ Phong vỗ ngực nói: "Chẳng qua là, ông nội cũng phải giúp hỗ trợ khuyên nhủ Nhã tỷ Haaa...! Không có năng ta không được nha."

"Ừ... .." Rên rì một trận, Mộ gia lão đầu bắt đầu bất đắc dĩ nhận lời đi xuống: "Được rồi... Ngươi để cho Tiểu Nhã tới. Ta thử cùng với nàng nói một chút..."

Bạn đang đọc truyện *Mỹ nữ lai tập Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 64: Nữ nữ đồng tâm kỳ lợi đoạn kim

Leng keng leng keng... Điếc tai ngọc điếc tiếng chuông tan học vang lên, bất tri bất giác vô tri vô giác lại tan học.

Chu Vân hôm nay không cần phải cửa trường học các loại Hứa Thiên, bởi vì hai người đã hẹn xong tan học cùng nhau ăn cơm, buổi trưa đồng thời tập luyện. Này với hân mà nói, thật là giống như nằm mơ như thế. Mấy ngày trước còn ở cửa trường học giương mắt nhìn giai nhân rời đi, nhưng bây giờ có thể ước hẹn ở cùng nhau ăn cơm. Quan hệ bọn hắn phát triển quả thực quá nhanh.

Chu Vân hưng phấn quá mức, liền phát. Chūn tựa như nói: "Nguyên lai tình yêu muốn tới lúc, thật là ngăn cản cũng không đỡ nổi!"

"Chẳng qua là bạn bình thường mà thôi, thật cao hứng sao? Người có hôm nay còn phải cảm tạ ta." Đã kích người là Hứa Thái Nguyệt cường hạng, nhìn đặc chỉ Chu Vân, nâng một gáo nước lạnh tạt tới: "Lại nói, biểu tỷ yêu cầu rất cao, người bây giờ vẫn chưa thể vào nàng pháp nhãn. Một khi thi vào trường cao đẳng thi rớt, người thì xong rồi đây."

"Miệng mồm muối! Người xong rồi ta cũng không hoàn!" Chu Vân mạnh miệng nói: "Làm bạn bình thường có gì không đúng? Người yêu không cũng bắt đầu từ bằng hữu sao? Tầng tầng xây dựng từng bước tiến dần lên mới có thể thành tựu nghiệp lớn, một bước lên trời chuyện tốt như vậy, chỉ có lúc đang ngủ mới sẽ phát sinh!"

"Thật sao? Vậy mời Tiểu Vân tiếp tục từng bước tiến dần lên thành tựu nghiệp lớn đi." Hứa Thái Nguyệt nhẹ nhàng vén lên tóc quăn, đứng dậy liền đi ra phòng học.

Phải nói Tiểu Nguyệt mỹ mi không ghen đó là giả, mỗi lần thấy Chu Vân dục tới Hứa Thiên, nàng liền không nhịn được muốn làm phá hư. Nhắm mắt làm ngơ, tránh cho thấy không muốn xem tình cảnh chọc người phiền lòng.

"Này! Người đi đâu? Không nói tốt cùng nhau ăn cơm sao?" Chu Vân nhanh chóng đuổi đuổi ra ngoài.

Hứa Thái Nguyệt đột nhiên dừng bước lại, ôm tay nghiêng đầu hỏi "Ta đi không phải quấy rầy các người sao? Đơn độc sống chung cơ hội khó được."

"Không có không có! Có người ở bên người lòng ta đầy thực tế." Nói thật, Chu Vân cũng không Đan Dao Phó Hội dũng khí. Có Hứa Thái Nguyệt ở chính giữa vũ mô điều khiển, bầu không khí sẽ cùng hài rất nhiều.

"Người cần ta?" Hứa Thái Nguyệt nghi ngờ hỏi. Thật ra thì nàng cũng thật muốn đi theo Chu Vân bên người, không đúng vậy sẽ không một mực quăn. Duy nhất sợ hãi chính là Chu Vân cảm thấy nàng cản trở. Hi vọng nàng biến mất...

"Dĩ nhiên!" Chu Vân không chút nghĩ ngợi liền gật đầu một cái. Có cô gái đẹp người hầu có sao mà không làm?

Dài tóc dài quăn xuống không khỏi lộ ra vẻ mỉm cười, Hứa Thái Nguyệt lần nữa bước ra bước chân tiếp tục tiến lên..."Đi thôi, ta cùng người..."

Tới dưới lầu mũi nhọn ban tìm tới Hứa Thiên, ba người đứng ở khóa cửa phòng, người một lời ta một câu bàn đi đâu nhét đầy cái bao tử. Hứa Kiến buổi trưa phải đi quân giáo phục dịch, mỹ nữ hộ vệ chức vụ, chuyện đương nhiên rơi vào Chu Vân trên người.

Cần nhắc tới trường học phạn xá nhiều người hỗn tạp, để cho Hứa Thiên đi lấy cơm không thể nghi ngờ đưa dê vào miệng cạp. Hắn liền đề nghị đi cửa trường học tiệm cơm kêu khoái xan, giá cả không mắc, ba phần thức ăn còn có thể lẫn vào ăn. Quan trọng hơn là không cần lo lắng hai vị mỹ nữ bị người sờ sảng.

Đề nghị của Chu Vân Hứa Thái Nguyệt vô điều kiện tán thành. Ngược lại Hứa Thiên có chút bất mãn, nói hiếm thấy ở trường học ăn cơm trưa, cũng không lãnh hội xuống sân trường sinh hoạt, đi phạn xá xếp hàng xếp hàng đánh một chút cơm, thật là có điểm tiếc nuối.

Cô nàng này hóa ra là không có đi qua phạn xá, cho nên cảm thấy mới mẻ thú vị. Chu Vân có thể vô cùng rõ ràng, người nơi nào bị chợ bán thức ăn còn nhiều hơn. Nhớ năm đó, hắn đi phạn xá cũng liền một cái mục đích, chen chúc nha chen chúc nha! Nơi đó có mỹ nữ liền hướng nơi đó chất a! Sờ một cái liền kiếm lời, ngược lại không có biết đến. Hứa Thiên nếu là đi xếp hàng? Kia phạn xá còn không chen bẻ. Đến lúc đó, cho dù hắn là trường học 1 bá, cũng gánh không được bấy sỏi mảnh liệt.

2-1, Hứa Thiên thảm bại, quyết định cuối cùng đến ra ngoài trường kêu khoái xan. Lúc này Chu Vân không khỏi ở đáy lòng hung hăng cảm tạ Hứa Thái Nguyệt một phen. Cũng còn khá đem nàng cho kéo lên, nếu không một mình đối mặt Hứa Thiên, còn không nàng nói cái gì là cái gì. Bất quá, Chu Vân

thật giống như đánh giá thấp Hứa Thiên hai người sức hấp dẫn. Cho dù không có ở đây phạn xá, có mỹ nữ địa phương chính là từ trường.

Mới ra khu trường học, Hứa Thiên, Hứa Thái Nguyệt hai vị mỹ nữ, lập tức đưa tới một trận oanh động. Lý do không có nó, 'Hứa Thiên giả lâm! Người rảnh rồi nhường đường!' .

Chẳng biết lúc nào, trường học lại dường thành một cái như vậy thói quen. Tan học lúc, chỉ cần có người thấy Hứa Thiên đi ra khu trường học, sẽ âm thanh trước đoạt người, sau đó nhường đường đưa tiễn. Hôm nay cũng không ngoại lệ, làm mỗi học sinh hô to sau này, giữa đường học sinh, bất luận nam nữ cũng nhanh chóng chuyển qua bên đường, hoặc đi hoặc dừng.

Rất nhanh, mọi người kinh ngạc phát hiện, Hứa Thiên cũng không phải là do lão quần gia đi cùng, mà là mang theo nụ cười lạnh nhạt, cúi đầu kéo một tên nam sinh, từ khu trường học đi ra. Hơi chút hiểu scandal đồng học đều biết, tên nam sinh này rõ ràng là trong tin đồn sân trường 'Hung ác loại người' . Hôm qua mới bị toàn trường chỉ đích danh phê bình Chu Vân.

Nhưng mà, càng làm cho chúng người không thể nào tiếp thu được chính là, ở Hứa Thiên phía bên phải, cũng chính là Chu Vân bên tay phải, lại còn kéo một vị khác dường như Thiên Tiên mỹ nữ. Hứa Thiên, Hứa Thái Nguyệt. Một cái tao nhã, một cái thanh thuần tình mạch, vừa vặn hai vai kết hợp, đem phối phối Chu Vân kẹp chặt sống mơ mơ màng màng.

Thiếu niên giờ phút này đã không biết người ở chỗ nào, duy có một cái tinh thần sức lực cười ngây ngô. Cảm giác kia còn như mộng ảo tiên cảnh, quá thần kỳ...

Hâm mộ đồ kị hận, bốn phía truyền tới ánh mắt, đã không thể dùng ánh mắt để hình dung. Coi như siêu nhân bắn ra chết sạch, cũng không như vậy đáng yêu phát sáng... Vì sao hai vị Thiên Tiên mỹ nữ, sẽ thân mật kéo một cái tiền sử học sinh kén? Thật chẳng lẽ là nam nhân không nữ nhân xấu không yêu? Có lẽ ngay cả Chu Vân cũng không biết, bởi vì vì sự xuất hiện của hắn, thanh Phủ nhất trung có bao nhiêu nam sinh thế sau này phải làm một ai thấy cũng thích nam nhân hư.

Thật ra thì, Hứa Thiên dắt Chu Vân, chẳng qua chỉ là thực hiện buổi sáng cam kết, hắn đáp đúng bầu trời ý nghĩa, cho nên mới kéo hắn đi ra cửa trường. Ngược lại nàng thắng bằng năng lực không được, có một quái tượng đỡ đỡ cũng không tệ.

Về phần Hứa Thái Nguyệt, tiểu nha đầu đơn thuần vì cạnh tranh giọng, nếu biểu tỷ cũng đỡ, nàng tại sao không đỡ? Tiểu Vân là nàng tích, ai cũng đừng nghĩ độc chiếm.

Nữ nữ tướng cạnh tranh, tiện nghi Chu Vân. Ở một món lớn hồng ngoại trong tầm mắt qua lại, cũng làm hắn sáng oai.

Đồ kị đi! Các người đám tiểu tử này tận tình đồ kị đi! Lão tử vui vẻ chính là xây dựng ở các người đồ kị trên! Dương dương đắc ý hưng phấn quá mức Chu Vân, không tự chủ liền đem tay tay hướng hai vị mỹ nữ bên hồng chuyển đi, vẫn còn ở hai vị mỹ nữ thon thả bên trên lạng lẽ bóp một cái.

Nam nhân tốt, nam nhân hư, nam nhân hư không có nam nhân tốt được, nam nhân tốt không có nam nhân hư xấu. Nam nhân tốt sở sàng không ăn mỹ nữ đậu hũ, nam nhân hư ăn đậu hũ còn muốn ăn mỹ nữ đậu hũ. Ta đây phải làm một cái trên đời xấu nhất nam nhân tốt, ăn mỹ nữ đậu hũ còn không nên để cho mỹ nữ biết bị sở sàng.

"Nha ha ha... Nha hát hát hát..." Suy nghĩ một chút, Chu Vân không khỏi YIN cười lên. Mỹ nữ không có phát hiện, mười giây đồng hồ sau kế tục. Sờ một cái trong lúc phải dùng dị năng! Một giây biến hóa N giây! Oa cần cần cần thể! Trời cũng giúp ta!

Đang lúc Chu Vân tràn đầy phấn khởi lấy thủ pháp giống vậy, lặp lại gây án hai ba lần sau, Hứa Thái Nguyệt nheo cặp mắt lại cười một tiếng: "Tiểu Vân tựa hồ thật cao hứng đây..."

"Ây... Không có... Không có rồi... Ta không hề làm gì cả nha! Không tin các người nhìn... Thật!" Chu Vân có tật giật mình, rất ngu si địa giang hai tay ra, ý tứ chính mình cái gì cũng không làm!

"Thiên thiên tiện nghi cũng không phải là ai cũng có thể kiếm nha!" Hứa Thiên cũng theo đó cười nói.

"A được? Các người muốn làm gì?" Đang khi nói chuyện, Chu Vân bỗng cảm thấy hai cái tay nhỏ bé rơi vào bên hông hắn hai bên.

Ưc một tiếng, Chu Vân nhìn hai vị cười với Hoa nhi tựa như mỹ nữ, không tự chủ nuốt ngụm nước miếng, trên trán toát ra tí ti mồ hôi lạnh: "Có lời dễ thương lượng, cần gì phải động đao động thương đây..."

Hứa Thiên: "Trời làm vậy, còn có thể thứ cho nha."

Hứa Thái Nguyệt: "Tự gây nghiệt, không thể sống đây."

"Thiên Tru!" Hứa Thái Nguyệt & Hứa Thiên hai vai kết hợp biến thành song kiếm hợp bích, dừng lại ở Chu Vân bên hông hai bên tay nhỏ, trong nháy mắt tới một ba trăm sáu mươi độ xoay tròn. Thiếu chút nữa không có bắt hắn cho sáng đến chết đi sống lại..

Từ khi kiến thức nữ nữ đồng tâm kỳ lợi đoạn kim hiệu quả, Chu Vân không dám tiếp tục làm ác, ngoan ngoan đi cùng hai người đến tiệm bán thức ăn nhanh kêu tiện lợi.

Bạn đang đọc truyện *Mỹ nữ lai tập Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 65: Cứu cô em

Tiệm bán thức ăn nhanh mặc dù không có phạn xá nhiều người, nhưng bởi vì rời trường môn không xa, làm ăn thấp phần lửa nóng, trong tiệm ngoài tiệm cũng ngồi đầy người. Ở Hứa Thái Nguyệt dưới sự đề nghị, ba người quyết định đem tiền lợi mang về lớp học.

Mặc dù trường học mình vẫn quy định không được tại từ ngoài mang tiền lợi nhập trường, nhưng hết thầy quy củ ở Tiểu Nguyệt mỹ mi trước mặt đều là cộp giấy. Nàng rất cường hãn nói với Hứa Thiên, quy củ ý nghĩa tồn tại chính là dùng để đánh vỡ, nếu không chế định nó làm gì?

Nghe nói như vậy, Chu Vân lập tức hết sức phản bác, tránh cho lớp trưởng đại nhân đem nhu thuận làm người hài lòng Hứa Thiên cho làm hư. Đáng tiếc cuối cùng chậm một bước, không tuân theo giáo quy chuyện Hứa Thiên từ chưa thử qua. Bây giờ bị Hứa Thái Nguyệt nói một chút, hai mắt nhất thời ánh sao lóng lánh nóng lòng ngọc thử...

Vì chiếu cố mỹ nữ, Chu Vân xung phong nhận việc thay hai vị Đại tiểu thư gọi thức ăn. Ghi nhớ thực đơn sau, liền nhanh chóng chen vào tiệm bán thức ăn nhanh kêu tiền lợi. Hứa Thiên muốn một phần Cà Chua trứng tráng, Hứa Thái Nguyệt muốn một phần mùi cá quả cà, Chu Vân mình cũng điểm một phần ớt xanh thịt trâu. Hẳn là thịt động vật, không có thịt ăn không ngon. Với quất từ như thế...

Sờ sờ túi, đếm đếm phiếu phiếu. Ba phần thức ăn, một phần sáu nguyên, tổng cộng mười tám. Ân ân! Tư bản đủ, còn có thể mua hai bình Tam Nguyên nước chanh, ba người uống. Ha ha ha ha... Kiếm lời kiếm lời! Áo tưởng vô hạn Chu Vân, vội vàng hướng ông chủ muốn rồi hai chai nước chanh cùng bốn cái ống hút! Dự định cùng hai vị mỹ nữ chia đều nước trái cây, ở người xem trước mặt diễn ra tiểu nhi không thích hợp. Người hít một hơi ta hít một hơi, Bruce Bruce thôi bóng ngấm...

Ước chừng đi qua năm phần loại, Chu Vân rốt cuộc lãnh được tiền lợi. Ngay tại hân chuẩn bị đi ra tiệm com lúc, chuyện phiền toái xảy ra.

Chu Vân bọn họ chỗ tiệm com, ở vào thanh Phủ nhất trung phía nam 500m. Thanh Phủ nhất trung cùng ba bên trong cách nhau không xa, ước chừng hai km tả hữu. Có lẽ này quán com vật mỹ giới liên, ba học sinh trung học thường thường sẽ chạy đến nơi này dọn com. Vì vậy làm ăn đặc biệt lửa nóng, đồng thời cũng dung dễ xảy ra chuyện. Nghĩ lúc đó Chu Vân còn ở đây với Hoa hân ác đầu qua...

"Đúng, thật xin lỗi. Ta không phải cố ý..." Một cô thiếu nữ Thanh Âm truyền tới, để cho Chu Vân cả người run lên. Lập tức dừng bước chân lại, Tương linh?

Một nhiên quay đầu, Chu Vân thất vọng phát hiện, đó cũng không phải là chôn giấu tại chính mình sâu trong tâm linh ưu thương. Chẳng qua là nàng thanh âm nói chuyện rất quen thuộc, giống như Tương linh u mê gây họa lúc giòng của.

"Sax! Cũng xuất ra đến ta khó nha thượng rồi! Còn không phải cố ý?" Chính đối với thiếu nữ phía trước, là một gã tóc ngắn tiểu tử, hân chỉ đẩy quần mặt đầy vẻ giận dữ nói: "Không cho ta cái giao phó, hôm nay ngươi đừng nghĩ đi ra tiệm com một bước."

Thiếu nữ là thanh Phủ ba học sinh trung học, bởi vì nàng mặc ba Trung tá phục. Trên người treo cái bạch khăn ăn, đại khái là tới chỗ này đi làm. Tướng mạo thanh tú tịnh lệ, chọc người sinh liên, cùng tinh thông ăn mặc diêm dúa hình mỹ mi Thẩm Ân Đình đối lập với nhau, thuộc về cất giữ bản con gái cung hình mỹ nữ.

"Ta... Ta thật không phải cố ý." Thiếu nữ nhìn không xa tóc vàng thiếu niên, thanh âm dần dần giảm dần nói: "Ta là bị hân trật chân té..."

"Cô nàng, không thể nói lung tung được, mọi việc phải nói chứng cứ, ai vấp người? À? Các người thấy sao? Nhìn thấy không? ..." Nên tóc vàng thiếu niên quay đầu lại hướng hân đối hỏi.

"Không có, không có! Chúng ta cái gì cũng không thấy..."

"Nha! Ta thấy được! Gặp lại người bị cô nàng đá một cước! Ô kìa! Vậy nhất định rất thương!"

"Ha ha ha a..." Ngồi ở tóc vàng thiếu niên sau lưng mấy người, người một lời ta một lời nào lên trò cười tới.

Lần nữa nhìn về thiếu nữ, tóc vàng thiếu niên tàn bạo nói: "Chính mình không có mắt rồi coi như xong, còn oan uổng người tốt. Đá ta một cước tính thế nào? Tiền thuốc thang, tinh thần tổn thất phí, tâm linh trấn an phí! Thường tiền! !"

"Ta... Ta... Ta..." Lúc này tiểu mỹ nữ luống cuống, đối mặt một đám không nói lý vô lại, nàng căn bản không biết như thế nào ứng biến. Cũng may chủ quán com lập tức chạy tới.

"Mấy vị tiểu ca thật ngượng ngùng, nàng mới tới cái gì cũng không biết. Làm việc vụng về, bữa ăn này com do bỏn điểm chi tiêu..." Chủ quán com hơi ngưng lại, quay đầu liền hướng u mê thiếu nữ mắng: "Còn ngó ra làm gì? Ngay cả một thức ăn cũng bung không được, lần đến phòng bếp rửa chén đi!"

"Tốt! tốt! Ta đây phải đi rửa chén!" Thiếu nữ ý vị gật đầu, xoay người liền đi. Nàng cũng biết ông chủ đang giúp mình, bây giờ không rời đi, chờ một hồi chỉ sợ cũng không đi được.

"Đi đâu đi?" Tóc vàng thiếu niên một cái bước dài ngăn trở thiếu nữ đường đi: "Một bữa com là có thể tiền bồi thường à? Móng heo cũng bị đại gia chân đáng tiền sao? "

"Còn có quần của ta, biến thành như vậy ngươi muốn ta thế nào biết người?" Tóc ngắn thiếu niên cố ý run lên quần, nhân mô cầu dạng nói: "Nó nhưng là nhân hiệu nổi tiếng, nói ít cũng phải theo mấy thiên!"

"Ta, ta không có tiền... Ta giúp ngươi giặt tốt lắm..." Tiểu cô nương nghe một chút muốn ketch xù tiền bồi thường, nhất thời ngây người, nàng ở nơi này đi làm một tháng cũng không kiếm được năm sáu trăm. Tóc ngắn thiếu niên quả thực ngoan độc, câu nói đầu tiên đem thiếu nữ làm cho mũi thon nuốt nuốt cặp mắt uông uông.

Oành! ! Một cái tát vỗ vào trên bàn ăn, tóc ngắn thiếu niên khí thế hung hăng mắng: "Giặt rửa muối ngươi nha! Một cổ dầu cải vị giặt sạch sẽ không? Hoặc là thường tiền, hoặc là theo đại gia vui đùa một chút. Đoàn người còn ngó ra làm gì? Động thủ bắt người!"

Ra lệnh một tiếng, tóc ngắn thiếu niên bốn phía gia hỏa, không nói hai lời hướng thiếu nữ vọt tới. Chính chủ quán com muốn báo jing cũng không kịp...

"Các ngươi làm gì. Buông ta ra, cứu... Cứu a... A!" Thiếu nữ khủng hoảng không dứt, dùng sức giãy giụa phát ra cầu cứu. Có thể miệng rất nhanh để cho người che, nước mắt cũng hoa lap lap chảy ra. Nàng rõ ràng, bây giờ muốn bị bắt đi, đợi chờ mình đứng là cực kỳ tàn ác dày xéo.

Yêu cầu cầu các ngươi... Ai tới cứu ta... Thiếu nữ khóc không thành tiếng, nhìn bốn phía bởi vì sợ hãi mà không dám lên trước đám người...

Tại sao... Tại sao sẽ như vậy? Tại sao nhiều người như vậy, lại không có một nguyện ý giúp nàng?

Tuyệt vọng chính chậm rãi ép tới gần, thiếu nữ thể lực dần dần biến mất, bất kể sao giãy giụa, cuối cùng vẫn là bị hai tên côn đồ liên thủ nâng lên. Uớt át hốc mắt nhìn không giống Lam Thiên, thiếu nữ phát ra sau cùng gào gào: Thương Thiên. Van cầu ngươi... Cứu ta... .

Từng có thời gian, nàng hướng Thương Thiên cầu nguyện. Chẳng qua là ngày đó kỳ tích xuất hiện, nàng bị một vị thiếu niên cứu... Nhưng mà, hôm nay kỳ tích sẽ còn liên tiếp xuất hiện sao?

Thiếu nữ tên là Liễu Thanh, là thanh Phủ ba bên trong học sinh lớp mười hai. Tình trạng gia đình không tốt lắm, gần đây mẫu thân lại bị bệnh, muốn kiếm ít thuốc phí thay mẹ chia sẻ, nàng không thể làm gì khác hơn là đầy đủ lợi dụng sau khi học xong đã đến giờ bên ngoài đánh một chút công phu.

Chủ quán com là nhà nàng phụ cận hàng xóm, nghe nói Liễu Thanh tình huống gia đình sau, liền đề nghị để cho nàng tới tiệm com đi làm thêm. Ngược lại tiệm com làm ăn thịnh vượng, nhiều người người giúp cũng tốt. Ai ngờ bởi vì Liễu Thanh đáng đáp tình lệ, lại bị phụ cận côn đồ cho để mất tới.

Tóc ngắn thiếu niên thật ra thì cũng là thanh Phủ ba học sinh trung học, bởi vì trung học đệ nhất cấp đánh nhau tổn thương người bị nghi lõp một năm, cho nên bị Liễu Thanh thấp hai giới. Không việc gì thường xuyên cùng côn đồ đầu đường qua lại, tiếp theo Hoa hân sau trở thành trường học 1 bá, bình thường thích tới tiệm com uống miễn phí nước trà. Nếu không phải gây chuyện, ông chủ cũng do bọn họ đi. Mấy ly trà nước đổi một bình an, nói thể nào cũng đáng giá. Bất quá, từ khi Liễu Thanh đến tiệm com đi làm thêm sau, đám côn đồ này liền bắt đầu ngưng động.

Tóc ngắn thiếu niên thật sớm liền đối với Liễu Thanh sinh ra tà niệm, lại nói một cái như nước trong veo tiểu cô nương, xuất hiện ở một đám tình lực thịnh vượng côn đồ trước mặt, ngươi để cho bọn họ như thế nào nhẫn nại? Trải qua một phen thương nghị, mấy người liền thông đồng tốt quý kẻ, quyết định liên quan mỹ nữ một gáo. Sau chuyện này còn dự định ghi xuống video lợi dụng điểm yếu uy hiếp người khác Liễu Thanh, đem uy bức lợi dụ đùa bỡn trong lòng bàn tay.

Liễu Thanh nhắm hai mắt lại, nước mắt do gò má chảy xuống. Hồi tưởng lại người vây xem ánh mắt thương hại, hôm nay sợ rằng sẽ không có người tới cứu nàng..

Đáng tiếc, nàng đoán sai rồi. Gần đây bọn côn đồ vận khí tựa hồ không tốt, bọn họ chẳng những chọn sai rồi địa điểm, còn chọn sai rồi thời gian. Không tìm đường chết thì không phải chết đụng vào Chu Vân vị này coi kim tiền vị phần thổ, coi mỹ nữ vì thượng đế chủ nhân.

Ta lạc cái đi! Ban ngày hóa nhật bên dưới cường đoạt dân nữ, thật coi ngươi Chu đại gia ta trong suốt tới? Buông xuống tiện lợi, nhéo một cái xương tay, Chu Vân thần không biết quỷ không hay đi tới tóc ngắn thiếu niên phía sau. Xuất kỳ bất ý đánh lúc bất ngờ.

Oa sát! Chu Vân đập lên một cước, đối phó ác nhân liền muốn dùng ác tay của người đoạn, đánh lên vương đạo!

"A..." Hét thảm một tiếng, tóc ngắn thiếu niên từ chỗ ngồi bay ra ngoài, trực tiếp đánh về phía tóc vàng thiếu niên.

Chương 66: Bầu không khí là muốn nổi lên tích

Chuyện đột nhiên xảy ra, bọn côn đồ chẳng ai nghĩ tới trên đường sẽ có người hỗ trợ. Thế đạo này còn có dám làm việc nghĩa người tồn tại? Thật bất khả tư nghị. Kết quả, tóc ngắn thiếu niên cùng tóc vàng thiếu niên đồng thời té ngã trên đất, bọn họ ngay cả một tia phản ứng đều không.

"Viết mọi người! Ai đá ta!" Tóc ngắn thiếu niên đột nhiên từ dưới đất chống lên, cũng không quay đầu lại mắng: "Hắn M muốn chết sao!"

"Há mồm bĩ cứt chó còn thúì, không có điểm tư chất. Hôm nay lão tử sẽ dạy ngươi như thế nào dùng miệng hôn đất đai!" Chu Vân chống nạnh, cặp mắt lạnh nhạt nhìn một đám côn đồ.

Trộm có câu Nghĩa, hắn đã từng cũng là lưu manh, nhưng xưa nay không liên quan ép người làm gái điếm, khi dễ người già yếu bệnh hoạn các loại chuyện. Kia đã vượt qua làm làm người ranh giới cuối cùng, thật là ngay cả sức sinh cũng không bằng. Đối phó loại người này, hắn xuất thủ không chút lưu tình, có thể đánh một là một cái.

"Vây quanh! Đem hắn vây quanh, đừng để cho người chạy!" Bị đẩy ngã xuống đất tóc vàng thiếu niên, thấy đối phương chỉ có một người, lập tức hướng đồng bọn phát ra mệnh lệnh không chể tnh cảnh. Một trong số đó là không để cho Chu Vân nhân cơ hội chạy ra, thứ hai là phòng ngừa người nhiều chuyện rồi đi báo jing.

"Điểm trường, chúng ta nhanh lên báo jing đi..." Nhân viên tiệm thấy tình huống nghiêm trọng, lập tức biên soạn tin nhắn ngắn chuẩn bị báo jing. Dưới tình huống này gọi điện thoại không quá có thể, muốn cho bãi săn côn đồ phát hiện liền không xong.

"Ai, lại phải hao tài tiêu tai rồi..." Chủ quán com thấy Chu Vân đang trảng, treo lên tâm thoảng để xuống, đồng thời cũng bội cảm nhức đầu xoa trán một cái. Tiêu tử này làm lên chiếc tới nhưng là tai nạn...

Chu Vân là ai, điểm trường vô cùng rõ ràng. Năm trước còn dẫn người ở trong tiệm com ác đấu một trận, đem sở hữu tất cả chén đĩa cũng đập cái nát bét. Sau chuyện này điểm trường còn làm qua điều tra, biết hắn là thanh Phủ nhất trung lão đại, được gọi là 'Bạo phong' nam nhân. Mọi người thật giống như gọi hắn gió lốc ca cái gì.

Muốn điểm trường quên một cái đập chính mình tiệm gia hỏa, thật là có điểm độ khó. Khi đó giống như cũng là vì cô gái nổi dóa, không nghĩ tới mấy năm sau hôm nay sẽ nội dung cốt truyện tái diễn. Để cho an toàn, phòng ngừa sự tình làm lớn chuyện, điểm trường hay vẫn là lặng lẽ phát jing tin. Bây giờ báo jing có lẽ chậm nhiều chút, nhưng tới trễ dù sao cũng hơn không tới được, an toàn là số một, tiệm com còn phải làm ăn.

Thật ra thì jing xét sẽ tới trễ rất bình thường, ai để cho bọn họ không thể biết trước tương lai cùng Bước Nhảy Không Gian. Hiểu vạn tuế...

"Ta để cho ngươi phách lối!" Đinh! Tóc ngắn thiếu niên nhanh chóng lấy ra Tiểu Dao chỉ hướng Chu Vân. Hắn không tin Chu Vân ở đao trước mặt còn dám tiếp tục phách lối.

Ai ngờ không như mong muốn...

Ba lap! Một đòn tốc độ ánh sáng! Tóc ngắn thiếu niên còn chưa hiểu tình trạng, giống như Chu Vân lời muốn nói tê liệt ngã xuống, dùng miệng hôn đất đai.

Một cước giẫm ở 'Tóc ngắn' trên người, Chu Vân vứt bỏ trong tay gỗ vụn, vỗ tay một cái: "Ngốc. B, dao gọt trái cây có thể so sánh bằng ngòi tốt dùng?"

Tình thông PK Chu Vân vô cùng rõ ràng, một mình đấu bảy nhất định phải linh động, bên người sở hữu tất cả vật chất đều là vũ khí, sẽ không vận dụng sẽ chờ bị người ngược đi.

Làm chứng một màn này người xem, không khỏi trong lòng thờ dài nói. Tiêu tử này, quá hèn hạ, quá bi ối! Đồng thời cũng có một loại không nói ra được sáng khoái. Nhìn bất chấp vương pháp phách lối ác liệt ác ôn âm âm ngã xuống, đoán người đều cảm thấy thập phần hả giận.

"Ta nói tại sao vẫn chưa ra, nguyên lai huyền não chính vui mừng." Hứa Thái Nguyệt đợi hơn mười phút, cũng không thấy Chu Vân đi ra. Bụng xì xào rêu lên không ngừng, cuối cùng không nhịn được đi vào tiệm com, dự định tìm hiểu ngọn ngành.

Một đám phách lối côn đồ, một vị Sở Sở thiếu nữ, cộng thêm một cái cầm thú anh hùng. Thông qua đơn giản phân tích, Hứa Thiên hai nhân mã bên trên hiểu được sự tình đại khái.

Nhìn mặt đầy hưng phấn Hứa Thiên, Hứa Thái Nguyệt khóe miệng cũng hơi nhếch lên. Từ nhỏ hai nàng liền không chịu được tịch mịch, một cái thích gặp chuyện bất bình, một cái thích gây rắc rối. Tóm lại chuyện tốt chuyện xấu chuyện thất đức từ làm không ít. Mắt thấy có vui từ có thể tìm ra, hai vị cơ trí thiếu nữ lại mở dùng đầu óc rồi.

Muốn không đánh mà thắng chỉ binh. Muốn sử bọn côn đồ nhút nhát trở ra. Bắn vào Chu Vân một người cương quyết, còn không cách nào dao động hiếp bọn họ. Điều động người vây xem chính nghĩa cảm mới là thượng sách! Đoàn kết chính là lực lượng, chỉ có tập thể làm áp lực mới có thể cường chế đi dòi ác ôn.

Vì vậy, Hứa Thiên lặng lẽ ngồi xổm người xuống nắm cái mũi nhỏ hô: "Đại ca ca lợi hại! Chính nghĩa tất thắng, chúng ta ủng hộ người! Cố gắng lên nha!" Sau đó còn ba lạp ba lạp dùng sức vỗ tay...

"Được ! Đánh thật hay!" Hứa Thiên háng giọng một cái, hùng dũng oai vệ khí thế bùng bùng tiếp tục hô: "Soái ca vô địch! Ủng hộ người!"

Tốt bầu không khí dù sao phải nổi lên, có người công khai ủng hộ chính nghĩa, vây xem người hiểu chuyện cũng hô lạp lạp theo gió nâng lên. Trong lòng đang thoải mái địa mọi người nhất thời nhiệt huyết sôi trào.

"Đứng ! Tiểu tử, chúng ta ủng hộ người! Chính nghĩa tất thắng!"

"Đánh hán! ! Chính nghĩa tất thắng!"

Tiệm cơm học sinh, công nhân, nhân viên tiệm, ở Hứa Thiên khéo léo cảm ứng xuống đoàn kết lại, ý vị ủng hộ Chu Vân. Ngược lại nước miếng nhiều không cần tiền, kêu lên hai câu chính mình chính là chính nghĩa sứ giả.

Bầu không khí trở nên lửa nóng, Hứa Thái Nguyệt cũng không cam chịu rơi ở phía sau, lặng lẽ lẩn vào đám người nghiêm trang đạo mạo nói: "Ồ... Vị kia hình như là thanh Phủ điện thoại di động, gió lốc ca đây..."

"Cái đó gió lốc ca ai nhĩ? Nghe thật giống như rất mạnh nha!" Hứa Thiên cố làm nghi ngờ hỏi. Mặc dù không rõ ràng Chu Vân vì sao lại có cái này năng lực thấp tước hiệu, nếu Hứa Thái Nguyệt nhắc lên, nàng cũng thức thời phối hợp làm việc.

Toàn... Gió lốc ca! ! ! Tại chỗ côn đồ không ít là Hoa hân tiểu đệ, ban đầu vây công Hứa Thái Nguyệt lúc đều tại tràng. Khi nghe thấy gió lốc ca ba chữ lúc, bọn họ nhất thời ngẩn ra. Tên kia cũng không thể dùng 'Người' để hình dung. Nếu như người nọ là gió lốc ca, đừng nói chỉ có bọn họ năm sáu cái huynh đệ, coi như kêu nửa người cả xe tới cũng uống công. Đêm đó Chu Vân đơn độc đối kháng hơn ba mươi người kinh khủng oai hùng, nhưng là in dấu thật sâu ở trong lòng bọn họ. Đáng tiếc ngày đó hém nhỏ quá mờ, bọn họ không cách nào thấy rõ Chu Vân bộ dáng...

Tóc vàng tiểu tử nuốt ngụm nước miếng, quan sát tỉ mỉ lại. Từ dáng bóng người nhìn, hai người quả thật rất giống...

Nhún nhún vai, Chu Vân bĩu môi nói: "Gió lốc ca? Là ai vậy? Tên khốn này ta cho tới bây giờ chưa từng nghe qua..." Dừng lại, hán lại lần nữa bổ sung nói: "Ta gọi là Chu Vân! Chu đại hiệp! Cũng nhớ kỹ cho ta lạc!"

Hiếm thấy làm trở về anh hùng, làm sao có thể không lưu lại đại danh? Chu Vân YY nghĩ đến, gió lốc ca không ngoài là tên côn đồ, căn bản không có thể cùng đại hiệp tương bản về, thật là ở bôi đen chính mình vĩ đại hình tượng.

Làm bọn côn đồ nghe được không phải gió lốc ca lúc, từ thể xác và tinh thần thờ phào một cái. Có thể phía sau Chu Vân nói thẳng ra vốn tên là, lập tức liền đem hán hách một cái nhảy. Thiếu niên trước mắt, quả nhiên chính là đêm hôm đó ra tay đánh nhau quái thai nhé! Hôm nay sao xui xẻo như vậy? Lại gặp này biến thái...

"Sao... Làm sao bây giờ? Nếu không tránh đi..." Tình huống có biến, quần chúng cũng cao hô khẩu hiệu ủng hộ chính nghĩa. Hại cho bọn họ kinh hãi không thôi, rất sợ mọi người nhiệt huyết quá mức hợp nhau tấn công.

"A ~ rất tốt! Rất tốt a! Hôm nay trạng thái không được, rút lui trước..."

"Đứng nha đứng nha! Ta đau bụng, tiệm cơm này đồ vật không vệ sinh." Côn đồ tiểu đệ rồi rít thảm nói, với kia chết biến thái đánh nhau, ta không nghĩ ra nhĩ? Vài tên gặp qua Chu Vân cường hãn gia hỏa, đã sớm nửa đường bỏ cuộc rồi. Hoa hân đến nay còn nằm ở bệnh viện, phỏng chừng không có một hai tuần lễ đừng nghĩ bình thường đi bộ.

Hứa Thái Nguyệt cùng Hứa Thiên hài lòng gật đầu. Bầu không khí điều động, hù sợ hiệu quả không tệ, bọn côn đồ hai chân bắt đầu phát run, lộ vẻ nhưng đã mất đi chiến ý. Chỉ cần Chu Vân theo nấc thang để cho bọn họ thối lui, song phương liền có thể tất cả đều vui vẻ. Chẳng qua là, người định không bằng trời định, ngày coi là không bằng ta coi là...

Bạn đang đọc truyện *Mỹ nữ lai tập Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 67: Dị Năng giả phát hiện

Làm nữ nữ môn cho là sự tình có thể không đánh mà thắng hòa bình giải quyết lúc, Chu Vân lại hùng .

Có lẽ làm chuyện xấu liên nhất định phải bị trừng phạt. Không đợi còn đồ chạy ra, Chu Vân hai tay liền nắm lấy hai người tà ác cười nói: "Chớ vội đi, gặp nhau là duyên, chúng ta còn không có hiểu nhau đây."

"Đại... Đại hiệp, son thủy có gặp nhau, chúng ta sau này gặp lại." Một tên trong đó còn đồ nổi da gà nói. Bị cái đàn ông nhìn cười tà, khỏi phải nói nhiều chán ghét.

"Hừ hừ..." Chu Vân một trận làm người ta giận sôi cười gian, làm bộ làm tịch nói: "Trời làm vậy, còn có thể thứ cho. Tự gây nghiệt, không thể sống."

"... .." Hứa Thái Nguyệt & Hứa Thiên. Lời này nghe tới sao quen thuộc như vậy đâu?

"Nói thật hay! Tiểu ca! Chúng ta ủng hộ ngươi! jững ác trừng phạt gian! Cố gắng lên a!"

"Không sai! Tự gây nghiệt, không thể sống! Hung hăng giáo huấn bọn họ!" Bây giờ ngay cả chủ quán cơm cũng không nén được trong lòng lửa nóng, lớn tiếng cho Chu Vân khích lệ: "Thắng mời ngươi uống H trâu!"

"Là... Là hán..." Liễu Thanh sửng sờ gương cái miệng nhỏ nhắn kinh ngạc nhìn Chu Vân. Thương Thiên hiển linh... Hán... Xuất hiện!

Sự tình phát triển quá nhanh, trong nháy mắt tựa là Võ Lâm thảo tặc tình cảnh. Bọn còn đồ không rảnh tự lo, có thể tránh cũng lạng lẹ lưu, Liễu Thanh cũng trùng hoạch tự do trốn vào đám người. Chẳng qua là Chu Vân xuất hiện, quả thực làm nằng kinh ngạc... Là trùng hợp? Hay vẫn là duyên phận? Tình hình hãy cùng ngày đó không sai biệt lắm..

"Ta biết sai rồi vẫn không được, có thể dễ trước tay sao?" Bị nhéo chỗ ở còn đồ yếu ớt hỏi. Hôm nay kết quả chuyện gì xảy ra? Thế nhân chính nghĩa cảm đột nhiên tăng vọt 300%.

"Mọi người cầu nguyện sẽ trở thành học sinh mới lông lảnh, hóa thành chính nghĩa tia sáng con đường, vì bảo vệ thế giới tương lai, đừng khí cùng lực lượng cái búng cách mạng! Các ngươi đám này ác ôn, liền ứng bị trời cao khiển trách!"

Có cơ hội đùa quá lớn, Chu Vân ý vị vừa nói không giải thích được nói nhảm. Nhưng đoàn người lại nghe say sưa hăng say, nước đọng như thế cuộc sống yên tĩnh, vén nổi sóng là có thể gặp không thể cầu.

Tựa như đầu rác rưởi như vậy, Chu Vân hay tay nâng lên hất một cái: "Thiên Tru!"

Giống vậy địa hai chữ từ trong miệng hán nói ra, Hứa Thiên hai người cảm giác hết sức ra sức. Chỉ thấy hai gã còn đồ Hỏa Tinh dụng Địa Cầu tựa như bay ra ngoài.

Thấy tình cảnh này mọi người đều kinh hãi, một tay ném một người, còn bay ra hơn 10m. Kia phải bao lớn bắp thịt?

Ồ... Kỳ quái a... Lực lượng tựa như nhân phẩm bùng nổ như thế, trong nháy mắt tuôn ra ngoài. Chu Vân kinh ngạc nhìn hai tay, hán chỉ muốn đẩy ngã hai người, kết quả đem người ném ra hơn 10m. Cảm hai quả đấm, Chu Vân dần dần nhớ lại. Vừa mới trong lòng tựa hồ có cái gì bị xúc động, chẳng lẽ đó là vận dùng sức mạnh bí quyết? Ban đầu hán có thể đủ giậm chân đá vụn, thật giống như cũng có loại cảm giác này.

Hứa Thiên nhỏ căn môi đồ mộng, cặp mắt sáng lên nhìn Chu Vân. Dị năng! Tuyệt đối là dị năng! Người bình thường không thể nào ừng có lực lượng cường đại như vậy. Từ hán mờ mịt tư thái suy đoán, Tiểu Vân tựa hồ còn không có phát giác tự thân có siêu năng tiềm lực.

"Kinh ngạc sao?" Hứa Thái Nguyệt khoanh tay, chậm rãi đi tới Hứa Thiên bên người, sâu kín ngang đối phương liếc mắt nói: "Hán còn chưa ra hết thực lực đây."

"Ân ân! Người ta bị gạt mình nha!" Hứa Thiên thần thái sáng lạng nói: "Nếu như biểu muội đại nhân có thể nói cho Tiểu Thiên 'Một ngón kia' là cái gì, người ta sẽ kinh ngạc hơn nha!"

Nếu như Chu Vân ừng có sức mạnh hình dị năng, vậy tuyệt đối sẽ trở thành các các Guild lớn mời chào đối tượng. Dù sao dị năng có rất nhiều phương diện, thực dụng, hoa lệ, có cũng được không có cũng được (gọi tắt phế vật dị năng). Chiến đấu loại lực lượng hình thuộc về thực dụng tính cao vô cùng dị năng một trong, bất kể từ góc độ nào phân tích, đều là các các Guild lớn cần nhân tài.

"Quên... Là kia một bài đầu? Say Thanh Phong? Từng nhớ hay không?" Hứa Thái Nguyệt giả bộ ngu nói.

Những không phải đó ca tên gọi sao? Hứa Thiên không nói chu chu mô. Sớm biết biểu muội sẽ không dễ dàng tự nói với mình, xem ra chỉ có chạy đầu óc bộ Tiểu Vân lời nói á. Sợ rằng chính mình thật nhìn lầm, là vàng sẽ có lúc phát quang, khó trách Tiểu Nguyệt biểu muội sẽ thất thủ..

Ở Hứa Thái Nguyệt dẫn dụ xuống, Hứa Thiên tiến vào trầm tư. Chu Vân đến tốt cùng là một người như thế nào đâu? Mới đầu gặp mặt rất ngu rất ngây ngô, giống như một tình thánh bán thăm mển cuồng, nguyện ý ngày ngày ở cửa trường học chờ mình. Có thể giấu ở sau lưng nhưng là cái địa địa đạo đạo còn đồ đầu lĩnh, cũng lại đạt được biểu muội coi trọng. Từ ngày khác thường biểu hiện đến xem, đức hạnh tề nhị có chút tội tệ, dùng sắc lang hình dung không một chút nào quá đáng. Nhưng là...

Nhìn về anh hùng như vậy hướng bốn phía ôm quyền phát tay Chu Vân, Hứa Thiên bỗng nhiên cảm thấy một trận buồn cười. Tùy tiện thông minh vật không ngừng, nhưng tâm địa coi như không tệ. Tuy nói thấy mỹ mắt mờ, lại theo hưng tới, thật lòng đối đãi người. Không làm bộ, không che giấu, rất chân thực...

Hứa Thái Nguyệt tràn đầy vận vị thanh âm, bỗng nhiên sâu kín truyền tới: "Phật viết: Nữ nhân hiếu kỳ nam nhân, liền là thích hấn thời điểm."

"A á." Hứa Thiên giật mình một cái, buồn cười nói: "Thần viết: Lòng hiếu kỳ có thể trong nháy mắt giết cấp lâu kitty, không đúng Tiểu Vân không phải uông chó mà là Mimi nha!"

"Trời biết đây ~~~" Hứa Thái Nguyệt ý vị thâm trường thờ dài nói. Sau đó lặng lẽ nằm ở Chu Vân bên tai: "Khục khục khục khục khục khục ~! Khục khục khục... .."

Tiểu Nguyệt mỹ mi bụng có thể đói bụng lắm, Chu Vân để cho nàng các loại lâu như vậy còn không thức thời. Lại với một đám người không liên quan rảnh rỗi trò chuyện, không muốn sống đúng không. Lại nói, chờ một hồi dân jing chạy tới, sự tình coi như không kết thúc rồi.

Sau lưng một trận âm gió thổi qua, Chu Vân trong lòng bỗng cảm thấy bất an. Hứa Thái Nguyệt nhắm vào tính ho nhẹ, bị dọa sợ đến hấn mồ hôi lạnh thẳng bão. Chính mình vì nhất thời sung sướng, lại đem hai vị Đại tiểu thư cho rau trộn rồi. Thảm rồi..

"Tiểu Vân rất uy phong đây." Tiểu Nguyệt mỹ mi nịnh nọt rồi câu, sau đó không mặn không nhạt nói: "Ta đói rồi, người xem đó mà làm."

Nhìn làm? Còn có thể làm sao! Đắc tội hứa đại kíp trường, dẫn 'Tien lợi' xác suất sẽ trong nháy mắt tăng lên 300%. Kịp phản ứng, Chu Vân lập tức nhắc lên trên bàn khoái xan nói: "Đói nha! Ăn tien lợi đi!"

Tươi đẹp! Tiệm com người vậy xem đột nhiên phát giác, chẳng biết lúc nào trước mắt lại vắng ra hai vị dung mạo như thiên tiên thiếu nữ. Nam nữ lão ấu hết thảy bị các nàng trấn áp, Anh Hùng Quang khoen nhất thời để cho người đẹp phong thái che giấu. Quần chúng không khỏi ngáy ngô trề mà nhìn hai vị xuất trần thiếu nữ.

"Đi!" Hứa Thái Nguyệt không nói nhiều nói, khoanh tay đem hất đầu liền xoay người rời đi. Mọi người cũng tự giác nhường ra Đại Đạo cung mỹ nữ chuyên dụng.

Không có bất kỳ chừa chỗ thương lượng, cũng không dám trả giá. Phạm sai lầm Chu Vân đôi tay nhắc hai túi hộp com, đành hoảng đi theo. Bất quá, trước khi đi, Chu Vân tựa hồ nhớ tới cái gì, đột nhiên ngã trở lại. Ở đoàn người ánh mắt kinh ngạc bên trong kéo ra tủ lạnh, thập phần tự giác cầm lon H trâu.

Đệt! Cái này cũng danh hiệu anh hùng à? Bất luận là thực khách hay vẫn là ông chủ, đều có loại tiết khí cảm giác.

"Tạ ơn! Bái bai!" Chu Vân phát tay một cái, ba người dần dần hướng xa xa đi tới. Đợi mọi người kịp phản ứng, bọn họ đã biến mất không còn tăm hơi.

Điểm trường bắt đầu dĩ cười một tiếng, sự tình coi là là giải quyết viên mãn. Tốn kém một lon H trâu cùng một cái băng, bị tưởng tượng muốn tính toán. Coi như trò cười lúc trà dư tửu hậu đi.

Không sai! Chính là hấn! Nhìn đi xa Chu Vân, Liễu Thanh nhớ tới mấy năm trước trợ giúp thiếu niên của mình. Ngày đó nàng cũng là ở nơi này bị người trên lừa... Đang lúc Liễu Thanh nhắc chân đuổi theo cảm tạ lúc, lại nhìn thấy cùng Chu Vân sóng vai rời đi Hứa Thiên hai người.

Mất mát ngừng bước chân... Liễu Thanh phát hiện, hấn tựa hồ không có nhận ra mình. Còn là nói, hấn đã quên chính mình...

Bạn đang đọc truyện *Mỹ nữ lai tập Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 68: Song mỹ đi cùng

"Tiểu Thanh, có khỏe không?" Chủ quán com thấy Liễu Thanh ngơ ngác đứng ở ven đường, liền không nhịn được an ủi. Gặp xui xẻo như vậy chuyện, sợ rằng dọa sợ không nhẹ. Cũng may có quý nhân trợ thủ cứu giúp, nếu không sự tình liền khó khăn thu thập.

"Ừ... Ta không sao." Liễu Thanh khẽ gật đầu một cái. Bây giờ ngay cả bản thân nàng cũng không hiểu, tâm tình của mình tốt hay xấu.

"Tiểu Thanh, ta xem ngày mai người chính là đừng đến tiệm com rồi, tránh cho những tên khốn kiếp kia quay đầu tìm làm phiền người." Chủ quán com

quan tâm nói.

"Nhưng là ta..." Liễu Thanh do dự đáp. Mẫu thân bị bệnh, nếu như không thể kiếm tiền thay nàng phân ưu. Mụ mụ sớm muộn cũng sẽ mệt mỏi suy sụp...

"Đừng lo lắng, ta có cái cũ đồng học ở thanh Phủ nhân dân trung lộ mở nhà quây bán đồ lật vặt. Hẳn gần đây thật giống như bẻ bộn nhiều việc, muốn mời người người giúp coi tiệm. Ta giới thiệu người đi như thế nào?"

"Được." Liễu Thanh khôn khéo nói cảm tạ: "Cảm ơn người, Đặng thúc thúc."

"Ha ha, không khách khí." Chủ quán com cười một cái nói: "Như vậy cần mẫn hiếu thuận nữ, rất khó tìm rồi..."

Liễu Thanh bị người khen ngợi, mặt đẹp hơi đỏ lên. Sau đó không nhìn được ngắm nhìn Chu Vân biến mất con đường. Không biết... Hẳn còn sẽ xuất hiện sao?

"Chờ một hồi ta đem mấy ngày nay tiền lương kết liễu, sau đó cho người quây bán đồ lật vặt địa chỉ, không ra ngoài dự liệu, buổi chiều tan học liền có thể làm việc." Chủ quán com vỗ vỗ Liễu Thanh bả vai, cực kỳ nói: "Thật tốt cố gắng, chúc mẹ của người sớm ngày kang phục." ...

Đầu chuột dò nảo lén lén lút lút, Hứa Thái Nguyệt dẫn hai người, như làm trộm mà đem tiền lợi chở về phòng học. Từ nàng quen việc dễ làm, gấp biến không sợ hãi thần thái suy đoán, tiểu nha đầu bình thường khẳng định làm không ít chuyện này. Hứa Thiên là lần đầu tiên vi phạm quy lệ, cho nên cảm giác hết sức mới mẻ, ăn đồ vật cũng đặc biệt có vị. Trải qua một phen gian khổ mới lấy được thức ăn, tổng hội phá lệ ăn ngon.

Chu Vân mang theo ngây ngốc cười ngớ ngẩn, cắn đũa chống lên cằm, sững sờ nhìn hai vị mỹ mi. Cái gọi là thanh tú sắc khả xan, bây giờ chính là không ăn cũng no rồi.

Nhớ tới tiệm com mua về nước chanh, một lòng đòi Hứa Thiên hai người vui vẻ Chu Vân, mặt đầy hiển mị cạy ra hai bình nước trái cây: "Hứa Thiên, Thái Nguyệt, uống nước trái cây."

"Cảm ơn..." Hứa Thiên mừng rỡ nhận lấy nước chanh, nhìn chằm ở miệng chai hai cây ống hút, nàng không khỏi nổi lên nghi ngờ. Đây là ý gì đâu?

Hứa Thái Nguyệt nho nhỏ uống một hớp, tiếp tục chuyển hướng Chu Vân hỏi "Muốn uống sao?"

Cho dù không có nhìn trộm hắt tiếng lòng, Hứa Thái Nguyệt cũng biết người này xấu xa Logic. Thả hai cây ống hút ở phía trên, không phải là muốn người một cái ta một cái. Tư tưởng không thuần a...

"Nghĩ... Muốn a. Cho ta hút sao?" Chu Vân YY vô hạn. Nhìn chằm chằm Tiểu Nguyệt mỹ mi môi đỏ mọng, thiếu niên liền không nhìn được ảo tưởng lên giai nhân đang quây rượu, bị chính mình tùy ý xâm phạm tinh cảnh. Nếu như thời gian có thể chảy ngược, cho dù sẽ bị chém tử cũng phải một lần nữa.

"Không cho, người hâm mộ đi đi." Hứa Thái Nguyệt cặp mắt cong cong cười đặc biệt vui mừng, lại thành công đùa giỡn Tiểu Chu một cái.

"... ..." Lòng tự ái được dả kích, Chu Vân điềm đạm đáng yêu cúi đầu xuống gặm lên com trắng. Còn thừa dịp Hứa Thái Nguyệt không chú ý lúc lặng lẽ lăm bằm đến: "Nữ nhân không có một cái tốt!"

"A a!" Hứa Thiên lỗ tai hơi lỏng, thính lực vi diệu được, Chu Vân nói chuyện đều bị nàng nghe. Cái này không ngay cả nàng cũng mắng sao? Tâm trung biểu kỳ vô cùng ủy khuất đồng thời, còn không nhìn được thậm chí nói: "Nguyên lai Tiểu Vân cũng không phải là một thứ tốt..."

"Phốc..." Một cái com trắng phun vãi ra, nhỏ giọng như vậy đều bị nghe. Nha đầu này Thuận Phong Nhi à? Chu Vân lập tức an ủi: "Hứa Thiên, ta không phải nói người!"

Không an ủi cũng còn khá, vừa an ủi Hứa Thiên biểu hiện càng là thương tâm: "Ô ô... Người ta ngay cả nữ nhân đều không phải..."

"Là thiếu nữ a! Không phải phụ nữ." Chu Vân nhanh trí.

"Bạch mã không phải là mã, dị loại đây..." Hứa Thái Nguyệt e sợ cho thiên hạ không loạn, bị dọa sợ đến Chu Vân không ngừng cho nàng gấp thức ăn: "Thái Nguyệt, từ từ dùng! Từ từ dùng! Ý đồ dùng thức ăn ngon ém miệng..."

"chờ một chút nha!" Hứa Thiên nhớ tới cái gì chuyện trọng yếu, đột nhiên không giả khóc rồi. Định liễu định sau lộ ra một tia mỉm cười mê người: "Tiểu Vân đồng học uy vũ, mới vừa hiển lộ thân thủ trường trị ác ôn, thật là đại khoái nhân tâm á."

Lòng của nữ nhân kim dưới đáy biển, Hứa Thiên tính cách biến chuyển nhanh, nhìn đến Chu Vân là sững sờ một chút.

"Tới! Ăn trứng trứng..." Hứa Thiên cười híp mắt gấp miếng nhỏ Cà Chua trứng cho Chu Vân, cũng sau đó hỏi "Tiểu Vân tựa hồ rất lớn lực, có thể chỉ tay ném người. Có thể nói cho người ta là thế nào làm được sao?"

Nguyên lai tiểu nha đầu bắt đầu khách sáo rồi. Hai người tiếp xúc mặc dù không lâu, nhưng Hứa Thiên vô cùng rõ ràng Chu Vân là một tiêu chuẩn gia cấp ba sắc nam. Dùng mỹ nhân kẻ đối phó tuyệt đối sẽ bách phát bách trúng!

"Thật sao? Hắc hắc..." Chu Vân ưỡn ngực giơ cánh tay gồ lên cơ hai đầu, rất không biết xấu hổ nói: "Biển rộng bấp thịt ngực, mạnh mẽ khuỷu tay, trời sinh tích!"

"Không phải bắp thịt ngực, là bụng dạ..." Hứa Thái Nguyệt ưu nhã nhai thức ăn ngon, ngâm nhẹ đùa nhàn nhạt nói: "Nói nguoi mập, nguoi liền thờ gấp, cho một mũi còn lên mặt. Nữ nhân đều là đồ khôn nạn, Trương mục mục nói, càng cô gái xinh đẹp càng biết gạt người. Lo lắng đây..."

"A rồi ~ biểu muội lời ấy sai rồi, người ta cũng không thể dùng cái gì để hình dung nha!" Hứa Thiên dùng đùa tại trong hư không một bên điểm vừa nói: "Thiên Thiên chỉ muốn biết Tiểu Vân giáo huấn người xấu có cảm giác gì, chẳng lẽ có không đúng sao?"

"Tới! Ăn cá cá..." Hứa Thái Nguyệt không biết người, cũng tương đối có thành tựu gấp một viên thịt cá cho Chu Vân: "Cá bít trứng có dinh dưỡng, ăn sẽ không tiêu chảy."

Nói vậy pháp hoàn toàn không có căn cứ, Chu Vân biểu thị vạn phần bất đắc dĩ. Cục thể trước mắt nghiêm trọng, cá cùng trứng gà, không thể kiềm? Hai vị Đại tiểu thư ăn no chống giữ sao? Tại sao không việc gì giãy vò chính mình? Tay trái tập quán tính gãi gãi cái mông, Chu Vân hít một hơi thật sâu. Quyết định cuối cùng đem thịt cá, không ~ hẳn là cá viên kẹp ở Cà Chua trứng bên trên. Mùi cá trứng trắng, hai người kiềm! Cùng nhau nuốt vào bụng.

"biểu đá hay không' (phiên dịch thành: Hoàn mỹ!)" Chu Vân tràn đầy tự tin ngẩng đầu lên, mặt mày vui vẻ yêu kiều nói: "Ăn quá ngon! Các nguoi nếu không cũng ném thử một chút..."

Hoa tâm... Hai nàng không hẹn mà cùng nghĩ đến.

"Một hồi lại ném, Tiểu Vân trước nói cho Thiên Thiên, ném bại hoại có cảm giác gì đi!" Hứa Thiên cũ lời nói trọng đề, cùng sử dụng ánh mắt nói cho Hứa Thái Nguyệt. Muốn đem đề tài dẫn ra, không dễ dàng như vậy nha.

"Cảm giác gì à?" Vừa ăn cơm, Chu Vân bên suy nghĩ. Ban đầu ném cơn đồ liền nhất cổ tác khí, không có gì đặc thù cảm giác. Không đúng... Thật giống như có cái gì bị xúc động. Khi đó có cỗ lực lượng là phát tới nội tâm, mãnh liệt mà ra. Không có đoán sai, hẳn là vận dùng sức mạnh bí quyết...

"Nghĩ tới sao?" Hứa Thiên hỏi nhỏ.

Trong trầm mặc Hứa Thái Nguyệt, cũng sắp sự chú ý tập trung tới. Trực giác nói cho nàng biết, Chu Vân đã có nào đó kinh người năng lực đặc thù.

"Ừ... Đang suy nghĩ... Đang suy nghĩ..." Tiểu Chu đồng học trong trầm tư...

"Có!" Linh quang chợt lóe, Chu Vân mừng rỡ nói: "Là dừng khí! Không sai! Chính là dừng khí! Lúc ấy cảm giác đặc biệt thoải mái, trong lòng dừng khí thể không thể đỡ một đồ mà ra."

Chu Vân bình tĩnh đại ngộ, nguyên lai lực lượng nguồn suối đến từ trong lòng dừng khí. Lần đầu tiên ở hẻm nhỏ, Hứa Thái Nguyệt ủng hộ cho mình dừng khí. Lần thứ hai ở tiệm cơm, mọi người khích lệ cũng cho mình dừng khí. Có đối mặt khó khăn dừng khí, lực lượng trong giây lát liền bộc phát ra.

Khó trách ngày đó bản thân một người bức bối náo, không thể giậm chân đá vụn, nguyên lai là cũng không đủ dừng khí...

Bạn đang đọc truyện *Mỹ nữ lai tập Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 69: Bọ ngựa bắt ve sâu tại sau

Khó trách ngày đó bản thân một người bức bối náo, không thể giậm chân đá vụn, nguyên lai là cũng không đủ dừng khí!

"Thật!" Hứa Thiên hai mắt hưng phấn nói: "Tiểu Vân thử một chút một cái tay đem bàn nâng lên."

"Không thành vấn đề! Quán ở trên người của ta!" Tràn đầy tự tin Chu Vân, một tay liền đề ở trên bàn.

Ở hai vị mỹ nữ thâm tình nhìn chăm chú xuống, thời gian trôi qua một phút...

"Ây..." Quay đầu lại nhìn hai vị mỹ nữ liếc mắt, Chu Vân yếu ớt hỏi "Ta tại sao không có dừng khí à?"

Lời này thiếu chút nữa không có để cho Hứa Thiên hôn mê bất tỉnh: "Tiểu Vân có dừng khí hay không, người ta lại làm sao biết a..."

"Ha ha..." Chu Vân lúng túng gãi gãi não, dừng khí đồ chơi này cũng không phải là nói dùng liền có thể sử dụng, phải có thích hợp địa khế cơ mới có thể âm âm bùng nổ.

"Biết là một chuyện, vận dụng lại vừa là một chuyện khác." Hứa Thái Nguyệt hàm súc thanh âm lại truyền tới: "Chứ sao... Tóm lại mình bạch liền có thể. Chúng ta chính là không bao giờ thiếu thời gian..."

"Cũng chỉ có làm như vậy, Tiểu Vân muốn luyện tập nhiều hơn á." Hứa Thiên nhàn nhạt cười một tiếng, nhanh chóng mở động. Nói nhiều như vậy, thức ăn đều lạnh.

Tiểu nha đầu thập phần vui mừng nghĩ đến. Làm việc không thể thao quá gấp, Tiểu Vân trực tiếp kinh hi bộc lộ quan điểm, đừng khi đại biểu lực lượng. Không biết biểu muội nói một tay kia vậy là cái gì, có thể hay không... Có càng nhiều tay đâu? Trên người hắn còn ẩn tàng bí mật gì? A á... Thật khiến cho người ta mong đợi!

Nhưng mà, Chu Vân căn bản không giấu bí mật gì, những năng lực này đều là trong lúc bất chợt bề ra, ngay cả chính hắn cũng không biết chuyện gì xảy ra... Hứa Thiên mong đợi đại khái sẽ không bao giờ...

Chu Vân chà xát mũi, mắt sưng sờ nhìn hai vị giai nhân. Không tổn thương người không chinh người lúc, Hứa Thái Nguyệt luôn là như vậy ưu nhã. Không gấp không khô, cảm giác bị cô đại mỹ nữ còn cần mọi người khuê tú.

Ngược lại Hứa Thiên biểu hiện đặc biệt sống động, thích hoạt bát tràn đầy tinh thần phấn chấn. Mặc dù đẹp đến dường như Nữ Thần, cảm giác cao cao tại thượng khó mà thân cận. Kỳ tính cách lại giống như tin đồn như thế, hòa ái dễ gần, rất dễ thân cận.

Dùng sức nuốt xuống cơm trắng, Chu Vân phát tới nội tâm than thở. Chư Lan Thu Cúc, có sở trường riêng a! Đàn ông sắp bị nữ nhi cho sướng chết rồi...

Mười hai giờ rưỡi trái phải, ba người ung dung tản bộ đến giáo quán thể dục. Kế tiếp là văn nghệ hội diễn tập luyện thời gian. Bởi vì thi vào trường cao đẳng tới gần, cho nên học sinh lớp mười hai biểu diễn lấy niên cấp làm đơn vị, tự do ghi danh tham gia. Hạng mục người phụ trách chính là học sinh đại biểu Hứa Thiên.

Ở Hứa Thiên giựt giây xuống, cao năm thứ ba thật sớm quyết định ở 54 văn nghệ hội diễn, dâng lên một trận kịch bản. Trước còn chuẩn bị rất lâu, hôm nay ngày thứ nhất thực tế tập luyện. Tuy nói thực tế tập luyện, nhưng mọi người vừa mới lãnh được kịch bản. Vì vậy, buổi trưa an bài chính là quen thuộc chuyện xưa nội dung cốt truyện, cùng với thuộc lòng cùng ứng đối bạch.

Vì có địa phương nghỉ ngơi, Hứa Thiên còn sai người đem nhảy cao dùng đệm nhò đi ra. Máy từ 20 cm dày cái đệm, nhìn đến mọi người hưng phấn phi phàm, phân phát một tiếng liền nhào tới, ngù ở mềm nhũn đệm bên trên, xúc cảm nếu so với nhà mình giường lớn thoải mái hơn, càng tự do.

Có lẽ đã là lớp mười hai học kỳ cuối cùng, tất cả mọi người muốn lưu lại cho mình cái tốt đẹp nhớ lại. Ghi danh tham gia kịch bản người không phải số ít. Chu Vân đếm đếm, chỉ là đệm bên trên hoặc ngồi hoặc nằm liền không sai biệt lắm chừng ba mươi người. Căn cứ tham gia danh sách số liệu thống kê, chính thức diễn viên phải có mười lăm tên, còn lại chính là hậu cần.

Hứa Thiên thân là thứ nhất nữ nhân vật chính, kiểm tiết mục người phụ trách, gánh nặng đặc biệt nặng nề, diễn xuất đối thoại so với ai khác đều nhiều hơn.

Gật một cái kho hàng đồ dùng biểu diễn, an bài xong một ít chuyện vụn vặt, Hứa Thiên rất tự giác liền tiến tới Chu Vân cùng Hứa Thái Nguyệt thân vừa bắt đầu thuộc lòng kịch bản. Chẳng biết lúc nào, bọn họ dường thành đoàn tụ thói quen, không việc gì chung quy đi chung với nhau, để cho người thập phần hâm mộ. Nhất là nam sinh, nhìn Chu Vân ngốc trong bệch hạnh phúc mặt mày vui vẻ, cũng hận không được một cước đem hắn bay ra cướp lấy.

Chẳng qua là hai vị mỹ nữ quả thực quá chói mắt, sử đoàn người không dám tùy tiện đến gần. Rất sợ bị 'Điện cao thế' đánh trúng không thể tự thoát ra được...

Mở ra đóng cảnh thật kịch bản 'Hoa của chúng ta vườn'. Chu Vân nhìn sơ lược loại kém nhất trang nội dung cốt truyện giới thiệu. Nói là mấy con Bumblebee xâm lấn vườn hoa, muốn đuổi đi căn cù tiểu mật Phong. 'Tiểu ong chúa' vì bảo vệ gia viên, dẫn ong mật môn phản kích Bumblebee chuyện xưa. Mặc dù hơi nhỏ đồng vai diễn, nhưng nghĩ xong mỹ diễn xuất còn thật không dễ dàng. Chỉ là thuộc lòng kia thật dày đối thoại liền để cho người nhức đầu...

Phục hồi tinh thần lại, Chu Vân không nhịn được liếc một cái bên người mỹ mi. Ai ngờ Hứa Thiên cùng Hứa Thái Nguyệt chính lấy điện từ quan sát tựa như tốc độ thuộc lòng kịch bản. Chính là hơn mười phút, hai nàng đã đem 1 phần 3 nội dung vác học xong tất, hơn nữa còn cảm xúc mạnh mẽ hiển ngang xếp hàng luyện.

Càng làm cho Chu Vân cảm thán là, hai vị tài nữ không chỉ mình diễn luyện chính mình vai diễn, thậm chí ngay cả người khác đối thoại cũng tương đối có thành tựu thâm tình đầu nhập nghệ thuật đi ra. Cực kỳ có xúc cảm không ai bằng thấy Hứa Thái Nguyệt học phần điện làm bộ, âm trầm địa nộ cười sử Chu Vân thật sâu cảm nhận được cái gì gọi là tối độc phụ nhân tâm.

Hứa Thái Nguyệt liếc mắt đảo mắt Chu Vân, thả ra trong tay kịch bản nhàn nhạt hướng Hứa Thiên hỏi "Biểu tỷ có hay không phát hiện, bên người thiếu điểm cái gì chứ?"

"Ân hử? Có mất đồ sao?" Hứa Thiên sưng sờ nhìn trần nhà suy nghĩ một hồi: "A rồi ~ quả thật như thế nha."

Hôm nay bầu không khí đặc biệt cùng hài, tựa hồ không có có dư thừa người dây dưa.

Hứa Thiên tổ chức kịch bản, hoàng bằng nhất định có ghi danh. Nhưng hắn hôm nay không có tới, sẽ không lại có không thể cho người biết dự mưu

đang tiến hành đi. Giống như năm trước, văn nghệ hội diễn ngày đó lại hướng Hứa Thiên biểu lộ, nếu không phải nàng khéo léo lừa bịp được, đổi thành cô gái khác sinh, phỏng chừng sẽ để cho hấn bức Vua thoái vị thành đôi rồi.

Nghĩ tới đây, Hứa Thiên, Hứa Thái Nguyệt không hẹn mà cùng hướng một bên Thẩm Ân Đình nhìn lại. Hoàng bằng xuất hiện địa phương, thường thường không thiếu được nàng, đến tốt cùng là cái gì dự mưu ngay cả vị mỹ nữ này người hầu cũng không báo cho biết? Rất nhanh, Hứa Thái Nguyệt liền lộ ra một tia quý dị mỉm cười...

Ngồi ở đệm bên trong, tâm tình hóng hớt Thẩm Ân Đình, không khỏi quyền đứng người dậy ôm chân, đem đầu gối ở rồi trên đầu gối. Hoàng bằng để cho nàng đi cảm dỗ Chu Vân, muốn như thế nào mới có thể cảm dỗ thành công? Bên cạnh hấn hai nữ nhân, tùy tiện chọn một cũng so với nàng xinh đẹp, phải làm sao cho phải? Hoàng bằng kế hoạch rốt cuộc có thể hay không đi?

Không thể không nói, Thẩm Ân Đình làm việc mặc dù có chút bợ đỡ, hiệu suất làm việc cùng độ trung thành lại thật cao. Cho tới nay yên lặng hiệp trợ hoàng bằng, chưa bao giờ qua than phiền. Bao gồm lần này cảm dỗ Chu Vân kế hoạch, cũng là kiên trì đến cùng đến đấy.

Đáng tiếc, Thẩm Ân Đình cũng không biết, hoàng bằng giờ phút này chính vô tình thiết kế hãm hại nàng.

Buổi trưa, hoàng bằng cố ý đẩy ra Thẩm Ân Đình, một mình hẹn hấn cậu thầy tổng giám thị ra ngoài đầu ăn cơm. Thà nói ăn cơm, còn không bằng nói hai người đang thương lượng như thế nào đối phó Chu Vân. Bởi vì tối hôm trước hoàng bằng hướng nhà mình cậu hỏi thăm tình báo lúc, vừa vặn nghe nói có người xuống sổ tiền lớn phải đối phó Chu Vân. Thật là đập phá thiết hại vô mạch xử, phải đến toàn bộ không uống thời gian. Thời cơ chính nồng a!

Bởi vì buổi chiều phải đi học, cho nên hai người cũng không có đi Cao cấp quán ăn, chỉ ở phụ cận tiệm cơm bọc cái Sảnh.

Các loại thức ăn thượng tề, hoàng bằng khéo léo thay nhà mình cậu rót nửa ly lão Bạch liên quan, sau đó liền bóc đến đậu phộng chậm nhai cười nói: "Cậu, cảm thấy như thế nào? Kế hoạch tạm được đi."

"Đi là được. Bất quá... Tiểu chất, ngươi cũng quá độc ác đi. Thẩm Ân Đình dù gì cũng với ngươi ba năm, cứ như vậy đem người ép vào tuyệt lộ. Ngươi qua ý phải đi nhĩ?" Mang theo nồng nặc nụ cười, Tạ Quan sáng chói (thầy tổng giám thị) nhấp một hớp rượu trắng: "... Rượu không tệ. Nếu không tới điểm?"

"Không được, buổi chiều còn phải đi học. Cậu cũng vậy, đừng uống quá nhiều." Hoàng bằng không có vấn đề khoát khoát tay, nhìn như tự giễu nói: "Cái gì ba năm không ba năm. Cô gái kia kẻ gian tình, chỉ lấy hàng không làm việc, chưa bao giờ để cho ta phạm cấm. Một mực đậu ta chơi đùa, khi ta đưa ngọc a ~."

"Ha ha, nữ nhân bản tính." Cái gọi là thức ăn ngon trước bàn tốt nghị sự, Tạ Quan sáng chói cũng không khách khí, một bên lên đĩa vừa nói: "Thẩm Ân Đình trong lòng rõ ràng, không thể treo cổ ở trên một thân cây. Huống chi nàng còn trẻ, thành tích học tập lại thích, làm sao có thể không để lại một cái đường lui."

Bạn đang đọc truyện *Mỹ nữ lai tập Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 70: Quan quan sư cưu

Tạ Quan sáng chói thân là trưởng bối, nhân sinh việc trải qua nếu so với hoàng bằng phong giàu nhiều lắm. Nhớ tới Thẩm Ân Đình hằng ngày ăn mặc cử chỉ, hấn không khỏi cực kỳ nhắc nhở nói: "Thẩm Ân Đình ở bên cạnh ngươi ngây người lâu như vậy, kiến thức nếu so với phổ thông nữ sinh rộng rãi, biết như thế nào tiếp xúc người, lấy lòng người. Cộng thêm nàng điều kiện bản thân độc hậu, đợi thi lên đại học còn không như hồ thêm cánh? Khi đó coi như là ngươi, chỉ sợ cũng được đứng dựa bên rồi."

"Hừ hừ, cho nên ta muốn thừa dịp nàng phe cánh không gió, đoạn kỳ đôi tiền." Hoàng bằng mặt đầy âm trầm cười nói: "Chỉ cần hai người bọn họ phạm tội, cậu đừng khách khí, cùng nhau đuổi. Không có đường lui, nàng chỉ có thể theo ta."

Hoàng bằng trong đầu nghĩ, Thẩm Ân Đình bị trường học đuổi, nhất định sẽ thập phần không giúp. Tuyệt lộ nàng, ngoại trừ ủy thân chính mình, căn bản không có lựa chọn nào khác. Trừ phi Thẩm Ân Đình nghĩ tới trở về nghèo khó sinh hoạt, nếu không mình tiểu tình nhân là mười phần chắc chắn.

Không... Coi như nàng nguyện ý trở lại nghèo khó sinh hoạt, hấn cũng sẽ không đồng ý.

"Ha ha, có thể hay không đuổi cũng không phải là ta quyết định, muốn hiệu trưởng phê chuẩn mới được." Tạ Quan sáng chói thấy hoàng bằng tự tin có thừa, cũng không dám đem lời nói chết: "Bất quá, ở trường học phát sinh chuyện này, sợ rằng ngay cả lão Trần cũng sẽ không bảo bọn họ."

"Hắc hắc." Kê gian kê gian cười một tiếng, hoàng băng đánh cái ánh mắt nói: "Hiệu trưởng nếu là không đuổi, còn phải phiền toái cậu nhiều nói tốt..."

"Con cháu a, là nói tốt? Còn là nói nói xấu à? Ha ha ha a..."

"Cũng phải ! Cũng phải ! Ha ha ha ha..."

Cá mè một lứa, đánh một cái mà hợp, đại tiểu hân dân cũng nhin không được cười lên. Lần hành động này kế hoạch đối với bọn họ mà nói là hỗ trợ đôi bên cùng có lợi, Tạ Quan sáng chói đang rầu rùng biện pháp gì đem Chu Vân chinh ra trường học, hoàng băng lập tức liền hiến kế mà tới. Vừa có thể ứng băng hữu đuổi Chu Vân, vừa có thể bán cháu ân huệ, cơ hội khó được, có sao mà không làm đâu?

"Thiên Châu... ! !"

Dưới lầu một tiếng hô to, đem hoàng băng hai người làm cho sợ hết hồn. Tiếng cười ngạc nhiên dừng lại, bọn họ đang ở mật mưu chuyện xấu, Thiên Châu một từ có thể nói là đặc biệt mẫn chữ.

Vô tội bị sợ, chợt dạ hoàng băng không lý do liền một trận nổi giận. Hướng về phía ngoài cửa liền hô to: "Phục vụ viên, bắt đầu từ lúc này dưới lầu liền rùm beng chết. Các người tiệm cơm chuyện gì xảy ra? Còn có nhường hay không người ăn cơm! Phục vụ viên? Phục vụ viên... !"

"Xin lỗi, ngưng ngưng..." Không bao lâu, chủ quán cơm cố ý chạy tới: "Lâu xuống mấy tên côn đồ, đã bị đuổi đi, không sao... Không sao..."

"Được rồi, người đi ra ngoài đi. Chúng ta còn có việc thương lượng, an tĩnh một chút." Vẫy vẫy tay để cho phục vụ viên rời đi, hoàng băng trở lại chỗ ngồi hào khí không khí nói: "Ngay cả côn đồ cũng tới quấy rối, cái quý gì tiệm cơm"

"Người tuổi trẻ xin bớt giận. Thẩm Ân Đình ta không cảm đảm bảo, tóm lại Chu Vân lúc này là trừ định..."

Buổi chiều tiếp tục giờ học, Chu Vân dùng mọi cách bắt đắ dĩ bung kịch bản học bằng cách nhớ . Vì để cho Hứa Thiên tổ chức kịch bản hoàn mỹ diễn xuất, trước mặt chỉ có siêng năng có thể bỏ khuyết. Hân cũng không giống như hai vị tài nữ, nắm giữ siêu nhân vậy ký ức, có thể ở nhất trung trưa liền đem thật đầy kịch bản thuộc lòng trôi chảy.

Tuy nói Chu Vân đối với vật lý, số học năng lực hiểu tăng lên không ít, nhưng đại não bản chính năng lực nhưng không thấy tăng trưởng. Hiểu cùng ký ức căn bản là hai chuyện khác nhau, ghi nhớ không nhất định có thể hiểu được, hiểu cũng không nhất định có thể nhớ.

Đầu đến chân, cắn bút, nắm đầu, cõng lấy sau lưng thư... Chu Vân một buổi chiều ở nơi này bốn động tác bên trong quanh quẩn không thôi. Nhìn đến một bên Hứa Thái Nguyệt tâm thoải mái không dứt. Dùng năng tự lực danh ngôn chính là. Trong cuộc sống lớn nhất chuyện lý thú, không ai bằng nhìn người yêu bề đầu sứt trán.

Chu Vân đại não sức chứa luôn luôn không dễ xài, ngoại trừ mỹ nữ giao phó nhiệm vụ, còn lại tất cả thuộc về loại vì 'Tránh' tồn tin tức. Nói trắng ra là, chính là tiến tai trái tai phải bốc lên cái loại này, chợt lóe lên. Cho đến sau khi tan học, Chu Vân Tài không nói gì phát hiện, phần đầu tam tiết khóa thành quả, hân chỉ nhớ được bản thân là chi Bumblebee mà thôi...

Chuông tan học vừa vang lên, không đợi Chu Vân thu thập mặt bàn, Hứa Thiên liền bật vào. Cẩn thận từng li từng tí liếc một cái Hứa Thái Nguyệt sắc mặt, chắc chắn không có gặp nguy hiểm sau, một câu "Thiên Thiên nhớ người..." Liền nhào tới. Hứa Thiên từ tình huống gần đây phân tích, biểu muội đại khái đã ngầm cho phép năng ở trường học nhận nhau.

Bởi vì sáu giờ còn phải giúp Chu Vân huấn luyện kỹ thuật đánh nhau, tan học không bao lâu, Hứa Kiến liền chạy tới thanh Phủ nhất trung, thuận đường còn đem cơm nước mang theo. Thần sử quý sai, bốn người lại tụ với nhau.

Hôm nay lại chạy lại hát cũng làm Chu Vân mệt lã, một hồi còn phải cùng anh vợ tiến hành thực chiến, làm sao bây giờ tốt? Không chiến trước suy chính là đại kỵ nha! Lặng lẽ đem bàn tay vào túi, Chu Vân chợt nhớ tới hân còn có món pháp bảo...

Buổi trưa chủ quán cơm tưởng thưởng một lon trang bị màu xanh da trời tăng cường hình H trâu, nghe vật này chẳng những có thể hóa giải một nhọc, còn có thể kích thích tiềm năng bổ sung tinh lực. Hàng năm giáo vận hội, đều có thể nhìn thấy vận động viên uống nó. Chính mình có muốn hay không cũng tới một lon? Tránh cho một hồi để cho anh vợ coi thường, ở Hứa Thiên trước mặt ra cơm năm. Nếu như quả thật tốt dùng, sau này động phòng hoa chúc, còn đặc dự sẵn điểm. Lúc cần thiết kích thích kích thích tiềm lực, mang đến hàng đêm không ngủ tinh lực vô hạn...

Nhìn Chu Vân âm thầm cười mờ ám không dứt, Hứa Thiên không nhin được dùng tay nhỏ ở trước mặt hân giờ gio: "Tiểu Vân suy nghĩ gì nghĩ đến vui vẻ như vậy? Không bằng nói ra để cho mọi người chia sẻ chia sẻ?"

"Ây..." Kinh ngạc. Chu Vân tức khắc bị định trụ. Vấn đề này rất có độ sâu, cũng không thể nói cho mọi người, hân đang suy tư như thế nào động phòng đi.

Hứa Thái Nguyệt nhàn rồi buồn chán, thoáng chốc liền chen vào một câu: "Tiểu Chu đồng học chăm chỉ khắc khổ vất vả hoàn kịch bản, chính các loại biểu tỷ hỏi tra đâu?"

"A! Là ai là ai..." Có người giải vây, Chu Vân nhất thời thờ phào nhẹ nhõm, theo nấc thang liền nói: "Hôm nay ta nhưng là công một buổi chiều a!"

"Là thế này phải không? Vậy ta hỏi người rồi." Hứa Thiên suy nghĩ một chút mười phần khả ái nói: "Ừ... Kịch bản đối thoại: 'Quan quan sư curu, tại hà chi châu...' câu tiếp theo là cái gì?"

Ngay từ đầu nghe Hứa Thiên nói thi đối thoại, Chu Vân buông xuống tâm lập tức lại nói lên. Hẳn quả thật rất khắc khổ công một buổi chiều lời kịch, nhưng vấn đề là, buổi chiều này hẳn cái gì đều không nhớ. Thật may, Hứa Thiên hỏi đối thoại cho dù không cần nhớ cũng có thể chống lại.

"Yêu điệu thực nữ, quân tử hảo cầu!" Chu Vân không chút nghĩ ngợi, sung sướng đáp: "Ha ha! Ta đã nói rồi, kịch bản cái gì tích, sớm nhớ thuộc lòng!"

"Kỷ ~~~..." Một tiếng khà ái lại nghi ngờ chuột kêu, Hứa Thiên ngoe tiểu não giống như nhìn đũa ngọc như vậy nhìn chăm chăm Chu Vân, này khiến cho hẳn rất không có thói quen.

Chẳng lẽ sai lầm chỗ nào? Quan quan sự cứu, tại hà chi châu. Yêu điệu thực nữ, quân tử hảo cầu. Từ cổ chí kim đều là có đôi có cặp, chẳng lẽ có ai ác cảo tên gọi thơ chứ ?

Chu Vân nghi ngờ trong lòng rất nhanh lấy được giải đáp, chỉ nghe Hứa Thái Nguyệt hỏi hột nói: "Trong kịch bản không có hai câu này..."

"Phốc..." Một bên lừa com Hứa Kiến trực tiếp liền bị sặc. Tiểu muội làm việc coi là thật độc đáo. Không có đồ chơi người chính ra tới hỏi làm gì? Lừa bịp nhĩ?

"Ấy..." Chu Vân tao liễu tao cái mông, mặt đầy lúng túng nói: "Đùa giỡn, đùa giỡn á. Ha ha, ăn com! Ăn com!"

Một lon X trâu uống vào bụng, mùi vị không tệ, chua chua ngọt ngọt. Cũng không biết được tác dụng tâm lý, hay vẫn là thực tế công hiệu, Chu Vân trong nháy mắt cảm giác tinh thần tăng lên gấp bội nóng lòng ngọc thử, một mình đấu một hai Hứa Kiến căn bản không thành vấn đề. Trong chớp lát còn la hét nhanh lên một chút huấn luyện, nói cái gì báo cuối tuần chiến bại thù, muốn cho xây lão đại đẹp mắt.

Bạn đang đọc truyện *Mỹ nữ lai tập Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 71: Huấn luyện kỹ thuật đánh nhau

Hứa Thiên, Hứa Thái Nguyệt đều cảm giác tò mò nhìn dưới bàn lon không, vật này hiệu quả cũng quá rõ rệt chứ ? Nhìn hẳn kích động thành bộ dáng kia...

"Ha ha, cũng làm người ta nhìn một chút biểu muội lựa chọn nam nhân, rốt cuộc cái gì bản lĩnh đi!" Hứa Thiên dẫn mấy người hướng giáo quán thể dục đi tới. Ngược lại đại chìa khóa cửa ở trong tay nàng, tốt như vậy sân luyện tập không dùng liền uống phí.

Trừ phi đại hình tranh tài, nếu không giáo quán thể dục là cấm sử dụng. Bởi vì diễn luyện kịch bản, Hứa Thiên mới xin đến quán thể dục quyền sử dụng. Đúng lúc, Hứa Kiến dạy Chu Vân kỹ thuật đánh nhau không thể để cho người nhìn thấy, mở tiểu táo núp ở quán thể dục huấn luyện không thể tốt hơn nữa.

Đứng ở sân bóng rổ trung gian, Chu Vân vén tay áo lên hướng Hứa Kiến vẫy vẫy tay: "Xây lão đại, phóng ngựa đến đây đi!"

"Hử ?" Hứa Kiến có chút không hiểu nhìn Chu Vân. Tiểu tử này hưng phấn cái gì à? Huấn luyện kỹ thuật đánh nhau vốn nên do cơ sở bắt đầu, tăng cường thể năng ôn ôn thao. Ai nói vừa lên tới liền thực chiến?

"Tiểu Kiến đừng khách khí nha, người ta gần đây phát hiện Tiểu Vân tựa hồ cũng biết dị năng." Hứa Thiên hứng thú nghĩ, không biết được lão ca có thể hay không bức ra Tiểu Vân một tay kia tuyệt hoạt đâu?

"A?" Hoi cảm thấy hứng thú cười một tiếng, Hứa Kiến chậm rãi cởi áo khoác xuống: "Khó trách hưng phấn như vậy, vội vã báo thù sao? Liền chơi với người chơi đùa..."

"Hắc hắc, ta nào dám a... Anh vớ." Chu Vân mặt dày la lên.

"Ai là... của người đại cữu! ..." Hai bước lao xuống, Hứa Kiến đột nhiên bắn lên một cái bay chân đá ra. Lực đạo cương mãnh, người bị trúng tất thương.

Khỏe miệng vạch qua vẻ mỉm cười, Chu Vân thật sớm chuẩn bị thỏa đáng, hẳn các loại đúng là Hứa Kiến trước công.

"Quá chậm!" Chu Vân trang khốc địa nói nhảm một câu, đảo mắt liền tới đến Hứa Kiến sau lưng: "Thể thuật nghĩa sâu xa! Ngàn năm giết! ! !" Lần trước thua, lần này liễu chết cũng phải đem vùng tìm trở về.

"! ! !" Phía sau bỗng cảm thấy âm gió trận trận, bị dọa sợ đến Hứa Kiến vội vàng hướng lộn về phía trước. Tiểu tử MD đủ tiện! Cái chiêu gì không cần dùng chiêu này! Vạn nhất trúng cũng không chỉ bị thương đơn giản như vậy, sau này có hay không mặt biết người cũng thành vấn đề. Hứa Kiến chỉ là suy nghĩ một chút liền cảm thấy cả người bốc mồ hôi.

"Hắc hắc" Chu Vân khoanh tay đứng tại chỗ, thập phần đắc ý nói: "Xây lão đại, đùa giỡn rồi. Đùa giỡn..."

"A á..., tháng thiếu bị chơi xỏ... Kỳ quái a." Hứa Thiên tò mò xem chừng, hiệp thứ nhất giao phong, Chu Vân hơi chiếm thượng phong. Hứa Kiến chiến lực hạng đã vượt qua Tân Nhân Bảng, bị liệt vào dị năng giới thanh niên trong bảng. Mặc dù chỉ là đơn giản đụng nhau, Chu Vân lại thoáng dẫn trước, không thể không nói có hai phần thực lực.

Tiểu Nguyệt mỹ mi một mực rất coi trọng Chu Vân, đối với hần tin cậy cũng không thể nói gì được: "Còn sớm đây. Không lâu sau nữa, 'Tiện' biểu ca cũng chỉ có bị đòn phản."

"Ồ... Nguyên lai tháng thiếu ở biểu muội trong lòng như vậy không chịu nổi, tốt cảm giác đáng thương..." Hứa Thiên chu cái miệng nhỏ nhắn thay lão ca kêu bất bình.

Chu Vân tiến bộ thần tốc làm nàng cảm thấy kinh ngạc, nhưng muốn cùng Hứa Kiến so đấu, tựa hồ còn kém một chút ngọn lửa mức độ. Dù sao chân chính kinh nghiệm thực chiến, đều không phải là ở trong huấn luyện có thể tăng cường.

"Tiểu tử, mấy ngày không tới thực lực có tăng, người cũng lòi." Hứa Kiến bất ôn bất hòa nói.

Chu Vân mới vừa rồi trong nháy mắt vọt đến sau lưng, quả thật đem hần sợ hết hồn. Nếu không phải phản ứng bén nhạy, không đứng chạy không khỏi bị bạo cước mũi vị. Bất quá, Chu Vân có thể chiếm hết thượng phong, toàn bộ bởi vì Hứa Kiến không vận dụng dị năng. Có chuẩn bị đánh võ bị, muốn không lỗ là đều khó khăn. Có thể tiếp theo cũng không giống nhau.

Hứa Kiến không dám khinh thường, dị năng mở hết, hai mắt chăm chú nhìn Chu Vân: "Lại tới!"

"Oa sát! !" Nhận được tiếp tục tín hiệu, Chu Vân hú lên quái dị lại xông tới.

Cái gọi là người không biết vô vị, không sợ giả vô địch. Một lòng nghĩ tại hai vị mỹ nữ trước mặt nổi tiếng Chu Vân, dùng hết bù sữa lực hướng Hứa Kiến điên cuồng tấn công. Nếu như Mộ Phong tại chỗ, nhất định sẽ phát hiện hai người thực chiến tình cảnh giống như đã từng quen biết. Giống như Chu Vân ngay từ đầu đối trận từng Thu Đạo như thế. Chẳng qua là vai diễn bị trao đổi, Chu Vân thành phe tấn công.

Bất đồng duy nhất là, uống X trâu tích Chu Vân tựa hồ có không dùng hết tinh thần sức lực. Một bên quái khiếu một bên cuồng đánh, làm hại Hứa Thiên hai mắt uông uông, bịt lấy lỗ tai nhận không tội. Hứa Thái Nguyệt hiển nhiên có dự kiến trước, MP3 hướng trong tai nhét vào, thế giới lập tức trở nên như thế thanh tịnh. Đáng thương Hứa Thiên khổ khổ cầu khẩn, Hứa Thái Nguyệt cũng không chịu cùng chung.

Cuối cùng vạn phần ủy khuất bên dưới, Hứa Thiên trực tiếp tìm đến khối băng keo, đem Chu Vân miệng phong bế. Trên có chính sách, dưới có đối sách. Hứa Thiên không dám tìm Hứa Thái Nguyệt than phiền, tìm Chu Vân phiền toái lại không thành vấn đề. Ai bảo thiếu niên sát sát sát hết không ngừng, Hứa Thiên nếu cầu viện không có kết quả, không thể làm gì khác hơn là tự mình động thủ tra phong.

Tám giờ tối nữa, Chu Vân tỉnh bị kiệt lực về đến nhà. Vốn là còn phải lưu giáo tự học buổi tối, đáng tiếc hần quên thông báo người nhà. Rất sợ cha mẹ lo lắng, không thể làm gì khác hơn là hướng Hứa Thiên xin nghỉ.

"Ai yêu..." Chu Vân giờ tay lên đẩy cửa ra, hai vai liền cảm thấy một trận co rút đau đớn: "Thiệt là, xây lão đại hạ thủ không một chút nào lưu tình. Cũng còn khá chịu được, nếu không liền mất hồn rồi."

"Trở về à nha?" Mới vừa vào trong nhà, Chu Thanh Dương thanh âm truyền tới.

"Đúng vậy." Ứng tiếng, Chu Vân một bên đổi giày vừa nói: "Ba, hôm nay không cần cho mẹ coi tiệm sao?"

Vốn là còn dự định trong nhà không người, phải đi quầy bán đồ lật vặt chào hỏi, không nghĩ tới cha lại đang nhà.

Đem TV âm lượng theo như tiểu, Chu Thanh Dương nhân nhả nói: "Ừ... Buổi chiều mẹ mời tới người trợ giúp, ta cũng vui vẻ thanh nhàn."

Nay buổi chiều, bạn học cũ giới thiệu cái tiểu nữ sinh đến trong tiệm hỗ trợ, nói là trong nhà ra nhiều chút vấn đề, cho nên mới đỡ lấy lớp mười hai áp lực ra ngoài đầu đi làm. Chu Thanh Dương vợ chồng thấy nữ hài thanh thuần nhu thuận, liền lưu lại ở trong tiệm làm việc vặt.

"Thật sao? Làm ăn khá khảm nha! Lại mời công nhân rồi." Chu Vân đặt mông ngồi ở trên ghế, hai chân tréo nguẩy không lớn không nhỏ nói: "Ba, khi nào mở phân điểm nhỉ?"

Nếu như cha làm ăn làm lớn, liền không cần lo lắng hà bao co lại, còn có thể ngày ngày mời Hứa Thiên ăn cơm. Thật tốt nha!

"Phân cái đầu nguoi, tiểu hài tử không đi học cho giỏi. Quán nhiều như vậy việc vớ vẫn làm gì?" Chu Thanh Dương hảo khí không tức giận nói.

Nhìn Chu Vân mặt đầy cười mờ ám, không cần hỏi cũng biết hần trong lòng nghĩ tất cả đều là nhiều chút đồ khôn nạn. Hướng chỉ cái kia quầy bán đồ lật vặt căn bản không phải lấy kinh doanh Ăn nhệ làm chủ.

"Ta đã rất nỗ lực! Ngày mai dự định ở trường học tự học buổi tối. Cha không có ý kiến chứ?" Nắm lấy cơ hội, Chu Vân vội vàng xin 'Đêm không về' điều lệ. Chỉ cần cha gật đầu một cái, là hắn có thể cả ngày lẫn đêm theo Hứa Thiên chung cha, mà không cần phải lo lắng để cho người nhà lái nhái.

"Tự học buổi tối?" Chu Thanh Dương nghi ngờ nói. Hải từ nhà mình lại xin tự học buổi tối, cảm giác có chút không thiết thực. Giang sơn dễ đổi bản tính cũng khó dời đi, đổi tính cũng có cái quá trình đi.

"Đúng nha!" Chu Vân rất không biết xấu hổ nói: "Học sinh giỏi cũng lớp tự học buổi tối, ta sớm nói rồi phải làm một học sinh giỏi chứ sao."

"Không phải đi tán gái?" Chu Thanh Dương hồ nghi nói. Lúc này có thể hỏi điểm chủ yếu rồi.

"Ây... Khục khục khục..." Chu Vân chợt dạ chà xát mũi: "Ba, tin tưởng nhi tử là người ứng tấn nghĩa vụ."

"Thật... ?" Chu ba ba lút nhón chân lần nữa hỏi. Chà xát mũi... Tiểu tử này lại đang nói láo... Cha người có tốt như vậy lác lư sao?

"Thật! Trần châu đều không như vậy thật!" Chu Vân mặt không đổi màu tranh cãi đến. Hứa Thiên lợi dụng tự học buổi tối cho mình học thêm, không thể coi là tán gái.

Còn không thừa nhận. .. Vân vân... Tiểu tử thật giống như có điểm không đúng. Híp mắt, Chu Thanh Dương tà tà nhìn chòng chọc Chu Vân một hồi. Nhìn đến hắn cả người nổi da gà...

Bạn đang đọc truyện *Mỹ nữ lai tập Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 72: Thánh đấu hải y

"Cha, đừng có dùng ánh mắt kia xem ta. Sẽ ngượng ngùng..." Chu Vân bộ dạng sợ hãi. Chẳng lẽ có cái gì bị cha phát hiện chứ ? Chính mình gần đây không có làm chuyện trái lương tâm a...

"Tiểu Vân, không gây sự đánh nhau chứ ?" Chu Thanh Dương hỏi. Chu Vân động tác hơi chậm một chút chậm, vai trái di động đặc biệt tiểu tâm. Nếu không phải rút gân, nhất định là bị thương.

"Không có! Dĩ nhiên không có! Ta làm sao sẽ đánh nhau... Ai yêu a ! !" Không đợi Chu Vân nói hết lời, Chu Thanh Dương hai tay dùng sức đè ở trên vai hắn.

Với Hứa Kiến thực chiến lúc, Chu Vân không cẩn thận bị sống bàn tay đánh trúng. Chu Thanh Dương này nhấn một cái, đúng lúc đè vào chỗ đau, Chu Vân nhất thời đau đến do trên ghế nhảy...

"A? Không có đánh nhau thế nào bị thương? Lần này lại với người nào đỡ lên rồi hả?" Chu Thanh Dương lạnh lùng hỏi.

Từ Chu Vân bị thương vết tích suy đoán, thực lực đối phương tương đương, sống bàn tay trực kích thân thể con người cảm giác đau thần kinh, thuộc về đã được nghiêm khắc huấn luyện đặc thù loại thành viên. Nếu người vừa tới muốn tới Chu Vân vào chỗ chết, công kích phúc độ hướng bên trên hơi dòi là có thể chặt đứt cảnh chuy. Quá nguy hiểm..

"Không có a, chúng ta là luyện tập!" Chu Vân không muốn bị cha dây dưa, không thể làm gì khác hơn là đem Hứa Thiên lập ra lịch trình lấy ra. Ngược lại không có gì không thể cho người biết bí mật, đem gần đây hoạt động nói cho Chu Thanh Dương cũng không có vấn đề. Tránh cho người nhà mù thao tâm.

"Luyện tập? ?" Nhìn lịch trình bên trên một loạt huấn luyện thể năng, Chu Thanh Dương vô cùng kỳ quái: "Cái này cùng thi đại học có quan hệ gì?"

"Ây... Có... Đương nhiên là có?" Lần này cũng làm Chu Vân đã hỏi tới. Huấn luyện thể năng thật giống như không phải là vì thi đại học.

Ban đầu nghe Hứa Thiên nói muốn gia nhập dị năng lĩnh vực, liền Tu có siêu nhân thể năng. Về phần tại sao phải gia nhập dị năng giới, còn không phải là vì cùng Hứa Thiên đồng thời. Cha lúc này hỏi, trả lời như thế nào cho phải đâu?

"Trường học yêu cầu lao dật kết hợp chứ sao." Chu Vân sống qua ngày vô ngược một cái nói: "Cha đừng thao tâm, ta sẽ làm rất tốt."

"Hoát ~~~" rên rì một hồi lâu, Chu Thanh Dương mới ý vị sâu xa nói: "Được rồi, người đã quyết định hướng phương diện này phát triển, cha cũng không cản người. Bất quá, vạn nhất gặp cái gì không giải quyết được vấn đề khó khăn, nhớ với ba mẹ nói một chút, nói không chừng có thể giúp chút ít việc."

Nói thật, Chu Thanh Dương nhưng là dị năng giới tiền bối. Rõ ràng dị năng giới bị biểu hiện thật kích thích, cũng bị 'Biểu hiện thật' nguy hiểm (biểu hiện thật chỉ bảo thường thông thường sinh hoạt vậy). Cho đến Chu Văn ra đời, bởi vì hắn không có lộ về tính dị năng, Chu Thanh Dương vợ chồng mới ẩn cư đô thị.

Bất quá, nhân duyên trùng hợp, nhi tử lại quyết tâm gia nhập dị năng giới. Chu Thanh Dương không thể làm gì khác hơn là cùng bạn già Đằng Long lặn, âm thầm cấp cho hỗ trợ.

"Oh ư! Hiểu vạn tuế! Không việc gì ta trở về phòng nghỉ ngơi a!" Chu Văn hưng phấn nắm quyền một cái. Đạt được cha gật đầu đồng ý, sau này là có thể quang minh chính đại đi suốt đêm không về. Tự học buổi tối nha! Mỹ nữ chuyên gia dạy kèm, bao nhiêu người nằm mơ cũng phán không được. May mắn lắm!

Phòng tự học, Hứa Thiên nhỏ giọng hỏi "Tháng thiếu, người cảm thấy hôm nay Tiểu Văn biểu hiện như thế nào?"

Chu Văn tốc độ phát triển đã vượt ra khỏi năng phạm vi hiểu biết, bộc phát ra tiềm lực căn bản không có thể sử dụng người thường để hình dung.

Nhiều mảy suy nghĩ một chút, Hứa Kiến thập phần lý tính địa phân tích nói: "Bản về luận bản, hắn đã có cùng ta thực lực đánh một trận. Bản về vật lộn sống mái, hắn còn nộn đây..."

"Có thể Tiểu Văn mấy ngày trước căn bản không phải đối thủ của người nha, không kỳ quái sao? Nên sẽ không có người âm thầm giúp hắn, hoặc là kỳ ngộ cái gì?"

"Hắn ngày ngày cùng chúng ta đồng thời, có kỳ ngộ cũng một khối gặp được." Hứa Kiến ngón trỏ gõ mặt bàn, do dự biết nói: "Ta không nghĩ tới có ai có thể trong vòng mấy ngày đem người huấn luyện thành cao thủ, chỉ có thể nói hắn tiềm lực kinh người."

"A á..., chẳng lẽ Tiểu Văn là trăm năm khó gặp một lần kỳ tài luyện võ?" Hứa Thiên không khỏi hồi tưởng lại Chu Văn cười hi hi ngốc dạng, chống giữ gương mặt vạn phần không hiểu nói: "A... Người ta nhìn ngang nhìn dọc, đều không cảm thấy hắn sẽ cùng 'Kỳ tài' có liên quan á..."

"Biểu tỷ ngài quá đề cao rồi, Tiểu Văn chẳng qua chỉ là một con sói. Chỉ cần có đủ tích sắc đẹp, là hắn có thể bùng nổ tiểu vũ trụ, trở thành giẫm đạp không dẹt đánh không chết, người khoác Thánh đấu hải y Hoàng Kim Tiểu Cường."

Hay vẫn là Hứa Thái Nguyệt hiểu Chu Văn, câu nói đầu tiên nói đến bản chất: "Cho nên biểu tỷ định phải biểu hiện tốt một chút, vì chúng ta thường thức vũ trụ bùng nổ trong nháy mắt chung nhau cố gắng."

Mất thấy Hứa Thái Nguyệt càng nói nụ cười càng dày đặc, Hứa Thiên đánh trong lòng cảm thấy bất an: "Cái này, biểu muội đại nhân cố gắng liền có thể, Thiên Thiên nên nha!"

Chu Văn trong nhà, lúc này đã rạng sáng hơn nửa. Thiếu niên cũng thực ngủ say đi. Nhưng là, Chu Thanh Dương bên trong phòng lại đèn đuốc sáng choang.

"Tiểu Văn dị năng đột nhiên do Ẩn tính biến thành lộ về tính? Kết quả chuyện gì xảy ra?" Dương thanh tú nghi ngờ hỏi.

Dị năng xuất hiện có thể chia làm hai loại, một loại là Tiên Thiên lộ về tính, một loại là ngày mai Ẩn tính. Hứa Thiên đám người vừa sinh ra liền thừa kế gia tộc dị năng, có siêu nhiên năng lực, đây là Tiên Thiên lộ về tính dị năng. Một loại khác chính là ngày mai Ẩn tính, bọn họ sau khi sinh cùng thường nhân không khác, nhưng bởi vì tổ tiên đã từng có người có dị năng, một mực mai phục ở trong cơ thể.

Loại người này, phần lớn cả đời cũng không thể phát giác chính mình ừng có dị năng. Khác là bởi vì ngày nào đó chuyện gì, bỗng nhiên đạt được năng lực thần kỳ. Liền giống như Chu Văn, không giải thích được ăn ba viên đường, trong cơ thể dị năng liền dần dần hiện ra.

"Chuyện này... Người hỏi ta ta sao biết đây." Chu Thanh Dương gãi gãi cổ nói: "Không có đôi lời nói, có ái mới có sức mạnh sao? Ta xem tiểu tử gần đây thật cần mẫn, có thể hay không yêu dẫn dắt dị năng."

"Cũng biết nói vậy." Dương thanh tú liếc mắt một cái nói: "Thật là như vậy, hai ta còn vui ở này làm gì? Ban đầu không phải là vì hài tử mới ẩn cư sao? Nếu như Tiểu Văn thừa kế gia truyền dị năng, đừng nói ta người hai cái, chính là một cái trong số đó cũng có thể đại náo dị năng giới."

"Ha ha, thiên ý như thế, ai cũng coi là không cho phép. Năm gần đây hai ta bất quá thật tốt sao? Cuộc sống yên tĩnh cũng không kém." Chu Thanh Dương cười cười nói.

Ẩn cư tới nay mặc dù ít rồi nhiều chút kích thích, nhưng an an ổn ổn tháng ngày cũng không tệ. Nhất là thời gian trôi qua, Chu Thanh Dương vợ chồng đã bước vào trung niên. Thích thanh nhàn tháng ngày...

"Bây giờ thế nào? Hài tử với người khác học tập, làm cha mẹ liền ở một bên nhìn à?" Dương Tú Tâm đáy ngựa ngáy, nhà mình dị năng đương nhiên là nhà mình hiểu, muốn dạy cũng hắn do năng dạy. Để cho người ngoài chỉ điểm Chu Văn, Dương thanh tú quả thực có chút không yên lòng.

Chu Thanh Dương nhún vai một cái nói: "Nếu không còn có thể thế nào? Con cháu tự có con cháu phúc, quản nhiều như vậy làm gì liệ."

"Người thật không quản nh?" Dương thanh tú lần nữa hỏi: "Đó là nhà mình nhi tử, vạn nhất xảy ra vấn đề ai làm?"

"Bất kể!" Chu Thanh Dương không chút do dự xa xa đầu, có thể rất nhanh lại lộ ra một tia khác cười nháy nháy mắt nói: "Hai ta sò ở tiểu tử sau lưng, không càng thú vị sao?"

"Ha ha..." Dương thanh tú nghe lời này một cái, nhất thời vui vẻ. Không biết xấu hổ gia hỏa lại dự định theo dõi hải tử, thật là nghịch ngợm.

"Cái này cũng kêu bất kể?" Dương thanh tú suy tính biết nói: "Cũng tốt, để cho ta ở nhà các loại thật đúng là không yên lòng... Đúng rồi, quỳ bán đồ lật vặt làm thế nào? Không để ý tới sao?"

"Không mới mỗi một công nhân, để cho nàng xử lý liền có thể."

"Người ta chỉ là học sinh, muốn lên đại học. Như vậy, hai ta thay phiên. Theo tin tức, rất nhanh thì đến dị năng giới thi vòng loại, hải tử nhất định sẽ tham gia. Lưu một cái coi tiệm, một cái khác theo hải tử đi..."

"Cái đó... Ai lưu lại à?" Chu Thanh Dương cũng không muốn ở quỳ bán đồ lật vặt ngăn người, bực bội cũng chết ngộp.

"Ai! Còn phải hỏi sao? Đương nhiên là người lưu ta lại đi á." Vô lý là nữ nhân quyền lợi, Dương thanh tú quả quyết nói: "Nữ sĩ ưu tiên, ta là mẹ của bọn hải tử a!"

"Ây... Không thể nói như thế. Ta còn là hải tử ba hấn đây." Lui kỳ yêu cầu lần, Chu Thanh Dương giơ tay lên nói: "Nếu không đá cây kéo vải, ai thua ai lưu lại..."

"Trưởng thành... Tôi thì tôi! Đá cây kéo vải..."

Bạn đang đọc truyện *Mỹ nữ lai tập Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 73: Đôi Dị Năng giả

Một cảm giác còn chưa tỉnh ngủ, Chu Vân trên cổ liên điều liên keng đình đang vang lên.

Cười ha ha, mặc quần áo vào, hôm nay tập thể dục sáng sớm sắp bắt đầu. Chiếu một cái gương, chải chải đầu, Chu Vân cặp mắt dần dần mà nhìn trong kính trên cổ giấy chuyện.

Đây tốt cùng là đồ chơi gì à? Mỗi ngày leng keng làm rồi coi như xong, còn có Hứa Thái Nguyệt thanh âm. Sẽ không phải là máy truyền tin đi... Nếu như vậy, mình có thể nghe được Hứa Thái Nguyệt thanh âm, Hứa Thái Nguyệt có phải hay không giống vậy có thể nghe được chính mình thanh âm đâu?

Ta sát! Giật mình một cái. Chu Vân cảm thật chặt giấy chuyện. Chẳng lẽ nó là máy nghe lén? Nghe trộm hấn người tin tức, phạm luật đi. Tiểu nha đầu thật làm được, không sợ chính mình truy tố nàng sao?

Mặc quần áo xong, Chu Vân vội vã chạy ra khỏi nhà. Cùng giống như hôm qua, hấn phải ở năm giờ trước chạy tới Kính Hồ công viên, chỉ hy vọng các mỹ nữ đừng cả đến hơn sáu giờ mới đến. Cũng còn khá, năm giờ qua thập phần, Hứa Thiên bị Hứa Thái Nguyệt dắt, hai mắt mưa lất phất đi tới Kính Hồ công viên. Nhìn mặt đầy hưng phấn Chu Vân, nàng xoa xoa cặp mắt, nửa ngủ nửa tỉnh mơ mơ màng màng nói: "Ồ... Tiểu Vân sáng sớm... Thoi thóp không được nha..."

"Ây..." Nhìn đi bộ chưa quyết định Hứa Thiên, Chu Vân có chút không nói gì. Ai thoi thóp còn khó nói đây. Nhưng nàng rơi vào mơ hồ bộ dáng, cũng có vẻ phá lệ khá ái.

Huấn luyện thể năng tiếp tục, Chu Vân cùng Hứa Kiến lại vây quanh bờ hồ chạy. Hôm nay không có tường thưởng, Chu Vân không nữa giống như ngày hôm qua điên cuồng như vậy, theo sát Hứa Kiến chậm rãi tiến tới. Hứa Thái Nguyệt là như cũ, không cần huấn luyện ngoan ngoãn ngồi ở một bên xem tạp chí, ăn điểm tâm, uống sữa đậu nành. Hứng thú tốt lúc sẽ còn vén lên mái tóc, lộ ra một tia hiếm thấy nụ cười, vì sáng sớm tăng thêm một đạo người đẹp rạng rỡ.

Như vậy hải hòa bầu không khí đại khái duy trì nửa giờ. Sau ba mươi phút, bầu không khí giống như ở bình tĩnh mặt hồ ném cục đá như vậy, tức khắc tình tiết phức tạp. Trên xích đu rơi vào mơ hồ Hứa Thiên rốt cuộc sạch điện xong, cặp mắt sức sống bắn ra tứ phía, bắt đầu hưng phấn vẫy tay cho mọi người bom hơi, một phút một vòng 'Sờ một cái' phúc lợi cũng khôi phục thường ngày. Chu Vân liệu kèn hiệu cũng kèm theo vang lên.

Hứa Kiến bất đắc dĩ thờ dài, chờ một hồi lại muốn làm công nhân bốc vác rồi. Tiểu tử này luôn là trí tuệ không phát triển? Thấy mỹ nữ liền ngất đi, cũng không suy nghĩ một chút ngày hôm qua là ai gánh hấn đi học.

Không ngoài sở liệu, tập thể dục sáng sớm cuối cùng Chu Vân hoa lệ địa bị kịch. Chồng vó nằm trên đất, ngay cả ngón tay cũng chuyển không nhúc nhích được. Vui vẻ hai vị mỹ nữ cầm nhánh cây đứng ở hai bên, người thùng một chút ta liêu một cái bắt đầu thân thể con người nghiền cứu (lấy roi đánh thi thể).

Bởi vì sáng nay Hứa Thiên nằm ý không thành công, bị Hứa Thái Nguyệt vô tình dẫn độ, cho nên thời gian lộ ra thập phần sung túc, Chu Vân huấn luyện xong mới sáu giờ rưỡi. Cách giờ học còn có hơn một tiếng, quá sớm đến giáo cũng không có chuyện gì làm. Vì vậy mấy người vừa đi vừa nói hướng trường học chậm rãi đi đi.

Chẳng biết tại sao, Hứa Thiên cười híp mắt hỏi: "Tiểu Vân đồng học, người biết Thiên Thiên ghét nhất người gì không?"

"À?" Hứa Thiên ghét người nào, chính mình nào có biết. Suy tư xuống, Chu Vân không thể làm gì khác hơn là mù mờ: "Là bại hoại sao?"

"Ừ, người ta ghét bại hoại, nhưng đáng ghét hơn lừa gạt nha!" Hứa Thiên nhìn như hết sức tức giận nói: "Nhất là lừa dối thiên thiên đại bại hoại."

"Thì ra là như vậy!" Gật đầu một cái, Chu Vân vỗ ngực nói: "Ta bảo đảm, tuyệt đối sẽ không lừa người!" ...

Hứa Thiên ngòn ngọt cười, hết sức cao hứng khoác ở Chu Vân nói: "Ân ân! Người ta cũng biết Tiểu Vân tốt nhất."

"Đó là! Đó là!" Chu Vân ngốc cười ngây ngô.

Nhìn thấy một màn này, Hứa Thái Nguyệt không có lên tiếng. Hứa Thiên biểu hiện như thế, nhất định là muốn khách sáo. Nàng cũng suy nghĩ nhiều biết Chu Vân, liền giữ yên lặng địa đi ở bên cạnh hắn.

"Tiểu Vân đồng học..." Hứa Thiên lần nữa ngọt chết người không đền mạng hô.

"Ai? ! Sao liệt?"

"Ngoại trừ đại lực trở ra, Tiểu Vân có còn hay không khác dị năng à nha?" Tới! Hứa Thiên đuôi tiểu hồ ly rốt cuộc lộ ra rồi. Ban đầu không biết được là ai nói, dị năng của mình không thể tùy tiện nói cho người khác biết đâu?

"Ồ... ? Cái này..." Chu Vân do dự, tự mình nghĩ giả bộ, ở thời khắc nguy hiểm dùng để anh hùng cứu mỹ nhân. Làm sao có thể tùy tiện nói ra đâu?

"Không cho gat người, không cho giấu giếm. Giấu giếm ngang hàng lừa dối, Thiên Thiên ghét nhất rồi." Hứa Thiên bỗng nhiên bĩu môi đáng thương nói: "Tiểu Vân sẽ không lừa lừa người ta, đừng không..."

"... .." Ta sát! ! Thần! Chu Vân đối với mỹ nữ kháng tính cơ hồ là số không, đối với mỹ nữ cầu khẩn càng là không hề đường sống. Hứa Thiên cũng nói đến mức này, hắn còn có thể giấu giếm sao? Phải biết giấu giếm ngang hàng lừa dối, Thiên Thiên ghét nhất rồi.

"Có không?" Hứa Thiên hai mắt ửng ửng hỏi. Đánh tan Chu Vân cuối cùng một tia giấy giả: "Thật giống như có đi..."

"Nói thí dụ như?" Hứa Thiên hỏi tiếp.

"Ta thật sự muốn có thể đem thời gian trở nên chậm, làm cho mình già tốc..." Chu Vân thẳng thắn...

"Thiên Thiên yêu cầu làm mẫu! Ồ..." Hứa Thiên vạn phần kích động nói. Đáng tiếc lời nói vẫn chưa xong, liền phát ra một tiếng khả ái rên rỉ, hai tay che tiểu cái mông. Bởi vì Chu Vân lấy thể nhanh như chớp không kịp bịt tai, sờ nàng bấp đùi xuống.

"Hắc hắc, làm mẫu xong..." Chu Vân thô bỉ cười cười. Chính Hứa Thiên hung hăng liếc hắn một cái, tức giận nói: "Tiểu Vân sắc lang... Người ta không bao giờ nữa yếu lý người."

Bất quá, Hứa Thiên nhìn bề ngoài tựa như tức giận, thật ra thì trong lòng lại vui nở hoa. Hai loại dị năng hội tụ một thân, loại tình huống này thập phần hiếm hoi. Cho dù có cũng là hai loại bị động năng lực, hoặc là có cũng được không có cũng được năng lực.

Có thể Chu Vân biểu hiện ra dị năng, một loại là cơ năng thuộc tính, lực lượng hệ, một loại là giả tưởng thuộc tính, thời gian hệ. Bất luận kia loại năng lực, đều thuộc về trong một vạn không có một thực dụng hệ. Chính mình lúc trước thể nào không có phát hiện... Tiểu Nguyệt biểu muội thật là cho Tinh Không đưa phần đại lễ.

Chu Vân nhìn Hứa Thiên không nói thêm gì nữa, nhất thời hoảng giải thích: "A... Không... Không phải có ý. Ta..."

"Đôi dị năng đây." Trong trầm mặc Hứa Thái Nguyệt đột nhiên lên tiếng: "Tiểu Vân tựa hồ còn giữ lại tay..."

"A a ! ! " Hứa Thiên lỗ tai nhỏ vừa đáng yêu địa giật giật, vội vàng kéo Chu Vân, lộ ra ai thấy cũng thích mỉm cười: "Tiểu Vân đồng học uy vũ, ngoại trừ..."

Đáng tiếc, lúc này không đợi Hứa Thiên đặt câu hỏi, Hứa Thái Nguyệt liền ngắt lời nói: "Biểu tỷ đại nhân chó vội. Có một số việc còn không phải lúc, có lẽ ngay cả bản thân hắn cũng không phát giác... Có chừng mực."

"Ô ô... Người ta hiểu kỳ mà, không đều nói lòng hiểu kỳ có thể giết chết mèo à." Hứa Thiên ủy khuất chu mỏ một cái. Biểu muội đại nhân thể nào đột nhiên jing cáo nàng đâu? Nàng lại không làm chuyện xấu chuyện cái gì, chẳng qua là hỏi một chút mà thôi...

Khả năng lo lắng Hứa Thiên tức giận, Chu Vân hay vẫn là quan tâm nói: "Cái đó... Trước mắt thật giống như không có khác, sau này nếu có sẽ nói cho người biết được không nào?"

Thu hoạch tràn đầy Hứa Thiên vui vẻ kêu: "Được ! Một lời đã định nha". Sau đó một đường kéo Chu Vân tiếp tục hướng trường học đi trước. Hoàn toàn đem lão ca Hứa Kiến để qua một bên...

Đi tới trường học, hôm nay Chu Vân tâm tình cực kỳ tốt. Lúc trước nằm mơ cũng không nghĩ tới, sáng sớm là có thể cùng ngưỡng mộ trong lòng nữ sinh sướt mướt chuyện. Tâm tình tốt tinh thần dĩ nhiên là được, sớm đọc cũng không buồn ngủ, cầm lên đề cho người nhừ đầu Anh ngữ thư làm bộ làm tịch đeo lên.

Bạn đang đọc truyện *Mỹ nữ lai tập Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 74: Hám làm giàu nữ đánh tới

Mặc dù không hiểu được từ đơn thể nào ghép vắn, thể nhưng hai mươi sáu cái nhỏ nhỏ mẩu tự coi như tương đối quen thuộc. Ôn cổ tri tân mà, đọc mấy lần chung quy không thành vấn đề. Đang lúc Chu Vân lên tiếng đọc chậm ABC lúc, giống như đã từng quen biết tình huống xảy ra. Một vị ăn mặc xinh đẹp nữ sinh gõ một cái phòng học cửa gỗ: "Chu Vân có ở đây không? Mời đi ra ngoài một chút..."

"? ? ?" Lớp học nhất thời an tĩnh lại, đọc chậm học sinh nhất trí quay đầu lại nhìn về Chu Vân. Không biết được hán vừa cạ chuyện gì, chọc giận trường học 'Lãnh đạo'.

Chu Vân cũng nghi ngờ ngắc đầu lên, nhìn điểm quang bán ra từ phía học sinh sẽ bí thư, không khỏi cảm thấy một trận chột dạ: "Hôm nay ta không mang bữa ăn sáng tới ăn đi... ?"

Có mỹ nữ tìm cổ nhiên là chuyện tốt, nhưng bị mỹ nữ kêu tới phòng làm việc uống cà phê liền không ổn. Nhất là vị mỹ nữ này phát ngôn viên, mỗi lần tìm người đều có lão sư làm hậu thuẫn, chuẩn không có chuyện tốt.

"Có mỹ nữ tìm đây, còn không đi?" Hứa Thái Nguyệt liếc mắt bắt an Chu Vân, ghé vào lỗ tai hân nhẹ nhàng thổi nói: "Đừng lo lắng, là chuyện tốt."

Thừa thốt ngứa ngứa, Chu Vân không nhịn được run rẩy. Chuyện tốt? Không thể nào đâu. Chẳng qua là Hứa Thái Nguyệt dự cảm luôn luôn rất chính xác, hi vọng nàng lúc này không có lừa gạt mình. Thấy Hứa Thái Nguyệt tự tin hướng chính mình gật đầu một cái, Chu Vân hít một hơi liền đi ra ngoài.

Bình đến tướng chần, nước đến đất chặn, là phúc thì không phải là họa, là họa thì tránh không khỏi. Ghê gớm lại bị lão sư oan uổng một lần, có cái gì thật là sợ. Về phần viết kiểm điểm, lão sư đòi này cái gì cũng viết, chính là không viết kiểm điểm, hướng chỉ là chịu oan ức. Muốn lái điểm, là gan tự nhiên lớn. Không liên tới phòng làm việc uống cà phê mà! Cái gì gió to sóng lớn chưa thấy qua?

"Cái đó..." Đi tới cửa, Chu Vân lúng túng hỏi "Tìm ta có việc sao?"

Chính mình mấy ngày trước mới phạm sai lầm, hôm nay vừa tề đại phiên bí thư MM mời. Nói thể nào cũng có chút ngượng ngùng.

"Đi theo ta..." Thẩm Ân Đình cùng ngày đó như thế, cái gì đều không nói liền xoay người rời đi. Chu Vân chỉ có thể giống như một phạm sai lầm hài tử, ngoan ngoãn theo sát phía sau.

Hôm nay Thẩm Ân Đình ăn mặc vẫn thanh tân tịnh lệ, hai tay ôm quyền sách kẹp, đi bộ tư thái luôn có khiến người ngợc. Lửa cháy nguyên cảm giác. Mỗi lần thấy cô nàng này nhi, Chu Vân cũng không nhịn được nghĩ tại kia trên cặp mông tới một cái tát. Ai bảo nàng ăn mặc như vậy gió náo, thi hành nhiệm vụ cũng không xuyên đồng phục học sinh. Áo sơ mi trắng gia ngắn quần bò, mình đặt ở dự người phạm tội.

Chu Vân phát hiện Thẩm Ân Đình dẫn chính mình xuống lầu, trong lòng vô cùng hiếu kỳ: "Chúng ta đi đâu? Không tới phòng làm việc sao?"

Hai người đi phương hướng là ra khu trường học, bí thư MM muốn dẫn mình đi đâu?

"Người rất muốn tới phòng làm việc sao?" Thẩm Ân Đình lạnh lùng nói câu. Nàng tâm tình thập phần không được, liếc mắt lưu lý lưu khí Chu Vân, nhân tiện liền đem khí rơi vãi tới.

"Có quý mới muốn." Mỗi lần đến phòng làm việc cũng để cho người phun nước miếng, đặc biệt là thầy tổng giám thị. Nhớ tới hân tướng mạo dung, Chu Vân ngoại trừ khiếm viễn hai chữ đã không nghĩ tới khác hình dung.

Thẩm Ân Đình cũng không quay đầu lại, vừa đi vừa nói: "Vây cũng chớ lên tiếng, đến nơi tự nhiên rõ ràng."

Ngoài mặt nàng thật giống như rất bình tĩnh, thật ra thì trong lòng vô cùng sợ hãi. Bởi vì nàng tiếp theo phải tuân theo hoàng bằng kế hoạch, cảm dỗ Chu Vân mắc câu.

"A..." Mỹ nữ không muốn nói, Chu Vân không thể làm gì khác hơn là ngậm thừa nhận. Hội học sinh tìm người không nhất định là giúp lão sư truyền lời, cũng có thể khuôn đô hoặc tổng vệ sinh, tóm lại không có chuyện tốt. Tình thao phân lại bất kể thì vào trường cao đẳng, nhiều hơn nữa cũng vô ích...

Bất quá, càng đi Chu Vân liền cảm thấy càng có cái gì không đúng. Mỹ nữ bí thư muốn dẫn mình đi đâu à? Phương này hướng không phải đi thông Xe đạp lều sao? Hôm nay không có cưỡi xe đi học, cho dù mất Xe đạp cũng không khả năng rơi trên đầu mình.

Suy nghĩ một chút, Chu Vân bất ngờ cả kinh! Chẳng lẽ!! Chẳng lẽ Thẩm Ân Đình muốn tìm một không người địa phương... Với chính mình biểu lộ? Tâm hoa nộ phóng YY không có yên lòng, Chu Vân xoa xoa đôi bàn tay, bước nhanh hơn cùng Thẩm Ân Đình sóng vai.

Ai... Đáng dấp đẹp trai chính là gánh nặng. Bí thư MM đầu gì cũng là cái tiểu mỹ nhân, đáng tiếc chính mình tâm hệ Hứa Thiên, tuyệt đối không thể vì nhất thời sáng khoái, buông tha một đời tính phúc a. Bất tri bất giác, ở Thẩm Ân Đình dẫn đường xuống, hai người tới Xe đạp lều sau tường rào bên.

Thanh Phủ nhất trung xây ở thanh Phủ thành phố biên khu, dựa vào bên ngoài chính là ngoại ô núi rừng. Xe đạp lều ở vào núi rừng cùng trường học giữa, từ một nơi cao hai mét tường rào vây lại. Dưới tình huống bình thường, ngoại trừ nghỉ trước tổng vệ sinh, bình thường sẽ không có người tới Xe đạp lều tường sau.

Dĩ nhiên, thỉnh thoảng cũng sẽ có vài tên học sinh nhìn 'Vượt ngục' ghê, học người * trốn học. Nghĩ lúc đó Chu Vân liền là một cái trong số đó.

Đi mau đến cuối, Chu Vân hỏi "Chúng ta đi đâu? Trước mặt không có đường rồi."

Biểu lộ cũng không cần chạy như vậy xa đi. Tùy tiện tìm người thiếu sân cỏ không phải rồi. Hay là con gái từ da mặt mỏng, thể nào cũng phải đến địa phương không người mới an tâm?

"Đến." Thẩm Ân Đình cắn môi đỏ mọng một cái, sau đó xoay người lại: "Liên chuyện này..."

"Nơi này?" Tao liễu tao nào, Chu Vân tự cho là thông minh 'Biết rõ' cố hỏi: "Cạc cạc... Chúng ta tới đây làm gì à?"

Liếc nhìn không nghĩ nhất nhìn Chu Vân, Thẩm Ân Đình cúi đầu xuống mặt vô biểu tình nói: "Người rất nhanh cũng biết."

Hân bằng đáng giá gì chính mình hy sinh sắc đẹp cảm dỗ. Chẳng lẽ cũng bởi vì Hứa Thiên sao? Nhớ tới một hồi muốn với Chu Vân phát sinh da thịt gần gũi, Thẩm Ân Đình đã cảm thấy ủy khuất hết sức. Dĩ nhiên, nơi này chỉ da thịt gần gũi, cũng không phải là thật muốn cùng Chu Vân làm chuyện đó, chỉ là thông thường lâu lâu ôm ấp mà thôi.

Chu Vân thấy Thẩm Ân Đình cúi đầu, lại cho là nàng ở xấu hổ: "Đứng nha, lập tức cũng biết rồi. Người có phải hay không có lời muốn nói nhé? Không cần xấu hổ Haaa..."

Thiếu niên trong lòng âm thầm đáng khen đến, Hứa Thái Nguyệt nói thật chuẩn, quả nhiên là chuyện tốt, bí thư MM mắc cỡ đáng vẻ rất khả ái, có muốn hay không đáp ứng trước nàng đâu?

Thẩm Ân Đình ngẩng đầu lên hít một hơi thật sâu. Bây giờ bây giờ năm mươi bảy phút, hoàng bằng sẽ ở tám giờ đúng dẫn đạo tới. Cơ hội chỉ có một lần, chỉ có thể không đếm xỉa đến! Nghĩ tới đây, Thẩm Ân Đình dựa theo kế hoạch, đem giấu ở cặp sách trong nước suối, cùng một cái đã dùng qua BCS lấy ra.

Vì sao là đã dùng qua BCS đâu? Bởi vì hoàng bằng phải đối phó Chu Vân, để cho sự tình trở nên phù hợp hơn tình lý, cho nên sáng sớm liền nhọc lòng tự tạo gài tang vật vật. Lúc ấy thấy đồ chơi này, Thẩm Ân Đình giống như là nhìn biến thái tựa như mà nhìn hoàng bằng, trong lòng khỏi phải nói có nhiều chán ghét.

Chu Vân thấy Thẩm Ân Đình động tác nóng nảy, hành động cổ quái, cho tốt kỳ hỏi: "Thế nào? Người thật giống như rất khẩn trương nha?"

Mới vừa nói lời này Chu Vân liền cảm giác mình rất ngu, người ta cô gái muốn biểu lộ, có thể không khẩn trương sao?

Thẩm Ân Đình sợ hết hồn, vội vàng đem hoàng bằng tự chế gài tang vật vật ném xuống đất: "Không có, không việc gì..."

Nói không khẩn trương đó là giả, có ai làm chuyện xấu mặt không đỏ tim không đập đâu? Huống chi vẫn là lần đầu tiên, hơn nữa phải dùng thân thể sắc dụ, Thẩm Ân Đình không có rối loạn phương tác liền rất tốt.

Ở Chu Vân ánh mắt khó hiểu xuống, Thẩm Ân Đình xoay mở nước suối, đem nước vẩy lên người, sau đó còn từ thấp tới cao chậm rãi còi ra quần áo cúc áo.

"Người... Người làm gì vậy còi áo... YY ồ... !!!"

Nhìn chậm rãi phơi bày ở trước mắt trắng nõn da thịt, Chu Vân ngốc được không biết nói cái gì cho phải. Biểu lộ yêu cầu cởi quần áo? Lúc trước thế nào chưa từng nghe qua nha! Chiều này quả thực quá mạnh, muốn có cự tuyệt cũng không được. Là vị nào nữ cường nhân phát minh? Quá có tài a!

Không đợi Chu Vân phản ứng, hay hoặc là nói hấn căn bản cũng không muốn phản ứng. Thẩm Ân Đình mê người giờ hai tay lên, tự nhiên vén lên phát ra, theo sát một cái hùng phác ôm lấy, hung hăng đem Chu Vân đẩy ngã ở trong bụi cỏ.

Bạn đang đọc truyện *Mỹ nữ lai tập Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 75: Bắt tại trận

Chu Vân ngây ngốc nhìn chằm chằm cười trên người, đồ bưng cả khuôn mặt, mái tóc xóc xếch, quần áo thối lui nửa năm Thẩm Ân Đình. Thiếu niên bối rối...

Thẩm Ân Đình nằm ở Chu Vân bên tai, nhỏ giọng nói ba chữ: "Thật xin lỗi..." . Sau đó đưa tay tại chính mình đùi thon dài thượng sứ tinh thần sức lực bóp một cái, phát ra tiếng rất cảm động, thiên nga gầy cánh vậy rên rỉ.

Chu Vân một cái ý niệm thoáng qua. Tại sao là thật xin lỗi, mà không phải I love You?

Phòng chừng Thẩm Ân Đình cũng cảm thấy có lỗi với Chu Vân, nhưng không có cách nào làm người không vì mình, thiên tru địa diệt. Nàng cũng không có nương thân với hoàng băng, nếu như muốn tiếp tục quá nhiều chi phí sinh hoạt, liền đắc thật tốt hoàn thành hoàng băng giao phó nhiệm vụ.

Thật xin lỗi? Nghe nói như vậy, Chu Vân đại não cấp tốc dự jững. Chắc hẳn thiếu niên cũng rất rõ ràng chuyện tốt bụng này, tuyệt đối không thể phát sinh ở trên người hắn. Mỹ nữ chủ động đầu hoài tổng bảo, quả không thể tưởng tượng nổi.

Quả nhiên, Thẩm Ân Đình phát ra rên rỉ sau, rất nhanh liền truyền tới một tiếng tức giận gắt gào: "Các ngươi đang làm gì!"

"Giáo... Hiệu trưởng! !!" Chu Vân hai người ngạc nhiên ngẩng đầu, không hiểu nổi một giáo dài vì sao lại tới đây địa phương cửt chim cũng không có.

Ngay cả Thẩm Ân Đình cũng hơi cảm thấy ngoài ý muốn, nguyên tưởng rằng hoàng băng chẳng qua là thông báo lão sư người tới bắt, lại không nghĩ rằng đem hiệu trưởng cho mời tới. Hơn nữa, hiệu trưởng bên người tựa hồ còn có các lãnh đạo khác. Tình huống bị chuyện trước hết tưởng tượng nghiêm trọng nhiều, đưa đến Thẩm Ân Đình nhất thời không bình tĩnh nổi.

Nhưng là rất nhanh, Thẩm Ân Đình liền phát hiện có cái gì không đúng, nhất thời kêu lên một tiếng kéo căng quần áo rứt.

Bởi vì Thẩm Ân Đình lúc trước dùng nước suối làm ướt thân thể, dường như mới vừa làm xong kịch liệt vận động, cả người tiết lộ đồ mồ hôi, đồ lót cũng như ẩn như hiện. Lại bởi vì khăn trang, sợ hãi, chột dạ, cộng thêm ít ỏi ngưng ngừng, khiến cho nàng mặt đầy đỏ ửng, hô hấp rần rần, cả người xem ra giống như là chun trào đi qua, thập phần mê người.

Loại tình thế này xuất hiện ở trước mắt, cho dù không cần hỏi, người vừa tới cũng có thể liên tưởng đến xảy ra chuyện gì. Huống chi Tạ Quan sáng chói (thầy tổng giám thị) vô tình hay cố ý đi tới Thẩm Ân Đình ném xuống BCS cạnh, cổ làm kinh ngạc nói: "Chuyện này... Đây là... Trần giáo trưởng, người xem..."

Cúi đầu xuống liếc mắt Tạ Quan sáng chói dưới chân BCS, Trần giáo trưởng lập tức giận đến không biết nói cái gì cho phải. Lúc này chứng cứ xác thực đến, hỏi liên tục lời nói cũng miễn.

"Được... Hai người rất tốt a..." Minh trường học, học sinh của mình, lại tại chính mình dưới mắt, làm ra như vậy bôi xấu tác phong và kỷ luật sự tình, gan lớn được thật là có thể phiên thiên. Nếu không có chuyện quan trọng trong người, Trần giáo trưởng sợ rằng trước tiên nói hai người đi phòng hiệu trưởng thẩm vấn.

"Ai..." Thật sâu thờ dài, để cho trong lòng tức giận thoáng lắng xuống. Trần giáo trưởng rõ ràng bên người còn có giáo người bên ngoài, không dễ làm chúng thâm vấn, không thể làm gì khác hơn là đối với Tạ Quan sáng chói phân phó nói: "Chủ nhiệm, trước đem hai người họ mang tới giáo vụ xử, chờ ta xử lý."

"Được." Ứng tiếng, Tạ Quan sáng chói liền chuyển hướng Chu Vân hai người: "Hai người lắng cái gì, còn chưa đủ mặt mặt sao? Trừng trị theo ta đi."

Hết thấy biểu hiện cũng như vậy tự nhiên, hoàn toàn dựa theo kế hoạch tiến hành.

Thật ra thì, hoàng băng đã sớm cùng hần thông qua khí, Tạ Quan sáng chói chỉ biết thời biết thế, lúc cần thiết âm thầm hãm hại Chu Văn một cái, không cho hần cơ hội phản bác.

"Ta... Ta..." Chu Văn mông, đầu có chút quẹo bất quá cong tới. Hứa Thái Nguyệt không nói chuyện tốt sao? Cái này cũng có thể tính chuyện tốt? Còn nữa, trên đất BCS sao tới tích? Cha đưa một mực đặt ở Yếm, muốn dùng cũng không có cơ hội dùng! Chuyện này lừa bịp a! Bao đại nhân! Ta oan uổng a! !

"Chuyện này... Chuyện này..." Thẩm Ân Đình giống vậy mơ hồ, các loại hiệu trưởng xử lý? Chuyện gì xảy ra? Hoàng băng thế nào đem hiệu trưởng cho mời tới? Chẳng lẽ hoàng băng có năng lực thuyết phục Trần giáo trưởng?

Không đợi hai người đem sự tình lý biết rõ, Tạ Quan sáng chói khẽ mỉm cười, một tay khẽ đẩy một người liền mang bọn họ đi rồi.

Ngày hôm qua buổi trưa, hoàng băng mời cậu Tạ Quan sáng chói ăn cơm, nghe kỳ nói hiệu trưởng có ý xây dựng thêm Xe đạp lều. Không ra ngoài dự liệu, sáng mai sẽ cùng hần đồng thời thị sát tình huống, nhìn một chút có thể hay không đem Xe đạp lều cùng tường sau ngay cả . Khi đó phòng chừng còn có các lãnh đạo khác tham quan, như muốn động thủ, cơ hội khó được.

Vốn là hoàng băng cũng không có ý định nhanh như vậy xuống tay với Chu Văn. Một trong số đó sợ Hứa Thiên hoài nghi, hai là để cho Thẩm Ân Đình chuẩn bị tâm lý thật tốt. Nhưng biết được tin tức sau, hoàng băng lập tức thay đổi chủ ý. Hiếm thấy hiệu trưởng đích thân ra tay, qua thôn này nhưng là không còn tiệm này.

Rất nhiều chuyện là tương đối, liền lấy học sinh ở phòng học tình chàng ý thiếp mà nói. Nếu như bị lão sư phát giác, ghê gớm jững cáo gia phê bình. Nếu là bị giáo vụ xử bắt, nhiều lắm là liền kiểm điểm gia thông báo. Nhưng là, vạn nhất ngày nào đó có lãnh đạo Thành ủy tới trường học đánh giá, đây đối với uyên ương lại không biết điều ở trong phòng học nghịch nước, còn để cho hiệu trưởng những người lãnh đạo bắt tại trận, sự tình nhưng là không còn tốt như vậy sống chung rồi. Có thể hay không tiếp tục ở tại trường học cũng là cái vấn đề, Chu Văn tình huống trước mắt, đúng như thượng tổ loại thứ ba nghiêm trọng nhất tình thế.

Tạ Quan sáng chói mới vừa mang đi hai người, một mực đứng ở bên cạnh không có lên tiếng hứa đình mới mở miệng nói: "Lão Trần, xin bớt giận. Ta xem chuyện này có chút kỳ hoặc."

Sáng sớm hôm nay, hứa đình ứng bạn cũ mời tới đến thanh Phủ nhất trung. Hần là tên gọi thương nhân, đồng thời cũng là trường học giáo dục người đầu tư một trong.

Trường học không ngừng cải cách phát triển, học sinh càng ngày càng nhiều, trong trường đã có nhiều chỗ thiết thi cần xây dựng thêm cải tạo. Vì vậy, thanh Phủ nhất trung hiệu trưởng Trần kính đến mức, không thể không mời thanh Phủ thành phố tên gọi thương, hi vọng bọn họ có thể bỏ vốn tài trợ trường học.

Hứa đình mới vừa tới trường học, hướng Trần kính đến mức đã lâu cười cười: "Bạn học cũ, sáng sớm đem ta đánh thức. Ngươi qua ý phải đi nhỉ?"

Trần kính đến mức nói: "Ha ha, đó là ngươi tự tìm. Nói cái gì mời ngươi lúc dùng mang khác thương nhân, tránh cho nói xong một đơn lại tới một đơn. Chẳng lẽ đổi tính rồi hả? Muốn không chậm chút theo ta gặp một chút cái khác người đầu tư, bọn họ khẳng định vô cùng vui mừng."

"Miễn, ngươi phải có tâm, nhiều tới nhà của ta làm khách. Tiểu Hồng tay nghề lại tiến bộ." Hứa đình khoe khoang nói.

Hần, trương tiểu đồ, Trần kính đến mức. Ba người năm đó ở cùng một trường đại học đọc sách, sau khi tốt nghiệp lại cùng nhau đến thanh Phủ thành phố phát triển, quan hệ rất là mật thiết. Có lúc chính phủ vốn không có thể kịp thời đứng chỗ, Trần kính đến mức cũng sẽ hướng hứa đình yêu cầu tài trợ, trả trước thủ khoản.

Trần kính đến mức nghe được hứa đình nói như vậy, cũng không khách khí đáp ứng: "Được, rất lâu chưa ăn Tiểu Hồng nấu chút thức ăn, thật hoài niệm."

"Kia quyết định!" Hứa đình cười mở cười một tiếng. Bạn học cũ vẫn là như cũ, một khi trò chuyện liền không kết thúc.

Bất quá, bạn học cũ tìm hần khẳng định không phải là vì tán gẫu. Vì vậy, hứa đình tiếp tục liền hỏi: "Lão Trần, lần này gặp phiền toái rồi hả?"

"Đúng vậy, trường học phát triển, học sinh nhật ích tăng nhiều. Bây giờ ngay cả thả Xe đạp địa phương, cũng chiếm được tràn đầy. Cho nên chuẩn bị thi vào trường cao đẳng xong, thừa dịp học sinh nghỉ đem nhà xe cho xây dựng thêm. Ngươi xem như thế nào?"

"Ta lại không làm hiệu trưởng, có thể làm gì?" Hứa đình buồn cười nói: "Thế nào? Cấp trên vốn lại kẹt?"

"Xin, phê chuẩn cùng phát ra, luôn là chậm nửa nhịp. Trong kỳ nghỉ hè không cải biến thỏa đáng, các loại tự trường sau thì phiền toái." Trần trí kính thập phần nhức đầu nói: "Tân sinh nhập học, học sinh ngay cả thả Xe đạp địa phương đều không, ngươi để cho ta thế nào Hướng gia dài giao phó."

"Quả thật không tốt giao phó..." Hứa đình gật gật đầu nói. Có Xe đạp học sinh ở ghi danh lúc, đều phải nhiều Giao mười khối xe bảo phí. Thu tiền nhưng ngay cả một thả xe địa phương đều không, một ít xảo quyết gia trưởng còn không xích mích.

"Tới! Ta trước dẫn ngươi đi nhìn nhìn vấn đề chỗ ở, tránh cho nói bạn học cũ lác lư ngươi." Trần trí kính hướng sau lưng Tạ Quan sáng chói ngoắc ngoắc tay, liền dẫn hứa đình hướng Xe đạp lều đi tới. Bất quá, bọn họ vừa tới nhà xe liền nghe được rên rĩ một tiếng, bị dọa sợ đến mấy người vội vàng bước

nhanh hơn, chạy tới, rất sợ phát sinh đại sự gì.

Bạn đang đọc truyện *Mỹ nữ lai tập Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 76: Cô nam quả nữ sống chung một phòng

Chẳng qua là ai cũng không ngờ tới, xuất hiện ở trước mắt lại sẽ là không chịu được như vậy một màn, hai gã học sinh núp ở nhà xe tường sau tầng tị với nhau.

"Ài..." Trần trí kính chán chường thờ dài, hữu tâm vô lực nói: "Người xem ta người hiệu trưởng này, cũng làm thành dạng gì... Kia là đệ tử của ta a."

"Ta xem chuyện này không có đơn giản như vậy." Hứa đình từ tốn nói. Hắn là thương nhân, giỏi về sát ngôn nhìn sắc. Tạ Quan sáng chói lúc rồi đi khẽ mỉm cười, hiển nhiên có cổ phần âm mưu được như ý ý.

Hứa đình chính là Hứa Thái Nguyệt cha, cùng Chu Vân có duyên gặp mặt một lần. Mới đầu ra mắt hai người, hứa đình đã cảm thấy nên nam sinh rất quen mặt, giống như là ở đâu gặp qua. Nghĩ tìm một phen, lập tức nhớ tới kia là mình con gái bảo bối bạn trai.

Phát hiện nhà mình con gái bạn trai lại với cô gái khác sinh làm chung một chỗ, giận đến hần thiếu chút nữa không nhận được tiến lên phản thưởng Chu Vân một cái tát. Nhưng là, hứa đình rất nhanh lại kịp phản ứng, Hứa Thái Nguyệt có tốt như vậy lặc lư sao?

Chính mình không tin nhiệm Chu Vân, cũng nên tin nhiệm nhà mình con gái. Hứa Thái Nguyệt có thể rình coi lòng người, nếu như Chu Vân muốn có bản lĩnh giấu giếm năng, đâu còn sẽ ở đây bị người bắt được. Huống chi, Tạ Quan sáng chói nhìn có chút hạ hê biểu tình, không thể không khiến người hoài nghi.

Học sinh phạm sai lầm, làm lão sư còn cười, rõ ràng có cái gì rất không đúng. Bất quá, có một chút hứa đình hiểu lầm, Hứa Thái Nguyệt mặc dù có thể nhìn thẳng lòng người, nhưng chưa bao giờ nghe lén qua Chu Vân muốn nhiều chút cái gì. Một là nàng không muốn, hai là cho dù không nghe, nàng cũng có thể đoán được Chu Vân muốn cái gì.

"Được rồi, chính sự quan trọng hơn, chúng ta trước xem một chút nhà xe đi." Nghe hứa đình nói như vậy, Trần kính trí dĩ vì đó là an ủi mình, cũng không để ý, lặc đầu một cái liền đi trở về.

"Ha ha, được rồi." Hứa đình thấy bầu không khí có chút lúng túng, không thể làm gì khác hơn là nói nhiều chút để lời nói với người xa lạ hóa giải: "Đứng rồi, gần đây Tiểu Nguyệt biểu hiện như thế nào?"

"Tiểu chất nữ à? Gần đây còn rất ngoan ngoãn. Không có gây chuyện..." Trần kính đến mức nói đơn giản nói.

"Ây..." Hứa đình buồn bực, nguyên lai ở Trần giáo trưởng trong lòng, Hứa Thái Nguyệt không nào chuyện cũng đã rất ngoan ngoãn rồi.

Suy nghĩ một chút cũng phải, Hứa Thái Nguyệt vừa tới giáo lúc, đem những cái kia theo đuổi nàng nam sinh chính chết đi sống lại. Bối cảnh cường thế điểm gia trưởng liên tục tố cáo, làm hại Trần kính đến mức bận bịu tứ phía xã giao không rảnh. Hết lần này tới lần khác nha đầu này chính người còn chiếm lý, cũng là người khác trước gây chuyện, hoàn toàn bắt nàng không có cách.

Bất đắc dĩ, Trần trí kính không thể làm gì khác hơn là nhờ giúp đỡ hứa đình, hi vọng hắn có thể ra mặt, cho dù không thể giải quyết chuyện này, khuyên nhủ Tiểu Nguyệt thủ hạ lưu nhân cũng tốt. Song khi mọi người biết phụ thân của Hứa Thái Nguyệt chính là hứa đình, cũng thức thời giữ yên lặng, jing cáo hải từ nhà mình đừng nữa đánh Hứa Thái Nguyệt chủ ý. Hứa gia có thể không phải người bình thường có thể trêu chọc...

Lại nói, Tạ Quan sáng chói đem Chu Vân hai người mang tới giáo vụ xử sau, phân phó một tiếng "Ở chỗ này chờ ". Liền xoay người rồi đi. Đoán chừng là tìm hiệu trưởng báo cáo tình huống.

Cô nam quả nữ sống chung một phòng, mỹ nữ định có tồn thất. Thẩm Ân Đình mặc màu trắng áo sơ mi, bởi vì ướt nước thành bán trong suốt trạng thái. Đồ lót mơ hồ có thể thấy, coi là thật tiện nghi Chu Vân...

Thẩm Ân Đình hai tay ôm vai, có chút sợ ngồi ở một bên. Từ mới vừa rồi hiệu trưởng nổi giận về mặt suy đoán, lần này gây họa sợ rằng không dễ dàng như vậy thu thập. Không đúng còn sẽ liên lụy nàng, nên làm thế nào cho phải?

Chu Vân biểu thị vô cùng vô tội, hồ lý hồ đồ liền lên phải thuyền giặc, bị mang tới giáo vụ xử. Bây giờ đem sự tình xỏ xâu, hẳn bưng bít có loại thụ hại cảm giác. Chẳng qua là, Thẩm Ân Đình vì sao phải hãm hại hắn? Chuyện này đối với nàng hoàn toàn không có lợi.

Lặng lặng nhìn Thẩm Ân Đình một hồi, Chu Vân không nhịn được hỏi "A lô... Người không sao chứ."

Chu Vân nhìn thiếu nữ thật chặt ôi co rút, trong lòng khẳng định thập phần bất an. Thân là hiệu trưởng duy nhất nam sinh, thế nào cũng phải làm cái gương sáng tác dụng, quan tâm quan tâm trước mắt nữ sinh.

"Không cần người quan tâm..." Thẩm Ân Đình lạnh lùng trả lời. Nhưng là lời còn chưa nói hết, nàng liền phát giác Chu Vân đưa tới một bộ quần áo.

Nguyên lai Chu Vân đem áo của chính mình cởi, định cho nàng che giấu chun quang. Nếu không bán trong suốt thân thể mềm mại để cho người nhìn thấy, còn thể thống gì.

"Mặc vào đi. Đừng lạnh..." Chu Vân nói chuyện rất quan tâm, hần từ trước đến giờ đối với mỹ nữ mềm lòng, coi như mỹ mi nắm đao muốn thùng hần (Hứa Thái Nguyệt), Chu Vân cũng không bỏ được trả đũa.

Sợ mỹ mi lạnh nhạt, nhưng thật ra là mượn cớ. Chu Vân để cho Thẩm Ân Đình mặc quần áo vào, là bởi vì nàng đi hết. Thiếu niên mặc dù rất hy vọng có thể nhiều thưởng thức một hồi, nhưng làm người phải phúc hậu. Chờ một hồi hiệu trưởng tới thăm vấn, thấy Thẩm Ân Đình chun quang chợt hiện, chính mình lại một chút biểu thị đều không, sợ rằng sẽ vừa bay chân đưa hần bắn cho đi ra ngoài.

Đối với Chu Vân có hảo ý, Thẩm Ân Đình không có cự tuyệt, đưa tay liền đem quần áo cướp đến tay. Tình huống nàng bây giờ hết sức khó xử, mặc quần áo và không có mặc như thế. Thuận màu trắng đỏ lót như ẩn như hiện, dự được Chu Vân hai mắt thanh quang, mười phần một con Cực phẩm sắc lang.

Bị nam sinh nhìn thấu thân thể mềm mại, Thẩm Ân Đình nhất thời có loại cảm giác nóng hừng hực, cả người nóng động không ngừng. Ngoài ra, nàng cũng lo lắng bị hiệu trưởng phát hiện, hình tượng của mình thả. Đương không chịu nổi, xử phạt lúc tội thêm một bậc.

Mặc tốt sau, Thẩm Ân Đình len lén liếc mắt, quét quang cánh tay Chu Vân liếc mắt. Sau đó lấy điện thoại di động ra, tốp đánh. Học sinh trung học đệ nhị cấp mang trên điện thoại di động học, không phải là cái gì mới mẻ chuyện, Chu Vân lúc trước cũng có, chẳng qua là ngoài ý muốn hư hại. (mồ nhật đánh nhau dùng làm vũ khí rồi.)

Thẩm Ân Đình trong nhà mặc dù nghèo khó, điện thoại di động đối với nàng mà nói cũng coi là xa xỉ đồ dùng. Nhưng hoàng bằng có tài sản, thấy mỹ mi thấy thêm, tiểu tử tiện tay hất một cái, liền đem hần mới bán chưa đủ nửa tháng điện thoại di động, đưa cho Thẩm Ân Đình. Hơn nữa mỗi tháng thanh toán lời nói phí, không chút nào làm gai nhân phí tâm.

"Này." Điện thoại rất nhanh kết nối, Thẩm Ân Đình hơi hốt hoảng nói: "Hoàng bằng sao, là ta, Ân Đình."

"Ở đây, Ân Đình sao? Kế hoạch tiến hành như thế nào."

"Ừ..." Thẩm Ân Đình lặng lẽ liếc Chu Vân liếc mắt, sau đó che điện thoại nhỏ giọng nói: "Ta cùng Chu Vân bị mang tới giáo vụ xử. Chẳng qua là..."

Không đợi Thẩm Ân Đình nói xong, hoàng bằng liền tiếp lời nói: "Há, vậy thì tốt. Một hồi người trực tiếp thừa nhận cùng hần phát sinh quan hệ, những thứ khác không cần phải đề ý đến, ta đã đề cho cậu tới xử lý."

"Hoàng bằng, người chờ một chút... Chúng ta bị hiệu trưởng thấy được. Ta sẽ không có chuyện gì, đúng không..." Thẩm Ân Đình rất không yên tâm, phải biết hiệu trưởng thật trách tội xử phạt, chính là một cái thầy tổng giám thị, có thể xử lý nhiều chút cái gì? Huống lại còn có hơn một tháng liền thi vào trường cao đẳng, vạn nhất xảy ra vấn đề, ảnh hưởng thi, nàng mấy năm qua cố gắng không uổng phí sao?

"Yên tâm đi, cậu sẽ giúp người thuyết tình, không có việc gì, người nhận tội vậy đúng rồi." Hoàng bằng đại khái có thể đoán được Thẩm Ân Đình đang lo lắng cái gì. Bất quá bây giờ phải trấn an tâm tình của nàng, nếu không hiệu trưởng hỏi lời nói, Thẩm Ân Đình trở mặt đem hần khai ra, phiền toái liền không dễ thu thập rồi.

"Vậy... Được rồi. Ta biết rồi." Thẩm Ân Đình bất đắc dĩ kêu. Vốn là nàng còn muốn hỏi mấy câu, hi vọng hoàng bằng có thể cung cấp đáng tin tin tức, loại bỏ trong lòng nàng lo âu. Nhưng việc đã đến nước này, hỏi nhiều hơn nữa cũng vô ích. Chỉ có thể đi được tới đâu hay tới đó, yên lặng hiệu trưởng xử lý.

"Tốt lắm, theo ta phân phó làm việc, khẳng định sẽ không xảy ra vấn đề. Ta cúp trước, đang đi học đây..." Nói xong, hoàng bằng quả quyết đề xuống treo máy kiện, cắt ra rồi cùng Thẩm Ân Đình liên lạc.

Bạn đang đọc truyện *Mỹ nữ lai tập Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 77: Bí thư MM phần nộ

Giáo học lâu xuống, nhìn hoàng bằng cúp điện thoại, Tạ Quan sáng chói Du Nhiên cười nói: "Tiểu bằng, trình diễn được không tề a."

Hoàng bằng nhún vai một cái, lơ đãng nói: "Cậu, tiếp theo thì nhìn người."

"Ha ha, người không thấy giáo dài bộ dáng tức giận, ngay cả ta đều bị sợ hết hồn." Tạ Quan sáng chói vỗ một cái hoàng bằng bả vai: "Ta đoán hai người bọn họ lần này không vui."

Hoàng bằng bất giác bên trong lộ ra một tia âm hiểm: "Tiểu từ theo ta cướp nữ nhân, xem ta không đùa chơi chết người."

Đối với Chu Vân ba lần bốn lượt quấy nhiễu hấn đến gần Hứa Thiên, hoàng bằng là ghi hận trong lòng. Bây giờ mắt thấy quý khách được như ý, hấn lại bắt đầu cân nhắc kế hoạch bước kế tiếp.

Lần hành động này ngoại trừ cho Chu Vân đặt bẫy, còn muốn cho Thẩm Ân Đình thất học. Chỉ có ân uy tịnh thì, mới có thể đem tuyệt lộ mỹ nữ làm của riêng. Nghĩ tới đây, ngay cả hoàng bằng cũng bắt đầu bội phục mình. Chiêu này dùng quả thực quá ác, thật là khéo.

"Khiêm tốn, khiêm tốn một chút." Tạ Quan sáng chói sửa lại một chút cổ áo, vừa đi vừa nói: "Ta đi hiệu trưởng kia nhìn một chút tình huống, có chuyện sẽ liên lạc lại."

"Ừ. Ta cũng trở về phòng học rồi." ...

Thẩm Ân Đình nắm âm thanh bận điện thoại di động, lần nữa ngừng đầu liếc nhìn Chu Vân, thấy thiếu niên không nói tiếng nào, liền tạm thời thở phào nhẹ nhõm. Nếu như mới vừa rồi nội dung điện thoại bị hấn biết, Thẩm Ân Đình có thể không dám hứa chắc Chu Vân sẽ không đối với nàng làm khó dễ. Dù sao cũng là nàng hấn hại hấn...

"Người thật khờ."

Giáo vụ xử yên lặng một hồi, từ trước đến giờ hi hi ha ha Chu Vân, đột nhiên hết sức nghiêm túc đối với Thẩm Ân Đình nói ra ba chữ.

"Người có ý gì." Thẩm Ân Đình nghiêng đầu lạnh lùng hỏi.

"Thay người không đáng giá." Chu Vân trấn tĩnh nói.

Thẩm Ân Đình xinh đẹp như vậy một người nữ sinh, lại vì hoàng bằng cáng dỡ hấn, còn đem mình cho người. Chẳng lẽ cô nàng không sợ hiệu trưởng ngay cả nàng cùng xử phạt sao?

Thẩm Ân Đình thoáng chốc trầm mặt nói: "Mắc mớ gì tới người."

Thay ta không đáng giá, hấn dựa vào cái gì thay ta không đáng giá. Đòi tiền không có tiền, muốn quyền không có quyền, ai cả cũng chỉ có thể nhẫn nhịn khí thôn âm thanh. Đừng tưởng rằng cởi bộ quần áo cho ta, liền lộ ra thật vĩ đại. Ở người có tiền trước mặt, người cái gì cũng không phải. Chỉ cần người ta thích, động động ngón tay là có thể đem người đùa chơi chết!

Thẩm Ân Đình trong lòng ủ khuất suy nghĩ. Nếu không phải Chu Vân đuổi Hứa Thiên chọc tới hoàng bằng, nàng cũng không cần rơi vào này tám ruộng đất.

"Người cứ như vậy thích hoàng bằng à?" Chu Vân bỗng nhiên tâm huyết tới trào hỏi. Ai ngờ thật đơn giản một câu nói, lại đem giai nhân cho chọc giận.

Thẩm Ân Đình nhất thời đứng lên căm tức nhìn hấn: "Người biết cái gì. Đừng cái gì cũng không biết, lại giả vờ làm rất rõ ràng đáng ghét. Người là thứ gì! Thay ta không đáng giá? Người vẫn lo lắng chính mình đi! Một hồi bị đuổi, ta xem người hướng ai khóc đi!"

Nháy mắt mấy cái da, Chu Vân cười khanh khách. Đây là cái gì với cái gì? Lòng tốt gọi sét đánh sao? Không nghĩ tới thay mỹ nữ nói lời khen, còn có thể tao mỹ nữ nhỏ nước bọt. Hoàng bằng mệnh tại sao cứ như vậy được, có một nói gì nghe nấy MM ở bên người. Ai... Hầm mộ người á. Về phần đuổi... Không nghiêm trọng như vậy đi. Chu Vân thầm nghĩ, chẳng qua là lâu lâu ôm ấp mà thôi, làm sáng tỏ chuyện đã xảy ra không phải rồi.

Chu Vân cũng không biết được, Thẩm Ân Đình dự định tại hiệu trưởng trước mặt, thừa nhận cùng hấn phát sinh siêu hữu nghị quan hệ, cho nên trong lòng không có áp lực chút nào.

Chẳng biết tại sao, Thẩm Ân Đình náo loạn Chu Vân một câu sau, nước mắt liền không nhịn được hoa lạp lạp chảy ra. Chính Chu Vân tâm hoảng ý loạn, không biết như thế nào cho phải. May, chính khi thiếu niên ứng phó không kịp lúc, giáo vụ xử đại môn bị người đẩy ra, hiệu trưởng dẫn Tạ Quan sáng chói lững thững vào cửa.

Trần kính đến mức đi vào giáo vụ xử, đầu tiên nhìn liền hướng Thẩm Ân Đình nhìn lại. Lúc trước chuyện đột nhiên xảy ra, hấn còn chưa khỏe đẹp mắt thanh là con nhà ai phạm tội, sẽ để cho Tạ Quan sáng chói đem người mang đi. Bây giờ vừa vận nhìn một chút, đến tột cùng là nhà nào bé gái như thế chẳng cần thể diện, lại ban ngày hóa ngày sau, cùng người làm ra chuyện cầu thả.

"Thẩm Ân Đình! !" Không nhìn còn khá, nhìn một cái Trần kính đến mức ngừng nghĩ tâm hòa lại dâng lên. Hấn vận lần không ngờ, vị kia không biết xấu

hồ bé gái, lại là giáo hội học sinh bí thư.

"Được a, rất tốt a. Hội học sinh bí thư, học sinh điển hình. Không chỉ mình không mang tốt đầu, còn biết rõ rồi mà còn cố phạm phải. Tội thêm một bậc!"

Trần giáo trưởng nói xong lời cuối cùng, hung hăng hướng mặt bàn đánh một cái, ầm ầm nổ vang tức khắc bị dọa sợ đến Thẩm Ân Đình sững sờ, ngay cả nước mắt cũng ngừng chảy mà thôi.

"Trần giáo trưởng, ta... Ta..." Thẩm Ân Đình bị Trần kính đến mức sắc bén mở trừng hai mắt, nhất thời không biết nói cái gì cho phải.

Vốn là muốn dựa theo hoàng bằng kế hoạch 'Biết điều' thừa nhận, nhưng hiệu trưởng nổi giận cũng không giống như trò đùa. Không xử lý tốt, không đúng ngay cả năng cùng mở trừng trị.

"Bảo cáo! Trần giáo trưởng, chúng ta là trong sạch." Chu Vân biểu hiện vô cùng lãnh đạm, hiệu trưởng thờ phỉ phò rồi, hần còn ung dung nhắc tay báo cáo, một chút không khí khẩn trương đều không. Điều này cũng làm cho Trần kính đến mức cảm thấy hồ đồ, đến lúc nào rồi rồi, tiểu tử còn bình tĩnh như vậy, chẳng lẽ sự thật không phải là hần nghĩ như vậy?

Đang lúc này, thầy tổng giám thị Tạ Quan sáng chói mở miệng giới thiệu: "Ha ha, Trần giáo trưởng, hần gọi Chu Vân, là trường học nổi danh 'Hung ác loại người'. Thường xuyên cùng bên đường còn đồ qua lại, ít ngày trước mới bởi vì ở bên ngoài trường tôn thương người, mà gặp phải ghi lại xử phạt."

Tạ Quan sáng chói ngoài mặt giống như là giới thiệu Chu Vân, thật ra thì lại ý vị bôi đen, cho hần tăng thêm mặt trái hồ sơ. Nói đến hung ác loại người lúc, còn cố ý tăng thêm âm điệu. Suy tư của người luôn là vào trước là chủ, chỉ cần Trần kính đến mức chủ quan bên trên cho là thiếu niên là một học sinh xấu. Như vậy Chu Vân tiếp theo lời muốn nói làm, cũng sẽ hoàn toàn ngược lại. Dưới mắt biểu hiện trầm tĩnh, rất có thể sẽ vận vẹo thành trong mắt không người.

"Người chính là Chu Vân." Trần kính đến mức nhìn chăm chú nói.

Chu Vân danh tự này, hần sớm có nghe. Trước đây thật lâu liền có lão sư nói tới, nói Chu Vân ở trường học làm theo ý mình, khoe khoang cay cú. Giờ học thật là không coi lão sư là lão sư, thích làm gì liền làm gì. Gặp phải không vừa mắt học sinh, gần ra tay đánh nhau, căn bản không người có thể quản. Mấy lần bị xử lưu giáo xem xét, hay vẫn là Trần kính đến mức tự tay làm phê chuẩn.

Bất quá, kia hình như là mấy năm trước chuyện cũ. Lúc ấy rất nhiều vị lão sư đề nghị muốn đuổi Chu Vân, kết quả Hứa Thái Nguyệt tự mình chạy tới giúp hần thuyết tình. Nghĩ đến Chu Vân còn thuộc về chín năm giáo dục bắt buộc, Trần kính đến mức liền mở một mặt lưới tha hần một lần. Nhưng mà, tiểu chất nữ ra mặt, lại sử Trần kính đến mức âm thầm ghi nhớ Chu Vân. Có thể đề cho Hứa Thái Nguyệt hạ mình gia hóa, tại hần trong trí nhớ, ngoại trừ Chu Vân liền không có người nào nữa.

Trong lòng tìm suy tư một chút, Trần kính đến mức nói với Chu Vân: "Được, người nói. Ta nghe người giải thích."

Hần cũng không phải không nói lý người, nếu Chu Vân không thừa nhận, Trần kính đến mức theo lý cho hần một cái làm sáng tỏ cơ hội.

Chu Vân gật đầu một cái, bắt đầu nhớ lại sáng nay chuyện xảy ra: "Là như vậy, sáng sớm hôm nay ta ở phòng học sớm đọc, bí thư MM..."

"Bí thư MM?" Trần kính đến mức đối với xưng hô này có chút không hiểu. Mặc dù mơ hồ có thể đoán được chỉ Thẩm Ân Đình, nhưng vẫn là hỏi rõ tốt.

"Ây... Chính là Thẩm Ân Đình đồng học... Nhất thời nhanh miệng kêu sai lầm rồi. Ngượng ngừng..." Chu Vân xấu hổ cười một tiếng, lúng túng nói tiếp: "Sáng sớm tới tìm lớp học tìm ta, ta cho là phạm vào giáo quy, liền theo nàng đi."

"Sau đó thì sao?" Trần giáo trưởng nghiêm túc hỏi. Hần cũng không có hoài nghi Chu Vân nói dối, bởi vì chuyện này chỉ cần đi trong lớp hỏi một chút là có thể biết rõ.

"Sau đó?" Chu Vân xiên trước tay suy nghĩ một hồi: "Bắt đầu ta cho là nàng muốn dẫn ta tới phòng làm việc, kết quả phát hiện không đúng..."

Tạ Quan sáng chói thấy Trần kính đến mức kiên nhẫn nghe Chu Vân giải thích, trong lòng đột nhiên cảm thấy không ổn. Sau đó vội vàng hướng Thẩm Ân Đình đánh ánh mắt, ý là không thể để cho hần nói một chút, nếu không Trần giáo trưởng tin, kế hoạch của bọn họ liền bị lỡ.

Bạn đang đọc truyện *Mỹ nữ lai tập Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 78: Lại tới một hồng nhan họa thủy

Thẩm Ân Đình nhận được Tạ Quan sáng chói ánh mắt, khẩn trương cắn cắn môi, không đợi Chu Văn nói hết lời, liền chột ngất lời nói: "Đủ rồi, vâng. Ta nhận... Là ta không được, không nên đi phòng học tìm người..."

"Ừ??" Thẩm Ân Đình bùng nổ tính lên tiếng, lập tức đem Trần giáo trưởng sự chú ý dời đi đi qua. Dù sao nàng nói càng ra sức.

"Nhận thức? Nhận thức cái gì? Lời này của người có ý gì?" Chu Văn tràn đầy nghi ngờ hỏi.

"Cũng tình huống này rồi, chúng ta còn tranh cãi cái gì." Thẩm Ân Đình nước mắt bắt tri bắt giác liền chảy ra: "Mấy ngày trước người đối với ta làm, sáng nay bên trên lại không nhận được. Nguyên tưởng rằng sẽ không bị phát hiện... Ai ngờ..."

"Cái gì, ta làm cái gì?!!!" Chu Văn đại não trong nháy mắt chết máy. Mấy ngày trước mình làm cái gì? Sáng nay bên trên lại không nhận được cái gì?

Không nghĩ ra, Chu Văn vội vàng nói: "Này uy... Làm phiền người đừng làm ra một bộ thẳng thắn sẽ khoan hồng biểu tình, nói nhiều chút giả dối không có thật tới nói gạt mọi người khỏe không? Hai ta thật ra thì cái gì đều không phát sinh a!"

"Vâng, thật xin lỗi." Thẩm Ân Đình tự mình lau nước mắt, điềm đạm đáng yêu nói: "Tâm lý ta sợ hãi, không nghĩ lại gạt người."

Nghe xong Thẩm Ân Đình, không cần tiếp tục hỏi, Trần kính đến mức cũng lớn đến mức đoán được sự tình căn nguyên. Phòng chừng Chu Văn cùng Thẩm Ân Đình mấy ngày trước ở bên ngoài trường xảy ra quan hệ, mới biết yêu Thẩm Ân Đình, sáng nay lại không nhận được đến tìm Chu Văn. Kết quả hai cái miệng nhỏ nhất thời xung động...

"Ai..." Trần kính đến mức thật sâu thở dài. Hắn cũng không có hoài nghi Thẩm Ân Đình nói dối, muốn tới một người nữ sinh làm sao biết dùng trong sạch của mình đùa, hơn nữa còn là ở dưới loại tình thế này.

"Không muốn lừa dối người? Nói bậy đi! Người một mực đang gạt người a!" Chu Văn ngu ngơ nói.

Hắn bây giờ cuối cùng khai khiếu, không trách mới vừa rồi Thẩm Ân Đình sẽ thả ra lời độc ác, nói hắn sẽ bị đuổi. Nguyên lai nàng dự định với chính mình đồng quy, hoàng bằng chiêu này cũng quá độc ác đi! Giết địch một ngàn tổn hại tám trăm, chẳng lẽ hắn muốn hy sinh Thẩm Ân Đình? Nha đầu này bình thường thật thông minh, bây giờ bị bán còn dân độn thay người đếm tiền, thật không biết nên nói như thế nào nàng!

"Người... Người thế nào? Chu Văn! Người chẳng lẽ muốn đem trách nhiệm cũng đẩy trên người của ta sao?" Thẩm Ân Đình một bộ kinh ngạc thần sắc nhìn chăm chăm Chu Văn: "Người tốt a, uống ta đối với người một tấm chân tình, bây giờ ngoan nị liền không cần ta nữa!"

Rào, ngập lụt tràn lan. Thẩm Ân Đình sau khi nói xong cái gì cũng không cố, bùm mặt liền khóc. Có lẽ nàng đẩy lòng quá thật rất ủy khuất, cho nên khóc đặc biệt chân thực.

"Ta sát!!!" Chu Văn bật một chút nhảy cồm lên, hai mắt bất khả tư nghị nhìn Thẩm Ân Đình. Tình cảnh này, thế nào quen thuộc như vậy? Đúng rồi! Giống như bên trên trở về ở trường môn gặp phải thành phần trí thức nữ như thế, vô duyên vô cớ liền gài bẫy chính mình một cái. (tình hình rõ ràng hồi tưởng Chương 01:)

Khó trách có người nói, nữ nhân trời sinh chính là diễn viên. Cô nàng lừa gạt lên người với chơi đùa, ngay cả ánh mắt nháy mắt đều không nháy mắt xuống. Hắn lại tốt như vậy màu, từ đầu đến cuối gặp hai vị 'Thâm cư nữ hoàng điện ảnh'.

"Người còn có gì nói." Trần kính đến mức hỏi ngược lại một tiếng, đem trong trăm tư Chu Văn đánh thức.

Chu Văn chấp hai chân lại, giơ lên ba ngón tay thề với trời: "Bảo cáo hiệu trưởng! Ta không có quan hệ gì với nàng!"

Như vậy đại kê thù, Chu Văn đánh chết cũng không khả năng thừa nhận. Nếu như có thể, hắn không ngại lập tức cùng Thẩm Ân Đình phát sinh quan hệ, sau đó sẽ bị hiệu trưởng phản hình. Nhưng bây giờ cái gì tiện nghi đều không kiểm được, lại lấy được 'Đàn ông phụ lòng' cái danh hiệu này. Cho dù Thẩm Ân Đình là một tốt mỹ nữ, hắn cũng kiên quyết sẽ không thỏa hiệp.

"Ha ha..." Cũng không biết là cười Thẩm Ân Đình kỹ thuật diễn xuất thật là khéo, vẫn cười Chu Văn biểu hiện quá ngốc, Tạ Quan sáng chói không âm không dương nói: "Không sao người ta sẽ khóc như vậy thế lương?"

"Ta nào biết! Nếu không..." Chu Văn nói được nửa câu, đột nhiên ngừng lại.

Hắn vốn là muốn nói, nếu không mang Thẩm đồng học đi kiểm tra sức khỏe, chỉ cần Thẩm Ân Đình hay vẫn là xử nữ, là có thể chứng minh trong sạch của hắn. Nhưng là, Chu Văn rất nhanh lại nghĩ đến. Hắn mặc dù không cùng Thẩm Ân Đình phát sinh quan hệ, lại không có nghĩa là Thẩm Ân Đình không cùng hoàng bằng phát sinh quan hệ. Nhìn hắn hai cả ngày ở đồng thời, vạn nhất kiểm tra sức khỏe Thẩm Ân Đình không phải xử nữ, chính mình không cút chó á.

"Nếu không cái gì...? Không hiểu rõ cũng đừng mở miệng lung tung." Tạ Quan sáng chói lạnh lùng nói.

"Cũng đừng cãi cọ." Trần kính đến mức giơ tay lên nhìn đồng hồ đeo tay một cái, hắn còn hẹn khác nhà đầu tư họp. Cũng không thể vì hai gã phạm sai lầm học sinh, trẻ nãi trường học xây cất nghiệp lớn: "Tạ chủ nhiệm, Đặng phó hiệu trưởng bên trên nghiêm bình thành phố nghe giảng đi, chuyện này cứ giao cho người xử lý. Ta không có nhiều thời gian họp, xử lý xong viết phân báo cáo cho ta."

"Được." Tạ Quan sáng chói biết điều gật đầu. Giờ phút này trong lòng của hắn có thể nhạc phiêu, hiệu trưởng lại để cho hắn toàn quyền xử lý, thật là trời

cũng giúp ta.

Đồng thời, Thẩm Ân Đình cũng thở phào nhẹ nhõm. Nàng biết Tạ Quan sáng chói là hoàng bằng cậu, chuyện bây giờ do chỗ hấn lý, liền không cần phải lo lắng sẽ bị hiệu trưởng đuổi.

Nghiêng đầu nhìn Thẩm Ân Đình liếc mắt, Trần kính đến mức nói: "Thẩm Ân Đình, người đang ở đây hội học sinh chức vụ liền bãi nhiệm đi. Luật người trước kỷ luật, ngay cả mình cũng không quản lý tốt, như thế nào đi quản người khác?"

"Là..." Thẩm Ân Đình hàm chứa lệ kêu. Tình huống này ở nàng đáp ứng hoàng bằng hăm hại Chu Văn một khắc kia cũng đã dự liệu đến, ở trường làm ra như vậy không bị kiểm chế hành động, hội học sinh chức bí thư, đâu còn giữ được.

Rời đi giáo vụ xử lúc, Trần kính đến mức còn hận thiết không được lác đầu nói: "Ân Đình, ta đối với người vô cùng thất vọng..."

"Ta..." Thẩm Ân Đình nội tâm thập phần muốn lên trước giải thích, nhưng nàng không thể. Nhỏ không Nhịn sẽ loạn Muru lớn, đã kiên trì lâu như vậy, không thể để cho cố gắng trước đó uổng phí.

Thấy hiệu trưởng đi xa, Tạ Quan sáng chói mới sửa lại một chút cổ áo nói: "Được rồi, ta không muốn cùng các người lãng phí thời gian. Mỗi người gọi điện thoại kêu gia trưởng đi."

"Cái gì! Kêu gia trưởng? Không được!" Chu Văn một cái bác bỏ. Kêu gia trưởng? Không cần nghĩ.

Tiểu tử tối hôm qua mới với cha nói mình phải học tập thật giỏi ngày ngày hướng bên trên, hôm nay đem hấn mời tới trường học nghe lão sư tổ cáo. Sau này khỏi phải nói buổi tối muốn đêm không về, sợ rằng cả sáng sớm trước thời hạn ra ngoài cũng thành vấn đề.

"Chuyện này... Ta cũng phải kêu?" Thẩm Ân Đình cũng bối rối. Chu Văn kêu gia trưởng bình thường, có thể nàng tại sao cũng phải kêu gia trưởng? Tạ chủ nhiệm không phải hoàng bằng cậu sao? Thế nào không giúp nàng nói chuyện? Thẩm Ân Đình trầm nghĩ trong lòng, chuyện này vô luận như thế nào cũng không thể khiến nhà biết đến, nếu không ba ba định sẽ đánh chết chính mình.

Thẩm Ân Đình cha mẹ truyền thống quan niệm rất mạnh, cho là nữ nhi gia chỉ có xuất giá lúc, mới có thể hư thân. Nếu không thì là âm. Oa đăng phụ, muốn ngấm lòng heo. Nếu khiến hai lão biết Thẩm Ân Đình ở trường học làm ra loại này không biết xấu hổ chuyện, chắc chắn sẽ không khinh xuất tha thứ.

Trong lòng quỳnh lên, Thẩm Ân Đình gấp bận rộn mở miệng nói: "Tạ chủ nhiệm, ta là hoàng bằng đồng học." Nàng rất ngu cho là, Tạ Quan sáng chói cũng không biết nàng là hoàng bằng phải để hăm hại Chu Văn 'Đồng bọn'.

"Ta biết người với tiểu bằng rất tốt hơn, nhưng làm việc phải công và tư rõ ràng. Đừng nói là người, chính là tiểu bằng phạm sai lầm, ta cũng giống vậy phạt hấn." Tạ Quan sáng chói Dương phụng âm vì nói, trong lòng lại cười trộm không dứt. Nữ nhân này thật là ngu khả ái, hoàn toàn rơi vào hoàng bằng bày cạm bẫy, còn hồn nhiên không biết. Đáng thương a...

"Không... Không phải như vậy, lúc trước không phải nói như vậy." Thẩm Ân Đình hoảng loạn.

"Được rồi, điện thoại sẽ ở đó, hai người đừng lè mè, thông báo gia trưởng tới trường học một chuyến đi." Tạ Quan sáng chói không nhịn được nói: "Hai người biểu hiện tốt, nhận sai thành khẩn, ta có thể cho các người một lần sửa đổi cơ hội làm lại cuộc đời, đuổi học, lưu giáo xem xét. Nếu là không biết hối cải, vậy chỉ có đuổi."

Bạn đang đọc truyện *Mỹ nữ lai tập Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 79: khanh bản giai nhân

Đuổi học, lưu giáo xem xét, là chỉ học tịch bị trường học tạm giam, không thể bình thường tốt nghiệp, nhưng có thể tiếp tục đi học. Đi học trong lúc biểu hiện tốt, không có lại phạm qua sai lầm, còn có thể khôi phục học tịch.

"Bất quá..." Tạ Quan sáng chói dừng một chút, nói tiếp: "Bất kể cái nào, năm nay thi vào trường cao đẳng hai người là không kịp. Trừ phi chuyển trường..."

Ông! ~... Nghe nói như vậy, Thẩm Ân Đình đầu một choáng váng, cả người vô lực té ngồi dưới đất bên trên: "Không... Không phải như vậy. Hoàng bằng... Hoàng bằng..."

Nhớ tới cái gì, Thẩm Ân Đình vội vàng móc điện thoại ra bấm, đáng tiếc truyền tới nhưng là điện thoại di động tắt máy.

Làm sao biết đúng lúc như vậy? Hoàng bằng bình thường 24h mở máy, hôm nay thế nào tắt máy? Thẩm Ân Đình mơ hồ nhận ra được một tia không ổn, nhưng vẫn là an ủi mình nói. Có lẽ hoàng bằng điện thoại di động hết điện, cũng có thể đang dạy... Tóm lại, hắn sẽ không không quản lý mình.

"Nhà ta bây giờ không người, coi như gọi điện thoại cũng thông báo không tới." Chu Vân tức giận bắt bình nói.

Vị này thầy tổng giám thị một mực nhìn hắn không thuận mắt, không việc gì cũng sẽ bới móc. Hôm nay phạm vào sai lầm lớn, hắn sẽ cho mình cơ hội? Nói ra quỷ đều không tin. Ngược lại dù sao đều phải đuổi, còn không bằng kéo dài thời gian nghĩ một chút biện pháp. Chu Vân trong lòng rõ ràng, sự tình cũng không có phát triển đến bất bất nhất mức độ. Tình thế nghiêm nghị toàn bộ bởi vì hiệu trưởng đem sự tình giao cho thầy tổng giám thị xử lý, có hắn tại chính mình cũng đừng nghĩ mình oan.

Hơn nữa Chu Vân phát giác, bây giờ thì có hai người có thể thay hắn giải vây. Một là Hứa Thiên, một là Hứa Thái Nguyệt. Những ngày qua cơ hồ cũng cùng với các nàng lẫn lộn chung một chỗ, tự có không cùng Thẩm Ân Đình phát sinh quan hệ, hai nàng tới quá là rõ ràng. Hơn nữa hai người gia thế không thể tầm thường so sánh, tùy tiện một cái liền có thể trực tiếp liên lạc hiệu trưởng giúp hắn làm sáng tỏ.

Nói thật, Chu Vân không một chút nào lo lắng bị đuổi, bởi vì nghe Hứa Thiên nói, chỉ cần hắn thông qua cái gì dị năng giới khảo hạch, liền có thể do quốc gia cử đi học trọng điểm học viện. Chu Vân chân chính lo lắng chính là, nếu như cha nghe tin sàm ngôn, cho là hắn ở trường học làm loạn quan hệ, khi đó mới bị tịch. Nghĩ đến đây có đến mấy năm không có thấy cha Kinh Lôi thần chương uy lực, Chu Vân cũng không muốn hồi tưởng tuổi thơ cái mộng nở hoa mùi vị.

Thẩm Ân Đình nghe Chu Vân lời nói sau, lập tức liền phụ họa nói: "Ta... Phụ mẫu ta cũng không ở nhà."

Hoàng bằng điện thoại không gọi được, chỉ có thể trước kéo dài thời gian. Đuổi học, không tham ngộ gia thi vào trường cao đẳng, chuyện này tuyệt đối không thể để cho cha mẹ biết. Thẩm Ân Đình nghĩ thơ cho là, Tạ Quan sáng chói là hoàng bằng cậu, chờ một hồi hoàng bằng tan lớp, yêu cầu hắn đi nắm nỉ một chút thì sẽ không việc gì.

"Vây các người trở về phòng học thu dọn đồ đạc, lúc nào trông nom việc nhà dài mời tới, lúc nào tiếp tục nói. Nếu như trưa mai còn không có tin tức, coi như hai người không biết hỏi cái, ta sẽ đứng sự thật hướng hiệu trưởng báo cáo, trực tiếp đuổi học."

Tạ Quan sáng chói làm như vậy, cũng là trải qua nghĩ cân nhắc, không thể một chút đem Thẩm Ân Đình ép thật chặt. Nếu không làm một lưới rách cá chết, ai cũng không tốt thu tràng.

Tạ Quan sáng chói biết lần này kế hoạch có một thiếu sót trí mạng, một khi Thẩm Ân Đình trở mặt, hoàng bằng liền không xuống đài được, nói không chừng còn sẽ liên lụy chính mình. Vì đem sự thiếu sót này đền bù, Tạ Quan sáng chói đã cùng hoàng bằng thương lượng xong. Uy bức lợi dụ bất kể dùng thủ đoạn gì, cũng phải đem Thẩm Ân Đình rõ ràng làm hỏng. Đến lúc đó Hầu, cho dù nàng muốn chối cùng Chu Vân phát sinh qua quan hệ mập mờ, cũng không tìm được có lợi chứng cứ chứng minh.

Tạ Quan sáng chói phát tay một cái, qua loa đem hai người đuổi ra giáo vụ xử: "Tốt lắm! Không có chuyện khác liền trở về phòng học dọn dẹp một chút, đừng đứng trước mặt ta chướng mắt."

Nay Thiên hiệu trưởng ước rất nhiều thượng tầng nhân vật nổi tiếng họp, làm sao có thể không đi Lộ Lộ mặt BCS quan hệ. Còn dư lại dấu vết liền giao cho tiểu chất làm đi, tin tưởng hắn sẽ biết xử lý như thế nào.

Trùng hoạch tự do, hai người ủ rũ cúi đầu đi ra giáo vụ xử. Ai cũng không nghĩ tới, Thanh Thanh sang sáng một buổi sáng sớm, lại sẽ ở Thẩm Phán bên trong trải qua.

Chu Vân há miệng, hai tay chống nạnh quay đầu chỗ khác nhìn Thẩm Ân Đình liếc mắt. Hắn tựa hồ có lời muốn nói, nhưng cuối cùng vẫn lắc đầu một cái, đem treo ở tầng nhân chính là lời nói nghẹn trở về trong bụng.

Thẩm Ân Đình làm việc mặc dù có chút không chỗ nói, đào một phần người hăm hại để cho hắn chui. Thiếu niên nguyên bản định, ra giáo vụ xử liền nắm lấy nàng hung hăng giảng đạo một phen. Đáng tiếc, khi hắn thấy Thẩm Ân Đình thất hồn lạc phách, sắc mặt tái nhợt đáng vẻ, sẽ thấy cũng không mở miệng được trách mắng.

Chu Vân thầm nghĩ, Thẩm Ân Đình dù gì là một tiểu mỹ nhân. Nhìn nàng hai mắt giải tán, mặt mũi tiêu tụy, giống như cả đêm thức đêm không ngủ như thế, trong lòng áp lực khẳng định so với hắn nặng nề. Dù sao Chu Vân thành tích kém, thi vào trường cao đẳng vô vọng, thất học cùng không thất học không có gì khác nhau, ghé góm về nhà giúp mẹ coi tiệm.

Thẩm Ân Đình lại bất đồng, cha mẹ phí hết tâm thần xoay tiền cung nàng đi học. Phán chính là có ý hướng một ngày có thể công thành danh toại, thi một đại học tốt, tìm phần công việc tốt, sử toàn gia qua cuộc sống hạnh phúc. Mới vừa rồi Tạ Quan sáng chói một câu nói, nói muốn đuổi hai người học tịch, nếu không phải sự tình còn có chuyển cơ, Thẩm Ân Đình sợ rằng sẽ chịu không nổi đã kích, tại chỗ hỏng mất.

Nghĩ tới đây, Chu Vân không khỏi thay Thẩm Ân Đình cảm thấy thật đáng buồn. "khanh bán giai nhân" (nàng vốn là giai nhân), không biết sao làm kẻ gian. Chu Vân xem người rất chính xác, hoàng bằng ba lần bốn lượt đùa bốn thủ đoạn bức Vua thoái vị Hứa Thiên, có thể thấy hắn cũng không có mặt ngoài như vậy hiền lành. Tiểu tử kia một bụng ý nghĩ xấu, nhất định sẽ không dễ dàng bỏ qua cho Thẩm Ân Đình. Nàng lần này đoán chừng là tự hủy tương lai rồi.

"Thay mỹ nữ lo lắng sao?" Hứa Thái Nguyệt chẳng biết lúc nào đứng ở Chu Vân sau lưng, tựa là u linh nói: "Tiểu Vân thật là tốt Nhân ~ đây..."

Chu Vân giật mình một cái, trong nháy mắt từ trong trầm tư ngược hướng, quay đầu lại tránh lên trước mặt thiếu nữ: "Thái Nguyệt? Sao ngươi lại tới đây..."

Hắn không hiểu Hứa Thái Nguyệt vì sao lại xuất hiện, theo lý nàng hẳn đang đi học. Chẳng lẽ là lo lắng cho mình, cố ý đuổi tới xem một chút? Lẳng lặng nhìn chăm chú trước mặt mỹ nữ, Chu Vân trong lòng không khỏi một hồi cảm động. Tiểu nha đầu còn thật quan tâm hắn chứ sao.

Hứa Thái Nguyệt hơi nhếch khóe môi lên lên, lộ ra một tia mê người nụ cười. Sau đó cái gì đều không nói, đem hai cái túi tiền nhét vào Chu Vân trong ngực.

Hai tay dâng hai túi lắng đọng điển vật không rõ nguồn gốc, Chu Vân hiểu kỳ hỏi "Đây là cái gì?"

"Quyển sách." Hứa Thái Nguyệt đơn giản nói.

"Quyển sách? Của ngươi sao?" Chu Vân mở ra túi vải nhìn một chút, rất là nghi ngờ. Hứa Thái Nguyệt làm gì nói hai túi sách giáo khoa cho hắn?

"Không." Hứa Thái Nguyệt lắc đầu một cái, ngón trỏ thon dài ở Chu Vân trước ngực điểm hơi có chút: "Của ngươi."

Chu Vân không mặc vào y, Hứa Thái Nguyệt đầu ngón tay nhẹ nhàng vạch qua, không khỏi để cho hắn cảm thấy một trận ngứa ngáy.

Chu Vân quần áo cấp cho rồi Thẩm Ân Đình, nha đầu kia đi thật đang thẳng thắn, làm hại hắn trên người trơn bóng tích, cùng một phơi bày cuồng như thế. May mắn tốt khí trời nóng bức, riêng biệt nam sinh quang cánh tay cũng không cảm giác ly kỳ.

"Ta? Ngươi đem ta quyển sách cầm tới làm chi?" Lúc này Chu Vân càng không hiểu nổi Hứa Thái Nguyệt muốn làm gì rồi. Vô duyên vô cớ đem sách của mình bản đề cập tới đến, chẳng lẽ muốn đánh phát hắn cút đi?

"Đưa ngươi ra trường học." Hứa Thái Nguyệt nụ cười dần dần dày nói: "Chúc mừng Tiểu Vân bị đuổi học, giành lấy cuộc sống mới."

Phun! ! Chu Vân lão đảo một cái, nữ nhân này thật đúng là chuẩn bị đuổi mình cút đi nhé! Hơn nữa ngay cả quyển sách cũng sửa sang lại thỏa đáng, xách hai túi tiền chờ ở đây. Nguyên tưởng rằng nàng rất quan tâm chính mình, không nghĩ tới là có chuyện như vậy, thật TM (con mẹ nó) bạch cảm động!

Bạn đang đọc truyện *Mỹ nữ lai tập Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 80: An ủi phụ? Hòn vọng phu?

Chu Vân quay đầu lại nhìn một chút vẫn còn đang giáo vụ xử thông điện thoại Tạ Quan sáng chói, trong lòng vạn phần không hiểu. Hứa Thái Nguyệt 'Internet' cũng quá thần tốc, hắn chịu phạt không tới mười phút, cô nàng liền chạy tới tặng người. Là nàng tin tức linh thông, hay vẫn là nàng sớm có dự liệu?

Thật ra thì, Hứa Thái Nguyệt có thể đoán trước biết được Chu Vân gây họa, toàn bộ chịu hứa đình trước thời hạn thông báo.

Hứa đình rồi đi trường học sau, trước tiên liền gọi điện thoại liên lạc Hứa Thái Nguyệt, nói cho nàng biết sáng nay bên trên gặp chuyện. Nhà mình nữ nhi suốt đời hạnh phúc, hứa đình nào dám mã gan bàn tay vạn nhất Chu Vân là một bất chiết bất khuất đàn ông phụ lòng, thương tổn tới Hứa Thái Nguyệt, hắn không hối hận chết mới là lạ. Cho nên lý do an toàn, hứa đình hay vẫn là thông báo Hứa Thái Nguyệt lấy phòng ngừa vạn nhất. Nếu như Tiểu Nguyệt bị người khi dễ, hắn nhất định sẽ không dễ dàng bỏ qua cho Chu Vân.

Thật may, trò chuyện một hồi, hứa đình liền biết được sự tình cũng không có hắn tưởng tượng phức tạp như vậy.

Hứa Thái Nguyệt đem hoàng bằng, Hứa Thiên, Thẩm Ân Đình mấy người quan hệ nói một lần. Còn đem chính mình suy đoán nói cho hứa đình, nói chuyện này rất có thể là hoàng bằng vì loại bỏ Chu Vân, mà lập ra bầy rập. Mục đích đúng là đuổi Chu Vân ra giáo, không để cho hắn và Hứa Thiên qua lại.

Nghe xong giải thích, hứa đình còn ám chỉ hỏi có hay không phải giúp một tay. Chỉ bất quá Hứa Thái Nguyệt sớm có sắp xếp, quả quyết cự tuyệt cha hảo ý.

Mình bạch con gái từ không thích người khác nhưng tay cuộc sống của nàng, hứa đình chỉ phân phó câu chú ý có chừng có mực, sẽ không nhiều lời nữa.

Tiểu Nguyệt xử lý không được, tự nhiên sẽ tìm hấn hỗ trợ. Lấy hứa đính hôn xã hội bây giờ địa vị, muốn giữ được Chu Vân, chẳng qua chỉ là một câu nói mà thôi.

Hứa Thiên ghét hoàng băng cũng không sửa chữa hấn, là bởi vì hoàng băng phụ thân của cùng Hứa Chấn thập phần tốt hơn. Hứa Thiên kiêng kỵ cha cảm thụ, mới thả đảm nhiệm hoàng băng không để ý tới. Hứa Thái Nguyệt lại không giống nhau, lòng của nàng chỉ treo ở Chu Vân trên người. Hoàng băng gây bất lợi cho Chu Vân, không thể nghi ngờ xúc phạm Hứa Thái Nguyệt Nghịch Lân. Lại không nói hoàng băng có phụ thân là nàng đại bá bằng hữu, coi như là bản thân nàng đích thân mưu đồ hãm hại Chu Vân, tiểu nha đầu cũng sẽ đại nghĩa diệt thân.

Bất quá, Hứa Thái Nguyệt lần này cũng không tính dùng thường ngày phương thức sửa chữa hoàng băng, nàng muốn từng bước một để cho hấn mất đi sở hữu tất cả.

Thoáng mắt liếc ừ ừ cúi đầu Chu Vân, Hứa Thái Nguyệt giờ tay lên vác, nhẹ khẽ vuốt an ủi sờ sờ gương mặt của hấn: "Là chuyện tốt đây..."

"A ~ nha..." Chu Vân sững sờ kêu. Hấn bị đuổi là chuyện tốt? An ủi người hay là tổn hại người à? Bất quá, Tiểu Nguyệt tay thật nộn, Nhu Nhu tron bóng tích, náo đảo nhân tâm trong ngực ngáy. Nếu như không phải cân nhắc đến nha trên đầu người mang theo Tiểu Đào, Chu Vân bảo đảm không nhịn được ôm một cái lại nói.

Trầm mặc trận, Hứa Thái Nguyệt nhu tình như nước nói: "Yên tâm, ta phù hộ cho ngươi, không người có thể gây bất lợi cho Tiểu Vân, ta sẽ an bài thỏa đáng."

Hứa Thái Nguyệt ôn nhu biểu tình, thiếu chút nữa không đem Chu Vân nhìn mất choáng váng. Đây quan tâm người, là Hứa Thái Nguyệt, hứa đại lóp trưởng sao? Quá không đáng tin cậy đi...

Kịp phản ứng, Chu Vân vội vàng duỗi tay đè chặt nàng cái trán, quan tâm hỏi "Thái Nguyệt, ngươi không có bị bệnh đi..."

Keng keng! ! Biến ma thuật như vậy, Hứa Thái Nguyệt khẽ vuốt Chu Vân gương mặt tay nhỏ, đột nhiên quét ra một cây dao nhỏ, sống dao dính sát thiếu niên gò má, ngạc cho hấn đầu đầy mồ hôi lạnh thẳng biểu...

"Ngươi nói sao?" Hứa Thái Nguyệt mặt mỉm cười, vẫn là như vậy ôn nhu nói.

"Không có... Không có." Chu Vân liếc mắt nhìn chăm chăm gương mặt lạnh như băng dao dao, tức là có một trăm mật, hấn cũng không dám nói bậy bạ.

Chu Vân biết rõ Hứa Thái Nguyệt không lòng dạ nào tổn thương hấn, nhưng chọc giận Hứa đại nhân lại là phi thường không sáng suốt. Mặt mũi chuyện nhỏ, hủy dung chuyện lớn. Huống chi trai hiền không cùng nữ đấu, để cho mỹ nữ là mỗi vị soái ca ứng tẫn nghĩa vụ.

Ngay tại Chu Vân tràn đầy não hồ nghi lúc, Hứa Thái Nguyệt bỗng nhiên đem thân thể đi phía trước dán dán, Đỉnh Đỉnh ngực thật chặt ai tới, cũng hà hơi như lan nói: "Tiểu Vân chỉ cần về nhà nghỉ ngơi cho khỏe, vấn đề còn lại, giao cho ta xử lý liền có thể."

Thơm ngát khí tức truyền tới, chọc cho nho nhỏ vân uốn éo ngọc động. Đáng tiếc Chu Vân ngọc động cũng không dám lộn xộn. Thương Thiên vô năng, Tiểu Đào đương đạo, trong thời cơ chưa chín (còn xanh), hay là trước nhìn một chút lại nói.

"Không... Không cần, lúc này vẫn là ta tự mình giải quyết đi." Chu Vân yếu ớt nói.

Hấn không nghĩ quá lệ thuộc vào Hứa Thái Nguyệt, lúc trước mỗi lần xông đại họa, luôn là Tiểu Nguyệt mỹ mi xuất thủ tương trợ, lần này Chu Vân hy vọng có thể lấy thực lực của mình giải quyết vấn đề. Chu Vân mặc dù không có đại nam nhân chủ nghĩa, nhưng sinh vì nam nhi, cũng không thể mỗi lần cũng để cho nữ nhân bảo vệ, nam nhân bảo vệ nữ nhân mới là lễ bất di bất dịch.

"Ừ? Không cần ta hỗ trợ sao..." Hứa Thái Nguyệt nghi vấn hỏi.

"Cũng không thể mỗi lần cũng phiền phức ngươi đi." Chu Vân ngượng ngùng nói.

Thật ra thì hấn cũng không nắm chắc giải quyết chuyện này, mặc dù gần đây thu được một ít không giải thích được thần lực, nhưng rất nhiều vấn đề cũng không phải là bằng bạo lực liền có thể giải quyết. Nghĩ tới đây, Chu Vân nhất thời cảm thấy lực bất tòng tâm. Chính mình một thân siêu phàm bản lãnh, lại không có đất dụng võ, khó trách các đại hiệp toàn bộ đổi nghề làm khoa học kỹ thuật rồi...

Hứa Thái Nguyệt suy tư tiểu hội, liền gật đầu kêu: "Được. Bất quá, Tiểu Vân có nhu cầu nhớ tìm ta."

Chu Vân tâm tư nàng minh bạch, nàng cũng tin tưởng, tương lai không lâu, Chu Vân định có thể cho thấy không có gì sánh kịp ánh sáng. Dưới mắt thiếu sót, chẳng qua chỉ là một cái để cho hấn hiển lộ thân thủ hoa lệ võ đài.

"Không thành vấn đề, không giải quyết được ta lập tức tìm ngươi." Chu Vân gật đầu một cái, vừa nói một bên chậm rãi lấy tay dòi đi dán vào trên gương mặt Tiểu Đào: "Cái đó... Không có khác ta đi về trước ha."

"Được." Hứa Thái Nguyệt cười rạng rỡ, sau đó chuẩn bị thu hồi Tiểu Đào.

Chu Vân xem tình thế mà làm, nói thầm một tiếng có sơ hở! Chỉ nhìn hấn bắt lại Hứa Thái Nguyệt đích cổ tay, dùng sức hướng thiếu nữ người đeo lắc một cái, không để cho nha đầu lại động dao. Tiếp tục thuận thế ôm chặt giai nhân eo thon, hướng trước người mình trôi buộc, khiến cho mỹ nữ không thể động đậy.

Làm Tiểu Nguyệt mỹ mi khi phản ứng lại, hai người đã thịt chạm thịt dính vào nhau.

Thiếu niên quang cánh tay, cảm thụ giai nhân nhu mỗ da thịt. Chu Vân hoặc là không làm không thì làm triệt để, cúi đầu liền ngậm Hứa Thái Nguyệt cái miệng nhỏ nhắn, hung hăng hít một hơi hương thơm, tới một thật to gỗ sao. Ngược lại cũng không phải là không có hôn qua, nha đầu này suốt ngày chính đồn chính mình, đáng đời bị sổ sàng.

Thường thức được nhàn nhạt bạc hà hương, Thái Nguyệt mỹ mi lại ngậm bạc hà mảnh nhỏ rồi. Nàng thật giống như rất thích bạc hà thanh tân, mỗi lần hôn nàng cũng như vậy hiểu được vô cùng. Chính là không biết khi nào mới có thể tùy ý phẩm hương, vì thật sự ngọc vị.

Xong việc thôi lui! Hôn xong kết thúc công việc! Thiếu niên khéo léo vận dụng dị năng, ăn thiếu nữ đậu hủ, xoay người nhanh chân chạy. Cái gọi là quân tử báo thù mười năm không muộn, gọi người cái cô nàng đừng Tiểu Dao đùa bỡn lão tử, bỗ soái cũng không phải là dễ khi dễ như vậy!

Chu Vân khốn kiếp tới cực điểm, nói tiếng bái bai, bỏ rơi hai túi quyền sách liền lao ra cửa trường.

Tái ông mất ngựa họa phúc khôn lường, có lẽ đúng như Hứa Thái Nguyệt từng nói, là phúc thì không phải là họa. Ít nhất đến trước mắt, Chu Vân vẫn là rất hạnh phúc. Mặc dù bị người lừa gạt một hồi, trong lòng thập phần ủy khuất. Nhưng sáng sớm liền để cho bí thư MM ôm một cái, vừa mới lại hôn nhẹ Thái Nguyệt mỹ nữ, đây chính là điểm phúc vô cùng a!

Chu Vân quay đầu nhìn một cái như cũ đứng ở đằng xa nhìn ra xa mỹ nữ, trong lòng bỗng cảm thấy Hứa Thái Nguyệt trở nên đặc biệt nhu thuận, phảng phất trong nhà đưa mắt nhìn chồng đi ra ngoài vợ bé như thế. Nếu không phải nha đầu trong tay còn nắm chuỗi sắt khí nặng nề hoa dạng Tiểu Dao, thật là cùng trong tin đồn hôn vọng phu không có khác nhau.

Ai ~ nguyên chúa phù hộ cho, bất kể nàng là vợ bé hay vẫn là hôn vọng phu, chỉ cần lần tới gặp mặt đừng làm loạn thọt đao là được.

Bạn đang đọc truyện *Mỹ nữ lai tập Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 81: Nữ nhân sống đến mức thật là chị dâu

Thiếu nữ mặt đẹp ửng đỏ, ngón trở nhẹ khẽ vuốt vuốt môi đỏ mọng, thiếu niên cử động to gan, thoáng rung động trái tim của nàng. Có lẽ bởi vì Chu Vân không mặc quần áo, dương cương nam tử khí tức khiến cho nàng cả người mềm mại.

Hứa Thái Nguyệt cười chúm chím đứng đang làm việc dưới lầu, nàng quả thực không ngờ tới Chu Vân trở nên lớn mật như thế, lại dám công khai trêu đùa chính mình. Bất quá, cảm giác ngược lại không xấu, hai người rất nhanh sẽ biết gặp mặt, khi đó nhất định càng thú vị.

Ở dưới lầu ngược nhìn giáo vụ xử bộ cửa sổ, chỉ thấy Tạ Quan sáng chói vẫn đang nói chuyện điện thoại di động. Hứa Thái Nguyệt hai mắt cong cong thành một cái khe, khóe miệng vạch qua nụ cười lạnh nhạt. Cho đến hẳn nói chuyện điện thoại xong, nàng mới xoay người rời đi...

Nếu như không người từ trong cản trở, Hứa Thái Nguyệt tin tưởng, lấy Chu Vân đem muội công phu miệng, định có biện pháp làm sáng tỏ sự tình. Nhưng là, hoàng băng cùng Tạ Quan sáng chói, sẽ dễ dàng như vậy để cho hẳn được như ý sao?

Căn cứ hứa đính từng nói, Trần kính đến mức trưa mai sắp rồi đi thanh Phủ thành phố, ít nhất mấy ngày sau mới trở về. Tạ Quan sáng chói chỉ cần khá kéo dài thời gian, Chu Vân cho dù muốn tìm hiệu trưởng mình oan cũng không làm được. Không thấy được trọng tài, Tạ Quan sáng chói còn chưa phải là muốn xử lý như thế nào, liền xử lý như thế nào...

Hứa Thái Nguyệt mị mị mỉm cười đột nhiên biến mất, cướp lấy là một đôi thoáng hiện hàn quang đôi mắt: "Không thể đây... Không thể..."

Sáng sớm 9 điểm, Diệp Văn chính nằm ở nhà mình thảo ỏ khò khò ngủ say. Tối hôm qua với huynh đệ uống cái say không còn biết gì mà về, cả phòng cũng tràn ngập mùi rượu nồng nặc. Chấn cùng gối cơ hồ đều bị đập phải sàn nhà, đáng ngủ khó coi.

Diệp Văn liếm môi một cái, hẳn tựa hồ vẫn còn ở trở về chỗ đêm qua quán bán hàng thịt bò nướng. Nhưng mà, một bài thời đại trước rưng rưng ca khúc, bỗng nhiên từ vang lên bên tai. 'Bằng tự ta, kẻ kiên cường, hợp lại ra cả đời si. Chảy mồ hôi máu, đổ thắm tâm, truy tìm đại ý nghĩa. Sinh mạng làm tiền đặt cược, để lại anh hùng chuyện xưa. Ưu hoạn thấy xương khí, ngang bước nhìn quanh tựa như tình sự từ...'

Diệp Văn cười ha ha, che cặp mắt ở giường đầu mây mờ: "Ai sớm như vậy gọi điện thoại tới?"

Nguyên lai mới vừa rồi kia thù thần khúc, là côn đồ lão đại Diệp Văn ca chuông điện thoại di động. Một tên lưu manh đầu lại dùng 'jìng xét chuyện xưa '

Ca khúc chủ đề làm tiếng chuông, không thể không khiến đông đảo tiểu đệ cười sặc sụa.

Mỗi khi Diệp Văn bên người tiểu đệ nghe được cái này bài hát lúc, đều có loại thập phần cảm giác không được tự nhiên. Người một tên lưu manh đại ca đi sùng bái jing xét đại thúc, nói ra cũng không sợ người chê cười. Huống chi, bài hát này hay vẫn là bên trên hai cái thể kỷ sản vật.

Thật ra thì, Diệp Văn từ nhỏ tự nguyện chính là làm một gã chính nghĩa jing xét (rất yêu thích siêu nhân ruồi). Đáng tiếc hoàn cảnh tồi tệ, khiến cho hắn thành côn đồ. Vì hường lúc đó mơ mộng trí kính, hắn điện thoại di động dứt khoát lựa chọn sử dụng 'Kẻ kiên cường' coi như tiếng chuông. Bất quá, bài hát này khúc đường như cũng không nhắc tới jing xét, dùng để hình dung một ít chính nghĩa nhiệt huyết hán tử, cũng không quá đáng phân.

Diệp Văn là côn đồ không sai, nhưng hắn không thẹn với lương tâm, chưa từng làm chuyện thương thiên hại lý. Đánh bạc và ma túy như thể không có bình, bình thường chỉ đem huynh đệ ở quầy rượu nhìn vùng. Đó cũng là song phương đạt thành hiệp nghị, người tình ta nguyện hỗ trợ đôi bên cùng có lợi mà thôi.

Cầm điện thoại lên ấn nút tiếp nghe, Diệp Văn lười thung thung mà hỏi: "Này, tìm người nào?"

"Ta tìm Diệp hỏi!" Một cô thiếu nữ lãnh đạm nói.

"Diệp hỏi? Người là ai nhỉ? Đánh lầm rồi..." Diệp Văn hào khí không khí nói. Diệp hỏi? Hình như là một bộ lão mảnh nhỏ, người này nhất định là xem phim thấy nhiều rồi.

Diệp Văn rất ít cùng nữ nhân tới hướng, có cũng chỉ là chồng hờ vợ tạm. Đột nhiên có cô gái cho hắn điện thoại, tám phần mười là đạt sai tuyến. Bất quá thanh âm của thiếu nữ rất ngọt, đoán chừng là cái xinh đẹp quá cô nương.

Diệp Văn chính suy nghĩ có muốn hay không vấn đối phương địa chỉ, có rảnh rồi sẽ liên lạc lại lúc, lại nghe thiếu nữ không nhanh không chậm nói: "Hứa Thái Nguyệt."

"A! Chị dâu! !" Diệp Văn một cái xoay mình từ trên giường ngồi dậy, nguyên lai là chị dâu đại nhân!

Từ khi xảy ra Hoa âm sự kiện, Hứa Thái Nguyệt liền lợi dụng người của phụ thân tế quan hệ, âm thầm cất nhắc Diệp Văn. Chẳng những khiến cho tiếp quản thành đông thành tây, ngay cả thành nam thành bắc cũng tính vào hắn quản lý địa bàn. Diệp Văn mặc dù không tính là cái gì Hắc bang đầu lĩnh, nhưng cũng là thanh Phủ thành phố loại khác người quản lý một trong. Nói trắng ra là chính là côn đồ đầu lĩnh, đặc biệt phụ trách dẫn dắt trong xã hội tiểu lưu manh, vì bọn họ một cái sinh hoạt đường ra, tránh cho nhâm kỳ tự sinh, làm ra nhiều chút thương thiên hại lý chuyện.

So sánh cường ngạnh đã kích chính sách, hiện tại hình thái xã hội càng coi trọng dẫn dắt phương châm. Chỉ cần sinh hoạt trôi qua an dật, ai sẽ nguyện ý đi làm lưu manh?

Diệp Văn ngày hôm qua mới biết, nguyên lai Chu Văn bạn gái, cũng chính là hắn chị dâu, lại là thanh Phủ thành phố Hứa gia đích thân. Chính là mấy câu nói, liền để cho hắn cười tên lừa như vậy thăng quan phát tài. Hắn tối hôm qua chính là vì thế ăn mừng, mới uống say không còn biết gì mà về.

Phụ thân của Hứa Thái Nguyệt là nhất giới thương nhân. Nhưng là, làm thương nhân, chẳng những phải hiểu được kinh doanh, quan trọng hơn là giỏi về câu thông. Chỉ có trắng đen được hoan nghênh, mới có thể thành tựu khoáng thế nghiệp lớn.

Hứa đình có hai vị ca ca, Nhị ca Hứa Chấn nhập ngũ, trông coi thanh Phủ quân khu, đại ca hứa đình quốc tham chính, trực thuộc cao nhất ngành cơ quan. Hứa gia lão gia càng là tổ chức thần bí 'Tinh Không' người lãnh đạo, đại biểu nước nhà sức chiến đấu cao nhất một trong. Có như chỗ dựa vậy giữ thể diện, Hứa Thái Nguyệt muốn cho Diệp Văn trở thành thanh Phủ thành phố địa đầu xà, còn chưa phải là một câu nói mà thôi.

"Ừ." Hứa Thái Nguyệt nghe người ta gọi mình chị dâu, trong lòng thập phần hưởng thụ ứng tiếng, sau đó lại lặp lại hỏi "Người là Diệp hỏi sao?"

"Cái đó... Chị dâu, ta không gọi Diệp hỏi, ta gọi là Diệp Văn. Mặc dù có chút giống như, nhưng là kém rất xa." Diệp Văn yếu ớt trả lời. Hắn cũng rất nhớ tự mình biến thành Diệp hỏi, dáng dấp đẹp trai, vừa có thể đánh. Bên người còn có một hiền huệ xinh đẹp tốt lão bà, hâm mộ chết người á.

Hứa Thái Nguyệt không lọt vào mắt Diệp Văn giải thích, như cũ làm theo ý mình nói: "Tiểu Văn bị người hãm hại, bị trường học đuổi. Diệp ~ hỏi ~ "

Cuối cùng còn cường điệu Diệp Văn là Diệp hỏi...

"Cái gì! Văn ca bị hãm hại?" Diệp Văn nghe nói Chu Văn gặp bất trắc, lập tức từ trên giường bật xuống dưới: "Là ai to gan như vậy?"

Trung học đệ nhất cấp lúc, Chu Văn ở trường học nhưng là Bá Vương cấp tồn tại, bán kính năm mét bên trong ít ỏi dám đứng người. Bây giờ nghe Hứa Thái Nguyệt nói có người hãm hại hắn, Diệp Văn thậm chí hoài nghi có phải hay không sinh ra huyền thính.

"Là cô gái đẹp đây..." Hứa Thái Nguyệt nhìn như có chút ăn vị nói.

"Oh! Thì ra là như vậy! Hiểu ~ hiểu ~." Diệp Văn thập phần hiểu rõ vênh lên thủ.

Mỹ nữ a ~~~ lão lớn nhiều như vậy năm như cũ không sửa đổi thấy sắc mắt mờ bản tính~. Diệp Văn âm thầm lẩm bẩm, Chu Văn chỉ cần thấy được em gái đẹp liền mềm lòng. Chắc hẳn ngoại trừ mỹ nữ, còn thật không biết có ai có thể hãm hại hắn.

Diệp Văn tính cách thuộc về to bên trong mang mảnh nhỏ, cái gọi là vô sự không lên điện tam bảo, Hứa Thái Nguyệt đột nhiên tìm tới, nhất định là có tình

huống phải đóng đại: "Đại tẩu có cần gì hỗ trợ?"

Quả nhiên, Hứa Thái Nguyệt rất nhanh liền trực tiếp phản phó nói: "Một hồi ta phát tẩm hình cho ngươi, ngươi tìm người ở các loại quầy rượu quán rượu lưu ý, sau khi phát hiện cho ta tin tức."

Tiểu nha đầu tựa hồ dự định tìm được trước Thẩm Ân Đình làm tiếp an bài.

Hứa Thái Nguyệt chỉ cần động động ý nghĩ, là có thể đọc lên đối phương tiếng lòng. Bên trên giáo vụ xử tiếp Chu Vân lúc, nàng đã từ Tạ Quan sáng chói kia biết được hoàng băng muốn tìm một chỗ đối với Thẩm Ân Đình hạ độc thủ. Chẳng qua là nàng không biết điểm chỗ, yêu cầu Diệp Văn phái người đến các cái quầy rượu phòng khách.

Bạn đang đọc truyện *Mỹ nữ lai tập Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 82: Mộng đẹp

Diệp Văn cho tới bây giờ, vẫn có chút hồ ly hồ đồ. Không hiểu Hứa Thái Nguyệt gia thế khổng lồ như vậy, vì sao còn cần hắn đi tìm người. Bất quá, Diệp Văn không có hỏi nhiều, ứng tiếng không thành vấn đề, cứ dựa theo Hứa Thái Nguyệt an bài đi làm. Ngược lại đại tẩu sẽ không làm thương tổn Vân ca, tìm người mà thôi, không có gì ghê gớm. Ngược lại Chu Vân không giải thích được bị trường học đuổi, để cho Diệp Văn cảm thấy tức giận.

Diệp Văn cúp điện thoại, rất nhanh thì nhận được Hứa Thái Nguyệt gọi tới hình. Thấy chọn trúng Thẩm Ân Đình, hắn không khỏi chắc chắn phát ra than thở. Quả nhiên là một mỹ nhân bại hoại, khó trách Vân ca sẽ ngã quy...

Thanh Phủ thành phố nhất trung thao trường, Thẩm Ân Đình tâm phiền ý loạn, ngồi một mình ở sân trường sân bóng đá cạnh.

Thiếu nữ tiện tay đem trên trán xốc xếch tóc dài phát tới sau ót, xa nhìn xa xa lẻ loi luyện tập thể dục sinh, bên tai nghe lặp đi lặp lại bá bá 'Điện thoại di động tắt máy'.

Thẩm Ân Đình lo âu tâm, tựa như trên chảo nóng con kiến, thời khắc không phải bình tĩnh. Hoàng băng không ở phòng học, điện thoại di động cũng tắt máy. Kết quả là chuyện gì xảy ra? Thẩm Ân Đình thập phần mê mang, cách mỗi mấy phút, thì sẽ bấm một lần điện thoại, hy vọng có thể liên lạc với hoàng băng.

Lúc này nàng cần người để an ủi, cũng cần bằng hữu trợ giúp. Nhưng nàng rất thật đáng buồn phát hiện, ở bên người nàng ngoại trừ hoàng băng, lại không tìm được bất kỳ bằng hữu. Ngay cả lúc trước tốt hơn chị em gái, bây giờ cũng như người dung nước lửa.

Trung học đệ nhất cấp thời kỳ, Thẩm Ân Đình gia cảnh nghèo khó, mang theo cái bốn gọng kính, suốt ngày để cho nam sinh cười nhạo. Thành tích học tập lại không tệ, bên người không thiếu có nhiệt thích học tập nữ sinh cùng nàng giao hảo. Đáng tiếc, từ khi biết hoàng băng sau, ở viên đạn bọc đường thời hóa xuống, Thẩm Ân Đình bắt đầu xem thường cùng nàng giao hảo nữ sinh, thấy cho các nàng nghèo khó thấp kém, chính mình vẫn là tài trí hơn người. Cuối cùng mọi người quan hệ dần dần xa lánh, thẳng đến hôm nay giống như xa lạ.

Sờ sờ vải phi trên vai quần áo, đây là thiếu niên cấp cho nàng. Mới vừa rồi vội vã rời đi, Thẩm Ân Đình cũng quên trả lại hắn.

Ngươi thật khờ, ta thay ngươi không đáng giá...

Chu Vân bỗng nhiên trong đầu vang vọng. Thẩm Ân Đình lẳng lặng nhìn cái này không thuộc về mình áo quần, lệ quang không cách nào khắc chế, do trắng nổi gò má chảy xuống.

Cũng chỉ có ngu ngốc, mới có thể ở dưới tình huống đó thay nàng thao tâm...

Leng keng leng keng... Một trận tiếng chuông vang lên, Thẩm Ân Đình nhanh chóng lấy điện thoại di động ra. Khi thấy hoàng băng điện thoại gọi đến lúc, nàng không khỏi cảm thấy mừng rỡ khôn kể xiết. Đây là nàng hy vọng duy nhất, nếu như Tạ Quan sáng chói không thu hồi mệnh lệnh đã ban ra, không cách nào thi lên đại học, tiền đồ của nàng coi như là phá hủy.

Về phần học lại, nếu như thi vào trường cao đẳng sai lầm, Thẩm Ân Đình tin tưởng cha mẹ vay tiền cũng sẽ cung nàng lại đọc một năm lớp mười hai. Nhưng bởi vì cùng nam sinh khác phát sinh 'Hài hòa' quan hệ, gặp phải đuổi học, nhà biết đến sau, không đuổi nàng ra ngoài liền cảm ơn trời đất. Còn có mặt mũi nói học lại? Nằm mơ đi đi...

Mừng rỡ tiếp thông điện thoại, đáp lại mấy tiếng 'Tốt'. Thẩm Ân Đình liền lần nữa thu thập tâm tình, quyết định về nhà thật tốt ăn mặc một phen.

Hoàng bằng ước nàng tối nay đến Philly rượu thành thương lượng, chuyện này chuyện liên quan đến trọng yếu, chỉ có ăn mặc thật xinh đẹp, hoàng bằng mới có thể vui vẻ tình nguyện giúp nàng giải vây. Đáng tiếc, Thẩm Ân Đình trăm ngàn lần không nghĩ tới, tối nay nàng ăn mặc càng đẹp, hoàng bằng lại càng sẽ không dễ dàng bỏ qua cho nàng...

Lại nói, Chu Vân xách hai túi quyền sách khắp nơi du đãng, quả thực không biết nên đi chỗ nào, cuối cùng dứt khoát ngồi ở thanh Phủ công viên gần người. Vô duyên vô cớ bị trường học đuổi, thật là thời gian bất lợi, chân đạp cứt chó. Có muốn hay không với cha nói một chút?

Thấy lạnh cả người xông lên đầu, Chu Vân run rẩy đầu, hay vẫn là tạm thời bảo mật đi. Thẳng thắn sẽ khoan hồng, lao đề tọa xuyên. Kháng cự sẽ nghiêm trị, về nhà ăn tết. Âm loạn nữ sinh như vậy tội lớn, nếu để cho cha mẹ biết, khẳng định cây mây trúc tiên gãy gỗ lớn, gia pháp phục dịch.

Mặc dù nói mình rất thanh rất trắng, nhưng Vô bằng vô cớ ai sẽ tin tưởng? Một khi giải thích làm không tốt vừa tỏ vừa đen. Liền như vậy, ngược lại gần đây ngày ngày dậy sớm, không bằng ở công viên trên cái thang ngủ một lát.

Chu Vân đầu óc có chút phát phòng, liền nằm ở công viên góc trên băng ghế dài, đem hai túi quyền sách gói sau ót, khò khò ngủ say. Trên đường còn làm một mộng đẹp, mộng thấy mình ngồi ở trên ghế sa lon, tay trái ôm Hứa Thiên, tay phải nắm cả Hứa Thái Nguyệt, Thẩm Ân Đình còn nửa quỳ nửa ngồi nằm ở trên đùi hân, mười phần cái hoa Hoa thiếu gia đại âm. Côn.

Nhưng mà, ngay tại hân như tên trộm đưa tay ăn mỹ nữ đậu hủ lúc...

Leng keng lăm, leng keng lăm, Linh nhi vang keng coong...

"Ai yêu... !" Chu Vân trên cổ giấy chuyển bỗng nhiên vang lên, bị dọa sợ đến hân từ chũn trong mộng té được đáng đấy.

Hứa Thiên giống như là ở phát điện báo, thanh âm lại vô căn cứ truyền tới: "Ừ ừ ! ! Tiểu Thiên hò hét Tiểu Vân! Tiểu Thiên hò hét Tiểu Vân! Nhận được xin trả lời! Nhận được xin trả lời!"

Chu Vân vội vàng từ dưới đất bò dậy, ngẩng đầu nhìn một chút bốn phía: "Nơi nào ~ nơi nào ~! Ta ở nha! Hứa Thiên đồng học người ở đâu? Nhận được xin trả lời!" ...

"Ha ha..." Hứa Thiên phát ra một chuỗi dễ nghe tiếng cười, nghe Chu Vân phối hợp câu trả lời, từ trong thâm tâm cảm thấy hết sức hay. Mỗi khi nhớ tới thiếu niên ngốc vù vù biểu tình, tiểu nha đầu đánh liền từ đáy lòng buồn cười: "Nhận được! Nhận được! Tiểu Vân đồng học bị giáo đuổi, kết quả chuyện gì xảy ra? Nói tóm tắt, nhận được xin trả lời!"

Hứa Thiên cũng là mới vừa biết được, Chu Vân gặp phải phiền toái. Nàng vốn là muốn hỏi một rõ ràng, có thể Hứa Thái Nguyệt hàm hồ không nói, chính trong nội tâm nàng ngứa ngáy, chỉ có trực tiếp hướng Chu Vân hỏi thăm.

"Nha nha! Chuyện này nói rất dài dòng, tối ngày hôm qua ta mười điểm ngủ, sáng sớm hôm nay bốn giờ thức dậy, rửa mặt, quét qua cái răng, trả lại mười phút nhà xí..." Chu Vân không ngừng vừa nói nói nhảm, nguyên nhân không có nó, chỉ muốn cùng giai nhân trò chuyện nhiều có nhiều, tăng trưởng tăng trưởng tình cảm lẫn nhau.

Người khác cũng gọi hân nói tóm tắt, Chu Vân hết lần này tới lần khác nói rất dài dòng. Hơn nữa tất cả đều là không quan trọng nói nhảm. Kết quả Hứa Thiên nghe mấy câu, liền đầu choáng váng bất tỉnh lật lên xem thường...

"Dừng lại!" Hứa Thiên dường như tức giận nói: "Nói chủ đề chính đi nha! Nếu không không bao giờ nữa yếu lý người."

Hứa Thiên là lợi dụng trong giờ học thao thời gian cho Chu Vân điện thoại, kia có dư thừa lúc nhàn rồi nghe hân hồ xả. Tối ngủ buổi sáng thức dậy rồi coi như xong, còn đánh răng rửa mặt bên trên nhà xí. Cái này không ngoài sáng lạng phí nàng có hạn sinh mạng sao? Hứa Thiên một cái 'Không để ý tới người'. Lập tức đem Chu Vân bị dọa sợ đến từ thật giao phó. Đem sáng nay phát sinh 'Điểm chuyện'. Hoàn toàn chính chính nói một lần.

Chu Vân không có bất kỳ giấu giếm, cũng không có ý định giấu giếm. Dù sao hân có nói trước, cam kết tuyệt sẽ không lừa dối Hứa Thiên.

"A á. Tiểu Vân tốt cảm giác đáng thương!"

Thẩm Ân Đình cùng hoàng bằng quan hệ thế nào, Hứa Thiên tối quá là rõ ràng. Chu Vân với Thẩm Ân Đình ở trường học 'Hài hòa'? Quả thực là lời nói vô căn cứ.

"Ân ân. Ta là trong sạch, người nhất định phải tin tưởng ta nha!"

"Là người ta hại người... Thật xin lỗi." Hứa Thiên điềm đạm đáng yêu nói xin lỗi, nghe Chu Vân tâm cũng mệt mỏi.

Nói Hứa Thiên hại Chu Vân, một chút cũng không sai. Nếu như không phải nha đầu này bắt hân làm bia đỡ đạn, hoàng bằng cũng sẽ không cuống cuống đối phó hân. Bất quá, nói cho cùng Chu Vân vẫn là rất nguyện ý vì Hứa Thiên bỏ ra. Coi như biết rõ sẽ bị đuổi, hân cũng cam tâm tình nguyện làm Hứa Thiên lá chắn.

Anh hùng nan quá mỹ nhân quan, Chu Vân không phải anh hùng, cũng không dám tự tiện xông vào mỹ nhân tình đồng. Nhưng hân biết làm vững chắc nhất người thù môn, đặc biệt ngăn cản anh hùng vượt qua kiểm tra. Gặp thần sát thần, gặp Phật giết Phật! Mỹ nữ trước mặt, thượng đế tới cũng phải nằm xuống cho lão từ hát chinh phục!

Chu Vân không hy vọng Hứa Thiên áy náy, liền miệng lưỡi tron tru nói: "Không việc gì ~ không việc gì ~ mười triệu đừng để trong lòng, ta rất vui lòng trở thành Tiểu Thiên công chúa thủ hộ kỳ sữ!"

Có người nguyện ý vì mình bỏ ra, Hứa Thiên dĩ nhiên vui vẻ, mỹ nữ một cao hứng, lúc này thần khí địa bảo đảm nói: "Tiểu Vân xin yên tâm, vạn sự có Thiên Thiên tỷ ở, trường học sự tình người ta cũng sẽ thay người giải quyết, không cần nóng nảy nha."

"Ân ân! Hứa Thiên vạn tuế ~ Hứa Thiên vạn tuế ~" Chu Vân một lòng muốn đòi hảo mỹ nữ, sẽ không để ý ngu si một lần, giờ hai tay lên liền quơ múa hô to 'Vạn tuế'.

Công viên tân bộ nam nữ lão ấu, nhất thời bị thiếu niên sợ hết hồn. Cho là Chu Vân là bệnh thần kinh viện chạy đến người điên, rồi rít suy nghĩ nên hay không đánh 120 hoặc 110, đêm này nguy hiểm gia hỏa cho giới hạn trở về bệnh viện.

Hứa Thiên hiểu được thật tình, trong khoảng cách khóa còn mấy phút nữa, không khỏi lòng từ bi cùng Chu Vân tán gẫu: "Xem ở Tiểu Vân như vậy làm người ta lo nghĩ phân thượng, cho phép người nghỉ phép một ngày. Hôm nay lịch trình huấn luyện, cũng tạm thời hủy bỏ. Tiểu Vân có thể phải thật tốt cảm kích người ta nha!"

"Cảm ơn Thiên Thiên tỷ." Chu Vân cảm kích nói: "Có rảnh rồi mời người ăn kem que!" Thật ra thì ước hẹn Hứa Thiên mới là của hắn mục đích thực sự.

"Không khách khí! Người ta muốn ăn Haagen Dazs (kem)." Hứa Thiên nghe Chu Vân mời khách, lập tức sư tử mở miệng to. Hoàn toàn không cần nhắc thiếu niên tình trạng kinh tế, cái gì đắt liền ăn cái gì. Nay tính cách cùng Hứa Thái Nguyệt rất giống, ngược lại không cần chính mình bỏ tiền. Ăn chùa thì ngu sao mà không ăn...

"Ây..." Chu Vân buồn bực, hắn bắt đầu còn dự định mang Hứa Thiên đến nhà mình quày bán đồ lật vật chọn kem cây. Ai ngờ tiểu nha đầu không mắc lừa, muốn ăn cao đương hóa. Trong truyền thuyết tuyệt cao, tựa hồ muốn mấy chục khối một chén nhỏ, hắn đâu trong túi phiếu phiếu muốn đồ xuống sông xuống biển lạc ~

Bạn đang đọc truyện *Mỹ nữ lai tập Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 83: Di động dây chuyền

Chu Vân do dự biết, rất không biết xấu hổ nói: "Kem cây được không? Chiếm chiếm tốt, có thể trung gian tách ra. Người một nửa ta một nửa, lợi ích thiết thực lại ăn ngon!"

Một khối tiền một cây kem cây, Chu Vân còn phải một người một nửa. Làm người hẹp hòi cũng nên có một hạn độ, thiếu niên không đến nỗi nghèo đến ngay cả hai cái kem que cũng không mua nổi đi...

"Sẽ xấu bụng sao?" Hứa Thiên hỏi. Nàng là rất muốn ăn, bởi vì nàng từ chưa ăn qua. Đối với chuyện ly kỳ vật, Hứa Thiên tổng hội cất giữ nhất định hiếu kỳ, muốn đi nếm cái mới mẻ.

"Sẽ không! Ta ba tuổi liền bắt đầu ăn." Lúc trước Chu Vân thường xuyên cùng Trương linh hợp tiền mua chiếm chiếm tốt, mỗi lần cũng từ trong chiết mở. Trương linh vì để cho Chu Vân ăn nhiều một chút, thường thường sẽ đem có cầm chuỗi một nửa nhường cho hắn. Khi đó hai người cũng rất vui vẻ, cũng rất hạnh phúc...

"Oa nha! Tiểu Vân lợi hại! Quyết định như vậy lạc! Lúc trước cha luôn nói không vệ sinh, ăn bụng sinh trùng trùng, kết quả người ta chỉ có thể nhìn người khác ăn. Đồ kỳ nha ~" gây chuyện truyền tới Hứa Thiên tiếc hận thanh âm

"Không việc gì! Ta trước chuẩn bị hộp a bồn đất tọa, bảo đảm bụng bắt sinh trùng!"

Tiểu tử trang bị thật đầy đủ hết...

"... ..." Lúc này Hứa Thiên hết ý kiến. Ngay cả hồi trùng thuốc đều nhớ rõ ràng như vậy, hóa ra người này thường xuyên tiêu chảy.

"Đúng rồi, có thể hỏi một vấn đề không?" Chu Vân đột nhiên nghĩ tới cái gì, tò mò hướng Hứa Thiên hỏi "Ta mang gây chuyện là cái gì? Tại sao có thể nói chuyện điện thoại?"

Mỗi ngày sáng sớm Hứa Thái Nguyệt cũng lợi dụng nó rêu rao chính mình thức dậy, bây giờ Hứa Thiên cũng dùng nó cùng mình nói chuyện phiếm. Phổ

thông giầy chuyền cũng không bọc này bản lĩnh.

Tri tình Hứa Thiên cũng không giấu giếm, đành hoàng nói cho Chu Vân giầy chuyền công dụng: "Ừ? Đó là điện thoại nha! Mới nhất dây chuyền di động điện thoại di động. Thái Nguyệt đã mức độ dường như động nghe, cho nên người ta chỉ cần bấm dây số, người là có thể lập tức nhận được..."

"Ta sát! Cao như vậy khoa học kỹ thuật, mang ở trên người của ta có thể hay không điều giới à?" Chu Vân không thể tin nhìn cổ, giầy chuyền này cũng chờ rồi chừng mấy ngày. Bắt đầu còn tưởng rằng là Hứa Thái Nguyệt đặc chế chỏ vòng, ai ngờ cuối cùng mới nhất dây chuyền điện thoại di động. Thật may ban đầu không có ngoan hạ tâm dùng cái kim đem nó cạy ra, nếu không làm hư, cũng không biết được đi nơi nào sửa chữa.

"A a! Là Tiểu Vân điều giới đâu? Tay vẫn cơ điều giới nha? Người ta muốn cũng không có chứ..." Hứa Thiên thú vị nói.

Dây chuyền điện thoại di động là hiện đại kiểu mới nhất điện thoại di động, trước mắt chưa nhập thị. Chồng nước phòng hòa phòng chấn động phòng té phòng sắc lang, có thể nói là công hiệu nhiều hơn, là Hứa gia lão gia từ một cái tổ chức thần bí quẹo trở lại, đưa cho Hứa Thái Nguyệt sinh nhật lễ vật. Có tiền tiến nhất giọng nói khổng chế, cùng hình chiếu dụng cụ.

Chẳng qua là, Hứa Thái Nguyệt đem điện thoại di động khổng chế khí cùng sử dụng nói rõ ẩn núp, đưa đến rất nhiều mới mẽ độc đáo chức năng chưa bị Chu Vân khai thác. Về phần Hứa Thái Nguyệt tại sao phải đem sách hướng dẫn thu cất, đại khái là phòng ngừa Chu Vân đem tự động nghe cho tắt. Tiểu nha đầu từ không thích chờ đợi, có chuyện tìm Chu Vân, tốt hơn theo truyền theo đến lập tức nghe tốt.

"Ha ha, người phải thích, ta cho người đã khỏe!" Chu Vân bách vô cấm kỵ, cũng không sợ Hứa Thái Nguyệt bắt hấn cho bỏ.

"Vậy người trước đặc xin phép biểu muội, nàng không ngại, Thiên Thiên hết sức vui vẻ nhận lấy."

"Cái đó... Hay vẫn là liền như vậy."

Xin phép Hứa Thái Nguyệt? Chu Vân cũng không muốn phôi thây hoang dã. Đứng xem Tiểu Nguyệt mỹ nữ gần đây đối với hấn rất tốt, nếu như đưa nàng tặng lễ vật chuyền giao người khác, tuyệt đối sẽ một đao đem Chu Vân cho thối.

Leng keng leng keng... Giầy chuyền truyền ra rầm rầm vang dội, đoán chừng là đi học.

"Ồ ô! Phải đi học ọc!" Hứa Thiên hài hước cảm mười phần nói: "Thiên Thiên muốn treo nói nhiều... A rồi ~..."

Tối cũng vội vã, đi vội vội vã, Hứa Thiên cứ như vậy 'Treo'. Nếu như Hứa Thái Nguyệt là một bài yên tĩnh nhịp điệu, như vậy Hứa Thiên không thể nghi ngờ là một đoạn bốn phống hòa âm. Có nàng xuất hiện trường hợp, thường thường sẽ vén lên một mảnh não nhiệt, để cho Chu Vân thật sâu cảm nhận được sinh mạng chân thực. Hai vị mỹ phái nữ cách vừa vận ngược lại, không giống với phổ thông nữ sinh, chung quy lại có thể khiến người ta thương yêu thương tiếc, động lòng người hơn.

Nâng mới nhất truyền tin dây chuyền nhìn một chút, Chu Vân hai chân tréo nguẩy ngồi ở trên cái băng mờ ra nghiên cứu. Công nghệ cao nha! Định có thật nhiều không tưởng được chức năng. Chẳng qua là công tắc điều khiển ở chỗ nào?

"Vân ca! Cuối cùng tìm tới người!" ...

Xa xa truyền tới một tiếng kêu kêu, nghiên cứu trung Chu Vân không khỏi ngắc đầu lên: "Diệp Văn?"

Diệp Văn vô cùng không có công đức tâm, một cước đạp lên băng dài, xoay mình ngồi vào Chu Vân bên người: "Làm gì một người ở công viên nghỉ chửi à?"

"Ta nắm người một cái cháo!" Chu Vân hào khí không khí mắng: "Tiểu tử người thứ nhất là bói móc, muốn chết phải không?"

"Này uy, Vân ca, lời cũng không thể nói như vậy." Diệp Văn ra vẻ thông thạo nói: "Đại tẩu nói người bị trường học đuổi, sợ lão đại không nghĩ ra làm chuyện điên rồ, mới gọi ta tới an ủi người."

"Cút! Ta không cần nam nhân an ủi." Chu Vân một cước liêu Phi Diệp văn. Ai không nghĩ ra à? Chính mình tâm linh có nhỏ yếu như vậy sao? Đại tẩu? Sẽ không phải là Thái Nguyệt đi. Cô nàng không có chuyện tìm người đến khí mình làm à? Chẳng lẽ trả thù sớm hôn lên nàng?

Bị đạp bay Diệp Văn, nhanh chóng lại nhảy trở lại, dán vào Chu Vân bên tai liền nhỏ giọng nói: "Vân ca ~ ta dẫn người đi piao~ có nhà phát lang muội từ rất không tòi nha!"

"Tới địa ngục đi! Lúc nào trở nên như vậy âm. Đãng rồi hả?" Chu Vân chính nghĩa lăng nhiên nói: "Ta nhưng là rất thuần khiết!"

Thật ra thì, Chu Vân trong lòng là rất hướng tới theo Diệp Văn lêu lổng. Nhưng gần đây cùng Hứa Thiên, Hứa Thái Nguyệt phát triển thần tốc, có hai vị mỹ nữ tuyệt thế đi cùng, dĩ nhiên đối với ven đường hoa đại có đại mất đi tính thú.

Hướng chi, hai nàng đều là tâm xảo người, một cái biết trước tương lai, một cái nghe lén lòng người. Đứng xem Chu Vân bình thường ngây ngốc thâm thoát, lưu lý lưu khí, thực vậy đầy lòng biết rất rõ. Tại giờ phút quan trọng này dẫn đến hai cái tiểu nữ tức giận, tuyệt đối là trăm hại mà không một lợi. Muốn ăn trộm, hay là chờ sau này hãy nói.

"Ta âm. Đãng?" Diệp Văn mang theo kinh ngạc chỉ mình: "Vân ca không thường thường nói, sau khi lớn lên mang ta đi piao sao? Bây giờ vừa vận, ta

ngươi đều thành niên rồi..."

Nhớ năm đó, Chu Vân vẫn là Diệp Văn sùng bái đối tượng. Thường xuyên nghe hắn nói hùng hồn, nói cái gì sau khi lớn lên, hai ta nhất định phải ngăm lần thành Phủ thành phố xinh đẹp nhất mỹ nữ, chơi đùa lần 'Bách Hoa đường phố' (khu đèn đỏ) xinh đẹp nhất hồng bài!

Giờ có khỏe không, Diệp Văn đã thừa kế Chu Vân năm đó 'Ước nguyện'. Quyết tâm phải chơi lần Bách Hoa đường phố hồng bài. Về phần chinh phục thành Phủ thành phố sở hữu tất cả mỹ nữ, như vậy gian cực nhiệm vụ, hay vẫn là giao cho lão đại thi hành. Một đời hai huynh đệ, thế nào cũng phải phân công hợp tác. Lâm Diệp văn khán đảo Hứa Thái Nguyệt lúc, liền tin chắc Chu Vân có thể hoàn thành cái này không thể nào hoàn thành siêu cấp sứ mệnh!

"Ai ~ ngươi bị thế đạo ô nhiễm." Chu Vân vỗ một cái Diệp Văn bả vai nói: "Chúng ta hay là đi ăn thịt nướng đi, không biết buổi trưa có mở hay không môn."

Thiếu niên ban đầu chỉ là nói một chút mà thôi, ai ngờ tiểu Văn tin là thật. Nhìn bên cạnh hắn ngay cả nữ nhân đều không, bình thường khẳng định thường xuyên lêu lổng.

"Quán đồ nướng không có mở, không bằng hai ta đi đường dành cho người đi bộ đi dạo một chút..."

Hai người lúc trước ban ngày thích nhất ở đường dành cho người đi bộ nằm vùng. Bởi vì chỗ ấy nhiều nữ nhân, thường xuyên có thể gặp được bên trên một hai tốt mỹ nữ đi ngang qua. Vận khí tốt còn có thể trộm ngắm một cái đầy quần chun quang, tận tối đêm khuya mới liên tục chiến đấu ở các chiến trường Ẩn nặc đường phố, vừa ăn ăn khuya, một bên nhìn người đẹp.

Đáng tiếc ban đầu hai người đều là tiểu thí hài, mỗi lần hào hứng tiến lên bắt chuyện, cũng chỉ có thể chọc các mỹ nữ một trận cười duyên. Hoàn toàn đem hai người coi là tiểu đệ đệ nhìn, cái này làm cho Chu Vân rất là buồn rầu.

Bạn đang đọc truyện *Mỹ nữ lai tập Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 84: Tiết Tinh Không khẩn cấp cứu viện nhiệm vụ

Đi tới đường dành cho người đi bộ, hai người tùy ý đi bộ khắp nơi. Có lẽ Chu Vân bên người mỹ nữ quá mức xuất sắc, đưa đến hắn đối với ven đường yên mỗ tục bột mắt đi lang tính. Ngược lại Diệp Văn để mất tinh thần sức lực, thỉnh thoảng huyết gió một cái, câu dẫn phụ nữ đang hoàng, XIU....XIU... Tiếng huyết gió như rồng đường người rất có ý kiến. Nhưng khi du khách môn thấy Diệp Văn trên cánh tay dữ tợn Long Văn sau, cũng thức thời giữ yên lặng.

Leng keng Đ-A-N-G...G! Leng keng Đ-A-N-G...G! Linh nhi nhiều người biết tới ~~~

Nghe được chuông reo, đi lang thang trung Chu Vân dừng bước lại. Là ai tìm chính mình đâu? Có rảnh rồi đắc đắc cho Hứa Thái Nguyệt giọng, đôi một dễ nghe một chút ca khúc.

Không bao lâu, Hứa Thiên thanh thúy sống động thanh âm liền vang lên: "Hò hét Tiểu Văn đồng học! Hò hét Tiểu Văn đồng học! Nhận được xin trả lời!"

"Nhận được, có chuyện gì sao?" Chu Vân vô cùng nghi ngờ, Hứa Thiên nửa giờ trước mới cúp điện thoại. Tại sao lại đánh tới? Nàng không phải đang đi học sao? Hơn nữa nghe giọng nói tựa hồ có hơi gấp, ngay cả 'Ục ục' điện báo âm thanh cũng không kịp đóng vai.

"Ừ, có việc gấp. Tháng thiếu ở quân giáo đặc huấn không cách nào chạy tới, cho nên yêu cầu ngươi hỗ trợ. Ngươi ở đâu?" Lần này Hứa Thiên cũng không có như dĩ vãng như vậy ham chơi, nói chuyện cũng nhiều mấy phần nghiêm túc.

Không biết phát sinh chuyện gì, Chu Vân vội vàng trả lời: "Đường dành cho người đi bộ. Đã xảy ra chuyện gì?"

Vô căn cứ nghe được hai người đối thoại, Diệp Văn không khỏi hiếu kỳ hỏi "Vân ca, thế nào?"

"Tiểu Văn bên người có những người khác?" Hứa Thiên có việc gấp tìm Chu Vân hỗ trợ, hơn nữa cần phải nghiêm khắc bảo mật. Nếu như có người ngoài ở đây trảng, nàng quả thực không tiện mở miệng.

"Huynh đệ của ta." Chu Vân nhanh chóng trả lời.

Từ khi tiếp xúc Hứa Thiên tới nay, hắn chưa từng thấy nàng đề ý như vậy qua. Mặc dù không biết đã xảy ra chuyện gì, nhưng từ Hứa Thiên chính là lời

nói có thể nghe ra, sợ lo sự tình không có đơn giản như vậy. Có thể làm cho ham chơi Hứa Thiên công chúa trận địa sẵn sàng đón quân địch, Chu Vân không thể không thu hồi đồng tâm, toàn lực ứng phó.

Có thể là thời gian cấp bách, Hứa Thiên không muốn gọi Chu Vân dời bước. Hay hoặc là nàng muốn tìm nhiều người trợ giúp, cho nên trực tiếp liên hỏi: "Đáng tin cậy sao?"

"Sinh tử chi giao." Chu Vân quả quyết nói. Hấn kiên định giọng, để cho Diệp Văn sinh lòng làm rung động.

Diệp Văn là tên côn đồ, từ nhỏ đã đi theo Chu Vân đánh liều, chiến dịch lớn nhỏ vô số. Nhiều lần phạm hiểm, đều là Chu Vân cứu. Bây giờ nghe Chu Vân nhận thức hấn là cái huynh đệ sinh tử, Diệp Văn từ đáy lòng cao hứng.

"Rất tốt, các ngươi lập tức đến thanh Phủ hải cảng, tìm một cái nắm giữ ba sao dây chuyền người, nghe hấn phân phó thi hành nhiệm vụ." Hứa Thiên vì khích lệ Chu Vân, còn lòng tràn đầy vui vẻ nói: "Sự tình làm xong, người ta có đặc biệt giải thưởng lớn phần thưởng hồi báo."

Ba sao dây chuyền, cũng chính là 'Tinh Không' huy chương. Chu Vân đã từng thấy qua một lần, vì vậy Hứa Thiên không cần lo lắng hấn sẽ nhận sai.

Chu Vân lau một cái mũi, cười hi hi hỏi: "Có cái gì khen thưởng à?"

"A ăn..." Hứa Thiên rên rỉ một hồi: "Hay là chờ ngươi hoàn thành nhiệm vụ rồi hãy nói, Thiên Thiên địa khen thưởng nhưng là rất hoa lệ nha!"

"Được ! Ta đây phải đi hải cảng." Có khen thưởng mới có động lực, Chu Vân ngoắc tay liền sáng khoái hô: "Tiểu Văn! GO~ "

Nữ Thần cần giúp, đừng nói có khen thưởng, chính là không có khen thưởng cũng phải tận tâm tận lực.

Từ Hứa Thiên chính là lời nói Chu Vân có thể nghe ra, sự kiện lần này phải cùng nàng chỗ ở 'Tinh Không' tổ chức có liên quan, cũng chính là dị năng lĩnh vực nhiệm vụ. Chính mình lần đầu tham dự, thế nào cũng nên cho đối phương lưu ấn tượng tốt, nói không chừng còn có thể sau này dị năng trong khảo hạch BCS quan hệ.

Việc này không nên chậm trễ, thiếu niên nhấc chân liền hướng hải cảng chạy tới. Nhưng mà, không đợi Chu Vân chạy đi, Diệp Văn liền kéo hấn đạo: "Lão đại, không có nhiều thời gian chúng ta đón xe đi đi!"

"Đứng nha! Ta thế nào không nghĩ tới liệt! Ngươi nhanh cân si." Chu Vân tỉnh ngộ lại, nhẹ khê đẩy Diệp Văn một chút, để cho hấn đến giao lộ đón xe.

"Các ngươi phải cẩn thận, có thể sẽ gặp nguy hiểm." Hứa Thiên có chút lo lắng nhắc nhở.

Nàng mới vừa rồi nhận được 'Tinh Không' gọi tới khẩn cấp nhờ giúp đỡ, yêu cầu Hứa Kiến chạy tới thanh Phủ thành phố hải cảng hiệp trợ nhiệm vụ. Đáng tiếc Hứa Kiến đang ở quân giáo huấn luyện, không có cách nào liên lạc. 'Tinh Không' khẩn cấp nhờ giúp đỡ, biểu thị Tinh Không thành viên đang thi hành trong nhiệm vụ gặp nạn, cần ngoại viện tương trợ. Nếu như không xử lý tốt, rất có thể sẽ phát sinh án mạng. Vì không để cho bị kịch phát sinh, Hứa Thiên duy không hề ngừng suy tư, hy vọng có thể tìm tới biện pháp giải quyết vấn đề.

Tinh Không khẩn cấp thỉnh cầu một khi phát ra, Tinh Không tất cả nhân viên đều đưa nhận được tin tức, phụ cận thành viên nội bộ, phải nhanh chóng chạy tới tiếp viện. Hứa Thiên mặc dù không phải Tinh Không thành viên nội bộ, bởi vì thân phận nàng đặc thù, cho nên cũng nhận được tín hiệu cầu viện.

Cúp điện thoại, Hứa Thiên sững sờ ngắm điện thoại di động màn ảnh. Thanh Phủ thành phố cũng không phải là 'Tinh Không' cứ điểm, đại đa số thành viên sợ rằng nhận được cầu viện, cũng không cách nào chạy tới tương trợ. Chỉ có nàng và Hứa Kiến ở tại thanh Phủ thành phố, đối phương chỉ rõ cần tám đoạn thực lực trở lên nhân viên chiến đấu. Để cho sức chiến đấu đánh giá năm đoạn trở lên Hứa Kiến đi, là không thể thích hợp hơn. Đáng tiếc, Hứa Thiên tạm thời không cách nào cùng hấn liên lạc.

(chú thích: Dị năng giới Sơ cấp chiến đấu hình nhân viên, phân chia thực lực mười hai đoạn, một đoạn sức chiến đấu mạnh nhất. Ngành chỉ huy nhân viên phân cử tinh, cử tinh năng lực lãnh đạo cao nhất.)

Trước đây không lâu, Hứa Thiên nhận được khẩn cấp cầu viện, lại không cách nào thông báo Hứa Kiến, chỉ có thể ngồi ở phòng học, hai mắt nhắm chặt suy nghĩ lương sách. Nàng thuộc về cảm giác hình Dị Năng giả, có thể gặp tương lai, cho nên giác quan thứ sáu năng lực rất mạnh.

Khi nàng đầu bỗng nhiên thoáng qua một đạo nhân ảnh lúc, bị tình thế ép buộc nguy cấp, Hứa Thiên quyết định thật nhanh chạy ra phòng học thông báo Chu Vân. Nàng là tinh không ngành chỉ huy thành viên, chỉ cần một cái duyên ngộ, tiếp theo đưa đến nhiệm vụ thất bại. Bất kể kết cục tốt hay xấu, nàng chỉ có tin tưởng Chu Vân. Hi vọng hấn có thể trợ giúp chính mình, trợ giúp tinh không đồng bạn.

Dù sao Chu Vân biểu hiện ra chiến lực, cho dù không kịp tám đoạn, cũng chênh lệch không xa.

"Ba!" Hứa Thiên khép lại điện thoại di động, ở hành lang nơi hẻo lánh đứng hơn mười phút, cuối cùng có thể thở phào. Mới vừa nàng đã mơ hồ bắt được 'Kết quả' ...

"Khó trách ta tâm tổng hội..." Hứa Thiên khê vượt ngực tự lảm bảm, ngay sau đó lần nữa phản trở về phòng học. Trên đường không quên trở về mấy cái tin tức cho Hứa Kiến nhắc lại, cũng báo cho biết còn lại 'Tinh Không' thành viên, khẩn cấp cầu viện nhiệm vụ đã tiếp nhận xử lý.

Ở bên đường lan rồi một chiếc taxi, Chu Vân hai người hòa tốc đi thanh Phủ hải cảng. Lúc ban đầu tài xế không muốn tăng tốc độ, sợ siêu tốc chịu phạt đơn. Kết quả Diệp Văn bắt hấn lại đột nhiên gầm một tiếng, N trương trăm nguyên giấy lớn đi phía trước đập một cái. Tài xế thúc thúc rất cuộc đầu Khai

Khiếu, đi lên chân ga liền vào chỗ chết hường.

Cũng không biết là tiếng gào để cho hấn run sợ, hay vẫn là kim tiền khiến cho hấn hưng phấn. Vài chục phút hành trình, Chu Vân ở trong 10' liền chạy tới hiện trường.

Đi tới hải cảng, gió biển vù vù thẳng thổi, quang cánh tay Chu Vân không nhận được rung mình một cái. Sớm biết sẽ để cho Diệp Văn tìm bộ quần áo, tránh cho trời nóng bức cảm lạnh.

"Lão đại, không người. Khắp nơi tìm một chút sao?" Diệp Văn ở hải cảng cửa vào dò xét một phen, đáng tiếc ngay cả một Quỷ Ảnh đều không sờ.

Thanh Phủ hải cảng nói lớn không lớn, nói nhỏ cũng không nhỏ, tìm người sợ rằng có chút khó khăn. Duy nhất đáng được ăn mừng chính là, bến tàu ban ngày trừ đi một tí vận tải thương, liền có rất ít người qua lại. Không giống ban đêm du thuyền quán rượu khai trương, một vùng biển đèn đuốc sáng choang, đầy ắp cả người.

Nghe hoa lap lap tiếng sóng biển, Chu Vân thở dài: "Tìm một chút đi."

Hứa Thiên kêu gọi mình tới bến tàu, lại không nói rõ ràng vị trí cụ thể. Bàn Nhược lớn hải cảng, làm sao tìm được nha? Bọn họ ngay cả thấy đều chưa thấy qua, phỏng chừng đụng phải cũng không nhận biết. Nhưng mà, ngay tại hai người vô kế khả thi lúc, một trận gió biển cuốn lên, nhàn nhạt tươi mới vị nặn đập vào mặt, một tên tuổi tròn đôi mươi mỹ nữ tóc vàng, kinh ngạc xuất hiện ở Chu Vân trước mắt.

Bạn đang đọc truyện *Mỹ nữ lai tập Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 85: Quần áo Tây phương mỹ nữ

Giai nhân người mặc cả bộ màu đen quần áo Tây phương, ngoại trừ một đôi màu trắng Lace (viền tơ) tay tất, ngay cả trên đầu hệ đầu hoa, dưới chân mặc giày cao gót, đều là màu đen trang phục. Này tám ăn mặc ở Hoa Hạ biên giới, hiển nhiên hết sức ít thấy. Không người hiểu chuyện, không đúng sẽ cho rằng mỹ nữ thích đồ đồng phục hấp dẫn.

Thiếu nữ lượn lờ đi trước, kim sợi vậy tóc dài theo gió tung bay. Đường viền hoa quần dài cũng như trùng trùng điệp điệp đột sóng, liền miên khởi vũ.

Da thịt trắng như tuyết, một đôi chân ngọc tú thối, nhất thời phơi bày ở hai đầu sắc lang đáy mắt, thét lên Chu Vân nhìn tròn mắt hốc mồm, thầm nói cô nàng nếu là dùng hai chân quanh quần ở tự mình bên hông, tư vị kia nhất định sẽ khoái chết người không đền mạng.

"Các người..." Thiếu nữ tóc vàng hơi cảm giác nghi ngờ nhìn chăm chăm Chu Vân, mặt đẹp lạnh lùng, nửa năm xinh đẹp che giấu ở dưới mái tóc, ba phần phần đồ đôi môi như ẩn như hiện, rất dễ dàng làm người ta mơ mộng không phải là không phải là. Nếu như không có đoán sai, tên thiếu nữ này liền là người bọn họ muốn tìm. Bởi vì nàng màu trắng tay tất bên trên, treo một cái giống như Hứa Thiên nói ba sao dây chuyền.

Một phen tươi đẹp đi qua, Chu Vân từ bị lạc bên trong tình ngộ. Nhìn đâm đầu vào thiếu nữ tóc vàng, hấn theo bản năng lui về sau một bước. Chu Vân mặc dù chỉ cùng mỹ nữ tóc vàng liếc nhau một cái, nhưng thiếu nữ ánh mắt sắc bén, lại giống như một cái lợi kiếm ra khỏi vỏ, đâm vào hấn cả người sợ hãi.

Diệp Văn phát hiện tình thế có cái gì không đúng, vội vàng thọt Chu Vân: "Lão đại... Người đem nàng cười sao?"

Căn cứ Diệp Văn phán đoán, Chu Vân tám phần mười đối trước mắt mỹ nữ tóc vàng làm cái gì không muốn người biết chuyện xấu. Nếu không đối phương thế nào mới vừa rồi gặp mặt, sẽ dùng kia thiên đao quất ánh mắt của 'Coi là kẻ thù' Chu Vân.

"Cái quý gì lời nói, nha đầu này trên người ngang ngược, người có bản lĩnh bên trên cho ta xem!" Chu Vân lòng tràn đầy ủy khuất, xinh đẹp như vậy mỹ nữ, nếu là hấn QJ(Cưỡng gian) qua, lại làm sao có thể quên. Lại nói, cô gái này tỏ rõ là đồa mang Hoa Hồng Gai, cho dù cho hấn mười ngàn cái lá gan, Chu Vân cũng không dám làm loạn quan hệ.

"Nhưng ta luôn cảm giác Vân ca thiếu nàng..." Diệp Văn lẩm bẩm nói. Mỹ nữ tóc vàng biểu tình lạnh nhạt, không khỏi để cho Diệp Văn cảm thấy lòng rung động. Nếu không phải Chu Vân có chuyện phải làm, Diệp Văn đụng phải này đám con gái, nhất định sẽ nhượng bộ lui binh, trốn xa chừng nào tốt chừng đó.

"Nàng biểu tình kia, toàn thể giới đều thiếu nợ nàng!" Chu Vân bắt đặc dĩ liếc mắt, hảo khí không khí hướng mỹ nữ đi tới. Nhiệm vụ lần này là Hứa Thiên tự mình giao phó, không cho phép nửa một chút lăm lỏi. Coi như biết rõ đối phương tới ý bất thiện, thiếu niên cũng phải kiên trì đến cùng tiếp đãi.

Chu Vân lững thững đi tới thiếu nữ trước người, tận lực sử chính mình biểu tình trở nên hữu hảo, hàm chứa nhân nhậ nụ cười: "Này! Mỹ nữ có cần gì giúp một tay sao?"

Thiếu nữ giống như Hứa Thiên, năm nay mới vừa tròn mười tám, thuộc về tổ chức thành viên vòng ngoài. Chẳng qua là bằng vào năng lực cường đại, mới có thể thường xuyên cùng thành viên nội bộ thi hành nhiệm vụ, từ đó thu hoạch được rồi Tinh Không huy chương. Căn cứ năng lực được tình báo, trú đóng ở thanh Phủ thành phố Tinh Không thành viên theo lý là hứa gia huynh muội, bây giờ tại sao chạy tới hai tên lưu manh người mới?

Thiếu nữ tóc vàng quan sát tỉ mỉ đến Chu Vân, tựa hồ còn không có chắc chắn người vừa tới chính là 'Tinh Không' phái tới viện quân. Dù sao hai người mặc thập phần lưu khí, hoàn toàn không có 'Tinh Không' thành viên có tư chất.

Chu Vân về ngoài không tệ, làm cho người ta cảm giác thật lịch sự, đáng tiếc quần áo cấp cho rồi Trầm muội từ, nửa người trên trông tròn như dĩa. Không người hiểu chuyện, không đúng sẽ hoài nghi hẳn có phơi bày thích. Diệp Văn trên cánh tay điều có Long Văn, khoác cái màu đen bí danh, mười phần một cái địa đạo côn đồ. Một cái trần. Thân, một cái xâm, như vậy lưu manh tổ hợp, muốn không để cho mỹ nữ hiểu lầm đều khó khăn.

Giai nhân bắt đầu dĩ lắc lắc thủ, không kim lòng được liền ở nói thầm trong lòng. Tinh không bầu không khí khi nào trở nên như thế bí ối, ngay cả loại này tư chất nhân vật cũng chịu mời chào...

"Ai an bài các người tới." Thiếu nữ tóc vàng lẳng lặng suy tư trận, một cái tiêu chuẩn Hoa ngữ từ miệng nhỏ phun ra. Chẳng qua là giọng có chút lạnh lãnh đạm, nghe không ra là có lòng tốt hay vẫn là địch ý.

"Hứa Thiên." Chu Vân đơn giản địa trả lời. Mất thấy tóc vàng mắt xanh, một thân quần áo Tây phương thiếu nữ xinh đẹp, hẳn lại không nhận được hỏi nhiều câu: "Người là người ngoại quốc?"

Thiếu nữ tóc vàng tựa hồ đối với 'Người ngoại quốc' gọi có chút bất mãn, ôn hoà ngang Chu Vân liếc mắt, lễ phép đưa tay ra nói: "Willis, người Hoa, xin nhiều chỉ giáo."

Mỹ nữ hữu hảo tỏ ý, Chu Vân dĩ nhiên sẽ không thờ ơ không động lòng, vội vàng cùng thiếu nữ yêu kiều nắm chặt, liền tiếp tục đề tài nói: "Ta gọi là Chu Vân, hẳn là Diệp Văn. Hứa Thiên bảo chúng ta tới hiệp trợ người, không biết gặp phiền toái gì?"

Thẳng thắn nói, đừng phải mỹ nữ không đi ngẫm, làm trái lẽ bất di bất dịch, tất chiêu thiên khiển trách. Mỹ nữ tóc vàng phảng phất một đóa phong tuyết bên trong nở rộ Kiếm Lan, quật cường, thánh khiết, đẹp lạnh lùng, còn tản ra tí ti anh tu. Chỉ là duyên gặp một lần, thiếu niên liền đối với thiếu nữ động tâm. Đáng tiếc đối phương ngôn ngữ lãnh đạm, khiến cho Chu Vân vô tòng hạ thủ.

Cần nhắc đến trước mặt tình huống cấp bách, Willis cũng không để ý nhiều như vậy, theo Chu Vân lời nói đơn giản liền nói: "Nhiệm vụ lần này là cứu người, nếu như đối với thực lực của mình không có tự tin, mời tự rời đi..."

Hôm nay Willis cùng đồng bạn thi hành nhiệm vụ, ở trở lại 'Tinh Không' trên đường, không cẩn thận gặp gỡ Dị Năng giả mai phục. Đồng bạn vì che chở nàng thoát đi, một mình gánh chịu mọi như hấp dẫn địch nhân tai mất, cuối cùng không rõ tung tích...

"Hắc hắc! Thực lực sao? Bàn về đánh nhau, ta Diệp Văn chưa từng thua... A! !"

Diệp Văn khoe khoang không thành công, liền hét thảm một tiếng. Chỉ vì Willis tia chớp xuất thủ, một quyền đưa hẳn đánh ngã xuống đất.

Willis nhũn chặt lông mày, nàng đối với Diệp Văn thân thủ bất mãn hết sức. Đối phương nhưng là Dị Năng giả, ngay cả nàng một quyền đều không cách nào né tránh, thế nào lên vào trại địch cứu người? Hứa Thiên vì sao phái một người như vậy tới hiệp trợ chính mình? Không cần trở coi như cảm ơn trời đất. Nghĩ tới đây, Willis bóng người thoáng một cái, tức khắc biến mất ở Chu Vân trước mắt...

Bỗng dưng, Chu Vân cảm giác như bị mãnh thú đề mắt tới, cả người lông măng bộ dạng sợ hãi, dư quang chỉ thấy nửa sợi màu đen hoa váy phiêu động, tiếp tục cái ót đánh tới một trận âm gió.

Willis lại giống như quỷ魅, do thiếu niên trước mắt chuyển tới phía sau, cũng lấy thế lùi đình treo lên bay chân. Chu Vân mặc dù không biết thiếu nữ tóc vàng là như thế nào làm được, nhưng hẳn hiểu được, không còn mau tránh, kết quả nhất định sẽ bị Diệp Văn thảm hại hơn. Thiếu niên trong lòng oán niệm, mỹ mi xuất thủ ngay cả chào hỏi cũng không đánh, tới thiếu kêu một câu 'Nạp mạng đi!'. Để cho hẳn chuẩn bị một chút.

Hướng bên phải một cái góc cho vạy nặng nề, Chu Vân vô cùng chật vật tránh thoát Willis một đòn. Nhưng là còn không chờ hẳn bò dậy ăn mừng, ngực liền không khỏi trầm xuống, cả người nhìn như bị vật cứng đánh bay, liên tục lộn vài mét, mới bò bốn chân phục trên mặt đất nấc khi thở mạnh...

Tí tách một tiếng, một viên cm Tiểu Thạch từ ngực rơi xuống, thét lên thiếu niên á khẩu không trả lời được... Trời ơi! Nha đầu này chẳng lẽ là siêu nhân? Chỉ dùng một hòn đá nhỏ là có thể đem người đập bay, quả trâu C đi!

Nhưng mà, đang lúc Chu Vân nằm trên đất, thảm đoán thiếu nữ tóc vàng vì sao tập kích chính mình lúc. Một đôi Tuyệt Ngọc bấp chân, tùy tiện phơi bày ở trước mắt...

"A lạp lạp... Đây là tình huống gì?"

Bạn đang đọc truyện *Mỹ nữ lai tập Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 86: Chúng nữ lên tràng

Theo một tiếng lượn lờ dư âm, Chu Vân chậm rãi ngang đầu. Chỉ thấy một gã động lòng người thiếu nữ, chính mỉm cười xoay người, im im lặng lặng nhìn chăm chú lên hắn. Một đôi vành lên rất mướt mùa đông, tại tinh xảo phần màu trắng xiêm y bọc vào, ngọc gian(ở giữa) cái hào rộng lộ ra đặc biệt có phách lực (*). Rậm rạp đuôi ngựa tóc dài, cũng theo gió biến lác lác bất định, tao được thiếu niên đôi má ngựa không thôi.

Tổ rằng cặp môi đỏ mọng, xinh xắn mê người, tiên tư ngọc nhan, khiếp người tâm hồn, mỉm cười, khuynh quốc khuynh thành.

Diệp Văn trong nội tâm cảm khái, không đều Chu Vân hoàn hồn, đã ghen ngào khen: "Quá... Thật đẹp!"

"Hứa... Hứa Thiên..." Chu Vân liếm liếm khô héo lưỡi môi. Mỗi lần nhìn thấy Hứa Thiên, chắc chắn sẽ có chừng (trông) không hiểu xúc động. Hứa Thiên mỹ, là một loại đã làm cho người không cách nào kháng cự, lại để cho người thương tiếc không ngọt(không chỉ) mỹ. Mỗi khi thiếu niên chống lại Hứa Thiên cái kia chú ý hàm lân thu thủy (chỉ mắt long lanh của người con gái đẹp) hai mắt, sẽ một lòng nghĩ đến đi che chở nàng, lấy nàng niềm vui.

"Tiểu Vân đồng học vì cái gì nằm ở trên mặt đất? Hơn nữa không mặc quần áo... Hối (sẽ) cảm lạnh ời!" Hứa Thiên uốn lên bờ eo thon bé bỏng, sững sờ chăm chăm vào Chu Vân một hồi lâu, sau đó hiếu kỳ liếc nhìn Duy Lệ Ti, mới hai tay vỗ, bưng tỉnh đại ngộ nói ra: "Người ta mình bạch rồi...! Nhất định là tiểu Vân đồng học phi lễ chưa toại phản bị khi dễ! Hừ hừ hừ ~~~ tiểu Vân quả nhiên không phải đồ tốt."

Mang thù sao? Có lẽ vậy. Lần trước ăn cơm, Chu Vân không hiểu nhảy câu 'Nữ nhân không là đồ tốt' lúc này lại để cho Hứa Thiên thừa cơ phân bác, coi như là báo ứng á.

"Không.. Không phải như thế..." Chu Vân vỗ vỗ bờ mông, vội vàng từ trên mặt đất đứng lên, đang muốn chống án biện hộ, lại chưa kịp mở miệng.

Duy Lệ Ti dẫn đầu đi vào Hứa Thiên trước mặt: "Hứa Thiên, ngại tới được vừa vặn. Vì cái gì tìm hai cái nhân vật mới đến hỗ trợ? Hứa Kiến đây này."

Duy Lệ Ti thư cầu cứu tức ở bên trong, nói rõ muốn tám đoạn đã ngoài thực lực trợ thủ. Chu Vân cùng Diệp Văn biểu hiện, đừng nói tám đoạn thực lực, mà ngay cả bình thường đặc công cũng so ra kém.

Hứa Thiên hai tay một quán, đáng thương qua loa tắc trách nói: "Thánh thiếu(*tên người: tiểu Kiến) bị quái thúc thúc bắt cóc rồi, người ta tìm không thấy."

Tiến về trước hải cảng trước khi, tiểu nha đầu đã vắt hết óc liên lạc Hứa Kiến. Nhưng tiếc đối phương điện thoại tắt máy, cũng không hiểu được trốn người nào vậy. Nếu không Hứa Thiên cũng không cần phải không trâu bắt chó đi cày, ủy thác gà mờ Chu Vân đến hỗ trợ.

Đem làm Hứa Thiên thông tri Chu Vân về sau, lập tức liền phản hồi phòng học Hướng lão sư xin phép nghỉ, dù sao 'Tĩnh Không' phát tới ủy nhiệm không phải chuyện đùa, muốn mọi người toàn thân trở ra, nàng nhất định phải đích thân tới chỉ huy. Huống chi Hứa Thiên trong nội tâm tình huống, Chu Vân dĩ năng vẫn chưa ổn định. Không có nàng ở đây điều tiết khống chế, quý hiệu được thiếu niên hội (sẽ) chọc ra cái gì cái sọt

"Còn đau không?" Hứa Thiên phát giác Chu Vân toàn thân vô cùng bản, liền chậm rãi hướng hắn đi đến, tựa hồ muốn giúp hắn thanh lý trước ngực vết bản.

Đại khái là không có người làm 'Quái tượng' Hứa Thiên đi đường rất chậm, rất cẩn thận. Cho người cảm giác cũng rất cân đối, rất ưu nhã. Thẳng đến một đôi Ôn Nhu bàn tay nhỏ bé va chạm vào thân thể, Chu Vân Tài kịp phản ứng.

Giai nhân tay như cây cỏ mềm mại, tại thiếu niên trước ngực như tơ giống như vẽ nên các vòng tròn, thời khắc trôi đùa nam nhân nguyên thủy dục. Hóa. Nhẹ nhàng hoa lan hương đầy trời, Hứa Thiên chỉ mỗi lần có thực nữ mùi thơm của cơ thể, cũng hun đến tiểu tử xuân tâm nhộn nhạo.

"Thoải mái sao?" Hứa Thiên có chút trông mong, hà hơi như lan. Một đôi linh động mắt to, tựa như mười lăm trăng tròn, tươi đẹp mê người.

"Thư... Thoải mái..." Chu Vân hai lẳng gật gật đầu. Dưới ban ngày ban mặt bị dân nữ đùa giỡn, hắn cái này đầu Sói cũng đem làm được quá uất ức rồi.

Ai ngờ, Hứa Thiên đột nhiên lộ ra một vòng giả hoạt, cong lên cái miệng nhỏ nhắn ngọt ngào cười nói: "Kỳ thật, người ta chính vẽ vòng tròn nguyên rùa người ời!"

Nghe nói như thế, vừa đứng lên Chu Vân, thiếu chút nữa lại ngã lại trên mặt đất. Hứa Thiên ah Hứa Thiên! Người có thể ngàn vạn không muốn học Hứa Thái Nguyệt nha! Bình thường nhìn người rất hiền lành, như thế nào đột nhiên tự hạ (vẽ) lấy phản chuồng vòng nguyên rùa người à nha?

Cảm tình Chu Vân không hiểu được, hôm nay hắn đối với Hứa Thái Nguyệt sở tác sở vi, đã bị Hứa Thiên ghi chép có trong hồ sơ. Tiểu nha đầu việc này ngoại trừ hiệp trợ Duy Lệ Ti cứu người, còn cần thay biểu muội đại nhân lấy lại công đạo. Dùng Tiểu Nguyệt MM không lợi không hướng tính cách,

không có lợi, nằng dựa vào cái gì nói cho Hứa Thiên, Chu Vân thông tin sợi dây chuyền liên hệ đây số?

Trả thù ~! Ai bảo Chu Vân hôn rồi pretty girl không lau miệng, lợi nhuận hết tiện nghi tự nhanh chân. Hiện tại bị Hứa Thiên hưởng điểm tích trên đùa hí lộng một hồi, xem như tiện nghi hẳn rồi.

Duy Lệ Ti hàn tĩnh như kiếm, lông mày và lông mi có chút nhấn lại: "Hứa Thiên, người ý định lại đề cho bọn hắn hỗ trợ sao?"

Tĩnh bình lương tướng, Chu Vân hai người tình huống, thật sự không phù hợp lần này nhiệm vụ yêu cầu. Nàng không rõ Hứa Thiên vì sao tùy tiện tiện tìm hai cái khoai lang, sẽ tới thay thế Hứa Kiến. Coi hẳn đối với Hứa Thiên rất hiểu rõ, thân là giới dị năng số một nhân vật mới chỉ huy, tất nhiên sẽ không hồ tư xằng bậy.

"Tiểu Duy, kỳ thật tiểu Vân thân thủ không tệ đấy, không tin người xem... Tay tay!" Dứt lời, Hứa Thiên mỉm cười duỗi ra bàn tay nhỏ bé, giống như huấn luyện cầu cầu giống như, muốn Chu Vân duỗi ra móng vuốt.

Nàng đối trước mắt cái này chỉ (cái) 'Tiểu Uông cầu' hết sức hài lòng, chăm chỉ cố gắng lại nhu thuận. Như biết rõ hẳn hội (sẽ) như vậy hảo ngoạn, chỉ sợ sớm đã bỏ qua Hứa Thái Nguyệt yêu cầu, nhảy đi cấp ba tam ban tìm Chu Vân việc vui rồi.

"Cho..." Quả nhiên, Chu Vân phi thường nghe lời, không chút nghĩ ngợi liền nhu thuận mà đem đề tay tại Hứa Thiên trên lòng bàn tay, mặc cho mỹ nữ cao thấp Thác Thác. Diệp Văn thậm chí mơ hồ chứng kiến một đầu đuôi chó sói, tại Chu Vân sau lưng lặc lư, chỉ kém cái kia hắc hắc hắc tiếng hơi thờ.

"Ngao..." Hứa Thiên làm gương sáng cho người khác, huấn luyện hết Chu Vân, không quên sờ sờ đầu hắn tỏ vẻ tán dương. Đồng thời quay đầu lại hướng Duy Lệ Ti thần khí nói: "Người xem, thân thủ là không tệ a!"

"Không phải thân thủ, là thò tay." Một thanh âm lạnh không truyền đến.

"Ai tại phụ cận nghe lén!"

"Thái Nguyệt! ! !"

"Biểu muội! !"

"Đại tẩu?"

Mọi người phản ứng khác nhau, cơ hồ cùng một thời gian hướng Chu Vân trên cổ vòng cổ nhìn lại. Nhưng mà, đỉnh tai nhức óc thối còi bíp bíp khỏi!

"Tất tất tất tất tất tất tất tất tất ! ! ! ! !"

"Coi chừng! !" Duy Lệ Ti đột nhiên trông thấy một cổ màu đen kiêu xe, từ nơi xa mạnh mẽ đâm tới mà đến. Sợ tới mức nàng nhanh chóng bỏ nhào vào Chu Vân bên cạnh, một tay ôm lấy Hứa Thiên, quay người nhảy đến hải cảng trên đèn đường. Xi-măng đèn đường khoảng chừng năm mét cao, mỹ nữ tóc vàng ôm Hứa Thiên, nhẹ nhàng nhảy lên tự nhảy đi lên. Chỉ sợ trong truyền thuyết võ nghệ cao cường, cũng không gì hơn cái này.

Duy Lệ Ti ôm ngang Hứa Thiên, vững vàng đứng tại đèn quán đỉnh, màu đen hoa váy theo gió biển không ngừng phiêu dật. Cái kia cái gì? Ngoại trừ cái khóc chữ, Chu Vân sẽ tìm không đến thích hợp từ đi hình dung..

Rầm rầm động cơ thanh âm tại vang lên bên tai, một cổ đen nhánh sắc xe thể thao đột nhiên giết ra, mã lực siêu nhiên tốc độ điên cuồng, nhìn như không muốn sống hướng thiếu niên hoành độn tới.

"Oa khaó! !" Chu Vân dưới sự kinh hãi, quay đầu bỏ chạy, cũng khẩn cầu Thượng Thiên mở mắt, nhanh lại để cho xe dừng lại. Nhưng tiếc, chủ xe tựa hồ không có thương tiếc tánh mạng ý định, chẳng những không có đỗ xe, ngược lại giảm tận chân ga. Cảm giác kia giống như không đem đối phương độn tàn, tự quyết không bỏ qua.

Đang lúc mọi người ngồi xem Chu Vân phát sinh bị kịch lúc, kỳ tích xuất hiện. Chỉ nghe 'Chít chít (zhitsss)!' một tiếng phanh lại, màu đen xe thể thao kẻ sát thiếu niên, đã đến chiều Thần Long Bãi Vĩ. Đuôi xe khoảng cách Chu Vân chỉ có chỉ trong gang tấc, sợ tới mức hẳn phù phù một tiếng lại té ngồi trên mặt đất.

Ai... Chu Vân buồn bực, hôm nay thật là không may, lão hướng trên mặt đất ngã. Cũng không biết đắc tội vị nào thần minh, cư nhiên như thế sửa chữa chính mình...

Quả thật, vị này thần minh đại nhân, rất nhanh liền tự báo thân phận..."Ngu ngốc ". Thiếu niên ngây ngốc ngồi dưới đất, nhìn xem đối diện trước mắt biển số xe, hẳn thiếu chút nữa nhìn không được chửi ầm lên.

Chương 87: Người lấy ta nha

Chu Vân cuối cùng minh bạch, Hứa Thái Nguyệt vì sao lựa chọn như vậy xui bảng số xe rồi. Thiếu đạo đức nha đầu, ngay cả xe cũng hiểu được mắng chửi người. Biển số xe là cho người khác xem đây, Hứa Thái Nguyệt bảng số xe, nói rõ ngay tại mắng chửi người 'S bức tử gắt gao chết...' . Đối diện xe số Chu Vân, thì có chừng (trông) bị xe tử tha mà cảm giác. Cộng thêm phun ống dẫn khí nén thôn vãn thổ vụ, hun đến hần mặt mũi tràn đầy xui.

Lộp bộp! Động cơ dập tắt, cửa xe mở ra...

Trắng bóc như nồn nà, trắng nồn giống như xộp giòn, một chi (cái) tinh điều mảnh chân dẫn đầu bước ra xe thể thao, ánh vào mọi người đôi mắt. Hứa Thái Nguyệt đi ra xe lập tức, Chu Vân trong nội tâm phần nản thỉnh linh đình chỉ, mà chuyển biến thành là một phen khó có thể hình dung hưng phấn.

Đỉnh đầu màu lam nhạt đường viền hoa cái mũ, một thân nhạt màu trắng tổ váy, chân nhỏ ăn mặc ẩn có hoa văn thấp cùng giày xăng-đan. Dài đến bên hông tóc quần, tại trong gió biển tựa như Đóa Đóa bọt nước, từng đợt tiếp theo từng đợt theo gió nhảy múa.

Tốt một cái nhẹ nhàng khoan khoái mỹ nhân! Chu Vân nhìn không chuyển mắt ngắm nhìn bề ngoài giống như thiên kim tiểu thư hình thức Hứa Thái Nguyệt. Cái kia phần nộ cảm xúc, lập tức phát sinh 360 độ chuyển biến, một lòng không có bờ mà đập bạch bạch.

Hứa Thái Nguyệt nghiến răng thề rồi rãnh, nhẹ nhàng vung lên tán loạn mái tóc. Sau đó khởi động một bả màu tím ô mặt trời, quét mất đầy bụi đất Chu Vân, liền ung dung nhả bước dịu dàng đi tới.

Đi vào Chu Vân bên cạnh, Hứa Thái Nguyệt lộ ra bồi diễm dứa lẳng lơ vui vẻ, còn cúi người săn sóc địa vị hần bụng dù, không cho khốc ngày bạo chiếu tại hần trần trụ trên cánh tay.

"Ta đẹp không?" Hứa Thái Nguyệt thổ lộ mùi thơm.

Tươi đẹp đẹp tuyệt tục, nghiêng tư xinh đẹp. Lúc này xuân xanh mười tám tiểu nha đầu, hiển nhiên tự là cái diễm đảo chúng sinh đại mỹ nhân. Có lẽ nàng đã bắt lấy Chu Vân yêu thích, đặc biệt tỉ mỉ cách ăn mặc một phen. Ôn Nhu mà lời tâm tình thẳng gọi người dung thành nước bùn.

"Mỹ..." Chu Vân nuốt ngậm nước miếng, chất phác nhẹ gạt đầu. Hương kiều ngọc non, Thu Thủy người ấy, nhìn qua sắc đẹp có thể ăn được Hứa Thái Nguyệt, hần linh hồn nhỏ bé đều nhẹ nhàng lên.

"Ha ha..." Hứa Thái Nguyệt hai mắt cong cong, xinh đẹp cho tách ra dị sắc, đặc biệt diễm mật, ngọt ngào nói: "Vậy người lấy ta nha!"

"PHỐC..." Ngoài ý muốn hàng lâm, Chu Vân một ngậm máu tươi phun ra, ngang trời ngã xuống đất.

Hứa Thái Nguyệt lời này trùng kích quá lớn, làm cho hần trong lúc nhất thời không cách nào thừa nhận, đại não trực tiếp đường ngắn. Ông trời ơi!! Cái thế giới này quá điên cuồng... Còn đây là Chu Vân ợ ra rầm trước cuối cùng một đạo thần thức.

Hứa Thái Nguyệt phi thường tinh diệu, chăm chú dùng mấy câu, liền đem Chu Vân đá bại, báo được sáng nay thượng tại sân trường vừa hôn chi thù.

Trông mong ngóng trông trên đèn đường Hứa Thiên, Hứa Thái Nguyệt ôm hai tay, không mặn không nhạt mà hỏi: "Thực ích kỷ đầu rồi, có chuyện tốt cũng không báo ta, hần là biểu tỷ đã quên có câu ngôn ngữ gọi là ăn một mình ăn hốt, cả ngày bị hổ sao?"

"Ah à nha? Có lời này à..." Hứa Thiên lệch ra não suy nghĩ trợn, rất không phụ trách nói: "Kỳ thật người ta vừa mới tự muốn trước thông tri biểu muội đại nhân, chỉ là chậm một bước mà thôi á."

Thẳng thắn nói, Hứa Thiên trong nội tâm phi thường mê hoặc, không hiểu được nhà mình biểu muội là làm sao tìm được đến bọn hần. Hứa Thái Nguyệt dù sao không phải 'Tinh Không' thành viên, không có thu được khẩn cấp cầu viện tin tức, càng không biết đoàn người sẽ đến hải cảng tập hợp. Hứa Thiên lẳng lặng yên suy nghĩ, ám đạo thâm nghĩ biểu muội sẽ không phải tại Chu Vân trên người động tay chân a.

Đúng vậy, Hứa Thái Nguyệt đúng là thông qua Chu Vân đeo vòng cổ, truy tung đến bến cảng.

Muốn rất tốt giám thị thiếu niên, tiểu nha đầu chẳng những đưa đầu 'Cầu vòng' cho hần, còn mở ra vòng cổ nghe trộm công năng. Kiểu mới nhất di động điện thoại, có được độc lập không chế chốt mở, điện thoại sở hữu tất cả công năng, là được thông qua cái này độc lập máy kiểm soát điều chỉnh. Kể cả điện thoại tự động tiếp nghe.

Đem làm Hứa Thiên thông qua điện thoại liên hệ Chu Vân lúc, Hứa Thái Nguyệt trước tiên tự thu được máy kiểm soát nhắc nhở. Đây công năng vốn là lợi cho phòng ngừa điện thoại mất đi, bây giờ lại bị nàng hữu ích, thiết thực tại giám sát Chu Vân. Vô luận bất luận kẻ nào thông qua điện thoại liên lạc thiếu niên, đều không thể tránh được Tiểu Nguyệt pretty girl pháp nhãn. Lại lợi dụng che dấu nghe trộm công năng, Hứa Thái Nguyệt sẽ xây đến không hề bỏ sót, đem Hứa Thiên cùng Chu Vân nội dung nói chuyện nhét vào trong tai.

Phát sinh như vậy chuyện đùa, Hứa Thái Nguyệt đương nhiên sẽ không ngồi yên không lý đến. Tiểu nha đầu ngay cả khóa cũng không lên rồi, mở ra (lái)

nhà mình xe thể thao, lập tức hướng Thanh Phủ hải cảng thẳng đến. Trên đường vẫn không quên tỉ mỉ cách ăn mặc một phen.

Nữ vi vui mừng mình người cho, Chu Vân hôm nay biểu hiện không tệ, lại dám chủ động đùa giỡn nàng, cái này gọi là Hứa Thái Nguyệt vừa mừng vừa sợ. Kinh hãi là thiếu niên lá gan càng lúc càng lớn, hi chính là hai người quen biết đến nay, Chu Vân là lần đầu chủ động hôn nàng.

Bất quá, nói đi thì nói lại. Tiểu nha đầu vì giải thiếu niên sinh hoạt hàng ngày, lại dám đặt bẫy, nghe trộm hần tư ần. Chẳng lẽ sẽ không sợ khiến cho mà phản, đưa tới đối phương bất mãn? Cái này yêu cũng quá cực đoan đi à nha...

Hứa Thiên gặp Chu Vân té trên mặt đất thật lâu không dậy nổi, nhanh chóng theo Duy Lệ Ti ôm ấp giữa xuống, sôi nổi tự đi tới bên cạnh hần, giống như sáng sớm huấn luyện đồng dạng, cùng Hứa Thái Nguyệt một trái một phải, ở đây sờ sờ chỗ ấy xoa bóp, bắt đầu thi thể nghiệm cứu. (cây roi thi)

Diệp Văn nhìn như thể quang cảnh, nhìn không được liền quỳ xuống đất cúng bái: "Lão đại! Xin nhận tiểu đệ cúi đầu..."

Chu Vân trong mắt hần thật sự rất có thể đã làm, đảo mắt tựu triệu hồi ra ba vị diên đảo chúng sinh, đủ đã làm cho toàn bộ thể giới nam nhân nổi điên mỹ nữ. Huống hồ căn cứ các giai nhân biểu hiện, trong đó hai vị nhất đứng giờ mà mỹ nhân, đều cùng Chu Vân có quan hệ thân mật.

Chu Vân nhìn Diệp Văn quỳ lạy chính mình, một cái xoay người theo trên mặt đất bò lên, hung hăng mà vỗ hần một cái nảo nuôi: "Người làm gì thế! Ta lại không chết. Giữa ban ngày bái cái quỳ nha..."

"Vân ca ~. Chúng ta thành phố nữ nhân đẹp nhất đều với người có một chân, tiểu đệ thật sự là bội phục sát đất! Tiểu Văn hiện tại đối với đại ca kính ngưỡng, tựa như bụng tiểu chảy không ngọt không dứt, nếu như mạch máu văng tung tóe một phát không thể thu..." Diệp Văn lập lòe vỗ mông ngựa Chu Vân tâm thoải mái không thôi, chỉ là về sau càng nghe đã càng không đứng.

Không đầu Diệp Văn đem lời nói xong, tựu nghênh đón Chu Vân một vòng. Hành hung. Phi chân! Mãnh liệt đập! Lốp bóp đùi BA~ lốp bóp đùi BA~... Nhắm trúng Hứa Thiên ha ha ha cười không ngừng.

Diệp Văn ngữ văn trình độ cũng tựu dừng lại tại tiểu học giai đoạn, hoa lệ dùng từ không hiểu, mắng chửi người thô tục một đồng. Hần ca ngồi người có khi so nói thô tục còn độc, vô tri trung đem người mắng, mình cũng không hiểu được chuyện gì xảy ra.

Duy Lệ Ti vượt vượt cái trán, lập tức có loại cảm giác vô lực. Như vậy đội ngũ, có thể đi cứu người sao? Nàng chưa từng cùng Hứa Thiên hợp tác qua, giữa lẫn nhau khuyết thiếu tín nhiệm. Trước kia chỉ là thông qua nghiệp đoàn {Guild} giới thiệu, biết được Hứa Thiên là bên ngoài thiếu niên tổ, số một đỉnh cấp tham mưu.

Hiện tại khó được hợp tác một hồi, nàng cảm giác, cảm thấy nha đầu như một ham chơi bình thường nữ sinh, nhìn không ra bất luận cái gì chỗ đặc biệt. Nhưng tiếc, tình huống trước mắt không được phép thay người, Duy Lệ Ti ngoại trừ tín nhiệm Hứa Thiên, không tiếp tục cái khác lựa chọn. Chỉ (cái) trông mong cổ nhân không lẩn, cái gọi là nổi danh phía dưới thứ không mấy hư. Nhân vật mới băng đệ nhất mỹ nữ trí tướng. Nhưng đừng hư danh nói chơi mới tốt.

Nhìn xem mấy người không dứt đùa giỡn, Duy Lệ Ti lông mày không khỏi vo thành một nắm, nắm đấm cũng nắm thật chặt lên, mặc cho ai đều có thể nhìn ra nàng rất không bình tĩnh.

Kỳ thật, Hứa Thiên đã sớm lưu ý đến Duy Lệ Ti không kiên nhẫn thần sắc. Sở dĩ bỏ mặc Chu Vân cùng Diệp Văn hồ đồ, chủ yếu là điều chỉnh hào khí. Hứa Thái Nguyệt, Chu Vân, còn có cái người vô danh (Diệp Văn), đều là lần đầu tiên liên quan đến dị năng lĩnh vực nhiệm vụ. Chính như Duy Lệ Ti theo như lời, là không có bất kỳ kinh nghiệm nào tân binh trứng. Từ.

Nhưng mà, một phen đùa giỡn, chẳng những có thể giảm bớt mọi người trong nội tâm áp lực, cũng có thể lại để cho Hứa Thiên hơi chút hiểu rõ lần đầu gặp mặt Diệp Văn. Cái này nói tiếp xuống nhiệm vụ, có thật lớn trợ giúp. Dùng Hứa Thiên nghĩ cách, nếu như Chu Vân ba người có thể đem nhiệm vụ lần này, xem làm một hồi trò chơi, thỏa thích phát huy chính mình sở trường, vậy thì lại hoàn mỹ bất quá. Bởi vậy tiểu nha đầu cười cười nói nói, biểu hiện phi thường tùy ý, tận hần có khả năng giảm bớt khẩn trương hào khí, có lợi cho các tân binh phát huy.

Hứa Thiên thân là mưu sĩ, nếu không muốn tình thông tỏ chức, còn muốn giới về không tràng. Hiểu rõ mỗi một gã bộ hạ, khiến cho bảo trì trạng thái tốt nhất, mới có thể ở nhiệm vụ tiến hành lúc, hoàn mỹ diễn dịch các loại chiến lược.

Bạn đang đọc truyện *Mỹ nữ lai tập Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 88: Chính nghĩa Diệp Văn

Nhắm mắt, nhủu mày, ôm tay, rung động chân, đang lúc Duy Lệ Ti không thể nhìn được nữa, chuẩn bị ló ra uống huân. Một mực khiến cho chết đi được mà Hứa Thiên, rốt cục ngăn cản đũa giỡn.

"Tiểu Vân, đừng làm rộn rồi. Kế tiếp là nhiệm vụ thời gian, mọi người phải nghe theo chỉ huy." Dứt lời, Hứa Thiên chuyển hướng thiếu nữ tóc vàng: "Duy Lệ Ti, có thể đem chuyện đã trải qua cùng mọi người nói nói sao?"

"Tốt..." Duy Lệ Ti tại Hứa Thiên bày mưu đặt kế xuống, chậm rãi đem hôm nay bị tập kích quá trình tự thuật đi ra.

Nguyên lai, Duy Lệ Ti cùng đồng bạn đi tuần chấp hành nhiệm vụ, sau khi hoàn thành chuẩn bị phản hồi 'Tĩnh Không' tổng bộ. Nào có thể đoán được trên đường tao ngộ Bất Danh thế lực mai phục, đồng bạn vì để cho Duy Lệ Ti đào thoát đuổi bắt, cam nguyện hành động mỗi nhử, phân tán địch nhân chú ý. Hôm nay Duy Lệ Ti thành công thoát hiểm, Nhưng đồng bạn lại không biết tung tích...

Nói tới chỗ này, thiếu nữ tóc vàng chăm chú nhìn lại đôi mi thanh tú, lộ ra một bộ vẻ lo lắng: "Ta căn cứ Trữ di lưu lại ám hiệu truy tìm đến hải cảng, Nhưng tiếc không có thể phát hiện tung ảnh của nàng. Chỉ sợ..." Kế tiếp lời mà nói..., dù cho Duy Lệ Ti không nói xuống dưới, mọi người cũng biết là dữ nhiều lành ít.

"Trữ di? Là Vũ Di sư phó sao? Các người chỗ chỉ địch nhân là ai?" Hứa Thiên truy vấn.

Ninh Vũ Di là trong tinh không bộ thành viên, giỏi về chỉ huy đại quy mô chiến trường. Năm đó từng đã dạy Hứa Thiên chiến lược bố trí, bởi vậy nha đầu một mực xưng Ninh Vũ Di vì sư phó.

Duy Lệ Ti nhẹ nhàng ngang ngang đầu: "Theo cá nhân ta suy đoán, việc này phục kích địch nhân của chúng ta, chỉ sợ là dị đoàn nghiệp đoàn {Guild}..."

Duy Lệ Ti đem chính mình biết toàn bộ tường thuật tóm lược đi ra. Căn cứ Tĩnh Không thành viên giới thiệu vấn đề, Hứa Thiên năng lực chỉ huy, không chút nào thua kém trong tổ chức bộ chỉ huy viên. Huống chi nàng còn có Hứa gia tổ truyền dị năng 'Thương linh đồng [tử]' có thể cảm giác tương lai, cải biến tương lai.

"Nói như vậy, chúng ta liền đối mới có cái gì ý đồ đều không thể thấy rõ rồi." Hứa Thiên gật gật đầu trầm nói: "Cùng hẳn hai người cùng một chỗ bị nắm, chớp, không bằng chia ra hai đường dự lưu một đường sinh cơ, Vũ Di sư phó phán đoán phi thường chính xác. Chỉ là, đối phương vì sao vô duyên vô cớ cùng 'Tĩnh Không' là địch đâu này?"

"Thật có lỗi, điểm ấy ta không rõ ràng lắm.. Bất quá, căn cứ ninh tham mưu lưu lại ám hiệu suy đoán, đối phương rất có thể đem nàng giam tại trên biển du thuyền."

Duy Lệ Ti làm người tương đối cũ kỹ, cũng hoặc là tương đối nghiêm túc, làm tốt lắm là đương nhiên, làm được không tốt chỉ có thể trách chính mình bất lực. Ngược lại đối với Hứa Thiên cười toe toét cảm giác, tỏ vẻ không quá nhận đồng.

"Tiểu Duy không cần tự trách, mọi thứ đừng một người gánh chịu." Hứa Thiên lắc hai tay, ý tứ Duy Lệ Ti đừng quá để ý, sau đó vừa nghĩ bên cạnh nói: "Kế tiếp, chúng ta trước hết điều tra tình huống, đối phương đến cùng có hay không bắt lấy Vũ Di sư phó. Hành động thiếu suy nghĩ hội (sẽ) đánh rắn động cỏ, vạn nhất bọn hắn mang theo sư phó chuyển đi, vậy thì không dễ làm rồi."

Nhà hàng du thuyền nhưng là sẽ di động, Hứa Thiên lo lắng địch nhân phát giác không đúng, hội (sẽ) đem du thuyền khai mở hướng biển cả. Khi đó cho dù cứu được người, không còn biện pháp nào thoát ly khốn cảnh.

"Ta có vấn đề!" Chu Vân tại Hứa Thiên tổng kết trên đường, rất không hài hòa giọng lên cao hai tay vấn đề: "... Các người nói dị đoàn nghiệp đoàn {Guild} là cái gì?"

Hứa Thiên nói chuyện bị cắt đứt, Duy Lệ Ti còn tưởng rằng có cái đại sự gì. Ai ngờ Chu Vân hỏi ra loại này đã ngu ngốc lại không có dinh dưỡng vấn đề.

"Thực vô tri đây này." Hứa Thái Nguyệt sâu kín trào phúng một câu: "Dị đoàn nghiệp đoàn {Guild}, là do dị năng giả tạo thành, chưa quốc gia nhận đồng không phải ~ pháp ~ khủng bố tổ chức."

"Ách... Nghe người nói như vậy, chẳng lẽ khủng bố tổ chức cũng có hợp pháp đấy sao?" Chu Vân yếu ớt mà hỏi thăm.

"Có ah, 'Tĩnh Không' là được..." Hứa Thiên phi thường tự hào mà nói.

Trên trăm tên dị năng cao thủ tụ tập tổ chức, có thể không khủng bố sao? Khá tốt Tĩnh Không thành viên đều không làm chuyện xấu, bằng không thì những người đầu não cần phải đau đầu rồi.

Bình thường nghiệp đoàn {Guild} cùng dị đoàn nghiệp đoàn {Guild} căn bản khác nhau ở chỗ, bình thường nghiệp đoàn {Guild} vốn có có chút đặc thù quyền lợi đồng thời, nghiêm cấm làm ra nguy hại quốc gia và xã hội ổn định sự tình. Mà dị đoàn nghiệp đoàn {Guild} tắc thì háms lợi, dùng mình tư dục, bỏ qua hết thảy pháp luật, chỉ cần có thể thỏa mãn bản thân dục vọng, gian. Dâm bắt người cướp của vào nhà cướp của, chuyện gì đều làm được.

Dị năng giả? Dị đoàn nghiệp đoàn {Guild}? Hoàn toàn không có tiếp xúc qua giới dị năng Diệp Văn, lặng lẽ đứng phải đứng Chu Vân: "Vân ca, các người đang nói cái đó bộ điện ảnh..."

BA~! Chu Vân lại một cái tát vỗ vào Diệp Văn cái ót, cũng hung ba ba (*trùng mắt) nói: "Điện ảnh cái đầu của người, không thấy được vừa rồi cái kia cô nàng nhảy lên tự 4-5m cao sao? Đây là siêu việt nhân loại phạm vi hiểu biết nhiệm vụ, tham ngộ dùng người tự vui sướng đi thôi!"

"Ah! ! ! Đừng rồi! Nàng... Nàng vừa mới sao có thể nhảy cao như vậy nha!" Diệp Văn cho tới bây giờ mới kịp phản ứng, hai mắt kinh ngạc trừng mắt Duy Lệ Ti, như là nhìn thấy quái vật giống như, ngón trở run rẩy mà chỉ vào.

Lúc trước, Diệp Văn đại bộ phận chú ý lực, đều bị kinh diễm gắt hái Hứa gia tỷ muội hấp dẫn. Nếu không có Chu Vân một lần nữa đề cập, hắn cũng sẽ không trở về muốn, Duy Lệ Ti hành vi có gì không ổn.

Chứng kiến Diệp Văn biểu lộ, Chu Vân phi thường hài lòng nhẹ gật đầu. Tựa như thượng cấp lãnh đạo giáo dục hậu bồi đồng dạng, vỗ nhẹ lấy bả vai hắn, lời nói thâm thúy nói: "Tiểu ~ văn ~, thêm kiến thức a. Chúng ta thế nhưng mà quốc gia đặc thù tổ chức ah! Một hồi chấp hành nhiệm vụ muốn ngoan ngoan nghe theo chỉ huy, bằng không thì ta cũng bảo vệ không được ngươi. Hãy làm cho thật tốt nhé, hậu sinh tử ~ "

Chu Vân nói chuyện rất có chú ý, Tinh Không xác thực là lệ thuộc trực tiếp quốc gia đặc thù bộ môn, Nhưng hắn cũng không phải là Tinh Không thành viên, chỉ có Hứa Thiên cùng Duy Lệ Ti xem như bên ngoài tổ chức thức thành viên. Cái kia 'Chúng ta' quả thực nói được mơ hồ không rõ.

Bất quá, vì đề cao bản thân tại Diệp Văn trong nội tâm Địa Vị, Chu Vân đương nhiên không sẽ nói cho hắn biết, mình cũng là cái nhỏ nhỏ tùy tùng á.

Căn cứ tình thế trước mắt phân chia, Hứa Thiên chỉ huy Địa Vị, không thể nghi ngờ tại trong mọi người cao nhất. Về phần Duy Lệ Ti cùng Hứa Thái Nguyệt, hai vị mỹ nữ chỗ bày ra cường thế, cũng không phải Chu Vân có thể trêu chọc. Không hy vọng biến thành trong đội ngũ cấp thấp nhất tiểu binh, Chu Vân quyết đoán trang B, ý vào so Diệp Văn sớm vài ngày tiếp xúc giới dị năng, dùng tiểu đội trưởng thân phận khoa tay múa chân.

Thiếu niên thập phần tinh tường, Diệp Văn từ nhỏ tựu tôn trọng chính nghĩa, nằm mộng cũng muốn làm cái cảnh sát thúc thúc. Hắn ngoại trừ muốn đề cao mình tại Diệp Văn trong lòng Địa Vị, quan trọng hơn là ám chỉ đối phương, chúng ta trước mắt tựu là chính nghĩa sứ giả, sắp vì quốc gia làm công hiến, cứu vớt trọng yếu con tin.

Quả nhiên, Diệp Văn nghe xong Chu Vân buổi nói chuyện về sau, hai mắt lập tức toát ra hùng hực hỏa diễm, dấy lên nói không hết ý chí chiến đấu. Tiểu tử hiểu làm Chu Vân mấy người là 007 các loại đặc công cao thủ, nhưng lại thường xuyên chấp hành cảnh ác trừng phạt gian nhiệm vụ. Lần này có thể làm cho hắn tham dự, đừng đề cập đến cỡ nào kích động.

Diệp Văn một bả nước mũi một bả nước mắt, ôm chặt ở Chu Vân cánh tay cảm động không thôi: "Lão đại! Ta nghe lời ngươi! Núi đao biển lửa không chỗ nào không theo! ! ! Lần sau nhiệm vụ, phải tránh muốn đem loại nhỏ (tiểu nhân) mang lên, vô cùng cảm kích! !"

"Này uy (cho ăn)! Ta không có mặc quần áo, ngươi nước mũi... NGAO NGAO NGAO... Tạng (bẩn) nha!" Liều mạng dùng chân cẳng ra Diệp Văn, Chu Văn bạo đồ mồ hôi. Hồn đản này ôm chặt như vậy tìm đường chết nha! Lần này nhiệm vụ vẫn chưa xong, đã nghỉ ngơi lấy lần sau, lão tử cũng là khuê nữ lên kiệu hoa, đầu một hồi tham dự. Đừng cho ta mò mẫm quấy rối!

Hứa Thiên gặp Chu Văn hướng Diệp Văn giải thích hoàn tất, lần nữa phui tay: "Được rồi, mọi người trước yên tĩnh, chúng ta phải đi nhà hàng du thuyền phụ cận thu thập tình báo. Nhớ rõ không cho phép làm ầu, muốn nghe theo thượng cấp an bài, hiểu không? Tiểu Văn đồng học..."

Nói thật, Hứa Thiên lo lắng nhất người, không phải Diệp Văn, mà là Chu Văn. Không biết tại sao, Chu Văn nhất cử nhất động, thường xuyên vượt qua năng khống chế phạm vi.

Bạn đang đọc truyện *Mỹ nữ lai tập Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 89: Hứa Thái Nguyệt mê tâm thuật

"Hiểu rõ!" Chu Văn sáng khoái mà chào một cái, đối với Hứa Thiên trọng điểm dặn dò, thiếu niên không dùng lấy làm hồ thẹn, phản cho rằng quang vinh. Cảm thấy đây là mỹ nữ đối với sự quan tâm của hắn...

Tổng kết hoàn tất, Duy Lệ Ti lập tức mang theo mấy người, đi vào Ninh Vũ Di cuối cùng lưu lại ký hiệu địa điểm. Ký hiệu ở vào nhà hàng du thuyền phụ cận, nghe nói là một cỗ thanh đàm không thể phát giác hương khí, Chu Văn cầu đồng dạng cái mũi ngửi cả buổi, cũng không có phát giác có gì mùi. Ngược lại là vây quanh Hứa Thiên, Hứa Thái Nguyệt hai người túi vòng vo vài vòng, nghe thấy được nhân nhạ mà tắm rửa hương lộ.

Xuy xuy...

Cáp Tiu tiú! ...

Hứa Thái Nguyệt nhìn Chu Văn lớn mặt mà tại nàng trên cổ trắng ngời tới ngời lui, đoán chừng là cảm thấy thú vị, móc ra nước hoa tựu phun ra hắn về

mặt hương vụ. Cả Chu Vân cái mũi dị ứng hắt xì không ngừng.

Duy Lệ Ti tại du thuyền bốn phía mảnh tra xét một phen, một lần nữa trở lại mọi người trước mặt, về mặt tiếc nuối nói: "Hay (vẫn) là không có phát hiện bất luận cái gì manh mối..."

Hứa Thiên tuy nói muốn điều tra Ninh Vũ Di phải chăng rơi vào trong tay địch nhân, nhưng nơi này ngoại trừ nhà hàng du thuyền cửa vào đứng đầy hai gã bảo an, địa phương còn lại ngay cả cái nhân ảnh đều chưa, tìm ai điều tra đâu này? Chu Vân trầm nghĩ, cũng không thể tùy tiện hướng du thuyền bảo an hỏi thăm, 'Uy (cho ăn) ~ phải hay là không lão bản của các người bắt người của ta?' . Loại này chịu chết hành vi, chỉ sợ chỉ có đồ ngọc mới có thể làm...

Ai ngờ, thiếu niên mới du hồn, chợt nghe nghe thấy một tiếng ngọc hầu: "Này! Phải hay là không lão bản của các người bắt người của ta!"

... ..

"Móa! Hai người ngu ngọc nha!" Chu Vân nhìn không được mắt.

Không để ý, Hứa Thái Nguyệt vậy mà dẫn Diệp Văn nói thẳng, chạy tới địch nhân trước mặt đã đến cái chính diện đột phá. Vừa rồi câu kia chỉ có đồ ngọc mới có thể hô lời mà nói..., đúng là do Diệp Văn trong miệng rống ra. Khí thế coi như không tệ, rất có đem làm hắc đại tiềm chất. Còn có Hứa Thái Nguyệt, xem nàng mạo mạo thất thất cùng địch nhân chào hỏi, chẳng lẽ lại muốn 'Tự thú' ?

Hứa Thiên kinh ngạc chớp chớp Mạnh Mạnh mắt to, lúc này tiểu nha đầu xoắn xuýt rồi. Nàng trước đó khuyên bảo Chu Vân một phen, lại đem nhà mình biểu muội cho bỏ sót. Thái Nguyệt muội từ làm việc từ trước đến nay ưa thích làm theo ý mình, cơ bản không người có thể quản. Như thế hoang đường hành vi, cũng chỉ có nàng mới dám làm.

"Đầu đầu nói nhiều..." Hứa Thiên không tình nguyện cong lên cái miệng nhỏ nhắn, tranh thủ thời gian phân phó nói: "Tiểu Vân, tiểu Duy! Lập tức [kích choáng] hai gã bảo an, không thể để cho bọn hấn mặt báo."

Sự tình cứ thế này, chỉ có trước giải quyết bị kinh động địch nhân. Muốn cho bọn hấn phát ra cảnh báo, đưa tới thêm nữa... Giúp đỡ, dù cho Hứa Kiến ở đây, chỉ sợ cũng chiếm không được tốt.

Tiềm phục tại 20m bên ngoài Chu Vân cùng Duy Lệ Ti, thu được chỉ thị lập tức phi thân mà ra. Chu Vân bình thường tốc độ chạy trốn, tuy nhiên không kịp nổi Duy Lệ Ti, nhưng là không rơi tại thân thủ kiện tráng đặc (biệt) chiến cao thủ. Vì tại giai nhân trước mặt khoe khoang ngày gần đây đặc huấn thành quả, thiếu niên phảng phất một chỉ (cái) thoát cương chó hoang, oa nha nha hướng phía trước phóng đi, thấy Hứa Thiên thiếu chút nữa một đầu gặp trở ngại chết mất được rồi.

Chu Vân thanh thế mệnh mông cuộn cuộn, tựa như vạn mã chạy băng băng, muốn không kinh động địch nhân đều khó. Chỉ cần hai gã bảo an không phải ngu ngọc, khẳng định trước tiên quay đầu cầu viện.

Tương đối một đường chạy như điên Chu Vân, Duy Lệ Ti tự ổn trọng nhiều hơn. Như chỉ (cái) linh xảo Hắc Miêu, tại bên bờ biển năm mét cao thạch trên đèn liên tiếp nhảy lên. Tốc độ cực nhanh, đặt chân nhẹ nhàng, không lưu tâm rất khó phát giác. Nếu như không phải Chu Vân oa oa quý kêu, làm cho nàng một mình tiêu diệt hai gã bảo an, đoán chừng cũng sẽ không khiến người phát giác.

Bất quá, tâm té như phát Hứa Thiên rất nhanh phát hiện một cái điểm đáng ngờ. Vì cái gì hai gã bảo an, cho tới bây giờ còn sững sờ đứng tại du thuyền cửa ra vào, hoàn toàn không có báo động cầu viện khuynh hướng?

Nhưng mà, Chu Vân cùng Duy Lệ Ti chạy vội đuổi tới du thuyền cửa vào, hiện trường tình huống lại làm cho hai người mở rộng tầm mắt. Du thuyền bảo an như là Vương gia kỵ sĩ, một gối quỳ xuống, tay trái đến ngực, cung kính như tân mời Hứa Thái Nguyệt tiến vào...

Chu Vân về mặt khó hiểu nhìn qua tiểu nha đầu. Chẳng lẽ du thuyền là Tiểu Nguyệt gia mở đích? Có khả năng, nói như thế nào Hứa Phong cũng là Thanh Phủ thành phố đệ nhất thương nhân. Nhưng coi như là nhà nàng sản nghiệp, công bảo vệ cũng không cần phải quỳ xuống nghênh đón a. Thái Nguyệt cũng không phải nữ vương... Không... Từ loại nào góc độ xem, tiểu nha đầu cùng nữ vương không có gì khác nhau.

Lạch cạch một tiếng! Hứa Thái Nguyệt khai hỏa ngón tay, ngừng đầu ưỡn ngực lạnh lùng mà bước vào du thuyền: "Đi!"

"Vâng! Đại tẩu!" Diệp Văn hấp tấp tập tữ đi theo. Lúc này hấn xem như thêm kiến thức, lúc ban đầu hai gã bảo an rõ ràng muốn ngăn cản hai người bọn họ tiến lên, Nhưng là bị Hứa Thái Nguyệt sâu kín trừng, bảo an lập tức biến thành khô lồi, nói gì nghe nấy hữu vấn tất đáp.

Nhìn qua một gối quỳ xuống bảo an, cùng với nghênh ngang đi vào du thuyền Hứa Thái Nguyệt, Chu Vân có chút không biết làm sao. Cái gì cùng cái gì? Hiện tại còn muốn hay không đánh ngất xỉu bọn hấn?

"Là mê tâm thuật, Thái Nguyệt biểu muội lúc nào lĩnh ngộ..." Hứa Thiên tự nói nói đến một nửa, bỗng nhiên ngừng lại.

Hứa gia tổ truyền dị năng 'Linh Lung tâm' sơ bộ có thể chia làm ba cái giai đoạn.

Giai đoạn thứ nhất nhìn coi nhân tâm, có thể bao giờ cũng nghe thấy người khác trong nội tâm suy nghĩ.

Giai đoạn thứ hai hấp dẫn mê thần, có thể tại trong thời gian ngắn khống chế nhân tâm.

Đệ tam giai đoạn điên đảo chúng sinh, có thể cấp cho chỗ sâu nhất tâm lý ám chỉ, khiến người chung thân không cách nào tự kiềm chế.

Bất quá, nhiều năm trước tới nay, như Hứa Thái Nguyệt có mang 'Linh Lung tâm' dị năng giả, đi vào giai đoạn thứ hai người ít càng thêm ít. Bởi vì rình coi nhân tâm, mới đầu là hạng nhất không cách nào không chế năng lực, mặc dù không muốn nghe cũng có thể nghe được người khác suy nghĩ.

Cái gọi là nhân tâm hiểm ác, tuổi còn nhỏ nhất định phải thừa nhận phần đông tiếng lòng sinh ra mặt trái cảm xúc. Nếu như xử lý không tốt, đem làm cho cả đời không cách nào bồi dưỡng. Càng lớn người sẽ bị Tâm Ma khó khăn, cuối cùng nhất tẩu hỏa nhập ma, mất phương hướng mình.

"Không hổ là biểu muội đại nhân, thật sự lợi hại." Hứa Thiên tự đáy lòng phát ra cảm thán, thọt chất phác bên trong đích Chu Vân: "Tiểu Vân, tiểu Duy, bọn hắn rất nhanh sẽ thanh tỉnh. Chúng ta đi nhanh đi!"

Nói xong, Hứa Thiên bàn tay nhỏ bé lôi kéo Chu Vân liền ẩn vào du thuyền, Duy Lệ Ti cũng thức thời đi theo đi vào. Thừa dịp hiện tại du thuyền chưa khai trương, trách nhiệm bảo an không nhiều lắm, mấy người nhanh chóng lên vào du thuyền, chắc có lẽ không bị phát hiện. Nhưng mà, không đợi Chu Vân đi xa, ngoại bộ tự truyền đến nghi hoặc tiếng cười.

"Ồ? Người làm gì thế quý trên mặt đất? Ha ha, người cho rằng người là hoàng gia kỳ sĩ ah..."

"Ân? ? Đúng vậy, ta như thế nào quý? Móa! Người còn không phải như vậy!"

"Ồ... Gặp quý rồi. Giữa ban ngày phát cái gì thần kinh, chẳng lẽ tới hôm qua uống nhiều quá?"

"Nhất định là! Mau dậy đi... Quý rất tuần tú sao?"

"Ha ha, đúng rồi. Người nói hôm nay tới chính là những người nào à? Lão bản lại tự mình nghênh đón..."

"Người hỏi ta hỏi ai. Bất quá, cái kia hai cái Little Girl rất chính nha. Nếu như có thể chơi đùa..."

"Hừ! Nhỏ giọng một chút! Lão bản bàn giao, nhấn nhá không cho phép lộ ra, bị nghe được thì phiền toái!"

"Úc! Đúng vậy đúng vậy! ..."

Hai cái Little Girl rất chính? Ai đó? Hắc hắc, sẽ không phải là Hứa Thiên nói Vũ Di sư phó a. Chu Vân trong nội tâm không ngừng cười dâm dăng, anh hùng cứu mỹ nhân oa...! ~~~

Nhìn Chu Vân lộ ra hèn mọn bí ối biểu lộ, Hứa Thiên nhin không được ôn ền một câu: "Đi thôi..."

Thiếu niên trong lòng nghĩ cái gì, nha đầu rất rõ ràng. Chẳng phải hi vọng anh hùng cứu mỹ nhân về sau, mỹ nữ có thể lấy thân báo đáp nha. Sờ hữu tất cả tâm tư chiếu vào trên mặt, thật là một cái đơn thuần tên vô lại...

Bạn đang đọc truyện *Mỹ nữ lai tập Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 90: Siêu cấp kế hoạch

Tại Hứa Thái Nguyệt dưới sự dẫn dắt, năm chỉ (cái) con chuột nhỏ nhanh chóng tìm được một gian tạp hoá nhà kho với tư cách chỗ ẩn thân. Lúc này, Duy Lệ Ti tâm thần bất định bất an tâm tình, cuối cùng hơi chút bình tĩnh. Hứa Thái Nguyệt thâm tàng bất lộ, làm cho nàng thấy được vô hạn hi vọng.

Hứa gia đã Hứa gia, vậy mà có được mê tâm thuật cái này thế gian hiếm thấy điều khiến hình dị năng. Chỉ là như Hứa Thái Nguyệt như vậy xuất sắc nhân tài, vì cái gì không có tại 'Dị biến tuần san' thượng bảng? Duy Lệ Ti đã có thể xác định, Hứa Thái Nguyệt đối với nhân tâm điều khiển, so tuần san thượng tuyệt đại đa số điều khiển hệ dị năng giả cường. Nếu như quy nạp trong đó, nhất định có thể ở loại hình trong bảng đứng hàng tam giáp.

Căn cứ Hứa Thái Nguyệt 'Nghe lén' đạt được tình báo, buổi sáng hôm nay du thuyền nghênh đón một đám trọng yếu hộ khách, theo thứ tự là ba nam hai nữ. Nghe đồn trong đó một gã phụ nhân ý đồ chạy trốn, kết quả bị giam lên.

Hứa Thiên suy nghĩ sâu xa một phen, vụng trộm xem xét mắt Hứa Thái Nguyệt nói ra: "Nếu như biểu muội không có nói láo, Vũ Di sư phó rất có thể bị giam giữ tại du thuyền một chỗ."

Theo ý nào đó lên, Hứa Thái Nguyệt nói lời cũng không thể hoàn toàn tin tưởng. Dù sao cô nàng gần đây dùng lừa dối con người làm ra vui cười, quý hiểu được 'Nghe lén' đến tình báo là thật là giả.

"Biểu tỳ oan uổng người tốt đây này." Hứa Thái Nguyệt sâu kín hoành Hứa Thiên liếc, liền chuyển hướng Chu Vân híp mắt híp mắt cười nói: "Ta tại tiểu Vân trước mặt cũng không nói dối... Ờ!"

"Nói bậy!" Chu Vân lập tức không nhận, chối bỏ. 'Ờ' cũng vô dụng, tiểu nha đầu suốt ngày treu cọt hấn, làm sao có thể không nói láo.

Duy Lệ Ti gặp ba người lại náo mà bắt đầu..., bắt đầu dĩ thời dài, sau đó nghiêm túc mà phân tích nói: "Trước bất luận tình báo là thật là giả, nhưng ta tại du thuyền thượng phát hiện mới đích ám hiệu. Đồi mà nói chi, Ninh tham mưu hiện tại cho dù không tại du thuyền lên, cũng có thể đã tới, cho nên chúng ta phải tiến thêm một bước điều tra. Nói sau, cá nhân ta cảm thấy, tham mưu bị giam giữ trên thuyền khả năng phi thường đại.

Nghe nói Duy Lệ Ti tại du thuyền thượng phát hiện mới đích ám hiệu, đoàn người vốn là một hồi trầm mặc, đón lấy Diệp Văn hoang mang nói: "Thế nhưng mà du thuyền lớn như vậy, chúng ta đi đâu đi thăm dò?"

Nhà hàng du thuyền thập phần lớn đại, mặt bằng diện tích ít nhất cũng có ba bốn sân bóng rổ, nhưng lại có đủ năm sáu khoảng cách tầng. Bỏ nhà hàng, nhà kho, không chế khoang thuyền cùng với chỗ ăn chơi, chỉ cần phòng trọ chi sợ tự không ít hơn 200 gian (ở giữa).

Tại đây giống như phức tạp địa phương tìm người, đừng nói chỉ có bốn hấn năm cái, dù cho lật lên gấp 10 lần cũng không có thể có thể tìm được.

Hứa Thiên mỉm cười liếc nhìn vô kể khả thi mọi người, nhẹ khẽ vuốt vuốt chính mình tóc dài nói: "Kỳ thật, tìm người có rất nhiều biện pháp nha. Nói thí dụ như chiêm chiếp, hay hoặc là đồng ca, còn có thể rầm rầm..."

"Tiểu Thiên công chúa, xin hỏi chiêm chiếp đồng ca rầm rầm, là có ý gì à?" Chu Vân hiếu kỳ hỏi, mọi người cũng đầy tâm nghi hoặc nhìn về phía Hứa Thiên. Dù sao tiểu nha đầu âm phủ danh hiệu, chỉ có năng tự cái mới nghe được rõ ràng.

"Hừ hừ hừ a." Hứa Thiên ôm hai tay, phát ra thần bí lại thần khí mà cười vui: "Cái gọi là chiêm chiếp, tên gọi tắt con chuột kế hoạch! Nếu như Vũ Di sư phó đang ở du thuyền, chỉ cần trao mấy cái kẻ bắt cóc đề ra nghi vấn, tự có thể đạt được chuẩn xác tình báo. Tiểu Nguyệt biểu muội nghe lên bản lĩnh, Nhưng không phải hư danh nói chơi ah!"

"Con chuột nói người nào..." Hứa Thái Nguyệt một bên lạnh ngữ, một bên đảo Tiểu Đào. Sợ tới mức Hứa Thiên vào lóe lên, trốn đến Chu Vân sau lưng. Hứa Thiên nha đầu thông suốt rồi, mình bạch thế gian sinh ra đời một vị, đủ để khắc chế nhà mình biểu muội tồn tại. Chỉ cần có thiếu niên che chở, biểu muội lại dọa người cũng là hồ giấy.

Chu Vân tranh thủ thời gian cầm chặt Hứa Thái Nguyệt bàn tay nhỏ bé, cũng đoạt đi sắc bén Tiểu Đào: "Thái Nguyệt, chuyện gì cũng từ từ. Con chuột chỉ là hình dung kế hoạch, không phải nói người."

Hứa Thái Nguyệt giữ im lặng, tùy ý Chu Vân xử trí, cái kia nhu thuận bộ dáng, thẳng gọi Hứa Thiên ghen hòng nhìn trần trối: "Biểu muội đại nhân quả nhiên rơi vào tay giặc rồi!"

Tiểu nha đầu phát giác Hứa Thiên núp ở phía sau đầu, lộ ra một đôi mắt to lạng lẽ dò xét, không khỏi cười một tiếng: "Biểu tỳ, ta nhớ kỹ đây này. Không phải không báo, thời điểm chưa tới."

"Ah á! Thảm rồi thảm rồi! Người ta muốn bị kịch nói nhiều..." Hứa Thiên lúc này mới phát hiện, Chu Vân hộ được nàng nhất thời, lại hộ không được nàng cả đời. Chỉ cần thiếu niên ly khai, Hứa Thái Nguyệt sẽ xây đến làm tâm trọng thêm tiến hành trả thù...

"Ta nói các người... Nhân mạng quan thiên! Có thể hay không cho ta chút nghiêm túc." Duy Lệ Ti thật sự thiếu kiên nhẫn, cái này ba cái gia hỏa mỗi cách vài phút, liền không nhận được đùa nghịch bảo, cần bản không khăn trương chút nào.

"Tự là là được! Tiểu Vân không thể hồ đồ ah!" Hứa Thiên trong nháy mắt an vị thẳng thân thể, cũng không hiểu được là ai trước dẫn đầu hồ đồ.

Diệp Văn nhìn Hứa Thiên trát lấy thật dài bím tóc đuôi ngựa tũ, thập phần có kèm theo hỉ cảm (giác) mà hô: "Mái tóc đại tẩu, cái kia 'Đồng ca' lại là có ý gì à?"

"Ah á." Hứa Thiên tiểu tai nhẹ nhàng nhảy dựng, tựa hồ đối với Diệp Văn xưng hô phi thường bất mãn: "Người ta gọi Hứa Thiên, không gọi mái tóc đại tẩu, lưu manh Tiểu ca có thể báo ta Tiểu Thiên. Đồng ca kế hoạch, nói trắng ra là tự là gây ra hỗn loạn, đại làm phá hư, lại để cho địch nhân cho là chúng ta quy mô tiến công, khiến cho đối thủ chủ động rút lui khỏi. Chúng ta chỉ cần cẩn thận lưu ý, có thể phát hiện Vũ Di sư phó ở đâu."

Nói đến nửa đường, Hứa Thiên nghỉ ngơi khẩu khí bổ sung nói: "Bản thân đề nghị dùng cường lực vũ khí, đem du thuyền đồng ca rồi! Địch nhân không chỗ có thể trốn, chỉ có lên bờ tị nạn. Chỉ cần Vũ Di sư phó tại du thuyền lên, tự nhất định có thể phát hiện. Ha ha, phải hay là không rất thú vị đây này..."

Tiểu nha đầu thật ác độc, định dùng cường lực vũ khí, đem trọn chiếc nhà hàng du thuyền bán cho chìm. Vạn nhất đem con tin cho nổ, bọn hấn còn nghĩ cách cứu vện cái rầm ah.

Chu Vân lo lắng hỏi: "Vạn nhất nàng không tại du thuyền thượng đâu này?"

"Ồ..." Hứa Thiên cong lên miệng, hai tay rất không phụ trách mà một quán: "Cái kia không tại người ta cân nhắc phạm vi..."

"Không được." Duy Lệ Ti quyết đoán bác bỏ: "Chúng ta không thể cho thị dân chế tạo phiền toái. Nói sau, lúc này thời điểm cái đó đến cường lực vũ khí? Đồng ca kế hoạch tạm thời gác lại."

"Không mắc cạ, kế hoạch phi thường có thể thực hiện." Hứa Thái Nguyệt mới cùng Hứa Thiên hồn dỗi, nhưng bây giờ giờ lên cao hai tay tỏ vẻ ủng hộ: "Cường ~ lực ~ giết ~ tôn thương ~ vô ~ khí ~, ta có ờ!"

Thử nghĩ thoáng một phát đem cấp năm sao du thuyền biến thành tàn phế, Thái Nguyệt muội tử thiết tình tỏ vẻ sung sướng. Tại mọi người nghi ánh mắt mê hoặc ở bên trong, Hứa Thái Nguyệt đem tiểu bao da đặt ở tạp hoá thương trên thùng gỗ tiến hành sửa sang lại.

Nước hoa, cái bật lửa, máy báo động, phòng Sói tề, máy ghi âm, đồng dạng dạng tiểu vật phẩm rút đi ra. Lại nói, cô nàng này không hút thuốc, mang cái bật lửa làm gì vậy?

Đón lấy Hứa Thái Nguyệt lục tục móc ra hai thanh Hồ Điệp Tiểu Dao... Lưỡng phong loại nhỏ pháo... Hai cái thép chế son môi... Nha đầu kia hóa ra là Đinh Đang chuyển thể, cái gì đó đều hướng bao trong bọc nhét, tại sao có thể có người tùy thân mang pháo trúc? Văn... văn, đợi một tý... Tại sao phải mang hai cái son môi?

Chu Văn hiểu kỳ nhật lên son môi bắt đầu nghiên cứu, rất nhanh liền phát hiện cái đồ chơi này căn bản không phải son môi, mà là giống nhau son môi súng ngắn! Nhưng mà, không chờ hắn phát ra nghi vấn, bốn phía lại truyền tới một hồi kinh hô.

"Làm sao vậy? Làm sao vậy?" Chu Văn phục hồi tinh thần lại, chỉ thấy Diệp Văn toàn thân run rẩy chỉ vào trên thùng gỗ mấy miếng màu xanh lá viên cầu.

Đem làm thiếu niên thấy rõ màu xanh lá vật thể, lập tức cả kinh liên tiếp lui về phía sau, trong tay son môi súng ngắn thiếu chút nữa rơi xuống trên mặt đất. Tay... Lựu đạn... !

Thần ah! Tha cho ta đi. Chu Văn mồ hôi lạnh thẳng bão tố, xem ra hứa đại lớp trưởng chỉ sợ trình độ, nếu so với hắn tưởng tượng uy mãnh cái mười vạn tám ngàn lần. Nguyên lai tưởng rằng nha đầu nhiều lắm là mang đem Tiểu Dao đùa nghịch đùa nghịch, không nghĩ tới cả súng ngắn Lựu đạn đều có, toàn bộ buồn lậu súng ống đạn dược tựa như... Thiếu (thiệt thòi) thiếu niên còn trì hoãn ăn thiếu nữ đậu hủ. Cảm tình mỹ nữ ngày nào đó tâm tình không xong, một thương đem hắn nhảy rồi.

Bạn đang đọc truyện *Mỹ nữ lai tập Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 91: Vì mỹ nữ hi sinh

Hứa Thiên nhìn một đồng ngọc đẹp vật lẫn lộn, lòng tràn đầy không phải tư vị mà phàn nàn nói: "Ô ô ô... Gia gia bất công."

Không cần hỏi, Hứa Thiên cũng biết những... này nguy hiểm tiểu món đồ chơi, là Hứa Thái Nguyệt theo lão gia tử trên người ngoặt đến đây.

Hứa Thiên đã từng thử qua hãm hại nhà mình gia gia, hi vọng từ đó kiếm được chỗ tốt. Chỉ là Hứa gia gia gia người già mà thành tinh, mà nàng vừa rồi không có Hứa Thái Nguyệt rình coi nhân tâm bản lĩnh, không biết quân dụng nhà kho giấu ở chỗ nào, cuối cùng chỉ có hậm hực thôi.

Hiện tại nhìn Hứa Thái Nguyệt xuất ra nhiều như vậy 'Thú vị' đồ vật, Hứa Thiên âm thầm tính toán, có rảnh nhất định phải quay trở lại Tinh Không tìm gia gia tính sổ, ngay cả vốn lẫn lời duy nhất một lần vợ vét tài sản trở về!

"Cái kia... Chúng ta chấp hành 'Đồng ca' kế hoạch sao?" Diệp Văn yếu ớt hỏi thăm. Lựu đạn tạc du thuyền ah! Đặc công nhiệm vụ quả nhiên không phải chuyện đùa!

"Vừa rồi Duy Lệ Ti không nói sao? Không thể suy giảm tới người vô tội!" Chu Văn coi như kiềm giữ một tia lý tính, không có bị hai cái nha đầu làm cho văng đầu não.

Duy Lệ Ti nghe xong thiếu niên lên tiếng, khen ngợi gật đầu: "Ta cảm thấy được con chuột... Cái thử nhất phương án có thể thực hiện. Chỉ cần Thái Nguyệt tiểu thư dùng mê tâm thuật không chế thuyền viên, tin tưởng rất nhanh có thể tra ra Trữ di hạ lạc : hạ xuống."

"Ta cự tuyệt." Hứa Thái Nguyệt tại mọi người chờ đợi trong ánh mắt, không chút nghĩ ngợi liền cự tuyệt thiếu nữ tóc vàng. Lý do không nó, ai bảo Chu Văn chỉ lo được che chở Hứa Thiên, tiểu nha đầu trong nội tâm ủy khuất được vô cùng. Huống chi, cự tuyệt người chính là Hứa Thái Nguyệt trời sinh yêu thích.

"Vì cái gì?" Duy Lệ Ti vẻ mặt khó hiểu mà nhìn thẳng Hứa Thái Nguyệt: "Nhân mạng du quan, người không có lý do cự tuyệt."

Ninh Vũ Di là trong tinh không bộ thành viên trung tâm, cũng là mỹ nữ tóc vàng lệ thuộc trực tiếp thủ trưởng. Nếu không có nàng mạo hiểm yểm hộ thiếu

nữ đào thoát, như thế nào lại rơi vào trong tay địch nhân.

"Ta ~ hi ~ hoan ~!" Hứa Thái Nguyệt đáng tuổi cười không thay đổi, giận điên người không đền mạng nói: "Xin đừng dùng cái kia mê đắm ánh mắt nhìn ta, khuấy rối tình dục đây này."

"Người! !" Duy Lệ Ti hai mắt bốc hỏa, nắm thật chặt nắm đấm. Hứa Thái Nguyệt vậy mà nói nàng mê đắm đấy, thật là lớn gan.

"Ta tin tưởng người sẽ đến cứu ta, nhưng không phải hiện tại. Chạy mau a, hướng nghiệp đoàn {Guild} cầu viện! " Duy Lệ Ti nhớ tới Ninh Vũ Di ly biệt lúc lời mà nói..., càng là không thể dễ dàng tha thứ Hứa Thái Nguyệt thấy chết mà không cứu được cách làm.

"Thái Nguyệt!" Chu Vân e sợ cho thiếu nữ tóc vàng bão nổi, tại nghìn cân treo sợi tóc gian(ở giữa), đem tiểu nha đầu kéo lại sau lưng. Cô nàng tổn hại người cũng không nhìn tình huống, Duy Lệ Ti sức chiến đấu so với hắn còn cao, vạn nhất động thủ đánh người thế nào xử lý? Bất kể thế nào nói, Hứa Thái Nguyệt đều là thiếu niên 'Hình thức thượng' bạn gái. Hai người thân qua cũng sờ qua, Chu Vân nên tận nghĩa vụ bảo hộ nàng.

Hứa Thái Nguyệt bị Chu Vân hô quát, chẳng những không có sinh khí, ngược lại như một cái cướp được món đồ chơi mà tiểu nữ sinh. Mang theo nhẹ nhàng vui vẻ, nhìn như mừng rỡ, lại như đắc ý. Ám đạo:thâm nghĩ nguyên lai bị thiếu niên giữ gìn cảm giác, là như vậy vui sướng. Khó trách biểu tử muốn trốn ở phía sau hắn...

Hứa Thiên vùng vẫy hai tay, vội vàng đem âm thầm tức giận Duy Lệ Ti ngăn cách: "Không cãi nhau ~ không cãi nhau ~ người ta còn có rầm rầm kế hoạch!"

Chu Vân nhìn phía sau Hứa Thái Nguyệt, không hiểu cảm thấy tiểu nha đầu lúc này trạng thái tinh thần, tựa hồ không thể so với lúc trước. Tuy nhiên mặt ngoài xem đã đầy chưa không ổn, nhưng ở hắn kéo nàng trong nháy mắt, Chu Vân vì điều cảm ứng được, Hứa Thái Nguyệt có chút tinh thần hoảng hốt.

Chẳng lẽ là thi triển mê tâm thuật tạo thành ảnh hưởng? Nghĩ tới đây, Chu Vân nhỏ giọng thay Hứa Thái Nguyệt giải thích: "Duy Lệ Ti, Thái Nguyệt đại khái là mệt mỏi..."

Chu Vân nói Hứa Thái Nguyệt mệt mỏi, mọi người mới gạt mình mình bạch. Điều khiến nhân tâm cần tiêu hao lớn lượng tinh lực, cũng không phải là Hứa Thái Nguyệt không muốn hỗ trợ, mà là tiểu nha đầu tâm lực có hạn. Bởi vì Tiểu Nguyệt muội tử từ trước đến nay không thích giải thích, cho nên mới khiến cho Duy Lệ Ti phiền nộ.

"Cái này..." Duy Lệ Ti hơi chút suy tư, cũng hiểu được Chu Vân nói có lý, hít và một hơi liền chuyển hướng Hứa Thái Nguyệt: "Thực xin lỗi, là ta lỗ mãng rồi."

Dừng cảm thừa nhận sai lầm, coi như là mỹ nữ tóc vàng Ưu điểm một trong

Mọi người ở đây nói tới 'Rầm rầm' kế hoạch lúc, Hứa Thiên nhanh chóng sai người đem Chu Vân ngăn cách, mang theo đoàn người tụ tại cơ gác(góc xe), lủi rủ đàm luận. Trong lúc còn bất chợt truyền đến quý dị tiếng cười, cả thiếu niên không hiểu ra sao.

Ước chừng hơn 10' sau về sau, Hứa Thiên bọn người mới mang theo giáo hoạt vui vẻ, từng bước một hướng Chu Vân tới gần: "Humm humm..."

"Ồ? Ồ? Ồ... !" Chu Vân mục trừng mọi người, thấy lạnh cả người xông lên đầu. Mỗi khi đoàn người tiến lên một bước, hắn sẽ gấp sợ tới mức sau e sợ một bước: "Hứa Thiên... Người... Các người thế nào đây?"

"Ha ha ha ha..." Hứa Thiên tiếng cười phi thường ngọt ngào, Nhưng tiếc thiếu niên lại nghe được trong nội tâm chột dạ.

Chu Vân không rõ mọi người vì cái gì đối với hắn ủy thác hư cười. Nhìn mọi người quý dị biểu lộ, hắn từ đáy lòng cảm thấy nghĩ mà sợ: "Đừng... Đừng tới đây ah... Ta gọi á... Thật sự gọi á..."

Hứa Thiên đi phía trước nhảy lên, đi vào đoàn người đang trước, trong tay nắm một quả xanh mon mon Lựu đạn, tại Chu Vân đấy mắt ném đi ném đi: "Tiểu Vân ái quốc yêu dân, tất nhiên không ngại vì nước hi sinh, cống hiến mình..."

Cái này... Đây là cái gì tình huống? Hi sinh bản thân? Hoàn thành tập thể? Nhân hình quả Boom? Nàng sẽ không phải lại để cho chính mình học đồng đại hiệp, xả thân tạc 'Lô-cốt' a. Không phải nói 'Đồng ca' kế hoạch không thể thực hiện được sao?

Chu Vân toàn thân run rẩy, không ngừng sáng ngời não nói ra: "Không không không! ! Hứa Thiên, các người đã hiểu lầm, bản thân cũng không ái quốc, hơn nữa chỉ (cái) vì mỹ nữ hi sinh. Như thế đại nghĩa hay (vẫn) là giao cho Diệp Văn, hắn yêu nhất nhân dân rồi, từ nhỏ tự lập chỉ làm cảnh sát!"

Hứa Thiên ôn nhu bàn tay nhỏ bé chém ra, như một trù tính chung gồm nhiều mặt nữ tướng quân, uy nghi mà không mất xinh đẹp: "Nhiều lời vô dụng! Bắt lại cho ta!"

Tại Hứa Thiên thúc giục an bài xuống, Chu Vân bị đồng bạn vô tình bán đứng, cứ thế mà đổ lên bong thuyền, đã đến cái cường chế gặt hái.

Diệp Văn cần tuân đại tẩu nhóm(đám bọn họ) phân phó, không đều Chu Văn khiếu nại, tự la lớn: "Người là ai ~! Đứng lại! Đừng chạy! ! Có người xâm nhập! ! !"

Du thuyền thượng bảo an lập tức bị kinh động, leng keng thùng thùng lẻ bước âm thanh theo từ phía truyền đến...

"Tránh mau LỪ...!" Hứa Thiên nhìn hết thấy tiến hành thuận lợi, lòng bàn chân bơi mồm, quay người liền chạy, tốc độ kia nhanh được thẳng gọi Chu Vân xấu hổ. Không phải nói nha đầu kia vận động ngu ngốc sao? Hiện tại thế nào chạy nhanh như vậy ả?

Cát đất một tiếng, Duy Lệ Ti đem trên boong thuyền giáp môn khóa trái, lần đầu tiên đối với Chu Vân cười cười: "Yên tâm, ta sẽ không để cho người hi sinh vô ích. Chúc người may mắn! Đại khái... Đừng chết..."

Chu Vân kinh ngạc nhìn trước mắt không trúng không ngoài tơ vàng ma nữ, nàng tại cùng tự người nói Hoa ngữ sao? Đại khái đừng chết? Thật sự quá không có trình độ! Thiếu niên do dự gian(ở giữa), năm sáu cái bảo an đại ca, đảo mắt xuất hiện tại boong tàu. Bọn hắn hướng bốn phía liếc nhìn, rất nhanh liền phát hiện quang cảnh tay Chu Vân. Tình huống kia quả thực cùng điện ảnh đồng dạng...

Xuyên thấu qua mô phỏng cửa sổ, Hứa Thái Nguyệt nhìn xem Chu Vân bề ngoài giống như chuột chạy qua đường giống như bị người truy đánh, nhìn không được liếc mắt Hứa Thiên nói: "Biểu tỳ đại nhân thực vô tình đây này..."

Nhưng mà, Hứa Thiên lại giả vờ làm không nghe thấy giống như đấy, một bên ở trước ngực vẽ chữ thập, một bên thì thảo tự nói nhớ kỹ: "Úc meo đậu hũ ~ úc meo đậu hũ ~ phù hộ tiểu Vân đồng học bình an bị bắt..."

Lại nói, tiểu nha đầu là tín chúa Giê-xu, còn là tín Phật tử? Vạch lên Thập Tự Giá niệm Phật kinh (trái qua), là cầu nguyện hay (vẫn) là nguyện rửa?

Bạn đang đọc truyện *Mỹ nữ lai tập Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 92: Đại náo du thuyền

Bình bình pằng pằng một phen gãy dựa, thấy tình thế không đúng đích Chu Vân, trực tiếp xông vào du thuyền bữa tiệc lớn sảnh. Bảo an cũng nhanh chóng đuổi đi theo, hơn nữa nhân số như vết dầu loang, càng lẫn càng nhiều. Đem làm Chu Vân xông vào trong nhà ăn lúc, bảo an cả đàn cả lũ sắp xuất hiện khẩu ngân chặn, cũng dần dần hướng quanh hắn đi.

"Tiểu tử, thúc thủ chịu trời đi." Thành đàn bảo an ở bên trong, chậm rãi đi ra một gã nhìn như tên đầu lĩnh: "Nhà hàng du thuyền hôm nay ngừng kinh doanh, chỉ cần người lập tức rời đi, ta có thể mở một mặt lưới thả người."

Người tới nhìn Chu Vân tuổi còn trẻ, tưởng lầm là cái tiến vào du thuyền đi thăm tỉnh nghịch thiếu niên. Căn cứ nhiều một chuyện không bằng bớt một chuyện, dứt khoát tự chuyển lớn hóa nhỏ, trực tiếp phóng hấn ly khai.

"Ta nhô vào ~" Chu Vân hung hăng chửi thề một tiếng, nhấc tay cao chỉ trần nhà, thập phần can rở quất: "Lão tử là tới nện trảng đấy!"

Phản động bảo tiêu một hồi kinh ngạc, đại khái ai cũng không có đoán được Chu Vân sẽ như thế tuyên ngôn. Nhân tâm nhao nhao thờ dài, hôm nay vẫn đề thiếu niên, như thế nào ác liệt đến loại tình trạng này.

"Bất lại!" Đầu lĩnh không khỏi phân trần, đã nhẹ không được, cái con kia tốt mạnh bạo đấy.

"Bất ta?" Chu Vân mỉm cười nhìn mãnh liệt trên xuống bảo tiêu, chỉ lên trời giơ lên cao tay, ngón cái chuyển hạ hung hăng một đọa: "Lão tử sẽ ở địa ngục cuối cùng xin đợi các người."

Dứt lời, thiếu niên nâng cao quý chân đá ngã lẫn bàn ăn, quấy rầy đối phương đầu trận tuyến. Tại dị năng thức dục xuống, thân ảnh của hắn tựa như gió lốc, trong nháy mắt thoát khỏi vòng vây.

"Ngăn chặn cửa ra vào! Đừng làm cho hắn chạy!" Đầu lĩnh bảo an dồn dập hô, một hồi khốn thú chi đầu tức thời bộc phát...

Một gian xa hoa khách quý phòng, Tô Lạp Đạt đón khuôn mặt tươi cười tiếp đãi lấy bốn gã khách quý. Hắn là 'Áo Đan hào' nhà hàng du thuyền lão bản, cũng là mô tổ chức thần bí thành viên vòng ngoài.

Mấy ngày hôm trước, Tô Lạp Đạt thu ám bộ truyền đạt một phần bưu kiện, nghiêm mệnh hắn thích đáng đảm bảo, chờ đợi tổ chức an bài nhân viên tiếp thu. Tô Lạp Đạt đối với hán chỗ tổ chức cũng không biết, nhưng nhưng có thể khẳng định, tổ chức phi thường cường đại. Hắn lúc trước thị phi Âu quốc gia một gã ăn cắp con buôn, tại ngẫu nhiên dưới sự trùng hợp gia nhập một cái tổ chức thần bí.

Lúc ban đầu, hắn chỉ là nghe theo tổ chức phân phó, ngay tại chỗ nghe ngóng tin tức nhỏ nhỏ, báo cáo đơn giản một chút tình báo. Tâm thường vô vi đã nhiều năm, thẳng đến trung thành cho khẳng định, mới tại gần nửa năm chuyển dời đến Hoa Hạ khu vực, phụ trách thu thập cùng truyền đạt tin tức. Đồng thời còn phục tùng an bài, tiến hành không cách nào giấu phải ánh sáng giao dịch phi pháp.

"Lam tiểu thư mời ngồi." Tô Lạp Đạt thân sĩ mà đưa tay ra mời tay, cung kính nói ra: "Ta đã tuân theo tiểu thư chỉ thị, đem nữ nhân kia giam giữ tại bên cạnh khách quý gian(ở giữa), không có bất luận kẻ nào quấy rối. Cũng y theo ám bộ phân phó, đem tiểu thư cần vật phẩm lấy ra."

Tô Lạp Đạt vừa mới dứt lời, đi theo phía sau hắn hai gã bảo tiêu, liền nhắc tới một cái màu đen cặp da nhỏ, đặt ở hân trước người đài chỗ ngồi.

Cặp da vẻ ngoài tinh xảo, tổng bên cạnh lớn lên ước 30 thốn, rộng vì 10 cm. Móc chụp thượng sắp đặt mặt mã đưa vào khí, cùng với vân tay nghiệm chứng. Dù cho không hỏi, Tô Lạp Đạt cũng có thể suy đoán, bên trong gửi vật phẩm, đối với tổ chức mà nói khẳng định tương đương trọng yếu. Bảng không thi thượng cấp cũng sẽ không trong phái bộ thành viên tới đón lấy.

Nghe đồn tổ chức bên trong thành viên, là các quốc gia tụ tập mà đến tinh anh. Chẳng những có được khổng lồ thế lực, còn có đủ kinh người thực lực. Chỉ là Tô Lạp Đạt không rõ, trọng yếu như vậy đồ vật, tại sao phải do hân đến truyền lại? Trực tiếp do ám bộ trình không phải càng tốt sao?

Đương nhiên, Tô Lạp Đạt tuy nhiên tràn ngập nghi vấn, lại không có nhiều lời nghe ngóng. Tại tổ chức ngày người vài năm, nói cái gì nên, phải hỏi, nói cái gì nên hỏi, trong lòng của hân rất rõ ràng. Biết rõ đồ vật này nọ nhiều hơn thực sự không phải là kiện chuyện tốt, không chuẩn còn có thể rước lấy sát sanh họa.

Lam Tổ Nguyệt nhẹ nhàng đề cập qua cặp da nhỏ, đem hân đặt ở bộ dạng thù mị no đủ trên đùi, mảnh chỉ nhìn như tùy ý chọn vài cái, đón lấy xác nhận vân tay. Ánh sáng màu đỏ tránh quần về sau, màu đen cặp da cất đất một tiếng liền mở ra.

Một khóa màu ngà sữa Phượng vân ngọc bội, cùng một chi (cái) đen nhánh sắc, khảm ngân liệm [dây xích] lộ chỉ cái bao tay hiện ra tại trước mắt nàng.

Ngọc bội sáng loáng không rãnh, cái bao tay tinh mỹ huyền ảo. Nhìn xem hai kiện xảo đoạt thiên công (vô cùng khéo léo) thần vật, Lam Tổ Nguyệt mê người mà cái miệng nhỏ nhắn, nhẹ nhàng buộc vòng quanh một đạo vui vẻ. Linh hồn ngọc, bia ngoài chỉ thú, trong truyền thuyết giới dị năng thánh vật, không nghĩ tới thực bị tổ chức tìm được. Chỉ là... Vì sao phải chấp tay tặng người?

Lam Tổ Nguyệt đảo qua liếc, xác nhận hai kiện vật phẩm về sau, liền đem cặp da khép lại, giao do phía sau nàng thủ hạ trông giữ: "Kiệt Mễ Nhĩ[Cemil], xem thật kỹ quản. Đây là BOSS cần đồ vật. Nếu như mất đi, ngươi ưng thuận tình huống (sẽ) có hậu quả gì không."

Đứng tại Lam Tổ Nguyệt sau lưng tổng cộng có ba gã tùy tùng, bọn hân hình thể cơ bản phân thành ba cái thứ bậc. Từ trái đến phải, từ nhỏ đến lớn, theo thấp đến cao. Đầu người tựa như cái thang giống như, một tầng cao qua một tầng.

Kiệt Mễ Nhĩ[Cemil] là đứng tại bên trái nhất vóc dáng nhỏ, thân cao không đến một mét sáu tiểu nam hài. Căn cứ Tây Phương hải tử phát dục trưởng thành sớm nguyên lý suy đoán, hân chỉ sợ nếu so với Chu Vân còn nhỏ hai ba tuổi.

Nghe được Lam Tổ Nguyệt chỉ thị, tiểu nam hài Kiệt Mễ Nhĩ[Cemil] bất mãn hết sức tiếp nhận cặp da, bên miệng còn tức giận bất bình mà mắng chửi: "FU. CK! Cái gì chuyện xấu đều rơi xuống trên người của ta."

Đứng tại bên phải nhất người cao lập tức cười trêu nói: "Cái rắc rối ~ cái kia nói rõ trong chúng ta ngươi nhất không có Địa Vị."

Hân hình thể cơ hồ có Kiệt Mễ Nhĩ[Cemil] gấp ba đại, ăn mặc màu đen đồ vét, rắn chắc cơ ngực trưởng đến cổ áo áo sơ mi phình hiển lộ. Vóc dáng tròn vẹn hơn hai mét cao, đứng trong phòng lộ ra thêm vào xuất chúng. Tương đối Tô Lạp Đạt sau lưng lính bảo an địa phương tiêu, thẳng này càng có cảm giác áp bách. Toàn thân cơ bắp ẩn ẩn bành trướng, mười phần một cái lực lớn vô cùng cự nhân!

Kiệt Mễ Nhĩ[Cemil] bị người khửu một câu, không chút nào bận tâm nới, một tay xiên lấy eo liền nghiêng trừng mắt cự hán: "Tại sao không nói ngươi phế vật, không thể đảm đương trách nhiệm. FU. CK! !"

Tiểu nam hài tuyệt không sợ hãi cự hán thân cao hình thể, trong tay lộ ra vài thanh ánh huỳnh quang Tiểu Dao, đã chuẩn bị cho tốt tùy thời động thủ đầu vồ. Nhưng mà, ở vào chính giữa kính râm đẹp trai, tranh thủ thời gian buông tay căng ra hai người: "Mà ~ hai người đầu tiên chờ chút đã, thân mật cũng phải xem thời điểm."

Đối với Kiệt Mễ Nhĩ[Cemil] cùng cự hán, vị này giữ lại tóc ngắn kính râm đẹp trai, hiển nhiên muốn bình thường rất nhiều. Cho người cảm giác phi thường hài hòa, như một cá người lẫn vật vô hại thư sinh, ánh mặt trời, hữu hảo. Nhưng là, ai cũng sẽ không nghĩ tới, thực lực của hân vững vàng tại Kiệt Mễ Nhĩ[Cemil], cự hán phía trên.

"Cát ~" lẫn nhau trừng mắt nhìn, Kiệt Mễ Nhĩ[Cemil] cùng cự hán liền không hề lên tiếng. Bọn hân trong nội tâm tình huống, muốn tại đây đánh nhau, Lam Tổ Nguyệt nhất định sẽ hướng tổ chức đảm thọc. Vạn nhất BOSS trách tội, bọn hân đã có thể xui xẻo.

Hai người tranh luận rất nhanh chấm dứt, đối với cái này chủng (trồng) không biết lớn nhỏ bộ hạ, Tô Lạp Đạt hiển nhiên có chút bất mãn. Chỉ là Lam Tổ Nguyệt không có trách cứ, hân cũng không nên nhiều lời. Quý biết rõ mấy người kia là lai lịch gì, có thể cùng tổ chức nội bộ nhân viên cùng một chỗ hành động gia hòa, đoán chừng Địa Vị nếu so với hân kỳ trà cao phiên.

Đang lúc Tô Lạp Đạt chuẩn bị an bài Lam Tổ Nguyệt đi nghỉ ngơi, một gã bộ hạ vội vàng xông vào. Nhìn hân đầu đầy mồ hôi về mặt bất đắc dĩ, mặc cho ai đều có thể nhìn ra hân gặp được không thể làm gì mà phiền toái.

"Lão bản! Lão bản! Không tốt rồi, có người lên vào!"

Bạn đang đọc truyện *Mỹ nữ lai tập Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 93: Chỗ giam giữ chiếu cố nữ nhân

Lên vào người? Nhà hàng du thuyền thuộc về chính quy chỗ ăn chơi, có được quốc gia ban bố buôn bán giấy phép. Tại sao phải có người lên vào? Chẳng lẽ lại dưới đáy buôn lậu bị phát hiện? Tô Lạp Đạt ần ần cảm thấy không ổn.

"Nhanh! Tăng số người nhân thủ, vô luận như thế nào đều muốn tìm ra lên vào người, không thể để cho hắn muốn làm gì thì làm."

"Lão bản ~ chúng ta đã tìm được lên vào người. A Trình còn dẫn người vòng vây, bắt quá..."

Thấy thủ hạ xèo...xèo ô ô cả buổi, Tô Lạp Đạt không kiên nhẫn mà thưởng hắn một cái tát: "Bắt quá cái gì! Nói mau..."

Bum lầy nửa bên mặt, vô duyên vô cớ đã trúng một cái tát, thủ hạ kia vội vàng đem sự tình bàn giao:nhấn nhủ tình trạng: "Vâng! Là! Lão bản, lên vào người thân thủ phi phạm, người của chúng ta cần bản dựa vào không gần thân. Nếu như hắn muốn chạy trốn, chỉ sợ không có người có thể ngăn."

Nguyên lai Chu Vân có đầu rút cổ tại du thuyền trong nhà ăn, dùng bàn làm thuẫn, dùng băng ghế vì vỏ, cùng một đám du thuyền bảo an tiến hành vây thành công thủ chiến. Cứ thế mà đem hơn hai mươi tên bảo an ngăn tại ngoài cửa, khiến cho bọn hắn chôn chân con rùa đen, không có đường nào.

Nghe xong bộ hạ báo cáo, Tô Lạp Đạt hôn hên mắng to thùng com. Hơn hai mươi tên bảo an, ngay cả cá nhân đều không làm gì được rồi, thật sự là dưỡng một bầy chó cũng so với bọn hắn cường. Hướng Lam Tố Nguyệt một giọng nói xin lỗi không tiếp được, Tô Lạp Đạt liền phát tay dẫn người đi bắt lấy lên vào người. Hắn muốn nhìn ai to gan như vậy, lại dám ở địa bàn của hắn giương oai.

Lam Tố Nguyệt nhớ tới giam giữ tại bên cạnh trong phòng con tin, không khỏi suy đoán lên vào người tự là vì nàng mà đến. Nàng phi thường rõ ràng Ninh Vũ Di lai lịch, cũng hoặc là nói hai người vốn là tự nhận thức.'Tình Không' Ngũ Tinh chỉ huy viên, tại giới dị năng vịnh dự chỗ giam giữ chiếu cố nữ nhân, có thể lắng nghe phong ngữ, biết được hết thảy theo gió mà đến tin tức. Ninh Vũ Di đồng bạn không có khả năng đối với nàng ngồi nhìn bỏ qua.

Có phải hay không là lúc trước đào thoát thiếu nữ tóc vàng? Nếu như là, bằng vào du thuyền thượng bảo an, tuyệt đối không cách nào ngăn cản.

"Lục Nghiêm, người theo chân bọn họ đi xem." Lam Tố Nguyệt phân phó nói. Lục Nghiêm là nàng trước mắt trợ thủ đắc lực nhất, cũng chỉ có hắn có thể một mình cùng thiếu nữ tóc vàng phân cao thấp. Bất kể là Kiệt Mễ Nhĩ[Cemil] hay (vẫn) là cự hán, thực lực đều tổn thất nhất trụ.

"Giao cho ta a, đại tỷ." Tóc ngắn đẹp trai ứng thanh âm, kéo kéo trước mắt kính râm liền bước nhanh đuổi kịp Tô Lạp Đạt.

Tìm được trả thù cơ hội, Kiệt Mễ Nhĩ[Cemil] việc đáng làm thì phải làm nói: "Hừ ~ tự người phế vật không có chuyện gì."

"Chết tiểu quỷ nói ai phế vật! Có tin ta hay không bóp chết người!"

"FU. CK! Có bản lĩnh đến ah!"

Đẹp loạn không đến một hồi, hai người lại bắt đầu ồn ào lên. Kiệt Mễ Nhĩ[Cemil] cùng cự hán thực lực ngang hàng, tại trong tổ chức thuộc về đối thủ cạnh tranh. Cũng không biết là quan hệ đặc (biệt) tốt hay (vẫn) là đặc (biệt) xấu, hằng ngày luôn không có việc gì tìm việc nhao nhao cái cả buổi, nhưng hợp tác bắt đầu lại không chê vào đâu được. Liên thủ đối địch ở bên trong, bọn hắn thường thường có thể thắng được ngang nhau thực lực địch nhân. Đây cũng là cho dù hai người nhao nhao cái không để yên, tổ chức còn đem hai người an bài cùng một chỗ nguyên nhân.

"Kiệt Mễ Nhĩ[Cemil], Nạp Tư, trật tự cho ta. Ta cần nghỉ ngơi." Lam Tố Nguyệt hai con ngươi lạnh lùng nhìn sang, nàng nói chuyện ngữ khí không trọng, lại có thể chấn trụ cái này hai cái kiệt ngạo bất tuân gia hỏa. Nghe được Lam Tố Nguyệt lời mà nói..., bất kể là tiểu nam hài hay (vẫn) là cự hán, đều thành thành thật thật mà ngậm miệng lại. Chỉ là hai mắt không phục mà giúp nhau trừng mắt, cũng không có làm ra quá kích hành vi.

Lam Tố Nguyệt không hề để ý tới hai cái giận dữ gia hỏa, bum lầy cái miệng nhỏ nhắn ngáp một cái: "Nạp Tư, Tô Lạp Đạt trở về tự chuyển cáo hắn, ta tại đây gian phòng nghỉ ngơi, không có việc gì đừng quấy rầy. Hiểu chưa?"

"Đã biết, đại tỷ."

Nhìn xem Lam Tố Nguyệt đi vào phòng ngủ, Nạp Tư cùng Kiệt Mễ Nhĩ[Cemil] không khỏi nhẹ nhàng thở ra. Thảm than, khá tốt đại tỷ không có sinh khí, bằng không thì có bị thụ.

Trước chuyến này đến bốn người trong đó, Lam Tố Nguyệt địa vị tối cao, thủ đoạn cũng độc nhất cay, tại trong tổ chức nàng là có tiếng mặt lạnh vô tình. Coi như là đồng lõa, phạm là làm cho nàng khó chịu người, đều bị đã kích trả thù. Hai người bọn họ cũng không muốn bởi vì nhất thời hờn dỗi, chọc tức

vị này đại tỷ, nếu không trở lại tổ chức, cho dù Bất Tử, chỉ sợ cũng được lột da.

Lại nói, Tô Lạp Đạt nổi giận đùng đùng mang theo một đám người đi vào du thuyền nhà hàng, chỉ thấy nhà hàng bàn tròn bị người cao cao dựng thẳng lên, làm thành một đạo hình vuông tường thành. Bên trong đứng đầy một cái song thập thiếu niên, Trương Dương kêu gào cùng hơn hai mươi tên bảo an đối nghịch. Trong tay nắm trượng ghế dài làm bộ vung vẩy, như là tại đối với người nói, các người ai dám tới gần lão tử tự rên ai.

Chu Vân hiện tại có thể mệt muốn chết rồi, địch nhân không dám đi vào, hắn cũng không dám đi ra ngoài. Cứ như vậy cầm ghế vũ đến vũ đi, sớm biết như vậy không bằng thành thành thật thật bị nắm, chộp có lợi nhất. Hứa Thiên công chứa lời nhún nhủ nhiệm vụ, quả thực là mệt mỏi mệt mỏi mình, cố hết sức lại không nịnh nọt. Bây giờ nhìn đến đối phương có viện quân đã đến, Chu Vân chẳng những không có cảm thấy bị ai, ngược lại còn nhẹ nhàng thờ ra. Âm đạo:thăm nghĩ cuối cùng có thể giải thoát rồi.

Làm được cái này phân thượng, tiểu công chúa ưng thuận không có câu oán hận? Hấp dẫn địch nhân chú ý, xem như hoàn mỹ hoàn thành a. Kế tiếp muốn làm là được...

Tô Lạp Đạt mang theo một đám hắc y bảo tiêu, xuất hiện tại Chu Vân trước mặt, mở miệng liền hỏi: "Người là ai? Vì cái gì đến ta cái này quỷ rối."

Những người hộ vệ này mỗi người đáng người khô ngô, trang phục sạch sẽ nghiêm chỉnh huấn luyện, so về những cái...kia áo lam bảo an muốn chọc giận phải nhiều lắm. Chu Vân đánh giá những...này hắc y bảo tiêu, tự là du thuyền thượng đội thân vệ.

Chu Vân lau mồ hôi, hai tay chống nạnh cùng Tô Lạp Đạt tranh phong hiện đối với: "Ta nói ta lạc đường người tin không?"

Lạc đường loại này chuyện ma quỷ, đương nhiên không có người tin tưởng, người sáng suốt xem xét đã biết rõ Chu Vân là tới nháo sự. Chỉ là biểu hiện của hắn làm cho người khó hiểu, bại lộ cũng không chạy trốn, ngay tại trên thuyền đại đánh đại náo. Chẳng lẽ lại là buồn bán đối thủ cạnh tranh mới đến kẻ lừa gạt?

Đang lúc Tô Lạp Đạt mệnh lệnh thủ hạ, nhanh đưa Chu Vân bắt lấy lúc, Lục Nghiêm trước một bước tiến lên nói ra: "Tô lão bản, không bằng đem hân giao cho ta a."

Lục Nghiêm có loại cảm giác, Chu Vân không có biểu hiện ra xem ra đơn giản. Một cái chừng hai mươi tuổi chàng trai, rõ ràng có thể cùng nhiều như vậy bảo an quần nhau bất bại. Nhưng nếu không có chỗ đặc biệt, hắn có thể sẽ không tin tưởng.

Tục ngữ nói, không có ba lạng ba, sao dám lên Lương Sơn. Như vậy một người tuổi còn trẻ tiểu tử độc xông du thuyền, khẳng định không phải trùng hợp, về phần có mục đích gì, các loại bắt được hân lại tiến hành thăm vấn, tự nhiên tra ra manh mối.

Đem sự tình giao cho Lục Nghiêm xử lý, Tô Lạp Đạt cầu còn không được. Dù sao bọn họ là trong tổ chức bộ người, xảy ra vấn đề cũng do chính bọn hân gánh chịu.

Tô Lạp Đạt không ngốc, hai mươi mấy tên bảo an đều bắt không được người, há lại để đối phó gia hỏa. Chỉ là Chu Vân tại hân địa bàn nháo sự, hân không có biện pháp bỏ qua mà thôi. Nhưng tiếc Thanh Phủ thành phố súng ống quản lý nghiêm khắc, nếu không cái đó đến phiên một tên tiểu tử đến can rở.

Tô Lạp Đạt phân phó bên người bảo tiêu ngăn chặn nhà hàng đường lui, kế tiếp liền lặng chờ Lục Nghiêm lên sân khấu. Hắn cũng rất muốn biết trong tổ chức bộ thành viên, đến tột cùng lợi hại tới trình độ nào.

Bỗng nhiên trông thấy vây quanh chính mình bảo an thối lui, Chu Vân trong nội tâm rất cảm thấy nghi hoặc. Bất quá phần này nghi hoặc rất nhanh phải đến công bố. Một cái âu phục đánh lĩnh, đeo kính râm gia hỏa xuất hiện tại trước mắt.

Bởi vì Lục Nghiêm tướng mạo so với chính mình soái (đẹp trai), làm cho Chu Vân Tiên Thiên tính căm thù đối phương. Âm đạo:thăm nghĩ thẳng này có loại đừng tới đây, nếu không nghiêm băng ghế đập chết người! Không đúng, cho dù đẹp trai không đến, mình cũng muốn đập chết đối phương! Miễn cho tiểu bạch kiểm bốn phía câu dẫn đường hoàng phụ nữ.

Chu Vân đồng hài đối với đẹp trai thập phần có thành kiến, không đều Lục Nghiêm mở miệng nói đúng bạch, tự chủ trương tự nghiêm băng ghế bay đi. Dám can đảm xuất hiện tại lão tử trước mặt đẹp trai, chỉ có một con đường, cái kia chính là chết! Không chết cũng phải hủy dung nhan!

Bạn đang đọc truyện *Mỹ nữ lai tập Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 94: Âm độ trần thương

Không giảng đạo lý người gặp nhiều hơn, như Chu Vân như vậy không thể nói lý đấy, Lục Nghiêm còn là lần đầu tiên gặp. Thực tế Chu Vân nên bằng ghế lập tức trong lúc vô tình hô một câu, đập chết người cái tiểu bạch kiểm! Đây càng lại để cho hắn phiền muộn im lặng. Cũng bởi vì hắn lớn lên soái (đẹp trai) cho nên mới nhằm vào hắn? Thật là không có thiên lý. Bất quá không sao cả, đã muốn động thủ, Lục Nghiêm mới mặc kệ đối phương thấy thế nào hắn.

Lục Nghiêm thuộc về nhanh nhẹn hình dị năng giả, đối mặt Chu Vân đập tới phi băng ghế, thoáng lệch vị trí tựa đơn giản hiện lên. Ngược lại là phía sau hắn cái nào đó bảo an trong bất hạnh chiêu, phát ra một tiếng thê lương kêu thảm thiết.

Tô Lạp Đạt mắt liếc bị ghế đập phá não bảo an, cái kia huyết nhục mơ hồ mà thảm trạng rất là buồn nôn. Mới đi vào nhà hàng, hắn đã nhìn thấy ngoài cửa năm tám hai ba người chính tiến hành trị liệu, tình huống chỉ sợ cùng người này bảo an nói đùa, đều là bị vật cứng nện chóng mặt.

Khó trách nhiều người như vậy đều không làm gì được một cái tiểu hỏa, đoán chừng là sợ bị thương không dám lên trước. Tô Lạp Đạt xem thường nhìn qua những... này bảo an, thật sự là một đám thùng com, người khác có thể ném thứ đồ vật, bọn hắn làm sao lại sẽ không học một ít?

Kỳ thật, những... này bảo an cũng là khổ không thể tả, nhà hàng du thuyền thượng hết thấy vật phẩm, đều thuộc về tài sản riêng, bảo an nhiệm vụ tựa là bảo hộ những... này sở hữu tư nhân tài vật. Chu Vân có thể không chỗ nào cố kỵ đồng nện tây ném, bọn hắn lại không thể phá hư tư vật. Phải biết rằng những cái... kia đều là tiền ah! Bởi vì công bị thương chẳng những có thể [cầm] bắt được công ty đền tiền, còn có thể đạt được ngắn hạn nghỉ ngơi. Hư hao tài sản riêng, công ty nếu không không bồi thường, còn muốn theo tiền lương ở bên trong khấu trừ tiền.

Vốn là tiền lương sẽ không bao nhiêu, lại khấu trừ sợ là ngay cả ẩm no cũng khó khăn dùng duy trì. Thực tế gần đây giá hàng trường lợi hại, thụ chịu khổ lại có làm sao. Cùng lắm thì cho rằng nghĩa vụ quyền huyết...

Ngay từ đầu, rất nhiều bảo an đều ôm nhiều một chuyện không bằng bớt một chuyện nguyên tắc, cố tình phóng Chu Vân ly khai. Thay vào đó tiểu tử không hiểu quy củ, chết không biết xấu hổ ý lại nhà hàng. Kết quả mới xuất hiện hôm nay tiến thoái lưỡng nan tràng diện.

Phát giác băng ghế không có đập trúng đối tượng, Chu Vân tiện tay lại từ bên cạnh rút ra một cái ghế, ý định không ngừng cố gắng. Nhưng tiếc đối phương so với hắn trong tưởng tượng muốn lợi hại, một cái bay lên không trở mình tựa rơi vào thiếu niên bên người. Đợi kịp phản ứng, Lục Nghiêm đã một cước bổ ra thiếu niên trong tay cái ghế.

Đùng đùng (*không dứt), chiếc ghế nát bấy. Chu Vân hai tay tê rần, nhanh chóng sau khiêu thoát : nhanh nhẹn thân, cùng đối phương bảo trì nhất định khoảng cách. Hắn không nghĩ tới địch quân trận doanh, rõ ràng có như vậy nhân vật lợi hại, trong khoảng khắc phóng qua bàn tròn đi vào bên cạnh mình, xem ra đối thủ ngoại trừ suất khí, còn có cái khác năng khiếu. Bất quá...

Chu Vân đồng tử co rút lại, Lục Nghiêm tốc độ lập tức trở nên chậm chạp. Thiếu niên phát động dị năng, thân ảnh đột nhiên biến nhanh, vòng qua vòng lại quay người liền hướng đối thủ một cái hoành đá.

Lục Nghiêm chuẩn bị không kịp, không nghĩ tới Chu Vân có thể tại trong chớp mắt tăng lên tốc độ. Cái này hắn là rần rần chắc chắn đã trúng một cước. Bởi vì thân thể mất đi cân đối, Lục Nghiêm bay ngược đụng ngã lăn bàn tròn, tình thế chuyển biến cực nhanh, làm cho không người nào theo phản ứng.

Nhưng mà, càng làm người kinh ngạc là, Lục Nghiêm gần kề ho nhẹ hai tiếng, thò tay vỗ vỗ đồ vết thương tro bụi, tựa như không có việc gì đồng dạng đứng lên. Tựa như Chu Vân một cước đá không phải hắn, mà là không khí.

"Nha... Tiểu tử quả nhiên có chút thực lực." Lục Nghiêm tự nói một câu, thân ảnh hóa thành lưu quang, ở con mắt nhìn trừng trừng của mọi người hạ biến mất. Tùy theo như thiểm điện xuất hiện tại Chu Vân sau lưng, hai tay thành chùy, mạnh mẽ hướng thiếu niên lưng bụng tập kích.

Chu Vân há có thể ngờ tới Lục Nghiêm tốc độ, vậy mà không chút nào thua kém chính mình. Cho dù hắn toàn lực thi triển dị năng, cũng khó có thể tiếp được đối thủ cường công. Đối mặt Lục Nghiêm lôi đình một kích, Chu Vân bắt đầu suy tư. Là né tránh? Hay (vẫn) là không né?

Hứa Thiên nói rõ muốn dùng hắn làm mồi dụ, lên vào trong địch nhân bộ xem xét con tin giam giữ ở đâu. Nếu như không bị đối phương bắt lấy, kế tiếp cứu người kế hoạch liền không cách nào áp dụng. Nhưng là, vạn nhất đối thủ đem hắn cùng con tin tách ra giam giữ, cái kia cố gắng của hắn không phải làm không công sao?

Lục Nghiêm cùng Chu Vân đồng dạng, đều là có đủ dị năng cao thủ. Hắn vốn có dị năng, là cơ năng cường hóa thuộc tính, nhanh nhẹn hình, cùng Chu Vân giả thuyết thuộc tính, thời gian hình dị năng, có cách làm khác nhau nhưng kết quả lại giống nhau đến kì diệu.

Chỉ có điều, Lục Nghiêm dị năng là cường hóa nhân thể, khiến cho hắn có được vượt quá tốc độ bình thường. Mà Chu Vân thì là đem thời gian giả thuyết hóa, đem sự thật một giây phân thành vài giây, bởi vậy tăng lên tốc độ. Tại hai cái công hiệu tương tự dị năng giả so đấu trong đó, ngoại trừ căn cứ cả hai dị năng mạnh yếu bên ngoài, còn phải xem song phương thực tế kinh nghiệm chiến đấu.

Rất rõ ràng, Chu Vân dị năng mới vừa vận linh ngộ. Bất luận vận dụng kỹ xảo, cùng với dị năng cường độ, đều xa xa không bằng Lục Nghiêm, kinh nghiệm thực chiến càng là gần như bằng không. Đối mặt các phương diện tổ chất đều vượt qua bản thân địch nhân, Chu Vân muốn chiến thắng chỉ sợ không dễ. Cũng may, một trận chiến này cũng không phải là muốn thắng lợi...

Chính mình không có thua, chỉ là trả hàng mà thôi! Chu Vân thay mình tìm được tốt lý do, liền ngoan ngoãn chịu lên một kích lưng (vác) chùy[nện] té lăn trên đất... Nói thật, Lục Nghiêm bày ra tốc độ quá nhanh, Chu Vân thiệt tình thừa nhận không cách nào né tránh.

Lục Nghiêm nhìn qua ngã xuống đất không dậy nổi Chu Vân, không khỏi nghi hoặc nói ra: "Àn? ? Xem ra ta đánh giá cao người rồi."

Chu Vân âm thầm xì một tiếng khinh miệt, nếu không có muốn chịu nhục, không đến cuối cùng một khắc, ai thắng ai thua còn khó nói sao. Mặc dù mình phần thắng không lớn...

Tại Chu Vân ngã xuống đất cái kia một khắc, vốn là không có chuyện gì bảo an, hết thấy tuôn đi qua đưa hấn gắt gao đè xuống đất. Sau đó tìm ra dây thừng, trói gô đem người trói lại. Miệng cũng dùng băng dính phong kín.

Cũng không biết cái tên hỗn đản thừa cơ trả thù, sau lưng đập Chu Vân mấy cước, đau đến hấn ô ô thẳng gọi, nhưng không cách nào phản nản. Thực con mẹ nó hồ xuống đồng bằng bị chó khinh! Sau đó nhất định phải tìm Hứa Thiên hảo hảo khóc lóc kể lể. Cái gọi là sĩ khả sát bất khả nhục(giết thì giết đại đi đừng có mà làm nhục), thiếu niên tình nguyện đem làm đồng đại hiệp, cũng không muốn bị người khi dễ. Nếu như Hứa Thiên cho ban thưởng không đủ phong phú, cũng đừng quai ta mỗi đêm cầm nữ thân ý đồ đến dâm!

Du thuyền gỗ gian(ở giữa) kho để hàng hoá chuyên chở, hắc trong phòng ánh huỳnh quang lờ lờ, Hứa Thiên, Hứa Thái Nguyệt, Diệp Văn chính vây quanh một cái cùng loại MP4 tiểu màn hình quan sát.

Đây là Hứa Thái Nguyệt giám thị Chu Vân pháp bảo một trong. Thuộc về thông tin sợi dây chuyền kèm theo chữ số phần cứng, là có thể tiến hành vô tuyến viễn trình liên tiếp : kết nối quay phim công cụ. Sản phẩm công nghệ cao rõ ràng độ cực cao, do sợi dây chuyền thượng mini cameras tiến hành chụp ảnh.

Sợi dây chuyền mang tại Chu Vân trên người, cho nên Hứa Thiên mấy người quan sát lúc, là từ đệ nhất thị giác xuất phát. Kích đầu trong lúc phi thường rất thật, tựa như tự thể nghiệm vô cùng kích thích, thật đối nghịch, so cái gì động tác phiến đều đặc sắc. Đem làm Diệp Văn chứng kiến Chu Vân Phi chân đạp đến Lục Nghiêm lúc, còn nhìn không được vỗ tay bảo hay...

"Đều chuẩn bị xong chưa?"

Đội Chu Vân bị bắt không bao lâu, Duy Lệ Ti cũng theo bên ngoài trở về. Lúc trước Hứa Thiên thừa dịp Chu Vân đem đại bộ phận địch nhân dẫn dắt rời đi, tựa an bài nòng đi quan sát du thuyền địa hình, để kế tiếp cứu người hành động.

Hứa Thiên nhìn đồng hồ, hiện tại ước chừng bốn giờ chiều. Râm râm kế hoạch giai đoạn thứ nhất đã bố trí hoàn tất, kế tiếp tựa là lặng chờ thời cơ. Tin tưởng Chu Vân như vậy một náo, đã đem đối phương bảo an cả sứt đầu mẻ trán, trạng thái tinh thần tất nhiên không lớn bằng lúc trước. Các loại Chu Vân cùng con tin giam chung một chỗ, bọn hấn liền có thể tùy thời lên vào, tiến hành nghĩ cách cứu viện công tác.

Về phần Hứa Thiên vì cái gì khẳng định như vậy, đối phương sẽ đem Chu Vân cùng con tin giam chung một chỗ. Lý do kỳ thật rất đơn giản.

Mọi người tiến vào du thuyền lúc, thủ vệ bảo an chỉ có hai gã, du thuyền thượng cũng không thấy bất luận cái gì khách nhân. Cái kia chỉ có thể nói rõ, nhà hàng du thuyền trước mắt chính đình chỉ buôn bán. Điều này hiển nhiên là chủ nhân tận lực an bài, vì tránh cho phức tạp, tận lực giảm bớt người biết chuyện sĩ, bởi vậy trước mắt du thuyền đặc biệt trống trải, mà ngay cả trông coi bảo an cũng ít lại càng ít.

Bạn đang đọc truyện *Mỹ nữ lai tập Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 95: Ngủ mỹ nhân

Tại nhân viên chưa đủ dưới tình huống, đối phương không có khả năng đem con tin tách ra giam giữ. Dù sao cũng không đủ nhân thủ trông giữ, vạn nhất con tin chạy trốn, bọn hấn có thể thì phiền toái..

Chính như Hứa Thiên sở liệu, Chu Vân lại để cho người ngậm miệng buộc chặt về sau, liền ném vào một gian khách quý phòng. Khá tốt bọn này hắc y bảo tiêu rất có chức nghiệp đạo đức, không có thừa cơ thi hành hạ một phen. Thẳng đến bảo tiêu đem cửa phòng khóa trái ly khai, Chu Vân Tái như đầu con giun giống như, cong người lên từ hướng trong phòng hoạt động. Ý định nhìn xem trong truyền thuyết mỹ nữ con tin, phải chăng đã ở bên trong.

Xuyên qua sảnh thất đi vào gian trong, Chu Vân nghe thấy bên trong truyền đến tiếng xột xoạt tiếng thở dốc. Miễn cưỡng ngóc đầu lên ra, chỉ thấy một vị xinh đẹp phụ nữ, nhìn như an tường mà nghiêng dựa vào mép giường chìm vào giấc ngủ.

Phụ nữ hai tay chế ước sau lưng, bị vài trói buộc tại chân giường. Hai chân có chút khúc chiết khép lại, mái tóc hơi có mất trật tự. Tựa như một đầu Mỹ Nhân Ngư giống như, cong cong tựa ở giường. Nếu Chu Vân phỏng đoán đúng vậy, vị này ngủ mỹ nhân, ưng thuận tựa là Duy Lệ Ti theo như lời Ninh tham mưu.

Thật sự là thành thực, dịu dàng tích đại mỹ nhân. Nhìn qua Ninh Vũ Di nhũ chắt lỏng mảy và lông mi, Chu Vân bỗng nhiên sinh ra một cỗ triu mến, thử nghĩ nhẹ nhàng vén lên giai nhân rũ xuống loạn mái tóc, vì nàng vuốt lên trong nội tâm ưu sầu. Nhưng tiếc Chu Vân làm loạn lúc quá mức hưng hăng can

quẩy, kết quả nửa người trên bị dây thừng trói giống như cái xác ướp giống như, chớ nói thò tay vuốt ve mỹ nữ, đã hoạt động ngón tay cũng rất khó khăn. Nếu không hẳn cũng không cần phải học tập con giun, tiến hành trượt vận động.

Chu Vân phủ phục tiến lên, thật vất vả lăn đến Ninh Vũ Di bên cạnh, lại phát hiện mỹ nữ ngủ được rất an tường, hô hấp cũng rất vững vàng, ưng thuận không có đã bị không thuộc mình đãi ngộ. Chỉ là tóc nhon có dính vệt nước, Nhưng có thể không lâu trước cường chế ăn hết thuốc ngủ, mới có thể xuất hiện hôn mê tình huống.

Muốn hay không đánh thức nàng đâu này? Ách... Như thế nào mới có thể đánh thức nàng đâu này?

Thiếu niên tình huống hiện tại không quá lạc quan, tuy nhiên tìm được người rồi chất, nhưng miệng tiện tay chân đều không thể nhúc nhích. Nếu không là hẳn sức eo kinh người, đoán chừng ngay cả di động đã thành vấn đề.

Nhìn xem Ninh Vũ Di, nhìn nhìn lại chính mình, Chu Vân nhìn không được phát ra cảm thán. Làm mỹ nữ tự là nổi tiếng, người phía trước gần kề đem hai tay trói buộc tại giường, miệng cùng hai chân đều để đó không dùng lấy. Thứ hai lại trói giống như xác ướp giống như đây, nói liên tục lời nói quyền lợi đều bị cướp đoạt, thật sự quá không có chủ nghĩa nhân đạo rồi.

Trầm tư một chút, Chu Vân quyết định trước tiên đem mỹ nữ cứu tỉnh nói sau, hai người nghĩ biện pháp chạy trốn, tổng so một người tốt. Huống chi, mỹ nữ trước mắt là cái tham mưu, nói không chừng sẽ có suy nghĩ khác người đích phương pháp xử lý, tổng so với chính mình ngồi chờ chết muốn xịn.

Chu Vân lè mà lè mà leo đến bên giường, ý đồ dùng đầu đem mỹ nữ đụng tỉnh. Cái này không mất là cái rất có sáng tạo cái mới nghĩ cách, đã hương diễm lại thực tế, còn có thể cùng mỹ nữ phát sinh tiếp xúc thân mật. Dù sao thiếu niên ngoại trừ đầu cùng bàn chân, khác bộ vị đều đã bị chế ước. Cũng không thể dùng chân chỉ đi chà xát mỹ nữ a, vậy cũng quá tổn hại hình tượng rồi.

Nằm trên mặt đất ngang xem Ninh Vũ Di, Chu Vân bắt đầu tìm kiếm va chạm điểm. Đụng đầu là không thể nào đấy, trước không đề cập tới chính mình sức eo chưa đủ, bật không được cao như vậy. Dù cho có thể cũng không thể đụng vào, vạn nhất làm cho phá mỹ nữ khuôn mặt trứng thế nào xử lý? Phải biết rằng mỹ nữ thế nhưng mà quốc gia trân quý tài vật!

Đụng đùi bề ngoài giống như có thể, nhưng là uy lực quá nhỏ, không đủ để cứu tỉnh tiểu mỹ nhân. Như vậy... Kế tiếp... Chỉ có thể... Bộ ngực! Ách ha ha ha ha... . Chu Vân liếm liếm khô khốc khóe môi, lúc này hẳn rất cục lưu ý đến trước mắt mỹ nữ bao la ý chí.

Có lẽ Ninh Vũ Di tuổi hơi lớn, như là truyền thống thực nữ. Cho nên Chu Vân cảm thấy nàng so sánh với Hứa Thiên các loại trẻ trung nữ sinh, càng thêm bộ dạng thủy nị, càng có nữ nhân vị.

Cái này cổ thành thực nữ nhân khí tức, thiếu chút nữa hun đến Chu Vân tâm huyết dâng lên. Thực tế lập tức, Chu Vân ngã xuống đất ngang xem, Ninh Vũ Di cúi người mà ngủ. Cổ áo trắng bóng tuyết thịt vừa xem hiểu ngay, cảm giác đặc biệt khổng lồ, thậm chí không thua gì lần trước khách sạn gấp được Mộ Tiểu Nhã.

Cái này muốn một đầu đụng vào, khẳng định rất thoải mái... Mềm đấy... Đạn đạn đấy...

Bỗng nhiên, thiếu niên phát giác một vấn đề. Cái kia chính là dùng đầu tới chống đỡ mỹ nữ bộ ngực 〇〇, có thể hay không rất thất lễ à? Bất quá, cái này vấn đề rất nhanh đã bị Chu Vân vứt ra khỏi óc. Tinh thể bức bách! Hiện tại hai người thân ở nguy cơ, Hứa Thiên bọn hắn lại không có tin tức. Nếu không tự cứu, chẳng lẽ lại chờ chết?

Mũi miệng đường hoàng sợ tìm cái lý do. Chu Vân không thể chờ đợi được cong người lên tử, chuẩn bị 'Đụng' tỉnh mỹ nữ.

Ta đụng! Ta đụng! ! Ai nha... .

Chu Vân liên tục ba lượt đột kích thất bại, một lần cuối cùng còn không nhỏ tâm đụng vào chân giường, đầu cổ lấy bao bao. Xem ra cái này chính xác còn phải luyện tập, muốn ôn hương đầy ngọc, chẳng những muốn khổ hần tâm chí, lao hần gân cốt, quan trọng hơn là cứng rắn (ngành) ngẩng đầu lên da.

Liên tiếp thất bại, lại để cho Chu Vân minh bạch một cái đạo lý. Dục tốc bất đạt, mỹ nữ tiện nghi cũng không phải là tốt như vậy 'Đụng' tích. Làm sơ nghĩ ngợi, Chu Vân một lần nữa điều chỉnh góc độ, sau đó lần nữa phát lực, hai chân tiếp thế đột nhiên đập một cái.

Từng có mấy lần thất bại kinh nghiệm, Chu Vân cuối cùng miễn cưỡng bắn lên. Đón lấy nửa người trên xiêu xiêu vẹo vẹo, gãy dựa trong chốc lát, liền cúi đầu bỏ nhào tại Ninh Vũ Di trên người.

Kết quả như vậy có tốt có xấu. Tốt là, Chu Vân toàn bộ thân thể đặt ở Ninh Vũ Di trên người, chóp mũi đối với chóp mũi, muốn đánh thức nàng, thật sự dễ dàng. Xấu chính là, đụng ngực kế hoạch cuối cùng vẫn là dùng thất bại chấm dứt, cũng không có thể hưởng thụ cái kia mềm non nót cảm giác...

Ngay tại Chu Vân suy nghĩ, muốn hay không một lần nữa nằm lại trên mặt đất lại đụng một lần lúc, bên tai lại truyền đến một tiếng rất nhỏ um.

"Ân ~ "

Xinh đẹp dung nhan gần trong gang tấc, như tơ lông mi run nhẹ nhẹ. Chu Vân hậu tri hậu giác, hiện tại mới phát hiện giai nhân cách mình như thế gần sát, thậm chí ngay cả nhẹ nhàng mà hô hấp cũng có thể phát giác. Nhưng mà, thiếu niên đã có một cô dự cảm bất tường truyền đến trong lòng. Đó là cái gì đâu này?

Ninh Vũ Di cảm giác thân thể như bị trầm trọng hàng hóa áp đảo, hô hấp có chút khó khăn. Cuối cùng nhất nhú nhú mày, chậm rãi mở hai mắt ra. Đem

lầm nằng mông lung phát hiện, đệ nhất ánh vào đôi mắt, lại là cái cời trần lạ lẫm nam nhân. Đại mỹ nữ đầu óc lập tức trống rỗng, chính mình sẽ không phải...

Không hiểu sợ hãi tại trong lòng lan tràn, Ninh Vũ Di sợ tới mức không để ý hai tay trôi buộc, liều chết giãy dựa hô: "Ngươi... Ngươi là ai! Ngươi muốn làm cái gì! Thả ta ra! Mau buông ta ra!"

Hư mất! Cái này hiểu lầm lớn hơn! Thầm kêu một tiếng không ổn, Chu Vân tranh thủ thời gian bứt ra ly khai. Nhưng tiếc, xác ướp thì không cách nào nhúc nhích tích. Kết quả thiếu niên sống mũi, hung hăng lại để cho giai nhân đụng phải cái chính. Cả ngày đánh nhận, cuối cùng bị nhận mỗ, đụng người chưa toại phản bị người đụng.

Chu Vân rốt cục ném thử đến bị người đỉnh sống mũi mũi vị. Nước mắt kim lòng không được chảy xuống, nóng hổi bị phỏng chất lỏng theo lỗ mũi chảy ra, Ninh Vũ Di là tục Mộ Tiểu Nhã về sau, lại một cái lại để cho hấn lỗ mũi phun huyết nữ nhân.

"Ô ô ô A...! !" Chu Vân hai mắt lưng tròng, tại mỹ nữ không lưu tình chút nào va chạm xuống, đã theo quán tính chạy trở về trên mặt đất. Hấn tuy nhiên muốn giải thích mấy thứ gì đó, nhưng miệng phong có băng dính, nói ra tất cả đều là chít chít ô ô, Ninh Vũ Di gián tiếp bắt nó quy nạp thành thống khổ rên rỉ.

Ninh Vũ Di kích động qua đi, cuối cùng khôi phục tỉnh táo, bắt đầu lưu ý bốn phía tình huống. Giai nhân đứng mũi chịu sào, liền muốn nhìn vị kia dám can đảm thừa dịp nàng hôn mê, muốn đối với nàng làm loạn cảm thú. Bất quá, đem làm nàng nhìn quét trên mặt đất giống như khóc không phải khóc Chu Vân, kinh ngạc phát hiện sự tình cũng không phải là cùng nàng tưởng tượng như vậy.

Bạn đang đọc truyện *Mỹ nữ lai tập Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 96: Cái miệng nhỏ nhắn xé băng keo

"Ngươi... Là ai?" Ninh Vũ Di dừng sờ nhìn xem Chu Vân. Nàng phát hiện mình vừa rồi có chút xúc động, trước mắt cời trần nam nhân, trước mắt trời giống như bánh chưng tựa như. Cho dù sẽ đối nàng vô lễ, chỉ sợ cũng bắt lực.

Nhìn qua Chu Vân mặt mũi tràn đầy vết máu, Ninh Vũ Di có chút tại tâm không đành lòng. Bất quá, nàng tuy nhiên trong lòng còn có áy náy, lại không cho là mình làm sai. Dù sao đối với nữ nhân mà nói, trinh tiết cùng tánh mạng ngang nhau trọng yếu. Nếu như bất quá cùng loại tình huống phát sinh, nàng như trước hội (sẽ) không chút do dự mà liều mệnh phản kích.

"Ta hỏi ngươi lời nói, nếu như chính xác ngươi tự đá đá chân, sai lầm tự lắc đầu. Được không?" Ninh Vũ Di nói ra.

Chu Vân không cách nào mở miệng nói chuyện, cũng chỉ có thể dùng loại này đất biện pháp đến giải quyết. Vì cái gì chính xác lúc là chết thẳng cẳng mà không phải gạt đầu? Chu Vân hiện tại chảy đầm đìa máu mũi, lại để cho hấn gạt đầu không phải tra tấn người sao?

Nghe được câu hỏi, Chu Vân rất phối hợp đá đá chân tỏ vẻ không có vấn đề. Xem ra hấn thích ứng năng lực mạnh nhất.

"Cái kia tốt, xin hỏi ngươi là tới cứu ta đấy sao?" Ninh Vũ Di đơn giản hỏi. Nàng phải xác nhận Chu Vân đến nơi đây được mục đích, mới có thể đi vào đi xuống một bước cử động. Vừa rồi thiếu niên tới gần nàng, hấn là muốn biết tình nàng. Chỉ là chính mình không cẩn thận đã hiểu lầm hấn.

Chu Vân ừy khuất đáp chết thẳng cẳng. Nếu không là tới cứu ngươi, ta đến nơi này tìm tội à? Cái mũi đau quá ah! !

"Là Lí Hằng cho ngươi đến đấy sao?" Ninh Vũ Di gấp Chu Vân thừa nhận là tới cứu nàng, lại không dám khẳng định hấn là hay không địch nhân thiết hạ cái bẫy. Bởi vậy Ninh Vũ Di phòng bị tính thăm dò Chu Vân.

Lí Hằng? ? Ai nha? ? Sẽ không phải là đại mỹ nữ bạn trai a. Tên vương bát đần kia lại dám tự ý động quốc gia trân quý tài vật, lão tử muốn nhận thức cam đoan áp đặt hấn! Chu Vân hung hăng mà lắc đầu tỏ vẻ không biết.

"Không phải Lí Hằng? Chẳng lẽ là Trương Lỗ cho ngươi đến hay sao?" Ninh Vũ Di giả bộ hỏi. Nàng thủy chung không quá yên tâm Chu Vân, bởi vì vừa rồi hiểu lầm, thúc đẩy nàng đối với Chu Vân trong lòng còn có khúc mắc. Loại tâm tình này rất mâu thuẫn, đã cảm thấy bất khoan, lại cảm thấy lo sợ bất an.

Lí Hằng? Trương Lỗ? Mỹ nữ tỷ tỷ, ngươi ngàn vạn đừng nói bọn họ là tình nhân của ngươi. Ta sẽ rất thương tâm đấy! Chu Vân lần nữa bắt đầu đi lắc đầu.

"Sẽ không phải là Duy Lệ Ti cho người đến à... Nàng không phải tại tổng bộ sao?" Nói thật, Ninh Vũ Di rất hội diễn đùa giỡn đấy. Cái kia nghi hoặc biểu lộ tựa như tại nói cho người khác biết, không thể nào là Duy Lệ Ti phải hẳn đến đây. Nếu như đổi lại địch nhân phải tới năm vùng, rất có thể sẽ bị nàng do dự biểu lộ chỗ lừa bịp.

Rốt cục có một nhận thức đấy! Chu Vân hung hăng đập chết thẳng cẳng. Cái này chết thẳng cẳng lắc đầu trò chơi lúc nào mới có thể chấm dứt à?

Ninh Vũ Di tiêu tụy khuôn mặt lộ ra nhàn nhạt mỉm cười, hướng Chu Vân nhẹ gật đầu: "Cảm ơn, hiện tại ta cuối cùng tính toán có thể xác nhận người là tới giúp ta được rồi."

Ta chóng mặt! Hối lâu như vậy mới xác định ta là tới giúp cho người. Đại tỷ tỷ, người thật giỏi! Chu Vân thiếu chút nữa tại chỗ ngất đi. Lại để cho người cao hứng chính là, may mắn hẳn không có té xỉu, bằng không thì sợ muốn hồi hận, tiếc cả đời.

"Người có thể như vừa rồi như vậy ngồi xuống sao?" Ninh Vũ Di nhẹ giọng hỏi. Nàng nói lời này lúc khuôn mặt có chút đỏ lên, sử (khiến cho) Chu Vân không rõ nàng muốn làm cái gì.

Chứng kiến Chu Vân mê mang hai mắt, Ninh Vũ Di không nóng không vội giải thích nói: "Người ngồi xuống, ta có thể giúp người gỡ xuống băng dính, sau đó người thay ta cắn đứt trói buộc thủ đoạn dây nhỏ, ta có thể cho người mở trói. Về sau chúng ta còn muốn biện pháp đào thoát, được chứ?"

Ninh Vũ Di nói chuyện phương thức rất uyển chuyển, lại để cho người cảm thấy rất Ôn Nhu, thậm chí không đành lòng cự tuyệt yêu cầu của nàng. Chu Vân hành động là được chứng minh tốt nhất, không nói hai lời bắn người lên từ, một lần nữa tựa ở Ninh Vũ Di trên người.

"Người... Không cần trước cầm máu sao?"

Ninh Vũ Di cảm thấy có chút kinh ngạc, cảm thấy trước mắt chàng trai rất tích cực đấy, ngay cả máu mũi đều không để ý an vị lên. Hay là hẳn sợ trì hoãn thời gian quá lâu, lại để cho địch nhân phát hiện?

Kỳ thật Chu Vân thầm nghĩ nhanh lên thoát khỏi, tình cảnh hiện tại là hẳn suốt đời đến nay si nhục. Tại giai nhân trước mặt trò hề ra hết, cái này gọi là hẳn về sau như thế nào tại thực nữ pretty girl trước mặt ngẩng đầu?

"Người đừng nhúc nhích. Ta giúp người..."

Chu Vân đột nhiên phát giác Ninh Vũ Di khuôn mặt ửng hồng, đón lấy như hồng hương khí đập vào mặt. Ninh Vũ Di rõ ràng khẽ mở cặp môi đỏ mọng, dán Chu Vân càng dưới, ý đồ dùng cái miệng nhỏ nhắn giúp hẳn xé mở băng dính. Thơm như vậy tươi đẹp cách làm, thẳng gọi Chu Vân máu mũi chảy tràn càng thêm hưng phấn, tích tích rơi vãi tại mỹ nữ xiêm y.

Ninh Vũ Di dùng cái lưỡi thơm tho nho nhỏ, tại hẳn trên cổ nhu kinh thêm làm cho, Ngọc Khiết hàm răng chà xát mấy lần, vẫn đang không có xé mở băng dính một góc. Nhưng là, cái kia xốp giòn ngứa cảm giác lại sử (khiến cho) Chu Vân quên trước mất tình huống, tự đáy lòng hi vọng cái này khối băng dính có thể dán cả đời mình không phóng.

Thế nhưng mà, thần kỳ sự tình lại lần nữa phát sinh. Chu Vân bị dây thừng buộc chặt hai tay nắm chặt nắm đấm, toàn thân cơ bắp lập tức bành trướng, cảm thấy ngực có một cổ hoành kinh tuôn ra, thân thể lực lượng coi như lũ bất ngờ bộc phát giống như lợn xộn tới. Sau đó lớp bắp đùi BA~ một hồi nhẹ vang lên, quần quanh tại Chu Vân trên người dây thừng toàn bộ ngăn ra.

Thanh thúy đoạn tiếng nổ kinh động đến Ninh Vũ Di, đem làm nàng nhanh chóng lúc ngẩng đầu lên, chỉ thấy Chu Vân hai tay đã thoát khỏi dây thừng làm phức tạp. Nếu không là Chu Vân hai mắt có đồng dạng mê mang khó hiểu, Ninh Vũ Di không chuẩn sẽ cho rằng Chu Vân là phía chẳng trêu đùa nàng rồi.

"Người đây là... ?" Ninh Vũ Di mở miệng hỏi lời nói, lại phát hiện Chu Vân hai mắt chăm chăm chăm chăm nhìn qua nàng. Sau đó Ninh Vũ Di liền phát hiện, bởi vì bang (giúp) Chu Vân cắn băng dính, cái miệng nhỏ nhắn bên cạnh có treo một tia óng ánh vệt nước, xem ra giống như là làm nào đó dâm. Uể sự tình, thập phần bất nhã...

Ninh Vũ Di tuy nhiên không có cùng nam nhân phát sinh qua quan hệ thân mật, nhưng không ăn qua thịt heo, còn không có bái kiến heo chạy bước sao? Theo Chu Vân mê mang chuyển dục vọng trong ánh mắt, nàng khẳng định tiểu tử này hiểu sai rồi. Giai nhân khuôn mặt lập tức hồng phúc một mảnh, cố tình muốn dùng tay sửa sang lại mị thái, lại giấy giụa không được dây thừng trói buộc. Chỉ có thể mặc cho do Chu Vân mở rộng tầm mắt...

Giám giữ Chu Vân không xa khách quý trong phòng, Lam Tố Nguyệt chính hoành ngử ở trên ghế sa lon, có chút hăng hái mà nhìn trước mắt truyền hình cáp. Chu Vân cùng Ninh Vũ Di nhất cử nhất động, đều tại nàng giám thị chính giữa. Mà ghế sofa sau liền đứng đầy Lục Nghiêm, Nạp Tư, Kiệt Mễ Nhĩ[Cemil] ba gã bộ hạ. Nhiệm vụ của bọn hắn tựu là bảo hộ Lam Tố Nguyệt an toàn, cũng hộ tống ám bộ truyền đạt vật phẩm phản hồi tổ chức.

Đem làm Nạp Tư trông thấy Chu Vân giãy giụa dây thừng lúc, liền nhìn không được hỏi: "Đại tỷ, như vậy bỏ mặc bọn hắn mặc kệ được không?"

Kiệt Mễ Nhĩ[Cemil] từ trước đến nay ưa thích cùng Nạp Tư tranh cãi, cho nên không đợi Lam Tố Nguyệt mở miệng tự trách móc nói: "Đại tỷ làm việc, lúc nào đến phiên người xen vào."

"Vậy cũng không tới phiên người cái chết cái rắm hài nói ta!"

"Người muốn chết phải không! Người nguyên thủy!"

"Tốt rồi tốt rồi! Các người một người nói ít đi một câu a." Lục Nghiêm ngăn lại hai người cãi nhau, ánh mắt lại lần nữa trở lại truyền hình cấp thượng: "Ta nói tiểu tử này như thế nào đột nhiên gục roi xuống, nguyên lai có mục đích khác."

Lam Tố Nguyệt lẳng lặng nhìn xem Chu Vân hai người mập mờ cử động, một mực mỉm cười không nói gì. Như là tại nhớ lại cái gì, lại như đang ngẫm nghĩ cái gì. Thẳng đến Chu Vân thay Ninh Vũ Di mở trời về sau, nàng mới lấy lại tinh thần chậm rãi nói ra: "Nhớ rõ các người nói bắt người lúc có một cái tiểu nữ oa đào tẩu rồi, chàng trai hẳn là nàng tìm đến giúp đỡ. Nếu như đúng vậy, du thuyền thượng còn có mặt khác lên vào người, chàng trai bắt quá là mỗi như mà thôi. Ha ha... Ngây thơ nghĩ cách."

Bạn đang đọc truyện *Mỹ nữ lai tập Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 97: Có phải hay không là yêu đầu này?

Dừng lại suy tư một hồi, Lam Tố Nguyệt phản phó nói: "Nạp Tư, Kiệt Mễ Nhĩ[Cemil], các người đi giám thị bọn hắn, đừng hành động thiếu suy nghĩ. Ta muốn đem bọn hắn một mẻ hốt gọn..."

"Vâng..." Nạp Tư cùng Kiệt Mễ Nhĩ[Cemil] đồng thời đáp, sau đó giúp nhau trừng mắt ra khỏi phòng, đi ra ngoài lúc còn mơ hồ truyền đến 'Cách ta xa một chút! Thăng lùn!' 'FU. CK! FU. CK! Người cái chết người động nui!' các loại lời nói...

"Lại để cho bọn hắn đi không có vấn đề sao?" Lục Nghiêm không phải rất yên tâm, dù sao hai người suốt ngày cãi nhau, tuyệt không tin cậy.

"An tâm a." Lam Tố Nguyệt tại trên ghế sa lon lười biếng đưa tay ra mời chân, nâng má nhàn nhạt nói ra: "Luận cảm tình, 'Rồng ngâm' không có so với bọn hắn rất tốt tổ hợp... Người cũng đi chuẩn bị xuống, một hồi còn có hành động. Ha ha, nên đến đây, cũng nên đến..."

Lại nói, Chu Vân thượng du luân(phiên) nghĩ cách cứu viện Ninh Vũ Di trong lúc, Thẩm Ân Đình cũng dựa theo Hoàng Bằng chỉ thị, chuẩn bị tiến về trước Philly tửu thành phó ước. Ngay tại nàng ly khai gia môn lập tức, đúng lúc đánh lên mẫu thân Ngụy Anh.

"Ân Đình, người lại cách ăn mặc thành bộ dạng này bộ dáng, muốn lên chỗ nào?" Ngụy Anh gặp Thẩm Ân Đình đi ra ngoài, còn cách ăn mặc được nghiên tư đẹp đẽ, không khỏi lo lắng con gái mắc lừa bị lừa. Từ khi lên trường cấp 3, Ngụy Anh liền phát hiện con gái dần dần cải biến. Tương đối khi còn bé hồn nhiên, hiện tại Thẩm Ân Đình hiển nhiên tâm cơ trùng trùng điệp điệp, đối với sinh hoạt trình độ yêu cầu cũng càng thêm hà khắc.

Mới đầu, bọn hắn chỉ là cho rằng con gái theo tuổi gia tăng, phát triển tâm tính phát sanh biến hóa, cũng sẽ không có suy nghĩ sâu xa. Nhưng về sau, Ngụy Anh phát hiện con gái có rất nhiều chuyện đều giấu diếm không nói. Tỷ như nàng trong phòng cao cấp đồ trang điểm, cùng với giấu ở trong ba lô điện thoại, những... này cũng không phải nàng ưng thuận có được đồ vật.

Mấy lần nói chuyện ở bên trong, Ngụy Anh hữu vô ý hỏi những... này vật phẩm từ chỗ nào nhi ra, Thẩm Ân Đình lại nói là đồng học tiễn đưa đấy, điện thoại bắt quá là mụ đến đồng học đến chơi, bị qua loa qua loa đi qua.

Thẩm Ân Đình quay người lại hướng Ngụy Anh cười cười: "Mẹ. Đêm nay đồng học sinh nhật, ta đi cấp nàng chúc mừng."

Đêm nay cuộc hẹn tuyệt đối không thể có mất, đình học sự tình cũng quyết không thể lại để cho cha mẹ biết rõ. Thẩm Ân Đình hiện tại chỉ có nịnh nọt Hoàng Bằng, khiến cho cùng thầy tổng giám thị nói chuyện, mới có hi vọng đạt được cứu rỗi. Nếu không nhân sinh của nàng, tựa thật sự đã xong.

"Ồ..." Ngụy Anh chậm rãi đi đến Thẩm Ân Đình trước mặt, thò tay nhẹ nhàng vuốt ve mái tóc của nàng: "Vậy người đi sớm về sớm, đừng làm cho mẹ mẹ lo lắng."

"Tốt..." Thẩm Ân Đình cúi đầu, Ngụy Anh Ôn Nhu khiến nàng áy náy, lại càng không dám nhìn thẳng cái kia tràn ngập ý nghĩ - yêu thương ánh mắt, rất sợ mẫu thân phát giác nàng đầy lòng âm u.

"Ân Đình..." Cái gọi là mẹ con ngay cả tâm, Ngụy Anh rõ ràng cảm giác được hôm nay Thẩm Ân Đình có chút không ổn.

Từ khi buổi chiều về nhà về sau, con gái tựa thần bất thủ xá (*tâm hồn đi đâu mất), không biết ở trường học chuyện gì xảy ra. Hiện tại lại xem nàng cách ăn mặc được trang điểm xinh đẹp, nói muốn tham gia đồng học sinh nhật, trong nội tâm càng là lo lắng. Kỳ thi Đại Học tới gần, còn có người nào tâm tư làm sinh nhật tiệc tối? Nói sau, tham gia sinh nhật tiệc tối cũng không cần cách ăn mặc được xinh đẹp như vậy. Ngụy Anh từ đáy lòng không tin lời này, rồi lại không dễ làm mặt vạch.

"Mẹ, làm sao vậy? Nếu như không có việc gì, ta đi trước, lại để cho đồng học đợi lâu cũng không hay." Thẩm Ân Đình không dám ở lâu, rất sợ mẫu thân có nghĩ, cho nên tranh thủ thời gian tìm cái lý khai.

Nguy Anh đứng đấy do dự hồi (sê), cuối cùng vẫn là không yên lòng nói: "Ân Dĩnh, nếu có tâm sự, Nhưng đừng cùng ba mẹ nói chuyện. Đừng ủy khuất chính mình..."

"Mẹ... Ta không sao, chớ suy nghĩ quá nhiều. Ta rất nhanh sẽ trở lại..." Nói xong, Thẩm Ân Dĩnh cũng không quay đầu lại liền xoay người rời đi.

Nàng cũng không phải là không muốn cùng mẫu thân nhiều phiếm vài câu, cũng không phải Hoàng Băng thúc nàng nhanh lên. Thẩm Ân Dĩnh là sợ hãi, sợ hãi lại để cho mẫu thân đã gặp nàng khắc chế không được nước mắt...

Cuối cùng từ dây thừng trời buộc trung giải thoát đi ra, Chu Vân xoa xoa có dính máu đen mặt, sau đó nhìn về phía như trước đó bùng cả khuôn mặt Ninh Vũ Di. Vừa rồi hào khí có chút xấu hổ, kết quả Chu Vân trong lúc nhất thời không biết nói cái gì cho phải. Tóm lại mỹ nữ then thùng biểu lộ thập phần đáng yêu, nhìn nhiều vài lần chuẩn không có tổn thất, về sau cũng không hiểu được có ... hay không cơ hội tốt như vậy.

Thật sự chịu không được Chu Vân sắc lang đồng dạng ánh mắt, Ninh Vũ Di đành phải kiên trì nói ra: "Có thể trước giúp ta mở trời sao?"

Chu Vân nuốt nước miếng bộ dáng, tựa như lão sói xám trông thấy tiểu hồng mao, một lòng nghĩ đến 'Ăn người' Ninh Vũ Di thật đúng là lo lắng hấn thú tính đại phát, đem chính mình cho ngay tại chỗ chính. Pháp, khi đó thật sự là khóc đều không có người đến đồng tình.

"Úc! Không có ý tứ, ta lập tức giúp người mở trời." Chu Vân sau khi lấy lại tinh thần, xoa xoa đôi bàn tay tranh thủ thời gian bang (giúp) Ninh Vũ Di giải dây thừng.

Ninh Vũ Di hai tay bị trói ở cạnh tường chân giường, Chu Vân muốn cởi dây nhất định phải đem nàng vây quanh, trong lúc khó tránh khỏi vừa muốn thân thể tiếp xúc. Thực tế Chu Vân hiện tại không có mặc quần áo, thịt đụng thịt làm hại Ninh Vũ Di xấu hổ không thôi. Vốn là tự Tiểu Hồng khuôn mặt tức khắc biến thành đỏ thắm, tim đập càng là thắng thần gia tốc. Nàng bây giờ là hận chết cái kia đem Chu Vân chộp tới gia hỏa, bắt được người soát người là tốt rồi nha, vì cái gì cần phải đem quần áo cởi sạch đầu này?

Ninh Vũ Di nghĩ lầm Chu Vân không có mặc quần áo, là địch nhân cố ý gây nên, lại không biết hấn vốn là tự là thân thể trần truồng tùy ý chạy loạn.

Vì tránh cho hào khí tiếp tục xấu hổ, Ninh Vũ Di đành phải đem chủ đề gạt ra: "Người là dị năng giả sao?"

"Ân. Đại khái a... Bất quá có chút năng lực không cách nào nắm giữ, khi có khi không. Nhưng có thể là gần đây mới đạt được nguyên nhân." Chu Vân một bên mở trời một bên đáp lại.

"Tựa như vừa rồi như vậy? Trong lúc giây giũa buộc chặt?" Ninh Vũ Di nghi vấn nói.

Theo Chu Vân đơn giản trong lời nói, Ninh Vũ Di đã lấy được ba cái tin tức.

Thứ nhất, Chu Vân dị năng là gần đây đạt được, nói cách khác hấn cũng không tại giới dị năng thể hiện thái độ, hoặc là giới dị năng Tân Tú. Làm quan hưởng lộc vua, ở chùa ăn lộc Phật, nếu như có thể, nói không chừng có thể vì 'Tinh Không' chiêu mộ những người này mới. Chu Vân biểu hiện ra năng lực, tựa hồ là cơ năng cường hóa {hệ sức mạnh}, thuộc về rất thực dụng năng lực.

Thứ hai, Chu Vân trước mắt năng lực cũng không ổn định, dùng Duy Lệ Ti chú ý cẩn thận tính cách, nàng không có khả năng tìm một cái phát huy thất thường người hỗ trợ. Cho nên ngoại trừ nàng bên ngoài, cái này chiếc du thuyền thượng tất nhiên còn có mặt khác giúp đỡ, hơn nữa còn là chỉ huy hình nhân tài. Nếu như suy đoán không sai, người một nhà ưng thuận rất nhanh áp dụng hành động.

Thứ ba, Chu Vân nói có chút năng lực không cách nào nắm giữ, đổi mà nói chi, hấn còn có có thể nắm giữ năng lực. Song hướng dị năng nhân tài, Thanh Phủ thành phố lúc nào toát ra như vậy một cái chàng trai? Thật là khiến người kinh hi. Là ai đem hấn tìm đến đây này? Tiểu Thiên nha đầu sao? Rất có thể, dù sao tại Thanh Phủ thành phố ở lại cũng tự Hứa gia huynh muội. Nếu Hứa Kiến đã ở, chuyện kia tự dễ làm nhiều hơn...

Không nghĩ tới đơn giản một câu, Ninh Vũ Di liền đem Chu Vân có đến chân phân tích một lần. Muốn cho Chu Vân biết được có một mỹ nữ như vậy chú trọng hấn, không biết có thể hay không cao hứng được nhảy dựng lên đầu này?

"Đại khái là a." Chu Vân nhún nhún không sao cả nói: "Vừa rồi trong lúc đó tràn ngập lực lượng, kể tiếp dây thừng tự đã đoạn, ta cũng không biết chuyện gì xảy ra."

Chu Vân có chút buồn bực, Hứa Thiên không phải nói đừng khí là lực lượng nguồn suối sao? Xem ra cái này suy đoán là sai lầm đấy, vừa rồi chính mình một điểm đừng khí đều không có. Có phải hay không là 'Yêu' đầu này?

Chương 98: Đào hang hốc

"Ah..." Ninh Vũ Di vừa đứng lên liền phát ra một tiếng thét kinh hãi, đón lấy thân thể không tự chủ được mềm nhũn ra. Chu Vân thấy tình thế không đúng vội vàng đem nàng vịn ổn.

"Làm sao vậy? Không có sao chứ." Chu Vân quan tâm mà hỏi. Nói như thế nào Ninh Vũ Di cũng là đại mỹ nữ, nhiều hơn bồi dưỡng cảm tình chuẩn đúng vậy.

"Bọn hấn cho ta ăn thuốc ngủ, Nhưng có thể được hiệu không tán ra, hiện tại ta sử (khiến cho) không lên lực." Ninh Vũ Di tựa như không có xương sinh vật giống như, dựa vào Chu Vân chèo chống thể đứng, nói liên tục lời nói cũng là lướt nhẹ vô lực: "Vừa mới gặp trong lòng người khản trương, cho nên không có phát giác. Một khi trầm tĩnh lại tự..."

"Nếu không người ngủ hội (sẽ), ta ôm người cưỡng ép đột phá." Xem ra Chu Vân hôm nay vận khí quả thật không tệ, vô luận Ninh Vũ Di như thế nào xấu hổ, cuối cùng nhất vẫn bị hấn ôm vào trong ngực.

"Ta vẫn không thể ngủ, ít nhất phải bang (giúp) điểm bẻ bọn. Một hồi người ôm ta lao ra, coi chừng cửa ra vào hai gã trông coi, đi ra ngoài trực tiếp bỏ qua bọn hấn, do bên trái thang lên tầng bốn." Ninh Vũ Di nằm ở Chu Vân bên tai nhẹ giọng nói chuyện. Hiện tại nàng chỉ có thể động động cái miệng nhỏ nhắn, nếu như không phải Chu Vân vịn nàng, Ninh Vũ Di chỉ sợ sớm đã ngã xuống đất thượng.

Chu Vân một tay nâng lên Ninh Vũ Di hai chân, đem hấn hoành thân ôm lấy, có lẽ như vậy có thể sử (khiến cho) mỹ nữ thoải mái một điểm. Xem nàng lưng lay sập đổ mà đứng đấy, đoán chừng một trận gió cũng có thể đem nàng thổi ngược lại. Chỉ cần là nam nhân trông thấy, đều sẽ cảm giác được đau lòng.

"Vì cái gì không trực tiếp xuống lầu?" Du thuyền lồi ra ở dưới mặt, Ninh Vũ Di không tiến phản lui, rốt cuộc là tại sao vậy chứ?

"Bên phải trong phòng ần núp hai gã dị năng giả, trực tiếp xuống dưới sẽ rất nguy hiểm... Hơn nữa, Duy Lệ Ti bọn hấn tại tầng thứ tư boong tàu..."

Ninh Vũ Di hai tay động ở Chu Vân bả vai, da thịt tiếp xúc làm cho nàng càng gia hại xấu hổ. Cái này bức tiểu nữ sinh bộ dáng, nếu để cho Duy Lệ Ti bọn hấn trông thấy, chỉ sợ sẽ bị 'Tình Không' đồng bạn trở thành hài hước rồi.

"Làm sao người biết Duy Lệ Ti trên lầu? Còn có bên phải có hai gã dị năng giả..." Chu Vân cúi đầu xuống nhìn qua Ninh Vũ Di, hấn không phải không tin được mỹ nữ, mà là lo lắng mờ mịt xông ra đi tìm không đến Hứa Thiên, kết quả hư mất toàn bộ kế hoạch.

"Hô hấp... Ta có thể nghe gió... gió mang đến đây... Tin tức..." Ninh Vũ Di cảm giác mí mắt càng ngày càng nặng, nói chuyện cũng đứt quãng hữu khí vô lực. Nếu như có thể, nàng thật muốn lập tức mỹ mỹ ngủ lấy một giấc, Nhưng tiếc tình thế nguy cấp, Ninh Vũ Di dầu gì cũng là 'Tình Không' bên trong thành viên, nói trắng ra là hay (vẫn) là Duy Lệ Ti mấy người tiền bối. Lúc này thời điểm nàng như thế nào không biết xấu hổ chính mình nghỉ ngơi, lại để cho một đám hậu bối vì nàng quan tâm kiệt lực.

"Được rồi, ta lập tức mang người ly khai, sau khi rời khỏi đây nhất định tìm giường lớn cho người hảo hảo ngủ." Chu Vân hít và một hơi, liền chuẩn bị tiến hành phá vòng vây. Thật khó được, hấn bây giờ lại không có đánh mỹ nữ ý xấu tư, thừa cơ sờ sờ đầu hủ. Hay (vẫn) là nói hấn muốn tại Ninh Vũ Di trước mặt biểu diễn anh hùng khí khái?

"Ấn..." Nghe được giường lớn hai chữ, Ninh Vũ Di không hiểu cảm thấy không có ý tứ, cúi đầu.

Lại nói, Duy Lệ Ti tại sao lại tại tầng thứ tư đâu này?

"Phương pháp kia thật sự có hiệu sao?" Diệp Văn bán tín bán nghi vênh lên khai mở sà nà.

Nguyên lai Hứa Thiên ý định trời giáng kỳ binh, tại giam giữ Chu Vân tương đối trên lầu đào cái đại động, từ trên xuống dưới giải cứu con tin. Chỉ là bọn hấn không hiểu được, Chu Vân đã ôm Ninh Vũ Di chạy trốn.

"Hữu hiệu! Hữu hiệu! Tiểu Vân đang bị nhốt tại dưới lầu, chỉ cần đào cái đại hang hốc, có thể thần không biết quỷ không hay xâu bọn hấn đi lên! Ha ha, phải hay là không rất tuyệt đây này! Mọi người cố gắng lên ah! Người ta cũng đang dùng lực đào á..."

Đứt lời, Hứa Thiên rất không phụ trách, cầm lấy căn que gỗ nạy ra nạy ra boong tàu, ý tứ chính mình đang tại ra sức.

"Xác thực! Nếu như kế hoạch thành công, đã có thể không kinh động địch nhân, lại có thể an toàn đem con tin cứu ra. Lưỡng toàn tề mỹ, chỉ là tổn nhiều thêm chút sức khí."

Duy Lệ Ti đã ở hỗ trợ, tìm cái cái xẻng liều mạng áp chế boong tàu. Muốn đám người kia làm kiến thiết chỉ sợ không thành, nhưng làm phá hư tuyệt đối nhất lưu.

"Mọi người thực vất vả đâu rồi, hảo hảo cố gắng ở ~." Hứa Thái Nguyệt đã xuyên thấu qua quay phim màn ảnh, chứng kiến Chu Vân đào thoát thành công, hơn nữa hướng bên này chạy đến. Mà nàng lại không có chút nào nhắc nhở mọi người, mang theo tràn đầy vui vẻ nhìn xem ba vị 'Làm việc cực nhọc' mặc kệ chậm rãi giày vò, trong nội tâm mừng rỡ nở hoa.

(chuẩn xác điểm là hai vị làm việc cực nhọc, dù sao Hứa Thiên từ trước đến nay ăn hết không làm, nói chuyện không động thủ.)

"Phía trước quẹo trái... Bọn hần... Bên trong..." Rất nặng, hai mắt rất nặng. Ninh Vũ Di lần thứ nhất cảm giác được, hai cặp mí mắt là như thể trầm trọng. Tại thuốc ngủ dưới tác dụng, nàng ý thức được tư duy bắt đầu mơ hồ, nói chuyện cũng nhẹ nhàng không rõ, thậm chí ngay cả căn đầu lưỡi kích thích thần kinh khí lực đều sử (khiến cho) không lên.

Chu Vân thấy nàng đau khổ chèo chống, tại tâm không đành lòng tức lòng từ bi nói: "Không bằng ngươì ngủ hội (sẽ) a, có ta ở đây không có vấn đề."

Ninh Vũ Di bị người bắt cóc, thể xác và tinh thần nhất định mỗi một không chịu nổi, cần nghỉ ngơi cũng là chuyện đương nhiên.

Cảm giác Chu Vân có hảo ý, Ninh Vũ Di liền lẳng lặng dựa vào bờ vai của hần. Chẳng biết tại sao, tựa ở Chu Vân lồng ngực tổng cho nàng một loại vi diệu cảm giác. Rất an toàn, rất tin cậy, còn có... Thật ấm áp.

"Ân... Ta nghỉ ngơi một lát... Ngươi cẩn thận chút..."

Tuy nhiên truy binh tại phía sau leng keng thùng thùng theo sát không bỏ, nhưng Ninh Vũ Di phảng phất tiến nhập một không gian khác. Âm ỉ truy đuổi âm thanh cùng nàng vô duyên, bên tai cho tới bây giờ không có như vậy thanh tịnh, bất tri bất giác liền tại Chu Vân trong ngực an tường thiếp đi.

Nhìn xem chìm vào giấc ngủ Ninh Vũ Di, Chu Vân có chút không thể lý giải cách làm của nàng. Muốn ngủ đi nằm ngủ quá, làm gì vậy chết chống đầu này? Giấc ngủ chưa đủ thể nhưng mà nỡ mạo thiên địch.

Nếu để cho Chu Vân có được Hứa Thái Nguyệt thuật đọc tâm, biết rõ Ninh Vũ Di gần kề muốn tại hậu bối trước mặt làm gương tốt, nhất định sẽ ôm bụng cười to. Cái này đại mỹ nữ, chênh lệch như vậy điểm một chút có thể cho Chu Vân đem làm a đi, tâm tính lại như tiểu nữ hải giống như mà sĩ diện, thực không biết nên dùng cái gì để hình dung.

Đồng đồng đồng! !

Đang lúc Hứa Thiên vui cười này không kia chỉ huy mọi người nện sàn nhà, ngoài cửa bỗng nhiên truyền đến một hồi gõ. Chu Vân thanh âm cũng tùy theo truyền đến: "Hứa Thiên! Thái Nguyệt! Mở cửa! Ta là Chu Vân..."

Hứa Thái Nguyệt như là biết trước, sớm đứng ở trước cửa chờ, tại đoàn người ánh mắt kinh ngạc trung kéo ra đại môn. Chu Vân ôm Ninh Vũ Di, thờ hồng học như vậy xuất hiện tại mọi người trước mắt.

Chu Vân nhìn trong phòng tình huống, trong nội tâm lập tức buồn bực. Chính mình vất vả và đem con tin cứu ra, Hứa Thiên nha đầu kia rõ ràng rồi rãnh động kinh, trong phòng Đình Đang đào thành động. Hần là nàng muốn chơi địa đạo chiến?

"Ah á! Tiểu Vân như thế nào có thể trộm đi đi ra? Mau trở lại đến dưới lầu, người ta chính hao hết tâm tư đào hang hốc cứu ngươi ời!"

Hứa Thiên nghĩ cách rất tốt, từ trên lầu trộm người, lén lút đến lén lút đi, thần không biết quỷ không hay, ai cũng phát hiện không được. Nhưng tiếc kế hoạch của nàng không có thể vượt qua biến hóa, ai cũng không có ngờ tới Chu Vân dễ dàng như vậy trốn thoát. Sớm biết như thế, bọn hần còn mò mẫm bẻ bọn cái rầm, trực tiếp phá vòng vây phải rồi.

Diệp Văn chán chường mà ném trong tay cái xềng, mặt mũi tràn đầy bất đắc dĩ nhìn về phía Hứa Thái Nguyệt: "Đại tẩu, ngươi không phải phụ trách giám thị Vân ca sao? Bọn hần đều trốn tới rồi, ngươi cũng không thông báo một tiếng."

Bạn đang đọc truyện *Mỹ nữ lai tập Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 99: Phá vòng vây lạc

Đúng rồi! Bị Diệp Văn nhắc tới, Hứa Thiên mấy người không hẹn mà cùng hướng Hứa Thái Nguyệt nhìn lại. Mọi người trước đó thương lượng, do Hứa Thái Nguyệt phụ trách giám thị Chu Vân, một khi phát sinh nguy hiểm, lập tức thông tri bọn hần. Nhưng Chu Vân đều chạy trốn ra ngoài, Hứa Thái Nguyệt còn buồn bực thanh âm không lên tiếng, phảng phất từ vừa mới bắt đầu liền định xem mọi người chê cười giống như địa phương.

"Ân? Có gì không ổn sao?" Hứa Thái Nguyệt chậm rãi đi đến Chu Vân trước người, mắt nhìn ngủ say Ninh Vũ Di phối hợp nói ra: "Bọn hần không có gặp được bất kỳ nguy hiểm nào, ta tại sao phải thông tri các ngươi?"

Hứa Thái Nguyệt giải thích rất cường đại, quả thực tặc là cùng mọi người chơi văn tự trò chơi. Nhưng tiếc ai cũng không làm gì được nàng, dù sao tiểu nha đầu lần này hành động không thể bỏ qua công lao, cống hiến ít nhất tại quang nói chuyện da không đào hầm Hứa Thiên phía trên.

Một hồi vội vàng lộn xộn bước chân, sau đó mọi người liền nghe được ngoài cửa truyền đến mắng to.

"FU. CK! Ta sớm nói thủ bên trái nguoi không nghe, hiện tại nguoi chạy nguoi xem rồi xử lý!"

"Ta làm sao biết bọn hần không dưới lâu ngược lại hướng thượng chạy!"

"Nguoi là thuộc heo ư! Người khác hạ không dưới lâu nguoi trông coi?"

"Chết cái rắm hải tranh thủ thời gian truy! Hai ta là một tổ đây, người ném đi ta và nguoi đều chịu lấy tội!" Tự biết đuối lý, Nạp Tư cũng không có ý tứ tranh luận.

"FU. CK! FU. CK! ! FU. CK! !!" Tự nhận bị liên lụy Kiệt Mễ Nhĩ[Cemil], chỉ có chửi ầm lên dùng tiết mỗi hận trong lòng.

"Đã tìm được! Bọn hần ở bên trong.." Một gã thủ hạ hô. Sau đó Nạp Tư cùng Kiệt Mễ Nhĩ[Cemil] mang theo bộ hạ nhao nhao tràn vào trong phòng, hình thành một cái bao vây vòng đem Chu Vân sáu người vây quanh lên.

Tình huống không ổn, Hứa Thiên nhanh chóng phân tích tình thế trước mắt, cũng thò tay ngăn lại muốn động thủ phá vòng vây Duy Lệ Ti: "Đừng! Chờ ta chỉ thị hành động..."

"Này ư (cho ăn)! Mùa thu hoạch lớn ơ, thoáng một phát đã đến sáu cái..." Nạp Tư tiến lên một bước đi vào chúng hắc y bảo tiêu đằng trước, ánh mắt theo Chu Vân bắt đầu từng cái đảo qua, cuối cùng dừng lại tại Hứa Thiên trên người. Theo nàng ngăn cản Duy Lệ Ti cử động, Nạp Tư suy đoán Hứa Thiên tặc là mấy người chỉ huy.

Một cái 2m cao cự nhân ra ngăn tại trước mắt, Chu Vân thiết tình cảm thấy áp lực rất lớn. Chuẩn xác mà nói, còn có thiếu thiếu tự ti. Người tới so với hần cao hơn hai cái đầu có thừa...

May mắn, cự nhân hiện thân về sau, một gã khiêng màu đen cặp da, tuổi cùng hần tương tự người lùn, cũng tùy theo đứng dậy. Lúc này Chu Vân cuối cùng tìm về một tia cân đối.

"Hừ ~. Nguoi nói đem bọn họ toàn bộ cầm xuống, đại tỷ có thể hay không ban thưởng chúng ta?" Kiệt Mễ Nhĩ[Cemil] hiển nhiên không có đem Chu Vân mấy người để vào mắt. Hần được chứng kiến Duy Lệ Ti thân thủ, tin tưởng Nạp Tư đủ để ứng phó. Lục Nghiêm cũng đề cập qua Chu Vân, thực lực chỉ có thể coi là là giống như(bình thường). Chỉ cần khiêng chế trụ hai người bọn họ, những người còn lại căn bản không đáng giá nhắc tới.

"Ta thực bị coi thường đầu rồi, không đáng giá nhắc tới sao?" Hứa Thái Nguyệt liếc liền nhìn thấu Kiệt Mễ Nhĩ[Cemil] tiếng lòng, mở miệng nói chuyện lập tức khiến cho mọi người chú ý...

Nạp Tư cùng Kiệt Mễ Nhĩ[Cemil] không hẹn mà cùng hướng Hứa Thái Nguyệt nhìn lại, sau đó chỉ cảm thấy đại não một hồi mê muội, Hắc Âm khoảng cách hướng bọn hần bao phủ tới. Tinh thần trùng kích! Đây là dị năng giả, Nạp Tư hai người đều minh bạch chính mình tình huống không ổn. Bọn hần đang bị không lồ tinh thần lực công kích, nếu như mất đi ý thức, hai người đều muốn đã bị thi thuật giả khống chế.

Ám đạo:thầm nghĩ một tiếng không ổn, Nạp Tư, Kiệt Mễ Nhĩ[Cemil] tranh thủ thời gian tập trung tinh lực chống cự Hứa Thái Nguyệt phóng thích mê tâm thuật.

Nhìn thấy Hứa Thái Nguyệt lại để cho hai gã dị năng cao thủ ở vào nửa trạng thái hôn mê, Hứa Thiên tại cảm thấy mừng rỡ đồng thời, cũng cảm thấy khiếp sợ. Biểu muội dị năng tu vi, vậy mà có thể chi phối hai gã dị năng cao thủ, nàng hằng ngày đến tốt cùng là tu luyện như thế nào?

Hứa Thiên tình huống chính mình dị năng, gần kề ở vào giai đoạn thứ nhất, quả thực so Hứa Thái Nguyệt lạc hậu quá nhiều. Cái này làm cho nàng từ lúc chào đời tới nay, lần thứ nhất sinh ra cảm giác bị thất bại.

Kỳ thật, giữa hai người dị năng cũng không có có thể so sánh tính, Hứa Thái Nguyệt từ khi đem thiết tình phó thác cho Chu Vân, Linh Lung tâm Tâm Ma liền không còn tồn tại. Đôi mà nói chi, chỉ cần Chu Vân mạnh khỏe không việc gì, nàng tu luyện dị năng có thể thông suốt, làm chơi ăn thật. Dùng đơn giản nhất con số khoa tay múa chân, Hứa Thiên tu luyện là chuyện riêng, mà Hứa Thái Nguyệt nhưng lại hai người. Nói như thế nào 2 đều nếu so với 1 đại... Cho nên...

Thất bại quy thất bại, trước mắt bất lợi tình huống còn cần giải quyết. Thừa dịp Hứa Thái Nguyệt đoạt được tiên cơ, Hứa Thiên tranh thủ thời gian thực hành đôi sách, bắt lấy Nạp Tư hai người thức tỉnh lập tức, ném ra ngoài theo Hứa Thái Nguyệt cái kia ngoặt đến đích lựu đạn: "Tiếp được!"

Mất phương hướng trung chuyển tình, Nạp Tư lần đầu tiên liền chứng kiến một cái lục lục hình cầu, hướng chính mình chậm rãi bay tới. Sau đó còn nghe được linh đình thanh âm để nghe "Tiếp được..." . Nạp Tư vô ý thức muốn thò tay đi đón, kết quả phát hiện cái kia lục lục hình cầu, đúng là cái Lựu đạn, sợ tới mức trong lòng của hần thành linh năng to.

"Tránh ra! Là quả Boom!" Nạp Tư nhanh chóng quát, thu tay lại tranh thủ thời gian hướng xa xa đánh tới. Cô nàng này thực TM (con mụ nó) lừa bịp, ném đi Lựu đạn rõ ràng còn gọi người tiếp được.

Kiệt Mễ Nhĩ[Cemil] tình huống cùng Nạp Tư nói hòa, chỉ là hần phản ứng so Nạp Tư chậm một chút, chưa kịp nhắc nhở mọi người, tặc trong đầu buồn

bực hướng bên cạnh chớp.

Hứa Thái Nguyệt thi triển mê tâm thuật, chỉ (cái) nhằm vào Nạp Tư hai cái dị năng giả, nàng cũng không tự đại đến có thể một hơi mê huyền tất cả mọi người. Bất quá, những người hộ vệ kia đứng được dựa vào về sau, nhãn lực cũng không có Nạp Tư hai người độc đáo. Chứng kiến một cái Lưu đạn lăn trên mặt đất, sớm bị dọa được cả bại điều tán, như nổ tung đóa Yên Hoa giống như tứ phía nổ nhào. Căn bản không có người lưu ý, Hứa Thiên ném ra đích lưu đạn không có kéo bảo hiểm..

"Ha ha! Mọi người mau bỏ đi!" Hứa Thiên vui sướng tiếng cười truyền đến, bàn tay nhỏ bé vung lên liền tỉnh lại chất phác bên trong đích Chu Vân, sau đó dẫn đầu chạy ra cửa phòng. Không thể không nói, nha đầu kia chuẩn đi bản lĩnh tuyệt đối là Thiên Hạ Vô Song.

Đem làm ôm đầu nhào vào trên mặt đất Kiệt Mễ Nhĩ[Cemil] phát giác không ổn lúc, Hứa Thiên mấy người đã lao ra gian phòng hướng dưới lầu thẳng đến mà đi.

"FU. CK! Bị lừa rồi!" Kiệt Mễ Nhĩ[Cemil] vừa dứt lời, khởi động thân thể tự cửa trước bên ngoài đuổi theo.

"Thực giáo hoạt, đều đừng giả bộ chết, đứng lên tranh thủ thời gian truy!" Nạp Tư cũng nhịn không được phàn nàn một câu, sau đó lập tức tổ chức nhân viên truy kích.

Vốn là dùng hấn và Kiệt Mễ Nhĩ[Cemil] bản lĩnh, Nhưng dùng tinh chuẩn mà phán đoán Lưu đạn phải chăng có kéo bảo hiểm. Xấu tự phá hủy ở Hứa Thái Nguyệt thi triển mê tâm thuật, khiến cho hai người tinh lực tán loạn óc còn không mang nổi mình óc, mới đưa đến xuất hiện phán đoán sai lầm ra làm trò cười cho thiên hạ.

Nạp Tư hoàn toàn thật không ngờ, đối phương chính giữa thậm chí có tên sắc bén như thể tinh thần lực người khổng lồ. Nếu như một chọi một, hấn cũng không dám cam đoan mình có thể hay không chống cự. Chỉ cần chậm trễ một giây, đối phương có thể giờ tay chém xuống đưa hấn làm thịt, nghĩ tới đây, Nạp Tư không khỏi cảm thấy một trận hoảng sợ.

Đang lúc song phương nhân viên toàn bộ truy đuổi đi ra ngoài, tiểu phòng âm u nơi hẻo lánh bỗng nhiên xoáy lên một hồi cánh hoa, Lam Tố Nguyệt thân ảnh nhàn nhạt bày biện ra đến. Nàng nhặt lên trên mặt đất Lưu đạn điển điển, khoe miệng không khỏi lộ ra lạnh lùng vui vẻ: "Hừ a. Tiểu nữ oa rất cơ linh đấy, lớn lên có thể sẽ để cho người đau đầu. Nhưng tiếc... Hiện tại còn non chút ít."

Đoàn người đi theo Hứa Thiên thoát khỏi vòng vây, du thuyền hơn mấy hồ thông suốt, hơi có cá biệt địch nhân, cũng bị Duy Lệ Ti lập tức giải quyết.

"Hứa Thiên... Nghe anh vợ nói người là vận động ngu ngốc, xem ra là gạt người đấy..." Chu Vân ngây ngốc nhìn qua bước đi như bay Hứa Thiên, một mực hướng du thuyền lối ra chạy như điên.

Trước kia từng nghe Hứa Kiến nói, Hứa Thiên hạ bản bất ổn, nếu chậm rãi đi đường coi như cũng được, nếu như chạy bộ chạy băng băng, không ra hai ba mươi m sẽ gặp mất đi cân đối, tùy thời đều có thể bị chính mình trượt chân. Nhưng hiện tại Hứa Thiên chạy vội như lưu, không có chút nào ngã sắp xuống dấu hiệu.

"Anh vợ? Ah á..., người nói là tiểu Kiến sao? A..... Tiểu Kiến như thế nào có thể ở sau lưng nói nhân gia nói bậy ờ..." Hứa Thiên thanh tú chân nhẹ nhàng mà chạy trốn, thật dài mái tóc một phiêu hất lên, thoát nhìn rất là đáng yêu.

Bạn đang đọc truyện *Mỹ nữ lai tập Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 100: Đồng thời tự tin nhảy xuống biển đi

Tiểu nha đầu thật lâu không có như vậy thoải mái vận động rồi, đổi lại bình thường, nàng căn bản không có phần này thể lực chạy băng băng. Hiện tại sở dĩ bước đi như bay, hoàn toàn là dựa vào ngoại lực phụ trợ. Về phần ngoại lực nơi phát ra, nàng không có ý định nói cho Chu Vân, dù sao quan hệ đến người khác tư ẩn.

Bất quá, Hứa Thiên không nói, không có nghĩa là Hứa Thái Nguyệt không nói. Tương quan đạo đức luân lý vấn đề, Tiểu Nguyệt pretty girl từ trước đến nay là áp dụng bỏ qua thái độ. Vạch trần người khác tư ẩn bí mật, thậm chí là Hứa Thái Nguyệt cá nhân yêu thích.

Hứa Thái Nguyệt chạy đến Chu Vân bên cạnh mắt Mimi mà bật cười, như có cái gì chuyện đùa nhí, đoán chừng lại nghe lén đến mới lạ : tươi sột bí mật: "Tiểu Vân muốn biết, hỏi ta ah ~."

Hứa Thái Nguyệt thần kinh vận động không tệ, những năm qua tham gia trường học vận hội cũng có thể liên tiếp cầm cái thứ nhất, chạy trốn trên đường

nói nói thì phi cũng không thấy mệt nhọc, có được "Trộm tâm" bản lĩnh nàng, chỉ sợ sớm đã biết được trong đó bí mật.

"Là của ta dĩ năng." Cùng hẳn lại để cho người vạch trần, Duy Lệ Ti còn không bằng chính mình bàn giao nhảu: "Ta có thể tại trong phạm vi nhất định, lựa chọn tính giảm bớt hoặc kèm theo trọng lực."

Duy Lệ Ti dĩ năng có quan hệ lực hút, thuộc về tự nhiên thuộc tính, đại địa hệ. Hiện giai đoạn có thể ở bán kính 20m nội, kèm theo hoặc giảm miễn gấp ba tả hữu trọng lực, đối tượng lưỡng đến ba người. Lực hút chênh lệch càng lớn, thi triển đối tượng càng nhiều, tiêu hao tinh thần thể lực liền càng nhanh kịch.

Duy Lệ Ti sớm theo "Tĩnh Không" tinh báo biết được, Hứa Thiên Tiên Thiên "Vận động vô năng" cho nên lợi dụng dĩ năng thay nàng giảm bớt gánh nặng, khiến cho có thể như thường nhân giống như chạy vội. Nếu không tiêu nha đầu sao có thể chạy trốn như thể sung sướng.

Không hy vọng chủ đề tiếp tục tại trên người mình đảo quanh, Duy Lệ Ti không khỏi nhìn về phía Chu Vân trong ngực Ninh Vũ Di: "Tham mưu làm sao vậy? Vừa rồi vẫn hôn mê, trên quần áo còn có vết máu, sẽ không phải bị thương a..."

Duy Lệ Ti như vậy nhắc tới, đoàn người lập tức càng làm ánh mắt chuyển dời đến Chu Vân trên người. Thằng này ôm mỹ nữ vuốt ve rất thoải mái ah.

Chu Vân ôn ôn thân thể, hai tay lấy, nhờ nắm Ninh Vũ Di, tận lực không cho nàng đã bị chạy trốn xóc nảy: "Nàng giống như phục thuốc ngủ, bất quá không có trở ngại, trên quần áo vết máu là của ta."

"Tiểu Vân (ngươi \ Vân ca) bị thương?" Hứa Thiên, Duy Lệ Ti, Diệp Văn không hẹn mà cùng hướng Chu Vân quan tâm nói, chỉ có Hứa Thái Nguyệt ôm xem cuộc vui địa tâm thái mỉm cười không nói.

Tiểu Nguyệt muội tử đã sớm thông qua giám sát và điều khiển khí, biết được Chu Vân cùng Ninh Vũ Di trong phòng phát sinh mập mờ hành vi, điểm một chút vết máu là được hai người 'Luong lương' lúc kết quả. Ân... Giải thích như vậy giống như có chút cái kia cái gì...

"Ta không sao! Chà phá điểm da mà thôi, vì an toàn của các ngươi, đừng nói đồ máu, cho dù liều mất tánh mạng cũng sẽ không tiếc!"

Chu Vân thần sắc hùng hồn, một bộ cam nguyện vì nhân dân ném đầu lâu rơi vãi nhiệt huyết bộ dáng. Mà ngay cả vốn là đối với hẳn không quá cảm mạo mà Duy Lệ Ti, cũng bị con chó kia huyết nhiệt tình phù lên, đối với Chu Vân đã có thoáng đổi mới.

"Đa là bị mỹ nữ cái miệng nhỏ nhắn cắn nát sao?" Hứa Thái Nguyệt một gáo nước lạnh đập chết Chu Vân đầy ngập nhiệt tình, cả kinh hấn lưng (vác) Lạnh Tầm mát.

Thiếu niên âm thầm hối hận chính mình sơ ý chủ quan, vậy mà quên bên người có thể năng thấu thị tâm linh rắn rết mỹ nữ. Lặng lẽ mất liếc thần sắc khoan thai Hứa Thái Nguyệt, trong nội tâm không ngừng cầu nguyện, đại tiểu thư cũng đừng đánh vỡ bình dấm chua, hẳn có thể bồi không dậy nổi nha.

Hì vọng Tiểu Nguyệt mỹ nữ chó cho mình phá, Chu Vân tranh thủ thời gian nịnh nọt ton hót tựa như nói ra: "Ah! Thái Nguyệt, ngày mai cho ngươi mang bữa sáng được không nào?"

"Ta rất từ bi đâu rồi, ngày mai nhớ rõ ờ. Bằng không thì... Ha ha..."

Bằng không thì như thế nào, mặc dù Hứa Thái Nguyệt không nói, Chu Vân cũng minh bạch, đắc tội người của nàng cho tới bây giờ không có kết cục tốt, thực tế cuối cùng nhẹ giọng vui cười, càng làm cho Chu Vân cảm thấy lỗ chân lông về sợ hãi. Có câu nói gọi đàm tiêu tả tả tan thành mây khói, tiêu nha đầu thì có bực này thuộc tính.

Trò chuyện trò chuyện, mấy người rốt cục chạy ra khỏi du thuyền đến bến cảng, bất quá sự tình cũng không có vì vậy mà hoàn tất.

Duy Lệ Ti phát giác được một tia không ổn, tranh thủ thời gian phân phó mọi người đề cao cảnh giác: "Coi chừng, có người đến!"

Ba ba ba BA~... Một chuỗi tiếng vỗ tay, Lục Nghiêm tiện tay gỡ xuống màu đen kính râm, kẹp ở cổ áo bên cạnh, mang theo một chuyến hắc y bảo tiêu theo tứ phía vây đến: "Vốn tưởng rằng đủ cẩn thận rồi, kết quả vẫn bị phát hiện. Nha, không sao cả á..., chỉ có năm người mà thôi."

"Ah á..., có mai phục..." Hứa Thiên đau đầu nhìn qua trước mặt trên dưới một trăm tên bảo tiêu, theo bọn hắn thể đứng đó có thể thấy được, những người này cũng không phải là bình thường lưu manh cùng bảo an, mà là trải qua huấn luyện chuyên nghiệp tay chân. Nếu như tăng thêm sau lưng truy binh, tứ diện Sở ca (bốn bề thọ địch), tình thế tương đương bất lợi.

Xem ra du thuyền thượng có thể thông suốt, toàn bộ bởi vì địch nhân đem phục binh gác tại bến cảng. Dưới ban ngày ban mặt xuất hiện nhiều như vậy đại hán áo đen, chẳng lẽ không có người phát giác? Hay (vẫn) là nói bọn hắn đã đem bến cảng phong tỏa...

Chu Vân đem Ninh Vũ Di giao cho Diệp Văn, cùng Duy Lệ Ti một trước một sau đem Hứa Thiên mấy người hộ vệ ở bên trong. Lập tức rậm rạp chẳng chịt địch nhân vây ra, thiếu niên mặt mũi tràn đầy khuôn mặt u sầu nói ra: "Cái kia... Ta thấy thế nào đều là chỉ còn đường chết... Các ngươi nói hiện tại theo chân bọn họ xin lỗi còn kịp sao?"

"Ngươi coi như nam nhân sao?" Duy Lệ Ti nghiêng nghiêng quét Chu Vân liếc: "Xuất ra điểm khí phách ra, thà làm chết trận quỷ, không làm vong quốc nô, đây là thân là một gã Chiến Sĩ kiều ngạo."

Duy Lệ Ti mà nói thiếu chút nữa lại để cho Chu Vân hôn mê, tình huống bây giờ bề ngoài giống như còn không có nghiêm trọng đến quốc gia tồn vong

trình độ. Huống hồ hần chỉ là chỉ đùa một chút mà thôi, nha đầu không cần phải nói hần không phải nam nhân a.

Chu Vân tuy nhiên nghĩ đến, lại không có phản bác Duy Lệ Ti, thân thể đi phía trước xê dịch, cẩn thận từng li từng tí đem Hứa Thiên mấy người hộ tại sau lưng. Trước mắt nữ nữ đám bọn chúng an toàn vì cao nhất nhiệm vụ, không thể để cho các nàng đã bị một điểm tổn thương.

Hứa Thiên gặp Chu Vân động thân thủ hộ, trong nội tâm khoan thai cảm thấy một tia điềm mật, ngọt ngào, thiếu niên tại trong lúc nguy cấp còn có thể vì nàng suy nghĩ, cái này so cái gì thế non hẹn biển đều có tác dụng: "Yên tâm, chúng ta không có việc gì, chỉ cần lui giữ rào chắn bên cạnh kiên trì một hồi là tốt rồi. Thật sự không được, mọi người cùng nhau nhảy xuống biển a!"

"Nhảy... Nhảy xuống biển..." Chu Vân đầu óc có chút chuyển không đến, đầu tiên vì cái gì thủ vững một hồi sẽ không có việc gì? Chẳng lẽ qua trận có cảnh sát thúc thúc cứu người? Về phần nhảy xuống biển, Hứa Thiên ngay cả trên lục địa đều đi không tốt, càng đừng đề cập bơi lội.

Mặt khác, Thái Nguyệt giống như cũng là vệt lên cạn, ít nhất ba năm trước đây nha đầu tại bể bơi là được trầm xuống không dậy nổi. Nếu như không phải hần kịp thời dập tắt lửa, hậu quả đem không thể lường được. Vô cùng tự tin cũng không phải kiện chuyện tốt, lúc trước Hứa Thái Nguyệt tự quá mức tin tưởng năng lực của mình, cho rằng không cần học tập cũng sẽ (biết) bơi lội, kết quả PHỐC đông một tiếng nhảy vào trong nước... Vờ ngó ngẩn rồi.

"Nhảy xuống biển sao? Không có vấn đề. Ta đối với bơi lội có tương đương tự tin, tựa như ba năm trước đây đồng dạng..." Hứa Thái Nguyệt tiện tay treu chọc đem mái tóc, tràn đầy tự tin ngữ khí làm cho không người nào có thể nghi vấn, chỉ có tình huống tình huống Chu Vân đầu đầu không thôi.

Ba năm trước đây ah... Chẳng phải ám chỉ hần chuẩn bị tùy thời cứu người sao?

"Ta lo lắng nhất người tự là người!" Chu Vân hung hăng đem Hứa Thái Nguyệt phết đến Diệp Văn bên người: "Coi được nàng, nha đầu kia là vệt lên cạn."

Đã có 'Lo lắng nhất' ba chữ, Hứa Thái Nguyệt tâm tình trở nên đặc biệt nóng ráo sáng sủa, cũng không so đo Chu Vân phết tội của nàng qua, ngoan ngoan dừng lại ở Diệp Văn bên cạnh. Kỳ thật Hứa Thái Nguyệt từ trước đến nay rất tốt nói chuyện, chỉ cần Chu Vân đối với nàng tốt đi một chút.

Lục Nghiêm một mực ở bên lẳng lẳng đang trông xem thế nào, không có vội vã động thủ, đây không phải bởi vì hần nhân từ, cho dù Chu Vân thời gian nghỉ ngơi. Mà là Nạp Tư mấy người chưa đuổi tới, chỉ có một mình hần, không tốt lỡ mồm làm việc.

Bạn đang đọc truyện *Mỹ nữ lai tập Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 101: Toàn diện khai chiến

Lục Nghiêm đợi tất cả nhân mã tập hợp về sau, mới hướng Chu Vân mở miệng hỏi: "Các người đều thương lượng xong chưa? Là đầu hàng, hay là muốn chúng ta động thủ?"

"Ha ha, người cứ nói đi?" Hứa Thiên ôm mỉm cười đứng dậy, tuy nhiên đối mặt vượt qua bản thân gấp 10 lần địch nhân, nhưng nàng không có chút nào sợ hãi.

"Kéo dài thời gian sao? Đã không thành thật một chút đầu hàng, tự đừng trách chúng ta không khách khí..." Lục Nghiêm không muốn trì hoãn quá lâu, trực tiếp khoát tay áo, lại để cho bảo tiêu chậm rãi vây lên đi.

Những... này hắc y bảo tiêu thật sự lại để cho người đau đầu, nếu như bọn hần một loạt trên xuống, Duy Lệ Ti còn có thể từ đó gây ra hỗn loạn, khiến cho luồng cuồng tay chân ngổ thương đồng bạn. Nhưng mà bọn hần lại đầu vào đẩy chậm rãi tới gần, cái này gọi là nàng rất cảm thấy áp lực, không biết như thế nào ra tay.

Duy Lệ Ti gương mặt lạnh lẽo nghiêm chỉnh huấn luyện bảo tiêu, hai tay nhanh chóng còi bỏ dấn tại bên hông khóa sát. Đó là nàng tùy thân vũ khí, một đầu dài ước năm mét, che kín tiểu gai ngược ngân liếm [dây xích], đầu treo chùy hình sợi dây chuyền, có lợi cho tiến hành công kích.

Lúc này, Chu Vân cuối cùng minh bạch Duy Lệ Ti tại sao phải tại Hạ Thiên, còn ăn mặc một đầu dài trường màu đen hoa vảy. Nguyên lai vây quanh ở mép vảy ngân sắc cũng không phải là trang trí, mà là che dấu tại vảy đen bên trong đích đoạt mệnh vũ khí.

"Tiểu Duy, người bắt kẻ ta, trước cho tiểu Vân gia trị dị năng, các người liên thủ chống cự mới có thể kéo dài một hồi." Hứa Thiên ý là lại để cho Duy Lệ Ti đem thêm tại trên người nàng "Trọng lực giảm miễn" gia trị đến Chu Vân trên người, như vậy có thể đề cao thật lớn Chu Vân năng lực chiến đấu. Đối mặt trước mắt trùng trùng điệp điệp vây quanh, Hứa Thiên cho rằng tăng lên chiến lực, mới được là trước mắt là tối trọng yếu nhất khâu. Về phần bản thân nàng, hay (vẫn) là các loại trốn chết lúc, lại lại để cho Duy Lệ Ti hỗ trợ.

Chu Vân dưới chân một đạo khe hở hiện lên, đột nhiên cảm giác được cử chỉ gian(ở giữa) nhẹ như lông hồng, tựa như vừa mới tháo xuống trọng đốn cự thạch, đoán chừng cần được đều không có sáng khoái như vậy.

"Cảm giác này... Ha ha! Bọn hán chết chắc rồi! Ta muốn đem đám hỗn đản này toàn bộ diệt!"

Chu Vân hưng phấn quơ quơ quyền, nếu như có thể một mực duy trì hiện trạng, hẳn có nắm chắc đem trước mắt hắc y bảo tiêu, toàn bộ đánh thành đầu heo. Mặc dù chỉ là một bên tình nguyện...

Duy Lệ Ti nhìn thấy cảnh này, khóe miệng có chút nhếch lên, lộ ra một vòng lạnh lùng vui vẻ. Trong tay dây xích giống như quạt giống như vù vù vòng qua vòng lại, trong nội tâm dấy lên nồng đậm chiến ý, hừ lạnh một tiếng liền đối với Chu Vân nói ra: "Biến thái khóa thân nam, ngươi so với ta trong tương tượng muốn hung hăng can quấy, một hồi kéo chân sau, Nhưng đừng hy vọng ta ra tay cứu ngươi."

"Ngươi nha nói ai biến thái!" Chu Vân hưng hăng trừng khời hai mắt, lúc trước hẳn làm sao lại không có phát giác, thiếu nữ tóc vàng mắng khời người đến, một điểm tình cảm cũng không lưu.

"Nếu muốn người không biết, trừ phi mình đừng làm, ngươi cái này bức cách ăn mặc tự là thiết sự thật."

Duy Lệ Ti tình diệu đích thoại ngữ, lập tức gọi Chu Vân á khẩu không trả lời được, cuối cùng then quá hoá giận quát: "Ngươi... Chết tiệt tóc vàng nữ, đừng tưởng rằng hiểu được hai câu Hoa ngữ, có thể khinh người quá đáng! Đại gia từ tục tĩu nói trước, một hồi gặp được nguy hiểm, Nhưng đừng có dùng Help cầu cứu, lão tử nghe không hiểu!"

"Hừ! Ta là Hoa Hạ người, đương nhiên hiểu Hoa ngữ. Đừng nói ta không có nhắc nhở ngươi, dù cho nghe hiểu ngươi hô cứu mạng, bản cô nương cũng không rảnh phản ứng!" Duy Lệ Ti nhìn cũng không nhìn Chu Vân, hai con ngươi lóng lánh lấy tí ti hàn quang, thẳng tắp hướng phía trước địch nhân đi đến, trong tay dây xích vòng qua vòng lại tốc độ cũng càng lúc càng nhanh, phảng phất tại hướng địch nhân tuyên chiến.

"Rất tốt, lời này ta thích, nếu là Hoa Hạ người, cũng đừng ném Hoa Hạ người mặt. Lại để cho bọn hán minh bạch, nhiệt tình của chúng ta cũng không có nghĩa là dễ khi dễ." Chu Vân tán dương giống như gật đầu, sau đó hưng hăng néo néo quyền cốt, phát ra một hồi rồi cách tiếng vang: "Niết ngươi cái bát cháo! Các loại tiêu diệt bọn này tạp chủng, ta quay đầu lại tìm ngươi cuộc hẹn!"

Chu Vân hai bước vọt tới trước, cao cao nhảy lên, trực tiếp do Duy Lệ Ti trên không bay lên mà qua. Giảm bớt gấp ba trọng lực, gián tiếp thúc đẩy thiếu niên thực lực tăng nhiều, nhảy lên sẽ mặc con thoi 5~6 mét, thẳng gọi địch ta song phương trợn mắt há hốc mồm.

Chu Vân cái sau vượt cái trước, trong nháy mắt xuyên đã đến Duy Lệ Ti trước người, trên bầu trời hưng hăng một cái đá nghiêng, đem chính phía trước Đại Hán đá văng. Phát hiện thiếu niên bay lên không xâm nhập, khá gần bốn gã Đại Hán, quay người liền hướng hán công tới, theo bốn cái bất đồng phương hướng tập kích thiếu niên. Bởi vì Chu Vân vừa mới đạt được giảm bớt trọng lực, đối với độ mạnh yếu nắm chắc vẫn chưa ổn định, hơi không lưu ý sẽ không vào địch nhân lớp lớp vòng vây, hiện tại trước sau bị ngăn trở, thật làm cho người đau đầu không thôi...

Diệp Văn nhìn Chu Vân sau lưng thụ địch, thoáng chốc sợ tới mức kinh tâm táng đờm, vừa định mở miệng nhắc nhở, đã thấy một đạo Ngân Quang hư không lập loè...

Nương theo hai tiếng kêu thảm thiết, tập kích Chu Vân hai gã Đại Hán ngã nhưng ngã xuống đất. Duy Lệ Ti thu hồi dây xích, theo sát phía sau bắt ôn bất hòa nói: "Ta không thích mềm yếu nam nhân, muốn cùng ta cuộc hẹn, chờ ngươi thắng nói sau!"

Thiếu nữ tóc vàng trong tay ngân liễm [dây xích], tựa như một đầu linh động mà trường tiên, đem sở hữu tất cả cường ép đột phá địch nhân hết thảy đảm bị thương trượt chân.

"Ta cùng với ngươi đánh cuộc!" Chu Vân tại phía trước cao giọng quát, đồng thời một cái trọng quyền đem trước mắt bảo tiêu [kích choáng]: "Xem ai đánh bại nhiều người, ta thắng, cùng ta cuộc hẹn, như thế nào?"

Thiếu niên tính chết, đánh nhau lúc vẫn không quên tán gái. Cũng không sợ Thái Nguyệt pretty girl bộc phát...

"Bằng ngươi... ?" Duy Lệ Ti khinh thường mà rất khinh bỉ Chu Vân liếc, trong tay ngân liễm [dây xích] hàn quang lóe lên, lập tức đem bốn gã bảo tiêu đuổi quần lên.

Như là thị uy giống như, Duy Lệ Ti đem có chứa gai ngược dây xích đột nhiên một kéo, huyết nhục bay tứ tung kêu rên không ngớt, dễ dàng lại dọn dẹp bốn gã địch nhân. So về Chu Vân quyền cước cộng lại, thật sự cường hãn quá nhiều...

Chóng mặt... Cô nàng này quá tàn nhẫn đi. Chu Vân âm thầm quan sát, nếu như ngân liễm [dây xích] hướng cổ về một cái, cái kia còn không đi đòi nhà ma? Nhưng hận chính mình không có binh khí, nếu là đến căn cây gậy, cũng không trở thành bị người xem nhẹ.

"Ah lạp ~ nhìn hai người bọn họ rất hợp phách nha." Hứa Thiên vuốt ve thật dài mái tóc, hai mắt giống như Nguyệt Nhi cong cong, để đó không dùng mà ở một bên đang trông xem thế nào, tâm tình nhìn như phi thường không tệ. Đại khái là hai tỷ muội nguyên nhân, Hứa Thiên cùng Hứa Thái Nguyệt mỉm cười lúc, hai mắt tổng hội như nguyệt nha bản động lòng người, đồng thời còn có chút tư (tí tí) âm mưu ý tứ hàm xúc.

"Cái này... Cái này... Đến tốt cùng..." Diệp Văn nhìn xem Chu Vân cùng Duy Lệ Ti đại sát tứ phương, chỉ (cái) cảm giác mình thân như là ở vào một cái không muốn người biết thế giới.

Trước mắt cảnh tượng hoàn toàn phá vỡ Diệp Văn đối với sinh hoạt lý giải. Như là trong phim ảnh võ lâm cao thủ, nhẹ như Hồng Nhạn nhanh như thiểm điện, trong nháy mắt gian(ở giữa) xác chết khắp nơi. Nhất là Duy Lệ Ti, ra tay không chút do dự, ngân liệm [dây xích] mỗi qua một chỗ thì có mấy người ngã xuống...

"Chậm rãi tựa thói quen đầu rồi, thiếu niên..." Hứa Thái Nguyệt khó được lương tâm phát hiện, an ủi Diệp Văn một bả. Diệp Văn dù sao cũng là Chu Vân tiểu đệ, thoáng chiếu cố thoáng một phát cũng là chuyện đương nhiên.

Lục Nghiêm dờ dẫm nhìn xem đối phương nhân viên liên tiếp ngã xuống, bộ mặt lại không có lộ ra bất cứ tia cảm tình nào sắc thái, coi như kêu thảm thiết không phải người, mà là một đám mặc người chém giết dê bò.

"Này, nên động thủ a, gọi bọn hắn chịu chết cũng không phải biện pháp." Nạp Tư không có như vậy vô tình, hắn mặc dù biết Lục Nghiêm có ý tiêu hao Chu Vân hai người thể lực, cùng với quan sát đối phương dị năng. Nhưng trơ mắt nhìn xem bộ hạ hi sinh, không khỏi quá vô nhân đạo. Nói sau, nhân viên tổn thất nhiều hơn, quay trở lại tổ chức phục mệnh cũng không nên bàn giao:nhấn nhủ.

Lục Nghiêm nhỏ không thể thấy nhẹ gật đầu, sau đó ánh mắt rơi vào Chu Vân trên người: "Các người đi đối phó nữ nhân kia, cẩn thận một chút..."

Trong ba người chỉ có hắn tại du thuyền thượng cùng Chu Vân đã giao thủ, cái gọi là biết mình biết người trăm trận trăm thắng, do Lục Nghiêm giao đấu Chu Vân chính thích hợp bất quá.

"Cát... Lại muốn cùng nữ nhân động thủ, có làm hay không..." Vóc dáng nhỏ Kiệt Mễ Nhĩ phát câu bức tức, khiêng cặp da yên lặng hướng Duy Lệ Ti đi đến. Chỉ thấy hắn tay phải nhẹ nhàng bên ngoài trở mình, hơn mười đem lông lánh hàn quang sắc bén lưỡi dao, lập tức xuất hiện tại lòng bàn tay.

Bạn đang đọc truyện *Mỹ nữ lai tập Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 102: Phụng Hoàng huy chương

Lại nói, đồng dạng cảm thấy phiền muộn người, còn có Nạp Tư. Lại để cho hắn cái này thân cao tám thước đàn ông, cùng Kiệt Nhĩ mễ (m) liên thủ khi dễ một cô thiếu nữ, truyền sắp xuất hiện đi cũng không sợ bị người chê cười.

Bất quá, Duy Lệ Ti tuy nhiên là thiếu nữ, nhưng thực lực lại không nên xem nhẹ, vì bảo hiểm để đạt được mục đích, Nạp Tư quyết định thu hồi đại nam nhân chủ nghĩa, mặt mũi cùng tánh mạng, hắn quyết đoán lựa chọn thứ hai. Xã hội không giả tại để xướng nam nữ ngang hàng sao? Trực tiếp đem nữ nhân đem làm nam nhân xem chẳng phải được sao.

Nạp Tư nghĩ cách muốn cho Chu Vân biết được, cam đoan lập tức tìm căn cớ gõ bạo hắn cây hoa cúc (~!~). Lại để cho hắn trước mình bạch nam nhân bị trở thành nữ nhân hậu quả có nhiều bị kịch...

Thê lương kêu thảm thiết không ngừng, màu trắng bạc hào quang lờ lờ, một đầu dài cây roi tại Duy Lệ Ti trong tay rồng bay phụng múa, ngân liệm [dây xích] những nơi đi qua sẽ gặp nhắc lên một hồi gió tanh. Nhưng mà, càng làm cho mọi người khiếp sợ chính là, từ đầu đến cuối cùng Duy Lệ Ti đều không có hoạt động nửa bước, chỉ dựa vào hai tay liên đem vây công tiến lên địch nhân đều bức lui. Có được phần này thực lực, cũng khó trách nàng cùng Chu Vân nói chuyện, hội (sẽ) sinh ra khinh miệt chỉ tâm.

Lẳng lẳng quan sát tình hình chiến đấu Hứa Thiên, kiến thức đến Duy Lệ Ti kinh tặc thân thủ về sau, không khỏi phát ra một tiếng cảm thán: "Không hổ là nhân vật mới bảng thứ hai, 'Phụng Hoàng văn chương' . Dùng địch nhân máu tươi bên Phụng hoàng văn, quả nhiên danh bất hư truyền."

Ngay tại Hứa Thiên gật đầu bình luận thời điểm, Duy Lệ Ti lông mi hơi nhú, một tia nguy cảm (giác) đánh úp lại.

Trong hư không xẹt qua một đạo hư thanh âm, vốn là dự định bắt động Duy Lệ Ti, đột nhiên sau này nhảy lên. Theo C-K-Í-T...T...T lập vừa vang lên, vài miếng sắc bén lưỡi dao, vậy mà xé rách nàng màu đen váy dài, trực tiếp cắm vào mặt đất.

Váy bị vạch phá, Duy Lệ Ti trắng trắng mềm mềm hai chân triển lộ, nghe tiếng quay đầu Chu Vân, suýt nữa lại song lỗ phún huyết. Bất quá, không đợi thiếu niên thường thức xuân quang, không hiểu phong tình Lục Nghiêm đã xuất hiện ở trước mặt hắn.

Đại tướng rốt cục gặt hái, Chu Vân tranh thủ thời gian đánh khởi hoàn toàn tinh thần...

"Rốt cục động thủ..." Hứa Thiên hơi có lo lắng nhìn ra xa bảo vệ chặt phòng tuyến hai người.

Chu Vân thực lực vẫn chưa ổn định, lại là lần đầu tham dự kích đấu, có thể như hiện tại cố thủ tiền tuyến, đã xem như phi thường xuất sắc. Kế tiếp thiếu

niên phải đối mặt một gã không thua gì Duy Lệ Ti dị năng cao thủ, hẳn có thể kiên trì ở sao? Hứa Thiên để tay lên ngực tự hỏi, mà ngay cả bản thân nàng cũng không coi trọng Chu Vân. Nhưng là, hiện tại ngoại trừ tín nhiệm, nàng tựa hồ không còn lựa chọn nào khác.

Ngay tại Hứa Thiên suy nghĩ gian(ở giữa), Duy Lệ Ti tình cảnh đã cấp cấp nguy cơ, một bên lợi dụng ngân liệm [dây xích] phòng ngự không trung lưỡi dao, một bên rung thân né tránh Nạp Tư cận thân công kích.

Thiếu nữ tóc vàng thực lực tuy nhiên không kém, nhưng đúng là vẫn còn tuổi trẻ, đồng thời ứng phó hai gã dị năng giả cùng với vô số bảo tiêu, hiển nhiên có chút lực bất tòng tâm. Căn cứ Hứa Thiên quan sát, như vậy bất lợi tình hình chiến đấu nếu là duy trì xuống dưới, đoán chừng không được bao lâu, Duy Lệ Ti cũng sẽ bị địch nhân chế ngự đồng phục.

Kiệt Mễ Nhĩ[Cemil] đánh xa, Nạp Tư cận chiến, cả hai kết hợp khiến cho Duy Lệ Ti đối công làm thủ. Nếu như bọn hắn không phải có chỗ kiêng kỵ, sợ hãi Hứa Thái Nguyệt đột nhiên xuất hiện tinh thần công kích, không cách nào toàn lực tiến công. Duy Lệ Ti đại khái sớm đã thất thủ phòng tuyến, biến thành chiến bại tù binh.

"Đại địa lĩnh vực!" Duy Lệ Ti bị buộc nhập tuyệt cảnh, không thể không thi triển tuyệt kỹ, vốn là tấn công mạnh bên trong đích Nạp Tư một cái đình trệ, như bị cái gì vật nặng áp đảo, một gối đột nhiên quỳ trên mặt đất. Mà Kiệt Mễ Nhĩ[Cemil] ném tập (kích) lưỡi dao, cũng mất đi chính xác, cả người xuống trầm xuống, không hiểu té ngã trên đất.

"FU. CK! Chuyện gì xảy ra..." Kiệt Mễ Nhĩ[Cemil] gian khổ mà do trên mặt đất đứng lên, cảm giác thân thể tựa như bao phủ ở trong nước, mỗi một cái động tác đều phi thường cố hết sức.

"Còn phải hỏi ấy ư, nhất định là nữ nhân kia giờ trò. Lúc này có thể buồn bán lời..." Nạp Tư tuy nhiên thân phụ trọng áp, nhưng lại mặt mũi tràn đầy hưng phấn.

Duy Lệ Ti chu cái miệng nhỏ hẹp lại, vù vù thờ hào hển, ghé mắt chăm chăm vào chậm rãi khởi động thân thể Nạp Tư, trong nội tâm ần ần cảm thấy không ổn. Thiếu nữ tóc vàng đã đem hết toàn lực, thi triển phạm vi dị năng, bỏ nàng cùng Chu Vân giảm miễn gấp ba trọng lực, phàm là bản thân bán kính mười lăm mét địch nhân, đều muốn tăng thêm gấp ba trọng lực.

Tại phụ tải sử dụng dị năng dưới tình huống, nếu như địch nhân còn có thể bình thường tiến công, nàng kia tuyệt đối không có khả năng thủ vững xuống dưới. Một khi phòng tuyến công phá, sau lưng đồng bạn sẽ phi thường nguy hiểm..

Nạp Tư hét lớn một tiếng, toàn thân xương cốt lấy mất thường đủ để phát giác tốc độ cổ lầy. Siết chặt ở trước ngực đồ vét cúc áo, cũng bởi vì chịu không được bành trướng, bành bành mà bắn ra đi ra ngoài. Trong nháy mắt hoàn hảo quần áo và trang sức, bị Nạp Tư không ngừng trương đại thân hình căng nứt.

Xương cốt cường hóa, {hệ sức mạnh} dị năng, Nạp Tư năng lực, cùng Lục Nghiêm dị năng đồng nhất thuộc tính, đều là cơ năng cường hóa.

Bất quá, Lục Nghiêm cường hóa chính là phản xạ thần kinh, mà Nạp Tư cường hóa chính là cơ bắp cùng cốt cách. Tại có đủ cứng như sắt thép lực phòng ngự đồng thời, cũng có được tương đương lực lượng kinh người. Bởi vậy Duy Lệ Ti thêm tại trên người hẳn gấp ba trọng lực, cơ hồ có thể không cần tính. Năng lực tương khác, cũng khó trách Nạp Tư hội (sẽ) về mặt hưng phấn.

Nạp Tư hét lớn qua đi, tựa như một đầu lấy ra khỏi lồng hấp mãnh thú, bằng tốc độ kinh người hướng Duy Lệ Ti phóng đi. Phát giác không ổn Chu Vân, không khỏi hô to đau đầu: "Bán bánh ngọt đấy! Lúc này thời điểm phát. Xuân rất tốt chơi à."

"Người hay (vẫn) là trước chiếu cố chính mình a." Lục Nghiêm chưa cho Chu Vân thở dốc cơ hội, nhanh chóng nhanh hơn tiến công tiết tấu.

Tại Duy Lệ Ti dị năng dưới sự trợ giúp, Chu Vân miễn cưỡng có thể cùng Lục Nghiêm bắt phân thắng bại. Thắng này chẳng những thân thủ nhanh nhẹn, tựa hồ còn luyện qua (tập võ) cổ võ thuật, công kích thập phần nối liền, rất có tiết tấu. Chu Vân thường thường chứng kiến hắn ra chiêu, cũng không hiểu được như thế nào đón đỡ, hoàn toàn bị đối phương đề nặng đánh.

Gặp phải khí thế hung hung Nạp Tư, Duy Lệ Ti tranh thủ thời gian hít và một hơi, cắn chặt răng cây roi ra ngân liệm [dây xích], màu bạc dây xích xẹt qua hư không, hình thành một đạo hình cung nhắm Nạp Tư rút đi. Nhưng mà, lần nào cũng đúng lợi khí, cũng tại Nạp Tư trước mặt đã mất đi tác dụng.

Ngân liệm [dây xích] phi đến, Nạp Tư hoàn toàn không có để ý, trực tiếp thò tay bắt lấy dây xích. Xương cốt cường hóa về sau, ngân liệm [dây xích] công kích căn bản không cách nào vạch phá da thịt của hắn, càng đừng đề cập lại để cho hắn trọng thương.

"Cuối cùng bắt được..." Nạp Tư nhếch miệng nở nụ cười, sau đó quán quanh ngân liệm [dây xích] tay trái đột nhiên một kéo.

"Ah... !" Thiếu nữ kiểu mình, Duy Lệ Ti nắm chặt dây xích một chỗ khác, khoảng cách mất đi trọng tâm, cả người nương theo ngân liệm [dây xích] hướng phía trước ngã đi.

"Tiểu Duyệt!" Hứa Thiên mất thấy Duy Lệ Ti lâm vào nguy cơ, lập tức nhin không được kinh hô lên.

Lúc này, Nạp Tư cũng chuẩn bị sẵn sàng, không có chút nào thương hương tiếc ngọc chi tình. Nhìn xem càng ngày càng gần Duy Lệ Ti, nắm chặt nắm tay phải lạng chờ lạt thủ tội hoa.

Sau khi nghe được phương truyền đến kêu sợ hãi, Chu Vân không cách nào không để ý. Quay đầu nhìn ra xa, chỉ thấy thiếu nữ tóc vàng bị ngân liệm [dây xích] xoa lấy, mà phía trước đang có một gã cơ bắp bành trướng cự hán, giơ lên cao nắm tay phải chờ đón đánh. Cái này nắm đấm muốn đánh vào

Duy Lệ Ti trên người, nàng cái kia mạng nhỏ phải chăng có thể giữ lại đã thành vấn đề.

Duy Lệ Ti màu vàng tóc dài Nghịch Phong giờ lên, đẹp như tơ lụa Lệ Như gấm mảnh vải, nửa che nửa đầy mỹ dung tư thế oai hùng lóng lánh, Chu Vân có thể rõ ràng chứng kiến, nàng cái kia tích bạch trên mặt, lông mày và lông mi có chút nhăn lại, hai cái đồng tử để lộ ra một tia kiên quyết. Chính như nàng theo như lời, thân là một gã Chiến Sĩ, nên có chính mình kiêu ngạo, dù cho gặp phải hiểm cảnh, y nguyên không hề khiếp đảm.

Lập tức mỹ nữ sắp hương tiêu ngọc tổn, Chu Vân trong nội tâm vẫn cứ sinh ra một cỗ phản nộ, mặc dù mới mới vừa quen Duy Lệ Ti, nhưng bất kể thế nào, nàng đều là đồng bọn của mình. Thực tế thông qua vừa rồi chiến đấu, hai người giúp đỡ cho nhau giúp nhau yểm hộ, mỗi khi có địch nhân từ phía sau đánh lén, Duy Lệ Ti tổng hội trước tiên giúp hấn xử lý.

Ai ~ thắng thần nói, Chu Vân tự hỏi đã ngoài nghĩ cách tất cả đều là nói nhảm. Hấn sở dĩ phản nộ, gần kề bởi vì thiếu nữ tóc vàng là cái mỹ nhân, thử hỏi có vị nào nam nhân nguyện ý chứng kiến giai nhân bị trừ mình ra ngoại trừ nam nhân khi dễ? Cho nên... Tóm lại... Chu Vân hấn...

"Mịa nó! Liều mạng! !" Chu Vân mang theo đầy ngập lửa giận, liều mạng chịu lên Lục Nghiêm một kích, cũng muốn ra sức đá ra một cước.

Bạn đang đọc truyện *Mỹ nữ lai tập Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 103: Chính là muốn buồn nôn người

Chu Vân đột nhiên chuyển biến phong cách chiến đấu, liều chết đá ra một cước, Lục Nghiêm chuẩn bị không kịp, miễn cưỡng giơ hai tay lên đón đỡ. Nhưng mà, thiếu niên phản nộ một cước, lại bộc phát ra vô cùng lực lượng, cái này hoàn toàn vượt qua Lục Nghiêm đoán trước. Há biết dùng tốc độ tăng trưởng Chu Vân, vậy mà sử xuất như trâu giống như khí lực, một cước đem hấn đập bay hơn mười thước xa...

Chu Vân dựa thế bắn ngược, tại đập bay Lục Nghiêm đồng thời, thẳng hướng Nạp Tư chạy đi.

"Song phi tam phi!" Chu Vân dưới tình thế cấp bách, thi triển ra tuyệt kỹ sở trường, hai chân Độc Long Toàn. Chỉ là... Nghe thế âm thanh la lên, ở đây tất cả mọi người sững sốt, bộ mặt biểu lộ cực kỳ quái dị.

Diệp Văn là về mặt hưng phấn, đây chính là lão đại tuyệt kỹ thành danh, bình thường muốn nhìn đều xem không lấy. Mà Hứa Thiên tắc thì thiếu chút nữa tại chỗ ngất đi, ám đạo thâm nghĩ chiêu này danh tự như thế nào còn không có sửa à?

Xuất kỳ bất ý đánh úp, Chu Vân đột nhiên đánh tới, khiến cho Nạp Tư đối ứng không rảnh, tập kích Duy Lệ Ti nắm tay phải khoảng cách cái biến quỹ tích, nhắm Chu Vân Phi chân nghênh khứ. Quyền cước tương giao, Nạp Tư cho rằng dựa vào chính mình dị năng ưu thế, đủ để đem Chu Vân đánh bay. Nhưng mà, không thể tưởng tượng nổi sự tình đã xảy ra...

Lòng bàn chân cùng cổ tay phải chạm vào nhau, chỉ nghe bành một tiếng, hai người giao thoa tầm đó, ầm ầm nhắc lên một hồi vòi rồng. Sau đó Nạp Tư như là đã trúng một kích pháo không khí, cả người bay ngược mà ra.

Kiệt Mễ Nhĩ[Cemil] khó có thể tự tin mà không ngừng vặn vẹo mắt: "Thiệt hay giả! Người nguyên thủy bị đá bay rồi hả? Tiểu tử kia quái vật sao?"

Nạp Tư bị đá bay, Nhưng Chu Vân cũng không tốt đến đâu, ít nhất hấn chân phải đang tại run rẩy, đề không nổi một điểm khí lực. Nếu không là chết sĩ diện, gượng chống trang khốc, Chu Vân sớm gục xuống.

Gió nhẹ thổi lật phát lảng phát, Chu Vân nghiêng mặt qua bảng, dùng một cái bé nhất điệu góc độ, lộ ra bờ tự nhận soái (đẹp trai) đến bỏ đi mỉm cười, đối với Duy Lệ Ti nhân nhạ nói ra: "Còn có thể tiếp tục chiến đấu sao? Đơn giản ngã xuống Chiến Sĩ, Nhưng không phải chiến sĩ tốt ờ!"

Không thể không nói, lúc này Chu Vân trang khốc phi thường thành công, mà ngay cả vệt vàng chạy đến xem xét mà Hứa Thiên, cũng theo đó mê thần. Thiếu niên phảng phất có một loại Tiểu Cường khí thế, làm cho người rất cảm thấy an tâm.

Duy Lệ Ti miễn cưỡng khởi động thân thể, khóe miệng ngậm lấy mỉm cười: "Xen vào việc của người khác, ta cũng không ngại nghĩ đến như vậy mảnh mai."

"Vậy sao?" Chu Vân không sao cả nhún vai: "Chỉ cần ngại đừng quên nhớ cùng ta cuộc hẹn là tốt rồi."

"Ta lúc nào đáp ứng ngại rồi." Duy Lệ Ti không hiểu mà hỏi thăm. Nàng nhưng cho tới bây giờ không có cùng nam sinh đi dạo qua phố, cuộc hẹn loại sự tình này nhĩ, mỹ nữ tóc vàng từ đáy lòng kháng cự.

Chu Vân thần sắc kinh ngạc, rất không muốn mặt nói: "Này uy (cho ăn)! Tri ân đồ báo (*có ơn tất báo) là đương nhiên rồi...! Cùng ta cuộc hẹn rất mặt mặt sao?"

"Ngươi đó là ép buộc! Nói sau..." Duy Lệ Ti lạnh lùng xem lấy Chu Vân, chỉ vào ngã vào xa xa Nạp Tư nói: "Dù cho không có ngươi hỗ trợ, ta cũng có biện pháp thu thập hấn."

"Cái kia không có khả năng." Chu Vân một bên lắc đầu, một bên đỉnh đặc nói: "Nếu như không phải ta song phi, ngươi sao có thể giống như bây giờ thoải mái."

"Ai... Ai thoải mái chưa!" Duy Lệ Ti bị Chu Vân buồn nôn rồi, mặt mũi tràn đầy ửng đỏ liền hướng về hấn một trận tức giận mắng: "Ngươi cái ác liệt vô sỉ xấu xa thêm Tam cấp hồn dân! Có loại đem lời lập lại lần nữa! Ta cam đoan ngày này sang năm tựu là ngươi ngày giỗ!"

Mỹ nữ tóc vàng tư thế oai hùng dung mạo, cùng với sắc bén ánh mắt, không khỏi lại để cho Chu Vân hồi tưởng lại lần đầu gặp mặt bị khi phụ sĩ nhục chạt vật tình cảnh. Hôm nay thiếu nữ thua thiệt cho hấn, Chu Vân lập tức dùng tiếng lóng đùa giỡn nói: "Ta sai lầm rồi sao? Ngươi có cần, ta tựu song phi. Chẳng lẽ ngươi thà rằng bị thương, cũng không nên cùng ta song phi?"

"Không... Không biết liên si gia hỏa, ai muốn cùng ngươi song phi!" Duy Lệ Ti khuôn mặt hồng đã đến bên tai, như nàng loại này nghiêm túc bảo thủ, còn có mấy phần thực lực thiếu nữ, nào có người dám tại trước mặt nàng hồ ngôn loạn ngữ.

Duy Lệ Ti hội (sẽ) nổi giận, toàn bộ bởi vì Chu Vân nói chuyện không bị kiểm chế, cứu người tựu cứu người, nói cái gì song phi đây này. Không người hiểu chuyện nghe xong, còn tưởng rằng hai người có cái gì không thể cho ai biết bí mật...

"Ân a... Tiểu Vân đồng học không nghe lời nha." Hứa Thiên mỉm cười sờ lên Chu Vân đầu, dùng bày ra hấn anh dũng đối lấy ban thường: "Thời gian cũng không còn nhiều lắm rồi, tiểu Duy đã không cách nào nữa chiến, ngươi nâng dậy nàng chuẩn bị rút lui khỏi a."

Rút lui khỏi? Không phải là nhảy xuống biển a, vừa nghĩ Chu Vân bên cạnh thò tay đi đỡ Duy Lệ Ti.

"Đừng đụng ta! Tự chính mình có thể lên." Duy Lệ Ti dùng sức vùng vẫy hội (sẽ), cuối cùng vẫn là dùng thất bại chấm dứt. Nàng trên miệng tuy nói không muốn lại để cho Chu Vân đụng, nhưng bởi vì thể lực tiêu hao kịch liệt, khiến cho ngay cả đứng khi lực đều chưa, kết quả vẫn bị Chu Vân vững vàng đỡ lấy.

Bởi vì Chu Vân đột nhiên bộc phát, tạm thời làm cho đối phương hai gã dị năng giả mất đi hành động năng lực. Nhưng mọi người tình thế cũng không có chuyển biến tốt đẹp, trái lại so lúc ban đầu còn muốn ác liệt.

Hứa Thiên nhìn chung hiện trường, duy lệ đã sức cùng lực kiệt, khó có thể tiếp tục chiến đấu. Chu Vân mặt ngoài nhìn như không ngại, kỳ thật cũng không tốt đến đâu. Bằng không thì dùng thiếu niên hung hăng can quấy cá tính, nhất định sẽ vọt tới phía trước ồn ào có bản lĩnh phóng ngựa tới.

Đối phương mất đi hai gã chủ yếu chiến lực, Hứa Thiên cũng không nghĩ ra những biện pháp khác, chẳng lẽ lại thật muốn nhảy xuống biển? Còn là đội đã xem đi... Ung thuận không sai biệt lắm.

Đúng lúc này, hắc y bảo tiêu trung bỗng nhiên truyền đến một hồi bạo động, Chu Vân bọn người tranh thủ thời gian hướng bên cạnh nhìn lại, chỉ thấy bị đập bay Nạp Tư đã chậm rãi đứng lên: "Thật muốn mệnh... Đó là hạng gì quái lực nha."

"FU. CK, ngươi như thế nào còn chưa có chết..." Kiệt Mễ Nhĩ[Cemil] cùng Nạp Tư hợp tác nhiều năm, mình bạch loại trình độ này công kích đối với Nạp Tư mà nói cũng không lo ngại, nếu như không phải dẫn theo cặp da, vừa rồi Kiệt Mễ Nhĩ[Cemil] cũng có thể ra tay ngăn cản Chu Vân nghĩ cách cứu viện.

"Ngươi rất muốn ta chết ư! Còn không mau động thủ bắt người!" Nạp Tư xương cốt cường hóa, để phòng ngự nổi tiếng, lực lượng so sánh lần. Chu Vân một cước kia bị đá rất cho lực, cũng gần kề khiến cho hấn thụ bị thương, đón lấy tái chiến nên không thành vấn đề.

"Đừng có dùng mệnh lệnh ngữ khí nói chuyện với ta, coi chừng ta làm thịt ngươi!" Kiệt Mễ Nhĩ[Cemil] vừa nói vừa hướng Hứa Thiên đi đến, mấy chuỗi chớp động lưu quang lưỡi dao, lại lặng lẽ xuất hiện tại hấn chương trung: "Đầu hàng đi. Ta cũng không khi dễ nữ sinh thú vị."

Kiệt Mễ Nhĩ[Cemil] không có lập tức động thủ, mà là ý đồ chiêu hàng, lòng thích cái đẹp mọi người đều có, Hứa Thiên lớn lên xinh đẹp như vậy, hấn cũng không giống như Nạp Tư giống như nhần tâm thúc hoa.

Hứa Thiên theo Kiệt Mễ Nhĩ[Cemil] trong mắt chứng kiến một tia đi phần thưởng chi sắc, không khỏi nghịch ngợm mà đối với hấn trừng mắt nhìn: "Không bằng thả chúng ta đi như thế nào? Dù sao ngươi không có khi dễ nữ sinh thú vị."

"Cái này..." Kiệt Mễ Nhĩ[Cemil] do dự hội (sẽ), đột nhiên chuyển hướng vừa đứng lên Nạp Tư hỏi: "Này ~ người nguyên thủy. Chúng ta tại sao muốn bắt bọn hấn..."

PHỐC đông một cái lão đảo, Nạp Tư cúi đầu lại phốc té trên mặt đất: "Chết cái rắm hài ngươi phát. Xuân ah! Ngươi làm gì thể không hỏi tại sao mình trường không cao!"

"FU.CK! ! Ta mặc kệ! Chính các ngươi nhìn xem xử lý!" Dứt lời, Kiệt Mễ Nhĩ[Cemil] dẫn theo cặp da tựu vọt đến một bên, thấy Nạp Tư á khẩu không trả lời được. Cái gì cùng cái gì? Chính mình nhìn xem xử lý? Chẳng lẽ tiểu thí hài thực phát. Xuân rồi hả? Có khả năng... Dù sao đối phương chỉ huy xác thực xinh đẹp, mặc dù tại mỹ nữ như mây giới dị năng cũng thập phần hiếm thấy.

Tu luyện dị năng giống như tu chân, chẳng những kéo dài tuổi thọ, còn có thể thanh xuân vĩnh trú, Hứa Thiên càng là trong đó người nổi bật. Kiệt Mễ Nhĩ[Cemil] ám trùng mỹ nhân kẻ cũng không thể tránh được, dù sao cũng là đứa bé chứ sao...

Bạn đang đọc truyện *Mỹ nữ lai tập Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 104: Cứu binh xuất hiện

Hí kịch tính biến hóa, lại để cho mọi người cảm thấy im lặng. Chu Vân thậm chí có chút ít ghen, hần tự đứng tại Hứa Thiên bên người, mỹ nữ vút mị nhãn động tác thu hút vào mắt.

"Chết tiệt thanh xuân phản nghịch kỳ. Được rồi... A Lì, động thủ bắt người." Nạp Tư không hề để ý tới Kiệt Mễ Nhĩ[Cemil], trực tiếp phân phó bộ hạ động thủ bắt người. Căn cứ phán đoán của hần, đoán chừng Chu Vân mấy người đã mệt mỏi bị giày vò, không hề có đủ ngân cân vây công thực lực.

Lui giữ một bên hắc y bảo tiêu, sau khi tiếp nhận mệnh lệnh, lần nữa hướng Hứa Thiên bọn người tới gần. Chu Vân thấy tình thế không ổn, vội vàng đem Duy Lệ Ti giao cho Hứa Thái Nguyệt chiếu cố, dù sao thiếu nữ tóc vàng tại hần trong ngực nhích tới nhích lui, biểu lộ thập phần kháng nghị.

Trước mắt ngoại trừ Chu Vân cùng Diệp Văn còn có lực đánh một trận, còn lại bốn gã mỹ nữ đều khó có khả năng ngăn cản bảo tiêu. Hôm nay Duy Lệ Ti có thể duy trì 'Đại địa linh vực' yên lặng trợ giúp thiếu niên, cũng đã tận hần có khả năng. Nhưng mà Diệp Văn thực lực chưa đủ, chỉ có thể ở lại Hứa Thiên bên người chiếu ứng. Nói cách khác... Có thể bảo hộ mọi người đây, chỉ còn chính mình...

"Tiểu Vân..." Hứa Thiên bỗng nhiên kéo lại Chu Vân thủ đoạn, hai đầu lông mày toát ra một chút lo lắng: "Ngân vạn đừng sinh cường, ta không hy vọng người bị thương."

"Ân." Chu Vân không nói gì, duy chỉ có hướng Hứa Thiên nhàn nhạt cười cười, đón lấy quay người liền hướng hắc y bảo tiêu phóng đi.

Chu Vân ủng hộ đến bây giờ, đã sâu sắc vượt quá Hứa Thiên sở liệu. Nàng thật là lo lắng Chu Vân hội (sẽ) liều lĩnh, liều chết thủ hộ bọn hần. Nếu như thật sự là như vậy, còn không bằng ngoan ngoãn đầu hàng được rồi. Dùng Hứa Thiên khôn khéo, nàng mới không muốn bởi vì nhất thời thắng bại, mà mất đi một cái cam nguyện vì nàng liều mình nam sinh.

Nhưng là, mặc dù như thế, đem làm Chu Vân làm việc nghĩa không được chùn bước hướng địch nhân phóng đi lúc, Hứa Thiên cuối cùng không có lý do gì ngăn cản. Đang lo lắng đồng thời, nàng cảm thấy cao hứng, cao hứng phi thường... Chu Vân dùng hành động hướng nàng kể ra một kiện không cách nào dùng ngôn ngữ truyền đạt tâm ý.

Ngay tại Chu Vân bóng lưng bị địch quân bảo tiêu bao phủ lập tức, Hứa Thiên suýt nữa khắc chế không được xông về phía trước đi. Khá tốt cử động của nàng lại để cho Hứa Thái Nguyệt phát hiện, kịp thời thò tay ngăn cản xuống.

"Chớ lộn xộn, người đi lên cũng là vương vãi. Tin tưởng hần, không có việc gì." Hứa Thái Nguyệt đối với Chu Vân tín nhiệm, cho tới bây giờ đều là như vậy kiên định. Có như vậy hai vị mỹ nữ thay hần lo lắng, Chu Vân thật đúng chết trận không tiếc.

"Lão đại quả nhiên hay (vẫn) là ta chỗ nhận thức lão đại, ba năm qua một chút cũng không có cái biến, mỗi khi cường địch xuất hiện lúc, hần luôn đem sau lưng lưu cho chiến hữu." Diệp Văn chăm chăm vào nhảy vào hỗn chiến bên trong đích Chu Vân, một đôi nắm tay chặt chẽ cầm chặt, đôi mắt hiện lên tí ti dị sắc.

Lúc này hần hận không thể lập tức phóng đi cùng Chu Vân kể vai chiến đấu. Chỉ tiếc, hần cũng tình huống thực lực của chính mình bất quá so trước mắt bảo tiêu hơi cường, solo coi như cũng được. Hỗn chiến tự..

"Đó là nam nhân của ta đây này." Hứa Thái Nguyệt nhẹ nắm má phẩn, mê gái (trai) giống như nhớ lại cái nào đó buổi tối, Chu Vân tại hẻm nhỏ bảo hộ tình cảnh của nàng. Diệp Văn một điểm không có nói sai, mỗi lần gặp được nguy hiểm, Chu Vân luôn trước tiên đứng ở trước mọi người phương.

"Đã biết rõ hung hăng càn quấy..." Duy Lệ Ti tuy nhiên dựa vào Hứa Thái Nguyệt mới miễn cưỡng đứng vững, nhưng hai mắt nhưng vẫn nhìn chăm chú lên Chu Vân, lộ ra điểm một chút quan tâm, mặc cho ai đều có thể phát giác đến.

Không có Duy Lệ Ti yểm hộ, Chu Vân chỉ có thể dựa vào bản thân lực lượng cùng một đám bảo tiêu sống mái với nhau. Đáng được ăn mừng chính là, thiếu niên lúc trước không ít đánh nhau, dù cho đối mặt một đám người quyền đâm cước đá, cũng có thể gắng giữ tinh táo. Duy nhất có thể hận tự là, cái kia kỳ diệu quái lực không hiểu biến mất, nếu không ứng phó bọn này bảo tiêu tuyệt đối dư xài.

Vừa mới đánh bại hai gã bảo tiêu, lại có bốn đại hán công tới. Chu Vân lợi dụng hai tay không ngừng đón đỡ, tránh cho đầu bị thương. Hai đầu gối một khắc không ngừng va chạm, tận lực đem vây quanh bảo tiêu đâm khai mở, vì chính mình tranh thủ lớn hơn hoạt động không gian. Lại để cho người vây công, phạm vi hoạt động một khi giảm bớt tự nguy hiểm.

Bất quá, cho dù Chu Vân dốc sức liều mạng ngăn trở, lại bởi vì phía sau mất đi yểm hộ, đối thủ đảo mắt liền đem quanh hấn khốn. Một ít tương đối cơ linh bảo tiêu, đã vượt qua Chu Vân, thẳng hướng Hứa Thiên mấy người chạy đi.

"Đáng chết! Các người có loại đều xông ta đến!" Chu Vân phát hiện địch nhân hướng Hứa Thiên phóng đi, quay người liền đuổi theo đi qua. Nhưng tiếc quay trở lại viện binh sốt ruột, lại để cho hắn đã mất đi tinh táo phán đoán, phần lưng hung hăng cho người đập một cước, khiến cho đột nhiên phốc té trên mặt đất...

Thảm rồi! Thiếu niên vài bước lao đảo, đột nhiên phốc té trên mặt đất. Bị vây ầu một khi té ngã, kế tiếp đem phát sinh cái gì, không cần nghĩ Chu Vân cũng có thể đoán được.

"Tiểu Vân... !" Hứa Thiên gặp Chu Vân té ngã trên đất, không khỏi kinh hô lên. Đồng thời Diệp Văn cũng đem Ninh Vũ Di để ở một bên, bứt ra nghênh tiếp mấy cái muốn tới gần bảo tiêu. Duy Lệ Ti ý đồ thay tay viện trợ Chu Vân, lại lực bất tòng tâm quỳ rạp xuống đất.

Tình thế lập tức trở nên thập phần khẩn trương, Chu Vân thân hãm nguy cấp, cấp bách. Mắt thấy một gã bảo tiêu như đá bóng giống như, đối với Chu Vân nâng cao chân to, Hứa Thiên lại chỉ có thể trợ mắt nhìn.

Bành! ! Tiếng sừng vang lên, Hứa Thái Nguyệt lợi dụng bao bao mang theo son môi sừng ngắn, trực tiếp miểu sát này vị ý đồ hung ác đá Chu Vân bảo tiêu. Ra tay tàn nhẫn, không có lưu chút nào chỗ trống. Đối với Hứa Thái Nguyệt mà nói, bất cứ thương tổn gì Chu Vân tồn tại. Hết thấy phải chết...

Một tiếng sừng vang lập tức trấn hiếp bọn này bảo tiêu, khiến cho bọn hắn chịu sững sờ. Nhưng rất nhanh lại tỉnh ngộ lại, son môi sừng ngắn cũng tự một phát viên đạn, bị đánh cái chết cái kia chỉ có thể tự nhận không may.

Nhìn sống chết không rõ đồng bạn, một gã bảo tiêu bị phần hô: "Trước tiên đem cái kia nữ xé! Thay huynh đệ báo thù!" Cái này người có lẽ cùng vừa rồi trúng đạn bảo tiêu phi thường muốn xịn, kêu gọi đầu hàng sau cái thứ nhất dẫn đầu hướng Hứa Thái Nguyệt phóng đi.

Có lẽ trước khi bọn họ cùng Chu Vân đánh nhau cũng không xuất hiện người chết, hiện tại đột nhiên có đồng bạn chết bất đắc kỳ tử, lập tức tỉnh lại máu của bọn hắn tính. Mấy tên bảo tiêu càng phát ra dữ tợn hướng Chu Vân đánh tới, nhìn như thừa dịp hắn ngã xuống đất muốn hắn mạng nhỏ.

Hai nơi thụ địch, Hứa Thái Nguyệt nguy nan chi tế, Chu Vân óc còn không mang nổi mình óc. Hứa Thiên đã làm tốt xấu nhất ý định, nằng tuy nhiên không muốn đã thương người, nhưng tình thế cấp bách. Vì kế hoạch hôm nay sợ là muốn thống hạ sát thủ, trước mắt còn thừa hai khóa Lựu đạn, không biết có thể hay không đe dọa lui địch.

Ranh giới chỉ còn như ngàn cân treo sợi tóc, Hứa Thiên móc ra Lựu đạn, Nhưng là ở nàng kéo ra bảo hiểm lập tức, tình thế đột nhiên phát sinh chuyển biến.

"Ah! !" Vài tiếng cực kỳ bi thảm gọi, đánh về phía Chu Vân cùng với Hứa Thái Nguyệt bảo tiêu nhao nhao ôm chân ngã xuống, đỏ tươi máu tươi tùy theo chảy xuôi trên đất.

"Lại dám đối với chúng ta nghiệp đoàn {Guild} người ra tay, lá gan không nhỏ nha..." Ngón giữa nén giận giọng nữ truyền đến, ánh nắng chiều địa hoàng bất tỉnh tuyên lên, mơ hồ xuất hiện ba đạo nhân ảnh.

"Tiên sư bà ngoại nhà nó chứ, ai dám động đến ta chất nữ, lão tử tiêu diệt người!"

Nữ nị mỹ nữ còn không có đem lời nói xong, liền lại để cho một cái thô mỗ gào thét che dấu. Tiếp theo ánh sáng màu đỏ sáng lạn, một chỉ so với Nạp Tư còn ngu nguyên thủy sinh vật, toàn thân bốc hỏa vọt vào địch bầy. Vốn là tự đủ thể thảm hình ảnh, lập tức biến thành nhân gian Luyện ngục.

"Nghiêm túc, Quý tỷ tỷ!" Hứa Thiên phát ra vui sướng mà kinh hô, lúc này cuối cùng có thể thở phào rồi. Muốn chết thời khắc, viện quân rốt cục xuất hiện..

Bạn đang đọc truyện *Mỹ nữ lai tập Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 105: Soái ca mỹ nữ mãnh đại thúc

Phải chết thòi khác, viện quân rút cuộc xuất hiện. Hứa Kiến cũng không cam chịu rơi ở phía sau, lặc người một cái đi tới Chu Vân trước người. Đùng đùng hướng chung quanh hộ vệ chính là một trận cuồng. Rút ra, trong chớp mắt liền đem một đám hồ vân hán đánh đảo. Tốc độ nhanh, thét lên Chu Vân sao miệng trừng mắt. Xem ra lúc trước huấn luyện, 'Anh vợ' căn bản không quyết tâm, nếu không chỉ dựa vào mới vừa rồi một tay mau đánh, Chu Vân liền muốn cam bái hạ phong.

Nhưng mà, không đợi Chu Vân phục hồi tinh thần lại, Hứa Kiến đã đem hán đồ dậy: "Làm rất tốt..."

Đây là Hứa Kiến lần đầu tiên khen ngợi Chu Vân, trong mắt còn tiết lộ ra tán thưởng cùng tôn kính. Bình thường huấn luyện mặc dù Chu Vân phát huy quá mức, nhưng Hứa Kiến từ không mở miệng biểu thị tán dương, càng sẽ không tiết lộ kính nể về. Nhưng là lúc này bất đồng, hẳn vì bảo vệ sau lưng đồng bạn an toàn, lại nắm giữ hy sinh tự mình giác ngộ. Vô luận đứng ở bằng hữu góc độ, hay vẫn là đứng ở nghiệp đoàn đồng bạn góc độ, Chu Vân hành động đều là đáng giá đáng kính.

"Còn... Xong rồi." Chu Vân xấu hổ cười cười, bởi vì hán chưa từng bị hứa anh vợ khen ngợi. Bất quá... Chính mình sắp chết queo mới tính làm rất tốt, kia làm tốt có hay không thể nào cũng phải chết hết mới được?

Hứa Kiến một tay gánh lên Chu Vân, nhanh chóng lui về Hứa Thiên bên người: "Tiểu Thiên, không có sao chứ..."

"Ồ ~ lại tới chậm điểm liền ngòm củ tỏi rồi. Không đúng, tháng thiếu phi báng người ta là vận động ngu si, sau này cũng không muốn nói chuyện với người rồi..." Vốn là mừng rỡ Hứa Thiên đột nhiên đem đầu hất một cái, trực tiếp đem Hứa Kiến có hảo ý không nhìn.

Tiểu nha đầu còn hận Hứa Kiến ở Chu Vân trước mặt nói năng 'Vận động vô năng' sự tình, chính Hứa Kiến hơi sùng sờ, không tìm được manh mối. Tự hỏi mình lúc nào lại được tội công chúa nhỏ?

Hữu kinh vô hiểm, bây giờ cuối cùng an toàn. Chu Vân hoàn quá khí lai, liền bắt đầu quan sát thân ở trại địch phản chiến không dứt một đôi nam nữ.

Nam là cái trung niên đại thúc, cùng mình như thể quang cánh tay, dáng vôi nạc này tương phản, bấp thịt cả người nhô ra thập phần bắt mắt. Trước mắt còn hồ gặp bấy dê, đang ở trại địch bên trong điên cuồng ầu đầu. Về phần nữ, dường như lại là một xinh đẹp mỹ mi. Nàng mặc dù thân ở địch bên trong, nhưng lại không có động thủ, không lo lắng không lo lắng địa đứng ở đại thúc trung niên sau lưng, ánh mắt tùy ý quét nhìn. Phòng chừng trước mắt đám này khoai lang cuốn trứng cũng không vào nàng pháp nhãn, ý đồ từ trong tìm được mới con mồi.

Lại không nói đại thúc trung niên, bởi vì này hàng ở trong đám người nhảy tới nhảy lui, coi như Chu Vân muốn nhìn rõ cũng khó làm. Huống chi Chu Vân không một chút nào muốn nhìn hán, có một thật tốt tính mỹ nữ đứng để cho hán thưởng thức hán không nhìn, ngược lại đi nghiên cứu một cái đại thúc đánh nam nhân, hán đầu óc bị lừa đã đứng không.

Được rồi, trở lại chuyện chính, không nhìn nam nhân nhìn nữ nhân. Chỉ từ sau lưng mỹ nữ nhìn kỹ, Chu Vân phát hiện thiếu nữ vai mềm thon thả, truyền hình trực tiếp đoan trang nghiêm chỉnh, hoàn toàn một bộ người hiền lành bộ dáng. Có lẽ cảm ứng được Chu Vân ánh mắt, thiếu nữ tùy nhiên quay đầu lại đối với hán lộ ra thân thiết mỉm cười. Đầu đẹp Nga Mĩ, khéo cười tươi đẹp làm sao, cho dù Chu Vân kiến quán mỹ nữ, cũng không khỏi trở nên sùng sốt một chút.

Mỹ nữ da thịt rất trắng sạch, là Chu Vân gặp qua màu da trắng nhất nữ nhân. Nàng giống như mùa đông trong tuyết trắng, làm cho người ta một loại thanh thuần tinh mịch yên lặng cảm giác. Bất quá, Chu Vân cũng sẽ không bị nàng dịu dàng ít nói bề ngoài thật sự lừa gạt, có thể với Hứa Kiến đồng thời hợp thành đội gia hỏa, nhất định là một vô cùng tồn tại khủng bố. Cách đó không xa khí vũ hiển ngang gào khóc quái khiếu đại thúc trung niên chính là tốt nhất ví dụ.

Nghĩ đến đại thúc, Chu Vân lại bắt đầu trông mong chiến trường, dự định nhìn một chút vị mãnh nam kia đại thúc, rốt cuộc có bao nhiêu mãnh nam. Ân... Tinh thể bây giờ dùng chiến trường để hình dung cũng liền không sai biệt lắm, ánh lửa văng khắp nơi, thảm kêu ngút trời.

Sụp một tiếng! Chu Vân chỉ thấy đại thúc trung niên trong hai tay chỉ cùng ngón cái lẫn nhau khai hòa, đầu ngón tay liền toát ra một chuỗi ánh lửa, tạo thành chín hỏa cầu vây quanh thân thể không ngừng xoay tròn.

Lúc ban đầu Chu Vân cho là mình mất trời, nhìn lầm rồi. Mãnh nam thế nào đột nhiên liền bốc lửa? Chẳng lẽ là trong truyền thuyết Cửu Dương Thần Công? Đợi hán hưng hăng xoa đến mấy lần ánh mắt sau, mới tin tưởng chính mình không có hoa mắt. Mãnh nam đại thúc thật bốc cháy...

"Lạc đường tội nhân, ta đem lấy Liệt Diễm hai quả đám ban cho người môn tân sinh! Uống...!"

Đại thúc quát lên một tiếng lớn, đột nhiên phi thân lên. Ở chín viên chói mắt Hỏa Diễm vây quanh xuống, hai cánh tay của hán càng ngày càng đỏ, quả đám tàn mất ra tựa như dung nham vậy Lưu Quang, giống như là cây nến từng giọt rơi xuống trên đất, để cho người không biết là máu, là mồ hôi, hay vẫn là nẫu chảy Viêm.

"Liệt Hồ Đằng Vân!"

Hai quả đám hợp thành vuột rỗng, đại thúc đột nhiên sức lực đẩy về phía trước ra, một đạo Thành Hồ Hỏa Diễm âm âm bắn ra, nhìn đến Chu Vân là hoa cả mắt, khó mà tự tin. Cửu Dương Thần Công người biến thành quy phái khí công?

"Mau tránh ra! !" Nạp này bỗng nhiên cảm thấy một cỗ nhiệt lực đập vào mặt, khí thể cường đại khiến cho hán âm thầm chắc lưỡi hít hà, lần này vạn nhất trúng chiêu, 200% phải đi bệnh viện đánh dấu. Không dám liều mạng, hán quả quyết né người lẫn lộn, đồng thời không quên thông báo phía sau nhân viên né tránh. Chỉ tiếc đại thúc Hỏa Diễm chẳng những uy lực cương mãnh, tốc độ càng là mau kinh người.

Trong chớp mắt một tiếng ầm vang, nấp sau lưng giống như một đóa nở rộ Hồng Liên, Lôi Minh nổ tung. Ở vào phạm vi công kích nhân viên, nhất thời thành không trung người bay, tứ tán độn ngã. Xui xẻo hơn gia hỏa là bị ngọn lửa ảnh hưởng đến, sập tiệm còn phải không ngừng lăn lộn, vọng tưởng đập tắt trên người hùng lực đẩy lên Liệt Hỏa.

"Ây..." Chu Vân bỗng nhiên khép lại kinh ngạc miệng to, trừng trừng nhìn ha ha cười như điên biến thái đại thúc. Lúc này hình dung bằng hai từ biến thái hẳn, thật là thỏa đáng nhất bất quá.

Chiêu thức danh xưng mặc dù có chút Thổ, nhưng uy lực lại không chút nào thua kém. Khi nào đi lãnh giáo hai chiêu, nếu như mình cũng có thể phóng ra laser, đem tới tán gái trang B không phải như hổ thêm cánh sao?

Thiếu niên nếu như cẩn thận quan sát, liền sẽ phát hiện đại thúc trung niên sau lưng chín ánh sáng hóa cầu, mới vừa rồi sau một kích, chỉ còn lại sáu cái. Theo lý suy đoán, kia uy lực kinh người quy phái khí công, cũng không phải là vĩnh vô chỉ cảnh vô hạn sử dụng. Có lẽ chín hóa cầu biến mất, đại thúc thì sẽ có đoạn thời gian không có thể động dụng dị năng. Nếu không một mực thả 'Con rùa ba '. Bằng vào khí thể kia là có thể để cho đối phương khí giới đầu hàng.

Viện quân đại triển thần uy, Hứa Thiên hơi có chút đắc ý, giống như là Đại tỷ tỷ như vậy đối với Chu Vân tiến hành dẫn dò: "Hừ ha ha, Tiểu Vân cảm thấy thế nào? Nghiêm An thúc thúc được gọi là 'Tình Không' chi Viêm, là nguy hiểm đoạn dị năng cao thủ. Nếu như muốn thật tốt người giám hộ nhà, ước chừng phải gấp rút tu luyện mới được, nếu không gia nhập nghiệp đoàn, sẽ cho người khi dễ a ~."

Dị năng giới đẳng cấp phân chia, là thông qua Tài Nghị sẽ ngành tiến hành khảo hạch. Cái gọi là 'Nguy hiểm đoạn '. Là chỉ Tài Nghị sẽ phán định nhị đoạn, kỳ thực lực chân thật đã sớm vượt qua nhị đoạn dị năng cao thủ.

Nghiêm an 'Nhị đoạn' dị năng, là tám năm trước tham gia Tài Nghị sẽ bình định kết quả. Hôm nay đã sớm vượt qua phổ thông đẳng cấp, tấn thăng vinh dự cấp. Chỉ vì không nghĩ công bố thực lực chân thật, lại cũng không có tham dự đánh giá mà thôi.

Đem như đã nói qua, Chu Vân nếu là gia nhập Tình Không, phỏng chừng ngoại trừ Hứa Thiên, hẳn không có người sẽ khi dễ hắn, ngược lại sẽ còn đối với Chu Vân chiếu cố có thừa. Một cái tiếp xúc dị năng không tới một tuần lễ thiếu niên, có thể có hôm nay thành tựu, sợ rằng lật lắn dị năng giới, cũng không tìm ra cái thứ 2 giống như hắn như vậy quái thai. Nhân tài như vậy như không cố gắng bồi dưỡng, lãng phí hết chẳng phải bạo tàn thiên vật?

Chu Vân hưng phấn gật đầu, biểu thị hết thảy lấy Hứa Thiên Nữ Thần an toàn trên hết, quyết định sau này định phải tăng gấp bội tu luyện, sẽ không giống hơn nữa hôm nay như vậy, thiếu chút nữa đem mạng nhỏ cho làm mất. Chu Vân nhưng là S thuộc tính, thích đánh người lại không thích bị người đánh.

Phía trước ánh lửa lóe lên, phần lớn địch nhân đều bị biến thái đại thúc dùng quả đấm tiêu diệt, có thể đứng hộ vệ có thể đếm được trên đầu ngón tay. Nhưng mà, đứng yên không xa thiếu nữ lại thu hồi mỉm cười, biểu tình nghiêm túc ánh mắt hơi hơi liếc xéo đến chỗ hẻo lánh.

Bạn đang đọc truyện *Mỹ nữ lai tập Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 106: Nữ nữ tương cạnh tranh, sừng chết thiếu niên

"Rốt cuộc tìm được..." Lăng Tịch Quỷ, cũng chính là với Hứa Kiến cùng tới trước trắng nõn nà thiếu nữ. Nàng sở dĩ không có động thủ, là bởi vì cảm giác có một ánh mắt ở trong bóng tối lặng lẽ dòm ngó. Loại này nghĩ tại bồi đánh lén hạng người xấu, để cho nàng tâm tình trở nên thập phần khó chịu.

"Cút ra đây!" Lăng Tịch Quỷ vung tay nhỏ lên, không trung trong nháy mắt ngưng tụ ra một nhóm miếng băng mỏng hướng phía trước vọt tới. Cùng lúc đó, ở nàng tương đối phương hướng cũng thoáng qua tí ti lân quang.

Băng nhũ cùng dao phiến độn nhau triệt tiêu, phát ra vang ầm ầm âm thanh. Núp trong bóng tối Jayme người không thể không triển lộ ra, hẳn mặc dù không muốn đối địch với Hứa Thiên, nhưng là đối phương có cao thủ tham gia, Jayme người cũng không khỏi không đứng ra nghênh kích. Vạn nhất nấp này có chuyện bất trắc, tổ chức tuyệt đối sẽ không tùy tiện bỏ qua cho hắn.

Vốn là Jayme người dự định ở trong bóng tối đánh lén, nhưng không ngờ bị Lăng Tịch Quỷ phát hiện, ở vô số băng thứ phạm vi công kích xuống, hẳn tới cuối cùng cũng bị ép hiện thân phản kích: "FU. CK! Thật chưa thấy qua người lớn như vậy tục nữ nhân. Liệt phong đây đưa trăm nhận!"

Thoáng qua Lăng Tịch Quỷ đột công kích thứ nhất sau, Jayme người tay phải liên tục vung vẩy, mấy trăm thanh nhỏ bé dao phiến tựa như náo Dịch châu châu, toàn bộ bị bắn về phía không trung.

Bầu trời hoa tiếng xé gió, Lăng Tịch Quỷ bỗng nhiên ngừng đầu, mảng lớn lưỡi đao giống như mưa to, suu suu suu địa hướng nàng đánh tới. Jayme người lợi dụng giấy thép tuyến đem trên trăm thanh dao phiến không chế trong đó, thúc đẩy lưỡi đao có thể tùy tâm thật sự ngọc tiến hành các phe tập kích.

"Tuyệt linh! Mờ... Băng Phong Thiên Lý! !!"

Lăng Tịch Quỷ một tiếng khê kêu, nhất thời hấp dẫn Chu Vân chú ý của lực, vốn là lăng lạng đứng thiếu nữ, lúc này đã cùng tên kia phi đao tiểu thí hải náo loạn lên. Nàng dị năng cùng đại thúc dị năng có chút giống nhau, bất quá thuộc tính vừa vặn ngược lại. Đại thúc bên người vây quanh chín hỏa cầu tại chuyển vòng, mà sau lưng nàng là đứng nghiêm đến Lục Đạo hình thoi khối băng, vừa vặn tạo thành một vòng, giống như khổng tước xòe đuôi tình quang lờ lờ, thập phần mỹ lệ.

Chu Vân đắm người ở vào duyên hải bến tàu, thủy phân tử đầy đủ, Lăng Tịch Quỷ Băng Phong Thiên Lý là lợi dụng trong không khí lượng nước ngưng tụ mà thành Băng thuần. Mới vừa rồi Jayme người lợi dụng tính diệu năng lực khổng chế, đem giấy thép dẫn dắt trăm thanh đao phiến bắn về phía không trung, sau đó bốn phương tám hướng hướng Lăng Tịch Quỷ tiến hành tập kích. Chỉ là công kích như vậy không những không có thể gây tổn thương cho đến thiếu nữ xinh đẹp, ngược lại bị nàng lợi dụng tường băng đem tất cả Tiểu Đao đông thành nước đá, khiến cho Jayme người không cách nào rút đao rời đi.

"Đóng băng lan tràn!" Lăng Tịch Quỷ tiếp liền hô một tiếng khê kêu, vốn là Băng thuần tức khắc vượt trội vô số băng nhũ đi về phía trước đâm tới. Nếu như Jayme người không lập tức tháo xuống dẫn dắt ở tiểu trên đao giấy thép né tránh, Chu Vân có thể khẳng định hẳn sẽ bị thiếu nữ ngưng trệ băng thứ cho thọt thành tổ ong.

Mặt trước khi nguy cơ tử vong, Jayme người không có biện pháp giữ ổn định. Hai tay nhanh chóng co dãn, lấy bình sinh tốc độ nhanh nhất rút người ra né tránh.

Phát giác Chu Vân nhìn chăm chăm Lăng Tịch Quỷ, Hứa Thiên liền lạng lẽ đến gần hảo tâm vì hắn giới thiệu: "Quyê tỷ tỷ, Tinh Không tuyệt trắng, cũng là nguy tam đoạn dị năng cao thủ a."

Căn cứ hôm nay Chu Vân biểu hiện kinh người, gia nhập Tinh Không đại khái là chuyện sớm hay muộn. Hứa Thiên có lòng để cho hắn hiểu nghiệp đoàn, liền nói liền không dứt giới thiệu tin tức tương quan.

"Tinh Không tuyệt trắng..." Chu Vân như có điều suy nghĩ nhìn về phía Hứa Thiên: "Ngoại trừ Viêm cùng tuyết, có phải hay không còn khác biệt danh hiệu?"

Đã có Tinh Không chi Viêm cùng Tinh Không tuyết trắng, như vậy nhất định còn có các loại các dạng danh hiệu. Bọn họ hoặc nhiều hoặc ít cũng đại biểu đủ loại dị năng. Tỷ như Viêm sẽ thả hỏa, tuyết trắng sẽ đóng băng. Những này vượt quá hiện tượng tự nhiên dị năng, cùng Chu Vân có so sánh địch nhưng bất đồng.

"Có a. Mưa Di sư phó, Tinh Không Phong Lam, nguy một sao chỉ huy, cũng là Thiên Thiên khi còn bé lão sư. Phàm là lập được hiển hách chiến công Tinh Không nhân viên, cũng sẽ bị nghiệp đoàn sắc phong danh hiệu, cho nên người ta mới chịu Tiểu Vân thật tốt cố gắng lên."

"Thì ra là như vậy, nhỏ như vậy thiên người là cái gì danh hiệu?" Nghe được ba vị Đại tướng mỹ xưng, Chu Vân không khỏi nhớ tới bên người Hứa Thiên. Nói thế nào nàng cũng là Tinh Không thành viên, không biết được có cái gì sực tọc phong tước hiệu đâu?

"A rồi ~!" Vốn là cười khanh khách Hứa Thiên, đột nhiên mê cái miệng nhỏ nhắn, liền giống một điều không cẩn thận bị giẫm trúng cái đuôi tiểu cầu cầu, ánh mắt quẩn rũ cẩn thận địa nhìn chăm chăm Chu Vân: "Người ta đột nhiên phát hiện Tiểu Vân đồng hải, không một chút nào đáng yêu."

Không... Không đáng yêu? Minh tại sao đột nhiên lại không thể yêu? Đang lúc Chu Vân bách tư bất đắc kỳ giải, ở bên nghe lén đã lâu Hứa Thái Nguyệt bất thành linh đình mà bốc lên một câu: "Biểu tỷ đại nhân được xưng Tinh Không rảnh rồi nữ, Tiểu Vân định phải cố gắng tu luyện thật tốt đuổi theo. Nếu không gia nhập nghiệp đoàn, thực vậy sẽ cho người khi dễ đấy."

Hứa Thái Nguyệt dùng trở về Hứa Thiên khích lệ Chu Vân, nhưng thế nào nghe có chút có gai vị?

"Ách khục... ! Khục khục khục khục! !!" Hứa Kiến phát giác tình thế có chút thoát khỏi hài hòa, không khỏi cố làm ra vẻ cắt đứt Hứa Thái Nguyệt nói chuyện. Chỉ tiếc có người không thức thời vụ, bám vào đề tài không thả.

"Tiên nữ! Oa! ! Tốt danh hiệu mê người. Ai yêu! Tiểu Thiên người làm gì vậy giẫm đạp ta?"

"Ân ha ha ~ thật thật xin lỗi, người ta không phải cố ý a." Hứa Thiên nhìn như thân thiết mỉm cười, để cho Chu Vân cảm thấy thập phần có vi hòa cảm, đưa đến hắn vội vàng ngậm miệng, không dám tự tiện hỏi nhiều. Tâm tư của nữ nhân giống như hoa trong gương, trắng trong nước, biến ảo khó dò không thể đoán, xử lý không thỏa đáng sẽ còn bị người ghét, cho nên Chu Vân lý tính bảo trì rồi yên lặng.

Ngược lại Hứa Thái Nguyệt không nhìn được Chu Vân bị khi dễ, ở một bên ám phúng không dứt: "Không phải tiên nữ, là ~ rảnh rồi nữ. Tiểu Vân cũng có cơ hội làm một chút rảnh rồi nam đây ~."

Hứa Thái Nguyệt mặc dù nói hàm hồ, nhưng Chu Vân mơ hồ có chút minh bạch. Rảnh rồi mà, ý tứ chính là vô sự, trống không, để đó không dùng. Rảnh rồi nữ mà, sợ rằng có thể lý giải thành một hữu sự tổ nữ nhân. Từ Hứa Thái Nguyệt trong giọng nói, phùng chừng... Đại khái... Phàm là không có danh hiệu Tinh Không thành viên, đều thuộc về rảnh rồi nam rảnh rồi nữ. Nói cách khác, Hứa Thiên tựa hồ không có thể thu được được Tinh Không sắc phong. Khó trách sẽ đối với Chu Vân chu cái miệng nhỏ nhắn, hóa ra là hỏi không nên hỏi đồ vật.

"Đúng không, người ta chính là rảnh rồi nữ nha, nhưng là có người khác thích, biểu muội đại nhân nếu không cũng làm rảnh rồi nữ? Nói không chừng người khác cũng sẽ thích." Cái này người khác là ai? Chắc hẳn tất cả mọi người vô cùng rõ ràng, Hứa Thiên chính là bắt Hứa Thái Nguyệt nhượng điểm

cấp cho đánh trà.

"Thật ly kỳ đây. Hiếm thấy biểu tỳ đại nhân cũng đứng người khác cảm thấy hứng thú, làm biểu muội không ngại để cho biểu tỳ làm nhỏ nha."

"A rồi ~ thực xin lỗi, người ta cho dù phải cho người khác làm nhỏ, sợ rằng người khác cũng sẽ không đáp ứng. Đến lúc đó nhưng không trách được biểu tỳ đoạt biểu muội đại nhân tiền thưởng a..."

Oa phoi, lúc này kiến thức rộng. Ở một bên yên lặng nghe Chu Vân thiếu chút nữa muốn chết, đồng thời cũng sợ yếu mệnh, hai vị mỹ nữ biểu tỳ trước biểu muội sau lễ nghi trò chuyện với nhau, hơn nữa còn người khác không ngừng, chính Chu Vân có chút thụ sủng nhược kinh. Âm ỉ cuối cùng, Hứa Thiên, Hứa Thái Nguyệt càng là nhắm vào tính hướng hấn xem ra, bị dọa sợ đến Chu Vân vội vàng mượn cơ hội chạy ra.

"Ta... Ta đi giúp bọn hấn một chút."

Thành môn thất hỏa, phía sau mùi thuốc súng càng ngày càng nặng, Chu Vân lập tức gây chuyện thoát thân. So với đối mặt hai vị mỹ nữ chăm chọc, hấn khác có thể xông lên tiền tuyến cùng địch nhân chết đập đầu, cũng may hấn cũng nghĩ ngơi một trận, thể lực khôi phục không ít.

Làm Chu Vân rời đi đội ngũ sau, Hứa Thái Nguyệt không khỏi lộ ra một tia quái vị nụ cười. Hứa Thiên thấy lập tức tỉnh ngộ lại, nằng rớt cuộc phát hiện mình bị lừa, ở Hứa Thái Nguyệt âm thầm dưới sự thôi thúc, nằng lại vì Chu Vân tranh phong. Khó trách Chu Vân lúc rời đi cười đắc ý như vậy, thất bại nói nhiều ~ thật thất bại nói nhiều..

Bạn đang đọc truyện *Mỹ nữ lai tập Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 107: Người cùng cảnh ngộ

Bản vẽ mưu lược, Hứa Thiên ứng ở Hứa Thái Nguyệt trên. Nhưng bản vẽ tâm kế, Hứa Thiên cười ngửa cũng không đuổi kịp Hứa Thái Nguyệt. Màu Nguyệt nha đầu trời sinh chính là trêu chọc lòng người hăng.

"Ừ?" Ngay tại Hứa Thiên âm thầm hồi hận, không nên cùng Hứa Thái Nguyệt tranh luận lúc, đột nhiên phát hiện cách đó không xa xuống cái ruộng. Kìa hình như là một cái tiểu thí hài một mực nói ở vật trong tay...

Hai nàng tranh phong, khiến cho Chu Vân tâm tình vui thích, tâm tình tốt, khí thế dĩ nhiên là tới. Chu Vân hào tình vạn trượng, xoay người liền hướng Jayme ngơoi phóng tới, dự định giúp đóng băng mỹ nữ giúp một tay.

Giúp người mà, đương nhiên là mỹ nữ. Ưu tiên á. Huống chi đại thúc công kích như vậy uy mãnh, vạn nhất sợ ý một chút bị liên lụy ai làm? Lại nói này tiểu thí hài đường như đối với Hứa Thiên có ý tứ, tình địch gặp mặt hết sức đỏ con mắt, không tìm hấn để gây sự tìm ai?

Chu Vân bóng người như ma quỷ, nhanh như tia chớp xuất hiện ở Jayme ngơoi bên người. Lúc này Jayme ngơoi đứng lúc tránh thoát Lăng Tịch Quỷ một đòn băng thứ, thân hình chưa ổn, kết quả bị Chu Vân bắt khe hở, lợi dụng tốc độ cực cao phi thân bắt.

Lăng Tịch Quỷ chính thân nhau, lại phát hiện có vô số đạo như ẩn như hiện Quỷ Ảnh, mới đầu còn tưởng rằng là phe địch dị năng cao thủ, sau đó mới phát giác nguyên lai là Chu Vân.

Dị Năng giả? Đối với Chu Vân thần tốc thân pháp, Lăng Tịch Quỷ cảm thấy nghi ngờ, không hiểu thanh Phủ thành phố lúc nào nhiều tên gọi Dị Năng giả. Bất quá, năng cũng minh bạch bây giờ không phải là đặt câu hỏi thời điểm, các loại nhiệm vụ kết thúc đánh lại nghe không muộn.

Thiếu niên tia chớp đánh bất ngờ, nhất thời để cho Jayme ngơoi luống cuống tay chân, kinh hoàng thất thố bên trong, hấn trùm đầu liền hướng đạo thân ảnh kia phóng phi đao. Đáng tiếc, không chỗ nào bắt lợi phi đao ở tiếp xúc được thiếu niên trong nháy mắt, lại thẳng tắp xuyên thấu mà qua.

Chu Vân phảng phát một cỗ khí lưu, tàn ảnh chia ra làm ba, Jayme nhĩ tưởng không chế phi đao chuyển hướng công kích, cũng không biết được từ đâu hạ thủ.

"Đi chết đi, tiểu tử thú!" Chu Vân đảo mắt đi tới đối thủ trước người, xách Jayme ngơoi cổ áo của, trong lòng ngực một cỗ lửa nóng. Có lẽ bị bốn phía chiến hướng nhuộm đậm, có lẽ là đồ kỵ Hứa Thiên hướng hấn vút mị nhãn. Tóm lại tâm huyết mệnh mong Chu Vân, một cái liền đem Jayme ngơoi hướng xa xa nấp này đập tới.

Thật ra thì Jayme ngơoi thật vô tội, có lòng giúp Hứa Thiên một tay, lại bị nhỏ mọn địa Chu Vân dùng việc công để báo thù riêng.

Bên kia hướng, nấp này cùng nghiêm an giao thủ, đã chịu nhiều đau khổ, ai ngờ Chu Vân còn tổ lên một cước, xách Jayme người hướng hấn ném đi. Dưới sự bất ngờ không kịp đề phòng, nấp này ô kìa một tiếng liền bị vô hình ném vật cho đập nằm xuống.

Người cùng cảnh ngộ lẫn đến một bên, nấp này vội vã không kịp địa giận dữ hét: "Người nha chết lùn, treo đuôi xe, đánh không thắng cũng chó liên lụy lão tử được không!"

Hắn mới vừa rồi bị đại thúc trung niên đánh bẹp, bây giờ còn không giải thích được thua trận, một bụng ủy khuất cũng không biết được hướng kia phát tiết.

Jayne người cũng không chịu nổi, xuất tuần nhiệm vụ nhiều lần, hôm nay là lần đầu để cho người đánh bay, có thể nói là ném đi được rồi: "Đi chết! Không biết xấu hổ nhân tính! Đừng tưởng rằng kích thích tổ ăn nhiều chính là lão đại, nếu không phải gặp lại người muốn ới, ta sẽ bị người quát bay!"

"Sax! Người còn có tâm tình vẫn phí lời! Phong thủy luân chuyển, bọn họ nhiều người, còn tiếp tục đánh?" Nấp này mắt thấy chạy như bay đến nghiêm an, trong lòng có chút suy nhược. Thằng thần nói, nấp này tự nhận không phải đại thúc trung niên đối thủ, hai người căn bản không cùng một đẳng cấp.

"FU. CK! Lam Tỷ đâu? Lục nghiêm tiểu tử kia đâu? Đáng chết, làm sao lại còn dư lại chúng ta..."

Không đợi Jayme người đem lời mắng xong, một trận Liệt Phong đột nhiên đánh tới...

"Bách Hoa độn..."

Cuồng phong cuốn lên, Bách Hoa bay xuống, đập vào mặt hoa lá, chà xát được Chu Vân các loại người không cách nào mở mắt, cho đến Trần hoa rơi định sau, trên mặt đất cũi và không ngừng nấp này cùng Jayme người, đã không biết tung tích.

"Đừng mơ tưởng trốn! Băng lao!" Lăng Tịch Quỷ phát hiện trước nhất tung tích địch, giơ tay lên liền lay động một trận Băng Sương hướng du thuyền quán ăn tiến hành công kích. Đáng tiếc tốc độ của nàng cuối cùng chậm sơ qua, thành đoàn cánh hoa đã bay xuống ở trên du thuyền...

Một vị bản khởi mái tóc, chờ Lưu Ly trầm bạc, người mặc có thêu kim sợi phượng hoàng màu đen áo dài nữ nhân, chậm rãi xuất hiện ở trước mắt mọi người. Khi nàng đứng ở trên du thuyền xoay người lại nhìn nhau lúc, đại thúc trung niên nghiêm an không khỏi kinh ngạc hô: "rồng ngâm! Cháp Pháp Giả, Lam Tổ Nguyệt! Nàng vì sao lại ở đây."

Rồng ngâm là thế giới tam đại Hắc Âm nghiệp đoàn một trong, mặc dù cũng chưa cùng Tinh Không phát sinh thực chất mâu thuẫn, nhưng chính tà từ bất lưỡng lập. Lam Tổ Nguyệt vị này lời đồn đãi đã đạt 'Vinh dự nhị đoạn' dị năng cao thủ xuất hiện, cho dù đoàn người liên thủ đối phó cũng không có thể lấy lòng. Nhưng mà, nàng hôm nay tới đây thanh Phủ thành phố, nhất định có nhiệm vụ trọng đại gì.

"Tựa hồ có người nhận biết tiểu nữ, thật là vinh hạnh. Không biết các vị hôm nay viếng thăm, có gì chỉ giáo?" Buồn chán lời mở đầu vẫn là phải có, Lam Tổ Nguyệt không sợ người khác làm phiền nói với mọi người, hoàn toàn đem bất cóc Ninh Vũ Di sự tình phiết miệng không nói.

"Không phải chỉ giáo, là lãnh giáo." Đối với miệng lưỡi tranh, không người bị Hứa Thái Nguyệt thích hợp hơn: "Tuơng truyền dị năng giới Thánh Vật, linh hồn ngọc nội tồn có Thượng Cổ linh hồn, bìa ngoài cái bao tay ẩn chứa tam giới lực. Vị này a di có hay không có thể giải đáp tiểu nữ vấn đề?"

Hứa Thái Nguyệt ngữ xuất kinh nhân, hoàn toàn vượt quá mọi người tưởng tượng. Thế nào trong lúc bất chợt liền nói tới dị năng giới Thánh Vật đi? E sợ cho chi có biết thật tình Lam Tổ Nguyệt, mới có thể linh hội trong đó ngụ ý.

Làm Lam Tổ Nguyệt nghe được Hứa Thái Nguyệt lúc nói chuyện, lập tức vừa sững sờ một chút, ngay cả Hứa Thái Nguyệt gọi nàng a di cũng làm như không thấy. Bởi vì tổ chức đạt được linh hồn ngọc cùng bìa ngoài cái bao tay tin tức thập phần bí mật, nàng cũng là gần đây mới biết, người ngoài không thể nào phát giác ra. Trừ phi... Tổ chức cao tầng có nắm vững. Nhưng là, đối phương nếu lấy được Thánh Vật tin tức, vì sao sai phái vài tên không lịch sự truyền ra ngoài tiêu oa nhi tới? ... Đúng rồi!

Đang lúc này, Lam Tổ Nguyệt giống như là nhớ ra cái gì đó, mặt đầy thương thức nhìn Hứa Thái Nguyệt: "Sớm nghe nói về Hứa gia Tứ tiểu thư được trời ưu đãi, có thể coi tâm tư người. Hôm nay vừa thấy quả nhiên danh bất hư truyền..." Lời đến một nửa, Lam Tổ Nguyệt liền đưa mắt hơi dò, lẳng lặng quan sát Chu Vân một trận: "Không nghĩ tới năm nay 'Tinh Không'. Có thể chiêu mộ được như thế ưu tú thiếu niên tuần tài, thật là thật đáng mừng."

Willis nghe một ít vô quan khản yếu ngữ, nhất thời không nhận được đối với Lam Tổ Nguyệt hù dọa nói: "Yêu nữ! Người kết quả có ý đồ gì."

Willis đánh có chết cũng không tin, Lam Tổ Nguyệt sẽ vô duyên vô cớ bắt Ninh Vũ Di, trong đó khẳng định ngầm chứa ý đồ gì.

"Ta chỉ muốn cùng bạn cũ gặp mặt mà thôi, ha ha, đại khái nói cũng không người tin tưởng. Liền như vậy... Ta nhìn thời gian cũng không còn nhiều lắm." Lam Tổ Nguyệt mới vừa nói hết lời, du thuyền khởi hành kèn hiệu liền vang lên, xem ra bọn họ cũng định rút lui.

Nhưng là, bến tàu còn có một cặp hộ vệ áo đen hoặc là hôn mê hoặc là bị thương, nữ nhân này nói đi là đi, hoàn toàn không để ý những người đó sống chết, cũng quá tuyệt đi.

"Bộ hạ của ta bị không ít chiếu cố, cái gọi là trả lễ lại, ta cũng không thể thiếu nợ các người. Lục nghiêm..." Lam Tổ Nguyệt mặc dù đủ ngoan độc, trực tiếp đem mang tới hộ vệ áo đen làm vứt đi, chỉ cứu đi nấp này cùng Jayme người. Bất quá Lương Tử nếu kết làm, nàng liền sẽ không dễ dàng bỏ qua cho Chu Vân mấy người. Coi như phải đi, cũng phải cho bọn hắn một ít giáo huấn...

Bạn đang đọc truyện *Mỹ nữ lai tập Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 108: Hứa Thiên nguy cơ

"Được rồi ~" Lục Nghiêm hưng phấn ứng thanh âm, trên đường biển mắt kính râm đẹp trai bỗng nhiên xuất hiện tại du thuyền trên lan can: "Thắng lợi quả tưng, tiếp được!"

Như quãng bóng chày đồng dạng, Lục Nghiêm nhắm trúng bên cạnh Hứa Thiên, đem bài học màu xanh lá viên cầu dùng sức ném tới. Đó là Lam Tổ Nguyệt tại du thuyền thượng nhật được đích lựu đạn, cũng là mọi người chạy trốn lúc, Hứa Thiên dùng để thoát thân đạo cụ. Chỉ là Lục Nghiêm ném ra đích lựu đạn đã kéo ra bảo hiểm, nếu như rơi trên mặt đất, tuyệt đối có thể đem người nổ phần thân toái cốt.

"Tiểu Thiên mau tránh ra... !" Hứa Kiến bối rối hướng Hứa Thiên chạy đi.

Không lâu, đem làm Hứa Thiên phát hiện Kiệt Mễ Nhĩ[Cemil] rơi xuống cặp da, liền một mình một người lặng lẽ ly khai đội ngũ, ý định xem đến tốt cùng. Tại Lục Nghiêm ánh mắt rơi xuống Hứa Thiên trên người cái kia một khắc, Hứa Kiến trong lòng thì có chừng (trông) cảm giác không ổn. Về sau chứng kiến đối phương ném ra Lựu đạn, cả kinh hấn không thể nào mơ màng, phản xạ có điều kiện tự hướng Hứa Thiên chạy vội mà đi. Chỉ là dùng tốc độ của hấn, căn bản căn không nổi thời gian cứu đi Hứa Thiên, không chuẩn còn có thể bị Lựu đạn ảnh hưởng đến.

Hứa Thiên hai chân không dùng được, thần kinh vận động cũng kém, lại không có nghĩa là ánh mắt của nàng có vấn đề, một khóa nắm đầm lớn quả Boom hướng chính mình bay tới, lập tức sợ tới mức nàng khuôn mặt trắng bệch. Tiểu nha đầu tuy nhiên muốn chạy, Nhưng tiếc hai chân không nghe sai sử, trong lúc bối rối đi động tự vấp chân ngã ngồi dưới đất, chỉ có thể trơ mắt nhìn xem tử vong cách mình càng ngày càng gần.

"Hứa Thiên! ! !"

"Không được đi! Trở về! Ngươi trở lại cho ta!" Hứa Thái Nguyệt lập tức Chu Vân phấn đấu quên mình hướng Hứa Thiên chạy tới, thoáng chốc sợ tới mức tâm hồn thiếu nữ đại loạn, cao giọng hô quát. Chu Vân cử động, quả thực cùng chịu chết không thể nghi ngờ, làm cho Hứa Thái Nguyệt lần đầu thất thố...

Tại trong mọi người, chỉ có Chu Vân dị năng dùng tốc độ tăng trưởng, bất quá hấn tuy nhiên có thể đuổi tới Hứa Thiên bên người, Nhưng là lại có thể làm được gì đây. Chẳng lẽ muốn cùng nàng cùng nhau tự tử? Hứa Thái Nguyệt tuyệt đối không cho phép chuyện như vậy phát sinh. Chu Vân tánh mạng, so chính cô ta còn trọng yếu, vạn nhất Chu Vân có một ngoài ý muốn, nàng tuyệt đối sẽ hướng toàn bộ thế giới trả thù.

Đình cách... Lựu đạn lăn tại Hứa Thiên trước người, tránh quần ra tí tí bạch quang. Có lẽ tại gặp phải tử vong một khắc, người tư duy tổng hội trở nên đặc biệt tỉnh tề tí mỉ. Hứa Thiên có thể rõ ràng mà chứng kiến bạch quang khuếch tán, dần dần đem nàng bao phủ...

Hứa Thiên ước mơ tương lai, nàng đối với tương lai của mình tràn ngập hi vọng, bởi vì nàng có được người khác không cách nào có được hết thảy. Đồng thời nàng cũng sợ hãi tương lai, bởi vì nàng dị năng, thường xuyên làm cho nàng chứng kiến rất nhiều đáng sợ đồ vật, hơn nữa những vật này không đi cái biến, tương lai sẽ trở thành không thể xóa nhòa sự thật. Nhưng là vô luận như thế nào, Hứa Thiên cũng không cách nào đoán trước chính mình kết cục, lại có thể biết là như thế này.

"Không... Không muốn!" Hứa Thiên rất sợ hãi, tuy nhiên cho tới nay bất luận gặp được bất cứ chuyện gì, nàng tổng hội nét mặt tươi cười tương đối. Chỉ là, nàng thật không có như vậy kiên cường. Thực tế trong lòng ma quần quanh lúc, nàng tổng hội đem một người lặng lẽ che tại drap trải giường hạ thút thít ní non. Nhưng mà ngay tại gặp phải tử vong một khắc, Hứa Thiên đứng là vẫn còn biểu hiện ra thiếu nữ nhu nhược một mặt...

"Không có chuyện gì đâu, có ta ở đây."

Trước mắt hỏa hồng sắc quang mang bị một đạo bóng đen bao trùm, Hứa Thiên ngồi xuống trên mặt đất, bỗng nhiên cảm nhận được một đôi ôn hòa tin cậy hai vai, đem nàng chăm chú vây quanh.

"Tiểu Vân..." Đem làm Hứa Thiên ngóc đầu lên lúc, chỉ thấy Chu Vân nhu hòa đối với nàng nở nụ cười...

Ầm ầm! ! ! Cuồng Bạo đánh úp lại, Liệt Hỏa lập tức đem Chu Vân bao phủ, vì bảo vệ tốt trong ngực bộ dáng, Chu Vân gắt gao chống thẳng sống lưng không ngã, tựa như một đạo không kiên có thể tới tường thành, đem sở hữu tất cả sóng gió * tại bên ngoài. Quả thật, trốn ở Chu Vân trong ngực Hứa Thiên, ngoại trừ cảm thấy ừ tai ông ông cùng với toàn thân nóng hổi, càng là nhiều hơn một phần không gì sánh kịp nhu tình. Đem làm biến lửa bao phủ Chu Vân lập tức, lòng của nàng, cũng như mây giống như bị hỏa bao trùm.

"Cầu người... Không cần có sự tình. Ngàn vạn không muốn... Ta sẽ thương tâm đấy. Tiểu Vân, đừng làm cho ta thút thút ní non... Được chứ..."

Tại bị Liệt Hỏa nuốt hết lập tức, Chu Vân đã nghe được Hứa Thiên ôn nhu lời nói nhỏ nhẹ. Mặc dù chỉ là đơn giản lời nói, lại ôm đồm lấy một đạo kiên

định tín niệm chui vào Chu Vân trong nội tâm, trở thành hấn liên tục không ngừng lực lượng.

"Ta không có việc gì, bởi vì... Ta còn muốn chứng kiến người càng nhiều nữa cười vui..."

Chạm rai hai mắt nhắm lại, không khí tựa như cứng lại giống như, Chu Vân có thể rõ ràng mà cảm ứng được bên người hết thấy vật chất lưu động, thật giống như đêm đó thủ hộ Hứa Thái Nguyệt đồng dạng, toàn bộ thế giới đều tại quay chung quanh hấn xoay tròn.

Bia ngoài cái bao tay bỗng nhiên hiện lên một đám hơi không thể tra ánh địa quang mang...

Một tầng trong suốt hộ thuẫn bỗng đem hai người vòn quanh, mãnh liệt Phong Hỏa tựa như gặp được phản xạ kính, đều bị bắn ra. Loại tình huống này trước kia cũng xuất hiện qua, tựa là Hoa Hâm dùng côn sắt nện Chu Vân lúc, côn sắt đột nhiên bị khí kính bắn ra. Chỉ là hiện tại khí kính duy trì thời gian rõ dài, phạm vi lớn hơn, thúc đẩy bên ngoài người có thể thấy rõ ràng một cái trong suốt hộ thuẫn đem hai người phòng hộ trong đó.

"Niệm trảo! Hấn là niệm lực hệ dị năng giả?" Lăng Tịch Quý kinh ngạc nhìn qua Hứa Kiến. Chỉ là nàng đưa ra vấn đề, ngay cả Hứa Kiến cũng không biết như thế nào đáp lại.

Cái này quang cảnh Hứa Kiến hay (vẫn) là lần đầu chứng kiến, dĩ vãng huấn luyện, Chu Vân bày ra dị năng đều là thời gian hệ gia tốc. Nhưng về sau nghe Hứa Thiên nói, hấn giống như đồng dạng có đủ cơ năng cường hóa thuộc tính, {hệ sức mạnh} dị năng. Mà bây giờ Hứa Kiến chứng kiến nhưng lại niệm lực hệ vòng bảo hộ, đây rốt cuộc là chuyện gì xảy ra?

Àm ảm qua đi, hạt bụi phiêu tán, Hứa Thái Nguyệt rốt cục nhìn thấy bình yên vô sự Chu Vân, một khóa treo lên tâm cuối cùng dễ xuống.

Khởi đặc mông mông trung đứng đấy hai người, Hứa Thiên hơi có chất phác nhìn qua Chu Vân. Vừa rồi sinh tử một đường, cho nàng mang đến trùng kích quả thực quá lớn, hiện tại đầu trong lúc nhất thời chuyển bất quá ngoạn (khom), cả trái tim tâm thần bất định bất an, nhiều cảm xúc giao hội.

Bất quá, ngay tại Hứa Thiên sững sờ thời điểm, Hứa Thái Nguyệt đường kính đi vào trước người của nàng, cũng không chút nào do dự phiến nàng một bạt tai.

BA~ một tiếng giòn vang, lại để cho sờ hửu tất cả quay trở lại trong mộng người bưng tỉnh.

"Ta sẽ không cho phép bất luận cái gì nguy hại người của hấn tồn tại, kể cả người." Hứa Thái Nguyệt ngữ khí lạnh như băng, hai mắt lóng lánh hàn quang, mặc cho ai đều có thể nghe ra nàng nói chuyện quyết ý, cùng với chưa có trở về xoáy chỗ trống. Hứa Thái Nguyệt có thể tùy ý Hứa Thiên mời chào Chu Vân, cũng có thể bỏ mặc Hứa Thiên trêu đùa hí lộng Chu Vân, nhưng quyết không cho phép bởi vì nàng cá nhân sai lầm, mà làm cho Chu Vân thân hãm nguy cơ.

Đối với Hứa Thái Nguyệt quá kích biểu hiện, kể cả Hứa Kiến ở bên trong ai cũng không có ra tay ngăn lại. Dù sao tất cả mọi người có thể hiểu được Hứa Thái Nguyệt giờ này khắc này tâm tình, hay hoặc là nói, bọn hấn dù cho muốn ngăn cản cũng tới không kịp. Đánh đầu đánh cho, nhiều lời cũng là nói nhảm, không chuẩn còn có thể huyền não càng hồng hồng. Ban tay hay mu bàn tay đều là thịt, Hứa Kiến dứt khoát tỏ vẻ trầm mặc, chỉ cầu hai vị muội muội đừng đem hấn quần đi vào.

Kiến ca ca cái này nghĩ cách rất sự thật đấy...

Mạo hiểm qua đi lại bị đánh một bạt tai, Hứa Thiên bàn tay nhỏ bé nhẹ bụm lấy hơi hồng khuôn mặt, cúi đầu có chút cắn cạp môi đỏ mọng, miễn cưỡng nhẫn nại một hồi. Cuối cùng nhất hay (vẫn) là đề nên không được, 'Oa' một tiếng nhào vào Chu Vân trong ngực khóc rống lên.

Lúc này Hứa Thiên tâm tình, ngoại trừ ủy khuất hay (vẫn) là ủy khuất. Nàng không thể trách cứ Hứa Thái Nguyệt không van xin hộ mặt, nếu như không phải nàng không nói một tiếng, một mình ly khai đội ngũ, cũng không đáng Chu Vân liều chết cứu giúp. Cho nên một tát này nàng bị thụ, cũng chỉ có thể nhin đau đẽ vào trong lòng. Duy nhất lại để cho Hứa Thiên cảm thấy vui mừng chính là, mặc dù ở thời điểm này, y nguyên còn có một Ôn Nhu mà ý chí làm cho nàng thút thít nỉ non.

Bạn đang đọc truyện *Mỹ nữ lai tập Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 109: Thu nát than

Chu Vân nhẹ nhàng đẩy ra Hứa Thiên, đưa thay sờ sờ nàng đầu tỏ vẻ an ủi: "Tiểu Thiên đừng khóc, ta không hảo hảo đấy sao? Thái Nguyệt cũng đừng nóng giận, mọi người mệt mỏi một ngày, đều nghỉ ngơi đi thôi."

Vuốt ve mỹ nữ cơ hội rất khó được, trước kia hẳn đều là bị sờ trượng thái, Hứa Thiên phi thường quý trọng chính mình tóc mềm, dưới bình thường tình huống muốn chạm cũng đừng không đến, lần này xem như giải thưởng lớn lệ rồi. Hứa Thái Nguyệt cũng nghe theo Chu Vân khuyên bảo, giữ im lặng đứng ở một bên. Đại khái là thiếu niên cực kỳ nguy hiểm, cho nên cho hắn vài phần mặt mũi, không cùng hắn tính toán chi li.

Về phần Hứa Thái Nguyệt quá kích hành vi, Chu Vân cũng không muốn lật lại bản án, dù sao nàng là muốn tốt cho mình, hơn nữa Hứa Thiên cũng không trách tội. Hay (vẫn) là chuyện lớn hóa nhỏ, chuyện nhỏ hóa không, người tốt ta cũng tốt, hài hòa xã hội mới là thật thì tốt hơn.

Thiếu niên đơn giản câu nói đầu tiên đem phi thường sự tình dọn dẹp, cái này nhưng làm Hứa Kiến cho xem tròn tròn mắt. Hai vị bà cô bình thường đều là e sợ cho thiên hạ bất loạn hàng, hôm nay làm sao lại trở nên như vậy ôn tình khiết rồi hả? Bất quá hắn cũng không dám lung tung lên tiếng, thật vất vả bình tĩnh trở lại phong ba, vạn nhất lại lần nữa khiến cho gọn sóng. Nhưng cũng không phải là há hốc mồm vấn đề.

"Hừ... Giả thần giả quỷ, đã biết rõ lại để cho người quan tâm." Duy Lệ Ti hừ nhẹ một tiếng, không hiểu quét Chu Vân liếc, trách cứ hắn hiểu được niệm trảo, cũng không cáo tri đoàn người, thẳng gọi người không công lo lắng.

Lặng lặng đánh giá trước mắt không thể tưởng tượng nổi thiếu niên, thiếu nữ tóc vàng tư thế oai hùng khuôn mặt, hơi không thể tra mà lộ ra một vòng vui vẻ: "Bất quá... Các người bình an vô sự là tốt rồi..."

Chứng kiến Lục Nghiêm ném Lựu đạn thời điểm, Duy Lệ Ti cả kinh tranh thủ thời gian cho Hứa Thiên kèm theo dị năng. Nhưng tiếc khoảng cách quá xa, dị năng không cách nào thi triển. Huống chi Hứa Thiên trượt chân té ngã trên đất, cho dù gia trị dị năng cũng không có thể có thể chạy đi. Về sau chứng kiến Chu Vân Phi bổ nhào qua, Duy Lệ Ti không rảnh suy nghĩ, chỉ có thể tín nhiệm cho hắn, thay thiếu niên giảm bớt trọng lực, cầu nguyện hắn có thể bình yên giải cứu Hứa Thiên.

Cho nên tại vừa rồi bạo tạc nổ tung một khắc này, Duy Lệ Ti trong nội tâm áp lực đặc biệt trầm trọng, là nàng tương trợ Chu Vân đi tới Hứa Thiên bên người, nếu như hai người đều phát sinh bất trắc, nàng chỉ sợ muốn tự trách cả đời. May mắn, Chu Vân cuối cùng không có cô phụ tín nhiệm của nàng, hai người đều bình an vô sự.

"Vân ca! Quá đẹp trai xuất sắc rồi người!" Từ đầu đến cuối cùng đều tại con ghế kí sinh Diệp Văn, hôm nay cuối cùng kiến thức đến cái gì gọi là cao thủ. Đối với Chu Vân kính ngưỡng càng là lên trời xuống đất, không gì sánh kịp, không chỗ nào có thể bằng, không người có thể trèo, không... Tinh lược N ngàn chữ.

"Hào tiểu tử! Có tiền đồ!" Duy cùng mà hào khí đột nhiên bị tục tăng thanh âm quấy rầy, trung niên đại thúc Nghiêm An, một cái tát gắt gao vỗ vào Chu Vân trên lưng. Mới vừa rồi bị nóng tổn thương da thịt, thiếu chút nữa đau nhức Chu Vân đứt hơi đi qua: "Tuổi còn nhỏ tự như thế được, hậu sinh khả ỷ ah."

Cũng không biết trung niên đại thúc chỉ là tán thưởng Chu Vân vừa rồi biểu hiện anh dũng, hay (vẫn) là một câu hai ý nghĩa ám chỉ mấy thứ gì đó. Tóm lại sau khi nói xong liền tùy tiện móc lấy Chu Vân cổ hướng bên cạnh đi đến: "Tiểu tử, có ... hay không hứng thú gia nhập chúng ta 'Tinh Không' chúng ta nghiệp đoàn {Guild} thế nhưng mà có tiếng giảng nghĩa khí, hơn nữa phúc lợi tốt, ưu đãi nhiều, mỗi tháng còn có định kỳ du lịch. Nếu như người đồng ý, ta còn có thể lên tiến đưa người trên tầng đã lâu 'Dị biến tuần san nữ sinh bản' bên trong ngoại trừ Tiểu Thiên chất nữ 'Giết hẳn phải chết' hình ảnh bên ngoài... Còn có thiết nhiều... Ai ai ai úc..."

Đang cùng Chu Vân lải nhải, nói không ngừng trung niên đại thúc, đột nhiên bị Lãng Tịch Quỷ níu lấy lỗ tai kéo đến một bên: "Cái gì 'Giết hẳn phải chết' hình ảnh dọa? Không phải là đám chó săn chụp ảnh đệ tử phục mà thôi. Lớn tuổi còn muốn mang xấu tiểu nam sinh, về sau đi ra ngoài đừng trách ta không đánh lòng người cái này biến thái phụ thân. Mặt mặt ném về tận nhà rồi!"

"Tự là là được! Tiểu Vân là người ta mời chào đấy, Nghiêm thúc thúc không thể cùng Tiểu Thiên đoạt." Hứa Thiên con mắt hồng hồng, qua tay khoác ở Chu Vân, tỏ vẻ vật ấy đã có chủ, người rảnh rồi không được tới gần.

"Tinh Không' có một nội quy tắc thì, phạm là mời chào đến xuất sắc nhân tài thành viên, tính toán nhớ một cái công lớn, các loại ban thưởng vô số. Như Chu Vân như vậy thân cư tam hệ dị năng mà hi hữu chủng tộc, Hứa Thiên như thế nào lại chấp tay nhường cho đây này.

Nhìn qua Hứa Thiên một bộ hai mắt uông uông đáng thương bộ dáng, trung niên đại thúc cũng không có ý tứ gãi gãi đầu, thuận hậu cười nói: "Ai nha, chất nữ đồ vật, Nghiêm thúc thúc như thế nào hội (sẽ) đoạt đây này. Nghiêm thúc thúc chỉ là hay nói giỡn mà thôi, vui đùa á..."

Đang lúc mọi người đem thoại đề nói khai mở lúc, Diệp Văn điện thoại bỗng nhiên vang lên. 'Bằng mình, con người rần rồi từ, liệu ra cả đời si...'

"Ah! Điện thoại..." Diệp Văn nhanh chóng lấy điện thoại cầm tay ra tiếp nghe.

"... .." Nghe thế tiếng chuông, ngoại trừ Chu Vân, tất cả mọi người ngây ngốc mà nhìn xem Diệp Văn, như là phát hiện đại lục mới đồng dạng, không thể lý giải hắn thú vị. Một cái nhìn như đây người Long Văn lưu manh, rõ ràng dùng cái này tiếng chuông, trào phúng sao?

Mọi người xem lấy Diệp Văn lải nhải nói vài câu về sau, liền cúp điện thoại chuyển hướng Hứa Thái Nguyệt: "Đại tẩu, người muốn người đã tìm được."

Diệp Văn trong lời nói chỗ chỉ Hứa Thái Nguyệt người muốn tìm, đương nhiên tự là trực tiếp làm cho Chu Vân bị trường học khai trừ thù phạm Thẩm Ân Đình đồng học. Không nghĩ tới bên này nhiệm vụ vừa mới chấm dứt, bên kia sự tình lại gãy vỡ lên. Xem ra đêm nay nhất định là không thể nghỉ ngơi thật tốt rồi.

Đối với Diệp Văn xưng hô Hứa Thái Nguyệt đại tẩu, người ở chỗ này đều nếu có mơ màng. Dựa vào lúc trước Hứa Thái Nguyệt vì Chu Vân, cam nguyện đắc tội Hứa Thiên một màn, mọi người đã có thể cân nhắc ra, bọn hắn mà quan hệ khẳng định không thể tầm thường so sánh. Nhưng là... Hiện tại

Hứa Thiên lại chăm chú kéo Chu Vân không phóng, rất có làm của riêng biểu hiện, đoán chừng giữa hai người cảm tình cũng có chút thật không mình bạch. Thanh quan khó đoạn việc nhà...(nột-nói chậm!!), đoán người lại không phải người ngu, cần thận ngẫm lại hay (vẫn) là đừng lẫn vào đi vào tốt.

"Tiểu Quỷ, chúng ta trước mang A Ninh quay trở lại 'Tĩnh Không' a, chúng ta nhiệm vụ phải nhanh một chút đưa ra." Nghiêm An vốn là mang theo Hứa Kiến cùng Lăng Tịch Quỷ chấp hành nhiệm vụ, nhiệm vụ trong lúc phải đóng cửa sở hữu tất cả đối ngoại công cụ truyền tin, bởi vậy Hứa Thiên không cách nào liên hệ Hứa Kiến. Thẳng đến nhiệm vụ sau khi hoàn thành, Hứa Kiến mới phát hiện Hứa Thiên phát tới tin nhắn, biết được bọn hắn gặp gỡ phiền toái, do đó cấp tốc chạy đến.

Hiện tại phiền toái đã giải quyết, Nghiêm An nhìn tất cả mọi người không có gì đáng ngại, liền đề nghị cùng Lăng Tịch Quỷ trước hộ tống Ninh Vũ Di quay trở lại Tĩnh Không. Miễn cho đêm dài lắm mộng, lại trúng mai phục.

Lại nói... Đoàn người huyền não ầm ầm, Ninh Vũ Di lại ngủ được hương vụ, thấy thế nào đã cảm thấy như thế nào không được tự nhiên. Bất quá cái này cũng trách không được nàng, ít nhất Ninh Vũ Di hết sức hiệp trợ Chu Vân thoát khỏi, như đối lại người khác không chuẩn chỉ có thể làm các loại Hứa Thiên đào đất đạo trộm người.

"Ta cũng với các ngươi trở về." Duy Lệ Ti trì hoãn khẩu khí: "Vốn cùng Ninh tham mưu đi tuần nhiệm vụ, không nghĩ tới gặp gỡ mai phục. Khá tốt tất cả mọi người không có việc gì."

Duy Lệ Ti nghỉ ngơi một hồi, khí sắc tuy nhiên tốt lên rất nhiều, nhưng vẫn là cảm thấy thập phần mệt mỏi. Nàng cũng muốn nhanh lên tìm một chỗ nghỉ ngơi thật tốt, cho nên quyết định cùng Nghiêm An mấy người về trước 'Tĩnh Không'. Duy Lệ Ti trước mắt cơ hồ không có chiến lược, trên đường có thể chiếu ứng lẫn nhau hội an toàn rất nhiều, nói sau nàng ở lại Thanh Phủ thành phố cũng không hiểu được làm cái gì.

Lăng Tịch Quỷ ngấm lập tức xem đã xuất phát rời xa du thuyền, sau đó thở dài: "Cũng chỉ có thể như vậy, còn lại sự tình tiểu Kiến(thắng thiếu) có thể xử lý sao?"

Mấy người huyền não quá lớn, Lữ đạn đều nổ tung. Hơn nữa trên mặt đất còn hôn mê một đám hàng lậu, tin tưởng cảnh sát rất nhanh sẽ chạy đến, đến lúc đó đem phiền toái giao cho Hứa Kiến, ưng thuận không thành vấn đề. Dù sao Hứa gia tại Thanh Phủ thành phố có rất nhiều chính thức thế lực, sự kiện lần này hoàn toàn có thể đem làm khủng bố tập kích xử lý.

"Giao cho ta a." Thu thập cục diện rồi rầm là Hứa Kiến sở trường trò hay, trước kia Hứa Thiên, Hứa Thái Nguyệt thùng cái sọt, lần đó không phải hắn tự mình dọn dẹp tàn cuộc. Hứa Thái Nguyệt là biểu muội coi như xong, tính cách trời sinh phản nghịch. Mất đi Hứa Thiên trời sinh ôn tính khiết, hay là hắn thân muội muội. Bình thường không chỉ ... mà còn dừng lại không hiểu được thông cảm lão ca, còn yếu nhân trái lại chiều cổ nàng. Không đều nói làm muội muội nhất ngưỡng mộ ca ca sao? Thật sự là không có thiên lý...

"Uy vũ ~ uy vũ ~" còi cảnh sát tiếng địch vang lên, xem ra cảnh sát thúc thúc rút cục phát hiện bên cạnh không đứng chạy tới rồi. Ngẫm lại cũng đúng, Lữ đạn bạo tạc nổ tung ah, thanh thế lớn như vậy không làm cho chú ý mới là lạ.

"Diệp Văn, tiểu Vân, chúng ta đi." Hứa Thái Nguyệt không muốn lưu lại ghi khẩu cung, quyết đoán lựa chọn đi. Bất quá trước khi đi, nàng vẫn không quên nhặt lên cái kia lại để cho Hứa Thiên hiểu kỳ đã lâu da đen rung.

"Cái kia... Đó là người ta đấy." Có lẽ sợ hãi, có lẽ cảm giác đuối lý, Hứa Thiên kéo Chu Vân cánh tay trốn ở phía sau hần nhỏ Thanh Đạo.

Theo Diệp Văn tiếp nghe điện thoại, nói Hứa Thái Nguyệt muốn người đã tìm được, Hứa Thiên phỏng đoán Chu Vân đêm nay ưng thuận còn có hoạt động. Xuất phát từ hiếu kỳ, cùng với muốn thêm nữa... Hiểu rõ vị này liễu lĩnh cứu vớt nàng thiếu niên, Hứa Thiên không muốn bỏ qua lần này cơ hội, cũng tự chăm chú kẻ cận Chu Vân không phóng.

Đem làm Hứa Thái Nguyệt đem da đen rung để đi, đây chính là thiếu chút nữa hại nàng toi mạng đồ chơi. Không công nhìn xem vốn là thuộc về đồ đạc của mình lại để cho người cầm lấy đi, Hứa Thiên lập tức cảm thấy bất mãn. Nhưng là nàng không muốn cùng Hứa Thái Nguyệt quan hệ chơi cứng, dù sao cũng là chính mình biểu muội. Cho nên tự trốn ở Chu Vân sau lưng, nhìn như cầu khẩn giống như hi vọng Hứa Thái Nguyệt giơ cao đánh khẽ.

Bất quá, trong đó còn hàm ẩn một cái khác tầng vận ý, cái kia chính là nếu như người lấy đi rung hòm, cũng đừng trách ta quang minh chính đại cướp đoạt Chu Vân đồng hài. (ồ? Lúc nào Chu Vân cũng thành Hương Mồ Mồ (*kẹo xà lách)?)

"Ân ~? Biểu tỷ đại nhân muốn đây này ~. Đã muốn thì lấy đi a." Hứa Thái Nguyệt không biết lúc nào, đã khôi phục như hướng giống như mỉm cười, lúc nói chuyện còn đem da đen rung đưa cho Hứa Thiên, hoàn toàn không có để ý nó thuộc sở hữu. Ngược lại là Hứa Thiên chậm chạp không có thò tay đi đón, Hứa Thái Nguyệt mới sấu kín nói ra: "Kỳ thật ta có một đề nghị, không bằng bắt nó cho tiểu Vân, biểu tỷ cảm thấy như thế nào?"

Chương 110: Tìm kiếm thư ký MM

"Được rồi! Dù sao tiểu Vân cũng là người ta đấy." Hứa Thiên rất lý thẳng nói. Nàng bắt quá muốn nhìn một chút trong rương đầu thả chút ít cái gì, về phần ai có thể đạt được thứ đồ vật, Hứa Thiên tịnh không để ý. Huống chi giao cho Chu Vân cùng giao cho nàng cơ hồ không có khác nhau, Hứa Thiên tin tưởng chỉ cần mở miệng đòi hỏi, Chu Vân tuyệt đối sẽ hai tay dâng. Trước giao do thiếu niên trông giữ, đã thuận tiện lại an toàn, có sao mà không làm?

"Vậy cứ như thế..." Hứa Thái Nguyệt cái miệng nhỏ nhắn lộ ra một vòng nhẹ nhàng mỉm cười, cũng không để ý tới Chu Vân có đồng ý hay không, thò tay tóm qua thiếu niên đến liền đi ra ngoài.

Diệp Văn đã lặng lẽ nói cho nàng biết, Thẩm Ân Đình chỗ địa điểm. Nếu như không có đoán sai, đêm nay chắc chắn thú vị sự tình phát sinh. Xem ra Chu Vân còn phải tái chiến một hồi, chỉ là đối với lúc trước kịch đấu, kế tiếp hiển nhiên trở thành đồ chơi cho con nít, không thấu đáo bất cứ uy hiếp gì.

"Tiểu Kiến(tháng thiếu), tại đây giao cho ngươi rồi. Người ta đi cùng biểu muội đại nhân chịu tội..." Hứa Thiên nói được so hát được khá tốt nghe, nàng cái kia gọi chịu tội sao? Nói rõ là phát giác có thú vị tích, đi theo Hứa Thái Nguyệt đi tham gia náo nhiệt.

Ai... Chu Vân thờ dài, trong đó buồn bức nhất người, không ai qua được hán rồi. Vừa kinh nghiệm một hồi sinh tử đại chiến, tội liên đới xuống nghỉ ngơi một chút cơ hội đều chưa, tựa lại để cho Hứa Thái Nguyệt dặt câu câu tựa như lôi kéo đi. Thật sự là trời sinh lao lực mệnh...(nột-nói chậm!!)...

Hán làm không rõ ràng, hai nữ nhân cái đó đến nhiều như vậy tinh lực, não loạn một hồi lại một hồi. Nếu trên giường náo, Chu Vân ngược lại là tro thường vui mừng.

Cứu người nhiệm vụ cuối cùng cáo một giai đoạn, một đoạn, mọi người thương lượng hoàn tất, Duy Lệ Ti cùng Lăng Tịch Quý phụ trách hộ tống Ninh Vũ Di, hộ tống Nghiêm An đi đầu phản hồi Tinh Không đưa tin. Mà Hứa Kiến lại lưu lại, cùng với vàng đuổi tới cảnh vệ tiến hành thương lượng. Cả ra lớn như vậy sự kiện, đoán chừng hán cũng có trận bận rộn, về phần Chu Vân, lúc này đang bị hai vị Thiên Tiên mỹ nữ chăm chú khoác ở, về mặt cười ngây ngô rồi đi bên cạnh.

Cuối cùng tựa là Diệp Văn, bởi vì tiểu tử này không hề biểu hiện, lúc này chính dính tại Hứa Thái Nguyệt bên người, lải nhải năn nỉ chị dâu từ bi vi hoài, chỉ đầu đường sáng lại để cho hán đi một chút.

Diệp Văn nguyên cho là mình đã rất có thể đánh nhau, suốt ngày một bộ lão đại đệ nhất lão tử thứ hai bộ dáng. Ai ngờ hôm nay gặp gỡ 'Phi nhân loại' cao thủ, chẳng những không có giúp đỡ một điểm bề bộn, còn liên lụy lão đại xả thân bảo hộ, hán tiểu tử này đệ cũng đem làm được quá mất cách rồi.

"Ta rất từ bi đây này. Từ bi vi hoài, siêu ~ độ ~ chúng ~ sinh ~" Hứa Thái Nguyệt gặp Diệp Văn đối với Chu Vân một mảnh trung tâm, liền cho hán chỉ đầu đường sáng. Đáp ứng tìm cơ hội lại để cho hán tiền quân doanh, lại để cho Hứa Kiến hỗ trợ huấn luyện. Dù sao Diệp Văn hằng ngày rảnh rồi đến bị khùng, suốt ngày không có việc gì, đi theo Hứa Kiến học tập không mất là kiện chuyện tốt, về sau gặp được phiền toái cũng có thể nhiều giúp đỡ.

Đối với Diệp Văn trung tâm, Tiểu Nguyệt mỹ nữ có thể chứng kiến. Ngoại trừ Chu Vân, bất luận cái gì lòng người hoạt động, đều không thể tránh được cặp mắt của nàng. Nha đầu kia dị năng quả thực tựa là nghịch thiên thần khí, có nàng tại có thể giảm bớt rất nhiều phong hiểm. Lại nói, vì sao Hứa Thái Nguyệt không phải phổ độ chúng sinh, mà là siêu độ...

Mặt trời chiều ngã về tây, Thanh Phủ thành phố vịnh một chiếc du thuyền đang tại Tiêu Nhiên rời đi. Tại thuyền chờ đầu tầng cao nhất bong thuyền, thỉnh thoảng truyền đến ông ông mắng nhau.

"Cái rắm hài! Nếu không phải ngươi trên đường phóng nước, ta sẽ như vậy mất mặt?" Nạp Tư hồi tưởng lại vừa rồi Kiệt Mễ Nhĩ[Cemil] buông tha Hứa Thiên một màn, không khỏi lớn tiếng hướng hán phàn nàn. Nếu không có Kiệt Mễ Nhĩ[Cemil] đột nhiên giận dữ, không có thể thuận lợi cầm xuống Hứa Thiên mấy người, làm cho đối phương viện quân đuổi tới, hán cũng không cần phải trong chần năm đại thúc khi dễ.

"Ngươi có bệnh ư! Nhiệm vụ của ta là bảo hộ thánh vật, ngươi dựa vào cái gì để cho ta đi đối phó bọn hán." Ở vào phản nghịch kỳ tiểu hài tử, chẳng những tính cách phản nghịch, mà ngay cả tranh luận kiếm cơ kỹ thuật cũng nhất lưu. Kiệt Mễ Nhĩ[Cemil] một mực chắc chắn, nhiệm vụ của hán tựa là trông giữ thánh vật, sự tình khác cùng hán không quan hệ.

"Tốt! Ngươi bảo hộ thánh vật, cái kia thánh vật đâu này?" Nạp Tư hung hăng trừng mắt Kiệt Mễ Nhĩ[Cemil] hỏi. Cái gọi là thánh vật, tựa là chứa ở màu đen cặp da ở bên trong linh hồn ngọc và bia ngoài cái bao tay. Nhưng hiện tại, Kiệt Mễ Nhĩ[Cemil] trên người căn bản không có bất kỳ vật gì. Mà ngay cả đồ vết cũng trong chiến đấu rời.

"Thánh vật chẳng phải tại... Ồ... FU... FU. CK! ! Thánh vật đâu này? Ai cầm! Ta rõ ràng một mực dẫn theo..." Kiệt Mễ Nhĩ[Cemil] không biết làm sao nhìn xem hai cái tay không, cảm tình đưa nhỏ này lúc nào đem thánh vật ném đi còn không hiểu được.

"Này uy (cho ăn)! Kiệt Mễ Nhĩ[Cemil], ngươi sẽ không phải đem thánh vật mất đi à nha." Lục Nghiêm tranh thủ thời gian đã chạy tới bang (giúp) Kiệt Mễ Nhĩ[Cemil] tìm kiếm. Bọn hán nhiệm vụ lần này tựa là đem thánh vật mang về tổ chức, nếu là mất thế nhưng mà tội lớn một kiện. Lam Tổ Nguyệt cũng may, nàng là tổ chức chấp pháp giả một trong, cho dù có tội cũng sẽ không xử phạt. Nhưng Lục Nghiêm cùng Nạp Tư hai người sợ là cũng bị liên lụy, tổ chức chế tài cũng không phải hay nói giỡn đây.

"Ta... Ta... Nhất định là mới vừa ở chiến đấu rời tay rồi!" Tiểu tử này cuối cùng nghĩ tới, vừa rồi cùng Lăng Tịch Quý giao thủ đánh cho hăng say, không nghĩ qua là sẽ đem da đen rương ném một bên hai tay đón đánh. Hiện tại phiền toái, thánh vật mất đi đầu sỏ gây nên chính là hán.

"Này uy (cho ăn)! Cái rắm hài, đến lúc nào rồi rồi, Nhưng đừng nói giỡn ah." Nạp Tư trực tiếp dẫn theo Kiệt Mễ Nhĩ[Cemil] hai chân, đem hán chồng cây chuối không ngừng vung vẩy. Giấu ở tiểu hài từ quần lót lưỡi dao, đỉnh đỉnh đang đang rơi xuống trên đất.

Lam Tố Nguyệt nhìn mọi người lo lắng bộ dáng, một mực mỉm cười không nói. Chỉ có trong nội tâm nàng tình tường, tổ chức lời nhắn nhủ nhiệm vụ, cuối cùng thuận lợi hoàn thành.

Nạp Tư bình thường tổng Kiệt Mễ Nhĩ[Cemil] cãi nhau, nhưng lúc này lại phi thường quan tâm tiểu tử: "Cái rắm hài, bây giờ trở về trình báo cứu, ưng thuận còn kịp."

"Đứng! Đại... Đại tỷ đầu... Chúng ta trở về địa điểm xuất phát a..." Kiệt Mễ Nhĩ[Cemil] hồi tưởng lại tổ chức trừng phạt, thoáng chốc dọa ra một thân mồ hôi lạnh, mà ngay cả nói chuyện cũng đứt quãng.

Lam Tố Nguyệt nhẹ nhàng khoát tay áo, lại để cho mấy người tỉnh táo lại: "Được rồi, sự kiện lần này do ta đến xử lý, các người đừng lo lắng."

Lục Nghiêm có chút không rõ phải hỏi nói: "Chẳng lẽ cứ như vậy buông tha bọn hán sao? Chúng ta rõ ràng có thể đem bọn hán toàn bộ cầm xuống, bây giờ trở về đi còn kịp."

Nếu như Lam Tố Nguyệt ra tay, dùng thực lực của bọn hán tuyệt đối có thể bắt cầm mấy người. Nhưng là đại tỷ vì cái gì đột nhiên lui lại? Mà ngay cả thánh vật cũng mặc kệ. Lục Nghiêm không thể tin, tâm tư rậm rạp Lam Tố Nguyệt, hội (sẽ) không có phát giác thánh vật bị mất.

"Cầm xuống? Ha ha, nói dễ vậy sao..." Lam Tố Nguyệt tiện tay gỡ xuống đám vào búi tóc thượng trăm bạc, một đầu phiêu dật phát ra đón gió tung bay: "Nếu như các người muốn kiến thức 'Huy hoàng' ... Không, có lẽ là 'Truyền kỳ' thực lực dị năng cao thủ, ta có thể lập tức hồi trình."

Tại ngày xưa ánh mắt xéo qua ở bên trong, gió mát phiêu nhả, Lam Tố Nguyệt vũ mị diêm dúa lẳng lơ gương mặt lộ ra đặc (biệt) mỹ. Lục Nghiêm mấy người lập tức chịu thất thần, thẳng đến một hồi lâu mới tỉnh ngộ, hơi khiếp sợ mà 'Ah' một tiếng...

Huy hoàng? Truyền kỳ? Đó là bao trùm tại vinh dự đã ngoài thực lực. Bọn hán chính giữa ngoại trừ Lam Tố Nguyệt đi vào vinh dự giai đoạn, còn lại ba người họ thuộc về không có phẩm cấp giai sơ tâm người. Lại không đề truyền kỳ cao thủ, đã huy hoàng dị năng giả, cũng có thể nhẹ nhõm giải quyết bọn hán...

"Hôm nay phong, rất thoải mái." Lam Tố Nguyệt thò tay vung lên bên tai tóc dài. Việc này tuy nhiên mất đi thánh vật, lại đổi lấy trọng yếu tin tức, cái kia nhất định sẽ làm cho thủ lĩnh càng cao hơn hưng.

"Ấn? ..." Mấy người đều tò mò nhìn Lam Tố Nguyệt, không rõ nàng như thế nào đột nhiên tự kéo xa. Nhưng Lam Tố Nguyệt lại mỉm cười không hề lên tiếng, chỉ là lẳng lặng ngắm nhìn Thanh Phủ bên cạnh.

'Rồng ngâm' tại bên ngoài là tội ác tày trời Hắc Ám nghiệp đoàn {Guild}, tại Hoa Hạ cảnh nội nhưng lại vừa chính vừa tà. Bởi vì rồng ngâm bên trong có một điều quy định, * sở hữu tất cả nguy hại Hoa Hạ hành động, không phải bắt buộc dĩ quyết không cho phép tập kích Hoa Hạ người. Phạm là cùng Hoa Hạ người phát sinh chiến đấu, được làm cho người chỗ tạm tha người.

Lam Tố Nguyệt là đoán ra tiềm phục tại chỗ tối dị năng cao thủ sẽ không đứng nhìn đứng ngoài quan sát, mới hung ác hạ độc thủ, mệnh lệnh Lục Nghiêm hướng Hứa Thiên ném Lựu đạn, nghi kỹ tốt giáo huấn thoáng một phát cái này không thành thực tiểu nha đầu. Người cũng nên kinh nghiệm tôi luyện mới có thể phát triển, chứng kiến Hứa Thiên nửa chơi nửa công tâm tính, nếu như trẻ uổng nắn, tương lai nhất định sẽ xong ra đại họa.

Đối với núp trong bóng tối hai người, Lam Tố Nguyệt lại quen thuộc không đến. Chỉ là hiện trường tình huống có chút vượt quá tưởng tượng, Lam Tố Nguyệt không có ngờ tới, mặc dù không cần cao thủ ra tay, bằng vào mấy cái dị năng nhân vật mới, sẽ đem sự tình dọn dẹp.

Hơn nữa... Nếu như suy đoán không sai, thiếu niên kia nhất định là. Bằng không thì cũng không cần phải bọn hán ra mặt. Sự tình trở nên càng ngày càng thú vị rồi... Lão thủ lĩnh đại khái sẽ rất cao hứng a...

Thanh Phủ thành phố đệ tam đường đi tiệm thuốc, tại đi tìm Thẩm Ân Đình trước khi, Hứa Thiên đề nghị lại để cho Chu Vân trước mặc xong quần áo. Nếu không một đại nam nhân cởi bỏ cánh tay, mang theo hai cái nũng nịu mỹ nữ bốn phía đi bộ, mặc dù Chu Vân không e lệ, Hứa Thiên cũng không thể chịu đựng được. Mặt khác Chu Vân tựa hồ có bị bỏng dấu vết, tìm tiệm thuốc mua điểm bị phỏng được bôi bôi cũng tốt.

Nói cho Chu Vân tìm y phục mặc, Hứa Thái Nguyệt tỏ vẻ lãng phí thời gian. Nhưng Hứa Thiên cải thành mua thuốc cho thiếu niên lau lau, Hứa Thái Nguyệt sẽ không ý kiến rồi.

Ngồi ở tiệm thuốc trên ghế đầu, Hứa Thiên bắt đầu cẩn thận từng li từng tí thay Chu Vân bôi thuốc. Bất kể thế nào nói, trên người hán đại bộ phận đau xót đều là bởi vì nàng mà lên. Cho dù không có công lao cũng có khổ lao. Huống chi Chu Vân xả thân cứu mỹ nhân, đại ân đại đức càng vất vả công lao càng lớn, Hứa Thiên ủy thân phụng dưỡng thoáng một phát cũng là chuyện đương nhiên. Bằng không thì Chu Vân liệu chết liều sống vì cái gì?

Hứa Thiên Ôn Nhu bàn tay nhỏ bé ở sau lưng bôi lên, Chu Vân chẳng những cảm giác không thấy một tia đau đớn, trái lại còn phi thường thoải mái. Xem ra tiểu nha đầu không phải không hiểu chiều cổ người, mà là không thích chiều cổ người.

Chu Vân một bên hưởng thụ lấy Hứa Thiên tỉ mỉ chăm sóc, một bên hướng Hứa Thái Nguyệt hỏi: "Thái Nguyệt, chúng ta kế tiếp đi đâu à?" Đã trải qua một phen khổ đấu, lúc này Chu Vân muốn làm nhất đúng là về nhà nghỉ ngơi thật tốt. Nhưng là Hứa Thái Nguyệt hết lần này tới lần khác không cho hán lý khai, cuối cùng là chuyện gì xảy ra?

"Tiểu Vân không muốn bị trường học khai trừ, đêm nay tốt nhất nghe ta phân phó."

Hứa Thái Nguyệt không nói, Chu Vân còn kém điểm tương việc này đem quên đi. Hắn bây giờ còn là cái lang thang sinh ah! Nếu như không nhanh chút giải quyết phần trường học vấn đề, bị phụ mẫu biết rõ, không bởi hân da mới là lạ. Chỉ là kế tiếp hành động, cùng khai trừ học tịch có gì liên quan đến? Hôm nào xử lý không thành sao? Hắn hiện tại thế nhưng mà thương binh ah!

"Tiểu Vân muốn nghe lời ờ." Sau lưng bồi được Hứa Thiên, bỗng nhiên nằm ở Chu Vân bên tai, nhiệt khí vù vù mà thổi nói: "Vân vân... Thế nhưng mà kịch bản số lượng không nhiều lắm nhân vật phản diện rõ ràng hợp lý, nếu như bị khai trừ, người ta sẽ rất phiền não đấy."

"Nha... Ồ!" Chu Vân mặt mo thấp phần khó được mà đỏ lên. Xem ra hay (vẫn) là Hứa Thiên nói chuyện có tác dụng, đơn giản một câu tựa dọn dẹp thiếu niên.

Kỳ thật, hắn biết điều như vậy, toàn bộ bởi vì Hứa Thiên đáng người no đủ. Tuy nhiên cách quần áo mùa hè, nhưng như trước có thể cảm nhận được Đinh Đinh áp bách.

Đang lúc thiếu niên tinh tế hiểu rõ lúc, Diệp Văn rất không cân đối bật đi ra: "Vân ca, ngươi nhìn xem những... này quần áo biết không."

Bạn đang đọc truyện *Mỹ nữ lai tập Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 111: Tử thành bức cung

Lúc trước Hứa Thiên lại để cho Diệp Văn đi tiệm bán quần áo làm cho bộ y phục tới, để tránh Chu Vân vô cùng bạo lộ ảnh hưởng bộ mặt thành phố. Không nghĩ tới tiểu tử này nhẹ như vậy nhanh, trong nháy mắt tựa bụng lấy một đồng quần áo chạy trở về.

Diệp Văn trở về được rất không phải lúc, nhưng Chu Vân không có trách cứ. Hắn là cái tương đối dễ dàng thỏa mãn gia hòa, có thể cùng Hứa Thiên phát triển đến nay, đã coi như không tệ. Chính thức cảm tình cần từ từ tích lũy, chất lượng định luật bảo toàn cũng không phải là trung cho đẹp tích.

Chu Vân mở ra phần đồng quần áo, tuyển một kiện áo đuôi ngắn được thông qua xuyên thẳng [mặc vào], cũng thuận miệng hỏi: "Hứa Thiên, vừa rồi tới cứu chúng ta phụ nữ, thấy thế nào bắt đầu một chút cũng không giống à?"

Kỳ thật vấn đề này, Chu Vân một mực giấu ở trong lòng thật lâu. Trước đó Lăng Tịch Quỷ xưng hô trung niên đại thúc phụ thân, thiếu chút nữa không có đem Chu Vân con mắt chán kinh. Đầu kia đại thúc sinh như thế bu hân, con gái lại nhỏ nhắn mềm mại kiêu nộ, thấy thế nào cũng không như là một đôi phụ nữ.

"Ah ~ lạp ~, nguyên lai tiểu Vân cũng ưa thích nghe người ta thị phi?" Hứa Thiên giống như cười mà không phải cười nhìn xem Chu Vân: "Xem ra tiểu Vân đồng học đối với Quỷ tỷ tỷ rất quan tâm nha."

"Ta chỉ là hiếu kỳ, hiếu kỳ mà thôi." Chu Vân cũng không hy vọng bị Hứa Thiên hiểu lầm chính mình thay đổi thất thường, nếu không vừa thành lập hảo cảm tựa hủy hoại chỉ trong chớp lát rồi.

Dù sao không có gì mới lạ, Hứa Thiên cũng tựa đơn giản cùng Chu Vân nói: "Kỳ thật Quỷ tỷ tỷ là cô nhi, ba tuổi lúc bị Tinh Không thu dưỡng. Lúc ấy tất cả mọi người nói Nghiêm thúc thúc cùng Quỷ tỷ tỷ thuộc tính trái lại, tương lai nhất định cãi nhau mà trở mặt thiên. Kết quả Nghiêm thúc thúc không tin tà, một hòn đồi sẽ đem Quỷ tỷ tỷ nhận thức làm con gái, còn truyền thụ năng tổ truyền tâm pháp. Sau đó là được hôm nay vấn này mặt..."

Nguyên lai là thu dưỡng con gái, nghe xong Hứa Thiên giải thích, Chu Vân trong nội tâm nghi vấn cuối cùng coi bỏ. Khó trách mỹ nữ dị năng sáo lộ (*đường theo động tác võ thuật) cùng đại thúc như vậy gần, nguyên lai là xuất từ một nhà. Mà ngay cả tính cách cũng cực giống đại thúc, cảm tình gần mực thì đen...

"Mặc quần áo từ tế tựa lên đường đi, đã chậm sẽ không đùa giỡn rồi." Hứa Thái Nguyệt đối với Lăng Tịch Quỷ phụ nữ, hiển nhiên càng để ý Chu Vân tình. Tin tưởng Thẩm Ân Đình đã cùng Hoàng Bằng hội hợp, nếu bỏ qua trò hay, nàng đêm nay an bài tựa bạch bề bọn rồi. Cái này đối với về sau phát triển sẽ phi thường bất lợi...

Căn cứ Diệp Văn đạt được tình báo, Hứa Thái Nguyệt một đoàn người rất nhanh liền đi tới Philly từ thành. Diệp Văn tiểu đệ đã làm tốt chuẩn bị, tại Thẩm Ân Đình bên cạnh định rồi cái phòng.

Philly từ thành là công chúng giải trí quán bar, cũng không biết là có hay không quán bar người phụ trách cố ý gây nên, vì tăng lên toàn bộ quán bar sức cuốn hút, cái gọi là phòng chỉ là do hơi mờ thủy tinh cách xa nhau. Nếu có người ở đâu đâu "Làm việc" tuyệt đối kích tình vô hạn, đủ kích thích. Tương

đổi cách âm hiệu quả cũng cực kém, âm âm giọng thấp phào hạ thường xuyên có thể mơ hồ nghe thấy không rõ ràng.

Vừa đi vào tử thành, Hứa Thiên trắng non giống như xinh đẹp lông mày liền có chút nhăn lại. Hoàn cảnh nơi này chỉ có thể dùng chương khí mù mịt để hình dung, bốn phía hào khí cho người một loại sống mơ mơ màng màng cảm giác. Trong không khí còn tràn ngập nồng đậm yên (thuốc) mùi rượu, nếu không là muốn biết rõ Hứa Thái Nguyệt mang Chu Vân đến mục đích, Hứa Thiên không chuẩn hội (sẽ) lập tức quay người rời đi.

Hứa Thái Nguyệt hiển nhiên so Hứa Thiên bình tĩnh, cùng nàng một trái một phải kéo Chu Vân, mặt không biểu tình đi theo Diệp Văn sau lưng đi về phía trước, đối với hoàn cảnh chung quanh làm như không thấy.

Tại đến Philly tử thành trên đường, Hứa Thái Nguyệt nghe Diệp Văn giới thiệu, Philly tử thành ở vào Thanh Phủ thành phố phía Đông quận, Nhưng dùng xem như hắc lão địa bàn. Ở đây quản lý cùng hắc cũng có chút quen thuộc. Bình thường có người đến trảng tử nháo sự, cơ hồ đều do Diệp Văn mang theo các tiểu đệ dọn dẹp. Hoàng Bằng cái kia tiểu tử gốc rõ ràng chui đầu vô lưới, thật sự là đập phá thiết hải vô mệnh xử (tìm hoài thì đeo thấy, tự nhiên chui tới cửa), được đến toàn bộ không uống phí công phu.

Tử thành trung chậm rãi đi về phía trước, Chu Vân trái ôm phải ấp, nắm cả hai vị tuyệt sắc tự nhiên mỹ nữ lặng yên đi qua. Hắc đến xem như thập phần yên tĩnh, không làm kinh động bất luận cái gì người rảnh rỗi, nhưng lại đưa tới phi phạm hiệu quả. Vốn là âm âm sân nhảy, chẳng biết tại sao bỗng nhiên một mảnh yên lặng, chỉ để lại rậm rậm mà âm hưởng. Những cái...kia vũ đủ làm cho tay đẹp trai mỹ nhân nhóm (đám bọn họ), cũng không khỏi tự giác mà dừng bước lại, ánh mắt thoáng ngốc tiết hướng tử thành lối ra nhìn lại.

Không có biện pháp, Chu Vân bên người bất luận là Hứa Thiên hay (vẫn) là Hứa Thái Nguyệt, đều quá mức kinh diễm. Khi bọn hắc đi vào tử thành cái kia một khắc, cũng đã hấp dẫn vô số nam sĩ ánh mắt. Đem làm một người chỉ ngây ngốc nhìn qua một chỗ lúc, rất dễ dàng sẽ hấp dẫn người thứ hai. Đem làm liên tiếp mọi người nhìn qua một chỗ lúc, cái kia một chỗ dĩ nhiên là trở thành tiêu điểm. Mà bây giờ Chu Vân, hiển nhiên tự là tử thành tiêu điểm.

Một giọt mồ hôi lạnh do cái trán chảy xuống, Chu Vân cuối cùng kiên nhẫn đến bên người mỹ nữ hiệu triệu lực rồi. Không cần lên tiếng, không cần chế tạo, chỉ là đi ngang qua, có thể nhắc lên một phen gió tanh. Khó trách thường xuyên có người nói Hồng Nhan Họa Thủy, hồng nhan bạc mệnh, tình huống trước mắt tự là chân thật nhất khắc họa.

Chu Vân có thể rõ ràng cảm giác được ở đây nam sĩ đối với hắc quăng đến tràn ngập hận ý ánh mắt, cùng với muốn ăn một miếng mồi Hứa Thiên, Hứa Thái Nguyệt tâm tính...

Bất quá, hận quy hận, đồ kị quy đồ kị. Mọi người vẫn tương đối văn minh thủ lễ, không có một hồng trên xuống cường đoạt dân nữ. Hay hoặc là nói, những cái...kia trong lòng còn có tốt xấu gia hỏa đang nhìn đến Diệp Văn về sau, vì bản thân an toàn suy nghĩ, đều tạm thời buông tha cho đối với mỹ nữ xâm phạm thà rằng không nghĩ cách.

Đến Philly tử thành tâm hoan vui cười người, Nhưng dùng không biết tử thành quản lý, lại không thể không biết đông thành Diệp Văn. Đặc tội tử thành quản lý cùng lắm là bị trông coi người đuổi đi, đặc tội Diệp Văn lão đại, vậy người đêm nay cũng đừng muốn đụng thẳng lấy lý khai.

Tại một đám đẹp trai mỹ nhân đưa mắt nhìn xuống, Chu Vân tiểu nhân đặc chỉ giống như ôm hai vị mỹ nữ, hôn hờ mà đi vào sớm đã an bài tốt bọc nhỏ gian (ở giữa). Làn gió thơm xẹt qua, vũ mị mê người, đem làm Hứa Thiên cùng Hứa Thái Nguyệt cùng đi Chu Vân biến mất tại phòng khiêu vũ lúc, người vây xem cũng chỉ có thể không biết làm gì, chăm chăm vào cái kia như ẩn như hiện cách ngẩn thùy tình, mơ màng không thôi.

Sớm chờ đợi tại phòng Tô Nghiêm, chứng kiến Diệp Văn tiến đến, lập tức tự ngênh đón tiếp lấy: "Vân ca! Vân ca! Các người tới rồi!"

Chu Vân cùng Tô Nghiêm từng có gặp mặt một lần, tại ngõ nhỏ bảo hộ Hứa Thái Nguyệt lúc, tự là cái này cơ linh tiểu tử bắt được núp trong bóng tối Chư Chỉ Văn. Xem ra Diệp Văn thực đem hắc trở thành trọng điểm bồi dưỡng đối tượng, bằng không thì cũng sẽ không khiến hắc phụ trách toàn bộ tử thành. Philly tử thành tại Thanh Phủ thành phố, Nhưng xem như nổi tiếng cực cao chỗ ăn chơi.

"Tiểu Tô, ta chuyện phân phó làm thỏa đáng sao?" Diệp Văn đến tử thành trước sớm đã thông qua điện thoại liên hệ Tô Nghiêm, lại để cho hắc chú ý cho kỹ Hoàng Bằng cùng Thẩm Ân Đình nhất cử nhất động. Cũng trông rỗng bọn hắc bốn phía phòng lặng chờ Chu Vân đã đến.

Tại nhà hàng du thuyền thượng kích đầu, Diệp Văn tự là cái con ghê kị sinh, cái gì đều không thể giúp. Hiện tại thật vất vả đã có biểu hiện cơ hội, hắc đương nhiên tận mình có khả năng trợ giúp Chu Vân.

Đem làm Tô Nghiêm trông thấy Hứa Thái Nguyệt, tuy nhiên đã có qua gặp mặt một lần, nhưng vẫn là bị vẻ đẹp của nàng cho kinh diễm, thế cho nên tức khắc đã quên trả lời Diệp Văn vấn đề. Sau đó lại thấy chăm chú kéo Chu Vân, phong thái không thua gì Hứa Thái Nguyệt Hứa Thiên, Tô Nghiêm lập tức đâm mắt bị mù. Khuynh Thành mỹ nữ bản không thấy nhiều, được thứ nhất người tam sinh hữu hạnh, hiện tại Chu Vân lại cả hai kiếm được, lão đại lão đại ~ không hổ là lão đại lão đại.

Phát hiện Tô Nghiêm thất thố, Diệp Văn cũng không trách tội. Tất cả mọi người là nam nhân, nhìn thấy mỹ nữ không mất hồn đó mới gọi quái. Chẳng qua là khi chúng biểu hiện ra ngoài, cạc cạc ~. Còn phải nhiều hơn tôi luyện ah...

Lại nói Diệp Văn thế nào tự đã quên chính mình tại bên cạnh nhìn thấy Hứa Thiên, Hứa Thái Nguyệt lúc si ngốc biểu lộ đầu này?

"Ai ưc!" Tô Nghiêm đột nhiên bị Diệp Văn tiểu đập một cước, lập tức liền phát giác chính mình thất thố, tranh thủ thời gian nói ra: "Vân ca, người lại để cho các huynh đệ giám thị cái kia đối với nam nữ ngay tại bên cạnh phòng..." Nói đến một nửa hắc còn tận lực đè thấp cuồng hống, dùng chỉ có Chu Vân mấy người mới có thể nghe thấy âm nói: "Ta còn hướng tử thành quản lý đất tới an phòng hệ thống. Nhưng dùng tùy thời giám sát và điều khiển bên cạnh phòng tình huống."

Phân phó người thông minh làm việc tự là thư thái, cái gì đều thay người an bài thỏa đáng. Mọi người xem lấy Tô Nghiêm đem truyền hình cáp chấp đầu chen vào, đổi điện phòng tình cảnh lập tức vừa xem hiểu ngay. Nguyên lai Hoàng Bằng cũng không phải là một mình một người đến đây, còn có chứa một đám trư bằng cầu hữu (bạn heo bạn chó). Bọn hần bên cạnh hoặc nhiều hoặc ít đều có lưu một gã đẹp để bạn gái, như là thông đồng tốt đồng dạng. Mà ngồi tại Hoàng Bằng mỹ nữ bên cạnh, không thể nghi ngờ tự là Thẩm Ân Đình rồi.

So sánh với những cái...kia hần mạo xấu xí bạn gái, Thẩm Ân Đình thanh lệ dung nhan quả thật đặc biệt trở mã hấp dẫn, tại phần đông bạn gái trung giống như hạc giữa bầy gà. Chỉ xem Hoàng Bằng hào phóng vui vẻ, liền biết rõ hần lúc này đến cỡ nào thoải mái.

"Người tới..." Hứa Thái Nguyệt chỉ chỉ Tô Nghiêm, sau đó theo trong bọc xuất ra cái đầu ngón tay lớn nhỏ mạ đầu nói ra: "Một hồi tiền đưa món (ăn) lúc, cho người người bắt nó phóng tới bên người nàng." Hứa Thái Nguyệt mảnh chỉ đối với trong màn hình Thẩm Ân Đình gật. Nàng thích nhất lặng lẽ nghe lén người khác nói chuyện, chỉ là xem video, căn bản không thỏa mãn được nàng rình coi dục cùng với lòng hiếu kỳ.

"Không có vấn đề." Tô Nghiêm nhanh chóng tiếp nhận tình xảo máy nghe trộm, tranh thủ thời gian an bài phục vụ viên đi chuẩn bị. Hần đã thông qua Diệp Văn giới thiệu, biết được Hứa Thái Nguyệt thân phận chân thật, đã lão đại chị dâu, lại là Thanh Phủ Hứa gia tập đoàn đại tiểu thư. Vị này bà cô lên tiếng, đem làm tiểu đệ nào dám không theo.

Bọ ngựa bắt ve chim sẻ núp đằng sau. Không đến một hồi, Hoàng Bằng chỗ phòng, đã hoàn toàn rơi vào Hứa Thái Nguyệt trong khống chế. Vô luận bọn hần phát sinh bất luận cái gì dị động, Chu Văn bọn người có thể thông qua máy giám thị và máy nghe trộm, biết được bọn hần nhất cử nhất động mỗi tiếng nói cử động.

"Thái Nguyệt, làm như vậy không tốt lắm đâu, nghe lén người khác tư ẩn thế nhưng mà phạm pháp đấy." Cái gì gọi là mã hậu pháo, nói vuốt đuôi (ví với hành động không kịp thời, chẳng giúp ích được gì)? Chu Văn hiện tại tự là mã hậu pháo, nói vuốt đuôi (ví với hành động không kịp thời, chẳng giúp ích được gì). Vừa rồi Tô Nghiêm điều chỉnh thứ truyền hình cáp lúc, hần không ngăn cản. Hứa Thái Nguyệt lại để cho người xếp vào máy nghe trộm lúc, hần cũng không ngăn cản. Đợi đến lúc hết thấy tiến hành thỏa đáng, tên đã trên dây không phát không được rồi, Chu Văn Tài nhảy ra một câu 'Nghe lén không tốt' người gọi người khác như thế nào tin phục? Dù sao Hứa Thiên trực tiếp mỹ hần một cái bạch nhãn, cho rằng không nghe thấy bỏ qua thôi qua.

Chu Văn bị Hứa Thái Nguyệt cường ép dẫn tới Philly tửu thành, đối trước mắt an bài cũng có chút hiếu kỳ. Chẳng lẽ giám thị Hoàng Bằng có thể lại để cho hần theo phản trường học? Hay (vẫn) là nói nha đầu kia tại đánh cái gì chủ ý. Nhưng mà, không đều Chu Văn tiếp tục suy nghĩ, một cái linh đình thanh âm lập tức đem tất cả mọi người hấp dẫn đi qua...

Nguyên lai một mực trầm mặc không nói Thẩm Ân Đình, rốt cục mở miệng nói chuyện: "Hoàng Bằng... Hôm nay chủ nhiệm đề cho ta thông tri cha mẹ đi trường học. Người khả năng giúp đỡ giúp ta sao?"

Lúc trước, Thẩm Ân Đình ngẫu nhiên nghe qua Philly tửu thành, lại không tự mình thử nghiệm, chỉ biết là ở đây là Thanh Phủ thành phố nổi tiếng chỗ ăn chơi. Đêm nay Hoàng Bằng ước nàng đến đây, đánh giá tửu thành cùng phổ biến quán bar tương tự, có lẽ so bình thường quán bar hơi lớn, liền không có dư thừa nghi kỵ. Ai ngờ tiến vào Philly tửu thành về sau, Thẩm Ân Đình mới phát hiện cái này cùng bình thường quán bar, có tương đối lớn khác biệt.

Tiến tràng lúc hỗn loạn âm ỹ không đề cập tới, chỉ là phòng khiêu vũ trước sân khấu múa thoát y bay lên, tự lại để cho Thẩm Ân Đình cảm thấy không cần thiết. Huống chi còn có người tại âm u góc xe đã chiến, tuy nhiên mắt thường không cách nào trông thấy, nhưng khó nghe tiếng thờ đóc, cũng hiểu được nói cho nàng biết bên trong đã xảy ra chuyện gì.

Bạn đang đọc truyện *Mỹ nữ lai tập Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 112: Đến bước đường cùng

Thẩm Ân Đình một đường đi được hải hùng khiếp vía, không nghĩ tới Hoàng Bằng hội (sẽ) mang chính mình tới chỗ như thế. Thẳng đến tiến vào phòng, thiếu nữ ứng đo xấu hổ biểu tình mới có thể thư trì hoãn.

Trong bao gian tất cả đều là Hoàng Bằng đích hảo hữu, Thẩm Ân Đình đa số bá kiến, cực kỳ cá biệt không có ấn tượng. Nhưng cái này đều không sao cả, dù sao Hoàng Bằng cũng không là lần đầu tiên mang theo nàng cùng bằng hữu gặp. Chỉ là bọn hần bên người mang theo đẹp để bạn gái, làm cho nàng cảm thấy hơi có không khỏe.

Thẩm Ân Đình tình trường chính mình phi thường xinh đẹp, mặc dù so ra kém Hứa Thiên, nhưng ở sinh hoạt trong đám người nhưng lại độc lĩnh làm dáng. Ít nhất ở đây chúng nữ trong đó, tìm không ra một cái có thể cùng nàng sánh vai tồn tại. Bởi vậy Hoàng Bằng cùng bằng hữu gặp nhau, thường thường ưa thích mang theo nàng tại bên người khoe khoang. Bất quá, lần này hào khí có chút kinh ngạc...

Hoàng Bàng bình thường cùng bằng hữu gặp nhau, bọn hắn bên người hoặc nhiều hoặc ít (*) hội (sẽ) mang theo bạn gái. Hoặc là khoe khoang, hoặc là bày hiện. Nhưng nói tóm lại, giữa nam nữ còn có thể bảo trì nhất định lễ tiết, sẽ không giống đêm nay như vậy, không để ý những người khác tồn tại, lớn mật không bị cản trở mà áp áp ôm một cái, thậm chí trước mặt mọi người hôn môi.

Tiến nhập phòng, hiểu là theo chân Hoàng Bàng nhìn quen các loại nơi Thâm Ân Đình, cũng làm cho cái kia yêu mỹ hào khí khiến cho ngượng ngùng không thôi, ngoan ngoãn ngồi ở một bên không dám động tĩnh. Thẳng đến thời gian từng chút một trôi qua, Hoàng Bàng vẫn đang không có tìm nàng nói sự tình, Thâm Ân Đình lo lắng thật sự sẽ bị trường học khai trừ, mới không mở miệng không được xin giúp đỡ.

"Ân Đình, thật vất vả thỉnh ngươi đi ra chơi, hay (vẫn) là đừng kéo trường học sự tình a. Gần đây mỗi ngày ôn tập, ưng thuận thư giãn một tí." Hoàng Bàng trước khi một mực đang cùng bằng hữu nói giỡn, hữu ý vô ý đem Thâm Ân Đình xem nhẹ. Hắn phi thường rõ ràng Thâm Ân Đình có việc muốn nhờ, coi như mình không đi phản ứng nấy nhân, nấy nhân cũng sẽ (biết) tìm kiếm chính mình. Chỉ có đem Thâm Ân Đình bức tiến ngõ cụt, hắn đêm nay mới có thể đạt được ước muốn.

"Không phải như thế, Hoàng Bàng ngươi trước hết nghe ta nói..." Thâm Ân Đình phát giác Hoàng Bàng xa cách biểu lộ, tâm thấp lập tức lo lắng: "Ta theo ngươi phân phó lừa Chu Vân, Nhưng chủ nhiệm tính cả của ta học tịch cũng muốn khai trừ, cái này cùng kế hoạch không giống với. Ngươi có thể giúp ta khuyên nhủ chủ nhiệm sao? Hắn là ngươi cậu, cầu hắn khoan dung ta được chứ?"

"À? Có việc này? Ngươi đầu tiên chờ chút đã, ta gọi điện thoại hỏi một chút đi." Hoàng Bàng cả kinh một chột, giả vờ giả vịt lấy điện thoại cầm tay ra đi ra phòng. Xem ra hình như là ra ngoài đầu cho cậu chủ nhiệm điện thoại.

Thâm Ân Đình thấy thế trong nội tâm cuối cùng thở phào một cái, tin tưởng chỉ cần Hoàng Bàng ra mặt khuyên bảo, chủ nhiệm nhất định sẽ khinh xuất tha thứ nàng, cho dù không thể khinh xuất tha thứ, tổng không đến mức khai trừ học tịch, ngay cả kỳ thi Đại Học cũng không cách nào tham gia. Chỉ cần có thể tham gia kỳ thi Đại Học, ghi tội, xử phạt, ghi kiểm nghiệm, mọi chuyện đều tốt thương lượng.

Bất quá, ngay tại Thâm Ân Đình chuẩn bị cùng đi ra ngoài nghe một chút Hoàng Bàng như thế nào cùng chủ nhiệm nói chuyện với nhau thời gian. Mới cùng Hoàng Bàng nói đùa gia hòa, lại hướng bên cạnh lần lượt cái ánh mắt, vài tên đẹp đẽ bạn gái lập tức đứng dậy đem nàng ngăn lại, một cái kinh khoa trương nàng tốt phúc khí, có thể đi theo Hoàng Bàng như vậy lại soái (đẹp trai) lại có tài công tử ca. Cả được Thâm Ân Đình không rảnh phân thân, cuối cùng nhất chỉ có cau mày Vũ trở lại chỗ ngồi, mà những cái...kia nữ lang cũng lượn lờ tản ra.

Thâm Ân Đình không ngốc, hướng chỉ tình huống hiện tại tự là kẻ đàn, cũng biết các nàng tại cố ý ngăn trở. Hoàng Bàng đích hảo hữu vì sao ngăn cản chính mình cùng đi qua đâu này? Thâm Ân Đình vừa buồn tâm, lại bịt kín một tầng âm thầm khuất bóng. Có lẽ đến bây giờ nàng còn không hiểu được, mình đã trở thành người khác trong mắt con mắt.

Hoàng Bàng sớm sẽ đem lần này 'Liệp điểm kế hoạch' nói cho những cái...kia trừ bằng bằng hữu (bạn heo bạn chó), lại để cho đoàn người cùng đi trợ hứng, chỉ cần được chuyện, hết thấy có thương.

Thâm Ân Đình không cách nào biết rõ Hoàng Bàng ly khai phòng sau ta đã làm gì, nhưng phụ trách giám thị Hoàng Bàng Chu Vân lại phi thường rõ ràng. Tiểu tử này ở đâu phải đi gọi điện thoại, hắn rõ ràng tự là cho Thâm Ân Đình hạ bộ đồ. Trước tìm phục vụ viên đã muốn hai bình đồ uống, đón lấy liền trốn ở nơi hẻo lánh vùng trộm hạ được. Nếu không là Tô Nghiêm lại để cho tiểu đệ chăm chú nhìn hắn, Chu Vân còn không hiểu được, thẳng này nguyên lai là cái dạng chó hình người mà cảm thú.

"Hắn thật đúng là dám làm đây này..." Hứa Thái Nguyệt so sánh có hào hứng mà hút miệng nước trái cây. Nước trái cây là miễn phí đấy, Diệp Văn chuyên nghiệp cung cấp, không uống ngu sao mà không uống.

Hứa Thái Nguyệt đến tửu thành trước khi, đã đại khái suy đoán Hoàng Bàng đêm nay sẽ đối với Thâm Ân Đình ra tay. Chỉ là không muốn đường đường hội học sinh hội trưởng, lại dùng loại này cấp thấp hạ lưu thủ đoạn. Mấy trăm năm trước tự dùng thẩu dùng nát đồ chơi, đến nay còn sẽ có người mắc lừa sao? Tiểu Nguyệt muội tử phi thường lo lắng Hoàng Bàng kế hoạch thất bại...

Bộ ngựa bắt ve chim sẽ núp đằng sau, cái này Bộ Ngựa nếu ngay cả con ve đều bắt không đến, nàng cái này Đại Hoàng tước nhào tới cũng không có tí sức lực nào.

Nghe xong Tô Nghiêm tiểu đệ báo cáo tình huống, Hứa Thiên im lặng thờ dài: "Ngươi ta sớm cảm thấy Hoàng Bàng không phải chính nhân quân tử, hiện tại xem ra, hắn sợ ngay cả chân tiểu nhân đều không bằng. Hoàng thúc thúc đã biết nhất định rất thương tâm..."

Hoàng Bàng phụ thân là Hứa Chấn nhiều năm hảo hữu, những năm qua không ít đến Hứa gia làm khách, Hứa Thiên đối với vị này hòa ái thúc thúc ấn tượng không tệ. Chỉ tiếc Hoàng Bàng hành vi thật sự làm nàng thất vọng...

Hoàng Bàng dẫn theo hai chén nước trái cây, một lần nữa trở lại phòng. Thâm Ân Đình sốt ruột sốt ruột, muốn biết kết quả, lập tức đứng người lên tiến lên hỏi thăm tình huống, chỉ thấy Hoàng Bàng khoát khoát tay làm cho nàng tọa hạ : ngồi xuống.

Đem hai chén nước trái cây đặt ở Thâm Ân Đình bên người, Hoàng Bàng cũng không sốt ruột khích lệ nàng dùng để uống, mà là chậm rãi ngồi xuống tại thiếu nữ bên cạnh, mặt mũi tràn đầy khuôn mặt u sầu mà nói với nàng: "Ân Đình, ta hỏi qua cậu, hắn nói chuyện này tình xử lý không tốt, làm không tốt còn có thể liên lụy hắn."

Thâm Ân Đình nghe xong Hoàng Bàng lời nói về sau, ngữ khí lập tức tự nóng nảy bắt đầu: "Như thế nào hội (sẽ) xử lý không tốt, ngươi cậu thế nhưng mà chủ nhiệm. Ngoại trừ hiệu trưởng cùng phó hiệu trưởng, tự thuộc hắn lớn nhất. Hơn nữa hãm hại Chu Vân là ngươi để cho ta đi làm, hắn như thế nào có thể ngay cả ta cũng xử phạt..."

Hăm hại Chu Vân, có đến cuối đầu là Hoàng Bằng một tay trù tính, Thẩm Ân Đình bắt quá là nghe theo phân phó làm việc, nói khó nghe điểm tựa là cái tiểu lâu la. Nhưng mà thầy tổng giám thị là Hoàng Bằng cậu, ưng thuận cũng thuộc về kế hoạch người tham dự một trong, lẽ ra là cùng trên một cái thuyền đồng bọn. Nhưng Hoàng Bằng cậu thậm chí ngay cả nàng cũng cùng nhau xử phạt, buổi sáng rõ ràng có thể theo rộng xử lý, kết quả lại ở trước mặt nói khai trừ học tịch. Cái này gọi là Thẩm Ân Đình như thế nào không kích động, như thế nào không ủy khuất?

"Người trước bình tĩnh một chút, ta tuy nhiên cho người hăm hại Chu Vân, Nhưng không có bảo người tại hiệu trưởng trước mặt gây án. Lần này do hiệu trưởng tự mình ra mặt xử lý, đã ta cậu cũng bắt lực..." Hoàng Bằng ra vẻ đạo mạo nói, trong nội tâm lại vụng trộm cười thầm. Thẩm Ân Đình lúc này là chui đầu vô lưới, có chạy đằng trời. Lần này sự kiện hiệu trưởng đã toàn quyền giao cho Tạ Quan Huy xử lý, muốn tròn muốn đẹp, còn không khỏi hấn cậu định đoạt.

"Sao... Tại sao có thể như vậy... Không được, ta muốn đi cùng hiệu trưởng giải thích. Cái này không liên quan chuyện ta... Cái này không phải lỗi của ta..." Thẩm Ân Đình dưới tình thế cấp bách, đứng thẳng liền muốn ly khai từ thành, ý định đi tìm hiệu trưởng giải thích. Nàng có thể không muốn vì Hoàng Bằng, vứt bỏ mỹ hảo tiền đồ.

Sớm biết như vậy hội (sẽ) bởi vì hăm hại Chu Vân chậm trễ kỳ thi Đại Học, Thẩm Ân Đình nhất định sẽ không đáp ứng Hoàng Bằng thỉnh cầu.

"Đầu tiên chờ chút đã..." Hoàng Bằng thò tay liền đem chuẩn bị đứng lên Thẩm Ân Đình kéo về chỗ ngồi: "Ân Đình, không phải ta nói, người bây giờ đi giải thích cũng vô dụng. Nếu để cho hiệu trưởng biết rõ người câu dẫn Chu Vân là vì hăm hại hấn, nếu không sẽ không tha thứ người, còn có thể gặp bội xử phạt."

"Chuyện này là người để cho ta làm đấy! Người mới được là chủ mưu!" Thẩm Ân Đình tức giận mà tranh luận lấy. Nếu như không phải Hoàng Bằng hướng dẫn, nàng trốn còn không kịp, như thế nào lại đi câu dẫn Chu Vân. Chuyện bây giờ vượt qua không chế phạm vi, Thẩm Ân Đình có thể nào không tức giận: "Bị trường học khai trừ học tịch, không thể tham gia kỳ thi Đại Học người cũng không phải người. Người nói tất nhiên chính xác nhẹ nhõm!"

Gặp Thẩm Ân Đình phần nộ nhìn mình lom lom, Hoàng Bằng không giận ngược lại cười: "Ha ha, buồn cười. Người cảm thấy hiệu trưởng sẽ tin tưởng người cái kia chuyện ma quỷ? Sáng nay thượng mới thừa nhận người cùng Chu Vân quan hệ mập mờ, buổi tối tự nói là ta phân phó người câu dẫn hấn, không biết là rất tron kê sao?"

"Hoàng Bằng người... !" Thẩm Ân Đình rất cực biết được trên mình trở thành. Hoàng Bằng nói rất đúng, Thẩm Ân Đình căn bản tìm không thấy bất cứ chứng cứ gì, đủ để chứng minh Hoàng Bằng mới được là lần này sự kiện phía sau màn chủ đạo. Bằng vào ngoài miệng nói chuyện, ai cũng sẽ không tin tưởng nàng. Nhìn xem Hoàng Bằng bộ kia việc không liên quan đến mình cao cao treo lên sắc mặt, Thẩm Ân Đình hận không thể một cái tát phản thưởng đi qua. Trước kia làm sao lại không có phát hiện hấn như vậy đáng giận.

"Ta làm sao vậy? Chẳng lẽ ta nói sai sao? Có bản lĩnh người bây giờ tự cùng hiệu trưởng giải thích đi! Ta cũng muốn nhìn xem cuối cùng là ai không may." Hoàng Bằng to (tí ti) không hề có kỵ Thẩm Ân Đình. Hấn phi thường rõ ràng Thẩm Ân Đình bắt quá là cái rất xinh đẹp, lại không có bất kỳ hậu trường tiểu nữ sinh. Mất đi hấn che chở, nàng cái gì cũng không phải, càng không khả năng tìm người trả thù hấn, cũng đừng đề cập thông qua quan hệ nói động hiệu trưởng tha thứ nàng.

Thẩm Ân Đình cắn cặp môi đỏ mọng, con mắt không khỏi đảo dạt ra tí ti hơi nước, mềm mại thân hình run nhè nhẹ, không hiểu được là sợ hãi hay (vẫn) là sinh khí, cái kia sờ sờ động lòng người tư thái thật sự người gặp ta thương. Ở bên đang trông xem thế nào Hoàng Bằng, hận không thể mở ra hai tay đem hấn ôm chặt trong ngực hảo hảo thương yêu. Chỉ là thời cơ chưa thành thực, còn cần nhẫn nại.

Thẩm Ân Đình minh bạch chính mình bại, nàng bắt quá là cái bình thường công nhân gia con gái, không có thế lực, không có hậu trường. Hoàng Bằng xếp đặt thiết kế hại nàng, nàng ngay cả xoay người cơ hội đều không có. Thiều (thiệt thòi) nàng trước kia còn xem thường Chu Vân, kết quả chính mình còn không phải như vậy.

Có thầy tổng giám thị ở sau lưng xoa bóp, nàng cho dù tự mình tìm hiệu trưởng giải thích cũng vô dụng. Chính như Hoàng Bằng theo như lời, căn bản không có người tin nàng. Chỉ là Thẩm Ân Đình không rõ, Hoàng Bằng vì sao phải hăm hại nàng, nàng đến tốt cùng làm sai cái gì, lại để cho hấn cảm thấy bất mãn.

Hoàng Bằng gặp mỹ nữ yên lặng cúi đầu, nhìn như nhận thua chịu thua, mới trì hoãn khẩu khí, tận tình khuyên bảo nói: "Ân Đình... Kỳ thật người cũng không cần gấp gáp như vậy. Tình huống hiện tại xử lý không tốt, cũng không phải không thể xử lý, người còn có cơ hội."

Đánh một gậy cho cái táo, Hoàng Bằng hù dọa Thẩm Ân Đình về sau, liền bắt đầu trấn an nàng. Tuyệt xử phùng sanh (*gặp được đường sống trong cõi chết) mới có thể khiến người càng thêm quý trọng cơ hội, Hoàng Bằng chính là muốn đem Thẩm Ân Đình đẩy vào tuyệt cảnh, sau đó lại nói cho nàng biết, bây giờ có thể cứu người đấy, chỉ có ta. Chỉ có như vậy cách làm, mới có thể đạt tới cái kia không thể cho ai biết mục đích.

"Người nói thật sự..." Thẩm Ân Đình nghe Hoàng Bằng nói còn có cơ hội, một khóa tĩnh mạch tâm lập tức lại phát sáng lên. Nàng thậm chí có chút ít hoài nghi mình phải hay là không nghe lầm, Hoàng Bằng như thế nào trong lúc đó lại chịu giúp nàng nữa nha?

"Ân..." Hoàng Bằng khẽ gật đầu, sau đó duỗi ra tay phải ôm Thẩm Ân Đình vai phải, tay trái nhẹ nhàng vén lên nàng dưới váy, hướng cặp kia trắng nõn tốt tươi đùi sờ soạng.

"Hoàng Bằng... Đừng... Đừng như vậy..." Thẩm Ân Đình cảm giác được Hoàng Bằng dị động, lập tức đem thân thể ra bên ngoài dời đi. Hai tay không tự chủ được mà để lại tại nàng trên đùi làm loạn bàn tay lớn. Bất quá, nàng giây dựa cũng không có phát ra nổi lý tưởng hiệu quả.

Bạn đang đọc truyện *Mỹ nữ lai tập Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 113: Tỉnh ngộ

Nói xong lời cuối cùng, Hoàng Bằng khẽ vuốt Thảm Ân Đình cặp đùi đẹp tay, đã đem muốn chống đỡ sâu vô cùng giam cầm địa phương.

"Không muốn..." Thảm Ân Đình chịu không được Hoàng Bằng quấy rối, bản năng dùng sức đưa hân đẩy ra. Hoàng Bằng làm đến nước này, Thảm Ân Đình tự là không muốn hiểu cũng đã hiểu.

Nàng bắt quá là bạn học của hân, cho nên không cần phải vì một người bình thường đồng học cầu tình. Đòi mà nói chỉ, chỉ cần nàng cùng Hoàng Bằng đã xảy ra quan hệ. Hai người kia tự không đơn thuần là đồng học, hân cậu sẽ gặp vì nàng ra mặt. Lời này nghe hân giống như rất là hợp lý, nhưng cần thận ngâm lại, Thảm Ân Đình lập tức liền phát hiện trong đó âm mưu.

Hoàng Bằng vội vàng không kịp chuẩn bị, không nghĩ tới Thảm Ân Đình phản ứng như thế kịch liệt. Một cái không cẩn thận liền từ trên ghế té ngã trên đất.

Bành đông một tiếng, Thảm Ân Đình hai người cử động, lập tức khiến cho mọi người chú ý, Hoàng Bằng gọi tới lão hữu lập tức phát ra ồn ào giễu cợt.

"Này này, Hoàng thiếu gia, đều hai năm rồi, người còn không có OK cô nàng này con a. Quá mất mặt á... Người xem, nhà của ta sáng khoải hơn..." Ngồi thẳng Hoàng Bằng đối diện nam sinh, hai tay trực tiếp chui vào bạn gái quần áo, ở đằng kia trạng thái chân không rộng rãi dưới áo hung hăng vuốt ve mà bắt đầu..., trắng bóng da thịt mềm mại tức khắc như ẩn như hiện. Hân khiêu khích giống như hương Hoàng Bằng chớp mắt vài cái, như là thị uy...

"Ah... Tê ca người rất xấu..." Bị giầy vò bạn gái tuyệt không bận tâm người bên ngoài, còn biết cảm thấy thẹn mà dùng hai tay đè lại nam sinh kia nãy chống đỡ hướng trước ngực đè ép, theo mà không ngừng phát ra yêu chán tiếng cười.

"Lặng lờ..." Nam sinh gầm nhẹ một tiếng, quay người liền đem bạn gái áp đảo tại trên ghế, sau đó nếu không người bên ngoài hôn lên. Toàn bộ phòng nam nữ tình hình cơ bản giống nhau, thậm chí còn có người tại lặng lẽ làm việc.

Vừa rồi cùng Hoàng Bằng đối với trò chuyện không có lưu ý, bây giờ nhìn lấy bốn phía dâm loạn hào khí, Thảm Ân Đình cuối cùng tỉnh ngộ lại, mình bạch chính mình đã rơi vào Hoàng Bằng sớm đã xếp đặt thiết kế cái bẫy. Hân một mực đang ép nàng đi vào khuôn khổ, đêm nay nhất định là dự mưu tốt. Bằng không thì như thế nào sẽ xuất hiện nhiều như vậy phóng đảng thiếu nữ?

Đáng tiếc, Thảm Ân Đình cho dù mình bạch trước mắt là cái bẫy cũng vô dụng, bởi vì hết thảy đều đã chậm, nàng sớm đã theo Hoàng Bằng dụ dỗ rơi vào Thảm Uyên. Lúc này nàng dù cho không tình nguyện lại có thể thế nào? Nếu như không dựa theo Hoàng Bằng mà nói làm, đợi nàng bị trường học khai trừ, vậy thì thật vậy cái gì cũng bị mất.

Hoàng Bằng một lần nữa ngồi trở lại ghế sofa, hân tuy nhiên bị Thảm Ân Đình đẩy ngã trên mặt đất, trong nội tâm tức giận phi thường, lại không có lập tức trở mặt. Dù sao mỹ nữ đã trở thành cái thót cổ thượng da thịt mềm mại, căn bản không cách nào chạy ra lòng bàn tay của hân.

Nhìn thấy thời cơ chín muồi, Hoàng Bằng đem sớm đã chuẩn bị thỏa đáng nước trái cây, chống đỡ đến Thảm Ân Đình trong tay: "Nói nhiều như vậy, trước uống ngụm nước trái cây a. Người cẩn thận ngâm lại, trở thành nữ nhân của ta không phải rất tốt sao? Muốn muốn cái gì có cái đó."

Hai tay tiếp nhận nước trái cây, Thảm Ân Đình tâm một mực không cách nào bình tĩnh. Nàng rất muốn lập tức rời đi mảnh đất thị phi này, Nhưng tiếc nàng nếu là đi rồi, không có người hỗ trợ biện hộ cho, nàng đem không cách nào cải biến bị trường học khai trừ sự thật.

Hôm nay vận rủi bỗng nhiên hàng lâm, làm cho Thảm Ân Đình tinh thần khẩn trương, thể xác và tinh thần mỗi mảy. Bụng lấy màu vàng nhạt nước trái cây, nàng khẽ mở cặp môi đỏ mọng ngâm lấy ổng hút. Nhưng mà, đang lúc nàng chuẩn bị hấp thụ lúc, trong lòng lại cảm thấy một tia nguy cơ.

Tràn ngập tại phòng tục tiêu hào khí, khiến cho Thảm Ân Đình lòng nghi ngờ trùng trùng điệp điệp. Nước trái cây là Hoàng Bằng sau khi rời khỏi đây lấy ra đây, theo cái kia song tràn ngập khát vọng địa mục quang suy đoán, trong nước trái cây rất có thể hạ độc. Nàng thậm chí có thể trở về nhớ tới tin tức trên báo chí, mê gian thiếu nữ câu chuyện.

"Ta... Ta không khát..." Thảm Ân Đình khiếp đảm đem nước trái cây phóng tới một bên. Lúc này, nàng sớm đã không có ngày xưa hội học sinh bí thư trưởng kiêu ngạo nhuệ khí. Như là chỉ chịu đến kinh hãi mà bé nhỏ con, sợ hãi run rẩy nhìn qua Hoàng Bằng.

"Không khát cũng uống khẩu a... Người không thích nhất chanh nước sao? Người trước uống nó đi, ta lại thay người ngâm lại những biện pháp khác được không nào?" Nói xong, Hoàng Bằng lại đem nước trái cây đổ lên Thảm Ân Đình trong tay.

Hoàng Bằng lời này nghe như là tại quan tâm nàng, kỳ thật bằng không thì, hân lần nữa miễn cưỡng chính mình uống nước trái cây, Thảm Ân Đình có thể

khăng định bên trong rất có vấn đề. Nếu uống, ai cũng không biết kế tiếp sẽ phát sinh cái gì. Nhưng là không uống, Hoàng Bằng sinh khí không quan tâm năng, năng chỉ sợ thật sự cũng bị trường học đã khai trừ.

Bắt lực tại trong lòng lan tràn, Thẩm Ân Đình cúi đầu, hai tay hơi run bưng lấy ly, lẳng lặng tích trầm mặc. Thẳng đến Hoàng Bằng sắp nhin không nổi, năng mới thút thít nỉ non giống như mở miệng cầu khẩn: "Hoàng Bằng, van cầu người... Buông tha ta được chứ..."

Thẩm Ân Đình thanh âm dần dần khàn khàn, tâm linh gần sụp đổ, nước mắt giống như bọt nước rầm rầm lưu lạc xuống. Một mỹ nữ bị người khi dễ thành như vậy, tại tâm gì nhẫn. Một mực đang rình coi Chu Vân thật sự ngồi không yên, quay người liền hướng bên cạnh phòng đi đến. Hoàng Bằng cách làm thật sự là quá phận, nũng nịu mỹ nữ sao có thể như vậy gầy vò.

Cái này không thể nói Chu Vân vĩ đại, Thẩm Ân Đình hại hấn, hấn còn vì năng động thân mà ra. Nam nhân hảo sắc không sao, có người nam nhân nào không yêu mỹ nhân. Nhưng là bắt buộc mỹ nữ khuất phục, lại để cho mỹ nữ rơi lệ tự là không được. Trừ phi cái tên xấu xa kia là mình, nếu không ai có thể giữ im lặng?

Hoàng Bằng phát hiện Thẩm Ân Đình âm thầm thút thít nỉ non, thanh lệ khuôn mặt tăng thêm một tia càng thương động lòng người. Hai con người bắt lực, thân thể mềm mại nhỏ bé và yếu ớt, dưới mắt bị ép thân phục nữ nhân, lại để cho hấn huyết khí sôi trào.

Ghé mắt nhìn xem bốn phía cũi khô lửa bốc bạn thân, dựng thẳng tai nghe lấy khiếu. Thờ gấp không ngừng rên rỉ. Hoàng Bằng khắc chế đã lâu thú tính rốt cục bộc phát, một cái mãnh liệt phốc liền đem Thẩm Ân Đình đẩy ngã tại ghế sofa, toàn bộ thân thể hung hăng mà đè lên.

Đột nhiên xuất hiện vận rủi, sợ tới mức Thẩm Ân Đình không để ý giãy dụa: "Hoàng Bằng người làm cái gì... Không muốn, thả ta ra. Ta một mực đều rất nghe người lời nói, tự một lần, cầu người trước thả ta ra..."

"Đã nghe ta lời nói, vì cái gì không theo ta." Thẩm Ân Đình càng là giãy dụa, Hoàng Bằng lại càng cảm hứng phấn. Hấn tựa như một đầu sói đói bắt giết chú dê nhỏ giống như, không để ý tới Thẩm Ân Đình mãnh liệt phản kháng, kéo dài cổ muốn hôn mỹ nữ non cái cổ, bàn tay lớn cũng không hề để đó không dùng mà vron hương năng nội vầy.

"Thả ta ra... Không thể... Buông tay..." Nữ sinh khí lực cuối cùng không bằng nam sinh. Thẩm Ân Đình lung tung đẩy lũng một phen, hô hấp bắt đầu hỗn loạn, thân thể dần dần mỏi mệt, lực lượng giống như bị Ác Ma một tia rút đi, cuối cùng vô lực mà khởi động hai tay * Hoàng Bằng áp bách, thân hình nhỏ nhắn mềm mại nằm trên ghế sofa lon kiêu. Thờ gấp, không ngừng thổ nạp hương thơm.

Mỹ nữ giãy dụa lại để cho Hoàng Bằng cảm thấy thập phần đã nghiền, hiện tại hơi chút dừng lại, hấn liền ân uy kết hợp nói: "Ân Đình, làm nữ nhân ta không tốt sao? Ngày mai ta tự cùng cậu nói, lại để cho hấn giúp người cầu tình, nếu như người lại lộn xộn, cũng đừng trách ta vô tình. Người có nghĩ qua Trầm bá bá biết rõ người bị trường học khai trừ hậu quả sao? Hiện tại ngoại trừ ta, không có người có thể giúp người."

Nghe được Hoàng Bằng buổi nói chuyện, Thẩm Ân Đình lập tức ngăn cản cả người. Bị trường học khai trừ sự tình, tuyệt đối không thể để cho ba mẹ biết rõ. Hiện tại nếu như ngoan ngoãn nghe Hoàng Bằng lời mà nói..., có lẽ có thể giải quyết hết thầy phiền não. Nhưng một cái giá lớn nhưng lại...

Trải qua ngắn ngủi suy nghĩ, Thẩm Ân Đình rốt cục không giãy dụa nữa. Hai tay chán nản rũ xuống, nhanh nhắm chặt hai mắt quay đầu đi chỗ khác. Tích tích vệt nước mắt theo đôi má Tiều Nhiên chảy xuống, năng xem như nhận mệnh rồi.

Nhìn xem Thẩm Ân Đình ủy khuất thỏa hiệp thần sắc, Hoàng Bằng miệng ăn liên tục. Mỹ nữ bắt đắc dĩ tịch mịch biểu lộ, so vừa rồi giãy dụa lúc càng thêm mê người, làm cho Hoàng Bằng dục. Hóa phần thân, vội vã cời xuống quần lót.

Đã xong... Hết thầy đều đã xong. Thẩm Ân Đình thăm than hỏi hận, hỏi hận không nên hãm hại Chu Vân rơi vào Hoàng Bằng cái bẫy, hỏi hận không nên ham sung sướng hủy chính mình cả đời. Nhưng tiếc trên đời này không có đã hỏi hận, làm sai muốn gánh chịu.

Hoàng Bằng chính mình quần bỏ đi một nửa, lập tức hầu nhanh chóng chuyển hướng Thẩm Ân Đình. Giống như rất sợ mỹ nữ trong nháy mắt sẽ biến mất, liều lĩnh nhào tới. Thẩm Ân Đình có thể rõ ràng cảm nhận được thân thể bị một cái thân thể áp chế, môi son chăm chú cắn. Hắc Ám chậm rãi bao phủ tâm linh của năng, Thẩm Ân Đình biết rõ đã qua đêm nay, năng đem trở thành chính thức Địa Lạc Thiên Sứ, vĩnh viễn không thời gian xoay sở.

Chỉ là, tại đây tuyệt vọng biên giới, năng vẫn đang ngóng nhìn, hi vọng lấy, có người có thể giúp năng, có người đến cứu năng. Nếu như nhân sinh có thể cho tới bây giờ, năng tình nguyện làm quay trở lại cái kia mạng theo lão thổ kinh mắt, không hiểu thế tục chính mình.

"Cảm thú!"

Một tiếng tức giận mắng, thiếu nữ bỗng nhiên cảm thấy trên người áp lực biến mất. Sau đó liền nghe được bình đình pằng lang tiếng vỡ vụn cùng với tiếng thét chói tai.

Thẩm Ân Đình vội vàng mà mở hai mắt ra, liền cảm thấy bàn tay nhỏ bé bị người giữ chặt, thân thể không tự chủ được lại để cho người giúp đỡ lên. Nhưng mà, dẫn đầu ánh vào đôi mắt người nhưng lại...

Chu Vân! Thế nào lại là hấn...! Thẩm Ân Đình kinh ngạc nhìn chăm chú lên trước mắt nam sinh, không rõ hấn như thế nào sẽ xuất hiện tại đây. Lại càng không minh bạch hấn tại sao phải cứu chính mình. Năng rõ ràng hại hấn thất học...

"Ta nguyện cho là mình đủ cảm thú rồi, không nghĩ tới còn có so với ta càng rác rưởi đây." Chu Vân chỉ vào Hoàng Bằng cái mũi nằng.

Hấn đi vào phòng lập tức, vừa hay nhìn thấy Hoàng Bằng như lang như hổ đánh về phía Thẩm Ân Đình, mà mỹ nữ lại rơi lệ đầy ngăn chậm đợi chà đạp.

Vân. Đã có cơ hội tại nữ sinh trước mặt bày ra hùng phong, hai người làm gì núp ở nơi hẻo lánh ra về đáng thương đầu này?

"Ta phải đi, ai cũng ngăn đón không được." Chu Vân lạnh lùng nói câu, lập tức đánh ra hai quyền.

Nương theo lấy hai tiếng NGAO NGAO kêu thảm thiết, ai cũng không có ngờ tới, thiếu niên một lời không hợp tự ra tay đầu võ. Có chuẩn bị đánh không bị, lập tức lại dễ cho ngăn ở cửa ra vào hai gã nam sinh ôm dưới mũi ngồi xổm, nhuộm đỏ máu tươi thắm thấu ngón giữa tích tích rơi vãi. Vẫn là câu nói đó, tiên hạ thủ vi cường. Thừa dịp mấy người không có làm đủ chuẩn bị, giết giết đối phương nhuệ khí. Chu Vân tuy nhiên không sợ bọn họ, nhưng cũng không trở thành tù binh cho đối thủ cơ hội.

Hai quyền KO hai gã nam sinh, nhìn qua không ngừng chảy máu đồng bạn, Hoàng Bằng tức khắc lại ngăn cả người. Nghĩ đến Chu Vân bị trường học xưng là Bá Vương không giả, lưu manh lão đại tên tuổi cũng không phải hư danh nói chơi. Làm không tốt hẳn thật có thể lấy một địch sáu. Dù sao đối phương đều là chút ít thân kiều thể quý người văn minh sĩ, dùng tài hùng biện coi như cũng được, đều tay sẽ không pháp bảo đảm.

Gặp bạn trai bị đánh gục xuống, sợ tới mức hai gã bạn gái hét lên một tiếng, vội vàng chạy hướng ngoài cửa hô viện binh. Các nàng tình trường Philly từ thành là Thanh Phủ thành phố cao cấp chỗ ăn chơi, cái này ngư long hỗn tạp địa phương, nhất định không thể thiếu trông giữ trang từ nhân viên. Mà còn lại nam sinh tắc thì nhao nhao nâng dậy hai gã bị đánh đồng bạn, quan tâm quan tâm hỏi han. Lâu lâu hội (sẽ) hung hăng trừng trừng Chu Vân mắng hơn mấy câu, lại không người dám đi lên tiếp chiêu.

Cùng Hoàng Bằng cùng một chỗ đến đây tùy tùng nhóm(đám bọn họ), vốn cũng không phải là đại gian đại ác gia hóa. Ý vào nhiều người khi dễ phổ phùng tiểu dân còn thành, đụng với chính thức ngang ngược người, lập tức là được mềm trứng dãi. Bọn hắn hiện tại duy nhất kỷ thác, là các loại từ thành nhân viên quản lý đến đây xử lý. Nghe nói ở chỗ này nháo sự gia hóa, hết thấy không có kết cục tốt.

Đáng tiếc, Hoàng Bằng bọn hắn cũng không biết, lúc này từ thành rần rít địa phương Diệp Văn, chính nhìn xem truyền hình cấp âm thầm giễu cợt. Bọn này ngốc hàng, trên chọc ai không tốt, không nên đắc tội Vân ca. Mười mấy cái chức nghiệp bảo tiêu cũng không phải Vân ca đối thủ, chỉ bằng vài đầu non thanh còn muốn dọa người, thật sự là làm trò cười cho người trong nghề.

Có Diệp Văn bảo kê, nhân viên quản lý là sẽ không xuất hiện rồi. Hai gã đi ra ngoài cầu viện nữ sinh bị lừa dối đến lừa dối đi, trở mình lần toàn bộ từ thành cũng không tìm được quản sự người...

Lập tức Chu Vân giữ chặt Thẩm Ân Đình ly khai, Hoàng Bằng không phát không được hung ác nói ra: "Ân Đình! Ngươi dám đi ra gian phòng kia, đừng trách ta Hoàng Bằng đem chuyện làm tuyệt rồi! Ta nhìn ngươi là đã quên thân phận của mình, không có ta, ngươi cái rắm cũng không phải."

Hoàng Bằng hung hăng mà một câu, tựa như mũi dao vào Thẩm Ân Đình trong nội tâm, lập tức làm cho nàng không biết làm sao, sững sờ ở tại chỗ. Trường học sự tình còn không có giải quyết, cứ như vậy ly khai được không?

Thẩm Ân Đình dừng bước lại, Hoàng Bằng chậm rãi đứng lên: "Ngươi bây giờ xuyênđeo dùng đều là ta tiền đưa đấy, ngươi cho là mình rất rất giỏi sao? Đừng quên ngươi lúc trước bắt quá là cái nghèo kiệt hủ lậu bốn mắt muối, không phải ta chiếu cố, ngươi sẽ có hôm nay?"

Vô tình đích thoại ngữ trào phúng, Thẩm Ân Đình không phản bác được, đôi mắt bọt nước tức khắc lại rơi xuống. Khó trách mọi người đều nói nữ nhân là thủy tổ đầy, khóc lên nước mắt không chút nào thương tiếc.

Có khi nam nhân không nhất định phải đạt được mỹ nữ cười vui mới tự hào, đạt được mỹ nữ nước mắt cũng đồng dạng vinh quang. Hoàng Bằng lúc này tự đắc chí, đi vào Thẩm Ân Đình bên cạnh ngã ngón mà hừ lạnh một tiếng: "Chờ ở trước mặt ta già bộ thanh cao, ngoại trừ ta Hoàng Bằng, không có người hội (sẽ) dưỡng ngươi."

"Ta ~ dưỡng!" Chu Vân đẩy ra tới gần Hoàng Bằng. Tiểu tử này nói chuyện càng ngày càng khó nghe, giống như trừu hấn ra, sẽ không người hội (sẽ) muốn Thẩm Ân Đình tựa như. Tức giận đến Chu Vân một hơi không nín được, liền mở miệng quát thượng.

"Ha ha... ! Ngươi dưỡng?" Hoàng Bằng như là nghe thấy tiền sử buồn cười nhất chế cười: "Ngươi dưỡng được rất tốt sao? Cũng không nhìn một chút trên người nàng xuyênđeo cái gì, cho dù ngươi cỡi hết bán đi, cũng không đáng nàng chờ một đầu dây xích. Đây chính là ta mấy ngày hôm trước tiền đưa đấy, ngươi mua nổi sao?"

Thực hấn choáng nha một cái bộc phát hộ, Chu Vân thiếu chút nữa nhịn không được rút Hoàng Bằng hai phát cái tát. Cái này người với người ở giữa khác biệt, làm sao lại lớn như vậy đầu này? Chu Vân không thể không có thấy tiền người, không đề cập tới thường xuyên đến mê hoặc Hứa Thiên cùng Hứa Kiến, tựa là lần trước Ngọc Long khách sạn gặp gỡ Mộ Phong cũng so với hắn có tố chất.

Xem Chu Vân yên lặng đứng đấy không nói gì, Hoàng Bằng còn tưởng rằng hấn yếu thế, liền càng tiến về phía trước một bước tới gần Thẩm Ân Đình nói: "Thực thời điểm, ngoan ngoan trở lại bên cạnh ta, ta có thể chuyện cũ sẽ bỏ qua, đem làm cái gì đều không có phát sinh, bằng không thì ngươi tự đợi đến bị trường học chính thức khai trừ a."

Hoàng Bằng lấy việc công làm việc tư, ý vào câu thay hấn ra mặt, uy hiếp Thẩm Ân Đình. Nhưng mà, Thẩm Ân Đình biết rõ ý đồ của hắn, lại cũng không thể tránh được, đi cũng không được, ở lại cũng không xong. Khá tốt Chu Vân nắm thật chắc tay nàng, ban cho nàng cuối cùng một tia lực lượng cùng tâm linh an ủi. Nếu không nàng thật sự hội (sẽ) sụp đổ mất.

"Vốn lão từ hôm nay không muốn lại đánh ngươi, Nhưng ngươi hết lần này tới lần khác lớn lên một bộ can ăn đòn sắc mặt. Thực xin lỗi... Ta C nê mã!" Chu Vân biểu hiện thập phần có cá tính, trước xin lỗi, sau đánh ngươi. Một cái tát liền đem Hoàng Bằng lấy được vật đổi sao dời, mặt mũi tràn đầy nóng bỏng, thúc đẩy vừa đứng lên hấn, lại một đầu đánh ngã gục.

Lại để cho Hoàng Băng cảm thấy may mắn chính là, may mắn ghế sofa là nệm dày, băng không thì đầu nặng gốc nhẹ (*cơ sở không vững) dựa vào vật cứng, muốn không phá huyết đều không thành.

Đáng tiếc, Hoàng Băng may mắn rất nhanh tự chuyển biến thành không may. Chu Vân vượt qua chân đặt mông ngồi ở hán lưng (vác) trên lưng, cùng sử dụng tay gặt gao bắt lấy tóc ép đến tại mà: "Thật không có bái kiến người như vậy nông cạn người, khó trách thư ký pretty girl với người lâu như vậy đều không thích người. Có tiền có mỹ nữ đứng vậy, nhưng người không hiểu được dụng tâm, cho nên mỹ nữ đi theo người cũng không thích cho người đụng. Toàn bộ não heo đồng dạng, đã biết rõ bắt buộc mỹ nhân."

"Buông tay! Các người thất thần làm gì vậy, tới hỗ trợ ah! Ah! !!" Hoàng Băng không ngừng vùng vẫy giãy dụa, dốc sức liều mạng la lên giúp đỡ. Nhưng tiếc Chu Vân khí lực xa so với hán đại, không lưu tình chút nào đem Hoàng Băng hai tay dầm nát lòng bàn chân, đau đến hán NGAO NGAO thảng gọi.

Hoàng Băng bên người mấy cái tùy tùng đang muốn tiến lên cứu người, lại làm cho Chu Vân một cái búa lon bia trấn áp xuống. Bị không dùng để uống lon bia đập trúng sống mũi một tên con trai sinh, lập tức học các tiền bối ôm dưới mũi ngồi xổm không ngừng chảy máu.

"Cảnh cáo các người, ai dám làm chim đầu đàn, lão tử giết hán!" Chu Vân lạnh lùng chỉ vào mấy người, nhiều năm dưỡng thành chơi liêu, sợ tới mức đối phương không dám lên trước.

Chu Vân một lần nữa quay đầu lại, nhìn xem đau đến nhe răng trợn mắt Hoàng Băng: "Người ta dưỡng Tiểu Tam còn muốn dùng tâm đi hồng, người cho rằng băng vào mấy tấm vé phiếu vé, mỹ nữ tự nguyện ý làm người tình nhân à? Đây không phải là tình nhân, cái kia gọi kỹ nữ! Ai cũng có thể thượng... Nếu có cái như thư ký pretty girl biết điều như vậy nữ sinh cùng ta, ta đã sớm vùng trộm vui vẻ. Người lại không biết phân biệt hãm hại người khác, đáng đời bị ta dầm nát dưới chân. Ưc ~ không đúng... Là ngồi ở dưới mông đấy."

Lúc này Chu Vân là đang ngồi Hoàng Băng, một tay ấn lấy đầu, một cước giẫm phải tay. Thẩm Ân Đình có chút nhìn không được, cũng có chút bận tâm sau đó Hoàng Băng sẽ tìm bọn hán phiền toái. Tranh thủ thời gian lôi kéo Chu Vân cầu khẩn nói: "Đừng đánh nữa, chúng ta đi thôi. Ta không muốn ở lại chỗ này."

"Ai ~ đem làm Tiểu Soái tự là hạnh phúc. Đều bộ dáng này rồi, còn có người cầu tình. Chúng ta đi thôi..."

Có lẽ cảm thấy cùng Hoàng Băng nói nhảm không nhiều lắm ý tứ, Chu Vân nhẹ nhàng đánh cho hán một cái não muôi, liền kéo lên Thẩm Ân Đình ly khai.

Đã có các tiền bối làm tấm gương, lúc này đi ra ngoài không ai có thể dám ngăn trở Chu Vân, tất cả mọi người hận không thể cái này ngôi sao tai họa sớm ngày rời đi. Đem làm Chu Vân nắm Thẩm Ân Đình đi ra phòng, chỉ nghe thấy bên trong truyền đến phần nộ gào thét và chửi bới...

Hoàng Băng không dám ngăn trở, cũng không dám truy tung. Chu Vân tự một nguy hiểm nhân vật, không chuẩn đuổi theo còn muốn bị đánh. Ngâm trong mồm tại trong miệng mỹ. Thịt cứ như vậy bị người đoạt đi, còn trắng khổ sở uống phí dùng lại một châu quyền cước, Hoàng Băng phởn đều nhanh tức điên rồi.

Đi ra Philly từ thành, dù cho bị trường học khai trừ sự tình không cách nào giải quyết, nhưng Thẩm Ân Đình áp lực tâm tình cuối cùng có thể thư trì hoãn. Thiếu nữ hít một hơi thật dài khí, cảm giác thân thể nhẹ nhàng rất nhiều. Cúi đầu nhìn xem cảm thật chặt bàn tay nhỏ bé bàn tay lớn, bỗng nhiên như là tìm được một mảnh an bình cảng tránh gió, hi vọng hán có thể bảo vệ mình.

Tiểu học cùng trường cấp hai thời kì, Thẩm Ân Đình tự thường xuyên bị xem thường, thập phần khát vọng có người có thể ở nàng bị khi phụ sĩ nhục lúc động thân mà ra. Bắt đầu nàng cho rằng người kia sẽ là Hoàng Băng, bởi vì hán cho nàng kiểu ngạo tiền vốn. Cuối cùng hán và những người khác đồng dạng, đều là tổn thương sự hiện hữu của mình.

Lặng lặng nhìn qua trước mắt Chu Vân, nhớ tới trước kia một mực đều xem thường hán, Thẩm Ân Đình khuôn mặt không khỏi cảm thấy nóng lên.

Bạn đang đọc truyện *Mỹ nữ lai tập Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 115: Dạy bảo, xin giúp đỡ

Chu Vân phát giác Thẩm Ân Đình sắc mặt hồng hồng cúi đầu, còn tưởng rằng nàng lo lắng Hoàng Băng hội (sẽ) dẫn người đuổi theo, thuận tiện tâm an ủi: "Làm sao vậy? Còn sợ hãi sao? Yên tâm đi, bọn hán không dám đuổi theo. Cho dù đuổi theo, ta cũng có thể đưa hán đánh trở về."

"Không có... Không có việc gì. Chúng ta đi thì sao?" Thẩm Ân Đình ngây ngốc hỏi, thanh âm rất nhỏ, có chút thẹn thùng. Nàng vốn định sớm về nhà, nhưng bị Chu Vân dẫn ra đến về sau, lại không hiểu muốn ở bên cạnh hán, hi vọng Chu Vân có thể tiễn đưa chính mình đoạn đường. Vì vậy liền đem

quyền chủ động giao cho Chu Vân, xem hắn xử lý như thế nào.

"Tại bực này các loại..., lát nữa ta tiễn đưa ngươi về nhà." Chu Vân hay (vẫn) là man sấn sóc đấy, Thẩm Ân Đình đêm nay đã bị kinh hãi, phi thường cần người cùng. Làm cho nàng một mình một người về nhà, cái kia tâm tình khẳng định thập phần bất an. Cho nên Chu Vân tính toán đợi Hứa Thiên mấy người đi ra về sau, liền hộ tống Thẩm Ân Đình đoạn đường.

"Ân." Thẩm Ân Đình nhu thuận mà ứng thanh âm, cúi đầu yên lặng đứng tại Chu Vân bên cạnh, tùy ý hắn nắm tay của mình. Loại này nai con đi loạn tìm đập cảm (giác), nàng còn là lần đầu tiên có được.

Cũng không lâu lắm, Chu Vân chứng kiến Hứa Thiên, Hứa Thái Nguyệt, cùng với biến mất tốt trận 'Cậu cá' Hứa Kiến, theo Philly từ thành đi ra. Đoán chừng 'Cậu cá' đã thu thập xong cục diện rối rắm, tới tiếp tiểu muội.

Về phần Diệp Văn, hắn đứng tại từ thành cửa ra vào hướng Chu Vân phát phát tay, tỏ vẻ còn có chuyện muốn lưu lại xử lý. Kỳ thật hắn rất muốn cùng tới, nhưng Hứa Thái Nguyệt không cho phép, nói hắn trái Thanh Long phải Bạch Hổ, đi ra đường cái dọa con chuột. Xem xét tựu không giống người tốt, hội (sẽ) làm sợ thẩm mỹ nữ.

Hứa Thiên buông ra kéo Hứa Thái Nguyệt tay, chạy chậm một đoạn đi vào Chu Vân trước người, đón lấy không chút nào kiêng kị mà khoác ở thiếu niên nhàn rỗi cánh tay nói: "Tiểu Vân uy vũ, hôm nay là anh hùng cứu mỹ nhân ngày sao? Tiểu Vân rất nổi tiếng ờ."

"Các người... Như thế nào sẽ ở cái này..." Thẩm Ân Đình kinh ngạc nhìn qua Hứa Thiên. Chu Vân là lưu manh, toàn bộ trường học mọi người biết rõ, hắn tại Philly từ thành xuất hiện chẳng có gì lạ. Nhưng Hứa Thiên nhưng lại đệ tử đại biểu, mỗi ngày tan học còn muốn xen vào gia đưa đón hòn ngọc quý trên tay. Thẩm Ân Đình khó có thể tưởng tượng, như vậy một vị chiêu chuộng tiểu công chúa, sẽ đến từ thành loại này trường khí mù mịt địa phương.

"Chúng ta chỉ là đi ngang qua, gặp người đi vào từ thành. Có người lo lắng sẽ xảy ra chuyện, tựu đuổi kịp nhìn xem, kết quả bị hắn đã đoán đúng." Hứa Thái Nguyệt một bên giải thích, rồi rành bước đi vào Chu Vân trước người, hai mắt chăm chăm chăm chăm nhìn chăm chú lên hắn nhanh dặt Thẩm Ân Đình bàn tay lớn, hận không thể ánh mắt trở thành laser, đem hai người ngăn ra. Tiểu Nguyệt pretty girl hơi không lưu ý, đã bị Hứa Thiên đã đoạt tặng thưởng, hiện tại Chu Vân bên người đã không có vị trí của nàng.

Có người lo lắng... Thẩm Ân Đình nghe Hứa Thái Nguyệt lời mà nói..., lặng lẽ mắt nhìn Chu Vân, trong nội tâm âm áp đấy. Đương nhiên, đó cũng không phải nói nàng thích Chu Vân. Mà là đang nàng cần có nhất người trợ giúp thời điểm, Chu Vân đứng lúc xuất hiện, làm cho nàng tìm được một phần có thể ý lại cảm tình.

Lại nói, Hứa Thái Nguyệt làm việc phải sao không giải thích, phàm là giải thích tất cả đều là chuyện ma quỷ, Nhưng tin độ ước bằng không.

"Hôm nay thật sự là thú vị, nếu mỗi ngày đều như vậy đặc sắc, Thiên Thiên nhất định phi thường hạnh phúc." Hứa Thiên ngọt nhon nhót nói, thiếu chút nữa không có đem Chu Vân lời chóng mặt.

"Hứa Thiên, ngươi hay (vẫn) là tha cho ta đi." Chu Vân thiết tình cảm thấy vô lực, cô nàng là thú vị, chính mình lại mệt mỏi muốn chết. Tiểu công chúa thể lực không thấy trường, tinh lực lại vô cùng tràn đầy. Một giờ trước, hai người thiếu chút nữa liền trở thành bỏ mạng uyên ương, sợ tới mức nàng hai mắt uông uông. Cái này không tốt rồi vết sẹo đã quên đau nhức, nhức quả mỗi ngày như thế, trái tim dù cho cũng chịu không được kích thích.

Chăm chăm vào... Hứa Thái Nguyệt nhìn chăm chăm vào... Mặc kệ mấy người trò chuyện mấy thứ gì đó. Tóm lại Hứa Thái Nguyệt tựu là chăm chăm vào... (Chu Vân tay)

Thẩm Ân Đình đã sớm phát giác nàng ánh mắt khác thường, biểu lộ hết sức khó xử. Nàng mặc dù muốn rút về chính mình bàn tay nhỏ bé, vấn đề là Chu Vân nắm quá chặt, nàng co lại không trở lại, lại không có ý tứ mở miệng lại để cho hắn buông ra, kết quả chỉ có thể ngu như vậy ngốc đứng đấy.

"Khục ~ cổ họng! !!" Hứa Thái Nguyệt nhin không nổi, gót giày hung hăng đạp tại Chu Vân đầu ngón chân lên, lộ ra mê người vui vẻ: "Tiểu Vân ngươi muốn chết phải không?"

Trời quang sét đánh ~, cái này vạn dặm không mây, như thế nào đột nhiên xẹt qua một đạo thiểm điện? Mê người mỉm cười sau lưng sát ý, lại để cho Chu Vân toát ra tí ti mồ hôi lạnh: "Sao... Làm sao vậy? Thái Nguyệt, không vui sao?"

Mười ngón đau nhức quy tâm, tuy nhiên là ngón chân, cảm giác càng ngày càng muốn chết, Chu Vân lập tức hướng Hứa Kiến phát ra cầu cứu ám hiệu, con mắt nhảy nháy nháy đấy, như là đang hỏi 'Ta trừu chọc ai rồi hả?'

Im ắng ngôn ngữ, Hứa Kiến không ngừng dùng tay xoa tay múa chân, miệng hình một mặt ám chỉ 'Tay! Tay! Tay của ngươi!'

Hứa Kiến tình huống nhà mình biểu muội một khi tràn lan, sẽ gặp phát động địa đồ công kích. Bất luận là ai, bất luận rất xấu, chỉ cần ở vào địa đồ trung tâm, dù cho không có phạm tội, cũng sẽ (biết) lọt vào vạ lây. Thừa dịp bây giờ còn có cơ hội cứu vãn, tranh thủ thời gian nhắc nhở Chu Vân mắt bò moi lo làm chuông, quay đầu lại là bờ.

Móa! Nguyên lai nện bình dấm rồi. Tình ngộ lại Chu Vân, lập tức buông ra Thẩm Ân Đình, ngây ngốc mà gãi gãi bờ mông: "Thái Nguyệt, cái kia... Trường học sự tình ngươi ý định thế nào xử lý?"

Chu Vân cũng không muốn bị trường học khai trừ, đêm nay Hứa Thái Nguyệt nói có biện pháp giúp hắn, Nhưng đến bây giờ còn chưa nói có như thế nào an bài. Vấn đề này kéo một ngày tựu nguy hiểm một ngày, vạn nhất bị phụ thân phát hiện, sau này khoái ý sinh hoạt sẽ không pháp sống qua rồi.

"Ah á! Người ta có biện pháp!" Hứa Thiên tranh công tựa như đối với Chu Vân nói: "Ngày mai cùng Thiên Thiên cùng đi hái phỏng Trần bá bá a. Bá bá rất đau người ta ờ."

Hứa Thiên chủ động đưa ra hỗ trợ, Chu Vân đương nhiên sẽ không cự tuyệt. Chỉ là như vậy thứ nhất, lại nhắm trúng Hứa Thái Nguyệt một hồi bất mãn.

"Không nhọc biểu tỷ hao tâm tổn trí, chuyện của hần ta sẽ xử lý. Đừng quên, tiểu Vân là sủng vật của ta đây này." Nói xong, Hứa Thái Nguyệt một tay phất qua Chu Vân, đưa hần cướp được sau lưng không cho Hứa Thiên tới gần.

"Tiểu Vân là tài sản chung, biểu muội không thể ích kỷ." Hứa Thiên miệng ục ục nói, lại không lần nữa đưa ra phải giúp Chu Vân.

Dù sao hôm nay chuyện phát sinh, là do Hứa Thái Nguyệt an bài, làm cho nàng đến xử lý không còn gì tốt hơn. Hơn nữa, Hứa Thiên cảm giác, cảm thấy Hứa Thái Nguyệt tại tìm cách cái gì, mạo muội can thiệp nói không chừng sẽ chọc cho biểu muội sinh khí. Nàng tuy nhiên không sợ Hứa Thái Nguyệt, nhưng với tư cách tỷ tỷ, tốt xấu cũng phải nhường lấy chút ít muội muội.

"Các người... Nhưng đừng giúp đỡ ta sao?" Thẩm Ân Đình yếu ớt nói: "Cả kiện sự tình là ta không tốt, nhưng ta biết sai rồi. Thật sự! Các người giúp đỡ ta có thể chứ? Ta không muốn đuổi học..."

Thẩm Ân Đình tinh tường, Hứa Thái Nguyệt cùng Hứa Thiên đều là Hứa gia đệ tử. Hứa gia bối cảnh thâm hậu, thế lực khổng lồ. Bằng vào Hứa Thái Nguyệt phụ thân sáng lập Hứa thị tập đoàn, là được trường học lớn nhất nhà tài trợ. Có các nàng ra mặt đảm bảo, cái đó còn dùng được lấy quan tâm đuổi học xử phạt.

"Đừng hỏi ta, hỏi hần... Người làm hại người là hần, chỉ cần hần nguyện ý, ta không ngại giúp người một bả." Hứa Thái Nguyệt trực tiếp đem bóng da đá cho Chu Vân. Trừ hần ra, nàng cái gì đều không để ý. Bất quá dùng Chu Vân mà cá tính mà nói, tha thứ Thẩm Ân Đình chỉ là sớm muộn gì vấn đề.

"Chu Vân... Thực xin lỗi, ta..."

"Không cần cùng ta nói xin lỗi, người cũng là bị đầu độc, ta không có để ý, Thái Nguyệt người đã giúp giúp nàng a." Chu Vân từ trước đến nay không cách nào cự tuyệt mỹ nữ đưa ra yêu cầu.

"Được rồi." Hứa Thái Nguyệt nhìn chung quanh mọi người liếc: "Hôm nay đi ra tại đây, tiện (kiến) ca ca, trò hay đã diễn xong, người cùng biểu tỷ đại nhân trở về đi. Về phần tiểu Vân đồng hành, hai người không muốn đuổi học, thỉnh phụ trách tiễn đưa ta về nhà. Chúng ta tới nói chuyện điều kiện, thuận tiện nói chuyện tình..."

Hứa Thái Nguyệt Thiên Thiên bàn tay như ngọc trắng ôm lấy Chu Vân cổ áo, đem biểu tỷ biểu ca vút ra khỏi ốc, cũng không quay đầu lại hướng xe buýt đứng đi đến.

"Đợi một chút ta..." Đợi Thẩm Ân Đình kịp phản ứng, lập tức liền đuổi theo...

Hứa Thái Nguyệt gian phòng, tiểu nha đầu lăng lăng nhìn chăm chú lên Thẩm Ân Đình hỏi: "Người đang suy nghĩ gì đấy?"

Lời này do Hứa Thái Nguyệt trong miệng nói ra, thật sự là không phù hợp tình huống. Nàng rõ ràng có thể thấu thị người khác tâm linh, lại cố ý hỏi Thẩm Ân Đình suy nghĩ cái gì. Đến tốt cùng có mục đích gì?

"Người nói điều kiện, là cái gì." Thẩm Ân Đình đi vào Hứa Thái Nguyệt gia về sau, Hứa Thái Nguyệt trực tiếp đem Chu Vân mát ở đại sảnh cùng Hứa Phong tiến hành 'Câu thông' dẫn Thẩm Ân Đình đi vào gian phòng của mình, nói cùng với nàng nói chuyện điều kiện. Hai người một chỗ hào khí, lại để cho Thẩm Ân Đình cảm thấy áp lực. Nàng ần ần cảm thấy Hứa Thái Nguyệt mặt ngoài nhìn như bình tĩnh, kỳ thật trong nội tâm rất là sinh khí.

"Xinh đẹp giai nhân, không biết như thế nào làm tặc. Người đi đến mức này, nói có thể trách ai?" Hứa Thái Nguyệt sâu kín nói ra.

Đáng thương chi nhân tất có chỗ đáng hận, sự tình huyền ảo như thế, muốn trách chỉ có thể trách Thẩm Ân Đình tâm chí không kiên. Hứa Thái Nguyệt tuy nhiên đáp ứng Chu Vân giúp nàng một bả, nhưng tội chết có thể miễn, tội sống khó tha, nàng là không cho phép bất luận kẻ nào đối với Chu Vân bất lợi. Nhược quả không cho Thẩm Ân Đình ghi nhớ thật lâu, trong nội tâm nàng một hồi luôn ghen không đi xuống.

Thẩm Ân Đình đầu trầm thấp ngồi ở Hứa Thái Nguyệt đối diện, như một tại trước mặt cha mẹ phạm sai lầm tiểu hài tử, không dám phát ra một tia động tĩnh. Ở chỗ này bị Hứa Thái Nguyệt giáo huấn, tổng so tại từ thành bị Hoàng Bàng vũ nhục tốt. Lại bởi vì chính mình xác thực phạm sai lầm, cho nên nàng biểu hiện thập phần thuận theo, lăng lăng yên lặng nghe lời dạy dỗ.

"Hoàn cảnh tổng có thể thay đổi biến nhân tâm, hướng tới phồn hoa sinh hoạt đúng vậy, truy cầu giàu có sinh hoạt cũng đúng vậy, sai tựu sai tại người không nên đang theo đuổi sinh hoạt đồng thời mất phương hướng tự chủ. Người một khi không có tự chủ, tựu ý nghĩa nàng đã mất đi nhân sinh. Sinh hoạt cùng nhân sinh, ai quan trọng hơn?"

Hứa Thái Nguyệt không nóng không vội thanh âm, dần dần lại để cho Thẩm Ân Đình sinh ra áp lực.

Sinh hoạt cùng nhân sinh, ai quan trọng hơn? Thẩm Ân Đình cho tới bây giờ không có tại vấn đề này tiến tới đi suy nghĩ. Sinh hoạt là hoàn cảnh chỗ tạo, có gian nan khốn khổ, cũng có an nhàn thoải mái dễ chịu. Nếu như không thể thích ứng sinh hoạt, cái con kia có thể bị sinh hoạt đào thải. Nhưng mà, nhân sinh là được sinh hoạt truy cầu, là một người tồn tại ý nghĩa. Nếu như ngay cả chính mình tồn tại ý nghĩa cũng không thể nắm giữ, cuộc sống kia còn có cái gì tồn nghiêm có thể đảm?

"Người muốn cả đời trầm luân tại cái gọi là cuộc sống hạnh phúc, ta không ngại cho người lập tức trở lại Hoàng Bàng bên người. Tin tưởng chỉ cần hảo hảo cầu khẩn, hẳn sẽ rất cam tâm tình nguyện tiếp nhận người. Nhưng là..." Hứa Thái Nguyệt lời nói xoay chuyển, lạnh lùng nói ra: "Nhân sinh của người đem vĩnh viễn nắm giữ ở người khác trong tay, nếu như Hoàng Bàng là cái tin cậy chỉ nhân, ta cam đoan, người cũng tìm được hạnh phúc. Nếu không..."

Hứa Thái Nguyệt không có đem lại nói xuống dưới, nàng tin tưởng Thẩm Ân Đình hội (sẽ) suy nghĩ. Đàm phán là Thái Nguyệt muội tử chuyên nghiệp cường hạng, Thẩm Ân Đình nội tâm hoạt động toàn bộ tại nàng trong lòng bàn tay.

Hoàng Bàng có thể tin sao? Thẩm Ân Đình lúc này phủ nhận. Nếu như không phải Hoàng Bàng bán đứng chính mình, nàng cũng không cần phải cầu Hứa Thái Nguyệt hỗ trợ. Nhưng phải.

"Ta đây nên làm cái gì bây giờ?" Thẩm Ân Đình tìm kiếm giống như ngắc đầu, hy vọng có thể theo Hứa Thái Nguyệt cái kia đạt được muốn trả lời thuyết phục.

Bạn đang đọc truyện *Mỹ nữ lai tập Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 116: Bao dưỡng hiệp nghị

VP-[K]

"Tự chủ, nhân sinh, đoạt lại người muốn sinh hoạt." Hứa Thái Nguyệt nói được cái miệng nhỏ nhắn có chút khô ráo, sớm biết như vậy trước dự bị chén nước trà mát lấy, hiện tại vì trang khí phải, cũng không nên chính mình pha trà.

"Người có thể giúp ta sao?" Thẩm Ân Đình nhỏ giọng hỏi thăm. Nàng thật là muốn đoạt lại mình muốn sinh hoạt, nhưng vấn đề là nàng không có phần này năng lực. Hoàng Bàng trăm phương ngàn kế hãm hại tại nàng, nếu như không chiếm được Hứa Thái Nguyệt hỗ trợ, Thẩm Ân Đình duy nhất kết cục tựu là bị ép đuổi học.

"Không thể. Trừ phi người có thể đưa ra để cho ta tâm động điều kiện." Hứa Thái Nguyệt quyết đoán cự tuyệt.

"Người như thế nào... Người đã đáp ứng hẳn giúp ta đấy." Thẩm Ân Đình hôn mê rồi, nữ nhân này thật đúng thay đổi thất thường, không lâu mới đáp ứng Chu Vân giúp nàng.

"Ta thích, ta cam tâm tình nguyện. Người có đảm lượng mưu đồ vu oan Chu Vân, nên làm tốt tao ngộ trả thù trong nội tâm chuẩn bị. Nếu như không phải hẳn khích lệ ta, ta ngay cả đàm điều kiện cơ hội cũng sẽ không cho người."

Hứa Thái Nguyệt tuy nhiên mặt mỉm cười, nhưng hai mắt lại lộ ra tí ti lạnh như băng, thấy Thẩm Ân Đình chột dạ không thôi.

Một hồi trăm mặc, Thẩm Ân Đình kiên trì hỏi: "... Ta có cái gì có thể làm cho người tâm động."

Thẩm Ân Đình là nữ sinh, Hứa Thái Nguyệt cũng là nữ sinh, hơn nữa gia đình giàu có, nàng không cho là mình có đồ vật gì đó có thể cho Hứa Thái Nguyệt tâm động. Nhưng chuyện cho tới bây giờ, Hứa Thái Nguyệt đã đưa ra điều kiện, nên có đàm phán chỗ trống.

Nhưng mà, làm cho Thẩm Ân Đình ngoài ý muốn chính là, Hứa Thái Nguyệt không lưỡng lự nhân tiện nói: "Không có."

Không thể không nói, Hứa Thái Nguyệt rất biết cho người gây áp lực. Ngay tại Thẩm Ân Đình bưng lấy may mắn trong nội tâm cùng nàng đàm điều kiện lúc, Hứa Thái Nguyệt một gây liền đem nàng đánh về nguyên hình.

"Ta... Người..." Thẩm Ân Đình sững sờ đứng lên, lúc này nàng bó tay rồi. Không vậy? Không có nàng còn nói gì điều kiện à? Thẩm Ân Đình cảm thấy Hứa Thái Nguyệt một mực tại trêu chọc nàng chơi, căn bản không muốn qua giúp nàng giải quyết vấn đề.

Hứa Thái Nguyệt xem Thẩm Ân Đình đến mức không sai biệt lắm, mới không mặn không nhạt nói: "Đừng nóng vội, có người có."

"Người muốn nói cái gì..." Thẩm Ân Đình hơi bất mãn hỏi. Nàng đầu gối cũng là hội học sinh bí thư trưởng, đêm nay tuy nhiên sợ tới mức không nhẹ, nhưng trong nội tâm ngạo khí còn tồn. Thực tế đối mặt Hứa Thái Nguyệt, nàng thà rằng tại nam sinh trước mặt yếu thế, thực sự không muốn tại nữ sinh trước mặt nhận thua.

"Ta muốn mua xuống nhân sinh của người, đi theo ta tuyệt đối so với đi theo Hoàng Bàng có lợi nhất." Hứa Thái Nguyệt lại ném ra ngoài một câu bạo tạc

tính chất đối thoại, lúc này lại để cho Thẩm Ân Đình càng thêm khó hiểu rồi. Hứa Thái Nguyệt một mực cường điệu không thể mất đi tự chủ, hiện tại tại sao lại muốn mua nhân sinh của mình?

Không để ý tới Thẩm Ân Đình kinh ngạc biểu lộ, Hứa Thái Nguyệt phối hợp nói: "Người đã bị Hoàng Bằng đẩy vào tuyệt cảnh, nếu như ta không giúp người, cho dù người chạy đến hiệu trưởng cái kia làm sáng tỏ, cũng đồng dạng sẽ bị khai trừ học tịch. Chính trị chuyên nghiệp người, tin tưởng phi thường rõ ràng, Vu oan đồng học, chửi bới Chu Vân, đó là trái pháp luật phạm tội. Dù cho hiệu trưởng tha thứ người, ta cũng sẽ không bỏ qua người."

"Vì cái gì?" Thẩm Ân Đình không hiểu nổi rồi, vì cái gì hiệu trưởng tha thứ chính mình, Hứa Thái Nguyệt cũng không buông tha nàng?

"Không rõ? Ta sẽ không cho phép bất luận kẻ nào tổn thương Chu Vân. Hiện tại phản ứng người, bất quá là xem mặt mũi của hắn mà thôi. Người cho rằng ta thật sự muốn giúp người sao?" Hứa Thái Nguyệt không lưu tình cảm nói, lại để cho người hết sức khó xử.

"Người cùng hắn... Cái gì quan hệ." Thẩm Ân Đình thoáng hiểu kỳ hỏi. Hứa Thái Nguyệt bề ngoài giống như rất quan tâm Chu Vân, cái này làm cho nàng bắt đầu sinh ra một loại khó có thể nói rõ cảm giác.

Hứa Thái Nguyệt ưu nhã sờ lên mái tóc, tùy theo lộ ra bối ý vị thâm trường mà mỉm cười: "Người hiểu được."

Nàng lúc này đáp rất hàm hồ, người hiểu được? Biết cái gì... Dù sao Thẩm Ân Đình là không có làm hiểu, nhưng lại không có ý tứ hỏi tiếp.

Nếu như Hứa Thái Nguyệt không giúp chính mình, vậy thì thực xong đời. Hơn nữa nàng nói không sai, cùng Hoàng Bằng chẳng đi theo nàng. Trực giác của nữ nhân gần đây rất chuẩn, Hứa Thái Nguyệt thật không đơn giản, nhìn xem nàng mỉm cười, Thẩm Ân Đình từ đáy lòng cảm thấy sợ hãi, coi như bắt cứ chuyện gì đều không thể gạt được nàng đồng dạng. Nhưng là...

"Ký nó..." Hứa Thái Nguyệt ném ra ngoài một phần hiệp nghị sách.'Bao dưỡng hiệp nghị' ... Bốn mươi năm. Hàng năm bốn mươi vạn... Chứng kiến số này mục, cả kinh Thẩm Ân Đìnhどん mắt choáng váng.

Hoàng Bằng chưa bao giờ sẽ trực tiếp trả thù lao, Hứa Thái Nguyệt vừa ra tay tựa hào phóng như vậy. Thẩm Ân Đình bất quá là cái học sinh cấp 3, lớn như thế hấp dẫn, người gọi nàng có thể nào tiếp nhận? Đã có số tiền kia, nhà nàng sinh hoạt tuyệt đối có thể sinh ra bay vọt về chất.

"Hoàng Bằng có thể cho người đẩy, ta đồng dạng có thể cho, thậm chí so với hắn thêm nữa.... Đồng thời người tốt nhất hiểu rõ ràng, hiệp nghị một khi ký kết, tựu không quay đầu lại." Hứa Thái Nguyệt từng bước tiến dần lên những câu bức người, nói chuyện ngữ khí không hề chỗ trống.

"Chu Vân? ? ?" Đem làm Thẩm Ân Đình chứng kiến hiệp nghị phía dưới cùng nhất lúc, cái ót lập tức tạp cơ. Như thế nào Hứa Thái Nguyệt tại bên A người thượng viết Chu Vân? Sẽ không phải ghi chữ sai a.

"Không tốt sao? Chẳng lẽ người cũng hiểu được hắn không xứng?" Hứa Thái Nguyệt lạnh ngữ chất vấn như là vô hình khí tràng, ép tới Thẩm Ân Đình kinh hãi lạnh mình.

"Không phải..." Thẩm Ân Đình tranh thủ thời gian lắc đầu, sau đó nhìn không chuyển mắt mà nhìn qua trên mặt bàn hiệp nghị sách.

Ký, nàng đem đặt được một số tài phú, nhưng đồng thời cũng sẽ (biết) mất đi một cái khác báu vật tài phú. Nàng chỉ là cái bình thường học sinh cấp 3, đối mặt như vậy hấp dẫn, lòng của nàng chỉ rất khó kiên định. Hơn nữa, nếu không phải ký, Hứa Thái Nguyệt không ra mặt cầu tình, vạn nhất bị đuổi học, nàng thật sự không mặt mũi nào lại đối mặt cha mẹ.

Bất quá, việc này quan hệ đến cuộc đời của nàng, cần phải thời gian suy nghĩ thật kỹ.

Thẩm Ân Đình vừa định mở miệng nói cái gì đó, Hứa Thái Nguyệt nhấc tay liền ngắt lời nói: "Không cần nhiều lời, đêm nay phải suy nghĩ kỹ càng. Hoặc là ký, hoặc là không ký, không có cái khác lựa chọn. Ta cũng không cần người hướng hắn hiến thân, chỉ là không có kinh (trái qua) ta cho phép, người không thể cùng bất luận kẻ nào thân mật. Yêu cầu rất đơn giản, người trước kia như thế nào đối với Hoàng Bằng, sau này liền như thế nào đối với hắn. Điểm ấy hiệp nghị thượng ghi phi thường rõ ràng."

Nhân sinh của mình có thể nào như vậy đơn giản làm quyết định? Thẩm Ân Đình đầu đầu nhanh chóng phát nổ, Nhưng Hứa Thái Nguyệt hết lần này tới lần khác không trâu bắt chó đi cày, không để cho nàng bất luận cái gì suy nghĩ thời gian.

Nhìn xem khí định thần di Hứa Thái Nguyệt, Thẩm Ân Đình rầu rĩ bảo trì trầm mặc. Trong nội tâm không ngừng suy đoán nàng trong hồ lô đến tột cùng mua cái gì được, ước chừng đã qua hơn mười phút đồng hồ, nàng mới hít một hơi thật sâu, ngừng đầu kiên quyết nói ra: "Ta có thể ký, nhưng phải sửa chữa trong hiệp nghị cho."

"Người muốn như thế nào sửa?"

"Ta đã chọn sai một lần, không muốn mắc thêm lỗi lầm nữa. Tiền ta không muốn, niên hạn vì 5 năm. Tại đây 5 năm ở bên trong ta sẽ ở bên cạnh hắn, nếu như trong vòng năm năm việc mà...hắn nghiệp thành công, ta không lấy một xu theo hắn. Nếu không ta có quyền bội ước." Thẩm Ân Đình chẳng biết tại sao, không hy vọng Chu Vân hiểu lầm, cho rằng nàng là vì tiền tài cùng hắn tiếp xúc.

"Như thế nào sự nghiệp thành công?" Hứa Thái Nguyệt hứng thú hỏi. Nhân tâm đắm chiều, biến hóa thất thường, không nghĩ tới Thẩm Ân Đình có thể chống đỡ hấp dẫn, đưa ra yêu cầu như vậy. Cái này có chút vượt quá Hứa Thái Nguyệt tưởng tượng.

"Hắn có thể làm cho ta hạnh phúc..." Lúc này đến phiên Thẩm Ân Đình chơi xấu rồi, hạnh phúc tiêu chuẩn sao mà rộng. 5 năm sau còn không phải nàng

định đoạt? Cũng hoặc là nàng muốn cho Chu Vân 5 năm truy cầu thời gian, xem hắn có thể không tại kỳ hạn nội đã động nàng?

Minh bạch Thẩm Ân Đình suy nghĩ, Hứa Thái Nguyệt hai mắt như là phát hiện đại lục mới đồng dạng, chăm chú nhìn chăm chú lên nàng hỏi: "Uổng phí 5 năm thanh xuân, ngươi không biết là tổn thất sao?"

Thẩm Ân Đình nhẹ nhàng cười cười, có một số việc một khi nghĩ thông suốt, áp lực dĩ nhiên là biến mất: "Đây là đầu tư... Ta tin tưởng ánh mắt của mình, cũng tin tưởng ánh mắt của các ngươi."

"Đã như vậy, chúng ta tới nói chuyện trong hộp tác cho. Xem ra ngươi so với ta muốn muốn ưu tú, ta cũng tin tưởng ngươi hội (sẽ) làm cho ta thỏa mãn..."

Đã đàm phán đạt thành hiệp nghị, Hứa Thái Nguyệt sẽ không để ý khoa trương khoa trương Thẩm Ân Đình. Cho đến vì mình sử dụng, tất [nhiên] trước thu nạp nhân tâm. Thấy thế nào Chu Vân cũng không giống là cái chuyên tình gia hỏa, nhiều trào phúng cái chiến lược đồng bọn, Nhưng đừng đặt nàng tương lai chủ đạo Địa Vị.

Tiểu nữ nhi có thể nói là dụng tâm lương khổ, sớm mà bắt đầu kết bè kết cánh, không hiểu lại để cho Chu Vân sau khi biết sẽ có cái gì cảm tưởng. Là phiền não đầu này? Hay (vẫn) là vui mừng. Đoán chừng thứ hai khả năng hơi nhiều...

"Ngươi cần ta vì hắn làm cái gì..."

"Ta muốn ngươi vì hắn điên đảo chúng sinh..."

Tính gần đường hoàng phòng khách, Chu Vân như đứng đồng lửa, như ngồi đồng than. Bởi vì Hứa Thái Nguyệt mang theo Thẩm Ân Đình thiên vị, lại đem hắn còn đang đại sảnh cùng chuẩn nhạc phụ thương lượng quốc gia đại sự. Con rể gặp nhạc phụ, vốn tự khẩn trương, huống chi Hứa Phong hay (vẫn) là Thanh Phủ thành phố kinh tế phát triển chương quyền nhân vật. Bình thường tại TV, trên báo chí thấy không cái gì cảm giác, lúc này tự thể nghiệm, thật đúng toàn thân không được tự nhiên. Tuy nhiên cha vợ biểu hiện rất hợp ái, nhìn như rất thân thiết.

"Tiểu Vân, ngươi cùng Thái Nguyệt coi như không tới." Hứa Phong gặp Hứa Thái Nguyệt mang theo Thẩm Ân Đình trở về phòng, không khỏi lo lắng hỏi: "Hai người không có giận dữ a..."

Buổi sáng hắn tận mắt thấy Chu Vân cùng Thẩm Ân Đình ôm, sợ hãi hai người thực sự cái gì thực chất quan hệ, xúc phạm tới Hứa Thái Nguyệt. Sợ hơn Hứa Thái Nguyệt chịu không được kích thích, cả ra chút ít kinh thiên khóc quỷ chuyện ngu xuẩn.

"Tốt! Phi thường tốt!" Chu Vân không chút nghĩ ngợi liền trả lời. Hắn nào dám trêu chọc Hứa Thái Nguyệt, cái kia hoàn toàn là muốn chết. Người địa cầu cũng biết nhà đầu kia không dễ khi dễ, ai sẽ theo nàng nào ah.

"Không có việc gì là tốt rồi, Tiểu Nguyệt bình thường có chút điều ngoa, kỳ thật đáy lòng hay (vẫn) là rất thiện lương đấy. Tiểu Vân ngươi muốn nhiều nhân nhượng nàng, có cái gì cần cũng có thể cùng bá phụ đề." Biết con gái không ai bằng cha, xem Chu Vân tâm thần bất định biểu hiện, Hứa Phong liền biết rõ hắn trước kia không ít thụ Hứa Thái Nguyệt khi dễ.

"Hứa bá phụ, kỳ thật Hứa Thái Nguyệt rất tốt, nàng rất quan tâm ta, phần lớn thời gian đều là nàng tại nhân nhượng ta." Chu Vân nói rất đúng thiệt tình lời nói. Trước kia không có lưu ý, gần đây cùng Hứa Thái Nguyệt tiếp xúc nhiều hơn, Chu Vân Tái phát hiện nhà đầu kia một mực đều phi thường quan tâm chính mình.

Bất luận trước kia hay (vẫn) là hiện tại, cái kia quan tâm trình độ thậm chí có thể dùng quá phận để hình dung. Hôm nay xem Hứa Thái Nguyệt không lưu tình chút nào quật Hứa Thiên một cái tát, Chu Vân lập tức tự đồng rồi. Vốn là muốn trách cứ nàng hồ đồ, lại trông thấy nàng khóe mắt lóe ra nước mắt. Đây là lần đầu tiên gặp Hứa Thái Nguyệt rơi lệ, vẫn là vì chính mình. Kết quả nhả tại bên miệng mà nói lại nuốt quay trở lại trong bụng.

"Tiểu Nguyệt nhân nhượng ngươi?" Hứa Phong dừng ở Chu Vân, nhục quả không phải nghe thiếu niên ngữ khí chân thành, không giống hay nói giỡn, Hứa Phong thậm chí hoài nghi mình phải hay là không nghe nhầm rồi. Con gái rõ ràng hiểu được nhân nhượng người khác? Tin tức này khiếp sợ ah! Chẳng lẽ yêu đương bên trong đích nữ sinh thật sự hội (sẽ) đổi tính?

"Đúng vậy, Thái Nguyệt rất nhân nhượng ta." Chu Vân lặp lại nói. Trong đó đầu chỉ là nhân nhượng! Chẳng những mặc kệ hắn bốn phía trêu hoa ghẹo nguyệt, còn lặng lẽ giúp hắn truy cầu Hứa Thiên. Bình thường thân thân ôm một cái cũng không sao cả, nếu không phải ngẫu nhiên đùa nghịch đùa nghịch tính tình, nói chuyện có chút cay nghiệt, dưới đời này tốt nhất nữ nhân không phải nàng không ai có thể hơn.

Bạn đang đọc truyện *Mỹ nữ lai tập Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 117: Hộ tống mỹ nữ

"Đến đến! Tiểu Vân, cùng bá mẫu nói nói Tiểu Nguyệt như thế nào nhân nhượng người." Một bên quét dọn vệ sinh Trương bá mẫu, nghe được con gái hiểu được nhân nhượng bạn trai. Lập tức hiểu kỳ thả ra trong tay việc gom góp tới nghe ngóng.

"À?" Chu Vân lập tức kinh ngạc rồi, hẳn cũng không thể nói cho nhạc mẫu đại nhân 'Con gái của người lặng lẽ giúp ta câu dẫn chị vợ ờ' . Nếu như Chu Vân nói ra lời này, hẳn dùng tánh mạng đảm bảo, hứa mụ mụ trong tay đồ lau nhà, quay đầu sẽ gặp vồ vào trên người hẳn.

Phát giác Chu Vân biểu lộ xấu hổ khó có thể mở miệng. Hứa Phong lập tức hiểu sai rồi. Cho là hẳn chỗ chỉ nhân nhượng, là nam nữ gian(ở giữa) ở chung hai vấn đề thiếu niên bề ngoài giống như đã đã xảy ra có chút quan hệ.

"Cái kia... Tiểu Hồng, bọn nhỏ như thế nào ở chung, chúng ta hay (vẫn) là chả thêm quản a. Người xem tiểu Vân đều ngưng ngưng."

"Mặc kệ không được, Tiểu Nguyệt thế nhưng mà tâm trạng của ta thật. Tiểu Vân nói nghe một chút, người cùng Tiểu Nguyệt ra sao?"

"Kỳ thật không có gì, nàng đối với ta rất tốt, rất thuận theo ta." Chu Vân cũng không lường lão muốn vào sâu như vậy, gần đây Hứa Thái Nguyệt đối với hẳn rất tốt, rất nhiều chuyện đều theo hẳn. Mặc dù có lúc nhốn nháo tính tình, nhưng hò hét tự nhu thuận rồi. Trước kia đều do chính mình không hiểu tính thú, Hứa Thái Nguyệt đối với hẳn tốt đều không có phát giác. Khá tốt gần đây đầu thông suốt, bằng không thì thực sát phí mỹ nữ một phen khổ tâm.

"Thật sao... Ta hãy nói đi, Tiểu Nguyệt tính nết tuy nhiên cổ quái, một khi tìm được ký thác, khẳng định toàn tâm trả giá. Như vậy ôn tình khiết nữ hài, ủa sao không có ai vậy muốn đây này. Tiểu Vân tốt phúc khí, tương lai cần phải đối với Tiểu Nguyệt nhiều. Bá mẫu từ từ từ nói trước, người muốn cho nàng thương tâm, ta cùng bá phụ cũng sẽ không tha nhẹ cho người."

Chu Vân không phải vấn nhân, cũng không hiểu được nói lời hay ngữ lừa gạt trường bối. Nghe xong hứa mụ mụ lời mà nói..., một cổ nhiệt huyết liền vỗ ngực đảm bảo nói: "Bá mẫu yên tâm, trừ phi ta chết đi, nếu không tuyệt không lại để cho Tiểu Nguyệt thương tâm."

"Đi! Đừng nói chút ít điều xấu." Trương bá mẫu chế cười giống như nói Chu Vân một câu. Chu Vân nói chuyện mặc dù có chút ngả ngớn, Nhưng Trương Tiểu Hồng nghe xong trong nội tâm khoan khoái dễ chịu. Bởi vì nàng có thể nhìn ra Chu Vân là phát đến nội tâm.

Trải qua như vậy một náo, đại sảnh hào khí cũng dễ dàng rất nhiều. Hứa Phong gặp Hứa Thái Nguyệt trong phòng chờ đợi hơn nửa canh giờ, một điểm động tĩnh đều chưa, liền phân phó Trương Tiểu Hồng đi xem tình huống.

Nói thì chậm, khi đó thì nhanh, Trương Tiểu Hồng đang chuẩn bị đến gian phòng nhìn một cái, Hứa Thái Nguyệt liền dẫn Thẩm Ân Đình đi ra: "Phụ thân, các người tựa hồ trò chuyện được rất vui sướng đây này."

"Ân. Chuyện của các người nói xong rồi?" Hứa Phong tuy nhiên không biết hai cái nữ hài trong phòng nói mấy thứ gì đó, nhưng các nàng đều bình an vô sự, ưng thuận không có phát sinh tranh chấp.

Hơn nữa, Hứa Thái Nguyệt đối với Thẩm Ân Đình thái độ hài lòng, nếu như có thể đưa trước bằng hữu, vậy thì không thể tốt hơn. Có một nữ sinh làm bạn Tiểu Nguyệt, Hứa Phong cũng không cần bởi vì con gái giao không lên bằng hữu phiền não. Nhà mình nữ hài lúc nào trở nên tốt như vậy ở chung được? Nhiều nam nhân chiếu cố quả nhiên không giống với, Hứa Phong thâm suy nghĩ đến.

"Cũng may, thời điểm không còn sớm, tiểu Vân cùng thẩm đồng học phải về nhà, ta tiễn đưa bọn hắn đi ra ngoài." Hứa Thái Nguyệt vừa ra khỏi phòng không có hai câu, liền định tiễn khách. Thiếu (thiệt thời) Chu Vân ở đại sảnh đã ngồi gần một giờ, kết quả cái gì chỗ tốt đều không có kiếm đến. (cái rắm! Chỗ tốt đều bị hắn mò)

"Tiểu Nguyệt, khó được tiểu Vân tới, lại để cho hắn ngồi nữa hội (sẽ) a. Nếu không đêm nay ngay tại nhà chúng ta nghỉ ngơi, dù sao phòng trọ không lấy." Trương Tiểu Hồng cam tâm tình nguyện mà nói.

Nàng rõ ràng nhất Tiểu Nguyệt tính cách, không hiểu được lá mặt lá trái, nói chuyện không có tiết chế, muốn người về nhà đã kêu người xéo đi. Nhưng thân là mẫu thân lại muốn chu đáo, lặng lẽ ngắm Chu Vân liếc, thâm nghĩ làm thiệp nguyệt bạn trai cũng không dễ dàng...(nội-nói chậm!!).

"Không cần, hẳn vội vàng đây này." Hứa Thái Nguyệt nhẹ nhàng bay tới Chu Vân bên cạnh, phục ghé vào lỗ tai hẳn nho nhỏ âm thanh nói: "Chẳng lẽ tiểu Vân muốn ngủ cùng ta sao?"

Chu Vân bá một tiếng đứng lên: "Thiếu chút nữa đã quên rồi! Bá phụ bá mẫu, ta còn có việc, đêm nay đi trước, lần sau lại đến báỉ phòng..."

Lời nói trung thực lời nói, hẳn là muốn để lại xuống, nhưng hẳn không có lá gan này. Thực tế Hứa Thái Nguyệt nói cùng hẳn ngủ, mỹ nhân ân cũng không phải tốt như vậy thụ đây.

Móa! Ngủ Hứa Thái Nguyệt? Ta nghĩ không ra đúng không! Yếm tàng đao tử, bao da trang Lựu đạn nữ nhân. Nói nàng dưới giường không có binh khí, Chu Vân đánh chết cũng không tin. Làm không tốt hừng đông trọn nết, cái thứ nhất trông thấy không phải mỹ nữ, mà là nhà mình tiểu huynh đệ thi thể chỗ khác biệt.

Chu Vân nhanh chóng phân tích, nếu như muốn đẩy ngã lớp trưởng đại nhân, trước hết đem nữ nữ ngoặt về nhà. Vì bảo hiểm, còn chi điểm Hoàng Bằng tiểu hữu làm chuẩn, mê chóng mặt sau lại hành động.

Đã đi ra Hứa Thái Nguyệt gia, Chu Vân phụ trách tiễn đưa Thẩm Ân Đình trở về. Đêm nay Thẩm Ân Đình biểu hiện thập phần yên tĩnh, trên đường một mực không có tìm Chu Vân đáp lời, hai người tựa như vậy bỏ qua ven đường người đi đường, lẳng lặng yên đi tại trên đường cái.

Thẩm Ân Đình đại khái nằm mơ cũng thật không ngờ, vốn là chẳng thèm ngó tới gia hỏa, rõ ràng biến hóa nhanh chóng trở thành nàng trên danh nghĩa chủ nhân. Tuy nhiên Hứa Thái Nguyệt không có hướng Chu Vân công khai hiệp nghị trên sách nội dung, nhưng đột nhiên xuất hiện mà chuyển biến, làm cho nàng trong lúc nhất thời thích ứng không đến.

Theo đuôi tại Thẩm Ân Đình sau lưng Chu Vân lại ngứa tay rồi, trước kia ở trường học, thư ký MM tựa ưa thích đi tại hân trước mặt, móng đất nhỏ khẽ vấp khẽ vấp tích tụ người phạm tội. Đêm nay thẩm mỹ nữ còn cố ý cách ăn mặc một phen, ăn mặc không đến đầu gối quần bò, nếu như một tay chường vồ xuống, cảm giác kia nhất định rất thoải mái.

Cũng không biết có phải hay không là bởi vì hôm nay đánh nhau đánh quá nhiều, nhìn qua pretty girl cao đồng giày thượng xanh ngọc bấp chân, Chu Vân cái kia vô năng tà dục lại xống ra. Vì sao nói vô năng đầu này? Đó là bởi vì tà dục lại vướng, Chu Vân cũng không dám phát tiết. Khó trách thời cổ đại binh ca đánh xong chiến, trước tiên không phải nghỉ ngơi, mà là đi dạo kỹ viện.

Hai người yên lặng im ắng mà thẳng bước đi một đoạn, Thẩm Ân Đình bỗng nhiên mở miệng hỏi: "Chúng ta... Đi đường trở về sao?"

Thẩm Ân Đình nhà ở Thanh Phủ thành phố biên khu, cùng Chu Vân gia tương tự, hai địa phương gần(ở giữa) gần kề cách mấy cái nhà ga. Chu Vân tiễn đưa Thẩm Ân Đình về nhà, cũng không cần lo lắng một đêm xe trở về. Dù sao hai địa phương cách xa nhau không xa, hơn mười phút đồng hồ liền có thể đi đến. Chỉ là bọn hắn mới từ Hứa Thái Nguyệt gia đi ra, muốn theo Thanh Phủ trung tâm chợ đi đường trở về, không phải không đi, chỉ sợ lòng bàn chân mãi nước chảy phao (ngâm), cũng không thấy có thể đuổi tới trong nhà.

Chu Vân tuy nhiên rất muốn cùng mỹ nữ nhiều chút thời gian ở chung, thực sự không có ý tứ nói đi đường trở về: "Người ngồi cái đó xe tuyến? Ta trước tiễn đưa người..."

"512A, chúng ta đến phía trước nhà ga vân... vân, đợi một tý..." Bây giờ là buổi tối 8 giờ đúng, đúng lúc là tan tầm giờ cao điểm, giao lộ bên cạnh dòng người rất nhiều, khắp nơi đều sắp xếp đầy đội ngũ.

"Đi thôi..." Dứt lời, Chu Vân thò tay liền dắt Thẩm Ân Đình. Hắn là cố ý đấy, tìm êm tai điểm lý do, là lo lắng dòng người quá nhiều, đem hai người phân tán. Lời nói trong nội tâm lời nói, Thẩm Ân Đình bàn tay nhỏ bé rất nhuần, dắt đến rất thoải mái. Trước khi tại từ thành vượt đã ghiền, hiện tại có cơ hội không dắt, về sau muốn dắt cũng không có cơ hội.

Thẩm Ân Đình hơi có chút ngoài ý muốn, bàn tay nhỏ bé đột nhiên bị Chu Vân giữ chặt. Trước kia Hoàng Băng dắt nàng, Thẩm Ân Đình cảm giác, cảm thấy không khỏe, mỗi lần tổng hội muốn chút ít lấy cơ gây giũa. Nhưng Chu Vân giữ chặt nàng lúc, bỏ lúc ban đầu cảm thấy điểm một chút ngưng ngừng, sau đó liền an tâm mặc kệ nắm chắc. Có lẽ Chu Vân tại từ thành kéo nàng đi ra cái kia một khắc, nàng liền thích ứng cái này song nhìn như bình thường bàn tay lớn.

Hai người thật vất vả chen vào xe bus, Chu Vân lại hành động khởi hộ hoa sứ giả. Thẩm Ân Đình rất đẹp, lên xe nam nhân muốn hướng nàng bên này dựa sát vào, ý đồ ăn mỹ nữ đậu hũ. Chu Vân chỉ đành chịu khởi động hai tay, đem người bảo hộ tại một góc.

Gần đây cùng Hứa Kiến lẩn lộn mấy ngày, hắn rõ ràng cảm giác được khí lực của mình trở nên mạnh mẽ một chút. Mặc kệ sau lưng đám người như thế nào đè ép, hắn đều ổn như Thái Sơn, bình tĩnh tự nhiên.

Bất quá... Giao thông công cộng xe buýt ngẫu nhiên phanh lại lúc, Chu Vân cũng sẽ không bỏ qua âu yếm cơ hội. Mặc dù hạ bản trung bình tấn trụ được lại ổn, đã đến quan trọng hơn trước mắt, hắn còn có thể cố ý méo mó chân, cùng thư ký MM phát sinh tiếp xúc thân mật. Điều này cũng làm cho Thẩm Ân Đình lầm đoán Chu Vân vì cho nàng bài trừ đi ra vị trí, không ngừng dự lấy người phân cao thấp.

Thật sự là dưới đời này khó tìm nam nhân tốt...(nột-nói chậm!!!)... Thẩm Ân Đình một bên yên lặng dò xét Chu Vân, một bên tinh tế nhớ lại.

Nếu như Hoàng Băng tại đây, nhất định sẽ không giống cái kia dạng che chở chính mình. Hắn một mực rất ích kỷ, ngoại trừ cần chính mình hỗ trợ, hội (sẽ) tiễn đưa vài thứ nịnh nọt người, lúc khác căn bản sẽ không thay nàng suy nghĩ. Hơn nữa, Hoàng Băng cũng không có khả năng ngồi xe buýt về nhà...

Không biết có hay không cùng Hoàng Băng ở chung lâu rồi, kết quả mình cũng trở nên như vậy tự cho là đúng, đem bên người đích hảo hữu đều bỏ qua mất, nghĩ đến các nàng cũng sẽ không tha thứ chính mình a. Không tôn trọng người khác đồng thời, cũng phải không đến người khác tôn trọng. Ngày mai trở lại trường học, mình cùng Hoàng Băng cãi nhau mà trở mặt sự tình nhất định sẽ truyền ra, đến lúc đó chính mình khẳng định biến thành người khác trà dư hải hước.

Nghĩ vậy, Thẩm Ân Đình không khỏi lộ vẻ sầu thảm cười cười, xem như gieo gió gặt bão rồi. Khá tốt gần kỳ thi Đại Học, hơn nữa cùng Hứa Thái Nguyệt đã đạt thành hiệp nghị. Nếu không mặc dù không bị đuổi học, nàng cũng không mất mũi nào đối mặt trong lớp đồng học.

Đem làm Thẩm Ân Đình theo trong suy nghĩ đi tới đi lui, liền sẵn sàng nói: "Người đứng đi qua điểm a, như vậy không có mệt mỏi như vậy."

Chu Vân một mực mở ra hai tay, vịn xe gạch thay nàng đỡ đỡ không vì, làm cho thùng xe hành khách phản nản tràn đầy. Nhưng cười hắn lại như không nghe gặp tựa như, như trước làm theo ý mình, mà ngay cả Thẩm Ân Đình cũng cảm thấy không có ý tứ. Đến một lần cảm kích Chu Vân thay nàng hộ tống, thứ hai các hành khách câu oán hận hoặc nhiều hoặc ít đều bởi vì nàng mà lên.

"Không được, ta đoán người sáng sớm ly khai phòng giáo vụ về sau, tâm tình tựa rầu rĩ không vui. Đêm nay cuối cùng một chút thời gian, ta không hy vọng có người lại quấy nhiễu người."

Chu Vân nhớ tới Thẩm Ân Đình sáng nay ly khai phòng giáo vụ lúc, thất hồn lạc phách biểu lộ, trong nội tâm bất tri bất giác tự sinh ra một loại che chở cảm (giác). Nếu như nói mỹ nhân cười vui lúc nhất đẹp mắt, như vậy ưu thương lúc tắc thì nhất làm cho người rung động. Hơn nữa còn là rục rịch...

"Cảm ơn..." Thẩm Ân Đình nhận được đuổi học xử phạt, tâm thần một mực không được an bình, cũng tự mới mới hơi chút an quyết tâm đến. Nghe xong Chu Vân tình nhân giống như đích thoại ngữ, nàng thực sự chùng (trùng) về phía trước ôm xúc động. Có lẽ trời nguyên làm giúp người hoàn thành ước vọng, giao thông công cộng xe buýt đột nhiên đã đến cái dừng ngay, Thẩm Ân Đình mặc dù thuận thể đụng vào Chu Vân trong ngực.

"Thực xin lỗi..." Thẩm Ân Đình còn là lần đầu tiên tiếp thân cùng nam sinh ôm, khuôn mặt thoáng chốc ửng đỏ ửng đỏ. Nàng dĩ vãng cùng Hoàng Bằng ở chung, vền vẹn là ấp áp eo, chưa từng thử qua ôm nhau.

Có mỹ nữ yêu thương nhưng nhớ, Chu Vân đương nhiên sẽ không trang gấu. Hai tay chăm chú ôm Thẩm Ân Đình eo thon, mặt ngoài lại đứng đắn nói: "Không cần để ý. Ai nha..."

Ai ngờ Chu Vân còn chưa kịp đem lời nói xong, oán niệm trùng trùng điệp điệp hành khách thấy hân đặng khai mở hai tay, nhất cổ tác khí liền đem hai người chen vào cạnh góc.

Bạn đang đọc truyện *Mỹ nữ lai tập Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 118: Đạt được ước muốn

Cái này ngược lại tốt, ôm hai người tựa là muốn chia cũng chia không mở. Chu Vân cúi đầu ngửi ngửi Thẩm Ân Đình nhàn nhạt phát hương, hai tay tựa hồ không có buông ra ý định, tựa như vậy ôm nàng, lại để cho mỹ nhân chăm chú kề cận chính mình.

Thẩm Ân Đình tựa hồ không có đẩy ra Chu Vân, cũng hoặc là nàng căn bản không cách nào đẩy ra. Lúc trước bị Chu Vân căng ra hành khách, như là có ý trả thù giống như, hung hăng đem hai người đè ép tại cơ góc (góc xe). Thẩm Ân Đình thậm chí mơ hồ trông thấy có người thừa cơ thò tay nghĩ đến sờ nàng, cũng may Chu Vân biểu hiện cực kỳ Bá Đạo, đem nàng toàn bộ chiếm hữu, một tia khe hở cũng không lưu cho người khác.

Cùng mỹ nữ ôm nhau, nhẹ nghe thấy Jasmonic. Hương hoa, lắng nghe Ôn Nhu thở dốc, cảm thụ băng cơ ngọc thể, Chu Vân toàn thân xao động xao động...

Gần xem xấu hổ rầu rĩ Thẩm Ân Đình, nội tâm nhện không được phát ra cảm thán. Nguyên lai thư ký MM sinh như vậy duyên dáng, khó trách Hoàng Bằng nhện không được đối với nàng nẩy chuyện xấu tâm nhãn. Không đúng... Tiểu tử kia rõ ràng nhện gần ba năm mới xuống tay, Nhưng dùng xem như kỳ tích...(nột-nói chậm!!!).

Kỳ thật Hoàng Bằng lúc ban đầu cũng không có ý định đối với Thẩm Ân Đình dùng cường, chỉ là Thẩm Ân Đình sinh hoạt bảo thủ, mỗi khi hân đưa ra tiến thêm một bước phát triển, nàng đều uyển chuyển cự tuyệt. Lập tức kỳ thi Đại Học tới gần, Hoàng Bằng rất sợ sai sót cơ hội tốt, mới kìm nén không được ra hạ sách này. Kết quả nếu không không có thể thực hiện được, còn gián tiếp mà đem Thẩm Ân Đình đẩy vào Chu Vân ôm áp.

Trên xe bảo trì mập mờ ôm, hai người lộ ra thập phần trầm mặc. Một phương diện không có ý tứ mở miệng, một phương diện không biết như thế nào mở miệng. Thẩm Ân Đình giờ phút này có thể phát giác Chu Vân đục ngầu hô hấp, cũng tin tưởng hân có thể cảm nhận được chính mình đẹp và tinh mịch thờ dốt.

Dưới loại tình huống này, một cái xử lý không tốt, không chuẩn hội (sẽ) mất đi lý tính, củi khô lửa bốc. Mà Chu Vân cũng sợ lung tung nói sai lời nói, hư mất hiện trường hào khí. Tình cảnh này có thể ngộ nhưng không thể cầu, đụng với hay (vẫn) là ít nói chuyện nhiều hưởng thụ a.

Thời gian từng chút một trôi qua, Thẩm Ân Đình mặt đỏ tới mang tai trốn ở Chu Vân trong ngực, kỳ thật nhiều người lúc ngồi giao thông công cộng, có một nam nhân che chở rất không tệ. Đã không cần lo lắng ăn trộm, cũng không cần lo lắng thụ xâm phạm. Chỉ cần người nọ không giống Chu Vân như vậy áp áp ôm một cái là tốt rồi...

"Đã đến..." Thẩm Ân Đình ngượng ngừng đẩy Chu Vân. Lực lượng của nàng rất nhu, thậm chí không có lại để cho người cảm giác được nàng tại thoái thác.

"Nha." Chu Vân nhẹ gạt đầu, phát giác hai người khoảng cách rung chuông rất xa, chỉ có thể hướng lái xe hô to: "Phía trước có hạ!"

Xe ngừng về sau, Chu Vân tranh thủ thời gian giữ chặt Thẩm Ân Đình chui ra đám người. Nhưng vào lúc này, lúc trước vẫn muốn ăn Thẩm Ân Đình đậu hủ hên mọn bị ổi đại thúc, chẳng những không có nhường đường, ngược lại động thân lách vào đi qua. Không thể buông tha, lập tức một chỉ (cái) bàn tay

heo ăn mặn muốn sờ chính mình bờ mông ộp, Thẩm Ân Đình cũng chỉ có thể ngồi đợi bị kịch phát sinh, ai bảo nàng hôm nay cách ăn mặc được như vậy đẹp đẽ.

Chu Vân dùng sức kéo một phát, lại đem Thẩm Ân Đình ôm vào trong ngực, tùy theo lộ khí rào rạt trùng phía trước cửa sổ hèn mọn bị ồ ạt thúc liếc: "Ngươi có phiền hay không ah!"

Cái này hèn mọn bị ồ ạt hòa lên xe sau không ngừng cho mình thêm phiền, vừa mới còn muốn vuốt ve thư ký MM bờ mông. Đây chính là chính mình tha thiết ước mơ việc, sao có thể lại để cho hân nhô danh hiệu.

Hèn mọn bị ồ ạt thúc gấp Chu Vân ba lần bốn lượt xấu hân chuyện tốt, cũng không thể nhịn được nữa: "Ngươi làm gì, nói chuyện cho ta chú ý một chút. Cái gì có phiền hay không đây, nơi này là nơi công cộng, ta muốn xuống xe ngươi không để cho sao?"

"Làm gì? Ta lưu ý ngươi đã lâu rồi, vẫn muốn lợi nhuận ta bằng hữu ~... Bạn gái tiện nghi. Lại là nhai có tin ta hay không đánh ngươi!"

Chu Vân ngay từ đầu muốn nói bằng hữu, nhưng nói như thế tựa hồ yếu đi khí thế, trả thù lý do cũng không để cho lực, vì vậy ngay tại bằng hữu trước mặt bỏ thêm cái nữ chữ. Bởi như vậy bạn trai vì bạn gái xuất đầu, vậy thì thiên kinh địa nghĩa đương nhiên rồi.

Bất quá, trước mắt gia hòa thật là rất hung hăng càn quấy, bị dãi cá chánh trứ (*bất được chân tướng) rõ ràng không chút nào sợ.

"Ngẫm lại phạm pháp sao? Tiểu tử mày lý uy hiếp ta? Ngươi biết ta là ai không!"

"Móa! Ta quản ngươi là Siêu Nhân Điện Quang!" Hùng dũng oai vệ Chu Vân, một cái nắm đấm liền đem hèn mọn bị ồ ạt thúc đánh thành mất gấu mèo 0.0, lập tức lập tức lôi kéo Thẩm Ân Đình xuống xe. Dù sao hôm nay quần áo nhiều người như vậy, cũng không nợ hân một cái.

Tiếng kêu thảm thiết về sau, giao thông công cộng xe buýt đóng cửa khởi động. Đứng tại giao lộ Chu Vân ảm ảm còn có thể nghe được trong xe truyền đến tức giận mắng: "Lái xe! Đỗ xe! Lái xe... Mả đây, có gan ngươi chờ đó cho ta..."

Tuy nhiên Chu Vân lên xe lúc có chút quá phận, độc chiếm đại bộ phận không gian, nhắm trúng rất nhiều người bất mãn. Nhưng mới các hành khách đều tình tường trông thấy, hèn mọn bị ồ ạt thúc thò tay muốn sờ Thẩm Ân Đình. Thông cảm đến Chu Vân hộ hoa lương khổ, trong nội tâm tự nhiên thiếu đi mấy phần trách cứ.

Lái xe cũng không phải cái hai lạng, chuyện này thấy nhưng không thể trách, mỗi ngày đều có mấy lên, trực tiếp lái xe sáng khoái.

Cuối cùng hướng đuôi xe 'Bóng người' dựng lên cái ngón giữa, Chu Vân tỏ vẻ thắng lợi mà về.

"PHỐC... Nhìn không ra ngươi rất yêu não đấy." Thẩm Ân Đình hỏi tương lại Chu Vân vừa rồi biểu hiện, tức khắc nhìn không được liền bật cười. Thăng này đủ xấu, đánh xong người bỏ chạy, ngay cả trả thù cơ hội đều không để cho người khác.

"Nào có, rõ ràng là hân buồn nôn, muốn ăn ngươi đậu hủ, ta báo thù cho huynh đấy, như thế nào không cảm tạ ta? Đúng rồi! Vừa mới là tình thế bất buộc, ngươi không ngại a..." Chu Vân chỉ chính là, trên xe công bố Thẩm Ân Đình là bạn gái của mình.

Thiếu niên biết rõ thiếu nữ sẽ không trách cứ, lại có ý hỏi lên khiêu khích (xx) mỹ nữ, Nhưng gặp hân tâm quý trọng.

"Àn. Ta hiểu..." Thẩm Ân Đình khuôn mặt đỏ hồng, vì không để cho mình khó chịu nổi, nàng liền ảm ảm hỏi: "Ngươi phải đợi hân sao?"

"Quý tài chờ hân. Đi thôi, ta tiễn đưa ngươi trở về." Chu Vân nắm tay tay, quay người vừa đi vừa nói: "Không nghĩ tới nhà của ngươi cách nhà của ta gần như vậy, đợi tí nữa ta trực tiếp đi đường có thể về đến nhà."

"Vậy sao, cái kia rất tốt. Có rãnh có thể thường tới nhà của ta chơi." Thẩm Ân Đình có lẽ đã thói quen, cũng không có phát giác kéo kéo tay có gì không ổn. Hai người do vừa bắt đầu một trước một sau, biến thành sóng vai mà đi.

"Người nhà ngươi không ngại?" Chính mình thế nhưng mà nam sinh nha. Một cái nam sinh thường xuyên hướng nữ sinh gia chạy, người nhà nàng nhất định sẽ đề ý a. Cũng không phải từng cha mẹ cũng giống như Hứa Phong vợ chồng như vậy khai sáng.

"Ta không nghĩ sẽ, Hoàng Băng trước kia thường xuyên đến nhà của ta tìm ta, chỉ là chưa từng đi vào ngôi, đại khái ghét bỏ nhà của ta đơn sơ, không sạch sẽ."

"Ha ha... Ứng thuận so với ta gia tốt..." Chu Vân đánh giá toàn bộ Thanh Phủ thành phố, cũng tìm không ra so với nhà của hân càng đơn sơ chỗ ở rồi.

Cùng hân nói đơn sơ, còn không bằng nói đơn giản. Trong phòng cơ bản không có treo bất luận cái gì trang trí, đại sảnh một năm 365 ngày đều là tường trắng, cái ghế thêm TV. Vệ sinh cũng không thường làm, cha mẹ mỗi ngày không đến đêm khuya đều không trở về nhà, cũng không hiểu được tại bên ngoài bận rộn cái gì, thiếu (thiệt thòi) bọn hân còn có mặt mũi nói mình suốt ngày lêu lổng.

Thẩm Ân Đình đi tới đi tới, đột nhiên dừng bước lại, hỏi Chu Vân một rất vi diệu vấn đề: "Ngươi nói... Ta phải hay là không cái xấu nữ sinh."

Hỏi cái này lời nói lúc, Thẩm Ân Đình không dám ngẩng đầu đối mặt Chu Vân, bởi vì nàng không biết như thế nào đối mặt. Nhớ tới trước kia mặt cao hơn đầu lộ sắc thái độ, nàng đều cảm giác mình phi thường không xong.

Sáng nay đã bị Hoàng Băng đầu độc, năng vậy mà trì hoãn sắc dụ Chu Vân, làm cho hai người đều bị trường học khai trừ, cuối cùng còn bị Hoàng Băng tính toán, thiếu chút nữa hủy trong sạch. Nếu không có Chu Vân kịp thời xuất hiện, bất kể hiềm khích lúc trước cho viện thủ, Thẩm Ân Đình cũng không dám tưởng tượng, kết quả của mình sẽ có cỡ nào bị thảm.

"Ân? Không biết là. Vì cái gì hỏi như vậy?"

Cho dù Thẩm Ân Đình thật sự rất xấu, Chu Vân cũng sẽ không ngốc đến nói là. Mỹ nữ đều là dùng để hống dấy, hiện tại hai người quan hệ rất tốt, hẳn cần gì phải cùng chính mình gây khó dễ đâu này?

Nói sau, Thẩm Ân Đình cũng không nhiều xấu, ít nhất so vài ngày trước ở cửa trường học cường hôn chính mình, hơn nữa tại Hứa Thiên trước mặt giả bộ như là mình Tiểu Tam nữ nhân tốt hơn nhiều. Mặc kệ các người tin hay không, dù sao Chu Vân tự thì cho là như vậy tích.

"Vậy người cảm thấy ta là như thế nào nữ sinh." Đêm nay Thẩm Ân Đình bề ngoài giống như trở thành vấn đề thiếu nữ, trước kia không cùng Chu Vân nói chuyện, hiện tại chủ đề lại liên tiếp không ngừng.

"Cái này sao..." Chu Vân trầm tư biết nói: "Trước kia ở trường học chứng kiến người, cảm giác, cảm thấy cao cao tại thượng, như là có chấn khí trường hợp thể, không tốt thân cận."

"Hiện tại đâu này?" Hiếu kỳ Bảo Bảo tiếp tục đặt câu hỏi.

"Hiện tại... Cảm giác người thật đáng yêu đấy." Chu Vân nói rất đúng lời nói thật, trước kia cảm giác, cảm thấy thư ký MM khó có thể thân cận, hiện tại hàn huyên, ngược lại cảm giác rất hợp phách.

Thẩm Ân Đình nhận nhậ mỉm cười, sững sờ lắng nhìn chăm chú Chu Vân một hồi, sau đó thành khẩn nói: "Cảm ơn... Cảm ơn người hôm nay giúp ta, tương lai có cơ hội ta nhất định báo đáp. Còn có, ta... Về đến nhà rồi, sẽ ngủ ở lầu ba."

Thẩm Ân Đình về đến nhà rồi, Nhưng tiếc không thể quay về, bởi vì Chu Vân một mực giữ chặt nàng, muốn đi đều đi không được.

"Úc! Hắc hắc..." Chu Vân tranh thủ thời gian buông ra bàn tay lớn, cười hi hi nói: "Cái kia, không cần tương lai, người bây giờ có thể báo đáp ta."

"Vì cái gì...?" Thẩm Ân Đình khó hiểu lệch ra ngẩng đầu lên, bộ dáng thập phần đáng yêu.

Chu Vân lộ ra không có hảo ý cười mờ ám: "Bởi vì cho tới nay ta đều rất muốn làm một chuyện, chỉ cần người không tức giận là tốt rồi."

"Chuyện gì? Ta cũng không người tưởng tượng nhỏ mọn như vậy." Lời này vừa lỏ ra, Thẩm Ân Đình liền có một loại dự cảm bất hảo.

"Tự cái này..." Vừa nói, Chu Vân giơ lên năm ngón tay, một cái tát hung hăng vỗ vào Thẩm Ân Đình trên cặp mông.

BA~!! ! Đầy đặn mông đít nhỏ, cứ như vậy lại để cho Chu Vân tàn nhẫn chà đạp một phen.

Rốt cục! Rốt cục đạt được ước muốn rồi! Chu Vân kích động được nội ~ ngư ~ đầy mặt. Cái kia thực chất trắng nõn nhục cảm, tự một chữ. Thoải mái!

"Ah! ! Người! ! ..." Yên Nhiên hồng không thể lại hồng, Thẩm Ân Đình kinh, hi, nộ, vì sợ mà tâm rung động, hận, ngũ vị đều đủ!

Kinh hãi là Chu Vân to gan lớn mật, một cái tát tự vỗ vào vẻ đẹp của nàng. Trên mông. Hi chính là nàng mình bạch Chu Vân làm như vậy, là vì đền bù trong nội tâm nàng đối với hấn áy náy.

Phần nộ đương nhiên là bởi vì người này ra tay thật sự cho lực, đập nàng nước mắt đều nhanh rơi xuống. Hiểu chuyện đến nay, Thẩm Ân Đình sẽ không bị người đánh qua mông đít nhỏ, lúc này thật làm cho Chu Vân nhỏ danh hiệu.

Vì sợ mà tâm rung động nha... Lòng của nàng nhĩ bối rồi, bịch bịch mãnh liệt nhảy không thôi. Cảm giác này đã gọi nàng hướng tới, còn gọi là nàng sợ hãi. Hận....! Người này còn là như vậy hỗn đản, đánh xong bỏ chạy. Muốn tìm cơ hội trả thù đều không có...

"Ha ha! Hai ta không có kéo không có thiếu nợ rồi...! Ngày mai trường học gặp... Bye bye..." Chu Vân vẫy tay, trong nháy mắt đã chạy đến đối diện giao lộ.

"Chu Vân! Người nhớ kỹ cho ta!" Như vậy ly biệt không có tiếc nuối, cũng không có thương cảm. Có chỉ là cái kia nhận nhậ vui sướng, cùng với nhỏ oán trách...

Thật sâu gọi ra khẩu khí, Thẩm Ân Đình không tự giác mà bữu môi cười cười, mới quay người lên lầu...

Chương 119: Về nhà

Hứa Thiên gia, Hứa Kiến mới vừa vào cửa liền mở miệng trách nói: "Tiểu Thiên, ngươi hôm nay quá vọng động rồi."

Hứa Thiên hôm nay biểu hiện có chút thất thường. Đầu tiên không đợi hắn trở về liền mao muội làm việc, đổi lại trước kia nàng tuyệt đối sẽ không một mình hành động. Tiếp theo là chiến lược sai lầm, trong chiến đấu, tiểu muội vậy mà một mình ly khai đội ngũ, Hứa Kiến rất khó tưởng tượng nàng sẽ phạm loại này cấp thấp sai lầm.

Hứa Thiên trước ngẩng đầu nhìn Hứa Kiến liếc, không khỏi cúi đầu trầm tư một hồi lâu, mới sâu kín nói: "Có chút cảm xúc, ta cũng không hiểu... Trước kia bất luận chấp hành nhiệm vụ gì, nội tâm hội (sẽ) cảm thấy phi thường sợ hãi. Mỗi lần dự cảm tương lai, đều lo lắng trông thấy nhiệm vụ thất bại, trông thấy mọi người bị thương tổn... Bởi vì sợ hãi, cho nên ta không dám nhìn tới. Rồi lại bởi vì sao cũng không biết, cho nên ta không thể không xem. Nhưng lần này... Rất bình tĩnh... Thậm chí tỉnh đến làm cho ta không biết làm sao, không dám đi dự cảm kế tiếp hội (sẽ) chuyện gì phát sinh. Ta thích loại này bình yên cảm giác, sợ nó hội (sẽ) theo dự năng dự cảm mà biến mất, càng sợ chứng kiến không cách nào vẫn hồi bị kịch. Bởi vậy... Ta lựa chọn trốn tránh..."

Biết rõ tương lai là một sự việc, cái biến tương lai rồi lại là một chuyện khác. Có khi Hứa Thiên đoán được bi thảm kết cục, là nhân lực không thể nào挽回. Mặc dù nàng cố gắng như thế nào, cũng chỉ có thể trở mắt nhìn xem bị kịch phát sinh, do đó cho nàng để lại đủ loại bóng mờ.

Lúc trước Hứa Thiên chấp hành nhiệm vụ, nội tâm đều sinh ra khủng hoảng cảm (giác). Vì tránh cho loại này cảm xúc, nàng không thể không bắt buộc chính mình đi dự cảm không biết, sợ hãi không có thể cứu vãn có khả năng cứu vãn kết quả. Nhưng lần này rất kỳ quái, Hứa Thiên chấp hành trong nhiệm vụ, vậy mà không có chút nào cảm giác sợ hãi. Loại này tâm tình kỳ diệu, làm cho nàng sinh ra bị tai mà đi trộm chuông nghĩ cách.

Đã không có sợ hãi, vậy thì không cần phải đi dự cảm... Thắng đến mặt sau cùng sắp tử vong, Hứa Thiên mới đột nhiên tỉnh ngộ lại, đồng thời cũng thật sâu cảm thấy tự trách, nếu là Chu Vân vì bảo hộ nàng mà hi sinh, Hứa Thiên chỉ sợ cả đời cũng sẽ không tha thứ chính mình.

"Tiểu Thiên, có thể hay không phạm tâm bệnh rồi hả? Bằng không thì ngày mai mang ngươi đi gia gia cái kia nhìn xem..." Hứa Kiến nhanh nhửu chắc mảy. Thân là Hứa Thiên thân ca ca, hẳn biết rõ Hứa Thiên mỗi lần vận dụng dự năng, đều đã bị mãnh liệt cản trở, cái này cùng Hứa Thái Nguyệt dự năng thập phần tương tự.

Thương Linh đồng cùng Linh Lung tâm cùng thuộc một cái cấp bậc chí cao dự năng, Tâm Ma cản trở không thể khinh thường. Chỉ là Hứa Thái Nguyệt Linh Lung tâm trước khổ sau ngọt, mà Hứa Thiên Thương Linh đồng lại trước ngọt sau khổ, càng đi về phía sau càng khó tu luyện. Thực tế vận dụng dự năng, đoán được không cách nào vẫn hồi thảm án, tích lũy tháng ngày xuống, dự năng giả đem mỗi đêm đã bị vô tận ác mộng quấn quanh.

"Àn..." Hứa Thiên nhẹ gật đầu, đối với bản thân tình huống, nàng cũng không phải là rất hiểu. Đêm nay hiện tượng thập phần đặc biệt, không có chút nào chờ đợi lo lắng cảm giác. Không giống lúc trước như vậy, vận dụng dự năng hậu cứu lâu không cách nào bình tĩnh, buổi tối chìm vào giấc ngủ lúc, chắc chắn bị ác mộng làm phức tạp, làm cho không thể an tâm ngủ. Tình huống trước mắt cũng không biết là tốt là xấu...

"Cái kia sớm chút nghỉ ngơi a, trưa mai ta đi trường học tiếp ngươi." Hứa Kiến nhìn thời gian đã không còn sớm, liền lại để cho Hứa Thiên trở về phòng nghỉ ngơi. Hôm nay hai người đều bận rộn cả ngày, sớm chút nghỉ ngơi tốt hơn, nếu có sự tình có thể đợi ngày mai làm tiếp xử lý, cũng không vội ở nhất thời.

"Tốt." Hứa Thiên ôn tình khiết cười cười: "Tiểu Kiến(tháng thiếu) không cần quá lo lắng, người ta có dự cảm, nhất định không phải chuyện xấu."

"Vậy là tốt rồi, ngươi dự cảm gần đây rất chuẩn. Chỉ là..." Hứa Kiến tựa hồ muốn nói cái gì, rồi lại đột nhiên ngừng lại.

"Chỉ là cái gì?" Hứa Thiên lệch ra lệch ra tiểu não tò mò nhìn, không rõ Hứa Kiến nói như thế nào đến một nửa đột nhiên dừng lại.

"Cũng không có gì... Chỉ là có chút ngoài ý muốn, tại ngươi nguy hiểm nhất thời điểm, tên kia vẫn đang có thể không muốn chết chờ ngươi, đàn như vậy trứng, hiện tại thập phần hiếm thấy..."

Hứa Kiến hồi tưởng lại Chu Vân tại bến cảng động thân bảo hộ Hứa Thiên, cũng không biết khoa trương hắn anh dũng hay (vẫn) là nói hắn ngốc nghếch. Không chút nghĩ ngợi tựu tiến lên ngăn tại Hứa Thiên trước người. Cũng hoặc là hắn cảm thấy huyết nhục chi thân thể, đủ để ngăn cản Lưu đạn? Hay (vẫn) là... Hắn đã sớm hiểu được như thế nào sử dụng niệm trảo, bình thường chỉ ở mọi người trước mặt giấu dốt. Nếu như là thứ hai, khó bảo toàn hắn tiếp cận Hứa Thiên hội (sẽ) có ý đồ gì.

Muốn cho Chu Vân biết rõ Hứa Kiến có cái này nghĩ cách, nhất định sẽ ôm đầu hô to 'Bao đại nhân oan uổng....! ! !'

"Tiểu Kiến(tháng thiếu) không phải một mực rất thương thức loại này đồ đàn sao? Dù sao ngươi cũng là đại đồ đàn. Ha ha..." Hứa Thiên minh bạch Hứa Kiến ý tứ, bất quá nàng lựa chọn tin tưởng Chu Vân.

Lại không đề đối phương là hay không sớm đã hiểu được sử dụng niệm trảo, nơi tay lôi rơi xuống cái kia nghìn cân treo sợi tóc thời khắc, thiếu niên chỉ có

tâm không bên cạnh ngao, mới có thể đem tốc độ phát huy đến mức tận cùng. Hẳn nếu có lấy nửa điểm do dự, liền không cách nào đã tìm đến bên người nàng. Đòi mà nói chỉ, Chu Vân lúc ấy bằng chỉ là bản năng phản ứng. Một cái bản năng muốn người bảo vệ mình, dù cho có 'Ý đồ' đó cũng là có thể phỏng đoán đấy...

Hứa Thiên không có quyền cự tuyệt bất luận kẻ nào theo đuổi nàng, nhưng nàng có quyền cự tuyệt bất luận kẻ nào truy cầu. Hứa Thiên cũng khát vọng có một đoạn lãng mạn tình yêu, chỉ cần Chu Vân có năng lực bắt được trái tim của nàng.

"Ta cùng hán bắt đồng..." Hứa Kiến cũng không ủng hộ Hứa Thiên lời mà nói..., hẳn tại sao có thể là đồ đàn. Chính mình thế nhưng mà nàng lão ca, ca ca bảo hộ muội muội đương nhiên, sao có thể cùng 'Đồ đàn' đánh đồng... Nhưng lại tăng thêm một cái 'Đại' chữ.

"Nhưng kết quả lại là đồng dạng..." Hứa Thiên lộ ra nhàn nhạt mỉm cười nhìn thẳng Hứa Kiến, lập tức gọi hán á khẩu không trả lời được.

"Ta nói bất quá nguoi." Hứa Kiến thờ dài nhận thua. Cùng tiểu muội múa mép khua môi, tiếp qua một trăm năm sau cũng sẽ không là đối thủ: "Sớm chút nghỉ ngơi đi. Ngày mai còn muốn lên khóa..."

Hứa Kiến vừa nói, bên cạnh hướng cầu thang đi đến...

"Tốt. Tiểu Kiến(tháng thiếu), ngủ ngon..." Hứa Thiên lẳng lẳng nhìn chăm chú lên Hứa Kiến, có thể có vị quan tâm như vậy nàng lão ca, nên,phải hỏi trên mình cuộc đời tích thiện có đạo, gợn gợn phúc duyên. Hay (vẫn) là nói tiểu Kiến(tháng thiếu) kiếp trước làm nhiều việc ác, kiếp này báo ứng trở thành chính mình lão ca? Ha ha, mặc kệ như thế nào đều tốt: "Cảm ơn..." Cái này Thanh Đạo tạ rất nhỏ, cũng không biết là có hay không có thể nghe thấy...

"Nghỉ ngơi thật tốt..." Hứa Kiến đưa lưng về phía phát phát tay, không lâu liền biến mất ở đại sảnh.

"Tiểu Đình sao?" Thẩm Ân Đình vừa đẩy ra gia môn, chỉ nghe thấy trong sảnh truyền đến mẫu thân Ngụy Anh ân cần hỏi tốt.

"Ân... Mẹ, còn chưa ngủ sao." Thẩm Ân Đình có chút tò mò, mẫu thân đi vắng không có việc gì làm, 8 điểm không đến sẽ gặp trở về phòng nghỉ ngơi, hiện tại gần 10 chọn, nàng như thế nào vẫn ngồi ở đại sảnh nhập thần?

"Mẹ còn không phải lo lắng nguoi, một cái buổi chiều tâm sự nặng nề, sao gọi người an tâm?"

Hôm nay buổi chiều, Ngụy Anh gặp con gái rầu rĩ không vui, âm thầm suy đoán trong đó tất nhiên đã xảy ra không hài lòng sự tình. Thực tế đi ra ngoài trước học mất rung rung, cái này làm cho nàng càng là lo lắng. Tại Ngụy Anh trong ấn tượng, Thẩm Ân Đình một mực thập phần hiểu thuận. Dù cho lên trường cấp 3, tính cách đã xảy ra thoáng biến hóa, còn chưa có không có biểu hiện ra u buồn thần sắc, gọi cha mẹ quan tâm.

"Mẹ..." Thẩm Ân Đình tựa như nhũ yến đầu hoài, cảm nhận được mẫu thân ánh mắt thân thiết, hồi tưởng lại hôm nay tao ngộ, nhện không được liền bỏ nhào vào mẫu thân ôm ấp nhẹ giọng nức nở. Mẫu thân ôm ấp hoài bão, Vĩnh Viễn đó là như vậy ấm áp...

"Tốt, tốt... Ân Đình đừng khóc, phải hay là không ở trường học thụ khi dễ rồi hả? Nói cho mẹ, mẹ thay nguoi xuất đầu." Người cùng chí bất tận, Ngụy Anh biết rõ trong nhà cũng không giàu có, nhưng cũng không thể trơ mắt nhìn xem con gái thụ khi dễ bỏ qua.

"Không, không có." Thẩm Ân Đình tranh thủ thời gian lắc đầu, Hoàng Bằng sự tình tuyệt không có thể làm cho người nhà biết rõ. Nếu không mụ mụ tìm Hoàng Bằng hỏi thăm đến tận cùng, chuyện kia thì phiền toái.

Lẳng lẳng tựa ở Ngụy Anh bả vai, so về Hoàng Bằng đối trá quan tâm, mẫu thân che chở càng thêm chân thật. Thế xác và tinh thần dần dần buông lỏng, Thẩm Ân Đình bỗng nhiên cảm thấy một hồi buồn ngủ đánh úp lại, hai mắt không khỏi chậm rãi khép lại: "Mẹ... I love you..."

"Ngaoan... Mẹ cũng yêu nguoi..." Ngụy Anh vỗ nhẹ đập vào Thẩm Ân Đình vai lưng (vác)...

"Ân..."

Sự tình hôm nay xác thực không thể tầm thường so sánh, khá tốt hết thảy đều đã đi qua, Thẩm Ân Đình tĩnh tại mẫu thân an ủi trung ngủ thật say.

Chu Vân về đến trong nhà, đêm nay phụ mẫu lại không có trở về, ngay cả cây quyết cũng không tại. Gần đây không biết như thế nào, hai người suốt ngày đều tại bên ngoài. Đến tận cùng là ai cả ngày lêu lổng à? Thiếu (thiệt thòi) bọn hán còn thường xuyên nói mình.

Bất quá cũng tốt, lão tía không ở nhà, chính mình càng tự do. Hôm nay tại du thuyền thượng bị thụ bị thương, Lựu đạn bạo phá bây giờ là nhưng có niệm che chở thể, nhưng phần lưng như trước bị bị phỏng nước cháy phao (ngâm). Cái này lại để cho cha mẹ trông thấy, khẳng định vừa muốn hỏi han. May mắn chính mình khí lực tốt, vết thương nhỏ hai ba ngày tức có thể khỏi hẳn.

Rất sợ miệng vết thương nhiễm trùng, Chu Vân không dám tắm rửa, liền đánh cho thùng nước dùng khăn mặt sát bên nguoi. Bởi vì trước kia thường xuyên đánh nhau nguyên nhân, thiếu niên xử lý miệng vết thương hay (vẫn) là rất lành nghề.

Chu Vân sát hết thân, vô tận mỗi một cảm (giác) bỗng nhiên đánh úp lại. Cái này cũng không có biện pháp, hôm nay có thể đủ điên cuồng đấy, hoặc là nói mấy ngày gần đây nhất đều rất kích tình, đi sớm về trễ, một mỗi cùng con chó đồng dạng. May mắn có mỹ nữ làm bạn, bằng không thì việc này nhi cũng không pháp làm.

Vừa mới nằm lý ở trên giường, Chu Vân liền cảm thấy tiểu đệ đệ bị cái gì đứng vững:đỉnh trụ, tựa hồ có cái gì e ngại rất không thoải mái... Không có tác thì, ai bảo hán phần lưng bị thương, chỉ có nằm sắp lấy ngủ.

Chu Vân tiện tay sờ lên túi, nhảy ra một khối ngọc bội cùng một cái huyền khố ngân liễm [dây xích] cái bao tay. Không biết xuất phát từ nguyên nhân gì, Hứa Thiên cùng Hứa Thái Nguyệt đem theo dịch nhân cái kia giao nộp đến đồ vật, tạm thời nhưng cho hắn đảm bảo. Không biết tình huống Chu Vân, đem ngọc bội khóa vào bên giường ngăn kéo.

Trong tủ chén sưu tầm tất cả đều là bảo bối của hắn, tỷ như Tương Linh lưu lại tín, còn có thu thập nhiều năm mà 'NGAO gào thét NGAO gào thét' ... , tức là phụ mẫu cũng không có quyền rình coi. Như vậy quý báu ngọc bội, hay (vẫn) là không muốn ném loạn đến tốt...

Về phần huyền khố màu đen da cái bao tay, cái này bề ngoài giống như mang theo cũng không sao, xem ra phong nhã khí đầy, Nhưng tiếc chỉ có một chi (cái).

Thiếu niên đem hắn bọc tại trên tay phải xem xét, càng xem lại càng thấy đặc thù bộ đồ có hình. Nhất là đốt ngón tay thượng khám màu da cam sắc thủy tinh, trên mu bàn tay kim loại dây xích cấu thành Lục Mang trận, cùng với điêu khắc Ngân Long vân. Cái bao tay trung ẩn ẩn tản ra thần bí cùng khí phách...

"Đừng vậy, rất tốt xem, đeo ung thuận so bình thường quyền nhận dùng tốt. Hơn nữa về ngoài tinh mỹ, cho dù hằng ngày mang theo cũng không dọa người."

Giới dị năng nghe đồn bìa ngoài cái bao tay chính là thần binh, cùng linh hồn ngọc đều là Thượng Cổ truyền lưu thánh vật, có được phi phàm năng lực. Chỉ tiếc, đến nay không có người sẽ dùng.

Hào hạo thưởng thức một hồi, Chu Vân nằm ở trên giường ngáp một cái, mí mắt bất tri bất giác liền khép lại... Cái này một giấc Chu Vân ngủ được rất an tâm, bởi vì ngày kế tiếp sáng sớm tựa hồ không cần luyện công buổi sáng, Hứa Thái Nguyệt chậm chạp không gọi điện thoại gọi hắn.

Bạn đang đọc truyện *Mỹ nữ lai tập Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 120: Sân trường lặn quy củ

Bất quá, suy nghĩ kỹ một chút liền có thể minh bạch, hôm qua mấy người chơi được điên cuồng như vậy, buổi tối làm sao có thể không nghỉ ngơi cho khỏe. Ít nhất Hứa Thiên ngủ đến sáu giờ sáng nhiều, còn ôm ga trải giường sống chết không chịu thức dậy...

"Tiểu Thiên nha, sáng sớm đến xem bác, có phải hay không kịch bản chuẩn bị phương diện gặp phải vấn đề?"

Trần kính đến mức mới vừa tới trường học không lâu, Hứa Thiên liền đường đột tìm tới. Chính hắn một cháu gái tao nhã lịch sự, ở trường thập phần được người ta yêu thích. Hôm nay tới nhìn chính mình, phỏng chừng có khó khăn gì cần giúp đỡ.

Hứa Thiên nhẹ nhàng ngang rồi ngừng đầu, mỉm cười nói: "Trần bá bá, người ta quả thật gặp phải phiền toái, bất quá vô lý kịch a."

"Oh? Lại muốn làm phiền Tiểu công chúa ra mặt, đến tột cùng là đại sự gì à?" Trần kính đến mức thú vị nhìn Hứa Thiên, hắn biết được cháu gái có rất mạnh năng lực xử sự, thường ngày gặp phải khó khăn cũng có thể một mình giải quyết, hiếm có phiền toái người thời điểm.

"Thật ra thì cũng không tính được đại sự, bất quá Tiểu Thiên có vị bằng hữu, ở trường học xảy ra nhiều chút hiểu lầm, hi vọng bác có thể nương tay cho..."

"Biểu tỷ, này cũng không giống như phong cách của người đây. Không phải đã đáp ứng không nhúng tay vào sao?"

Hứa Thiên vừa dứt lời, phỏng hiệu trường bên ngoài lại truyền tới một thanh âm. Sau đó Hứa Thái Nguyệt chậm rãi đi vào, hai trông mắt bắt mắt nhìn Hứa Thiên, giống như là đang chất vấn rằng vì sao xen vào việc của người khác. Tối hôm qua Hứa Thiên mình nói rõ, không nhúng tay vào Chu Vân chuyện, hôm nay tại sao lại chạy đưa cho hắn cầu tha thứ đâu?

"A rồi ~ a rồi ~..." Hứa Thiên tiểu não lệch một cái, hai tay chấp lại, làm một vô tội biểu tình: "Người ta lo lắng Tiểu Nguyệt đem quên chuyện, Tiểu Vân sẽ rất đáng thương nha."

Hứa Thiên vốn là cũng không tính nhúng tay, chẳng qua là đêm qua lúc nghỉ ngơi, đầu không ngừng toát ra Chu Vân thân ảnh của. Ngay cả nằm mơ cũng mơ thấy tên kia động thân bảo vệ mình, cuối cùng hai người còn cảm mến ở mộng lung dưới ánh trăng ôm nhau...

Nguyên hữu thấy ác mộng lại biến thành ngọt ngào lãng mạn tình tiết, từ đó sử Hứa Thiên không có bị tâm ma dây dưa được bình yên chìm vào giấc ngủ,

cái này làm cho nàng đại cảm thấy ngoài ý muốn.

Ngày thứ hai sau khi rời giường, tâm như Lửa đun mặt đầy trào đỏ, phàm là Chu Vân sự tình nàng đều suy nghĩ biết, muốn làm vượt... Trời ơi... Chính mình lại làm chũn mộng... Từ một loại ý nghĩa nào đó nói, cái này so với thấy ác mộng còn đáng sợ hơn á.

"Xem ra biểu tỷ đại nhân rất quan tâm hần chứ sao..." Hứa Thái Nguyệt tự tiểu phi tiểu đi tới Hứa Thiên bên cạnh, linh động cặp mắt tà tà nhìn nàng. Giống như là đem trong lòng nàng sở hữu tất cả bí mật cũng moi ra như thế.

"Người ta quan tâm bằng hữu là phải." Hứa Thiên ánh đỏ khắp mặt, cũng là dùng mọi cách bắt đắc dĩ, biết rõ Hứa Thái Nguyệt có thể nhìn coi lòng người, lại không có biện pháp ngăn cản.

"Chào hai vị cháu gái a, các người đừng cho bác đánh tiếng lòng được không nào? Có thể đem sự tình nói rõ ràng sao? Cả lão nhân nhà theo không kịp trào lưu, một câu cũng nghe không hiểu a."

Trần kính đến mức sững sờ nhìn hai vị cháu gái giác miệng, lại một câu cũng không có phải biết. Chỉ cảm thấy các nàng cũng là vì cùng một chuyện, cùng một người tìm đến mình. Kết quả là người ra sao vật làm phiền hai vị Đại tiểu thư ra mặt đâu?

Trở lại chuyện chính, Hứa Thiên tiếp tục liên hỏi: "Trần bá bá biết ngày hôm qua có hai gã học sinh bị đuổi sao?"

"Ừ? Ngày hôm qua có học sinh bị đuổi? Đây là chuyện gì xảy ra..." Trần kính đến mức nghi hoặc nhìn hai người. Nếu như có học sinh bị đuổi, hần hần trước tiên nhận được tin tức.

"Chu Vân, Thẩm Ân Đình." Hứa Thái Nguyệt nói đơn giản hai cái tên, Trần giáo trưởng lập tức liền biết.

Ngày hôm qua này hai gã học sinh quả thật phạm vào sai lầm lớn, có thể cũng không trở thành nghỉ học a. Nghe hai người đều là học sinh lớp mười hai, ở nơi này nguy cấp đuổi, có phải hay không quá vô tình rồi. Đuổi học lớn như vậy sự kiện, tiểu Tạ thế nào không hướng hần báo cáo một tiếng?

"Bọn họ bị đuổi? Người từ đâu nghe được, có phải hay không có hiểu lầm?" Trần kính đến mức vốn chỉ muốn đề cho Tạ Quan sáng chói tiểu trừng phạt đại giới, cũng không có mở trừ Chu Vân dự định. Hướng chi đuổi học sinh phải do hần con dấu chứng minh, sao có thể nói ra trừ liên đuổi?

Thật ra thì, Tạ Quan sáng chói lặng lẽ giữ lại một tay, ngày hôm qua hần cũng không có hướng Trần kính đến mức báo cáo Chu Vân hai người xử lý tình huống. Hần cũng không ngu xuẩn, minh bạch mọi việc lưu lại một đường, ngày sau tốt gặp nhau đạo lý này. Bất luận là đám bằng hữu trả thù, hay vẫn là thay hoàng bằng ra mặt, hần luôn không khả năng cảm tiền trình của mình đùa. Vì vậy Tạ Quan sáng chói khoảng chừng trên đầu mỗi đem chuyện nhỏ phóng đại, uy hiếp Thẩm Ân Đình cùng với Chu Vân.

Ở nơi này không thể không khen Tạ Quan sáng chói làm việc vô cùng cẩn thận. Hần biết rõ hoàng bằng kế hoạch, cũng biết Thẩm Ân Đình không thể nào báo cho biết cha mẹ chuyện này. Lại để cho Chu Vân hai người thông báo gia trưởng tới trường học, giống như là cái gì cũng không minh bạch như thế.

Làm như vậy không những có thể uy hiếp Thẩm Ân Đình, còn có thể mượn cơ hội lấy lệ Trần kính đến mức. Làm hai người không chịu thông báo gia trưởng lúc, hần liền có thể từ trong khoi mào thị phi, đại thế huyền nhượng hai người không biết hỏi cái, hần nghiêm ngặt trừng phạt răn đe.

Giống như bây giờ, sự tình bại lộ rồi. Tạ Quan sáng chói lại có thể mượn cơ hội nói kia chỉ là jing thị hai người, để cho bọn họ biết chuyện nghiêm trọng tính, cũng không phải thật muốn đuổi bọn họ.

Chi tiếc Tạ Quan sáng chói chỉ tính theo ý mình không ra. Hần vạn lần không ngờ, Chu Vân phía sau còn có một người phóng khoáng lạc quan cấp bậc âm mưu nhà chỗ dựa. Như bí mưu lược, Hứa Thái Nguyệt sợ rằng không bằng Hứa Thiên, nghĩ đối sách cái gì nàng ghét nhất rồi. Nhưng bàn về làm âm mưu, đại khái toàn thế giới cũng không tìm ra có thể cùng Hứa Thái Nguyệt sánh vai người.

"Trần bá bá, Tiểu Nguyệt biểu muội là nói thật. Cho dù không phải thật đuổi, nhưng bọn hần quả thật nhận được tương tự nghỉ học phân xử, hơn nữa còn bị người có ý lợi dụng..." Hứa Thiên chậm rãi giải thích.

Ngày hôm qua Philly rượu thành sự tình nàng cũng có tham dự, biết được toàn bộ chuyện xưa trải qua. Rất rõ ràng, là người có ý thiết kế hãm hại. Nếu như không là bọn hần khéo xử lý, bây giờ sợ rằng đã gây thành sai lầm lớn, thật tốt tiền trình cô nương, cứ như vậy bị tao đập.

Hứa Thái Nguyệt khoanh tay, ngang Trần kính đến mức liếc mắt: "Hạ Lương bất chính Thượng Lương lệch. Không phải ta nghĩ rằng nói, lãnh đạo cũng không phải là tốt như vậy làm..."

Nàng hiển nhiên đang oán trách đối phương quản lý thất sách, cho Tạ Quan sáng chói cơ hội hãm hại Chu Vân.

"Tiểu chất nữ, lời này hiểu thế nào?"

Thượng bất chính hạ tắc loạn, Trần kính đến mức là nghe hơn nhiều. Có thể Hạ Lương bất chính Thượng Lương lệch, hần ngược lại lần đầu tiên nghe. Bất quá, lời này do Hứa Thái Nguyệt trong miệng nói ra, lại không thể không để cho hần truy hỏi kết quả. Hứa Thái Nguyệt làm việc mặc dù có chút không chỗ nói, nhưng cho tới bây giờ cũng chiếm cứ một chữ lý, làm cho không người nào từ trách tội, nàng nhất định sẽ không bán thiu.

"Nói xuống không tác dụng, mắt thấy mới là thật, mời xem..." Hứa Thái Nguyệt từ tinh trí trong bao đeo móc ra cái MP4. Nguyên lai nha đầu này thông qua hệ thống theo dõi, đem tối hôm qua Philly rượu thành sự tình thấu đi xuống. Đêm qua hoàng bằng đối với Thẩm Ân Đình làm những chuyện như vậy,

cùng với nội dung, hoàn toàn chính chính ở Trần kính đến mức trước mặt tái diễn...

Theo video phát ra, Trần kính đến mức sắc mặt càng ngày càng kém, cuối cùng tức giận vỗ án, đem thuộc về không xa Hứa Thiên sợ hết hồn.

Hứa Thái Nguyệt cười lạnh một tiếng, nhàn nhạt nói: "Không nghĩ tới trường học cũng có lệ quy củ đây..."

"Chuyện này tuyệt không có thể khinh xuất tha thứ!" Trần kính đến mức giận đến hai mắt tóe lửa, chính mình trường học lại phát sinh như vậy chuyện vô sỉ. Học sinh cũng thì thôi, ngay cả chủ nhiệm cũng đồng mưu tham dự trong đó, cái này bảo hắn như thế nào nhẫn nại.

"Bác đừng nóng giận, sự tình phát triển đến bây giờ cũng không gây thành sai lầm lớn, rồi sẽ có biện pháp bù đắp. Hơn nữa thi vào trường cao đẳng tới gần, không đề nghị đem sự tình làm lớn chuyện. Nếu không trường học học sinh tâm tình vì vậy chịu ảnh hưởng, vậy thì cái mất nhiều hơn cái được."

Hay vẫn là Hứa Thiên cân nhắc sự tình tương đối chu đáo, không giống Hứa Thái Nguyệt, không những không muốn đem sự tình giản hóa, còn tưới dầu vào lửa hi vọng Trần kính đến mức đem nó làm lớn chuyện. Bất kể nói thế nào, hoàng bằng cha cùng các nàng Hứa gia tương giao tốt lắm. Nếu là đem sự tình làm dữ, Hứa Thiên cũng không tiện hướng cha giao phó.

"Ừ, người nói rất có đạo lý... Không lâu liền muốn thi vào trường cao đẳng, có một số việc còn chờ thi vào trường cao đẳng hoàn lại xử lý đi." Trần kính đến mức hít một hơi thật sâu, để cho tâm tình hơi chút bình tĩnh, sau đó lại lần nữa lộ ra hòa ái nụ cười nhìn hai vị cháu gái: "Các người đại sớm đến tìm bác nói chuyện phiếm, sẽ không liền vì nam sinh này câu tha thứ chứ?"

Hai vị cháu gái lại vì cùng một cái nam sinh câu tha thứ, đây cũng là cái mới mẻ chuyện. Cái đó kêu Chu Vân tiểu tử, không phải là một côn đồ sao? Sao lại thế...

"Không thể sao?" Hứa Thái Nguyệt hai mắt cong cong Nhu Nhu cười nói: "Lớp mười hai lớp ba là ta cái lòng, ai dám động đến người của ta, ta gọi hắn hôi phi yên diệt ~~~~."

"Áy..." Trần kính đến mức nhất thời kinh ngạc, hắn bây giờ mới phát hiện Hứa Thái Nguyệt nụ cười là như vậy âm thâm "Kia Thẩm Ân Đình đâu? Nàng thật giống như không phải người lớp mười hai lớp ba đồng học."

Hứa Thái Nguyệt hơi nhếch khóe môi lên lên, lộ ra một vết thần bí: "Người rất nhanh thì hiểu..."

Tiểu nha đầu nói xong, không đợi Trần kính đến mức tỉnh hồn, xoay người liền rời đi phòng hiệu trưởng. Sự tình đã nói rõ ràng, Hứa Thái Nguyệt tin tưởng Trần kính đến mức biết xử lý như thế nào.

Ừ? ? ? Thần thờ nhìn Hứa Thái Nguyệt rời đi, Trần kính đến mức hay vẫn là đầu óc mơ hồ. Rất nhanh thì biết? Có ý gì...

"Tiểu Vân là Tiểu Thiên vô cùng hữu bạn thân, bác phải chiều cổ nhiều hơn a."

"Được ! Tiểu Thiên lên tiếng, bác nhất định làm hết sức. Hơn nữa hai người bọn họ cũng không có phạm sai lầm, chuyện này liền không truy cứu." Trần kính đến mức minh bạch Hứa Thiên là gián tiếp thay Chu Vân thuyết tình. Thông qua Hứa Thái Nguyệt thu hình, hắn đã minh bạch chuyện đã xảy ra, dĩ nhiên không thể nào tiếp tục truy cứu Chu Vân trách nhiệm. Thuận nước giong thuyền, không làm bạch không làm...

"Nếu sự tình nói rõ ràng rồi, Tiểu Thiên cũng trở về phòng học giờ học rồi." Hứa Thiên đem nên nói nói, nên làm làm. Hứa Thái Nguyệt đã rời đi, nàng cũng không lưu lại cần phải.

"Ừ, đi đi..."

Hứa Thiên gạt đầu một cái coi như là nói lời từ biệt, tiếp tục cũng rời đi phòng làm việc.

Nàng vừa ra cửa không bao lâu, Trần kính đến mức liền nhận được hứa đình gọi điện thoại tới, lúc này hắn cuối cùng minh bạch Hứa Thái Nguyệt trước khi đi tại sao lại nói 'Người rất nhanh thì hiểu.'

Hứa đình gọi điện thoại tới là nghĩ thay Thẩm Ân Đình chuyển ban, để cho nàng từ lớp mười hai lớp một điều chỉnh đến lớp mười hai lớp ba. Đại khái là nói Hứa Thái Nguyệt cùng Thẩm Ân Đình tình đầu ý hợp, tiểu nữ hiếm thấy nộ lên người nữ sinh làm bạn, làm cha hi vọng hai người có thể nhiều hơn sống chung...

Cửa trường học tiệm ăn sáng, Chu Vân vội vội vàng vàng kêu hai phần đĩa lòng(?) hướng trong trường đi tới. Ngày hôm qua đáp ứng cho Hứa Thái Nguyệt mua bữa ăn sáng, nếu là quên, trời mới biết nha đầu này có thể hay không nào cái Thiên Băng Địa Liệt. Tuy nói Thái Nguyệt gần đây trở nên có chút khả ái, nhưng cũng không thể lấy chính mình sinh mạng làm đùa nha.

Ấn ấn nấp nấp, Chu Vân tránh thi hành nhiệm vụ đứng gác học sinh, xách hai túi tiện lợi lạng lẽ chạy vào khu trường học. Mới vừa đi ngang qua lớp mười hai lớp một trước cửa phòng học, một trận tiếng cười chói tai truyền tới...

Chương 121: Từ xưa hồng nhan nhiều khổ ép

"Các người làm gì, ta muốn vào phòng học..." Thẩm Ân Đình mặt lộ vẻ vẻ giận dữ trợn mắt nhìn vây chặt ở cửa phòng học ba gã nam sinh, không hiểu bọn họ tại sao ngăn trở chính mình, không để cho nàng vào phòng học.

Cầm đầu nam sinh hai tay chống nạnh, nhìn nũng nịu Thẩm Ân Đình, lộ ra vô lại nụ cười: "Vào phòng học có thể, trước gọi tiếng thân ca ca để cho người qua."

"Có bệnh..." Thẩm Ân Đình khinh thường liếc mắt một cái, ngay sau đó dự định đường vòng đi qua. Nàng không hiểu nổi Ngô cường hôm nay là không phải uống lộn thuốc, sáng sớm liền ở cửa phòng học phát điên.

Chẳng qua là, Thẩm Ân Đình vừa mới chuyển thân, Ngô cường lại đưa tay đưa nàng ngăn lại, cũng mặt đầy mỉa mai nói: "Gặp qua không biết xấu hổ, chưa thấy qua người không biết xấu hổ như vậy. Với ai không được, hết lần này tới lần khác cùng lưu manh đồng thời, thật là tự cam đoạ lạc."

Ngô mạnh, từng vĩ, biến thiếu hồ ba người cũng cùng hoàng bằng quan hệ không tệ, ở trường trong lúc bốn người thường xuyên lẫn lộn chung một chỗ. Tới hôm qua rồi đi Philly rượu thành sau, hoàng bằng lập tức liên lạc ba người, thông báo bọn họ ngày kế tới sớm một chút trường học, tìm cách chuẩn bị làm nhục Thẩm Ân Đình.

Đối với Thẩm Ân Đình phản bội rồi, hoàng bằng vô luận như thế nào cũng nuốt không trôi khẩu khí này. Nếu nàng lựa chọn quyết liệt, hẳn liền muốn nàng vì thế trả giá thật lớn, ít nhất phải để cho Thẩm Ân Đình thân bại danh liệt.

Nghe Ngô cường nói chuyện giọng, Thẩm Ân Đình nhất thời mình bạch bọn họ là hoàng bằng tìm đến thác. Ngày hôm qua hai người quan hệ huyền ảo cương được không thể lại cương, nàng đã sớm chuẩn bị sẵn sàng đối mặt hoàng bằng quả trách, chẳng qua là không nghĩ tới hẳn lại tìm người hỗ trợ.

"Người cho rằng là bây giờ là cái gì thời đại, ta theo ai tốt không có quan hệ gì với các người." Thẩm Ân Đình cũng lười cùng bọn chúng tranh cãi, có một số việc không nói thì thôi, càng nói càng đen.

Bất quá, Ngô cường cũng không có vì vậy có thả nàng đi vào, ngược lại tăng thêm giọng: "Thẩm Ân Đình, lời này thì không đúng. Hoàng bằng đối với người mới tình thâm thiết, người muốn cái gì, hẳn sẽ đưa người cái gì. Bây giờ cánh cứng cấp rồi liền trở mặt? Người có còn lương tâm hay không à?"

Ngô cường đã sớm bị hoàng bằng sai sử, tần kỳ có thể làm nhục Thẩm Ân Đình. Muốn cho nàng ở đồng học trước mắt lảng nhục, để cho nàng trở thành trường học thoại binh. Cho nên nói chuyện không có kỵ chút nào, một bộ nhìn kỳ thái độ. Giống như là có ý để người chú ý, thúc đẩy lớp mười hai lớp một cửa người xem kịch càng ngày càng nhiều...

"Hắn đối với ta mới tình thâm thiết?" Thẩm Ân Đình giống như là nghe được tiền sử trờ cười, một đôi mắt mỉa mai hoặc địa đi lên lộn một cái: "Lỗi tai ta không thành vấn đề chứ? Lời này của người để cho chúng ta 'Học sinh đại biểu' làm sao chịu nổi?"

Đứng ở ngoài cửa nghe lén Chu Vân không khỏi cười. Thẩm Ân Đình lời này thật phong thú, hoàng bằng đối với Hứa Thiên mới là mới tình thâm thiết. Chẳng qua là không biết được Hứa Thiên có ở đó hay không phòng học, sau khi nghe lại sẽ có cảm tưởng gì?

Trong lúc miên man suy nghĩ, Chu Vân bỗng nhiên cảm giác có người kéo hần quần áo, quay đầu nhìn lại, nhất thời dao động tình không dứt ~... Hứa Thiên!

"Liền như vậy Ngô mạnh, chó cùng loại này vong ân phụ nghĩa, ái mộ hư vinh nữ sinh so đo. Nàng thích nói thế nào liền nói thế đó đi..." Hoàng bằng rất đại độ như vậy khoát khoát tay, muốn mấy người lui ra, thật giống như không muốn đem sự tình làm lớn chuyện. Nhưng hẳn vẫn không nhúc nhích thân ngăn cản Ngô mạnh, cũng chính là nhấc tay làm dáng một chút thôi. Ở không biết gì mắt người bên trong, hoàng bằng hành động này biểu hiện rất có bụng dạ, nhưng theo Chu Vân lại hết sức giả nhân giả nghĩa.

Nghe hoàng bằng có gai, Thẩm Ân Đình trong lòng không phục, có thể lại không nói gì phản bác. Nàng lúc trước quả thật có chút cái đó... Lại không phải vong ân phụ nghĩa.

Nếu không phải hoàng bằng làm việc quá tuyệt, ép nàng tuyệt lộ, Thẩm Ân Đình như thế nào lại công khai đoạn tuyệt với hẳn? Lấy hoàng bằng điều kiện, nếu như thật tốt theo đuôi chính mình, Thẩm Ân Đình khó bảo toàn không bao lâu, cũng sẽ bị hẳn bắt được trái tim.

Vấn đề là hẳn để ánh mặt trời Đại Đạo không đi, hết lần này tới lần khác đi chui bằng môn tả đạo. Cảm tình là yêu cầu đào tạo, ngọc tốc độ là không đạt, nàng cũng không phải là không có cho hẳn cơ hội.

Thẩm Ân Đình trung học đệ nhị cấp bắt đầu hãy cùng ở hoàng bằng bên người, nhưng hẳn cũng không biết quý trọng, đem sở hữu tất cả tình lực đều đặt ở Hứa Thiên trên người, cho là tặng đồ là có thể trối lòng của nàng. Nếu như hẳn có thể bỏ ra 1 phần 5 tâm tư quan tâm chính mình, không đúng bây giờ thì không phải là dạng này.

Hoàng bằng mấy người đã sớm thương lượng thỏa đáng, làm biến thiếu hồ nghe được hoàng bằng Vai phản diện lúc, vẫn hùng cù cù nói: "Hoàng bằng, chuyện này người chờ xía vào, anh em chúng ta chính là nhìn không đặng. Bình thường người đối với nàng tốt như vậy, nàng muốn cái gì người sẽ đưa cái gì. Kết quả chính mình lại được cái gì? Này nào hàng đào mất hỷ cùng người khác tốt bên trên, hơn nữa còn là trường học nổi danh lưu manh. Người nói nàng không phải gái điếm là cái gì?"

Hứa Thái Nguyệt chẳng biết lúc nào, cũng chen tới, còn nhẹ nhẹ nằm ở Chu Vân bên tai lại nhai: "Nói người đó, lưu manh."

Nha đầu tựa hồ rất thích cắn Chu Vân bông tai, mỗi lần cũng chính trong lòng của hắn ngứa ngứa.

Lúc này vây xem người xem kịch càng ngày càng nhiều, ngay cả hành lang trước cửa sổ cũng đầy áp cả người, tin tưởng không bao lâu, Thẩm Ân Đình cùng hoàng bằng sự tình, sẽ truyền khắp trường học. Xem ra bất luận ở đâu, người hiểu chuyện cũng vĩnh viễn không thiếu.

Bị người mắng thành gái điếm, Thẩm Ân Đình trong lòng ủy khuất, tức giận nước mắt cũng sắp chảy ra. Bất quá khi nàng nhìn thấy bên trong phòng học bên ngoài cũng đầy áp người, một bộ xem kịch vui không cần tiền biểu tình, nhất thời liền hít sâu một cái, đem hốc mắt vết nước mắt miễn cưỡng nhẫn nại đi xuống. Nàng cũng không hy vọng bị người chê cười, vì vậy giờ cao thân liền hướng bên trong phòng học chen tới, dự định cưỡng ép đột phá ba gã nam sinh phong tỏa.

Chẳng qua là không đợi Thẩm Ân Đình tiến tới mấy bước, Ngô cường đưa tay liền tóm lấy cổ tay của nàng, dùng sức đem nàng kéo trở lại.

Ngô cường là thể dục sinh, khí lực rất lớn, Thẩm Ân Đình vội vàng không kịp chuẩn bị, thiếu chút nữa té ngã trên đất. Cũng còn khá Ngô cường một mực xách không có buông tay, nàng mới miễn cưỡng chống đỡ đứng, bất quá đáng về thập phần chật vật...

Ngô cường can rờ kéo Thẩm Ân Đình cổ tay, trái phải vung vẩy chơi phi thường cao hứng. Hắn vóc dáng 1m8 trở lên, còn cao hơn Chu Vân ra một tấc phân nửa. Kéo Thẩm Ân Đình giống như đất Tiểu Cầu như thế, phí không được bao nhiêu khí lực.

"Các người muốn làm gì! Buông tay! Lại không buông ta ra kêu lão sư!" Thẩm Ân Đình cổ tay làm đau, tay trái định đem Ngô cường đích ngón tay vặn bung ra. Đáng tiếc nữ sinh khí lực từ đầu đến cuối không sánh bằng nam sinh, chỉ có thể mặc cho bằng Ngô cường dặt dưng đưa, cũng không biết được hoàng bằng cho hắn chỗ tốt gì, thật không ngờ phách lối khi dễ nữ sinh.

Có lẽ ngoạn nị, Ngô cường dừng bước lại buông tay ra phun một cái: "Phi... Người này đức hạnh, còn chưa xứng làm chúng ta mũi nhọn ban học sinh, lão sư cũng sẽ không để ý đến người."

Thẩm Ân Đình nhìn đau nắm tay cổ tay, hai mắt nước uông tròn mắt nhìn đối phương, trong lòng kim nén câu oán hận: "Ai mà thêm cùng một mình người ban. Chỉ muốn lấy lại quyền sách, ta lập tức đi ngay!"

Thẩm Ân Đình lần này trở về phòng học, là nghĩ đem chính mình trong ngăn kéo bọc sách thu hồi, sau đó chuyển đi lớp mười hai lớp ba. Tối hôm qua Hứa Thái Nguyệt đã cùng nàng nói tốt, chẳng qua là Thẩm Ân Đình không ngờ tới hoàng bằng sẽ để cho người làm nhục nàng. Đáng tiếc, tối hôm qua ở mẫu thân trong ngực ngủ thực tế, sáng nay thức dậy chậm, nếu không com sáng đến giáo, lặng lẽ cầm quyền sách liền đi, ai cũng bắt nàng không có là.

"Muốn quyền sách đúng không? Đi! Chúng ta giúp người cầm!" Ngô cường hướng bên người nam sinh nháy mắt ra hiệu.

Từng vĩ ở dưới con mắt mọi người, xoay người liền hướng Thẩm Ân Đình chỗ ngồi đi tới. Sau đó kéo ra ngăn kéo bọc sách ném xuống đất: "Ồ kia... Thật xin lỗi, tay run..."

Tiếp tục Ngô cường bên người một cái khác nam sinh biến thiếu hồ, trực tiếp đá lên một cước, đem bọc sách cùng với chiếu xuống đi ra ngoài quyền sách quét bay: "Ai bọc sách khắp nơi ném loạn, cũng không sợ trật chân té người, thật thất đức..."

"Các người..." Thẩm Ân Đình trở mắt nhìn hai tên nam sinh làm nhục sách của nàng bản, ủy khuất nước mắt cuối cùng không nhịn được rơi xuống.

Nhìn nhẹ giọng khóc thút thít Thẩm Ân Đình, một tên nữ sinh không đành lòng mở miệng khuyên: "Từng vĩ, các người đừng như vậy..."

Ai ngờ từng vĩ cũng không cảm kích, hung ác tròn mắt nhìn nàng một cái nói: "Người bót xen vào chuyện người khác..."

Nữ sinh thấy khuyên không có hiệu quả, không thể làm gì khác hơn là đưa mắt về phía hoàng bằng, hi vọng hắn có thể ra mặt ngăn cản mấy người. Đáng tiếc hoàng bằng lại làm như không thấy, nắm bản vật lý thư nghiên cứu vấn đề...

Cái gọi là tượng đất cũng có ba phần hỏa, tho nóng nảy cũng cắn người. Thẩm Ân Đình không thể nhịn được nữa, một cái oán khí liền hướng về phía phòng học nơi nào đó la lớn: "Hoàng bằng! Người có lời gì cứ nói rõ ràng, bót ở chỗ này vĩnh vào hung hăng."

Ngô cường lặng lẽ liếc mắt nhìn một chút hoàng bằng, chỉ thấy hắn hoàn toàn không có để ý, không khỏi lộ ra một nụ cười lạnh lùng: "Ta xem người còn dám thần khí!"

Nói xong, Ngô cường giờ tay phải lên làm bộ muốn rút ra Thẩm Ân Đình. Khi dễ mỹ nữ mặc dù không phúc hậu, nhưng chẳng biết tại sao, Ngô cường chỉ nếu muốn có thể ngược đãi giống như Thẩm Ân Đình như vậy xinh đẹp nữ sinh, trong lòng liền mơ hồ cảm thấy hưng phấn.

Mọi người thấy hắn nhắc tay hung hăng hướng Thẩm Ân Đình cạo xuống, lại không có một chút tiếc ngọc tình, lòng thương hại...

"A..." Thẩm Ân Đình thét một tiếng kinh hãi, hai tay khoanh, phản xạ tính che mặt đẹp. Một cái tát kia tới quá mạnh, bị dọa sợ đến nàng liền thiểm tránh đều đã quên, phảng phất chỉ chịu sợ con thỏ nhỏ, hai mắt nhắm chặt co rút ở phòng học môn đọc theo...

Qua một hồi, Thẩm Ân Đình tựa hồ không có bị ngược đãi, trong lòng không khỏi cảm thấy nghi ngờ. Thẩm nói Ngô cường chẳng qua là làm dáng một chút hù dọa chính mình? Có thể mới vừa xuất thủ thế, không có lưu chút đường sống nào, kết quả là chuyện gì xảy ra?

Thẩm Ân Đình thân thể mềm mại mặc dù như cũ sợ run rẩy, nhưng cũng lấy dũng khí chậm rãi mở hai mắt ra. Chỉ thấy Ngô mạnh bàn tay đặt tại mặt nàng bâng, chỉ kém một chút như vậy liền có thể đụng tới da thịt của nàng. Lúc này tấm này thô bạo bàn tay, đang bị một cái tay khác cho kèm ở, không thể di động phân nửa.

"Chu Vân..." Thẩm Ân Đình một lần nữa chứng kiến vị này ở bước ngoặt nguy hiểm vì nàng đứng ra nam sinh. Khi nhìn đến Chu Vân một khắc kia, lòng của nàng bỗng nhiên có loại thư thái cảm giác. Phảng phất chỉ cần có hắn ở, hết thảy khó khăn cũng sẽ không tiếp tục là vấn đề.

Thật ra thì, Chu Vân cùng Hứa Thiên đã sớm muốn ra tay ngăn lại mấy người làm ác, chẳng qua là Hứa Thái Nguyệt đưa hắn hai ngăn trở cản lại. Nói cái gì trong thời cơ chưa chín (còn xanh), ngọn lửa mức độ chưa đủ, không đạt tới thu mua lòng người hiệu quả tốt nhất...

"Các người chơi được thật hoa lệ, ngay cả nữ sinh cũng đánh. Thật cho nam đồng bào mất thể diện..." Chu Vân tiến lên đem Thẩm Ân Đình hộ ở sau lưng, thầm nói cô nàng này cũng lạ đáng thương, tối hôm qua mới bị hoàng bằng uy hiếp, sáng nay lại gặp gỡ khi dễ. Chẳng lẽ đây chính là trong truyền thuyết hồng nhan bạc mệnh?

Ngô cường tức giận nhìn Chu Vân, vốn đang hưng phấn cho là, có thể nghe mỹ nữ rên thống khổ, không nghĩ tới có người xuất thủ ngăn cản. Nhìn đầu so với chính mình thấp nhỏ nam sinh, không khách khí chút nào địa hướng hắn hét: "Người là ai? Không muốn chết cút ngay."

Chu Vân bĩu môi, lại lộ ra một vết nhăn thiết mỉm cười: "Này uy, ở nơi này đọc sách, ngay cả ta cũng không nhận ra, thua thiệt người còn nặng ta bĩ từ lưu manh. Không đã thương nổi a..."

"Phốc..." Lo lắng sợ hãi Thẩm Ân Đình, nhìn Chu Vân làm quái tựa như lắc đầu than thở, như anh đào cái miệng nhỏ nhắn không nhịn được liền nở nụ cười. Giã bộ! Người này còn giả bộ! Cái gì không đã thương nổi, theo ta thấy chính là ở trang B.

Bạn đang đọc truyện *Mỹ nữ lai tập Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 122: Đã từng thuần khiết

Ngô cường trong lúc nhất thời không có phản ánh tới, nhìn Chu Vân cô làm thương cảm, không khỏi lâm bầm nói: "Ai chứ người rồi, ta đang chứ..."

Lời đến một nửa, Ngô cường bỗng nhiên ngừng lại, hai trơ mắt nhìn chằm chằm Chu Vân, giống như là không tưởng tượng nổi... Chẳng lẽ tiểu tử này chính là Chu Vân? Trường học tin đồn Bá Vương? Không thể nào, liền này thân thể còn tưởng là lão đại?

Ngô cường là thể dục sinh, dáng tương đối không lồ, trên người bắp thịt cũng mơ hồ gồ lên, làm cho người ta một loại liền muốn bùng nổ cảm giác.

Có thể trước mắt hắn Chu Vân, vóc người đều đặn mặt đầy hòa ái, nụ cười tựa như xuân phong như vậy ôn thuận. Mặc màu trắng áo ngắn màu đen quần vận động, thật là giống như người hiền lành văn nhả thư sinh. Tên như vậy, ở trường học vừa nắm một bó to, Ngô cố nhận thức ba bốn cái cũng sẽ không là đối thủ của hắn. Có thể gọi Bá Vương, tướng mạo không nên càng hung ác một ít sao? Thân cao đáng cho dù không mạnh bằng hắn, cũng không trở thành kém hắn đi...

"Người là Chu Vân? ? ?" Ngô cường không cách nào xác nhận mà hỏi. Hắn trung học đệ nhất cấp ngay tại thanh Phủ nhất trung đi học, đối với Chu Vân chuyện tích sớm có nghe thấy. Nghe nói hắn năm đó chỉ mang theo ba cái huynh đệ, liền thống nhất nhất rần rần lẫn lộn thanh Phủ thành phố khu đông, sáng lập được gọi là 'Long quyền thời đại' huy hoàng thời kỳ. Tây, bắc, nam ba khu còn đồ chỉ cần nghe khu đông thế lực, lập tức sẽ nhượng bộ lui binh, để tránh dẫn lửa thiêu thân.

'Thần Phong' Chu Vân, 'Sâu vĩ' Tần Vĩ, 'Lôi Đình' Diệp Văn, 'Cát bụi' La Hồng. Bốn tên của người mặc dù có chút tiểu nhi vai diễn, dù sao cũng là trung học đệ nhất cấp nhất thời nghĩa khí lấy đích danh xưng. Nhưng lại vang vọng thanh Phủ thành phố mỗi một trường học, trở thành vô số côn đồ trong lòng hướng tới thần tượng.

Bây giờ nhìn trong tin đồn hung thần ác sát lão đại, Ngô cường có có loại cảm giác không thật. Xem ra tin đồn phần lớn cũng là giả, tiểu tử này có thể làm Bá Vương, chính mình không được Thái thượng hoàng? Còn là nói hắn tổ nã sớm? Trung học đệ nhất cấp lúc thể trạng cực kỳ tốt.

"Ừ? Rốt cuộc giác ngộ?" Chu Văn không mặn không nhạt nói. Ngô cường nhìn ánh mắt của hắn tràn đầy nghi ngờ, thật giống như hắn đang nói dối tựa như, cái này làm cho Chu Văn thập phần khó chịu, chẳng lẽ có tên ngu ngốc nào sẽ giả mạo chính mình?

Ngô cường thoáng quay đầu nhìn hoàng bằng liếc mắt, chỉ thấy hắn đối với chính mình gật đầu một cái, coi như là xác nhận thân phận của Chu Văn. Sau đó nắm quả đu đủ ở trên bàn gỗ một cái, ám chỉ Ngô cường không nên do dự động thủ đánh người, hết thấy hậu quả do hắn gánh vác.

Lấy được khẳng định câu trả lời, Ngô cường lần nữa trừng mắt về phía Chu Văn. Thầm nói hắn cũng coi là trường học hung ác loại người, nếu như mình đánh hắn, danh tiếng nhất định như nhật xung thiên. Lúc trước không biết được trong tin đồn Chu Văn là cái này tiểu tử, nếu là rõ ràng, sợ rằng Ngô cường đã sớm tìm hắn luận bàn một chút. Để cho mọi người xem nhìn người đó mới thật sự là địa hung ác loại người!

"Cầu nam nữ!" Ngô cường lạnh mắng một tiếng, tay trái nắm quyền hung hăng hướng Chu Văn vung đi.

"A! !" Bên trong phòng học bên ngoài vậy xem học sinh cũng không nhịn được hét lên kinh ngạc.

Chẳng ai nghĩ tới Ngô cường lại đột nhiên xuất thủ đánh người, Thẩm Ân Đình rồi coi như xong, nàng và hoàng bằng có đụng chạm, Ngô tìm kiếm thù cũng coi như hiểu. Nhưng Chu Văn tựa hồ cùng hắn không có lui tới, chẳng qua là không thấy quả hắn khi dễ nữ sinh, thay Thẩm Ân Đình ra mặt mà thôi. Có thể Ngô cường thậm chí ngay cả hắn cũng đánh, quả thực có chút ngoài dự đoán mọi người.

Dù sao những người này cũng không biết được Chu Văn cùng Thẩm Ân Đình quan hệ, cũng không biết hoàng bằng cùng Chu Văn đụng chạm.

"Tiểu tâm!" Thẩm Ân Đình mắt thấy quả đu đủ chặn đánh bên trong Chu Văn, trái tim đột nhiên giật mình.

Bất quá, nàng rất nhanh thì phát hiện mình đa tâm, chỉ thấy Chu Văn nhanh như tia chớp giờ tay phải lên, bắt Ngô cường tả quyền. Thiếu niên hai tay tựa như to kim, gắt gao bấu vào Ngô cường hai cổ tay, để cho hắn không cách nào nhúc nhích.

Chu Văn mang theo nghiền ngẫm nụ cười, hai tay chậm rãi dùng sức: "Ta thích nhất đánh nhau, bất quá đề nghị các người cùng tiến lên."

Vốn định dùng sức tránh thoát Ngô mạnh, đột nhiên phát giác cổ tay truyền tới trận trận đau đớn. Theo Chu Văn tận lực đi xuống vận vạo, Ngô cường nhất thời đau đến hai đầu gối quỳ xuống, nghe răng trợn mắt toát ra mồ hôi lạnh: "Thả... Buông tay... A gào! !"

Chu Văn không để ý tới Ngô mạnh giãy giụa kêu thảm thiết, giống như tiểu tử trước đó trên cột Thẩm Ân Đình như thế, xách Ngô cường hai cổ tay sủy lai sủy khứ, coi như là một thù trả một thù.

"Ngược lại lão tử sẽ bị đuổi, bắt một hai chịu tội thay đáng giá! Tiện đem nhất sự tình làm lớn chuyện, chúng ta mấy cái cùng nhau nghỉ học. Ha ha! !!" Chu Văn chơi phi thường cao hứng, trong đầu nghĩ chính mình vạn nhất bị trường học nghỉ học, không bằng ở trường học đại náo một phen, đi cũng phải đi cái khóc đập chết.

Biển thiếu hồ, từng vĩ mắt thấy Ngô cường bắt lợi, ngay lập tức sẽ chạy tới. Bọn họ không nghĩ tới, thể trạng nhìn như đều đặn Chu Văn, lại ửng có lớn như vậy lực lượng, Ngô cường ở trước mặt hắn tựa như như trẻ con bị đùa bỡn tới đùa bỡn đi.

Chu Văn dư quang liếc nhìn xông lên phòng học giảng đài hai người, xách Ngô cường liền hướng bọn họ đẩy một cái, nhân tiện không quên hướng hắn cái mông liêu bên trên một cước. Trải qua cảnh tượng hoành tráng, Chu Văn cũng có chút ngưng ngừng xuất thủ đối phó những này tiểu mao đầu. Nhớ tới ngày hôm qua ở trên du thuyền kịch chiến, bây giờ tình trạng giống như học sinh tiểu học chơi đùa đùa nghịch.

Mất đi thăng bằng Ngô mạnh, lão đảo liền hướng hai người nhào tới, biển thiếu hồ cùng từng vĩ vội vàng một tả một hữu đưa hắn đỡ lấy. Mắt thấy Ngô cường trên hai cổ tay điều điều thâm màu tím vân tay, hai người đều không khỏi thất kinh Chu Văn khí lực lớn. Cũng còn khá bọn họ nhiều người, trong đầu nghĩ ba đánh một, cho dù Chu Văn khí lực lớn hơn nữa cũng thắng bại khó liệu.

Đang lúc biển thiếu hồ, từng vĩ đỡ Ngô mạnh, ngắc đầu lên cảm tức nhìn Chu Văn lúc. Chỉ thấy hai cái hình cầu vật thể xuất hiện ở trước mặt, tiếp tục sống mũi đau xót, cặp mắt ánh sao lóe lên. Ba người đồng thời lão đảo mấy bước té ngã trên đất, biển thiếu hồ cùng từng vĩ không hẹn mà cùng che mũi gào khóc lên.

Không cần hỏi, Chu Văn người này lại thất đức đập lỗ mũi người. Không có cách nào đầu địa phương yếu ớt nhất, không ai bằng sống mũi. Thừa dịp từng vĩ hai người khom người đi đỡ Ngô mạnh, Chu Văn định đặc đi lên trước đài, hai quả đu đủ cũng ra tả hữu khai cung, trong nháy mắt giết chết hai người.

"Không chịu nổi một kích ~!" Chu Văn vỗ tay một cái, cư cao lâm hạ mắt nhìn xuống trên đất ba người: "Ngoại trừ khi dễ nữ sinh, các người còn biết cái gì?"

Vừa nói, Chu Văn cúi người xuống nhặt lên xuống dưới đất bị tao đập bọc sách, vỗ một cái bụi trần liền xoay người trả lại Thẩm Ân Đình: "Không sao..."

Ba, ba, ba, ba... Nhẹ nhàng tiếng vỗ tay vang lên...

Vì để cho Chu Văn trở thành chính nghĩa nhất phương, Hứa Thiên cười chồm chồm nhẹ nhàng vỗ tay. Thứ thời Hứa Thái Nguyệt cũng đi theo vỗ tay. Bầu không khí chớp mắt truyền ra, vậy xem học sinh cũng hoa lạp lạp vỗ tay. Ở Hứa Thiên vô tình hay hữu ý giựt giây bên dưới, động thủ đánh người Chu Văn, lác mình một cái thành gặp chuyện bất bình rút dao tương trợ đại hiệp.

Vậy xem học sinh cũng thấy rõ Ngô cường khi dễ Thẩm Ân Đình, sau đó lại thấy Chu Văn đứng ra. Phải biết đánh nhau là không đúng, Hứa Thiên không

hy vọng Chu Vân lại phạm sai lầm, không thể làm gì khác hơn là lợi dụng vậy xem học sinh tới bảo vệ hần.

Cái gọi là xuất sư nổi danh, chính nghĩa thì được ủng hộ. Cứ như vậy coi như lão sư phải xử phạt Chu Vân, cũng không khỏi không cân nhắc đến học sinh đám đó nghĩ cái gì. Làm không tốt sẽ đưa tới mọi người tranh cãi, cảm thấy trường học không nói tình nghĩa. Dù sao Chu Vân hành động, là vì bảo vệ được khi dễ nữ sinh.

Ở một vùng biển mênh mông trong tiếng vỗ tay, Chu Vân tỉnh tỉnh mê mê trở lại phòng học. Mà Thẩm Ân Đình cũng y theo Hứa Thái Nguyệt an bài, yên lặng theo vào lớp mười hai lớp ba.

Chu Vân sững sờ ngồi ở phòng học hàng cuối cùng, trước nhìn một chút bên tay phải Hứa Thái Nguyệt, lại nhìn một chút bên tay trái Thẩm Ân Đình. Cảnh tượng như thế này quả thực vượt quá tưởng tượng của hần..

Ngay tại Chu Vân nghĩ mãi không thông lúc, Hứa Thái Nguyệt quay đầu đối với hần toát ra vẻ mỉm cười, nhu hòa cười yếu ớt sử người nội tâm ám áp phát dư. Bất quá, không đợi Chu Vân thật sâu lãnh hội, kia nụ cười ôn nhu chớp mắt liền thành một loại khó mà nói rõ, vô cùng không khỏe thân thiết hình cung cười. Làm lòng người lạnh...

"Ta bữa ăn sáng đâu?" Hứa Thái Nguyệt duy trì kín đáo mỉm cười hỏi sau khi. Chu Vân ngày hôm qua cam kết xin nàng ăn điểm tâm, bây giờ bụng rỗng tuếch. Nếu như Chu Vân quên... Ngày ~ giết ~ địa ~ diệt!

"Ồ bực sách! Ta lập tức lấy cho ngươi."

Cảm ứng được Hứa Thái Nguyệt phía sau ả núp sát cơ, Chu Vân vội vàng từ bọc sách nói lên hai phần tiện lợi. Hơn nữa phục vụ chu đáo vì nàng coi ra túi, để tốt phối liệu, đem đưa chính tề xếp ở hộp cơm một góc: "Trường lớp, mời từ từ dùng!"

Đối với Chu Vân khôn khéo biểu hiện, Hứa Thái Nguyệt vô cùng hài lòng. Gật đầu một cái biểu thị 'Làm rất tốt '. Liền khai đĩa hư hư ả. Nồng nặc mùi thịt nhất thời ở phòng học tràn ngập, đưa tới đông đảo học sinh vị toan. Hứa Thái Nguyệt đánh giá bốn phía thỉnh thoảng ói nuốt nước miếng đồng học, nhìn của bọn hần muốn ăn không có được ăn bộ dáng, tâm tình là vui vẻ như vậy.

Nhìn Hứa Thái Nguyệt ăn nồng nhiệt, Chu Vân cũng không nhịn được đào ra bản thân phần kia bữa ăn sáng. Nhưng mà đứng vào lúc này, hần đột nhiên nghĩ tới ngồi ở bên tay trái Thẩm Ân Đình. Đáng chết! Thế nào đem nàng quên. Thẩm Ân Đình chỉ là học sinh biết bí thư MM, mấy ngày trước mới bị nàng bắt được... Hôm nay lại ngay trước nàng mặt ăn điểm tâm. Nay không mỹ nữ lên ổ trộm.. Tự đầu sa lưới?

Nghĩ tới đây, Chu Vân rụt rè hướng cạnh nhìn một chút, chỉ thấy Thẩm Ân Đình hai mắt trừng trừng địa đang nhìn mình. Bộ dáng kia ngược lại không giống như tổ giác, ngược lại giống như nói với hần 'Ta muốn...' .

"Đói? Ngươi ăn đi..." Chu Vân không thôi đưa hần phần kia bữa ăn sáng thả vào Thẩm Ân Đình trước mặt.

Nói thật, Thẩm Ân Đình sáng nay thức dậy chậm, sau đó lại vội vàng tới trường học thu thập bọc sách, kết quả ngay cả ăn điểm tâm thời gian đều không. Hiện tại đang nhìn Hứa Thái Nguyệt ăn được ngon ngọt, trong bụng con sâu thèm ăn, nhất thời không nhịn được xì xào lẫn lộn.

Chẳng qua là, nàng như ả thiếu niên bữa ăn sáng, thiếu niên kia ăn cái gì? Sẽ không đói chết đi. Tình cờ, Thẩm Ân Đình nhớ tới tối hôm qua Chu Vân đánh chính mình cái mộng tình cảnh... Người này, chết đói đáng đời!

Thẩm mỹ mi lẳng lặng suy tính biết, không khỏi gật gật đầu nói: "Vậy... Ta không khách khí."

Nói xong không đợi Chu Vân phản ứng, trực tiếp đoạt lấy trên bàn hần bữa ăn sáng.

Lúc ban đầu, Thẩm Ân Đình như ngày đó sáng sớm như vậy hơi hơi nhũ mảy, nàng ghét nhất chính là chỗ này cổ dầu mỡ nước thịt vị. Nhìn Hứa Thái Nguyệt ăn như vậy có vị, nàng thậm chí hoài nghi, này bột thật sự có ăn ngon như vậy sao? Đáng tiếc bây giờ đói bụng xì xào, cho dù không thể ăn cũng phải viết lấp chỗ trống bụng.

Thẩm Ân Đình chiều hôm qua sau khi ra cửa sẽ không ăn đồ ăn, bây giờ còn thật là cơ bất trạch thực. Ở Chu Vân hảo ý xuống, Thẩm Ân Đình khẽ mở môi đỏ mọng thử miếng nhỏ. Một cổ cảm giác hoài niệm tràn vào trong lòng. Mùi này...

Thẩm Ân Đình nhớ lại lúc đó cửa trường học tiệm ăn sáng, mỗi khi mẫu thân đưa nàng đi học lúc, cửa tiệm truyền tới nhàn nhạt dư hương, sẽ luôn để cho nàng thêm chảy nước miếng. Có thể là bởi vì gia cảnh nghèo khó, mẫu thân thường thường không bỏ được bên ngoài ăn điểm tâm. Nhưng là vì đồ nàng vui vẻ, mỗi tháng còn sẽ có hai ba lần thỏa mãn tâm ý của nàng.

Khi còn bé với mẹ mẹ đồng thời ăn điểm tâm tình cảnh, nhất mạc mạc hiện lên trước mắt. Đó là biết bao ám áp... Chính mình lúc nào biến hóa thành như vậy... Nay rõ ràng là chính mình thích nhất mùi vị... Loại này xúc động tâm linh cảm giác, so với cái kia quý giá tinh cấp quán ăn, càng làm cho người ta trở về chỗ...

Bất tri bất giác, Thẩm Ân Đình hốc mắt ướt át nhất thời đưa tới Chu Vân chú ý. Không biết mình tại sao lại trêu chọc nàng.. Chẳng lẽ bữa ăn sáng không thể ăn chứ ?

"Mọi người mau nhìn xem, có người khi dễ nữ sinh đây..." Hứa Thái Nguyệt e sợ cho thiên hạ bất loạn lắm bầm. Nàng yêu thích nhất làm cho người ta mách lẻo, bị dọa sợ đến Chu Vân lông rối như tơ vò: "Ngươi, ngươi đừng khóc a... Có chuyện gì nói ra, ta xem xem có thể hay không giúp ngươi."

Chu Vân buồn bực, thật tốt làm sao lại khóc? Nữ sinh đồ chơi này thật là không thể nào hiểu được.

"Không việc gì... Cảm ơn người, Chu Vân." Thẩm Ân Đình lắc đầu một cái, hàm chứa nước mắt hạnh phúc, ăn từng miếng lên trước mặt fan. Kia làm nàng đáng ghét nước thịt vị, tựa hồ cũng là nàng yêu thích nước thịt vị..

Bạn đang đọc truyện *Mỹ nữ lai tập Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 123: Tiểu Tam! Cuối cùng tìm người

Ở hai vị mỹ nữ cùng đi, Chu Vân mỹ mỹ lên sáng sớm chương trình học. Có người đẹp đi cùng, thời gian trải qua luôn là đặc biệt nhanh, nhất là hai vị mỹ nữ trên người tản ra nhàn nhạt thoang thoang, xông Chu Vân mơ màng chìm vào giấc ngủ.

Chợt nhắm mắt lại đã đến tan học thời gian. Vốn là hắn muốn tìm Hứa Thiên dùng chung bữa trưa, sau đó đồng thời tập luyện kịch bản. Đáng tiếc làm Chu Vân tìm tới Hứa Thiên lúc, mỹ nữ nhưng bởi vì phải về nhà viếng thăm ông nội không thể đồng hành, ngay cả Hứa Thái Nguyệt cũng giống vậy.

Hứa Thái Nguyệt tại lần trước đại chiến tiêu hao một viên đạn cùng một cái Lựu đạn, bây giờ cần bổ sung nguồn hàng hóa. Về phần những nguy hiểm này vật phẩm đến từ đâu? Tốt nhất đường tắt dĩ nhiên là hướng Hứa gia lão gia tử, 'Tình Không' người lãnh đạo tối cao thỉnh cầu á. Cho nên Chu Vân mời mỹ nữ ăn cơm chỉ tính theo ý mình lúc đó dừng lại. May mắn Hứa Thiên có... khác an bài nhiệm vụ, khiến cho hắn ở từ từ nghỉ trưa bên trong, không cần phải lo lắng buồn chán.

Chu Vân một mình đón xe đi tới thanh Phủ thành phố phồn hoa nhất tỉnh phẩm đường lớn. Hứa Thiên giao cho hắn một tấm liệt biểu, phía trên viết đầy đủ loại đồ dùng hóa trang cùng với trang sức đồ dùng biểu diễn.

Những thứ này đều là ngày mùng một tháng năm chính thức biểu diễn kịch bản chuẩn bị. Bắt đầu Thẩm Ân Đình cũng dự định theo tới thay hắn tham khảo, hoặc người giúp cầm lấy đồ. Nhưng Hứa Thái Nguyệt câu nói đầu tiên đem người dắt đi, nói cái gì giúp nàng sửa đổi dự thi tình nguyện. Kết quả chỉ có Chu Vân một người đàn ông chạy đến 'Mỹ nhân đường phố' mua đồ, quá khó vì tình...

Thanh Phủ lĩnh Uyển tây đường, lại được xưng là mỹ nhân đường phố, bởi vì này khu vực đặc biệt mua bán tinh phẩm đồ trang sức, trang điểm dụng cụ, chế định COS đồng phục các loại đủ loại nữ nhân đồ dùng...

Chu Vân so sánh Hứa Thiên cho liệt biểu, bắt đầu từng mục một tìm. Liệt biểu nội dung thập phần đầy đủ hết, sở hữu tất cả mua đồ dùng biểu diễn, cũng cho ra tương ứng cửa hàng danh xưng, cũng dựa theo đi ngang qua thứ tự theo thứ tự hàng ra, vô cùng thuận lợi.

Vì vậy, Chu Vân đuổi buổi chiều giờ học trước, mua đủ sở hữu tất cả đồ dùng tựa hồ cũng không phải việc khó. Bất quá để cho an toàn, Hứa Thiên còn đặc biệt cho Chu Vân thân hình một tấm giấy xin phép nghỉ, tránh cho thiếu niên trên đường xảy ra bất trắc làm trễ nãi thời gian.

Trước nhất là đến không xa COS đồng phục cho muốn tiệm đặt trước quần áo trang sức, tiếp theo chính là sửa chữa công cụ. Làm Chu Vân đi tới chỉ định trang điểm tiệm mua phần lót cùng môi son lúc, liền nghe trong tiệm truyền tới tranh luận...

Tại loại này lượng người đi cực lớn mua đồ đường phố, mua bán một số thứ phát sinh tranh luận cũng không kỳ quái. Trả giá mà, nhiều người nhiều miệng, không nói chuyện lớn tiếng ai nghe thấy. Lệnh Chu Vân đề ý là, vì sao nghe trong tiệm phục vụ viên giọng nói, sẽ có loại cảm giác đã từng quen biết?

"Vô cùng xin lỗi, tiểu thư ngài muốn mặt nạ dưỡng da đã tiêu thụ xong, không bằng thử một chút khác phẩm chất? Nếu như không có chọn trúng thích hợp, có thể lưu lại phương thức liên lạc, một khi có hàng, bốn điểm sẽ trước tiên thông báo ngài."

Oh oh oh!! Làm Chu Vân nhìn thấy ở phía trước đài nói chuyện tiêu thụ viên lúc, thật là kích động đến nước mắt giàn giụa! Hoàng Thiên không phụ người có lòng, lưới trời tuy thưa nhưng khó lọt. Tiểu Tam! Cuối cùng tìm người.

Nguyên lai cùng người phát sinh tranh luận người đẹp, chính là ngày đó giả mạo Chu Vân bạn gái Uyển Tình mỹ mi. Đạp phá thiết hại vô mịch xử, phải đến toàn bộ không uống thời gian, thật không nghĩ tới nàng sẽ ở đây nhi tiệm thẩm mỹ đi làm. Nhìn người mặc màu xanh mặc đồ chức nghiệp, ăn mặc thành thực xinh đẹp Uyển Tình, Chu Vân thiếu chút nữa không nhận được đại gọi ra.

Nhớ năm đó, hắn có thể bị nha đầu này hại chết, vô duyên vô cớ bị một cái tát không nói, vẫn còn ở Hứa Thiên trước mặt ô nhục mình thuần khiết, thật là cái mưu đồ hiểm ác nữ nhân.

"Không được! Bốn cung chỉ dùng Thủy Thủy phẩm chất mặt nạ dưỡng da! Người các loại hôm qua cam kết hai ngày sau có bán, vì sao hôm nay còn

chưa tới hàng? Người như vậy không giữ lời hứa, như thế nào hướng chúng ta người tiêu thụ giao phó."

Bồn cung? Người chờ? Chúng ta? Đây là đầu khu phương ngôn? Chu Vân chú ý của lực nhất thời bị Uyển Tinh bên người hắc bào khách hàng hấp dẫn tới. Đối phương là vị không tới 20 tây phương thiếu nữ, bởi vì trang điểm ung dung, nhìn lên dường như 23, bốn tuổi Đại tỷ tỷ.

Đuôi tóc màu vàng tóc quần, sống mũi sửa Tiểu Cao chọn, nhìn một cái thì biết rõ là nước ngoài du khách. Chờ một đôi tòa sáng lấp lánh Kim Châu bông tai, người mặc màu đen đuôi dài bào áo ngắn, phối hợp một cái thuần màu trắng sống váy ngắn, làm cho người ta cảm giác vừa ưu nhã lại tôn quý. Đồng thời còn tản ra một cỗ cao cao tại thượng kiều ngạo, giống như một khó mà thuần phục Liệt Mã.

Ưc một tiếng, Chu Vân nuốt ngụm nước miếng. Tiếp tục hung hăng chà xát cặp mắt, nhìn chằm chằm vậy đối với có thể với Mộ Tiểu Nhã so đầu hung khí. Trong lòng không kim lòng được hỏi thiệt hay giả?

Từ khi ở Ngũ Tinh quán rượu thấy được Mộ Tiểu Nhã vĩ đại, xảy ra chuyện máu me. Chu Vân liền dường thành một cái thói quen, phàm là nhìn thấy đại. Mimi, liền không tự chủ được cùng với so sánh.

Cô gái tóc vàng rất đẹp rất đẹp mắt, Chu Vân không phải là không có gặp qua ngoại quốc nữ nhân, nhưng giống như nàng xinh đẹp như vậy vẫn là lần đầu tiên thấy. Thiên Sứ mặt mũi cộng thêm trước lời sau vênh vóc người ma quỷ, cô gái tóc vàng đủ để ngạo thị toàn bộ mỹ nhân đường phố, ngay cả Uyển Tinh cũng kém hơn một chút.

"Tiểu thư, nếu hôm qua cam kết hai ngày sau có bán, ngài hẳn ngày mai tới mới đúng." Uyển Tinh có chút nhức đầu, cái này cô gái tóc vàng mình cũng nói hai ngày sau có hàng, thế nào hôm nay chạy đến đòi muốn? Cái này không phù hợp tình lý chứ sao. Đáng tiếc đối phương là khách hàng, trong nội tâm nàng oán trách cũng không thể biểu lộ ra.

"Hừ!" Cô gái tóc vàng thủ hả ra một phát, ngực một cái, mặt đầy tự hào nói: "Ngày hôm qua coi là một ngày, hôm nay coi là một ngày, vừa vặn hai ngày. Người đừng tưởng rằng Bồn cung không hiểu, ta Hoa ngữ nhưng là tối đang!"

Tối hôm qua 10 điểm trái phải, cô gái tóc vàng ngồi chuyên gia máy bay, vội vã đã tìm đến thanh Phủ thành phố. Bởi vì làm việc vội vàng quên mang dưỡng da mặt nạ dưỡng da, kết quả xuống máy bay sau chuyến thứ nhất tìm được nơi này mua mặt nạ dưỡng da. (khác cửa hàng đã đóng cửa...)

Đáng tiếc nàng cần Thủy Thủy phẩm chất đã bán xong. Nhân viên bán hàng từ lòng tốt liền báo cho biết nàng hai ngày sau có hàng, nếu như nàng không gấp có thể đặt trước, hai ngày sau lại đến lấy hàng. Ai ngờ cô gái tóc vàng xuống đơn đặt hàng, tình ngu một cảm giác liền chạy tới, còn nói đã là hai ngày...

Đối với loại chữ viết này trò chơi, Uyển Tinh cũng bội cảm bất đắc dĩ: "Có thể là tiểu thư, bốn điểm nhân viên tiệm nói là hai ngày sau, mà không phải hai ngày... Như vậy ngài hẳn ngày mai tới mới đúng."

"Hai ngày với hai ngày sau không giống nhau sao? Chẳng lẽ người đang chất vấn Bồn cung Hoa ngữ không thuần? Không nên để cho ta một lại một lần nữa, ta Hoa ngữ nhưng là tối đang!" Cô gái tóc vàng có chút tức giận, nàng cũng không cho là mình đối với 'Hai ngày sau' hiểu có sai lầm. Đồng thời còn kiên tin chính mình Hoa ngữ tuyệt đối là tiêu chuẩn nhất, thậm chí bị trước mắt Hoa Hạ nữ nhân cũng còn khá.

Lúc này Uyển Tinh không khỏi cảm thấy một trận mê muội, nàng vẫn là lần đầu tiên đụng phải như vậy cực phẩm ngoại quốc nữ nhân. Thật không biết phần kia tự tin đến từ đâu, đem hai ngày hiểu thành ngày hôm qua cùng hôm nay rồi coi như xong, còn gắng phải đem hai ngày sau hiểu thành hai ngày.

Người nói nàng có phải thế không, nói nàng không phải cũng vậy... Nếu không nhìn nàng là người ngoại quốc, hơn nữa ăn mặc thập phần cao quý, Uyển Tinh tám phần mười sẽ ngộ nhận là cô gái tóc vàng là thương gia đối thủ cạnh tranh mời tới quấy rối.

Nghe cô gái tóc vàng vô lý tranh cãi, Chu Vân cảm thấy bội phục. Cũng không biết là vị kia bên trong Văn tiền bối dạy Hoa ngữ, lại như vậy liêu lĩnh. Thua thiệt nàng có thể gọi được như vậy thuận miệng, mở miệng một tiếng Bồn cung, thật là bị trầm còn TRÂU BÒ~.

"Tiểu thư, ngài sẽ thấy các loại một ngày đi. Chúng ta đã hướng kho hàng mức độ hàng, ngày mai nhất định có thể đến." Uyển Tinh lần nữa đề xuống trong lòng oán khí, cực kỳ hướng cô gái tóc vàng giải thích, hi vọng nàng có thể tha thứ.

"Không được! Bồn cung buổi chiều sẽ phải rời khỏi, không có thời gian chờ đến ngày mai." Ở cô gái tóc vàng mãnh liệt dưới sự yêu cầu, Uyển Tinh chỉ có định tìm biện pháp khác.

Mới đầu nàng nghĩ đến phụ cận tiệm thẩm mỹ nhìn một chút có hay không giống nhau phẩm chất, ít nhất mua một bộ mặt nạ dưỡng da cho nàng dùng trước, tránh cho khách hàng oán niệm khiếu nại chính mình. Ai ngờ cô gái tóc vàng vừa mở miệng liền muốn mua hơn ba mươi bộ mặt nạ dưỡng da, thậm chí ngay cả đơn đặt hàng đều xuống. Tối hôm qua nàng đối với ban tiểu Lê, chính là bởi vì cô gái tóc vàng xuất thủ hào phóng, mới một cái đáp ứng đơn nàng mua bán.

Đáng tiếc nàng không nghĩ tới, cô gái tóc vàng lại sẽ đem hai ngày sau trở thành là ngày mai. Uyển Tinh có thể nói gặp vận rủi lớn...

Nhìn khách hàng xuất ra 30 bộ mặt nạ dưỡng da đơn đặt hàng, trong nội tâm nàng hận chết tiểu Lê rồi, lại làm một đại phiền toái cho nàng. Nhiều lần suy nghĩ, Uyển Tinh cũng nghĩ không ra biện pháp gì. Trừ phi bây giờ cho nàng một khung máy bay, nếu không thế nào từ cách vách tiết kiệm chung quy kho hàng phân phối 30 bộ mặt nạ dưỡng da tới?

"Thật xin lỗi, chúng ta đã tận lực. Sáng nay khai trương liền hướng kho hàng mua, sớm nhất cũng phải đợi ngày mai."

Nghe được Uyển Tình nói xin lỗi, cô gái tóc vàng không muốn, giữa hai lông mày nhất thời tạo thành cái chữ xuyên: "Người hôm qua vì sao không hướng kho hàng mức độ hàng? Thế nào cũng phải trễ nải tới hôm nay, nay chỉ có thể nói là người các loại thái độ phục vụ có vấn đề."

Sững sờ nhìn chằm chằm cô gái tóc vàng hoá đơn nhận hàng đơn đặt hàng, Uyển Tình thiếu chút nữa không nhận được khí mở miệng phản bác. Mua thời gian là 22: 26 phân, Đại tiểu thư, người tới hôm qua đóng tiệm lúc mới chạy tới, kho hàng sớm tan việc, coi như muốn giúp người phân phối cũng không kịp, thua thiệt người còn lý trực khí trắng tìm phiền toái.

Đừng tưởng rằng gọi mình Bồn cung chính là cung chủ! Hơn ba mươi bộ Thủy Thủy phẩm chất Cao cấp mặt nạ dưỡng da, lớn như vậy từ đơn mua bán, coi như đem thanh Phủ thành phố sở hữu tất cả phân điểm còn thừa lại mặt nạ dưỡng da chung vào một chỗ, cũng không biết được tiếp cận không tiếp cận đủ số. Nữ nhân này nhà giàu mới nổi sao?

Đang hâm mộ đồng thời, Uyển Tình cũng cảm giác sâu sắc vô lực. Nếu như đem cuộc mua bán này làm đập, cái gì tiền huê hồng cũng phao thang lạc, coi như công ty không trách tội chính mình, tiểu Lệ cũng sẽ tìm chính mình liều mạng. Nhất định không thể để cho nàng lui đặt!

Có ý định này, Uyển Tình lần nữa gọi lên tinh thần nói: "Tiểu thư, chúng ta không phải nói tốt hai ngày sau có hàng sao? Ta xem người ngày mai lại đến, ta bảo đảm có thể bắt được người muốn Thủy Thủy mặt nạ dưỡng da."

Uyển Tình không có cách nào, chỉ có thể tiếp tục cùng cô gái tóc vàng thảo luận chữ viết trò chơi.

"Người nói hai ngày sau, không phải là hôm nay sao? Tại sao phải ngày mai, mua bán làm sao có thể không giữ chữ tín?" Cô gái tóc vàng không phục, vẫn giữ vững chính mình đối với hai ngày sau hiểu, liền là ngày hôm qua cùng hôm nay hai ngày.

Uyển Tình duy trì nghề tính mỉm cười, không nóng không vội nói: "Tiểu thư, chúng ta chỉ hai ngày sau quả thật không là hôm nay, chính xác điểm hẳn là ngày mai. Nhưng chúng ta có thể vào ngày mai vì ngại điều tới hàng hóa, không tin có thể hỏi một chút mọi người, hôm nay hai ngày sau là chỉ ngày mai đây, hay vẫn là ngày kia..."

Nghe được Uyển Tình kiên nhẫn giải thích, Chu Vân nội tâm cười thật to không dứt. Nhìn cô gái tóc vàng tựa hồ cũng có lĩnh ngộ, Chu Vân vội vàng chạy tới nói: "Hôm nay hai ngày sau, đương nhiên là chỉ rõ trời ạ! Hôm nay coi là một ngày, ngày mai coi là một ngày. Đúng không!"

Bạn đang đọc truyện *Mỹ nữ lai tập Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 124: Uyển Tình MM

Là ai ? Cái nào đáng chết khôn kiếp vào lúc này làm loạn! Không sợ bà cô một cái tát giết hấn sao! Uyển Tình nội tâm tức giận găm thét.

Bỗng nhiên nghe có người ủng hộ ý nghĩ của mình, cô gái tóc vàng nhất thời thần khí: "Hừ! Người dám dùng hoa ngôn xảo ngữ che đậy Bồn cung! Ta yêu cầu lui đơn!"

Uyển Tình chỉ lát nữa là phải thuyết phục khách hàng, ai ngờ nửa đường giết ra cái Trình Giáo Kim, hại nàng một phen khổ tâm trôi theo giong nước. Thiếu nữ vui vẻ nghề mỉm cười, khoe miệng từng tia co rúc, cặp mắt tựa như bốc lửa hướng kia không biết phải trái, nói lung tung giả hỏa nhìn lại.

Cái nào chết con rùa đen cho bà cô tranh cãi!

Không nhìn không có vấn đề, nhìn một cái Hóa Tinh đựng Địa Cầu, Uyển Tình sắp tức đến bể phổi rồi, đây chẳng phải là hại nàng nộ hôn đầu tan biến, làm tình hoa tâm tiêu tử thúy sao? Cho dù hóa thành tro bụi, Uyển Tình cũng sẽ không quên cái này để cho nàng nhất thời xung động, dâng lên nộ hôn đầu thiếu niên.

"Này! Tiểu Tam~, đã lâu không gặp." Chu Vân phát tay một cái coi như là chào hỏi, sau đó dương dương đắc ý đi tới trước đài: "Ta nói người đẹp, làm ăn không phải làm như vậy xuống. Nếu đáp ứng người khác hôm nay đến hàng, làm sao có thể lơ lửng đâu? Công lý ở chỗ nào? Uy tín ở chỗ nào?"

Nghe thấy đối phương cao điều nói ra 'Tiểu Tam' hai chữ, Uyển Tình sắc mặt nhất thời giống như ăn con ruồi chết như vậy khó chịu, cười da không cười thịt nhìn chằm chằm Chu Vân, hận không được một cước đem người này đạp phải chân trời bên đi.

"Vị tiền sinh này, người nói ai là Tiểu Tam? Đồ vật có thể ăn lung tung, lời lại không thể nói bậy bạ, tiểu tâm ta cáo người phi báng." Uyển Tình vẫn duy trì nghề dây công tu dưỡng, bất ôn bất hỏa hướng Chu Vân giải thích: "Hôm qua buổi tối bốn công ty cam kết hai ngày sau có hàng, phân phối công ty chậm nhất là chiều nay đến, vị tiểu thư này ngày mai sẽ có thể bắt được nàng mong muốn mặt nạ dưỡng da, người làm sao có thể nói chúng ta lừa dối?"

"Tiểu Tam?" Cô gái tóc vàng cái hiểu cái không nói: "Tiểu Tam là chỉ những cái kia đặc biệt phá hư hài hòa gia đình nữ nhân? Thật không nghĩ tới người là loại nhân vật này... Thiếu niên, nàng là của người Tiểu Tam sao?"

Không thể không nói này ngoại quốc nữ rất có kiến thức, ngay cả Tiểu Tam giá từ cũng có thể nghe hiểu. Chẳng qua là nàng nói chuyện Giống như sét đánh ngang tai, hung hăng lời rồi Uyển Tinh xuống. Nghe cô gái tóc vàng ý, tựa hồ đối với Tiểu Tam cái vấn đề này cảm thấy rất hứng thú, thậm chí ngay cả mặt nàng cũng không cần, ngược lại hỏi Chu Vân lời.

"Đã từng là." Chu Vân cố làm bí tình nói: "Nghĩ lúc đó, nàng nói đúng ta mới tình thâm thiết. Ai ngờ ngày thứ hai liền như người dung nước lã. Tiểu Tinh... Người cũng đã biết ta tìm người tìm thật là khổ a..."

Chu Vân nói phải nói thật, hần vẫn luôn muốn tìm cái này ở Hứa Thiên trước mặt hãm hại nữ nhân của hần, hơn nữa tiến hành trả thù. Bây giờ cơ hội vừa vãn...

"Oa oa oa oa! ! Tin tức lớn! ! Tình tỷ! Hần nói thật sao?"

Bởi vì Chu Vân cố ý đề cao âm điệu, đưa đến toàn bộ cửa hàng tiêu thụ viên cũng có thể nghe, vài tên cùng Uyển Tinh tương đối hữu hảo nhân viên, chớp mắt vây quanh. Tiểu Quý càng là hai mắt kinh dị nhìn trước mặt thiếu niên: "Ồ... Hần thật giống như đã gặp qua ở đâu..."

"Làm sao người biết... Bớt đi nói bậy nói bạ, cũng không ngắm nghía trong gương, ai với người cái đầu heo mới tình thâm thiết." Uyển Tinh vốn là muốn hỏi Chu Vân làm sao biết tên của nàng, khi thấy treo ở trước ngực nhân viên thẻ lúc, lập tức liền biết.

"Ai nói bậy nói bạ, người có gan thề! Ban đầu người chính là nói như vậy, hơn nữa còn theo ta chơi đùa hôn nhị! Nếu như người nói láo liền cả đời cho ta làm nhỏ ba!"

"Người tại sao không đi chết!" Làm cả đời Tiểu Tam? Tương đẹp! Uyển Tinh tính khí luôn luôn không được, hơn nữa gần đây bạn trai chơi đùa phách chân, Chu Vân còn liên tiếp kích thích nàng, lúc này rốt cuộc không nhịn được bộc phát. Ghê gớm từ chức! Ngược lại nhà nàng cũng không thiếu tiền...

"A! Ta nhớ ra rồi! Hần là thành Phủ nhất trung học sinh. Tình tỷ người quả thật đem nộ hôn đầu cho hần!" Tiểu Quý đột nhiên tỉnh ngộ lại. Hồi tưởng lại mấy ngày trước ở thành Phủ thành phố nhất trung chuyện xảy ra, khi đó Uyển Tinh còn nói bài mới từ son môi khó dùng, bây giờ nhìn lại có ẩn tình khác, khó trách ngày đó lúc ăn cơm Uyển Tinh thần bất thủ xá. Nguyên lai là có chuyện như vậy...

"Người đi theo ta! ! !" Uyển Tinh một tay nắm lấy Chu Vân lỗ tai liền hướng tiệm đi ra ngoài. Bị tiểu Quý vạch trần chân tướng, nàng lại cũng không ở nổi nữa, nếu để cho Chu Vân tiếp tục nghịch ngợm, cho dù công ty không chấp nàng cả mực, Uyển Tinh cũng không tiện tiếp tục lưu lại.

Khi trước phách chân bạn trai, đã làm cho nàng scandal dốc hết, bây giờ Chu Vân cũng gom góp được náo nhiệt, thanh danh của nàng nhất định bị đập hủ thối còn huân nhân.

"Ai! Ai! Đau nha! ..."

Đi tới cửa hàng cạnh đường mòn, Uyển Tinh nghiêng thân tiên trước thất lưng đối với Chu Vân chất vấn: "Người muốn như thế nào!"

Uyển Tinh vô luận như thế nào cũng không nghĩ tới, một lần nhỏ nhỏ đùa dai, chẳng những đem nộ hôn đầu cho làm mất, còn chọc phải như vậy cái đáng ghét gia hỏa. Đánh giá sau lưng còn có vị thế nào bỏ rơi cũng bỏ rơi không được phách chân bạn trai, vạn nhất Chu Vân cũng bắt chước dây dưa đến cùng đến nàng, nàng kia thật là đại họa lâm đầu rồi.

"Không muốn như thế nào!" Chu Vân một cái hất ra thiếu nữ kèm ở lỗ tai tay nhỏ.

Muốn như thế nào? Hần thật đúng là chưa từng nghĩ cái vấn đề này. Mới vừa mới thấy được Uyển Tinh, thuần túy là cho nàng chế tạo phiền toái, cố ý chán ghét nàng coi là trả thù, cụ thể phải làm gì, chính hần cũng không biết được. Ngược lại người đã tìm được, tương lai còn dài mà, sau này còn chưa phải là muốn thế nào thì được thế đó.

"Hừ! Người khoan đắc ý. Chẳng lẽ sẽ không sợ ta đi tìm người cô bạn gái nhỏ phiền toái? Ghê gớm hai ta chia tay, ta không đi làm, ngày ngày đi người trường học nào. Xem ai chịu nổi!"

Uyển Tinh chiêu này ác độc, Chu Vân nghe thật là hối hận muốn chết, chính mình thật vất vả với Hứa Thiên có tiến triển, Uyển Tinh nếu là thật đi trường học bới móc, cho dù Hứa Thiên không ngại, cũng khó bảo đảm Hứa Thái Nguyệt không nổi dóa.

Nhận ra được Chu Vân hối thanh sắc mặt, Uyển Tinh nhất thời vui có thể, ôm xấu xa nụ cười vây quanh hần đi một vòng: "Ta đoán... Người ở trường học không chỉ một người bạn gái đi, nếu như ta đem sự tình làm lớn chuyện, người nói các nàng có thể hay không tạo phản nhĩ?"

Gậy ông đập lưng ông, Uyển Tinh cuối cùng tìm tới cơ hội phản công Chu Vân. Hần dám tới công ty tìm nàng phiền toái, nàng liền dám đi trường học đại sự tuyên dương, để cho hần thân bại danh liệt.

Thật ra thì, tiếng xấu xa chiêu Chu Vân ngược lại không sợ, dù sao thanh danh của hần từ trước đến giờ không được, sợ là sợ Uyển Tinh đem sự tình âm ỉ Hứa Thái Nguyệt kia. Trước mặt Hứa Thái Nguyệt mặt ngoài nhìn như bình tĩnh, nhưng Chu Vân có thể cảm giác, gần đây bởi vì Hứa Thiên cùng Thẩm Ân Đình sự tình, đã để cho nàng rất không thoải mái.

Giúp người cũng không phải là Thái Nguyệt ý nguyện, chính người mới là của nàng yêu thích, không phải là vì Chu Vân, nàng mới sẽ không làm phiền hiệp

trợ Hứa Thiên thi hành nhiệm vụ, càng không biết cứu Thẩm Ân Đình ở tại thủy hỏa. Ai cũng không dám bảo đảm, Hứa Thái Nguyệt biết Uyển Tinh tồn tại sau, sẽ sẽ không làm phản ứng quá khích...

Chu Vân càng nghĩ trong lòng lại càng cảm giác hư hàn, vội vàng lộ ra mỉm cười lấy lòng: "Vị tỷ tỷ này, thật ra thì ta không phải cố ý tìm làm phiền người á. Tiểu đệ vừa vặn muốn đến nơi này mua đồ, không muốn sẽ gặp phải người. Thật ra thì chúng ta rất có duyên..."

"Cách ta xa một chút! Ai cùng người hữu duyên." Uyển Tinh thấy Chu Vân thỏa hiệp, lập tức liền biết hiểu chính mình suy đoán không có lầm. Người này quả nhiên là một ba tâm hai ý đàn ông phụ lòng, đối phó thứ người như vậy, nàng chưa bao giờ cho tốt sắc mặt: "Người hại ta tổn thất khách hàng, chuyện này tính thế nào?"

"Không thể nói như thế, lần trước người thiếu chút nữa hại ta bị Hứa Thiên hiểu lầm, bây giờ chỉ có thể coi là huê nhau, mọi người không có kéo không có thiếu." Chu Vân dụ chỉ lấy lý, ý đồ chuyển lớn hóa nhỏ, chuyện nhỏ hóa không. Nữ nhân đồ chơi này khó đối phó, làm phát bực rồi tất cả mọi người không có quả ngon để ăn.

"Người còn không thấy ngại nói, rõ ràng là người hoa tâm, muốn đánh ta chủ ý. Bị bạn gái phát hiện còn không biết hối cải, nhân cơ hội sờ ngực ta, hại ta ngay cả nụ hôn đầu cũng bị mất, sổ nợ này ta còn không có tính với người đây!" Xem ra Uyển Tinh không có khinh xuất tha thứ Chu Vân dự định, hoàn toàn bẻ cong sự thật, đem tội quá chồng chất tại trên đầu của hắn.

"Oh shit ! Người còn giảng hay không lý, đó là người cường hôn ta, còn quăng ta một cái tát. Người có thể so với ta càng oan? Lừa bịp nha người!" Chu Vân nhớ tới ngày đó vô tội bị một cái tát, trong lòng liền tức giận. Nếu không phải Uyển Tinh quả thật đáng đáp khá tốt, hẳn hẳn định lấy bạo chế bạo. Bất quá, Uyển Tinh nếu là đáng đáp khó coi, ban đầu Chu Vân cũng sẽ không đi để ý tới nàng.

"Người còn hăm hại mẹ đây!" Uyển Tinh đem hất đầu, một bộ heo chết không sợ khai thủy năng bộ đáng nói: "Có tin ta hay không xé chiều hôm nay liền đi trường học tìm người, để cho toàn thể giới đều biết người theo ta không kết thúc!"

"Bộc..." Chu Vân một hơi thở bọt phun ra, dọa sợ không nhẹ. Rất tốt, rất cường đại. Nữ nhân này quả thực quá cường bạo rồi, như vậy còn phóng sự tình cũng làm được. Chu Vân lúc này buồn bực được không lời nào để nói, cũng hoặc là hẳn đã bị Uyển Tinh to gan lên tiếng hoàn toàn đánh bại.

Thiếu niên tự hỏi đã không có bất kỳ biện pháp nào không biết sao nữ nhân này, nàng muốn tới trường học nghịch ngợm, dựa vào ban đầu ở cửa trường học, dưới con mắt mọi người 'Thâm tình' vừa hôn. Sợ rằng có 80% học lớp bị nàng đầu độc.

"Xem như người lợi hại!" Chu Vân cắn chặt hàm răng văng ra một câu: "Nói, người nghĩ làm thế nào." Ở thiếu nữ cường thế trước mặt, thiếu niên coi như không nghĩ thỏa hiệp cũng phải thỏa hiệp.

Uyển Tinh hơi chút suy nghĩ một chút, nhất thời có chủ ý: "Muốn ta không đi người cô bạn gái nhỏ kia gây chuyện cũng được, đem số điện thoại di động nói cho ta biết, từ nay về sau ngoan ngoãn thay ta làm việc, bốn tiêu thư ngày nào tâm tình khoái trá, tự nhiên sẽ thả người một con đường sống."

Đối với Uyển Tinh mà nói, Chu Vân nhưng là cái mở Ferrari công tử nhà giàu, bây giờ có nhược điểm rơi vào trong tay nàng, tự nhiên muốn thật tốt lợi dụng. Cái này không thể trách người khác, muốn trách chỉ có thể trách Chu Vân xui xẻo, không tìm đường chết thì không phải chết lại dám tới dẫn đến nàng, đại tỷ không phát uy còn coi ta là Lộ Lộ.

Để cho Chu Vân ký kết xuống một loạt điều ước bất bình đẳng, Uyển Tinh lại lần nữa trở lại tiệm thẩm mỹ đi làm. Nhân viên đang làm nhiệm vụ trong lúc tự tiện cách cương phải bị xử phạt, nàng có thể không muốn bởi vì Chu Vân mất việc.

Quần chưa thắng đã từ trần, Chu Vân lúc này thật là trộm gà không thành lại mất nắm thóc. Nguyên bản định thật tốt đùa bỡn một chút Uyển Tinh, lại chính cái 'Không thành công'. Bây giờ còn bị gái dữ người bắt đuôi sam.

Chu Vân không dám đùa hoa dạng, không nghĩ tới Hứa Thái Nguyệt tự nói với mình đây chuyện điện thoại di động đây số, nhanh như vậy là có thể phải thượng dụng tràng. Ngoan ngoãn đem phương pháp liên lạc nói cho Uyển Tinh, tham khảo mấy ngày trước nàng ở cửa trường học biểu hiện, Chu Vân tin tưởng nữ nhân này tuyệt đối có thể nói được làm được.

Ở Uyển Tinh nhiệt tình chiều đãi xuống, Chu Vân ngay cả trả giá nhân quyền đều không, tiêu phí kén xù kim tiền mới mua đủ kịch bản cần đồ dùng hóa trang. Đối với Uyển Tinh mà nói, Chu Vân tuyệt đối là một cái mập đến dầu mỡ tiêu. rừ heo. Bây giờ không làm thịt còn đợi khi nào?

Bạn đang đọc truyện *Mỹ nữ lai tập Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 125: Tỉnh độc giả

Kéo mặt nhăn nhó rồi đi tiệm thẩm mỹ, chỗ này thật không phải là người ngây ngô, thịt dê không ăn được, phản chộc một thân nào. Nếu như Thương Thiên có thể cho nhiều Chu Vân một cơ hội, hẳn thế không bao giờ nữa dẫn đến nữ nhân này, tuyệt đối trốn xa chừng nào tốt chừng đó.

"Trước mặt thiếu niên vân vân...!"

Đang lúc Chu Vân cầm đầu đi trước, chuẩn bị nhanh lên một chút kết thúc mua đồ lễ trình lúc, sau lưng truyền tới một tiếng kêu. Theo sát liền thấy cô gái tóc vàng cũng từ tiệm thẩm mỹ trong chạy ra.

"Có chuyện?" Chu Vân quay đầu lại hiếu kỳ hỏi. Cô gái tóc vàng là hân gặp qua vì số không nhiều, có thể cùng Hứa Thiên so sánh mỹ nữ. Tâm tình không tốt lúc đó có cái cô nương đi cùng thật là không tệ, vấn đề là cô gái tóc vàng không thể nào tìm hân ước hẹn.

"Người là người bản xứ sao? Nói cho Bồn cung chỗ này đi như thế nào." Cô gái tóc vàng đảo không khách khí, trực tiếp đưa tới một tấm do thủ công hội chế mà thành bản đồ để cho Chu Vân nhìn.

Miếng bản đồ này thập phần mơ hồ, phía trên vẽ hai cái S đại biểu con đường, cuối cùng có một hình vuông nhà ở, thật là bí học sinh tiểu học trừu tượng vẽ còn phải không giải thích được. Thật may dưới bản đồ phượng viết 'Nhân dân bắc lộ' mấy chữ dạng, nếu không gần là người bản xứ nhìn bản đồ đi cũng sẽ lạc đường.

"Ồ? Thật là tẩu xảo a, nhà ta liền ở đây đường. Nếu không chờ ta mua xong đồ vật mang người tới?"

Từ trên bản đồ nhìn, Chu Vân cũng không biết cô gái tóc vàng cụ thể muốn đi đâu. Bất quá hân nhà ngụ ở nhân dân bắc lộ, đối với tình huống phụ cận cũng coi là quen biết, có hân hỗ trợ tìm đường, khẳng định làm ít công to. Lại nói, cho mỹ nữ sung nấn làm người dẫn đường, hẳn là cái rất vui vẻ chuyện.

"Không cần, người chỉ để ý nói cho Bồn cung chỗ này đi như thế nào liền có thể." Cô gái tóc vàng quả quyết cự tuyệt Chu Vân hảo ý, nàng phong cách hành sự tương đối độc lập, không yêu người khác quơ tay múa chân. Hơn nữa Chu Vân là người đàn ông, đối với cái này loại nữ nhân dưới động vật, nàng chưa bao giờ dám gật bừa.

"Nha." Chu Vân có chút thất vọng nói: "Bên kia có trạm xe, ngồi A 523 liền có thể đến tới."

Thành ý mời mỹ nữ cự tuyệt, Chu Vân khó tránh khỏi có chút mất mát. Vốn là còn quyết định chủ ý mang cô gái tóc vàng khắp nơi thăm quan, xây dựng một cái tốt đẹp buổi trưa, bây giờ nhìn lại là không vui.

Cô gái tóc vàng hướng đi ngang qua xe buýt ô-tô buýt liếc nhìn, thật sâu nhủ mảy: "Người để cho Bồn cung với những người đó chen chúc tại một cái?"

Nàng lúc nói chuyện trong trông mắt lộ ra một bộ nhìn hèn mọn tiểu dân như vậy ánh mắt của, lạnh lùng nhìn chăm chú Chu Vân. Chính mình tôn quý thân thể làm sao có thể với bình dân chen chúc chung một chỗ? Nàng cũng không phải là người tùy tiện như vậy.

Hướng chi... Nàng có ít ỏi bệnh thích sạch sẽ chứng, đối với đồ bẩn thập phần nhạy cảm, mỗi ngày sáng trưa chiều cũng sẽ các giặt rửa một lần tắm, chớ đừng nhắc tới chen chúc ở trên xe tiếp xúc kia thối tha niêm hồ hồ mồ hôi. Chỉ tưởng tượng thôi cô gái tóc vàng liền cổ nổi da gà...

Chu Vân tựa hồ nhìn ra mỹ nữ tóc vàng lộ ra bất mãn, gấp vội vàng đổi lời nói nói: "À... Vậy người có thể ngồi xe taxi, nói cho tài xế đi thanh Phủ nhân dân bắc lộ là được."

"Ừ..." Cô gái tóc vàng hài lòng tích gật đầu một cái, hơi có tán thưởng nói: "Chủ ý này ngược lại không tệ... Cảm ơn nhiều, thiếu niên."

"Không khách khí, ta giúp người kêu xe taxi!" Chu Vân nhìn trước mắt mỹ nữ, nàng mặc dù mặc đất tiền, tính cách kiêu ngạo, lại không có làm cho người ta ngạo mạn cảm giác. Vì người cũng thông tình đạt lý, biết lễ khiêm nói tiếng nói cảm ơn.

Giống như mới vừa rời ở tiệm thẩm mỹ, nếu như đổi thành khác phụ nhân, phỏng chừng sẽ náo cái phiên thiên, nếu không lập tức hoá đơn nhận hàng, nếu không khiếu nại lui đặt. Giống như nàng như vậy vô điều kiện thỏa hiệp, quả thực không nhiều lắm thấy.

Từ phong độ lịch sự, Chu Vân dẫn mỹ nữ tóc vàng đi tới bên lề đường. Có lẽ là vào buổi trưa, tài xế thúc thúc đều tại ăn cơm trưa, vì vậy đi ngang qua xe taxi cũng không tính nhiều, thỉnh thoảng xuất hiện một lượng bộ cũng là chờ người.

Rảnh rồi đến phát chán, Chu Vân nhớ tới ở tiệm thẩm mỹ phát sinh tranh chấp, không khỏi hiếu kỳ hỏi "Đúng rồi, người đặt mặt nạ đường da ra sao?"

"Hừ ~ đừng nói nữa, nói cái gì hai ngày sau là ngày mai, vậy căn bản cũng không có thể giải thích hợp lý. Hai ngày sau rõ ràng liền là hôm nay chứ sao." Cô gái tóc vàng oán khí tràn đầy nói đến.

Mặc dù mọi người đều nói nàng đối với 'Hai ngày sau' có chút hiểu lầm, nhưng nàng vẫn giữ vững ý nghĩ của mình, tin tưởng nàng đối với Hoa ngữ hiểu mới là chính xác nhất.

"À... Người nói đúng..." Chu Vân trái lương tâm địa sờ lỗ mũi một cái. Ai không thể nói lý còn không rõ ràng lắm, nhưng ở vấn đề này bên trên dây dưa hiển nhiên rất không sáng suốt. Vì vậy hân vội vàng nói sang chuyện khác: "Người tới thanh Phủ thành phố làm gì à? Là du lịch sao? Thanh Phủ công viên chơi thật vui!"

Thật ra thì, Chu Vân hỏi ra lời này cũng không có hi vọng nào cô gái tóc vàng có thể trả lời, dù sao nàng tựa hồ không thích người khác xen vào việc của người khác. Bất quá lệnh Chu Vân bất ngờ là, nàng thuận miệng liền nói: "Bồn cung hôm qua chạng vạng tới nhận được tổ phụ điện thoại, muốn ta đến

thanh Phù thành phố tìm phu."

"Tìm ~ phu! ! ..." Chu Vân tròn mắt hốc mồm đáp lại, mục đích này có thể hoàn toàn ra khỏi rồi hẳn dự liệu.

Đang kinh ngạc đồng thời, thiếu niên cũng có chút mất mát. Tạo nghiệt a! Vị đại mỹ nữ như vậy lại danh hoa có chủ, thật tiện nghi cái đó con rùa đen khôn khiếp rồi. Đáng tiếc nha đáng tiếc...

Bất quá, Chu Vân thay đổi ý nghĩ lại nghĩ đến thân mình bên Hứa Thiên cùng Hứa Thái Nguyệt. Dường như hai nàng đều không thua kém với cô gái tóc vàng, hơn nữa cũng đối với chính mình tâm tồn hảo cảm, đem tới nói không chừng còn có thể thúc đẩy chuyện tốt... Hắc hắc, 1 bị 2, chính mình hay vẫn là rất có phúc xuống.

"Không sai! Bồn cung vị hôn phu là trên thế giới giỏi nhất nam nhân!" Vừa nói, cô gái tóc vàng hai mắt tỏa ra ánh sao, giống như là ở ảo tưởng nàng Bạch Mã Vương Tử. Biểu tình kia phải nhiều si mê có nhiều si mê, ngay cả Chu Vân nhìn cũng tâm sinh đổ kỵ.

Cắt... Chu Vân xem thường. Giỏi nhất? Giá từ ngoại trừ dùng ở trên người mình, còn có ai sẽ thích hợp hơn? Vị hôn phu mà thôi, lại không kết hôn. Có người thủ môn chẳng lẽ liền không thể tiến cầu sao? Chu Vân thập phần YY ảo tưởng, đáng tiếc chính mình có lòng thuộc quyền, nếu không thử xạ một cầu cũng không sao...

Có lẽ nhận ra được Chu Vân vô lương ánh mắt, cô gái tóc vàng trực tiếp một chút đến hẳn mũi đại đại liệt liệt nói: "Hừ! Giống như ngươi vậy Hầu tử, chỉ xứng làm Bồn cung người làm. Không! Là nô lệ mới đúng!"

"Là, ngươi nói cái gì liền cái gì đi." Chu Vân lười cùng với nàng nghịch ngợm. Trong thời gian ngắn sống chung, hẳn đã đại khái thăm dò cô gái tóc vàng cá tính. Cùng loại này cho là 'Hai ngày sau chính là ngày mai' nữ nhân so đo, thì sẽ không có kết quả tốt.

Ôm ba phần cảm giác lưu luyến, Chu Vân đưa đi cô gái tóc vàng. Cũng không biết được có phải hay không gần đây sống được quá thoải mái, vận xui xức đây bắn ngược, ầm ầm liền bộc phát ra. Uyển Tinh không nói, bây giờ nhìn đại mỹ nữ rồi đi nhưng cái gì đều không làm được, luôn có điểm lưu luyến. Nam nhân mà ~ có ai không tổn không tham xuống.

Móc ra mua đồ thực đơn liếc nhìn, nên mua nên đặt gì đó hầu như đều chuẩn bị thỏa đáng, Chu Vân chuyển hướng trạm xe dự định trở lại trường học. Xế chiều hôm nay là bài chuyên ngành, hẳn còn ngóng nhìn với Hứa Thiên ngồi hàng hàng đấy.

Xách chính trị bài thi thật sớm đi tới đa phương tiện phòng học, Chu Vân tùy tiện tìm một nơi hẻo lánh yên lặng Hứa Thiên giá lâm. Ngược lại ở trường học không có bằng hữu gì, tình hình chung sẽ không có người nguyện ý dẫn đến hẳn. Mặc dù có người đến gần, cũng sẽ bị kia hung ác ánh mắt cho trừng đi.

Cái tay chống giữ cằm, Chu Vân không nhìn được đầu đến chân. Bây giờ đối với hẳn mà nói nhất định chính là độ giây như năm, thường ngày Hứa Thiên cũng sẽ trước thời hạn mười đến mười lăm phút đi vào phòng học, mắt thấy mau hơn khóa, các nàng còn không có xuất hiện? Nên không sẽ xảy ra chuyện gì đi. Vạn nhất Hứa Thiên các nàng không đến, chính mình còn không bằng trốn tiết tính toán. Vô mỹ nữ làm bạn tháng ngày không có cách nào qua nha...

Thật may trời không phụ người có lòng, dự bị chuông mới vừa khai hòa, Chu Vân chỉ thấy Hứa Thiên ba người ôm quyền sách vội vã đi vào.

"Hứa Thiên, Thái Nguyệt. Ta ở nơi này! Nơi này!" Rất sợ người khác không thấy mình, Chu Vân lập tức đứng thẳng người vẫy tay hô. Không có là, ai bảo hẳn núp ở nơi hẻo lánh.

Nhìn thấy Chu Vân kêu lên, Hứa Thiên nhàn nhạt trở về cái mỉm cười liền hướng hẳn đi tới. Bởi vì tu luyện dị năng gặp phải phiền toái, nàng không thể làm gì khác hơn là về nhà một chuyến tìm ông nội cầu giải. Nhưng mà lấy được kết luận lại để cho nàng mừng rỡ khôn kể xiết. Ngoài dự đoán mọi người, Hứa Thiên chẳng những không có bị tâm ma khó khăn, ngược lại hồi lâu chưa tiến triển dị năng, mơ hồ có đột phá giai đoạn thứ nhất hiện tượng.

Làm Hứa Thiên nghe được tin tức này lúc, bị nhục tự tin phảng phất lại trở về trên người. Đồng thời thâm hạ quyết tâm, sau này định phải cố gắng tu luyện. Cho dù không thể vượt qua Hứa Thái Nguyệt, cũng không thể kéo mọi người chân sau.

Bất quá, Hứa gia lão gia còn ám chỉ nàng mau sớm tìm thuộc về mình "Tĩnh đọc giả". Phòng ngừa lại bị tâm ma khôn nhiều. Đối với "Tĩnh đọc giả". Hứa Thiên trước đây thật lâu liền có hiểu biết. Cái gọi là tĩnh đọc giả, chính là đặc biệt hiệp trợ chính mình điều chỉnh tâm cảnh hợp tác, phẩm là Cao cấp Dị Năng giả cũng có thất phối điều tức đối tượng.

Người luôn sẽ có ngã lòng thời điểm, mỗi khi thể xác và tinh thần mệt mỏi bị lạc tự mình lúc, liền cần tĩnh đọc giả tương trợ. Giữa hai người có thể nói hỗ trợ lẫn nhau cộng cùng tiến lùi.

Thuở thiếu thời, tĩnh đọc giả thường thường do nhà mình trưởng bối cùng thân nhân chịu, lợi dụng đủ loại phương pháp trấn an hoặc là áp chế tâm ma. Chẳng qua là đây cũng không phải là dài nghỉ kẻ sách, một khi gặp phải thích hợp cơ hội, Dị Năng giả thì sẽ tìm kiếm thuộc về mình hợp tác.

Cử một tương đối đặc thù ví dụ, giống như Hứa Thái Nguyệt với Chu Vân, có thể lắng xuống Hứa Thái Nguyệt tâm ma người trừ Chu Vân ra không còn có thể là ai khác, vì vậy Chu Vân có thể tính là Hứa Thái Nguyệt tĩnh đọc giả. Đáng tiếc giống như nàng loại này tồn tại vô cùng thưa thớt, tĩnh đọc giả thường thường là lẫn nhau, như Hứa Thái Nguyệt loại này toa hướng điều tức đặc biệt đơn thuần ngoài ý muốn.

Hôm nay, Hứa Thiên là vì "Tĩnh đọc giả" chuyện phiền não một cái buổi trưa.

Muốn đi đâu mới có thể tìm thấy phối 'Tình độc giả' đâu? Đây chính là quan hệ đến tương lai mình đại sự. Hơn nữa tình độc giả có tam đại đặc tính, một trong số đó tâm hồn có thể sinh ra nhất định cộng hưởng, hai giữa hai người tồn tại lẫn nhau lệ thuộc vào, thứ ba tốt nhất là khác phái.

Điều kiện như vậy thật là bí hiểm giống còn khó hơn, tóm lại Hứa Thiên muốn phá đầu, đều không tìm thích hợp đối tượng. Cuối cùng chỉ có thể nghe lão nhân gia đề nghị, thuận theo tự nhiên đi...

Hứa Thái Nguyệt mất liếc nhìn tràn đầy Chu Vân, tự nhiên làm theo liền nghênh đón. Mỗi lần tới truyền thông bên trên công khai khóa, ngoại trừ Chu Vân, nàng chưa từng với khác nam sinh ngồi cùng bàn qua. Hai vị đại mỹ nữ đăng trảng, không thiếu được đưa tới một phen nhìn chăm chú. Đáng tiếc hôm nay tiền thường cũng không phải là đây đối với mềm mại xinh đẹp cũng vô Liên. Mà là theo tới xuất trần thủy tiên...

Làm Thẩm Ân Đình đi vào phòng học trong nháy mắt, Chu Vân vung ra tay cánh tay tức khắc định cách. Không chỉ là hấn, ngay cả đã từng cùng nàng sớm chiều tương đối hoảng hốt cũng tránh mắt bị mù...

Trong nháy mắt trở thành tiêu điểm, Thẩm Ân Đình hóa ra có chút thích ứng không đến, cúi đầu kéo kéo mang mắt kiếng không gọn, vội vàng bước nhanh hơn đuổi theo Hứa Thái Nguyệt.

Bạn đang đọc truyện *Mỹ nữ lai tập Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 126: Thượng Kinh võ khác đặc biệt chức học viện

Để cho mọi người cảm thấy kinh ngạc, cũng không phải là Thẩm Ân Đình đáng ngoài phát sinh thay đổi. Mà là hình tượng của nàng từ nguyên bản điểm quang bản ra từ phía, biến thành kín đáo mê người. Không nghĩ tới chỉ thay cho rồi kính sát trùng, là có thể để cho Thẩm Ân Đình khí chất, phát sinh biến hóa long trời lở đất.

Thiếu thêm vài phần điểm lệ, thêm mấy phần thanh thuần. Ít một chút điểm quyến rũ, lại tăng thêm chút ít biết tính mỹ.

Dĩ vãng nàng trang điểm ăn mặc thập phần xinh đẹp, phần lót, son môi, nhãn ảnh, lông mi, có thể sử dụng đồ trang điểm đều dùng tới. Mặc dù nhìn như không tệ, chung quy lại thấy có chút quá nóng. Bây giờ sửa chữa được vừa đúng, thanh đạm di nhân, thậm chí có nhiều chút không dính khói bụi trần gian. Thiếu nữ kia thoát trần bộ dáng, nhất thời đem đoàn người ánh mắt cũng nhìn thẳng...

Tinh xảo mắt kính giống như vẽ rồng điểm mắt, sử Thẩm Ân Đình trở nữ phóng khoáng khéo léo. Nếu như nói nàng lúc trước ăn mặc xinh đẹp, chỉ giới hạn ở mê muội trong trường học tiểu nam sinh, như vậy Thẩm Ân Đình bây giờ đã có hấp dẫn tầng thứ cao hơn công tử thiếu gia. Người trước bên ngoài lệ, người sau Nội Mị, tú ngoại tuệ trung, phảng phất mọi cử động có thể điên đảo chúng sinh.

Nãi nãi, đây là người nào kiệt tác? Quá kinh điển rồi... Chu Vân phát tới nội tâm khen ngợi, nguyên lai bí thư MM còn có thể đẹp như vậy. Bề ngoài nhìn như thanh thuần, trong xương lại lộ ra điểm dứa, này trang hóa được cũng quá tuyệt!

"Thích?" Hứa Thái Nguyệt nhẹ nhàng tọa lạc tại Chu Vân bên người, vui vẻ mỉm cười khiến người như tắm xuân phong: "Nàng là nữ đầy tớ của người, Tiểu Vân muốn như thế nào chơi đùa đều được đây..."

Nguyên lai là nha đầu này kiệt tác. Có rất nhiều chuyện Hứa Thái Nguyệt không có phương tiện tự mình đi làm, cho nên nàng yêu cầu một cái giỏi về giao tế trợ thủ, đem Thẩm Ân Đình đẩy tới trước đài vừa vặn có thể giải quyết vấn đề. Bây giờ để cho nàng đăng trảng chẳng qua chỉ là thích ứng trường hợp, chân chính võ đài là 'Thượng Kinh võ khác đặc biệt chức học viện'. Trục thuộc nước nhà cao nhất cơ quan, quốc nội phân số cao nhất đại học.

"Thật sao? Như vậy cũng được?" Chu Vân 'Ngây thơ' dùng tay trái bộ ngón cái tay phải ra ra vào vào, âm. Đang cái động tác bị dọa sợ đến Thẩm Ân Đình một lá thư bản liền chụp đi xuống.

"Đầu óc người trong chỉ có những này sao!" Thẩm Ân Đình ôn giận mắng. Người này thế nào tần muốn nhiều chút đồ ngẩn ngơ.

"Thế nào không được chứ? Vậy hấn là vô cùng thú vị." Hứa Thái Nguyệt giơ lên máy ảnh kỹ thuật số nhanh Chu Vân một cái ánh đèn. Ý tứ thật giống như 'Người đi làm, ta tới chụp'. Lấy Chu Vân đối với Hứa Thái Nguyệt lý giải, chụp xong bước kế tiếp nhất định là công chư hậu thế, vậy cũng không một chút nào thú vị.

"A á..., Tiểu Vân không ngoan, Thiên Thiên phải coi chừng." Vốn là ngồi ở Chu Vân bên người Hứa Thiên, cố ý hướng cạnh dời đi.

"A! Hứa Thiên, ta chỉ nói là cười, các người đừng hiểu lầm. Thật ra thì ta rất thuần khiết khiết..." Chu Vân cuống quýt giải thích.

Mấy người trêu ghẹo một màn, hoàn toàn rơi vào trong mắt mọi người, đa phương tiện phòng học học sinh nhất thời cảm thấy đầu tương hồ, tình cảm của bọn họ lúc nào trở nên tốt như vậy?

Hứa Thái Nguyệt cùng Hứa Thiên liền thôi, thế nào ngay cả Thẩm Ân Đình cũng tiến tới. Nàng không là ưa thích hoàng bằng sao? Một mực giống như cái đuôi nhỏ tựa như, hoàng bằng đi đâu nàng phải đi kia. Nghĩ tới đây, một nhóm người hướng hoàng bằng nhìn, chỉ thấy hần sắc mặt xanh mét, giống như là bị người đoạt lão bà như thế.

Thẩm Ân Đình cũng không có hướng hoàng bằng đi tới, ngược lại ngồi ở đa phương tiện nơi hẻo lánh, với trong truyền thuyết hậu tiến sinh vừa nói vừa cười, đây quả thực quá châm chọc người. Càng khiêu chiến đoàn người thần kinh là, chẳng những Thẩm Ân Đình, ngay cả Hứa Thiên cùng Hứa Thái Nguyệt cũng biểu hiện thập phần thân mật. Sân trường tam đại hoa tươi lại cảm trên bãi cỏ tươi, cái này còn có để cho người sống hay không à? Thế giới kỳ quan cũng không gì hơn cái này rồi...

Có người đồ kị có người hận, Thẩm Ân Đình cử động như vậy không thể nghi ngờ là biến hình đập hoàng bằng một bạt tai. Hần có thể không ném nổi mặt mũi này, mọi người ánh mắt dường như đều tại nhìn hần trờ cười, đáng tiếc hần không nghĩ tới biện pháp đối phó mấy người. Ngay cả cậu cũng bị hiệu trưởng ngưng chức một tuần...

"Tiểu Vân, nghe nói người cũng dự thi Vũ Di Học Viện, biết trường thi ở đâu sao?" Giờ học không lâu, Hứa Thiên quan tâm hỏi.

"Thượng Kinh võ khác đặc biệt chức học viện' thuộc về đặc thù trường học, có hai loại địch nhưng bất đồng trường thi. Một là thông qua lấy được được điểm cao trực tiếp tuyển dụng, một là dựa vào thực hành đặc chiêu. Người trước đối tượng là phân tử trí thức, sau là nhắm vào nhân tài đặc thù. Cùng thông thường đại học bất đồng chính là, 'Thượng Kinh võ khác đặc biệt chức học viện' 70% trở lên học viên, đều dựa vào thực hành đặc chiêu, chỉ có một số ít người là thông qua thi vào trường cao đẳng nhận.

"Chúng ta không phải ở trường học thi sao?" Hiển nhiên, Chu Vân cũng không biết mình trường thi ở đâu. Hay hoặc là nói hần ngay cả mình dự thi học hành gì viện cũng không biết được.

Ban đầu điền bảng nguyện vọng biểu, hần chỉ viết một tên liền bị Hứa Thái Nguyệt tịch thu, phía trên điền nhiều chút cái gì, hần căn bản không biết gì cả. Chu Vân duy nhất tri tình nội dung, chỉ sợ sẽ là hần tình nguyện biểu cùng Hứa Thiên phần kia hoàn toàn giống nhau.

"Ừ, trường thi ở lãnh hải địa khu, cụ thể địa điểm chưa chắc chắn, hần ở đầu tháng sáu có thể nhận được thông báo." Hứa Thiên chậm rãi nói.

Bọn họ thân là Dịch Năng giả, lại không cho phép công chư hậu thế, để tránh nhiễu loạn trị an. Mặc dù bảo mật các biện pháp không là phi thường nghiêm khắc, nhưng tuân thủ điều ước là mỗi cái Dịch Năng giả ứng tấn nghĩa vụ. Vì vậy, trường thi thường thường thiết lập ở lãnh hải cái đảo, tránh cho để cho người bình thường gặp phải.

Dừng lại một hồi, Hứa Thiên lập tức lại bổ sung: "Bất quá Tiểu Vân tình huống cùng chúng ta hơi có bất đồng, ít nhất phải bước vào dịch năng lĩnh vực mới có thể nắm giữ nhập học cơ hội. Cho nên thực hành thi trong lúc, quan chấm thi sẽ quan sát người có thể thành hay không vì dịch năng giới đầu Tâm giả đồng thời, cũng khảo hạch người là có hay không nắm giữ tiến vào 'Thượng Kinh võ khác đặc biệt chức học viện' tiềm lực. Có thể nói là hai người cùng nhau tiến hành."

Thật ra thì Dịch Năng giả cũng không nhiều, quốc gia hàng năm nhiều lắm là xuất hiện hơn trăm vị người mới. Mà Hứa Thiên với Hứa Thái Nguyệt đã sớm bị tính vào dịch năng giới hồ sơ, là thứ thiệt Dịch Năng giả. Không giống Chu Vân thay đổi giữa chừng, rất nhiều người cũng không biết được có nhân vật như thế tồn tại.

Y theo Vũ Di Học Viện năm trước quy củ, dự thi sinh bình thường chia làm ba loại.

Một loại phổ thông thí sinh, bọn họ chỉ cần ngây ngô ở phòng học thi là được.

Một cái khác loại là đặc thù thí sinh, trong đó phần lớn vị dự thi quân giáo học sinh, nắm giữ thân thủ kinh người cùng với xuất sắc năng lực chỉ huy. Bọn họ muốn ở lãnh hải trường thi bên trên tận tình phát huy, lấy được điểm cao, để đạt được các đại quân giáo đặc chiêu. Chu Vân đã là thuộc với một người trong đó.

Về phần cuối cùng một bộ phận, chính là đã bị dịch năng giới ghi lại trong danh sách, nắm giữ địa vị đặc thù cùng năng lực thí sinh. Bọn họ sẽ là mỗi cái học viện chiêu mộ đối tượng, dự thi chẳng qua chỉ là quá trình, chủ yếu là hiệp trợ quan chấm thi tính chung sản phẩm. Bởi vì là thực tiễn trường thi có thể nói là chiến tranh ảo hình, bọn họ yêu cầu chỉ huy, dẫn loại thứ hai thí sinh tiến hành tỷ đấu.

Đơn giản điểm tự thuật, thực hành trường thi chính là một lần do đặc thù thí sinh tổ chức diễn tập quân sự, do Dịch Năng giả sung mãn làm quan chỉ huy hoặc tướng lĩnh. Mà Chu Vân một loại chính là tiểu đội thành viên, tựa như tiểu binh vậy tồn tại.

"Còn có chuyện này... Các người thì sao? Cũng giống như ta đi lãnh hải địa khu thi."

Chu Vân nghe Hứa Thiên giải thích, nói lên hần vấn đề quan tâm nhất. Bất kể ở trường học thi cũng tốt, đi vùng khác thực hành cũng được, vô mỹ nữ không nhiệt tình, Chu Vân chỉ hy vọng có thể có Hứa Thiên mấy người đi cùng.

"Ta cùng biểu tỷ cũng sẽ đi, Ân Đình là thông qua cao phân nhận, nàng không phải Dịch Năng giả, chỉ đành phải ngoan ngoan lưu lại thi..." Hứa Thái Nguyệt từ cạnh sâu kín nói.

Trước đó, Hứa Thái Nguyệt đã an bài thỏa đáng. Từ Chu Vân gần đây biểu hiện đến xem, chỉ cần cho thấy dịch năng của hần, bị trường học đặc chiêu là

mười phần chắc chắn. Duy nhất yêu cầu lo lắng, ngược lại là Thẩm Ân Đình có thể hay không thông qua cao phân nhận. Vũ Dị Học Viện phân số trúng tuyển tuyển, nhưng là quốc nội cấp bậc cao nhất. Quả thực không được, chỉ thật là phiền phức ông nội đi cửa sau rồi.

Chu Vân quay đầu lại mắt tự nhiên nhìn về Thẩm Ân Đình: "Người cũng dự thi kia trong trường học?"

Buổi trưa, Hứa Thái Nguyệt nói phải giúp nàng sửa đổi tình nguyện, Chu Vân đã đại khái đoán được sẽ có kết quả như thế. Nhưng nghe Thẩm Ân Đình chính miệng thừa nhận, hắn vẫn hơi chút cảm thấy ngoài ý muốn. Chính mình thi vào trường cao đẳng vô vọng mới đem tình nguyện biểu nhường cho Hứa Thái Nguyệt loạn viết, Thẩm Ân Đình rõ ràng có thực lực tiến vào quốc gia Nhất cấp trường trọng điểm, thế nào cũng đi theo Thái Nguyệt nghịch ngợm? Cái này không cảm tiền đồ của mình đùa giỡn hay sao?

"Ừ... Trường học kia thật ra thì rất không tồi." Thẩm Ân Đình thần bất thủ xá trả lời. Nàng mới vừa rồi một mực giữ yên lặng, lúc trước Hứa Thái Nguyệt đã cho nàng đánh dự phòng châm, nói một chút liên quan dị năng giới nội dung.

Lúc ban đầu nghe, nàng chỉ cho là Hứa Thái Nguyệt nói đùa. Các loại thấy được tâm linh nhìn thấu lợi hại sau, Thẩm Ân Đình chấn kinh đến hết ý kiến. Sau đó Hứa Thiên còn nói Chu Vân cũng nắm giữ năng lực siêu phàm, nàng duy nhất cảm tưởng chính là cái thế giới này tốt giả. Thẩm Ân Đình thà tin tưởng nam nhân đều là đồ tốt, cũng không muốn tiếp nhận Chu Vân ủng hộ dị năng sự thật này...

Bất quá, chỉ chớp lát sau, Thẩm Ân Đình lại ý thức được chính mình dường như vô cùng may mắn. Có thể với như vậy một đám người tiếp xúc, nàng lại không cần phải lo lắng hoảng hốt trả thù, ngay cả đối với tương lai ước mơ cũng là bừng sáng... Tái ông mất ngựa họa phúc khôn lường, hôm qua khôn cảnh lại đổi lấy mới cơ hội. Cái này không mất là một chuyện tốt...

Tùy ý trò chuyện mấy câu, ba vị mỹ nữ lần nữa tập trung tinh thần nghe giảng. Các nàng dù sao đều là học sinh giỏi, giờ học không tập trung (đào ngũ) gia hỏa, có Chu Vân một cái cũng đã đủ rồi.

Tan học lúc, Thẩm Ân Đình đem một phần chép tay ghi chép đưa cho Chu Vân. Dĩ vãng giờ học nàng đều sẽ đem ghi chép sao hai phần, một phần để lại cho mình, một phần cho hoàng bằng. Lúc này coi như là tiện nghi Chu Vân, có một nhu thuận lành lợi tiểu mật thay hắn sửa sang lại lớp ghi chép.

Chu Vân lẳng lẳng nhận lấy máy vi tính xách tay, chuyện tốt như vậy hắn vẫn là lần đầu tiên đụng phải. Ngốc mắt thấy từng cái đoạn trang xinh đẹp kiểu chữ, mép có chút đàn độn nói: "Cảm ơn..."

"Không cần cảm ơn, đây là ta phải làm." Thẩm Ân Đình nhẹ nhàng nâng đỡ mắt kính chiếc, trở về Chu Vân một giọng nói ngọt ngào mỉm cười. Cùng hoàng bằng so sánh, Chu Vân hiển nhiên càng có tình vị. Ít nhất giúp hắn làm cái nhớ sau, hắn sẽ còn nói tiếng cảm ơn. Loại cảm giác này không tệ...

Ai ngờ không đợi Thẩm Ân Đình than thở, Chu Vân lập tức mở miệng hỏi: "Người còn có thể giúp ta làm bài tập sao?"

"Không có cửa!" Thẩm Ân Đình hung ác trợn mắt nhìn liếc mắt. Lời này nhất thời sẽ để cho kia mới vừa thiết lập hảo cảm không còn sót lại chút gì.

"Ồ ——! Đây chẳng phải là người phải làm sao?" Chu Vân chết không biết xấu hổ nói. Gần đây lão sư phát một nhóm bài thi làm nghiệp, hắn chính nhưc đầu không biết như thế nào giao nộp, bí thư MM có thể nói là tự chui đầu vào lưới rồi.

"Người nằm mơ!" Thẩm Ân Đình hào khí không tức giận chuyết rồi Chu Vân cái trán một chút, sau đó cũng không quay đầu lại rời phòng học. Nàng hi vọng Chu Vân theo đuôi đi lên, cho nên mới hỗ trợ sao chép ghi chép, để cho hắn về nhà học tập môn học, cũng không phải là vì để cho Chu Vân lười biếng mới làm như thế...

"Tiểu Vân thật không phải là đồ tốt đây..." Hứa Thái Nguyệt thu thập xong quyển sách, đi tới Chu Vân bên người, nàng thật giống như có sắp xếp khác, chưa về nhà dự định.

Bạn đang đọc truyện *Mỹ nữ lai tập Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 127: Trên trời xuống cái chưa lập gia đình phụ?

Nhìn Thẩm Ân Đình bóng lưng rời đi, Chu Vân nhún nhún vai đắc chí nói: "Người không hiểu, ta đây là xây dựng hữu nghị cầu, củng cố tình cảm song phương. Người không nhìn thấy nàng lúc rời đi đang cười trộm à."

"Ta chỉ nhìn thấy người đang cười trộm." Vừa nói, Hứa Thái Nguyệt nhẹ nhàng dùng ngón tay trở về qua Chu Vân từ khóe miệng, rất có nhiều chút trêu đùa ý.

"Ở trước công chúng khanh khanh ta ta là không đúng, chúng ta cũng trở về đi." Hứa Thiên động tác tương đối chậm, đợi nàng thu thập xong quyền sách, phòng học học sinh mấy có lẽ đã đi sạch. Cái đó 'Đại đình quảng chúng' bề ngoài như có chút có tiếng không có miếng, ngược lại có chút êm ái mùi vị.

"Hôm nay không cần cường hóa huấn luyện sao?" Chu Vân nghi ngờ, căn cứ Hứa Thiên lập ra lịch trình, buổi chiều sau khi tan học hẳn là cường hóa huấn luyện. Nghe giọng nói của nàng thật giống như chuẩn bị về nhà, chẳng lẽ anh vợ hôm nay không rảnh.

"Ừ, Tiểu Vân đã rất lợi hại, sau này chỉ phải kiên trì rèn luyện liền có thể." Bởi vì gần đây xảy ra rất nhiều không tương được chuyện, Chu Vân kinh người tiềm lực cùng thực lực liên tiếp bày ra, căn cứ hẳn bây giờ tình trạng, đã không có cần thiết tiến hành cường hóa huấn luyện.

Giả tưởng thời gian diễn lúc, cơ có thể cường hóa sức mạnh, tinh thần niệm lực là chắn bảo vệ, bất luận loại nào đều là Dị Năng giả tha thiết ước mơ năng lực.

Chu Vân tình huống đã vượt qua Hứa Thiên nhận thức phạm vi, nàng định từ ông nội kia tìm câu trả lời, ai ngờ lão đầu nói câu thuận theo tự nhiên liền xong chuyện. Bây giờ nàng ngược lại lo lắng chính mình sẽ bị Chu Vân vượt qua, vậy khẳng định vô cùng buồn rầu.

Không thể không nói, Chu Vân bùng nổ thật sâu kích thích hứa gia huynh muội, Hứa Kiến lúc này đang ở lão đầu dưới sự chỉ đạo liều mạng huấn luyện. Nghĩ lúc đó, Chu Vân chính là quả hồng mềm, hẳn thích làm sao nắm là có thể bóp thế nào, nếu như sau này không cẩn thận bị Chu Vân vượt qua... Hứa Kiến không dám tưởng tượng mình bị bóp tình cảnh.

"A... Ta còn muốn cùng người nhiều sống chung một hồi." Chu Vân bị Hứa Thiên khen ngợi, trong lòng rất cao hứng. Nhưng không cần cường hóa huấn luyện, liên ý nghĩa với Hứa Thiên thời gian chung đụng sẽ cực kì tiêu giảm, cái này làm cho hẳn ít nhiều có điểm tiếc nuối.

"Hai tình như là lâu dài lúc, há lại ở sớm sớm chiều chiều. Tương lai còn dài chứ sao..." Hứa Thiên vừa nói liếc Hứa Thái Nguyệt liếc mắt, thế nào có chút khiêu khích mùi vị. Đại khái là đối với ngày hôm qua Hứa Thái Nguyệt giáo huấn chính mình canh cánh trong lòng, Hứa Thiên cho dù rộng lượng đến đâu, cũng không khả năng chịu một cái tát còn thờ ơ không động lòng.

"Mười năm sống chết cách xa nhau, hận này liên tục vô tuyệt kỳ. Tương lai còn dài đây..." Nói cái gì đến Hứa Thái Nguyệt trong miệng cũng sẽ biến thành như vậy...

Cũng may hai vị mỹ nữ cũng không có so tài dự định, quen biết cười một tiếng liền một tá một hữu kẹp Chu Vân đi ra phòng học. Âm thầm sóng gió không cần nói cũng biết, tóm lại người trong cuộc Tiểu Vân đồng hài là lạng lẽ lau một cái mồ hôi lạnh.

Đi ra cửa trường, lão quần gia Điền bá bá đã chờ đợi ở đây đã lâu, che chờ Hứa Thiên sau khi lên xe, Chu Vân phát tay một cái đưa mắt nhìn mỹ mi rồi đi, cho đến xe biến mất ở cuối đường phố, thiếu niên mới quay đầu lại hỏi Hứa Thái Nguyệt: "Muốn ta đưa người về nhà sao?"

Nha đầu nhà cách trường học không xa, bình thường đều là đi bộ đi học. Nhưng mà Chu Vân đã cùng cha mẹ chào hỏi, coi như chậm chút về nhà cũng sẽ không có bất cứ vấn đề gì.

"Ta có xe, vẫn là ta đưa người trở về đi thôi." Hứa Thái Nguyệt quơ quơ trong tay chìa khóa xe, mặt đẹp cười bỉ Hoa nhi còn diễm. Quen thuộc người của nàng phản ứng đầu tiên là được... Có âm mưu!

"Không cần đi. Đường không xa, ta còn là dựng xe điện ngầm về nhà tốt..." Chu Vân hỏi tưởng lại Hứa Thái Nguyệt kia thần quỷ không kịp phiêu dật kỹ thuật, từ đáy lòng cảm thấy hơi sợ. Vạn nhất trên đường một vị lão Công Công, lão bà bà vừa vận muốn băng qua đường, tai nạn phát sinh suất sợ rằng sẽ cao đến 200% trở lên.

"Không khách khí, Tiểu Vân quên rồi sao? Trường lớp kỹ thuật nhưng là nhất lưu đây!" Hứa Thái Nguyệt nhẹ khẽ vuốt ve gò má, cặp mắt mê ly, lại tự mình say mê.

"Người đó là chơi đùa ô tô dụng kỹ thuật!" Chu Vân mau đánh đoạn Hứa Thái Nguyệt ảo tưởng, hẳn cũng không muốn cảm tánh mạng của mình đùa, ngồi Hứa Thái Nguyệt xe, làm không tốt thật sẽ chết kiêu.

"Không giống nhau sao? Ô tô dụng cũng là xe, ai ngăn cản nói dụng ai, vô cùng thú vị liệt..." Hứa Thái Nguyệt vui vẻ vừa nói.

"Thú vị cái rắm, lối đi bộ xông loạn là hành động trái luật!" Chu Vân nhức đầu, với Hứa Thái Nguyệt ** Luật chính là đàn gậy tai trâu. Ở nha đầu này trong tự điển, tuyệt đối không có bất kỳ liên quan đạo đức chữ.

"Ta hiểu nha. Đèn đỏ dừng, đèn xanh đi, đèn vàng hướng nhanh lên một chút..."

"Cái đó... Đèn vàng giải thích có chút không ổn..." Chu Vân xoa xoa cái trán. Này tính là gì, chui luật pháp chỗ trống sao? Không được! Tiếp tục nghịch ngợm đi xuống hai người cũng không cần về nhà. Ngược lại đã bên trên qua một lần tặc thuyền, ngồi nữa một lần lại ngại gì, coi như chơi đùa xe cấp treo tốt lắm.

Chu Vân nhủ mảy cán nhắc một trận, bắt đắc dĩ thờ dài: "Được rồi, người thắng rồi. Chúng ta đi..."

Không biết chuyện gì xảy ra, quanh đi quẩn lại xé một nhóm nói nhảm, cuối cùng vẫn để cho Hứa Thái Nguyệt được như ý. Hóa ra nha đầu này từ vừa mới bắt đầu liền như vậy kẻ hoạch, ta bị gài bẫy... !

Chu Vân kéo Hứa Thái Nguyệt hướng bãi đậu xe đi tới, bãi đậu xe vốn nên là cho giáo sư chuyên dụng, bởi vì hứa đình quan hệ, Hứa Thái Nguyệt cũng

có thuộc về mình chỗ đậu. Quy củ cũ, mỹ nữ lái xe, soái nôi làm kẻ bên người lái. Có qua một lần đầu thử nghiệm, Chu Vân sau khi lên xe trước tiên chính là nịt chặt giây an toàn.

Nghe động cơ phát động, thuần màu đen xe cộ chậm rãi do trong trường lái ra. Chu Vân lẳng lẳng liếc mắt bên người Thái Nguyệt, xem ra nàng hôm nay tâm tình quả thật không tệ, cũng không có như lần trước như vậy cấp trùng trùng..

"Công công, bà bà! Nho nhỏ tâm ý, bất thành kính ý!" Chu Vân vừa mới mở ra cửa nhà, chỉ nghe thấy bên trong nhà truyền tới một hết sức quen thuộc thanh âm.

"Công công bà bà (bố chồng, mẹ chồng)?" Hứa Thái Nguyệt nghe được kỳ diệu gọi, không khỏi nghiêng đầu mắt Mimi nhìn chăm chăm Chu Vân hỏi "Đây là nhà ai đùa dai đây ~."

"Ta làm sao biết..." Chu Vân lúng túng gãi gãi não, sau đó tự nhủ nói: "Phụ mẫu lại ở nhà, hôm nay không cần mở tiệm sao?"

Vừa mới cái kia giọng nữ đúng là kia nghe qua, đáng tiếc trong lúc nhất thời không nhớ nổi.

"Vị tiểu thư này, ngươi chỉ sợ là tìm lộn người, nhà chúng ta Tiểu Vân chỉ có mười tám tuổi, bây giờ còn không thể lập gia đình." Đây là mẫu thân thanh âm, Chu Vân một chút liền nghe ra.

"Địa chỉ viết đúng là này, không có sai. Hơn nữa Bồn cung phụng tổ phụ Dương trọng chi mệnh tới cùng vị hôn phu Chu Vân thành hôn..."

"Chuyện này... .."

Thiếu nữ nói hết lời, bên trong đại sảnh nhất thời một mảnh yên lặng.

"Nguyên lai là nàng! Khó trách này thanh âm sao quen tai." Chu Vân bừng tỉnh đại ngộ. Bồn cung! Sẽ xưng hô như vậy người của chính mình chỉ có một!

"Tiểu Vân gặp ở ngoài sao?" Hứa Thái Nguyệt bỗng nhiên tựa sát Chu Vân, cặp mắt thăm lộ hàn quang, tay nhỏ đã hóa thành cái kim, thời khắc chuẩn bị công kích con mồi. Vốn là tốt tâm tình, chớp mắt không còn sót lại chút gì...

"Chớ làm loạn!" Bệnh cấp tính loạn chạy chữa. Chu Vân lo lắng Hứa Thái Nguyệt đại nghĩa diệt thân, đôi tay nắm chặt lại, thuận thế liền đem tựa sát tới thiếu nữ ôm vào trong ngực. Ôm mềm mại không xương thân thể mềm mại, thiếu niên thiếu chút nữa sáng đến lạng. Kêu. Bất quá, vì để tránh cho đau khổ da thịt, hẳn cuối cùng thu khỏi sắc tâm giải thích: "Ta cùng nàng chỉ gặp qua một lần, thậm chí ngay cả tên cũng không biết. Ngươi đừng làm càn được không?"

"Tin người rồi." Hứa Thái Nguyệt hơi nhếch khóe môi lên lên: "Bất quá... Ha ha..."

"Ngươi cười cái gì? Ô kia..." Chu Vân đột nhiên cảm thấy cổ bị thứ gì cắn một cái. Sau đó phát hiện Hứa Thái Nguyệt lại giống như con mèo nhỏ mị như vậy, hai tay ôn thuận dựa treo ở trên người hắn.

Nhưng mà, Chu Vân rất nhanh thì phát hiện không đúng. Tiểu nha đầu lại đổi khách thành chủ, ở nơi này muốn chết thời khắc, hàm chứa thiếu niên cổ trồng một cái ô mai!

Cô gái tóc vàng nghe môn ngoài truyền tới huyền ảo thanh âm, lập tức kịp phản ứng: "Ai! Lén lén lút lút tránh ở ngoài cửa nghe lén!"

Khi nàng xông đến cửa nhìn thấy Hứa Thái Nguyệt dùng cái lưỡi khê liếm Chu Vân cổ, gương mặt nhất thời đỏ ửng một mảnh: "Ngươi, ngươi bối là bực nào không biết xấu hổ, lại dám ở trước mặt người khác làm ra loại này hạ lưu chuyện. Ngâm lòng heo... Ngươi các loại tuyệt đối phải bị ngâm lòng heo!"

Không nghĩ tới cô gái tóc vàng bất ngờ thuần khiết...

"Hiểu lầm! Đây là hiểu lầm! Thái Nguyệt... Để trước tay..." Chu Vân vội vàng đẩy ra trong ngực Hứa Thái Nguyệt.

Nha đầu này, không việc gì tấn làm chút nguy hại thương sinh chuyện. Mặc dù nói mình cùng cô gái tóc vàng không có quan hệ gì, nhưng cũng không trở thành liên hiệp Hứa Thái Nguyệt khiêu khích nàng đi. Vạn nhất thật là vị hôn thê ai làm? Không ăn nôi ôm lấy cũng không tệ...

"Không thoải mái sao?" Hứa Thái Nguyệt cười khanh khách hỏi, chẳng qua là nụ cười kia thật giống như ẩn chứa một cái khác tăng ý tứ. Giống như Thâu Tinh địa con mèo nhỏ, vừa giống như cướp được kẹo địa hải tử, một bộ tràn đầy thắng lợi cảm giác thành tựu.

"Chuyện gì xảy ra?" Chu Thanh Dương nghe được ngoài cửa phát sinh cái và, lập tức đi ra.

"Ba, là ta." Chu Vân nghe được cha thanh âm, điều kiện phản xạ quay đầu lại ứng tiếng.

"Tiểu Vân, Tiểu Nguyệt? Các người..." Chu Thanh Dương thấy hai người thân mật biểu hiện, nhất thời không biết nói cái gì cho phải. Mặc dù đã biết bọn họ xảy ra một ít quan hệ, nhưng như vậy trần trụi biểu hiện ra, có thể hay không quá không cổ kỳ rồi.

"Thiếu niên! ?" Lúc này cô gái tóc vàng cũng thấy rõ cùng Hứa Thái Nguyệt đứng chung một chỗ nam sinh, chẳng qua là không nghĩ tới người vừa tới lại là buổi trưa gặp thiếu niên. Hẳn làm sao sẽ xuất hiện ở chỗ này đây?

"Ta hiểu!" Cô gái tóc vàng bỗng nhiên chỉ Chu Vân nói: "Người nhất định là thấy Bồn cung xinh đẹp, cho nên một mực theo dõi Bồn cung. Hừ! Ta bây giờ liền nói cho người, từ bỏ ý định đi! Ta phu lập tức phải trở lại, không nghĩ cả đời không ngốc đầu lên được, Bồn cung khuyên người nhanh đi về, tránh cho bị thương tự ái. Nói thế nào, Bồn cung nhưng là rất từ bi xuống."

Hóa ra cô gái tóc vàng tự động đem Chu Vân kêu Chu Thanh Dương lời của cha làm như không thấy.

"Đây là chuyện gì xảy ra..." Chu Vân không giúp nhìn về cha. Mới vừa rồi bên trong nhà đối thoại hẳn nghe được nhiều chút, tự nhiên biết cô gái tóc vàng trong miệng chỉ "Ta phu". Chính là bản thân hắn.

"Chắc chắn... Nhức đầu, đầu ta đau." Chu Thanh Dương cố làm dáng vẻ xoa trán một cái: "Lão bà người trước đỡ lấy, ta trở về phòng nghỉ ngơi..." Nói xong không đợi Chu Vân phản ứng, chu ba ba đã biến mất ở cửa hành lang. Đoán chừng là trở về phòng tị nạn rồi...

"Thanh Dương, người đây là..." Dương thanh tú bất đắc dĩ đứng ở cuối hành lang, chuyện này ngay cả nàng cũng không biết xử lý như thế nào. Dù sao an bài hết thấy người là phụ thân nàng Dương trọng, cũng chính là Chu Vân ông ngoại của.

"Còn 'Ta phu' đây..." Hứa Thái Nguyệt xiết chặt ôm Chu Vân tay, có chút khiêu khích mùi vị nói: "Là ~ ta phu."

"Người ở hướng Bồn cung khoe khoang? Thú vị!" Cô gái tóc vàng giễu cợt như vậy liếc Hứa Thái Nguyệt liếc mắt, sau đó tràn đầy tự tin nói: "Được rồi, xem ở người dám hướng Bồn cung khiêu chiến phân thượng, chờ ta phu trở lại, để cho người kiến thức một chút cái gì mới là thật nam nhân! A ha ha ha ha ha..."

Nhìn đối phương buông thả cười to, Hứa Thái Nguyệt hai mắt cong cong, lại lộ ra đùa dai vậy biểu tình: "Kia thật khiến cho người ta mong đợi liệt."

Thăm thẳm, thiên hạ đại loạn. Chu Vân lau mồ hôi lạnh, vội vàng hướng mẫu thân đi tới: "Mẹ, chuyện gì xảy ra?"

"Cái đó... Tiểu Vân, chúng ta vào nhà trước trong lại nói." Vừa nói, Dương thanh tú hướng phía cửa đối đầu gay gắt hai nàng vẫy vẫy tay: "Hai người các người cũng cùng đi..."

Bạn đang đọc truyện *Mỹ nữ lai tập Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 128: Ba nữ nhân...

Đi vào phòng khách, Chu mẫu trước cho đoàn người pha trà giải khát. Mà Chu Vân ba người là vây quanh một cái tròn trà viên bàn ngồi xuống, yên lặng một hồi gia đình hội nghị. Đang lúc này, phản ứng hơi chút chậm lụt cô gái tóc vàng, tựa hồ cũng mơ hồ nhận ra được cái gì, một tay lờ lờ kéo cằm không nói một lời suy tính.

"Mẹ" còn có "Tiểu Vân". Hồi tưởng lại Chu Vân với Dương thanh tú đối thoại mấy cái chữ máu chó mắt, cô gái tóc vàng lại lần nữa suy nghĩ sâu xa.

Thiếu niên kêu bà bà 'Mẹ'. Bà bà là công công thê tử, công công họ Chu. Bà bà kêu thiếu niên Tiểu Vân... Chẳng lẽ nói...

"A!" Một tiếng kêu sợ hãi, vốn là trầm mặc cô gái tóc vàng rộng rãi đứng lên, hai mắt lộ ra vô cùng ánh mắt khiếp sợ, ngón trỏ có chút run rẩy địa chỉ hướng Chu Vân: "Thiếu niên! Bồn cung có một vấn đề! Người phải thành thật khai báo, người tên chẳng lẽ kêu Chu Vân đi!"

"Ta phu chính là Chu Vân." Hứa Thái Nguyệt dường như cố ý kích thích cô gái tóc vàng, thân thể mềm mại hướng Chu Vân bên người nhích lại gần, thân mật cử chỉ mười phần một đôi yêu cháy bỏng bên trong tình nhân.

"Cái này không thể nào a! !" Cô gái tóc vàng đặt ngang tay, giống như là bị đá kích như vậy làm bầm nói: "Tổ phụ từng nói ta phu anh tuấn tiêu sái cao lớn uy mãnh, là thiên hạ giỏi nhất nam nhân, tuyệt đối không thể là thiếu niên trước mắt! Kia nhỏ nhò thân thể thật là với giống như con khi, tại sao cao lớn uy mãnh?"

Đệt! Không cần như vậy chê ta đi! Chu Vân hung hăng nghĩ đến. Hắn làm sao lại không anh tuấn tiêu sái cao lớn uy mãnh? Thiên hạ giỏi nhất nam nhân vốn chính là nói hắn chứ sao. Cô gái tóc vàng tổ phụ nhất định là một vô cùng thành thực địa lão nhân gia.

"Nguyên lai người thích tình tình, thật to thân thể..." Hứa Thái Nguyệt cười híp mắt nói. Nàng một mực ở khiêu khích cô gái tóc vàng, bởi vì nàng lại không nhìn thấu cô gái tóc vàng trong lòng nghĩ cái gì. Nguyên nhân ở trong chỉ có một, đó chính là cô gái tóc vàng ừng có dị năng, hơn nữa cấp bậc vượt qua nàng rất nhiều... Đây phát hiện để cho nàng cảm thấy vô cùng thú vị.

"Không đúng! Ta phu ngoại trừ cao lớn, còn phải anh tuấn! ! Đây mới là trọng điểm! ! Vị thiếu niên này tuyệt đối không thể là ta phu, khẳng định nơi nào nghĩ sai rồi. Phụ cận nhất định còn có Chu Văn khác..." Cô gái tóc vàng có chút phát điên, hai tay chống đến góc bàn phát ra tiếng kêu kẹt, nàng lờn này hiển nhiên là lừa mình dối người.

Yên lặng là vàng, Chu Văn làm hết sức hạ xuống tự thân tồn tại cảm giác. Lúc này bị người không nhìn an toàn nhất, vui vẻ nhìn hai nàng cãi vã.

"Tốt lắm, hai người trước uống ngụm trà nghỉ ngơi một chút đi." Dương thanh tú nâng bình trà lên cẩn thận từng li từng tí vì hai nàng rót nước, đồng thời không quên hướng cô gái tóc vàng giải thích: "Theo ta hiểu, nhân dân bắc lộ họ Chu tên gọi vẫn người, chỉ có con trai nhà ta. Nhưng mà tổ phụ của người, rõ ràng nói hẳn là Cha ta... Cha ruột."

"Phốc! ! !" Chu Văn một hớp nước trà phun ra: "Mẹ người nói đùa đi! Ta dài lớn như vậy thế nào cũng không biết được tự có ông ngoại?"

"Người không biết được chuyện nhiều lắm." Dương thanh tú háo khí không tức giận đem khăn giấy đưa cho Chu Văn: "Ban đầu người ông ngoại hết sức phản đối ta và cha người kết hôn, cho nên một mực ngượng ngùng tới thăm người. Huống chi lấy hẳn hôm nay thân phận, cũng không thích hợp tới tìm chúng ta..."

Bỗng nhiên, cô gái tóc vàng thật giống như nhớ tới cái gì đáng sợ địa nhớ lại, biểu tình trở nên thấp phần thú vị nói: "Khó trách trước khi ra cửa tổ mẫu giao phó Bồn cung nhất định phải đối xử từ tế phu quân... Nguyên lai là Bồn gia thiếu gia."

Không cần hỏi, Chu Văn bà ngoại, nhất định chính là vị này mỹ nữ tóc vàng khắc tinh. Nhắc tới cũng kỳ quái, nàng tựa hồ đối với chi phúc vi hôn loại này an bài, không chút nào phản đối dấu hiệu.

"Hôm nay thân phận? ... Ông ngoại rất có tài sản sao?" Chu Văn không khỏi nghĩ đến cha là một tiểu tử nghèo, mẹ là một quý thiên kim, tiểu tử nghèo muốn kết hôn quý thiên kim, cuối cùng bị mẹ người nhà phản đối. Mẫu thân vì cùng cha đồng thời, kiên quyết kết thúc cùng ông ngoại phụ nữ quan hệ. Ách... Tình tiết đất tốt... Bất quá thật thích hợp mẹ niên đại đó.

"Dĩ nhiên! Tổ phụ tài sản phú khả địch quốc! Người xem Bồn cung chính là chứng minh tốt nhất!" Cô gái tóc vàng đỉnh liễu đỉnh rộng rãi ngực, giống như là ở chứng minh nàng rất có tiền vốn.

Bất quá, như đã nói qua, nhưng nếu không phải ở điều kiện đầy đủ dưới tình huống, chỉ sợ cũng bồi dưỡng không ra nàng như vậy kiêu ngạo tính cách.

Tựa hồ xem thấu Chu Văn tâm tư, Dương thanh tú sờ sờ đầu hẳn nói: "Đại khái cùng người tưởng tượng như thế đi..."

Thật ra thì Chu Văn suy đoán cơ hồ toàn bộ sai, chẳng qua là Dương thanh tú không thể nào nói cho hẳn biết nguyên nhân thực sự. Ít nhất bây giờ không có tính toán này...

"Nguyên lai ta phu là một kim quy tế, kiếm lời nhé." Hứa Thái Nguyệt vui vẻ ngang mỹ nữ tóc vàng liếc mắt.

"Hừ! Khoan đắc ý, ta mới là chính thê! Không có lấy được Bồn cung đồng ý, người ngay cả thiếp thất đều không làm được..." Điện quang tránh lượn quanh, hai nàng tâm mắt đụng đụng địa đụng vào nhau.

"Thê không bằng thiếp, thiếp không bằng jì, jì không bằng trộm, trộm không bằng trộm không được... Người nói Tiểu Vân có thể trộm ta sao?" Hứa Thái Nguyệt nói lên một cái vô cùng cụ khiêu chiến tính vấn đề, tỏ rõ chính là kích thích cô gái tóc vàng, ám sau ngữ chính là 'Người và ta chênh lệch không chỉ cách nhau một cái cấp bậc. Mà là bốn cái...'

"Các người trước đừng làm ồn! Ta còn có vấn đề. Mẹ, ta có ông nội nãi nãi sao?" Chu Văn chợt nhớ tới nhà mình thật giống như ngoại trừ phụ mẫu, cơ hồ cũng chưa có khác thân thích, hơn nữa người nhà từ không để cập liên quan trường bối tin tức, trong đó có phải hay không có cái gì bí mật không muốn người biết?

"Ồ kia... Đi hỏi ba của người." Dương thanh tú một câu nói lấp liếm cho qua, Chu Văn rõ ràng nhìn ra mẫu thân không nghĩ ở đề tài này bên trên dây dưa. Các loại Chu Văn chuẩn bị tiếp tục truy vấn lúc, nàng đã chuyển hướng mỹ nữ tóc vàng hỏi "A di còn không biết người tên gì đây, có thể nói cho a di sao? Còn nữa, người và 'Tổ phụ' là quan hệ như thế nào..."

Cô gái tóc vàng bị Dương thanh tú hỏi lên như vậy, nhất thời phát giác chính mình thất lễ. Gặp mặt lâu như vậy lại không có nói cho bà bà tên của mình. Thật là mất cách a!

Hai tay đặt ở đầu gối, cô gái tóc vàng đem cúi đầu, ngoan ngoãn Xảo Xảo địa trả lời: "Bà bà, đầu kêu Đại Thấm Á. Là tổ phụ dưỡng tôn nữ, như có chỗ thất lễ, còn xin chiếu cố nhiều hơn."

"Không... Không khách khí..." Dương thanh tú hiển nhiên bị Đại Thấm Á biểu hiện rối loạn phương tác. Mở miệng một tiếng bà bà đầu, làm cho là như vậy còi mờ, đừng nói là nàng, ngay cả Chu Văn cũng cảm thấy với thật tích như thế.

"Tiểu Vân rất vui vẻ sao?" Bình dấm chua lậu một mồi, Hứa Thái Nguyệt tay nhỏ chẳng biết lúc nào vừa tron đến Chu Văn bên hông. Thật sự nếu không có chút biểu hiện, nàng nhất định sẽ đại hình phục dịch.

"chờ một chút... Ông ngoại gọi người gà ta người liền gà, chẳng lẽ không cảm thấy được không được tự nhiên sao?" Chu Văn trong lòng mình bạch, Hứa Thái Nguyệt đối với hẳn thích dẫn đến nữ sinh xinh đẹp, đều là mở một con mắt nhắm một con mắt, thậm chí sẽ còn âm thầm hỗ trợ. Nhưng nếu như có một đàn bà công khai khiêu chiến quyền uy của nàng, nha đầu này tuyệt đối không phải ăn chay xuống.

Bây giờ, Chu Vân đầu tiên muốn làm chính là đem Hứa Thái Nguyệt dưới sự trấn an đến, tránh cho lữ đạn định giờ bùng nổ và lây vô tội.

"Dĩ nhiên! Hôn ước là cha mẹ chi mệnh, Bồn cung ba tuổi lúc liền biết rõ mình có một anh tuấn tiêu sái cao lớn uy mãnh vị hôn phu..."

Đột! Đây là đầu cái niên đại tư tưởng. Lại nói mình ba tuổi lúc còn không có trở mã đây! Nàng làm sao sẽ biết chính mình cao lớn uy mãnh anh tuấn tiêu sái? Chu Vân vô lực xoa trán một cái, cảm giác, giống như một hơi thở già rồi 100 tuổi như thế: "Vấn đề là ta vừa không cao lớn cũng không anh tuấn..."

Trời ơi! Ta lại nói ra thứ nói láo này! Chu Vân đắm tâm đắm phôi mà nghĩ đến. Thương đế nha! Ta có tội, bỏ qua ta đi!

"Này không là vấn đề! Các loại ngươì trở thành thiên hạ giới nhất nam nhân sau, Bồn cung tái giá cho ngươì. Rất đơn giản đi..." Cuối cùng Đại Thâm Á lại còn lộ ra vẻ vui vẻ yên tâm mỉm cười, thật giống như Chu Vân trở thành thiên hạ giới nhất nam nhân là cái tiện tay được chuyện.

"Đơn giản cái rắm! Ngươì tại sao không đi trở thành thiên hạ giới nhất nữ nhân." Chu Vân cảm thấy trước mắt nữ nhân quả thực Cực phẩm, làm gì cũng dựa theo ý nguyện của mình làm việc, hoàn toàn không để ý tới người khác cảm tưởng. Duy nhất đáng giá khen chính là kia cao quý xinh đẹp dung mạo, với cùng thình thoảng gian thông cảm.

"Hừ ~ việc rất nhỏ." Đại Thâm Á vén lên tóc vàng đem ngực một cái, cặp kia không biết nên như thế nào hình dung đại mị. Mị chợt nhảy một cái: "Bồn cung đã là giới nhất rồi!"

Chu Vân bạo mồ hôi... Đem lời nói như vậy quả quyết, nàng kết quả có gì căn cứ?

"Tự tin đây..." Hứa Thái Nguyệt điệp khởi chân, chống gối cảm nhìn như tự nhủ nói: "Ngực lớn nhưng không có đầu óc chính là có chuyện như vậy..."

"Chắc chắc... Như đầu... Đầu ta đau... Mẹ ngươì đỡ lấy, ta về phòng trước nghỉ ngơi." Quả thực không giải quyết được, Chu Vân cũng học cha, 'Vào ' một tiếng liền chuồn vào phòng. Chuyện của nữ nhân hay là để cho các cô gái đi giải quyết, chính mình một người đàn ông thích hợp đi vào, hóa ra thoải mái quá mức tìm khó chịu.

Trở về phòng, Chu Vân không quên khóa trái cửa lại, cứ như vậy ai cũng đừng nghĩ quấy rầy hần. Gần đây số đào hoa một đợt so với một đợt càn rỡ, lại không giải thích được liền toát ra cái gái tây tuyên bố là mình vị hôn thê. Cái đó ngay cả mặt mũi cũng chưa từng thấy qua ông ngoại của, coi là thật biết vì chính mình lo nghĩ...

Vỗ một cái mặt, Chu Vân thở hắt hắt ngồi ở mép giường. Chuyện phiền phức hay vẫn là sau này đang nghĩ, nhìn tay phải tinh mỹ địa cái bao tay, hần là càng xem càng thích, huyền khốc hình dáng giống như vì hần đặt làm như thế.

Đúng rồi! Còn giống như có một ngọc bội. Chu Vân chợt nhớ tới trừ đi cái bao tay ra, còn cầm khối ngọc bội về nhà. Ngày hôm qua bởi vì quá mệt mỏi nguyên nhân, một mực chưa kịp tốt nghiên cứu kỹ. Phòng chừng mẹ các nàng còn phải nói lên một trận, không bằng nhân cơ hội lấy ra dần đo dần đo, coi như là giết thời gian. Các loại các nữ nhân sự tình giải quyết sau, lại đi ra ăn cơm tối...

Do trong ngăn kéo xuất ra hoàn mỹ sáng bóng ngọc bội, vật này tựa hồ với tiệm châu báu trong ngọc thạch không khác nhau gì cả. Chu Vân thừa nhận mình không biết hàng, quý trọng như vậy đồ vật này họ cũng không nhìn ra nó có giá trị gì: "Bắt được tiệm châu báu, mới có thể đổi một mấy ngàn khối đi..."

Lời này nếu để cho dị năng giới nhân sĩ nghe, bảo đảm một cước đưa hần đạp phải trong hàm phân. Để cho hần biết mình cùng ngươì công phu hóa phi giá trị có gì chênh lệch...

Nắm ngọc bội ở cửa sổ thủy tinh trước cạo một cái, sau đó lại dùng kính phóng đại nhìn một chút, tiếp tục thả vào đèn bàn xuống chiếu một cái. Xao xao đã đã mấy phút, Chu Vân hoàn toàn không có khai thác ra cái gì thành quả nghiên cứu.

Bất quá hần cũng không có vì vậy cảm thấy như đưa đám, ngược lại dùng tay áo thận trọng xoa xoa, ý cười đầy mặt nói: "Được rồi, bất kể có hữu dụng hay không, chỉ cần có thể đổi tiền chính là bảo bối tốt. Sau này tán gái tư bản liền toàn bộ nhờ vào ngươì, gổ sao!"

Thiếu niên giống như một tham tiền, hung hãn hôn ngọc bội một cái. Kia chán ghét địa hành động cũng bị ngươì nhìn thấy, tuyệt đối sẽ nổi da gà rơi đầy đây đất...

Nhưng mà, như kỳ tích sự tình xảy ra. Ngay tại Chu Vân hôn ngọc bội sau khi, một đạo bạch quang thánh khiết từ trong ngọc ầm ầm bắn ra... . Thời gian trôi qua, ngôi sao lóng lánh, Chu Vân cảm giác thân ở căn phòng của đột nhiên biến thành loại không gian khác.

Bạn đang đọc truyện *Mỹ nữ lai tập Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 129: Đông Phương tiên nữ

Một cái trần đầy ánh sao màu đen phòng nhỏ, tại đêm tối trong tinh không hạ xuống một mảnh Thái Vân, trong mây tản ra nhu hòa ảm áp ánh mặt trời. Ánh sáng giống như xua tan đêm tối Lê Minh, trong nháy mắt chiếu sáng rồi bên trong nhà bất kỳ một cái nào góc tối.

Kèm theo thái quang, xuân phong xông tới mặt. Nho nhỏ căn phòng thành vô tận thảo nguyên, di nhân hoa mùi thơm khắp nơi phiêu tán. Thanh Phong cuộn lên trúc liễu vậy thảo điệp, tựa như thiếu nữ tay nhẹ nhàng thổi phát Chu Vân gương mặt.

Sáng chói hào quang trung tâm, chậm rãi xuất hiện một đạo nhân ảnh. Theo bóng người càng ngày càng gần, Chu Vân có thể thấy rõ ràng, đối phương là cô gái, mặc màu trắng tơ lụa cổ phục thiếu nữ. Giai nhân lưu lại một đầu dài dài đuôi sam, hai tay bung ở trước ngực, cặp mắt hơi hơi khép lại. Giống như là chìm vào giấc ngủ như vậy mang theo an tường mỉm cười, trời giạt rơi vào Chu Vân bên cạnh..

Nhìn tiên nữ vậy mỹ nhân, Chu Vân trong lòng cuồng loạn không dứt. Lại tới một! Tránh ở trong phòng cũng có thể đụng vào mỹ nữ, chẳng lẽ nguyệt lão đang dùng nhân duyên tuyến chức áo lông? Toàn bộ lộn xộn... Thiếu nữ nhẹ nhàng mở hai mắt ra, Vô Tà mỉm cười thiếu chút nữa để cho Chu Vân xấu hổ hết sức. Lần đầu gặp nhau, nàng làm cho người ta ấn tượng đầu tiên, phảng phất là cái vô vi bất chí Đại tỷ tỷ, thuần khiết địa nộ cười bất tri bất giác để cho Chu Vân hồi tưởng lại Tương linh.

Thiếu nữ còn có một cái tương đối rõ rệt đặc thù, ở nàng mi tâm gian có một chút đỏ thẫm, nhìn vừa đoan trang lại thánh khiết.

"Xin chào, ta là tới từ đông phương tiên nữ của thiên giới, linh hồn ngọc người bảo vệ." Tĩnh lại tiên nữ, nhẹ nhàng lễ độ về phía Chu Vân hỏi "Xin hỏi... Là Công Tử đánh thức ta sao?"

"Đánh thức? Hẳn là ta đi, nơi này thật giống như không có có người khác." Chu Vân từ tươi đẹp bên trong tinh hồn, có chút không quá khẳng định nói. Dù sao chính hắn cũng không biết là thế nào đem tiên nữ kêu gọi tới.

Vân vân... Nàng vừa mới nói cái gì tới? Đông Phương tiên nữ của thiên giới? Hồi tưởng lại thiếu nữ lời nói, Chu Vân lập tức hỏi tiếp: "Người mới vừa nói mình là tiên nữ? Kia kết quả là chuyện gì xảy ra..."

Chuyện phát sinh gần đây một món bí một món mơ hồ, Chu Vân đã có tương đối năng lực tiếp nhận. Nếu tiếp xúc được dị năng, lại xuất hiện nhiều chút Thần Ma quỷ quái cũng chẳng có gì lạ rồi.

"Vô cùng xin lỗi, ta tựa hồ quên tự giới thiệu mình. Ta là tới từ đông phương tiên nữ của thiên giới Bội Nhi, là linh hồn ngọc người bảo vệ, đồng dạng cũng là ngọc bội người quản lý. Tại Chúng Thần thời đại thời kỳ cuối, y theo truyền thừa khế ước, đem linh hồn phong ấn ở trong ngọc." Bội Nhi hàm chứa mỉm cười, không nhanh không chậm đem trong trí nhớ biết nội dung tổ thuật đi ra.

"Ngọc bội người quản lý? Vật này có cần gì quản lý?" Ở thiếu nữ mở hai mắt ra trong nháy mắt, căn phòng đã khôi phục bình thường. Chu Vân nhặt lên rơi xuống trên đất ngọc bội sờ sờ hỏi tiếp: "Còn nữa, linh hồn của người tại sao phải phong ấn ở trong ngọc?"

Nhìn Chu Vân dùng tay sờ xoang ngọc bội, Bội Nhi gương mặt của bỗng nhiên có chút hồng nhan. Linh hồn của nàng ngay tại trong ngọc bội, Chu Vân vuốt ve ngọc bội, giống như vuốt ve thân thể của nàng, nàng có thể rõ ràng cảm giác.

"Linh hồn ngọc bên trong nắm giữ to lớn chứa đựng không gian, bên trong để các loại các dạng binh khí. Cái gọi là linh vật trạch chủ, sứ mạng của ta chính là giúp chúng nó tìm tới thích hợp chủ nhân. Đây cũng là ta bị phong ấn một trong những nguyên nhân." Bội Nhi chậm rãi giải thích.

"Thì ra là như vậy! Kia chủ nhân của bọn nó ta sao?" Chu Vân hưng phấn mà hỏi. Nếu như bên trong thật có các loại các dạng thần binh lợi khí, vậy hẳn sau này hành tẩu giang hồ, xem ai không vừa mắt liền một cái sọt đao thương gây gộc đập tới. Nhìn còn có ai dám dẫn đến chính mình...

"Chuyện này..." Bội Nhi tựa hồ có hơi chán nản cúi đầu, hơi làm suy tư một hồi, mới tiếp tục nói với Chu Vân: "Căn cứ khế ước điều lệ, chỉ cần có thể đánh thức ngọc bội, liền là linh hồn ngọc người cảm được, cũng là chủ nhân của ta, có không gian bên trong sở hữu tất cả binh khí quyền chi phối. Nhưng là..."

"Nhưng là cái gì?" Chu Vân thấy Bội Nhi do dự bất quyết, chắc hẳn có chuyện gì để cho nàng làm khó, cho mỹ nữ thêm phiền toái nhưng là không đứng xuống.

Bội Nhi tiểu tâm ngẩng đầu lên nhìn Chu Vân liếc mắt, nói ra suy nghĩ trong lòng: "Ta cảm thấy, độc chiếm sở hữu tất cả binh khí cũng không là một chuyện tốt. Vì chúng nó tìm thích hợp chủ nhân, mới là chúng ta phải làm. Ta cũng không phải nói công tử ý tưởng không tốt... Chẳng qua là còn có lựa chọn tốt hơn...".

Thật là đáng yêu nha! Tiên nữ chính là tiên nữ, so với bên ngoài cô gái tóc vàng mạnh hơn nhiều. Đại Thảm Á nghe tên dường như thực nữ, nhưng là một chút cũng không ôn nhu.

Giống như trước mắt tiên nữ Bội Nhi, tính cách thật là giống như bọt biển làm, ý nghĩ của mình vốn là rất ích kỷ, nàng lại còn như vậy quan tâm nói chuyện. Thật may ta đẩy đẩy lòng chất phác, đổi làm người ác nàng có thể ăn thua thiệt rồi.

"Được rồi, liền theo lời người nói đi làm, vì chúng nó tìm thích hợp chủ nhân." Vừa nói, Chu Vân lặng lẽ mắt liếc bên người mỹ nữ, có lòng băn khoăn:

"Người sẽ giúp một tay sao?"

Vạn nhất tiên nữ ném xuống cái nhiệm vụ liền lách người, vậy cũng thua thiệt lớn...

"Ừ." Bội Nhi vui vẻ gật đầu một cái. Đạt được Chu Vân cam kết, nàng lần nữa lộ ra mỉm cười: "Ta sẽ một mực phụng bồi người."

"Ha ha, nào dám tình tốt!" Có mỹ nữ tương bồi, có thể không tốt sao?

"Như vậy... Chúng ta tiếp tục hoàn thành linh hồn ngọc nhận chủ nghi thức đi." Bội Nhi kéo qua Chu Vân tay, đề ở linh hồn ngọc bên trên, trắng tinh tron nhẵn tay nhỏ giống như nước ẩm như vậy thư thích: "Thanh Phong, truyền đạt chôn giấu đã lâu tâm nguyện, đánh thức an nghỉ trung linh hồn. Lấy thần điện tên, quyết định truyền thừa cô xưa khế ước. Linh hồn ngọc đệ nhất đảm nhận người cầm được..."

Ở cô gái xinh đẹp khích lệ dưới ánh mắt, Chu Vân nói ra tên mình: Chu Vân.

Bạch quang lại lần nữa lóng lánh, Bội Nhi giữa chân mày đỏ thẫm, chớp mắt vạch qua một ánh hào quang, không có vào Chu Vân cái trán.

"Khế ước hoàn thành, bắt đầu từ hôm nay người chính là linh hồn ngọc chủ nhân, cũng là chủ nhân của ta. Xin chiêu cố nhiều hơn..."

Nhìn Bội Nhi nụ cười thân thiết, Chu Vân trong lòng hưng phấn dị thường. Chủ nhân a chủ nhân, kêu đặc nhân tâm đáy ngựa ngáy. Chẳng qua là... Vì sao bên trong phòng còn có sao? Hơn nữa ánh mắt có chút mông lung... Áo giáp sao... ?

Không tới một hồi, chỉ nghe phốc đông một tiếng... Chu Vân lần nữa hoa lệ té xỉu.

Không biết qua bao lâu, Chu Vân hỗn hỗn độn độn nghe có người gõ cửa, mới sưa kín tỉnh lại.

"Tiểu Vân, đã ngủ chưa?" Cửa phòng lại bị gõ hai cái, là mẫu thân đang gọi mình.

"Mẹ... Trước hết chờ một chút..." Chu Vân miễn cưỡng chống đỡ thẳng thân thể, ngồi dưới đất dùng sức đè một cái con người mình Huyết: "Chắc chắn, choáng váng đầu, thật may không có lên trở về ăn kẹo như vậy muốn chết."

"Người đã tỉnh?" Một mực chờ đợi ở Chu Vân bên người Bội Nhi quan tâm nói: "Hoàn thành khế ước phải tiêu hao tốt hơn một chút tinh thần lực, mới đầu sẽ có chút choáng váng đầu, bất quá cũng không đáng ngại, chỉ cần tĩnh tâm tu dưỡng một ngày liền có thể."

"Biết..." Chu Vân thuận nhưng gật gật đầu. Sau đó đột nhiên nhớ tới mẹ liền ở ngoài cửa, vạn nhất nàng cầm chìa khóa mở cửa đi vào ai làm? Bội Nhi tình huống cũng không tốt giải thích, sợ rằng nói thật cũng sẽ không có người tin tưởng. Huống mà còn có bết bát hơn, càng để cho người nhức đầu chuyện.

Chu Vân cũng sẽ không ngây thơ tích cho là, làm Hứa Thái Nguyệt với Đại Thảm Á phát hiện hấn bên trong phòng ẩn tàng một nữ nhân khác lúc, như cũ có thể tâm bình khí hòa nghe hấn giải thích... Khi đó tuyệt đối là Thiên Bãng Địa Liệt thế giới ngày tận thế trước triệu chứng.

"Bội Nhi! Mẹ ta muốn tiến vào! Người này phó dả phần sẽ hù được nàng, có biện pháp hay không tránh một chút!" Chu Vân nói chuyện nửa thật nửa giả, Bội Nhi cổ phục giống như màu trắng áo cưới như thế, tay áo cùng váy đều là bán trong suốt. Này muốn cho mẹ thấy, tuyệt đối sẽ thất kinh, cho là mình với Mỗ gia ngoan nữ nữ chơi đùa đồ đồng phục hấp dẫn.

"Xin yên tâm, trừ người ra, những người khác là không thấy được Bội Nhi." Vừa nói, Bội Nhi nhẹ nhàng đem đỡ tay ở linh hồn ngọc bên trên: "Mặc dù còn rất nhiều sự tình không kịp giao phó, nhưng Bội Nhi không thể cho công tử thêm phiền toái. Tiểu nữ về trước ngọc bội rồi, công tử muốn tìm Bội Nhi, chỉ cần trong lòng mặc niệm, liền có thể chuyển đạt..."

"OK! OK! Người mau trở về, không đi nữa liền không còn kịp rồi, chậm chút có rảnh rồi sẽ liên lạc lại." Chu Vân đã nghe được mẹ cầm chìa khóa mở cửa. Tuy nói hấn rất muốn biết mình là thể nào đánh thức linh hồn ngọc, nhưng là thời gian không cho phép, so với trong lòng hiếu kỳ, cái mạng nhỏ của mình trọng yếu hơn.

"Ừ. Buổi tối thấy." Bội Nhi phát phát tay, Chu Vân chỉ thấy nàng hóa thành điểm điểm tinh quang dung nhập vào trong ngọc bội. Nàng giống như một luồng bán trong suốt hồn phách, thấy được nhưng không cảm giác được. Thật đang đáng tiếc...

Cùm cụp một tiếng, cửa phòng bị nhẹ nhàng mở ra. Dương thanh tú xuyên thấu qua khe cửa liếc một cái bên trong nhà, chỉ thấy Chu Vân ngầy ngốc ngồi dưới đất, không khỏi trực tiếp đẩy cửa ra: "Thiệt là, còn nhỏ sao? Có giường không ngủ, nằm trên đất làm gì? Mau dậy đến, ba mẹ có lời muốn cùng người nói một chút."

"A. Mùa hè ngã ra đất nghỉ tương đối mát mẽ á..., các người muốn nói với ta cái gì?" Chu Vân nhanh chóng từ dưới đất bò dậy, mặc dù động tác lão đảo, so với mới vừa khi tỉnh lại tốt hơn nhiều. Dương thanh tú nhìn ở trong mắt, chỉ cho là Chu Vân trên mặt đất ngồi xồm lâu, hai chân tê dại hoặc là đại não ngắn ngủi thiếu máu.

"Ta và cha người quyết định, bắt đầu từ hôm nay dời đến cửa tiệm ở, trong nhà liền giao cho các người..."

"Giao cho chúng ta?" Chu Vân hiển nhiên đối với 'Các người' giá từ cảm giác sâu sắc kiêng kỵ. Cái nhà này ngoại trừ phụ mẫu, cũng chỉ còn lại có hấn, tại sao các người nói đến. Chẳng lẽ cái đó ngoại quốc nữ dự định ý lại ở nhà ở lâu dài?

Thấy Chu Vân hơi sợ biểu tình, Dương thanh tú lơ đãng cười một tiếng: "Tiểu á không tính trở về người ông ngoại vậy, Tiểu Nguyệt cũng quyết định ở lại

chỗ này. Cho nên ta và cha người mới đem căn phòng nhường lại cho các nàng, không phải mẹ nói người, nhớ lấy không thể khi dễ nữ sinh nha!"

"Cái gì! ! ! Chẳng lẽ các người dự định để cho ta ở nhà tự sinh tự diệt! !" Chu Vân cả kinh trứng chim cũng sắp xuống. Ai khi dễ ai nha! Hai nữ nhân kia cũng không phải là đùa tích, phân biệt cô lập còn được, ghé vào một nhóm còn không hủy thiên diệt địa? Ngược lại hẳn là một cái cũng ứng phó không được.

"Tiểu Vân, không phải cha nói người, này phúc phận, rất nhiều người còn hâm mộ không đến đây." Chu Thanh Dương thừa dịp Dương thanh tú không chú ý, lặng lẽ nhét một đem đồ vật cho Chu Vân lăm bằm "Đừng nghe mẹ của người., nam nhân phải hiểu được nắm chặt cơ hội. Ta coi hai nàng đều là Ngàn chọn Vạn chọn đi ra ngoài mỹ nữ, người liền vui trộm đi..."

BCS... Cha lại đưa BCS... Chu Vân thật muốn qua tay đem thanh kia đồ chơi đưa cho mẹ, để cho nàng nhìn một chút nhà mình chồng là đức hạnh gì.

Bất quá, Chu Vân rất nhanh thì bỏ đi cái ý niệm này. Lại không nói cha bình thường đối với chính mình không tệ, không chuẩn tướng tới đồ chơi này quả thật cần dùng đến, bây giờ lưu nhiều chút hàng tích trữ cũng không kém, tránh cho tình thế cấp bách không biết được đi đâu đi tìm... Đâu tốt đâu tốt... .

"Được rồi! Chúng ta là thời điểm ra cửa. Ba mẹ có rảnh rồi sẽ trở lại gặp của người..." Dứt lời, Chu Thanh Dương xách cái túi đeo lưng hãy cùng mẹ đi ra ngoài cửa, không chút nào lưu luyến cảm giác, ngược lại giống như vội vàng đi nhờ xe tựa như...

Bạn đang đọc truyện *Mỹ nữ lai tập Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 130: Bốn cái nửa nữ nhân

"Ba, các người hôm nay liền đi... ?" Không cần gấp như vậy đi, Chu Vân phát hiện mình tựa hồ có chút theo không kịp tiết tấu.

Không gấp không được nha. Chu Vân không biết được hẳn ở trong phòng tị nạn thời điểm, bên ngoài hai vị mỹ nữ huyền ảo long trời lở đất, hai lão Phi tần khổ tâm mới tính miễn cưỡng trấn an ổn thỏa. Bây giờ lấy lui làm tiến, đi ra ngoài tị tị phong đầu, chuyện của người tuổi trẻ tình hay là để cho người tuổi trẻ đi giải quyết đi.

Lại nói hai lão không hổ là Chu Vân cha mẹ của, ngay cả ý tưởng cũng cơ bản giống nhau...

"Con trai ngoan. Có thời gian mụ mụ viết thư cho người... Bái bai..."

Oành! ...

Đại cửa đóng lại, bên trong nhà bỗng nhiên an tĩnh dị thường. Chu Vân đần độn đứng ở đại sảnh, phụ mẫu cứ như vậy từ bỏ hẳn, thậm chí ngay cả hảo huynh đệ quát từ cũng bị dật đi. Này chỗ ghê, mới vừa rồi cũng không biết được tránh đi nơi nào, nếu không tóm nó cho hai nàng dây xéo một phen, hóa giải hạ khí phân cũng tốt... Mẹ còn nói viết thư, không phải cách mấy con phở mà thôi, phải dùng tới sao?

An tĩnh thời khắc ngay cả một phút cũng chưa tới, Chu Vân chỉ nghe thấy mẹ phòng cửa bị đẩy ra, Đại Thảm Á một tay chống nạnh chỉ Hứa Thái Nguyệt hỏi "Chu Vân! Người nói cho nữ nhân này, ai mới là phòng chính!"

Tới! Một giọt mồ hôi do cái trán chảy xuống, mẹ chân trước vừa ra cửa, nữ nhân này liền hồ ồ ào. Bọn họ mới lần thứ hai gặp mặt, thua thiệt nàng có ý nói lên loại này lúng túng vấn đề. Chẳng lẽ là bởi vì nàng thường xuyên thân ở nước ngoài, bị vùng khác phong tục ảnh hưởng, cho nên mới không đem hôn nhân đại sự coi là chuyện đáng kể?

Đợi Chu Vân xoay người lại, chỉ thấy hai vị mỹ nữ cũng một cách hết sức chăm chú mà nhìn mình. Nếu như đổi thành bình thường gặp phải loại đãi ngộ này, Chu Vân nhất định cao hứng vô cùng. Đáng tiếc bây giờ chỉ cần đi nhằm một bước, hẳn thì sẽ rơi vào vực sâu vạn trượng.

"Khục khục!" Chu Vân hắng giọng một cái, giả bộ sờ sờ cái bụng: "Ta còn chưa ăn cơm, các loại ăn no sau ở nói cho người biết đi..."

Vấn đề câu trả lời cũng không phải là hai chọn một, đoán đúng liền xong chuyện. Bất luận chọn cái nào, kết quả cuối cùng cũng không chạy khỏi phơi bày hoang dã. Dù sao đều là chết, chẳng kéo dài một trận là một trận. Mẹ trước khi đi đã chuẩn bị xong thức ăn, đây là nàng lúc rời đi làm duy nhất một chuyện tốt. Vốn là Chu Vân cho là có thể thông qua ăn cơm hóa giải một chút bầu không khí. Ai biết...

"Tiểu Vân ăn thịt..." Hứa Thái Nguyệt mới vừa ngồi xuống liền xốc lên một khối thịt thơm đặt vào Chu Vân mép, ôn nhu phảng phất giống như cô vợ nhỏ uy tướng công ăn đồ ăn.

Đang lúc Chu Vân hạnh phúc mở ra miệng to, lại phát hiện bàn com ở hơi hơi rung rung. Sau đó liếc thấy Đại Thấm Á lấy tay thật chặt nắm được góc bàn, thon dài mỏng tay mơ hồ lăm vào mặt gỗ.

"Người hiểu đi, nếu là đem cái đó ăn, người lập tức có thể trở thành truyền thuyết..." Đại Thấm Á ngậm nhẹ dừa, nói mà không có biểu cảm gì nói.

Truyền thuyết thuộc về đi qua, cũng chính là... Lịch sử.

"Đến, ăn đi. Ta thử qua, không có độc đây..." Hứa Thái Nguyệt cười là như vậy vui vẻ, nàng này không nói rõ hại người à. Chu Vân thà trong thức ăn có độc, cũng không muốn đụng phải như vậy chuyện tốt.

"Chuyện này..." Trời ơi! Hai nữ nhân thật sẽ cho mình chế tạo phiền toái, tránh qua một cái hai chọn một, lại tới một hai chọn một, không có chuyện gì có thể so sánh dưới rất tình trạng càng khó chịu hơn rồi. Khó trách phụ mẫu chạy còn nhanh hơn thỏ...

"Thà trong chén cá, chính ta ăn." Chu Vân nở nụ cười nói, sau đó đem cái đầu buồn bức lừa com, lại không thấy để cho Hứa Thái Nguyệt uy, lại ăn nàng kẹp thịt thơm. Hai bên các lùi một bước, các nàng ứng nên sẽ không có ý kiến chứ.

Chu Vân có chút không rõ, Hứa Thái Nguyệt có thể với Hứa Thiên cùng Thấm Ân Đình thật tốt sống chung, tại sao đổi thành cô gái tóc vàng liền gây ra không được tự nhiên? Nên không phải là vì cái gì phòng chính đi. Cái đầu trái phải lạng lẽ nhìn hai nàng liếc mắt, mỹ là mỹ, đáng tiếc khó đối phó. Nếu như có thể đổi thành Hứa Thiên với Bội Nhi tốt biết bao nhiêu, cho dù không được, để cho Thấm Ân Đình tới cũng không tệ...

Đại Thấm Á nhìn Chu Vân cắn dừa nửa ngày không động, không khỏi nghi ngờ nói: "Người chẳng lẽ đang suy nghĩ những nữ nhân khác đi."

"Làm sao biết, có các người làm bạn, ta làm sao muốn nữ nhân khác." Chu Vân miệng rất ngọt, bất quá nói lời này lúc, hần bối mồ hôi lạnh là hoa lạp lạp rơi thẳng. Chẳng lẽ đây chính là trong truyền thuyết nữ nhân trực giác?

"Cũng đúng, Bồn cung nhưng là giỏi nhất." Đại Thấm Á tự hào cười cười, xem ra nàng đối với mị lực của mình vô cùng tự tin.

Đang lúc Chu Vân cho là lại lẩn lộn qua đóng một cái lúc, e sợ cho thiên hạ bất loạn Hứa Thái Nguyệt sâu kín nói: "Khó nói, Tiểu Vân trong lòng nghĩ nữ nhân có thể nhiều lắm."

"Ừ?" Đại Thấm Á nghe Hứa Thái Nguyệt lời nói, nhất thời cẩn thận hỏi "Ngoại trừ người còn có ai?"

"Rất nhiều, rất nhiều..." Đinh đông... !

Hứa Thái Nguyệt nói được nửa câu, Chu Vân nhà chuông cửa đình đông vang lên.

"Ta đi mở cửa! !" Chu Vân đã sớm muốn mượn cơ hội rời đi, cho nên không đợi hai nàng phản ứng, hần vèo tích một chút liền xông ra ngoài...

"Tiểu Vân buổi tối khỏe..."

"Hứa Thiên!" Mừng rỡ khôn kể xiết, Chu Vân không nghĩ tới trước tới thăm lại là Hứa Thiên. Không đúng! Thảm! Ba nữ nhân thành một cái chợ, bây giờ cũng không phải là cao hứng thời điểm: "Người... Sao người lại tới đây?"

"Không hoan nghênh sao?" Hứa Thiên hai tay dâng một chồng bài thi ở Chu Vân trước mặt quơ quơ: "Mặc dù cường hóa huấn luyện hủy bỏ, nhưng tự học buổi tối còn tốt hơn giữ vững nhà."

Hứa Thiên còn không có vào nhà, Thấm Ân Đình liền dẫn đầu chen vào: "Nguyên lai người ở nơi này, cách nhà ta quả thật thật gần."

Bởi vì Trầm muội từ lần đầu tiên viếng thăm nam sinh gia đình, đối với thiếu niên trụ sở hết sức tò mò. Lên tiếng chào hỏi, liền quên có chừng có mực, tự cổ còi gầy ra đi vào nhà đi.

Đệt! Bốn cái! Dù vậy một vòng mặt chực rồi. Là hạnh phúc còn chưa may mắn, Chu Vân đã không muốn đi suy tư.

"Yêu cầu đổi giày sao?"

Làm Chu Vân nghe cái này nam tính thanh âm lúc, nhất thời kích động đến hai mắt nước mắt. Cảm ơn trời đất, với Hứa Thiên cùng đi người, còn có Hứa Kiến anh vợ. Lúc này coi như bùng nổ thể chiến, cũng có một chịu tội thay...

"Không cần! Không cần! Anh vợ mau vào bên trong nghỉ ngơi một chút..."

Hứa Kiến nhìn Chu Vân hiển mị vậy biểu tình, bỗng nhiên có loại dự cảm xấu. Đáng tiếc hần lại không nhìn ra nơi nào không ổn...

Lúc ban đầu, Hứa Thiên dự định kêu Hứa Thái Nguyệt, đi thiếu niên nhà thay hần bỏ tức môn học. Ai ngờ Hứa Thái Nguyệt động tác nhanh như vậy, để xuống một cái học liền chạy tới Chu Vân nhà chùa com. Cân nhắc đến Thấm Ân Đình muốn dựa vào cao phân mới có thể bị trường học nhận, Hứa Thiên liền dứt khoát đem nàng cũng cho kêu lên, kế hoạch ở Chu Vân nhà tổ chức cái nhỏ bỏ tức chương trình học.

"Chu Vân!" Người tương lai, tiếng tới trước, Đại Thấm Á đột nhiên do phòng khách chạy đến chỉ bên trong nhà hỏi "Người với nữ nhân kia là quan hệ như thế nào..." Ở nàng xem thấy Hứa Thiên sau, lại đem ngón trỏ chuyển hướng Hứa Thiên bổ sung nói: "Còn có cái này..."

Lại tới, Chu Vân uể oải nói: "Ngươi có thể để cho ta lắng lắng à..."

Trở lại phòng khách, sáu người vây quanh mới vừa thu thập xong bàn cơm ngồi xuống. Đối với Chu Vân mà nói, hiện tại đang phát sinh chuyện đã đem hấn bình tĩnh sinh hoạt hoàn toàn nhiễu loạn. Mỹ nữ nhiều là chuyện tốt, đáng tiếc toàn bộ có gai, không sờ được cũng không đụng được, làm không tốt sẽ còn dẫn đến một thân gieo họa. Muốn chết a...

"Một cái, hai cái, ba cái, bốn..." Làm Đại Thấm Á bản trừ ngón tay đếm tới Hứa Kiến lúc, cả người sắc mặt tức khắc trở nên xanh mét: "Ngươi... Ngươi sẽ không ngay cả nam nhân vậy..."

"Cút! Hấn là ta anh vợ! !" Chu Vân cơ hồ gằm thét như vậy nói. Nữ nhân này đầu óc tú đậu thật là không có hạn mức tối đa! Minh tại sao khả năng với nam nhân tiếp cận một khối.

"Ai là... của ngươi đại cữu!" Hứa Kiến đã không chỉ một lần như vậy chất vấn. Không biết sao Chu Vân mặt dày mày dạn, cứng rắn phải gọi hấn đại cữu.

"Bồn cung không có ca ca... Không đúng!" Đại Thấm Á hai tay chống nạnh, hung hăng nhìn chằm chằm Chu Vân cường điệu nói: "Ngươi nghe cho kỹ, Bồn cung mới là chính thê! Các nàng nhiều nhất là tiểu thiếp! Biết chưa?"

Lần này Hứa Kiến cuối cùng minh bạch dự cảm xấu là chuyện gì xảy ra, hóa ra Chu Vân trêu chọc phong lưu sử muốn hấn tới chùi dít.

"Tiểu Vân? Có thể cùng chúng ta giới thiệu một chút không? Vị bằng hữu này là..." Hứa Thiên lăng lẳng đánh giá Đại Thấm Á, thuộc về cảm giác hình dị năng nằng, có thể rõ ràng phát hiện cô gái tóc vàng là một không thua gì Hứa Kiến dị năng cao thủ.

Chu Vân còn không có cái miệng, Đại Thấm Á liền giành nói trước: "Bồn cung Đại Thấm Á, Chu Vân chính thê!"

"A..." Hứa Thiên liếc nhìn mặt nhẵn nhọt tựa như Chu Vân, khẽ mỉm cười một cái liền hướng Đại Thấm Á đưa ra tay nhỏ: "Ta gọi là Hứa Thiên, rất hạnh phúc được biết ngươi."

"Há, ân..." Hai cái tay cầm, Đại Thấm Á đối với Hứa Thiên thị thật là có chút không quá thói quen. Chiều nằng tương tượng, Hứa Thiên ít nhất hấn tranh luận hai câu.

"Chúng ta có thể bắt đầu học tập sao?" Thấm Ân Đình không nhịn được hỏi. Nàng là trong sân duy nhất một muốn thông qua lấy được cao phân nhận, tiến vào Vũ Dị Học Viện học sinh. Kìa ngoại hạng phân số, khiến cho nàng không thể không nhắc lên 12 phần tinh thần học tập.

Hứa Thiên hàng năm kỳ thi cuối năm, thành tích ổn cư toàn trường đệ nhất. Hứa Thái Nguyệt cũng không kém, quanh quẩn ở hai ba tên gọi giữa. Có hai vị này cô gái thiên tài giúp nàng bỏ tức, hiệu quả nhất định tương đối khá. Bây giờ cách thi vào trường cao đẳng chưa đủ trăm ngày, Thấm Ân Đình phải làm được phân miêu tất tranh.

Bỏ tức bắt đầu, Chu Vân cuối cùng có cơ hội nghỉ một chút. Đại Thấm Á tựa hồ cũng nhận ra được, Hứa Thiên ở Chu Vân trong lòng chiếm giữ địa vị đặc thù. Bất kể đối phương nói cái gì, Chu Vân cũng sẽ thập phần khôn khéo tiếp nhận.

Đáng hận nhất chính là, Hứa Thiên tựa hồ nắm giữ quá mức thân hòa lực, ngay cả có lòng đề phòng nàng, cũng trong lúc vô tình bị lây. Khiến nàng có loại hoàng thử lang cắn con rùa đen, vô tòng hạ thủ cảm giác. Thời gian từng giờ trôi qua, Chu Vân học được phi thường cao hứng. Hứa Thiên giảng giải vừa đơn giản, lại dễ hiểu. Khó đi nữa đề mục đề cho nàng phân tích, cũng sẽ trở nên hết sức rõ.

Thật ra thì, Chu Vân vốn không dùng như vậy khác khổ học tập, nhưng Hứa Thiên nói, học thêm chút kiến thức đối với tất cả mọi người mới có lợi. Vì vậy Chu Vân liền ngoan ngoãn Xảo Xảo đi theo đại đội, nghiêm túc học tập môn học.

Có người vui mừng có người buồn, học tập không phải Đại Thấm Á cường hạng, nàng ghét nhất chính là những con số kia vấn đề. Nếu như đổi thành Anh ngữ, nàng ngược lại có thể giúp điểm bận rộn.

Lẳng lẳng nghe ước chừng ba mươi phút, Đại Thấm Á ngồi không yên. Nhìn Hứa Thiên kiên nhẫn giúp Chu Vân giải thích đề mục, thúc đẩy nàng cũng muốn ở mọi người trước mặt phơi bày một ít tự mình. Nhưng mà, nàng lợi hại nhất sở trường chính là đánh nhau, bây giờ tựa hồ không có chỗ trống phát huy...

Con người lưu chuồn, Đại Thấm Á đột nhiên phát hiện giống vậy ăn không ngồi rồi Hứa Kiến, linh quang lóe lên, một cái diệu kế nổi lên trong lòng.

"Nam nhân, ngươi là Dị Năng giả sao?" Đại Thấm Á bỗng nhiên đi tới Hứa Kiến trước mặt chỉ hấn đạo: "Chúng ta ngược lại nhân rồi, Bồn cung liền ban cho ngươi một cơ hội, nếu không với Bồn cung qua mấy chiêu nhìn một chút?"

Chương 131: Thủy hệ người giết giây

"Người là Dị Năng giả?" Hứa Kiến kinh ngạc nhìn về phía Đại Thấm Á. Tại chỗ ngoại trừ Hứa Thiên cùng Hứa Thái Nguyệt, những người khác không nghĩ tới nàng lại sẽ là Dị Năng giả.

Đang ở học tập công khóa Chu Vân cùng Thấm Ân Đình, nhất thời dừng tay lại đầu công việc. Chu Vân là khiếp sợ, Thấm Ân Đình là tò mò. Nàng đối với dị năng lĩnh vực con biết một chút xiu, không biết hai cái Dị Năng giả so chiêu sẽ là cái gì cảnh tượng?

"Đó là, có thể cùng Bồn cung luận bàn là người vinh hạnh." Đại Thấm Á theo tay khẽ vẫy, trong không khí thủy phân tử trong nháy mắt vạch qua một đường vòng cung, ngưng tụ thành một cái hình cầu lơ lửng ở trong tay nàng.

"Là tự nhiên thuộc tính, Thủy hệ điều khiển giả!" Hứa Thiên hét lên kinh ngạc, đồng thời cặp mắt bắn ra như bảo thạch ánh sáng. Căn cứ Đại Thấm Á ngưng tụ thủy cầu biểu hiện, Hứa Thiên có thể thấy được nàng căn bản không yêu cầu bất kỳ sức lực. Cùng nghiêm an cùng Lăng Tịch Quỷ khác nhau ở chỗ, bọn họ trước hết sức lực sau có thể phát ra một kích trí mạng. Người trước dị năng là tự nhiên thuộc tính bên trong cao cấp nhất tồn tại.

Hứa Thiên thâm tính toán, nếu như có thể đem vị này nước cất hệ điều khiển giả mời chào tiến hành biết, như vậy Tinh Không tương lai ở dị năng giới vị trí chủ đạo, khẳng định có thể nâng cao một bước.

"Người tại sao không hướng hấn khiêu chiến..." Hứa Kiến đưa tay chỉ Chu Vân, hấn cũng không muốn vì người này ra mặt.

Vậy mà Đại Thấm Á mặt đẹp ứng đồ, lại giống như cô gái như vậy xấu hổ nói: "Thê tử làm sao có thể hướng chồng phát ra khiêu chiến, đó là mất cách."

Nghe được lời này Chu Vân thiếu chút nữa cười sặc sụa. Nàng thật đúng là dám nói, lúc trước hù sợ chính mình lúc tại sao lại không đề cập tới mất cách?

"Xây ca ca, luận bàn mà thôi, liền đi chơi một chút chứ sao." Hứa Thái Nguyệt chuyển đầu bút yêu kiều cười nói: "Hiếm có cơ hội biểu hiện, đừng như chôn ở hầm câu tử thi như thế, bốc mùi cũng không biết đến người đã tới..."

Không thể không nói, Hứa Thái Nguyệt nói không sai, Hứa Kiến tồn tại cảm giác luôn luôn không lớn địa, ít nhất Thấm Ân Đình bây giờ mới phát giác, nguyên lai trong phòng ngoại trừ Chu Vân còn có một nam sinh khác. Nếu không phải Hứa Thái Nguyệt mở miệng trước, Thấm MM thiếu chút nữa thì hướng Hứa Kiến nói. Người không phải trở về sao? Tại sao lại tới...

"Tháng thiếu cố gắng lên, Thiên Thiên cho người bơm hơi." Hứa Thiên ôm nho nhỏ tư tâm, cũng giựt giây lên Hứa Kiến, nàng muốn nhìn một chút cô gái tóc vàng thực lực rốt cuộc như thế nào. Nếu như biểu hiện vượt trội, lấy mấy người cùng Chu Vân gian tế nhị ẩn bên trong quan hệ, kéo nàng nhập hội không khó lắm...

Chu Vân kịp phản ứng vội vàng nói: "Này này! Vân vân, các người sẽ không muốn ở nhà ta đánh đi!"

Phụ mẫu Ly gia không tới 24 giờ, chính mình liền đem nó cho phá hủy, sau này làm sao còn sống?

Thấm Ân Đình lè loi địa đề nghị: "Có thể đi phụ cận công viên, nơi đó có một sân bóng rổ, buổi tối sẽ không có người. Ngược lại môn học hôm nay đã học tập được không sai biệt lắm, buông lỏng một chút cũng tốt."

Nàng mặt ngoài mặc dù không nói, nhưng trong lòng vẫn là rất chờ mong, muốn nhìn một chút trong truyền thuyết dị năng cao thủ tỷ thí tình cảnh, càng vật thần bí, thường thường càng hấp dẫn người.

Trời tối người yên, âm thầm đèn đường vụt sáng chột ám. Chu Vân mấy người đi tới cách ngoại ô không xa rừng trúc công viên. Mặc dù ban ngày thường xuyên có người tới nơi đây du ngoạn, nhưng đến cạnh buổi tối lại bởi vì âm sâm ma quỷ lộng hành, cơ hồ không ai dám đến gần, lần trước Chu Vân cùng từng Thu Đạo đang ở phụ cận tỷ thí.

Hứa Thiên mấy người đi tới sân bóng rổ biên giới, Hứa Kiến cùng Đại Thấm Á mỗi người đứng ở hai bên hai bên khung giò bóng rổ xuống. Chu Vân là làm trọng tài, tại chỗ trung gian phụ trách giám đốc cùng phát hiệu lệnh. Dù sao bàn về tốc độ, không người có thể bì kịp được hấn. Hơn nữa còn có lúc linh lúc bất linh đọc lá chắn trợ trận. Cái gọi là dao kiếm không có mắt, coi như luận bàn cũng tốt, vạn nhất công kích mất khống chế, hấn cũng có thể kịp thời xuất thủ ngăn cản.

"Điều chuẩn bị xong chưa?" Chu Vân phân biệt hướng sân bóng rổ hai bên phát phát tay. Thật không nghĩ tới cô gái tóc vàng là một Dị Năng giả, càng không có nghĩ tới nàng ra tay một cái liền muốn khiêu chiến xây lão đại.

"Bồn cung tùy thời đều có thể bắt đầu." Đại Thấm Á một tay chống nạnh, một tay đùa bốn mái tóc, tựa hồ hoàn toàn không có đem Hứa Kiến coi ra gì, một bộ thành thạo thái độ. Hiểu Hứa Kiến lợi hại Chu Vân, không khỏi thay nàng cảm thấy lo lắng.

Tuy nói Hứa Kiến là mình anh vợ, nhưng muốn ở mỹ nữ cùng giữa huynh đệ làm ra lựa chọn, Chu Vân quả quyết đứng ở sau lưng mỹ nữ. Thấy Hứa Kiến hướng chính mình gật đầu một cái, Chu Vân lần nữa nhìn về Đại Thấm Á, hi vọng nàng có thể tự giác một chút, đừng xem thường.

"Người là lo lắng Bồn cung sao?" Đại Thấm Á tựa hồ phát hiện Chu Vân hảo ý, không khỏi tràn đầy tự tin nói: "Không thành vấn đề, ta là sẽ không thua. Bắt đầu đi!"

Vô tội nháo cái đỏ mặt, Chu Vân cười xấu hổ cười, tiếp tục giờ cao tay phải lên, màu đen da cái bao tay ở dưới ánh trăng âm thầm tia chớp: "Dự bị... Bắt đầu! !"

Vung tay lên, tỷ thí chính thức bắt đầu. Ở dị năng giới bên trong, tỷ thí với nhau tựa hồ là một loại phong tục, Chu Vân lần đầu tiên đi Hứa Thiên nhà, cũng là với Hứa Kiến tỷ thí một phen.

Động! Hứa Kiến tốc độ phản ứng cực nhanh, Chu Vân tay phải vừa rơi xuống, hần liền nhanh như tia chớp lao ra. Bất quá Hứa Kiến lao ra không tới ba bước, thân thể bỗng nhiên dừng lại, sau đó vội vàng hướng bên cạnh lăn đi..

Đứng ở cầu trong sân Chu Vân, chỉ thấy Đại Thấm Á giờ lên đùa bồn mái tóc tay phải, mà phía sau nàng tựa như ngập lụt tràn lan, đã tạo thành tòa rộng ba mét cao hai trượng tường nước. Theo nàng hướng Hứa Kiến chỉ một cái, ngập lụt giống như bị chỉ thị như vậy ầm ầm hướng phía trước nhào tới.

Bây giờ Chu Vân cuối cùng minh bạch cô gái tóc vàng lúc nói chuyện, vì sao như vậy thích dùng ngón tay trở chỉ người. Đó là thói quen nha...

Ngập lụt giống như lãng trào như vậy vọt tới, Chu Vân một chút không có lấy lại tinh thần, nhất thời để cho trào nước cho lao ra giới ngoại. Chiều này phạm vi công kích thật là rộng rãi, khó trách Hứa Kiến phải dùng 'Đánh' tới né tránh..

"Phốc... !" Một cái nước sạch phun ra, Chu Vân cả người ướt đẫm, giống như chỉ ướt như chuột lột như thế: "Có làm hay không! Công kích trọng tài không tính là phạm quy sao!"

Hiển nhiên, lúc này không có ai sẽ nghe Chu Vân than phiền, mọi người chính hết sức chăm chú thưởng thức trong sân bóng rổ đối quyết. Chu Vân bị ướt chỉ có thể nói rõ chính hần khinh thường, lấy tốc độ của hần muốn mau tránh ra một kích này tuyệt đối dư dả..

Trào máng xối địa nở hoa, chớp mắt tạo thành vô số điều cột nước không ngừng theo sát. Từng đạo cột nước bằng tốc độ kinh người bắn về phía Hứa Kiến, khiến cho hần chỉ có thể né tránh, không còn sức đánh trả chút nào.

Ở dị năng mở hết trạng thái, Hứa Kiến cận vi né tránh Đại Thấm Á tấn công, đã là vô cùng khó khăn, càng đừng muốn nói đến gần công kích. Cái cũng khó trách Đại Thấm Á đang so thử trước sẽ biểu hiện như thế ung dung, hóa ra lấy năng lực của nàng đối phó Hứa Kiến với tựa như chơi..

"Hừ hừ hừ... Thật biết tránh chứ sao. Như vậy thì thế nào? Lượng nước thân!" Một trận cười đều sau, Đại Thấm Á vung tay lên, trong đó tấn công Hứa Kiến hai cái cột nước đột nhiên tụ chung một chỗ, không lâu một cái cùng mỹ nữ tóc vàng hoàn toàn giống nhau thiếu nữ liền hiện ra. Khác biệt duy nhất chính là, cô gái này phân thân không mang theo bất kỳ cảm tình gì sắc thái.

Không đợi Hứa Kiến phản ứng, thiếu nữ phân thân hai tay chớp mắt biến thành hai cây dao nước, sau đó xông vào loạn trong nước cùng Hứa Kiến hỗn chiến.

Cột nước do bốn phương tám hướng tấn công, phân thân là gần người công kích, một chút liền đem đối thủ áp chế hoàn toàn đi xuống.

"Không tệ đây. Thật không nghĩ tới, cái đồ ngực lớn nhưng không có đầu óc nữ nhân còn có lần này thực lực." Hứa Thái Nguyệt mắt không chớp nhìn sân banh, trong lòng đang suy tư. Chu Vân ông ngoại của rốt cuộc là người ra sao vật, lại có thể bồi dưỡng ra Đại Thấm Á người lợi hại như vậy làm Chu Vân thê tử.

"Ừ." Hứa Thiên nhận đồng gật đầu một cái: "Giống vậy phân thân chỉ có bản thể 1 phần 3 thực lực. Nói cách khác, năng năng lực cận chiến không thể so với tháng thiếu kém, đánh tiếp nữa lão ca rất có thể thất bại nha. Trừ phi..."

Hứa Kiến bây giờ có thể chặt vật, sớm biết như vậy còn không bằng cự tuyệt nghênh chiến. Cô gái tóc vàng phương thức công kích, thật là có thể dùng lại bị dễ hình dung. Trước mắt hần hoàn toàn thuộc về bị động phòng ngự, muốn chiến thắng ít ỏi khả năng. Trừ phi Hứa Kiến bại lộ thực lực, vận dụng thứ 2 hạng dị năng, bất quá kia là là bài tẩy của hần, không cần phải đang luận bàn bên trong bày ra.

Nhỏ không Nhịn sẽ loạn Mưu lớn, Hứa Kiến cũng không phải là xung động người.

Cột nước sập thân mà qua đánh trên mặt đất, Hứa Kiến lần nữa thoáng qua một lớp tấn công. Dư quang liếc mắt trên đất quy liệt vết tích, đây chính là xi năng, nếu như đánh vào trên người, sợ rằng xương sườn đều phải đoạn mấy cây.

Một cái xoay mình lóe lên sân banh, Hứa Kiến giờ hai tay lên biểu thị đầu hàng. Đánh tiếp nữa coi như không dễ chơi, đối diện nữ nhân tựa hồ không hiểu được cái gì gọi là hạ thủ lưu tình, từng chiêu cũng vào chỗ chết đánh, thật giống như với tự có thù như thế...

"Thắng bại đã phân! Xây lão đại, người thua..." Chu Vân cười hi hi đi tới Hứa Kiến bên cạnh tuyên bố. Người này cũng không phải là tuyên bố nào đó một cái chiến thắng, mà là nói nào đó một cái thua, có thể thấy nhân tâm không Cồ.

Chu Vân bình thường không ít được Hứa Kiến khi dễ, dĩ vãng mỗi lần thấy Hứa Kiến luôn là một bộ khóc khóc biểu tình, giống như bây giờ chặt vật quả thật rất hiếm có.

"Hừ ~ không có ý nghĩa. Người còn chưa đem hết toàn lực, không một chút nào thú vị." Đại Thấm Á mắt hứng địa phát phát tay, nước sạch tựa như gió lốc, vòng quanh nàng vòng vo vòng liền hóa thành nước sương mù tán ra. Hiển nhiên nàng đã phát hiện Hứa Kiến có giữ lại.

Bất quá, Đại Thấm Á chính mình làm sao không phải là. Từ luận bàn bắt đầu đến kết thúc, nàng từ đầu đến cuối một bước đều không di động, liền đem Hứa Kiến bức ra bên ngoài sân, có thể thấy nàng dị năng thuộc tính hoàn toàn áp đảo Hứa Kiến trên.

Song phương tỷ thí kết thúc, Chu Vân nhúc nhích đầu xoa trán một cái. Có thể thấy xây lão đại kinh ngạc rất thú vị, nhưng là hẳn lại muốn với có thể để cho xây lão đại biết nữ nhân ở chung. Vậy có phải hay không ý nghĩa, hẳn tương lai tháng ngày đem càng ngày sẽ càng khổ sở?

Chu Vân quay đầu lại mắt liếc bên ngoài sân tam nữ, Hứa Thiên với Hứa Thái Nguyệt coi như bình tĩnh. Nhưng Thấm Ân Đình lại hơi hơi giương cái miệng nhỏ nhắn, cả người như bị làm định thân nguyên rùa. Hiển nhiên là để cho mới vừa rồi hoa lệ chiến đấu kinh hãi. Nhìn chằm chằm Thấm Ân Đình mê người cái miệng anh đào nhỏ nhắn, Chu Vân đột nhiên nghĩ đem đầu lưỡi của mình đưa vào đi hung hăng khuấy một phen, ném một chút thiếu nữ trong cơ thể địa mùi vị.

Rào một tiếng! Cũng không biết được Đại Thấm Á có phải hay không cảm ứng được Chu Vân tà ngọc, một cái thủy cầu liền hướng hẳn ném tới. Nguyên bản là ướt đầm quần áo, tức khắc trở nên càng chặt vật.

"Người thân là ta phu, không những không chúc mừng Bồn cung chiến thắng, ngược lại suy nghĩ những nữ nhân khác, kết quả là ý gì!" Đại Thấm Á chỉ Chu Vân mũi quất lên, nước kia cầu hóa ra là theo tay nàng chỉ bay tới. Ở không biết Đại Thấm Á lợi hại trước, Chu Vân cũng có chút sợ nàng. Bây giờ kiến thức thiếu nữ thực lực, Chu Vân lại không dám dẫn đến nàng.

"Chúc mừng! Chúc mừng!" Chu Vân thấp phần cung duy nói: "Không nghĩ tới ngay cả xây lão đại cũng thua, người là ta đã thấy lợi hại nhất Dị Năng giả."

Đại Thấm Á liêu phát ngẩng đầu, đỉnh bộ ngực to, thoáng chốc phát ra một trận cười phóng đảng: "Dĩ nhiên! A ha ha ha ha ha... Bồn cung nhưng là giới nhất!"

Khoa trương như vậy kiêm ngu si địa cười pháp, thua thiệt nàng có thể cười như vậy thân nhiên, Chu Vân muốn không phục cũng không được.

Đàn độn bên trong địa Thấm Ân Đình, đột nhiên cảm giác có người ở phía sau nhẹ khẽ đẩy nàng xuống. Quay đầu lại, chỉ thấy Hứa Thiên hướng nàng cười một tiếng. Lúc này Thấm mỹ nhân mới phát hiện mình bị sợ tục đối chiến hấp dẫn, có chút thất thố, ngay cả khoe miệng địa hương dịch cũng thiếu chút nữa chảy ra, nếu không Chu Vân cũng sẽ không YY muốn đi hôn nàng.

Bạn đang đọc truyện *Mỹ nữ lai tập Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 132: Lúc khe phân thân

Luận bàn kết thúc, sân bóng rõ lần nữa khôi phục lại bình tĩnh. Nhưng Thấm Ân Đình tâm lại như sôi thủy bàn dâng trào, nhìn sân banh địa liệt vết tích, hồi tưởng lại mới vừa rồi Đại Thấm Á phảng phất biến gầm vậy công kích, cùng với Hứa Kiến né tránh lúc vượt qua thân thể con người cực hạn động tác... Hoa lệ kia tình cảnh, sắc bén chiêu số, đối với Thấm Ân Đình mà nói, là một cái vĩnh kém xa chạm lĩnh vực.

Nhưng bây giờ, nàng đề thương thức đến như thế không thể tưởng tượng nổi tỷ thí, ở cảm thấy vinh hạnh đồng thời, cũng thoáng có chút mất mát. Như đối lại là thành tích, nàng tự tin gia tăng kinh lực là có thể vượt qua. Đáng tiếc dị năng lại bất đồng, cho dù nàng cố gắng thế nào, cũng không khả năng nắm giữ loại này siêu phẩm năng lực.

Thấm Ân Đình chợt nhớ tới cái gì, lập tức chạy đến Chu Vân bên người kéo tay hẳn hỏi "Nghe nói người cũng là Dị Năng giả, có thể để cho ta nhìn người năng lực sao?"

So với Hứa Kiến cùng Đại Thấm Á, Thấm Ân Đình càng muốn biết Chu Vân năng lực. Bởi vì nàng ký một phần hiệp nghị, đem tương lai cũng đặt ở chàng trai này trên người.

"Lo lắng sao?" Hứa Thái Nguyệt đi tới Thấm Ân Đình bên người sâu kín nói: "Bản về tiềm lực, hai người bọn họ ngồi màu xám cơ cũng không đuổi kịp Tiểu Vân. Người liền an tâm đợi gã đi..."

"Gã ai?" Chu Vân nghi ngờ chuyển hướng Hứa Thái Nguyệt, cảm giác nàng nói chuyện thế nào không giải thích được.

Nghe Hứa Thái Nguyệt, thật là mạnh Đại Thấm Á trong lòng có chút không phục, mới vừa muốn mở miệng tranh luận hai câu, lại há miệng không nói gì. Bởi vì nàng đột nhiên nghĩ tới, Chu Vân là nàng chồng tương lai, chồng bí thế từ lợi hại chuyện đương nhiên. Phu vi thê cương mà, tổ mẫu vẫn luôn như vậy giáo dục nàng xuống.

"Ta chỉ là muốn biết hắc có cái gì dị năng." Thẩm Ân Đình mặt đẹp đỏ phảng phất giống như quả táo, nàng không nghĩ tới Hứa Thái Nguyệt sẽ trước mọi người nói ra lời nói như vậy.

Buổi trưa ở Hứa Thiên trong nhà, nàng nghe nói Hứa Kiến nắm giữ biết trước hành động năng lực, từ chiến đấu mới vừa rồi, nàng có thể nhìn ra cô gái tóc vàng nắm giữ điều khiển nước năng lực. Nhưng mà Chu Vân vẫn không có biểu hiện, cho nên nàng rất muốn biết dị năng của hắc.

"Không bằng để cho tháng thiếu cùng Tiểu Vân lại bị một trận?" Hứa Thiên bưng hai tay mong đợi nhìn Chu Vân. Ai bảo hắc gần đây biểu hiện thập phần xuất sắc, Hứa Thiên rất muốn biết Chu Vân rốt cuộc tiến bộ đến trình độ nào.

"Oh! Ý kiến hay! Bôn cung cũng muốn gặp thưởng thức xuống ta phu bản lãnh." Đại Thẩm Á tràn đầy phấn khởi địa hướng Hứa Kiến chỉ một cái: "Lên đi! Khiến ta nhìn một chút ngươi giá trị, đừng làm mất mặt nha! Nếu không Bôn cung có thể sẽ không dễ dàng định đoạt."

"Không phải đâu! Các ngươi hảo ngạt cũng thông cảm một chút xây lão đại, hắc vừa mới đánh xong một trận." Chu Vân có chút hơi sợ nói. Hứa Kiến vừa mới sa sút, không đứng hòa khí chính chạy lên não, muốn chính mình với hắc luận bàn, hắc còn không đem xui xuất ra trên người mình à?

"Ta không có ý kiến..." Hứa Kiến vỗ một cái trên người tro bụi đi ra, nếu không phải Chu Vân, hắc kia phải dùng tới với Đại Thẩm Á luận bàn, chính mình làm cho chật vật như thế, ít nhất có một nửa nguyên nhân xuất từ người này.

Đừng xem Hứa Kiến bình thường khốc khốc không thích nói chuyện, trong lòng có thể sáng đây, chính mình kinh ngạc lúc, Chu Vân ở trong bóng tối lên lên cười đều, hắc có thể nhìn được rõ ràng. Đồng thời, Hứa Kiến cũng giống như Hứa Thiên, rất muốn biết Chu Vân ở thời gian ngắn như vậy trong tiến bộ đến trình độ nào.

Đang lúc mọi người hết sức sùng bái xuống, Chu Vân kiên trì đến cùng đứng ở Hứa Kiến đối diện. Lúc này đến phiên Đại Thẩm Á làm trọng tài.

"AreYouReady..." Đại Thẩm Á có thể so với Chu Vân quả quyết rất nhiều ngọc thủ chợt vung lên liền hô: "GO!"

"Ngươi nói cái gì?" Chu Vân đối với Anh ngữ không hiểu nhiều, nửa đoạn trước một chút nghe không hiểu, các loại 'GO!' chữ lúc rơi xuống, cho dù kịp phản ứng, Hứa Kiến đã cướp trước một bước phát động tấn công.

Tiền cơ đã mất, Chu Vân khỏi phải nói phiền muộn bao nhiêu. Thật là mù chữ hại chết người.. May mắn hảo chính mình sở trường là tốc độ, nếu không khẳng định bị Hứa Kiến đánh trở tay không kịp.

Thân hình chợt lóe, tránh mũi nhọn. Chu Vân vội vàng điều dụng dị năng, lúc này xây lão đại nhưng là đùa thật, nếu như không cẩn thận đối phó, chờ một hồi sợ rằng phải bị người mang về nhà.

Khẽ cau mày, Hứa Kiến phát hiện Chu Vân hình bóng Phiêu Miểu, tốc độ trong nháy mắt biến hóa sắp rồi. Ở như cuồng phong quyền ảnh xuống, hắc thậm chí có loại ảo giác, đối mặt mình địch nhân cũng không phải là chỉ có Chu Vân một cái.

"Xây lão đại cẩn thận rồi!" Chu Vân đánh tiện tay, chợt hô to một tiếng: "Phân thân gia tốc!"

Bá một trận tiếng gió, Hứa Kiến chỉ thấy Chu Vân nhắc chân hướng hắc một cái càn quét. Loại này bay lượn thức đá vào cẳng chân sơ hở rất nhiều, một trong số đó chính là hạ bàn không yên, hắc chỉ cần hơi chút lấy tay đón đỡ, sau đó quét sạch đối thủ hạ bàn, Chu Vân thì sẽ mất đi thăng bằng. Đây tương hội là tốt nhất phản kích thời cơ...

Hứa Kiến là muốn như vậy, cũng là làm như vậy. Đáng tiếc, khi hắc ngăn trở Chu Vân càn quét sau, một cổ nguy cơ vô hình cảm giác đánh tới. Ngẩng đầu nhìn lên, trên bầu trời bỗng dưng xuất hiện cái thứ 2 Chu Vân, chính lấy bay lên không bay chân thể hướng hắc đá tới.

Không kịp quét sạch Chu Vân hạ bàn, Hứa Kiến vội vàng giơ tay lên trở về thủ. Để cho một cước này đập trúng, bị nhắc trở về nhà người có thể chính là hắc. Bay lên không bay chân thể tới hung mãnh, một đòn thực lực mạnh mẽ đánh vào, trực tiếp khiến cho Hứa Kiến mất đi thăng bằng hướng lui về phía sau mấy bước. Nhưng này còn không đến mức làm hắc cảm thấy kinh hoàng..

Để cho Hứa Kiến khiếp sợ là, không trung Chu Vân ở đá hoàn một cước này, lại giống như khói mù theo gió phiêu tán. Một cái khác Chu Vân chợt vọt tới trước mặt hắc, một cái cung bộ trực quyền đánh vào bộ ngực hắc. Sau đó cũng cùng không trung đá bay chân Chu Vân như thế, hóa thành một luồng khói xanh tan biến không còn dấu tích.

Kết quả này là chuyện gì xảy ra?

Không đợi Hứa Kiến suy nghĩ, lúc ban đầu càn quét hắc Chu Vân đã lần nữa phát động công kích. Cùng lúc đó, lại có một cái Chu Vân toát ra, hai người liên thủ một tả một hữu hướng hắc đánh tới. Bất đồng duy nhất là, lúc này đang công kích sau đường đột biến mất, là lúc ban đầu đá vào cẳng chân càn quét Chu Vân.

Cái đó không phải bản thể sao? Thế nào ngay cả bản thể cũng đã biến mất? Mỗi một phân thân công kích đều hữu hiệu, nhưng mỗi lần công kích sau sẽ biến mất, hơn nữa có thể cùng bản thể trao đổi. Đây là cái gì biến thái năng lực? Hứa Kiến đau đầu..

Đừng nói hắc, cho dù vậy xem các mỹ nữ, cũng bị loại này quỷ dị công kích thủ pháp sợ.

Các nàng thấy rõ ràng, ít nhất có trong nháy mắt là ba cái Chu Vân đồng thời tồn tại, nhưng từng cái phân thân đều là phù dung sớm nở tối tàn, công kích xong biến hóa biến mất. Quỷ dị như vậy phương thức tấn công, đừng nói xem qua, ngay cả nghe cũng chưa nghe nói qua...

Chu Vân trải qua du thuyền quán ăn nhiệm vụ sau, thời gian hệ dị năng lại đột phá đến giai đoạn thứ hai. Ngoại trừ có thể làm cho thời gian diên lúc, còn có thể đem lúc khe không gian chính mình bắt chước đi ra. Ở kiến thức Đại Thấm Á lượng nước sau lưng, Chu Vân lấy được dẫn dắt, hiện học hiện mại ở gia tốc đồng thời, còn có thể dựa vào ý niệm chỉ huy không đồng thời khe chính mình tiến hành tác chiến.

Bởi vì từng cái phân thân đều là không đồng thời khe chính mình, cho nên Chu Vân có thể qua lại ở bất đồng phân thân bên trong. Cũng bởi vì từng cái phân thân đều là bản thể, cho nên một khi tấn công hoàn thành tự sẽ tan biến không còn dấu tích, trở lại vốn là lúc khe trong.

Loại này hay thay đổi thủ đoạn công kích, cho dù có thể biết trước đối thủ hành động Hứa Kiến cũng không cách nào phán đoán. Nếu như hấn dự đoán đối tượng là đệ nhất lúc khe trong Chu Vân, như vậy cũng trong lúc đó thứ 2 lúc khe trong phân thân phải làm gì, hấn là tuyệt đối không thể nào đoán trước.

Có thể nói, ngoại trừ Chu Vân, không có ai sẽ biết phân thân sẽ ở thời khắc nào, địa điểm nào, cùng với phương vị gì phát động tấn công.

"Tiểu Vân, tháng thiếu, đủ rồi. Không cần đánh lại rồi! Mọi người tìm một chỗ nghỉ ngơi một chút đi." Hứa Thiên đột nhiên hướng hai người hô.

Lần này luận bàn, nói trắng ra là là nghiệm chứng Chu Vân thực lực. Mới đầu Hứa Thiên còn có chút bận tâm thiếu niên thực lực không đủ, sợ hấn tham gia dị năng giới khảo hạch sẽ bị nhục, bây giờ rốt cuộc an tâm lại. Lấy Chu Vân tối nay biểu hiện, coi như không tham gia khảo hạch, Vũ Dị Học Viện cũng sẽ phát ra mời, đặc chiêu nhập trường.

Để ăn mừng Chu Vân thuận lợi hoàn thành đặc huấn, Hứa Thiên đề nghị tất cả mọi người tìm một chỗ ăn mừng. Chu Vân lập tức nhảy ra, đề nghị đến phụ cận Ăn nhẹ đường phố ăn thịt nướng, lúc trước mỗi đêm hấn đều cùng Diệp Văn đi chỗ đó lêu lổng.

Mấy người hết sức phấn khởi đi tới Ăn nhẹ đường phố, để cho Chu Vân cảm thấy ngoài ý muốn, quán đồ nướng ông chủ lại còn nhớ hấn, hơn nữa cho hấn đánh cái giảm đi. Phải biết từ nơi này loại vốn nhỏ làm ăn bên trong đạt được ưu đãi là rất hiếm có tích, vì vậy Chu Vân cảm giác mình rất có mặt mũi, nhất là ở Hứa Thiên trước mặt...

Người gặp chuyện tốt tinh thần thoải mái, tối nay dị năng có đột phá, chắc hấn sau này không cần lo lắng nữa bị xây lão đại khi dễ. Cần biết mỗi một đoạn khác có thể tăng cấp đều là thực chất tính biến hóa, giống như Hứa Thái Nguyệt, giai đoạn thứ nhất chỉ có thể nghe lên lòng người, giai đoạn thứ hai lại có thể không chế lòng người. Chu Vân giai đoạn thứ nhất là thời gian kéo dài hoặc gia tốc, giai đoạn thứ hai liền có thể kêu gọi lúc khe phân thân. Loại này chất lượng tính đột biến, là thực lực tăng lên tốt nhất chứng minh.

Lại nói, xây lão đại dị năng giai đoạn thứ nhất là biết trước đối thủ hành động, như vậy giai đoạn thứ hai là cái gì chứ? Hấn thật giống như chưa bao giờ thi triển qua. Còn nữa, Đại Thấm Á điều khiển thủy hệ giai đoạn thứ hai, lại sẽ phát sinh biến hóa như thế nào?

Thua thiệt thua thiệt... Chính mình để lộ nội tình rồi, bọn họ còn giấu giếm, thật quá đáng nha!

Một mâm bàn thơm ngát thịt nướng đặt ở mặt bàn, Chu Vân không chút khách khí gặm lấy gặm để, nếu như lại làm vài chai bia, phỏng chừng liền hoàn mỹ hơn rồi. Đáng tiếc Chu Vân không thể rất nhiều trước mặt người đẹp uống rượu, nếu không sự tình sẽ trở nên vô cùng nghiêm trọng.

Chu Vân cũng không lo lắng Hứa Thiên mấy người ghét uống rượu nam sinh. Căn cứ hiểu, các nàng không ngại, cũng không để xướng nam sinh uống rượu. Chu Vân sợ là, chính mình sau khi uống rượu xong sẽ cô động nổi điên. Ban đầu Diệp Văn từng cảnh cáo hấn ngàn vạn lần đừng làm loạn uống rượu, bởi vì hấn mỗi lần uống rượu sẽ say khướt, hơn nữa điên rất hoàn toàn, cơ hồ không người có thể ngăn cản...

Chu Vân mặc dù hoàn toàn không nhớ chính mình uống rượu sau sẽ phát điên, nhưng cũng không dám ở các mỹ nữ trước mặt thử. Vạn nhất ứng nghiệm coi như thảm.

Ăn mừng trong lúc, tâm thần của mọi người biểu tình khác nhau, hơi chút bình thường một chút đúng là Hứa Thiên, nàng còn là hòa bình lúc như thế, thật vui vẻ với đoàn người nói chuyện phiếm, bất quá cho dù ai cũng có thể nhìn ra, nàng bây giờ vô cùng khoái trá. Dù sao Chu Vân gặp nhau do nàng tiến cử gia nhập Tinh Không, Chu Vân biểu hiện càng lợi hại, nàng cống hiến lại càng lớn.

Cứ như vậy hình thức phát triển tiếp, Chu Vân rất có thể sẽ trở thành năm nay đệ dị năng giới ưu tú nhất người mới...

Hứa Thái Nguyệt nhẹ khê hít một cái nước trái cây, nàng từ đầu tới cuối duy trì nhàn nhạt mỉm cười. Lúc này ở trong mắt nàng sợ rằng chỉ có Chu Vân, không có bất kỳ sao chuyện có thể so sánh Chu Vân thực lực tăng lên càng làm nàng hưng phấn nhất. Vì vậy Tiểu Nguyệt mỹ mi tạm thời buông xuống tiểu bình dấm, một mực lẳng lẳng canh giữ ở Chu Vân bên người, không có cùng bất luận kẻ nào phát sinh đụng nhau.

Về phần Đại Thấm Á, nàng nét mặt bây giờ thập phần thú vị, nhìn chăm chú vào trước mắt một mâm bàn thịt nướng, nàng cũng không biết có nên hay không ăn. Đồ chơi này thật giống như rất không vệ sinh, nhưng là Chu Vân lại ăn nồng nhiệt. Cái gọi là phụ xướng phụ tùy, nàng theo lý tuân theo Chu Vân ý nguyện...

Chẳng qua là, ăn hết sẽ không hư bụng đi... Đại Thấm Á yếu ớt mà nghĩ đến. Một hồi lâu mới quyết định, chết thì chết đi! Đây chính là vợ sứ mệnh, vì ta phu, Bốn cung liều mạng!

Làm Đại Thấm Á ăn loại kém nhất khối thịt trâu, chợt mà bốc lên một câu: "Oh! ! Bì tưởng tượng ăn ngon ghê!"

Bạn đang đọc truyện *Mỹ nữ lai tập Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 133: Mỹ nữ kho binh khí

Phải nói trong mấy người biến hóa lớn nhất tích, không ai bằng Thẩm Ân Đình rồi. Tiểu nha đầu giống như một tình Khiếu sơ khai địa thiếu nữ, thỉnh thoảng len lén liếc hướng Chu Vân. Ở trong mắt nàng, ngoại trừ hưng phấn, càng nhiều hơn chính là sùng bái. Hồi tưởng lại sân bóng rổ lúc, Chu Vân như gió thần phấp, là như vậy phiêu dật, như vậy không có chỗ ở cố định.

Bản về hoa lệ, Đại Thẩm Á Thủy hệ dị năng đứng mũi chịu sào. Bản về thực dụng, Hứa Kiến ra chiêu tuyệt đối là thực tế nhất đơn giản. Nhưng bản về già bộ đùa quá lố, Chu Vân kia giống như như gió liên miền không dứt, nhưng lại lập loè phân thân, tuyệt đối là đương kim số một. Dùng nó tới hấp dẫn một ít nhạp thể không sâu tiểu cô nương không thể tốt hơn nữa, Thẩm Ân Đình hiển nhiên liền vì thế mê muội rồi...

Trở lên, bốn vị mỹ nữ về mặt đều tại Chu Vân nhìn kỹ giữa. Về phần Hứa Kiến, hắn cũng không quan sát phái nam yêu thích. Anh vợ làm việc luôn luôn khiếm tốn, không nhìn hắn chính là đối với hắn kính ngưỡng.

Nho nhỏ tiệc ăn mừng rất nhanh kết thúc. Uống xong còn lại địa nước đường, Chu Vân mấy người đang chuẩn bị rời đi. Lúc này Diệp Văn lại mang theo một phiếu huỳnh đệ tới, thật là trùng hợp.

Làm Diệp Văn thấy Chu Vân lúc, trong lòng ý nghĩ đầu tiên chính là. Oa! Số người lại tăng lên! Lão đại chính là lão đại, liền như vậy xinh đẹp gái tây cũng cưa tới tay. Bội phục nha! Bỗng dưng, Diệp Văn toát ra cái thập phần yêu nước ý tưởng, không bằng đem lão đại ném ra nước ngoài, để cho hắn đi gieo họa dị tộc phụ nữ đảng hoàng.

Lên tiếng chào, tán dóc với nhau mấy câu, Hứa Kiến đưa tấm thẻ cho Diệp Văn, để cho hắn mỗi ngày sáng sớm đến đúng giờ thanh Phủ thành phố quân khu huấn luyện, sẽ có chuyên môn huấn luyện viên đối với hắn tiến hành hướng dẫn. Đó là Hứa Thái Nguyệt nhờ cậy Hứa Kiến, thay Diệp Văn an bài lớp phải học.

Loại này có thể gặp không thể cầu chuyện tốt, Diệp Văn dĩ nhiên sẽ không ngốc đến cực tuyệt. Ngược lại từ sáng sớm đến xế chiều đoạn thời gian đó, hắn đều là người rảnh rỗi một cái. Gặp qua Chu Vân mấy người biến thái chiến lược, hắn cũng khẩn cấp cường hóa chính mình, nói không chừng lão đại sau này có nhu cầu địa phương của hắn.

Rời đi Ẩn nhẹ đường phố, Hứa Kiến phụ trách đưa Hứa Thiên cùng Thẩm Ân Đình về nhà, hôm nay bỏ tức biết, lúc này coi là là kết thúc mỹ mãn. Mà Hứa Thái Nguyệt với Đại Thẩm Á là thuận lý thành chương vào ở Chu phủ, phụ mẫu đều bị hai nàng ép chạy trốn, Chu Vân có thể sẽ không ngu xuẩn cho là, chính mình thượng tổ là có thể bảo các nàng ngoan ngoãn về nhà...

Chu Vân đi tới trước cửa phòng, kéo dài cổ hướng mẹ căn phòng nhìn một chút, lần nữa xác nhận hai nàng đã trở về phòng nghỉ ngơi, hắn liền soát chốt lóe chạy vào trong phòng, cũng đem cửa phòng thật chặt phản khóa. Đại khái còn cảm thấy chưa đủ an toàn, Chu Vân chạy mau đến bên cửa sổ thăm dò, sau đó mới hạ xuống màn vải cài nút bệ cửa sổ.

Các loại hết thảy chuẩn bị thỏa đáng, thiếu niên mới thờ phào nhẹ nhõm ngồi vào trên giường, lặng lẽ móc ra linh hồn ngọc: "Bội Nhi, có ở đây không?"

Giảng co một đêm, bây giờ cuối cùng có cơ hội lắng xuống trò chuyện một chút rồi, ước chừng qua năm sáu giây, Bội Nhi thanh âm từ Chu Vân đáy lòng vang lên. "Buổi tối khỏe, chúc mừng công tử đối với dị năng có mới lĩnh ngộ."

"Người biết?" Chu Vân nho nhỏ kinh ngạc đem Bội Nhi một mực ở tại trong ngọc bội, là làm sao biết tình huống của ngoại giới đâu?

"Đúng thế." Huỳnh lỏng lẻo, Bội Nhi linh hồn thể chậm rãi ngưng tụ ở Chu Vân trước mặt, sau đó cười chúm chím bay xuống ở giường bên: "Linh hồn của ta mặc dù bám vào trong ngọc bội, nhưng công tử đem ngọc bội mang trên người, cho nên Bội Nhi vẫn hầu ở bên cạnh của người. Từ khi tỉnh ngủ tới nay, ta liền có thể dựa vào ý niệm cảm ứng ngoại giới hết thảy sự vật, bao gồm công tử ám áp nhiệt độ cơ thể."

"Ày..." Chu Vân nét mặt già nua hiếm thấy một đỏ. Lúc trước chuyện đột nhiên xảy ra, Chu Vân thuận tay liền đem ngọc bội nhét vào trong ngực. Bây giờ nghĩ lại, không sẽ chờ cùng đem Bội Nhi ôm vào trong ngực như thế sao?

"Đúng rồi, người còn không có nói cho, ta là thế nào đánh thức ngọc bội." Chu Vân tiếp tục lần trước vấn đề hỏi. Mới vừa rồi ăn thịt nướng lúc, hắn vô tình hay cố ý hỏi Hứa Thiên một vài vấn đề, biết linh hồn ngọc cùng bia ngoài cái bao tay đều là dị năng giới Thánh Vật. Nhưng là từ ngàn năm nay, chưa bao giờ có người biết được bọn họ như thế nào sử dụng.

Không biết tại sao, Chu Vân hỏi cái vấn đề này sau, Bội Nhi lại xấu hổ cúi đầu.

Ước chừng qua thêm vài phần chung, Chu Vân thấy nàng vẫn không có động tác, cho tốt tâm khuyên can: "Chớ miễn cưỡng, nếu như không thể nói rồi

coi như xong, ta chỉ là nhất thời hiểu kỳ thôi."

"Không phải... Công tử..." Bội Nhi mặt đẹp càng ngày càng đỏ, cuối cùng nín một hồi lâu, mới giống như là khóc tí tì như vậy anh tiếng nói: "Màng dính tiếp xúc..."

"À? ? Như vậy cũng được!" Chu Vân khiếp sợ hô, sau đó vội vàng che miệng, rất sợ quấy rối cách vách hai cái cộp cái.

Nghe được Bội Nhi lời này, Chu Vân thật là hết ý kiến. Phòng chừng dị năng các tiền bối tuyệt đối không đoán được, đánh thức linh hồn ngọc phương pháp sẽ đơn giản như vậy, càng không đoán được đánh thức phương pháp của nó lại là màng dính tiếp xúc. Chu Vân lúc này thật không biết được nên dùng ngôn ngữ gì để hình dung tâm tình của mình, vui mừng? Hay vẫn là vận cứt chó...

Có thể đạt được linh hồn ngọc dị năng cao thủ, cái nào không phải đỉnh thiên lập địa người. Những này cao cao tại thượng, có thể để cho thể nhân cung phụng tiền bối, như thế nào lại học Chu Vân tiểu nhân đặc chí, hồn linh hồn ngọc đâu? Vậy không tự hủy hình tượng chứ sao... Khó trách dài năm qua không có người có thể đánh thức Bội Nhi.

Nghĩ tới đây, Chu Vân nhất thời rất là than thở. Sách! Nguy hiểm thật nha! Bội Nhi nếu để cho người khác cho tự thân đi, vậy sẽ thua lỗ lớn!

Lại một lát sau, Chu Vân đem thứ một cái tin tức tiêu hóa sau, liền hỏi tiếp: "Bội Nhi, người nói chúng cuộc chiến của các vị Thần hậu kỳ là chuyện gì xảy ra, nghe thật giống như rất mạnh."

"Thật xin lỗi..." Bội Nhi lộ ra tiếc nuối biểu tình nói: "Chúng cuộc chiến của các vị Thần nội dung ta quả thực không nhớ rõ. Có lẽ bởi vì phong ấn thời gian quá dài nguyên nhân, cũng có thể ban đầu phong ấn lúc, kẻ cả tương quan ký ức cũng bị phong tỏa. Ta ước chừng nhớ, đông phe thể lực ở Chư Thần Hoàng Hôn sau mở ra trời mới, mà linh hồn của ta là bị phong ấn, lưu lại đọc theo Đông Phương truyền thừa..."

"Nói như vậy, người là bị đồng bạn từ bỏ?" Chu Vân có chút tức giận nói. Giống như Bội Nhi ôn nhu như vậy tiên nữ lại bị phong ấn, quả thực làm cho không người nào có thể hiểu. Chẳng lẽ đông phe thể lực thần nha tiên nha, tất cả đều khùng sao?

"Không, công tử hiểu lầm, có thể lưu lại là Bội Nhi vinh hạnh." Bội Nhi ôm ước mơ mỉm cười nói: "Mọi người có riêng mình sứ mệnh, phụ trách riêng mình truyền thừa. Mà ta là thù địch binh khí người thừa kế. Liền giống như nó..."

Bỗng nhiên, Bội Nhi Nhu Nhu bụng lấy Chu Vân tay phải: "Nó tựa như có lẽ đã tìm được lý tưởng chủ nhân. Ở người liều mạng bảo vệ cô gái kia lúc, đã thu được nó công nhận. Bây giờ chỉ kém sau cùng kẻ ước..."

Bội Nhi bụng Chu Vân tay phải, nhẹ khế tựa vào má của nàng, một đạo thái quang từ da trong cái bao tay phát ra, ngân chất Long Vãn trong nháy mắt sống lại, ở Chu Vân trên mu bàn tay quanh quẩn du động. Cuối cùng từ nguyên bản nằm thức, biến thành đang thức. Mà cái bao tay phần lưng còn nhiều hơn cái dịch thấu trong suốt bảo thạch tám tuần, gắn vào Đẳng Long trên.

"Chuyện này... Đây là chuyện gì xảy ra?" Chu Vân kinh ngạc thưởng thức cái bao tay kinh biến. Nếu như lúc trước cái bao tay chỉ là đẹp mắt huyền khóc, như vậy hiện tại lại nhiều hơn một cỗ khí phách. Chỉ là dùng mắt nhìn, Chu Vân liền có thể cảm giác được nó vậy không có thể xâm phạm địa uy nghiêm.

"Thánh lá chắn aegis." Bội Nhi nhu hòa hướng Chu Vân giải thích: "Trong truyền thuyết trên đời mạnh nhất chỉ lá chắn. Ngày đó ở hải cảng, đem người làm liều lĩnh chạy về phía cô gái kia lúc, cũng đã thu được nó công nhận."

Căn cứ Bội Nhi, Chu Vân phỏng đoán cô gái kia chỉ hẳn là Hứa Thiên. Ngày đó ở hải cảng, khi tay lới lúc rơi xuống, hẳn quả thật vì cứu Hứa Thiên, ngay cả mình sinh mạng cũng không để ý.

"A lô... Người thân là Đông Phương tiên nữ, lại ở trước mặt ta nói Anh ngữ, chẳng lẽ không cảm thấy được không được tự nhiên sao?" Chu Vân hỏi tương lại với Hứa Kiến luận bàn lúc, cũng là bởi vì không hiểu chim hót bị thua thiệt, bây giờ không khỏi oán trách lên Bội Nhi.

"Thật sao?" Bội Nhi điểm môi đỏ mọng có chút không hiểu nói: "Ngôn ngữ là giữa người và người câu thông cầu, cho dù là động vật ngôn ngữ, cũng là phi thường hữu dụng. Chỉ cần có thể để cho đối phương minh bạch tâm ý của mình, kia liền sẽ không cảm thấy không được tự nhiên."

"Được rồi, không nói với người cái này." Chu Vân nghe Bội Nhi giải thích, thiếu chút nữa xấu hổ muốn chết.

"Đúng rồi, người là làm sao biết ngày đó ở hải cảng chuyện phát sinh?" Chu Vân đột nhiên nghĩ đến khi đó linh hồn ngọc cũng không có tỉnh lại, Bội Nhi từ đâu biết được chính mình liều mình cứu mỹ nhân nữ?

"Là nó nói cho ta biết." Bội Nhi Thiên Thiên chỉ một cái, Chu Vân thuận thể nhìn lại...

"Cái bao tay? Người đùa bọn ta đi." Chu Vân có chút xấu hổ, Bội Nhi phải nói có thể nghe hiểu động vật ngôn ngữ, hẳn còn có thể miễn cưỡng tiếp nhận. Mà bây giờ lại còn nói là cái bao tay nói cho nàng biết, chuyện này cũng quá bất hợp lý đi. Không biết sao hẳn lại không tìm được lý do khác hoàn nghi lời này tính chân thực.

"Ừ." Bội Nhi thập phần thú vị nói: "Nó còn để cho ta hỏi người 'Nó soái không?' ."

"Áy..." Chu Vân triệt đầu triệt đuôi hồ đồ: "Vậy làm phiền người giúp ta chuyển cáo nó, màu xám thường soái, đơn giản là soái đến bỏ đi..."

Chu Vân vừa dứt lời, gấn vào Thủy Tinh lá chắn trong Long Vân bỗng nhiên du động, đổi một cái bay lên tư thế, cái này bảo hấn con người cũng sắp trũng ra ngoài. Chỉ nghe Bội Nhi từ cạnh nhẹ nói nói: "Nó lại hỏi người 'Như vậy chứ' ?"

Đệt! ! Chu Vân bực bội không có gọi ra. Nếu như không phải căn phòng cách vách ngủ Hứa Thái Nguyệt cùng Đại Thâm Á, hấn khẳng định ngang thiên đại kêu, Huyền a! Quá thần! !

Không tâm tình lý tới cái bao tay lên phi long, Chu Vân vội vàng hỏi: "Người nói linh hồn ngọc là một kho binh khí, như vậy bên trong có cái gì thực dụng đồ chơi? Tỷ như súng tự động, chặn đánh súng trường cái gì..."

Tiểu tử này thật là ý nghĩ hảo huyền rồi..

"Thương sao?" Bội Nhi ngoẹo đầu suy tư một hồi: "Có rất nhiều nha. Tỷ như cùng Thánh lá chắn kỳ danh Thánh thương —— Lăng Cơ Nỗ Tư."

Dứt lời, Bội Nhi trong tay quang mang chớp diệu, một thanh đồ tươi màu đỏ hình xoắn ốc trường thương, xuất hiện ở nàng Ngọc Bạch hai tay của bên trong..

Những truyền thuyết này trung Cổ binh khí, cứ như vậy trần trụi địa đặt ở thiếu niên trước mắt, Chu Vân thấy thế nào đều có có loại cảm giác không thật. Còn một người khác nghi vấn, những truyền thuyết này trung đao đao thương thương, chẳng lẽ có thể so với binh khí nóng càng sắc bén? Không thể nào đâu..

"Bội Nhi, ta không phải nói loại súng này. Chẳng lẽ kho binh khí trong không có cái loại này muốn lên đạn, sẽ bốc lửa, có thể phóng ra thương sao?" Chu Vân kiên nhẫn vừa nói.

Phải biết một đứa bé tay cầm binh khí nóng, cũng có thể giết chết cao thủ võ lâm. Nếu như linh hồn ngọc trong tất cả đều là vũ khí lạnh, vậy không tự là rác rưởi cất giữ kho sao?

Bội Nhi nhớ lại hồi lâu hỏi ngược lại: "Bên trên đạn? Bốc lửa? Người chỉ là Hỏa Thương à."

Ở nàng trong trí nhớ, thật giống như có tương tự vũ khí tồn tại..

"Đúng đúng!" Chu Vân hưng phấn nói: "Chính là tương tự Hỏa Thương.."

"Thật xin lỗi..." Bội Nhi không đợi Chu Vân tiếp lời, mặt đã tiếc nuối quơ quơ não: "Cái loại này cấp thấp binh khí, cũng không có tồn vào linh hồn trong ngọc..."

"Cấp thấp..." Chu Vân chân mày giật một cái, các đại thần nha! Vũ khí của các người mặc dù không tệ, đáng tiếc đã quá hạn á...

Bạn đang đọc truyện *Mỹ nữ lai tập Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 134: Hồi cuối

Chu Vân cũng không biết, ở dị năng giới bên trong lấy vị trí chủ đạo vũ khí, mãi mãi cũng là có linh tính vũ khí lạnh. Liền lấy chính hấn mà nói, lấy Chu Vân thực lực bây giờ, tuyệt đối có thể dễ dàng tránh thoát bất kỳ khẩu súng xạ kích, chớ đừng nhắc tới chân đế phòng ngự Lựu đạn đánh nổ niệm lực vòng bảo vệ.

Ở quốc gia gian tổng hợp chiến lực so đấu bên trong, Dị Năng giả mạnh yếu cùng bao nhiêu, thường thường có thể đưa đến quyết định tính tác dụng. Dị Năng giả là các nước mạnh nhất binh đoàn cùng đơn binh vũ khí, đây là trên đời không phải là công khai, lại công nhận cách nói.

Nhưng mà, có thể rất lớn phúc độ tăng cường Dị Năng giả thực lực, chính là những này có linh tính vũ khí lạnh. Bì phương Bội Nhi lấy ra Thánh thương, nếu như rơi vào năm đó Tu Chân giả (Dị Năng giả) trong tay, tiện tay một đòn uy lực liền đủ để lật bỏ một ngọn núi.

Thật may này cái gì đã thất truyền nhiều năm, nếu không không biết được sẽ có bao nhiêu Dị Năng giả, vì cướp đoạt nó mà mất sinh mạng. Chu Vân thật là sinh ở trong phúc không biết phúc...

Thấy Chu Vân biểu tình quái dị, Bội Nhi còn tưởng rằng Chu Vân không thích chuỗi này Thánh thương. Vì vậy vỗ vỗ tay, lại biến hóa ra một cái kim màu vàng nửa thủy tinh trong suốt vòng tay nói: "Công tử nếu như không thích, có thể thử một chút cái này."

"Ừ? Đây vậy là cái gì?" Chu Văn giống như người hiếu kỳ bảo bảo nhận lấy giây chuyền, đây là một cái kim màu vàng Thủy Tinh vòng tay. Bất quá liên điều bên trên treo một thanh cạm màu xanh tiểu kiếm, một cái tím màu đỏ Tiểu Dao, cùng với một nhánh nhìn như trong suốt trường thương.

"Đó là Đông Phương mỗ cái Thiên Thần mang theo người ba cây Thần Bình." Bội Nhi tình nguyện bắt giác chỉ vòng tay treo ngược đồ trang sức nói: "Lam kiếm 'Thiên tinh'. Từ Dao 'Hỗ Phách'. Oánh thương 'Vô Danh'. Đây đều là chúng cuộc chiến của các vị Thần lúc, nổi danh thiên hạ Thần Bình. Ta tin tưởng lấy công từ năng lực, nhất định có thể lấy được cho chúng nó nhận chủ."

"Một vị Thiên Thần là vị nào?" Thiên tinh' cùng 'Hỗ Phách' ta thật giống như nghe qua, nhưng 'Vô Danh' vậy là cái gì?" Chu Văn không chút khách khí đem liên điều treo bên tay phải bên trên. Ngược lại nhìn thật tốt, chẳng qua là so với những binh khí này, Chu Văn quan tâm hơn Bội Nhi nhắc tới Thiên Thần.

"Là vị nào Thiên Thần đây..." Bội Nhi hao hết đầu óc suy nghĩ, đáng tiếc bất luận nàng nghĩ như thế nào, cũng không nghĩ ra liên quan vị thiên thần này tin tức: "Thật xin lỗi, ta không nhớ gì cả... Hẳn tựa hồ thật nổi danh."

"Đúng rồi!" Bội Nhi bỗng nhiên linh quang chợt lóe, trả lời Chu Văn nói lên vấn đề thứ hai: "Vô Danh' chính là vị thiên thần này luyện chế, uy lực thật giống như bị Thánh thương sắc bén hơn."

Tựa hồ, thật giống như, nhờ cây, đừng có dùng loại này không giọng khẳng định trả lời được không. Chu Văn có lòng trách nói, lại thua ở Bội Nhi ôn nhu Vô Tà nụ cười bên dưới, xem ra nàng trí nhớ trước kia, cũng theo rất dài phong ấn thời gian mà trở nên mơ hồ.

Bất quá, có thể cùng quan tâm địa Bội Nhi nói chuyện phiếm, Chu Văn đã cảm thấy thập phần hạnh phúc. Bất kể tối nay thu hoạch như thế nào, nghĩ đến sau này chỉ cần đem ngọc bội đeo ở trên người, giống như có một xinh đẹp địa tiên nữ 24h theo ở bên người, Chu Văn cũng liền đủ hài lòng...

Tháng tư đi qua, tháng năm tới gần. Ở nơi này chũn hạ chông chắt mùa trong, không chỗ nào không có mặt sinh cơ tràn đầy toàn bộ sân trường. Từ khi đêm đó bỏ tức sau này, Đại Thấm Á như kỷ tích cùng Hứa Thái Nguyệt hòa hảo rồi. Hai người chẳng những không có giống như đầu lần gặp gỡ như vậy đối chọi gay gắt, ngược lại thành một đôi như hình với bóng hảo tỷ muội. Cũng không biết được Hứa Thái Nguyệt thi triển ma pháp gì, khiến cho Đại Thấm Á giống như một cái đuôi tựa như, ngày ngày đi theo nàng ra ra vào vào, hơn nữa còn rất sung sướng bộ dáng.

Để cho Chu Văn cảm thấy nhức đầu, chính là hai nàng e sợ cho thiên hạ bất loạn cá tính. So với Hứa Thiên, Đại Thấm Á càng giống như là Hứa Thái Nguyệt biểu tỷ. Hai nàng ngày ngày ở sân trường chiêu phong dẫn điện làm xằng làm bậy, đem trường học bày sới sửa chữa được sừng sốt một chút.

Một vị mỹ lệ Khuynh Thành ngoại quốc cô gái, không việc gì mang theo máy truyền tin ở trường học giả trang khờ dại, đi bộ khắp nơi hỏi đường. Một cái hắc thủ sau màn tránh ở trong bóng tối, căn cứ tình huống hiện trường không ngừng bày ra như thế nào chinh người. Thanh Phủ nhất trung nam sinh cơ hồ bị các nàng chơi đùa toàn bộ, kể cả hoàng băng cũng không quá mức trúng thầu...

Hứa Thái Nguyệt chơi phi thường cao hứng, thân là trường lớp lại dẫn đầu trốn tiết, dẫn Đại Thấm Á hướng thanh Phủ thành phố đường lớn tiến quân. Phòng chừng nàng trước đây thật lâu liền muốn làm như vậy, chẳng qua là một mực thiếu thích hợp địa hợp tác, bây giờ có cá mè một lứa Đại Thấm Á ở, Tiểu Nguyệt mỹ mi từ trước đến nay tâm nguyện rốt cuộc lấy thực hành.

Đối với hai nàng đùa dai tâm tính, Chu Văn là không xen vào, cũng không cần quản. Lấy Đại Thấm Á không thua gì Hứa Kiến sức chiến đấu, cho dù gặp khó dây dưa địa gia hòa cũng có thể tùy tiện giải quyết. Ngược lại hai nàng vô tình hay hữu ý quấy nhiễu hần và Hứa Thiên qua lại, lại để cho Chu Văn thập phần để ý. Thầm nói các nàng sẽ không đạt thành hiệp nghị gì chứ?

Có lẽ là trải qua một đoạn bận rộn sinh hoạt, tháng năm tương đối muốn bình tĩnh rất nhiều, không có kích thích nhiệm vụ, cũng không trăm phương ngàn kế âm mưu. Đáng nhắc tới chính là 54 văn nghệ hội diễn, do Hứa Thiên tổ chức kịch bản.

Chu Văn cái này Bumblebee làm có thể đủ uất ức, mặc sung tẩy lăm mủ quần áo ở trên vũ đài chạy tới chạy lui, thật là bị người qua đường còn thăm. Máy lần đăng trang không tới hai phút, liền nằm trên đất 'Chiến bại' giả bộ thi thể. Mỗi khi lúc này, hần tổng hội lặng lẽ miếu bên người phiến phiến khởi vũ Hứa Thiên. Nàng chờ một thời vương miện, mặc vàng bạc chông chắt trang phục công chúa, phía sau còn giả bộ một đôi cánh ve. Nhìn vô cùng khả ái...

Ô kìa! Lại một con Bumblebee 'Chiến bại'. Là ai như vậy thất đức ép ở trên người mình à?

Thái Nguyệt, lại là ngươi! Đây lần thứ mấy rồi hả? Mỗi lần đều tới trên người của ta ngã, rất thú vị sao?

Thật ra thì, nếu như không phải cách sung tẩy lăm mủ Bumblebee giả bộ, Chu Văn vẫn là rất tình nguyện Hứa Thái Nguyệt đảo ở trên người hần, tất lại có thể thừa dịp cơ khai du.

Kịch bản nửa phần trước tiến hành vô cùng thuận lợi, có thể nửa đoạn sau sẽ không được để ý rồi.

Một trong số đó, giai đoạn trước tất cả mọi người nhớ được bản thân đối thoại. Có thể càng đi về phía sau, đối thoại lại càng hỗn loạn, ngược lại Chu Văn là quên mất thất thất bát bát.

Hai, Hứa Thái Nguyệt tuyệt không phải là một an phận thủ kỷ gia hỏa, huống chi toàn bộ kịch bản lời bợc bạch là do Thẩm Ân Đình phụ trách. Nói cách khác, Hứa Thái Nguyệt nắm giữ để cho bí thư MM soạn lại kịch bản đại quyền sinh sát. Ai bảo 'Hiệp nghị' ở trong tay nàng đây.

Kết quả là, rất có truyện cổ tích sắc thái 'Hoa của chúng ta vườn'. Liền ở Hứa Thái Nguyệt tận lực dưới sự an bài, biến thành tràn đầy chiến tranh tô lên mớ nghệ thuật 'Tổ ong trận tiêu diệt'. Vì vậy, Chu Văn cũng do không quan trọng Bumblebee, biến thành một cái hết sức quan trọng Bumblebee. Mặc dù hay vẫn là Bumblebee...

Kịch bản kết vĩ vẫn đủ nại nhân tâm vị. Chiến tranh mang tới là hủy diệt, làm đóa hoa xinh đẹp điều linh lúc, đổi mới ý thức tới, chiến tranh trong lúc vô tình, đã để cho bọn họ tốt đẹp vô cùng gia viên tàn phá không chịu nổi. Bọn họ sợ được đến tích, xa còn lâu mới có được mất đi nhiều.

Cuối cùng, làm Chu Vân cái này Bumblebee, vì bảo vệ tiểu ong chúa Hứa Thiên anh dũng hy sinh lúc, mọi người rút cuộc tỉnh ngộ lại, nguyên lai hai người là có thể lẫn nhau hiểu, lẫn nhau cùng tồn tại.

Ở tạo nên một vòng vân Bumblebee bia kỷ niệm sau, kịch bản kéo xuống tấm màn rơi xuống...

Thật ra thì Chu Vân nguyên vốn có thể không chết, bởi vì kịch bản không có đoạn này. Chỉ đồ thừa thiếu niên không nhận được chạy đến Hứa Thiên trước mặt, còn lớn hơn Nghĩa lãng nhiên hô 'Đề cho ta tới kết thúc cuộc chiến tranh này đi! Tiểu ong chúa đề ta làm bảo vệ!' . Kết quả loạn sáo kịch bản hỗn loạn hơn, Thẩm Ân Đình vì đề cho chuyện xưa có thể tiến hành tiếp, không thể làm gì khác hơn là đem Chu Vân cho nói chết. Tránh cho hấn đụng tới qua loa thêm phiền toái...

Nhưng không thể không nói, bởi vì Chu Vân chết, làm cho cả kịch bản trở nên rất cảm nhân, cũng rất kinh điển... Người thiếu niên kia làm được, hấn chẳng những kết thúc chiến tranh, còn bảo vệ tiểu ong chúa.

Sau chuyện này ăn mừng yến hội, Chu Vân còn không phục với Thẩm Ân Đình lý luận, hấn tại sao lại chết như vậy? Thật không có thiên lý nha, kết cục hấn là hấn với tiểu ong chúa Hứa Thiên tướng mạo tư thù mới đúng.

Kịch bản kết thúc mỹ mãn, ngoài ý liệu nội dung cốt truyện khiến người cảm giác rất rức rờ hấn lên, văn nghệ hội diễn đệ nhất hư đầu cũng liền rơi vào trên người bọn họ.

Tới gần tháng sáu, Chu Vân rút cuộc nhận được dị năng lĩnh vực gửi tới thông báo. Đi lãnh hải trường thi du thuyền, đem ở tháng năm 20 năm ngày buổi tối đến được Thanh Phủ thành phố hải cảng. Thanh Phủ thành phố sở hữu tất cả tham gia thực hành khảo nghiệm thành viên, phải ở ngày kế ba giờ chiều trước lên thuyền, qua liền không chờ...

Bạn đang đọc truyện *Mỹ nữ lai tập Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 135: Lên thuyền

Đứng ở gió biển vù vù bên cảng, Chu Vân ngửa mặt trông lên trước mặt có thể dùng đồ sộ để hình dung du thuyền, trong lòng tràn đầy mong đợi. Nhìn không chiếc này du thuyền đã quá hoa lệ, chắc hấn thực hành trường thi chuyên dụng đảo nhỏ sẽ càng càng hùng vĩ.

Thanh Phủ thành phố tham dự thực hành khảo hạch người dường như không nhiều, bây giờ là mười rưỡi sáng, Chu Vân ở chỗ này ngồi sắp tới một giờ, chỉ thấy hai ba tên không biết từ đâu tới học sinh đang vào du thuyền.

"Huynh đệ, một người? Người cũng là đến tự Thanh Phủ thành phố thí sinh sao?"

Chu Vân đột nhiên cảm giác bả vai bị người vỗ một cái. Quay đầu lại chỉ thấy hai cái tuổi tác cùng hấn xấp xỉ thiếu niên, hữu hảo hướng hấn chào hỏi.

Chu Vân liếc mắt hai người, một người trong đó thân cao 1 thước 86, dáng vẻ không tính là khôi ngô, nhưng rất rắn chắc, nhìn tướng mạo ứng chúc Hứa Kiến một loại biết điều hình nhân vật. Một cái khác gần giống như hấn, ở 1 thước 7 trái phải, thân hình hơi gầy, làm cho người ta cảm giác thật cơ trí. Chuyện trước người nói chuyện, chính là cái này tương đối thấp nhỏ nam sinh. Hai người cũng mang theo một cái ba lô, hấn là tới dự thi học viên.

"Đúng vậy. Các người thi sao? Cũng là thanh Phủ thành phố thí sinh sao? Ta là thanh Phủ nhất trung học sinh, các người tới tự cái nào trường học nhỉ?" Chu Vân từ trước đến giờ rất dễ thân cận, vì người thấp phần kiện đảm. Lần này xuất hành chỉ có một mình hấn, trên đường nhiều Giao mấy người bằng hữu, hành trình bên trên cũng không sợ tịch tịch.

Ban đầu hấn còn tưởng rằng có thể với Hứa Thiên mấy người cùng nhau đi tới, ai ngờ các mỹ nữ thuộc về đặc thù thí sinh, có chuyên dụng thuyền bè hộ tống, trực tiếp đến được trường thi. Không giống Chu Vân thuyền kia, muốn từng cái khu lưu lại, tiếp ứng bất đồng địa khu thí sinh. Hơn nữa coi như đến trường thi, hai nhóm người cũng sẽ tách ra an bài.

Giống như Hứa Thiên loại này đã sớm chắc chắn có dị năng thiếu nam thiếu nữ, sẽ ở khảo hạch kỳ hạn gian đóng vai quan chỉ huy cùng với tướng lĩnh các loại trọng yếu vai diễn. Về phần thân thủ khỏe mạnh phổ thông thí sinh, chính là làm nổi bật hoa tươi lá xanh, làm tiểu binh. Nếu như vận khí tốt, lẫn lộn đến cái tiểu đội trưởng chức vụ, vậy cho dù cơ hội tốt trời ban rồi.

"Không sai biệt lắm, chúng ta là từ phụ cận huyện nhỏ chạy tới." Hoi gầy nam sinh trêu ghẹo như vậy cười nói: "Hắc hắc... Đến từ cái nào trường học không nói, cùng thành phố lớn trường học bí, quả thực có chút mất mặt. Đùng rồi, ta gọi là Ngô Văn Tuyên, bên cạnh người này kêu Cung thừa. Người thì sao...?"

Ngồi với người nói chuyện rất không lễ phép, Chu Vân vỗ một cái đầu gối đứng lên, hữu hảo đưa tay ra nói: "Ta gọi là Chu Vân, đứng ở này ngắm phong cảnh đây."

"Há, thời gian không còn sớm đi. Muốn không cùng nhau đi vào?" Ngô Văn Tuyên bên bắt tay vừa nói. So với phong cảnh phía ngoài, hẳn càng muốn nhìn nhìn du thuyền bên trong là cái gì bộ dáng. Dài lớn như vậy, hẳn còn chưa ngồi qua thuyền lớn đây.

"Vậy đi thôi, ngồi xồm lâu cũng không trò chuyện." Chu Vân cười hắc hắc liền cùng hai người leo lên du thuyền.

Lên thuyền lớn, Chu Vân Tài phát hiện, nguyên lai ba người bọn hắn đã là thanh Phủ thành phố cuối cùng ba gã thí sinh. Thanh Phủ nội thành vực tổng cộng có hơn bốn mươi tên gọi dự thí sinh, trong đó phần lớn ở tới hôm qua vậy lấy đến được. Vì vậy Chu Vân mới vừa lên thuyền không bao lâu, du thuyền liền khởi hành.

Xem ra ngoại trừ Chu Vân có chút cà nhõng, tất cả mọi người rất coi trọng lần này thực hành khảo hạch.

Thông báo bên trên mặc dù viết ba giờ chiều lên đường, nhưng đó là sau cùng lên thuyền thời gian. Nếu như bản khu thí sinh trước thời gian đến đông đủ, du thuyền thì sẽ trước thời hạn rời đi. Thật may Chu Vân gặp được Ngô Văn Tuyên hai người, nếu không muốn chính con thuyền nhân viên chờ hắn một cái, nhiều ngưng ngừng a.

Ba người mới vừa leo lên du thuyền, một cái thủy thủ liền đón. Mấy người xuất ra vé thuyền cùng với chuẩn kiểm chứng cái, xác nhận thân phận không có lầm sau, nước kia tay liền dẫn bọn họ đến riêng mình cabin phòng.

Bởi vì ba người cùng tiến lên thuyền, vì vậy phân đến cabin phòng của là ngay cả số hiệu. Chu Vân 837, Ngô Văn Tuyên cùng Cung thừa chính là 838, 839. Nếu là căn cứ số phòng thứ tự suy đoán, chỉ là trên chiếc thuyền này thí sinh thì có hơn tám trăm tên gọi. Nghe Ngô Văn Tuyên nói, tương tự thuyền vẫn còn có hơn mười chiếc nhiều, đều là tiếp ứng phân tán khắp nơi thí sinh mà chuẩn bị.

Tìm tới gian phòng của mình, ba người đem ba lô đi vào trong đầu ném một cái, khóa chặt cửa liền đồng thời tham quan du thuyền. Cabin phòng bị tường tượng nhỏ hơn, bên trong chỉ có một trải giường chiếu cùng một cái bàn đọc sách, ngay cả băng ghế đều không, cũng hoặc là quả thực không không vị tha băng ghế. Giường cùng bàn gian vừa vặn có thể đứng một người, cabin không có dư thừa địa phương hoạt động. Đây cũng là ba người không muốn ở trong phòng đợi nguyên nhân.

"Tiểu Chu, lý tưởng của người đại học là cái gì à?" Trải qua một phen quen thuộc, Ngô Văn Tuyên đã bắt đầu kêu Chu Vân tên tắt. Trước mắt ba người chính dọc theo chỉ thị hướng phòng ăn đi tới. Theo Ngô Văn Tuyên nói, hai người bọn họ tới hôm qua ba giờ bắt đầu đánh xe, sáng sớm cái gì cũng không ăn, bây giờ đói bụng yếu mệnh.

"Vũ Dị Học Viện!" Chu Vân không chút nghĩ ngợi đã nói nói. Đây chính là Hứa Thiên dự thi trường học, cũng là hắn mục tiêu phấn đấu. Coi như là liều mạng mạng nhỏ, Chu Vân cũng phải chen vào trường này.

"Cái gì! Thượng Kinh võ khác đặc biệt chức học viện? Ai, không phải người anh em đã kích người." Cung thừa một bên lắc đầu, một bên vỗ Chu Vân bả vai nói: "Tĩnh lại đi... Người nơi này muốn quá cao, áp lực lớn nha."

Cung thừa là thuộc về cái loại này không nhận biết không nói lời nào, một khi quen thuộc liền nói liền không dứt gia hỏa. Hiện tại hắn coi như là nhận biết Chu Vân rồi, cho nên lời nói cái cặp cũng mở ra.

"Rất cao sao? Ta nghe người ta nói rất dễ dàng vào cũng." Chu Vân nghi ngờ nhìn hai người. Bất luận là Hứa Thiên hay vẫn là Hứa Thái Nguyệt, cũng phi thường khẳng định địa nói cho Chu Vân. Lấy hắn trước mặt thực lực, không ra ngoài dự liệu tuyệt đối có thể bị Vũ Dị Học Viện nhận, này đưa đến hắn gián tiếp cho là, Vũ Dị Học Viện hãy cùng nhà cách vách hậu hoa viên như thế, chỉ cần bay qua tường là có thể chạy vào đi.

"Ta xem người bị người lừa rồi rồi." Ngô Văn Tuyên hai tay khoác lên Chu Vân bả vai, một bộ thương hại chúng sinh biểu tình nói: "Căn cứ tình báo được, Vũ Dị Học Viện thu nhận học sinh suất ước chừng ở hai 1% trái phải. Cũng chính là mỗi hai trăm học sinh chính giữa, có lẽ chỉ có 1 cái sẽ được trúng tuyển. Mà chúng ta những này phổ thông thí sinh, cho dù có may mắn ở thực hành khảo hạch cảm nhận phần điểm số, cũng không nhất định sẽ bị trường học vừa ý. Huynh đệ... Giác ngộ đi... Bây giờ quay đầu còn không muộn rồi."

"Ây... Là thế này phải không? Ngoại trừ Vũ Dị Học Viện, còn có thể vào khác đại học sao?" Chu Vân vẫn cho là, lần khảo hạch này là đặc biệt nhằm vào Vũ Dị Học Viện, không nghĩ tới còn có trường học khác tham dự.

"Này uy, người sẽ không ngay cả này cũng không biết được đi." Cung thừa nghiêm túc hướng Chu Vân giải thích: "Thực hành khảo hạch vốn là đối với cả nước đại học cởi mở, nếu như người có thể từ trong lấy được được điểm cao đánh giá, liền sẽ trở thành trọng điểm đại học đặc chiêu đối tượng, nhất là quân giáo. Người thậm chí ngay cả điều này cũng không biết? Nếu không phải tận mắt nhìn thấy người trình chuẩn kiểm chứng, ta còn tưởng rằng người dựng sai thuyền đây."

"Thì ra là như vậy! Khó trách sẽ có nhiều người như vậy tham gia thi." Chu Vân cuối cùng biết, nguyên lai là cả nước đại học thu nhận học sinh, khó trách có nhiều người như vậy dự thi. Lại vừa là du thuyền đưa đón, lại vừa là độc lập đảo nhỏ, nếu chỉ là một khu nhà Vũ Dị Học Viện, khẳng định không cần như thế long trọng.

Ba người vừa đi vừa nói đi tới phòng ăn, trên đường gặp thí sinh cũng dần dần tăng nhiều. Lâm Chu Vân đi vào phòng ăn lúc, đúng lúc gặp phải một màn thú vị hình ảnh.

Ở phòng ăn chùa cơm vị trí, hai đội nhân mã một tả một hữu chống cự. Quần áo bọn hắn giống nhau y hệt, đều là thảo màu xanh lục áo tay ngắn, đại khái là trường học đồng phục học sinh, khác nhau ở chỗ bộ ngực huy hiệu. Hai bên trái phải mỗi người hai mươi người, song phương tràn đầy địch ý không ai nhường ai.

"Các người có ý gì? Nhập đội sao?" Bên phải đám người đi ra một vị thiếu niên chất vấn. Từ tư thế xem ra, hẳn là nhóm người kia lĩnh đội.

"Nơi này chúng ta chiếm, muốn ăn đồ ăn qua bên kia." Bên trái cũng đi ra cái giống như đầu lĩnh thiếu niên, hướng mõ hèo lãnh chỉ chỉ. Chu Vân theo phương hướng nhìn, tốt Huyền không có bật cười. Kia hèo lãnh bán tất cả đều là rử loại thức uống.

Bên phải bị khiêu khích nhân trung, nhất thời có mấy cái nhiệt huyết phương cương gia hỏa, không nhịn được nghĩ tiến lên động thủ, kết quả để cho thiếu niên cầm đầu cùng đồng bạn của bọn họ ngăn lại.

Chu Vân dùng cánh tay đụng đụng Ngô Văn Tuyên, dường như cảm thấy rất hứng thú hỏi: "Người nói bọn họ đang làm gì à?" Đánh nhau vốn chính là hắn yêu thích, ngoại trừ với mỹ nữ tương thân tương ái, không có gì bì xem người đánh hội đồng càng quá ần.

"Tiểu Chu đi qua trường học phạn xá sao?" Ngô Văn Tuyên hỏi không phải là đáp, thật giống như đang ám chỉ cái gì, hắn tựa hồ rất thích treo người khẩu vị, cũng không biết được có phải hay không nghề khuyết điểm.

"Đi qua, thế nào?" Chu Vân vô cùng nghi ngờ, hắn thế nào đột nhiên hỏi tới cái này. Chẳng lẽ trường học của bọn họ cũng có thể như vậy nhập đội?

Nhìn một chút Chu Vân mê muội biểu tình, Ngô Văn Tuyên thật tốt thưởng thức một phen, các loại thỏa mãn lòng hư vinh nho nhỏ của hắn sau, mới chậm rãi giải thích: "Ở trường học lấy cơm, đi trẻ cũng chỉ có thể ăn đồ ăn thừa, nơi này thức ăn chủng loại tuy nhiều, nhưng phân lượng cũng rất ít, nhất là bọn họ tranh đoạt thiết bản thịt bò bít tết, phỏng chừng không tới bốn mươi phần. Có lẽ có người tận lực an bài, nói cho chúng ta biết đây là một nhược nhược cường thực thế giới. Ngược lại ở trong quân bộ, thực lực liền đại biểu hết thảy."

"Có đạo lý." Chu Vân vui vẻ gật đầu. Bất quá hắn rất nhanh thì phát hiện không ổn, quy củ này rất không công bình nha. Thiết bản thịt bò bít tết hắn cũng muốn ăn, có thể vấn đề đối phương có hai mươi người, chẳng lẽ muốn hắn một cái đánh hai mươi?

Ngay tại Chu Vân suy nghĩ lung tung lúc, bên phải thiếu niên nói: "Đừng nói nhảm, quy củ cũ, phái đại biểu đi ra. Gia đình bậc trung người tiến lên!"

"Ấu ảt, người đi..."

Nhìn hai người đứng ở giữa đội ngũ, Chu Vân bình tĩnh đại ngộ. Nguyên lai là một mình đấu, còn tưởng rằng muốn đánh hội đồng. Cứ như vậy tự mình nghĩ ăn thịt bò bít tết, chỉ cần đánh bại đối phương đại biểu là được rồi.

Ồ! Oa a! Bên kia có tôm hùm nha! Còn có bào ngư! Xương cá! Toàn miễn phí nha! Đáng tiếc phân lượng thật là ít...

"Này, người xem kia nha." Cung thừa thấy Chu Vân hết nhìn đông tới nhìn tây, không khỏi đẩy hắn một cái: "Bọn họ muốn đánh rồi, hai bên cũng xuất từ trường nổi tiếng, nắm chặt cơ hội bắt chước hai tay đi."

"Trường nổi tiếng? Làm sao người biết..." Chu Vân Tài phát hiện mình kiến thức nông cạn, đối với tình huống của nơi này cũng không biết một tí gì.

Ngô Văn Tuyên đã sớm ngờ tới Chu Vân không hiểu, vì vậy liền kiên nhẫn giải thích nói: "Bên trái thiên nga hình huy hiệu là Bạch Trạch quân thể trung học đệ nhị cấp, tay phải ba hoành huy hiệu là gạt mới quân khu trường cao đẳng. Hai nhà trường học ở quốc nội hàng năm thành tích tổng hợp hạng, cũng thuộc về hai mươi bốn tới 27 giữa."

"Người rất rõ chứ sao..." Chu Vân có chút cảm thấy ngoài ý muốn, không nghĩ tới Ngô Văn Tuyên lại có thể cận kề nói ra hai trường học toàn bộ danh hiệu cùng quốc nội hạng.

"Dĩ nhiên!" Ngô Văn Tuyên biểu lộ ra tự tin mỉm cười, nhún vai chuyện đương nhiên nói: "Ta nhưng là nhất lưu nhân viên điệp báo, nếu là ngay cả những này tin tức cơ bản cũng không tinh thông, vậy còn lẫn lộn cái rắm nha!"

"Nhân viên tình báo? Cung thừa người thì sao? Cũng giống vậy sao?" Chu Vân chợt phát hiện bên người hai tên tiểu tử thật có ý tứ. Nhân viên tình báo? Đây chẳng phải là biết rất nhiều bí mật.

Bạn đang đọc truyện *Mỹ nữ lai tập Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 136: Thức ăn tranh chấp

"Ta chủ tu lính trinh sát, tinh thông ẩn nấp nguy trang các loại..." Cung thừa thân nhiên nói. Hai tiểu tử một cái trinh sát, một cái điệp báo, thật TM (con mụ nó) trời sinh một đôi, khó trách sẽ cùng tiến tới.

"Người coi hần là Khâu Thiệu Vân tốt lắm." Ngô Văn Tuyên xấu xa cười nói: "Có một lần người này nguy trang sân cỏ, nằm ở nữ sinh cửa túc xá trước giúp ta gom tình báo, kết quả để cho tàn thuốc của chính mình đốt. Người nói khôì hài không..."

"Wow! Nữ sinh nhà trọ a..." Chu Văn hăm mộ nhìn Cung thừa, sớm biết hần cũng chủ tu lính trinh sát rồi.

"Mẹ ! Người một cái chết con rùa đen còn dám nói, nếu không phải người giúp người tán gái, ta phải dùng tới giả bộ sân cỏ sao!" Lúc này, Cung thừa một tay cánh tay khoen ở Ngô Văn Tuyên trên cổ, lấy hần 1 thước 86 thân cao, dễ như trở bàn tay liền đem Ngô Văn Tuyên thả .

"Sax! Thái giám chết bầm! Công công (Cung Cung)! Buông tay... Ai bảo người hút thuốc nha! Hơn nữa cầm đúng lúc cũng không thiếu người phần kia..." Hai người ở trường lúc, hóa ra thường xuyên lấy buồn bán nữ sinh tình báo gom mờ.

Nghe Ngô Văn Tuyên nói chuyện, Cung thừa chẳng những không có buông tay, ngược lại tăng thêm sức khí uy hiếp nói: "Còn có khí nói nhảm đúng không!"

"Người chết! ! Ta không nói, không nói..." Ngô Văn Tuyên không chịu nổi Cung thừa tàn khốc thất cổ, vô lại giờ lên cờ trắng.

Ngay tại hai người đùa giỡn trong lúc, phía trước chống cự hai tổ đội ngũ đã lui ra, lượn quanh thành một vòng lớn yên lặng đồng bạn đại triển quyền cước.

Bình bình bâng bâng, hai giáo đại biểu chớp mắt đánh. Bất quá bọn hần đều có chỗ cất giữ, trên căn bản là điểm đến đó thì ngừng. Mặt ngoài nhìn như thập phần uy mãnh, mỗi qua một chiêu cũng có thể nghe vang dội ba ba tiếng va chạm. Thật ra thì song phương cũng tận lực tránh chỗ yếu, chân chính làm được 'Quyền cước tương giao' .

Đổi thành hai tháng trước, Chu Văn đụng phải như vậy tỷ thí nhất định sẽ vỗ tay khen hay. Đáng tiếc, hần đã xưa không bằng nay. Gặp qua mạnh hơn luận bàn, trước mắt tỷ thí thật là với chơi đùa đùa nghịch tựa như, không có điểm sáng...

Với Hứa Kiến cùng Đại Thâm Á bì, này hai tiểu tử ngay cả xách giày tư cách đều không. Còn trường nổi tiếng đây ~ khó trách Vũ Dị Học Viện coi thường bọn họ, quả thực không cùng đẳng cấp...

Chu Văn âm thầm suy nghĩ, xem ra gần đây hơn một tháng ngày ngày với xây lão đại luận bàn, cấp bậc tăng lên không ít nha.

Đang lúc Chu Văn muốn cười ha hả lúc, Cung thừa lại hưng phấn kéo hần hô: "Này này! Tiểu Chu thấy không, đó là quân đội nhị đoạn liên kích! Thật lợi hại..."

Mẹ kiếp ~ chiều này lão từ dị năng còn chưa mở Khiếu lúc liền học được rồi, Chu Văn có chút không nói gì gạt đầu: "Oh! Lợi hại lợi hại..."

"Mau nhìn! Bên trái cái đó thật giống như theo không kịp tốc độ. Bọn họ đánh thật hay nhanh nha..." Ngô Văn Tuyên cũng cướp phát biểu chính mình ý kiến. Chu Văn không thú vị liếc một cái, bên trái nam sinh quả thật có chút theo không kịp tốc độ. Bất quá này không có gì đẹp đẽ, vì vậy hần lại lặp lại đến bên trên một câu đối thoại: "Oh! Lợi hại lợi hại..."

"Tiểu Chu, ta thế nào cảm giác người đang ở đây qua loa lấy lệ à?" Cung thừa một tay cánh tay ôm Chu Văn cổ khích tướng nói: "Người có bản lãnh đi cùng bọn họ tỷ đấu một chút..."

"Ây... Liền như vậy, ta không khi dễ người mới." Chu Văn từ trong tránh thoát được khoát tay một cái, hần cũng không thích với nam nhân lâu lâu ôm ấp, càng không có hứng thú cùng những tên kia giao thủ. Vạn không cẩn thận đem người giết chết ai làm? Hần có thể không thường nổi...

"Cát, người thì khoác lác đi!" Ngô Văn Tuyên cùng Cung thừa hết sức ăn ý làm một vung tay động tác, hoàn toàn đem Chu Văn trở thành đùa giỡn.

Bỗng dung, mắt thấy bên tay phải nam sinh sắp chiến thắng, song phương lại đột nhiên dừng lại tỷ thí, không hẹn mà cùng cửa trước nhìn ra ngoài. Cả náo nhiệt phòng ăn nhất thời an tĩnh lại, ngay cả vài tên cười nói đùa com thí sinh cũng thức thời ngậm miệng. Bộ dáng kia giống như ngoan ngoãn bảo bảo đang đi học trên đường, gặp cản đường đánh cướp lưu manh như thế.

Cảm giác bầu không khí có chút không đúng, Chu Văn theo tầm mắt mọi người nhìn về phía ngoài cửa. Chỉ thấy Đội một mặc màu đỏ đồng phục học sinh thí sinh đi vào phạm xá, dọc đường thí sinh lại giống như con chuột thấy mèo như vậy, rồi rút đi vòng.

Quần áo đỏ đội ngũ ước chừng bốn mươi người, đồng thời ở du thuyền đường một chiều đi lên đi, hiển nhiên có chút hẹp hòi. Cũng chính vì vậy, mấy cái đã rồi đi phòng ăn gia hóa, gắng gượng bị đám người này dọa trở lại. Như thế đội ngũ khổng lồ nếu không có người bên cạnh, đường kính hướng tranh đoạt thật bỏ bít tét hai giáo đội ngũ bước đi.

Khiêu khích? Bối mớ?

Chu Vân trong dự tưởng mâu thuẫn cũng không nổ phát. Vì tranh đoạt thức ăn ngon mà chiến hai nhóm người, lại mặc không lên tiếng nhường ra nói tới, mặc cho quần áo đồ đội ngũ đi ngang qua mà qua, trở mắt nhìn của bọn hắn chọn thức ăn, lại không ai dám phát biểu ý kiến.

"Tốt lắm nha, này lại là người nào? Ăn mặc đồ bưng đĩa, cùng một bao tiền lì xì... Ô ô..."

Chu Vân lời còn chưa nói hết, Ngô Văn Tuyên vội vàng đưa tay chặn lại miệng hắn, hết sức nhẹ giọng nói: "Người muốn chết sao! Bọn họ là ánh mắt trời lặn đồ ủng quân giáo thí sinh, quốc nội hạng một mực ở vào trước ba trường cao đẳng, cùng mới vừa rồi kia hai đội người căn bản không phải là một cấp bậc. Phiền toái, không nghĩ tới bọn họ cũng ở đây trên thuyền..."

Đáng tiếc, Ngô Văn Tuyên tay từ đầu đến cuối chậm một nhịp, Chu Vân đã đem lời nói không sai biệt lắm, thanh âm mặc dù không lớn, nhưng ở an tĩnh lại trong phòng ăn, hiển nhiên có không ít người có thể nghe. Đứng ở quần áo đồ trước đội ngũ xếp hàng thiếu nữ bỗng nhiên dừng bước lại, sau đó lạnh lùng quét Chu Vân liếc mắt. Nhưng mà với ở sau lưng nàng thiếu niên, không nói một lời liền đường kính hướng Chu Vân đi tới.

Lúc này sự chú ý của mọi người đều tập trung ở trên người thiếu niên, kỳ ánh mắt có thương hại, có bất bình, còn có cười trên nỗi đau của người khác.

Lên thuyền thí sinh có hơn tám trăm tên gọi, phần lớn đều là hiếu chiến người, trong đó không thiếu thích gây rắc rối học viên. Trước đã có mấy đội nhân mã, bởi vì một chút chuyện nhỏ mà bị quần áo đồ đội ngũ giáo huấn. Bọn họ đại khái suy đoán, quần áo đồ đội ngũ làm như vậy là vì lập uy...

Đi tới Chu Vân trước mặt, quần áo đồ nam sinh bắt ôn bắt hòa hỏi "Người biết y phục của chúng ta tại sao là màu đỏ sao?"

"Không biết..." Chu Vân không giải thích được nhìn quần áo đồ nam sinh, không biết được hắn đi tới muốn làm gì. Ngược lại Ngô Văn Tuyên không ngừng lấy lòng nói 'Hiểu lầm, một cuộc hiểu lầm'. Đáng tiếc người ta không lọt vào mắt, chìm đều không chìm hẳn.

"Đó là mùi máu!" Dứt lời, quần áo đồ nam sinh trực tiếp huơ quyền hướng Chu Vân gương mặt đánh.

Không có dấu hiệu nào, không có đề kỳ, người này nói động thủ liền động thủ, thật là không có điểm phong độ. Thật may Chu Vân có thể đem thời gian kéo dài, nhìn vậy cùng ốc sên thì chạy địa quả đấm, hắn tùy ý dựa vào giặt mình, hơi hốt liền né nhanh qua đi.

"Ta có thể không có lý do đứng để cho người đánh á." Chu Vân vội vàng giơ hai tay lên, dường như đầu hàng như vậy nói.

Hôm nay trước khi ra cửa, Hứa Thiên cho Chu Vân lập ra ba không cho phép. Không cho phép gây chuyện thị phi, không cho phép tùy tiện động thủ, không cho phép chiêu phong dẫn điện, nếu không tuyệt giao nửa tháng. Vì vậy Chu Vân phải khiêm tốn nhẫn nhịn, làm hết sức tránh cho phiền toái.

Dĩ nhiên, nếu như đối phương không biết phải trái, vậy thì chớ bàn những thứ khác. Lại nói, cũng liền Hứa Thiên mới có thể hẹn bó buộc Chu Vân, Hứa Thái Nguyệt nhiều lắm là hù dọa hắn một chút.

Quần áo đồ nam sinh thấy Chu Vân tùy tiện lui về phía sau giặt mình, liền tránh thoát chính mình tia chớp một đòn, không khỏi thẹn quá thành giận, bay lượn thuận thế nhắc ngang một cái đá bên hông. Chẳng qua là, hắn vừa hoàn thành nửa bay lượn động tác, liền nghe phía sau có người kêu hắn.

"Hắn vừa! Lần này rồi coi như xong..." Cầm đầu thiếu nữ tóc ngắn đột nhiên lên tiếng, quần áo đồ nam sinh thẳng xe gấp như vậy ngừng lại.

Một trận gió đối diện thổi lên Chu Vân trên đầu tóc trán, quần áo đồ nam sinh giống như cái cọc gỗ như thế, nghiêng người nhắc ngang chân, văng văng nhắm ngay hắn gương mặt.

Chậm rãi thu hồi tư thế, nam sinh lạnh lùng nhìn Chu Vân liếc mắt: "Coi như số ngươi gặp may, sau này miệng cho ta chú ý một chút."

"Oa ô ~ thật là dữ..." Chu Vân thờ ơ nhún nhún vai, nhìn bề ngoài thật giống như Hàn vừa chiếm thượng phong, kém một chút như vậy là có thể đưa hắn đá ngã. Trên thực tế lấy Chu Vân tốc độ, chỉ cần tùy ý lui về phía sau nửa giặt mình liền có thể thoát qua. Hắn không có tránh là bởi vì đối phương tốc độ quá chậm, căn bản không dùng được cuồng cường.

"Sax! Làm ta sợ muốn chết." Cung thừa thấy đối phương đi xa, không khỏi liếc Chu Vân hiểm tượng hoàn sinh nói: "Thật may người khác không so đo với ngươi, nếu không chúng ta có thể thảm"

"Các ngươi sợ cái gì, bọn họ là hướng ta tới tốt lắm không?" Chu Vân chút nào không lo lắng bầu môi: "Muốn thật đánh, ai thắng ai thua còn khó hơn đoán đây."

"Người thì khoác lác, mới vừa rồi không biết được là ai, ngay cả phản ứng đều không, thiếu chút nữa bị người mặt mày hốc hác. Ta xem ngươi sau này hay vẫn là khiêm tốn một chút, ít gây phiền toái trên người." Cung thừa không nể mặt địa quả trách Chu Vân, bất quá này cũng là vì tốt cho hắn. Phải biết có thể tham gia thực hành thi học sinh, đều là trong trường học mũi nhọn trung mũi nhọn, không có một dễ đối phó.

Hắn và Ngô Văn Tuyên ở trường học, cùng là trọng điểm bồi dưỡng đối tượng, bình thường hơi chút nghịch ngợm cũng không ai dám tố cáo, nói là thiên chi kiêu tử cũng không quá đáng phân. Nhưng đến nơi này, hai người lại muốn khiêm tốn một chút khiêm tốn nữa. Làm một thiên tài rơi vào một đám thiên tài bên trong, nọ vậy thiên tài trở nên bình thường. Sức cạnh tranh đại nha! Cung thừa lo lắng Chu Vân như cũ với ở trong trường học như thế, tự nhận Thiên lão đại ta lão Nhị, kia gặp nhiều thua thiệt.

"An tâm á..., coi như đánh cũng luận không được các ngươi ra sân." Chu Vân cảm thấy Cung thừa tựa hồ hiểu lầm. Thiếu niên chỉ thắng bại khó liệu, là đối phương hơn bốn mươi người cùng lúc lên đích điều kiện tiên quyết. Nếu như chỉ là cái đó quần áo đồ nam sinh, hắn có lòng tin ở trong vòng mười

chiều giải quyết.

"Tiểu Chu nha, người chó xem thường người á." Ngô Văn Tuyên một tay cấu kết ở Chu Vân bả vai: "Chúng ta mặc dù mới nhận biết một ngày, nhưng huynh đệ gặp nạn, làm sao có thể khoanh tay đứng nhìn? Chúng ta dầu gì cũng liền bị đánh một trận, chẳng có gì ghê gớm."

Mặc dù không biết Ngô Văn Tuyên có phải hay không nói thật, nhưng Chu Vân nghe rất thoải mái. Hơn nữa mới vừa rồi hai người cũng không có tránh ở một bên xem cuộc vui, ngược lại đứng ra giúp hắn giải thích. Nay bằng với biến hình nói cho đối phương biết, bọn họ với mình là một nhóm. Nếu quả thật đánh, phỏng chừng hai gia hỏa quả thật sẽ thích hợp đi vào.

Quần áo đồ tiểu đội rời đi phòng ăn, một tên trong đó đội viên không hiểu hỏi "Tại sao không để cho Hàn vừa giáo huấn tiểu tử kia?"

Cầm đầu cô gái tóc ngắn không mặn không nhạt nói: "Lập uy mục đích đã đạt tới, chúng ta không cần phải kêu thêm chọc kinh địch. Bây giờ đối thủ quá nhiều."

Những ngày qua vì tạo tiểu đội uy tín, bọn họ trên chọc không ít trường học. Mới đầu còn có người phản kháng, nhưng kiến thức đến thực lực bọn hắn sau, tất cả mọi người ngừng công kích, giận mà không dám nói gì. Bất quá, Phàm là không thể làm tuyệt, ép, đối phương rất có thể sẽ liên hợp lại. Khi đó liền cái mất nhiều hơn cái được.

"Tên kia, nhiều hẳn một cái không nhiều, thiếu hẳn không thiếu một cái. Sợ cái gì?" Một tên khác quần áo đồ đội viên như cũ cảm thấy không có thể dạy giáo huấn Chu Vân rất đáng tiếc. Nhất là nghĩ đến kia cột nhà biểu tình, càng làm cho người cảm tức.

Bạn đang đọc truyện *Mỹ nữ lai tập Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 137: Loli đánh tới

"Hàn vừa một kích tới hậu, các người cho là hắn không tránh thoát sao?" Thiếu nữ tóc ngắn nhẹ nhàng nghi ngờ nói. Giọng mặc dù không nặng, nhưng tất cả mọi người nghe rõ.

Chu Vân nếu có thể tránh thoát xuất kỳ bất ý quyền thứ nhất, liền ý thực lực của hắn không yếu, ít nhất có thể cùng Hàn vừa tiếp vài chiêu. Nàng cũng không cảm thấy Chu Vân không động, liền ý nghĩa hắn không chặn được cuối cùng cặp chân kia.

"Cái này..." Quần áo đồ đội viên nhất thời cười khanh khách, căn cứ Chu Vân ung dung biểu tình, rất khó phán đoán hắn có thể hay không mau tránh ra cặp chân kia. Đúng như Hàn vừa quyền thứ nhất, bọn họ rõ ràng nhìn chặn đánh bên trong, kết quả lại bị dễ dàng thoát qua.

Thiếu nữ tóc ngắn trong đầu hồi tưởng lại hai người giao phong tình hình, không khỏi cau mày đối với Hàn vừa nói: "Hắn không phải không tránh được, mà là tốc độ người quá chậm, hắn căn bản không cưỡng cưỡng. Giống như né tránh người quyền thứ nhất như vậy, chỉ là trong nháy mắt."

"Hừ, ta cũng không xuất toàn lực, không tới cuối cùng, ai biết kết quả như thế nào?" Hàn vừa thập phần không phục nói.

Ở phòng ăn, hắn chỉ muốn dạy dỗ đối phương một chút, cũng không động lên thật sự. Hắn cũng không bởi vì chính mình sẽ bại ở một cái vô danh tiểu tốt trong tay.

"Thắng cũng còn khá, vạn nhất bại cơ chứ?" Cô gái tóc ngắn nghiêm túc nói: "Các người cũng không hy vọng những ngày qua tạo uy tín uống phí đi, đừng quên rồi mục tiêu của chúng ta. Thực hành khảo hạch đã sớm bắt đầu..."

Nghe được cái này, tiểu đội thành viên cũng sẽ không tiếp tục kháng nghị. Đúng như thiếu nữ từng nói, Hàn vừa cùng Chu Vân coi như đánh tiếp nữa, thắng rồi không có lợi, nếu như chiến bại, thì sẽ làm cho cả đoàn đội lâm vào quần cảnh. Huống chi, mọi người từ biểu tình của cô gái suy đoán, người mình phản thắng tựa hồ không lớn. Hàn vừa ở ngay trong bọn họ, thực lực xếp hạng trung du, nếu như đối phương có thể chiến thắng hắn, quả thật ít chọc mới tốt.

Chu Vân với những cái kia trường học đoàn đội bất đồng, một người cô đơn, tiến có thể công lui có thể thủ, du thuyền lớn như vậy, tùy tiện tìm hẻm lánh giấu, ai cũng bắt hắn không có là. Mà bọn họ lại cũng không có thể cả ngày tụ chung một chỗ, vạn nhất Chu Vân ngày ngày tìm thực lực yếu hơn đồng bạn khi dễ, vậy thì không dễ chơi...

Trở lại phòng ăn, Chu Vân ba người bắt đầu chia đầu chọn của mình thích thức ăn. Trên du thuyền sở hữu tất cả thực phẩm cũng là miễn phí cung cấp, thức uống ngoại trừ, bởi vì có nước sôi cung ứng.

So với Ngô Văn Tuyên cùng Cung thừa cần thận từng li từng tí, Chu Văn hiển nhiên buông thả rất nhiều, trước tiên liền hướng trước mắt thiết bản thịt bò bít tết chạy đi. Trong nhà nghèo nhà, những này Cao cấp thực phẩm cuối năm cũng không ăn được, bây giờ lại miễn phí cung cấp, Chu Văn còn không thoả thích hưởng dụng.

Lại nói, mới vừa rồi kia hai đội nhân mã, tựa hồ bởi vì quần áo đồ tiểu đội đến, mất đi so tài hứng thú, nhìn Chu Văn cướp thịt bò bít tết, bọn họ cũng không ngăn cản. Dám với ánh mặt trời lặn đỏ ửng trung học đệ nhị cấp gọi nhịp gia hỏa, thực lực hẳn không kém. Huống chi một mình hắn có thể ăn bao nhiêu? Nơi này có quy định, không thể lãng phí thức ăn, nếu không muốn mình trả tiền xuống.

Bắt được thịt bò bít tết, Chu Văn nhanh chân lại hướng xa xa tóm hùm, xương cá chạy đi. Đây chính là trong truyền thuyết thức ăn, chỉ nghe qua chưa ăn qua. Thịt bò bít tết cũng còn khá, bình thường ăn thịt trâu còn có thể đoán thử xem mùi vị. Xương cá, bào ngư cũng không giống nhau, Chu Văn đã sớm muốn nếm thử một chút. Đáng tiếc vốn thiếu hụt...

Rất nhiều kinh ngạc dưới ánh mắt, Chu Văn không chút kiêng kỵ vơ vét thức ăn ngon. Hắn cũng không biết, những thức ăn này đã sớm bị những cái kia hàng trước trường cao đẳng đặt trước, muốn ăn phải dựa vào thực lực tranh đoạt, nếu không thức ăn ngon sớm cũng làm người ta thanh không.

Cao đẳng bữa ăn ăn một lần cung ứng hai mươi người phần, ánh mặt trời lặn đỏ ửng trường cao đẳng độc chiếm trong đó 1 phần 3. Còn lại là để lại cho kém một bậc trường học, ai ngờ chằm mút trước hết tiên hành luận bàn, chỉ có người thắng mới có quyền hưởng dụng. Chu Văn rõ ràng không biết được trong đó quy củ, như gió thu quét lá rụng, hi lý hoa lạp một người liền cuốn đi rồi hai người phần. Trong lòng còn nghi ngờ nơi này người làm sao như vậy không hiểu được hưởng thụ.

"Hi hi... Cạc cạc cạc kết..." Ngay tại Chu Văn bị trước mắt thức ăn ngon mê muội lúc, đột nhiên nghe được sau lưng truyền tới thiếu nữ khoái trá cười mờ ám.

"Ừ?" Chu Văn nghi ngờ cúi đầu liếc nhìn, phát hiện chẳng biết lúc nào có một cô bé đi theo qua, còn học hắn như gió thu quét lá rụng, đem mặt bàn thức ăn ngon dời đến chính mình đĩa. Đồng dạng là một người cầm hai người phần, hơn nữa cười thập phần sung sướng.

Mặc dù có chút không ổn, nhưng Chu Văn không có để ý, dù sao mình cũng là làm như vậy. Duy nhất cảm thấy kỳ quái chính là, thuyền này ngoại trừ dự thi sinh trở ra, chẳng lẽ còn có khác hành khách? Bên người hắn cô bé nhìn không tới mười ba bốn tuổi, hẳn không phải là thí sinh đi.

Tựa hồ nhận ra được Chu Văn tầm mắt, cô bé không khỏi ngắc đầu lên đối với hắn cười một tiếng: "Đại ca ca, đừng khách khí. Người tiếp tục nha!"

Lúc này Chu Văn cuối cùng thấy rõ ràng nữ hài bộ dáng, ngực thật là lớn! Hay vẫn là mặt trẻ! Vô cùng khả ái! Đáng yêu a! Âm. Còn nhìn nữ sinh, xem trước ngực, nhìn lại mặt, cuối cùng miêu cái mông với bắp đùi.

"Cái đó... Tiểu muội muội... Người cũng là thí sinh sao?" Chu Văn tận lực lộ ra hữu hảo nụ cười hỏi. Tránh cho người khác lầm tưởng hắn là quái thú thúc, ở dự bất thiếu nữ vị thành niên.

"Đúng a!" Cô bé gật đầu một cái, sau đó ưỡn ngực ngây thơ nói: "Đại ca ca, Tập Nhạc không nhỏ!"

"A! Thật ư! Không đúng, người thật giống như mới mười ba bốn tuổi à? Tham gia thi không đơn giản nhé!" Chu Văn nhìn chăm chăm cô bé cổ cổ ngực, khẩu thị tâm phi nói đến.

Đồ chơi kia chẳng những không nhỏ, hơn nữa rất lớn, Chu Văn phỏng chừng một cái tay cũng không bắt được. Dựa theo lệ quốc tế, hắn vội vàng ảo tưởng Mộ Tiểu Nhã đem so sánh tương đối.

Nếu như Tiểu Nhã mỹ nữ là ngực lớn khí, như vậy nha đầu này chính là tiểu hung khí. Nhìn nàng đáng vẻ vẫn chưa tới mười bốn tuổi, lại ửng có như thế 'Bụng dạ'. Trừ đi Mộ Tiểu Nhã cùng Đại Thấm A, liền cân nhắc nàng lớn nhất. Coi là thật tiền đồ vô lượng a! Không biết được Mộ Tiểu Nhã biết Chu Văn từ khi ở tiệm cơm gặp nàng sau, phàm là thấy mỹ nữ Mimi, liền tập quán tính cầm bộ ngực của nàng làm tham khảo đối tượng, sẽ có cảm tưởng gì đâu?

"Tập Nhạc là thiên tài mà!" Tiểu Loli vỗ một cái bộ ngực to, hơi chút dừng dừng một cái liền nói tiếp: "Không qua nhân gia mười sáu tuổi rồi."

"Tập Nhạc? Tên của người sao? Nhìn người với cô bé tựa như, không nghĩ tới đã mười sáu rồi a." Chu Văn không khỏi lộ ra tà ác mỉm cười, mười sáu tuổi ư, chừng hai năm nữa liền lớn lên á..., trước với tổ quốc đóa hoa giữ gìn mối quan hệ, bồi dưỡng bồi dưỡng cảm tình cũng không tệ.

Bé gái bộ dáng quả thực quá Kawaii rồi! Giống như một chưa trưởng thành em bé, hai tròng mắt mặn mà mặn mà xuống. gương mặt non giống như quả táo, thật muốn hung hăng cắn một cái...

"Đừng nha! Tập Nhạc họ Tiêu, là viện trưởng nãi nãi họ nha! Đại ca ca, Tập Nhạc mặc dù không tiểu, nhưng người không thể đánh người ta xấu chú ý nha. Đó là không nhân đạo địa..." Tiêu Tập Nhạc thập phần đồng chân cười cười, lời nói này thiếu chút nữa để cho Chu Văn xấu hổ đến không đất dung thân.

Đồng ngôn vô kỵ! Đồng ngôn vô kỵ! Chu Văn không ngừng trong lòng treo nhớ tới, đưa tay xoa xoa mồ hôi lạnh trên trán: "Tiêu Tập Nhạc sao? Thật tên dễ nghe..."

"Đại ca ca! Người nhanh chọn ăn đi, một hồi nhiều người sẽ không tốt." Bụng một nắm mỹ vị, Tiêu Tập Nhạc cười thập phần sung sướng, nàng với Chu Văn như thế, từ chưa ăn qua đất giả như vậy thức ăn.

Lên thuyền không lâu nàng liền muốn thật tốt ăn một bữa, đáng tiếc thức ăn ngon cũng để cho hàng trước trường học chiếm đoạt, bây giờ có Chu Vân sung mãn đầu to, nàng cũng cáo mượn oai hùm theo ở phía sau đại chiếm tiện nghi, mặc dù có người tìm phiền toái, nàng cũng có thể đem trách nhiệm giao cho Chu Vân. Nói là hân mời nàng ăn xuống...

Một lớn một nhỏ hai người, bụng tràn đầy địa mỹ vị, hướng hướng đông nam thuyền bên cửa sổ giáp biển bàn đi tới. Ngô Văn Tuyên cùng Cung thừa đã sớm đánh tốt thức ăn, chiếm một phong thủy vị chờ Chu Vân.

Tiêu Táp Nhạc cười híp mắt, theo sát sau lưng Chu Vân, chỉ có như vậy mới có thể bảo đảm nhân sinh của nàng an toàn. Nếu như một người khắp nơi đi loạn, vạn nhất bị hàng trước trường học học sinh nhìn thấy liền không xong. Ở lại Chu Vân bên người, cho dù trời sập xuống, cũng có Đại ca ca làm người chết thế đỡ lấy. Mong rằng đối với phương xem ở nàng là một thiên chân khá ái cô bé phân thượng, cô tha sẽ tha chính mình.

Có một tiểu mỹ nữ ở bên người, Chu Vân dĩ nhiên sẽ không để ý. Ngược lại bên cạnh hán Dương thịnh âm thiếu, vừa vặn cùng Tiểu Hoa hóa bồi dưỡng một chút tình cảm.

"Tiểu Chu! Ngươi cũng quá kén ăn đi, chọn một thức ăn cần lâu như vậy..." Cung thừa nói được nửa câu, liền thấy Chu Vân bên người Tiêu Táp Nhạc, nhất thời hai mắt sáng lên hô: "Huỳnh đệ! Bên cạnh ngươi tiểu Loli là ai?"

"Táp Nhạc mới không phải Loli, ngươi tên biến thái! Bỏ tiểu thư năm nay mười sáu tuổi rồi!" Tiêu Táp Nhạc tựa hồ đối với 'Loli' vô cùng nhạy cảm, phòng chừng trong cuộc sống thường xuyên có người gọi nàng như vậy. Vốn là cười ha hả gương mặt nhất thời đen xuống, cặp mắt trừng phảng phất với cá vàng như thế. Căm tức nhìn Cung thừa...

"Chính xác!" Ngô Văn Tuyên đột nhiên vỗ tay: "Tiểu muội muội nói quá đúng, người này liền một thái giám! Chết biến thái, công công! (Cung Cung) "

"Chết vương bát, ngươi vô rùa thiếu đập sao? Oa khaó! Tiểu Chu, các ngươi cũng chọn cái gì đó!" Cung thừa vốn muốn đưa tay bóp Ngô Văn Tuyên, kết quả mới vừa đứng lên, liền bị Chu Vân kia bàn hoa lệ địa mỹ vị hấp dẫn.

"Con nghé mới sinh không sợ cạp. Thiếu niên, trân trọng a..." Ngô Văn Tuyên một bộ lão luyện thành thực bộ dáng, tay trái ấn rồi theo như Chu Vân bả vai, tay phải lại xách nĩa lạng lẽ ăn cạp Chu Vân trong mâm thức ăn ngon.

"Trịnh muội người! Lại trộm ta thức ăn, một đao từ cắt ngươi!" Chu Vân trực tiếp đem Ngô Văn Tuyên đỡ ra. Tiểu tử này đủ kẻ gian, lại dùng gạch chéo xen vào mình bảo ngư.

"Đừng dễ giận như vậy á..., huynh đệ một trận, có phúc cùng chung chứ sao." Ngô Văn Tuyên không để ý Chu Vân đón đỡ, ánh mắt chết nhìn chòng chọc kia bàn mỹ vị, nước miếng cũng sắp chảy ra.

"Ngươi lấy như vậy nhiều đồ tốt, sẽ không sợ người tìm phiền toái? Ta nghe nói những thức ăn này đều bị người đặt trước nha." Cung thừa có chút lo lắng nói. Lúc trước hán cũng muốn đi kiếm nhiều chút sa hoa hải sản ném thử một chút, lại phát hiện không người tiến lên. Bắt đầu còn tưởng rằng mọi người khiêm tốn, tìm người hỏi mới biết được. Nguyên lai những thứ này đã bị dự quyết định, muốn ăn phải thắng được quyết đấu.

Thuyền mới vừa khởi hành không lâu, liền có bởi vì tranh đoạt thức ăn ra tay đánh nhau. Ngay từ đầu là một mình đấu, dần dần biến thành quần đấu, thật là chìm vì thức ăn mà vong. Cuối cùng tất cả mọi người không hy vọng sự tình trở nên ác liệt đi xuống, liền hiệp thương lấy quyết đấu phương thức tiến hành phân phối, bất luận cá nhân cũng tốt, trường học đoàn đội cũng được. Chỉ cần ai chiến thắng, là có thể hưởng dụng thức ăn ngon.

Quy củ rất đơn giản, phòng ăn mỗi ngày sẽ cung ứng hai mươi người phân Cao cấp bữa ăn ăn, chỉ cần thực lực có thể xếp vào hai mươi người đứng đầu liền có thể đặt trước. Nếu như có người muốn ăn đến hai phần hoặc càng nhiều, vậy thì cần cứ phân lượng bao nhiêu, lấy một địch nhiều tiến hành tỷ thí.

Cung thừa còn phải biết ánh mắt trời lặn ứng đồ lĩnh đội, cũng chính là thiếu nữ tóc ngắn. Bởi vì đồng thời đánh bại hai gã nắm giữ đặt trước quyền thí sinh, từ đó thắng được hai phần đặt trước vị trí. Trong đó thực lực hơi kém địa gia hòa, cũng chỉ có thể tiếp nhận bị loại bỏ vận mệnh.

Bạn đang đọc truyện *Mỹ nữ lai tập Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 138: Tiết sở trường

"Choáng váng, ta mới đề báo cáo, trời mới biết có chuyện này..." Chu Vân một bên gặm ngon miệng Địa Long tôm thịt, một bên nghe Cung thừa kể lại trên du thuyền quy củ.

"Đừng vậy ! Chính là!" Tiêu Táp Nhạc dừng dừng hỏi "Đại ca ca, lần sau ngươi còn tiếp tục sao?" Cô bé vô cùng hi vọng Chu Vân có thể giữ vững, bởi

vì nàng còn dự định đi theo Chu Vân cái mộng sau chiếm tiện nghi. Trước mắt đất tiền địa thức ăn ngon, có thể không là lúc nào cũng có thể ăn được xuống.

"Đó là đương nhiên! Thức ăn ngon như vậy, ăn chùa thì ngu sao mà không ăn." Chu Vân không quan tâm chút nào, quyết đấu liền quyết đấu. Hắn là như vậy theo như cái quy củ này làm việc, không tính là gây rắc rối, lại càng không coi là tùy tiện động thủ. Duy chỉ có chiêu phong dẫn điệp...

Chu Vân liếc một cái bên người Tập Nhạc, sau đó quơ quơ nào. Đây không tính là, tiểu nha đầu mới 16 tuổi. Hơn nữa còn là nàng dính vào tới, Hứa Thiên mới có thể hiểu chính mình.

Ngô Văn Tuyên việc trải qua một phen đấu tranh, cuối cùng từ Chu Vân trong mâm vớt tới nhiều chút trứng cá muối, sau đó mặt mày hớn hờ nói: "Tiểu Chu, ngươi còn không có giới thiệu sở trường của mình hạng mục đây, đây đối với chúng ta sau này hợp tác mới có lợi."

Trước đây không lâu, hắn và Cung thừa trước sau nói ra mình chủ tu nghệ, mới vừa đến phiên Chu Vân giới thiệu lúc, lại gặp quần áo đồ đoàn đội. Đối với thực hành khảo hạch biết, bọn họ nếu so với Chu Vân rõ ràng, dù sao có một chuyên nghiệp nhân viên điệp báo.

Đang bình thường thí sinh trong khảo hạch, đoàn đội biểu hiện nếu so với cá nhân biểu hiện trọng yếu, vì vậy trên du thuyền mới tồn tại đủ loại bất đồng trường học tiểu đội. Sân trường tiểu đội là lấy đoàn thể làm đơn vị tham gia khảo hạch, quan chấm thi sẽ căn cứ cá nhân ở trong đoàn đội làm ra công hiến, cấp cho số điểm đánh giá. Giống như Chu Vân loại này lạc đàn thí sinh, sẽ ở tới mục đích sau, do phía chính phủ tự do phân phối, tạo thành đủ loại tiểu đội để khảo hạch chấm điểm.

Tin đồn khảo hạch là một trận diễn tập quân sự, sở hữu tất cả tiểu đội sẽ lấy phương thức rút thăm, gia nhập bất đồng quân đoàn.

Tiểu đội số người phải ở ba người hoặc trở lên. Thà để cho phía chính phủ tự do phân phối, cùng người không quen sống chung một chỗ, chẳng chính mình phối hợp, ít nhất Lực ngưng tụ phải mạnh hơn không ít. Huống chi Ngô Văn Tuyên cảm thấy Chu Vân còn rất khá, cãi nhau ầm ỉ rất hợp nhịp.

"Ta sở trường a..." Chu Vân nghe Ngô Văn Tuyên hỏi lời nói, không tự chủ được cúi đầu xuống hướng đáy quần nhìn một chút. Thật giống như đang nói 'Đây chính là ta sở trường...'.

"Đại ca ca, ngươi trên quần có cái gì sao?" Tiêu Tập Nhạc ngạo đầu, thập phần ngây thơ mà hỏi.

Thấy Chu Vân như thế ác cào chính là biểu hiện, Ngô Văn Tuyên nhất thời tức giận mắng: "Ngươi cân nhắc lông nhĩ? Ta là hỏi ngươi chủ tu ngành gì!"

"Nha! Ngươi nói sớm á..." Chu Vân mặt già đỏ lên, sờ lỗ mũi một cái nói tiếp: "Đánh nhau cũng coi là ta sở trường một trong."

"Nói như vậy ngươi là nhân viên chiến đấu?" Cung thừa nhìn từ trên xuống dưới Chu Vân: "Không nhìn ra nha, vóc dáng so với ta còn lùn."

"Chứ sao... Có thể hiểu như vậy." Chu Vân cũng không rõ ràng bản thân chủ tu ngành gì, nói thành là nhân viên chiến đấu hẳn không sai. Chỉ cần không phải làm con cò thí, đấu tranh anh dũng hẳn là nghĩa bất dung từ.

"Quá tốt!" Ngô Văn Tuyên một chương vỗ ở trên bàn ăn hưng phấn nói: "Chúng ta vừa vận chiến lực chưa đủ. Nếu như ngươi là nhân viên chiến đấu, chúng ta vừa vận tạo thành một nhánh đặc công tiểu đội. Lấy chuyên nghiệp của ta tình báo cùng Cung thừa trinh sát sở trường, hơn nữa Tiểu Chu đột kích, nhất định có thể ở lần khảo hạch này đạt được ưu tú đánh giá."

Ngô Văn Tuyên thân là nhân viên tình báo, đối với sự vật lưu ý nếu so với Cung thừa cẩn thận. Có câu nói, không có ba phần ba, sao dám lên Lương Sơn.

Chu Vân đối mặt ánh mắt trời lặn ứng đối thí sinh tập kích, có thể lộ ra bình tĩnh, sau chuyện này còn bình tĩnh như vậy, chọn một nhóm thức ăn ngon đại cật đặc cật. Tại mình bạch trên du thuyền tình huống sau, lại vẫn dám coi 'Đặt trước' quy tắc nếu không có vật, nếu như Chu Vân không phải đùa ngốc, chính là đối với chính mình thân thủ có đầy đủ tự tin. Thứ người như vậy cho dù dầu gì, cũng không trở thành bị thông thường thí sinh thức ăn.

Tiêu Tập Nhạc cùng Ngô Văn Tuyên cũng mơ hồ cảm thấy Chu Vân hẳn rất lợi hại, duy chỉ có Cung thừa tương đối lớn, còn không có phát hiện trong đó ám ý.

Ăn uống no đủ, mọi người thật giống như không có chuyện gì liên quan, liền quyết định trở về phòng nghỉ ngơi. Ngô Văn Tuyên hai người ngồi cả đêm xe, một mực không hào hào chìm vào giấc ngủ. Mà Chu Vân cũng có nghỉ trưa đích thói quen, ngược lại không có đặc biệt an bài, trở về phòng ngủ một hồi cũng tốt.

Trải qua một bữa cơm sau, Tiêu Tập Nhạc đối với Chu Vân ba người coi là có hiểu, bọn họ biểu hiện cũng rất tùy ý, không có xem nàng như người ngoài, sống chung đồng thời cũng không có chút nào cái giá. Huống chi, từ Ngô Văn Tuyên trong lời nói, Tiêu Tập Nhạc cũng cảm giác mình tìm một đoàn đội, nếu so với phía chính phủ phân phối càng là thích hợp.

Rời đi phòng ăn trước, Tiêu Tập Nhạc hỏi thăm ba người số phòng, để lui về phía sau liên lạc. Nàng dường như có thừa vào đoàn đội nhỏ nghiêng về.

Ăn no đi nằm ngủ, thật giống như thường xuyên dùng để hình dung nào đó động vật, nhưng đúng là một sự hưởng thụ, ít nhất Chu Vân thì cho là như vậy. Nằm ở cũng không rộng trên giường, có thể cảm giác được rõ rệt du thuyền ở lay động rung động. Thật may Chu Vân không cảm thấy say sóng, ngược lại giống như là nói như thế, đang đưa hắn mê man rất buồn ngủ.

Chu Vân trong nhà, Hứa Thiên hai tay chống giữ gương mặt, dùng mọi cách buồn chán mà hỏi: "Các ngươi nói, Tiểu Vân bây giờ đang làm gì đấy?"

Từ khi Chu Vân lên đường, nàng đột nhiên cảm giác bên người thật giống như bớt chút cái gì, sinh hoạt thoáng cái trở nên thật bình tĩnh.

"Còn dùng hỏi, khẳng định lại tránh ở nơi nào lười biếng." Đang ở làm bài mục đích Thẩm Ân Đình, cũng không ngừng đầu lên đã nói nói: "Không người nhìn chăm chăm, tên kia là tuyệt sẽ không vươn lên hùng mạnh."

"Liên bắt đầu nhớ hẳn rồi hả?" Hứa Thái Nguyệt mắt cong cong, cười híp mắt nhìn chăm chú hai nàng, nhìn cho các nàng chột dạ không dứt. Sau đó còn dùng giọng trêu chọc nói: "Không cần xấu hổ, thiếu nữ nghĩ chũn kỳ, người người đều có."

Lúc này, Chu Vân nhà đã thành mấy người nữ nhân trụ sở bí mật. Hứa Thiên thường thường giành thời gian đến giúp Thẩm Ân Đình bỏ tức, Hứa Thái Nguyệt một tháng trước đưa đến lưu lại, hưởng thụ được vô câu vô thúc tự do sau, liền không còn nguyện về nhà. Đại Thẩm Á càng là cái nữ nhân điên, mỗi ngày kéo Hứa Thái Nguyệt chạy tán loạn khắp nơi. Khó trách người người đều nói con gái lớn không dùng được.

"Thật nhảm chán! Bỏ cung muốn đi ra ngoài! Tiểu Nguyệt, đồng thời đi!" Cái này không, Đại Thẩm Á lại la hét muốn đi dạo phố. Vốn là nàng yêu cầu với Chu Vân cùng đi, kết quả bị Hứa Thái Nguyệt lưu lại, nói cái gì khoảng cách sinh ra mỹ, không thể suốt ngày đi theo Chu Vân bên người. Không nghĩ tới này ngốc nha lại tin.

"Ừ... Tiểu Vân không có ở đây thời điểm, quả thật thật bức bối." Hứa Thiên chu mỏ một cái, bộ dáng kia thật giống như yêu quái chơi đùa cụ làm mất như thế, liếc mắt nhìn một chút yên lặng không nói Hứa Kiến, hi vọng hẳn có thể tìm ít đồ cho mình chơi đùa. Đáng tiếc lão ca không có điểm phản ứng, hại nàng chán nản nằm ở mặt bàn, tiếp tục chỉ điểm Thẩm Ân Đình làm bài...

Du thuyền trong phòng ăn, mấy cái nam sinh tức giận hướng bốn phía hỏi "Là cái nào không hiểu quy củ gia hỏa ăn trộm đặt trước thức ăn ăn, có loại đứng ra cho ta! Công bình quyết đấu!"

Giấy là không gói được lửa, Chu Vân gây họa cuối cùng bị người phát hiện. Bất quá bây giờ phòng ăn một mảnh yên lặng, không có người trả lời những nam sinh này vấn đề, liền ngay cả này thấy Chu Vân người cũng không mở miệng. Nhiều một chuyện không bằng bớt một chuyện, tổ cáo Chu Vân đối với bọn họ một chút chỗ tốt đều không, chẳng những phải tội Chu Vân, không đúng mấy cái này nam sinh còn sẽ trách tội bọn họ không thêm vào ngăn cản. Cân nhắc hơn thiệt, yên lặng là lựa chọn tốt nhất.

Phòng ăn bầu không khí có chút kiềm chế, đều là các ăn riêng, cơ hồ không có người đang nói chuyện. Thấy lần này tình cảnh, cũng muốn hỏi ra ăn vụng thủ phạm sợ rằng không thể nào. Một người mặc màu xanh đồng phục học sinh thiếu niên không khỏi nói: "Trước đừng tức giận, chuyện này nói không chừng là ánh mặt trời lặn người nổi nghiệp kia làm."

Hắn thật sự ở trường học hạng thứ bảy, ở trên du thuyền địa vị đứng sau ánh mặt trời lặn đồ ứng trung học đệ nhị cấp. Hôm nay bởi vì tới buổi tối, cho nên không có với học chung trường đồng thời. Lại không nghĩ rằng, chính mình đặt trước mỹ vị lại không cánh mà bay.

"Có thể! Bọn họ ý có nhiều chút thực lực, hoàn toàn không có đem chúng ta coi ra gì." Khác một trường học học sinh cũng đồng ý kêu.

"Đừng! Lúc trước phát sinh qua những chuyện tương tự, cuối cùng do cô đó ra mặt, khêu một cái hai thu được hai phần đặt trước vị trí." Cái thứ 3 nam sinh nắm thật chặt quyền đạo. Nói có đúng lúc hay không, cái đó mất đi đặt trước vị trí người, liền là tới từ trường học của bọn họ thí sinh. Lúc ấy hẳn và học chung trường liên thủ, lại bại ở cô gái kia thủ hạ, cái này làm cho hắn mang lòng căm ghét.

"Không thể tiếp tục để cho bọn họ phách lối, mấy người chúng ta trường học hẳn liên hợp lại." Thiếu niên mặc áo lam từ tốn nói.

"Ta đồng ý, nếu không mọi người trở về liên lạc một chút lĩnh đội, nghe nghe bọn hắn ý kiến như thế nào."

"Được, bất kể kết quả như thế nào, lẫn nhau thông báo một tiếng."

Thật không nghĩ tới, Chu Vân chọc địa phiền toái, lại sẽ vạ lây quần áo đồ đoàn đội, tại chỗ không ít người biết chuyện, cũng vui vẻ các loại trò hay diễn ra. Ngược lại bọn họ lên thuyền tới nay, không ít được những trường học này đoàn thể lần áp.

Trong giấc mộng không biết qua bao lâu, chợt nghe thùng thùng địa tiếng gõ cửa. Chu Vân mở ra cặp mắt mông lung, chống đỡ thẳng thân thể đuổi người. Là ai tìm chính mình? Mấy giờ rồi rồi hả?

"Là tốt, chờ một chút." Chu Vân một cái xoay mình, ngồi dậy chuẩn bị mang giày đi mở cửa. Ai ngờ truyền tới cùm cùm một tiếng, cửa phòng lại bị cạy ra.

"Đại ca ca buổi chiều khỏe!" Tiêu Tập Nhạc bá một chút tránh vào, sau đó nương tựa môn dọc theo. Chu Vân còn mơ hồ nghe bên ngoài có người đang gọi 'Đi đâu! Cô nàng kia rõ ràng hướng bên kia...' các loại ngữ.

"Người làm chuyện gì xấu rồi? Người bên ngoài đang bắt người sao?" Chu Vân trong lòng hiếu kỳ, nha đầu này vội vàng vàng chạy vào gian phòng của mình, kết quả làm những gì sự tình người không nhận ra.

"Không đúng không đúng..." Tiêu Tập Nhạc không ngừng vung hai tay cười nói: "Tập Nhạc là tới kêu Đại ca thức dậy, đã hai điểm rưỡi!"

"Hoạt ~..." Chu Vân hai mắt nghi ngờ nhìn chăm chăm Tiêu Tập Nhạc, ở trong tay nàng tựa hồ có một đen thui ví dụ: "Trong tay ngươi ví tiền là lấy ở đâu tích?"

"Oa ô!" Tiêu Táp Nhạc vèo chọt lóe đem tay nhỏ giấu ở sau lưng, bấu môi, đem đầu ngoặt sang một bên, nhìn chăm chăm trần nhà thối nói: "Tiền gì bao, Táp Nhạc trên người không có tiền bao."

Nha đầu chết tiệt kia, lại mở mắt nói bừa! Người làm đại gia ngu si a. Chu Vân đáy lòng hung hăng mắng, sau đó tùy tiện phòng nghỉ môn đi tới: "Đã như vậy, ta đây ra đi hỏi bọn họ một chút, có cần gì hỗ trợ Haaaa...!"

"Không được!" Tiêu Táp Nhạc hú lên quái dị liền ôm lấy Chu Vân tay, hai con mắt long lanh cầu khẩn nói: "Đại ca ca, là bọn hần khi dễ thỉnh thoảng."

"Cho nên người liền trộm bọn họ ví tiền?" Chu Vân nghiêm trang đạo mạo nói, trong lòng nhưng không ngừng khen ngợi, tiểu nha đầu trở mã quả thực quá tiền vệ. Chồng đỡ thật thoải mái nha!

Bạn đang đọc truyện *Mỹ nữ lai tập Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 139: Đó là của ta thuần khiết!

"Mới không phải đây!" Tiêu Táp Nhạc ngẩng lên thủ xiên trước eo, nhìn như vô cùng tự hào nói: "Đại ca ca, nói trộm thật khó nghe nha! Nhạc Nhạc là Trộm~ tới."

"Choáng váng, trộm cùng Trộm có khác nhau sao?" Chu Vân đã có thể xác định, tiền kia túi lai lịch là Không hợp pháp rồi. Vấn đề là, sau đó phải ai làm? Đem tiểu mỹ nữ khai ra đi, hần là trăm ngàn lần không làm được.

"Khác nhau lớn!" Tiêu Táp Nhạc lắc lắc Ăn nhệ chi, cũng dương dương đắc ý làm ra giải thích: "Làm người khác không biết chuyện dưới tình huống kêu trộm, ở khác người đã biết dưới tình huống kêu Trộm!"

"Vậy không kêu Trộm, kêu cướp!" Chu Vân hết ý kiến, này tên gì Logic? Là ai nói cho nàng biết ở khác người đã biết dưới tình huống, ăn cắp vật phẩm kêu Trộm? Vậy không cùng cướp không có khác nhau sao?

"Đại ca ca người lại sai lầm rồi." Tiêu Táp Nhạc làm không biết một đêm mới suy nghĩ quán thâu cho Chu Vân: "Cầm người vật trong tay mới kêu cướp! Trong túi đồ vật, đó là Trộm!" Tiếp liếc trông mắt lẩn chuyển một cái: "Đại ca ca, ta xem người không giống ngu ngốc, thế nào tẩn hỏi nhiều chút thiếu não vấn đề."

"Trộm cắp là tội, ta còn là ra đi tìm bọn họ thương lượng một chút tốt..." Chu Vân xoay người liền làm bộ đi ra ngoài, nha đầu chết tiệt kia lại mắng hần thiếu não, tiểu tâm lão tử tố cáo người!

Chu Vân bước chân còn không có bước ra, liền bị Tiêu Táp Nhạc ôm chặt lấy, một bộ người thấy do liên biểu tình: "Không muốn ô! Nhạc Nhạc biết sai rồi. Đại ca ca không cho phép khi dễ thỉnh thoảng..."

Cô nàng vóc dáng không cao, ước chừng mới 1 thước 4 trái phải, đầu chôn ở Chu Vân trong ngực, tay nhỏ vừa vịn ôm lấy hần eo ếch. Cặp mắt tràn đầy nước, khỏi phải nói có đáng thương biết bao.

"Oh shit ! Không phải đâu!" Chu Vân biểu thị khiếp sợ! Không nghĩ tới nha đầu này nói khóc liền khóc, quả thực thật lợi hại. Nhìn nước mắt hoa lạp lạp đi xuống cô bé, Chu Vân tội ác cảm giác sâu nặng nha.

"Được được được! Người đừng khóc! Ta không đi ra chính là, người nghĩ tránh bao lâu là hơn lâu." Chu Vân quả thực bắt nàng không có là, lúc này mở cửa đi ra ngoài, nếu rơi vào tay người đi đường thấy, sợ rằng sẽ cho là hần đối với Tiêu Táp Nhạc làm cái gì không bằng cầm thú chuyện, hại đến người ta thương tâm ngọc tuyệt. Vạn nhất truyền tới Hứa Thiên trong tai, để cho nàng làm sẽ tự mình đối với một cái như vậy 'Ngây thơ' cô bé hạ độc thủ. Đó cũng không phải là nói xin lỗi liền có thể giải thích rõ...

Thật may Tiêu Táp Nhạc không có ý định tìm Chu Vân phiền toái, đạt được cam kết sau lập tức phá thế mỉm cười: "Táp Nhạc cũng biết Đại ca ca làm người tốt ~."

"Làm phiền người đừng có dùng này giọng nói chuyện với ta được không? Còn tưởng rằng miệng người ăn đây." Chu Vân thở dài, lần nữa trở lại trên giường dựa vào, một vừa sửa sang lại ba lô, vừa đem tắm rửa quần áo lấy ra.

Theo Hứa Thiên nói, du thuyền ít nhất một tuần lễ mới có thể tới mục đích, trên đường còn phải tiếp tế cùng nghênh đón những địa khu khác thí sinh. Thanh Phủ thành phố thuộc về gần biển đô thị, cách trường thi khá gần, vì vậy Chu Vân lên thuyền thời gian tương đối chậm chút.

Du thuyền ban đầu khởi hành, vừa xa địa khu thí sinh đều cùng Ngô Văn Tuyên hai người lái đồng, yêu cầu chạy tới phụ cận bến tàu đi thuyền. Khi đó du thuyền dừng lại chính là năm ba ngày, sợ rằng có gần nửa thí sinh ở trên du thuyền ở riêng biệt nhiều tháng.

"Tuân lệnh! Cạc cạc..." Tiêu Tạp Nhạc phát ra gian trá địa tiếng cười, nhất thời nghe Chu Vân kinh sợ nổi da gà. Sau đó Tạp Nhạc giống như tại chính mình nhà như thế, giúp Chu Vân đồng thời 'Sửa sang lại' ba lô. Mỗi khi Chu Vân xuất ra một kiện đồ vật, nàng liền cướp đến tay nghiền cứu một chút, cuối cùng dứt khoát đem ba lô đoạt lấy, đem bên trong đồ chơi một tia ý thức đồ ra.

Chu Vân không thể nhịn được nữa, cau mày hỏi "Này này! ! Ngươi làm gì vậy lật lung tung ta đồ vật."

Hắn chính là rất ít đối với mỹ nữ nổi giận, này Tiêu Tạp Nhạc quả thực quá làm người đau đầu.

"Đại ca ca, ngươi không có viết nhật ký đích thói quen sao?" Tiêu Tạp Nhạc chu mỏ một cái, nàng lật tung rồi Chu Vân ba lô cũng không phát hiện thú vị chơi đùa ý, không khỏi cảm thấy thất vọng. Bất quá, nàng rất nhanh thì bị chiếu xuống ở trên giường ví tiền hấp dẫn.

"Oa! Thật là đẹp tỷ tỷ, là Đại ca ca bạn gái sao?" Tiêu Tạp Nhạc nhanh như tia chớp nắm lên ví tiền, nàng cuối cùng phát hiện nhiều chút có giá trị lợi dụng đồ.

Ví tiền ở đó xuống lúc mờ ra rồi, bên trong kẹp một tấm hình, Tiêu Tạp Nhạc cặp mắt sắc bén, liếc mắt liền liếc lên đứng ở trong tấm hình, đẹp đến nhất thấp hồ đồ Hứa Thiên.

"Oa! ! Còn không chỉ một cái nha! Đại ca ca, các nàng tất cả đều thật là đẹp nha!" Làm Tiêu Tạp Nhạc đem tấm hình khi rút tay ra, cả người đều sợ ngây người. Nguyên lai tấm hình là chụp chung, ngoại trừ đứng ở chính giữa Hứa Thiên, bên cạnh còn có ba cái đáng ngoài khí chất cũng không phân cao thấp mỹ nữ.

Nhưng mà, trong tấm hình duy nhất phái nam, lại là bên người nàng cái này có chút ngu ngốc, hoàn thành sắc trời mê mẩn Địa đại ca ca. Thật dễ cho người khó tin...

"Bồi thường ta! Ngươi thế nào loạn bắt người đồ vật." Kia tấm hình có thể là bảo bối của mình! Thiếu niên mỗi đêm ít nhất phải thân mấy lần mới có thể vào ngủ, vạn nhất làm mất ước chừng phải mất ngủ.

Thật ra thì, nguyên bản trong tấm hình còn có Hứa Kiến tồn tại, chẳng qua là Chu Vân vô cùng tà ác, tự tay đem anh vợ cho kéo ~ rồi.

"Đại ca ca, các nàng người nào là bạn gái ngươi nhỉ?" Tiêu Tạp Nhạc cầm hình lên quơ quơ, nàng tựa hồ đối với phương diện này sự tình vô cùng ưa chuộng.

"Mắc mớ gì tới ngươi!" Chu Vân soạt một chút liền đem tấm hình đoạt trở lại: "Tiểu hài tử mỗi nhà, hỏi nhiều như vậy làm gì."

"Ồ! ?" Tiêu Tạp Nhạc trừng mắt nhìn, đàn độn nhìn rộng tuếch tay nhỏ, không nghĩ tới Chu Vân hành động nhanh chóng như vậy, nàng ngay cả phản ứng đều không, tấm hình đã tan biến không còn dấu tích.

Đang lúc Chu Vân vui mừng đoạt lại tấm hình lúc, lại nghe Tiêu Tạp Nhạc 'Oa' một tiếng khóc. Nha đầu chết tiệt kia lại ra tuyệt chiêu! Chu Vân cái gì cũng không sợ, chỉ sợ mỹ nữ khóc tí tề.

"Đại ca ca khi dễ thỉnh thoảng! Là làm cái bại hoại! Là làm tên đại bại hoại!" Tiêu Tạp Nhạc không ngừng đẩy lắc Chu Vân cánh tay, tiếng khóc một khắc không ngừng địa lớn tiếng kêu đến: "Ồ ô ô! Ngươi trả cho ta! Trả ta! Ngươi trả lại cho ta..."

"Đại tiểu thư, ngươi muốn ta còn cái gì? Kia tấm hình là của ta được rồi!" Chu Vân bắt đầu dĩ nhĩa, sớm biết như vậy sẽ không nên dẫn đến nha đầu này. Nhất định chính là cái gieo họa, nghe một chút giọng nói kia giọng, hắn liền cảm thấy choáng váng đầu.

"Bất kể, mau đưa của ngươi thuần khiết trả lại cho ta! Nếu không Tạp Nhạc liền chạy ra ngoài nói cho mọi người, là khi dễ thỉnh thoảng, là áo tơ trắng Quan cảm Súc sinh!" Nói đến đây, Tiêu Tạp Nhạc không khóc không lộn xộn, xiên trước thất lưng nghiêng đầu liền hướng cửa phòng đi tới. Ngược lại bắt người của nàng đã rời đi, bây giờ không có gì đáng sợ rồi.

"Ta sát! ! Đó là của ta thuần khiết!" Nàng không sợ, Chu Vân sợ nha! Tiểu Chu đồng hài có thể bị dọa sợ, đáng được một chút bật thức dậy, xoay người liền vọt tới trước cửa thành hình chữ đại - hình người nằm dang tay chân ngăn lại: "Nha đầu! Hai ta bèo nước gặp gỡ, Đại ca ca dù gì giúp qua ngươi một lần, ngươi làm gì vậy thế nào cũng phải sống mái với ta? Không phải một tấm hình mà thôi, ngươi muốn tới làm gì?"

Tiêu Tạp Nhạc quyết miệng, bắt mất hết sức oán trách: "Tạp Nhạc chỉ muốn biết kia người tỷ tỷ là đại ca ca bạn gái, ai ngờ Đại ca ca hẹp hòi như vậy, nhìn liền nhìn cũng không cho."

"Ngươi thật chỉ là nhìn một chút?" Chu Vân có chút không tin.

"Thật!" Tiêu Tạp Nhạc chắc chắn cùng với khẳng định nói: "Viện trưởng nãi nãi nói qua, Tạp Nhạc là một thành thực địa đứa bé ngoan!"

Chu Vân nghi coi trước mắt tiểu nữ sinh, muốn dựa vào nét mặt của nàng suy đoán ra có hay không nói láo, đáng tiếc Chu Vân công lực chưa đủ, nhìn một hồi lâu cũng không có kết quả. Cuối cùng không thể làm gì khác hơn là đem tấm hình giao cho Tạp Nhạc, mặc nàng thưởng thức.

"Ồ..." Tiêu Tạp Nhạc nhìn một lúc lâu, đột nhiên chỉ Hứa Thiên nói: "Người tỷ tỷ này thật giống như ở đâu gặp qua..."

"Người thì khoác lác đi!" Chu Vân hào khí không tức giận nói. Hắn không cho là Hứa Thiên sẽ cùng này tại tỉnh dính líu quan hệ, ít nhất cùng nàng sống chung tới nay, hắn chưa từng nghe Hứa Thiên nhắc tới liên quan Tiêu Táp Nhạc tin tức.

"Táp Nhạc là thành thực địa đứa bé ngoan!" Tiêu Táp Nhạc hung ác trợn mắt nhìn Chu Vân liếc mắt, nàng quả thật thật giống như ở đâu gặp qua trong tấm hình thiếu nữ. Tỉnh tể trầm tư một hồi, Tiêu Táp Nhạc linh quang chợt lóe...

Đúng rồi! Là « khác biệt tuần san » ! Hứa gia thiên kim, Tân Nhân Bảng thủ tịch quân sư kiêm người đẹp nhất, cùng trong tấm hình thiếu nữ rất giống nha! Nhưng không thể nào là nàng, những này đại thể gia dĩ năng giới danh nhân, làm sao có thể sẽ kéo đại ca ca cánh tay chụp hình đâu? Hơn nữa còn như vậy thân mật...

"Nhìn xong chưa? Xem xong bồi thường ta đi!" Chu Vân thấy Tiêu Táp Nhạc sừng sốt hồi lâu, không khỏi đem tấm hình lần nữa đoạt lại trong tay. Đáng tiếc không tới một khắc, tấm hình lại bị Táp Nhạc cướp đi.

"Không được! Táp Nhạc quyết định cầm lại phòng nghiên cứu một chút! Ngày mai trả lại người!" Bất kể tấm hình thiếu nữ có hay không Hứa gia thiên kim, Tiêu Táp Nhạc cũng quyết định đưa nó làm của riêng, để sau này với Chu Vân trả giá. Ai bảo hắn đối với tấm hình khấn trương như vậy...

"Cái gì!" Chu Vân kinh ngạc nhìn tiểu nữ sinh, không hiểu quý này linh tinh tại sao phải nghiên cứu hắn tấm hình. Chẳng lẽ nàng đối với chính mình tình hữu độc chung?

"Cái gì cái gì!" Tiêu Táp Nhạc thập phần thần khí hỏi: "Đại ca ca phải làm mặt người dạ thú hay vẫn là không bằng cảm thú?"

Tiêu Táp Nhạc vốn là muốn nhìn lên Chu Vân nhật ký, nắm giữ hắn bí mật nhỏ, hoặc là nhìn một chút hắn có hay không mang theo 'Hài hòa' vật, tốt bất Chu Vân điểm yếu. Nàng dù sao cũng là một nữ sinh, muốn gia nhập Chu Vân cái tiểu đội này ngũ, tốt nhất là nắm giữ một ít gì đó đạt được bảo đảm, tránh cho ngày sau bị khi dễ.

Tiêu Táp Nhạc từ nhỏ ở trong khổ cảnh lớn lên, nếu như không hiểu được bảo vệ mình, chỉ sợ sớm đã bị người ăn ngay cả không còn sót cả xương. Lúc này, Tiêu Táp Nhạc trực giác tự nói với mình, này tấm hình tuyệt đối có lợi ích lớn. Cho nên nàng quyết định trước cất giữ, có lẽ sau này có thể phải thượng dụng tràng...

"Đi! Người chó nói, ngày mai nhất định phải trả lại cho ta." Chu Vân có thể không nhìn thấu tâm tư của nàng, nhặt lên khăn lông với quần áo liền đi ra ngoài cửa: "Ta bây giờ đi tắm, người chậm rãi nghiên cứu đi."

Hắn quả thực không muốn ở lại trong phòng, trời biết quý này linh tinh có thể hay không lại làm một ít nghi nan tạp chứng đi đối phó hắn.

"Đại ca ca, người còn không biết phòng tắm ở đâu đi, Táp Nhạc dẫn người đi!" Tiêu Táp Nhạc mặt mày hớn hở chạy đến Chu Vân bên cạnh, giống như người hướng dẫn du lịch tựa như đích ngón tay phía trước dẫn đường.

Hơi chút suy nghĩ một chút, Chu Vân phát giác hắn thật giống như thật không biết phòng tắm ở đâu. Du thuyền lớn như vậy, tìm ra được nhất định rất phiền toái, liền dứt khoát để cho tiểu nha đầu dẫn đường, tránh cho giống như một con ruồi không đầu khắp nơi loạn chuyển. Huống chi, chẳng qua là mang một đường mà thôi, ứng nên sẽ không xảy ra vấn đề.

Có trở lên ý tưởng, Chu Vân nhất định phải ngược lại xui xẻo.

Một đường đi theo Táp Nhạc đi tới phòng tắm, đúng như Chu Vân đoán, trên đường không có phát sinh bất cứ chuyện gì cổ. Như vậy tiếp theo...

"Đại ca ca đến, nơi này chính là phòng tắm, Táp Nhạc mỗi ngày đều ở chỗ này tắm. Rất thoải mái nha!" Tiêu Táp Nhạc chỉ một cánh cửa nói. Nếu như thiếu niên cẩn thận lưu ý, liền sẽ phát hiện lời này rất có vấn đề.

"Ừ, tạ ơn." Chu Vân đem khăn lông treo trên vai, đẩy cửa liền đi vào phía trong. Sau đó còn nghe thấy ngoài cửa truyền tới Tiêu Táp Nhạc nói lời từ biệt âm thanh.

Bạn đang đọc truyện *Mỹ nữ lai tập Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 140: Cái đó... Vào sai đường.

Bất quá, Tiêu Táp Nhạc trở về phòng trên đường, lại đột nhiên hú lên quái dị, đem bốn phía đi ngang qua thí sinh sợ hết hồn. Cô bé đột nhiên phát giác

chính mình phạm vào cái thập phần ngu xuẩn, hơn nữa vô cùng cấp thấp sai lầm.

Mới vừa rồi vì lấy lòng Chu Vân, Tiêu Tật Nhạc tự nguyện dẫn nhận biết không tới nửa ngày 'Đại ca ca' đi phòng tắm. Nhưng mà, cái đó phòng tắm hình như là nữ sinh chuyên dụng. Về phần phòng tắm nam sinh, nàng cũng không biết được ở đâu. Lúc này xông đại họa á...

Trở về bỏ tức đã không kịp, coi như tới kịp nàng cũng không dám trở về. Vạn nhất Chu Vân đang tắm ai làm? Bây giờ Tiêu Tật Nhạc chỉ có thể không ngừng khẩn cầu ông trời phù hộ, hi vọng Đại ca ca cát nhân thiên tướng, ngàn vạn lần chớ chết thâm phòng tắm. Coi như làm quý, cũng đừng trở về tìm phiền toái cho mình thôi. Amen...

Phòng tắm rất lớn, bên trong là do từng cái hình vuông tiểu phòng giáp nhau tạo thành. Căn phòng dài rộng ước là 1m5, lối vào không có che giấu, chỉ có hai miếng mạng quai câu hàng rào, đặc biệt làm cho người ta đặt vào quần áo. Nếu như dùng sinh động điểm từ ngữ để hình dung, gian phòng nhỏ giống như một con cua, thành lõm hình chữ đem người xúm lại ở chính giữa.

Lại nói, như cũ chẳng hay biết gì, hoàn toàn không biết chính mình xông vào nữ sinh cấm địa Chu Vân, chính hư đến huyết sáo, nghênh ngang đi ở chủ đạo trung gian. Người này lại còn có tâm tình, từng gian đi thưởng thức xinh xắn rất khác biệt tắm phòng, thật là chết đã đến nơi còn không biết.

Có lẽ là buổi chiều, tới phòng tắm tắm cũng không có nhiều người. Chu Vân quan sát một trận, mặc dù nghe hoa lạp lạp tiếng nước chảy, lại không thấy đến bất kỳ người. Cuối cùng đi mau đến bên trái cuối lúc, mới phát hiện phòng tắm nơi hẻo lánh chót nhất một gian phòng nhỏ trên hàng rào, treo mấy món tươi mới màu đỏ đồng phục.

"Ha ha, giấu thật đúng là ẩn nấp." Chu Vân không khỏi cười một tiếng, sau đó ôm giao hữu tâm tính, đơn giản đi tới thứ hai đếm ngược gian tiểu phòng. Dự định một bên tắm, vừa cùng cách vách 'Huỳnh đệ' trao đổi cảm tình.

Cầm quần áo treo ở trên hàng rào, Chu Vân xoay nở hoa rơi vãi, ầm áp địa nhiệt nước tưới thân thể con người tâm thoải mái. Buổi chiều thức dậy tắm, hương thụ á. Ồ? Mới vừa rồi ra ngoài quá gấp gáp, lại quên mang sữa tắm rồi, không biết được cách vách huỳnh đệ nhân phẩm như thế nào, có chịu hay không mượn cho mình dùng một chút đâu? Hắc hắc, mới vừa còn nghĩ thế nào tìm chút đề tài, bây giờ vừa vặn...

Nghĩ tới đây, Chu Vân đỡ ngưỡng cửa, đem đầu dò được đối diện phòng nhỏ liền hô: "Này! Người anh em, có thể mượn cái sữa tắm... Lộ Lộ... ㄟ nói nhiều ㄟ nói nhiều..."

Ngao ô!!!

Nội tâm một trận sôi trư, Chu Vân sững sờ nhìn một màn hương diễm. Trước lời sau vênh, a na đa tư. Tại sao vị này 'Huỳnh đệ' không có tiểu huỳnh đệ?

Đầu đã chạm điện, thiếu niên hoàn mỹ suy nghĩ, hoặc có lẽ là hần chưa kịp suy nghĩ, liền một trận mất đầu. Chìm chít chít, sao xoay tròn, căn cứ nhiều năm bị đòn kinh nghiệm, Chu Vân biết mình trúng chiêu.

Một tay che con mắt trái, một tay vịn vách che, Chu Vân ngã trái ngã phải chạy ra tiểu phòng. Nơi đây không thích hợp ở lâu a! Đáng tiếc, không chờ hần đem thân thể ổn định, lại lại nghe nói gió mạnh mẽ âm thanh đánh tới. Không cần hỏi, nhất định là vị kia người anh em... Không, phải nói tị.

Nhất định là vị kia chūn quang tiết lộ ra ngoài thiếu nữ, cảm thấy đánh Chu Vân một quyền còn không nguôi giận. Dự định chặt đuôi theo tiếp tục cho Chu Vân điểm nhan sắc nhìn một chút. Để cho hần hiểu được làm sắc lang là muốn trả giá bằng máu!

Thân thể lui về phía sau hả ra một phát, Chu Vân vừa vặn tránh thoát thiếu nữ huoi quyền. Nhìn thoáng qua, nguyên lai là nàng! Quần áo đỏ đội ngũ linh đội!

Tinh thần khuôn mặt, xinh xắn mặt trái soan, xinh đẹp tóc ngắn phối hợp tiểu mạch sắc sáng bóng da thịt, còn có kia Phụng Nghi ngọc lập kiều đình. Mỗi một cô thiếu nữ vị trí cũng thật sâu hấp dẫn, thật sâu đánh thẳng vào Chu Vân con mắt.

"Ai yêu!" Một cái ngẩn ra, lại trúng một quyền. Chu Vân bây giờ hai mắt đều được gấu mèo.

Đù cay! Chu Vân nói thầm một tiếng, không dám khinh thường, vội vàng tập trung sự chú ý né tránh.

Phượng Lộ Lộ, ánh mặt trời lặn đỏ ửng trường cao đẳng đang tiến hành học sinh lãnh đạo. Nàng mỗi ngày cũng sẽ đốc thúc đoàn đội thành viên gấp rút huấn luyện, dĩ nhiên, chính nàng cũng không ngoại lệ, thân là tiểu đội trưởng càng hẩn làm gương tốt. Buổi chiều huấn luyện xong tất, Phượng Lộ Lộ liền lôi kéo một thân thể mềm mại đi vào phòng tắm, dự định hảo hảo buông lỏng một chút. Lúc trước như thế, bây giờ cũng là như vậy. Nàng rất sớm đã đường thành huấn luyện sau tắm thói quen.

Bất quá, hôm nay lão thiên gia tựa hồ cùng với nàng mở ra một đùa giỡn. Lại lấy người ngu ngốc nam nhân vào nữ sinh phòng tắm, còn quang minh chính đại hướng nàng mượn sữa tắm. Cái này không bày thiếu quết sao?

Vô duyên vô cớ bị không giải thích được nam nhân xem hết tron thân thể, cái này gọi là giữ mình trong sạch Phượng Lộ Lộ như thế nào tiếp nhận? Nàng cũng không phải là cái loại này bị khi dễ, còn im lặng không lên tiếng nữ sinh. Nếu không cũng không xứng làm ánh mặt trời lặn ửng đỏ người lãnh đạo.

Đánh! Đánh vào chỗ chết! Nếu bị nhìn, cũng không sao tốt cố kỵ. Liếc mắt nhìn là nhìn, nhìn hai mắt cũng là nhìn. Chỉ có đem đôi phương đánh thắm, mới không còn thiệt thòi lớn.

Ôm loại này vô đã mề lại sút tâm thái, Phượng Lộ Lộ không để ý chút nào Chu Vân ánh mắt, dùng khăn lông vây quanh trước ngực một buộc, dứt khoát

hắn hỏi địa hướng hắn công tới. Quyền cước đại triển, nơi đó yếu ớt hướng kia chăm sóc. Làm cho Chu Vân đau cũng vui vẻ... Cái này không làm phản sao!

Bây giờ có thể sưng chết Chu Vân rồi. Mặc dù bị hai đòn trọng quyền, nhưng là có thể thấy như thể rạn vỡ, coi như lập tức chết cũng đáng, hắn vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy thiếu nữ thân thể mềm mại.

Không được! Quá hương diễm! Ở tiếp tục như thế, Hồn nhi nhất định không có. Chu Vân khom người thoáng qua thiếu nữ một đòn càn quét, trải qua trong thời gian ngắn sửa chữa, hắn đã từ kinh hoàng thất thố bên trong ổn định lại.

"Uy uy uy! Hiểu lầm! Hiểu lầm! Chị em gái! Thật ra thì ta là... Ngươi biết!" Nhanh trí, Chu Vân chỉ có cố làm 'Cơ tình'. Nhưng hắn nhưng bây giờ không mở miệng được nói mình là 'Thủy tinh'.

"Ngươi nghĩ rằng ta có tin hay không? Nếu dám đến, cũng đừng nghĩ đến có thể bình yên trở về!" Phương Lộ Lộ chẳng những không có dừng tay, ngược lại tăng cường thể công, liên tiếp không ngừng quyền kích kêu Chu Vân cảm thấy nhức đầu. Đoán chừng là không muốn để cho Chu Vân nhìn lâu bên dưới chũn quang, cho nên thiếu nữ rất ít nhắc chân đạp người.

Lúc này Phương Lộ Lộ thập phần hối hận. Trải qua một phen triển đấu, nàng đã nhận ra Chu Vân chính là cái đó ở phạm xá không tiếc lời nam sinh. Sớm biết như vậy, ban đầu nên hung hăng giáo huấn hắn một trận, tốt nhất đánh hắn tới không xuống giường được, như vậy nàng cũng sẽ không bị nhìn cái tình quang. Càng nghĩ càng giận, Phương Lộ Lộ xuất thủ cũng càng ngày càng ác.

"Sax! Ngươi hướng kia đá á! Đánh người không đánh mặt, ta đều để cho ngươi đánh thành đầu heo, còn không nguôi giận sao? Lại đáp huynh đệ của ta, lão tử không để yên cho ngươi!" Chu Vân dưới hai tay theo như, đón đỡ ở thiếu nữ tóc ngắn một cái liễu âm, không khỏi trợn mắt tới. Nữ nhân này quả thực quá cay!

Có thể nhẫn nhịn, không thể nhẫn nhục. Tự xem thiếu nữ thân thể, quả thật có chỗ không đúng. Nhưng hắn lại không phải có ý tích, không cần đoạn tử tuyệt tôn ác như vậy đi! Đáng chết! Hết thấy đều là kia gây họa tình làm hại, chờ một hồi thoát khỏi nhất định phải thật tốt sửa chữa kia nha đầu chết tiệt kia!

"Có bản lĩnh phóng ngựa tới! Ngươi như có thể đánh thắng, ta liền tùy ngươi sở thích, thích làm sao làm liền làm sao làm." Phương Lộ Lộ đối với Chu Vân hù sợ như vậy chính là lời nói hoàn toàn không có để ý. Nàng tự tin như vậy cũng không phải là hoàn toàn không có bằng chứng, ít nhất ở Chu Vân trước khi tới, cả chiếc du thuyền căn bản không người là nàng địch thủ.

Phương Lộ Lộ lên thuyền gần một tháng, tai nạn ngênh chiến vô số. Mỗi lần cùng người tỷ đấu lại không thể tận hứng, nhiều nhất chỉ dùng 30 hiệp, sẽ để cho đối thủ thua trận. Năm ngoái cả nước trường cao đẳng võ thuật tỷ thí, chỉ vì kém nửa chiêu, suy vì với hạng nhất giáo thiếu niên thiên tài biển lạc trong tay. Từ nay về sau, nàng liền càng khổ tâm rèn luyện, thế tất yếu đoạt lại thuộc về mình vinh dự.

Trải qua một năm khổ tu, Phương Lộ Lộ đã có hoàn toàn chắc chắn chiến thắng đi qua đối thủ, lần này thực hành khảo hạch chính là nghiệm chứng thực lực tốt nhất võ đài. Cái đó đã từng ra lệnh nàng thử đến sa sút tư vị thiếu niên, nhất định phải gấp bội trả lại, để cho hắn minh bạch sự lợi hại của mình!

Thua liền muốn thắng trở lại, đây cũng là Phương Lộ Lộ nhân sinh triết nói. Dĩ nhiên, bị thua thiệt cũng phải kiểm về. Nàng bây giờ bất chính làm sao như vậy?

"Mỹ nữ! Đây là một cuộc hiểu lầm, ta thật không biết nơi này là nữ sinh phòng tắm, ta là bị người lặc lư tiến vào!" Chu Vân một bên né tránh một bên giải thích. Đáng tiếc thiếu nữ tóc ngắn phớt lờ không để ý tới, như cũ quyền cước gia tăng, không ngừng chăm sóc.

Lại vừa là một cước liễu âm, Chu Vân nhìn đến toát ra mồ hôi lạnh. Hắn đã bị thiếu nữ đẩy vào quần cảnh, lúc này căn bản là không có cách né tránh...

Tinh thần độ cao tập trung, thiếu nữ tốc độ đánh nhất thời vừa chậm. Chu Vân rút cuộc không nhìn được trả đũa rồi, hắn đã sớm jing cáo qua thiếu nữ tóc ngắn không cho phép đá xuống mặt, lại còn nhiều lần vi phạm quy lệ. Lão tử không phát uy, ngươi lại còn coi ta là nương nương khang. Bây giờ sẽ để cho ngươi kiến thức một chút đại gia lợi hại!

Thấy sắc lang sắp bị chính mình trừng trị, Phương Lộ Lộ khóe miệng lộ ra hưng phấn vẻ. Nhưng khi nàng hung hăng đá lên một cước lúc, lại không được đến bất kỳ trở lực. Đây là chuyện gì? Chẳng lẽ tránh ra? Không thể nào...

Trong đầu mới vừa lóe lên ý nghĩ này, Phương Lộ Lộ bóng người trước mắt thoáng một cái, sau đó liền phát giác đá lên chân phải để cho người bắt. Tiếp theo để cho nàng hoảng sợ sự tình xảy ra...

Bắt đầu bị người ta tóm lấy chân phải, Phương Lộ Lộ cũng không sợ, bởi vì nàng có thể bắn người lên trời, để cho đối phương ném thử một chút song phi chân lợi hại. Nhưng nàng trăm ngàn lần không nghĩ tới, Chu Vân tốc độ sẽ mau quý dị như vậy. Nàng còn không có nhảy lên, cũng đã bị đối phương đẩy về phía trước, cả thân thể tà tà địa nửa đảo nửa tựa vào vách che bên trên.

"A... !" Phương Lộ Lộ một tiếng kêu đau, chân sau với bị Chu Vân thật cao nâng lên, hai chân thành một chữ hình tách ra. Khi nàng nghĩ ra quyền kích lui Chu Vân lúc, lại phát hiện đối phương thừa thế mà lên, cùng nhau đưa nàng đè ở bên tường, bắt nàng hai tay.

Chuyện lúng túng xảy ra, bây giờ hai người cứ như vậy thịt chạm thịt, duy trì một loại vô cùng mập mờ tư thế đứng. May Phương Lộ Lộ thân thể tính dai vô cùng, một cái nhỏ chân treo ở Chu Vân trên vai còn có thể tà tà giữ lối đứng, đôi thành người khác, sợ rằng sẽ đau đến nước mắt chảy ròng.

"Cái đó... Cái này..." Ai làm? Chu Vân đau đầu, trong cơ thể tựa như lửa đốt như thế khó chịu, nói chuyện cũng như có khói mù toát ra, hắn chính là cái

nam nhân bình thường, như vậy tích cảm dỗ làm sao có thể chịu đựng? Mới vừa rồi một tia ý thức nhiệt, trùng động một lần. Bây giờ cục diện thập phần khó chịu, hẳn hoàn toàn không biết kết cuộc như thế nào.

Trên người cô gái còn lưu lại nhàn nhạt tấm bọt, đề rất trơn nhẵn rất thoải mái. Huống chi mới vừa rồi một sát na kia, khăn lông lại rớt xuống, Chu Vân có thể cảm giác được rõ rệt trước ngực chen lẫn lẫn tràn đầy. Còn có thiếu nữ phía dưới dinh dinh...

Chỉ nghe ực một tiếng, Chu Vân chật vật nuốt ngậm nước miếng, như vậy kích thích địa tình cảnh, lúc trước hẳn ngay cả nghĩ cũng không dám nghĩ.

Lúc này, Phương Lộ Lộ cũng xấu hổ không chịu nổi, nàng bây giờ cúi đầu, nhìn liền Chu Vân đứng khì cũng bị mất. Rất khó tưởng tượng, nha đầu lúc trước còn lớn hơn mở rộng triển với Chu Vân đánh nhau.

Chính mình một chiều liền bị đối thủ đồng phục, Phương Lộ Lộ đang kinh ngạc Chu Vân cường đại đồng thời, cũng cảm thấy sợ hãi. Bởi vì nàng trước đem lời nói tuyệt... Muốn thế nào thì làm thế đó. Hiện tại ở cái tư thế này, nếu như trước mắt nam sinh thật muốn làm nàng, nàng phỏng chừng ngay cả năng lực chống cự đều không.

Bạn đang đọc truyện *Mỹ nữ lai tập Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 141: Lộn xộn...

"Ồ! !" Ngay tại Phương Lộ Lộ qua loa suy tư lúc, cái miệng nhỏ nhắn đột nhiên bị người ngậm. Hoảng sợ ngấm đến thiếu niên trước mắt, nàng mình bạch nụ hôn đầu của mình cứ như vậy không có, nước mắt lại bất tri bất giác rơi xuống, chẳng qua là xen lẫn trong âm áp địa trong nước âm không dễ dàng phát giác. Nàng thập phần sợ hãi Chu Vân sẽ tiến hành bước kế tiếp cử động...

Thảm! Thương thức được thiếu nữ tóc ngắn hương dịch, Chu Vân chợt tỉnh ngộ. Vừa mới một cổ tỉnh. Trùng lên óc, lại làm ra hỗn trưởng chuyện.

Lông ra thiếu nữ ngọt ngào hương vị cái miệng nhỏ nhắn, nhìn thờ hồn hèn mỹ nữ, Chu Vân cũng là thờ hồn hèn nói: "Cái đó... Thật xin lỗi..."

Tiểu tử này khôn kiếp nha, làm chuyện xấu lại muốn nói thật xin lỗi liền xong chuyện, cảm thú a...

"Hữu dụng không..." Phương Lộ Lộ hiển nhiên đối với Chu Vân biểu hiện vô cùng bất mãn. Nhưng vạn hạnh trong bất hạnh, nàng coi như tỉnh táo, không có liều mạng với hắn. Có lẽ nàng biết cho dù liều mạng cũng không thắng được, chỉ có thể ghi ở trong lòng giữ lại sau này tính sổ.

Bất quá, nếu như Chu Vân dám can đảm xuống chút nữa một bước, coi như không thắng được, nàng cũng sẽ liều mạng.

"Sách... Nhức đầu... Thật ra thì ta không muốn như vậy." Chu Vân quả thực không có cách nào sự tình hoàn toàn vượt quá tưởng tượng, đã đến mất khống chế bên bờ.

"Vậy ngươi muốn như thế nào?" Phương Lộ Lộ hay vẫn là như vậy bình tĩnh, ngược lại nàng bây giờ không có quyền lựa chọn, đây chính là thực lực vấn đề, nàng từ nhỏ ý thức được, người yếu gặp nhau bị cường giả chi phối. Cho nên nàng không ngừng rèn luyện, muốn làm cho mình trở thành cường giả.

"Mọi người liền làm cái gì đều không phát sinh, được không nào? Ta lập tức đi ngay! Đứng ! Lập tức đi ngay! Bái bai!" Nói xong, Chu Vân không đợi thiếu nữ tóc ngắn trả lời, dị năng mở hết, nhặt lên quần cụt vừa chạy vừa xuyên, 'Vèo ' chợt lóe lao ra phòng tắm.

Chỗ này cũng không phải là hắn có thể đợi tích, thật may thời gian buổi chiều, không có gì nữ sinh tắm. Nếu không nhất định phải chết, không bị người thiên mới là lạ...

Cho đến Chu Vân biến mất hai ba phút, Phương Lộ Lộ mới từ trong kinh ngạc tỉnh lại. Thật ra thì nội tâm của nàng cũng không có mặt ngoài như vậy bình tĩnh, thử nghĩ một hồi, lại có ai gặp phải chuyện như thế sau còn có thể giữ vững bình tĩnh? Ít nhất lòng của nàng vẫn ở chỗ cũ phẫn phẫn đập mạnh không dứt. Chẳng qua là so với Chu Vân vẫn còn ở thời điểm, tỉnh táo rất nhiều.

Thở phào, Phương Lộ Lộ không khỏi hồi tưởng lại mới vừa rồi đánh nhau. Hẳn kết quả làm sao làm được, tốc độ nhanh không thể tưởng tượng nổi. Mới đầu cũng còn khá, mặc dù thân thủ vô cùng, tại chính mình toàn lực chinh phạt bên dưới, vẫn có thể làm được ổn mà không loạn, lại không đến nỗi mau làm cho không người nào có thể đoán...

Nghĩ tới đây, Phương Lộ Lộ nhất thời cảm thấy giật mình. Lúc trước bởi vì giận dữ công tâm, xuất thủ không hề đường sống, thiếu niên lại có thể toàn bộ tiếp, còn rút ra lúc rảnh rồi cùng với nàng nói nhảm giải thích. Phải biết người luyện võ ở tấn công cùng phòng thủ lúc, đều hết sức chú ý hô hấp lấy hơi nhịp.

Công kích chú trọng làm liền một mạch, phòng ngự nhưng là tặc khí trầm ổn. Một khi mở miệng nói chuyện, liền biểu thị thư sướng trung khí, bình thường lúc này phòng ngự là yếu kém nhất.

Phương Lộ Lộ quơ quơ não, nắm quả đấm một cái. Xem ra chính mình rèn luyện còn chưa đủ, lại đang đánh nhau bên trong bị lừa gạt che đậy. Nếu như com sáng phát hiện đối phương không đơn giản, nói không chừng có thể chuyển bại thành thắng, lần này quả thực quá sơ suất. Còn có... Cuối cùng... Kia khác với thường tốc độ của con người.

Vừa nghĩ tới Chu Vân cuối cùng phản kích, gắt gao đưa nạng thuẫn phục ở bên tường tư thế, Phương Lộ Lộ đại não liền hỗn loạn tung bùng. Xinh đẹp địa điểm, có lúc bình tĩnh, có lúc mà tức giận, có lúc mà lạnh mạc, có lúc mà ngượng ngùng...

Thời gian giống như dòng chảy, bất tri bất giác liền điểm một cái trôi qua, thiếu nữ cứ như vậy ở tại phòng tắm lặp đi lặp lại suy nghĩ cùng Chu Vân đánh nhau tình hình, cho đến nữ đồng bạn tới tìm nạng. Nghe tiểu đội phát sinh xung đột với người khác, Phương Lộ Lộ mới thu thập tâm tình rời đi phòng tắm. Chẳng qua là...

"Hắn đến tốt cùng là thần thánh phương nào, có thực lực như thế, tuyệt đối không thể là phiếm phiếm hạng người. Vì sao một một chút điểm tình báo đều không..."

Thình thịch oành! Thình thịch oành! Từng tiếng vang lớn bị dọa sợ đến Tiêu Tật Nhạc tránh trong chăn không dám ra tới. Nàng thập phần hối hận đem phòng của mình số hiệu nói cho Chu Vân, nếu không ả núp không gặp người, ai cũng bắt nàng không có là. Bây giờ hòa thượng chạy miếu không chạy được, Chu Vân ở trước cửa một ngôi xóm, nạng kia mà cũng đừng nghĩ đi.

"Đi ra! Ta biết người ở trong phòng!" Chu Vân nổi trận lôi đình vỗ môn hô: "Nha đầu chết tiệt kia lại gạt ta đi nữ sinh... Nếu không ra, ta đập tường!"

Chu Vân con vịt giọng, nhất thời hấp dẫn không ít người chú ý. Hắn thiếu chút nữa thì bật thốt lên tự bạo xông vào nữ phòng tắm anh hùng sự tích.

"Tật Nhạc không có ở đây! Tật Nhạc không có ở đây! Ô ô... Đại ca ca, Nhạc Nhạc là vì muốn tốt cho người..." Tiêu Tật Nhạc nghe Chu Vân nói đập tường, lập tức nóng nảy. Trên du thuyền cửa gỗ mặc dù rất bền chắc, nhưng là không chịu nổi bởi vì phá hư nha.

"Tốt cái đầu người! Lão tử bị người hại chết! Mau ra đây! Số nợ này nhất định phải tính toán rõ ràng sở!" Lần này Chu Vân không tính khinh xuất tha thứ Tiêu Tật Nhạc, tiểu nha đầu làm việc thức sự quá phân. Tuy nói Hứa Thái Nguyệt thường xuyên chinh đốn chính mình, nhưng lại vừa đúng, không đến nỗi để cho người lên con giận dữ.

"Chết hảo nha! Chết sớm tốt siêu sinh, Đại ca ca hay vẫn là nhanh đi đầu thai đi. Tật Nhạc lấy tiểu bà cô danh nghĩa bảo đảm, Đại ca ca nhất định có thể tìm nhà hảo nhân gia..."

"Ta sát! Người còn dám nói! !" Chu Vân sắp tức điên rồi. Còn nhỏ bà cô... Nha đầu này có ý đúng không!

Tiêu Tật Nhạc một mực che chắn hô đầu hàng, tựa hồ như vậy mới có thể cho nàng mang đến an toàn. Nói lời này bốn ý là hy vọng mau mau đuổi Chu Vân rời đi, cũng không phải là thật muốn khí Chu Vân.

Người chung quy là ưa thích tham gia náo nhiệt, bởi vì Chu Vân ở Tiêu Tật Nhạc trước cửa phòng kêu la om sòm, đi qua đi ngang qua gia hỏa không tự chủ liền dừng bước lại vây quanh. Khi nghe thấy hai người khôi hài cãi vã sau, tức khắc nhìn không được bật cười. Mờ mịt đứng ở trước cửa phòng Chu Vân, gặp phải loại tràng diện này, khôi hài nói nhiều xấu hổ.

"Tiểu Chu nha! Người hai người lại giận dỗi à nha?" Vội theo gió mà đến Ngô Văn Tuyên cùng Cung thừa, thấy Chu Vân rơi vào khốn cảnh, không khỏi lòng tốt ra mặt cứu giúp. Nghe được hắn nói lời này, quần chúng vây xem nhất thời bừng tỉnh sáng tỏ. Nguyên lai là tình nhân cãi vã, kia cũng không sao đại kinh tiểu quái...

"Oa! Ánh mắt của người... Đã xảy ra chuyện gì?" Cung thừa không khỏi nhỏ nhỏ âm thanh hỏi. Nay buổi trưa còn rất tốt, thế nào tình ngữ một cảm giác liền ồn ào rồi hả? Nhìn Chu Vân biểu tình thật giống như tức giận phi thường, hơn nữa ánh mắt hắn, tình ngữ một cảm giác thế nào xuất hiện vành mắt đen?

Chu Vân hướng bốn phía liếc một cái, thấy người vây xem cũng lần lượt rời đi, mới ngoắc ngoắc tay đem hai người chiêu tới, đem Tiêu Tật Nhạc như thế nào lắc lư chính mình vào nữ phòng tắm sự tình tổ thuật đi ra. Dĩ nhiên, trong đó với tóc ngắn mỹ nữ phát sinh mập mờ sự kiện cũng miệng không đề cập tới.

"Sax! Chuyện này không thể tha thứ! Tiểu Chu, chúng ta đi!" Ngô Văn Tuyên đột nhiên nghĩa bất dung từ móc lấy Chu Vân cánh tay rời đi.

Đi chưa được mấy bước, Chu Vân đột nhiên hát ra Ngô Văn Tuyên, có chút không khỏi hỏi "Đi? Đi đâu? Nha đầu kia còn ở trong phòng..."

Nhìn Ngô Văn Tuyên bộ dáng giống như là muốn vì chính mình giữ gìn lẽ phải, nhưng Tiêu Tật Nhạc còn ở trong phòng. Hắn kéo chính mình đi đâu?

"Hur!" Ngô Văn Tuyên vui buồn thất thường địa che Chu Vân miệng, sau đó đảo dặt câu kết đến hỏi hắn: "Người nói hai ta có phải hay không người anh em?"

"Đúng, thế nào?" Chu Vân dĩ nhiên sẽ không chối, chẳng qua là không hiểu hắn vì sao đột nhiên đề ra cái vấn đề này. Chẳng lẽ tiểu tử có phiền toái, yêu cầu chính mình hỗ trợ?

"Ngươi biết, ta là nhân viên tình báo, phải gom các loại các dạng tình báo... Người anh em, liền mang ta đi nữ phòng tắm xem một chút đi." Ngô Văn Tuyên nửa đoạn trước lời nói, còn một bộ phận trọng tỷ đầu biểu tình, làm Chu Văn còn tưởng rằng có xảy ra chuyện lớn. Ai ngờ nửa đoạn sau giọng nói vừa chuyển, tên khốn này lại lộ ra thô bỉ sắc mặt, chán ghét nhìn Chu Văn hắc hắc không ngừng cười. Giống như một con đại hôi lang gặp tiểu hồng mao, hai mắt long lánh thanh quang.

"Đứng nha!" Cung thừa cũng đột nhiên giác ngộ, xông lên trước cùng Ngô Văn Tuyên một tả một hữu móc lấy Chu Văn bả vai: "Ta là lính trinh sát, càng địa phương nguy hiểm lại càng hẳn đi trinh sát. Nói không chừng bên trong có cái gì không thể cho người biết bí mật!"

Hiển nhiên, tiểu tử này cũng không phải là một thứ tốt, muốn chạy vào nữ sinh phòng tắm gieo họa phụ nữ đảng hoàng.

"Cút! Hai người sau này đừng nói nhận biết ta!" Chu Văn một người thương một cái bay chân, bảo vệ mỹ nữ là hẳn ứng tấn nghĩa vụ. Nài nài, hai tên khốn kiếp này, chuyện tốt không liên quan làm đủ trò xấu, giao hữu không cẩn thận nha! Lại nói, đi nữ phòng tắm, tự mình nghĩ không mở đi. Gặp một lần quý còn không sợ tối sao? Nếu như cô gái kia còn chưa đi, trở về không là muốn chết sao?

"Tốt lắm tốt lắm, không lộn xộn." Ngô Văn Tuyên thấy Chu Văn phản ứng to lớn như vậy, suy đoán hẳn ở nữ sinh phòng tắm khẳng định bị cái gì kích thích, không khỏi đem lời đề ra: "Tiểu Chu a, lúc trước chúng ta muốn tìm người đi xem trò vui, kết quả căn phòng không người, còn tưởng rằng người nhận được tin tức đi trước một bước."

Ngô Văn Tuyên nghĩ trưa tỉnh lại, nhân rồi buồn chán liền đi bộ khắp nơi trao đổi với người. Thân là nhân viên tình báo, ở trong cuộc sống kết giao đủ màu đủ kiểu người xa lạ, cũng là một loại rèn luyện. Đang cùng người tán gẫu bên trong, Ngô Văn Tuyên trong lúc vô tình dò thăm sập có xảy ra chuyện lớn, hơn nữa cùng bọn chúng mật thiết liên quan, liền kêu lên Cung thừa, cùng đi tìm Chu Văn cùng Tiểu Tập Nhạc.

Đi tới Chu Văn trước cửa phòng gỗ nửa ngày, hai người thấy trong phòng không người, dĩ nhiên là chuyển đi tìm Tiểu Tập Nhạc. Vậy mà vừa vặn đụng phải hai người giận dữ.

"Xem cuộc vui? Đã xảy ra chuyện gì?" Chu Văn biết hai người sở trường nhất chính là trinh sát địch tình cùng gom tình báo. Nhìn đối phương nét mặt hưng phấn, Chu Văn suy đoán khẳng định có cái gì vui chuyện sắp phát sinh.

"Hừ hừ..." Ngô Văn Tuyên đắc ý cười cười: "Thân là chuyên nghiệp nhân viên tình báo, dĩ nhiên phải tùy thời chú ý bên người tình trạng. Ta nhận được tin tức, sự kiện lần này cùng người có liên hệ cực lớn."

Ngô Văn Tuyên bệnh nghề nghiệp lại tới, hẳn là có ý xuống Chu Văn khẩu vị, sử dụng của hắn ngựa ngáy.

"Cùng ta có liên quan? Đây! Các người nói chuyện đừng chỉ nói một nửa được không." Chu Văn hi lý hồ đồ nhìn hai người, không biết bọn họ nhận được tin tức gì. Lại với tự có đóng?

"Cung thừa, do người tới báo cáo. 30 trong chữ đơn giản nói rõ." Ngô Văn Tuyên khò khò đưa tay ra chỉ phía trước một cái, ám chỉ để cho Cung thừa báo cáo. Thân là lính trinh sát, phải trong thời gian ngắn nhất đơn giản rõ ràng báo cáo chiến hướng.

Cung thừa nhún vai một cái, thuận miệng liền nói: "Bởi vì Tiểu Chu ăn trộm Cao cấp bữa ăn ăn, mọi người hiểu lầm ánh mặt trời lặn trung học đệ nhị cấp nên làm, đưa đến đông đảo trường cao đẳng liên thủ chinh phạt."

Chu Văn bản trừ ngón tay đếm đếm, quả thật 30 chữ, không nhiều cũng không ít.

"Đồ như vậy y tiểu đội có phiền toái?" Chu Văn có chút bận tâm thiếu nữ tóc ngắn, dù sao hai người xảy ra điểm một cái quan hệ mập mờ.

Cung thừa hơi chút yên lặng một hồi, lắc đầu một cái: "Không thấy được, ánh mặt trời lặn trường cao đẳng học sinh thực lực tổng hợp rất mạnh, coi như mấy thật sự trường cao đẳng liên hiệp, cũng chiếm không được bao nhiêu tiện nghi."

Bạn đang đọc truyện *Mỹ nữ lai tập Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 142: Phòng ăn sáng gió

"Biết bọn họ ở đâu sao?" Chu Văn hướng Ngô Văn Tuyên hỏi. Chuyện này cùng hắn không thoát được quan hệ, nếu như ở nữ sinh phòng tắm, không cùng thiếu nữ tóc ngắn tiếp xúc, hẳn có lẽ sẽ chẳng quan tâm, cảm người đứng xem thái độ thường thức hai bên người loạn đấu.

Nhưng bây giờ, không muốn xem cũng nhìn, không muốn sờ cũng sờ, ngay cả miệng nhỏ cũng đối mặt. Chu Vân quả thực không có biện pháp đưa thiếu nữ tóc ngắn không để ý.

"Không biết, Ta đoán hẳn ở phạm xá." Ngô Văn Tuyên suy nghĩ một chút nói tiếp: "Căn cứ tình báo, ánh mặt trời lặn trường cao đẳng tập thể vinh dự cảm giác rất mạnh, kỷ luật tính cũng rất cao, mỗi lần dùng cơm cũng hành động chung, liên hiệp trường cao đẳng rất có thể sẽ ở phòng ăn dĩ dật đãi lao."

"Đúng vậy ! Chính là! Tập Nhạc ủng hộ Ngô đại ca, chúng ta vội vàng đi xem một chút đi!" Chẳng biết lúc nào, tránh ở trong phòng Tiêu Tập Nhạc không chịu được tịch mịch, lại chạy ra ngoài nghe lén mấy người nói chuyện.

"Vậy đi thôi, tránh cho bỏ qua trò hay..." Chu Vân mấp mé dù nói đi xem trò vui, thật ra thì trong lòng cũng rất lo lắng thiếu nữ tóc ngắn. Đông đảo trường cao đẳng liên hiệp, đây chẳng phải là lấy nhiều khi ít sao? Vạn nhất thiếu nữ bị thua thiệt ai làm? Mình không thể khoanh tay đứng nhìn a...

Suy nghĩ một chút, Chu Vân đột nhiên sững sờ, sau đó kinh ngạc nhìn một chút bên người tiểu nha đầu, đợi kịp phản ứng, lập tức hướng Tiêu Tập Nhạc mong đi: "Nha đầu chết tiệt kia! Ngươi chung quy tính ra!"

"Ồ oa! Cứu mạng! !!" Tiêu Tập Nhạc một mực lưu ý Chu Vân động tĩnh, thấy hẳn sói đói đánh thỏ như vậy vọt tới, nhất thời liền chạy tới Cung thừa sau lưng, giờ lên thịt người bia đỡ đạn.

Trải qua một phen đánh đuổi, Chu Vân cuối cùng bắt được Tiêu Tập Nhạc. Chẳng qua là hẳn cũng không thích khi dễ nữ sinh, hưởng chi hay vẫn là khả ái như vậy cô bé. Nhìn Tập Nhạc cặp kia đáng yêu người chết không đền mạng ánh mắt, hẳn hẳn mất đi giáo huấn tính toán của đối phương. Vì vậy ở Cung thừa hai người dưới sự hỗ trợ, hai người quyết định dùng biện pháp hòa bình để giải quyết.

Lại nói, đánh từ vừa mới bắt đầu Chu Vân không có ý định trừng phạt Tiêu Tập Nhạc. Tóm nàng chẳng qua là hù dọa một chút người mà thôi, tốt gọi nàng sau này không dám tùy tiện dẫn đến chính mình.

Ở hứa hẹn mấy hạng điều ước bất bình đẳng sau, Tiêu Tập Nhạc đạt được thả ra. Thoát khỏi Chu Vân ma trảo, nàng trước tiên lại trốn Cung thừa sau lưng, dù sao mấy người chính giữa, Cung thừa đầu cao lớn nhất. Tập Nhạc tiềm thức cho là, hẳn hẳn muốn cường thế hơn Chu Vân.

Mấy phen giày vò, bắt tri bắt giác đã khi đêm đến. Chu Vân bốn người còn chưa ăn uống đường, chỉ nghe thấy bên trong truyền tới tranh luận thanh âm. Đại khái Ngô Văn Tuyên suy đoán không có lầm, liên hiệp trường cao đẳng ngay tại phòng ăn chờ quần áo đồ đoàn đội.

Buổi sáng như thế, buổi chiều cũng là như vậy, cơm này đường thật đúng là một đất thị phi. Bất quá bây giờ chống cự hai đội người, so với buổi sáng muốn đồ sộ rất nhiều. Quần áo đồ đoàn đội nói ít có bốn mươi, năm mươi người, đối diện quân liên hiệp càng nhiều, Chu Vân liếc mắt một hồi, sợ rằng có một trăm ba mươi trái phải, tương đương với ba cái lớp học. Tóc ngắn mỹ nữ đối phó được không? Thật để cho người lo lắng a...

"Phương đội trưởng, thật ra thì chúng ta cũng không phải là muốn làm khó dễ các ngươi, không phải là một ít bữa ăn ăn mà thôi, ăn cũng ăn rồi, không có gì lớn. Chẳng qua là, ngươi tốt ngạt cũng với đoàn người nói một tiếng, vô quy củ không thành tiêu chuẩn, đặt trước sách dạy nấu ăn quy tắc do mọi người cùng nhau chế định, lúc ấy ngươi cũng ở tại chỗ, nhưng bây giờ không nhìn quy củ, có phải hay không quá không đem chúng ta để ở trong mắt." Đứng ở trước đám người phương, một người mặc màu xanh đồng phục học sinh nam sinh thẳng thắn nói.

"Hồ ngạp, ngươi mang nhiều người như vậy tới tìm phiền toái, chắc hẳn đã chứng có xác thật đi. Lấy ra để cho mọi người nhìn một chút, hi vọng không phải là tin vĩa hè, nói chuyện giật gân." Ở vào rắc rối trung gian, Phương Lộ Lộ không có lộ ra một tia nhút nhát, giọng trầm ổn có thứ tự.

Trước khi tới nàng đã nhận được tin tức, nghe trên du thuyền mấy thật sự trường cao đẳng liên hiệp lại lên án bọn họ. Nghe nói có người ăn trộm đặt trước bữa ăn ngạch, mọi người hoài nghi đến bọn họ trên đầu.

Vào buổi trưa, Phương Lộ Lộ là tự mình dẫn đội tới phạm xá, bỏ túi tốt thức ăn sau, liền cùng tiến lên du thuyền boong thuyền ăn uống, ai ăn cái gì đó nàng đều có biết một, hai. Về phần đặt trước Cao cấp bữa ăn ăn, bọn họ thường thường hội tụ ở một cái đĩa, để cho tất cả mọi người chung nhau chia sẻ, cho nên tranh cường tập thể Lục ngưng tụ. Nếu như buổi trưa có người ăn vụng, nàng không có thể không biết. Hưởng chi hay vẫn là từ phần nhiều...

"Hừ! Còn cần chứng cứ gì?" Một cái nam sinh đột nhiên đứng ra mắng: "Bên trên trở về không chính là của các ngươi đội viên ăn trộm sao? Thật là chó không sửa đôi ăn cứt..."

Hắn nói không sai, bên trên trở về ánh mặt trời lặn đỏ ửng trường cao đẳng một cái đội viên thêm ăn, không có tí thí liền ăn trộm một phần trứng cá muối, kết quả đưa tới song phương mâu thuẫn. Cuối cùng do Phương Lộ Lộ một mình đấu hai gã nắm giữ đặt trước quyền thí sinh, đạt được hai phần bữa ăn ăn vị trí. Mà vị chính là mất đi vị trí nam sinh.

"Tiểu tử ngươi nói chuyện cho ta chú ý một chút!" Một cái so sánh xung động gia hỏa, lập tức từ Phương Lộ Lộ sau lưng bật đi ra, cùng tên kia nam sinh lẫn nhau chống cự.

"Thế nào! Muốn đánh nhau? Có loại tới nha! Hôm nay liền cho các ngươi biết một chút về sự lợi hại của chúng ta!" Đối thành dĩ vãng, hẳn tuyệt đối không dám phách lối như vậy với ánh mặt trời lặn ửng đỏ học viên gọi nhíp. Nhưng hôm nay hậu trường quá cứng, bảy trường học liên hiệp lại chinh phạt bọn họ, nếu quả thật muốn đánh, hơn một trăm năm mươi người quần đầu bốn mươi mấy người, chỉ tưởng tượng thôi cũng rất đã ghiền. Hơn nữa hẳn nói chuyện rất có tâm kế, dùng chính là bọn ngươi cùng chúng ta, hoàn toàn không có đan đã độc đầu ý tứ.

"Lê biển đừng xung động..." Phương Lộ Lộ đưa tay kéo đồng đội, bây giờ xông lên đánh nhau khẳng định thua thiệt. Thứ nhất ngang hàng ngầm thừa nhận đối phương nói chuyện, thật giống như sự tình bại lộ muốn giết người diệt khẩu. Thứ hai tình thế hiển nhiên đối với mấy phe bắt lợi, bọn họ có ý chọc giận tự mình động thủ.

"Ha ha, ánh mặt trời lặn trung học đệ nhị cấp trước không phải rất phách lối sao? Bây giờ thế nào co đầu rút cổ dậy rồi? Làm sẽ không sợ nhận thức, đừng luôn là lên lên lút lút." Lại một trường học lĩnh đội đứng ra thách thức.

Cái gọi là thụ đại chiêu phong, tên gọi cao chiêu đồ. Quần áo đồ đoàn đội thói quen tập thể hành động tác phong, quả thật có chút chiêu điều. Bởi vì bọn họ thực lực xuất chúng, những trường học khác gặp cũng tránh mũi nhọn. Hôm nay cơ hội như vậy quả thực hiếm thấy, có thể diệt một diệt ánh mặt trời lặn trường cao đẳng uy phong cũng không tệ.

"Hừ..." Phương Lộ Lộ bĩu môi lạnh giọng cười một tiếng, hai mắt hàn quang bắn thẳng đến lên tiếng khiêu khích gia hỏa. Nói chuyện nam sinh nhất thời cảm thấy trong lòng sinh ra sợ hãi, lập tức dời về phía sau một chút.

Thấy đối phương tránh chính mình tầm mắt, Phương Lộ Lộ mới bắt ôn bắt hòa nói: "Muốn đánh lộn chúng ta luôn sẵn sàng tiếp đón. Nhưng là, chưa làm qua sự tình chúng ta cũng tuyệt không thừa nhận. Xin đừng dùng các ngươi thiên kích chủ quan ý thức tới bêu xấu chúng ta!"

"Không phải chúng ta thiên kích, mà là các ngươi quá kiêu ngạo, làm người hay là khiêm tốn một chút tốt." Dẫn đầu hồ ngáp thấy thời cơ đã không sai biệt lắm, liền không nữa cùng Phương Lộ Lộ nói nhảm. Ra đầu một cái, ám chỉ sau lưng đồng bạn tùy thời chuẩn bị mở đánh.

Có lẽ sự tình đúng như đối phương từng nói, ăn trộm thức ăn ngon do người khác. Nhưng bọn hắn căn bản không quan tâm, lần này liên hiệp chủ vì diệt một diệt ánh mặt trời lặn trung học đệ nhị cấp uy phong, để cho bọn họ sau này thức thời một chút, đừng tưởng rằng thực lực mạnh mẽ là có thể rất đáng gờm.

Còn lại trường học lĩnh đội, ý tưởng cơ hồ với thiếu niên mặc áo lam lôi đồng. Đây oan ức, ánh mặt trời lặn trung học đệ nhị cấp là vác định. Trừ phi kẻ cầm đầu là người ngu ngốc, vào lúc này chạy đến tự thú, đổi mặt tất cả mọi người chính phạt. Nếu không, ánh mặt trời lặn trường cao đẳng quả bất địch chúng nha! Hắc hắc, tiểu tử ngươi gây họa lại có thể có người vác nôi, mệnh thật tốt. Sớm biết ta cũng không khách khí, ăn một bữa lại nói..."

"Chắc chắn, mỹ nữ thật lợi hại! Một cái ánh mắt liền đem người dọa lui. Đáng tiếc, ánh mặt trời lặn đồ ủng trường cao đẳng sợ rằng có phiền toái rồi." Ngô Văn Tuyên cười híp mắt đung đung Chu Văn: "Ít nhất có bảy trường học liên hiệp chính phạt, ánh mặt trời lặn trường cao đẳng quả bất địch chúng nha! Hắc hắc, tiểu tử ngươi gây họa lại có thể có người vác nôi, mệnh thật tốt. Sớm biết ta cũng không khách khí, ăn một bữa lại nói..."

"Cát ~." Chu Văn khinh thường bĩu môi, giờ tay phải lên ở mấy người trước mặt hung hăng nắm chặt: "Ngươi cảm thấy đại gia ta gây họa cần để cho người hỗ trợ sao?"

Đang lúc này, đeo vào Chu Văn trên tay phải Thánh lá chắn bìa ngoài cái bao tay, nhất thời tản mát ra một cỗ cường thế uy nghiêm. Trông rất sống động Long Văn, khiến cho Cung thừa mấy người trở nên sững sốt một chút. Khí thế của nó có thể theo Chu Văn chiến ý mà leo lên, bình thường với phổ thông cái bao tay không có khác nhau, một khi tiến vào chuẩn bị chiến đấu trạng thái, trong ngũ mê Long Hồn sẽ tỉnh lại.

Đúng như Bội Nhi từng nói, bình khí tốt cũng có Võ Hồn, có thể theo chủ nhân tâm tính hiện ra bất đồng tư thái.

"Ừ?" Ngô Văn Tuyên bỗng nhiên có loại dự cảm bất tường. Nghe Chu Văn giọng của tựa hồ tràn đầy chiến ý, thật giống như tùy thời chuẩn bị làm một trận lớn.

Chẳng lẽ tiểu tử này ngứa tay muốn thích hợp đi vào? Vấn đề là, hắn muốn gia nhập phương nào. Tình huống bây giờ với cao thủ võ lâm vậy công Quang Minh đỉnh như thế, ánh mặt trời lặn đồ ủng trường cao đẳng tấn lâm nguy cơ, hi vọng Tiểu Chu đừng sung mãn Trương đại hiệp, bằng không thì chết rồi cũng không ai dám thay hắn nhặt xác.

Ngay tại Ngô Văn Tuyên đầu óc nhanh đổi, phân tích hai bên chiến lực lúc, Chu Văn một tay phiết qua Tiêu Tập Nhạc hăm hở nói: "Tập Nhạc! Đi! Chúng ta tiếp tục ăn bữa tiệc lớn..."

Dứt lời, Chu Văn giật đến Tập Nhạc, nghênh ngang hướng đối diện Cao cấp hải sản đi tới.

"Này này! Ngươi làm gì vậy... Tự chui đầu vào lưới sao?" Cung thừa lo lắng đuổi kịp Chu Văn. Hiện tại trong quá khứ ăn Cao cấp hải sản, không bày rõ ra nói cho mọi người, cả sự kiện mầm tai họa chính là bởi vì hắn mà ra sao?

Cung thừa cho là, Chu Văn làm như vậy nhất định chính là tìm chết. Tuy nói có thể làm cho ánh mặt trời lặn trung học đệ nhị cấp học sinh thoát khổ, nhưng người khác cũng sẽ không cảm kích hắn, không đúng còn sẽ được được dính lú, phản đi qua đối phó hắn. Về phần những trường học khác, vậy thì càng không cần nói. Vốn là muốn mượn cơ hội chính phạt ánh mặt trời lặn trung học đệ nhị cấp, kết quả lại bị Chu Văn nhiễu loạn kế hoạch, bảy trường học liên hiệp diễn ra Ô Long vai diễn, truyền đi da mặt cũng không biết được để nơi nào. Ngoại trừ đem khí rơi tại Chu Văn trên người, bọn họ còn có thể làm thế nào?

"Đại... Đại ca ca, chính ngươi đi được không. Tập Nhạc bây giờ không đói bụng..." Tiêu Tập Nhạc hai mắt ửng ửng nhìn Chu Văn, hi vọng hắn có thể nương tay cho tha mình một lần. Chuyện tìm chết, một mình hắn liên quan là đủ rồi, tại sao còn muốn kéo lên nòng đầu?

Không để ý đến Cung thừa ngăn cản, Chu Văn hung ác trợn mắt nhìn Tiêu Tập Nhạc liếc mắt, khí thế hung hăng nói: "Gọi ngươi đuổi theo hãy cùng tiến lên! Nói nhảm cái gì! Chẳng lẽ ngươi quên muốn nghe lời ta sao?"

Căn cứ ký kết điều ước bất bình đẳng, Tiêu Tập Nhạc cam kết ở du thuyền trong lúc, tuyệt đối phục tùng Chu Văn an bài. Bây giờ Chu Văn cứng rắn phải đem nòng kéo lên, nòng cho dù muốn chạy cũng không chạy khỏi.

"Ô... Tập Nhạc còn không muốn chết... Tập Nhạc còn phải sống một trăm lẻ tám tuổi... Đại ca ca xin thương xót đi." Tiêu Tập Nhạc hối hận, buổi trưa bởi vì nhất thời thêm ăn, lại đi theo không biết trời cao đất rộng Đại ca ca mãi mãi ăn một bữa. Bây giờ báo ứng rốt cuộc đã tới.

"Mời người ăn đồ vật còn tức tức oai oai, phải sợ rồi, liền nói là ta cường bách người ăn xong." Chu Vân hảo khí không khí nói. Sau đó đường kính hướng phía trước đi tới.

"Tập Nhạc mới không sợ! Chẳng qua là Tập Nhạc không đói bụng, cho nên vẫn là Đại ca ca cường bách Tập Nhạc ăn..." Cũng lúc này rồi, tiểu nha đầu còn chết vì sĩ diện.

Tiêu Tập Nhạc quyết định, chỉ cần hình thức vừa có không đúng, nàng liền hướng mọi người nói khiêm nhận sai, đem thật sự có trách nhiệm đẩy tới Chu Vân trên người.

Bạn đang đọc truyện *Mỹ nữ lai tập Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 143: Khiêu khích

Phương Lộ Lộ thấy đối phương ghim lên bước dài, không ít người đã làm tốt chuẩn bị chiến đấu thế, biết tràng mâu thuẫn này sợ rằng không cách nào tránh khỏi. Chuyện cho tới bây giờ, tiếp tục giải bày hiển nhiên giống như là yếu thế. Nếu như quan chằm thi đang âm thầm quan sát, phần ấn tượng nhất định sẽ hạ xuống không ít.

Phương Lộ Lộ giờ tay trái lên, giờ lên tiền tam căn ngón tay ngọc, quần áo đồ tiểu đội thấy ngừng lúc hưng phấn, đây là đoàn đội công kích trước đích thủ thế.

Vô duyên vô cớ bị người oan uổng, chịu rồi nhiều như vậy ủy khuất, rốt cuộc có thể ra tay rồi. Tình huống mặc dù gây bất lợi cho bọn họ, nhưng ánh mặt trời lặn trung học đệ nhị cấp đi ra ngoài học sinh không có một cái thứ hèn nhất. Muốn đánh cứ đánh, ai có thể cười đến cuối cùng còn chưa biết!

Phòng ăn bầu không khí nhất thời trở nên thập phần nghiêm nghị, bất kể là người vây xem hay là đối với cảm trung hai nhóm người, đều rớt rít ngừng thở, chuẩn bị nghênh đón sau một khắc tới. Mắt thấy đại chiến chạm một cái liền bùng nổ, nhưng không ngờ có hai cái không thức thời gia hỏa, bách vô cấm kỵ địa từ hai cái đội ngũ cách Đạo tướng ngấm gian đi qua.

Là hần? Phương Lộ Lộ liếc mắt liền nhận ra cái này khinh bạc qua mình tên xấu xa. Hần tại sao phải vào lúc này đi ra? Là tới giúp mình. Cũng hoặc là... Là đối phương mời tới côn đồ. Nếu như người này xuất thủ kèm chế chính mình, vậy bọn họ cơ hồ không có bất kỳ phần thắng nào. Ngược lại có hần hỗ trợ, tỷ số thắng đem sẽ tăng lên rất nhiều.

Ngay tại Phương Lộ Lộ lo lắng Chu Vân sẽ bình khí tương hướng lúc, đối địch tỏ thái độ nhất thời bỏ đi nàng u buồn.

"Tiểu tử! Người muốn chết sao?" Đứng tại tiền phong một cái trường học lĩnh đội hướng Chu Vân hô: "Ở đâu ra cút đi đâu! Này người sẽ không có việc gì."

Phương Lộ Lộ nghe được đối phương mở miệng, khóe miệng không khỏi lộ ra một nụ cười. Nếu không là địch nhân, vậy khẳng định là đến giúp nàng. Nghĩ tới đây, thiếu nữ trong lòng không khỏi hừ một tiếng. Thầm nói, coi như người có chút lương tâm.

Bất quá, khiến cho Phương Lộ Lộ không tưởng được là, Chu Vân cũng không có gia nhập đội ngũ của nàng. Mà là nếu không có người bên cạnh địa đi tới trước bàn ăn, cầm phân cá sấu liên quan bên nhai vừa nói: "Tập Nhạc, đồ chơi này bị buổi sáng Cao cấp hải sản ăn ngon, người biết là cái gì không?"

"Thật... Thật... ?" Tiêu Tập Nhạc liếm liếm tiểu. Mỗi, nhìn Chu Vân nhai được như vậy có vị, nàng cũng rất muốn ném thử một chút. Nhưng bốn phương tám hướng phóng tới ánh mắt, lại dạy nàng không dám hành động thiếu suy nghĩ. Bởi vì từ Chu Vân đơn thuần cử chỉ cùng đối thoại, người vây xem đã ý thức được người này mới thật sự là kẻ cầm đầu.

Bất quá, hần tại sao phải vào lúc này nhờ ra đâu? Liên hiệp trường học đông đảo học viên, trơ mắt nhìn chăm chăm Chu Vân nếu không có người bên cạnh, nhất khẩu khẩu nhai phải đặt trước mới có thể hưởng dụng thức ăn ngon, sắc mặt như cùng ăn rồi con ruồi chết như thế, Hồng Hồng Lục Lục thập phần đặc sắc.

Chu Vân hành động, không thể nghi ngờ giống như ngay trước mặt mọi người đập bọn họ một cái bạt tai. Bây giờ nấy trường học lĩnh đội, coi như như thế nào đi nữa không muốn thừa nhận ánh mặt trời lặn trung học đệ nhị cấp là người vô tội, sợ rằng cũng không được. Cầm đầu cùng Phương Lộ Lộ chống cự hô ngáp, lúc này chỉ hận không tìm được động đất chui vào. Oan uổng người tốt can thiệp vào, này mất mặt lớn...

Ngô Văn Tuyên cùng Cung thừa càn cả kinh không lời nào để nói. Nguyên tưởng rằng Chu Văn dự định hai chọn một, gia nhập trong đó một nhóm tham gia náo nhiệt. Ai ngờ hần nhưng vẫn lập một quân, một người một ngựa khiêu khích bảy thật sự liên hiệp trường cao đẳng. Đây là không sợ hay vẫn là không biết gì nhỉ?

"Tiểu Lộ tỷ, ngươi nói hần muốn làm gì..." Hần vừa từng cùng Chu Văn phát sinh qua tiết, hai người coi là không quen, thậm chí còn có nhiều chút oán niệm. Nhưng giờ phút này thấy Chu Văn đứng ra tự thú, ở bội phục hần đồng thời, cũng cảm giác sâu sắc nghi hoặc.

Đối phương rõ ràng có thể ẩn núp xem cuộc vui, vì sao phải tới nhận tội đâu?

Phương Lộ Lộ khẽ lắc đầu một cái, giống vậy không mò ra Chu Văn ý tưởng. Nhưng là nàng mơ hồ nhận ra được, cái này hoặc giả với tự có đóng. Bất quá, Chu Văn dám làm dám chịu địa phong cách, lại đạt được nàng thưởng thức. Chẳng qua là, hần có nghĩ qua như thế nào thu thập tàn cuộc sao?

Chu Văn dường đột xuất hiện, trong nháy mắt sử toàn bộ phạm xá thể cục phát sinh thay đổi. Tất cả mọi người lắng Thần chỉ sau, hồ ngáp đứng mũi chịu sào hướng Chu Văn hỏi tội: "Ta hỏi ngươi! Buổi trưa hôm nay có phải là ngươi hay không ăn trộm này bữa ăn thức ăn trên bàn?"

Hồ ngáp chỉ Chu Văn bên người mặt bàn, đó là đặc biệt đặt vào Cao cấp hải sản ăn bàn.

"Trộm? Không đúng sao. Đây không phải là miễn phí cung ứng sao?" Chu Văn nhún vai một cái mỉm cười nói: "Buổi trưa ta thấy trên mặt bàn để như vậy nhiều đồ tốt, lại không có một người ăn, cho nên liền đem hết khả năng ăn một ít. Phải biết lãng phí là rất đáng xấu hổ tích, nhất là những này bình thường không ăn được hàng cao cấp. Hắc hắc..."

Hồ ngáp ánh mắt lộ ra hung quang, âm sâu đậm nói: "Không thể không người ăn, mà là không ai dám ăn. Ngươi mới tới sao?"

"Ồ, đại ca ánh mắt đi nha, tiểu đệ đầu để báo cáo, hôm nay mới vừa lên thuyền. Sao liệt?" Chu Văn còn là một bộ cốt nhả biểu tình, vậy xem thí sinh không khỏi cũng thay hần néo một cái mồ hôi lạnh. Người này không muốn sống nữa, hần biết mình đang làm gì không?

"Cảm ơn khen ngợi, nhưng không quản ngươi có đúng hay không mới tới, có một số quy củ không thể xấu. Muốn ăn này đồ trên bàn, liền phải tùy thời chuẩn bị xong tiếp nhận khiêu chiến."

"Đây là cái gì quy định? Vì hơi có chút thức ăn ra tay đánh nhau, chúng ta cũng không phải là người nguyên thủy, không cần cường đoạt thức ăn đi, ngược lại ta một người không ăn hết, phân ngươi gọi xong rồi. Ngươi xem! Nơi này còn nhiều nữa. Tập Nhạc, ngươi cũng ăn chút đi..." Chu Văn chỉ chỉ trước người bàn ăn, hần cảm tình ở đậu mọi người chơi đùa.

Trên bàn ăn thức ăn ngon mặc dù rất nhiều, mỗi dạng chừng hai mươi người phần, Chu Văn một người dĩ nhiên không tiêu hóa nổi. Nhưng trên thuyền lại có hơn tám trăm tên gọi thí sinh, hiện trường người vậy xem phỏng chừng cũng không xuống bốn trăm người. Phân? Làm sao chia? Một người một muỗng canh cũng không đủ...

"Đại ca ca, ngươi tốt giả nhé, không nên ép người ta ăn đồ ăn chứ sao." Tiêu Tập Nhạc bị Chu Văn làm bộ biểu hiện đậu vui mừng, thấy hần ăn như vậy hăng say, không khỏi cũng đi theo mở động. Ngược lại việc đã đến nước này, trời sắp xuống có Chu Văn đỡ lấy.

Bây giờ Chu Văn rốt cuộc minh bạch Hứa Thái Nguyệt vì sao như vậy thích ở trước mặt người khác ăn thức ăn ngon. Nhìn người khác thêm chảy nước miếng bộ dáng ăn bữa tiệc lớn, thật là có một phong vị khác ở trong lòng nha!

Có thể trở thành trường học lĩnh đội cũng không phải người ngu, Chu Văn không thể nghi ngờ đang gây hần với quyền uy của bọn hần. Chính là một cái thí sinh, lại dám ở bảy trường học lĩnh đội trước mặt ả i. Không phải bối bối là cái gì?

"Ta xem ngươi thì không muốn theo quy củ làm việc, mọi người đừng khách khí, cùng tiến lên!" Hồ ngáp đối với Chu Văn ái lý bất lý biểu tình thập phần nổi nóng, cái này quá không nể mặt mũi rồi, nguyên bản là một tổ hòa, bây giờ hần không được đưa hần rút gân lột da. Nếu như không phải cân nhắc đến trên du thuyền khả năng có quan chắm thì ám tra, hần đã sớm động thủ đánh người.

"chờ một chút!" Phương Lộ Lộ cao giọng ngăn cản nói: "Các ngươi một cái một câu quy tắc, chẳng lẽ lấy nhiều khi ít liền phù hợp quy củ không?"

Phương Lộ Lộ nói như vậy cũng không phải là trợ giúp Chu Văn, chẳng qua là liên hiệp trường học tác phong, quả thực để cho nàng rất không thoải mái. Ý vào nhiều người sức mạnh lớn, lại không đem mọi người coi ra gì, còn tận lực chèn ép bọn họ. Nhưng nếu không phải thiếu lý do, nàng nhất định sẽ xuất thủ hiệp trợ Chu Văn, cho đám này tự cho là đúng gia hóa một bài học.

"Phương đội trưởng, ngươi thật giống như quân quá nhiều, chuyện bây giờ chứng minh cùng ánh mặt trời lặn trung học đệ nhị cấp không liên quan, lại không có nghĩa là các ngươi có những tay quyền lợi." Cũng không biết được là ai, ở trong đám người phách lối bá đạo nói: "Hần lại không chịu tiếp nhận tỷ thí, chúng ta thì có quyền xử trí hần."

"Tỷ thí sao?" Chu Văn thả ra trong tay đĩa thức ăn, liếm liếm hai ngón tay bật đi ra: "Đi! Các ngươi nói tỷ thí thế nào."

Bất kể là một mình đấu hay vẫn là quần đấu, Chu Văn cũng không lo lắng, đối với như thế nào trên du thuyền ứng chiến, hần đã có khá hiểu. Một mình đấu không có gì được rồi, trực tiếp đem đối thủ đánh lật được. Quần đấu liền noi theo lần trước giúp Hứa Thiên cứu người, vừa đánh vừa lui, ở thủ hợp thuyền trên đường đánh du kích chiến.

"Hừ." Hồ ngáp cười lạnh một tiếng, từ trong đám người đứng dậy: "Chỉ cần ngươi có thể đánh thắng ta, liền có thể đạt được một phần đặt trước vị trí."

Hắn nói chuyện vô cùng tự tin, chung quanh cũng không người phản đối. Tuần Tràng trung học đệ nhị cấp cả nước hạng thứ bảy, là trên du thuyền đứng sau đò ứng trung học đệ nhị cấp trường học. Mọi người đều biết, cả con thuyền bên trong chỉ có Phương Lộ Lộ có thể thắng hắn. Về phần Chu Vân, một người cô đơn, hiển nhiên không phải xuất từ danh môn trung học đệ nhị cấp.

Bình thường danh môn trung học đệ nhị cấp, cũng sẽ sắp đặt độc lập đặc thù lớp học, lấy tối điều kiện tốt tiến hành giáo dục, đức trí thể mỹ toàn diện kết hợp. Có thể nói, dù tư cách tham gia thực hành khảo hạch học sinh, tất cả đều là trong trường học tinh anh trung tinh anh. Có thể trở thành thiên tài tiểu đội lãnh tụ, tuyệt sẽ không là phiếm phiếm hạng người, chớ đừng nhắc tới hạng ở cả nước thứ bảy tuần Tràng trung học đệ nhị cấp.

Rất nhiều người vây xem trong mắt, Chu Vân thắng lợi suất chỉ có thể dùng mong manh để hình dung, tất cả mọi người ngồi xem Chu Vân như thế nào bị người giáo huấn, không có ai xuất thủ trợ giúp, lại càng không có người đáng thương Chu Vân. Đây là hắn tự tìm, Súng bắn chim đầu đàn, ai bảo cái kia sao không thức thời vụ. Thật tốt ần núp xem cuộc vui, không chuyện gì đều không sao?

"Đại ca ca, người làm được hả?" Tiêu Tập Nhạc có chút lo lắng nhìn Chu Vân. Người đại ca này ca mặc dù có chút phách lối, nhưng vì người vẫn rất tốt, chính mình đem hắn làm vào nữ phòng tắm cũng không cùng với nàng so đo, bình thường cười cười nói nói, cãi nhau ầm ĩ còn rất thú vị, Tiêu Tập Nhạc cũng không hy vọng Chu Vân xảy ra chuyện.

"Nói nhảm, lão tử nhưng là thật nam nhân!" Chu Vân vốn định chỉ Phương Lộ Lộ nói "Ta có được hay không người hỏi nàng!". Nhưng suy nghĩ một chút hay vẫn là liền như vậy, đây không phải là để cho chuyện phức tạp trở nên phức tạp hơn sao? Nhìn dáng dấp nàng bây giờ tựa hồ không chuẩn bị truy cứu trách nhiệm, chính mình tội gì chạm đến rủi ro.

"Tiểu Chu người thực sự là... Sách. Ai! Chết thì chết đi! Ca ta cũng không đếm xỉa đến!" Các loại Ngô Văn Tuyên kịp phản ứng, sự tình đã phát triển đến trình độ như vậy.

Vốn là Ngô Văn Tuyên có thể không quan tâm không tham dự chuyện này, nhưng cái này không phù hợp tác phong của hắn. Bằng hữu gặp nạn theo lý trợ giúp lẫn nhau, khoanh tay đứng nhìn sẽ để cho mối vừa xây dựng tiểu đội sinh ra kẻ hở, bất lợi cho sau này phát triển. Cần nhắc hơn thiệt, xuất thủ trợ giúp ghê gớm chịu một trận đánh, khoảng cách trường thi còn có một tuần lễ, đủ tu dưỡng chữa thương.

Huống chi, tỷ thí cũng không phải là muốn hắn động thủ, nếu như đối phương coi trọng chữ tín, một đối một coi như thua cũng không có gì. Duyệt chỉ có lo lắng bọn họ thắng còn chưa hết giận, sau chuyện này gây khó khăn đủ đường.

"Ta xem người không muốn sống!" Cung thừa bàn tay hung hăng đè lại Chu Vân đầu, không chút lưu tình phê phán đến. Chẳng qua là Chu Vân không có để ý, trêu ghẹo như vậy cười nói: "Đừng động đầu ta phát nha! Hình tượng, phải chú ý hình tượng!"

Cục diện rối rắm là thiếu niên dẫn đến tích, hai người ở nguy nan lúc đứng ra, đã cho chân hắn mặt mũi, nho nhỏ than phiền xuống cũng là phải.

Ở song phương đạt thành hiệp nghị sau, ánh mặt trời lặn trung học đệ nhị cấp với bảy thật sự liên hiệp trường học chớp mắt đem phạn xá dọn dẹp mở, trống đi một cái dài rộng chừng mười thước hình vuông, tốt để cho hai người tỷ thí.

Bạn đang đọc truyện *Mỹ nữ lai tập Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 144: Người điên

Chu Vân đi tới hình vuông trung gian, buông lỏng một chút bả vai, quơ quơ tay phải. Không thể không nói, thiếu niên mang bìa ngoài cái bao tay, so với tự mình còn phải bắt mắt. Tất cả mọi người tại chỗ, cơ hồ cũng bỏ quên Chu Vân, bị cái bao tay thật sâu hấp dẫn.

Chỉ cần không phải kẻ ngu, liếc mắt cũng có thể thấy được đồ chơi này không đơn giản, mặt ngoài chẳng những tinh mỹ, nặng hơn còn tản ra khí thế.

"Cái bao tay không tệ, người nếu như thua, nó liền thuộc về ta, coi như là buổi trưa tứ phần bữa ăn ăn giá." Hồ ngáp không có chứa chỗ thương lượng, trực tiếp gia tăng tiền đặt cược, nhìn dáng dấp giống như là ăn chắc Chu Vân, không đồng ý cũng phải đồng ý.

"Không có ý kiến..." Chu Vân không có vấn đề nói, phản chính tự mình cũng sẽ không thua. Nhưng Ngô Văn Tuyên lại không cho là như vậy, đối phương tỏ rõ ý thế hiếp người, ai đều có thể nhìn ra Chu Vân mang cái bao tay là cái bảo bối, thắng cũng còn khá, thua sẽ thua lỗ lớn.

"Này không công bình, chúng ta nếu lấy gắng tay làm tiền đặt cược, các người ít nhất phải nhường ra tứ phần đặt trước vị trí!" Ngô Văn Tuyên mắt thấy không cách nào cự tuyệt đối phương yêu cầu, liền muốn yêu cầu gia tăng tiền đặt cược, tuy nói phần thắng không lớn, chung quy lại bị không hề làm gì tốt. Vẹn nhất thắng ai làm? Căn cứ Chu Vân cho tới nay biểu hiện, Ngô Văn Tuyên đánh giá tỷ thí lần này, rất có thể sẽ xuất hiện kết quả không tưởng được.

"Một lời đã định! Ta như thua liền nhường ra tứ phần vị trí. Mọi người chúng ta đồng thời chia sẻ, không có ý kiến chớ..." Hồ ngáp cuối cùng câu kia là hướng phía sau nói, người này kẻ gian tình, chính mình đánh bạc lại để cho đoàn người xoay tiền.

Bắt quá, ở thời khắc mấu chốt ai sẽ yếu thế? Lại nói, hồ ngáp làm sao có thể bại bởi một cái Vô Danh tiểu bối. Vì vậy liên hiệp trường học toàn thể không hẹn mà cùng hô to 'Không có ý kiến'. Khiến cho hồ ngáp rất có mặt mũi.

"Hừ... Một đám ngu xuẩn." Phương Lộ Lộ cười lạnh một tiếng, ngay cả nàng cũng không dám danh ngôn tát thẳng Chu Vân, lúc này hồ ngáp nhất định là ăn trọn gà không tới mất nắm gạo, tiền mất tật mang.

Khoảng cách Phương Lộ Lộ gần đây ánh mắt trời lặn học viên, thấy nàng lần này biểu tình không khỏi hiểu kỳ hỏi "Tiểu Lộ tỷ, ngươi cảm thấy hắn có thể thắng?"

"Nhìn tiếp cũng biết, sự thật thắng hùng biện." Phương Lộ Lộ không trả lời thẳng, nhưng tất cả mọi người nhìn bạch trong đó ý tứ. Chẳng qua là có một chút gọi bọn hắn không hiểu, vì sao lĩnh đội sẽ như thế coi trọng người nam sinh kia?

Chu Vân ở trong sân hoạt động hạ thủ chân: "Có thể bắt đầu sao? Ta nhanh buồn chán chết..."

Chậm chậm từ từ cũng sắp nửa giờ, lúc trước ăn tích mấy khối cá khô sợ rằng đã tiêu hóa không chút tạp chất, đói bụng được phát hoảng, phải biết thức ăn lạnh sẽ không mùi...

"Ngươi đã muốn chết nhanh lên một chút, ta thành toàn cho ngươi!" Hồ ngáp hít sâu một cái, né người ghim lên trung bình tấn, nắm quyền giờ ngang nghiêng mặt ngo về phía Chu Vân. Chỉ cần trọng tài ra lệnh một tiếng, liền có thể nhanh chóng công.

Nhưng mà đúng vào lúc này, Chu Vân bỗng nhiên hô: "chờ một chút!"

Hắn nói lời này nhất thời để cho mọi người sửng sốt, vừa mới ồn ào bắt đầu người là hắn, bây giờ thế nào đột nhiên thì chờ một chút đâu?

Ở mọi người ánh mắt nghi hoặc xuống, Chu Vân hỏi tiếp: "Chỉ một mình ngươi?"

"Có ý gì? Chẳng lẽ còn chưa đủ sao?" Hồ ngáp nghe Chu Vân lời nói, tựa hồ đối với chỉ có một mình hắn ứng chiến biểu thị vô cùng bất mãn. Lúc này hắn thậm chí hoài nghi, tên trước mắt có hay không đầu óc có vấn đề, nếu không thế nào tấn làm chút không giải thích được chuyện.

"Quả thật không đủ..." Chu Vân khẽ lắc đầu một cái, sau đó không đợi hồ ngáp lên tiếng, tay phải chợt hướng đối phương trận doanh chỉ một cái: "Ta! Muốn! Đánh! Mươi! Cái!"

Này vừa mới nói xong, phạn xá hoàn toàn yên tĩnh nghe được cả tiếng kim rơi. Đừng nói không nhận biết Chu Vân người bị sợ hết hồn, ngay cả Ngô Văn Tuyên mấy cái, tự nhận đối với hắn có hiểu biết người, cũng bị này lớn mật lên tiếng rung động.

Cuồng! Rất cuồng cuồng! Vô cùng cuồng! Tiêu Táp Nhạc hai mắt mạo hiểm ánh sao, không nháy mắt nhìn chăm chăm Chu Vân. Vị này là trong truyền thuyết đại anh hùng nha! Chỉ cần Đại ca ca có thể đánh thắng, nàng bảo đảm điều cái Chu Vân tượng nắn, ngày ngày dâng hương cung quỳ lạy.

Toàn trường áp chế! Chu Vân một câu nói khiến cho mọi người ngạc nhiên, rồi rít hoài nghi mình có phải hay không huyền thính. Đánh mười cái? Hắn cho là mình là thần a!

"Sax! Ngươi điên ư!" Ngô Văn Tuyên sau khi lấy lại tinh thần phản ứng đầu tiên, vội vàng đem Chu Vân kéo trở về, giao cho Cung thừa xem chừng, không để cho hắn tiếp tục nghịch ngợm. Sau đó mặt đầy áy náy tinh thần phấn chấn được cả người lay động hồ ngáp nói: "Thật xin lỗi, hắn uống say. Ta đại hắn nói xin lỗi..."

Đây là Ngô Văn Tuyên có thể tìm được duy mượn cớ. Chu Vân tên khốn này thật là không đem đối phương coi ra gì, đánh mười cái? Làm người khác được bệnh bại liệt trẻ em sao?

"Nói xin lỗi gì, ta lại không uống rượu?" Chu Vân tùy tiện tránh thoát Cung thừa trói buộc, lần nữa chạy đến hồ ngáp trước mặt nói: "Mười cái không được sao? Kia năm cái tốt lắm, đừng nữa ít, ít hơn nữa liền không có ý nghĩa."

Đây là người nào nhĩ? Đừng bảo là liên hiệp trường học thí sinh, ngay cả người vây xem cũng không ưa Chu Vân phách lối cách làm. Nhất trí cho rằng tiểu tử này đơn thuần đầu óc có bệnh, đi ra bêu xấu...

"Được ! Ngươi có dũng khí! Ngươi muốn đánh năm cái đi, ta thành toàn cho ngươi!" Hồ ngáp thở hỗn hển hô: "Hạo đấng, tôn khang còn, tiểu Đổ, ngũ bước ra khỏi hàng!"

Nghe một chút mấy người tên, biết bọn hắn người đều biết có trò hay để nhìn. Cộng thêm hồ ngáp tự mình, bọn họ năm cái chính là tuần Trạng trung học đệ nhị cấp tiểu đội mạnh nhất tổ hợp, trong đó ba gã chiếm cứ đặt trước vị trí. Nói cách khác, ba người này chính là trên du thuyền thực lực xếp hạng thứ hai mươi người.

"Tiểu Lộ tỷ, ngươi có thể đối phó bọn họ năm cái sao?" Quần áo đỏ tiểu đội mỡ người nữ sinh hỏi, nàng dù sao rõ ràng Phương Lộ Lộ thực lực, mười cái tám người bình thường cũng sẽ không là thiếu nữ đối thủ.

Phương Lộ Lộ lẳng lặng quan sát một trận, lung lay thủ đứng trọng tâm nói: "Bọn họ đều không phải là nhân vật bé nhỏ, đối phó ba cái đã không có phần

thắng, chớ đừng nhắc tới năm cái..."

"Nói như vậy... Kia tiểu tử ngốc không phải nhất định phải thua?" Nữ sinh cũng không bởi vì Chu Vân có thể so với Phương Lộ Lộ lợi hại. Chu Vân động thân gánh chịu trách nhiệm, sử quần áo đồ đoàn đội được rửa sạch oan tình, vì vậy phần lớn ánh mặt trời lặn học sinh cấp ba, đối với hắn cũng ôm có nhất định hảo cảm.

"Phiền toái, làm sao bây giờ?" Cung thừa bắt đầu nhìn Ngô Văn Tuyên, đáy lòng đem Chu Vân mắng qua một lần lại một lần. Người này thật con mụ nó sẽ cho người tìm phiền toái.

"Còn có thể thế nào? Cùng tiến lên chứ sao..." Ngô Văn Tuyên cũng thờ hồn hèn nói, thật không biết Chu Vân vậy tới tự tin.

Không cần nhiều lời, Ngô Văn Tuyên cùng Cung thừa song song đứng ở Chu Vân bên người, biểu thị kẻ vai chiến đấu. Đối phương nhìn thấy cũng không nói lên ý kiến phản đối. Dù sao năm cái đối với ba cái, bọn họ chiếm đại tiện nghi. Coi như hai đánh ba, bọn họ cũng cho là mình thất bại.

"Các ngươi cũng tới?" Chu Vân nhìn bên người hai cái bạn xấu, không nghĩ tới bọn họ như vậy nói nghĩa khí, lúc này còn có thể đứng ra tới ủng hộ chính mình, thật là hiếm thấy.

"Ta tới thay ngươi nhặt xác!" Cung thừa hảo khí không tức giận nói. Hắn đã đối với Chu Vân hết ý kiến, chỉ lo được bản thân phách lối, hoàn toàn không chú ý không khí hiện trường.

"Giống như trên!" Ngô Văn Tuyên như thế buồn rầu, chính mình lại luân lạc tới loại này tình cảnh, coi là thật giao hữu không cần thận nha!

"Mẹ kiếp, ta còn dự định mang bọn ngươi đi nữ sinh phòng tắm..." Không đợi Chu Vân nói xong, hai cái lang loại trăm miệng một lời hô 'Một lời đã định!' . Trong lúc Chu Vân còn mơ hồ nghe một cái thiếu nữ tóc ngắn nhỏ một tiếng không biết xấu hổ.

"Song phương chuẩn bị! Tiền xu rơi xuống đất, tỷ thí chính thức bắt đầu. Dự bị..." Bên ngoài sân một cái thí sinh móc ra mai tiền xu kẹp ở trong tay, dừng một chút sau hướng không trung thật cao bắn lên.

Một khối tiền xu trên không trung không ngừng bay lượn, tất cả mọi người nín thở mà trông, mong đợi nó rơi xuống đất một khắc. Trong sân Ngô Văn Tuyên cùng Cung thừa là chặt nhìn chăm chăm đối thủ, tập trung 12 phần tinh thần lắng nghe tiền xu rơi xuống đất âm thanh.

Đình đình một tiếng! Giống như chiến đấu kèn hiệu, Ngô Văn Tuyên cùng Cung thừa song song phát động tấn công hướng đối phương phóng tới. Bọn họ mặc dù chú tu nhân viên tinh bảo cùng linh trình sát, nhưng thực lực bản thân không yếu, nếu không cũng sẽ không gia nhập chiến đoàn.

"Tôn khang còn, ngũ 進, hai người bọn họ giao cho các ngươi. Tiểu Đổ, hạo đẳng theo ta đồng thời giáo huấn kia phách lối gia hỏa, cho hắn biết Hoa nhi tại sao hồng như vậy!" Hồ ngấp mang theo hai người liền xông về Chu Vân.

Chiều hắn suy tính, tôn khang còn cùng ngũ 進 đủ để đối phó Chu Vân hai người trợ giúp. Sự thật cũng là như vậy, Cung thừa cùng tôn khang còn trong lúc nhất thời khó phân cao thấp, nhưng Ngô Văn Tuyên lại rõ ràng yếu hơn ngũ 進, ba người bọn họ chỉ cần liên thủ trong nháy mắt giết Chu Vân, thắng lợi đem tiền tay được.

Hồ ngấp ý tưởng không sai, từng cái kích phá đúng là tốt nhất biện pháp nhanh nhất. Nhưng tục thoại có nói, nhất lực phá thập hội, biện pháp chỉ có thể ở cùng một tầng thứ trong chiến đấu lên mấu chốt tác dụng. Làm thực lực đối phương hoàn toàn vượt qua thực lực phạm vi, lại biện pháp tốt cũng không cách nào có hiệu lực. Giống như ngươi cho trẻ sơ sinh một khẩu súng, trẻ sơ sinh cũng không khả năng chiến thắng ngươi.

Chu Vân thực lực bây giờ, phải đối phó ba cái cùng lứa người bình thường, căn bản là bắt vào tay, không phí nhiều sức. Hồ ngấp ba cái nhiều lắm là so với người bình thường tăng gấp đôi, chỉ cần thêm chút chú ý, Chu Vân ngay cả dị năng cũng không cần vận dụng.

Song phương tới gần 2m, hồ ngấp đột nhiên đập một cái, phi thân chính là một quyền. Ẩn chứa trong đó tràn đầy tức giận, dự định một quyền liền đem Chu Vân KO trên đất, tiếp theo cùng đồng bạn đau đánh rần gập đầu.

"Đến tốt lắm!" Chu Vân hét lớn một tiếng, một cái cung bộ về phía trước đánh ra hữu quyền, lấy quyền đối quyền phương thức tiến lên đón hồ ngấp.

Loại này cứng chọi cứng đấu pháp, chính là hồ ngấp thích nhất. Ngay cả ánh mặt trời lặn trung học đệ nhị cấp Phương Lộ Lộ cũng không dám chính diện nghênh đón hắn nên giật một quyền, tiểu tử này thật là không biết trời cao đất rộng.

Mất thấy đôi quyền chạm nhau, không ít người xem cũng dự đoán Chu Vân nhanh phải gặp nạn. Hồ ngấp ra chiêu cũng không phải là Vô Danh, hắn thi triển là quân đội tốc công kỹ năng 'Công kích quyền'. Lợi dụng tăng tốc độ cùng này lên lực bộc phát, cấp cho đối thủ một kích trí mạng.

Phá giải pháp tốt nhất là né tránh hoặc là tiết lực, địch nhân phong mang chính bên trên, cứng đối cứng là tối hành động ngu xuẩn. Chớ nói chi là giống như Chu Vân như vậy, chỉ bước ra một bước liền hướng quyền đụng nhau, xương tay không bị đụng bể thế là tốt rồi rồi.

Rất nhanh, làm người ta mở rộng tầm mắt sự tình xảy ra. Chỉ nghe bịch một tiếng, hai quả đấm chính diện đụng phải, sau đó vén lên một cỗ kinh khí. Công kích tới hồ ngấp nhất thời bị Chu Vân một quyền đánh lui mấy thước, nhìn hắn năm ngón tay run rẩy xòe ra, hiển nhiên mới vừa rồi đụng nhau bên trong bị thương tổn.

Hồi tưởng Chu Vân, chỉ thấy hắn giữ bước dài nắm chặt hữu quyền, tựa như tượng đá như vậy, không có một tí di động.

Oa! Lúc này phạn xá sôi trào! Mọi người đến nay mới tỉnh ngộ lại, nguyên lai Chu Vân không phải người ngu, mà là cao thủ chân chính.

Thân là cao thủ, tự nhiên có tiền vốn âm ỉ, vì người cường thế vậy cũng chuyện đương nhiên, lẽ bắt đi bắt dịch. Khó trách đối mặt bảy trường học liên hiệp cũng không sợ, mới vừa rồi một quyền kia, phỏng chừng du thuyền đệ nhất cao thủ Phương Lộ Lộ cũng không dám như vậy đón đỡ.

Người vây xem tâm tính theo Chu Vân biểu hiện phát sinh biến chuyển, đột xuất nhất, không ai bằng Tiêu Tạp Nhạc rồi. Tiểu nha đầu làm chứng Chu Vân lợi hại sau, nhất thời nhô ra lớn tiếng lên tiếng ủng hộ: "Đại ca ca cố gắng lên! Tạp Nhạc ủng hộ ngươi! Đánh đánh bọn hắn! ! !"

Người này a, thua thiệt năng lúc trước còn rúc ở một góc chẳng quan tâm..

Bạn đang đọc truyện *Mỹ nữ lai tập Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 145: Chiến trận

Hồ ngấp một quyền kia quả thật rất mạnh, cho dù những người khác nắm giữ Chu Vân phần này bản lĩnh, chỉ sợ cũng được ăn ám khuy. Nhưng Chu Vân lại không thành vấn đề, bởi vì hắn có trong truyền thuyết mạnh nhất chỉ là chắn bảo vệ. Tay phải mang bìa ngoài cái bao tay, Chu Vân quả đấm của so với cốt sắt còn cứng rắn, hồ ngấp mạnh nữa cũng là quả đấm gỗ thiết bản, tự tìm khổ ăn.

Chu Vân thừa thắng xông lên, một quyền đem đối thủ bức lui, vội vàng lần người lên. Chẳng qua là không có chạy hai bước, hồ ngấp đồng bạn đã trái phải vây công tới.

Thấy vậy, thiếu niên lơ đãng cười một tiếng, lần này luận bàn chỉ dùng dao mổ trâu cắt tiết gà, hắn cũng không tính vận dụng dị năng. Làm đối thủ giết tới lúc, hắn không có tăng thêm tốc độ phá vòng vây, ngược lại với hai người du đấu, cho hồ ngấp thời gian thở dốc.

Xây lão đại thường nói mình thiếu kinh nghiệm thực chiến, mượn thời cơ này vừa vận luyện tập một chút.

Hồ ngấp vậy vậy tê dại tay phải, từ trong khiếp sợ hồi phục lại. Gần chỉ một lần đối chiêu, hắn đã biết được Chu Vân lợi hại, biết mình đá vào tấm thép cứng rồi.

"Tam tài trận! Vậy khốn hắn!" Hồ ngấp hét lớn một tiếng, lần nữa gia nhập chiến đoàn. Tiêu Đồ hai người rõ ràng không phải Chu Vân đối thủ, liên thủ tấn công nửa ngày, lại không có đụng phải đối phương một sợi tóc.

Tam tài trận? Chu Vân nghe được quát to không khỏi sùng sốt một chút. Hứa Thiên đã từng nói, đoàn thể đối chiến, thực lực cá nhân cố nhiên trọng yếu, nhưng ăn ý cùng phối hợp mới là đoàn đội chiến trọng yếu nhất. Trong đó chiến trận tổ hợp, chính là thể hiện đoàn đội thực lực chủ yếu khâu.

Ở hồ ngấp gia nhập chiến đoàn sau, Chu Vân nhất thời phát hiện tình huống không ổn, vốn là còn có thể dễ dàng ứng phó công kích, đột nhiên biến hóa được hung hiểm dị thường. Đối phương ba làm một thể, tạo thành tam giác thể phát động tổ hợp công kích, trong đó hai người chủ công, một người phòng thủ. Mỗi khi tấn công hai người kiệt lực lúc, người sau phòng thủ thì sẽ anh dũng mà lên, che chở người trước.

Càng làm Chu Vân nhức đầu là, chiến trận trận hình có thể lẫn nhau hoán đổi, mỗi người đều có mình phong cách tác chiến, Chu Vân mới vừa thích ứng hai người trước liên thủ tấn công, kết quả trận hình một điều chỉnh, phối hợp tấn công người đối, chiến pháp cũng tùy chi phát sinh thay đổi. Cực kỳ đáng hận nhất là, bọn họ một cái đi đầu, một cái đá vào căng chân, phòng thủ gia hỏa tận dụng mọi thứ công người trung lộ, quấy đến Chu Vân nhức đầu không thôi, tức khắc mất đi ưu thế, rơi vào bị đánh trạng thái.

"Quyết phân thắng thua mấu chốt, thì nhìn hắn có thể hay không chống nổi trận này." Phương Lộ Lộ lạnh nhạt nói, bốn phía người xem cũng yên lặng đồng ý.

Bây giờ đã không ai dám coi thường Chu Vân, cho dù hắn chiến bại, cũng sẽ không có người phản đối hắn hưởng dụng thức ăn ngon. Mặc dù trước mắt chiến hướng gây bất lợi cho Chu Vân, nhưng không ai rõ ràng, đối thành chính mình chỉ sợ sớm đã bị đánh gục. Tuấn Trảng trung học đệ nhị cấp mạnh nhất tổ hợp cũng không phải là lãng phí danh.

Phương Lộ Lộ sở dĩ nói rõ một chọi ba không có phần thắng, chính là bởi vì ba người có thể tổ hợp chiến trận. Một khi chiến trận tạo thành, thủ đoạn công kích cùng uy lực liền có thể thành mấy tầng trường gấp bội, uy lực nếu so với hai người liên thủ cường quá nhiều.

Chu Vân một mặt bị động bị đánh, trong lòng vô cùng buồn rầu. Đáng chết! Sớm biết đến lượt hỏi nhiều hỏi Hứa Thiên chiến trận phương pháp phá giải. Ban đầu Hứa Thiên nói cho hắn thuật đoàn đội kiến thức căn bản lúc, hỏi không nên chỉ lo nhìn chăm chăm mỹ nữ ngân người.

Chu Văn mặc dù có thể lợi dụng dị năng nhanh chóng đánh bại đối thủ. Nhưng hắn cảm thấy làm như vậy rất vô vị, phải lấy thực lực chân chính chiến thắng đối thủ mới có cảm giác thành công. Giống như chơi game mở tác tệ khí, cuối cùng thắng BOSS cũng không hề cảm xúc.

Chẳng qua là, mặt đối trước mặt chiến trận, không cần dị năng chỉ có bị động bị đánh. Làm sao đây? Không bị thua cũng không thắng được. Giằng co lâu, Ngô Văn Tuyên nhất định chống đỡ không... Ồ. Có! Chu Văn linh quang chợt lóe, tựa hồ nghĩ đến một cái diệu kế.

Lòe lòe tránh một chút, vừa đánh vừa lui, Chu Văn dần dần hướng Cung thừa phượng hướng dựa vào, cuối cùng hai người hội hợp lại cùng nhau.

Làm Chu Văn cùng Cung thừa Bối Bối mà dựa vào lúc, hồ ngập nhanh chóng phát ra một cái chỉ thị. Vốn là cùng Cung thừa đánh nhau tôn khang còn, lập tức rút người ra trở ra, dung nhập vào hồ ngập ba người trận nhỏ, tạo thành bốn người phương trận.

Không rành chiều cố đến đối phương, Chu Văn có chút chật vật hướng Cung thừa cười đùa nói: "Nếu như ta nói còn không có đem hết toàn lực, người tin không?"

"Phi!" Cung thừa chỉ dùng một chữ biểu đạt cái nhìn của hắn. Nếu như không đang chiến đấu trong lúc, hắn không đúng sẽ thêm nói vài lời chê bai Chu Văn. Bị ba người giáp công, không thể không chạy tới hướng cầu mong gì khác viện, còn nói không có đem hết toàn lực, lừa gạt quỷ nhi? Chẳng qua là bây giờ tìm hắn cứu mạng cũng vô dụng, đoàn người đều là đập nổi con kiến, tự thân khó bảo toàn.

Bất quá, Cung thừa lời tuy nói như vậy, trong lòng vẫn là đối với Chu Văn nhìn với con mắt khác. Có thể ở trong chiến trận chống đỡ đến bây giờ, đã vô cùng giỏi.

Đối phương đại khái đang thương lượng đối sách, trong lúc nhất thời không có công tới, Cung thừa không khỏi lo lắng nhìn xa xa một cái nói: "Tiểu Chu, người muốn không có hết sức, nhanh đi cứu con rùa đen, hắn vương bát xác sắp không chịu được nữa rồi."

Ngô Văn Tuyên lúc này đã lâm vào nguy cơ, bị phe địch đập ngã không dưới hai lần, chính liều mạng che yếu hại né tránh.

"Chính có ý đó, người biết chiến trận sao?" Chu Văn chạy tới chính là muốn liên hiệp hai người đồng thời đối địch. Mới vừa thấy hồ ngập tổ hợp tấn công thập phần đã ghiền, hắn cũng muốn thử một chút.

"Hỏi cái này nói bây làm gì? Vậy cũng là kiến thức căn bản, ai không biết? Chẳng qua là... Chúng ta không có thực hành qua." Cung thừa cùng Ngô Văn Tuyên liền hai người, căn bản không người phối hợp tổ hợp chiến trận. Bình thường chỉ có thể thông qua video hoặc sách biết.

"Không thành vấn đề, thích hợp đánh đi, ngược lại ta cũng chưa từng luyện, hắn bị một người cường. Chờ một hồi bọn họ tấn công, chúng ta lập tức quay đầu hướng con rùa đen chạy đi, với hắn hội hợp." Chu Văn bắt tri bắt giác liền theo Cung thừa kêu con rùa đen rồi, Ngô Văn Tuyên hoa này tên gọi coi như là lấy được chứng thực.

"Được!" Cung thừa không nói hai lời quay đầu chạy. Bởi vì hồ ngập đã xông lại, nếu không chạy liền không có cơ hội. Một khi vùi lấp vào trong trận, chính là chó cùng rứt giậu.

Người vây xem chợt thấy Chu Văn hai người quay đầu liền chạy, còn cho là bọn họ muốn chạy trốn. Tuy nói không đánh lại rút lui cũng là một loại sáng suốt lựa chọn, đó cũng quá mất mặt đi, hơn nữa còn là trong tỷ thí chạy trốn, quả thực làm người ta trơ trên nha.

Tiêu Tạp Nhạc vừa thấy hai người sa sút mà chạy, nhất thời hảo khí không khí mắng to lên: "Đại ca ca, người không thể như vậy! Phải chết cũng phải chết cái trắng liệt, làm sao có thể làm đào binh? Tạp Nhạc sẽ xem thường của người!"

"Cái gì gọi là đào binh? Nha đầu chết tiết kia đứng nói chuyện thất lung không đau, có bản lĩnh tự mình tiến tới đánh!" Chu Văn vừa chạy vừa hô. Hai người Mãnh Hồ như vậy hướng Ngô Văn Tuyên phóng tới, bị dọa sợ đến điên cuồng tấn công ngũ 卐 vội vàng mau tránh ra. Vạn nhất hai người liên hợp lại đối phó hắn thì phiền toái.

"Sax! Các người cuối cùng nhớ tới ta." Ngô Văn Tuyên phì phì quần áo bên trên đầu chân nói. Viện quân lại không tới, hắn sợ rằng thật muốn chết cái trắng liệt rồi.

"Cung thừa, tiểu Ngô! Tam tài trận!" Chu Văn hữu mô hữu dạng bày ra tư thế, Ngô Văn Tuyên tâm thần hai người lĩnh hội đứng ở bên cạnh hắn.

"Thì ra là như vậy, lấy trận đối trận. Ân ân!" Tiêu Tạp Nhạc khoanh tay, thật giống như rất biết tựa như gạt đầu nói: "Ta quả nhiên không nhìn lầm người, Đại ca ca có dũng khí!" (sạch nói lời nói mát...)

Bây giờ đoàn người mới phát hiện, Chu Văn mấy người không phải chạy trốn, mà là tổ hợp chiến trận. Chẳng qua là không biết bọn họ phối hợp lại uy lực như thế nào, phải biết chiến trận rất chú trọng ăn ý cùng chạy chỗ, không có trải qua tổ huấn luyện hợp nhất lên, chẳng những không phát huy ra uy lực, sẽ còn tự loạn trận cước.

"Ngũ Hành trận!" Hồ ngập khoát tay chặn lại, ngũ 卐 chớp mắt gia nhập chiến đoàn. Năm người mấy bước chuyển vị, tạo thành ngũ giác trận thế, tư thế thống nhất quyền chỉ Chu Văn ba người.

Tam Tài đối với Ngũ Hành, quả thực rất có ý tứ rồi. Du thuyền khởi hành lâu như vậy, vẫn là lần đầu tiên gặp như vậy đặc sắc tỷ thí. Người vây xem không khỏi rồi rít suy đoán, kết quả cuối cùng sẽ là như thế nào?

"Tiến lên!" Chu Văn tiên phát chế nhân, dẫn đầu đánh vào địch trận. Nhưng mà hồ ngập năm người là trong nháy mắt tách ra, đem bọn họ vây ở trong

đó.

"Ngũ Hành buộc ngày!" Hồ ngấp lợi dụng Ngũ Hành chi đạo phát khởi thế công, trong trận mỗi người chỉ cần ỏn nhớ chính mình thuộc tính dời đi, dựa theo tương sinh tương khắc phương pháp tiến hành di động, sẽ không lẫn nhau quấy nhiễu, còn có thể lẫn nhau hiệp trợ.

Ngũ Hành tương sinh liên miên không dứt, một người tấn công kiệt lực, là do tương sinh người thay thế, tự thân lập tức căn cứ tương khắc chi đạo rút lui.

Như Thủy sinh Mộc, Mộc khắc Thổ. Gõ tấn công sau, do nước tương tiếp theo, gõ là rút lui vì Thổ. Thổ sinh Kim, Kim khắc Mộc, kim tấn công sau, do Thổ tương tiếp theo, kim là rút lui vì gỗ. Theo thứ tự tuần hoàn, tương sinh tương khắc sinh sôi không ngừng.

Hôn mê! Hôn mê! Chu Vân mất đều bị đối phương chuyển tón, đây là cái gì đấu pháp? Chính mình miễn cưỡng bính thẩu tam tài trận, chỉ có thể vừa vận phòng thủ, thậm chí chừng mấy hồi còn tẩn trước khi lâm vào hỗn loạn. Lâm trận mới mải guom quả nhiên không được, nếu như không dùng tới dị năng, bại bắc là vấn đề sớm hay muộn.

"Tiểu Vân, cùng ngươi nói nha. Nếu như bị nhốt vào chiến trận, lại không nghĩ tới biện pháp phá giải, vậy thì hy sinh cá nhân nhiều loạn bọn họ trận cước đi."

"Thế nào hy sinh nhỉ? Cùng lẫn trước bảo vệ ngươi như thế sao? Ha ha... Ha ha ha..."

"Không sai biệt lắm nha! Bất kỳ trận pháp đều có tâm trận, tâm trận phải do người chỉ huy trấn giữ. Tiểu Vân quả thực không có biện pháp lúc phá trận, có thể thử tìm một liều mạng khiến thật hướng Loạn Dịch phương chiến trận, bắt trong nháy mắt đó sơ hở, giết chết trận trung chỉ huy viên. Bất quá như vậy rất nguy hiểm, một khi thất bại, tổn thất nếu mà biết thì rất thê thảm nặng."

Bỗng dung, Chu Vân nhớ lại Hứa Thiên với lời của mình đã nói. Nhiều loạn dịch nhân trận cước, giết chết trận trung chỉ huy.

Đúng nha! Như bây giờ căn bản không như chính mình tác phong. Chu Vân bỗng nhiên nghĩ thông suốt, hấn dùng như thế nào chính mình tới không giới chiến trận đi theo đối phương đấu, này không vờ ngợ ngần sao?

"Này! Các ngươi đình trước đến..." Chu Vân bỗng nhiên thối lui ra chiến trận, hướng vừa chạy đi.

"Ngươi đại gia! Muốn chính mình chạy sao? Khốn kiếp a!" Bị hạ xuống trong trận Cung thừa nhất thời mắng. Chu Vân tiểu tử này cũng quá nói 'Nghĩa khí', lại một câu nói liền đem bọn họ ném ở trong trận bị đánh, chính mình chạy ra.

Bởi vì Chu Vân rút lui, Ngô Văn Tuyên trong nháy mắt áp lực đại tăng: "Tiểu Chu! Ngươi không thể như vậy, thắng lợi là thuộc tại chúng ta, đàn định a!"

Chu Vân không có chạy mấy bước, liền nghe được hai người rêu rao kêu to, nhất thời không nhin được quay đầu lại nói: "Ai nói ta muốn chạy, cái này không có biện pháp phá trận sao?"

"Sax! Vậy còn lè mề cái gì! Đi nhanh nha!" Ngô Văn Tuyên cùng Cung thừa đồng thời kêu lên. Chu Vân đứng là có có chút tài năng, hai người cũng tin tưởng hấn không sẽ vô có thối tha. Chỉ cầu hấn có thể rất nhanh điểm trở lại, nếu không sẽ chờ nhặt xác đi.

Đối với Chu Vân không giải thích được cử động, người vây xem đã thấy có lạ hay không, nhìn hấn đột nhiên hướng bên cạnh chạy đi, cũng ỏm tò mò tâm tính quan sát. Kỳ quái người này lại có trò quỷ gì?

Thắng bại nhất cử ở chỗ này! Muốn đánh Loạn Dịch người trận cước cũng không phải là muốn hy sinh đồng bạn, chỉ cần gây ra hỗn loạn là được rồi.

Đi tới trước bàn ăn, Chu Vân hai tay mãnh nâng lên góc bàn. Thấy vậy, đoàn người không khỏi rướn cổ lên trừng thẳng cặp mắt, không che giấu được trong lòng kinh ngạc, ỏt thật giống như toát ra cái đại đại tích dấu chấm than

Bạn đang đọc truyện *Mỹ nữ lai tập Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 146: Phòng ăn đại loạn đấu

"Con rùa đen mau tránh ra... !" Chu Vân chột hất một cái, tở nguyên rộng một mét dài ba mét cố định bàn ăn, gắng gượng bị hấn hủy đi xuống dưới, đường kính hướng hồ ngấp mấy người đập tới.

Nghe có người gọi mình Hoa Danh, Ngô Văn Tuyên lập tức tức giận xoay người lại. Sau đó khuôn mặt nhỏ nhắn một xanh, cả kính cả người bảo mỗ hôi,

một cái bàn dài đối diện bay tới...

"Ta viết nguoi bản bản! !!" Ngô Văn Tuyên chập vật hướng cạnh tránh né nhào tới lúc, không quên hung hăng mắng Chu Văn một câu.

"Tiểu Đổ mau tránh!" Hồ ngáp đã sớm phát giác Chu Văn mất tích, chẳng qua là Cung thừa hai người liều mạng quá nhiều, cộng thêm muốn chủ trì chiến cuộc, mới khiến cho hắn không biết được Chu Văn chạy đâu rồi. Các loại Ngô Văn Tuyên ngốc cho vay nặng lãi sau, mới nhìn thấy một cái bàn dài đập tới.

Bình đình bàng lang... Đánh cho thành một đoàn sáu người tức khắc tán ra. Trong đó tiểu Đổ bởi vì né tránh không kịp, để cho bản ăn cho đập nằm xuống. Cơ hội tới, thừa dịp mọi người đều bị đột như bay tới bản ăn dọa sợ, Chu Văn lẩn vào đám người, thân không biết quý không hay đi tới hồ ngáp sau lưng.

Phía sau đánh tới một trận tiếng gió, hồ ngáp trong nháy mắt từ trong kinh ngạc tỉnh ngủ, dùng đầu ngón chân nghĩ cũng biết, nhất định là có người đánh lên. Chỉ nghe Chu Văn la to một tiếng 'Phi long chém đầu! ". Hắn giãy nhún tín cái phản xạ như vậy xoay người lại nhấc tay đón đỡ.

Ngực một cổ đau từng cơn, hồ ngáp chỉ cảm giác mình thật là ngây thơ, lại đi tin tưởng chuyện hoang đường. Tiếp tục cả người Đàng Phi té xuống ba năm thước, miễn cưỡng ngẩng đầu lên nhìn chằm chằm Chu Văn: "Nguoi... Khục khục khục..."

"Nguoi cái gì nguoi, còn có khí liên nghi ngại một chút đi." Chu Văn cọt nhà vỗ vỗ bắp đùi, loại này đánh lên thủ pháp là hắn thích nhất. Nếu như Hứa Thái Nguyệt nhìn thấy, nhất định sẽ vui vẻ mỉa mai không ngừng cười.

"Đù hèn hạ!" Ngô Văn Tuyên nhất thời hướng Chu Văn giơ lên ngón cái. Dùng com bản đập người cũng được, kia chỉ có thể nói là tại chỗ lấy tài liệu, thuộc về cấp thấp hèn hạ. Nhưng phía sau chiêu đồ giường đồng kích tây, thật là hay thấu.

Làm người tiến vào hai lẳng trạng thái lúc, đột nhiên có người hướng hắn kêu tiểu trong lòng bên trên, người kia 90% sẽ trong nháy mắt tỉnh hồn ngắc đầu lên nhìn. Chu Văn chính là lợi dụng hồ ngáp thất thần trong nháy mắt, bắt hắn cho lừa bịp rồi.

Mọi người á khẩu không trả lời được mà nhìn đề ở dưới bản com, khổ khổ rên rỉ tiểu Đổ, cùng với che ngực té xuống đất, bạch màu xanh đồng phục học sinh in màu xám dầu giấy hồ ngáp. Ai cũng không có đoán được, thắng bại liên trong nháy mắt quyết định, hơn nữa còn là lấy loại phương thức này kết thúc.

Hạo đăng lập tức đỡ dậy hồ ngáp, cảm tức nhìn Chu Văn mắng: "Các nguoi ăn vạ!"

"Đùa bốn cái gì ý lại? Cái này gọi là dùng trí! Không chịu thua dùng đùa!" Chu Văn không sợ hãi chút nào tranh cãi: "Tỷ thí lại không quy định không cho phép sử dụng vũ khí, càng không quy định không thể gạt người, nguoi mù kêu cọng lông a."

Không đợi hạo đăng phản bác, bảy thật sự liên hiệp trường học người đã tức giận bắt bình chỉ trích: "Nguoi dùng com bản đập người vẫn không tính là vi phạm quy lệ? Có bản lãnh liên đường đường chính chính quyết một trận thắng thua!"

Tỷ thí lần này thua, là phải bỏ ra tư phần đặt trước bữa ăn ăn vị trí, những danh ngạch này đối với mỗi một trường học mà nói, đều có sâu hơn tầng một ý nghĩa.

Ngô Văn Tuyên thấy chiến thắng sắp tới, không khỏi hưng phấn ầm ỉ nói: "Ta nhờ vào! Chẳng lẽ trường học đã không dạy các nguoi cái gì gọi là được làm vua thua làm giặc sao? Đạo lý đơn giản như vậy cũng không biết, nguoi đời này sống uổng phí a! Còn đường đường chính chính..."

Đối phương chỉ còn lại ba người, hắn với Cung thừa chỉ cần mỗi người dắt một người, lấy Chu Văn chiến lực cường hãn, tuyệt đối có thể ở trong thời gian ngắn kết liễu đối thủ. Trọng yếu hơn chính là, phe địch chủ tướng bị Chu Văn cho âm rồi, hắn một mực bị đánh ghen ở đáy lòng ủy khuất khí, nhất thời đạt được thả ra.

Đổi một xấu xa là phương thức biểu đạt, Ngô Văn Tuyên bây giờ giống như trả lại nhà trên đường bị tuyệt sắc mỹ nữ bắt đi cường gian như thế. Tư vị kia khỏi phải nói sáng khoái hơn.

"Được ! Giỏi một cái được làm vua thua làm giặc. Khục khục khục..." Chọc tới, hồ ngáp tức giận hướng Chu Văn chỉ một cái, mệnh lệnh sở hữu tất cả đồng bạn: "Toàn bộ đều lên cho ta! Đánh hắn!"

Hồ ngáp đã không thể nhịn được nữa, Chu Văn một lần lại một lần khiêu chiến hắn nhún nạy, coi bọn họ là thành người hề tựa như trên cột. Trước phá hư bọn họ chính phạt ánh mặt trời lặn trung học đệ nhị cấp kế hoạch, lại trong mắt không người khiêu khích bọn họ tỷ thí, cuối cùng còn hèn hạ địa y thấp hèn thủ đoạn đối với trả bọn họ, bây giờ sẽ để cho hắn ném thư một chút bị quần đầu mũi vị. Cao thủ thì như thế nào, hồ ngáp vậy mới không tin Chu Văn có thể lấy một địch một trăm.

Quả nhiên, bảy thật sự Liên giáo đã sớm đối với Chu Văn bất mãn. Hồ ngáp một câu nói, chẳng những tuần Trảng trung học đệ nhị cấp đội viên hô nhau mà lên, ngay cả những trường học khác thí sinh cũng vọt tới. Tình cảnh nhất thời trở nên hỗn loạn tung bùng.

Chu Văn nhất thấy tình thế không ổn, vội vàng hướng bên người hô: "Cung thừa, con rùa đen, các nguoi bảo vệ Tập Nhạc rút lui trước! Nơi này do ta đứng... Nguoi đầu!"

"Còn đứng! Chạy nha ngu si!" Thanh âm là từ bên ngoài truyền tới, Chu Văn lời còn chưa nói hết, Cung thừa hai người đã sắp xếp vây xem đám người, hướng phạn xá bên ngoài chạy đi. Về phần Tiêu Tập Nhạc, thấy tình thế không ổn đã sớm biến mất không còn dấu tích. Có quần áo đồ tiểu đội trong

bóng tối lặng lẽ che chở, mấy người rút lui có thể nói thông suốt.

"Hắn nài nài !" Chu Vân hung hăng cắn răng. Sớm biết đối phương sẽ cùng tiến lên, mới vừa rồi còn tỷ thí cá điều nha! Thật là lãng phí biểu tình.

"Còn không đi, chờ chết sao?" Phương Lộ Lộ thấy Liên giáo nhân mã cũng vây quanh, Chu Vân còn đứng không nhúc nhích, liền không nhịn được mở miệng nhắc nhở. Bất kể hắn lại có thể đánh, cũng không khả năng chia vào hơn trăm người quần đấu.

"Lập tức đi ngay, bắt quá... Bây giờ trước kiểm chút thu nhập thêm lại nói." Chu Vân quý dị cười một tiếng, hướng lên trước mắt bàn ăn chính là một cuộc. Lúc này hắn có thể vận dụng dị năng, đối diện nhiều như vậy gia hỏa, không cần dị năng còn không chết queo.

Bị đá bay bàn ăn thành bay lượn thức đi phía trước đập tới, lực lượng tốc độ cũng đạt tới cực hạn, chớp mắt thì có năm sáu tên gọi thí sinh trúng chiêu ngã xuống đất.

Thức ăn bàn đập loạn, thức ăn tung tóe, Chu Vân lợi dụng ưu thế tốc độ, không ngừng rong ruổi đang lúc mọi người kẻ hở bên trong. Chỉ cần một có cơ hội, hắn liền cầm lên thức ăn, thức ăn bàn, thậm chí là mấy nước uống cạnh thùng nước, hướng đối phương đập tới. Trong lúc không cần nhắm, dù sao ngoại trừ chính hắn liền không có bất kỳ quân bạn. Hơn nữa địch nhân số lượng đông đảo, Chu Vân cho dù híp mắt cũng có thể đập chết một nhóm.

Toàn bộ phòng ăn chớp mắt loạn thành nhất đoàn, hơi chút người có lý trí, cũng mau rời đi chỗ thị phi này. Nguyên nhân không phải là ngộ thương đưa đến, phạm là bị Chu Vân ném vật đập trúng gia hỏa, cũng cũng bắt chước bắt đầu phản kích, liền liên tiếp không ngừng xuất hiện vô tội người bị hại.

Những người bị hại này lần một lần hai trúng thầu cũng được, ba lần bốn trở về có thể nhìn một chút, thất thất bát bát vậy thì Phật đều có phát hỏa. Hóa ra bọn họ đều là cố ý tích, tuy nói mọi người hiệp thương liên hợp lại đối phó ánh mặt trời lẫn trung học đệ nhị cấp, nhưng bình thường ít nhiều có nhiều chút mâu thuẫn, thực tế quan hệ cũng không một khối thiết bản. Một khi hiểu lầm liên tiếp phát sinh, chiến huống trở nên hỗn loạn dị thường. Bấy thật sự Liên giáo rất nhiều thí sinh đã đối với làm, hơn nữa tương đối kịch liệt.

Tiêu Táp Nhạc mấy người chạy ra phạm xá một hồi lâu, đột nhiên phát hiện Chu Vân chưa cùng đến, không khỏi bắt đầu lo lắng hắn bị đối phương bắt, đó cũng không sẽ có kết quả tốt. Cuối cùng nhiều lần suy nghĩ, quyết định lặng lẽ trở về đi xem một chút tình huống.

Kết quả bọn họ lần nữa trở lại phạm xá lúc, nơi này đã loạn với tổ ong vò vẽ như thế. Quần áo đồ tiểu đội là lui ra ngoài cửa xem cuộc vui, bảy trường học học sinh lại ở bên trong tiến hành đại loạn đấu. Tình cảnh kia chỉ có thể dùng hoa lệ để hình dung..

"Trong bọn họ tà? Thế nào toàn bộ đánh nhau..." Cung thừa sùng sờ mà nhìn phạm xá, nơi này đã thành chính công chiến trường.

"Nha nha nha... Tiểu đội chúng ta thật đúng là chiêu tích gia hỏa a..." Ngô Văn Tuyên đã dò thăm cụ thể tin tức, biết trước mắt hết thấy đều là Chu Vân làm ra, trong lòng không khỏi đại là bội phục, Tiểu Chu gây họa năng lực thật là thế giới cấp a.

"Oa! Đại ca ca mãnh nha!" Tiêu Táp Nhạc nghe Ngô Văn Tuyên giải thích, không nhịn được đề nghị: "Không bằng chúng ta cũng vào đi chơi một chút..."

"Ý kiến hay, trốn đập người! Ngần vạn lần chó bị bắt nha!" Cung thừa giờ hai tay biểu thị tán thành. Bất quá, còn không chờ bọn hắn bắt đầu hành động. Đội một quần áo trắng thủy thủ liền vội vã chạy tới. Cũng đúng, gây ra lớn như vậy động tĩnh, quản lý người như thế nào ngồi yên không quan tâm.

"Tất cả dừng tay cho ta!" Dẫn đầu trung niên thủy thủ cao giọng quát lên, đáng tiếc lời này đã sớm có người hô qua. Tất cả mọi người chính liều mạng hăng say, sao có thể nói dừng tay liền dừng tay.

Đi, trung niên thủy thủ thấy lời này uy lực không đủ, lập tức lại đổi một câu: "Ai dám lại động một cái! Lập tức thu về và hủy lần này tư cách thi!"

Lời vừa nói ra, kịch đấu trung đoàn người cả người run lên, giống như xem phim đột nhiên nhân tạm ngừng như thế, toàn bộ cũng không dám cử động nữa. Đáng thương một ít nhẩy cõn lên bay chân gia hỏa, trên không trung không cách nào cố định hình ảnh, té ngã trên đất cũng không dám bò dậy, rất sợ sẽ bị thu về và hủy tư cách thi.

"Người! Người! Bước ra khỏi hàng! Giải thích cho ta nguyên nhân!" Trung niên thủy thủ tiện tay điểm hai gã thí sinh, để cho bọn họ ra để giải thích chuyện đã xảy ra.

Lúc trước ở phạm xá tiến hành tỷ thí, là bọn hắn âm thầm an bài, hơn nữa ngầm thừa nhận cho phép. Nhưng đó là chính quy luận bàn, nói quy tắc thủ kỷ luật, điểm đến đó thì ngừng. Kia giống bây giờ một đoàn loạn đấu, còn làm nhục thức ăn. Thật là quá không ra gì.

Bị gọi ra hai gã thí sinh, nom nớp lo sợ đáp trả trung niên thủy thủ hỏi lời nói, đem biết nội dung nhất ngữ nhất thập nói ra. Khi trung niên thủy thủ nghe được tất cả mọi người liên thủ giáo huấn Chu Vân lúc, không khỏi cảm thấy hứng thú hỏi "Các người nhiều người như vậy động thủ, chính là vì giáo huấn một người? Bây giờ thế nào người một nhà đánh nhau? Còn nữa, người kia đâu? Đã chạy đi đâu?"

Trung niên thủy thủ hỏi lên như vậy, tại chỗ thí sinh nhất thời người nhìn ta, ta nhìn người. Chu Vân chạy đâu rồi? Quý hiểu được nha! Tên kia trên đường một nửa đã không thấy tăm hơi.

"Ha ha ha... Năm nay thí sinh thật mẹ nó thú vị!" Trung niên thủy thủ không nhịn được cười lớn tiếng lời nói, hơn nữa còn nể mặt lên, cho đến một hồi lâu, hắn mới chỉ chúng lỗ mũi người giáo huấn: "Các người thật cho lão tử mặt dài, nhiều người như vậy không những không có bắt đối phương, còn chính mình đánh. Mang bọn người đám này ngu xuẩn đi thi tràng, không bị người cười chết mới là lạ."

Thoáng thờ một cái, trung niên thủy thủ hướng bốn phía nhìn ra xa thêm vài lần tiếp tục hô: "Lần tỷ thí này chủ yếu người tham dự bước ra khỏi hàng!"

Soạt một chút, hồ ngấp năm người nhanh chóng đứng ra chào một cái. Sự tình làm lớn lên, bọn họ cũng không dám có bất kỳ giấu giếm nào. Vạn nhất bị thu về và hủy tư cách thì liền thảm, đây chính là quan hệ đến cả đời mình tiền đồ.

Nhìn một chút trước mắt năm người, trung niên thủy thủ bắt ôn bắt hỏa nói: "Không cần nhiều lời, các ngươi cũng rõ ràng bản thân gây đại họa, bây giờ ta cho các ngươi một lần đem công cơ hội chuộc tội, trong vòng nửa giờ, đem cùng các ngươi tỷ thí ba người tìm ra. Nếu không..."

"Báo cáo lãnh đạo! Ta ở!" Chu Vân một tiếng kêu kêu, cười hi hi từ quần áo đỏ trong tiểu đội chạy ra ngoài. Cung thừa cùng Ngô Văn Tuyên thấy, theo sát cũng bu lại.

"Các ngươi được a! Cái giá thật lớn chứ sao." Trung niên thủy thủ từng cái quan sát ba người, sau đó đột nhiên quát lên: "Ta hỏi các ngươi, mới vừa rồi tại sao không ra khỏi hàng! Các ngươi chẳng lẽ không đứng lần tỷ thí này chủ yếu người tham dự sao?"

Bạn đang đọc truyện *Mỹ nữ lai tập Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 147: Hay vẫn là đánh tiếp đi...

"Báo cáo lãnh đạo! Chúng ta đã bước ra khỏi hàng rồi, chẳng qua là đứng sau lưng ngài, lãnh đạo ngài không có phát hiện." Chu Vân mở mắt nói bừa, rõ ràng là vừa mới chạy ra ngoài, lại dám nói đã bước ra khỏi hàng.

Bất quá, đứng ở lãnh đạo sau lưng đúng là nói thật, lãnh đạo không có phát hiện cũng là sự thật. Ách... Ngay cả cái đó đã bước ra khỏi hàng, từ góc độ nào đó bên trên phân tích, dường như cũng không sai. Ít nhất Chu Vân bây giờ là đứng dậy.

"Nhé a, còn dám tranh cãi? Ngươi cho là mình rất trâu sao?" Trung niên thủy thủ có thể khẳng định, trước mắt dám mạnh miệng gia hỏa, nhất định là chúng trong dân cư từng nói, mười phần phách lối kẻ cầm đầu.

"Hắc hắc, lãnh đạo ngươi trâu. Tiểu đệ là theo ngươi lăn lộn xuống..."

Vô liêm sỉ a! Nịnh bợ nguyên lai có thể chụp như vậy lộ liễu, đoàn người đều sợ phạm sai lầm không dám lên tiếng, duy chỉ có Chu Vân vui này không kia với trung niên thủy thủ cãi vã. Cái.

"Không dám! Chỉ cần ngươi tiếp ta mười chiêu, liền không so đo nữa ngươi đưa tới nào động." Trung niên thủy thủ ngang Chu Vân liếc mắt, hần mục đích là muốn tòa Chu Vân nhục khí, để cho hần hiểu được người giỏi có người giỏi hơn thiên ngoại hữu thiên đạo lý này. Đừng tưởng rằng có hai cái thần thủ là có thể Hồ Thiên nào địa.

"Còn đánh nhì?" Chu Vân ánh mắt là lạ nhìn thủy thủ đại ca, hần hôm nay đã đánh chừng mấy tràng, tiếp tục như thế, có thể hay không không kết thúc à?

"Thế nào? Cùng ta đánh rất mất mặt?" Trung niên thủy thủ chậm rãi đi tới Chu Vân trước người, đưa tay chỉ sau lưng phạn xá: "Còn là nói ngươi nghĩ hoàn toàn chịu trách nhiệm?"

Ngoáy đầu lại nhìn chăm chăm tàn phá không chịu nổi phòng ăn, Chu Vân trừng mắt nhìn. Phụ trách? Ta đây trả nổi sao? Lãng phí thức ăn là muốn theo giá bồi thường, quang điều quy định này hần liền nhất định phá sản.

"Ai..." Chu Vân bất đắc dĩ thở dài, xoa xoa cái trán dường như tâm lực tiêu tụy nói: "Hay vẫn là đánh tiếp đi..."

Nói đánh là đánh, trung niên thủy thủ không nói tiếng nào đột nhiên xuất thủ, dự định ở trong vòng nhất chiêu thu thập Chu Vân.

"Ta tránh!" Chu Vân bóng người thoáng một cái, thân hình trong nháy mắt biến mất ở trước mắt mọi người, sau một khắc xuất hiện, đã tại sau lưng đối phương. Kia như quỷ mị tốc độ, thét lên trung niên thủy thủ thất kinh.

Thấy vậy, Phương Lộ Lộ không khỏi nắm thật chặt quả đấm. Chu Vân thi triển thân pháp cùng phòng tắm đầy ngã nàng lúc hoàn toàn tương tự, kia không thể tưởng tượng nổi tốc độ, kết quả là chuyện gì xảy ra? Chỉ bằng vào mắt thường cơ hồ không cách nào bắt, hần là làm sao làm được?

Trung niên thủy thủ đột nhiên cảm thấy phía sau quyền phong tập nhân, không khỏi suy nghĩ nhiều, trực tiếp một chiêu Thần Long Bãi Vĩ lui về phía sau đá tới. Hần bây giờ rốt cuộc mình bạch Chu Vân vì hà khinh thường như vậy, lại dám khiêu khích đoàn thể đại chúng. Có tốc độ như vậy cùng thần thủ, cả chiếc du thuyền trong, sợ rằng đã không người có thể không biết sao đến hần. Coi như ở đặc thù thí sinh bên trong, cũng sợ có thể chen vào hạng.

Một quyền đánh lên bị chân bổ ra, Chu Vân thuận thế sau lật giảm bớt lực, trung niên thủy thủ thừa dịp mà lên, một cái xoay người bay lên không bay lượn sụp đổ, hung hăng đem Chu Vân từ giữa không trung đánh xuống. May Chu Vân kịp thời đề phòng, nhắc tay đón đỡ một cái xuống, nếu không té cái ngã gục, một đời thanh danh liền chơi xong.

Tại trung niên thủy thủ xuống tay trước đánh lên xuống, Chu Vân bị thua thiệt nhỏ, giao chiến không tới ba chiêu liền rơi xuống hạ phong. Nhưng là, đang lúc hắn chuẩn bị nghênh đón đối phương liên tục tấn công lúc, trung niên thủy thủ lại xoa xoa cánh tay lâm lâm nói: "Đừng đánh, không có tí sức lực nào..."

Chỉ công ba chiêu, trung niên thủy thủ ngừng lại. Bởi vì hắn đã giải đến Chu Vân thực lực, coi như sử xuất toàn lực, hai người thắng bại cũng khó đoán. Muốn ở trong vòng mười chiêu bắt lại đối phương, căn bản cũng không khả năng. Vì mình mặt mũi lo nghĩ, hắn đơn giản dừng đánh. Ngược lại trước mặt ba chiêu chiếm thượng phong, đủ để lừa bịp những thí sinh kia, cho là hắn là không muốn làm khó Chu Vân, cho nên mới dừng lại thể công.

"Cái đó... Ta đưa tới nào động không so đo rồi hả?" Chu Vân yếu ớt hỏi. Không cần đánh dĩ nhiên tốt nhất, hắn đã sớm không muốn đánh rồi. Với lãnh đạo đánh nhau chơi rất khá sao? Thua bị phạt, thắng thậm chí hại hơn, loại này dù sao đều không chỗ tốt chuyện, kẻ ngu mới sẽ đi liên quan.

Trung niên thủy thủ vung tay lên, hoàng ân cuộn cuộn nói: "Lão từ hôm nay tâm tình tốt, tất cả mọi người miễn trừ từ tội, không so đo rồi!"

Nghe nói như vậy, phạn xá bên trong thí sinh toàn bộ đều thở phào nhẹ nhõm. Chỉ cần không thu về và hủy tư cách thi, cái gì đều dễ nói.

Nhưng mà, ngay tại Chu Vân vui mừng tránh được một kiếp lúc, trung niên thủy thủ nhẹ nhàng vỗ vai hắn một cái thân thiết cười nói: "Tiểu tử, nghe nói người tỷ thí lúc đập du thuyền bàn ăn. Thật sao?"

"Ây... Thật giống như có chuyện như vậy..." Chu Vân gãi gãi cái mõng, có chút thấp thòm bất an nói: "Người không phải mới vừa nói không so đo sao? Hơn nữa tỷ thí cũng không nói không thể dùng công cụ."

"Ta đối với cuộc tỷ thí này thắng bại không có ý kiến, ta thừa nhận các người chiến thắng. Nhưng là..." Trung niên thủy thủ thoải mái nhất chuyện, sau đó trợn mắt nhìn Chu Vân cao giọng quát lên: "Người làm du thuyền là nhà của người sao! Đập đồ khốn nạn không cần theo? Ta không có để cho người gánh vác toàn bộ trách nhiệm coi như từ bi. Lại tức tức oai oai, lão tử trực tiếp ném người xuống biển làm mồi cho cá!"

"Oh oh oh oh!" Chu Vân một bên nhào nặn tai vừa gật đầu. Nãi nãi tích, này ca giọng thật là lớn.

"Hai tờ bàn ăn, mười hai đĩa thức ăn bàn, chờ một hồi kiểm điểm hoàn ta để cho người cho người ra giá." Trung niên thủy thủ không mặn không nhạt vừa nói.

"Cái đó... Lãnh đạo." Chu Vân mặt đầy lúng túng kêu một tiếng: "Có thể chờ hay không tiểu đệ phát đạt sau này lại..."

Trước khi ra cửa nghe Hứa Thiên nói, khảo hạch kỳ hạn gian bao ăn bao ở, hơn nữa mục đích ở lâm hải cô đảo, chắc hẳn có thể chỗ tiêu tiền không nhiều, vì vậy Chu Vân chỉ mang theo ít ỏi tích góp được phát. Hắn không ngờ rằng qua, trường thi còn không có đến được, liền gặp tiền bồi thường bực này chảy máu nhiều chuyện.

"Không có tiền? Không dám! Trên thuyền bỏ lớn sự tình chờ người làm." Vừa nói, trung niên thủy thủ nghiêng đầu chuyển hướng chính cười trộm Ngô Văn Tuyên mấy người: "Buồn cười chứ? Các người cũng giống vậy! Bằng vào hắn bồi con số lẻ cũng không đủ, đến được trường thi trước, các người cũng phải ở trên thuyền làm việc, nếu không hết thấy không có cơm ăn!"

Có câu nói là một người đắc đạo, gà chó lên trời. Chu Vân đứng lúc ngược lại, gieo họa cứu tộc. Với hắn có liên quan người, bao gồm Tiểu Tạp Nhạc ở bên trong, tất cả đều bị an trí ở trên thuyền làm lao công. Loạn thành nhất đoàn phòng ăn, cũng giao cho bọn họ hiệp trợ dọn dẹp, các loại hết thấy thu thập sạch sẽ, đã là lúc nửa đêm.

Đáng thương phạn xá thức ăn đã bị mọi người làm nhục hết sạch, phần lớn thí sinh ngay cả bữa ăn tối cũng không để ý tới ăn. Thật may Chu Vân tại động thủ trước nhai mấy hộp đồ vật, nếu không ngay cả ngủ đều sợ sẽ bị đối tình.

Việc trải qua lần này sự kiện, du thuyền mới ban bố một loạt quy định. Trong đó một cái liền là cấm ở phạn xá ầu ầu, phạm là vi phạm quy lệ giả, nghiêm trị không tha. Ngoài ra còn quyết định đặt được đặt trước vị trí 20 vị thí sinh. Phạm là thắng được vị trí thí sinh, không những có thể hưởng dụng thức ăn ngon, ở chính thức khảo hạch bắt đầu trước, còn có thể thu được mười lăm phân quá mức thêm phân.

Khi biết được tin tức này, vốn là liên tục oán trách Chu Vân mấy người, nhất thời vui vẻ mặt mày hớn hở. Bởi vì hắn thu được tứ phần vị trí, tiểu đội vừa vận một người một phần. Khó trách mấy trường học sẽ vì mấy phần vị trí đánh tới đánh lui, hóa ra đã sớm biết có chuyện như vậy.

Ở quy tắc mới ban bố đồng thời, tương quan thực hành khảo hạch tin tức cũng theo đó công bố. Lần này thi chọn lựa điểm tích lũy chế, số điểm Vô Thượng giới hạn. Nói cách khác, ai đạt được số điểm càng nhiều, thành tích vừa càng ưu tú.

Tình báo này đối với Chu Vân mấy cái mà nói, thật sự là tin tức tuyệt vời nhất. Bọn họ dù sao bị người khác đi trước một bước, đã lấy được rồi 15 điểm tích phân. Chẳng qua là không biết chính thức khảo hạch, điểm tích lũy còn có thể hay không như vậy 'Dễ dàng' đạt được.

Chu Vân một ngày mệt nhọc, trở lại phòng nghỉ xả hơi. Trong lúc còn đem Bội Nhi gọi ra tới trò chuyện biết, đem xui xẻo một ngày nói cho mỹ nữ. Có thiện giải nhân ý tiên nữ kiến nhẫn trấn an, Chu Vân cảm giác thoải mái hơn. Càng làm cho người ta mừng rỡ khôn kể xiết, Bội Nhi lại biết thực thể hóa làm cho người ta nhào nặn vác hóa giải mệt nhọc, coi là thật thoải mái Chu Vân không lời nào để nói. Cuối cùng còn bắt tri bắt giác đã ngủ, đáng tiếc á...

Du thuyền phòng điều khiển chính, trung niên thủy thủ chính đem chạng vạng tối phát sinh báo động báo cáo thượng cấp.

"Ha ha, cái này ngược lại thú vị, ngay cả người cũng không thắng nổi sao?" Một cái năm mươi lão nhân tinh tọa ở trước bàn làm việc, tự tiểu phi tiểu nhìn trung niên thủy thủ.

Trung niên thủy thủ mặc dù không là lão nhân một dạng bên trong chức vị cao nhất trợ thủ, nhưng là lão nhân dưới cờ có khả năng nhất đánh Chiến Tướng. Toàn bộ một dạng mấy vạn người, không có một có thể ở dưới tay hắn đi lên mười chiêu.

"Đúng vậy đoàn trưởng." Trung niên thủy thủ gật đầu một cái nói ra ý kiến của mình: "Ta đoán thiếu niên kia là Dị Năng giả. Trẻ tuổi cao thủ không ít, nhưng giống như hấn lợi hại như vậy người bình thường, ta nhưng chưa từng thấy qua."

"Dị Năng giả sao? Hoặc là dựa theo truyền thống, hấn gọi bọn họ là tu đạo sĩ, Tu Chân giả?" Lão đoàn trưởng nhìn ngoài cửa sổ, nhìn như làm bầm lâu bầu than nói. Có thể trở thành thực hành khảo hạch quan chấm thi một trong, hấn đối với dị năng lĩnh vực sự tình cũng hơi có lý giải.

Trung niên thủy thủ thấy lão giả tựa hồ đang cân nhắc vấn đề gì, không khỏi mở miệng hỏi: "Cần đem hấn phân phối đến đặc thù thí sinh bên trong sao?"

"Không cần. Quốc gia của ta đất rộng vật nhiều, nhân tài bị ra, hàng năm mỗi trên chiếc thuyền này, đều sẽ có như vậy một hai tương đối đặc biệt tiểu tử, này cũng không phải... gì đó mới mẻ chuyện." Lặng lặng suy nghĩ một hồi, lão đoàn trưởng hơi hiếu kỳ hỏi "Người hiểu được dị năng của hấn đặc tính sao?"

"Có chút hiểu." Trung niên thủy thủ thành khẩn trả lời: "Cụ thể đặc tính không biết, tốc độ của hấn thật nhanh, thậm chí mau không đoán ra..."

"Tốc độ à... Thật là tiện lợi năng lực." Lão giả gật đầu một cái, sau đó an bài nói: "Còn có một tuần lễ liền tới mục đích, người để cho bên dưới tiểu tử môn cũng yên lặng một chút, đường túc tinh thần chuẩn bị nghênh đón chính thức khảo hạch, ngàn vạn lần chớ ở nơi này nguy cấp bị thương rồi."

"Là." Trung niên thủy thủ nghiêm túc chào một cái. Điểm này không dùng hết giả phân phó, hấn cũng sẽ hết sức bảo đảm trên thuyền thí sinh an toàn. Bọn họ đều là tương lai trụ cột nha!

"Tốt lắm, chuyện về sau cứ giao cho người xử lý." Lão đoàn trưởng hòa ái cười cười: "Ta xem thời điểm không còn sớm, trở về nghỉ ngơi đi."

Cho đến trung niên thủy thủ rời đi, lão đoàn trưởng mới lấy điện thoại đi động ra bấm mã số.

Không lâu điện thoại kết nối, khỏe mạnh thanh âm nhất thời vang lên: "Này? Lão phương sao? Đại lão buổi tối tìm đến có chuyện gì à?"

"Rất khuya sao? Mộ lão, nghe thanh âm của người còn rất tinh thần chứ sao." Lão giả trước hữu hảo lên tiếng chào, hai người đều là nhiều năm mặt hữu, nói tới lời nói tương đối buông lỏng, không giống mới vừa rồi bầu không khí băng bó quá chặt chẽ, làm hấn giống như chỉ ăn người lão hồ như thế.

"Như nhau, tán gẫu liền miễn, nhanh nói điểm chính đi, lúc này gọi điện thoại tới quấy người thanh mộng, sẽ không chỉ nói với ta ngủ ngon chứ?" Mộ lão tiếng nói đột nhiên một hồi, giống như là nhớ tới ngựa gì bên trên dòi đi nói: "Đúng rồi! Bây giờ nhanh tháng sáu, người nên xuất hành, thế nào có rảnh rồi liên lạc? Chẳng lẽ có lợi hại tiểu tử ở người trên thuyền? Ai! Người đừng vết mực, mau nói chuyện nha!"

Lão đầu này ác nhân cáo trạng trước, chính mình một mực lái nhái cái không xong, phản cáo người khác vết mực không nói lời nào.

Bạn đang đọc truyện *Mỹ nữ lai tập Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 148: Cô linh linh đi bí thư quền

Lão đoàn trưởng chậm rãi đi tới thuyền cửa sổ, nhìn hải ngoại hoàn toàn yên tĩnh, không khỏi mặt lộ vẻ nụ cười trả lời: "Ta chính nghe người nói đây, sống hơn phân nửa cái thế kỷ, chẳng lẽ còn không biết được cắt đứt người khác nói chuyện rất không lễ phép sao?"

"Tốt lắm tốt lắm, ta không nói, người nói. Là chuyện gì xảy ra?" Mộ lão cũng phát hiện mình nói nhảm rất nhiều vội vàng ngoan ngoãn ngậm miệng nghe đối phương kể lại.

"Ha ha, đại khái cùng người đoán như thế, ta đây thuyền vớt cái thật phách lối tích tiểu tử, có hứng thú không?" Đúng như lão đoàn trưởng nói, quốc gia của ta đất rộng vật nhiều nhân tài đông đúc, cũng không phải là sở hữu tất cả thiên tài đều đã bị người khai thác.

Hàng năm khảo hạch trên thuyền, hội ý đi ra ngoài hiện tại mấy cái hết sức giỏi thí sinh, lúc này hấn có thể trước đó liên lạc cùng mình giao thiệp quá mức

bạn thân, tiết lộ một ít tình báo cho bạn hắn. Phi thủy bắt lưu ngoại nhân điền, nhân tài đương nhiên là chính mình mời chào tính toán.

Nghe lời này một cái, đối diện nhất thời truyền tới Mộ lão âm thanh kích động: "Có! Vô cùng có! Là lai lịch gì? Có bối cảnh sao? Khác công sẽ biết hắn sao?"

Bất kể cái đó thế kỷ, nhân tài cũng là trọng yếu nhất, huống chi Mộ lão công hội gần đây thuộc về thế yếu, mời chào nhân tài là trước mặt tối nhiệm vụ chủ yếu. Lần này thực hành khảo hạch, chính là vì tất cả công hội cùng trường học xem xét nhân tài mà chuẩn bị.

Lão đoàn trưởng nhảy ra Chu Vân tài liệu biểu nhìn nói: "Nhìn hắn ghi danh tài liệu, tựa hồ không có gì bối cảnh gia đình. Khác công hội có hay không tình báo, ta cũng không biết được. Ít nhất ta là lần đầu tiên nghe này tiểu tử."

"Được! Hai ta quan hệ tốt nhất, ngươi ngàn vạn lần ** đừng nói cho những lão đầu khác, hai ngày nữa ta liền lên đường, gấp mặt sau đó mới tìm cách đem hắn sắp xếp bên ta trận doanh. Cận thủy lâu thai tiên đắc nguyệt chữ sao... Hắc hắc." Mộ lão cười ha ha vừa nói, nếu như có thể ở khảo hạch quân diễn lúc, đem người mới sắp xếp hắn trận doanh. Đến lúc này không phải là nhưng có thể tăng cường mấy phe thực lực, đề cao diễn tập phần thắng, còn có thể gần thủy lâu dài, đi trước mời chào, thật là nhất cử lưỡng tiện biện pháp tốt.

"Ha ha ha..." Lão đoàn trưởng một trận cười vui: "Mộ lão, ngươi này trò vật đã đùa bốn vài năm, mọi người trong lòng cũng sáng đây."

"Phát sáng cái gì phát sáng! Còn chưa phải là mổ người không có ý chí tiến thủ, thư sướng bí mật." Mấy năm trước, Mộ lão là người thứ nhất lặng lẽ liên lạc tiếp đãi phổ thông thí sinh quan chấm thi, hướng bọn họ đòi trên thuyền biểu hiện vượt trội học viên. Đối với cái này nhiều chút không những thù thí sinh, phần lớn công hội là không thể nào cảm thấy hứng thú, càng không biết người tranh ta đoạt. Các quan chấm thi cũng mờ mắt nhắm mắt, bán cái nhân tình Mộ lão.

Khi hắn thử đến ngon ngọt sau, lập tức liền không nén được hưng phấn, chuyển cáo bên người tốt nhất mấy cái có người, đây cũng là nhân chi thường tình á. Ai ngờ những lão gia hỏa kia miệng nhiều, một cái truyền một cái, cuối cùng nhà nhà cũng hiểu được hắn trong bóng tối đảo trò lừa bịp, mắc cớ chết người...

"Thật sao? Kia thứ nhất tiết lộ bí mật gia hỏa là ai tới..." Lão đoàn trưởng hỏi ngược lại. Cái này còn cần hỏi sao? Thứ nhất tiết lộ bí mật gia hỏa, ngoại trừ Mộ lão tự mình sẽ còn người nào?

Thông qua lần đó khảo hạch sau, bây giờ sở hữu tất cả công hội cũng đem nhân giới buông ra, đặc thù thí sinh muốn tranh thủ, không những thù thí sinh trung nhân tài ưu tú cũng phải tranh thủ. Vì vậy trước khi đến mục đích trên đường, thế lực khắp nơi đã bắt đầu âm thầm so tài, tần kỳ có thể đem ưu tú thí sinh tính vào trận doanh mình.

"Ta quên!" Trương thành còn ăn vạ, Mộ lão đem miệng phẩy một cái liền dời đi nói: "Không nói cái này, ngươi còn không có nói cho ta tiểu tử kia kêu gì chứ."

"Chu Vân, thanh Phù nhất trung học sinh." Lão đoàn trưởng dựa theo tài liệu thì thầm. Hắn dường như nghĩ đến cái gì, chẳng qua là tức khắc không nhớ nổi.

"Ồ? Người này tên rất quen thuộc a, ở đâu nghe qua sao? Chắc chắc... Không nghĩ ra." Mộ lão cùng lão một dạng giống nhau, có vài thứ thật giống như nhớ, lại thích giống như không nhớ.

"Là có chút quen thuộc, nhưng không phải là người tên gọi." Lão đoàn trưởng suy tư một hồi: "Này tiểu tử có phải hay không là dị năng giới Tân Tinh?"

"Không thể nào, dị năng giới có chút mũi dùi tiểu tử ta đều nhớ đây, tiểu tử này tuyệt đối không có tiếp xúc qua dị năng giới." Mộ lão gần đây ngày ngày nhức đầu không có người tốt gia nhập công hội. Không đề cập tới những cái kia có thực lực dị năng giới người mới, ngay cả mấy cái trông khá được mà không dùng được Dị Năng giả, hắn cũng bắt đầu lưu ý.

"Thanh Phù nhất trung..." Đoàn trưởng lưu ý đến này bị trúng học, sau đó đang nhớ lại bên trong lật một cái, chợt tỉnh ngộ nói: "Đây không phải là lão Hứa cháu gái đọc trung học sao? Tiểu tử kia có phải hay không là tính không người à?"

"Ai yêu này! Ta nhớ ra rồi! Là hắn!" Mộ lão bị dẫn dắt, hung hăng vỗ đùi nói: "Lão phương! Cho ta nhìn chăm chăm tiểu tử kia, ta ngày mai sẽ lên đường ngàn vạn lần chờ nói cho những người khác! Đây là chiêu kỳ binh nha!"

Thực hành khảo hạch, đồng thời lại vừa là bước vào dị năng lĩnh vực ngưỡng cửa trắc nghiệm. Do đại biểu quốc gia sức chiến đấu cao nhất, dị năng giới Tài Nghị sẽ cùng với quốc nội lớn nhất mấy dị năng công hội liên hiệp tổ chức. Ngoại trừ thí sinh ra, mỗi cái trại lính cao thủ cũng sẽ tới tham dự. Không cùng ở tại với, thí sinh làm như vậy là để tiến vào đại học, quân đội cao thủ làm như vậy là để bước vào dị năng lĩnh vực, đạt được phía chính phủ Tài Nghị sẽ công nhận.

Cứ như vậy, quân đội cao thủ không những có thể tăng lên cá nhân cấp bậc cấp địa vị, còn có thể đang thi hành trong nhiệm vụ, đạt được các loại các dạng tình báo cùng trợ giúp.

Tài Nghị sẽ cùng mấy thật sự đại hình công hội, sẽ ở diễn tập bên trong đóng vai thế lực khắp nơi tiến hành công phòng chiến. Trong lúc chẳng những có thể khảo sát người tham dự năng lực, cũng có thể mượn cơ hội biểu hiện công hội thực lực, khai hóa công hội danh tiếng. Giống như tuyên truyền bảng hiệu như thế, dùng để hấp dẫn các loại cao thủ.

Chu Vân rời đi ngày thứ ba, Hứa Kiến, Hứa Thiên, Hứa Thái Nguyệt, Đại Thảm Á cũng đồng thời bước lên hành trình. Bọn họ tương đối đơn sơ, không

cần dừng lại tiếp đãi phân tán khắp nơi thí sinh, trực tiếp hướng trường thi cái đảo lên đường. Căn cứ thuyền bè hành trình tốc độ, sợ rằng có thể so với Chu Vân còn sớm đến.

Thanh Phủ nhất trung, hoàng bằng nhìn tiền phương rộng tuếch chỗ ngồi mất hồn, cảm giác Hứa Thiên cùng hắn thật giống như cuộc sống ở hai cái thế giới hoàn toàn bất đồng.

Mấy ngày trước nhận được Chu Vân rời đi trường học tin tức, hắn thiếu chút nữa hưng phấn ngủ không yên giấc, cho là theo đuổi Hứa Thiên đích cơ hội rốt cuộc tới. Vậy mà, hôm qua chủ nhiệm lớp đột nhiên tuyên bố Hứa Thiên trường thi không có ở đây trường chúng ta, gặp nhau trước thời hạn rời đi, tự học buổi tối lúc còn cử hành ngân ngủi tiệc tiễn đưa biết.

Hoàng bằng trong lòng rõ ràng, Hứa Thiên một khi đi, muốn gặp mặt lại chỉ sợ cũng khó khăn.

Vốn là hoàng bằng còn muốn thừa dịp cuối cùng thời gian, lại hướng Hứa Thiên tỏ rõ một lần tâm ý. Ai ngờ đối phương thật giống như đã sớm ngờ tới, tiệc tiễn đưa sẽ vừa xong, Hứa Kiến liền chạy tới hiện trường đem người tiếp đi. Hắn bày ra địa một phen hành động toàn bộ rơi vào khoảng không.

Ở trong một tháng này, hoàng bằng sinh hoạt quả thực không được để ý. Dĩ vãng nghe giảng, học tập, làm tham khảo đề, đều có Thẩm Ân Đình ở bên người thay hắn sửa sang lại. Một môi còn có thể làm cho nàng làm chân chạy, đi mua một ít ăn ăn uống uống. Có mỹ nữ làm bạn, mùi vị ngược lại thật hưởng thụ.

Đáng tiếc, hết thảy các thứ này đều trở thành đi qua. Rất nhiều thứ chỉ có ở sau khi mất đi mới hiểu được giá trị của nó, hoàng bằng cuối cùng cảm nhận được câu này danh ngôn. Nếu như Hứa Thiên là trong nước Thụ Nguyệt, chỉ có thể thương thức không cách nào đạt được, như vậy Thẩm Ân Đình chính là dưới ánh trăng điệp ảnh, chỉ cần hắn dùng chút kiên nhẫn, nhiều một chút quan tâm, liền có thể bắt được mỹ nhân tâm tư.

Hoàng bằng từng mấy lần muốn tìm Thẩm Ân Đình thật tốt nói một chút, bởi vì hắn phát hiện mình làm việc quả thật quá phận. Hơn nữa, ở Hứa Thái Nguyệt tí mi điều giáo xuống, Thẩm Ân Đình càng ngày càng cho thấy nàng đặc biệt hương vị, một loại đủ để ái mộ bất kỳ phái nam mị lực.

Chẳng qua là những ngày này, Thẩm Ân Đình bên người một mực đi theo hai cái 'Nữ Vương'. Hứa Thái Nguyệt bằng hiệu chữ vàng cũng không phải là thối tích, hướng chi còn nhiều hơn cái mỹ nữ tóc vàng trợ trận. Hiện tại ở trường học nam sinh, chỉ cần vừa thấy tóc vàng nữ nhân, sẽ điều kiện phản xạ như vậy quay đầu chạy trốn. Có thể thấy hai nàng làm cho người ta tạo thành trong lòng tổn thương cường đại bao nhiêu.

Hứa Thiên đi, không có được như cũ không chiếm được, hoàng bằng mặc dù không từ bỏ ý định, lại không thể làm gì. Nhưng Thẩm Ân Đình lại không giống nhau, đã từng tiểu nữ nhân, bây giờ không có Hứa Thái Nguyệt chiếu cố, hoàng bằng cũng không tin nàng còn có thể ẩn nấp chính mình...

Đúng như Thẩm Ân Đình phỏng đoán, Hứa Thái Nguyệt chân trước mới vừa đi, hoàng bằng liền điện thoại liên lạc tới, ước nàng đến 'Màu trắng phòng cà phê' họp gấp.

Lần này ước hẹn địa phương thuộc về chính quy buôn bán nơi, là cao cấp hưu nhân phòng ăn, lúc trước hoàng bằng từng mang nàng đã tới mấy lần, vì vậy Thẩm Ân Đình không cần phải lo lắng hắn sẽ sử dụng âm mưu. Bây giờ cần phải cân nhắc vấn đề, phải đi cùng không đi.

Nói lời trong lòng, Thẩm Ân Đình quả thực không muốn gặp lại hoàng bằng. Ngoại trừ sợ hãi ra, nàng còn có cảm thấy chút ít thiếu nợ. Mặc dù hoàng bằng làm ra loại chuyện đó, thiếu chút nữa phá hủy nàng rõ ràng, nhưng trung học đệ nhị cấp hai năm gian, hắn đối với nàng vẫn đủ tốt đẹp.

Lúc trước Thẩm Ân Đình vì người lợi sắc, lại vô cùng trung thành, là một trọng tình cảm nữ nhân. Trải qua sự kiện lần này, nho nhỏ lợi ngọc lòng cũng cùng theo biến mất, đối với tình ý cái nhìn lại tăng thêm mấy phần sức nặng.

Thẩm Ân Đình nhiều lần suy nghĩ, cuối cùng quyết định đi gặp hoàng bằng một mặt. Bất quá, nhằm đề phòng vạn nhất có chuyện gì xảy ra, Thẩm Ân Đình còn giữ lại một chiêu hậu thủ, đó là Hứa Thái Nguyệt dạy, không nên tùy tiện làm cho mình cùng nam nhân khác đơn độc sống chung.

Mỗi buổi trưa trưa tan học, thiếu nữ y theo đối phương yêu cầu, đi tới màu trắng phòng cà phê.

Hoàng bằng một mực ở phòng cà phê cửa chờ, thấy Thẩm Ân Đình vào cửa, lập tức liền nghiêng đón chăm sóc: "Tới? Lên trên bên ngồi đi, ta nhất định rồi lâu ba Cao cấp bữa ăn vị."

"Cảm ơn..." Thẩm Ân Đình quyền rũ cười, mặc dù giữa hai người tồn tại một ít lúng túng vấn đề. Nhưng trải qua Hứa Thái Nguyệt gần đoạn thời gian điều giáo, nàng bước đầu hiểu được như thế nào duy trì tự thân mị lực. Hứa Thái Nguyệt một lần lại một lần nhắc nhở nàng, nữ nhân muốn làm cho đàn ông điên cuồng, liền phải học ở gió náo động thời giữ dè dặt.

Ở hoàng bằng hai lẳng dưới ánh mắt, một luồng hương thơm phiêu động qua. Thẩm Ân Đình doanh bước đi trước, cho đến mỹ nữ phát hiện hắn không có đuổi theo, nghi ngờ quay đầu lúc, hoàng bằng mới tỉnh ngộ lại, mau đuổi theo khích lệ nói: "Ân Đình, một tháng không thấy, người xinh đẹp hơn."

Hoàng bằng lúc trước từ chưa từng nghĩ Thẩm Ân Đình còn có bức này mị lực, nếu như com sáng phát giác, hắn có lẽ sẽ buông tha Hứa Thiên, trọng điểm chiếu cố vị này nhìn như thánh khiết, lại vì diệu mang một ít điểm dứa lẳng lơ mị hoặc nữ nhân.

Lúc này Thẩm Ân Đình không có tiếp lời, chẳng qua là yên lặng đi theo hoàng bằng đi tới lầu ba lộ thiên sân thượng. Bây giờ mặc dù là mùa hè, lại bởi vì sân thượng đặt vào đủ loại tượng đá, cho nên cũng không cảm thấy nóng bức.

Thẩm Ân Đình hôm nay mặc một món thâm màu xanh hoa văn áo ngắn, tĩnh nghi địa ngồi ở cạnh màu xanh tượng đá cạnh, lộ ra có một phen đặc biệt Mỹ Tư, để cho người cảnh đẹp ý vui. Cùng tồn tại lầu ba hướng dụng điểm tâm đàn ông, rồi rít không nhận được ghé mắt nhìn nhau, nhìn lại mỹ bên người

thân hoàng bằng lúc, chút nào không che giấu được hăm mộ ánh mắt.

Thẩm Ân Đình thấy hoàng bằng sau khi ngồi xuống lâu không nói, liền chủ động hỏi "Người tìm ta có việc sao?"

Bạn đang đọc truyện *Mỹ nữ lai tập Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 149: Mỹ nhân phó ước

Từ khi phát sinh sự kiện kia, mỗi khi nàng nhìn thấy hoàng bằng, trong lòng sẽ không tự chủ được cảm thấy sợ hãi, hôm nay là gò lên cực lớn dũng khí mới dám tới phó ước. Trốn tránh là không giải quyết được vấn đề, hai người quan hệ cũng nên có một lựa chọn. Hứa Thái Nguyệt ở thời điểm cũng còn khá, hoàng bằng ít nhất sẽ kiềm chế một chút, không dám đối với nàng làm bậy. Hiện tại đang bảo vệ ô dù không có, Thẩm Ân Đình cũng không thể ngày ngày ăn núp hẩn đi.

"Chuyện cũng chẳng có gì, chỉ là muốn ước người gặp mặt, lúc trước không thường thường như vậy phải không?" Hoàng bằng nhìn như tùy ý, nhưng thật ra là hi vọng hai người có thể càng thân mật. Lần này mục đích cũng không phải là tìm Thẩm Ân Đình tính sổ, mà là muốn đem nàng lôi kéo về bên người.

Thẩm Ân Đình cười chum chim, nhỏ không hay biết gât đầu một cái, nhìn như không có chối, lại cũng không giống thừa nhận hoàng bằng lời muốn nói. Nàng cứ chỉ càng tương tự với một loại lễ phép hành động, khiến người cảm thấy thân ái lại lạnh đi.

Hoặc là mỹ nữ giữ yên lặng, cũng có thể hai người có hơn một tháng không có tiếp xúc, đưa đến trường hợp bầu không khí trở nên thập phần xa lạ. Hoàng bằng vội vàng muốn hai chén trà sữa cùng điểm tâm, ý đồ ở ăn uống trong lúc hóa giải song phương bầu không khí.

Ngưng mắt nhìn trước mắt mỹ nữ, hoàng bằng trực giác cảm thấy Thẩm Ân Đình biến chuyển. Tính cách bên trên biến hóa ngược lại không đại, chỉ là khí chất thường thức bên trên nhiều hơn một to xuất trần. Nhìn nàng ưu nhã cất điểm tâm, hoàng bằng hồi tưởng lại Thẩm Ân Đình trước kia tiêu nữ sinh bộ đáng, không khỏi thì có loại mãnh liệt chinh phục ngọc, hy vọng có thể chấm dứt kia to thánh khiết.

Hoàng bằng nhàn nhạt nhấp một hớp trà sữa, vô tình hay hữu ý hỏi "Hứa Thái Nguyệt đã đi rồi, người có hay không cân nhắc qua tiếp theo nên làm gì?"

"Ừ?" Thẩm Ân Đình nghi ngờ nhìn hoàng bằng liếc mắt, lời này là lo lắng nàng? Hay vẫn là đe dọa nàng? Nếu như là người sau, nàng sẽ không chút do dự xoay người rồi đi.

Bất quá, từ hoàng bằng biểu tình, tựa hồ không nhìn ra cái gì đầu mối. Vì vậy Thẩm Ân Đình nhẹ nói nói: "Nàng là nàng, ta là ta, ta cùng Hứa Thái Nguyệt chỉ có thể coi là bằng hữu, mặc dù không chịu nàng rồi đi, nhưng đối với cuộc sống của ta cũng không ảnh hưởng. Hơn nữa, chúng ta vẫn duy trì liên lạc."

"Thật sao?" Hoàng bằng thật sâu nhìn chăm chú Thẩm Ân Đình, giống vậy nghĩ thấu qua nàng biểu tình, biết trong lòng nàng có ý kiến gì.

Bầu không khí trầm mặc một hồi, hoàng bằng đột nhiên phục hạ thân tử, gần sát Thẩm Ân Đình thấp giọng hỏi: "Có nghĩ qua trở lại bên cạnh ta sao? Ta có thể không nhắc chuyện cũ, cũng bảo đảm sẽ không cường bách người làm loại chuyện đó."

"Ta cảm thấy được một người tốt vô cùng," Thẩm Ân Đình cũng không có trực tiếp cự tuyệt, mà là sâu kín nói: "Lại nói... Từ khi phát sinh sự kiện kia sau, đợi ở bên cạnh người, ta rất không có cảm giác an toàn."

"Chuyện lần đó, ta xin lỗi người, suy tính một chút đi, chuyện này đối với người cũng không có chỗ xấu..." Hoàng bằng tiếp tục khuyên, Thẩm Ân Đình mặc dù để lộ ra không muốn tin tức, nhưng cũng không có trực tiếp cự tuyệt hẳn. Vậy có phải ý nghĩa còn có hi vọng?

"Hoàng bằng, có thể nghe được người nói khiêm ta thật cao hứng. Đáng tiếc, lúc trước ta đi nhầm, như vậy địa sinh sống cũng không thích hợp bây giờ ta." Đi một ngày đường học một sàng khôn, nếu như không có bị hoàng bằng hăm hại, Thẩm Ân Đình sợ rằng còn tỉnh ngộ không được. Vận mệnh gần lại như thế, có lúc nàng thậm chí sẽ cảm tạ lão Thiên an bài, khiến nàng hữu kinh vô hiểm minh bạch một ít đạo lý.

"Xem ra người thật biến hóa không ít." Hoàng bằng khoe miệng nhẹ nhàng di động, biểu tình lạnh lùng ngấm lên trước mặt ly trà, bầu không khí cũng vào giờ khắc này trở nên nghiêm cẩn.

"Ừ." Thẩm Ân Đình nhẹ rên một tiếng. Nàng không có chối, cũng không có nói gì người chung quy là sẽ biến đổi đạo lý lớn. Ngược lại lẳng lặng nhìn hoàng bằng một hồi cười nói: "Nếu như có thể, hi nhìn chúng ta còn có thể tiếp tục làm bạn, liền giống như trước như thế, chẳng qua là người không cần lại chiều cô ta."

Thẩm Ân Đình trong lời nói nói chiều cố, chủ yếu là chỉ hoàng bằng lúc trước thường cách một đoạn thời gian, tổng hội đưa nhiều chút lễ vật cho nàng. Bây giờ Thẩm Ân Đình cũng không muốn cùng hoàng bằng làm dữ, đi theo Hứa Thái Nguyệt một đoạn thời gian, nàng cũng học được không ít thứ.

Cái gọi là chó cùng đường quay lại cắn, bây giờ không thể đường đột cùng hoàng bằng đoạn tuyệt qua lại, chỉ có cấp cho hắn một luồng ánh mắt trời, để cho có thể thấy có tái hợp hi vọng, như vậy ở hoàng bằng tính nhẫn nại biến mất trước, cũng sẽ không đối với mình làm ra thiên kích chuyện. Thẩm Ân Đình không nghĩ ở thi vào trường cao đẳng nguy cấp, còn phải phân tâm đối phó chuyện khác.

Cuộc thi lần này trực tiếp quan hệ đến tương lai của nàng, thành bại nhất cử ở chỗ này, có thể hay không lấy được công nhận của hắn, tiến vào cuộc sống của hắn vòng, liền muốn nhìn cuối cùng thi vào trường cao đẳng kết quả...

"Cũng tốt, chúng ta đây liền bắt đầu lại đi." Hoàng bằng tựa hồ không có phát hiện Thẩm Ân Đình dụng ý, còn cao hứng cười cười, cho là nàng muốn đề cao mình giá trị con người, trong lúc nhất thời không muốn tha thứ hắn.

"Nếu không còn chuyện gì, ta đây đi về trước, mẹ mẹ chính chờ ta ăn cơm đây." Thẩm Ân Đình rõ ràng nhìn ra hoàng bằng hiểu lầm, nhưng nàng không có giải thích, nàng liền là hy vọng hắn có chút hiểu lầm.

"Nha." Hoàng bằng thấy Thẩm Ân Đình phải đi, đuổi chặt nắm lấy cơ hội hỏi "Kia buổi chiều cùng nhau ăn cơm sao?"

"Không được, mấy ngày nữa liền muốn thi vào trường cao đẳng, ta không nghĩ phân tâm." Thẩm Ân Đình sâu kín đứng dậy, Thiên Thiên cười một tiếng nói: "Lúc trước đều là người phó đơn, hôm nay do ta mời khách đi. Đây chính là ta một tháng tiêu vật nha."

"Được rồi..." Hoàng bằng thất vọng gật gật đầu, bất quá có thể có bây giờ tiến triển đã khá vô cùng.

Trước khi tới, hắn lo lắng nhất Thẩm Ân Đình không để ý đi vắng ân tình, trực tiếp cự tuyệt hắn. Âm thầm hoàng bằng còn dự bị rất nhiều kế hoạch, tỷ như đi nhà nàng gây chuyện các loại. Ai ngờ Thẩm Ân Đình dễ nói chuyện như vậy, chuẩn bị đồ vật toàn bộ không cần dùng.

Ngay tại Thẩm Ân Đình xoay người lúc rời đi, hoàng bằng đột nhiên hướng nàng hỏi "Chúng ta nếu vẫn là bằng hữu, có thể nói một chút người dự thi cái gì đại học sao?"

Bởi vì trước mấy người quan hệ cứng nhắc, hoàng bằng một mực không cách nào biết được Thẩm Ân Đình dự thi học hành gì giáo. Hắn từ nhiều phương diện nghe được biết, Thẩm Ân Đình tựa hồ với Hứa Thiên mấy người như thế, dự thi cùng một trường đại học, vì vậy gần đây tháng này, Hứa Thiên thường thường thay nàng bỏ túi môn học.

Chẳng qua là, Hứa Thiên trước thời hạn rời đi trường học, đi mới trường thi, vì sao Thẩm Ân Đình nhưng lưu lại đâu?

Hoàng bằng đã từng hỏi Hứa Thiên dự thi học hành gì giáo, đáng tiếc đối phương hàm hồ đi qua, hiển nhiên là không hy vọng bị hắn biết. Sau đó nói tới Thẩm Ân Đình dự thi tình nguyện, Hứa Thiên nhưng lại lắc đầu giả bộ ngu, khiến cho hắn một chút biện pháp đều không.

Bây giờ thật vất vả tìm được đột phá khẩu, hoàng bằng như thế nào lại tùy tiện bỏ qua cho. Nay chẳng những là nay sau kế tục cùng Thẩm Ân Đình liên lạc đầu mối trọng yếu, hay vẫn là hỏi dò Hứa Thiên thật sự học đại học tình báo trọng yếu. Bất kể như thế nào, hắn đều có cần phải xác nhận một chút Thẩm Ân Đình dự thi tình nguyện.

Thẩm Ân Đình nhẹ khế cắn môi đỏ mọng, cái vấn đề này nàng thật không biết có nên hay không trả lời. Nàng nhìn ra hoàng bằng ngoại trừ muốn dây dưa chính mình bên ngoài, còn muốn hỏi ra liên quan Hứa Thiên tin tức.

Hơi chút suy nghĩ một trận, Thẩm Ân Đình quyết định nói cho hoàng bằng: "Thượng Kinh Vũ Dị Học Viện."

Lấy hoàng bằng thành tích bây giờ, cho dù thi vào trường cao đẳng ngày đó nhân phẩm bùng nổ, cũng sợ không cách nào tiến vào trường này. Về phần cửa sau thi càng đừng hi vọng nào, đây chính là nước nhà đệ nhất học viện.

Thế kỷ hai mươi mốt trung kỳ đầu, do quốc gia bỏ vốn thành lập, chỉ năm năm liền trong khiếp sợ bên ngoài, nổi danh thế giới học viện quý tộc. Đến nay đã liệt vào thế giới tứ đại trường nổi tiếng một trong, tốc độ phát triển chỉ có thể dùng kỳ tích để hình dung.

Cho nên Thượng Kinh đặc biệt chức Vũ Dị Học Viện lại bị đời người coi là 'Đông chi kỳ tích'. Cùng 'Tây hết sức vui'. 'Nam chi trác tuyệt'. 'Bắc chi hi vọng' cùng xưng là tiền sử ưu tú nhất bốn trường đại học.

"Cái gì! Vũ Dị Học Viện!" Hoàng bằng khó tin nhìn Thẩm Ân Đình. Hứa Thiên dự thi trường học này còn dễ nói, Thẩm Ân Đình một cái bình thường tiểu nữ cũng dám đi kia? Nói khó nghe một chút, nếu không bị người khinh bỉ chết, nếu không bị người gạt bỏ chết. Tóm lại chính là chết không được từ thể...

Có thể đi đó đọc sách đều là nhiều chút phi phú tức quý vương tử công chúa, không nhưng chính là thiên tài đến không thể thiên tài đi nữa quái thai. Hoàng bằng tự nhận liền tiến cửa trường du lãm tư cách đều không.

Làm hoàng bằng từ kinh ngạc bên trong phục hồi tinh thần lại, Thẩm Ân Đình đã lặng lẽ rời đi...

Thẩm Ân Đình đi xuống lầu, liền nhìn thấy Diệp Văn nghênh thân đi tới: "Cứ như vậy sao? Có thể hay không quá tiện nghi à nha? Nếu không ta đi giáo huấn hắn một trận, để cho hắn sau này không dám lại phiền người?"

Diệp Văn chính là Thẩm Ân Đình lưu lại hậu thủ, Hứa Thái Nguyệt trước khi đi đã đoán được hoàng bằng sẽ có cử động lần này liền nói cho Thẩm Ân

Dĩnh, nếu như gặp phiền toái, cứ việc tìm Diệp Văn tốt lắm. Muốn hấn đối phó Dị Năng giả có lẽ không được, nhưng đối phó người bình thường, tuyệt đối có thể đảm nhiệm.

"Các người rất thích đánh nhau sao?" Thẩm Ân Dĩnh nhìn Diệp Văn nóng lòng ngọc thử biểu tình, không nhịn được trêu chọc một câu. Hấn bộ dáng kia mười phần Chu Vân bản sao.

"Ai thích đánh nhau." Diệp Văn hào khí không khí bầu môi một cái: "Tiểu tử kia lại dám đánh lão đại nữ nhân chủ ý, ta không đánh hấn thật xin lỗi lão đại."

"Người rất trung thành chứ sao." Thẩm Ân Dĩnh cười một tiếng, Diệp Văn lại cho là nàng là Chu Vân nữ nhân. Ách... Nàng còn giống như thật là Chu Vân nữ nhân. Khế ước bán thân cũng ký...

Lắc đầu một cái, Diệp Văn giống như là nhớ lại như vậy kể nói: "Đây không phải là trung thành, chúng ta bốn người, ai cũng không thành tâm ra sức ai, chỉ là giữa huynh đệ một phần tình ý. Mọi người sở dĩ danh hiệu Văn ca lão đại, là bởi vì ở mỗi lần lúc đối địch, hấn tổng hội đem sau lưng giao cho đồng bạn. Nói như thế nào đây... Chớ nhìn hấn suốt ngày cợt nhả lưu lý lưu khí, cảm giác rất không đáng tin. Trên thực tế tên kia là một lạt người tốt, rất mềm lòng..."

"Điểm này ta không phủ nhận..." Thẩm Ân Dĩnh nhớ tới ban đầu hấn hại Chu Vân, quay đầu lại lại bị Chu Vân cứu, đây chẳng phải là lạt người tốt là cái gì? Bất quá, vị này người tốt tựa hồ có chút háo sắc, suốt ngày dùng không thuần khiết ánh mắt nhìn mỹ nữ, còn thường xuyên ở trước mặt nàng đem tay trái bộ ở ngón cái tay phải bên trên, ám chỉ nhiều chút thập phần thô bỉ địa ý đồ.

Nếu như Chu Vân biết Thẩm Ân Dĩnh bây giờ suy nghĩ, nhất định sẽ đánh trống kêu oan! Hấn chính là ngày đó bài chuyên ngành, ở truyền thông làm một lần 'Ám chỉ' mà thôi. Thế nào lại là thường xuyên đâu?

"Người mới vừa nói bốn người? Trừ người ra cùng Chu Vân, còn có người khác?" Thẩm Ân Dĩnh hiếu kỳ hỏi. Vì lý do an toàn, Diệp Văn nói cái gì đều phải đưa nàng về nhà, trên đường tìm một chút đề tài nói một chút cũng tốt.

"Ừ. Từ khi Văn ca cao hơn trung hậu, hai người khác cũng do nguyên nhân nào đó rời đi thanh Phủ thành phố." Diệp Văn suy nghĩ một chút, đột nhiên kéo dài mặt chán nản nói: "Phòng chừng bây giờ bốn người chính giữa theo ta sống đến mức thâm nhất, đến nay còn không có tiền đồ. Thật may màu Nguyệt đại tẩu an bài cho ta rồi nhiệm vụ, sau này có cơ hội gia nhập quân bộ, nếu không ta lại thành ở cuối xe rồi..."

Bốn người chính giữa, Diệp Văn xếp hạng thứ ba, thực lực nhưng là yếu nhất, so với hấn, hai người khác có thể cường hấn hơn nhiều. Từ góc độ nào đó nhìn lên, hấn thậm chí có loại ảo giác, hai người có lẽ bị Chu Vân còn lợi hại hơn. Bất quá, trải qua lần trước du thuyền quán ăn sự kiện sau, Diệp Văn ý nghĩ này liền biến mất không còn tăm hơi rồi.

Bạn đang đọc truyện *Mỹ nữ lai tập Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 150: Hứa Thiên vị hôn phu

"Há, có thể các người nói một chút chuyện lúc trước sao?" Thẩm Ân Dĩnh bây giờ bắt đầu đối với Chu Vân quá khứ của sinh ra hứng thú.

Trong trường đệ nhất côn đồ, lúc trước nàng còn thường xuyên nghe được gió lốc ca chuyện tích. Chẳng qua là khi đó nàng cũng không biết, trong tin đồn 'Gió lốc ca' chính là Chu Vân. Các loại Thẩm Ân Dĩnh lên trung học đệ nhị cấp, càng đối với loại này lưu manh trợ trên. Đừng nói tự mình đi biết, coi như đụng phải cũng sẽ làm như không nhìn thấy.

Nhưng mà, tình huống bây giờ lại không giống nhau. Tiếp xúc thiếu niên, minh bạch cách làm người của hấn sau khi, Thẩm Ân Dĩnh đột nhiên đối với Chu Vân quá khứ của sinh ra dày đặc hứng thú.

"Không thành vấn đề... !" Có cơ hội thời phòng anh hùng của mình sự tích, Diệp Văn dĩ nhiên sẽ không cự tuyệt. Hấn chẳng những đem mấy người gặp nhau, phát triển quá trình nói cho Thẩm Ân Dĩnh. Ngay cả Chu Vân lúc ban đầu với Tương linh chuyện tình cũng run lên đi ra.

Này vốn là Chu Vân đáy lòng bí mật, nhưng Diệp Văn cho là Thẩm Ân Dĩnh là nữ nhân của hấn, biết một ít liên quan bí mật cũng không có vấn đề.

Nghe tới Chu Vân lại bởi vì là một cái tiểu nữ sinh bắt đầu truy lục, Thẩm Ân Dĩnh nhất thời nhỏ nhò kinh ngạc đem. Đến lúc này, nàng càng hiếu kỳ hơn Chu Vân quá khứ của rồi. Cảm tình phương diện sự tình đối với nữ sinh mà nói, thường thường có không phải là mị lực.

Chu Vân nếu như biết Diệp Văn chính đại Tứ bạo hấn **, nhất định sẽ một tay bóp chết này cật lý bá ngoại kẻ phản bội...

Lại nói, Chu Vân lúc này lại đang làm gì đây?

Trở lại trên du thuyền... .

Chu Vân lẳng lặng ngược nhìn góc biển Lam Thiên, trên thuyền một tuần lễ khổ lực, hần rút cuộc chịu đựng nổi. Mắt thấy sắp tới mục đích, lại có loại chua cay khổ cay cảm giác.

Sớm biết ở trên thuyền làm việc như vậy gian khổ, hần liền nghe lấy Hứa Thiên đề nghị, ngoan ngoãn co lên để làm tốt bảo bảo được. Thật may mỗi đêm đều có Bội Nhi chiếu cố, nếu không thì coi như là người sắt chỉ sợ cũng chống đỡ không xuống. Hơn tám trăm tên gọi thí sinh chén cơm, chỉ dựa vào ba người bọn họ rửa sạch, đến nay không có một chết coi là may mắn..

Vì sao là ba người mà không phải bốn người? Bởi vì Tiêu Tạp Nhạc nha đầu này tự kiểm chế là nữ sinh, quang chi huy không trợ lý. Mỗi ngày cười ha ha nhìn ba cái đại nam nhân làm việc, khỏi phải nói nhiều không tính người..

"Ai..." Chu Vân khe khẽ thở dài, có thể rời đi chiếc này thuyền bễ cố nhiên là chuyện tốt. Chẳng qua là... Sau khi rời đi còn có thể hay không thể thấy tóc ngắn mỹ nữ đâu?

Ở tuần lễ này trong, Chu Vân đã hỏi đến tên đối phương, cũng biết nàng là quần áo đỏ đoàn thể lính đội. Chu Vân nhiều lần cố ý đi bộ đi qua, nhìn như trùng hợp Địa Tướng gặp. Có thể thiếu nữ quả thực quá vô tình rồi, lại giả bộ không nhìn thấy. Hai người dù gì cũng 'Thăng thần' tương đối qua, vì sao gặp mặt còn chẳng quan tâm, với người xa lạ như thế?

Một cái đột điểm ở chân trời như ẩn như hiện, Chu Vân chợt xoa xoa cặp mắt. Đợi sau khi thấy rõ, sở hữu tất cả phiền muộn trong nháy mắt này biến mất hầu như không còn. Một hồi, chỉ cần lại chờ một lát, là hần có thể thấy nhật đêm nhớ nghĩ Nữ Thần.

Căn cứ Ngô Văn Tuyên hỏi thăm tình báo, đặc thù thí sinh đã tại tối ngày hôm qua đến được trường thi. Nói cách khác, Hứa Thiên bọn họ đã tới trước một bước cô đảo. Chỉ cần một chút thuyền, chính mình cũng có thể đi tìm tìm bọn hần.

Chu Vân không nén được hưng phấn trong lòng, mang theo mặt tươi cười ở trên boong u tới thoáng qua đi, cho dù ai nhìn thấy cũng đoán được tiểu tử định có việc mừng. Cung thừa mấy người không chịu được hiếu kỳ tới hỏi, vậy mà người này thần thần bí bí cái gì đều không nói, thật giống như hận không được lập tức nhảy xuống biển du thủy qua bờ bên kia tựa như.

Thuyền mới vừa cập bờ, thân là quan chấm thi một trong trung niên thủy thủ, còn chưa kịp kêu tập hợp, Chu Vân đã biến mất ở trên du thuyền.

Đội chúng thí sinh báo mấy lần cân nhắc, trung niên thủy thủ phát hiện thiếu một người lúc, mới có người tiến lên báo cáo, du thuyền vừa cập bờ, đã nhìn thấy có người nhảy xuống biển hướng cô đảo bên trong chạy đi. Tốc độ kia nhanh, giống như vội vàng đi đầu thai như thế.

"Tên ngu ngốc kia... !" Trung niên thủy thủ hung hăng mắng. Nắm giữ loại tốc độ này mới có thể gia hỏa, cả chiếc du thuyền chỉ có hần một cái.

Trải qua một tuần lễ bí mật quan sát, trung niên thủy thủ đã phát hiện Chu Vân cùng rất nhiều Dị Năng giả bất đồng. Đầu tiên, hần sẽ không tự kiểm chế thân thủ hơn người, lộ ra một bộ cao cao tại thượng thái độ. Thứ yếu không như trong tưởng tượng kiểu ngạo như vậy, trong lúc công tác thật là có thể dùng nhẫn nhục chịu khó để hình dung. Mặc dù sau lưng không có thiếu nói xấu hần, nhưng tổng thể biểu hiện vẫn là vô cùng không tệ.

Để cho trung niên nước tay cảm thấy hài lòng tích, chính là chỗ này tiểu tử rất nói nghĩa khí.

Phòng ăn bạo. Loạn ngày thứ hai, khi hần lấy nhiều loạn phòng ăn thứ tự các loại lý do tìm Ngô Văn Tuyên mấy người phiền toái, Chu Vân lại hi hi ha ha đem sự tình nắm vào trên người mình. Khi biết thức ăn ngon đặt trước vị trí nắm giữ thêm quá mức tiến hành cùng lúc, hần lại đem mình lấy được sáu mươi điểm thêm điểm tích lũy, trung bình phân cho tiểu đội đồng bạn.

Phải biết đó là thành tích thi vào đại học, mỗi một điểm tích phân đối với các thí sinh cũng vô cùng trọng yếu. Giống như hần loại này ngu ngốc, dĩ vãng quả thực hiếm thấy...

Trung niên thủy thủ buông xuống boong thuyền, mang theo 800 tên gọi thí sinh đăng nhập cô đảo. Hần bây giờ trước hết cùng đại bộ đội tập hợp, các loại an bài xong hạ trại sau, mới có thể phân ra nhân viên tìm Chu Vân. Cô đảo lớn như vậy, cầu nguyện tiểu tử kia đừng lạc đường đi..

Chu Vân thứ nhất nhảy xuống du thuyền, vội vàng hướng bốn phía nhìn ra xa. Duyên hải một mảnh xanh thẳm, bãi cát bên trừ mình ra ngoài thuyền lớn bên ngoài, phụ cận còn đậu bảy tám chiếc du thuyền. Chắc hần Hứa Thiên chính là ngồi trong đó một chiếc tới, ừm! Đi trước trên du thuyền hỏi một chút nhìn!

Chu Vân tựa hồ bị trung niên thủy thủ tưởng tượng muốn thông minh, cũng không phải là đàn độn vọt vào cô đảo tìm người. Mà là đến khác trên du thuyền hỏi dò tin tức, sau đó sẽ lên đường tìm mỹ nữ phương tung.

Từ một cái thủy thủ kia biết được, đặc thù thí sinh an trí ở cái đảo phía nam, Chu Vân phát tay một cái nói rồi tiếng cảm ơn, liền tán nhanh rời đi. Chỉ cần vừa nghĩ tới không lâu vừa có thể thấy Hứa Thiên, tim của hần giống như trăm ngàn con con kiến đang bò, nóng nảy như đốt.

Chu Vân một đường chạy như điên, lúc này cô đảo đã khó chịu xưng là cô đảo rồi. Bởi vì dọc theo đường đi hần còn có thể lần lượt thấy không ít người đang thất doanh.

Nơi này tựa hồ không có hần tưởng tượng bên trong như vậy hùng vĩ, lúc ban đầu Chu Vân còn tưởng rằng đây là một trụ sở bí mật, có thể thấy rất nhiều

không tưởng được công nghệ cao đồ chơi. Tỳ như sắt thép cứ điểm, tia laser pháo đài cái gì. Kết quả là ngồi chưa khai hoang cỏ dại, cảm giác mọi người thật giống như thoáng cái trở lại trước giải phóng, đồn cũi tạo phòng, và chạm nổi lửa...

Ồ... Cái này không bị trước giải phóng còn trước giải phóng sao? A! Nguyên lai có kèm theo lều vải, còn không có trở lại Nguyên Thủy sinh hoạt...

Làm Chu Vân đi tới phía nam điểm hội họp, mới vừa muốn tiến vào đặc thù thí sinh nơi trú quân, lại bị hai cái đường như học sinh trông chừng viên ngăn cản ở ngoài cửa. Một tên trong đó học sinh đưa tay ngăn lại Chu Vân, nhìn thẳng cũng không nhìn hấn đã nói nói: "Nơi này là đặc thù thí sinh doanh, phổ thông thí sinh không được đi vào."

"Phiền toái hai vị đại ca châm chước một chút, để cho ta đi vào tìm người đi." Đối phương biểu hiện mặc dù vô lý, Chu Vân như cũ lễ nhượng đối đãi người, dù sao tâm tình của hấn bây giờ thấp phần không tệ.

Hai gã học sinh lặng lẽ nhìn nhau một cái, trong lòng không khỏi âm thầm cười trộm. Đây nơi trú quân mỗi một vị đặc thù thí sinh cũng có địa vị hiển hách, muốn mượn cơ hội phân long phụ phượng người nhiều không kể xiết, bọn họ vừa tới thời điểm, đã có người ý đồ giả mạo doanh trung bằng hữu, cùng mọi người giữ gìn mối quan hệ.

"Đây không có người người muốn tìm, mời về." Một tên học sinh khác càng dứt khoát, trực tiếp đưa tay tặng người. Bất quá, chung quanh phổ thông thí sinh trong trại học sinh đều biết, bọn họ tuyệt sẽ không dễ dàng thả Chu Vân rời đi.

Mấy ngày trước đến thí sinh đều biết, đặc thù thí sinh nơi trú quân, cũng không có quy định không để cho phổ thông thí sinh tiến vào. Quấy nhiễu Chu Vân hai người, cũng không phải là cái gì trông chừng viên, mà là đặc thù trong trại thí sinh, tin đồn là một ít đại gia tộc chiêu mộ học viên, thực lực tương đối cường hấn.

Bởi vì cô đảo bên trên không có bất kỳ cơ sở giải trí, bọn họ mỗi ngày thuận tiện lấy treu cột phổ thông thí sinh làm thú vui.

Dĩ nhiên, vô duyên vô cớ tìm người phiền toái là không được phép, cho nên chỉ có thể làm khó dễ những cái kia ý đồ nịnh hót bọn họ thí sinh. Tuy nói có lúc quả thật sẽ lắm, nhưng bọn hấn không ngại. Bởi vì không có bất kỳ đặc thù thí sinh, nguyên ý vì phổ thông thí sinh cùng bọn chúng gây khó dễ.

"Ta thật sự là đến tìm người, nếu như các người không tin, có thể giúp ta truyền đạt một tiếng. Bằng hữu của ta kêu Hứa Thiên..." Chu Vân còn tưởng rằng hai người là phụ trách quản lý trường thi giám khảo viên, cho nên hi vọng bọn họ có thể truyền đạt một tiếng.

"Khôi hài! Hứa tiểu thư là người có thể thấy sao?" Trông chừng học sinh khinh bỉ nói: "Lại không nói người là có hay không thật nhận biết tiểu thư, coi như là, không có thiếu gia nhà ta cho phép, người cũng đừng nghĩ đến gần Hứa Thiên tiểu thư."

"Lời này có ý gì? Nhà người thiếu gia thứ gì?" Chu Vân có chút bối rối, hai cái trông chừng viên làm sao biết nói ra lời nói như vậy. Thiếu gia nhà ta? Hứa Thiên tiểu thư? Làm cái gì máy bay à?

"Nhà ta Tư Đồ thiếu gia chính là Hứa Thiên tiểu thư tương lai chồng, trước mấy ngày nay tư lão gia đã hướng Hứa gia cầu hôn, chỉ kém không có hướng mọi người công bố mà thôi." Hai gã học sinh ác ý ngửa ngáy liếc Chu Vân liếc mắt, bọn họ nhìn ra được, Chu Vân quả thật nhận biết Hứa Thiên.

"Bệnh thần kinh!" Chu Vân trực tiếp mắng một câu, quẹo thân thể liền đi vào bên trong. Hấn cuối cùng nhìn ra, trước mắt hai người cũng không phải là giám khảo viên loại, mà là hai cái đầu óc không bình thường thí sinh.

Còn thiếu gia? Hứa Thiên phải lập gia đình, chỉ có thể là chính mình. Huống chi, bây giờ là niên đại nào, còn cầu hôn? Ta xem là đầu óc tú dại đi!

Hai gã học sinh mỗi người tiến lên một bước, lần nữa ngăn lại Chu Vân nói: "Người người điếc nhỉ? Không có nghe ta nói phổ thông thí sinh không được đi vào sao? Không muốn chết cút nhanh lên trở về! Nhớ, phải dùng cút..."

Chu Vân tức giận, hướng về phía hai người liền rít lên một tiếng: "Mẹ của người thế nào không treo bảng viết lên, phổ thông thí sinh cùng chó không được đi vào!"

Vốn là tốt tâm tình, cũng để cho hai cái thao túng gia hỏa phá hư. Để cho hấn không cách nào nhịn được, hay vẫn là mới vừa rồi câu kia có liên quan Hứa Thiên tin tức. Chu Vân mặc dù không tin, nhưng quan tâm sẽ bị loạn, đáy lòng của hấn thật có nhiều chút hại lo sự tình là thật.

Bởi vì Chu Vân một tiếng rống to, phổ thông thí sinh cùng chó không được đi vào, nhất thời đưa tới tam phương nhân viên chú ý, trong đó phản ứng lớn nhất chính là phụ cận phổ thông thí sinh.

Trước, bọn họ đã cùng đặc thù thí sinh sinh ra không ít va chạm, lý do ngoại trừ bởi vì số ít đặc thù thí sinh kỳ thị, treu cột bọn họ ra, còn có song phương đãi ngộ bất bình đẳng, đưa đến phổ thông thí sinh trong lòng không bằng lòng.

Phần lớn thí sinh đều cảm thấy mọi người hấn ở cùng chạy một đường tỳ thí, không thể bởi vì cá nhân địa vị hoặc mới có thể liền làm đãi ngộ đặc biệt. Dù sao phần lớn thí sinh còn không rõ ràng lắm dị năng sự tình, coi như biết, cũng là ở vào mơ hồ không rõ trạng thái.

Kết quả Chu Vân này găm lên giận dữ, nhất thời đưa tới bọn họ tích lũy đã lâu tức giận. Dựa vào cái gì đặc thù thí sinh liền có thể tùy ý treu cột bọn họ?

Chương 151: Bị đòn

Ngoại trừ bình thường thí sinh, đặc thù trong trại thí sinh cũng là sắc mặt một xanh. Bởi vì Chu Vân một câu nói, khiến cho bọn hắn hoàn toàn cùng phổ thông thí sinh đối lập. Thực lực bọn hắn mặc dù so sánh lại phổ thông thí sinh cường rất nhiều, nhưng là sân nhà hay vẫn là do phổ thông thí sinh kéo theo, giống như đem cùng bình quân hệ giữa.

Về phần cuối cùng nhất phương, không thể nghi ngờ là hiện trường giám khảo viên. Lúc này bọn họ có nhứt đầu, không ít phổ thông thí sinh cũng thả ra trong tay công việc, tụ tập đứng sau lưng Chu Vân căm tức nhìn phía trước đặc thù thí sinh.

"Nhanh thông báo phía trên, bên này xảy ra chuyện..." Trạm gác ngầm phát hiện không ổn, tranh thủ thời gian để cho bên người người hầu hướng thượng cấp báo cáo.

Bình thường phổ thông thí sinh đến được trường thi, xử sự sẽ trở nên thập phần câu nệ, sợ hãi biểu hiện chưa tới mức, cho quan chấm thi lưu lại không tốt ấn tượng. Bình thường bị đặc thù thí sinh khi dễ, cũng hầu như sẽ im hơi lặng tiếng, tránh cho gây phiền toái. Ai ngờ này trở lại cái loại khác, chẳng những không sợ gây họa, còn có muốn đem sự tình làm lớn chuyện nghiêng về. Đó cũng không, có chim đầu đàn, đám kia nín thở thông thường thí sinh còn không náo loạn tung trời.

"Người là người nào? Lại dám chỗ này gây chuyện." Xa xa truyền tới một tiếng nghi vấn, một người đáng dấp thập phần tuần tú, sắc mặt hơi tái nhợt thiếu niên đi tới.

"Thiếu gia..." Hai gã học sinh thấy thiếu niên đi tới, lập tức sau lùi một bước đứng sau lưng hắn. Vị này liền là thiếu gia của bọn hắn, Tư Đồ Phi. Tư Đồ gia ở đệ năng giới danh tiếng, đủ để cùng hứa, mộ, Lý, Tam gia kỳ danh.

"Là người nào không mượn người xen vào, ta chỉ nói cho người, ta muốn tìm Hứa Thiên!" Chu Vân cuối cùng cơ hồ nói dần từng chữ.

Trước mắt tên mặt trắng nhỏ này chính là cái đó Tư Đồ thiếu gia? Đột! Đây bệnh thoi thóp đức hạnh cũng muốn đuổi Hứa Thiên, lão tử một cái tát là có thể đem người đưa vào thái bình gian!

"Hừ." Tư Đồ Phi nghe một chút Chu Vân đến tìm Hứa Thiên, ánh mắt nhất thời trở nên âm lạnh: "Nơi này là đặc thù thí sinh doanh, không cho phép phổ thông thí sinh tự tiện ra vào. Hơn nữa, Hứa Thiên cũng sẽ không thấy người."

Tư Đồ Phi nhìn thủ hạ gây họa, nguyên vốn còn muốn ra mặt châm chọc một chút thả Chu Vân đi vào. Ai ngờ đối phương lại là tìm Hứa Thiên, nhìn lại Chu Vân lo lắng biểu tình, hai người quan hệ tựa hồ rất tốt. Cộng thêm gần đây nghe được một ít 'Đáng tin' tin tức, hắn liền càng không thể nào thả Chu Vân đi vào.

"Người nào tàn a! Hứa Thiên có gặp hay không ta mắc mớ gì tới người. Còn nữa, tại sao các người lại có thể tự tiện ra vào phổ thông thí sinh doanh? Chẳng lẽ các người đặc thù thí sinh là người, chúng ta phổ thông thí sinh thì không phải là người sao?"

Chu Vân một nhìn đối phương biểu tình, cũng biết người này đối với Hứa Thiên có ý tứ, nếu không cũng sẽ không tại hắn nói tới Hứa Thiên sau, sắc mặt lập tức trở nên âm ám, tốt giống như nhiều năm không gặp cừu nhân.

"Nói thật hay! Các người không lịch sự chúng ta cho phép, còn không như thường xông vào chúng ta nơi trú quân." Vậy sau lưng Chu Vân thí sinh nhất thời phụ họa. Bất đồng thí sinh doanh là do từng vòng lan can vây lại, phổ thông thí sinh muốn vào cô đảo nội quan ngắm, thì nhất định phải vòng qua đặc thù thí sinh doanh. Nhưng mà đặc thù thí sinh, lại thường xuyên trực tiếp xuyên qua phổ thông thí sinh doanh đi bãi cát chơi đùa.

Tư Đồ Phi cười lạnh một tiếng, giễu cợt như vậy nhìn Chu Vân, thật giống như muốn cố ý chọc giận hắn đạo: "Hứa Thiên chuyện chính là ta chuyện, bởi vì ta là nàng tương lai chồng."

Chu Vân nắm thật chặt quả đấm, trong lòng không khỏi thiếu đốt lên tức giận, chỉ muốn một đấm nổ trước mắt chim đầu của người ta. Bất quá đang lúc hắn xuất thủ đang lúc, đầu chợt truyền tới Bội Nhi tiếng kêu: "Công tử!"

Bội Nhi tiếng hô hoán này, nhất thời để cho Chu Vân tỉnh táo lại. Mới vừa rồi là thế nào? Thiếu chút nữa thì khắc chế không nổi muốn giết người. Đây tương tự tâm tình lúc trước thật giống như cũng từng có...

Ở Bội Nhi lớn tiếng kêu xuống, thiếu niên mặc dù kịp thời dừng tay, nhưng đi theo Tư Đồ Phi bên cạnh hai gã đặc thù thí sinh, nhưng bởi vì nhìn thấy hắn có động thủ ý hướng, thoáng chốc liền thủ phát động công kích.

Chu Vân nhất thời không cẩn thận, kêu hai gã đặc thù thí sinh thừa lúc vắng mà vào, bên trái bả vai phải các bị một cước, thân thể mất đi thăng bằng ngã

ngồi xuống đất.

Tư Đồ Phi cư cao liếc xéo té ngã trên đất Chu Vân: "Hừ... Chỉ bằng người phế vật này, cũng dám vào đặc thù thí sinh doanh tìm Hứa Thiên? Trước cần nhắc một chút cân lượng của mình đi."

"Nước mưa liên tục bắn!" Lại vừa là một tiếng khê kêu, bất quá lần này thanh âm, cũng không phải ở thiếu niên đầu vang lên.

Mới vừa Chu Vân khắc chế không có động thủ, nhưng một cái không dung nạp khi dễ nữ nhân lại nhảy. Liên tiếp năm sáu viên đại thủy cầu, tựa như dài ánh mắt như vậy, hướng thẳng đến Chu Vân trước người ba gã nam sinh bay đi.

Cầm đầu Tư Đồ Phi phản ứng khá nhanh, trong nháy mắt vừa vận thoáng qua thủy cầu. Mà ra tay chặn lại Chu Vân hai gã học sinh, lại ngang mặt chính giữa thủy cầu. Tổn thương không lớn, chẳng qua là thành ướt như chuột lột, mặt mũi coi như là mất hết.

Sau đó, một đạo màu xanh thủy mạc từ trên trời hạ xuống, rơi vào Chu Vân bên người. Màu vàng tóc quăn, quần áo đen quần dài, Tinh Nguyệt bông tai, Đại Thảm Á hòa lệ xuất hiện ở Chu Vân trước người. Một tay chống nạnh, một tay chỉ đối phương quát lên: "Tiểu nhân hèn hạ, ngươi còn dám đối với ta phu vô lý, Bồn cung lập tức muốn bọn ngươi mạng nhỏ!"

"Oa! !" Bỗng dung một cái đại mỹ nhân xuất hiện, bốn phía thí sinh nhất thời đưa tới ồn ào.

"Đại... Thảm Á?" Chu Vân có chút sợ sệt ngẩng lên trước mắt mỹ nữ, nữ nhân này không dễ chọc nha, động một chút là chỉ người muốn chết. Lại nói, nàng vì sao lại ở chỗ này? Thái Nguyệt đâu? Hứa Thiên đâu?

Đại Thảm Á hơi hơi nhìn Chu Vân liếc mắt, xác nhận hẳn không có bị thương liền nói: "Tiểu tâm người đàn ông này nói chuyện, điều khiển hệ ma âm dị năng, có tinh thần công kích. Ngươi như không lưu ý, tâm thần liền sẽ bị đả kích." Đối với dị năng đủ loại kiến thức, Đại Thảm Á nếu so với Chu Vân quen thuộc gấp trăm lần. Mới vừa rồi nghe bên này đưa tới oanh động, Đại Thảm Á liền chạy tới tham gia náo nhiệt.

Mấy ngày gần đây cũng làm nàng nhịn gần chết, kết quả thứ nhất gần cảm ứng được Tư Đồ Phi vận dụng dị năng tập kích Chu Vân. Tức giận bên dưới, Đại Thảm Á liên tiếp thủy cầu liên đập tới. Ngược lại tác phong của nàng chính là động thủ không động khẩu, bây giờ hiệu quả không tệ, ngay cả hô ngừng cũng miễn.

"Đại Thảm Á tiểu thư, ngươi làm cái gì vậy?" Tư Đồ Phi hơi có tức giận hỏi. Hẳn biết Đại Thảm Á là 'Tinh Không' trận doanh người giúp, cũng biết nàng và Hứa Thiên đám người quan hệ mật thiết. Nhưng là thấy đại mỹ nhân vì Chu Vân không chút do dự trở mặt lúc, tâm lý của hắn rất cảm giác khó chịu.

"Bồn cung phải làm gì, không cần ngươi tới thao tâm. Trường thi không có quy định phổ thông thí sinh không thể cùng đặc thù thí sinh tiếp xúc, Chu Vân là Bồn cung người, ai dám bắt kính, ta liền diệt người đó." Đại Thảm Á từ trước đến giờ không hiểu cái gì kêu hạ thủ lưu tình, càng không hiểu cái gì là miệng xuống lưu mặt. Từ ra đời đến bây giờ, nàng liền chưa sợ qua ai... Không đúng, nàng có sợ qua ai, nhưng tuyệt đối không phải Tư Đồ Phi.

"Ngươi chẳng lẽ muốn vì người này với Tư Đồ gia là địch sao?" Tư Đồ Phi lạnh lùng nhìn chăm chú Đại Thảm Á. Tư Đồ gia tộc ở địa phương dị năng giới nổi danh, Dị Năng giả nào dám dẫn đến. Tư Đồ Phi tuyệt không cho là, Đại Thảm Á sẽ bởi vì một người bình thường thí sinh đắc tội bọn họ.

"Tư Đồ gia? Xấu hổ mất mặt! Đừng cảm nhiều chút tam lưu gia tộc tới hù sợ Bồn cung." Đại Thảm Á giễu cợt như vậy mắt nhìn xuống Tư Đồ Phi, chỉ kém không nói bên trên 'Bồn cung là hù dọa lớn'.

Ai... Không thể không nói ngoại quốc nữ cao lớn, này Đại Thảm Á vóc dáng lại bị Chu Vân còn dài hơn hai cm. Bị nàng mắt nhìn xuống lúc quả thật để cho người thật thật mất mặt, tóm lại Tư Đồ Phi là tức được sung ái cũng xanh biếc.

Tinh thể phát triển tới tệ tới cực điểm, bởi vì Đại Thảm Á cường thế, đưa đến song phương cũng không tìm tới dưới bậc thang trắng, bầu không khí tức khắc trở nên hết sức nghiêm túc. Bất quá đang lúc này, trung niên thủy thủ vội vã chạy tới: "Chu Vân! Ngươi tự mình rời đi đại đội, có còn hay không đem ta này quan chấm thi coi ra gì!"

Thật may đuổi kịp! Nếu không thật đánh có thể phiền toái. Trung niên thủy thủ mới vừa mang theo đội ngũ hạ trại, liền nghe có một mới vừa đổ bộ mới thí sinh, ở đặc thù thí sinh trong trại dẫn đầu gây chuyện.

Đánh giá đánh giá, hẳn đột nhiên có loại dự cảm xấu. Hôm nay mới tới một nhóm thí sinh, trừ bọn họ ra lại không có người khác, hơn nữa còn không cần thân chạy mất một cái, người thí sinh kia có phải hay không là Chu Vân đâu? Nghĩ tới đây, hắn lập tức gấp đuổi tới xem một chút kết quả. Kết quả thật là hắn đang quấy rối...

"La huấn luyện viên..." Chu Vân nhìn người tới, lập tức biết tình huống không ổn. Chính mình lên chạy ra ngoài là vì thấy Hứa Thiên, mắt thấy chỉ thiếu chút nữa sắp thành công, ai ngờ lại bị mấy cái đáng hận gia hỏa trì hoãn thời gian, đưa đến kế hoạch thất bại trong gang tấc.

"Trong mắt ngươi còn có ta này quan chấm thi sao? Đi! Theo ta hồi doanh!" Trung niên thủy thủ không chút khách khí kéo Chu Vân rời đi. Hẳn đã thấy Tư Đồ Phi biểu tình tức giận, vị thiếu gia kia cũng không phải là bọn họ có thể dẫn đến xuống. Bây giờ không thể làm gì khác hơn là dùng quan chấm thi thân phận, lấy xử phạt Chu Vân tên đem người mang đi. Nếu không sự tình làm lớn chuyện, hẳn có thể không thu thập được.

"Ai yêu! La đại ca, để cho ta đi vào tìm người chứ sao. Ai ai..." Chu Vân không chịu được trung niên thủy thủ lôi kéo, giống như con mèo nhỏ như vậy bị xách rồi đi, cuối cùng còn liều mạng quay đầu lại nói: "Đại Thảm Á! Nhớ phải giúp ta hướng Hứa Thiên vãn an, nói cho nàng biết ta tới rồi Haaa...! Còn nữa, đừng quên để cho nàng có rảnh rồi đến bốn phía tìm ta! Ta đang đợi nàng nha!"

"Hừ!" Đại Thấm Á khoanh tay, hung hăng đem lắc đầu một cái, tâm tình vô cùng khó chịu từ chối Chu Vân: "Người có lời tự mình nói, Bồn cung mới không giúp tình địch đại ngôn."

Chu Vân phải đi, Đại Thấm Á cũng không có hứng thú lưu lại. Dứt lời, nàng rất không phụ trách xoay người rời đi, phảng phất mới vừa rồi dùng thủy cầu đập người không phải nàng như thế, tóm lại không ai dám ngăn trở nàng.

Chẳng qua là đi chưa được mấy bước, Đại Thấm Á lại dừng bước lại, nhìn như nhớ tới cái gì quay đầu lại bổ sung nói: "Người nếu chỉ hướng Tiểu Thiên vẫn an, gặp người chết nha."

"Người chết? Tại sao? Ách... Làm phiền người cũng giúp ta hướng Thái Nguyệt vẫn an." Chu Vân kinh ngạc một trận, rốt cuộc mình bạch Đại Thấm Á ý tứ trong lời nói. Hắn lại đem Thái Nguyệt quên, vạn nhất bị tiểu nha đầu biết, lần gặp mặt sau nói không chừng thật gặp người chết.

Ngay tại Chu Vân cùng Tư Đồ Phi sáp thân mà quá hạn, đối phương mặt không cảm giác đối với thiếu niên nói: "Từ bỏ ý định đi, Hứa Thiên là thuộc về ta, chúng ta đã đính hôn. Mới vừa rồi kia hai chân coi như là jing cáo, người dám dây dưa tiếp, ta sẽ nhượng cho người chết rất là thảm."

Tư Đồ Phi nói như vậy cũng không phải là hoàn toàn không có nguyên do. Mấy ngày trước, Tư Đồ gia tộc đã hướng Hứa gia cầu hôn. Theo Tư Đồ Phi biết, gia tộc trưởng bối vô cùng coi trọng Hứa Thiên năng lực, tin đồn thương Linh Đồng có thể đoán trước tương lai, đây đối với Tư Đồ thế gia sau này phát triển, có quyết định tính tác dụng. Lần này cầu hôn gia tộc là tình thế bất buộc.

Hướng chi, Hứa Thiên sớm được khen là dị năng giới người đẹp nhất, coi như gia tộc không ủng hộ, Tư Đồ Phi cũng sẽ không bỏ qua như vậy vị nũng nịu mỹ nhân. Lại nói mỹ nhân tựa hồ đối tốt với hắn, có mấy lần còn cố ý cùng hắn nói chuyện với nhau.

"Phi!" Chu Vân học Cung thừa, chỉ dùng một chữ tới đáp đối phương. Hắn đã có thể khẳng định, Hứa Thiên 100% sẽ không vừa ý tên như vậy. Coi như cầu hôn là thực sự, chỉ cần Hứa Thiên không đáp ứng, lượng tiểu bạch kiểm cũng không có biện pháp.

Cứ như vậy, trung niên thủy thủ xuất hiện, gián tiếp sử một trận nổi lên đã lâu Phong Bạo tan thành mây khói. Rất nhiều muốn mượn Chu Vân ra mặt gây chuyện phổ thông thí sinh, cũng chỉ có thể bất đắc dĩ xem chừng mấy người rời đi.

Bạn đang đọc truyện *Mỹ nữ lai tập Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 152: Tiên nữ đắm bóp

Hồi doanh trên đường, la huấn luyện viên tùy ý hỏi "Người và Hứa Thiên quen lắm sao?"

Thuyền vừa cập bờ, tiểu tử này cái gì đều không chú ý, chạy như bay tìm Hứa Thiên, cho dù là kẻ ngu cũng có thể nhìn xảy ra vấn đề. Ở cộng thêm Chu Vân giống vậy đến từ thanh Phủ nhất trung, hai người đại khái đã sớm quen biết.

"Chúng ta là bằng hữu." Chu Vân cười hi hi trả lời, nói xong thật giống như cảm thấy thiếu đi một chút gì, lại vội vàng bổ sung nói: "Rất tốt rất tốt cái loại này."

Hung hăng đập Chu Vân một cái ót, la huấn luyện viên hết sức nghiêm túc jing cáo nói: "Đừng trách ta không có nhắc nhở, sau này thiếu cho ta gây phiền toái, có vài người người không chọc nổi, xảy ra chuyện ngay cả Hứa Thiên cũng không giữ được người."

Trung niên thủy thủ đối với Chu Vân ấn tượng coi như không tệ, hắn cũng không ghét huyết khí phương cương địa nhiệt Huyết Thiếu năm. Nói như vậy là sợ Chu Vân làm việc quá lỗ mãng, hi vọng hắn sau này có thể khiêm tốn một chút, nếu không sớm muộn sẽ xảy ra vấn đề. Mặc dù Chu Vân thực lực không yếu, nhưng trung niên thủy thủ cũng không cho là Hứa Thiên sẽ vì hắn đắc tội Tư Đồ gia người. Phải biết đó là một cái cường đại gia tộc, Hứa Thiên coi như không vì mình, cũng nên thay gia tộc suy nghĩ một chút.

"Ha ha, cho dù không gánh nổi, Hứa Thiên cũng sẽ giúp ta." Chu Vân đối với Hứa Thiên phát ra từ nội tâm tín nhiệm. Hắn chỉ muốn gặp một lần thiếu nữ mà thôi, lại không phạm tội, đối phương dựa vào cái gì sửa trị chính mình? Lấy Hứa Thiên vì người, nhất định sẽ cùng hắn đứng ở cùng một trận chiến tuyến, đối với thiếu niên mà nói, như vậy đã đủ rồi.

Ngoài ra, Chu Vân không biết Tư Đồ gia cường đại bao nhiêu, Đại Thấm Á lại không có thể không biết. Nàng lại dám cuồng ngôn nói đối phương là một tam lưu gia tộc, liền đủ để chứng minh cô nàng hậu trường quá cứng. Đại Thấm Á hậu trường là ai? Ngoại trừ kia người chưa từng gặp mặt địa ông ngoại, Chu Vân quả thực không nghĩ tới người khác.

"Trừ phi người là cô nàng kia người yêu, nếu không chó hòng mơ tưởng." La huấn luyện viên trêu chọc như vậy nói. Ở trên du thuyền chung sống một

tuần, hai người quan hệ dần dần trở nên thực lạc, phòng chừng cùng Chu Vân hiền hòa tính cách có liên quan, trung niên thủy thủ không việc gì rất thích với cái này tuổi không lớn lắm tiểu tử nói dóc. Những thí sinh khác thấy hắn giống như hắn thấy lão một dạng giống nhau, câu nệ ít nói, rất khó tìm phản kia thân mật cảm giác.

"Hắc hắc, 5-5..." Chu Vân xấu hổ cười cười, làm Hứa Thiên người yêu, biết bao làm người ta hướng tới thân phận. Chính mình tuy nói là một mạo bài, hơn nữa bảo đảm chất lượng kỳ mau hơn, nhưng này 5-5 chung quy nói không sai chứ.

"Ừ? Lời này của ngươi có ý gì, cùng ta nói đùa đi..." La huấn luyện viên kinh ngạc nhìn Chu Vân, tựa hồ muốn dựa vào nét mặt của hắn nhìn ra nhiều chút vấn đề. Không biết sao Chu Vân nhún vai một cái, một bộ có tin hay không theo bộ dáng của ngươi...

Chu Vân trở lại nơi trú quán, dựa theo phân phối gia nhập xây dựng tiểu tổ, bắt đầu xây dựng trường bóng của mình. Trung niên thủy thủ ở đến được cô đảo trước, đã đem các loại tiểu đội phân biệt.

Vô tổ hợp tự do thí sinh do phía chính phủ phân phối. Đại, cỡ trung đội ngũ, như quần áo đồ đoàn đội, là mỗi năm người có thể nhận một cái lều vải. Nếu có số dư, ba người trở lên có thể lại nhận một cái. Mô hình nhỏ đội ngũ, như Chu Vân bốn người, là có thể nhận một cái lều vải. Tiêu Tập Nhạc liền phân vào nữ sinh doanh, tạm thời cùng không có hợp thành đội nữ thí sinh ở cùng một chỗ.

Tóm lại lại không thể nam nữ lẫn lộn ở, vạn nhất xảy ra chuyện ai cũng không gánh nổi...

Sơ lâm cô đảo, mọi người hạng thứ nhất nhiệm vụ chính là xây dựng trụ sở của mình, cùng với sửa sang lại hàng ngày dụng cụ thường ngày. Sau đó chính là tự do hoạt động, chuẩn bị nghênh đón ngày mai bước kế tiếp an bài. Dù sao ở phiêu bạc trên biển rồi nhiều ngày như vậy, theo lý cho đoàn người chút thời gian nghỉ ngơi cho khỏe.

Làm Chu Vân đi tới trường bóng của mình trước, Ngô Văn Tuyên hai người đã xây dựng được thất thất bát bát. Đáng tiếc bận rộn trung hai người, nhìn thấy Chu Vân sau khi xuất hiện, lập tức liền khoanh tay đứng nhìn rồi.

Cung thừa thứ nhất dẫn đầu đình công, nói Chu Vân không có phúc hậu, thứ nhất là lười biếng. Sau đó Ngô Văn Tuyên cũng đi theo nghịch ngợm, đem còn dư lại công việc đều giao cho Chu Vân phụ trách. Minh thì huyết sáo, kéo lên Cung thừa đi du 'Công viên'.

Đối với cái này hai cái gia súc, Chu Vân mười phần bất đắc dĩ. Thật may lều vải sườn đã xây dựng hoàn chỉnh, còn dư lại lẻ tẻ hơi chút xử lý liền có thể. Nhìn bốn phía từng cái hình vuông đại trường bóng, thật đúng là giống như cư ngụ ở trong thảo nguyên dân tộc thiểu số.

Thiếu niên tiếp tục làm việc lực hơn mười phút, một cái màu xanh nước biển lều vải hồn nhiên phơi bày ở trước mắt.

Ngáp một cái, Chu Vân cúi đầu nhìn đồng hồ tay một chút, thời gian trôi qua rất nhanh, đã mười hai giờ trưa rồi. Chẳng qua là hắn cũng không có cảm thấy đói bụng, đảo là có chút buồn ngủ. Ngược lại lều vải đã xây dựng xong, không bằng trước ngủ một giấc lại nói.

Chu Vân mau cỡi xuống giày, một con chui vào lều vải, sau đó chọn bên trong vị trí gần cửa sổ ngồi xuống, bắt đầu sửa sang lại hàng ngày công cụ. Lều vải phần đáy dính thì ra như vậy hợp thành nhựa plastic, độ bền mai cao, hơn nữa còn chống nước phòng hòa kiềm chịu mài. Cho dù là trời mưa cũng không cần lo lắng sẽ nước vào, buồn ngủ chỉ cần đem chăn hướng trên đất một lát thành OK.

Sửa sang lại hết thấy, Chu Vân thư thích địa nằm ở trong lều. Mặc dù bên ngoài còn có đình đình đương đương kiến trúc âm thanh, nhưng ở không khí trong lành trên đảo nhỏ nghỉ ngơi, cảm giác này quả thật thật đi nhân.

"Công tử..."

Chu Vân mới vừa híp lại mắt nghỉ ngơi, lại nghe thấy Bội Nhi kêu. Lúc này hắn mới nhớ tới lúc trước gặp Tư Đồ Phi, Bội Nhi cũng kêu lên hắn một tiếng. Thường ngày đều là hắn chủ động tìm tiên nữ nói chuyện phiếm, hôm nay có phải hay không có cái gì chuyện trọng yếu đâu?

Chu Vân lần nữa mở hai mắt ra, chỉ thấy mạo có thể Khuyết Thành địa Bội Nhi đã ngồi chồm hổm ở bên cạnh hắn. Mỹ nữ biểu tình vừa có chút u buồn, lại có chút bận tâm. Tựa hồ xảy ra chuyện gì bất tường chuyện.

"Thế nào Bội Nhi?" Chu Vân vội vàng ngồi thẳng người, có thể làm cho tiên nữ thao lòng chuyện, nhất định là đại sự.

"Công tử, vẫn khỏe chứ? Có không có cảm thấy khó chịu chỗ nào?" Bội Nhi trong suốt hai trông mắt chính ân cần nhìn chăm chú Chu Vân, khiến cho hắn rất mất tự nhiên.

Ở đặc thù thí sinh doanh, Tư Đồ Phi xuyên thấu qua ma âm cảm ứng Chu Vân tâm trí, trong ngọc giản Bội Nhi nhất thời cảm thấy thấy lạnh cả người. Chu Vân thiếu chút nữa bởi vì cảm ghét dẫn nổi sát tâm, nếu không phải nàng kịp thời ngăn cản, chột đánh thức Chu Vân. Một khi lòng sát phạt thả ra, gần sẽ trở thành chôn giấu ở trong lòng hắn lựu đạn định giờ, lúc nào cũng có thể kích thích tâm ma, trở thành chính công kẻ giết chóc. Có thể thấy Tư Đồ Phi mưu đồ hiểm ác.

"Ta rất khỏe nha, ngươi hỏi cái này làm gì?" Chu Vân còn không biết hiểu chính mình tránh được một kiếp, đầy đầu dấu hỏi, không hiểu Bội Nhi vì sao đột nhiên như vậy hỏi.

"Ma do tâm sinh, ngươi mới vừa bị tâm ma mê hoặc, Bội Nhi sợ hãi công tử bởi vì ghen ghét mà sa vào."

"Tâm ma? Không có cảm giác nha. Rất nguy hiểm sao?" Chu Vân tao liễu tao ngực, lúc trước ở quán rượu nghe Hứa Thiên nói quá tâm ma vấn đề. Đó là

bởi vì hấn khác có thể tăng cấp quá nhanh, trong lúc nhất thời thích ứng không được. Lúc này lại là thế nào đâu?

"Ừ. Tâm ma phát tác, nhẹ thì ảnh hưởng tâm trí, nặng thì rơi vào ma đạo." Bội Nhi thập phần lo âu cầm Chu Vân hai tay, biểu tình chân thành nói: "Công tử mời đáp ứng ta, muôn ngàn lần không thể bị tâm ma mê hoặc."

"Coong... Dĩ nhiên... Ta làm sao sẽ bị tâm ma mê hoặc đây. Người không cần lo lắng a!" Chu Vân bị mỹ nữ cầm được mặt già đỏ lên, đây là chuyện gì xảy ra? Ở trên du thuyền cùng tóc ngắn mỹ nữ thẳng thắn một mình đấu cũng không đỏ mặt, bây giờ sao liền ngưng ngưng?

"Ừ!" Bội Nhi gật đầu một cái ôn nhu cười. Nàng thật giống như thập phần lệ thuộc vào Chu Vân, đối với hấn mỗi một câu nói cũng rất tin không nghi ngờ. Nhớ tới Chu Vân là bởi vì Hứa Thiên mà bị tâm ma thừa lúc vắng mặt vào, Bội Nhi không khỏi từ tốn nói: "Nữ sinh kia đối với người nhất định vô cùng trọng yếu đi."

"Người nói Hứa Thiên sao? Nàng là ta trong cuộc đời trọng yếu nhất ba nữ sinh một trong." Chu Vân cũng không sợ mỹ nữ mắng hấn hoa tâm, thoáng cái nói ba cái trọng yếu nhất.

"Ba cái? Có thể nói cho ta biết ngoài ra hai nữ sinh là ai sao?" Bội Nhi hiển nhiên có chút hiếu kỳ, Chu Vân trong cuộc đời trọng yếu nhất ba nữ sinh là ai.

"Đi nha, một là ta mối tình đầu, một cái khác là yêu ta nhất nữ sinh." Chu Vân đại khái nói. Ngược lại nói cho tên Bội Nhi cũng không nhất định nhận biết, chẳng nói cái khái niệm để cho nàng minh bạch.

"Ha ha, kia sợ sợ không chỉ ba cái." Bội Nhi khó được với Chu Vân mở ra một đùa giỡn. Sau đó nhớ tới hấn chính cần nghỉ ngơi, liền quan tâm nói: "Vi hô bảo công tử cam kết, để cho ta thay người đảm bảo đi."

Bội Nhi chỉ cam kết, là Chu Vân đáp ứng sẽ không bị tâm ma mê hoặc. Bất quá Chu Vân bản người thật giống như không biết mình hứa hẹn cái gì, tốt ở phía sau cái đó đảm bảo ngược lại dễ hiểu. Ở trên du thuyền, mỗi lần một mồi muốn chết lúc, hấn cũng có thỉnh cầu Bội Nhi hỗ trợ nhào nặn xoa bóp vai. Tay kia nghệ thật là Nhất cấp tốt.

"Được a! ... Ha ha... Ha ha ha a..." Một trận âm cười, Chu Vân phốc thông một chút nằm ở trên nệm, giống như cái như rắn nước đang bị cửa hàng bên trong dòi một chút. Đợi tìm tới thư thích vị trí, mới hít lại mất hường thụ mỹ nữ hầu hạ.

Bội Nhi đem hai tay nhẹ nhàng đề ở Chu Vân cái trán hai bên, nhàn nhạt bạch quang chậm rãi phát ra. Chu Vân chỉ cảm thấy đầu hoàn toàn yên tĩnh, thân thể giống như tắm trong nước ấm thư thích. Cả người phảng phất ném vào một cái ấm áp ôm trong ngực, thập phần nhu hòa, thập phần an tường. Cuối cùng ngay cả thế nào ngủ thiếp đi cũng không biết, giữa hai lông mày âm đạm Hắc Ảnh cũng tiêu tán theo.

Lúc này nếu như có dị năng cao thủ ở bên, nhất định biết được Bội Nhi sung dương tinh đọc giả vai diễn, đang vì Chu Vân loại bỏ nghĩ bậy, đuổi tâm ma...

Đặc thù thí sinh doanh, Hứa Thiên chính tại chính mình doanh trung ngắm phong cảnh sừng sờ, Hứa Thái Nguyệt bỗng nhiên từ bên ngoài chuồn vào: "Biểu tỳ đại nhân, ngài tìm tới thí sinh thích hợp chưa?"

Tiểu Nguyệt nha đầu nói chuyện quả nhiên ác tồn hại, Hứa Thiên chỉ lớn hơn nàng cả tháng, ở nàng trong cái miệng nhỏ thì trở thành 'Ngài'.

Hứa Thái Nguyệt, Hứa Thiên, Đại Thảm Á ba người đến được cô đảo, liền cùng ở ở một cái trong lều. Đặc thù thí sinh một người lều vải, bị phổ thông thí sinh dùng năm người lều vải lớn hơn tình ranh hơn mỹ, dụng cụ cũng tương đối đầy đủ hết, bàn đáng giường đều có. Cho nên ba người ở cùng một chỗ cũng không cảm thấy nhỏ hẹp. Đây cũng là phổ thông thí sinh đồ ký một trong những nguyên nhân.

Hứa Thiên bắt đầu đi thờ dài, trực tiếp nhào lên trên giường, đem đầu chôn ở dưới hai tay ủy khuất nói: "Người ta rất muốn phiền chết nói nhiều."

Hứa Thiên gần đây đang vì tìm kiếm mình hợp tác mà phiền não. Đặc thù thí sinh doanh bên trong nhân tài đông đúc, Hứa Thiên muốn mượn cơ hội này tìm một vị có thể khiến nàng an tâm tĩnh đọc giả. Cho nên ngồi du thuyền sau khi xuất phát, nàng liền thử cùng các loại Dị Năng giả tiếp xúc. Đáng tiếc, những người này mặc dù cũng rất lợi hại, lại không có một có thể làm cho nàng yên tâm, chớ đừng nhắc tới lẫn nhau ý lại.

Bết bát nhất chính là, mỗi người ngu ngốc gia tộc thấy nàng chủ động với gia tộc người thừa kế nói chuyện phiếm, lại coi đây là mượn cơ, chạy lên môn cầu hôn. Còn nói cái gì hai người tình đầu ý hợp, thiếu chút nữa thì đem Hứa Thiên hù dọa thành thẳng nhóc ngốc.

Hết lần này tới lần khác gia tộc của chính mình lại không thể làm phiền đối phương mặt mũi, trực tiếp cự tuyệt chuyện này. Huống chi đối phương không biết được từ đâu nghe được tin tức, nàng đang tìm kiếm tĩnh đọc giả. Cứ như vậy vừa vụn hao sự thanh song, rõ ràng hai người kiếm.

Bạn đang đọc truyện *Mỹ nữ lai tập Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 153: Khảo hạch đêm trước

"A hử ~. Biểu tỷ không cảm thấy bây giờ rất thú vị sao?" Hứa Thái Nguyệt đi tới chính mình mép giường ngồi xuống, khoe miệng vì kiểu âm âm cười trộm. Có thể thấy Hứa Thiên áo não biểu tình, nàng cảm thấy thập phần thú vị.

Nếu như Hứa Thái Nguyệt cùng Hứa Thiên tình cảnh trao đổi, nàng sẽ để trước ra tin tức. Nói nàng thích có thực lực nam nhân, ai muốn cưới nàng, trước hết đánh thắng Hứa Kiến, sau đó trực tiếp để cho Hứa Kiến hung hăng sửa chữa một chút cái đó 'Chết thổ phi' (Tur Đồ Phi). Chiều này vừa đơn giản lại bớt lo, chỉ là có chút ủy khuất xảy ra đại...

Hứa Thái Nguyệt thấy Hứa Thiên chỉ lo vui đầu nằm úp sấp ở trên drap giường, không chút nào tâm tình lý tới nàng, liền chậm rãi nói: "Vấn đề không khó giải quyết đây."

Đầu tựa vào trong gối Hứa Thiên, nghe được Hứa Thái Nguyệt than thở, lỗ tai nhỏ nhất thời tựa như tai thỏ dự jững như vậy khả ái động một cái. Nếu Hứa Thái Nguyệt nói nửa câu đầu, khẳng định còn có nói tiếp.

"Biểu tỷ cần gì phải tự tác đập, tìm kiếm khắp nơi tìm đọc giả đâu?" Hứa Thái Nguyệt yêu kiều điệp khời tú thối, nhìn chăm chăm chui đầu vào trên giường, tựa hồ có phản ứng Hứa Thiên nói: "Đi tìm người kia hỗ trợ, không phải rất đơn giản sao?"

Hứa Thiên vào một cái ngồi thẳng người, cái hiểu cái không mà nhìn Hứa Thái Nguyệt: "Người nói... Người nào?"

Hứa Thái Nguyệt lộ ra một vệt nhàn nhạt mỉm cười, dường như thập phần vui vẻ nói: "Hắn đến."

"Tiểu Vân tới!" Hứa Thiên chẳng biết tại sao, trong lòng không khỏi cảm thấy một trận hưng phấn. Khi nàng nghe được Chu Vân tới lúc, đột nhiên có loại đạt được cứu rỗi cảm giác.

"Hắn đến, lại không đến, hoặc có lẽ là bị người ngăn cản trở về." Hứa Thái Nguyệt chậm rãi đem từ Đại Thấm Á kia nghe được tin tức nói cho Hứa Thiên. Nói Chu Vân xuống thuyền sau không để ý không tuân theo huấn luyện viên mệnh lệnh, trước tiên liền chạy đến tìm nàng, đáng tiếc trên đường bị đặc thù thí sinh quấy nhiễu.

Còn nói Tur Đồ Phi biết được chuyện này, lại âm thầm đánh lên Chu Vân, đưa đến hắn không cẩn thận bị thương. May Đại Thấm Á kịp thời chạy tới, nếu không thiếu niên bị ma ám cảm ứng, vậy thì phiền toái. Cuối cùng do huấn luyện viên ra mặt, cường chế đem thiếu niên mang đi...

Từ Đại Thấm Á góc độ nhìn, Chu Vân không có bị Tur Đồ Phi ma ám ảnh hưởng, là nàng kịp thời xuất thủ cắt đứt đối phương thi triển dị năng.

Biết được Chu Vân vì thấy mình, không để ý không tuân theo mệnh lệnh, Hứa Thiên không khỏi cảm thấy một hồi cảm động. Đồng thời đối với Tur Đồ Phi cách làm biểu thị tức giận, nhất là hắn cuối cùng nói kia lần cuồng ngôn, thật giống như xem nàng như thành một món vật phẩm, nàng thuộc về ai là do tự quyết định, căn bản không tới phiên Tur Đồ Phi nhúng tay.

Hứa Thiên nhẹ khẽ nhủ mảy, thập phần lo lắng hỏi "Tiểu Vân thương nghiêm trọng không? Hắn có thể hay không được xử phạt?"

Thật ra thì, nàng cũng không phải là không có nghĩ qua, để cho Chu Vân trở thành nàng tình đọc giả. Ngược lại, Chu Vân là duy nhất có thể làm cho nàng an tâm dựa vào người. Cũng chỉ có hắn, mới có thể phần đầu quên mình bảo vệ nàng.

Nhưng là Hứa Thái Nguyệt đối với Chu Vân tình ý, Hứa Thiên trong lòng vô cùng rõ ràng. Ở Thái Nguyệt trong lòng, Chu Vân là không thể thay thế. Hắn cũng không phải món đồ chơi, không thể giống như khi còn bé như thế, nói cướp liền cướp. Cho dù mình bạch Chu Vân thích chính mình, có thể Hứa Thiên làm sao nhẫn tâm cướp lấy biểu muội trong lòng thích nhất đâu?

Bất quá sự tình phát triển đến bây giờ, lại sử Hứa Thiên vô cùng hồ đồ. Hứa Thái Nguyệt hôm nay thế nào tự đề cử mình, đem nàng quan tâm nhất Chu Vân giới thiệu cho chính mình? Chẳng lẽ sẽ không sợ hai người lâu ngày sinh tình?

"Biểu tỷ không cần thao tâm, hắn rất tốt, so với ai khác đều tốt. Dưới mắt khó vượt qua nhất người, sợ là từ người ra không còn có thể là ai khác đây." Hứa Thái Nguyệt chậm rãi đứng lên, hai tròng mắt dư quang hơi nghiêng Hứa Thiên liếc mắt: "Phải nói ta cũng nói rồi, tiếp theo thì nhìn người tự lựa chọn. Có hắn giúp người, có thể nói một mũi tên hạ hai chim, suy nghĩ kỹ càng đi."

Không đợi Hứa Thiên tình hồn, Hứa Thái Nguyệt xoay người đi ra lều vải. Đúng như nàng nói, nên nói cũng nói, Hứa Thiên cũng không phải là nha đầu ngốc, tự nhiên biết làm gì đối với nàng tốt nhất. Về phần Hứa Thái Nguyệt tự mình, Chu Vân cá tính nàng hiểu rõ nhất bất quá, không cần lo lắng sắc tức từ có mới vui mừng sẽ quên cựu ái.

Ngủ một giấc đến sáng sớm, Chu Vân lúc tỉnh lại, Ngô Văn Tuyên hai người đang ở khò khò ngủ say. Bây giờ là sáng sớm năm giờ rưỡi trái phải, không nghĩ tới chiều hôm qua nhắm mắt lại, dĩ nhiên cũng làm qua một ngày. Là mình quá mệt mỏi đâu? Hay vẫn là Bội Nhi thủ pháp đâm bóp sắc bén nhĩ? Tóm lại Chu Vân sau khi tỉnh lại, chỉ cảm thấy cả người thoải mái tinh thần gấp trăm lần, đại não ý nghĩ dị thường rõ ràng, giống như giành lấy cuộc sống mới như thế.

Chu Vân vận vẹo một cái eo, lăm bằm lăm bầu nói: "Thật lâu không có ngủ được như vậy an ổn." Tiếp tục chỉ nghe 'Ừ' một tiếng, ngủ nửa ngày không có ăn đồ ăn, bụng nói lên kháng nghị rồi.

Chu Vân vén lên cái mền, đang chuẩn bị đi ra ngoài tìm thức ăn, lại phát hiện bên người để hai cái bánh bao khô, cùng với một túi thuần sữa bò. Sữa bò xuống còn tờ giấy, trên đó viết 'Anh em ruột mình tính số, một túi sữa bò 2 khối rưỡi, ba cái bánh mì ba khối tiền. Trả trước tiền sau hưởng dụng, không thể dư số sách. PS: Cung thừa ăn một ổ bánh mì. Người mời...'

"Mời thí!" Chu Vân trực tiếp đem tờ giấy cào thành một đoàn ném ra lều vải. Hắn nãi nãi địa, nơi trú quân miễn phí cung ứng thức ăn còn phải trả tiền, khi ta kẻ ngu nha! Nhưng mà, Chu Vân mép mếch dù đang mắng, thật ra thì trong lòng lại thật cảm kích bọn họ.

Hai cái gia súc coi như không tệ, biết hẳn một ngày không có ăn đồ ăn, sau khi tỉnh lại nhất định sẽ đói bụng. Đem sữa bò túi cắn cái lỗ hồng, Chu Vân ngậm lên miệng bên hút vừa sữa sang lại ổ chăn. Sau đó nắm hai cái phong trang bánh mì chui ra lều vải, dự định đến khắp nơi đi tản bộ một chút, nhìn một chút tình huống.

Sáng sớm, không biết được là bởi vì thân ở cô đảo, hay vẫn là tối hôm qua ngủ quá thom, Chu Vân chỉ cảm thấy nơi này không khí đặc biệt mới mẻ, hô hấp lúc thậm chí có thể cảm nhận được tí ti nước sạch thơm ngon, thúc đẩy suy nghĩ phá lệ thanh tỉnh. Làm Chu Vân mới vừa đi ra nơi trú quân, lập tức phát hiện tốp ba tốp năm thí sinh ở bên ngoài tập thể dục sáng sớm.

Mọi người thật là chăm chỉ a, không nghĩ tới còn có so với chính mình rời giường sớm hơn người. Ồ? La đại thúc cũng đang chạy bộ. Bọn họ sẽ không phải là có ý biểu diễn cho các quan chấm thi nhìn chứ?

Ngay tại Chu Vân cân nhắc có muốn hay không trở về đem Cung thừa hai người đánh thức, cùng đi cảm phần ấn tượng lúc. Tiêu Tập Nhạc đột nhiên từ cạnh toát ra, bắt Chu Vân cánh tay hét lên: "Đại ca ca! Ta muốn cùng các người ở!"

Tiêu Tập Nhạc trời sinh đáng yêu khả ái, ở trên du thuyền, Cung thừa hai người thật là đem nằng nằng giống như công chúa như thế. Tiểu nha đầu có thể nói là nắm đại quyền, bình thường chỉ lo dùng miệng chỉ huy, muốn cái gì có cái đó, sinh hoạt trôi qua thập phần dễ chịu.

Có thể ngày hôm qua tiểu nha đầu bị phân vào nữ sinh doanh trung, với xa lạ tự do thí sinh ở cùng một chỗ. Bởi vì mọi người đều là nữ sinh, nằng nằng đặc biệt hiển nhiên không có. Lấy cơm, rót nước, xếp chăn, làm vệ sinh, làm gì cũng muốn tự mình động thủ. Vì vậy Tiêu Tập Nhạc rất muốn lẩn vào nam sinh doanh, tiếp tục làm nằng Tiểu công chúa, bị mọi người cưng chiều.

Chu Vân cúi đầu nhìn Tiêu Tập Nhạc liếc mắt, sau đó thật chặt địa nắm vậy đáng yêu gương mặt nói: "Vấn đề này người chính là đi theo La đại thúc thương lượng đi, ta không có kia quyền lực... Ồ kia! Người là chó nha!"

Lời đến một nửa, Tiêu Tập Nhạc nghe Chu Vân không những không giúp, còn dùng sức nhào nặn khuôn mặt nằng, lập tức liền trương răng cắn rồi hắt một cái.

"Hừ! Ghét nhất người, hay vẫn là Cung thừa ca ca tốt!" Tiêu Tập Nhạc hung ác trợn mắt nhìn liếc mắt, tiếp tục đường kính hướng nam sinh doanh chạy đi. Đoán chừng là tìm Cung thừa cùng Ngô Văn Tuyên rồi.

Chu Vân vẩy vẩy tay, đau lòng nhìn trên ngón tay dấu răng. Nha đầu chết tiệt kia thật đúng là ngoan độc, cắn người không một chút nào lưu tình.

Bỗng dưng, Chu Vân khòe miệng hơi vênh lên, hẳn nghĩ tới hai cái gia súc ngủ, tự hồ chỉ mặc cái quần lót bản bản, Tiêu Tập Nhạc tùy tiện vọt vào, nhất định sẽ vô cùng thú vị. Có muốn hay không trở về đi xem một chút đâu?

"Buổi sáng khỏe, người đang ở đây tập thể dục sáng sớm sao?" Bên người một cái giọng nữ cắt đứt Chu Vân ý nghĩ. Tinh hồn nhìn một cái, lại thấy tóc ngắn mỹ nữ Phương Lộ Lộ đứng ở bên cạnh.

"Coi là ~ đúng không." Chu Vân gạt đầu một cái, hôm nay thời tiết là gió nào? Nằng thế nào đột nhiên nói chuyện với mình? Mấy ngày trước ở trên du thuyền, mỗi lần thấy chính mình, nằng tổng hội làm bộ như người xa lạ như thế, không nói một lời chẳng quan tâm. Cho dù chính mình chủ động bắt chuyện, nằng cũng là vài ba lời qua loa lấy lệ hồi kính.

"Có rảnh không? Ta có chuyện muốn thỉnh giáo người." Phương Lộ Lộ ôn hoà nói. Thật ra thì nằng cũng không phải là cố ý không nhìn Chu Vân, chỉ bất quá ở phòng tắm xảy ra loại chuyện đó, sử Phương Lộ Lộ theo bản năng tránh Chu Vân, hại sợ bị người nhìn xảy ra vấn đề, cái gọi là có tật giật mình cũng liền có chuyện như vậy.

"Có! Ta có thể giúp cái gì không?" Chu Vân đối với mỹ nữ thỉnh cầu, từ trước đến giờ rất vui lòng. Huống chi còn là một vị cùng hắn từng có tứ chi tiếp xúc mỹ nữ sinh.

"Ta hy vọng có thể cùng người luận bàn." Phương Lộ Lộ nói lên yêu cầu, nằng chủ yếu nghĩ đến biết Chu Vân thần tốc nguyên nhân. Chẳng qua là này liên quan tu luyện của cá nhân công pháp, Phương Lộ Lộ không tốt trực tiếp hỏi.

Lại nói, thua liền muốn thắng trở lại. Lần trước nằng thua ở Chu Vân trong tay, ngoại trừ xem thường, quan trọng hơn là đương thời tình hình bất lợi, thân thể trần truồng nằng, căn bản là không có cách thi triển toàn lực.

"Cắt... Luận bàn..." Vừa nhắc tới luận bàn, Chu Vân liền không nhịn được hồi tưởng lại tắm đường, Phương Lộ Lộ kiêu kiện mê thân thể của con người, kia uể diễm địa một màn, không biết để cho Chu Vân bao nhiêu buổi tối mất ngủ.

Có lẽ đoán được Chu Vân ý tưởng, Phương Lộ Lộ xinh đẹp địa khuôn mặt nhỏ nhắn tức khắc một đỏ: "Chẳng qua là chính quy tỷ thí, người chó suy nghĩ quá nhiều."

Chu Vân thấy mỹ nữ xấu hổ, đáy lòng âm thầm cười trộm. Xem ra muốn người quá nhiều không chỉ là hấn: "Được a, chúng ta tìm một chỗ đồng thời luyện tập."

Mỹ nữ mời chính mình tập thể dục sáng sớm, Chu Vân dĩ nhiên sẽ không cự tuyệt, đáp ứng liền đi theo Phương Lộ Lộ hướng bờ biển đi tới. Thiếu nữ tựa hồ không muốn để cho đồng đội nhìn thấy mình cùng với hấn, là xấu hổ à... ? Liền như vậy, chuyện dư thừa hay là chớ nghĩ. Chỉ cần mỹ nữ không tìm chính mình tính sổ, hết thầy đều tốt thương lượng.

Cùng Phương Lộ Lộ tiến hành một phen tỷ đấu, trong lúc không có phát sinh bất cứ chuyện gì cố. Hai người biểu hiện thập phần quy củ, cái này làm cho Chu Vân cực kỳ thất vọng. Khi hấn trở lại nơi trú quân lúc, đã mặt trời lên cao ba sào. Bất quá, không chờ hấn với Ngô Văn Tuyên hai người hội họp, một tiếng liệu lượng địa tiêu vang thôi lên.

Nhìn khắp nơi nhanh chóng xếp hàng tập hợp thí sinh, cho dù Chu Vân hôm qua ngủ cả ngày, giờ phút này cũng minh bạch phải nên làm như thế nào.

Nghênh kẻ hờ đại đội, Chu Vân rất nhanh tìm tới thuộc với vị trí của mình. Không lâu Cung thừa cũng chạy tới: "Ngày hôm qua ngủ một ngày, đại đã sớm không gặp người. Đi đâu?"

Từ khi đi tới cô đảo, Chu Vân biểu hiện hết sức kỳ quái. Đầu tiên là không lịch sự quan chắm thi phê chuẩn tự mình đăng nhập, lần sau ngủ cả ngày, ngay cả cơm đều không ăn. Đại sớm còn chạy ra ngoài tập thể dục sáng sớm, đây hoàn toàn phá vỡ hấn dĩ vãng tác phong. Chu Vân cũng không phải là cái chăm chỉ địa gia hỏa...

"Ngủ một ngày, đi ra ngoài một chút hay sao? Ngược lại người, sáng nay có hay không phát sinh đặc biệt gì chuyện lý thú? Đúng rồi, Ngô Văn Tuyên đâu?" Chu Vân nhớ tới Tiêu Tập Nhạc xông nam sinh trận doanh, như vậy cứ chỉ hào phóng Cung thừa hai người sẽ như thế nào đối ứng đâu?

Bạn đang đọc truyện *Mỹ nữ lai tập Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 154: Phân phối trận doanh

Quả nhiên, Chu Vân hỏi lên như vậy, Cung thừa mặt của nhất thời xanh : "Con rùa đen ở phòng cứu thương, sáng sớm không cẩn thận đụng bị thương rồi."

Cung thừa ngượng ngùng nói với Chu Vân nói thật. Hôm nay sáng sớm, hai người nghe có người gõ lều vải, Ngô Văn Tuyên ngủ mơ mơ màng màng, cho là Chu Vân trở lại. Vì vậy định đặc mặc cái bên trong bàn mở cửa, trong lòng còn oán trách Chu Vân ở không đi gây sự liên quan, lều vải lại không khóa, trực tiếp kéo ra không phải rồi...

Vậy mà Ngô Văn Tuyên vén lên mui thuyền liêm, một cái yếu điệu cô bé phơi bày ở trước mắt. Phải biết nam sinh sáng sớm đều có một loại đặc tính, này đặc tính tại chỗ liền dọa Tiêu Tập Nhạc giật mình. Nha đầu trong nháy mắt phản ứng chính là nhắc chân đá, cái này không... Sáng sớm con rùa đen liền bị kích.

Nghe được Ngô Văn Tuyên kêu thảm thiết, Cung thừa nhất thời nhảy lên hướng bên ngoài lều phóng tới, dự thi bọn họ hạng mục này, tùy thời có thể giữ cẩn thận.

Cung thừa còn tưởng rằng là quan chắm thi kiểm tra, ám tập bọn họ. Kết quả vừa ra khỏi cửa, điểm sáng lại bại lộ ở Tiêu Tập Nhạc đáy mắt. May mắn là, Cung thừa giờ phút này đã hoàn toàn thanh tỉnh, Tập Nhạc một cái đá chân bị hấn hiểm hiểm thoáng qua, nếu không liền tiếp hai người cũng phải đi phòng cứu thương báo cáo.

Dĩ nhiên, những này chuyện xấu hổ Cung thừa tuyệt đối sẽ không nói cho Chu Vân.

"Nha. Người biết huấn luyện viên tập hợp chúng ta làm gì sao?" Chu Vân thấy Cung thừa không chịu nói, cũng không đuổi theo hỏi, ngược lại đại khái tình huống có thể đoán được. Ngược lại hấn hôm qua ngủ một ngày, không biết được lần này tập hợp có cái gì an bài, chỉ hy vọng sẽ không quá bận rộn, Chu Vân còn muốn dành thời gian đi gặp Hứa Thiên đây.

"Hình như là phân phối trận doanh." Cung thừa hỏi tưởng lại ngày hôm qua mới vừa cập bờ lúc, trung niên thủy thủ đã nói. Lần này quân diễn, chung quy tổng cộng chia làm bảy cái quân phiệt đoàn đội. Hôm nay nhiệm vụ chủ yếu chính là rút thăm, chắc chắn tiểu đội thuộc về.

"Căn cứ tình báo, cuối cùng một nhóm thí sinh đem vào hôm nay đến được, ba ngày sau chính thức tiến vào thực hành khảo hạch dự bị giai đoạn." Ngô Văn Tuyên vừa đi vừa nói, xem ra thương thế của hấn không có gì đáng ngại, đã có thể hoạt bát rồi.

"Người không sao?" Cung thừa quan tâm hỏi. Đưa hắn đi phòng cứu thương lúc, tiểu tử này ngay cả đứng cũng không vững.

"Cũng còn khá, cũng còn khá..." Ngô Văn Tuyên lúng túng gật đầu, cũng không có giải thích nhiều. Phương diện kia vấn đề hay vẫn là tránh một chút tốt.

"Trừ đó ra, không có tin tức khác sao?" Chu Vân tương đối muốn biết có liên quan Hứa Thiên tin tức. Về phần thực hành khảo hạch làm sao an bài, hắn không có ý kiến. Cho dù có ý kiến, đại khái cũng không tới phiên hắn làm chủ.

"Nhiều lắm. Mới từ y tế nhân viên làm việc kia hỏi thăm được, lần này quân phiệt, là lấy nước nhà dị năng giới bốn đại công hội, cùng ba cái Tài Nghị sẽ quân đoàn làm chủ khô thành..." Vừa nói, Ngô Văn Tuyên lại ngừng lại, hắn tựa hồ đang hưởng thụ ánh mắt của mọi người. Bởi vì hắn nói tất cả đều là trực tiếp tài liệu, ngoại trừ Chu Vân cùng Cung thừa, đã có không ít thí sinh cũng vểnh tai nghe lên.

"Chết con rùa đen, nói chuyện có thể hay không đừng nói một nửa? Cạn kè điểm!" Cung thừa không nhịn được quát lên. Hắn chính nghe nồng nhiệt, đáng hận tiểu tử này đột nhiên liền không nói, nào đặc nhân tâm đáy ngứa ngứa.

"Thói quen ~ thói quen." Ngô Văn Tuyên xấu hổ cười một tiếng, tiếp tục giải thích.

Bảy cái quân đoàn chia ra làm:

'Hãn dạ Tinh Không' lãnh đạo Bạch Hồ quân.

'Bách Mộ thảo nguyên' lãnh đạo Chu Tước quân.

'Ngày Tước cực' lãnh đạo Thanh Long quân.

Cùng với '0 độ thịnh thế' lãnh đạo Huyền Vũ quân.

Trở lên bốn cái nghiệp đoàn phía sau theo thứ tự đại biểu, hứa, mộ, lý, tư đồ, bốn gia tộc. Những này cổ xưa dị năng gia tộc, bất kể ở quốc nội dị năng lĩnh vực, hay vẫn là nước ngoài dị năng lĩnh vực, đều có tương đối lớn địa sức ảnh hưởng. Bất quá, bọn họ chỉ là quân đoàn người đại biểu. Ở người tham dự bên trong, còn bao hàm quốc nội rất nhiều bên trong, mô hình nhỏ dị năng nghiệp đoàn. Phạm là dị năng giới trẻ tuổi, đều có thể tham dự trong đó hiển lộ thân thủ.

Về phần nước nhà dị năng Tài Nghị biết, thì lại lấy Thiên, Địa, Nhân ba chữ vì cờ hiệu, đóng vai còn thừa lại ba cái quân đoàn. Bởi vì Tài Nghị sẽ bảo mật thiết thi tương đối nghiêm khắc, vì vậy hỏi thăm tin tức cũng không nhiều.

"Như thế nào, tình báo đủ cần kè đi..." Nói xong lời cuối cùng, Ngô Văn Tuyên kiêu ngạo. Những tin tức này đã kết hợp hắn dĩ vãng gom trở về tình báo, còn có chút nội tình tài liệu, hắn tạm thời không có tiết lộ. Đó là tin tức độc quyền, chỉ có thể để cho tiểu đội thành viên cùng chung.

"Không tệ! Không tệ! Có tiền đồ." Chu Vân vỗ một cái Ngô Văn Tuyên bả vai tỏ vẻ khen ngợi, bởi vì hắn đã nghe được chính mình mong đợi nhất tin tức, biết được Hứa Thiên thân ở Bạch Hồ quân.

Không biết được lần này rút thăm có thể hay không phân vào Hứa Thiên Bạch Hồ quân đâu? Lão Thiên nhất định phải phù hộ tiểu đệ tâm tưởng sự thành a!

Đội ngũ rút thăm, phân chia bên trên, bên trong, xuống ba loại bất đồng trong doanh trường tiến hành, căn cứ phụ đạo viên chỉ thị, Chu Vân bốn người tiểu đội rất nhanh bị an trí đến mô hình nhỏ đội ngũ hàng loạt. Ánh mặt trời lặn đỏ ửng thuộc về đại hình tiểu đội, vì vậy ở trên cao doanh rút thăm. Chu Vân tiểu đội tràn đầy cân nhắc mới bốn người, chỉ có thể đi tới doanh báo cáo.

Như vậy tách ra rút thăm, có thể tận lực tránh cho quân phiệt đoàn thể số người khác biệt. Nếu không người nào đó phẩm kém quân phiệt đoàn đội, đều bị một ít hình đội ngũ rút được, vậy còn không như trực tiếp nhận thua liền như vậy.

Nhưng mà, Chu Vân mấy người tiến vào xuống doanh rút thăm lúc, lại có cái chỉ đạo viên toát ra, cũng nói cho bọn hắn biết. Nhóm đầu tiên ký đã hút xong, căn cứ phân phối tỷ lệ, bọn họ trực tiếp đi Chu Tước quân báo nói là được. Sau đó còn mỗi người phân phối một quả màu đỏ phe cánh quân huy, biểu thị đã gia nhập Chu Tước trận doanh.

"Không thể nào!" Chu Vân ngốc mộng mà nhìn trong tay huy chương, tâm tình thập phần như đưa đám. Đây không khác nào với Hứa Thiên vô duyên sao? Dù gì làm cho mình sở một cái ký, coi như rút ra sai, cũng coi như từng cố gắng qua. Trách tích không mình bạch liền gia nhập Chu Tước quân?

Mấy người rời đi doanh trường, Tiêu Tập Nhạc lập tức ngoe miệng khoanh tay, già dặn mười phần nói: "Có ~ hỏi ~ đề ~."

Mặc dù phụ đạo viên nói cái gì nhóm đầu tiên ký đã hút xong, nhưng bọn hắn rõ ràng nhìn thấy còn có người ở rút thăm. Kia lại giải thích thế nào đây?

"Cái này không có gì kỳ quái, năm trước đều có tình huống tương tự, là trong quân đoàn ngầm thừa nhận trò vật, mọi người xưng là chinh điều, cũng có thể coi như là chiếu an." Một khi gặp phải vấn đề, thân là thủ tịch nhân viên tình báo Ngô Văn Tuyên thì sẽ nhảy ra hơi lớn hỏa giải thích: "Mặc dù rất không muốn nói, chúng ta coi như là dính Tiểu Chu ánh sáng. Phỏng chừng hắn ở trên du thuyền xuất sắc biểu hiện, đã để cho Chu Tước quân người nhìn với con mắt khác, vì vậy mới đem chúng ta tiểu đội đặc thù chinh điều. Đây đối với năm trước thí sinh mà nói, hẳn là một loại vinh dự."

"Kia Chu Tước quân lợi hại sao?" Cung thừa tiếp liền hỏi. Nếu như có thể gia nhập một cái cường hãn trận doanh, có thể đang chiến đấu vớt điểm tích

lũy, vậy thì không thể tốt hơn nữa.

"Bàn về thực lực cường hãn, không ai bằng tài nghị hội ba cái quân đoàn. Trong đó lấy đệ nhất quân chủ 'Thiên' doanh cầm đầu. Về phần bốn các Guild lớn, hàng năm thứ tự sắp xếp mỗi người không giống nhau. Lần trước lấy Mộ gia mạnh nhất, thực lực đứng sau Tài Nghị sẽ quân đoàn thứ nhất. Bởi vì năm ngoái lãnh đạo Mộ gia quân người, chính là Mộ gia Đại tiểu thư. Nghe nói nàng năm nay cũng tới, là lấy vinh dự cổ vũ thân phận."

Trở lên chính là Ngô Văn Tuyên gom trở về bí mật tình báo, những này chiến lược tin tức, cũng không thể tùy tiện nói cho người khác biết.

"A! Người là nói cái đó đại mị. Mị mỹ nữ nha. Ta đã thấy, không nghĩ tới nàng lợi hại như vậy." Chu Văn lập tức trở về nhớ tới ở thanh Phủ thành phố ngọc long quán rượu biết vị kia, tướng mạo thanh thuần, cặp mắt Phụng mị, vóc người ma quỷ Cực phẩm mỹ nhân.

Không thể không nói, Mộ Tiểu Nhã cho Chu Văn ấn tượng đánh vào thập phần sâu sắc. Lần đầu tiên gặp mặt, chỉ là nhìn mỹ nữ, sẽ để cho hán ngọc khí dâng trào, máu mũi chảy ròng, thiếu chút nữa vì thế bị lạc tâm thần tẩu hỏa nhập ma.

Như loại này không thể kháng cự mị lực, Chu Văn cho tới bây giờ không có gặp qua. Có lẽ với Mộ Tiểu Nhã thuần âm thể chất có liên quan, nếu hán không là cũng sẽ không mỗi lần thấy mỹ nữ, cũng cầm Tiểu Nhã mỹ mi ngực làm tham khảo đối tượng.

"Cát!" Tiêu Tạp Nhạc hung hãn khinh bỉ nhìn Chu Văn liếc mắt: "Mộ gia Đại tiểu thư ai chưa thấy qua, người muốn lưu ý liên quan dị năng tạp chí, cơ hồ mỗi kỳ đều có thể nhìn đến."

"Con rùa đen, chiều người nói như vậy, chúng ta có thể gia nhập Chu Tước quân coi như không tệ Lạc." Cung thừa phỏng đoán, Mộ gia có thể ở năm ngoái đạt được cao như vậy đánh giá, như vậy năm nay cho dù không có Mộ gia Đại tiểu thư hỗ trợ, thực lực chắc sẽ không kém đến đâu.

"Cũng không phải, năm nay tình huống tương đối đặc thù, bốn gia tộc đều có người thừa kế tham dự. Nếu bàn về kia quân có hy vọng nhất chiến thắng, chỉ sợ là lấy Hứa gia làm chủ đạo Bạch Hồ quân. Dị năng giới Tân Tinh, người đẹp nhất chỉ huy cũng không phải là lãng đặc hư danh. Huống chi, ngoại trừ Hứa gia Nhị tiểu thư, Hứa gia Đại thiếu gia cũng trong quân đội. Ta không sợ sẽ nói cho các người biết một cái độc nhất bí mật, lần này khảo hạch, tôi làm người ta cảm thấy thần bí cùng mong đợi nhân vật bên trong, còn có bị tuyệt tâng đã lâu Hứa gia Tứ tiểu thư. Tin đồn nàng tính cách thiên kích, không yêu cùng người lui tới. Lại cứ thiên về giới về tấn công tâm kế, làm người khó mà đề phòng. Phía sau còn có Hắc Quả Phụ danh xưng là, đặc tội người của nàng, tất cả đều không có kết quả tốt... Uy, Tiêu Chu người cười cái gì?" Ngô Văn Tuyên càng nói càng hăng say, đoàn người cũng càng nghe càng cú vị.

Chẳng qua là ở nói tới Hứa Thái Nguyệt sau, Ngô Văn Tuyên không khỏi rung mình một cái, thật giống như bị âm gió thổi một cái đem, cả người lỗ chân lông dựng lên. Thấy Chu Văn khỏe miệng âm thầm cười trộm, không khỏi hiểu kỳ chất vấn.

"Không có... Không có gì, người nói người ta thật giống như đều biết." Chu Văn trong lòng cười như điên, con rùa đen nhỏ người thăm! Lời này muốn truyền vào Thái Nguyệt trong tai, người một cái con rùa đen sợ là phải dỗi nước cá rồi. Tại sao? Vương bát xác là cứng rắn tích, nước cá xác là mềm mại xuống. Hứa Thái Nguyệt vạn nhất làm khó dễ, con rùa đen nhỏ đời này sợ rằng đừng nghĩ lại cứng lên. Nàng cũng không giống như Tiêu Tạp Nhạc như vậy từ bi.

"Chúng ta đây bên này là tình huống gì?" Tiêu Tạp Nhạc không quan tâm người khác trần doanh thật lợi hại, nàng chỉ hy vọng Ngô Văn Tuyên tự nói với mình trần doanh rất mạnh. Như vậy nàng là có thể đục nước béo cò, đi theo Chu Văn cái mộng sau chiếm tiện nghi.

"Bất lợi... Tình thế vô cùng bất lợi." Ngô Văn Tuyên quát miệng lắc đầu một cái: "Năm nay Hứa gia cường thế là mọi người đều biết, sau đó hẳn là Tư Đồ gia cùng Lý gia. Tư Đồ gia gia sản không lỗ, biết được Hứa gia cao thủ lớp lớp xuất hiện, liền mời tới mạnh mẽ ngoại viện tương trợ. Cộng thêm Tư Đồ thiếu gia bản thân liền là « khác biệt tuần san » Tân Nhân Bảng bên trên thủ tịch tinh thần điều khiển giả, cho nên Ta đoán Tư Đồ gia hẳn bị Lý gia mạnh hơn chút ít. Bất quá, Lý gia thiếu gia cũng không đơn giản, bằng vào quốc nội dị năng giới đệ nhất người mới cao thủ, danh tiếng này liền không thể khinh thường. Duy chỉ có Mộ Dung gia thiếu gia, một đường không có tiếng tăm gì, không có bất kỳ hành động kinh người."

« khác biệt tuần san » phân chia xếp hạng thập phần cặn kẽ, ngoại trừ thực lực hạng bên ngoài, còn có thật nhiều phân loại hạng. Như vậy thiên, nàng ở người mới thực lực hạng chính giữa đội sổ, lại đang chỉ huy hệ, xinh đẹp phổ, cùng với cảm giác hình dị năng bên trong quan trọng hàng đầu. Mà Tư Đồ Phi, chính là tinh thần dị năng điều khiển hệ bên trong đứng đầu trong danh sách. Về phần Lý gia thiếu gia, chính là dị năng người mới trung đệ nhất cao thủ.

Kể trên trong đó, Hứa Kiến cùng Hứa Thái Nguyệt thuộc về ngoại lệ. Hứa Kiến bởi vì thực lực vượt trội duyên cớ, đã thoát khỏi Tân Nhân Bảng, xếp hạng thanh niên bảng bên trong. Hứa Thái Nguyệt là ít có hiển sơn lộ thủy, cho nên không bị xếp vào trong bảng. Nếu không có năng lực linh lòng đang Tư Đồ Phi kia có thể thu được tinh thần dị năng bên trong thủ tịch điều khiển giả.

Bạn đang đọc truyện *Mỹ nữ lai tập Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 155: Trên đường đi gặp người quen ~ tiếp tục tầm mỹ

Dị năng chia làm rất nhiều, mỗi loại dị năng công hiệu cũng không giống nhau. Nhưng có thể căn cứ đủ loại dị năng thuộc tính, phân ra bất đồng hình thức, cùng với công hiệu hàng loạt.

Dị năng thuộc tính, chủ yếu là phạm vi lớn khái niệm. Giống như giả tưởng thuộc tính, tinh thần thuộc tính cùng cơ năng cường hóa thuộc tính. Dị năng hình thức biểu thị, thì tại kỳ tương quan công dụng cùng phương hướng. Như cảm giác hình, cường hóa hình, chi phối hình vân vân. Hàng loạt chính là hiện ra dị năng hiệu quả lúc, thiếp cận phạm vi cùng khái niệm. Tỷ như ngành chỉ huy, thời gian hệ, điều khiển hệ, niệm lực hệ, lực lượng hệ, hệ nhanh nhẹn.

Trong đó dị năng thuộc tính phân loại tương đối rõ ràng, cơ bản sẽ không có lẫn. Nhưng hình thức cùng hàng loạt lại thường thường có thể hỗn thông, hơn nữa có thể cùng tồn tại, cảm giác hình cũng có thể xưng là cảm giác hệ.

Ở trên người một người, có thể không có cùng dị năng hình thức cùng hàng loạt, cũng rất ít thân kiêm hai loại thuộc tính. Bởi vì bất đồng thuộc tính hòa hợp sẽ phát sinh mâu thuẫn, trực tiếp đưa đến dị năng không cách nào thực hiện. Đây cũng là thúc đẩy Ấn tính dị năng cơ bản từ đâu tới.

Cung thừa nghe được chính mình thuộc quyền trận doanh, lại là bày trong quân yếu nhất nhất phương, nhất thời oán trách: "Trời ơi, chúng ta đây không thể không vai diễn?" Hẳn vốn là còn dự định đi theo cường thế đồng đội sau lưng chiếm tiện nghi, như vậy giết địch vớt điểm tích lũy lại thoải mái bất quá.

"Cũng không phải ~ cũng không phải ~..." Ngô Văn Tuyên giống như một thư sinh trắng trẻo tựa như, một bên khoát tay một bên thoáng qua não: "Khó khăn cùng cơ hội cùng tồn tại, các quan chাম thi không phải người mù, như vậy vớt trở về điểm tích lũy sao có thể định đoạt? Nếu không loại này khảo hạch sớm bị loại bỏ rồi. Lại nói..."

Ngô Văn Tuyên đột nhiên sáng lên cặp mắt, nhìn như sắc Mimi địa nhìn chăm chú vào Chu Văn, bị dọa sợ đến hấn rợn cả tóc gáy, vội vàng dựa vào chột lóe: "Người... Người muốn làm gì."

"Hắc hắc, chúng ta có Tiểu Chu làm tiên phong, gia nhập quân đoàn nào còn không giống nhau? Chỉ có thuộc về thế yếu mới có thể biểu hiện chúng ta đủ mãnh mà!" Nguyên lai Ngô Văn Tuyên dự định để cho Chu Văn đi đầu, chính mình núp ở phía sau chiếm tiện nghi. Lấy Chu Văn biểu hiện ra sức chiến đấu, thu thập giống vậy địch nhân hấn không thành vấn đề. Bọn họ chỉ cần từ cạnh hiệp trợ, là có thể đối lấy trợ công điểm tích lũy.

"Đúng nha! Tiểu Ngô tinh báo, cộng thêm ta trinh sát năng lực, cùng với Tiểu Chu cường thế đột kích. Chúng ta liền thủ lạng lẽ giết chết phe địch một cái điểm tiếp liệu, kia điểm tích lũy còn không kiếm lợi lớn." Cung thừa lời nói vớ vẩn, ý đồ bằng vào ba người lực đánh hạ địch quân cứ điểm. Hấn cũng không suy nghĩ một chút, cho dù Chu Văn mạnh hơn đi nữa cũng không khả năng chia vào gần một trăm người vây đánh. Bất quá, nếu như lạng lẽ ần núp đi vào gây ra hỗn loạn, ngược lại là có thể ném thử một chút.

Tiêu Tập Nhạc nẩy lên một đôi lóe sáng mắt to, vạn phần mong đợi địa lôi kéo Cung thừa ống tay áo: "Tập Nhạc đâu? Khi đó Tập Nhạc phải làm gì?"

Cung thừa mới vừa rồi suy diễn, tựa hồ đem đáng yêu tiểu nha đầu quên. Lúc này Tiêu Tập Nhạc hỏi tới, hấn nhất thời không biết được trả lời như thế nào. Cuối cùng vẫn là Ngô Văn Tuyên cơ trí, trong nháy mắt an bài cái chức vụ cho nàng: "Chỉ huy! Tập Nhạc mười mười là tiểu đội tổng chỉ huy, chỉ cần ở chúng ta phía sau nhìn chăm chăm là được."

"Được a ! Cứ quyết định như vậy." Loại này không phí sức lại lấy lòng chức vụ, Tiêu Tập Nhạc vô cùng tình nguyện tiếp nhận. Chỉ cần sau cuộc chiến Ngô Văn Tuyên ba người đem chế định phương án tác chiến này một công lao phân cho nàng, như vậy là đủ rồi. Vạn nhất tác chiến thất bại, nàng còn có thể không quan tâm, nói mình không có tham dự.

Đối với Tiêu Tập Nhạc ba người bàn sau này phương án tác chiến, Chu Văn không cảm giác hứng thú chút nào. Hấn chính suy nghĩ chờ một hồi phải thế nào đi tìm Hứa Thiên, cùng với đến Bạch Hồ quân báo nói có hay không có thể nhìn thấy Mộ Tiểu Nhã.

Từ khi ở quán rượu có duyên gặp qua một lần, bọn họ không sai biệt lắm gần hai tháng không thấy. Đại mỹ nữ sợ rằng đã sớm quên hấn.

Trò chuyện trong chốc lát, Chu Văn tùy tiện tìm một cái cơ thoát khỏi tiểu đội, đi đặc thù nơi trú quân tìm Hứa Thiên hẹn hò. Theo Cung thừa từng nói, hôm nay ngoại trừ rút thăm phân phối trận doanh, thời gian còn thừa lại để cho thí sinh tự đi an bài. Dù sao cuối cùng một nhóm người viên đã đến được cô đảo, phía trên đang bận chuẩn bị trước trận chiến vật liệu.

Nghe lần này thực hành khảo hạch, người tham dự sắp tới khoảng tám vạn người, kỳ học sinh trung học chiếm 1 phần 3. Hơn nữa diễn tập sử dụng vũ khí trang bị, tất cả đều là do mới nhất hợp thành kim loại luyện chế, nắm giữ một loại đặc thù nào đó chức năng. Cụ thể hình như là vì để tránh cho nhân viên thương vong.

Tiềm hành đi tới đặc thù thí sinh doanh, Chu Văn lúc này học thông minh. Hấn không hề giống lần trước như vậy, nghênh ngang từ cửa chính xông vào, mà là như làm trộm địa, thần không biết quỷ không hay bay qua lan can.

Nghĩ lúc đó ở trường học trốn tiết muốn lật. Tường, không nghĩ tới rồi đi trường học còn phải lật. Tường, Chu Văn không khỏi thật sâu than thở, nhân sinh không vừa ý mười phần 4\1\jiu a.

Tiến vào đặc thù thí sinh doanh, Chu Văn bắt đầu nhức đầu. Tìm người là phiền toái, không tìm được người càng là cái đại phiền toái. Nơi trú quân lều vải nhiều vô số kể, Hứa Thiên kết quả ở đâu đâu? Nếu không tìm người hỏi một chút nhìn? Có thể cứ như vậy, chính mình lật. Tường tiến vào không được bạch làm chuyện vô ích?

Nhưng mà, ngay tại Chu Vân tiến thối lưỡng nan suy nghĩ lung tung lúc, một cái tay vỗ nhẹ nhẹ hấn một chút: "Huynh đệ, ngươi ở đây làm gì?"

"A! !" Chu Vân sợ hết hồn, vội vàng quay đầu. Chỉ thấy một vị thập phần nhìn quen mắt địa thiếu niên đứng ở phía sau.

Lúc này thiếu niên hơi hơi nhíu mày, trông mong ôm tay, thật giống như đang nhớ lại cái gì: "Nếu như không có nhớ lầm, ngươi thật giống như kêu Chu Vân, là Hứa gia Tử tiểu thư ~~~ bạn trai! Đúng không..."

Nghe đôi phương nói như vậy, Chu Vân đầu chớp mắt thoáng qua một cái tin tức. Đây không phải là...

"Nha nha! Đúng đúng! Ngươi là... Mộ... Mộ mộ mộ... ." Chu Vân ngược lại nhớ Mộ Tiểu Nhã, có thể nhà nàng đệ đệ kêu cái gì, làm thế nào cũng nhớ không nổi tới.

Thấy Chu Vân nghĩ đến như thế gian khổ, thiếu niên không khỏi giúp hấn một chút nói: "Mộ Phong..."

"Mộ Phong, hắc hắc, ngươi tốt a." Chu Vân cười cười xấu hổ, dù sao để người ta tên quên là một kiện rất không lẽ phép chuyện.

"Ha ha, Hứa gia lều vải ở đó." Mộ Phong hơi hơi chỉ một cái, sau đó hướng Chu Vân trừng mắt nhìn: "Ngươi là tới tìm các nàng đi."

Ngày hôm qua Chu Vân vì thấy Hứa Thiên, không tiếc với Tư Đồ gia xích mích chuyện, đã truyền khắp toàn bộ đặc thù thí sinh doanh. Mộ Phong thấy hấn lại chạy vào đến, cho dù không cần hỏi cũng minh bạch Chu Vân là vì mỹ nữ mà tới.

Mộ gia từ trước đến giờ cùng Hứa gia hữu hảo, hơi chút dưới sự giúp đỡ Chu Vân cũng hợp tình hợp lý. Huống chi bọn họ còn có mời chào Chu Vân ý đồ, có thể mua một thuận nước giống thuyền dĩ nhiên không thể tốt hơn nữa.

"Hảo huynh đệ! Đại ân không lời nào cảm ơn hết được, cái thanh này nhờ có ngươi." Chu Vân chưa cay khổ cay, hết sức cảm động địa ôm một cái Mộ Phong, cử động này, nhất thời để cho đôi phương có chút không biết làm sao, không phải nói cho Hứa gia lều vải ở đâu mà thôi, không cần khoa trương như vậy chứ.

Hóa ra Mộ Phong không biết, Chu Vân muốn gặp Hứa Thiên cũng sắp muốn điên rồi. Nếu không phải tới hôm qua ngủ quá nặng, phỏng chừng nửa đêm sẽ không nhận được lát. Tường đi ra tìm nữ nhân.

"Không cần cảm ơn, không cần cảm ơn, ngươi chính là mau đi đi. Còn nữa, Tư Đồ gia gần đây ám xen vào không ít người đang Hứa gia lều vải chung quanh, chính mình cẩn thận một chút a."

"Được ! Ngươi thật là cái không tệ tích gia hòa. Lần sau gặp..." Dứt lời, Chu Vân xoay người liền hướng Hứa Thiên lều vải phóng tới. Hấn vốn là còn đối với gia nhập Chu Tước quân hơi có bất mãn, lúc này lại quyết định ở thực hành trong khảo hạch, thật tốt vì Chu Tước quân đấu tranh anh dũng. Chỉ cần không phải chống lại Bạch Hồ quân, còn lại năm quân đoàn cũng không thành vấn đề.

"Ha ha." Mộ Phong thấy Chu Vân một chút liền chạy mất dạng, không khỏi buồn cười lắc đầu: "Ngươi cũng là một không tệ tích gia hòa, so với một ít lòng dạ nhỏ hẹp người..."

Lâm bầm lâu bầu nói đến một nửa, Mộ Phong đột nhiên ngừng lại. Sau đó chỉ nghe chỗ tới truyền tới một tiếng ủy lạo: "Mộ thiếu gia, ngươi có phải hay không có chút xen vào việc của người khác."

"Tư Đồ thiếu gia thật có rảnh rỗi, có phải hay không nghĩ đến ta Mộ gia lều vải ngồi một chút?" Trực giác nói cho Mộ Phong, so với Tư Đồ Phi, Chu Vân càng đáng giá hấn đi kết giao. Mặc dù hai người bọn họ địa vị chênh lệch khác xa, nhưng Chu Vân vì người trực trảng, suy nghĩ gì làm gì. Không giống Tư Đồ Phi, ở sau lưng thọt người một đao cũng không biết được chuyện gì xảy ra. Ví dụ tốt nhất không ai bằng Hứa Thiên, nàng chỉ đi tán gẫu một chút mà thôi, tiểu tử này liền âm thầm giờ trò, lại để cho người nhà đến cửa cầu hôn. Làm như vậy quả thực để cho hấn cảm thấy không thoải mái.

"Không cần." Tư Đồ Phi liếc nhìn Chu Vân rồi đi phương hướng, đường kính cùng Mộ Phong gặp thoáng qua: "Ta chỉ là muốn cho ngươi nhiều chút thành thật khuyên, việc vợ vẫn hay vẫn là bớt can thiệp vào thì tốt hơn."

"Ngươi đang ở đây ngưỡng mộ nhà phát ra jing cáo?" Mộ Phong lạnh lùng hỏi. Mộ gia quyền uy không cho khiêu khích, nếu như Tư Đồ Phi không biết phải trái, hấn sẽ không để ý đem sự tình làm lớn chuyện. Đến lúc đó, đôi Phương gia tộc đều sẽ không tốt thu tràng, ngược lại đưa tới tranh chấp người là Tư Đồ Phi, gia tộc chắc chắn sẽ không trách hấn. Hơn nữa Hứa gia cũng sẽ không ngồi yên không lý đến, dù sao Mộ Phong là vì Hứa gia ra mặt.

"Không, chỉ là cá nhân." Tư Đồ Phi cũng minh bạch sự tình làm lớn chuyện đối với hấn không có chỗ tốt, còn khả năng đưa tới hứa, mộ hai nhà liên thủ đối phó Tư Đồ gia. Hấn có thể không muốn nhìn thấy loại tình huống này.

"Ta đây cũng lấy danh nghĩa cá nhân cho ngươi một câu thành thật khuyên, làm người hay là khiêm tốn một chút tốt..." Mộ Phong cũng không quay đầu lại, trực tiếp vén lên chính mình lều vải đi vào.

Có người có lẽ sẽ sợ Tư Đồ Phi, nhưng Mộ Phong lại không ở tại bên trong. Mộ gia cùng Tư Đồ gia cùng nổi danh, hai người bọn họ đều là gia tộc người thừa kế, địa vị tương phản, căn bản không có gì đáng sợ. Đừng nói Mộ Phong, nếu như Hứa Thiên thích, cũng giống vậy có thể không nhìn Tư Đồ Phi. Chẳng qua là Hứa Thiên biểu hiện gần nhất để cho Mộ Phong cảm thấy nghi ngờ, nàng tựa hồ trở nên nhu nhược rất nhiều.

Lúc trước Hứa Thiên làm việc vô cùng lý tính, cơ hồ sẽ không xuất hiện bất kỳ bị người mưu hại tình huống. Sẽ không phải là quest lần trước bị kinh sợ đi? Nghe nàng thiếu chút nữa ngộ hại. Cũng hoặc là vì tình độc giả sự tình phiền não... ?

Đại khái Hứa Thiên chính mình cũng không hiểu, tất cả vấn đề nằm ở chỗ Chu Vân trên người. Trong lòng nàng đã sớm phát hiện, Chu Vân là thích hợp nhất tình độc giả thí sinh. Nguyên ý vì nàng làm bất cứ chuyện gì, hơn nữa phần đầu quen mình bảo vệ nàng, tuyệt đối là một đáng giá lệ thuộc vào địa hợp tác.

Chỉ là bởi vì Hứa Thái Nguyệt quan hệ, nàng buông tha cùng Chu Vân câu thông, định đi tìm hiểu càng nhiều Dịch Năng giả, từ đó tâm cảnh phát sinh biến hóa. Bây giờ Hứa Thiên, có lúc thậm chí sẽ cảm thấy ủy khuất cùng sợ hãi, nguyên nhân ngay cả bản thân nàng cũng nghĩ không rõ lắm.

Có Mộ Phong tương trợ, Chu Vân rất nhanh liền tìm tới Hứa gia lầu vải. Có thể là quá lo lắng duyên cớ, Chu Vân không chút nghỉ ngơi liền chạy vào một người trong đó doanh trường.

Chỉ tiếc, thuộc quyền Hứa gia trận doanh lầu vải chừng hai ba chục gian, hần như vậy liệu lĩnh địa vọt vào vào, chính giữa Hứa Thiên tỷ lệ vẫn chưa tới ba 10%. Thật may Chu Vân lần này lại gặp người quen, mới không còn coi hần là ăn trộm xử lý...

Chu Vân vọt vào lầu vải, đập vào con mắt liền là một vị mang mắt kính, người mặc màu xanh lục áo ngắn tóc dài mỹ nữ. Lúc này, nàng chính nhàn nhã ngồi ở mép giường đọc sách, nghe mũi thuyền liên phát động thanh âm, phản xạ như vậy ngẩng đầu lên nhìn về phía Chu Vân.

"A... Xin lỗi, ta vào sai phòng." Làm Chu Vân phát hiện trong lầu người không phải Hứa Thiên lúc, đáy lòng nhất thời cảm thấy một trận không ổn. Tên khốn kia Mộ Phong, chẳng lẽ theo ngón tay cái lầu vải lạc lư chính mình đi. Xông loạn nữ sinh doanh trường có thể là phi thường hành vi thất lễ, vị đại tỷ này tỷ ngàn vạn lần chớ nổi dóa mới phải.

Lại nói. Chẳng lẽ Chu Vân cho là, là Hứa Thiên doanh trường liền có thể loạn vào sao?

Bạn đang đọc truyện *Mỹ nữ lai tập Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 156: Tiểu biệt thắng tân hôn

"Là người...?" Ngồi ở mép giường mỹ nữ lẳng lặng quan sát Chu Vân một trận, sau đó mới lộ ra nụ cười, nhẹ nhàng khép quyển sách lại, cũng gờ xuống mắt kính đặt ở đầu giường.

Cho đến mỹ nữ lần nữa ngửa đầu lên, Chu Vân Tài phát hiện hai người nguyên lai là quen biết đã lâu: "Ồ... Mỹ nữ tỷ tỷ? Ha ha, gần đây như vậy được chưa?"

Đây không phải là bên trên trở về ở du thuyền doanh cứu trở về Ninh Vũ Di, Ninh tỷ tỷ sao? Chu Vân không nghĩ tới hai người sẽ dưới tình huống này gặp nhau. Đồng thời cũng vô cùng vui mừng, dưới tình huống này gặp không là người khác, mà là vị này trong ấn tượng thật ôn nhu địa Ninh tỷ tỷ.

"Ta rất khỏe, lần trước nhờ có có người." Ninh Vũ Di hồi tưởng lại hai người ở trên du thuyền địa mập mờ cử động, mặt đẹp không nhịn được chính là một đỏ: "Ta bây giờ còn không biết tên người đây."

Ninh Vũ Di chống lại lần ở Chu Vân trong ngực ngủ say chuyện, đáy lòng từ đầu đến cuối có chút lưu tâm. Loại cảm giác đó vô cùng an tường, cùng tình độc hiệu quả giống nhau y hệt. Có lẽ nàng vì Chu Vân cứu, cho nên trong lúc vô tình sinh ra liên hệ nào đó. Ngoài ra, Ninh Vũ Di với mình hợp tác, đã có thật nhiều năm không có ở cùng một chỗ.

"Không khách khí, ta gọi là Chu Vân, mỹ nữ tỷ tỷ biết Hứa Thiên ở đâu sao?"

Ninh Vũ Di mặc cỡ biểu tình rất đòi động lòng người, nhưng Chu Vân thân kiểm quan trọng hơn sức mệnh, hần rất muốn tìm Hứa Thiên hỏi một chút cái đó Tư Đồ Phi đến tột cùng là đồ chơi gì, lại khẩu xuất cuồng ngôn không phải là cười nàng không thể.

"Tiểu Thiên ở tại ta bên tay trái cái thứ 3 lầu vải." Ninh Vũ Di mỉm cười nói.

Có người vì thấy Hứa Thiên xông xáo đặc thù thí sinh trận doanh, cũng đắc tội Tư Đồ thể gia, đã huyên náo mọi người đều biết. Nhìn Chu Vân vội vàng biểu tình, chắc hẳn cái đó dám vì mỹ nữ đắc tội cường quyền tiểu tử, chính là hần,

"A... Ta đây đi trước, ngày khác lại tới quét dọn mỹ nữ tỷ tỷ." Chu Vân miệng ngọt ngào tích nhận lời, bây giờ cuối cùng có thể chắc chắn Hứa Thiên ở đâu.

"Ừ, người cẩn thận một chút, phụ cận có không ít nhân tuyến..." Vừa nói, Ninh Vũ Di đột nhiên tựa vào Chu Vân bên tai thấp giọng nói: "Hứa gia nội bộ

ra nhiều chút mâu thuẫn, Tiểu Thiên bây giờ rất yêu cầu người."

Gần đây Hứa gia cũng không bình yên, Tư Đồ gia đường đột cầu hôn, khiến cho thế hệ trước phân ra mấy phái. Có người cho là trực tiếp cự tuyệt được, bọn nhỏ sự tình hẳn để cho bọn nhỏ đi giải quyết. Có người lại cho là trước hỏi ý kiến xuống Hứa Thiên ý kiến, lần sau nhìn đối phương một cái thái độ, cuối cùng mới làm quyết định. Còn có người xem nhẹ Hứa Thiên cảm thụ, cảm thấy hai nhà thông gia, cường cường kết hợp có giúp Hứa gia phát triển, dứt khoát nhận lời đi xuống được.

Sau cùng một loại kia đơn thuần thu Tư Đồ gia chỗ tốt, đang vì đối phương nói chuyện. Đáng tiếc bọn họ đều là một đời trước trường lão, địa vị không phải chuyện đùa. Ở trong mắt những người này, Hứa Thiên không ngoài là trong gia tộc một tên tiểu bối, nữ nhi gia sớm muộn phải ra gả, gả có lợi cho gia tộc, so cái gì cũng tính toán...

Yên tĩnh đẹp để nữ quen thuộc mùi thơm cơ thể để cho Chu Vân đầu tiên là sững sờ, sau đó nghe Hứa gia nội bộ không hợp, lập tức liền phục hồi tinh thần lại. Trực giác nói cho hắn biết, cái này nhất định cùng Hứa Thiên có liên quan, nếu không Ninh Vũ Di cũng sẽ không nói Hứa Thiên yêu cầu hắn.

"Ta biết rồi." Chu Vân nghiêm túc gật đầu, xoay người liền hướng Hứa Thiên doanh trường chạy đi. Hứa Thiên yêu cầu chính mình, ha ha, nữ tử tỷ tỷ thật biết nói chuyện. Xem ra Mộ Phong tiểu tử kia cũng không phải là lừa bịp hắn, Hứa Thiên quả thật ở tại phụ cận, muốn trách chỉ trách hắn làm việc lỗ mãng, cũng không thêm nhìn tới liền vọt vào lều vải, đáng đời tìm lộn người...

Trải qua nặng nề quấy nhiễu, Chu Vân rốt cuộc đi tới Hứa Thiên trước trường, trong đó chua cay, thật là có thể viết một bộ 'Tim thiên trải qua nguy hiểm nhớ'. Lúc này Chu Vân học thông minh, không có trực tiếp xông vào doanh trường, mà là trước gõ một cái mui thuyền liêm, chờ nữ tử mở cửa.

Chu Vân lo lắng đứng một hồi, màn cửa bị người nhẹ nhàng vén lên. Triều tư mộ tướng, mong đợi đã lâu, buộc thật dài đuôi sam, người mặc tinh bột váy Hứa Thiên, rốt cuộc xuất hiện ở trước mắt.

Hứa nữ nhân giống như quá khứ, ưu nhã, xinh đẹp, mê người. Nước vịnh vịnh địa trong con ngươi, còn tiết lộ ra một vẻ kinh ngạc cùng vui mừng. Chu Vân đột nhiên xuất hiện, hiển nhiên vì nàng mang đến không tưởng được kinh hi. Nhưng Chu Vân rất nhanh lại phát hiện, Hứa Thiên mắt túi dưới có chút ít bóng tối, sợ rằng nữ nhân gần đây ngủ không quá an ổn. Thật làm người ta đau lòng a...

"Tiểu Vân!" Hứa Thiên một tiếng vui mừng, hai chân nhảy một cái nhảy ra doanh trường, tay nhỏ khoác ở Chu Vân, trề lên môi anh đào nhìn như oán trách vui vẻ nói: "Tiểu Vân bây giờ mới đến tìm người ta, Thiên Thiên cũng sắp buồn chán chết."

Hứa Thiên cũng không biết chuyện gì xảy ra, mới vừa thấy Chu Vân, liền không nhận được rủ Yến đầu hoài như vậy dính tới. Mà ngay cả mấy ngày tới nay tích lũy phiền não, cũng theo Chu Vân xuất hiện quên đi. Nếu như Chu Vân biết rõ mình có bức này công hiệu, sợ rằng sẽ 'Gà' động ngay đêm khó ngủ.

"Hứa Thiên, ta là vô tội." Chu Vân thiếu chút nữa một cái nước mũi một cái lệ, đem chuyện này việc trải qua tới một gia cường phiên bản, trường thiên đại luận bẩm báo Hứa Thiên. Nói với qua năm cửa, chém lức tướng tựa như kinh hiểm vạn phần.

"A rồi ~ a á... Người ta mới phát hiện Tiểu Vân rất có có nên nói hay không thư bác tiềm chất nha." Hứa Thiên kiên nhẫn nghe ước chừng hơn mười phút, phát hiện Chu Vân càng nói càng hăng hái, liền thân mật đưa ngón trở ra điểm trụ hán miệng to, không để cho Chu Vân nói tiếp.

Hai người đứng ở bên ngoài lều tán gần, hiển nhiên rất thu hút sự chú ý của người khác. Huống chi Chu Vân đã cùng Tư Đồ gia phát sinh mâu thuẫn, như bị người có ý nhìn thấy, còn không biết được sẽ gây ra cái gì đó scandal. Hứa Thiên mặc dù không sợ, lại cũng không muốn chính mình nói chuyện để cho người khác nghe.

"Đầu có đầu có..." Chu Vân lúng túng gãi gãi não, hắn cũng phát hiện mình thối quá bất hợp lý rồi.

"Được rồi. Lần này tha Tiểu Vân, lần sau không được phá lệ nha." Hứa Thiên vui vẻ cười cười, sau đó kéo Chu Vân tiến vào doanh trường: "Đừng đứng ở cửa ngăn người, đi vào ngồi một chút đi..."

Tiến vào Hứa Thiên lều vải, Chu Vân có loại con mèo nhỏ Thái Tinh cảm giác. Nếu như nhớ không lầm, hắn này là lần đầu tiên bước vào nữ sinh căn phòng. Tuy nói lều vải là tạm thời xây dựng, nhưng Hứa Thiên quả thật ở tại nơi này.

Nhìn khoái trá cho mình pha trà Hứa Thiên, Chu Vân vui vẻ giống như Hoa nhi như thế. Cẩn thận quan sát một trận căn phòng, hắn rất nhanh phát hiện, ngoại trừ Hứa Thiên, lều vải tựa hồ còn có người khác ở. Càng đối diện trên giường màu đỏ ví da nhỏ, Chu Vân thấy thế nào liền thế nào nhìn quen mắt.

Lần sau gần cửa sổ dưới giường nệm, lại đặt vào hai đại hộp Thủy Thủy bài mỹ phẩm dưỡng da. Hứa Thiên hẳn không cần đồ chơi này, ngược lại Đại Thâm Á đối với Thủy Thủy mặt bài màng tình hữu độc chung... Nghĩ tới đây, Chu Vân nhất thời hiểu ra. Kìa thâm màu đỏ ví da, không phải là Hứa Thái Nguyệt 'Kho vũ khí' sao? Xem ra cùng Hứa Thiên ở chung người, chính là Thái Nguyệt cùng Đại Thâm Á rồi.

Bỏ Tất phủ hộ, có thể với Hứa Thiên đơn độc chung đụng cơ hội thập phần hiếm thấy, hai cái gây họa tình ngàn vạn lần chó vào lúc này xuất hiện. Lại nói, hai nữ nhân kia muốn xem thấy mình lặng lẽ tới cùng Hứa Thiên hẹn hò, cũng sẽ không đại phát lời đình chứ?

Lần đầu tiên tiến vào nữ sinh lều vải, Chu Vân một mực hết nhìn đông tới nhìn tây, rất nhanh hắn lại phát hiện nhiều chút thú vị đồ chơi.

Ba trải giường chiếu bên trong, gần cửa sổ từ kia, ngoại trừ đáy giường dè mỹ phẩm dưỡng da, đầu giường còn bày đủ loại đồ trang sức bông tai. Nhưng đây không phải là trọng điểm, Chu Vân phát hiện Đại Thâm Á ga trải giường nệm, thật giống như cũng mong thượng một tầng Lam Lam hơi nước, sờ thanh thanh lương lương hết sức thoải mái.

Còn nữa, Đại Thấm Á điển hình không gọi làm việc nhà, ồ chần chỉnh ngổn ngang, phảng phất là chất đồng nhà lá, nhưng quét dọn lại dị thường không chút tạp chất, Chu Vân quét nhìn nửa ngày cũng không phát hiện một tia bụi trần, có thể nói là kỳ tích ư.

Tiếp theo đến phiên Hứa Thái Nguyệt, nàng ồ nhỏ hiển nhiên bị Đại Thấm Á muốn chinh khuất. Chăn ga trải giường sửa chữa được thật xinh đẹp, còn phun có nhàn nhạt nước hoa, vô cùng thoải mái. Nếu như Hứa Thiên không có ở đây, Chu Vân không đúng sẽ không nhận được nhào tới lăn lộn lăn lộn.

Bất quá hần rất nhanh lại có phát hiện mới... Thế nào cô nàng dưới gối sẽ có đem trưng tự cán đao đồ chơi? Cái mền bên trên trà thể nào ẩn tàng mấy cây kim mà phát giác sợi đồng tuyến? Góc giường trách tích để cái nguồn điện (power supply) chột mở điện? Chu Vân bắt đầu bảo mỗ hời. Cạm bẫy! Cái giường này tuyệt đối là một cạm bẫy!

Hay vẫn là Hứa Thiên giường khả ái, bột bột tích, có búp bê. Gối bên tủ Tiểu Bạch hoa văn khó khó... Ồ! ~ chuyện này... Đây là cái gì liệt... . Chu Vân hóa nhân kim tinh, trong nháy mắt bắt được hần không nên bắt gì đó. Cũng ngay một khắc này, hần rốt cuộc có không uống công chuyển này cảm ngộ.

Đợi Chu Vân nhìn no mắt sau, Hứa Thiên cũng bùng ly trà nhỏ đi tới: "Tiểu Vân tới ném thử một chút tay của người ta nghệ."

Đối với tự tay pha trà, Hứa Thiên vẫn đủ có tự tin, ngay cả Hứa Thái Nguyệt uống cũng không cách nào kén chọn, Chu Vân càng không biết nói không phải. Đáng tiếc, hần bây giờ cũng không thường thức trà tâm tình...

Chu Vân rất muốn trực tiếp hỏi Hứa Thiên, Tư Đồ Phi lời nói kia kết quả là ý gì. Nhưng này đơn giản vấn đề đến mếp, lại lại vô luận như thế nào đều nói không ra miệng.

Chu Vân đang nghĩ, Hứa Thiên cũng không phải là hần bạn gái, đường đột hỏi người ta có phải hay không muốn đính hôn, thật giống như vô cùng không thích hợp. Không đúng sẽ còn chiêu mỹ nữ ghét, cảm giác mình bắt chổ đi cây xen vào việc của người khác. Nếu không phải hỏi, một cổ bất an giấu ở trong lòng không cách nào phát tiết, quả thực kêu Chu Vân khó chịu.

Nhìn thấy Chu Vân ngồi ở đằng kia tao đầu làm tai, không được an bình, Hứa Thiên nhẫn không ngừng cười trộm rồi: "Tiểu Vân có phải hay không có lời muốn hỏi người ta đâu?"

Nếu Chu Vân ngưng ngưng mở miệng, Hứa Thiên dứt khoát cho hần cửa hàng cái nấc thang, đem đề tài nói ra, để cho hần giải trừ nghi ngờ trong lòng. Nếu không hai người ngồi không lời nào để nói, không chỉ Chu Vân kim nén đến khó chịu, Hứa Thiên cũng bức bối được chịu tội.

"Ừ... Hứa Thiên, có phải hay không... Có người hướng nhà người cầu hôn?" Chu Vân lấy dừng khí, nhút nhát hỏi.

Hần cũng không cảm thấy Hứa Thiên sẽ thích cái đó thần mã Tư Đồ, bởi vì Hứa Thiên đối với người thập phần hữu hảo, cho dù hai người thường chung một chỗ nói chuyện phiếm cũng chẳng có gì lạ. Nhưng thiếu năm vẫn lo lắng Hứa Thiên đáp ứng cửa hôn sự này, nhất là nghe Hứa gia nội bộ xuất hiện mâu thuẫn, hần càng không chịu được tâm tình, sợ hãi Hứa Thiên nhất thời xung động làm ra thiếu não quyết định.

"Thật có chuyện này, nhưng người ta không có đáp ứng." Hứa Thiên thoáng nhìn chòng chọc Chu Vân một hồi, sau đó ngậm cười hỏi: "Tiểu Vân lo lắng Thiên Thiên sao?"

Tựa như nhấn tăng nhanh kiện Chim gõ kiến, Chu Vân điên cuồng gạt đầu, lấy hành động tới biểu thị chính mình vô cùng vô cùng lo lắng.

Thấy vậy, Hứa Thiên không khỏi phát ra một trận cười duyên, tiếp tục thần mật ngồi vào Chu Vân bên người: "Tiểu Vân rồi đi thanh Phủ thành phố sau, xảy ra chuyện gì chuyện lý thú sao?"

Hứa Thiên cho là, Tư Đồ gia cầu hôn vấn đề, chỉ cần nói cho Chu Vân mình là như thế nào quyết định đã đủ, qua giải thích thêm ngược lại giống như ngọc nắp di chương. Nếu như thiếu niên tín nhiệm nàng, thì sẽ không được ảnh hưởng người khác.

"Có nha! Có nha! Hơn nữa rất nhiều. Ta và người nói, từ khi sau khi lên thuyền..." Chu Vân biết Hứa Thiên không có đáp ứng Tư Đồ gia cầu hôn, căng thẳng tâm tình dần dần trở nên khoái trá. Nghe mỹ nữ tìm hỏi hần rồi đi thanh Phủ thành phố chuyện lý thú, Chu Vân liền một tia ý thức đem trên du thuyền tình huống báo cáo đi ra.

Trong đó bao gồm quần áo đồ tiểu đội, bảy giáo liên minh, thức ăn ngon tranh, tỷ thí luận bàn, cùng với cuối cùng phạm xá đại loạn đầu vân vân...

Bạn đang đọc truyện *Mỹ nữ lai tập Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 157: Có mùi thơm của nữ nhân

Làm Chu Vân nói đến hấn gặp chiến trận lúc, cũng không quên dương dương đắc ý đem phá giải chiến trận phương pháp nói cho Hứa Thiên. Cuối cùng còn vẽ âm thanh vẽ sắc miêu tả bày thật sự liên minh trường học, là như thế nào ở phòng ăn hồ ầu cùng với ném thức ăn. Chuyện xưa bị Chu Vân nói Thiên Hoa Loạn Truy, kinh hiểm vạn phần.

Ngồi ở bên cạnh Hứa Thiên, giống vậy nghe nồng nhiệt vui ở trong đó. Lúc này Hứa Thiên chỉ hận ban đầu không có với Chu Vân cùng đi, nếu không chẳng những có thể gặp lời muốn nói tích các loại chuyện lý thú, còn có thể tránh khỏi Tư Đồ gia này cộc Ồ Long hôn sự.

Cuối cùng, Chu Vân còn đem hấn gia nhập bốn người tiểu đội nói cho Hứa Thiên, cũng trực vừa giới thiệu rồi Ngô Văn Tuyên, Cung thừa, với Quỷ tinh nghịch Tiểu Tạp Nhạc. Duy chỉ có đem cùng tóc ngắn mỹ nữ tình cờ gặp gỡ tình cảnh giấu giếm đi qua...

Đề tài không dứt, liên tục không ngừng, có Hứa Thiên đi cùng bên người, thời gian phẳng phát trải qua đặc biệt nhanh. Vừa nói vừa nói, Chu Vân đột nhiên cảm thấy bả vai trầm xuống, thật giống như có vật gì ép đi qua. Nghiêng đầu nhìn một cái, nguyên lai tiểu mỹ nhân Hứa Thiên, đã bắt tri bất giác mơ hồ đi qua, dựa vào bả vai hấn Hương Hương chìm vào giấc ngủ.

Chu Vân nhẹ nhàng đẩy ra hứ mỹ nhân mái tóc, nhìn môi anh đào cái miệng nhỏ nhắn, nghe nhân nhật thoang thoảng. Hứa Thiên rất nhỏ địa tiếng hít thở, phẳng phát đang âm chi hấn, mỹ người đã an tường chìm vào giấc ngủ, tiểu tử ngàn vạn lần chớ làm chuyện xấu nha.

Chu Vân mặc dù rất muốn hôn nhẹ sờ một cái trong lòng Nữ Thần một phen, nhưng là thừa dịp mỹ nữ chút nào không phòng bị thì hạ tay, quả thực có chút không nói được. Huống chi, hấn đối với Hứa Thiên có một loại rất cảm tình đặc biệt, cảm thấy không nên khinh nhờn Nữ Thần. Muốn lên cũng phải quang minh chính đại tiến lên!

Cẩn thận từng li từng tí đem Hứa Thiên ôm lấy, mỹ nữ tiêm tú thân thể mềm mại thập phần nhẹ nhàng, Chu Vân miễn phí bao nhiêu tinh thần sức lực liền đem Hứa Thiên lấy được trên giường. Nhìn kia họa quốc ương dân khuôn mặt, thiếu niên chặt vật nuốt ngậm nước miếng. Hấn thừa nhận mình không phải chính nhân quân tử, xinh đẹp như vậy nữ sinh ngủ ở trước mắt, không hề làm gì, quả thực rất xin lỗi dân chúng.

Nếu như lão Thiên cho phép, hấn hận không được lập tức sói đối đánh thỏ, hung hăng đè ở Hứa Thiên trên người, bắt được thiếu nữ Đinh Hương chết tinh thần sức lực dây xéo một phen. Nhưng nếu làm như vậy rồi, Chu Vân rõ ràng hấn đối này liền chơi xong. Hứa Thiên cũng sẽ không bao giờ tha thứ hấn...

Ừm! Chà đạp hành động cảm chi, nho nhỏ hôn một cái phỏng chừng không có vấn đề. Lại nói mỹ nữ đã ngủ, có chút vị cũng không cần quan trọng gì cả. Nghĩ xong, Chu Vân quý đầu quý não hướng bốn phía nhìn một chút, xác nhận không có ai sau mới phục hạ thân tử, ở Hứa Thiên đáng yêu trên gò má nhẹ nhàng thơm một ngụm. Không phải hấn không muốn dùng lực, mà là sợ đánh thức mỹ nhân.

Nhất thân phương trạch, Chu Vân vội vàng thay Hứa Thiên đắp chăn đơn, xoay người chạy ra lều vải. Nơi đây không thích hợp ở lâu, vạn nhất khác chế không nổi, thú tính bùng nổ liền thao trướng..

Hứa Thiên lúc này ngủ rất ngọt rất an ổn, giống như ở một cái rộng rãi địa trong ngực bị hấn che chở, hết thấy nghĩ bậy phiền não cũng tan biến không còn dấu tích. Có lẽ Chu Vân cũng không biết, hấn lại trong lúc vô tình, trợ giúp Hứa Thiên tiến hành tĩnh độc, để cho nàng thuộc về một loại cực độ dễ dàng thái trạng nghỉ ngơi.

Tĩnh độc người tác dụng liền thể hiện ở chỗ này, có thể trợ giúp hợp tác điều chỉnh buồng lòng tâm tính, phòng ngừa đối tượng chui vào rúc vào sừng trâu, đưa đến tu luyện ra sai, tẩu hỏa nhập ma.

"Đáng tiếc! Còn kém như vậy điểm một cái." Chứa Thủy Thủy bài mỹ phẩm dưỡng da cái hộp đột nhiên bị đẩy ngã. Núp ở đáy giường Đại Thấm Á, cảm trong tay Hứa Thái Nguyệt chuyên dụng máy quay phim, biểu tình thập phần tiếc rẻ bò ra.

Nha đầu này một mực dựa theo Hứa Thái Nguyệt chỉ thị, tránh ở gầm giường chụp lên. Ý đồ bắt được Chu Vân cái đuôi nhỏ, thuận lợi sau này hù sợ trên cọt chi dụng.

Căn cứ Đại Thấm Á hiểu, Hoa ngữ có đôi lời kêu tiểu biệt thắng tân hôn. Chu Vân cùng Hứa Thiên không sai biệt lắm có một tuần lễ không thấy, lần này hẹn hò hấn là ** tình đầu ý hợp. Ai ngờ nàng nằm một giờ, cũng liền cuối cùng Chu Vân hôn Hứa Thiên gương mặt một màn, coi như là tương đối thân mật tiếp xúc. Còn lại năm mươi chín phút, Chu Vân một mực ở nói, Hứa Thiên một mực ở nghe, đơn giản là lãng phí sinh mạng.

"Tiểu công chúa ngủ rất thơm đây. Cho ta nhìn xem một chút..." Lúc này, Hứa Thái Nguyệt cũng do bên ngoài lều đi vào. Nàng thật ra thì sớm thì trở lại, chỉ là thấy Chu Vân vẫn còn, mới lười vào đến quấy rầy hai người chuyện tốt.

Từ Đại Thấm Á kia nhận lấy máy quay phim, Hứa Thái Nguyệt trực tiếp theo như mau vào đến cuối cùng một màn. Bởi vì nàng rõ ràng Chu Vân cùng Hứa Thiên tính cách, hai người thanh tình lúc tuyệt sẽ không làm hành động kinh người. Làm Hứa Thái Nguyệt nhìn Chu Vân bẹp rồi Hứa Thiên một cái lúc, khoe miệng rớt cuộc hiện lên vẻ mỉm cười: "Này không được sao."

"Liên này? Đủ chưa?" Đại Thấm Á hết sức tò mò, chẳng qua là hôn một cái gương mặt mà thôi, coi như là nhược điểm sao? Nàng dù sao là người ngoại quốc, sinh hoạt coi mở rất nhiều, thân cái gương mặt đối với nàng mà nói cũng không có gì lớn. Nếu như nàng không phải có bệnh thích sạch sẽ nghiêng về, cũng sẽ không để ý người khác thân gương mặt.

"Ừ... Đã thập phần vậy là đủ rồi đây." Hứa Thái Nguyệt xấu xa nói. Nàng đã bắt đầu ảo tưởng, ống kính hôn một màn để cho Tiểu Chu đồng hài nhìn

thấy lúc, hẳn vậy vô cùng rất khác biệt biểu tình...

Chu Vân mới vừa trở lại chính mình lều vải, Ngô Văn Tuyên mấy người cũng lấy không khỏi ánh mắt theo dõi hẳn. Tiêu Táp Nhạc càng là giọng lên mũi thon, giống như chỉ Tiểu Cầu tựa như vây quanh Chu Vân ngửi tới ngửi lui. Cuối cùng cho ra một cái ba chữ kết luận: "Có gì đó quái lạ!"

"Thế nào? Ta có có cái gì không đúng sao?" Chu Vân thấy tất cả mọi người biểu tình cổ quái, không khỏi cúi đầu nhìn một chút y phục, hoài nghi mình có phải hay không dính đến cái gì đồ bẩn. Hẳn bây giờ nhưng là thân ở Nguyên Thủy cô đảo, không cần thận trọng mục tiêu cú chim chó phân, hiển nhiên chẳng có gì lạ.

"Có!" Tiêu Táp Nhạc không đợi Ngô Văn Tuyên mở miệng, lập tức liền giành nói trước: "Đại ca ca trên người mùi thơm của nữ nhân."

Chu Vân vừa rồi đi bọn họ không lâu, liền có vị nữ sinh xinh đẹp tìm tới, còn tự xưng là Chu Vân nữ chủ nhân. Tiêu Táp Nhạc ngửi được Chu Vân trên người có mang nhân nhạ thoang thoang, nhất thời tưởng lầm là cái đó nữ sinh xinh đẹp trên người mùi thơm.

"Tiểu Chu, không kiên nhẫn chứ sao. Chân nhân bắt lộ tướng nha... Nữ sinh kia nhưng là Cực phẩm a." Cung thừa cười hi hi vỗ một cái Chu Vân, kia cười mờ ám mặt mũi phần một cái gian thương.

"Các người nói cái gì à?" Chu Vân nghe hồ lý hồ đồ, chính mình đi tìm Hứa Thiên khoảng thời gian này, kết quả chuyện gì xảy ra? Đoàn người biểu tình tại sao trở nên như vậy hồ nghi?

Lúc này, một mực yên lặng không nói Ngô Văn Tuyên, bỗng nhiên đứng lên xụ mặt nói với Chu Vân: "Tiểu Chu! Thăng thần sẽ khoan hồng, kháng cự sẽ nghiêm trị, nói mau nữ nhân kia là ai? Còn người nữa cùng với nàng giữa là quan hệ như thế nào? Nàng làm sao sẽ biết chúng ta sở hữu tất cả bí mật."

Thân là nhân viên tình báo, trọng yếu nhất là lấy được trực tiếp tình báo, sợ nhất là là tình báo của mình bị tiết lộ. Mới vừa mới xuất hiện nữ sinh, chẳng những vượt qua hẳn thu thập tình báo phạm vi, còn phải biết bọn họ sở hữu tất cả tin tức. Thật may nàng là Chu Vân bằng hữu, nếu không đổi thành địch nhân liền không xong.

Căn cứ ba người đơn giản miêu tả, Chu Vân rất nhanh thì chắc chắn bọn họ trong miệng từng nói, rất đẹp, rất có khí chất nữ sinh là ai. Không nghĩ tới hẳn đi tìm Hứa Thiên đồng thời, Hứa Thái Nguyệt cũng chạy tới tìm hẳn. Này nên tính là may mắn đi...

Đối với Ngô Văn Tuyên hỏi ba cái vấn đề, Chu Vân chỉ trả lời thứ nhất, không chút nào giấu giếm nói cho bọn họ biết, tới tìm hẳn nữ sinh kêu Hứa Thái Nguyệt, cũng là Ngô Văn Tuyên trước đây không lâu nhắc tới Hứa gia Tử tiểu thư. Về phần vấn đề thứ hai, hẳn không nói, mọi người chính mình đoán đi. Cái cuối cùng, Hứa Thái Nguyệt vì sao biết bí mật của bọn họ, tin tưởng biết được hứa Tử tiểu thư danh tiếng sau, Ngô Văn Tuyên mình cũng có thể tìm được câu trả lời.

Chu Vân vừa nói như thế, lập tức đưa tới càng đa nghi hoặc. Ba người nhất thời phát huy truy hỏi kỹ càng sự việc tinh thần, người một lời ta một câu hỏi hẳn và Hứa gia kết quả là quan hệ như thế nào. Chu Vân cũng tùy tiện qua loa lấy lệ nói, nói Hứa Thái Nguyệt nhà ở Thanh Phủ thành phố, đứng dịp cùng hẳn ở cùng một trường đọc sách. Về phần sâu hơn tầng một vấn đề, Chu Vân là không hề không đề cập tới, tránh cho dẫn đến phiền toái không cần thiết.

Một phen tranh luận, ba người cảm thấy không hỏi ra cái gì mới thả qua Chu Vân. Cũng nói cho hẳn biết một cái tương đối tin tức hồng bét...

"Cái gì! Chúng ta đổi vào Huyền Vũ quân? Đây là chuyện gì xảy ra!" Chu Vân kinh ngạc hỏi. Huyền Vũ quân là Tư Đồ gia lãnh đạo quân đoàn, hẳn và Tư Đồ Phi đã xích mích, gia nhập Huyền Vũ quân không phải đưa dê vào miệng cọp sao?

"Có vấn đề sao? Huyền Vũ quân bị Chu Tước quân muốn cường thế, gia nhập bọn họ không phải càng tốt sao sao?" Ngô Văn Tuyên nghi ngờ nói. Căn cứ Chu Vân khó chịu biểu tình phán đoán, bọn họ tựa hồ gặp đại phiền toái rồi.

Chu Vân vì thấy Hứa Thiên cùng Tư Đồ Phi xích mích, chuyện này chỉ ở đặc thù thí sinh doanh trung truyền lưu. Ngô Văn Tuyên mấy người, chỉ nghe vẫn có một phổ thông thí sinh với đặc thù thí sinh phát sinh mâu thuẫn. Cụ thể là người thí sinh kia, vì sao dẫn nổi tranh chấp, cũng không thể nào biết được. Dù sao lúc ấy tại chỗ phổ thông thí sinh, không có một nhận biết Chu Vân. Ngoại trừ trung niên thủy thủ...

"Vấn đề lớn..." Chu Vân xoa trán một cái. Có câu nói, nhân duyên tốt, dễ làm chuyện. Bất kể gia nhập Chu Tước quân hay vẫn là Bạch Hồ quân, đều có quen biết chiếu cố, ở trong khảo hạch nhất định có thể đủ đạt được không ít ưu đãi. Coi như gia nhập không có liên hệ chút nào Thanh Long quân, Chu Vân cũng không lo lắng sẽ bị gạt bỏ. Duy chỉ có Tư Đồ gia Huyền Vũ quân, trắng trợn phái người thu nạp và tổ chức bọn họ, không bày rõ ra bày Hồng Môn yểm, chờ cho hẳn mang giày nhỏ sao?

"Đại ca ca... Người sẽ không dắt tôi nhân gia đi." Tiêu Táp Nhạc yếu ớt hỏi. Mới vừa rồi Huyền Vũ quân tới thu nạp và tổ chức, nàng là người đầu tiên nhắc tay tán thành. Dù sao đi theo cường thế đội ngũ công kích, dù sao cũng hơn tránh ở thế yếu đội ngũ sau bị đánh tốt.

Về phần Ngô Văn Tuyên nói khó khăn gì cùng cơ hội cùng tồn tại, kia đơn thuần phát huy tự sướng tinh thần. Nghe được Huyền Vũ quân có ý mời chào bọn họ lúc, tiểu tử này là cái thứ 2 nhảy ra biểu thị đồng ý. Cung thừa thấy hai người bọn họ cũng tán thành thu nạp và tổ chức, thực vậy cũng không ý kiến.

Chẳng qua là, từ Chu Vân khổ não về mặt suy đoán, ba người phát giác sự tình sợ rằng không có đơn giản như vậy...

Chu Vân tiểu đội bị Tư Đồ gia cưỡng chế thu nạp và tổ chức, mộ nhà đại biểu là bó tay toàn tập. Nguyên nhân là tiểu đội ba người cũng tán thành gia nhập Huyền Vũ quân, hơn nữa tiến hành thực lục ghi danh. Coi như Chu Vân một người phản đối, đại khái cũng không thể cứu vãn.

Một gia lão đầu biết được chuyện này, đầu tiên là đại phát lời đình, rêu rao Tư Đồ gia không có phúc hậu, lại ở khác người trong túi giành ăn, sự tình không thể cứ như vậy coi là.

Nhưng mà, làm Tư Đồ gia hứa hẹn đông đảo chỗ tốt sau, lão đầu cũng cười ha hả đón nhận. Dù sao Chu Vân cùng Hứa gia quan hệ không bình thường, có thể hay không lời kéo cũng thành vấn đề. Mà Tư Đồ gia cho ra lợi ích, lại tiện tay được. Ngược lại từ tin đồn nghe, Tư Đồ gia cũng không phải là muốn mời chào Chu Vân Tài thu nạp và tổ chức vào tiểu đội.

Nói cách khác, cảm chỗ tốt còn có thể tiếp tục lời kéo người mới, làm Tư Đồ gia gây bất lợi cho Chu Vân lúc, hẳn lại cho viện thủ. Đây không phải càng tốt sao à...

Tư Đồ Phi chính là thừa dịp Chu Vân đi gặp Hứa Thiên trong lúc, lấy nhanh như chớp không kịp bụng tai thể, nhanh chóng thu biên toàn bộ tiểu đội. Đội Chu Vân sau khi trở lại biết được tin tức, hết thấy đều vấn đề đã đóng thuyền. Bọn họ tiểu đội đã bị sắp xếp Huyền Vũ quân sự doanh, đại quyền sinh sát toàn bằng hãn Tư Đồ gia làm chủ.

Bạn đang đọc truyện *Mỹ nữ lai tập Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 158: Vinh dự cố vấn, MVP thí sinh, Mộ Tiểu Nhã!

Rời đi lều vải, Chu Vân cần muốn yên tĩnh một chút. Hắn cũng không có giải thích quá nhiều, thâm sợ bọn họ không chịu nổi kích thích làm ra chuyện ngốc nghếch. Phải biết ở trên du thuyền với tiểu đội là địch, cùng thực hành trong khảo hạch với đại gia tộc là địch, là hai loại địch nhưng bất đồng cục diện.

Ngô Văn Tuyên cùng Cung thừa cũng còn khá, có thể Tiêu Tập Nhạc lại không thể không đề phòng. Tiểu nha đầu này gió chiều nào theo chiều nấy, không đúng sẽ giúp Tư Đồ gia bán đứng hắn.

Bất quá, thuyền đến đầu cầu tự nhiên thẳng, sự tình phát triển đến một bước này, Chu Vân cũng không có gì hay sợ hãi. Tư Đồ Phi ghé góm ở trong khảo hạch quấy phá, làm cho mình không cách nào cướp công. Nhưng vàng tổng hội tỏa sáng, chọc tới hắn, dứt khoát mang đến một người một ngựa xông địch trận, lại hắn nãy nãy tích giết cái bẫy vào bẫy ra, cuối cùng nhìn một chút ai hơn gió nào...

Ngày kế sáng sớm, Chu Vân đám người lại bị tiếng cười đánh thức. Lần này thuộc về toàn thể tập hợp, sở hữu tất cả phổ thông thí sinh cũng tụ với nhau. Nghe nói là chính thức khảo hạch trước, phải làm đủ dự bị kiến thức, thành thạo tương quan vũ khí trang bị tin tức, cùng với cụ thể khảo hạch khảo sát phương thức.

Hơn hai chục ngàn tên gọi thí sinh toàn bộ đi tới bờ biển, lấy ba tới bốn ngàn là một cái đơn vị, toa thuốc hình theo thứ tự gạt ra. Phòng chừng tất cả mọi người bị huấn luyện, động tác vô cùng nhanh chóng, không tới 5 phút, chín phương đội, đã từ cao đến lùn theo thứ tự xếp hàng.

Mọi người ăn mặc mặc dù mỗi người không giống nhau, đội ngũ chỉnh tề độ cũng không có thể kén chọn. Thật ra thì, phần lớn thí sinh đã nhận lấy khảo hạch lúc dùng chính quy đồng phục. Chẳng qua là những đồng phục này thuộc về quân đoàn đồng phục, mỗi loại nhan sắc cũng đại biểu bất đồng quân đoàn.

Các loại hết thấy an bài sắp xếp xong, phụ trách giám đốc đội ngũ trung niên thủy thủ, cùng với hãn đồng liêu, đường kính hướng mọi người đối diện phía trước chạy đi. Cuối cùng thẳng tắp xếp thành đưa ngang một cái, nhắc tay chào đứng ở trước đội ngũ xếp hàng, nhìn dáng dấp thật giống như muốn nghiêng đón đại nhân vật.

Dĩ nhiên, đầu lĩnh cũng chào rồi, làm lính quen làm sao có thể bất kính. Cho nên Chu Vân bọn họ cũng nhập gia tùy tục, nhắc tay trí kính.

Không ngoài sở liệu, Chu Vân rất nhanh thì nhìn thấy mấy lão già ung dung xuất hiện. Mấy cái lão nhân đi ngang qua lúc vừa nói vừa cười, hoàn toàn không có có một tí nghiêm túc cảm giác, xem biểu tình cùng đối diện xếp hàng trí kính thí sinh hoàn toàn xa lạ. Hai bên người thật giống như ở vào hai cái bất đồng cảnh tượng, lẫn nhau không nhìn đối phương.

Thiếu niên nghĩ tới đây, thiếu chút nữa không nhịn được bật cười, tại chỗ nhiều người như vậy, chỉ sợ cũng hẳn tới dám can rờ.

Lại một lát sau, một người trong đó bả vai đeo dây huy chương lão đầu, cầm lên mạ đầu bắt đầu đối với mọi người diễn giảng. Trong đó nội dung Chu Vân sơ lược khái quát, đại khái bên trên nói là, hẳn thật hân hạnh gặp chúng ta, chúng ta có thể tham dự lần khảo hạch này, hẳn cảm thấy vinh hạnh. Đồng thời thấy tổ quốc có nhiều như vậy khả tạo chí tài, đáy lòng bội cảm vui vẻ yên tâm. Lời khách sáo đại khái chính là chỗ này nhiều chút.

Đón lấy, lãnh đạo còn rất vinh hạnh báo cho biết mọi người, lần này khảo hạch mời được năm người 'Thực hành khảo hạch' MVP thí sinh làm vinh dự cố vấn, thay mọi người giảng giải vũ khí trang bị sử dụng, khảo hạch kỳ hạn gian chú ý sự hạng, cũng gần đạt được tích phân yêu cầu cơ bản.

Nếu như có người muốn biết như thế nào mới có thể tùy tiện đạt được càng thành tích tốt, kia mấy ngày nay đến lượt thật tốt cùng cố vấn trao đổi kinh nghiệm.

Cuối cùng, chín phe ủng hộ đại đội, đem từng nhóm tiến hành trước trận chiến kiến thức hướng dẫn. Chu Vân đứng hàng thứ 2 phe ủng hộ đại đội, ngày đó hai giờ chiều liền muốn bắt đầu huấn luyện.

Sau buổi cơm trưa, Chu Vân phụng bồi tiểu đội thành viên đi tới huấn luyện sân. Thời gian đại khái ở 1 giờ 30 phút, khoảng cách chính thức giảng bài còn có nửa giờ, bắt quá huấn luyện thí sinh cơ bản đến đông đủ. Giờ phút này, Chu Vân cặp mắt sáng lên, ở vây quanh trong đám người, phát hiện một cái thân ảnh quen thuộc.

Đen nhánh sáng bóng mái tóc, thanh thuần làm người hải lòng dung mạo, một đôi trong sáng bên trong mang mị mắt phượng. Mộ Tiểu Nhã! Nàng quả nhiên tới. Ngày hôm qua nghe Ngô Văn Tuyên nhắc lên, nàng hình như là lần này khảo hạch vinh dự cố vấn, đặc biệt trợ giúp thí sinh giải đáp nghi nan. Lập tức là nàng phụ trách huấn luyện đi, có thể nghe mỹ nữ giảng bài, quả thực quá tốt bất quá. Oa! Kia đôi tiểu bạch thỏ tựa hồ lại tăng trưởng á.

Không có hai cái, Chu Vân lại không có ý chí tiến thủ bị cặp kia Cực phẩm ngực hấp dẫn. Phản nghiêm mặt lang lại không chỉ hấn một cái, vây quanh Mộ Tiểu Nhã nam sinh, ánh mắt cơ hồ cũng khóa chặt ở một nơi.

Đối mặt thành đoàn sắc mê mẩn ánh mắt của, Mộ Tiểu Nhã biểu hiện vô cùng lãnh đạm. Có lẽ loại tình huống này, ở nàng trong cuộc sống thường xuyên xuất hiện... Lúc trước gặp có thể bắt kê, nhưng hôm nay lại không thể không nhìn. Nếu đáp ứng đến giúp đỡ, nàng cái này vinh dự cố vấn thì không cần qua loa, như bị bọn học sinh coi thường, chờ một hồi giờ học có thể an tĩnh sao?

Mộ Tiểu Nhã là lần trước thí sinh, căn cứ thời gian suy tính, tuổi tác thậm chí bị rất nhiều thí sinh còn nhỏ. Do nàng tới cho mọi người giảng bài, tất cả mọi người khó tránh khỏi cảm thấy không phục. Chính là một cái cô nàng mà thôi, dựa vào cái gì đối với bọn họ chỉ chỉ trỏ trỏ? Thật may Mộ Tiểu Nhã là một đại mỹ nữ, đông đảo thí sinh trong lòng mặc dù xem thường, mặt ngoài lại mặt mày vui vẻ nịnh nọt, hi vọng làm cho mỹ nữ coi trọng. Chẳng qua là, ánh mắt của bọn họ đã bán đứng bọn họ.

Sáng nay diễn giảng sau, Mộ Tiểu Nhã đã vì đại đội thứ nhất có chui lên lớp. Có lần đầu thể nghiệm, nàng minh bạch trước hết cho đám này thí sinh mang đến hạ mã uy, để cho mọi người minh bạch thực lực gian chênh lệch. Nếu không, mọi người chỉ có thể đem nàng xem là mỹ lệ bình hoa.

Nghĩ tới làm ngay, không đợi thời gian đi học, Mộ Tiểu Nhã biết người viên cơ bản đến đông đủ, liền một điểm liền tiếp vài tên nam thí sinh, để cho bọn họ phân biệt đứng ra đám người. Mộ Tiểu Nhã ánh mắt thập phần độc đáo, bị kêu bước ra khỏi hàng nam sinh, tất cả đều là thân thể dũng mãnh, ánh mắt khinh bạc, một bộ mũi vênh lên trời trông kiêu căng khó thuần hạng người.

Nghe Mộ Tiểu Nhã muốn cùng bọn họ trao đổi võ đạo, một cái nam thí sinh mắt không chớp nhìn chăm chăm ngực nàng, mặt đầy thô bỉ địa dò hỏi: "Tiểu mỹ nữ cố vấn, ngươi là muốn chúng ta cùng tiến lên đâu? Hay vẫn là thay phiên lên a...? Ngươi chịu được sao?"

Chỉ cần tư tưởng không phải đặc biệt đơn thuần, cũng có thể nghe ra cất giấu trong đó ngụ ý. Không ít thí sinh đã không nhịn được thầm cười trộm, ở bội phục nên thí sinh to gan đồng thời, cũng nhìn chăm chăm Mộ Tiểu Nhã tượng tượng lan man.

Thiếu nữ khốc miệng nhàn nhạt cười một tiếng, không cùng người tranh luận, nói nhiều đi nữa cũng so ra kém trực tiếp đem đối phương đánh ngã.

Trước mặt mọi người hoa một cái, chỉ nghe hết thảy một tiếng. Lớn mật lên tiếng nam thí sinh, đã trong nhảy mắt bị Mộ Tiểu Nhã đánh ngã xuống đất. Thấy đối phương cái trán toát mồ hôi lạnh, hai tay che bấp chần, cắn chặt hàm răng thống khổ khó nhịn biểu tình, các thí sinh không khỏi ngược lại hít một hơi khí lạnh. Đảm nhiệm ai nấy đều thấy được, nên thí sinh sợ rằng nhất thời bán hội không cách nào hỗn loạn.

"Xuống một là ai?" Mộ Tiểu Nhã vỗ vỗ tay, anh tư phong phát nhìn ra xa chúng thí sinh: "Thời gian không nhiều, muốn biểu hiện ngồi sớm, cùng tiến lên cũng không có vấn đề, nhiều đi nữa ta cũng chịu được."

Thân là nam nhân, như thế bị mỹ nữ khiêu khích, nếu là còn chưa động thủ, đó thật là quá mất mặt chói mắt. Chọn lựa ra vài tên thí sinh, liếc mắt nhìn nhau, liền hợp nhau tấn công.

Bây giờ cũng không phải là nói phong độ thời điểm. Chỉ dựa vào Mộ Tiểu Nhã tiểu thể hiện tài năng, bọn họ đã minh bạch đàn đả độc đấu tuyệt không phản thắng. Đối với cường giả, toàn lực ứng phó là tôn trọng tối thiểu. Huống chi, từng cái bên trên không cùng cấp muốn chết sao? Nằm trên đất gia hỏa chính là tốt nhất chứng minh.

Đùng đùng đùng đùng, không bao lâu, bày ửng mà lên nam thí sinh, hết thảy bị Mộ Tiểu Nhã tùy tiện đánh ngã xuống đất. Về phần quá trình, không có gì biết tròn biết méo chỗ, mỹ nữ đánh người cơ hồ là một chiêu chế thắng, sáu bảy tên gọi dũng mãnh thí sinh, thậm chí ngay cả ống tay áo của nàng cũng không đụng phải. Kia xảo đoạt đất thân pháp, sớm đem đoàn người ánh mắt cũng nhìn thẳng.

Chu Vân thập phần không hiểu, Mộ Tiểu Nhã tốc độ không kịp hấn nhanh. Hoặc là bởi vì vóc người cực tốt quan hệ, di động ngược lại có chút sung vũ. Nhưng mỗi lần né tránh cũng vừa đúng, hơn nữa không đợi đối phương xuất thủ, cũng đã bắt đầu chớp động. Tựa hồ cùng xảy lỗi đại như thế, có biết trước đối thủ năng lực tấn công.

Bên bờ biển đón gió thổi lất phất, xinh đẹp tóc dài nhẹ nhàng phiêu vũ. Mộ Tiểu Nhã khoanh tay, hàm chứa mỉm cười mê người hồi kính mọi người khâm phục địa ánh mắt.

Giờ khắc này, Chu Vân chợt bị mỹ nữ phong thái khuynh đảo. Từ một loại ý nghĩa nào đó, Mộ Tiểu Nhã đối với hắn sức hấp dẫn muốn còn mạnh hơn Hứa Thiên. Không có cách nào ai kêu vốc người của nàng như vậy Ma Quý, mặt mũi như vậy Thiên Sứ. Đó là một loại Nguyên Thủy khát vọng, muốn chinh phục mỹ nữ ngọc. Ngắm. Điểm chết người là Mộ Tiểu Nhã cặp kia mắt phượng, tựa hồ biết câu tâm hồn người, cho dù nàng không có tận lực nhìn người, cũng sẽ cho người sinh ra ảo giác, cho là nàng ở hướng người vút mị nhãn.

Tràng thượng thí sinh một mảnh yên lặng, bây giờ đã không ai dám xem thường vị mỹ nữ này cố vấn. Không hổ là lần trước MVP thí sinh, cho dù là nữ sinh cũng không thể khinh thường.

Có nằm trên đất rên thống khổ thí sinh làm tấm gương, muốn tạo thử thí sinh, cũng phải cân nhắc một chút mình là có phải có phần kia bản lĩnh.

"Nữ trung hào kiệt nha!" Tiêu Tập Nhạc mắt liếc ngã xuống đất rên rỉ thí sinh, sùng bái nhìn về Mộ Tiểu Nhã. Thầm nói chính mình nếu là có này thân thủ, liền không cần lo lắng sẽ gặp người khi dễ.

Vị đại tỷ này tỷ vốc người cùng nàng rất giống nhau, ngoại trừ cao hơn nàng chọn rất nhiều, một cái vị trí trở mã thật là có thể dùng hết mỹ để hình dung, chính là không biết được, cùng Đại ca ca so với, ai thân thủ lợi hại hơn đâu?

Bỗng nhiên, Tiêu Tập Nhạc trong đầu hiện ra một cái ý niệm tà ác. Nhìn thiếu niên vì Mộ Tiểu Nhã khuynh đảo ánh mắt, nàng đáy lòng không khỏi âm thầm cười trộm.

Nhớ tới ở trên du thuyền, Chu Vân thường xuyên bắt nàng lừa hắn vào nữ sinh phòng tắm vì lý do, một lần lại một lần đe dọa nói muốn giáo huấn chính mình, Tiêu Tập Nhạc đã cảm thấy thập phần ủy khuất. Cuối cùng càng ngày càng bạo, lén lén lút lút đứng ở Chu Vân sau lưng, một đôi tay nhỏ lạnh lẽo xuống..

"Còn có ai nghĩ ra được tiểu thí thân thủ?" Mộ Tiểu Nhã lễ khiêm địa đối với mọi người cười một tiếng. Giết gà dọa khỉ hiệu quả khá vô cùng, các thí sinh không dám tiếp tục đối với nàng không tiếc lời.

Mộ Tiểu Nhã hơi hơi chờ một hồi, thấy không người đáp lại, mới nhẹ nhàng long liễu long tán loạn mái tóc nói: "Nếu không có, chúng ta liền bắt đầu bồi..."

Thiếu nữ mới vừa đem nói được nửa năm, liền nghe "Ồ kia!" Một tiếng, nỗ thiếu niên tùy tiện từ trong đám người bật đi ra.

Không tới sớm không tới trễ, hết lần này tới lần khác các loại Tiểu Nhã mỹ mi từ lối thoát xuống thời điểm nhảy ra, cái này không mình sắp xếp bởi móc sao? Mộ Tiểu Nhã nhất thời nhũn đôi mi thanh tú lại, hơi tức giận nói: "Ngay cả người cũng muốn nổi tiếng sao?"

Từ Mộ Tiểu Nhã giọng của có thể kết luận, nàng hẳn nhớ Chu Vân. Ban đầu ở ngọc long quán rượu, Chu Vân cho nàng lưu lại ấn tượng vẫn đủ sâu sắc. Nhất là cuối cùng kia thủ 'Chuột nhỏ chít chít kỳ'. Thật là gọi nàng không đất dung thân.

"Không phải, ta..." Chu Vân buồn bực quay đầu miểu thêm vài lần, sau đó đầu thật thấp đứng ở Mộ Tiểu Nhã bên cạnh, giống như một phạm sai lầm bé trai, mặt đầy vô tội vừa đành chịu. Ngay tại mấy giây trước, thiếu niên lại cảm giác có năm cái tay, ở sau lưng của hắn chợt đẩy một cái.

Nếu là một đôi tay đẩy hắn, Chu Vân còn có thể hiểu được. Căn cứ Tiêu Tập Nhạc tính cách, mười phần là nàng nên làm. Như vậy hắn đại khả đem Tiêu Tập Nhạc bắt tới cùng Mộ Tiểu Nhã đối chất, chứng minh mình là vô tội.

Nhưng là mới vừa rồi, Chu Vân rõ ràng cảm giác có năm cái tay, từ bốn cái phương hướng khác nhau đẩy hắn. Đến lúc này nhất thời làm hắn mê muội, không hiểu nổi là chuyện gì xảy ra? Chẳng lẽ mình cứ như vậy chọc người ghét? Còn là nói thể đạo này quá hắc ám rồi hả?

Bạn đang đọc truyện *Mỹ nữ lai tập Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 159: Lộ ra nguyên hình cầm thú

Tiêu Tập Nhạc đẩy Chu Vân một cái sau, hai mắt có chút ngốc hồ. Bởi vì nàng phát hiện trừ mình ra, lại có ba vị cùng chung chí hướng chỉ sĩ trợ trận, hơn nữa có hai người nàng còn chưa từng thấy qua. Đang cảm thán Chu Vân xui xẻo đồng thời, không khỏi đáng khen hứa đại ca ca nhân duyên thật tốt...

Mộ Phong cúi đầu hướng Tiêu Tập Nhạc gật đầu cười một tiếng: "Này! Tiểu muội muội làm rất tốt."

Không cần hỏi, tiểu tử này chính là một tên trong đó tội phạm. Làm Tiêu Tập Nhạc dùng hai tay đẩy mạnh Chu Vân bên hông lúc, Mộ Phong cũng ở đây

hắn cái ót phía dưới dùng sức giúp một cái.

"Ngươi là ai ? Vì sao phải hãm hại ta phu?" Đại Thấm Á ánh mắt quyền rũ căm tức nhìn Mộ Phong. Nàng làm sao lại quên, mình cũng là hãm hại Chu Vân đầu sỏ một trong.

Lại nói cô nàng không phải có bệnh thích sạch sẽ sao? Tại sao làm chuyện xấu lúc lại không sợ chen vào đám người.

"Thật khó đây." Hứa Thái Nguyệt không hề cảm kích ở Tiêu Táp Nhạc bác đại đại trên ngực bóp một cái nói: "Mộ gia thiếu gia cũng đối với chuyện này có hứng thú?"

"A!" Tiêu Táp Nhạc một tiếng kêu. Thở gấp, mặt đỏ như lửa, nhất thời ôm chặt thân thể co rút ở một bên hướng Hứa Thái Nguyệt hò hét nói: "Là làm lưu manh! Nữ lưu manh! Không cho tới!"

"Ây... Hôm nay... Khí trời tốt nha!" Mộ Phong tức khắc không biết được trả lời thế nào Hứa Thái Nguyệt. Hắn đã sớm nghe Hứa gia Tứ tiểu thư trời sinh quý tài, chính người phương pháp là một bộ ngay cả một bộ, thẳng dạy người nước mắt giàn giụa ~ thân không bằng phân ~.

Theo lý mà nói, Mộ Phong hẳn trả lời 'Là '. Dù sao hắn quả thật có kết giao Chu Vân ý tứ. Trong nhà lão đầu tử cũng giao phó hắn, nhất định phải làm xong hai người quan hệ.

Nhưng mà, Hứa Thái Nguyệt cử động lại gọi Mộ Phong không dám lên tiếng. Vạn nhất hắn trả lời 'YES '. Hứa Thái Nguyệt âm thầm lại ẩn giấu máy thu hình, sau khi về nhà đem tiền nhân hậu quả cất xén xuống, cả sự kiện nhìn, tựa thật giống hắn đối với Tiêu Táp Nhạc bộ ngực to có hứng thú. Vậy phải truyền bá ra ngoài, hắn đời này phỏng chừng đừng nghĩ ngừng đầu làm người.

Nghĩ tới đây, Mộ Phong không khỏi vì chính mình néo một cái mồ hôi lạnh. Nguy hiểm thật nha! May sớm nghe nói về Hứa gia Tứ tiểu thư đại danh, nếu không bị đùa chơi chết vẫn chưa hay biết gì.

Nhìn lại sân nhà, Chu Vân chính mặt đầy vô tội hướng Mộ Tiểu Nhã giải thích, nói mình là vô tội xuống. Hơn nữa quay đầu lớn tiếng chất vấn 'Ai! Là ai đây ta...' . Đáng tiếc, không có kia kẻ ngu sẽ chạy đến nhận tội.

"Ồi ôi ôi! Tiểu Chu nha, nếu đứng ra, cũng đừng lại rụt rè e sợ á." Ngô Văn Tuyên tài sáng tạo bén nhạy, Mộ Tiểu Nhã vừa mở miệng, hắn liền bắt được hai người khẳng định nhận biết. Nếu không làm sao biết nói ra 'Ngay cả ngươi vậy...' ba chữ đây.

"Đúng vậy ! Chính là! Thật ra thì Táp Nhạc sớm đã cảm thấy Đại ca ca muốn lên tràng biểu hiện." Tiêu Táp Nhạc mới đầu còn lo lắng cho mình phạm tội bị Chu Vân bắt được, nhưng bây giờ có ba cái đồng bọn đồng lõa, nàng lo lắng liền không cánh mà bay rồi.

Nghe được Tiêu Táp Nhạc hồ xả, Chu Vân lập tức quay đầu cổ làm ác nhân nhìn nàng chằm chằm nói: "Ta cũng cảm thấy ngươi đã sớm muốn đẩy ta đi ra!"

"Tiểu Chu, phải giống như người đàn ông, dũng cảm đi đi..." Cung thừa không có tim không có phổi lắc đầu than thở, bộ dáng kia tựa hồ đang đưa Chu Vân đoạn đường cuối cùng. Ngược lại với mỹ nữ đánh nhau không cần người chết, nhiều lắm là cùng nằm trên đất gia hòa như thế. Lại nói, chịu tội người lại không phải mình, Cung thừa dĩ nhiên một chút không đau lòng.

"Ngươi một cái thái giám chết bầm không có tư cách nói ta!" Chu Vân thập phần tức giận, thậm chí đẩy chính mình người đi ra ngoài, nên không phải là đám này tiểu tử thú đi.

"Tốt lắm, đừng làm rộn." Tiểu Nhã mỹ mi không nhìn nổi. Căn cứ tình hình, Chu Vân thật giống như bị người đẩy ra sân. Nhưng hắn ở con mắt nhìn trừng trừng của mọi người xuống cái lộn, đúng là vẫn còn không đem nàng coi ra gì.

Lại cẩn thận suy nghĩ một chút, Chu Vân thực lực không tệ, từng Thu Đạo cũng không phải là đối thủ. Mộ Tiểu Nhã lầm đoán, hắn khẳng định không có đem mình uy hiếp coi là chuyện to tát, cho nên mới dám đình đặc cùng người cãi vã. Nếu không lập tức đứng về trong đám người, không chuyện gì cũng bị mất.

"Ta biết ngươi rất lợi hại, nếu đứng dậy, vô luận như thế nào đưa đến, không ngại để cho mọi người khai mở nhãn giới." Mộ Tiểu Nhã khiêm tốn lễ độ, đang khích lệ Chu Vân đồng thời, mời hắn cùng mình luận bàn.

Mộ Tiểu Nhã biết được Chu Vân có thể ở tỷ thí công binh bên trong, một chiêu khắc chế từng Thu Đạo, lại không cho là hắn so với chính mình lợi hại. Đừng xem Mộ Tiểu Nhã chỉ so với Chu Vân lớn hơn một tuổi, bản về thực lực sợ rằng còn mạnh hơn Hứa Kiến, hai người đồng chúc thanh niên cao thủ trên bảng.

Buổi chiều tới huấn luyện thí sinh, cũng gặp qua Mộ Tiểu Nhã lợi hại. Biết rõ mỹ nữ cố vấn không những rất xinh đẹp, trong tay công phu càng là rất giỏi. Hai ba lần thì đem bọn hắn quen thuộc cao thủ đánh ngã trên đất, bây giờ nghe nàng khen ngợi trước mắt nam sinh lợi hại, không khỏi càng phát ra hiếu kỳ.

Phần lớn thí sinh cũng ôm nghi ngờ thái độ, cho là Mộ Tiểu Nhã cố ý làm khó hắn. Dù sao cũng là Chu Vân không thức thời vụ, ở mỹ nữ thu tràng lúc nhảy ra làm loạn. Nhìn một chút những cái kia té xuống đất nam thí sinh, bọn họ tất cả đều là nỗi cái trong trận doanh hắn vai diễn, tùy tiện tìm một cái cũng cao hơn Chu Vân đại. Chỉ có một số ít cùng Chu Vân đồng hành thí sinh mình bạch, Mộ Tiểu Nhã nói không ngoa, tiểu tử này động thủ, quả thật thật mãnh sinh...

Chu Vân cúi đầu liếc một cái vẫn té xuống đất 'Gào khóc' rên rĩ lang đồng bào, lại ngẩng đầu nhìn một chút cười chồm chồm tỏ vẻ khích lệ tự mình động thủ Mộ Tiểu Nhã. Sau đó không khỏi cảm thấy một trận âm gió thổi qua...

"Ta xem... Hay vẫn là miễn đi." Chu Vân cũng không muốn gia nhập chúng lang sinh, hẳn mặc dù thích làm cho mỹ nữ be be be be kêu, cũng không yêu bị mỹ nữ làm gào khóc. Chu Vân 200% có thể khẳng định, hẳn thuộc tính là hướng hình chữ S phát triển xuống.

Mộ Tiểu Nhã không biết Chu Vân tràn đầy não xấu xa tưởng tượng ra phương pháp, thấy hẳn kia rụt rè biểu tình, còn tưởng rằng hẳn sợ tự mình ra tay quá nặng, đem hẳn sửa chữa được quá thảm. Xem ở hai người cuối cùng quen biết một trận, Mộ Tiểu Nhã liền đề nghị: "Như vậy đi, ngươi thử hướng ta tấn công, ta chỉ né tránh không hoàn thủ."

Dám cam kết trở lên điều kiện, có thể thấy Mộ Tiểu Nhã tràn đầy tự tin. Nàng nghĩ, đều đã làm đến nước này, Chu Vân hẳn không lý do cự tuyệt nữa nàng đi.

"Không được! Ta là tuyệt đối sẽ không hướng mỹ nữ động thủ xuống. Quyền cước không có mất, vạn nhất bị thương ngươi ai làm?" Chu Vân đạo mạo nghiêm trang vừa nói, lý do này vô cùng thân sĩ, thua thiệt hẳn có thể đủ nghĩ ra được.

Người này thế nào như vậy bà mẹ à? Mộ Tiểu Nhã thầm nói một câu. Thấy Chu Vân vẫn còn ở ra sức khước từ, nàng nhất thời hảo khí không khí nói: "Ngươi đơn giản thử tới sờ ta đi..."

Thần! Đây lời mới vừa ra khỏi miệng, Mộ Tiểu Nhã có hồi hận cảm giác. Nguyên bản đã lạnh lại nam thí sinh, hồn nhiên sáng lên cặp mắt, không hèn mà cùng hướng ngực nàng nhìn. Thật giống như đang nói, vậy cũng có thể thử sờ sao?

Đáng hận nhất không ai bằng Chu Vân, vừa mới còn một bộ đứng đắn, chớp mắt liền hưng phấn giờ hai tay lên, cũng thô bỉ hoạt động năm ngón tay rêu rao la lên: "Oh oh oh oh! ! ! Ngươi lo lắng rồi... !"

Mộ Tiểu Nhã nhìn Chu Vân linh hoạt không ngừng đóng mở móng vuốt, đáy lòng sợ hãi bỗng nhiên mà sống. Lại trong vô thức chân sau một bước.

Ngay tại Mộ Tiểu Nhã chuyển chân lui về phía sau, Chu Vân nắm lấy cơ hội động. Không đợi mỹ nữ tình hồn, hẳn một cái lang đánh nắm tới. Nhất phương yếu thế, nhất phương cầm mạnh, Chu Vân cử chỉ bộ dáng, mười phần cái Tửu Trì Nhục Lâm chơi đùa hôn quân.

"Nha!" Mộ Tiểu Nhã một tiếng kêu sợ hãi, mới vừa rồi còn anh tư phong phát Tiểu Nhã mỹ mi, không để ý thiếu chút nữa bị Chu Vân ôm vừa vặn. Thật may nàng kinh nghiệm phong phú, hơn nữa Chu Vân không vận dụng dị năng, mới hiểm hiểm vọt tới.

Thấy mỹ nữ tiềm hồ né tránh, Chu Vân cũng không có vội vã đuổi theo, mà là sững sờ đứng tại chỗ một hồi, mới chậm rãi quay đầu nhìn một chút. Cùng lúc đó, hẳn còn tung động hai vai, phát ra một chuỗi âm người ta rộn cả tóc gáy tiếng cười: "Ách a ~ ách a ~ ách ha ha ha a..."

Cầm thú... !

Làm chứng một màn này, cơ hồ tất cả mọi người đều trong lòng mắng một câu. Các nam sinh rồi rít hăm mộ lên Chu Vân, sớm biết như vậy, bọn họ cũng đụng tới với mỹ nữ cổ vấn chơi cút bắt rồi.

Mộ Tiểu Nhã buồn bực nhìn Chu Vân, nếu như chân chính động thủ, nàng chưa chắc sẽ sợ hãi. Vấn đề xuất hiện ở Chu Vân kia về mặt bí ối, cùng với đề cho nàng tìm hồi hộp tư thái. Mộ Tiểu Nhã thà đánh phải mấy quyền, cũng không cần bị hẳn bắt nắm một cái.

Mỹ nữ sợ sắc lang, làm Chu Vân trở thành một đầu chân chính lang lúc, cho dù Mộ Tiểu Nhã lợi hại hơn nữa, cũng sẽ từ trong lòng cảm thấy sợ hãi.

Không có cách nào Tiểu Nhã mỹ mi cũng không phải là Đại Thảm Á cái loại này ngao kiêu hình phái nữ, cũng không phải là Phương Lộ Lộ, Willis cái loại này lạnh lùng hình nữ cường nhân. Mộ Tiểu Nhã bình thường cá tính có điểm giống Bội Nhi, chỉ cần không đi xúc phạm nàng ranh giới cuối cùng, cả người Nhu Nhu theo sát nước ấm như thế.

"Đại ca ca thật là khủng khiếp nha..." Tiểu Tạp Nhạc nhìn chăm chú người trước gục ngã người sau tiến lên Chu Vân, không nhịn được rung mình một cái: "Sau này Tạp Nhạc phải cẩn thận."

"Chắc chắc... Lộ ra nguyên hình a." Ngô Văn Tuyên lắc đầu than thở, không ngờ tới Chu Vân can rở, cũng sẽ như thế không tính người.

"Biểu hiện của hẳn hôm nay không tệ đây." Hứa Thái Nguyệt nụ cười dần dần dày mà hỏi: "Cũng chụp được đi."

Đại Thảm Á giờ ngón tay cái lên, đặc ý trừng mắt nhìn: "Vô cùng rõ ràng!"

Quả nhiên có con đường! Mộ Phong nghe hai nàng đối thoại, âm thầm may mắn mới vừa rồi không có bên trên Hứa Thái Nguyệt làm. Nhìn lại chính mình đại tỷ chặt vật né tránh, tiểu tử này lại lộ ra nhìn có chút há hê ánh mắt.

"Nhã tỷ, hy sinh tiểu ngã, hoàn thành đại ngã. Hết thấy đều là lão gia tử chủ ý, ngươi liền tha thứ ta cái làm em trai đem." Cúi đầu khẩn cầu một phen, Mộ Phong lập tức chuyển hướng Hứa Thái Nguyệt mấy người nói: "Ta nói, như vậy một mực tránh đi xuống cũng không phải biện pháp, một khi đại tỷ thích ứng, chúng ta sẽ không vai diễn nhìn. Các ngươi xem có thể hay không..."

Thời gian từng giờ trôi qua, Chu Vân liên tiếp không ngừng hướng mỹ nữ nhào tới. Hẳn không vận dụng dị năng, bởi vì Chu Vân rõ ràng, một khi thật bắt mỹ nữ, hậu quả đem thiết tưởng không chịu nổi. Bây giờ có thể cô làm đáng về, thật tốt chơi đùa một phen đã tốt vô cùng.

Đại khái thời gian lâu dài, Mộ Tiểu Nhã đã từ luồng cuồng tay chân bên trong thích ứng. Lúc ban đầu chột vật né tránh, bây giờ trở nên có điều có thứ tự. Bởi vì Mộ Tiểu Nhã đang tránh né đồng thời, phát hiện Chu Vân cũng không phải là giống như biểu hiện như vậy háo sác.

Mộ Tiểu Nhã dị năng đặc tính bên trong, có siêu nhiên bén nhạy sức quan sát. Hiệu quả cùng Hứa Kiến dự thấy đối phương công kích tương phản, có thể xuyên thấu qua quan sát người mặt ngoài thân thể bộ phận cơ thịt biến hóa rất nhỏ, trong nháy mắt nhìn rõ ra đối thủ hạ một bước cử động.

Nhưng là, này chỉ là dị năng bị động thuộc tính một trong. Mộ Tiểu Nhã chân chính bản lãnh cũng không phải là đánh cận chiến, mà là ưu thế tuyệt đối tầm xa đánh lên.

Chu Vân còn không biết, Mộ Tiểu Nhã cặp kia đẹp đến nổi hấn mắt hồn mắt phượng, đã là nàng dị năng căn nguyên chỗ, có thể khoảng cách xa xuyên thấu, khóa chặt, truy lùng đối thủ. Ở năm ngoài thực hành trong khảo hạch, nàng chính là dẫn một tổ được đặt tên là 'Thiên Phượng' cơ động chặn đánh bộ đội, đi ngang qua tài nghị hội ba đại quân đoàn, 'Ám sát' vô số trọng yếu nhân viên chỉ huy, để cho địch Phượng chỉ huy bộ lâm vào tê liệt, đưa đến bộ đội tiền tuyến đại bại mà về, chớp mắt thay đổi toàn bộ chiến cuộc.

Vì vậy, ở chiến dịch kết xuất lúc, tiền hữu địa xuất hiện song phượng ngang tay, phá vỡ năm trước Tài Nghị sẽ lấy ưu thế tuyệt đối chiến thắng cục diện.

Cuối cùng, vì tán thưởng Mộ Tiểu Nhã xuất sắc chiến tích, còn ban cho nàng bộ tư lệnh thợ săn —— Phượng Hoàng tay súng bắn tia mỹ xung. Đề lời nói với người xa lạ, ở thực hành trong khảo hạch đánh chết chỉ huy tướng lĩnh, có thể đạt được quá mức tăng thêm.

Bạn đang đọc truyện *Mỹ nữ lai tập Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 160: Lão ưng bắt heo sữa

Mộ Tiểu Nhã tỉnh táo lại, liền đủ để tùy tiện né tránh Chu Vân lộn xộn bừa bãi lang đánh. Nàng đã phát hiện Chu Vân có thể không lòng dạ nào, đáng vẻ nhìn như hung mãnh, thật ra thì hào nhoáng bên ngoài. Hấn rõ ràng có thể mau hơn hướng nàng nhào tới, lại oai oai nữ nữ lè mề một hồi, trống đi thời gian để cho né tránh mình.

Hướng chi, Mộ Tiểu Nhã nhiều lần nhìn rõ đến, Chu Vân sắp tới đem đụng phải nàng trong nháy mắt, đều có thay đổi phương hướng, hoặc là chậm lại tốc độ xu hướng. Cái gọi là trước nghĩ sau đi, Mộ Tiểu Nhã có thể căn cứ thân thể con người biến hóa rất nhỏ, trong nháy mắt đoán được đối phương ý hướng. Chu Vân có ý thức cử động, không có cách nào tránh được pháp nhãn của nàng.

Xem ra hấn cũng không có biểu hiện bên trong tà ác như vậy... Một cái tương đối hơi tốt đánh giá hiện lên Mộ Tiểu Nhã trong đầu.

Lúc ban đầu xem, tất cả mọi người tràn đầy cảm xúc mạnh mẽ, cảm thấy Mộ Tiểu Nhã sợ là phải gặp tai ương. Đảo mắt hơn mười phút đi qua, trong sân hai người vẫn còn với mười phút trước như thế. Một cái đánh, một cái tránh, Chu Vân nhào tới nhào tới đều là với không khí giao thiệp với, quả thực không có điểm ý mới, nhàm chán hết sức.

Kết quả vạn phần mong đợi một màn chưa từng xuất hiện, đoàn người không khỏi cảm thấy vô cùng như đưa đám. Trong lòng còn không ngừng mắng Chu Vân không có ý chí tiến thủ, cơ hội tốt như vậy không thể đem cầm. Giống như một ác bá tựa như truy đuổi mỹ nữ nửa ngày, cuối cùng ngay cả cộng tác đều không sờ lên, chớ đừng nhắc tới mọi người mong đợi lão ưng bắt hổ rồi. Còn nói hấn rất lợi hại, thật là hồ xả...

Phàm là cùng Chu Vân một cái thuyền tới trường thi thí sinh, hết thấy đều cảm thấy rất không tương tượng nổi. Bọn họ như nhớ không lầm, Chu Vân tốc độ di động, cũng nhanh đến mức không thể tương tượng nổi. Bây giờ thế nào leo giống như Quy Công tựa như, không một chút nào ra sức. Mỗi lần chỉ kém như vậy một đường liền có thể bắt được mỹ nữ, nhưng hấn hết lần này tới lần khác chậm như vậy điểm một cái, thật để cho người nhìn đến đau khổ trong lòng. Nếu như điều kiện cho phép, phỏng chừng sẽ có không ít nam sinh nguyện ý thay thế Chu Vân, tin tưởng chính mình nhất định có thể làm so với hấn tốt hơn.

Chuyện cho tới bây giờ, đã không có gì đáng xem rồi. Chẳng những nam thí sinh cúi đầu than thở, ngay cả nữ thí sinh cũng khi dễ Chu Vân. Đầu hổ đuôi rắn, bần nhào không dính lên tường được. Háo sác thì thôi, còn sắc được như vậy không có tiêu chuẩn. Mới đầu cho là hấn rất lợi hại đây, kết quả trông khá được mà không dùng được...

Chính khi mọi người cho là không đùa, hai người truy đuổi trò chơi gần sẽ kết thúc, sẽ không trở lên diễn cảm xúc mạnh mẽ một màn lúc. Tình huống lại xảy ra kịch biến...

"A!" Hai người không hẹn mà cùng phát ra sợ hãi kêu. Chơi đùa vọt mạnh trung Chu Vân, đột nhiên mất đi thăng bằng, tựa hồ có đôi vô hình tội ác chỉ thủ, hung hăng sau lưng hấn đẩy một cái.

Mà né tránh trung Mộ Tiểu Nhã, giống vậy lão đảo một cái, lòng bàn chân tựa hồ để cho cái gì vấp phải. Bằng phẳng trên bờ cát, chẳng biết tại sao nhiều một vùng nước.

Một cái dừng cảm xông về phía trước, lão đảo một cái hướng về sau đảo. Chu Vân tựa như một vì sao rơi, đón đầu mông náo liền đụng vào Mộ Tiểu Nhã đầy đặn đất ẩm bên trong.

Mơ mơ màng màng, Chu Vân quơ quơ não. Mới vừa rồi mất đi thăng bằng, tựa hồ một con đưng phải cái gì. Đồ chơi kia rất mềm mại rất thoải mái, không giống như là bờ biển bãi cát. Hơn nữa, loại cảm giác đó bây giờ còn đang, còn có một cổ đặc biệt rừ mùi thơm.

Chẳng lẽ... Nghĩ tới đây, Chu Vân kia giữ hình móng năm ngón tay, không tự chủ được dùng sức nhéo một cái. Thập phần đầy đặn, non nót rất có nhục cảm..

"A ~ đau... Ngươi dừng tay..." Không nghĩ tới Mộ Tiểu Nhã lại không nhịn được kêu đau. Phải biết cô ấy nhi chẳng những trở mã rất tốt, hơn nữa còn vô cùng nhạy cảm. Miễn cưỡng nhiều chút nói, là nhục điểm của nàng cũng chẳng có gì lạ. Chu Vân lại còn dùng sức đi bắt, nàng có thể không kêu đau sao?

Oa! Mũi máu bắn tung toé rồi. Một trận kinh ngạc sau, vừa mới còn oán trách Chu Vân không góp sức nam sinh, hiện tại cũng hận không được Chu Vân lập tức đi chết.

Thật dễ cho người hâm mộ đồ kị hận nha...

"Rút lui!" Kinh điển một màn đã vỡ xuống, Hứa Thái Nguyệt tay nhỏ vùng lên, Mộ Phong, Đại Thấm Á lập tức rút lui rồi hiện trường.

Chu Vân mất thăng bằng cùng Mộ Tiểu Nhã bị trật chân té, chính là Mộ Phong cùng Đại Thấm Á hai người liền thủ kiệt tác.

Đừng xem Mộ Phong ở « khác biệt tuần san » bên trên không có tiếng tăm gì, có thể trở thành Mộ gia người thừa kế, đương nhiên là có tài năng của mình. Cũng chính bởi vì hắn dị năng đặc tính, mới khiến cho Mộ Phong cực ít hiển sơn lộ thủy.

Mộ Phong có thể lợi dụng ánh sáng khúc xạ nguyên lý, đem chính mình hoặc là bên người vật thể ẩn nược. Vừa mới Chu Vân cố làm dáng về hướng Mộ Tiểu Nhã nhào tới lúc, chính là hắn ở sau lưng hung hăng giúp một cái, đưa đến Chu Vân mất đi thăng bằng, muốn dừng cũng không dừng được.

Mà Đại Thấm Á trực tiếp lợi dụng không thủy năng lực, ở Mộ Tiểu Nhã giờ chân lên né tránh đang lúc, trong nháy mắt đem chung quanh thủy phân tử ngưng tụ vùng nước, chờ nàng rơi vào vùi lấp. Chính là có tâm tính vô tâm, Mộ Tiểu Nhã vô luận như thế nào cũng không nghĩ ra. Ở nàng và Chu Vân sung sướng "Truy đuổi" lúc, tiểu đệ Mộ Phong sẽ liên hiệp người ngoài đồng thời chính đón nàng.

"Người thiếu niên kia làm được." Ngô Văn Tuyên phát ra từ trong thâm tâm than thở, một bên Cung thừa cùng Tiêu Tạp Nhạc cũng liên tục gật đầu.

Người ở bên ngoài xem ra, Chu Vân giống như một mực trăm phương ngàn kế, ẩn giấu thực lực. Sau đó ở Mộ Tiểu Nhã buông lỏng cẩn thận lúc, đột nhiên nhất cổ tác khí mạnh như cọp, phi thân cường thế tập ngực, cuối cùng đạt được phi phạm thành tựu.

Những cái kia còn khinh bỉ Chu Vân nữ thí sinh, tất cả đều giống như đòn cảnh tỉnh. Không là đối phương cấp quá thấp, mà là mình quá ngây thơ. Người này đuôi chó sói lại giấu như thể ẩn núp, đem mọi người cũng cho lừa gạt. Sau này nhất định phải xa lánh, trốn xa chừng nào tốt chừng đó, miễn cho bị sắc lang gieo họa.

Chu Vân có thể nói là nhất chiến thành danh rồi, lấy sắc lang danh nghĩa...

Lúc này, Chu Vân đang chìm ngâm ở tốt đẹp vô cùng trong hạnh phúc. Nắm chặt địa bàn tay nhỏ nhắn không thấy chút nào dãn ra, vừa âm thầm hưởng lão Thiên cầu nguyện, chỉ mong tiếp theo chính mình không nên quá thúc giục bị thương.

"Ngươi... Còn không buông tay." Mộ Tiểu Nhã nũng nịu nói. Nàng thanh âm nhỏ vô cùng, tựa hồ sợ hãi khiến người khác nghe.

"Bẩn ! Lập tức thả. Ta không phải cố ý, thật không phải là cố ý, ngươi phải tin tưởng ta! Ta rất vô tội..." Chu Vân trong miệng "Lập tức ". Không phải để trước tay nói nữa, mà là các loại lời nói xong lại buông tay. Trong lúc còn cố ý kỳ kèo một hồi..

"Ngươi vô tội, ta đây thành cái gì." Mộ Tiểu Nhã nhìn như u oán, rất là oán trách trợn mắt nhìn Chu Vân liếc mắt.

Trước Chu Vân là vô tội, nàng tin tưởng. Nếu như Chu Vân cố ý hướng nàng nhào tới, căn bản chạy không khỏi nàng bén nhạy sức quan sát. Có thể cuối cùng buông tay trước, hắn còn lặng lẽ xoa mấy cái, Mộ Tiểu Nhã lại không phải người ngu, dĩ nhiên minh bạch là cố ý nên làm. Chẳng qua là bây giờ trường hợp khó chịu, nàng không thể, cũng không tiện hướng Chu Vân nổi giận.

Dù sao phạm sai lầm không thể chỉ trách Chu Vân, chính nàng cũng có nhất định trách nhiệm. Mộ Tiểu Nhã có một tội làm cho đàn ông thích ưu điểm, chính là biết thông cảm cùng hiểu. Nàng tướng tin mị lực của mình, phát sinh loại trạng huống này, Chu Vân có thể nhịn được chưa làm qua phản sự tình, coi như rất tốt.

Lại nói, Chu Vân làm vẫn không tính là quá đáng sao?

"Để cho mọi người chê cười, xem ra sân cũng không thích hợp tỷ thí." Mộ Tiểu Nhã vỗ một cái trên người bụi trần, vì không để cho mình cùng Chu Vân

quá lúng túng, nàng vội vàng hít một hơi nói: "Thời gian qua, chúng ta hãy nhanh lên một chút tiến hành huấn luyện đi."

Không muốn để cho sự tình tra cứu, nói sang chuyện khác là trước mắt biện pháp tốt nhất. Dứt lời, Mộ Tiểu Nhã bỏ lại đàn độn Chu Vân, hô các thí sinh tiến vào bờ biển mới xây đại doanh trường huấn luyện. Đứng ở bên ngoài sân thí sinh, thấy Mộ Tiểu Nhã xoay người rời đi, không khỏi ngơ ngác nhìn ta, ta nhìn người. Cuối cùng, toàn bộ đưa mắt tập trung ở Chu Vân trên người, thậm chí nói cái này cũng lợi cho hắn quá rồi đi.

Đều tại nhìn ta làm gì liệt? Không nghe thấy có vấn đề gì nói huấn luyện sao? Chu Vân xấu hổ đối với mọi người cười một tiếng: "Ta chân tròn nhẵn, trên đất có một hăm hại, hai người đơn thuần 'Lâm độn'."

"Dù ~! !" Cũng không biết tên khốn kiếp kia dẫn đầu, mọi người hóp bẹn ồn ào lên 'Dù' rồi Chu Vân một cái, biểu thị kiên quyết không tin đó là lâm độn. Bị dọa sợ đến Chu Vân chạy trời chết, vội vàng theo đuôi Mộ Tiểu Nhã trốn rồi hiện trường.

Thấy Chu Vân chật vật chuối trốn sừ thái, Ngô Văn Tuyên mấy cái dẫn đầu không nhịn được cười lớn. Sau đó đưa tới một mảnh sung sướng, nguyên lai tiểu tử này cũng có mắc cỡ thời điểm...

Tái ông mất ngựa họa phúc khôn lường, Mộ Tiểu Nhã nguyên bản định lấy thực lực uy hiếp, để cho các thí sinh huấn luyện lúc ngoan ngoãn nghe giảng. Lại bởi vì Chu Vân lớn mật tập ngực, khiến cho kính sợ hiệu quả mất đi ý nghĩa, ngược lại làm cho các thí sinh ở bội phục năng lực đồng thời, nhiều hơn một phần hòa ái dễ gần. Giờ học trong lúc chẳng những nghe theo chỉ huy, còn biểu hiện vô cùng sống động. Không hề biết liên hồi, có vấn đề liên nói. So với buổi sáng đệ nhất đường 'Cá nhân thanh tú'. Không khí bây giờ mới là Mộ Tiểu Nhã hy vọng.

Chẳng qua là, cái này hy sinh quả thực quá lớn. Chưa bao giờ bị người chạm qua cảm địa, liền dễ dàng như vậy Chu Vân.

Huấn luyện bắt đầu, Mộ Tiểu Nhã trước hết để cho phụ đạo viên ban hành lần này khảo hạch 'Điểm tích lũy quy tắc'. Cũng để cho mọi người sau khi trở về doanh trại nhất định phải cẩn thận đọc. 'Điểm tích lũy quy tắc' là một quyển hơn năm mươi trang quyển sổ nhỏ, tốc độ nhanh hơn ba mươi phút là có thể nhìn xong.

Sau đó Mộ Tiểu Nhã bắt đầu giải thích lần này thực hành khảo hạch hình thức. Khảo hạch tương tự với diễn tập quân sự, lấy phục cổ chiến dịch tiến hành diễn luyện.

Ở nơi này cô đảo bên trên, tổng cộng chia làm bảy bảy cái quân đoàn, mỗi một quân đoàn đại biểu thế lực khác nhau cùng trận doanh, sở hữu tất cả thí sinh căn cứ rút thăm lúc phân phối trận doanh phục vụ, đến lúc đó, sẽ có thượng cấp quan chỉ huy an bài nhiệm vụ, trang bị cùng dự trữ là do phía chính phủ cung cấp.

Trong khảo hạch sử dụng binh khí, là thể kỷ hai mươi một trung kỳ mật, do thế giới tổ chức nghiên cứu mà thành đặc thù hợp kim. Loại kim loại này là lấy một loại đặc biệt du ly tựa như tồn tại, cho dù một đao đâm vào tim, cũng sẽ không xuất hiện bị thương hoặc người chết tình huống.

Bất quá, kia tựa như chết vậy thống khổ, lại như cũ tồn tại. Vì để cho thí sinh càng hiểu hơn binh khí hiệu quả, Mộ Tiểu Nhã còn khích lệ mọi người lên đài tiến hành làm mẫu.

Vì đền bù sai trái, vì đòi hỏi mỹ nữ, Chu Vân một lần nữa sống động nhảy ra ngoài. Mộ Tiểu Nhã cũng vì này cảm thấy vui vẻ yên tâm, không uống tự kỷ bị thua thiệt nhiều. Bởi vì nàng hiểu được, loại kim loại này mặc dù không gây thương tổn được người, nhưng đâm vào bên trong cơ thể đau đớn, lại so cái gì cũng chân thực. Nếu như Chu Vân biết điểm này, phỏng chừng cũng sẽ không cười như vậy vui mừng.

Muốn cho mọi người toàn tâm toàn ý tiến hành khảo hạch, thì nhất định phải loại bỏ lòng của mọi người lý lo lắng. Ai cũng không hy vọng ở diễn tập quân sự lúc xảy ra bất trắc, cho nên, Mộ Tiểu Nhã trở tay một đao liền đâm vào Chu Vân bụng tim...

"A!" Chỉ nghe một tiếng kêu thê lương thảm thiết. Chu Vân khom người, không thể tin che ngực lão đảo lui về phía sau. Hai mắt kinh ngạc nhìn Mộ Tiểu Nhã, không hiểu nàng tại sao...

Chẳng qua là, làm Chu Vân ngang ngày ngã xuống đất sau, mới mơ hồ phát giác cán đao vẫn chôn ở trước ngực, cũng không có máu tươi tràn ra, nhưng thống khổ nhưng không cách nào ngôn ngữ. Ít nhất bây giờ đau đến ngay cả nhúc nhích khí lực đều không.

Lại vừa là hét thảm một tiếng, Mộ Tiểu Nhã đã đem Tiểu Đao rút ra. Chu Vân cả người toát mồ hôi lạnh, nằm trên đất há mồm thở dốc, ngực không ngừng lên xuống, giống như là đang chứng tỏ hắn còn chưa chết mất.

Tiểu Nhã mi mi thấy vậy vội vàng đem Chu Vân ôm vào trong ngực, còn cẩn thận lấy tay khăn vì hắn lau mồ hôi. Loại đau khổ này, trước đây thật lâu nàng đã thường thức được. Hơn nữa ở đệ nhất đường huấn luyện giờ dạy học, nàng cũng tự mình làm mẫu cho các thí sinh nhìn. Chẳng qua là Mộ Tiểu Nhã làm làm mẫu, là dùng Tiểu Đao đâm vào bắp đùi mình. Mặc dù thập phần đau đớn, so với Chu Vân một đao nhân tâm nhưng phải thoải mái gấp trăm lần.

